

قرابادین حیدر علی کلکتہ
۱۶

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

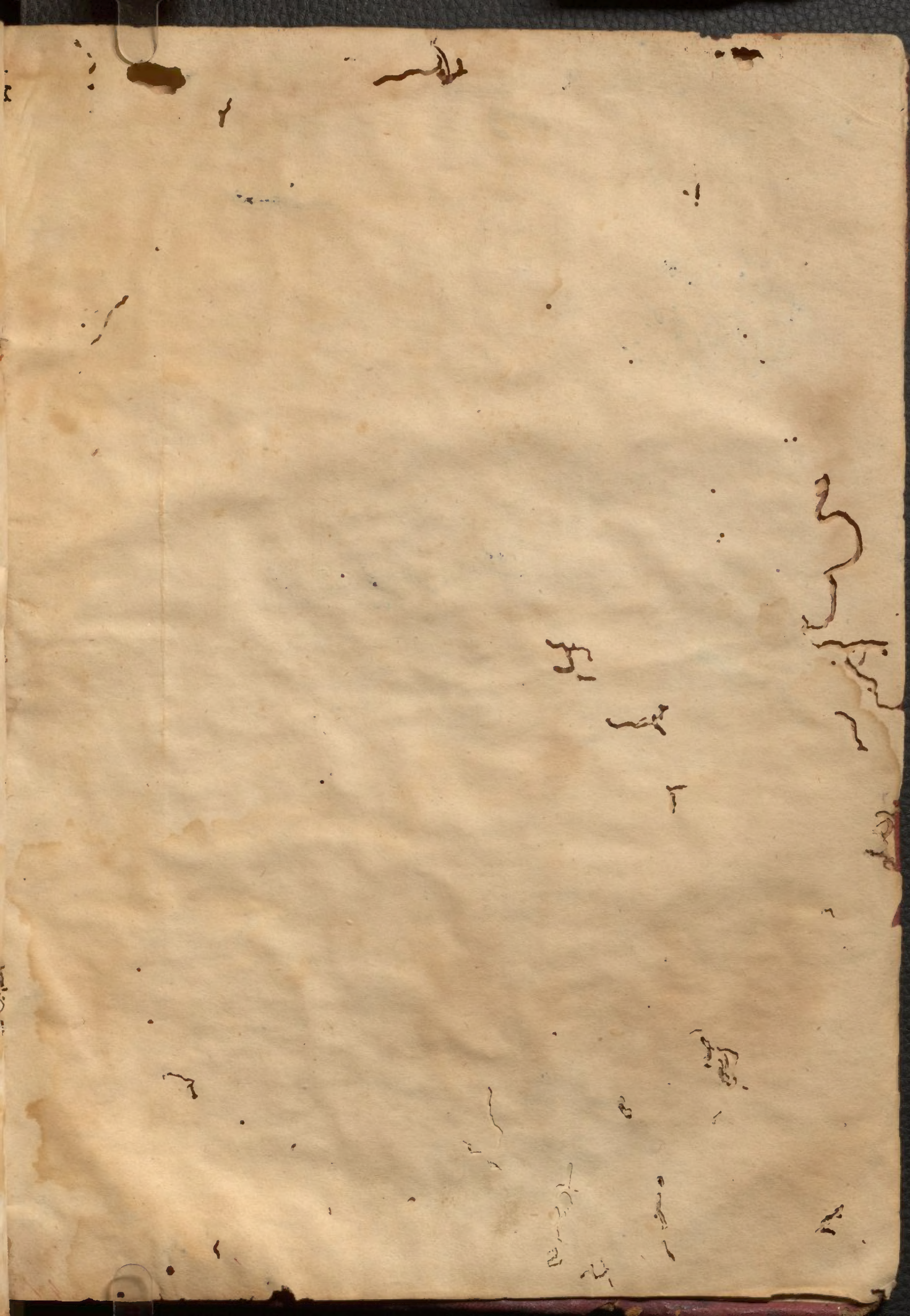
7786 36, vol. 1

16
MP 50

ملک اسم کتبه قرا بادین کسیر
بسم الله الرحمن الرحیم
سید یا عقیقه

7786
36
1st vol. 50
2nd vol. 51

قرا بادین کسیر حایه طلعه فارس 1202

۱۷۵	* فصل احوال ائمه	۲۲۷	* فصل سنگین های اسفیل و خواص آن	۲۶۵	* فصل اوهان افریون
۱۷۶	کحل جواهر	۲۳۲	* فصل شرابه های اسفیل	۲۶۷	شیاف افریون
۱۸۱	اثیر الملوك	۲۳۴	* فصل غرغره های اسفیل	۲۶۷	* فصل ضمادات افریون
۱۸۲	* باب الالف مع الجیم اجاص	۲۳۳	* فصل اقراص اسفیل	۲۶۷	* فصل قیرو طبیات افریون
۱۸۳	* فصل شرابه های اجاص	۲۳۳	* فصل لغوقات اسفیل	۲۶۸	* فصل معاجین افریون
۱۸۶	طبیخ و مر بار مزوره و معجون اجاص	۲۳۳	* فصل معاجین اسفیل		* فصل در بیان احوال طاریه بر کمی
۱۸۷	* فصل نقوعات اجاص	۲۳۴	* اسفیل غور		که از مقدار مقرر افریون زیاده بخورد
۱۸۷	* باب الالف مع الذال	۲۳۵	* فصل جوارشات آن	۲۶۸	خواه مفرد خواه مرکبا
۱۸۷	اذراقی و حب آن	۲۳۵	* فصل معاجین آن	۲۶۸	* افسنتین
۱۸۸	معاجین وی و اذخر	۲۳۶	* اسود سالج	۲۷۱	* فصل اوهان افسنتین
۱۹۰	* باب الالف مع الراء	۲۳۷	* باب الالف مع الشین اشتراغار	۲۷۱	* فصل شرابه های افسنتین
۱۹۰	* ارجوان و لارز	۲۳۸	سنگین و عرق اشتراغار	۲۷۷	* فصل ضمادات افسنتین
۱۹۶	* فصل نهم ارکجه	۲۳۸	* اشق	۲۷۷	* فصل قرص های افسنتین
۱۹۹	* ارنب برنی	۲۳۹	* فصل مراهم اشق	۲۷۸	* فصل مطبوخات افسنتین
۲۰۱	* باب الالف مع العین احارون	۲۴۰	اشنه و دستور کوبیدن آن و جوارش آن	۲۷۹	معجون افسنتین
۲۰۲	جوارش و شراب و عرق وی	۲۴۱	دهن اشنه	۲۷۹	افشرج
۲۰۲	* اهرار الاطبای	۲۴۱	* باب الالف مع الطاء طریه	۲۸۰	* انعی
۲۰۳	* اسطوخودوس	۲۴۳	* باب الالف مع الغین اغبر		* فصل علامات انعی کز بد
۲۰۵	* فصل حبوب اسطوخودوس	۲۴۳	* باب الالف مع الفاء	۲۸۱	و تدارک آن
۲۰۶	شراب اسطوخودوس	۲۴۳	* افاریه و حب آن و دهن آن	۲۸۱	* فصل تریاق الافاعی
	صنعت خل لیو و عرق و مر بار و مطبوخ	۲۴۴	شراب و عرق و قرص آن		* فصل ترکیب آن و نگاه داشتن آن و
۲۰۹	اسطوخودوس	۲۴۴	* افسنتین	۲۸۸	مدت استعمال آن بعد از ساختن
۲۱۰	معجون اسطوخودوس و اصفاناج	۲۴۶	* فصل حبوب افسنتین	۲۹۰	* فصل نهم معتبره این تریاق
۲۱۳	* اسفیل باج	۲۴۸	* فصل سفوفات افسنتین		* فصل در ذکر اقراص مستعمله در تریاق
۲۱۵	* اصفنک ان اسفیل باج	۲۴۹	* فصل سنگینات افسنتین	۲۹۲	افاعی و جمله از منافع و خواص آن
۲۱۷	* فصل شیفات اسفیل اج	۲۵۴	شراب و قرص افسنتین	۲۹۵	* فصل اقراص اندر و خورون
۲۱۸	* فصل مراهم اسفیل اج	۲۵۴	* فصل مطبوخات افسنتین		فصلی منافع و مقادیر شراباتی این تریاق
۲۱۹	* اسفیل	۲۶۱	نقوع افسنتین	۲۹۶	در هر مرض
	* فصل در منافع خل اسفیل و سنگین	۲۶۱	* فصل معاجین افسنتین	۳۰۲	* فصل در بیان مزاج این تریاق
۲۲۲	اسفیلی	۲۶۱	* فصل مظلیمات افسنتین	۳۰۳	* فصل امتحان این تریاق
۲۲۵	* فصل در خواص اسفیل	۲۶۲	* افریون	۳۰۴	* فصل شروط استعمال این تریاق
۲۲۷	فصل اوهان اسفیل	۲۶۴	* فصل حبوب افریون	۳۰۵	* فصل حبوب اقراص الافاعی

۳۸۹	از انجمله فیروز نوش است	۳۴۳	از انجمله باد مهرج	۳۰۶	دهن الاناعی ورماد آن و طبع آن
۳۸۹	از انجمله اقراص است	۳۴۴	* فصل نفع بر شعثا		ماء اللحم و مرقة افی و معجون
۳۹۳	از انجمله قطورات است	۳۵۰	از انجمله بزرک دارو است	۳۰۷	قرص آن
۳۹۳	از انجمله قطارغان است	۳۵۱	از انجمله بیهوشی دارو است	۳۰۷	* افیون
۳۹۵	از انجمله کاسکیننج است	۳۵۲	* فصل تریاقات افیون		* فصل ماهیت و طریق اخذ و طبیعت
۳۹۶	ایضا لخته منومه و لطو خات است	۳۵۶	تریاق کبیر محمی بشلیشا		وجودت و بردا عت و منافع و مضار
۳۹۶	ایضا محمودی جواهر د اراحت و ایضا	۳۵۹	تریاق کبیر محمی بتریاق غرزه	۳۰۸	افیون
۳۹۷	مروخ است	۳۶۱	* اقراص اندر و خوردن	۳۱۵	* فصل مضرت های افیون
۳۹۷	ایضا معاجین افیون دارو است	۳۶۳	از انجمله تفاحه منومه	۳۱۶	فصل دفع مضرت های وی بقدر امکان
۴۰۳	ایضا مغرحات افیونی است	۳۶۳	* فصل حبوب افیون	۳۱۷	* فصل در بیان مقلد ارشوبت آن
۴۰۴	* فصل مرکبات پوسخت خشخاش	۳۶۵	از انجمله حبوب جد و اراحت		* فصل علامات و معالجات کمیکه افیون
۴۰۴	از انجمله بخور مخدر است	۳۷۱	حب جوزبوا افیونی	۳۱۷	مقلد اقاتل خورده باشد
۴۰۴	حب خشخاش و حلوائ آن	۳۷۱	حب الزخیر		* فصل سبب نشاط افیون و کیفیت آن
۴۰۵	خمیر خشخاش	۳۷۱	حب المعال	۳۱۸	و منشای اعتیاد بدان
۴۰۵	از انجمله دیاقوز است	۳۷۲	از انجمله حبوب سفیر جلی		* فصل طریق خوردن افیون
۴۰۷	رب خشخاش	۳۷۳	از انجمله حب الشفاء است	۳۱۸	در بیماریها و غیره
۴۰۸	سفوف و شراب خشخاش	۳۷۳	از انجمله حب عطائی است		طریق خوردن آن قبل
۴۰۹	ضماد و طلا و عرق آن	۳۷۴	حبوب قدرت	۳۱۹	از طعام یا بعد از آن
۴۱۰	اقراص خشخاش	۳۷۵	حبوب نزله		* فصل در بیان دفع عادت افیون و تعویض
۴۱۱	از انجمله لعوت تحت خشخاش است	۳۷۷	حبوب نشاط	۳۲۰	آن با ادویه مغروده و مرکبه
	* مرهم کوکنا و جهت زخم شمشیر	۳۷۷	حب هیضه		* فصل حال آنکه بعد از ترک آن
۴۱۲	و مرطبان و ناصور	۳۷۸	از انجمله نخته د حمرقا	۳۲۳	معتادین را عارض میگرد
۴۱۲	* باب الف مع القاف اقحوان		* فصل دواهای افیونی از انجمله	۳۲۳	* فصل معالجات این احوال
۴۱۳	* اقط	۳۸۰	دواهای محبت		* فصل مدت بقای افیون و طریق
۴۱۴	* اقلیمیا	۳۸۱	از انجمله نفع را مهرانات است	۳۲۴	تکامل اشتهن آن
۴۱۵	* فصل شیانات اقلیمیا	۳۸۳	از انجمله سفوفات افیونی		* فصل کیفیت استعمال افیون در
۴۱۵	* باب الف مع الکاف اکیریبه	۳۸۳	از انجمله شوم است	۳۲۴	تواکب و احوال
۴۱۶	* فصل اکیرین	۳۸۳	از انجمله شیانات است	۳۲۴	* فصل ابدال افیون
۴۱۷	* اکلیل الملك و دهن آن	۳۸۳	از انجمله ضمادات است	۳۲۴	* فصل تعدد مرکبات افیون دار
۴۱۸	* الومالی و دهن آن	۳۸۴	از انجمله طلاها است	۳۲۵	* فصل مرکبات افیونی
۴۱۸	* باب الف مع المیم * آملیج	۳۸۸	از انجمله غمز د اوقتمایهای افیونی است	۳۲۸	از انجمله افلونیا است
۴۱۹	* فصل انوش دارو	۳۸۸	ایضا فریاد رس است	۳۴۳	از انجمله انفس التراکیمه

۴۳۲	* فصل جوارشات آملج	۴۶۸	* فصل نوح انكباب	۵۱۶	حجرات نيس
۴۳۷	* فصل مفرحات آملجي	۴۷۱	* انيسون	۵۴۱	* فصل محبوب باد زهر حيواني
۴۳۸	نيل آملج	۷۲	جوارش و دهن و مغوف آن	۵۴۲	باد زهر قنغري
۴۳۸	* امروسيه	۴۷۳	* فصل نوح اقراص انيسون	۵۴۲	* فصل باد زهر معدني
۴۳۹	* باب الالف مع النون انج	۴۷۴	* باب الالف مع الواو ارز	۵۴۳	رمزاج و منافع آن
۴۴۰	انچه از انج سازند	۴۷۴	اهال از جمله اغذيه است	۵۴۴	* فصل محبوب باد زهر معدني
۴۴۳	* انبر باريس	۴۷۵	* باب الالف مع الهاء اهليلج	۵۴۵	* بادر نجويه
۴۴۴	انبر باريميه	۴۷۷	* فصل اهليلجات مر يا	۵۴۶	* فصل باد مهرج
۴۴۴	اصباغ والوان انبر باريميه	۴۷۹	* فصل اطريفلات	۵۴۶	* فصل نوح با سليقونات
۴۴۵	* انشرح و جوارش و حب و جوشاب	۴۸۲	خواص و منافع اطريفلات	۵۴۸	* فصل نوح با شويه ما
۴۴۵	و خميره و دواي قرص انبر باريس	۴۸۳	* فصل نوح اقسام اطريفلات	۵۴۹	* باب الباء مع التاء * بتيه
۴۴۶	* رب انبر باريس	۴۹۹	* فصل نوح جوارشات اهليلج	۵۴۹	* باب الباء مع الخاء
۴۴۶	* فصل سفونات انبر باريس	۴۹۹	* فصل محبوب اهليلج	۵۴۹	* فصل بخمه جوشاب
۴۴۶	* فصل سكتجيينات وي	۵۰۳	* فصل ذكرادمان ككلانج	۵۵۰	* فصل در بيان بخورات
۴۴۷	* فصل شرا بهاي وي	۵۰۳	* فصل سفونات اهليلج		* باب الباء مع الراء
۴۴۹	* فصل اقراص وي	۵۰۶	* فصل اشربه اهليلج	۵۵۳	فصل برودات
۴۵۷	مفرح و نقوع وي	۵۲۷	* فصل نوح ككلانجات	۵۵۶	* باب الباء مع العين * بمباسه
۴۵۷	* انجبار	۵۱۳	ماء الحيوه ماء الفواكه	۵۵۷	* فصل نوح جوارشات بمباسه
۴۵۸	حب و مغوف آن	۵۱۲	* فصل مطبوخات اهليلج	۵۵۷	* فصل نوح معاجين بمباسه
۴۵۸	* فصل شرا بهاي انجبار	۵۲۲	* فصل معاجين اهليلج	۵۵۸	* فصل
۴۵۹	قرص و لعوق و مغلي انجبار	۵۲۶	* فصل مفرحات اهليلجي	۵۵۹	* فصل نوح اقراص بصل
۴۵۹	* انجدان	۵۲۸	* فصل معاجين نجاح	۵۵۹	بخايج
۴۶۰	* فصل جوارشات انجدان	۵۲۹	* فصل نقوع اهليلج	۵۵۹	* باب الباء مع الصاد
۴۶۱	* دهن و سكتجيين و معجون انجدان	۵۳۱	* باب الالف مع الياء ابرسا	۵۶۰	بصل
۴۶۲	* انجن و انزروت و حب آن	۵۳۳	* كئات الباء	۵۶۰	حصو بصل و دواء و قيروطي و
۴۶۳	* دواء الانزروت		باب الباء مع الالف	۵۶۰	لعوق و مرهم و مطلق آن
۴۶۳	فصل ذرورات انزروت		باد زهر حيواني	۵۶۱	* باب الباء مع الطاء
۴۶۵	* فصل شيانات انزروت	۵۳۴	* فصل كيفيت پيداشدن فاد زهر	۵۶۱	بط
۴۶۶	* ضادات و فتيله و قطور و مرهم	۵۳۵	* فصل جودت و ردا عت باد زهر	۵۶۲	دهن البط و طريق ما ختن آن
	آن و انچه		* فصل مزاج و كيفيت باد زهر و خواص	۵۶۲	بطيخ مندي شراب آن
	* حب و دواء و مغوف	۵۳۶	شبانكاره آن و مقلد ارشوب و بدل آن		باب الباء مع الغين
	و معجون انچه		* فصل دستور ات خوردن	۵۶۳	بغرا

٦١٢	رب و سکنجبین تفاحی	٥٩٠	* دستور خوردن بچه ناک	٥٦٣	* باب الباء مع القاف * بقلة الحماة
٦١٠	* فصل شرابهای تفاح	٥٩٠	* تر تابلنک و تر یاق بیش و حب بیش	٥٦٣	* باب الباء مع اللام * بلاد
٦١٢	عرق تفاح		حب جور آنکس و معجون بیشی و معجون	٥٦٤	* صنعت بر آوردن عمل آن
٦١٢	مر بای تفاح	٥٩١	بزر جلی و معجون روشن و مغروح بیشی	٥٦٤	* طریقه خوردن بلاد
٦١٢	* باب التاء مع المیم * تمر	٥٩٢	* بیض	٥٦٥	* بخور بلاد
	دواء التمر و رب بسر	٥٩٣	* طریق تکلیس قشر بیض		* فصل مرکبات عمل بلاد
٦١٣	و مر بای تمر		* حلوائی زردۀ آن * دهن البیض و	٥٦٥	از انجمله انقردیا است
٦١٣	* تمر هندی	٥٩٣	و شته بیضیه	٥٦٨	* فصل جوارشات بلاد
	جوارش و حلوائی بزر تمر هندی و سکنجبین	٥٩٤	* ششونجه	٥٧٢	* حلوائی بلاد ردل بهره آن
٦١٤	و شراب و مر با و معجون تمر هندی	٥٩٤	* فصل نفع عجه	٥٧٢	دواء السنة و دهن بلاد
٦١٥	* باب التاء مع النون * تنبا کو	٥٩٥	* کتاب التاء * باب التاء مع الالف	٥٧٣	* عرق بلاد و مرزید العمر
٦١٥	* حب تنبا کو	٥٩٥	* تانبول	٥٧٣	و لهانة الطولونية و معجون بلاد
٦١٦	روغن و عرق تنبا کو و کوکو اکو	٥٩٦	* فصل عرقهای تانبول	٥٧٣	* بلسان
٦١٧	مرهم و معجون تنبا کو	٥٩٧	* باب التاء مع الراء * تربله	٥٧٥	معجون بلسان
٦١٧	* فصل نفع تنزرها	٥٩٧	* فصل نفع حبوب تربل	٥٧٥	* بلوط
٦١٩	* باب التاء مع الواو * قوت شامی	٥٩٨	* فصل نفع دواء التربله	٥٧٦	حب جفت بلوط
٦١٩	* توایل	٥٩٨	* فصل مغوفات تربل	٥٧٦	* فصل مغوف بلوط
٦١٩	* تودری	٥٩٩	* فصل شرابهای تربله	٥٧٦	* فصل معاجین بلوط
٦٢٠	و دواء التودری قین توتیه	٥٩٩	* فصل معاجین تربله	٥٧٧	* باب الباء مع النون * بن
٦٢٢	* فصل حبوب توتیای هندی	٥٩٩	* ترنجبین	٥٨٠	* فصل بنادق البزورات
٦٢٢	* فصل ذرورات توتیا	٦٠٠	دواء الترنجبین	٥٨١	* بنفمچ و جوارش آن
٦٢٣	* فصل مرهم توتیا	٦٠٠	* شراب و معجون آن	٥٨١	* فصل نفع حبوب بنفمچ
٦٢٤	* توایل	٦٠٠	* فصل تر یاقات که افیون ند ارنده	٥٨٣	* فصل نفع اشربه بنفمچ
٦٢٤	* باب التاء مع الباء * تیزاب	٦٠٦	تر خوانه * ترینه	٥٨٤	* فصل نفع اقراص بنفمچ
٦٢٤	* تین	٦٠٧	* باب التاء مع الشین * تشمیزج	٥٨٥	* فصل لعوقات بنفمچ
٦٢٥	فصل نفع شراب تین	٦٠٧	* فصل ذرورات تشمیزج	٥٨٦	* فصل معاجین بنفمچ
٦٢٦	لعوق و ماء و مخلل و مطبوخ تین	٦٠٧	و مغوف آن	٥٨٧	بنج و دهن بزر المنج
	تیواج و جوارش و حب	٦٠٨	قطور و کحل تشمیزج	٥٨٧	* باب الباء مع الواو
٦٢٧	و مغوف آن	٦٠٨	* باب التاء مع الفاء * تفاح	٥٨٧	فصل انواع بوزۀ ها
٦٢٨	* مرهم تیواج	٦٠٩	* جلنجبین تفاح	٥٨٧	* باب الباء مع الباء * بیش
٦٢٨	* کتاب التاء * باب التاء مع العین	٦٠٩	* فصل جوارشات تفاح		* در بیان احوالی که بعد از خوردن هریک
٦٢٨	* ثعلب		* حلوائی و خمیره کل تفاح	٥٨٩	از انواع قوی آن طاری میگرد

۷۱۱	* فصل استعمال آن بطریق سفوف	۶۵۸	جنطیانا	۶۲۸	آب زن طبع آن و نخور آن
۷۱۳	* شرا بهای چوب چینی	۶۵۹	معجون جنطیانا	۶۲۸	* باب الثاء مع الواو * ثوم
۷۱۵	* عرقهای چوب چینی	۶۵۹	* جنک باد هتر	۶۲۹	* تریاق ثوم
	* فصل استعمال چوب چینی بطریق	۶۶۱	* فصل معاجین جنک	۶۳۴	دمن و لعوق و مخال ثوم
۷۱۸	معجون	۶۶۱	* فصل نوح سنجر نیا	۶۳۵	* معجون ثوم
۷۲۶	* استعمال نقوع چوب چینی	۶۶۳	* باب الحیم مع الواو		* کتاب الحیم * باب الحیم مع الالف
۷۲۸	* حریره های چوب چینی	۶۶۳	* فصل جوارشات غیر مهله	۶۳۵	* و چای خطائی
۷۳۰	* حلوا های چوب چینی	۶۷۲	* فصل جوارشات مسهله	۶۳۷	* مطبوخ چای و طریق طبع آن
۷۳۳	* استعمال چوب چینی در مراه	۶۷۳	* فصل چوب چینی	۶۳۸	* قرص چای خطائی
۷۳۴	* روغنهای چوب چینی	۶۷۸	* خواص و فوائد و منافع آن		* باب الحیم مع الدال * جد وار
۷۲۶	* جوزابه و جوزبوا		* فصل شرائط ضروریة استعمال		* فرق جودیت و رداءت و خالص و
۷۳۶	* جوارش جوزبوا	۶۷۹	چوب چینی	۶۳۹	مغشوش جد وار
۷۳۷	* حب و دمن و سفوف جوزبوا	۶۸۴	بیان طرق استعمال چوب چینی	۶۴۰	* فصل مزاج و منافع جد وار
۷۳۷	* جوز مائل		* رهاله حکیم میر عماد الدین محمود	۶۴۳	* دستور خوردن جد وار
۷۳۸	* حافظه الصلحة و حب الشفا	۶۸۸	* در چوب چینی	۶۴۳	* فصل حبوب جد وار
	حب جوز مائل و حب بدل افیون و حب	۶۸۹	* فصل در تحقیق طبیعت او	۶۴۶	* فصل حبوب جد واری افیون
	بیم جوز مائل و حلوائی جوز مائل	۶۸۹	* فصل در بیان منافع او	۶۵۰	* مرهم جد وار
۷۳۹	و دمن آن	۶۹۳	* فصل در شرائط خوردن او	۶۵۰	* فصل معاجین جد وار
			* فصل بیان تفاوت امزجه در	۶۵۱	* فصل نوح مفرحات جد وار
		۶۹۵	خوردن او	۶۵۹	* باب الحیم مع الزاء * جزر
		۶۹۶	* فصل مقدمات خوردن او	۶۵۲	* فصل نوح اشریة جزر
		۶۹۶	* فصل در ترتیب خوردن او	۶۵۳	شش رنگه و عرق جزر
			* فصل در استعمال او بغير طریق	۶۵۴	* فصل الوان اطعمه جزر
		۶۹۷	مذکور		* باب الحیم مع اللام * جلاب طبعی
			* طریق حکیم هاشم طهرانی در	۶۵۴	جلنارو
		۶۹۷	چوب چینی	۶۵۵	سفوف آن *
		۶۷۱	* طریق میزج مؤمن در چوب چینی	۶۵۵	* فصل اقراص جلناری
			مطبوخ آن بطریق مولوی افندی احمد	۶۵۶	باب الحیم مع المیم * جمل
		۷۰۳	بن لعاف الله و رمی	۶۵۷	* جمل
		۷۰۴	* طریق استعمال امل ساهت	۶۵۷	* جمل و مر با آن
		۷۰۴	* طریقه استعمال علونخان ثانی		* باب الحیم مع النون * جنطیانا
		۷۰۷	* بیان استعمال آن بطریق قهوه		* دراء و دمن و سفوف و شراب و خماد و

* چون کتاب مجمع الجوامع و ذخائر التراث کتب *

* معروف بقربادین کبیر از تصانیف رازدان رموز حکمت *

* یونانیان معرفت اند و زرسوم معالجه ایمانیان * شیرازة قانون شفا *

* دیباجة دیوان دوا قدوة اطباء والادوية * سید محمد حسین خان طالب ثراه *

* در طباع بغایت مرغوب و مطلوب و بهیب زیادتیه قیمت اکثر خاص *

* و عام از تحصیل فوائد آن محروم رای صواب نمای عالیه * رفیع جائیکه * عزت *

* سعادت همراه * عالی تبار * ملک التجار * جم المناقب و المراتب جناب آقا کر بلائی محمد *

* خان صاحب * ادام الله توفیقاته و ضاعف اجر حسناته و نصر اعباءه و خذل اعداءه مقتضی *

* آن کردید که به عرض طبع در آید و قیمت مناسب از برای آن مقرر نموده *

* شود تا غنی و فقیر از مطالعه آن بهره مند گردند لهذا با اهتمام و تصحیح *

* فقیر حقیر احمد کبیر بتاریخ ۲۶ شهرشوال المکرم سنه ۱۲۵۴ *

* نبوی مطابق ۱۳ جنوری سنه ۱۸۳۹ مسیحی در حیز طبع *

* در آمله امید که مطبوع طباع اقبال *

الحمد لله الذي تتخير دون ادراك كنه ذاته المقلسة العقول والاورهام * وتلاشى عند قرب ساحة جلاله وجماله العلوم والانهام *
ابدع المجردات والماديات العلويات والسفليات الروحانيات والجهانيات * واخترع الاجسام البساط والمركبات *
وجعل العناصر مادة الكائنات الفاسدات * وصير النكون والفساد سببا للمولدات * فخلق منها الانسان في احسن تقويم * وشرفه بتشريف
نفخت فيه من رحي الذي هو منشأ الوحي والالهام والتعليم * ونشكره شكر الشاكرين * وذكره ذكره الذاكرين * بلسان العجز
والتقصير * انه هو السميع البصير * والصلوة والسلام على حبيب القلوب وطبيب النفوس الذي ارسله بالهداية العظمى والشفاعة
الكبرى محمد المصطفى وآله الذين اجتباهم الله تعالى وطهرهم تطهيرا * وجعلهم شمساً وقمراً وسراجاً منيراً * اما بعد * بعرض برادران
ايماني وخلان روحاني ميرماند بندة عاصي هيچ كم از هيچ ابن السند الاستاذ المرحوم محمد هادي العقيلي العلوي الخواهاذي
ثم الشيرازي الشهير بحكيم محمد هادي بن محمد حسين غفر الله ذنوبهما وستر عيوبهما كما ملأ قلبه اشتياق اين داشت كه كتابي
در طب جمع وتاليف نمايد كه حاوي وشامل باشد اكثر اغراض ومطالب هر پنج فن آن را وليكن بسبب بي بضاعتي وفرومايكي وفقدان
علم وعمل وعدم تحصيل تجربه وغيرها از موانع وعوائق از قوه بفعل نمي آمد وبعرضه شهود ظهور نمي يافت وچند جزوي
از فن هوم در امراض رأس نوشته بود كه اتفاقاً اجزاي چند متفرق از مسودات خال والد ماجد مغفور وميرور محمد هاشم
المخاطب بحكيم معتمد الملوك هيك علوي بن حكيم محمد هادي العلوي قدس الله سرهما به ترتيب حروف تهجي بدست آمد
وازان معلوم كرد بد كه شروع بجمع وتاليف قرا باديني نموده بودند بد ين نسق كه اولاً بعضي از ادويه مفردة مشهورة را
ذكر نمايند ودر ذيل هريك از آنها مركباتي كه آن در اصل وعمود است در آنها نيز به ترتيب حروف مندرج سازند واستطارد
بعض مركبات را بدون ذكر مفردات نيز ايراد نمايند وبا تمام نرسيده بود كه جناب مستغني الالقاب حضرت ارشاد مآبي
پير و مرشد حقيقي همي حبيب الله ووليّه مد الله ظلال افاضاته وافادته كه حسب ونسب صوري ومعنوي آن جناب بحضور
سورانبما وسند اصغيا وحضرت سيد اوليا وپيشواي اتقيا بالولاية الحسينية صلوات الله عليهم ميرسانا مر نمود نلكه بهمين نسق
اين جمع كن وبا تمام رسان حيف است كه منتشر وضائع گردد شايد بكار بندة از بندگان خداي تعالى آيد وذخيرة باشد
براي عقبي امتثالاً لامره الاشرف الاعلى درين اوان كه مدت يك هزار و يكصد و هشتاد و پنج از هجرت حضرت ختمي پناه صلي الله
عليه وآله گذشته است باز جو دكال ناداني كالقلم في يد الكاتب متوجه جمع وتاليف آن كرديد وانچه را نيافت از قرا بادين
كتاب موسوم بجامع الجوامع از تاليف آن مرحوم مغفور وكتب ديكر از قرا بادينات ومفردات واصول التراكيب وغيرها كه

تفصیل آنها طولی دارد انشاء الله تعالی در فهرس علیحدّه مذکور خواهد شد و تحقیقا تیکه از جناب ارشاد مآبی دام ظلّه العالی
مجموع میکشت و مشاهد میشد و نسخه مجربی که بدست می آمد و سخن تحقیقی که شنیده و یاد در کتب و رسائل معتبره بنظر
می رسید الحاق می نمود در ضمن مقلده و بیست و هشت کتاب بعد از حروف تهجی و در هر کتابی چند باب و در هر بابی چند فصل
و خاتمه و معنی بقرا باین مجمع الجوامع و ذخائر التراکیب گردانید امید از توفیق موفق حقیقی تقدس و تعالی و امداد
جناب حضرت رسول مختار و آلّه الاخیار الابرار الاطهار علیه وعلیهم صلوات الملك الغفار و یمن برکات انفس نفیسه متبرکه
و همت عالیّه آنجناب دام فیضه آنکه با حسن وجهی صورت اتمام و سمت اختتام پذیرد و توقع از کرم ناظران درین اوراق
منتشره و سخنان پراکنده و مجموعه متفرقه و تراکیب غیر نصیحه و مؤلفه غیر متوافقه آنکه هر جاشوی و لغزشی و خطائی
بینند حمل بر جهل و نادانی این عاصی نموده بدیل عفو در پوشند و قلم اصلاح بران در کشند و در مقام خردگی در نیایند
و ناقص نگذارند و هر گونه فوائد و عوائد یکه در بابند از فضل او جل شانّه و آن حضرات عویمین دولت ملازمت و فیض خدمت
و برکت هدایت و ارشاد جناب حضرت ارشاد مآبی مد ظلّه العالی و روح مطهر آن هر دو مغفور میورده اند و این عاصی را
بدعی مغفرت یا دارند و التوفیق من الله العلی الا علی لا حول و لا قوة الا بالله منه المبدأ و الیه المنتهی * قطعه *

عرض نقشی است که میارم اند * که هستی را نمی بینم بقائی * مکر صاحبی روزی بر حمت * کند بر حال این مسکین د عائی
* مقلده * در بیان امری چند که اطلاع بدانها پیش از شروع در مقصود ضروری است در ضمن بیست فصل و ذیلی

* فصل اول * در بیان غذا و دوا و ذوالخاصیه
* فصل دوم * در بیان مرکب القوی و ذوالخاصیه
* فصل سوم * در بیان مزاج و اقسام مزاجه
* فصل چهارم * در بیان طرق معرفت مزجه ادویه و اغذیه
* فصل پنجم * در بیان احتیاج به ترکیب ادویه
* فصل ششم * در بیان کیفیت ترکیب ادویه
* فصل هفتم * در بیان معرفت درجات مزجه ادویه مرکبه
و طریق استخراج آنها
* فصل هشتم * در بیان طریق استخراج مقدار شراب
* فصل نهم * در بیان اعمار بعض ادویه مفرده و مرکبه و خواص آنها
* فصل دهم * در بیان زمان ادراک و مدت اعمار بعض
ادویه مرکبه
* فصل یازدهم * در بیان سبب اختلاف اقوال اطباء در ماهیت
و خواص ادویه

* فصل دوازدهم * در بیان طریقه اخذ ادویه و حفظ آنها
* فصل سیزدهم * در بیان آداب طعام خوردن و آب نوشیدن
و اطعمه که جمع آنها با هم مناسبت نیست
* فصل چهاردهم * در بیان احراق بعض ادویه و تحمیه
و تشویه و قلی و تل و بیرو و غسل آنها
* فصل پانزدهم * در بیان معرفت افعال ادویه مفرده و خواص آنها
* فصل شانزدهم * در بیان بعض اصطلاحات طبیه
* فصل هفدهم * در بیان حلا و دوا و امراض به ترتیب حروف تهجی
* فصل هجدهم * در بیان اوزان و مکائیل صغار و کبار و شریعه
و طبیه و اهل ایران و هند و ستان و تطبیق بعضی با بعضی
* ذیل در بیان تحویل بعض اوزان به بعض و معرفت آن
* فصل نوزدهم * در بیان بعض امور متعلقه به نجوم و طبیعیات
* فصل بیستم * در بیان اسناد طبیه خال و الد ماجد و والد
مؤلف و مؤلف *

* فصل اول * در بیان غذا و دوا و ذوالخاصیه از فاد زهر و سم و دوا و مسهل و ملین و اقسام هر یک * بد آنکه

چون مقرر است نزد کل طوائف اهل دانش و بینش که علت غائی و مقصود اصلی از ایجاد کل آفرینش انسان است که فرد کامل و نسخه جامع و منتخب شامل کل عوالم است و او را بدن و روحی است و روح از عالم تجرد و تقدس و مررب است تقدس و تعالی و بدن از عالم تجسم و سفلی و خلق حادث از عناصر و اخلاط و ایضا او را روحی است جسمانی حاصل از بخار دم طبیعی جیل صافی لطیف و متین در تجویف ایمر قلب که روح طبعی نامند مرتبط با آن روح جهت ایصال فیض آن عالم بدین عالم و رسانیدن کالات حاصله این عالم بدین عالم و بدن با اعتبار ترکیب و تجسیم لا محاله دائم در تغیر و تبدل و تزیید و تنقص و نما و انحطاط و انحلال است و بدن سبب دائم محتاج به بدل مایحتاج و مدد معینی است از خارج تا آنکه زمانی چند بماند و کالات لا ینفک بحال خود را که انما نیت و بقای او بدان است تحصیل نماید و ما بالقوة او بالتمام بدن را به فعل آید و نیز تولید مثل برای بقای نوع از و حاصل گردد * و روح دوم تابع به بدن نیز به سبب تغیر بدن متغیر شود و آن روح اولی هر چند مجرد است اما تعلق و ارتباطی ببدن دارد بواسطه آن روح طبعی و غذا و ملذذ از حواس و مدد ارک بدن می یابد همچنان که روح طبعی و آن بدل معبر بغذا و طعام است و امر بکلوا و اشربوا و نهی از ولا تعرفوا کریمه فلینظر الانسان الى طعامه بطریق عموم نازل و شامل هر دو است هر چند غذای حقیقی روح مجرد امری دیگر است که ادراکات کلیه و اعمال حسنه و معارف حق و مملکات مرضیه باشد که مایه الامتیاز انسان از سایر مخلوقات بدان است ولیکن تحصیل آنها بتوسط آلات بدنی و قوی و ارواح و مدد ارک است و بدن و اینها نمی تواند حاصل نمود زیرا که بدن حکم مطبیه و برابر داری دارد آن روح را و غذا و طعام لابد از نباتات و حیوانات از مولدات ثلثه خواهد بود زیرا که جمادات صلاحیت و قابلیت آن ندارند که غذای انسان شوند و آشامیدن آب از برای ترقیق و بدرقه و رسانیدن غذا است با عضای ضعیفه و اعماق بدن بزودی و آسانی و بجهت ترطبیب بدن نه بجهت تغذیه زیرا که به سبب بساطت خود قابلیت تغذیه ندارند و جز و بدن نمی شود و نیز چون بدن به سبب عوارض و مواعین چند و از عدم مراعات قوانین کلیه حفظ صحت و قوام سته ضروریه و تیار و از حد لائق و واجب از مزاج اصلی خود منحرف میگردد که مسمی بموضع و داء است محتاج میگردد بدفع و رد آن بحالت اصلی خود بمعاونت غذای او و او غیرها از تدابیر و بیان دیگر آنکه بدن من حیث المجموع از اعضا و ارواح و قوی و غیرها حکم مدینه دارد و طبیعت سلطان و حاکم در آن که جمیع اجزای بدن را در قبضه تصرف خود مستحکم دارد و حافظ آنها است و یک سر موی از قبضه تصرف او بیرون نیست و آنچه وارد بدن میگردد از داخل و یا خارج بدن آن مطلع است و حتی الملق و رد دفع آن میکوشد و آن را دفع می نماید مگر آنکه عاجز آید به سبب ضعف خود و یا بغلبه و قوت وارد که درین هنگام محتاج میگردد بمعاونی و مددی از خارج و معاون عبارت از طبیعت است خواه طبیعت خود طبیعت باشد یا الهام و یا به تحصیل علم و عمل و کثرت تجربه و یادگیری بدستور و مدد عبارت از غذا بود و است باقسام خودها که خواهند آمد انشاء الله تعالی پس اگر آن طبیعت حاذق است یعنی متصف بعلم و عمل و تجربه کار و صاحب ملکه است و موی بر و غالب نیست و بی مرض غرض است مدد موافق و نافع و بحسب مطلب و بقدر حاجت بار میروساند و الا کمتر و یا زیاده و یا مخالف معاند مضر و کمتر البته خلل میروساند و زیادت ضرر و فساد به تخصیص که مخالف و یا بسیار قوی و یا سخی و یا خود سم مطلق باشد که بالکل بد تصرف و حفظ طبیعت را معطل و مختل و معزول میدارد و خود در بدن تصرف بافساد و افنا می نماید * و بدن آنکه غذا را همچنین در صاحبان ماده و کیفیت و صورت اند و ماده و صورت هر دو جوهر اند و کیفیت عرض و عرض

یا عارض صورت است و آن حرارت و بودت است که از کیفیات فاعله اند و یا عارض ماده و آن رطوبت و یبوست است که از کیفیات منفعله اند و تولید غذا از ماده است و تاثیر دوا از کیفیت است در اکثر احوال و کاه بصورت و کاه بهر دو است و خاصیت البته از صورت است که عبارت از صورت نوعیه باشد و غلبه و تاثیر یا یکی از آن امور ثلثه است به تنهایی و یا با و از آنها و یا بهر سه بحسب ترکیب با تسامی ایشان با هم و یا بعدم تسامی مثلاً در دوائی مطلق قوی و غالب و زائد کیفیت است و دوا مر دیگر مغلوب و ضعیف و در ذوا الخاصیه صورت قوی و غالب و زائد است و بر همین نسبت در غذا ای دوائی و غذا ای ذوا الخاصیه و غیرها و جهت اشاره بدین معنی آن را مصدر ربذ کر نهاده غذا ای دوائی و دوا ای غذا ای و دوا ای فاد زهری و دوا ای سمی و امثال اینها مینامند

* و ذوا الخاصیه یا موافق و مقوی و منقی و حافظ مزاج اصلی و حرارت غریزی و قوی است و یا مخالف و مفسد و فانی کننده آنها و اول را فاد زهر و تریاق و ثانیا را سم میگویند و چون این مقدمات بالأجمال دانسته شد * پس بد آنکه آنچه وارد بدن انسان گردد خالی از آن نیست که تاثیر آن یا بماده فقط است و آنرا غذا ای مطلق نامند و یا بکیفیت فقط و آن را دوا ای مطلق و یا بماده و کیفیت هر دو آنرا غذا ای دوائی و یا بکیفیت و ماده هر دو آنرا دوا ای غذا ای و یا بصورت فقط و آنرا ذوا الخاصیه گویند و این یا موافق و یا مضا

است و یا مخالف و احداث کننده مضرت و فساد و هریک از اینها منقسم بچند قسم میگردد اما آنچه موافق است پس تاثیر آن یا بصورت فقط است و آنرا فاد زهر و یا بماده و صورت هر دو آنرا غذا ای فاد زهری و یا بکیفیت و صورت هر دو آنرا دوا ای فاد زهری و یا بهر سه از ماده و کیفیت و صورت و آن را غذا ای دوا ای فاد زهری خوانند و اما آنچه تاثیر آن بصفت و مضادت باشد نیز بر چند نوع است یا بصورت فقط است و آن را سم مطلق نامند و یا بکیفیت و صورت هر دو را این نیز بمراتب است اگر د رکال قوت است آنرا دوا ای سمی گویند و اگر در کال قوت نیست و آن نیز بر دو نوع است یا با آن قوت مسهل است و آن نیز بر سه نوع است یا قوی است و یا متوسط و یا ضعیف اما قوی را تاثیر بصورت و کیفیت است با هم و آن را دوا ای مسهل ذوا الخاصیه نامند و اما متوسط را تاثیر بکیفیت و صورت است و این را دوا ای مسهل گویند و اما ضعیف را اکثر تاثیر بکیفیت و ماده و صورت هر سه است ولیکن همه ضعیف و ناقص خصوص صورت و این را دوا ای ملین خوانند * و معنی و تفصیل این اجمال آنکه غذا ای مطلق آن است که تاثیر و تاثیر آن در بدن بماده فقط باشد نه بکیفیت و صورت بدین قسم که چون وارد بدن گردد و تاثیر در آن نماید بتوسط کیفیت که لازم آن است بدن از آن متأثر و متغیر نشود و از مزاج اصلی خود نکردد بلکه در آن تصرف نموده بالقوه آن را بفعل آورد و آن را متغیر و متمیل از صورت غذا ای بصورت خلطی سازد و مستعد اینکه بگردد جزو عضو و بر اقطار ثلثه آن بیفزاید و فائض گردد و بر آن صورت عضوی از مبداء فیاض جل شانه با استعداد قریب مانند آب کوشتهای لطیف و زرده تخم مرغ نیم پزشت و یا بعلی مانند کندی و سائر محبوب و بقول و غیرها و کیفیت حاصله از آن خلط منافی و غالب بر کیفیت اصلی بدن و اعضا نماید

* و دوا ای مطلق آن است که تاثیر آن در بدن بکیفیت فقط باشد و ماده آن قابلیت غذا ایست و جزو بدن شدن نداشته باشد بدین قسم که چون وارد بدن گردد و حرارت غریزی در آن تصرف نماید متاثر و متغیر نگردد بلکه ثانیاً او تصرف در بدن نماید و آن را متاثر و متغیر بکیفیت خود سازد از حرارت و بودت و رطوبت و یبوست مفرط یا مرکبا مانند فلفل و زنجبیل و نیلوفر و کافور و بزر را زبانه و امثال اینها * و غذا ای دوائی آن است که تاثیر آن در بدن بماده و کیفیت هر دو باشد بهمان نحو با غلبه ماده که بعد تاثیر و اثر از آن خلطی حاصل گردد که جزو بدن تواند شد و با آن اندک کیفیت و مزاجی باشد غالب بر کیفیت و مزاج اصلی بدن و تغییر مائی در بدن نماید بکیفیت خود از کیفیات اربعه مانند خس و ماء الشعیر و خیار با درنگ

* و ذوالخاصیه آن است که تاثیر آن در بدن بکیفیتی و امری و رای کیفیات و امور ظاهره حسیه و وهمیه باشد بلکه بمناسبتی
 طبیعی و امری بسیار لطیف رقیق خفی مانند جذب مقناطیس و کاهربا آهن و گاه راو تاثیر فاد زهر و سم در بدن که
 تعبیر از آن بصورت نوعیه نیز نموده اند و لیکن جذب مقناطیس و کاهربا آهن و گاه راالطف و ادق و خفی است از
 تاثیر آن هردو بلکه این نمونه ایست از تاثیر نفوس بعض اشخاص انسانی که بعض دیگر را از محبت و عداوت ایشان
 به سبب مناسبت و مجانست نفوس و ارواح هر یک با هم و عدم مناسبت و منافرت ایشان از یکدیگر که تفصیل آن
 طولی دارد و محل کنجایش آن ندارد * بدانکه ذوالخاصیه اگر تاثیر آن بموافق است آن را فاد زهر و تریاق نامند
 و الا سم * و فاد زهر و تریاق آنست که تاثیر آن در بدن و حرارت غریزی و قوی و ارواح بطریق موافقت و محافظت
 و تقویت و اعانت آنها باشد که بر دفع و رفع نکابت و اذیت سم مؤذی یازی و مقاومت نماید چنانچه بتفصیل
 انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد و آنکه افیون را تریاق می نامند مجاز است بجهت آنکه حافظ القوه است و درین
 امر با تریاق حقیقی اشتراک دارد * و غذای ذوالخاصیه آن است که تاثیر آن بماده و صورت هردو باشد بنحوی که
 از فعل و انفعال و تاثیر و تاثر مانند روغن کوسنگ و گاو و شیر با معز گردان و مانند آنها که با وجود تغذیه احوال
 تغریب و دفع سمیت می نماید * و دوائ ذوالخاصیه آن است که تاثیر آن بکیفیت و صورت هردو باشد مانند باد زهر و حیوانی
 وجد و ارواح الغار که با وجود تریاقیت و دفع سمیت و اذیت سم احوال حرارتی غالب بر مزاج اصلی بدن مینماید
 * و غذای دوائ ذوالخاصیه آن است که تاثیر آن بماده و کیفیت و صورت هر سه باشد مانند تفاح و خمر که با وجود
 تغذیه و احوال اندک کیفیتی غالب بر بدن تغریب و ضروری آورند * و سم مطلق آن است که تاثیر آن در بدن
 مخالف و ضد تاثیر فاد زهر باشد و بزودی و بلا مهلت تصرف در بدن نموده تصرف طبیعت را معطل دارد و حرارت
 غریزی و ارواح و قوی را فاسد و فانی سازد و فرصت فعل و انفعال ندهد مانند بیش و شرب مراره افعی و مارهای قوی و
 کزیدن آنها که فی الفور مهلک اند * و دوائ سمی آن است که تاثیر آن بکیفیت و صورت نوعیه هردو باشد و بعد تاثیر
 و تاثر با حصول اثر سمیت احوال کیفیتی غالب بر کیفیت اصلی بدن نماید مانند بنج سیاه * و غذای سمی آن است
 که تاثیر آن بماده و صورت هردو باشد و بعد فعل و انفعال با حصول تغذیه بدستور مسطور احوال سمیت نماید
 و امثال این در خارج کم متحقق است زیرا که اشای سمیه بی کیفیتی از کیفیات نمی باشند و بلاد را بعض غذای سمی
 گفته اند و چنین نیست * و غذای دوائ سمی آن است که تاثیر آن بماده و کیفیت و صورت هر سه باشد و بعد تاثیر
 و تاثر با حصول غذائیت و کیفیتی غالب احوال سمیتی نماید مانند لحوم افاعی و سائر لحوم سمیه و گیاهای سمی
 * و دوائ مسهل ذوالخاصیه آن است که تاثیر آن بکیفیت و صورت هردو باشد و با آن نیز قوت مسهل بود در کمال قوت
 و شدت تاثیر و برای کسر قوت محتاج باصلاح و تدبیر از تشویه و غیرها باشد و بعد اصلاح و ورود در بدن و تاثیر
 و تاثر نفوذ و سرایت در افضیه و سطوح عروق و اعماق بدن نماید و مختلط و متشبت با خلط و رطوبات رقیقه و
 غلیظه گردد و اکثر آنها را به تمخیر و ترقیق و تن و تب و تقطیع و غیرها دفع سازد و بعض را به تحلیل برد مانند سقمونیا
 که بکیفیت خود احوال حرارت و بصورت نوعیه دفع صفرا و بلغم می نماید و همچنین سائر ادویه مسهله قویه مانند
 ماذریون و دند و خریق و غیره * و دوائ مسهل آن است که تاثیر آن بآن مشابه نباشد بلکه در فعل از آن اندک

ضعیف تر باشد و محتاج با صلاح بسیار نباشد مانند سنامکی و تربد و هلیجات و امثال اینها که با استعمال باورد احمو
یعنی سنامکی با کل سرخ و چوب نمودن تربد و هلیجات با روغن بادام کافی است * و دوائی ملین آن است که تاثیر
آن از آن هم ضعیف تر باشد و متشمت با خلط و رطوبات موجوده حاضره در معدة و امعاء حوالی آنها کشته دفع
کرد اند و با آن قوت نفاذ چندان نباشد مانند فلوس خیارشمر و ترنجبین و شیرخشت و شکر سرخ و تمروندی
و اجاص و امثال اینها ولیکن خالی از قوت جالیه نباشد و ازینها نیز بعض محتاج باندک اصلاحی اند مانند فلوس
خیارشمر که باید بروغن بادام یا کل سرخ چرب نموده شود برای رفع تشمت و چسبیدن به سطح امعاء و احداث قرحه
و سحج و زحیور بعض نیستند محتاج بدان مانند ترنجبین و شیرخشت و سائر ملینات مذکوره در کتب * و بدانکه
چون هر فرد فرد از اشخاص انسانی را اطلاع و تعرف بر مزاج خود و مزجه دیگران و احوال طاریه بر آنها
آنانا و کیفیات و خواص و منافع و مضار و مقادیر شربات و طرق استعمالات هر یک از ادویه مفرده و مرکبه در هر مرض
مرض و شخص شخص در اوقات و ازمان و اسنان و فصول و بلدان متخالفه متضاده و مراعات حفظ صحت و تقویت
اعضای رئیسه و قوی و ارواح نیمه مکر معد و دی قلیل که معروف و موسوم با طبایند و ذکر ادویه مرکبه و مفرده
و اغذیه و غیرها در قریب دینات و غیرها برای تذکر و یاد آوری او شان است نه دیگران و لهذا بود دیگران لازم است که
عند الاحتیاج و حدوث عارضه بحذاق آن طائفه رجوع آورند و بامرونی او شان از پرهیز و استعمال ادویه و
اغذیه و غیرها عمل نمایند و از پیش خود خود را بهلاک نیندازند و هلاک نسازند و بر اطباء نیز لازم است که با ایشان
کمال حسن خلق و محبت و شفقت نمایند و ایشان را بجای ذوی الحقوق و بواداران و فرزندان و عیال خود دانند و
نظر بیاداش عمل و مال و منال و ملک ایشان نیندازند و بر ایشان منت نه نهند بلکه بر خود منت دارند و ایشان را باعث
استکمال و آله ظهور موضوع صناعت خود دانند و نیز باید که متوجه معالجه هر بیمار را میوس العلاج تخته مشق اطباء
مجبورین کشته نشوند و خود را بد نام و در محل خطر و مهلکه نیندازند و چون متوجه معالجه مریض کردند و زمانی قلیل
و یا کثیر مد و انما یند و او را بصحت نیاورد باید که از کمال شفقت و مهربانی از او عدل رخواهند و بگویند که به طبیب دیگر
رجوع آورد شاید شفا بدست او مقدر باشد و ابرام بسیار در معالجه نمایند و نیز باید که مغرور بعلم و عمل خود نکردند
و دائم مستمک فیض از درگاه جناب شافی حقیقی عز شانه باشند و منقطع نمایند و در هر حال خود را مقصر بینند و نیز در پی
تحقیق و تکلیف و تعمیر اطباء دیگر نمایند و بر ایشان تفوق نجویند و خود را بهترین و از افعال و اعمال ایشان متنبه
گردند بر منافع و مضار ادویه و اغذیه و تدابیر و همه را معین و مدد کار خود دانند و بینند و الله اعلم * فصل دوم در بیان
مرکب القوی و ذوالخاصیه و تاثیر هر یک از آنها * و بدانکه مراتب قوی ادویه منحصراست به سه مرتبه و قوت عبارت
از مبداء و سبب موجب افعال است و ظهور آنهاد را مواضع لایقه * مرتبه اول افعال محسوسه ادویه است به سبب کیفیت متشابه
حاصله از مبداء فیاض جل اسم از ترکیب عناصر و امتزاج ایشان با یکدیگر و این را مزاج اول نامند * مرتبه دوم فعل محسوس مزاج
ثانی اشیا صاحب مزجه ثانویه است در ملاقی خود ها و آن از لوازم مرتبه اول است چه اشیا صاحب مزاج ثانوی مرکب
اند از اجزائی که هر یک را کیفیت و مزاجی خاص مختلف الاثر است مانند تسخین بعض و تبری و بعض و از اجتماع
تفاعل کیفیات اولی کیفیت ثانوی حاصل شده و اثر آن غیر آثار آن اجزا است مانند ردع و قبض مثلا و تسخین و تبرید

و هر چه را مزاج ثانوی طبیعی باشد مرکب القوی نامند و آنچه صناعی باشد اگر مزاج ثانوی را اثر موافق آثار اجزای مفردة او است
 آن مرکب را متوافقه القوه گویند و اگر مخالف آنها است مثلاً هم تسخین و هم تبرید کند آنرا متضاده القوه گویند و طبیعت باذن
 خالقها جل شانہ هویک را در ممکن لائق استعمال می نماید اگر او را عائقی و مانعی نباشد * مرتبه سوم از لوازم مرتبه اول و ثانوی
 است بواسطه افعال صورت نوعیه و بالخاصیه عبارت از آن است مانند حجر الیهود در تفتیت حصاة که از لوازم کیفیت مزاج
 اوست که تقطیع اخلط را لازم دارد و مانند اختصاص اسطوخودوس بدماغ که از لوازم حرارت مزاج اوست که تلطیف
 اخلط خاصه دماغیه میکند بصورت نوعیه خود و مانند تریاق که دفع سم می نماید بلوازم مزاج ثانوی و بواسطه صورت
 نوعیه خود * و بد آنکه بنا بر مذهب شیخ الرئيس قدس سره و محققین حکما که قائل اند ببقای صور عنصریه از مرکبات
 باید که مراتب قوتها چهار باشد چه تصریح نموده اند که مرکب را مزاج اولی حاصل از کیفیات اجزای متفاعله
 متماسه می باشد و تاثیر اولی مرتبه ایست از مراتب و همچنین مزاج ثانوی را اثری است غیر آن مانند لبن که مرکب است
 از مائیت و دهنیت و جنینیت و تاثیر و مرتبه دیگر است از مراتب و بدین قیاس صورت نوعی ترکیبی را اثری است غیر آثار مذکور
 و تاثیر اجزای غیر متفاعله مرکبات را مرتبه از مراتب نشمرده اند و قیاس مقتضی آن است که قوتها بقدر فواید باشند و اندراج
 مرتبه اثر صورت نوعیه اجزای غیر متفاعله غیر متماسه در تحت مرتبه اثر صورت نوعیه ترکیبی ظاهر نیست * و بد آنکه بعضی
 از مرکبات بی صورت نوعیه اند مانند خاک مخلوط با آب و کفی که مرکب است از آب و هوا و بخار یک مؤلف است از آب و
 آتش و هر چه با صورت نوعیه است یا محکم ال ترکیب است یا غیر آن و تفصیل این بعد ازین خواهد آمد و تفصیل امور
 بقیه بالا جمال این است * اما مرکب القوی دوائی را نامند که مرکب باشد جوهر آن از آشیا چند که هر یک را براسه
 مزاجی خاص باشد مبادین دیگری و بعد ترکیب در شیء واحد و پوشیدن لباس و صورت و حدانی امتزاج قوامی نیافته باشند
 که بعد ورود در بدن از هم ممتاز نتوانند گشت و تاثیر واحد توانند نمود مانند اشیا نیکه از عناصر اربعه ترکیب یافته اند
 و بر مجموع آنها مزاجی و صورتی واحد فائز گشته و زمانی متمم می توانند حفظ صورت نوعیه خود نمایند و اینها را تام
 ال ترکیب نامند و آن را ناقص ال ترکیب یعنی بعد ورود در بدن اجزای آن از هم جدا گشته هر یک تاثیر و حد اث کیفیت خاص
 نمایند و منشای آثار متخالفه متضاده میگردند بعضی بزودی و بعضی بدیری بحسب ترکیب و امتزاج و لطافت و کثافت مواد اجزای
 خود چنانچه به تفصیل انشاء الله تعالی خواهد آمد مانند حجر التیس و جل و ارجوب چینی و ورد احمر و ماء النورد و
 اکثر ادویه فادزهریه و تریاقیه و کل ادویه با هیة مثل شقاق و بهمنین و بوزیدن و جوز بوازرا و ند طویل و مد حرج و زنجبیل
 و زرنبا و مانند اینها و در این چنین دوائی نباتی اکثر طوبیت فضلیه غالب بر طوبیت اصلیه آن می باشد و لهذا بزودی
 آنرا گرم می خورد و تباہ میگردد * و بد آنکه رطوبت فضلیه عبارت از رطوبتی است که در تمام اجزای آن شیء کما ینبغی
 ممتاز نگشته باشد و بد آنکه زمانی بعضی از آن به تسلیل رود و جرم آنرا منشق سازد و بعضی به تعفین صورت گرمی یافته
 جرم آنرا بخورد و رفته رفته تمام آنرا فانی گردانند * و اما ذوالخاصیه بد آنکه خاصیت یا مصلح افعال و آثار ثانوی را
 نامند و رای کیفیات اولی از حرارت و برودت و رطوبت و یبوست که از شیء ظاهر گردد مانند لطافت و سرعت نفوذ و تفتیح
 و ترقیق و اذابه و تحلیل و امثال اینها و افعال و آثار ثوالث را نیز نامند مانند تفتیت حصاة و تفریح و تقویت ارواح و قوی و دفع
 سمیت اگر بموافقت و مناسبت مزاج و ارواح و حیات باشد فادزهر و تریاق نامند و اگر بمضادیت و عدم مناسبت باشد

هم نامند و ضد آن افعال و آثار از آن ظاهر گردد * و به بیان دیگر آنکه ذوالخاصیة چیزی را نامند که تاثیر آن نه بکیفیت باشد بلکه بصورتی بود که آن چیز بآن صورت امتیاز از سایر اشیا یافته نوعی خاص کشته باشد و باین جهت این صورت را صورت نوعیه نامند که بآن نوع از هم جدا گشته هر یک تاثیر و رای تاثیر دیگری نمایند و اما اشخاص هر نوع نوع در آن تاثیر متحد اند مانند جذب مقناطیس آهن را و کاهر با کاه را چنانچه ذکر یافت و مانند تاثیر حجر التیس و حجر الحیه و جد واد و حب الغار و تریاق فاروق و مشرود یطوس و امثال اینها از ادویه فاذ زهریه تریاقیه مفرد و مرکبه در مسموم حار و بارده و امراض متضاده اگر بموافقت و مناسبت باشد آنرا فاذ زهر نامند و الا سم زیرا که ذوالخاصیة بود و نوع است و فی الحقیقه مرجع ما بالکیفیه و مرکب القوی و ذوالخاصیة و ما بالطبع عند التحقيق و التذقیق قریب بهم و یک امر است و آن نیست مگر اثر طبیعت که آن اثر ظهور نفس و انطباع و فرورفتگی آن است در اجسام بمراتب الا آنکه تاثیر ما بالکیفیه ضعیف و جزئیست و تاثیر مرکب القوی از آن زیاده و متکثر و تاثیر ذوالخاصیة از آن بیشتر و بالا جمال و تاثیر ما بالطبع از آن زیاده و تاثیر نفس کلی و شامل و از همه اقوی و ارفع و اعلی است زیرا که نفس از جسم مفارق است و جد است و پیوسته بفعل فعال است بعقل و عقل بعقل است و الله اعلم * و اما تاثیر فاذ زهر و تریاق پس بد آنکه تاثیر فاذ زهر از جهت مرکب القوی بودن آن است و هم از جهت مناسبت و جذب نمودن آن سم را بسوی خود و میل سم بسوی آن و هم از جهت تضاد و دفع و ابطال و افشای آن اثر سم را از خود و از مناسبت و مصادف خود که حرارت غریزه و قوی و ارواح باشند و هم از جهت امور مذکوره در فاذ زهر از تفتیح مجاری و سرعت نفوذ و غوص در اعماق بدن و جذب سم از نهان بهمان جهت و چون اجزا و رطوبت و قوی و ارواح بدن همه با هم متصل و متحد اند اتصال و اتحاد و جد انی و طبیعت مد بره بدن و نفس حیوانی قابض و حافظ و مجتمع کل اند با اجتماع واحد لهن ابعجود و ورود آن در بدن تاثیر آن بتمام بدن میرسد چنانچه در حین ضعف و کوسنگی بسیار بعجود و ورود درای مقوی و غذای صالح خصوصا لطیف و فعه تقویت حاصل میگردد * و اما تاثیر واحدات غل انتقویت بدن را دفعه واحد ابعجود و ورود در معده و وجه است یکی آنکه اجزای لطیفه آن بواسطه رطوبات بدنیه و حرارت و قوی و ارواح و اتصال و اتحاد ایشان با هم دفعه بتمام بدن میرسد و باعث تقویت قوی و ارواح میگردد و دوم آنکه طبیعت مد بره حامیه بدن آنچه از غلای آماده و ذخیره نگاه داشته است که اندک اندک صرف بدن نمایند هنگام فتن آن پس چون غلای تازه وارد بدن شود و مطمئن گردد آنرا زیاده به صرف می آورد و موجب تقویت بدن میگردد و تاثیر تریاق و تریاقیات در سرعت نیز بدن نجواست و الله اعلم * و اما در تریاق الافاعی و آنچه در آن لحوم افاعی است شاید با آن امور من کوره امر دیگر نیز باشد و آن جذب لحم افعی است سمیت را بسوی خود و ازین جهت است که تا کین و مبالغه بسیار نموده اند که در هنگام گرفتن افعی و حین قطع سر و ذنب آن باید که اذیت با و نرسد و زخمی و لا غر نکرد و در هنگام کال قوت آنرا بغضب در آورد تا تمام زهر آن به سر و ذنب آن آید و به سرعت تمام و بیک ضربت آن هر دو را جمع نمود و قطع نمایند که دفعه منفصل کردند و سمیت مطلقا در بدن آن سرایت نه نماید و علت این یعنی جذب سمیت نیز مناسبت لحم آن است به سم آن مانند جذب اجرام عصارات رطوبات و لطائف معصورات وادهان را بزودی بسوی خود و این امری است بین و محسوس و لهن افرموده اند که بعد از طبع مطبوخات و مالیدن اجرام آنها بزودی صافی نمایند و لطائف و جواهر را از کثائف و اجرام آنها جدا کنند و الا باز آنها را بخود میکشد

و نیز جهت زیادتی تأثیر و تقویت و اعانت بر امور مذکوره تخمیر اجزای تریاقات خصوص تریاق الافاعی را بخمر عنبی
مینمایند تا بسرعت تمام نفوذ و غوص در اعماق بدن نمود و سمیت را چنان دفع نمایند و لهذا بعد تناول آن اولاً بدن
گرم میگردد و بعد از آن عرق لزج بد بود دفع میشود و اکثر آن است که بول و براز نیز بدستور مذکور بدی بوی میباید شنید و نیز
از جهت امور مستطوره استعمال فادزهوات و تریاقات و سائر ادویه قویه را نزد عدم حاجت و ضرورت منع نموده اند که
مضرت می بخشد و عند الحاجة نیز زیاده از مقدار مطلوب و قدر شربت معین لائق از برای هر سه سم و هر علت علت نیز
❖ فائده بد آنکه بعضی گفته اند که اطلاق فادزهوات بر ادویه مفروده مطبوعه حریبه که در جوف حیوانات مانند تیس و کارکوهی و
میمون و غیره متکون میگردد و بر محل نیات نیز و تریاق بر ادویه نباتیه مفروده مانند جد و ارحب الغار و ادویه مرکبه مصنوعه
مانند تریاق الافاعی و مشرود بطوس و تریاق ثمانیه و اربعه و غیره که مزاج ثانوی ترکیبی یافته اند اری و انسب مینمایند و بعضی
بلاشتراک گفته اند یعنی اطلاق یکی بود یکی جائز و مستعمل است والله اعلم ❖ و اما تأثیر سم با امور مزبوره بمضادت و قهر
و غلبه آن است بر طبیعت و تصرف تام در بدن و افساد و ابطال و افنای حرارت غریزه و قوی و ارواح و رطوبات است
و کرمیز آنهار با عن الضرب سوی مبدل و ینبوع خود که قلب است و اخمد و خاموش شدن آنها در آن و انقباض مجاری
و افضیه رهل اذران حین رنگ بشرة و سائر بدن زرد و رفته رفته کبود و سیاه و حرارت آن مبدل به برودت میگردد صاحب
اخوان الصفا نوشته که سموم در نوع اند حاره و بارده اما سموم حاره پس فعل آنها در بدن بعنوان اذابة رطوبات و فانی
نمودن آنها است و د بیب آنها مانند د بیب زعفران است در آب که در یک لحظه تمام آنرا رنگین میکردند و متغیر میسازد
و اما سموم بارده پس فعل و تاثیر آنها در بدن بعنوان تجمید و انعقاد خون و رطوبات و ارواح لطیفه اعضا است که قوام حیات
و صحت مزاج بدن است و د بیب اینها مانند الفحه و مایه است که چون بر شیر زنند آنرا منعقد و بسته سازد در اندک
زمانی ❖ و فعل و تاثیر بادزهوات و تریاقات بر عکس آن است و د بیب اینها مانند رسیدن ترشیهها است بر تک زعفران
که بزودی آنرا فاسد میسازد و باطل میکند و اندک فعل آنرا ❖ اما تأثیر سائر ادویه از مسهله و غیره با اکثر امور مذکوره
تشبهت اجرام آنها است با خلط فاسد قریبه بمعدله و امعا و نیز بر سائیدن طبیعت مدبره بدن قوی و لطائف آنها را با اعضای
بعیده و ضیق التجاری و نیز بحدب اعضا است آنها را بسوی خود و رسیدن اثر آنها بزودی در تمام بدن باعتبار اتصال
اجزای بدن و رطوبات است با هم جزء فجزء و رسیدن تا بعضوی مخصوص و مرض خاص خاصه آنکه آن در و اینز مخصوص
بآن عضو و آن مرض باشد تأثیر بهر نوع که باشد از قبض و جمع و ارخا و تفتیح و نضج و ترقیق و تقطیع و تحلیل و دفع و نشف
و تعریق و اسهال و ادرار و غیره و الله اعلم ❖ فصل سوم ❖ در بیان مزاج و اقسام مزاجه و معرفت درجات آنها
❖ بد آنکه مزاج مصدر بمعنی مترج با سم مفعول است و آن بالا جمال عبارت است از کیفیت عنصریه متوسطه حاصله از
کیفیات بسیطه متضاده و بالتفصیل عبارت از کیفیت ثانویه متشابه متوسطه حاصله از کیفیات اربعه و امتزاج عناصر اربعه
است هنگامیکه بسیار ریزه ریزه شوند اجزای آنها و با هم متصل و مختلط گردند و فعل و انفعال نمایند بحالیکه صورت هر واحد
سورت وحدت دیگری را بشکنند و صورت وحدانی بهم رسانند که از هم ممتاز نگردند و عناصر که ارکان و اسطقس و اصل
نیز نامند چهار اند آتش و هوا و آب و خاک و کیفیات نیز چهار اند حرارت و برودت و رطوبت و یبوست و کیفیت از اینها
که حرارت و برودت باشند فاعله اند و د یکر که رطوبت و یبوست باشند منفعله و هر یک از ارکان را دو کیفیت است یکی

فاعله و دیکری منفعله مثلاً آتش حار و یا یس است و هوا حار و رطب و آب بارد و رطب و خاک بارد و یابس و هر واحدی
 ازینها بایکدیگر هم نسبت بمافوق خود و هم نسبت بماتحت مناسبت و مشابهت دارند و هم ضدیت و عدم مناسبت مثلاً هوا
 یا آتش باعتبار کیفیت حرارت خود مناسبت و مشابهت دارد و باعتبار رطوبت ضدیت و با آب بسبب کیفیت رطوبت
 خود مناسبت دارد و باعتبار حرارت ضدیت و همچنین سائر ارکان و همین علت انقلاب و آمیزش آنها است بایکدیگر
 و تأثیر و تأثر و ظهور آثار و مختلفه از ایشان و الا انقلاب و آمیزش و غیرها متصور نمودی * و بدانکه اقسام امزجه بحسب
 استقراره است یک معتدل و هشت غیر معتدل و ورای این صور صورت دیکر متصور و متحقق نیست و مراد از معتدل که
 میزان و مقیس علیه غیر معتدل است یعنی بان می سنجد انحراف امزجه را و معتدل فرضی طبی است که بمعنی تکافو
 و تساوی مقدار اجزای عناصر است در متمزج بالفرض و بالنسبه نه حقیقی و واقعی زیرا که تحقق معتدل حقیقی در خارج
 ممکن است بجهت میل و توجه هر یک بمرکز خود به سبب عدم مانع و قاهر و غلبه و زیادتی هر یک مانع و قاهر دیکری است
 و خارج از اعتدال یا از جهت غلبه و زیادتی یک کیفیت است از کیفیات اربعه در متمزج از آنچه سزاوارست که در معتدل
 باشد و آن چهار است یا حرارت غالب است پس آن احرار ماینبغی باشد و یا برودت و آن ابرد از ماینبغی و یا رطوبت
 و آن از رطب از ماینبغی و یا یبوست و آن ایس از ماینبغی است و یا از جهت دو کیفیت است و آن نیز چهار است یا حرارت
 و یبوست غالب است پس آن احرار ایس باشد و یا حرارت و رطوبت و آن احرار رطب بود و یا برودت و رطوبت و آن ابرد
 و رطب و یا برودت و یبوست و آن ابرد و ایس از ماینبغی باشد * و اینجا ایرادی وارد است و آن این است مثلاً اگر کسی
 گوید که اشای مرکب اند از عناصر پس اگر غالب بر شیء مرکب متمزج عنصر نار است باید که بران شیء حرارت و یبوست غالب
 باشد و اگر عنصر هوا غالب است باید که حرارت و رطوبت غالب باشد و همچنین پس چگونه است که میکوبند فلان چیز
 احرار ماینبغی است و یا ابرد و یا رطب و یا ایس و احداث گرمی و یا سردی و یا توی و یا خشکی بسیار مینماید * جواب آن
 است که آنچه مرکب است یعنی احرار ایس و یا احرار رطب و یا ابرد و یا یس و در هر یک از آنها یک
 عنصر غالب است و دو کیفیت آن عنصر که یکی فاعله و دیکری منفعله باشد از آن بروز و ظهور مینماید مثلاً اگر دران متمزج
 عنصر نار غالب است پس آن احرار ایس ماینبغی است و اگر عنصر هوا غالب است احرار رطب از آن خواهد بود
 و همچنین و اما آنچه دران یک کیفیت غالب است که مفرد باشد در عنصر غالب است مثلاً در احرار ماینبغی در عنصر غالب است
 که نار هوا باشد دو کیفیت منفعله آن هردو که یبوست و رطوبت باشد با هم فعل و انفعال نموده بحکم اذا تعارضا تساقطا فعل
 و اثر هردو مرتفع گردد پس باقی نماند مگر و جز و حرار از آن هردو پس آن شیء متمزج احرار ماینبغی خواهد بود هر چند
 حرارت بسیار با لعل عرض احداث یس مینماید به سبب شدت تحلیل و تفتیح خود ولیکن آن یس در جنب حرارت کمتراست
 زیرا که آن بالعرض است نه بالذات و بر همین قیاس نمایند ابرد و رطب و ایس ماینبغی را کلاً بخفی * و بدانکه کیفیت
 عبارت از هیئت مستقره مجتمع الاجزاء جسم است که تصور و ادراک آن موجب تصور و ادراک امری خارج از آن
 نباشد و نیز اقتضای قسمت و یا نسبت در اجزای حامل و موضوع خود ننماید یعنی قسمت پذیر نباشد * و اما کیفیت معرفت
 درجات ادویه و مراتب آنها * بدانکه آنچه وارد بدن انسان معتدل المزاج و یا قریب با اعتدال جوان ذکی الحس با ادراک
 کرد و حرارت غریزی او دران تأثیر نماید و کیفیت کامله بالقوه آنرا بروز و فعل آورد آن کیفیت حاصله اگر مائل

کیفیت بدن آن است و به تکرار استعمال و تکرار مقدار اثرش بر تاثیر و احداث کیفیت غالب و زائد بمزاج اصلی آن نکند
و ارواح و قوی را متغیر نسازد بکیفیتی از کیفیات اربعه و ناقص و مختل نماید فعلی از افعال را آنرا معتدل نامند و الاخراج
از اعتدال و خروج آن اگر بموتیه است که مقدار کم آن در بدن آن احداث کیفیتی غالب و زائد ننماید و مقدار بسیار
و تکرار استعمال آن تغییر کمی نماید اما ناقص و مختل نسازد فعلی از افعال را آنرا درجه اولی گویند و اگر مقدار کم آن
احداث کیفیتی غالب و زائد نماید و زیاده مقدار و کثرت استعمال آن بهر حال ضرر و فساد آن نرسد آنرا درجه ثانیه
گویند و اگر آن بهر حال ضرر و فساد و نقصان و اختلال رسد ولیکن مهلك نباشد آنرا درجه ثالثه نامند و اگر ضرر بسیار عظیم
در ارواح و قوی نماید و بهر حال هلاک رساند و مهلك باشد آنرا درجه را بعه نامند و نیز موافق اربعه و تاثیر کیفیت
غالبه آنها را بدین پنج بیان نموده اند که چون بدن مشتمل است بر افضیه مانند معد و بر مجاری مانند عروق و بر
اخلاط محصوره در عروق و بر رطوبت ثانیه محصوره در عروق و فوریات سواقی و بر اعضاء و روح که در جمیع اعضاء
من کوره ساری است پس هر چه بمقداری خالی از افراط و تفریط وارد بدن گردد بیرون از آن نیست که بعد از متغیر شدن
از کیفیت بدن تاثیر در هوای شاغل افضیه کرده مفقود الاثر میگردد و یا اثری از آن باقی میماند و اول معتدل است
و ثانی اگر تاثیر آن منحصراً در روح مجاور مجاری است و تجاوز از آن نمی تواند نمود پس آن درجه اول است و اگر
تاثیر در روح و اخلاط فقط نماید درجه دوم را کرد و روح و اخلاط و رطوبت تاثیر نماید درجه سوم را اگر تاثیر آن در هر
صه باشد و کل اعضاء را شامل گردد درجه چهارم باشد که نهایت تاثیر است و بد آنکه هر یک از درجات را سه مرتبه قرار داده
اند در عرض اول و وسط و آخر و کیفیت غالبه در اول آن درجه بالنسبه بوسط آن کمتر محسوس میگردد و در وسط از آن
زیاده و در آخر از همه زیاده و درجه را بعه هر مرتبه از کیفیات را در طول هم گفته اند و آن شی را همی مکرر آنکه بحسب
صورت نوعیه تریاقی باشد و آنچه ازیت و سمیت آن در اول آن درجه باشد قابل اصلاح است و آنچه در آخر آن بود اصلاح
پذیر نیست و این تقسیم و مراتب و درجات چند ان اصلی اند و کلی نیست بلکه اکثری است و نیز این تقسیم و تصویف
مراتب نظر بکیفیت استقرائی است نه تحقیقی فائده بد آنکه مقررات نزد حکما که شی حار و رطب تجاوز نمیکند حرارت
آن از درجه اولی جهت آنکه اگر حرارت آن زائد شود برین مقدار فانی میسازد رطوبت آنرا پس برای این است که
نمیباشد و ای گرم در درجه دوم و سوم و را اکثر مکرر یا پس و هر چیز که حار در درجه سوم و چهارم باشد البته یا پس
است در آن درجه و تاثیر سمیات اکثر بصورت نوعیه خود است که خاصیت می نامند بهمان معنی که مذکور شد نه بکیفیت
محض چنانچه ذکر یافت و اکثر ادویه فاد زهریه قویه کرم و خشک و یا سرد و خشک میباشند و همچنین سموم حیوانات سمی زیرا که
تاثیر هر یک از فاعلتین که حرارت و برودت باشند با یبوست بسیار و قوی میباشد و با رطوبت کم و ضعیف و لهذا حرارت
ناروسنک کرم کرده شدت اقوی میباشد از حرارت هوا و آب کرم کرده شده و برودت ارض زیاده از برودت ما است مانند
سنگ سرد شده از آب سرد شده و نیز مزاج را بقسمت اولی و نوع قرار داده اند یکی اصلی طبیعی حاصل از امتزاج
عناصر اربعه و غلبه بعضی بر بعضی و مغلوبیت آن دیگر و دوم ثانوی صناعی حادث از ترکیب ادویه مفرده یا مرکبه در
موکبات مصنوعه و این ترکیب شامل کیفیت و صورت و است یعنی همچنانکه کیفیت اولی اصلی می باشد ثانوی صناعی نیز
میباشد چنانچه ذکر یافت و همچنین بحسب صورت نیز برد و نوع است یکی اصلی و دوم صناعی و نیز هر یک برد و نوع

اهت تام التركيب قوي مستحکم و غیر تام التركيب ناقص ضعیف و نحو غیر مستحکم اما تام التركيب آن است که اجزای بساطت
عنصری متمزج آن بسیار لطیف صغیر صافی باشند و با هم فعل و انفعال تام نموده کیفیت و صورت وحدانی یافته باشند بخندیکه
حرارت غریزی بدنی بلکه حرارت خارجی ناری نیز اجزای لطیفه آنرا از کثیفه جدا و متفرق نتوانند نمود تا از هر یک
اثری و کیفیت و خاصیتی خاص ظاهر گردد بلکه کیفیت و خاصیت واحده اعم از آنکه معتدل باشد و یا غیر معتدل از آن صادر
و ظاهر گردد مانند ذوب و یاب شدن توانند تفریق نمود مانند سائر فلزات متطبيقات و اما غیر تام التركيب ناقص ضعیف و نحو غیر
مستحکم نیز بمراتب میباشد چه بعضی از آنرا تفریق اجزا از هم بسیار سهل میباشد مانند گوگرد و نمک و بعضی نه چنینست و به بیان
دیگر آنکه ناقص التركيب بسیار ضعیف است که تاب غسل و شستن ندارد مانند کاسنی و اکثر بقول و یا طاقت طبع
بسیار مانند فیمون و عدس و امثال اینها ندارند که بحجر دشستن و طبع بسیار اجزای حار و قلیله خفیفه لطیفه نافله و مفتحه
آنها مفارقت نموده تحلیل یافته اجرام بارده غلیظه کثیره مسوده ثقیله کثیفه آنها باقی میمانند و لهذا انهی وارد شده است
از جناب حضرت شارع صلی الله علیه و آله و از اطباء نیز در باب شستن کاسنی و امثال آن از جهت جد شدن آن اجزا از هم
و باطل شدن افعال مختصه بآنها و مانند کوشش مرغ و عدس و ترب و کلم که جوهر لطیف جالی بورقی مسهل اینها از ماده ارضی
و کثیفه باض از طبع در آب جدا میگردد و در آب می آید و باقی میمانند ماده ارضیه قابضه آنها لهذا آشامیدن مرقه آنها مبین
طبع است بخلاف جرم آنها که مسدد و قابض است و نیز استعمال بعضی آنها مانند کلم و ترب و عدس از خارج محلل و منضج است
تخلاف داخل و از آنها قوی پیاز و سیر است که استعمال آن هر دو از خارج منضج و مقرر است خصوصاً پیاز بخسته و سیر خام و روجه
تأثیر سیر و پیاز در خارج از تقرح و انضاج و غیرهما بخلاف داخل شاید آن باشد که چون در خارج بیکجا ساکن و مستقر می مانند
و رطوبت بورقیه حار و جالیه حرارت آن تأثیر در جد شدن کاسنی می نماید لهذا باعث انضاج و تقرح میگردد و در داخل
به سبب عدم استقرار و سکون که طبیعت مدبره بدن آن را دائم در حرکت و تقلب و انفعال و کسور و انکسار میدارد و ضرورت اصلیه
و صورت آن را برقرار نمی دارد و لهذا نمی تواند تأثیر نمود خصوصاً که بخسته شده باشد در خارج از حرارت ناریه با آب و از
رطوبت بورقیه جالیه و حرارت آنها چیزی به تحلیل رفته باشد و دیگر آنکه چون اکثر آن است که سطح معدنه مملو از غشته ببلغم
و رطوبات می باشد و آنها حائل و مانع می آیند از تأثیر آنها و نیز آنها مزوج و مخلوط با آن بلا غم گشته و حرارت بدن نیه در آن
تأثیر نموده کمزورت آنها می شود لهذا تأثیر نمی تواند نمود و اگر محرر و المزاج یا بس که در معدنه و فضلات و رطوبات نباشد
بخورد خصوصاً خام آنها را البته باعث سحج و تقرح میگردد و همچنین هر دو غذای حار و جالیه که در بدن آن بارده رطبه صاحبان
مزجه بارده رطبه بلغمیه تناول می نمایند بدان جهت موافق است با مزجه ایشان و ادویه و اغذیه بارده رطبه که در بدن آن حار
صاحبان مزجه حار و جالیه و مویه صفرا و ید تناول می نمایند و از آن منتفع میگردند البته مخالف و مضراست مرقه بل آنها را بسیاری
از ادویه است که تناول آنها تبزید بسیاری می نماید و تضمین آنها تسخین و تحلیل مانند کشنیز و آرد جو خصوصاً مخلوط با هم جهت آنکه
جرم آنها مرکب است از جوهر ارضی مائی شد بد التبرید و از جوهر لطیف محلل که بعد و در معدنه و تصرف حرارت غریزی
در آن جزو لطیف محلل به تحلیل می رود و باقی میمانند جوهر ارضی شدید التبرید بخلاف در خارج و لهذا به تحلیل می برد
اورام صلبه بارده و مانند خنازیر و اورام حار و نیری و آنکه ضعف و رخاوت آن با این مرتبه نباشد مانند شبت و امثال آن که
از غسل و طبع اجزای لطیفه آنها از کثیفه جدا نمیکردد و تحلیل نمی یابد و بعضی از ادویه میباشند که صاحب دو جوهر مختلف و اجزای

متضاده الکیفیات اند از غیر ترکیب تام مستحکم و بعضی از آنها ظاهر و محسوس اند مانند اثری که تخم و قشر زرد آن کرم است و محسوس و لب آن سرد و یا خفی اند مانند بزرقطونا که قشر رقیق بالای آن و تخم آن کرم است و لب آن سرد پس اگر درست بیاشامند به سبب لب لعابی بارد آن تبرید میکنند و قشر و تخم آن تحلیل نمی یابد که اثری از آن ظاهر گردد و چون کوبند و بیاشامند ملصق بسطوح اعضای باطنی کشته متفرج میگرداند و لهذا در خارج چون کوبید آن را بطریق ضما د بر او زام و دما میل یکن دارند باعث تحلیل و نضج و انفجار آنها میگردد و نا کوبید در دست آن باعث عدم انضاج و خامی و الله اعلم و اما مرکبات صناعی مانند تریاق فاروق و مشرود و یطوس و سایر معاجین کبار و جوارشات و حبوب و اکثر ادویه فادیه ویه و تریاقیه و غیره مانند حجر التیس و جد و اروجنطیان و زراوند و شقاق و ل و مثال اینها از قبیل ثانوی و غیر تام ترکیب اند که بعد ورود در بدن و تصرف طبیعت در آنها اجزای آنها از هم جدا گشته از هر یک اثری و فعلی و کیفیتی و خاصیتی علیحدّه ظاهر میگردد چنانچه در مرکب القوی و ذوالخاصیه ایما بد آن کرده شد و بیان هر یک بالا جمال در ماکن خود در تریاق الاناعی و باد زهر و جد و اروجنطینی و مومیا و غیره انشاء الله تعالی خواهد آمد و به تفصیل در کتب قوم مسطور است و الله اعلم

فصل چهارم در بیان طرق معرفت امزجه ادویه و اغذیه به تجربه و قیاس بدانکه دانستن امزجه ادویه و اغذیه

بیا به تجربه است و یا بقیاس و در تجربه چند شرط مرعی باید داشت تا اعتماد بر آن تواند نمود اول آنکه باید که آن دوا خالی باشد از کیفیات مکتسبه خارجیه مثلاً آب مادام که کرم باشد احداث حرارت می نماید و چون حرارت عارضی آن زائل شود بمزاج اصلی خود که برودت است بر میگردد و احداث برودت میکند و همچنین هوا و سایر اشیا بسیطه مقدره و مرکبه دوم آنکه باید تجربه را بر اشخاص معتدل المزاج جوان با حس و ادراک و بانحاشی از قلت و کثرت آن و در امراض مختلفه متضاده و اوقات و ازمان و فصول و اسنان متباینه نمایند تا درست آید و آنچه ظاهر شود از حرارت و برودت و رطوبت و یبوست حکم بر آن کنند که آن دوا و یا آن غذا متکیف است بآن کیفیت که از آن ظاهر گشته سوم آنکه باید قوت آن مقاومت با قوت علت تواند نمود یعنی مقلد آن در کیفیت و کمیت و شدت و ضعف مساوی مرض باشد نه کمتر نه زیاده از آن زیرا که بعضی از ادویه کاه است که عاجز می آیند از مقاومت با اضداد خود و در آن تاثیر تامی نمیخواهند نمود پس اولی آن است که مجرب اگر خواهد که کار بر و مشکل نشود باید که اولاً بر علت ضعیفی و مقلد ار کمی تجربه نماید و بتدریج در علت قوی و مقلد از زیاده ترقی نموده قوت آن را معلوم نماید هم به تنهایی و هم با معین و مبد ر ق آن و چهارم آنکه مراعات زمانی نماید که فعل و اثر دوا و یا غذا در آن ظاهر میگردد مثلاً اگر در اول استعمال از آن فعلی و اثری ظاهر نگردد و در آخر ظاهر شود آن دوا را قوی داند و مرکب القوی مانند چوب چین و اکثر ادویه قویه و یا آنکه در اول استعمال از آن فعلی و اثری خاص ظاهر گردد و در آخر فعلی و اثری دیگر مانند افیون و ادویه مخدره دیگر که اولاً به سبب تخلل و رسد مسام احداث حرارت می نماید و در آخر احداث برودت و اما تحت قوی و ارواح باخمداد حار غریزی و تحمیل و تجفیف رطوبات اصلی پس باید که فعل اول را بالعرض داند و ثانوی را بالذات و نیز در بعض ادویه و اغذیه ممکن است که آنچه اولاً از آن ظاهر شود بالذات بود و آنچه در آخر بالعرض مانند اکثر ادویه کثیره الحرات حاده مخترقه که اولاً اخلاط را کرم میسازند و احداث گرمی مینمایند و ثانیا به سبب سوختن و بسرحد رمادیت رسانیدن آنها احداث برودت بالعرض می نمایند و پنجم آنکه باید که استمرار فعل و عدم آن را مرعی دارد یعنی باید که ملاحظه نماید

فعل آنرا اگر دائمی و یا اکثری است آنرا ذاتی و بالذات دانند و الا عارضی و بالعرض * ششم آنکه باید که حکم کنند بود و باقیاش
 باین نوعی که آن دوا را در آن تجربه نموده اند باین نوع دیگر مثلاً اگر در بدن انسان تسخیم نماید حکم کنند که آن
 دوا گرم است در بدن انسان و بس و در سایر حیوانات حکم بکرمی آن ننمایند زیرا که بسیار است که دوائیکه در بدن انسان
 خاصیتی دارد و در بدن سایر حیوانات خاصیتی دیگر نمی نماید مثلاً اگر بغرس یکدانه بادام و یا خرما بخوراند احداث گرمی
 بسیار در آن می نماید و عرق بسیار میکند و همچنین اکثر حشائش و ادویه سمیه حار و شریقه الحرارة و البرودة که غذای اکثر
 حیوانات است چون شوکران که غذای جانوری است که آنرا زرزور گویند و خربق که غذای جانوری است که آنرا سمانی
 خوانند و بیش که غذای جانوری است که آنرا موش بیش نامند و مار که غذای اکثر حیوانات است مانند بزکوهی که در
 جوف آن باد زهر نگون می یا بد و طاقس نیز و همچنین کل اینها نسبت به بدن انسان مضر و سم قاتل و مهلك اند * و بد آنکه
 چون در تجربه مخاطره بسیار است چنانکه حکیم کبیر است و با بقراط اشاره بدان نموده زیرا که بعضی است که بدن مراعات
 شرائط و اغفلت موجب هلاک میکرد بجهت آنکه میتوانند بود که آن دوا از موم قتاله مطلقه باشد که بمجرد استعمال
 اندک آن هلاک گرداند و لهذا اطباء ماتقدم وصیت نموده اند که دوائیکه اراده تجربه آن داشته باشند باید که پیش از
 تناول اولاً ملاحظه رائحه و طعم آن نمایند اگر بوی بسیار ناخوشی و یا طعم گریه داشته باشد بدانند که آن دوا خالی از مضرتی
 نخواهد بود با احتیاط تمام آنرا استعمال نمایند و نیز اگر نفرت بیماری از آن در طبیعت یا بند البته آنرا استعمال
 ننمایند بدون تجربه و باید که عند التجربة به اولاً حیواناتی که امزجه آنها قریب بمزاج انسان باشد مانند بوزینه و غیر آن که خوراک
 آنها ادویه سمیه از گیاهها و حیوانات سمی نباشد بخوراند و تازه روز نزد خود نگاه دارند و طعام و شراب لائق باورند و اگر
 مکرر چنین کنند بهتر است پس با انسان بتدریج از مقدار کم به زیاده روند و اولاً با شخص قوی البنیة غلیظ الطبع بلغمی کبیر
 المن معتاد بافیون و فیونیات و امثال آن دهند و یا اولاً بواجب القتل بحکم شرع شریف بخوراند پس بد یکران و درجه
 کیفیت و خاصیت و قدر و شرب آنرا معلوم نمایند و نیز باید دانست که طریق معرفت امزجه ادویه و غذیه و خواص و منافع آنها بعنوان
 تجربه منحصر بر آنچه ذکر یافت نیست بلکه با نسیج دیگر نیز یافته اند اولاً با اجمال و ثانیاً بالتفصیل و از انجمله * یکی اتفاق است
 مثلاً شخصی صاحب مرض و عارضه بجائی وارد شود و یا آنکه از برای او دوائی و غذائی آورند و او آن را نند کیفیت
 آن را و بخورد و باعث شفا و صحت او گردد پس آن شخص خود و یا آورنده و یا حکما و اطباء متفطن گشته در تجسس و تفحص
 و امتحان آن در آیند و کیفیت و خواص و مقدار شربت آنرا معلوم نمایند * دوم آنکه میل و خواهش طبیعت
 او بر تناول دوائی و یا غذائی که کیفیت آنرا نداند به تقریب و یا بدون تقریب شود و آنرا بیاشامد و بخورد و باعث
 شفا و صحت او گردد مانند میل و خواهش و رغبت مستسقی مایوس العلاج بخوردن مایع جو شانیة مایع و خریدن از مایع
 فروش و خوردن و شفا یافتن از آن چنانچه در ما زیریون انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد و خوردن مایوس
 العلاج شیوقی کرده افعی و یا شراب که مادران افتاده و مرده بی اطلاع و شفا یافتن و بعد از آن اطباء بد آن بردن
 و حکایت آن مشهور است و در بیان بد و ترکیب تریاق فاروق حکایتی مویید این خواهد آمد انشاء الله تعالی * سوم آنکه
 با کراهه و یا اجبار و یا شخصی از راه عداوت با و چیزی بخوراند که مضر و مهلك باشد بقصد هلاک و آن شخص اتفاقاً
 مرضی مزمن داشته باشد و یا آنچه دفع علت او گردد مانند خوردن زرنیخ و سم الفار و بیش بصاحبان امراض بارده رطوبه

و مورد او به مقتضای نفس و معرفت کهنه و جن ام و غیرها * چهارم آنکه به سبب قحط سالی و غلا و یا سیر و میاخت
و غیرها اتفاقاً وائی و یا غدائی بخورد که کاهیه ندیده و نخورده باشد از قبیل اوراق گیاهها و کلهها و ثمرها و خشها و آن
باعث شفا و صحت و تقویت و فربهی او گردد چنانچه در کیفیت اطلاع بربیع چینی و چای خطائی گفته اند و ازین قبیل
است اطلاع بر مومیا ئی و باد زهر و انشاء الله تعالی هر یک بجای خود مذکور خواهند شد و بعد از آن پی تحقیقت
و کیفیت برکیت آن بوند و واقف آن گردند * هفتم از وجوه تجربه آنکه با اشاره و ارشاد انبیاء و اولیا علیهم الصلوٰه والسلام که اوشان
بالهام و اطلاع با مرحق عزشانه فرموده باشند یافته اند اولاً بالاجمال و تقلید و تصدیق و حسن ظن و ثانیاً بالتفصیل و التحقیق
* هشتم آنکه بالهام و القادیر قلب نزد احتیاج و ابتلا و تجرید و ماندگی مثلاً شخصی در امری و مرضی فرودماند و نداند که
چه تدبیر باید کرد و چه باید خورد از دو یا غدا ناکا در آن حال در دل او درد دهند که فلان تدبیر باید نمود و یا فلان در او یا فلان
غذا را مفرد او یا مرکیا باین نحو باید استعمال نمود و چون او بعمل آورد آن را چنانچه القا شده است ظاهر گردد و یا آنکه
در همان حال بخواب رود و در خواب بیند تدبیر آن را و چون بیدار شود و بعمل آورد همچنان بود که دیده بود پس در
تفحص و دریافت آن افتد چنانچه این دوسه وجه از تاریخ الحکما ملا احمد تهی در ذکر بد و ظهور اطباء و ترکیب تریاق فاروق
و پیدایش باد زهر و ماز زیون و مومیا ئی مذکور است و در اماکن خود انشاء الله تعالی ذکر خواهد یافت * نهم آنکه از مشاهدۀ و
عمل بعض حیوانات در معالجات خود بالهام خالق انام جل و عز دریا بند مانند آنکه عمل حقیقه را جالینوس از طائری
آموخت چنانچه در حرف الحاء در حقیقه خواهد آمد و مشهور است که مار چون در ایام زمستان در زیر زمین پنهان میباشد
بدان جهت چشم از تاریک و کم نور می شود و بعد انقضای ایام زمستان و کمر هورت سردی هوا که بر می آید رفته گیاه را زیاده
را می خورد و بر چشم خود می مالد چشم او بدستور روشن و نورانی میگردد و گویند که باز چون در جوف خود دردی در
می یابد طائری را که بیونانی دیقوس می نامند صید کرده جگر آن را می خورد و همچنین اکثر چیزها از اکثر حیوانات نقل
کرده اند که از آنها حکما و اطباء انتقال نموده به تکرار و تکرار استعمال کیفیات و خواص و منافعی چند دریافت نموده در کتب
خود هاضم کرده اند و الله اعلم * و اما طریق معرفت امزجه ادویه و اغذیه بقیاس که از امری با امری دیگر پی بردن و علت
و سبب امری را حمل بر امر دیگر نمودن و حکم کردن است که او نیز چنین است پس آن بچند وجه است از آن جمله سرعت
استحاله و بطوئه آن است و سرعت جمود و بطوئه آن و طعم و رائحه و لون اما دریافت سرعت استحاله و بطوئه آن بدین نحو است
که آنچه وارد آتش گردد مثلاً چون در آتش اندازند اگر زود گرم و یا مستحیل بدان گردد گرم خواهد بود نسبت با آنچه دیرتر
گرم و مستحیل بدان گردد بشرط آنکه گرم آن هر دو مساوی باشند در تخلخل و تکاثف و رخاوت و صلابت و رقت و غلظت که
اگر مختلف باشند حکم نتوان کرد بر آن زیرا که آنچه متخلخل و یا رخو و یارقیق است زود مستحیل میگردد بخلاف اضداد
اینها و هم برین بقیاس سرعت جمود و بطوئه آن است یعنی باید که در امور مذکوره با هم متساوی باشند و در صورت تساوی
آنچه زود تر از برودت متأثر گردد و منجمد شود بارد است و آنچه دیرتر بر اقب سردی آن کمتر زیرا که فاعل تحلیل واذاب
و احراق حرارت است و فاعل انجماد و قبض و جمع و تکلیف برودت و در آن تاثیر هر یک که قویتر و باعث شدت
ظهور و بقا و ثبات آن باشد یا بس است و الا لطیف جهت آنکه احد الفاعلتین را بایموست عمل قویتر است و بارطوبه
ضعیف تر یعنی هر چه قوی الحرارة و قوی البرودة است و یا شدید الصلابت و تکاثف یا بس است مانند اجزاء و آنچه برخلاف

اینها است رطب والله اعلم بحقائق الامور * اما طعم که اقوای کل ادله وجمع آن طعوم است پس کلیات آن بحسب استقرار نه است حرارت و ملوحت و حموضت و عفوضت و قیوضت و دسومت و خلالت و قفاهت که مسیح نیز نامند بفتح میم و کسر سین مهمله و سکون یای مثناة تحتانیة و خای معجمه و بعضی قفاهت را شامل طعوم نکرد اندیده و اصول طعوم را هشت گفته اند و ما سواى اینها مرکب ازینها اند خواص ظاهر بین محسوس باشند و یا خفی غیر محسوس و مرکبات آنها را حل و حصو نیست و اختلاف طعوم باعتبار اختلاف مواد و قوی و مزجه و فواعل آنها است زیرا که گفته اند خالی از ان نیست که جوهر حامل شیء ذی طعم لطیف است و یا کثیف ارضی و یا متوسط میان آن هر دو قوت و مزاج آن یا حار است و یا بارد و یا معتدل در میان آن هر دو جوهر لطیف اگر حار است حریف میگردد و اگر بارد است حامض و اگر متوسط در حرارت و برودت است دسم و جوهر کثیف ارضی اگر حار است مر و اگر بارد است عفص و اگر متوسط است در حرارت و برودت حل و جوهر متوسط در لطافت و کثافت اگر حار است مالح و اگر بارد است قابض و اگر معتدل است تفه و مسیح و به بیان دیگر آنکه خالی از ان نیست که مواد که عبارت از قوایل و محال اند یا لطیف اند یا کثیف یا متوسط بینهما و فواعل یا حرارت اند یا برودت یا کیفیت معتدله بینهما و حاصل الضرب سه در سه نه است مثلا حرارت قویه هرگاه تاثیر در ماده لطیف نماید احداث حرارت می نماید و آنرا حریف میگرداند و در ماده کثیف احداث حرارت و آنرا مر می سازد و در ماده معتدله احداث ملوحت می نماید و آنرا مالح میسازد و برودت قویه هرگاه تاثیر نماید در ماده لطیفه احداث حموضت می نماید و آنرا حامض میگرداند و در ماده کثیفه عفوضت و آنرا عفص میسازد و در ماده معتدله متوسطه قیوضت و آنرا قابض میگرداند و حرارت معتدله چون تاثیر در ماده لطیفه نماید احداث دسومت می نماید و شیء را دسم میگرداند و در ماده کثیفه احداث خلالت و آنرا حاومی نماید و در ماده معتدله احداث قفاهت و آنرا تفه می سازد پس حریف احر طعوم مفرد اشیاى حاره است و بعد از ان مر و بعد از ان مالح و حامض ابرد انواع طعوم مفرد اشیاى بارده است و بعد از ان عفص و بعد از ان قابض و دسم معتدل ترین انواع اشیاى معتدله است و بعد از ان حل و بعد از ان تفه * و این جدول جامع اقسام طعوم بحسب فواعل و مواد است

فواعل مواد	حرارت	برودت	قوة معتدله
لطیف	حریف	حامض	دسم
کثیف	مر	عفص	حلو
معتدل	مالح	قابض	تفه

و اکثر این مراتب در اکثر اشیاء مخصوصا حلو آنها بین و ظاهر میگردد اگر بر ماده آنها رطوبت و لطافت غالب باشد مانند انکور و انبه و امثال این هود که در ابتدا تفه پس قابض میباشد باعتبار کثافت ماده و عدم تاثیر حرارت در ان تا نبغی و بعد از ان که اندک لطافتی یافتند و حرارت در آنها اندک زیاده تاثیر نموده عفص مائل بحموضت میگردد و رفته رفته حموضت می افزاید و عفوضت میگاهد و چون قریب باعتدال رسیدند میل بحلاوت مینمایند و آهسته آهسته خلالت می افزاید و حموضت می گاهد تا آنکه شیرین میگرددند و

اگر رطوبت در آنها بسیار و رافرا باشد بعد از نضج تام چون حرارت منضجه اصلیه ناقص گردد و حرارت غریبه در آنها تاثیر نماید باز حامض میگرددند و اگر ماده آنها چندان لطافت نداشته باشد و حرارت غریبه قوی باشد میگرددند آنها را

حریف و یا مورد را نبه این مراتب و اکثر طعوم مشاهده شده و هم برین قیاس اشیاء دیگر باختلاف مواد که قوایل اند و حرارت
 و برودت که فوایل اند و به تفاوت تاثیر و تأثر آنها متفاوت و مختلف میگردند چنانچه ذکر یافت * و بدانکه بعض طعوم باهم مشارک
 اند ولیکن در شدت و ضعف و اختلاف ماده و تاثیر فاعل متفاوت مانند حریف که مشارک مراست الا آنکه در حریف به سبب لطافت
 ماده ظهور و تاثیر فاعل زیاده ظاهر است و در مرکب و نیز موم و مالچ باهم مشارک اند الا آنکه تاثیر فاعل در موم زیاد است
 از مالچ و لهذا چون در مالچ حرارت زیاد از حد لائق تاثیر نماید و لطافت و رطوبت آن را فانی سازد و ماده آنرا کشیف
 گردانند آنرا موم نیز میگردانند مانند مالچ مرطوب طعم و همچنین قابض با عفص و عفص با حامض و حامض با تفتی مشارک
 اند و ظهور آثار و افعال هر یک نیز بهمان نسبت بمراتب می باشد و الله اعلم * اما حریف بکسر حاء و رای مهملتین و دوم
 از آن هردو و مشدود و سکون یای مشنایه و فاکه بغارهی تمیز و تنگ نامند آن است که در حین چشیدن زبان را بکزد
 و اجزای آن در زبان نفوذ کند و از افعال آن جلا و خراشیدن سطح جلد و غوص نمودن در آن و تفتیح و تر قیق و تلطیف
 و تقطیع و تحلیل و تنقیه و منع تعفین و تسخین و احراق است بسبب شدت گرمی و لطافتی که در جوهر آن است مانند فلز
 و خردل و هر چه تیز و در آن تیزی باشد بمراتب خود * اما مر بضم میم و تشدید رای مهمله که بمعنی تلخ است آن است
 که بسطح ظاهر زبان نفوذ کند و غوص در آن نماید و سطح آن را خشن سازد و طبیعت را از آن کراهیت و نفرت بود
 و طبیعت را بر هم زند و از افعال آن جلا و تلطیف و تر قیق و تقطیع و تخشین و تجفیف و تسخین و منع و تعفن است اما کمتر از حریف
 بسبب حرارت و ارضیتی که در جوهر آن است و در سائر افعال ضعیف تر از حریف است الا در تجفیف و منع تعفین که
 زیاده از آن است بسبب ارضیتی که در جوهر آن است مانند مرکبی و صبر و هر چه تلخ و در آن تلخی است نیز بمراتب
 خود * و اما مالچ که بمعنی شور است آن است که نفوذ کند بر سطح زبان بدون کزیدن و جلا دهد سطح آن را و از افعال
 آن تفتیح و تلطیف و تحلیل و جلا و تقطیع و تغسیل و منع غفونت و تسخین با عتال است بسبب اعتدال جوهر خود و در سائر
 افعال قریب بمراتب است و از آن ضعیف تر مانند املاح و آنچه در آن ملوحت و شوری است نیز بمراتب خود * و اما حامض
 و خموض که بمعنی ترش و ترشی است آن است که سطح زبان را اندک بکزد و نفوذ در آن نماید و آبدرد هان آید حتی از تصور آن
 و از افعال آن تلطیف و تقطیع و تنفیل و اریخا و تفتیح مجاری و سد و جلا و احداث برودت و رطوبت است بسبب برودت
 و ائیمت و لطافت جوهر خود مانند سرکه و آب میوه های ترش و آب ماست و آنچه در آن ترشی است نیز بمراتب خود * و اما عفص بفتح
 عین مهمله و کسر فاء صادمه که بمعنی زمخت است آن است که اجزای زبان را بر هم کشد و جمع و خشن و کشیف و صاب سازد
 و از افعال آن تکثیف و تصلیب و عصر و ردع و تخشین و تمزید است بسبب برودت و ارضیت و کثافت جوهر خود مانند ماز و جفت
 بلوط و آنچه در آن غفوصت و زمختی باشد نیز بمراتب خود * و اما قابض که بمعنی کیرنده است آن است که اجزای زبان را بهم
 آورد و چند آن بخش سازد که عفص میسازد و از افعال آن تغلیظ و تکثیف و قبض و تجفیف و تقویت اشتها و حبس اسهال و تمزید
 است بسبب برودت و ارضیت جوهر خود و در سائر افعال ضعیف تر از عفص است بسبب کمی کثافت جوهر خود نسبت بآن مانند
 فوفل و آنچه در آن قبوضت است نیز بمراتب خود * و اما سد سم بفتح دال مهمله و کسر سین مهمله و میم و د سومت که بمعنی چرب و چربی
 است آن است که سطح زبان را ملایم و منبسط و مستوی سازد و از افعال آن ترطیب و تلین و اریخا و ازلاق و انضاج و استحاله
 بخلط غالب و تسخین قلیل است بسبب لطافت و هوائیت و ائیمت جوهر خود مانند ادهان و سمان و اشیای دهنی چرب * و اما حلو

بضم حای مهمله و سکون لام و واو و حلاوت که بمعنی شیوین و شیوینی است آن است که سطح زبان را نرم و ملایم و منبسط و مستوی سازد و طبیعت مد بره بدن آن را درست دارد و قوت جاذبه کمیده آن را بزودی بخود جذب نماید و مشتاق بدن باشد از افعال آن جلوار خا و انضاج و تلیین و ترقیق و اذا به و استحاله بخلط غالب و دم و اسخان قلیل است بسبب اعتدال حرارت و لطافت جوهر خود مانند شکر و عسل و در شهاب انکور و قوت و خروما و انجیر و انبه و بالجملة آنچه در آن شیوینی و شیرین باشد و اما حلو قوی الحلاوت شد بدین الاسخان پس آن درشت کنند سطح زبان و معطش است مانند شکر سرخ و بعضی انواع عمل حاد و کهنه بجوش آمده * و اما تغه بفتح تاء مثناة فوقانیه و کسرها و ها که مسیح نیز نامند بفتح میم و کسر سین مهمله و سکون یای مثناة تحتانیه و خای معجمه و تغاهت که بمعنی بی مزه و بی مزکی است آن است که سطح زبان را بسیار نرم و ملایم و منبسط و مستوی سازد و مرغوب طبیعت نباشد و از افعال آن تسکین حرارت و عطش و رفع خشونت و قبوضت و امثال اینها است اگر با رطوبت باشد و بالجملة شدت و حدت طعم دلالیت بر حرارت میکند و اعتدال و ملایمت آن دلالیت بر اعتدال و خشونت و قبوضت و عقوصت بر یبوست و رخاوت و ملایمت و تلیین بر رطوبت و بر همین قیاس و نسبت از ترکیب آنها می توان دریافت نمود کیفیت اشیا مرکبه را و گاه است که شی مرکب از دو چیز یکی باریک و دیگری حار یا طعم می باشد باریک بواسطه غلبه جوهر خود بر جوهر حار پس درین نوع می باشد طعم آن مرکب غالب به سبب جوهر حار و فعل آن برودت بسبب غلبه جوهر باریک مانند افیون که تلخی آن از جوهر حار و تأثیر برودت آن از جوهر باریک است و این چنین شی را مرکب القوی می نامند و امثال آن بطریق صنعت آن است که چون اندکی صبر را در بسیاری از دوزخ ترش حل نمایند البته آن را تاغ می سازد و اما مزاج آن را گرم نمی نمایند پس هر گاه بطریق صنعت ممکن باشد که چیزی طعم چیزی را منحرف گرداند و مزاج آن متغیر نسازد پس بطریق امتزاج و ترکیب طبیعت بطریق اولی جائز است پس استدلال بطعوم کلیه نباشد زیرا که گاه است در بعضی جاها مخالفت با مطلوب می نمایند و گاه مجتمع میگردند و طعم در جرم شی واحد مانند مرارت و قبوضت مجتمع در حوض و این را بشع و بشاعت می نامند و مانند مرارت و ملوحت در اراضی سبخه و آب در بای شور و این را زعوق و زعاق می نامند و مانند مرارت و حرافت در عسل مطبوخ از حد در کشت و کهنه بجوش آمده و بعضی اثمار شیرین از حد در کشت و مانند حموضت و مرارت و قبوضت در بعضی میوها و مانند مرارت و حرافت و قبوضت در باد نیان و مانند مرارت و تغاهت و کاسنی و امثال این مرکبات و غیر اینها نیز بسیار است از ترکیب ثنائی و ثلاثی و رباعی و خماسی و غیرها و الله اعلم بالحقائق کاه * و اما رائحه که جمع آن روائح است که استدلال کرده می شود بدان نیز در اکثر امور بر کیفیت و مزاج شی ذی الرائحه یعنی بعضی بویدن بدن و نچشیدن و دریافت طعم آن در می یابند مزاج آن را زیر آنکه بوی حاد قوی دلالیت بر حرارت دارد و بوی رخو ضعیف بر برودت و بوی ملایم بر اعتدال و همچنین ولیکن این نسبت بطعوم ضعیف تر است و کلی نیست زیرا که بسیار واقع می شود که رائحه چیزی با طعم آن مخالفت دارد مانند بعضی کاهای خوشبو که طعم آنها خالی از تلخی و عقوصت نباشد که کیفیت شان و رای آن خواهد بود * و بدانکه در کیفیت استشمام روائح بعضی گفته اند که اجزای لطیفه آنها است که جدا شده و مختلط بهوا کشته بحس شامه می رسد و بعضی گفته اند بخیره لطیفه آنها است که جدا شده و مختلط بهوا کشته بحس شامه می رسد و فی الحقیقه شاید بعضی اشیا ذی رائحه چنان باشند و بعضی چنین و بعضی که جوهر آنها لطیف و جرم آنها سخیف متخلخل باشد بهر دو

نحو بود که هم اجزای صغیر و هم اجزای لطیفه از آنها جدا گشته و مختلط بهوشد بقوت شامه میروند و منک میگردند و ازین جهت اشمای کثیفه و صلبه در نهایت کثافت و صلابت اکثر آن است که خالی از رطوبت می باشند مانند اجزای که در عمارات و بیوت و غیره بکار می روند و یا قوت و الماس و زمرد و غیره و لهذا طریق استدلال بر آنکه در آنها منک و در مقفود است * و بدانکه روائج منتقم می شوند بسمه قسم اول باعتبار چیزی که مقارن آنها است از طعم در اکثر امور و نام بوده می شوند این روائج بنام آن طعم بسبب شدت مقارنت آنها با یکدیگر مانند آنکه میگردند بوی در شاد و شکر و عسل و سوکه و میگردند که فلان چیز و فلان میوه بوی شیرین دارند و سوکه و ماست و فلان میوه و فلان چیز بوی ترش و همچنین سایر طعم و استدلال باینها مانند استدلال باینها است * دوم استدلال بملاصحت و منافرت آنها است چنانچه گفته می شود که این رطوبت ملاصحت و موافق طبیعت و طبع و لذت و مرغوب است مانند رطوبت غنیم و کلاب و کلهای خشم و ازوردا و حور و ورد چینی و نوجس و امثال اینها و استدلال باینها کرده می شود بر اعتدال جوهر حرارت و لطافت ماده آن در اکثر امور و یا آنکه فلان رطوبت کویه و غیر مرغوب و منافرت طبیعت است مانند حلیت منتن و ثوم و جیفه و مانند اینها و استدلال کرده می شود باینها بر حدت کیفیت جوهر حرارت و کثافت ماده آنها در اکثر امور * سوم باعتبار فعل و تاثیر آن است در حاشیه شامه چنانچه گفته می شود که فلان رطوبت مسکن حرارت و طراوت بخش دماغ است مانند نیلوفر تازه و سیب و خیار تازه و فلان رطوبت مهیج حرارت و خشک کننده دماغ است مانند مشک و چند بیدستر و فلفل و زنجبیل و شونیز و امثال اینها و از اول استدلال بر برودت و رطوبت کیفیت و لطافت ماده کرده می شود و از ثانی بر حرارت و بیحس و وبالجمله هر رطوبت حار را حاد و موافق و ملاصحت دلالته بر حرارت و بیحس و کیفیت و لطافت ماده و هر رطوبت کویه دلالته بر حرارت و بیحس و کثافت ماده و هر رطوبت ملاصحت مسکن حرارت و نفس و مغرور و قلب و روح و موطن دماغ و ممتومه بعضی از اینها دلالته بر اعتدال حرارت و غلبه رطوبت و لطافت ماده میکنند و بعضی بر برودت و رطوبت و الله اعلم * و اما لون که جمع آن الوان است پس بدانکه استدلال باینها بسیار ضعیف و مشوش و مضطرب تر از روائج است و همچنین کلی نیست اکثر آنست که مختلف میگردند و بالجمله وجه استدلال باینها آن است که لون بیاض اکثر دلالته بر برودت و رطوبت میکند جهت آنکه برودت سفید میگرداند جسم رطب را چنانچه در یخ و برف مشاهده کرده میشود لون سواد بر برودت و رطوبت خود دلالته بر برودت و بیحس میکند جهت آنکه برودت سیاه میگرداند جسم یا پس را چنانچه مشاهده کرده میشود در اشجار یا باده و میوه های خام نارسی یا پس بی آب که چون هردی بسیار با آنها رسد جرم آنها متکثف و خشک و سیاه میگردد و فعل حرارت در آن هر دو بعکس این است یعنی میگرداند شی رطب را سیاه چنانچه میگرداند هیوم تر را فحم و جسم یا پس را سفید مانند آنکه میگرداند فحم را ماد و اطبا گفته اند هرگاه نوع واحد از دوائی خاص مثلا اگر مختلف شوند اصناف آن در رنگ که بعضی مائل به بیاض و بعضی مائل بحمر و بعضی مائل بصفر و بعضی مائل بسواد باشند پس مائل به بیاض اگر باشد طبیعت نوع آن بارد مانند صندل ابيض پس آن ابرو اصناف خود است و مائل بحمر و مائل بحمر مانند صندل احمر در سردی از آن کمتر و مائل بصفر نیز از آن کمتر و اما مائل بسواد از همه سرد تر است و در بیحس مائل به بیاض کمتر از همه اصناف خود و بعد از آن اصفر و بعد از آن احمر و بعد از آن از همه غالب تر و یا پس ترا سرد است و اگر طبیعت آن در مائل بحمر است پس حکم آن بر عکس بارد است مانند عسل سفید و سرخ و سوکه که عسل سرخ و میز می باشند بسیار گرم و مائل به سفید می باشد گرمیش از آن سردتر و در بطبع هندی و انبه و خربزه حکم بالعکس است اکثر یعنی هندی و انبه و خربزه

زرد و نمایی رنگ شیرین تر و بهتر می باشد از سرخ و سائر الوان مرکب ازان هزدواند و الوان دیگر چون مرکب اند دلالت آنها نیز
 بحسب ترکیب بغلبه بعض آنها است بر بعضی و اصل کل الوان بیاض و سواد است و سائر الوان مرکب ازان هزدواند * و بدانکه هر
 سواد را از علامت حرارت دانسته اند و هر بیاض را علامت برودت و هر سرخ را علامت اعتدال و هر سبز را علامت برودت و بیبوست
 و هر زرد را علامت حرارت و بیبوست پس بدلیل سواد وحدت رائحه افیون میباید گرم باشد نه سرد و آنکه گفته شد که قانون
 استدلال بالوان ضعیف و مشوش و مضطرب و دلالت آنها اکثری است نه کلي جهت آن است که اکثر شبهه واقع میشود مثلاً چون
 خلط کرده شود در يك رطل شیرد و مثقال افریون باین حیثیت که بگردند آن هردو شیء واحد و محسوس نکردد اجزای افریون
 جدا از شیر و مزاج ثانوی صنایع بهم رسانند با وجود آنکه رنگ آن متغیر نگشته می باشد بسیار گرم و همچنین است حکم در طعم
 و رائحه نیز مانند افیون و کافور که با وجود آنکه بسیار با رداند تلخ و تند اند بعد یک غالب می آیند بر اکثری از طعمها و بویهای قوی
 مانند فلفل و زعفران و چند بیدستر و عنبر و مشک و غیرها یعنی در ترکیبی و متمزجی که افیون یا کافور باشد غالب می آید طعم
 و رائحه هر يك ازان هردو بر کل اجزاء و همچنین استدلال بسرعت استعمال و بطوئه آن و سرعت جمود و بطوئه آن نیز کلي نیست
 پس استدلال بامور خمس به تنهایی بدون تأیید بتجربه و تکرار و تکرار استعمال ناقص و ناکام است و حکم بالجزم نمی توان نمود
 بغلبه کیفیتی از کیفیات اربعه و یقین بمعنی ظن غالب حاصل نمیکردد ازان زیرا که میتوان بود که شیء متمزج مرکب بارد باشد
 و یا حار و طعم و رائحه ولون آن هر يك جدا جدا دلالت بر خلاف آن نمایند و از حیثیت اجتماعی برخلاف آنها جهت آنکه ممکن
 است که ترکیب آن از اجزای مختلفه باشد و جزو ذی طعم و یا رائحه ولون قوی و غالب بر دیگر اجزاء باشد و در متمزج آن ظاهر گردد
 چنانچه در ترکیب افیونیه و یا قطرانیه و یا واندیه و یا کافوریه و یا رائحه افیون و کافور ولون افیون و قطران که سواد ولون راوند که زرد
 است مشاهده و ظاهر میگردد و همچنین رائح الوان دیگر و طعم نیز و اما افیون و کافور که لون آن هردو دلالت بر برودت دارند وحدت
 رائحه و طعم آن هردو دلالت بر حرارت میکنند بعد یک منشأ توهم بعضی کشته که آن هردو را خارج دانسته اند و میتوان توفیق و جمع بین
 الرأیین بدین طریق نمود که آن هردو از جمله ادویه مرکب القوی اند که در آنها در جز و غالب است یکی لطیف حار حامل رائحه
 و باعث صد و افعال حرارت کشته و دیگری کثیف ارضی بارد که موجب لون و صد و افعال برودت شد و بعد در درین
 جزو لطیف حار آن بسبب فعل و افعال با طبیعت اثر خود نمود و بزودی بتخلیل میرود و زایل میگردد و باقی می ماند جزو
 کثیف ارضی بارد آن مدت مدید و افعال برودت ازان صادر میگردد و ادله هر يك از امور مذکور به تفصیل در شرح قانون
 و کتب مبسوطه این فن مذکور است و چون اینجا کنجایش ذکر آنها نبود بدین مقدار اکتفا نمود و اما استدلال ماخوذ
 از افعال دوا چنان است که آنچه دران تفتیح و قبض باشد حار و یا بس است با برودت یعنی مرکب القوی است با غلبه حرارت
 و آنچه دران تحلیل و لزوجت بود دران فاریح و رطوبت غالب است و آنچه قوت آن بسیار لطیف و خفیف باشد و یا قابل
 گویدن نباشد مانند سقمونیا و یا قابل شستن نباشد دلیل آن است که جزو حار و ناری آن بسیار قلیل و ضعیف است و جزو
 ارضی بارد کثیف بسیار و بر همین قیاس استدلال بر احوال دیگر باید نمود و لا یعلم حقاً بقی الامور گاهی الافاعله و خالفها جل شانه
 * فصل پنجم در بیان احتیاج بترکیب ادویه
 اولاً بمباید دانست که چون یافته نمی شود و رای مفرد که
 ابتنهائی مقابلهت و مقابلهت تواند نمود بهر مرض یعنی در کیفیت و خاصیت خود متکافی باشد دفع و رفع آن را در اکثر
 مرخص در امراض مرکبه و متضاده پس ناچار است از ترکیب و مرکب هر چند قلیل الاجزاء و خفیف باشد بهتر است از

کثیر الاجزا و ثقیل زیرا که دواى مفرد اخف است بوطبیعت از مرکب و آنکه از مفرد مقلد ارشوبت تام کامل در اکثر مستعمل
میگردد بخلاف مرکب و فائده که بر شربت تام کامل مترتب میگردد البته زائد است از غیر تام کامل پس بالا جماع بدانکه علت
ترکیب و کثرت اجزا یا بجهت تقویت دواست و یا بجهت حفظ قوت آن و یا بجهت دفع اذیت و نکایت آن و یا بجهت بدو
شدن و نفوذ فرمودن آن و یا بجهت رفع کراهیت و بشاعت طعم و رائحه آن و یا امثال اینها از اعراض و اغراض و فوائد
و یا کثرت امراض پس هر چند این امور زیاده شود اجزای ترکیب زیاده خواهد شد و بالتفصیل آنکه علت کلی و غرض
اصلی از ترکیب ادویه عدم وجدان دواى مفرد متکافى است دفع و رفع مرض مطلوب را بدو جهت * اول آنکه در آن کیفیتى
و وصفی قوی و غالب وزائد باشد از مقدار مطلوب و یا آنکه ضعیف و ناقص بود و یا مضادت و منافاتی ببعض از اعضا و قوی
و ارواح و یا ببعض امراض داشته باشد * دوم آنکه مرض و علت مرکب باشد از چند مرض و آن دوا بتنهاى مقابله و دفع
آنها نتواند کرد پس درین صور ناچار است از ترکیب * و بدانکه تا بغذای دوائى توان معالجه نمود بدوای غذائى نباید
پرداخت و تا بدوای غذائى اصلاح حال مزاج و رفع مرض توان نمود متوجه بدوای نباید شد و تا از دواى ضعیف القوة
سهل المونة رفع احتیاج شود بدوای قوی و دشوار نباید رجوع نمود و همچنین تا بمعرق و مد رفع احتیاج و تنقیه شود ملین
نماید داد و تا بملین قضای حاجت و رفع غائله و تنقیه شود به مسهل نباید پرداخت خصوص بادی ویه مسهله قویه و نهى منضج
و نضج که اعتدال قوام مواد و قابلیت دفع است مسهل نباید داد مگر نزد ضرورت و عدم فرصت زیرا که طبیعت و جوهر
دوا البته مضادت و مخالفت و منافات دارند با طبیعت و جوهر بدن و ارواح و قوی و در صورت احتیاج ادویه مرکبه
مجر به متداوله حکما و اطباءى ما تقدم و ما تاخر و آنچه بتجربه طبیب خود آمده و بکرات و مرات استعمال نموده در اشخاص
و امزجه و ازمان و اسنان متنوعه متکثره بهتر از مجهوله غیر مجربه است * و بدانکه مراد از مرض مفرد اینجا آن است
که طبیب در معالجه آن محتاج بیک امر بیش نباشد مانند تب و یب و یا تسخین و یا ترطیب و یا تیمیس و یا تحلیل و یا اسهال
صفرا و یا باغم و یا سوداى صرف و امثال اینها و اگر چند امر باشد مرکب است نه آنکه اگر مرض مرکب از چند جنس مرض
از سوء مزاج و تفرق اتصال و مرض ترکیب نیست مفرد است و الا مرکب زیرا که می تواند بود که مرض از جنس واحد
باشد و در آن محتاج بچند نوع از معالجه باشد مانند قروح لخته که از جمله تفرق اتصال است و در زاله آن محتاج
بدوای منبت لحم و جالی قمع و دسج و ناشف رطوبات زائده اند و اگر در آن لحم عفون فاسد باشد بدوای اکال نیز
و همچنین اما اول یعنی از علل احتیاج بترکیب دوائى است که در آن کیفیتى و وصفی قوی و غالب وزائد باشد پس آن
شش قسم است * اول از آنها آنکه قوت و کیفیت آن غالب بر قوت و کیفیت مرض باشد و یا ضعیف و ناقص از آن مثلا حاجت
بدوائى شود که کیفیت و حرارت آن سه جزو باشد و یا فته شود دوائى موافق مطلوب که حرارت آن چهار جزو باشد
پس ناچار آن را ترکیب باید نمود باد وائیکه در دو جزو از حرارت باشد که بعد تکافو و فعل و انفعال در سه جزو از حرارت
بماند مانند ترکیب و امتزاج آب بسیار گرم با آب نیم گرم و یا بدوائى که در ریز جزو از برودت باشد مانند امتزاج آب
بسیار گرم از آب سرد و همچنین در برودت و ترکیب بارد با بار و یا بارطوب و یا یابس با یابس و یا بارطوب
* دوم از آنها آنکه در آن دوا صفتى و حالتى غالب باشد که مخالف و منافى باشد غرض مطلوب را بدین نحو که مثلا بسیار
شدید القوة باشد مانند افیون و فرقیون و کافور و امثال اینها و یا سریع النفوذ باشد غرض بکثر از آن حاصل گردد

مانند زنجار و کباریت و زرا نیه و نوره و امثال اینها که بسبب کمال قوت و حدت محتاج اند بخلط و ترکیب باد و به مصلحه مغریه لزجه کاسه قوت و حدت آنها مانند زعفران و جند باد ستر بافیون و زعفران با کافور و کثیرا و صمغ با فیون و ادهان و موم و سفید تخم مرغ با زنجار و کباریت نوره و ازین قبیل است امتزاج کثیرا با بسد محرق و امثال آن و صفر جل و مصطکی و طباشیر و عود هندی در امراض معدة و کبد و عروق و نواح آن هودو با سقمونیا و غاریقون تا آنکه آن هودو را نکاهدارند در معدة و کبد و عروق و نواح آن تا فعل خود را کاینمغی نمایند و آن جذب صغرا است و اذابه بلغم جهت آنکه از خاصیت سقمونیا و غاریقون است سرعت نزول با معا و بسوی خارج و نیز آن ادویه حافظ قوی و ارواح و اعضای رئیس شریقه و عامه المنافع اند که قلب و کبد و دماغ و معدة باشند از ضرر و غائله آن هودو یعنی سقمونیا و غاریقون زیرا که ادویه مسهله قویه خالی از ضرر و غائله نیستند چنانچه در صدد کتاب ذکر یافت و نیز ازین قبیل است امتزاج و ترکیب ادویه مغریه مانع حدت و سرعت موثر نفوذ مانند کثیرا و صمغ عربی و فیون با ادویه قویه حاده سریعه النفوذ و المور و مانند زرا نیه و بورق و نوشادر و شوره و مانند اینها تا آنکه زمانی معتدل در مثانه بمانند و فعل و اثر خود را بخشند و ضرر و غائله بآن نرسانند و ایضا از انجمله است اختلاط ادویه مسهله شدیده قویه با مصلحات و جرب نمودن بروغن بادام و کاه و مانند تربد و هلیجیات و مغز فلوس خیار شنبور و تل بیرو و تشویه بعضی آنها مانند حب السلاطین و حب الملوک و ما زریون و سقمونیا و انزروت و ساثر ادویه مسهله قویه و نیز از ان جمله است امتزاج سرکه با شکر و یا عمل در سر کنکبین برای کسر سورت و سرعت نفوذ سرکه و ثوران و هیجان صغرا و هودا را جهت آنکه ترشی حاد محض مهیج صغرا و سودا است و نیز شکر و عمل بسبب لزوجتی که دارند مانع شدت نفوذ و کاسر حدت سرکه اند و طبیعت و قوت کبدی بسبب کمال رغبت و میل بشیرینی آن را بزودی جذب می نمایند و افعال مطلوبه از ان از شکستن حدت صغرا و نفوذ در جمیع مسالك و مجاری و تفتیح سد و غیرها کاینمغی صادر می گردد و نیز اختلاط دهن و رد با سرکه جهت منافع و فوائد مذکور است و ایضا امتزاج شیرینی با زنجبیل و هلیجیات و املج از ساختن مربای آنها و غیره با شکر و یا عمل ازین جهت است و نیز ازین قبیل است ترکیب ادویه بطیئة النفوذ با ادویه سریعه النفوذ مانند تخم رازیانه و کرفس و انیسون و کثوت و دهن بلسان و امثال اینها که بسبب کمال قوت نافذ خود قرار در کبد و عضو مخصوص نمی نمایند که افعال مطلوبه از آنها کاینمغی صادر گردد از تفتیح سد و تحلیل مواد و غیرها پس ناچار است از ترکیب آنها با دوائیکه جاذب آنها باشد بسوی خلاف جهت کبد تا آنکه در کبد قرار یابند و بطرف دیگر نفوذ نمایند مانند تخم ترب که جاذب بسوی فم معدة است و امثال اینها از ادویه حاره ساد و سریعه النفوذ مانند دهن بلسان که محتاج بسوی ترکیب با ادویه ملایمه بطیئة النفوذ مانند شمع اند * سوم از آنها آنکه آن دوا بطی النفوذ و یا ضعیف القوة و اثر باشد که پیش از رسیدن به عضو مطلوب قوت و فعل آن باطل و زائل و یا ناقص و ضعیف گردد و یا آنکه آن دوا بسبب ضعف قوت خود و یا بسبب بعد ممانعت عضو معلول و یا بسبب عدم اختصاص آن بآن عضو درین راه متفرق و منتشر گردد و تمامی قوت آن به عضو مخصوص نرسد و یا آنکه اختصاص آن عضو داشته باشد ولیکن بتنهایی نتواند رسید پس درین صورت محتاج است بترکیب باد و ای سریع النفوذ مختص بآن عضو تا آنکه با عفت تقویت و مانع انتشار او گشته بزودی قوت و اثر آن را به عضو مخصوص برساند مانند ادخال زعفران در اقراص کافور و ادویه قلبیه و همچنین کافور در آنها تا آنکه بسبب اختصاص که زعفران و کافور بقلب دارند بزودی اثر ببرد و کافور و ساثر ادویه را بقلب رسانند بدین کسر و انکسار بسیار و نیز از خاصیت

زعفران است که بعد رسانیدن اثر و با قلب هم بقوت حرارت خود و هم بالخاصیة و فعل و انفعال د و با طبیعت خاصیت و اثر آن زائل و باطل می‌گردد و باقی میماند اثر و قوت د و ازین جهت است که مقدّر زعفران را در اقراص کافوری کمتر از وزن کافور و کافور را در ادویه قلبیه کمتر از وزن ادویه دیگر مینمایند تا غالب بر آنها نیایند و معین و مبد رقی آنها باشند و نیز ازین جمله است ادخال سرکه در ادویه مختصه بطحال و ایضا ازین جهت داخل کرده می‌شود زعفران و اسارون با سقمونیا و غاریقون تا آنکه آن هردو قوت این هردو را بدماغ و عروق آن برسانند و این هردو و کاینمغی فعل خود نمایند و ایضا برای آن است داخل کردن ادویه مقویه عطره قابضه و مفتحه و منقیه فضول در ادویه مختصه با ورام کبد و دماغ و معده و کورده و مثانه و انثیین مانند مصطکی و عود هندي و ورد احمر و کمون و با مسهلات معده و نارمشک و مصطکی و سفرجل و با مسهلات کبد و رد احمر و با مسهلات دماغ سنبل الطیب و با مسهلات انثیین کمون و همچنین ازین قبیل است ادخال در اربع جهت اختصاص آن بکرده و مثانه با ادویه مدرة نافعه امراض کرده و مثانه تا آنکه قوت آنها را بزودی بلا نقصان و ضعف بآن هردو عضو برسانند و نیز ازان قبیل است ادخال سرکه و دهن در اضمه و اطلیه و با بونه نیز در اضمه و ادویه مشروبه جهت آنکه در با بونه دو قوت است یکی محلل و دوم قابضه که بقوت محلل اثر در نفس عضومی نماید و بقوت قابضه منع رسد مجاری و معام و منع انصباب مواد بدان عضو می‌کنند و همچنانکه در سرکه سه قوت است یکی مفتحه و دوم نافذ و سوم قابضه و درد هین و رد نیز سه قوت است یکی مفتحه و دوم محلل و سوم ملینه مرخیه بلکه اندک قوت قبضی نیز دارد و ایضا از انجمله است امتزاج نجبیل با تربید جهت آنکه تربید بصرافت خود تقطیع و ترقیق و دفع مواد بلغمیه غلیظه کاینمغی بدون اعانت بازنجبیل نمی‌تواند نمود مصطکی برای تقویت معده و کبد است و همچنین است ترکیب بعض ادویه مسهله با بعض دیگر برای زیادتی تقویت و اعانت بردفع و قلع مواد و ترکیب و امتزاج شراب ربخانی صافی رقیق با ماء اللحم برای صاحب غشی حوالی و صاحب دق کافور با ماء الشعیر برای مد قوت جهت آنکه ماء اللحم بسبب لزوجتیکه دارد بحجاری و مساک می‌چسبد و بزودی بعضو مقصود و اعماق بدن نمیرسد و شراب بسبب شدت نفوذ خود بزودی آن را میرساند و خود نیز غذائیت دارد و کافور نیز بزودی اثر ماء الشعیر را بقلب میرساند جهت اختصاصیکه بقلب دارد و نیز تبرید قوی می‌نماید و ازین جمله است ترکیب مرخیات محلل و بار و ادع نزد تراید او را م زیرا که طبیعت مد بره بدن باذن خالقها جل اسمه فعل و خاصیت هریک را بجای لائق خود میرساند و ازان این امور غریب و بعید نیست امور دقیقه خفیه عالیة غامضه بهیار ازان صادر می‌گردد زیرا که خلیفه عقل و نفس است در عالم اجسام * چهارم از آنها آنکه منافات و مضادت داشته باشد با روح و قوی و بعضی اعضا مانند افیون و ماثر ادویه قویه سمیه و غیر سمیه مسهله و غیر مسهله که محتاج بحفاظت و مصالح اند مثل افیون که در ادویه عین بدون زعفران و در اقراص و نزله بند ها باز زعفران و جند و مشک و همچنین در ادویه قلبیه بدون آنها بتنهائی استعمال آن جائز نیست برای آنکه مغنی ارواح و قوی و مطفی حرارت غریزی است و همچنین ادویه قویه و مسهلات سمیه که بدون مصالحات و حفاظات قوی و ارواح و اعضا خصوص اعضای رئیسه و عاقله النفع مثل قلب و کبد و دماغ و معده و کورده و مثانه مانند سقمونیا و غاریقون و امثال آن هردو با صمغ و کثیر از غیرها از مغریات و مصالحات و تشویه و تدبیر و ادویه حافظه ارواح و قوی جائز نیست و همچنین زنجار و امثال آن بدون صمغ و موم و ادهان چنانچه ذکر یافت پنجم از آنها آنکه آن دروا کریمه الرائحه و یا بشع الطعم باشد و طبیعت آن را قبول ننماید مانند حلتیت و صبر و خیارشیر که محتاج اند آن هردو با خفلاط و امتزاج با دوائی خشبو نیکو

طعم از قبیل زعفران و عمل و خیارشبر با کلاب تابا غیث قبول طبیعت و عدم نفرت و کسر سورت و رفع غائله و غشیان آنها گردد
 * ششم از آنها آنکه عضو بحسب شرافت و لطافت و شدت ذکای حس خود برداشت ادویه قویه و حادۀ لذاعه کابیه نداشته باشد
 مانند قلب و دماغ و عین و فم معدۀ که بجهت کمزورت حدت آنها محتاج اند بترکیب با ادویه که کاسر حدت آنها و یا تبلیل عضو باشد
 مانند کثیر او العبه و افیون و زرا البنج و ادویه مقویه حافظۀ آنها در ادویه ماکوله و مشروب و صمغ و زادهان و موم و سفید
 بیضه مرغ و افیون در اطلیه و اضمه و قیر و طیات و مراهم مانند مرهم زنگار و سفیداب و توتیا و نوره و امثال اینها که بحسب
 لزوم و جهت و ارخا و تخلیف و غیرها مانع آیند از شدت تاثیر و ادراک به الم لذع و نفوذ و کاوش و تقطیع و احراق و غیرها و ازین
 قبیل است امتزاج شیرینهای مقویه قلب و کبد و فم معدۀ طیبۀ الرائحه مانند گل قند و شراب سیب و به و جوارش و عود و دواء
 المسک و امثال اینها با ادویه حادۀ کریمه الرائحه بد طعم مانند حلیمت و مرکبی و صبر و امثال اینها و اکثر این امور باهم
 مشارک اند * و اما درم که علت ترکیب دوا ترکیب مرض باشد و آن سه امر است * امر اول آنکه مرض مرکب از دو خلط باشد
 و دوا میفرودد به تنهایی نتواند دفع آن هر دو نمود مانند شطرنج که غلبه غلبه غیر خالص نیز نامند که ماده آن مرکب از صفرا و
 بلغم است محتاج می شوند در معالجه آن به ترکیب مسهل صفرا با بلغم مانند سقمونیا با شحم حنظل مثلاً و اگر مرکب از سودا
 باشد با خجرا و منی و یا از زرد و مانند اینها مثلاً و نیز ترکیب کرده می شود دوا کاسر حدت و قاع و دفع ماده صفرا با دوا
 محلل و منضج و مقطع و دفع بلغم مانند سرکه و شکر و بزور مناسبه در سکنجبین بزوری و شراب بزور و امثال آن هر دو مانند
 مد اوی قروح متوسخه که محتاج اند در آن به تنقیه و وسیع و چرک و قطع لحم زائد و انبات لحم صالح و فقله آن دوا مفرد چینی
 پس ناچار ترکیب باید نمود آنرا با دوائیکه چرک و وسیع را در نماید و یاد وائیکه کوشش بر ویاند مانند راتینج بازنجار
 در مرهم زنجار و در اورام بارده صلبه حادۀ در کبد محتاج اند در علاج آن هاید وائیکه در آن انضاج و تحلیل و تفتیح و
 قبض باشد و دوا مفرد چینی یا نت نمی شود پس ناچار اند به ترکیب و خلط حلیه برای انضاج و افستین برای تفتیح و
 زعفران برای تحلیل و زرد احمه برای قبض و حفظ قوت حفظ زیرا که بحسب انضاج و تفتیح و تحلیل مواد آنها به سهولت دفع
 می شوند و بحسب قبض و حفظ قوت ماده تازه بوان منصب نمی گردد و دیگر آن که اگر قبیل از انضاج محلات استعمال کرده
 شود لطیف ماده به تحلیل میرود و کثیف آن متعجز میگردد و بطول می انجامد و آنکه اگر دوا را درام بارده صلبه کبد
 که از غیر انتقال از ورم جارویا بحسب انسداد طریق میان کبد و طحال باشد و مجتمع گردد در کبد خلط غلیظه
 سوداویه که طحال جذب میکرد آن ها را و حال بحسب انسداد نمی تواند جذب نمود پس محتاج اند بترکیب با ادویه
 مفتحه مجاری نیز و در ورم جار و موی و یا صفراوی نیز که مرکب از سوء مزاج و تفرق اتصال و مرض ترکیب است محتاج اند
 به موی ترکیب بد وای بارد برای زوال سوء مزاج جار و به موی رادع برای منع و بازداشتن ماده تازه از انصباب و نزول بدان
 عضو و به موی محلل برای تحلیل ماده منصبه حاصله در آن عضو و به موی مقوی قابض مانند ترکیب چرا دۀ فرع با صندل و با بونه
 و اقا قیامریک برای فائده و غرضی بترتیب مذکور و بر همین قیاس سائر تراکیب * امر دوم آنکه یافته شود دوا مفردی که در آن
 دو قوت باشد یکی از آن هر دو قوت یترود یکی ضعیف تر برای مرض مرکب از دو علت و آن دوا بان هر دو علت بصرافت خود
 نتواند مقابلهت و مقارعت نماید زیرا که بیک قوت خود قوی و غالب می آید بر یک مرض و بقوت دیگر ضعیف و نافع از مرض
 دیگر پس ناچار اند بترکیب آن بد وائیکه تعدیل هر دو قوت آن نماید مانند با بونه که قوت تحلیل آن بیشتر است از قوت

قبض پس هرگاه مقصود قبض شدن باشد باید ترکیب نمود آن را بدوای قابضی تا مقصود حاصل گردد * امر سوم آنکه یکی از درج و مرض اقوی از دیگری باشد و دواى مفردى که هردو قوت آن متکافی و متساوی آن هردو جزو مرض باشد در شدت وضعف یا نت نشود پس درین صورت نیز محتاج اند به ترکیب آن بدو اینکه بر تقویت یکی از آن دو قوت بیفزایند و از دیگری بکاهند تا وفاق مقصود نمایند مانند مثال مذکور که چیزی بر با بونه باید افزود تا قوت تحلیل آن را کم نمایند و چیزی که قوت قبض و ردع آن را بیفزاید اگر منظور زیادتی قبض و ردع باشد و لا چیزیکه اعانت بر قوت تحلیل آن نماید تا معادل و مساوی مرض گردد و مانند ماء الشعیر در قرحه ریه و دق که بهر دو دت خود بتنهایی و فایده اطفای حرارت نمی تواند نمود و اما بقوت جلاى خود متکافی است قرحه ریه را و اما در تغریه ناقص است قدری کثیرا و طین مختوم در قرحه ریه بالضروره و کافور در دق اضافه باید نمود تا مقوی قوت تغریه و برودت آن شده و فایده قرحه و دفع حرارت دقیقه نماید و اضافه یک دود در صورتی است که مرض مفرد باشد و مستحکم نباشد و اما در صورت ترکیب و استحکام پس محتاج اند به سوي جمع و ترکیب ادویه متعده و هر چند ترکیب مرض زیاد باشد ترکیب دوا نیز زیاد باشد تا آنکه مدعا حاصل آید و از جمله آنها مزاجی و صورت نوعیه خاصی که مقاومت تواند نمود بر دفع مرض و مشتمل باشد بر فوائد کثیره که یافته نشود در دواى مفرد بهم رسد تا بتواند که دفع امراض و غوایل بسیاری ازینها نماید مانند تریاق فاروق و امثال آن از معاجین کباب و صغار و غیرها از ادویه مرکبه * فائده بد آنکه مقلد ارشربت را بعضی نسبت به مزجه سابقه و جمعی قیاس بمعتدل المزاج و طایفه قدری را مشروط داشته اند که کمتر از آن مؤثر نباشد و گروهی مقلداری را اعتبار نموده اند که زیاده از آن نتوان استعمال نمود و اکثری نسبت به ضعف المزاج و قومی موافق قوی المزاج قدری معاجین ساخته اند و اولی مواعیت حد وسط و احتیاط است والله اعلم * فصل ششم در بیان کیفیت ترکیب ادویه و استخراج مقلد ارشربت آنها * بد آنکه ضابطه درین چنان است که چون ترکیب کنند ادویه چند را که بوی هر واحد واحد غرضی خاص و منفعتی معین باشد باید که نسبت مقلد ارشربت هر یک از آنها بمقلد ارشربت از دیگری مانند نسبت غرض مطلوب از هر یک باشد مثلاً اگر اغراض متساوی باشند اعم از آنکه مقادیر شربت آنها متساوی باشند یا مختلف باید که بکیرند از هر یک از آنها جزو از مقلد ارشربت کامل آن بقدر مرض و حاجت مطلوب بحسب مسمی عدد ادویه یعنی جز و مخرج آن را مانند خمس از خمس و ربع از اربع و ثلث از ثلاث و نصف از ثنین و بر همین قیاس پس هرگاه احتیاج شود به ترکیب دوائی از برای دفع و قلع و قمع و بلاغم و حبس القرع و سائیدان از بونک کابلی و توبل سفید و قنبیل و لسان العصار و شیخ ارمنی و درمنه ترکیبی است و عدد ادویه پنج باشد باید خمس مقلد ارشربت تام کامل از هر واحد واحد گرفت و ترکیب کرد و مجموع را یک شربت نمود و یا آنکه شربت تام هر واحد را گرفت و ترکیب کرد و به پنج قسمت به پنج شربت تام نمود بلکه بن قسمت که از بونک کابلی و قنبیل و شیخ که مقلد ارشربت از هر واحد دو درهم است و از توبل و لسان العصار که از هر یک سه درهم است جمع و ترکیب نمود و به پنج شربت تقسیم کرد و یا آنکه خمس هر واحد واحد را گرفته یک شربت کامل نمود * بد آنکه اصح آن است که معینات و مبد رقات و مصلحات مانند زنجبیل و کثیرا و روغن بادام و عسل و شیوه نبات و قند و غیرها محسوب در تقسیم نیستند و اکثری محسوب داشته اند و چون اراده کرده شود تالیف دوائی از برای دفع صفرا و بلغم از صبر و غاریقون و شحم حنظل و سقمونیا که چهارده است و مقلد ارشربت تام از غاریقون دودرم و از صبر و شحم حنظل هر یک دو ثلث درهم و از سقمونیا نیم درهم و مجموع سه درهم و پنج سلس در هر است ربع آن که بالتخمین یک سلس کم یک درهم می شود مقلد

یک شربت نام آن باشد و اگر اغراض متمایز نباشند بلکه بسوی بعضی زیاده از بعضی بود بهمان نسبت بر اوزان آن بعضی
 پیفزیند و از بعضی دیگر بکاهند مثلاً اگر غرض اسهال صفرازیاده از بلغم باشد باید که صبر و سقمونیا را زیاده از غار یقون و شحم حنظل
 نمود و ازین هر دو کاست و یا بالعکس و بر همین قیاس و ترتیب باید ترکیب نمود و مقدار شربت آنرا معلوم کرد مثلاً اگر هفت
 در باشد و از هر یک سبع گرفته باشند آن یک مقدار شربت است و اگر تلم گرفته باشند هفت شربت و همچنین و اما در صورت تفاوت
 و زیادتی و کمی اجزای اولی آن است که بر هر هم حساب کنند و مقدار شربت را اخذ نمایند تا سهل و آسان گردد * فائده بمایل
 دانست که آنچه بوده باشد از مفردات آن مرکب اصل و عموم در ترکیب باید که آن را بدل و حذف و زیاده و کم نمایند تا اینکه
 ناقص و باطل و ضعیف نگردد و فائده و غرض مطلوب از ترکیب فوت نشود مانند گوشت انبی در تریاق فاروق و حب الغار در
 تریاق اربعه و صبر در رایارج فیکرا و خربق در رایارج لوغاذیا و همچنین بلکه باید که حتی المثل و را جزای سائر ادویه مرکبه
 دیگر را نیز تغییر و تبدیل و کم و زیاده نمایند تا اینکه غرض مطلوب فوت نگردد و اما مصلحات و مبدل رقات و امثال آنها از لواحق
 متحکات یعنی اشیا که داخل کرده میشوند باقتضای ثانوی پس در زیادتی و کمی آنها مختارند بلکه در حذف بعضی آنها نیز نزد
 علم شدت حاجت و ضرورت بسیار و یا عدم وجدان آنها و نیز باید که ادویه مفسله و باطل کننده و مضعفه قوی و خواص آنها
 را خصوص جزو اعظم و اصل و عموم را داخل نمایند مانند بلا در که مفسل لحوم و مضعف اکثر ادویه تریاقیه است در تریاق
 فاروق و تراکیمی که در آنها لحوم و یا ادویه تریاقیه فادزهویه داخل است نکنند و در تراکیم افیونیه و مخدره و بیشیه نیز و ادویه
 تریاقیه فادزهویه مانند فادزه حیوانی و معدنی و جد و اوار و ادویه مضعفه و مبطله فعل آنها مانند افیون و بیش داخل نمایند
 اصلاً و یا مقدار کمی برای کسوحالت و ضرر و غائله آنها داخل نمایند و همچنین در تراکیم مسهله مفتحه ادویه قابضه مسهلده حابسه و
 بالعکس و بالجملة باید که طیب مرکب مراعات این امور را ینبغی کرده ترکیب را بحسب هر علت علت و مزاج مزاج و فصل فصل
 و صنف صنف و مراتب امنان و اخلاط و اعضا و قوت و ضعف و شدت حاجت و عدم آن نماید تا غرض مطلوب حاصل گردد و نیز باید
 که عارف و شناسای ادویه یعنی جید و ردی و تریاقی و سمی و خالص و غیر خالص آنها باشد تا خطا در کارش واقع نشود مانند غار یقون
 میاه و چند بید ستر اغیر و حلتیت ازرق و سورنجان سیاه و زرد و بیش مجعول مشتمه بجد و ارماتند اینها که استعمال آنها جایز
 نیست مشرو و با و نیز دانا بمزاج و کیفیات و خواص و منافع و مضار و ادویه و طرق استعمال آنها باشد و تفصیلی که در کتب
 مبسوطه مسطور است زیرا که علم بقوانین ترکیب و غیرها اجل علوم و اشرف صنایع این فن است و اولی است از نقل
 و جمع نسخ حشور و بی فائده و در از قوانین در قرابا دینات و الله اعلم بحقایق المفردات و المركبات و الا متراجعات
 * فصل هفتم در بیان معرفت درجات امزجه ادویه مرکبه و طرق استخراج آنها * چون خواهند که درجات ادویه
 مرکبه را معلوم نمایند که بکدام درجه است از کیفیات اربعه خوارت و برودت و رطوبت و یبوست و یا معتدل است
 طریقه آن است که بنگرند آیا مقدار شربیات اجزای آنها متساوی اند یا نه و در صورت اول آیا همه خارا اند یا یبوست
 و یا همه خارا اند یا رطوبت و یا همه بار دارند یا رطوبت و یا مختلف اند جمع نمایند اجزای حاره
 و بارده و رطوبه و یا یبوست را و تقسیم بر عدد ادویه نمایند که معروف بسمی عدد ادویه است پس خارج قسمت را اخذ
 نمایند که همان درجه مزاج آن مرکب است و در صورت تفاوت اسقاط نمایند اقل را از اکثر و باقی را بر عدد ادویه تقسیم
 نمایند و بگیرند جزو و سمی عدد ادویه را یعنی مخرج آن را که درجه کیفیت و مزاج آن مرکب نیز همان است مثال متفق

در مقدار یوشربات متحد در کیفیت حرارت و یبوست مختلف در مراتب آن هر دو تریاق اربعه است که اجزای آن موافق نسخه اصل که حب الغار و جنطیانا و مرمری و زراوند طویل است همه متساوی در مقدار اما حب الغار و مرمری و خشک در دوزم و جنطیانا و زراوند طویل کرم در سوم و خشک در دوم اند پس درجات حرارت ده و یبوست هشت شدند و ده را که بر چهار قسمت نمایند خارج قسمت نمایند خارج قسمت دوم میشود پس آن مرکب درد و درجه و نیم کرم و در دوزم و درجه خشک باشد و مانند تریاق ثمانية که مرکب از حب الغار و جنطیانا و مرمری صافی و زراوند طویل و ریوند چینی و پوست بیهج کبر و قسط تلخ و عروق الصفر است اجزای همه متساوی در مقدار و اما زراوند و جنطیانا و قسط هر سه کرم در سوم و خشک در دوم و پوست بیهج کبر و عروق الصفر هر یک کرم و خشک در سوم و حب الغار و مرمری هر دو حار یا بس در دوم و زراوند کرم در اول و خشک در دوم اند پس اجزای حار بیست و اجزای یا بس هفده شدند و خارج قسمت بیست بر هشت درونیم و هر ده بر هشت دو ربع میشود پس این مرکب کرم در دوزم و درجه و نیم خشک در دوزم و درجه و ربع باشد و مثال متحد الوزن مختلف الکیمیة قليل الاجزا تریاق الطین است که مرکب از حب الغار و طین مختوم هر دو متساوی الوزن و حب الغار کرم و خشک در دوم و طین مختوم بارد در اول و یا بس در دوم پس اجزای حار آن دو و بارده یک و یا بس چهار باشد و چون یک بار در اول و حار سا قط نمایند یک جزو حار میماند و یک را که بر دو که عدد ادویه است قسمت نمایند خارج قسمت نیم درجه میشود و چهار یا بس را که بر دو قسمت نمایند خارج قسمت دوزم و درجه میشود پس آن مرکب کرم در نیم درجه و خشک در دوزم و درجه باشد * و اما اگر اجزای مرکب هم در مقدار یوشربات و هم در کیفیات مختلف و متفاوت باشند پس طریق اهل و اقرب بصواب و یقین بمعنی ظن غالب طریقۀ ایست که منسوب است بحناق الاطبا و آن چنان است که هر دوائی که چند مقدار شربت آن داخل ترکیب باشد مثلاً دوشربت و یا سه شربت و یا چهار شربت و همچنین هر یک از آنها را بهمان نسبت مذکوره ادویه متعدد فرض نمایند مانند آنکه آنچه دوشربت باشد دوزم و آنچه سه شربت باشد سه دوزم و همچنین و بهمان دستور و نطق حساب کنند و اقل را از اکثر اسقاط نمایند اگر متساوی نباشند و درجه انحراف مزاج آن را در یا بند و اگر متساوی باشند آن مرکب معتدل باشد یعنی اگر درجات کیفیات حرارت یا برودت و همچنین رطوبت یا یبوست متساوی نباشند و درجات مثلاً پنج باشند و برودت سه و یا بالعکس اقل را که سه است از اکثر که پنج است اسقاط نمایند و تتمه که دو است بر عدد اجزا تقسیم نمایند خارج قسمت همان درجه مزاج آن مرکب باشد و اگر متساوی باشند معتدل خواه فاعلتین باشند که حرارت و برودت است و خواه منفعلتین که رطوبت و یبوست است چنانچه ذکر یافت مانند بر شعثا به نوح شیخ الرئیس که مرکب از افیون و بزرالبنج و سنبل الطیب و فلفل سفید و عاقرقرا و فرفیون و زعفران است که هفت دوزم باشند و وزن هر یک از بزرالبنج و فلفل سفید بیست مثقال و افیون ده مثقال و زعفران پنج مثقال و فرفیون و سنبل الطیب و عاقرقرا هر یک یک مثقال است و مقدار شربت بزرالبنج و دوا نیک است که ثلث مثقال بود پس آن شصت شربت باشد و فلفل که یک مثقال است بیست شربت بود و افیون یک دانگ که سه مثقال است شصت شربت باشد و زعفران که یک مثقال است پنج شربت و فرفیون که نیم دانگ است دوازده شربت و سنبل الطیب که نیم مثقال است دوشربت و عاقرقرا نیز بدستور دوشربت باشد پس مقدار یوشربات کل اجزا که هر شربتی را دوائی علته فرض کرده شود یکصد و شصت و یک می شود و اما کیفیت و مزاج بزرالبنج بارد یا بس در سوم و فلفل و افیون بارد یا بس در

چهارم و نفل سفید و عاقر قره و حار و یابس در سوم و فریون حار و یابس در چهارم و سنبل الطیب حار و یابس
 در دوم و زعفران حار در دم و یابس در اول است پس کل کیفیات بارده چهار صد و بیست و حار یکصد و بیست و هشت
 و یابسه پانصد و چهل و سه و چون اجزای حار که اقل است از بارده که اکثر است اسقاط نمایند باقی از اجزای بارده در صد
 و نود و دومی ماند و این را که برسمی عدد ادویه که یکصد و شصت و یک است تقسیم نمایند خارج قسمت یک درجه و سه ربع
 درجه و نصف عشر و ربع عشر با رد میشود بالتقریب و یابسه را که تقسیم نمایند سه درجه و ربع و ثمن می شود بالتقریب
 پس این مرکب در دو درجه الا نصف عشر و ربع عشر با رد و یابس در سه درجه و ربع و ثمن و خمس ثمن باشد بالتخمین و مانند این
 مفرح بارد مولف از کل سرخ و نیلوفروزه هر یک ده درم و مروراید و بصل و کهر با و لسان الثور و طباشیر و صندل سفید و صندل سرخ و
 خشب الکک از هر یک سه درهم بهمن سفید و بهمن سرخ و تخم فرنجمشک و تخم کاسنی و تخم خیاریا در نک و تخم خیاریزه از هر یک دو
 درم و کافور نیم مثقال است که جسه هفده درم باشد و اما مزجه آنها پس کل نیلوفروزه و تخم خیاریا در نک و تخم خیاریزه از هر یک بارده و
 لوطب در دوم و مروراید بارد و یابس در دوم و صندل سفید بارد در سوم و یابس در دوم و طباشیر و صندل سرخ هر یک بارده در
 دوم و یابس در سوم و بصل بارد در اول و یابس در دوم و کافور بارد و یابس در سوم و کل سرخ و خشب الکک از هر یک گرم در اول و خشک
 در دوم و بهمن و فرنجمشک هر یک گرم و خشک در دوم و لسان الثور حار و رطوب در اول و تخم کاسنی مانند بصرات یابس در دوم
 و کهر با معتدل و یابس در دوم و بقولی بارد در اول است * و اما مقدار شیربات آنها پس از کل سرخ پنج درم است و ده درم آن
 در شربت باشد و از کل نیلوفروزه درم است پس سه شربت و ثلثی باشد و از مروراید نیم مثقال است پس تقریباً چهار شربت باشد و از
 بصل یک درم است پس سه شربت باشد و از لسان الثور و درم یک و نیم شربت و از کهر با نیم مثقال تقریباً چهار شربت و
 از طباشیر یک درم سه شربت و از صندل سفید یک مثقال تقریباً سه درم آن دو شربت باشد و از صندل سرخ نیم مثقال است
 تقریباً چهار شربت باشد و از خشب الکک یک مثقال است تقریباً دو شربت باشد و از بهمن سفید و بهمن سرخ هر یک یک
 درم است پس هر یک دو شربت باشد و از فرنجمشک دو درم است یک شربت باشد و از تخم کاسنی دو درم است یک شربت
 باشد و از خیاریا در نک و خیاریزه هر یک پنج درم است تخمیناً ثلث شربت باشد و از کافور یک درم است سه شربت باشد پس
 اجزای حار بارده و نیم و بارده چهل و نه و رطبه نه و یک و سلس سلس و یابسه هفتاد و نه و شل و نه و عدد شرببات سی و هشت
 و نیم و چون اجزای حار که اقل است از بارده که اکثر است وضع نموده شود باقی سی و چهار و نیم بارده می ماند و همچنین
 اجزای رطبه که اقل است از یابسه که اکثر است چون وضع نموده شود هفتاد و یابسه باقی میماند و چون اجزای بارده باقیه را
 بزعل و شرببات تقسیم نموده شود خارج قسمت بالتخمین یک درجه الا یک عشر میشود و همچنین اجزای یابسه باقیه را که
 برسمی عدد ادویه قسمت کرده شود خارج قسمت دو درجه الا یک عشر درجه میشود بالتخمین پس این مفرح بارد و یک
 درجه الا یک عشر درجه و یابس در دو درجه الا یک عشر بالتخمین یابس باشد و بر همین قیاس و ترتیب هر مرکبی را که خواهند
 درجات کیفیات آنرا معلوم نمایند * و بدانکه چون امر مقدار شیربات ادویه اکثر تخمیناً و قلت و کثرت آن بحسب مزجه
 اشخاص در قوت و ضعف و اسنان و فصول و بلدان مختلف می باشد لهذا الشیخ الرئيس ابو عیسی بن سینا رحمه الله تعالی در
 مفردات قانون و دیگر اطباء متقدمین متوجه قیل و ذکر آنها نشده اند و همچنین تحقیق درجات کیفیات آنها نیز والله اعلم بحقائق الامور
 فصل هشتم در بیان طریق استخراج مقدار شیربات مرکبات * بدانکه هر مرکبی را که خواهند مقدار شربت

آن را معلوم نمایند باید که اولاً تحقیق و تشخیص اوزان و عدد شرابات آن نمایند و جزوی از وزن مرکب اخذ نمایند که نسبت آن جزو مجموع وزن مرکب چون نسبت واحد باشد بعد شرابات آن مثلاً اگر وزن مجموع مرکب سی درم باشد و عدد شرابات ده پس واحد را اخذ نمایند زیرا که نسبت آن ده که عدد شرابات است چون نسبت سه است بسی که وزن ادویه است یعنی نسبت عشری است پس مقلد ارشربت آن سه درهم باشد و اگر بالعکس باشد یعنی عدد شرابات می باشد و وزن مرکب ده مقلد ارشربت آن ثلث درم باشد زیرا که ده را بسی نسبت ثلثی است * و به بیان دیگر آنکه مقدار اوزان دراهم ادویه مرکب را بر عدد شرابات آن تقسیم نمایند خارج قسمت همان مقلد ارشربت آن باشد مثلاً عدد شرابات موافق مثال مذکور در فصل قبل چهل و نیم باشد و اوزان ادویه پنجاه و هفت درهم بالتقریب و خارج قسمت پنجاه و هفت بر چهل و نیم یک درم و ربع و ثمن درم و ربع عشر می شود بالتخمین پس مقلد ارشربت آن مفرح مذکور همان یک درم و ربع و ثمن درم و ربع عشر باشد و اگر اوزان ادویه چهل باشد مثلاً و عدد شرابات پانزده پس مقلد ارشربت آن مرکب یعنی خارج قسمت آن دو درجه و دو ثلث درجه باشد و بالعکس یعنی اگر اوزان ادویه پانزده و مقدار شرابات چهل باشد خارج قسمت که مقلد ارشربت مرکب است یک ربع درجه و ثمنی می شود جهت آنکه نسبت در دو ثلث به پانزده که عدد شرابات است همچون نسبت پانزده است بچهل که اوزان ادویه است و به همین قیاس و ترتیب مقلد ارشربت هر مرکبی را که خواهند استخراج نمایند و الله اعلم بحقایق الامور * فصل نهم در بیان اعمار بعض ادویه

مفرد و بالاجمال و الاختصار * بد آنکه ادویه مفرده از سه جنس بیرون نیستند یا معدنی یا نباتی یا حیوانی پس معدنی مختلف میشود و عمرهای انواع و اصناف آنها بحسب شرافت و خست و تمام ترکیب و متلذذ الاجزا و لطیف بودن اجرام و جواهر آنها و عدم آن مانند ذهاب و حیرالاس و یاقوت و زمرد و امثال اینها از معدنیات که مدتی مدید باقی میمانند و فاسد نمیکردند و اما منقره و معدنیاتی که بدان مشابه نباشند یعنی ناقص التوکیب باشند مانند مس و آهن و اسرب و غیرها بسیار باقی نمیمانند و بزودی فاسد و فانی میگردند خصوص که در آب و گل دفن نمایند و مدتی در آن بمانند و اما زنجار پس ناقص می شود و قوت آن تا یک سال و رفته رفته باطل میگردد و سفید اب قوت آن تا شش سال باقی میماند و مرتک که مرد است باقی قوت آن تا سالهای بسیار باقی میماند و همچنین اقلیمیا و مریشیا و توتیا * و اما حجر فاد زهر یعنی با د زهر معدنی خطائی و قند هاری و انواع خوش رنگ و خوشبوی املس آن نیز مدتی مدید قوت آن باقی میماند * اما لؤلؤ مدتی بقای قوت آن از آن کمتر است * و اما طیان طيبة الروائح مانند طین داغستانی و مختوم و آنچه بدان هر دو مانند بقا و قوت آنها از لؤلؤ کمتر است و کل احجار و اطیان را چون بسایند و مدتی بر آنها بگذرد قوت آنها ضعیف و زایل می گردد و رفته رفته مثل احجار و اطیان دیگر می شوند بحسب مراتب خود ها و آنچه صاحب رائحه است مادام که رائحه بآن باقی است قوی است پس بدستور ضعیف و باطل میگردد و مثل سائرا حجار و اطیان می شود و الله اعلم * فائده بد آنکه اکثری برانند که ماده و بساط متطرقات زیبق و کبریت است پس هرگاه هر دو در نهایت خوبی جوهر و صفا باشند و کبریت در قوت ناریت صابغه و غالب باشد صورت ذهبی بران مرکب از مبدل فیاض جل ذکره فائض میگردد و ذهاب نکون می یابد و اگر زیبق غالب باشد با قوت بار در صورت فضی می یابد و فضا متکون میگردد و چون اجزای ردی الجوهر باشند و کبریت کمتر و با قوت مائیه باشد صورت قلعی می یابد و هرگاه ردائت جوهر آن بیشتر باشد

صورت اسری می یابد و اگر زیق جیل الجوه بود و کبریت ردی الجوه که مانع ظهور اسباب صابغه باشد بالتمام هر چند
 آن اسباب و فر باشند صورت نحاسی می یابد و چون با این حال اگر بیوست شد یک بهران غالب باشد صورت روی
 تو تیا که خالصینی نامند می یابد و اگر کبریت جیل الجوه و زیق ردی الجوه باشد با علم اسباب صیغ صورت
 محل یدی بر و فائض میگرد و اصل صنعت کیمیا را عقید آن است که انقلاب بعضی به بعضی با عمل مخصوصه مدونه در کتب خود
 که رفع بدی جوهر هر یک شود ممکن است اما شاید این سخن توهمی بیش نباشد زیرا که انقلاب حقائق محال است و همچنین
 احجار نفیسه غیر متطرقة مانند یا قوت و الماس و زمرد و غیره نیز اصل و ماده و بساط آنها زیق و کبریت است با اختلاف
 مراتب از صفا و کورت و غیره و الله اعلم و همچنین اگر زیق جیل و نیکو باشد ولیکن کبریت ناصاف باشد ترکیب محکم
 و حافظ صورت نوعیه خود مدت مدید نمی تواند بود و اگر هردو جیل و صافی باشند محکم ترکیب گردد و حافظ صورت
 خود مدت مدید می تواند بود * و اما ادویه نباتیه پس آنها را از قبیل صمغ و عصارات و یا از هار و نقاح و یا البان
 و بتوعات و یا ادهان و یا اوراق و یا بزور و یا اغصان و یا اصول و لحا و قشور و امثال اینها اند پس صمغ مدت بقای قوت
 آنها تا سه سال است و عصارات از آنها کمتر و اما از هار و نقاح که کلهها و شکوفهها باشند و اوراق بحسب قوت و ضعف خود
 یک سال نهایت تاد و سال قوت آنها قوی باشد پس ضعیف و باطل میگردد * و اما البان و بتوعات مانند سقمونی و فرنیون
 و افیون و امثال اینها پس سقمونی قوت آن تا بیست سال می ماند و بعد از آن ضعیف میگردد و رفته رفته باطل میشود
 و فرنیون تا چهار سال و افیون پنجاه سال قوت آن باقی می باشد و زیاده نیز گفته اند و بالجمله اکثر البان قوت آنها
 تا قریب ده سال باقی می ماند و اما ادهان پس بارده آنها بزودی فاسد میگردد خصوص رطبه آنها که در یک دوسه اسبوع
 و حاره رطبه و یا بسه آنها بمرا تب یک سال تاد و سال پس فاسد و متکرج میگردد و اما دهن بلسان پس آن از قبیل البان است
 و قوت آن مدت مدید باقی میماند و گفته اند هر چند کهنه تر شود جیل و قوی تر میگردد و همچنین دهن کافور رود هن اذخر تا
 دوسال * و اما بزور پس آنها مختلف می باشند آنچه از آنها کثیر الدهن مانند مغز گردان و بادام و پیسته و چلغوزه و نار جیل
 و کنجد و خشخاش و خیار و هندی وانه و خربزه و کد و امثال اینها است تا یک سال و آنچه قلیل الدهن مانند حلیه و خرف و خردل
 و رازیانه و امثال اینها است دوسال تا سه سال بحسب حفظ و نگاهبانی از هن و رطوبت و خاک و باد و غیره باقی می ماند
 * و اما اغصان و لحا و اصول و قشور پس مختلف می باشند بقای آنها بحسب قوت جوهر آنها در صلابت و رخاوت و ضعف پس
 آنچه مانند قسط و زراوند و روج و درونج و زرد چوبه و دارچینی و قوفه و سلخه و زنجبیل و امثال اینها است قوت آنها تاده سال
 باقی می ماند و خربق از اینها زیاده مگر آنچه در آنها رطوبت فضلیه باشد مانند بیج چینی و زنجبیل و زرنبا و زراوند و روج و
 بهمنین و بوزیدان و شقاق و امثال اینها که بزودی کرم میخورند و ضعیف و فاسد می گردند و اما آنچه از لحا و عروق مسهله
 باشند تا سه سال قوت آنها باقی می باشد پس بتدریج باطل میگردد * و اما ادویه حیوانیه مانند شحم و مراره و انفسه و قرن
 و حافر و ظلف و زبل و بعور و م و اما شحم که پیه باشد هرگاه بگیرند و نمک شود نمایند تا یک سال قوت آن باقی می ماند ولیکن
 مستعمل در مراهیم و بعضی تراکیم دیگر و بعضی امراض نخو اهد بود و اما مراره که زهره حیوان باشد پس مدت بقای قوت آن
 بیشتر از شحم است و اگر خوب خشک کنند و نیکو محافظت نمایند سالها می ماند * و اما انفسه که پنیر مایه نامند یعنی شیردان
 حیوان پس مدت بقای قوت آن یک سال تاد و سال است * و اما قرن و حافر و غیره که عبارت از شاخ و سم و ناخن باشد پس قوت

آنها سالها باقی میماند و اما زبل و بعرودم که عبارت از سرکین و پشگل و خون حیوان باشد مانند سرکین سک و کفتار و حمار و
 بز و صب تایک سال و همچنین خون آن و اما جند بید ستر پس قوت آن تا ده سال باقی میماند والله اعلم * فصل دهم
 در بیان زمان ادراک و مدت اعمار ادویه مرکبه * و اما زمان ادراک مرکبات یعنی زمان حصول کیفیت و مزاج ثانوی ترکیبی
 آنها پس تریاق فاروق بعد شش سال و در سال هفتم استعمال میتوان نمود و اما بعض متاخرین استعمال آن را بعد از شش ماه جائز
 داشته اند * و اما سائر مرکبات دیگر بحسب اختلاف آنها منقسم بچهار طبقه میکردند * طبقه اولی معاجین کبار اند که در تلوتریاق
 فاروق اند مدت ادراک آنها شش ماه باشد و در ماه ششم یا هفتم استعمال توان نمود مانند ائانا سیا کبری و صغری و ایارجات
 کبار و واصفر سلیم و باد مهرج و بر شعنا و برشهای دیگر و تریاق الطین و ثیادریطوس اصغرا کبر و دحمر ثا که در آن مروراید داخل
 قیاس و را مهران و شلیثا و فریادرس و ققطارغان اصغرا کبر و معجون عنبر و معجون قبادا لملک و معجون کبریت و معجون هرمس و
 ارسطون و افلونیا فارسیه بقول صاحب کامل الصناعة و بالجملة هر ترکیبی که در آن افیون باشد و صاحب کفایه تریاق اربعه و دحمر ثا با لؤلؤ
 و اقراص کوب و دواء الکرم کبیر و صغیر و دواء الملک کبیر و صغیر را از طبقه اولی شمرده اند و در کناش یوحنا بن هرا بیهون از طبقه
 ثلثه شمرده اند * طبقه ثانی مرکباتی اند که نهایت زمان ادراک آنها سه ماه باشد مانند معجون قیصر و معجون اصطخیقون
 و اقراص لک و اسقیل و سائر معاجین متوسطه مد رة بول و مانند اینها * طبقه ثالثه مرکباتی اند که زمان ادراک آنها دو ماه
 باشد مانند امر و سیا و تریاق غرزه و دواء المسک حلز و مر و فنجش و معجون خطاطیف و امثال اینها * طبقه رابعه مرکباتی اند که
 استعمال کرده میشوند در روز اول و دوم ترکیب مانند حبوب واد هان و سفوفات و ذرورات و اشریه و ضمادات و اطلیه
 وادویه مسهله و اقراص خفیفه و اکحال و شیافات و فتائل و مراهم و امثال اینها * و اما مدت اعمار ادویه مرکبه پس بد آنکه
 اینها نیز بحسب مراتب خود منقسم بر چهار طبقه اند * اما تریاق فاروق پس تاسی سال قوی میباشد و بعد از آن ضعیف
 میگردد چنانچه بتفصیل انشاء الله تعالی در تریاق فاروق خواهد آمد * طبقه اولی مرکباتی اند که مدت عمر آنها پنج سال تاده
 سال باشد و بعد از آن ضعیف گردند مانند مشرود یطوس و ایارج لو غاذ یا و ایارج ارکاغانیس و ایارج جالینوس و افلونیا
 فارسیه و رامیه و بر شعنا و سائر برشها و شلیثا و امثال اینها * طبقه ثانی ادویه مرکبه ایست که مدت عمر و بقای قوت آنها
 سه سال تا چهار سال باشد مانند امر و سیا و ارسطون و انقرد یا و ایارجات و تریاق الطین و تریاق غرزه و را مهران و دواء
 الملک و دواء الکرم و سنجنوینا و سو طیرا و معجون اصطخیقون و معجون عنبر و معجون قیصر و امثال اینها * طبقه ثالثه ادویه
 مرکبه ایست که مدت عمر و بقای قوت آنها تادو سال باشد مانند اشریه و اطریفلات و جوارشات و اقراص مانند قرص کوب
 و قرص اسقیل و کلکلا نیچ و ربوب و معاجین صغرا و اما بقول جالینوس رب و شراب به ما دام که طعم و رائحه آن باقی باشد و
 متغیر نشده باشد تا هفت سال قوت آن باقی میماند * طبقه رابعه مرکباتی است که قوت آنها از دو ماه تا شش ماه و بنهایت
 نایک سال باقیماند مانند حبوب واد هان و ذرورات و سفوفات و ضمادات و مراهم و اما سفوف مقلیا ثا و سفوف حب الرمان
 و امثال اینها و همچنین سفوفاتیکه با آب کرم یا سرد اخذ نمایند پس از وقت ساختن آنها تا ده ماه بدستور قوت آنها باقی
 میماند و اما اکحال و شیافات پس قوت آنها زیاده میماند از ذرورات خصوصا با سلیقون و مانند آن * و بد آنکه هر چند
 حفظ و حرارت آنها بقوانین مقرر و بیشتر نمایند یعنی از حرارت و بیوسست بسیار و برودت و رطوبت و نداشتن
 محفوظ دارند و همچنین از کل آفات و ادویه آنها چیل غیر کهنه فاسد و همچنین غسل و یا قنن و یا نبات و یا آنچه بد آنها سرشته

می شوند تازه و بهتر باشند و ترکیب کنند و یزند آنها صاحب قوت و عمر آنها زیاد و بیشتر خواهد بود و بالعکس کمتر و الله اعلم * فصل یازدهم در بیان سبب اختلاف اقوال اطباء در ماهیت و خواص ادویه * مخفی
نماید که چون اکثر ادویه بسبب اماکن و فصول اربعه و خشکی و تری و تازگی و کهنگی و خامی و کال رسیدگی و امثال اینها
مختلفه الصوره و الماهیه می باشند پس هرگاه شخصی مثلاً در بلدی درون بلدی و یا در فصلی درون فصلی و یا در حین تازگی و
یا در زمان خشکی و یا در وقت خامی و یا رسیدگی و یا در هنگام پختگی و رسیدگی و امثال اینها دوائی را مشاهده نماید و بحسب
ادراک خود بیان شکل و رنگ و طعم و رائحه و غیر اینها از آن نماید و دیگری در غیر آن اوقات و احوال مذکوره ملاحظه نماید
و بیان ماهیت آن را موافق محسوس خود ذکر نماید و همچنین پس احوال مذکوره هر یک لامحاله مخالف یکدیگر خواهد
بود و احاطه بر جمیع احوال و مراتب هر چیز مقل و شخصی را حد نیست و همچنین هر یک خاصیت و نفع و ضرر آن را بحسب
اطلاع خود ذکر خواهد نمود و ظاهر است که امور مذکوره منحصر در آن نیست و بحسب اوضاع فلکی و ارضی تغییرات و
اختلافات در امزجه و خواص ادویه واقع می شود و باعث اشتباه در ماهیت و قوت و خاصیت اکثر ادویه این امور مذکوره
است * فصل دوازدهم در بیان طریقه اخذ ادویه و حفظ و صیانت آنها * اما بالا جماع پس بد آنکه اولی و البقی آن
است که ادویه قویه و مشهوره هر جا که در آنجا قویتر و بهتر می شود از جاهای دیگر از همان جاد زمان و فصل لائق و نهایت
ادراک نشود و نما و کال نضج در رسیدگی آن اخذ و التقاط نمایند مانند آنکه اطمینان را در یازدهم تشرین اول از ماه رومی و
معمولاً را از جمیع انطاکیه و بالجمله اگر بقول استاد ابقرط که عالجوا کل مرض بعقاقیر ارضه و بلدیه عمل نموده معالجه
یاد ادویه مختصه بهمان بلد و مملکت نمایند بهتر است جهت آنکه بمناسبت انفع اند و رجلب فائده و صحت از برای اهل آن
بلد و مملکت از ادویه مملکت دیگر و بالتفصیل بد آنکه آنچه معنی فی و از قبیل احجار و اطمینان است بهتر آن است که از معدن
معروفه و مشهوره آن و اوائل زمستان اخذ نمایند یعنی در هر بلد و مملکت و هوکان که بهتر می شوند نه از غیر آن مانند قلقل پس
از قبرس و زاج از کرمان و لاجورد از کاشغر و فیروزه از نیشابور و لعل از بدخشان و یاقوت از بکرم و مانند اینها و هر چند
و تکین و توصیف تر و شفاف تر و آبدار تر و خالص تر و بزرگ تر و بی غش تر باشند و ریزه و متفتت و آمیخته بچیزی دیگر
از خاک و غیره نباشند بهتر است و نیز باید که رنگ و طعم و رائحه مختصه بهر یک مانند فاد و زهر و اطمینان برقرار و در کال خوبی باشند
* ماء الزجاج دستور اخذ آن آنست که بگیرند زجاج صافی و قلعی و ابالسمویه و د و بوقه کد اخته سرد کنند و آنچه مانند کف
بر روی آن باشد بردارند که ماء الزجاج است و اما آنچه نباتی است بد دستور یعنی آنچه اوراق و ازهار است باید که بگیرند از
اماکن مختصه بهر یک و فصل و زمان و وقت لائق بهر یک و بعد رسیدن بکمال خود و پیش از افتادن از درخت و پرمردگی و
متغیر شدن هیأت و رنگ و بوی آن و در سایه با احتیاط تمام خشک کنند و از غبار و رطوبات و غیرها محفوظ دارند مگر آنچه را
آفتاب ضعیف نکرد اند و غرض کال خشکی آن باشد که در آفتاب بکمال احتیاط خشک نمایند و آنچه از قبیل بومر باشد واجب
است که بگیرند آنرا بعد بختن و محکم شدن جرم و خشک شدن و طوبت آنها بعد اعتدال و زائل شدن خامی و ریزیدی و پرمردگی
آوردن اوراق آن و بدستور در سایه خشک نمایند و از گرد و غبار و اختلاط باشیای غریبه و رسیدن نم و رطوبات و گرمی و خشکی
بسیار محفوظ دارند بد آنکه ادویه نباتیه ذوات کیفیات منحرفه مفرده و مرکبه در بلد آن منحرفه الکلیفیه و اراضی صلبه بهتر یافت
میشوند و همیشه در امداد آن بلدان و اراضی اقوی می باشند و لهذا ادویه جمعی و زمینی و بوی اقوی اند از نباتانی در اکثر

امور وادویه در بلد آن حاره و بالعکس نیز کیفیت آنها را اکثر امور شدید تر و قویتر می باشد وادویه معتدل له در
 بلد آن معتدل له و رطبه در بلد آن رطبه پس اخذ آنها از آن بلد آن و اراضی اولی از غیر آنها است و آنچه از قبیل قضبان
 و قشور است بدستور باید که بعد از رسیدن بکمال لائق بحال آن پیش از زربه پز مرد کی و خشکی و کچی و پیچیدگی اخذ
 نمایند و بدستور خشک نموده محفوظ دارند و آنچه از قبیل اصول است بعد از اخذ ثمر و هنگام ریختن بر کهای آن و قبل
 از ریختن تمامی آنها اخذ نمایند بلکه آخر فصل خریف بهتر است و بدستور خشک نمایند و آنچه را تمامی اخذ باید نمود
 باید که در هنگام کال بلوغ و رسیدگی و تروتازگی و عدم نقصان اخذ نمایند و بدستور خشک کنند و نگاه دارند تا به صرف
 لائق آید و آنچه از قبیل اثمار باشد نیز بدستور بعد کال نضج و رسیدن و قبل از زمرده شدن و افتادن خود بخود از درخت
 اخذ نمایند مگر آنکه منظور و مطلوب خام آن باشد یا نیم رس و آنچه را از آنها درخت و با پوست خشک باید نمود همان
 قسم درخت خشک نمایند و آنچه را مقشور و یا ورق باید نمود پوست کنده و ورق کرده خشک نمایند و آنچه را بوی همان باید
 کشید بوی همان کشیده در سایه یا با فتاب کمی با احتیاط تمام خشک نمایند و از گرد و غبار و نم و رطوبت و نموست و تگرز و فساد
 و خوردن کرم و غیره محفوظ دارند و بالجملة باید که کل ادویه نباتیه را در کال هنگام رسیدگی وند اوت و پیش از رویش خشکی
 و پز مردگی و ضعف و نقصان آوردن اخذ نمایند و در هنگام صفا و کرمی و خشکی هوا بهتر است از هنگام کدورت و نبردت
 و رطوبت آن و آنچه باران خورده و قریب العهد بآن باشد ضعیف است وادویه بریه صحرانیه اقوی اند از بستانیه
 و حجم و خام آنها کمتر است در اکثر و جبلیه اقوی اند از بریه و از شکوفه ها و کهای آنچه بالیده تر و خوشبو تر و شکفته و پز مرد
 نشده باشد بهتر است از مخالف آن مگر گل سرخ که قبل از تمامی شکفتن بهتر است و بدستور بستانی آن و همچنین از بوکهای
 آنچه ضخیم تر و خوشبو تر و تازه تر باشد بهتر است و از قضبان و اصول آنچه کچی و پز مردگی آن کمتر باشد و از بزررا آنچه
 بزرگتر و قوی تر و چرب تر و سنگین تر باشد بهتر است و از فواکه آنچه شاداب تر و پز کوشتر تر و سنگین تر باشد و لون و طعم
 و رائحه هر یک از آنها که بهتر و زیاد و قویتر باشد اقوی است از مخالف آنها * و اما لبن شیرم هوکاه تازه آن بهر سه بطریق
 مقرر لبن از آن اخذ نمایند و الا اگر تازه آن بهم نرسد که شیر از آن گرفته شود بدستور سائر بتوعات پوست تازه آن را
 بشویند و یا خشک آن را در آب کرم بخیسانند و در آفتاب بکنند تا غلیظ و لزج گردد پس آب آن را جدا کرده خشک
 نمایند و لبن خشک را که افیون است از خشکاش مهری یا کازرونی در مصر یا کازرون بشرطیکه در افیون انشاء الله تعالی
 خواهد آمد و همچنین لبن بلسان و سائر المان را در اماکن مختصه و ازمان لائقه و بالجملة در هر جا که خوب و قوی القوه گردند
 اخذ نمایند نه از جاهای که ضعیف القوه باشند * و اما صمغ پس واجب است که اخذ و جمع نمایند آنها را هنگام ریختن شکوفه
 و اول روز قبل از طلوع آفتاب و آخر روز بعد از غروب و باید که مواصف و معتدل باشد و پیش از خشک شدن بحدیکه
 متفک و متفتت گردد یعنی خود بخود از درخت جدا و ریزه ریزه شده بویزند * و اما عصاره ات باید ازادویه جیده
 از اوراق و اثمار و اصول و غیره اخذ نمایند و با تشطیح نهند بلکه بهو و آفتاب خشک نمایند و از گرد و غبار و اختلاط
 اشیای غریبه کثیفه محافظت کنند مانند اقا قیام و عصاره اهلیمج و انبر یا ریس و غیره و هنگام استعمال نیز مکرر معوم نیا که
 بدن تشویه استعمال آن جائز نیست * و اما مادویه حیوانیه پس واجب است که گرفته شوند از حیوانات جوان صحیح
 الجسم تام الخلقه و الاعضاء و در زمان بهار یا ابتدای صیف و پیش از روپلا غری و پیری و ضعف و نقصان آوردن و مقارن

ذبح و ذکوة آنها از انجمله خون بزجوان فربه بی عیب و نقصان چهار ساله است که بسبب شدت تاثیر آن در علاج سنگ
 کرده و مثانه موسوم بید الله کشته و آن چنان است که اول فصل تابستان که هنگام رنگ گرفتن انکور باشد آن را ذبح نمایند
 و خون اول و آخر آن را بکنارند که بریزد و خون وسط را در یک و یا ظرف منکی و یا سفالی بگیرند و بکنارند تا منجمد
 گردد پس ریزه ریزه کرده بر پارچه کرباس پاک پیچ نمایند و پارچه نازکی برای محافظت از گرد و غبار بر آن بپوشند
 و در آفتاب خشک نمایند و عند الحاجة مقدار یک مثقال آن را با آب کرفس جبلی و یا شراب و امثال آن بنوشند و بالجملة
 هر چیزی را بشرائط مقررۀ آن در کمال اهتمام حفظ و ضبط نمایند تا بکار لائق خود آیند * دستور حفظ زهره حیوانات
 که تازه بماند باید محل قطع و مجرای آن را بنحیط محکم بسته در شیشه که عمل در آن آنقدر آسان باشد که او را بپوشاند
 انداخته نگاه دارند ولیکن این در جائی است که حرارت و رطوبت بر هوای آن بلد غالب نباشند و الا زود تر باعث فساد
 آن میگردد مگر آنکه غسل را خوب بقوام آورد و با شند * دستور حفظ سائراد و به بعضی را با هم جمع باید نمود تا موجب بقای آن باشد مثل فور یا فلغل و بودۀ
 چند روز بیندازند و بعد از آن شسته خشک کرده در لته کنائی پیچید و در سایه آویزند و بدستور هرگاه در ظرف قلعی ضبط
 کنند متعفن نمیگردد * دستور حفظ سائراد و به بعضی را با هم جمع باید نمود تا موجب بقای آن باشد مثل فور یا فلغل و بودۀ
 آهن با آهن ربا و تخم مرغ را با نمک و ساج را با زنجبیل و امامعدنی را با غیر جنس آن نماید جمع نمود و عصارات و صوغ را
 در ظرف قلعی و نقره نگاه دارند و عرقها و میاه حارۀ را در شیشه ضبط کنند بعد سرد شدن و یا در ظرف مزجج و یا روی توتیا و عرق
 بهار در ظرف مس بهتر میماند و عرق قرنفل در شیشه و عنبر در ظرف رصاصی اهری و مجموع اوراق و بنخها و کلها را از جای
 قنناک و آفتاب تند دور باید داشت و ظرف قلعی جهت روغنها و اکثر ادویه مرکبه و مغردۀ بهتر است والله اعلم

* فصل سیزدهم در بیان آداب طعام خوردن و آب نوشیدن و اطعمه که جمع آنها با هم مناسب نیست * بدانکه بر صاحب
 حفظ صحت لازم است که بجز در هنگام کرسنکی و تشنگی طعام و شراب نخورد و نیا شامد و آن هم بقدر ضرورت و احتیاج که بمرحله
 امتلا و تخمه نرسد که مکروه و مضراست و در هنگام امتلا و سیری و سیرابی طعام نخورد و آب ننوشد و در هنگام کرسنکی بسیار و
 عطش مفراط بیکل فعه طعام و شراب بسیار و همین نیز نخورد و نیا شامد و همچنین بعد از ریاضت و حرکت شدید مفروطه و استیلا
 گرمی بسیار بر مزاج مکر بتدریج و دفعات اندک اندک خصوص آنکه طعام ثقیل و یا غیر عادی و معتاد و یا بسیار گرم و یا بسیار سرد
 باشد و همچنین آب غلیظ ثقیل و یا بسیار گرم و یا بسیار سرد * و در ذمیه جناب حضرت امام ثامن امام رضا علیه و علی ابائه و اولاده
 الثناء و السلام میفرماید اعلم یعنی بدان بدستیکه جمیع بمنزله زمین طیب پاک است هرگاه تعهل نمایند آن را بعمارت
 و آب دادن بمقتلاریکه زیاده نباشد بحدیکه عرق گردد در آن و نه کم باشد بحدیکه ناقص و تشنه ماند و خشک گردد بلکه بحد
 اعتدال و قدر حاجت بود همیشه سبز و خورم و آباد می ماند و روز بروز در تزیین و اگر غافل مانند از آن فاسد میگردد و
 نمیرد مگر گیاهای ناکاره پس جسم بتدبیر اغلیه و اشر به عالم و صحیح و نیکو می باشد پس باید که ملاحظه نمائی در چیزی که
 موافقت بدن و معدۀ تو داشته باشد و تقویت بدن و هضم و استمراء طعام نماید پس اندازۀ آن غذا را بگیر و بگردان
 همانقدر را غذای خود و نیز میفرماید که اعلم یعنی بدان بدستیکه هر واحد از طبائع دوست میدارند چیزی را که
 مشاغل طبائع جسمشان باشد پس باید که بخوری چیزی را که مشاغل آن است و هر که زیاده از قدر حاجت تناول نماید فائده
 نمیدهد بآن و هر که بمقتلاریکه نه زیاده و نه کمتر از حد لائق باشد تناول نماید نفع میبخشد و او را پس طریق صاحب حفظ

صحت آن است که صرف نماید طعام را بقل رکفایت و صحت بدن خود در شبانه روز و هنوز ز قند ری میل و خواهش او بطعام باقی باشد که دست از خوردن بکشد پس بد رستیکه این اصلح است برای معده و بدن تو و تذکیر عقل تو و سبکتر است بری جسد تو و شخصی که خواهد که صحیح و سالم و سبک باشد بدن او باید که شب طعام را کمتر بخورد و تقلیل نماید و پیران را شب چیزی نخوردن خصوص که کرسنه باشند بسیار مضراست زیرا که فوت می شود از ایشان قوتی که تدارک آن ممکن نیست و خطاب بامون کرده فرمودند بخور غلای سرد در تابستان و گرم در زمستان و معتدل در فصل دیگر که بهار و پاییز باشند بقدر برداشت قوت و خواهش خود و ایند اکن بطعام سبک ترین اغذیه که میخوری آن را بقدر عادت و بحسب طاقت و نشاط بدن خود و وقتیکه واجب و ضرور باشد و باید که خوردن تو در هر روز هنگام گذشتن هشت ساعت از روز باشد یک نفعه و یا آنکه در هر روز و شبانه روز سه نفعه بدین قسم که روز اول صبح و شب بعد عشا و روز دیگر بعد هشت ساعت از روز گذشت و باز شب چیزی نخوری و روز دیگر صبح بدستور اول تناول نمایی همچون امر نمود جد من حضرت محمد رسول الله صلعم حضرت علی بن ابی طالب هم را در هر یک روز یک مرتبه و روز دیگر دو مرتبه نیز بقدر حاجت و باید که شراب تراز عقب طعام شراب صافی کهنه که جلال باشد و بهر هیئت از آنکه جمع کنی میان خوردن تخم مرغ و ماهی باهم در یک وقت زیرا که مولد نقرس و قولنج و بواسیر و وجع اضراس است و شیو با نمین کسانیکه می آشامند نمین را جهت آنکه مولد نقرس و بواسیر است و مولد اومت خوردن تخم مرغ مورت کلف در صورت و طحال و مولد ریاخ در سر و معده و پر خوردن بیضه جوش داده مورت ربو و بهر یعنی تنگی نفس و گرفتگی و انقطاع آن است و خوردن چیزهای شور و کوشتهای قدیل و ماهی نمک بود شور بعد فصل و حجامت عارض میگردد از آن بهق و جرب و خوردن کرده کوسغند باعث کثافت مثانه می شود و خوردن گوشت خام باعث تولد کرم است در شکم و بسیار خوردن گوشت حیوان و حشی و کاه مورت تغییر عقل و حیوت فهم و تبلیک ذهن و فرا موشی بسیار و مولد اومت بران باعث تولد شپش می شود در بدن و خوردن آب سرد بالای طعام کرم یا شیرینی مضر است یا سنان و باعث افتادن آنهاست انتهی کلامه صلوة الله علیه و بد آنکه شراب حلال مذکور را مؤلف در زبیب ذکر خواهد نمود انشاء الله تعالی و واجب است که ظرف طعام برابر و رو باشد که به محاذات تناول شود نه بطرف راست و چپ که منحرف باید بشود و نیز لقمه باید کوچک بردارد و نیکو مضغ نماید و در تابستان اوائل روز و در زمستان اواسط آن و در شبانه روزی دو مرتبه یا یک مرتبه اگر هر روز سه مرتبه خورده شود بهتر است چنانچه در ترجمه حدیث شریف ذکر یافت و باید که بسیار طول ندهد زمان اکل را و تند اخل نکنند یعنی طعام جدید بر طعام غیر منهضم سابق نخورد و مادام که ثقل در معده و سینه و جشا یعنی آروغ طعام آید طعام تناول نکنند و بالجملة هر وقت که خوب کرسنه شود و تشنه گردد باید که طعام بخورد و آب بیاشامد و تعیین وقت بمرات آن اکثری و برای متوسطین است و الاطفال و جوانان محروران مزاج و قوی الهضم و پیران وضعیف و بارد المزاجان هر یک بنوعی خاص می باشند حکم واحد بر همه جاری نمی تواند بود و اجتناب نماید از خوردن نان کرم و آشامیدن آب سرد بلا فاصله بر آن جهت آنکه احداث عفونت و بخرمی نماید و مضرت با سنان میرساند و از اجتماع طعام لطیف و شیرین و از شیرینی بالای طعام کثیف مانند خربزه و گوشت و همچنین سریع الهضم صالح الکیموس بالای بطعی الهضم ردهی الکیموس و یا شیرینی و امثال اینها زیرا که طبیعت غلای لطیف و شیرین سریع الهضم را بزودی استحاله میدهد و هضم می نماید و باقی میماند مخالف آنها و باعث کرانی

و مرض میگرد و همچنین جمع نماید نمود میان دو طعام که هردو گرم باشند و یا هردو سرد بالفعل و یا بالقوه و یا هردو لزج و یا
 هردو منفخ و یا هردو قابض و یا هردو غلیظ و یا هردو مریخی و از خوردن سرکه بعد از برنج و از ماست با ترب یا بعد از ترب و از گوشت مرغ
 یا ماست و ماهی و از شیر با گوشت مرغ و از شیر با ماهی و از انار با هر یسه و از انکور با کله کوسفتن و از سرکه با عدس و یا با ماش و از خربزه
 با عسل و مویز با عسل و خربزه با انبه و امثال اینها و از آب گرم بعد از طعام شور و از آب سرد بعد از میوه مخصوص میوه تر و حلو و طعام گرم و
 شیرین و بعد از خواب و جماع و حمام و هر حرکت مفروط و مضغ و ریاضت بنیاء رود و بین خواب و در خلای معده یعنی ناشتا و
 در حمام و مستحسن است جمع میان اطعمه و میوههاییکه بعضی آنها اصلاح بعضی دیگر نمایند مانند طعام شیرین با طعام ترش و
 چرب با شور و تیز و قابض با محلل و شیرین و بعضی را کان آن است که جائز است جمع میان هر نوع غلی که باشد جهت آنکه البته
 آن هردو متشابه اند یا متضاد اگر متشابه اند پس گویا که یک نوع طعام خورده شده اند یک بیشتر و اگر متضاد اند هر یک دفع
 مضرت دیگری نمی نماید و فعل یل حاصل میشود و گویا بودن این امر خود و هم غلط و باطل است چنانچه می تواند بود که آن هردو
 غل امتخالف یکدیگر باشند و هیچ یک مصلح دیگری نباشد و از جمع ایشان مضرت حادث گردد نه فعل یل مانند آنکه عضو شخصی
 یا تش سوخته باشد و بران موضع یخ و برف گذارند البته متاخر و مضر خواهد شد و نمیتواند بود که دو شیء متشابه باشند و هر یک
 از آن هردو مصلح دیگری باشند مثلاً یکی لطیف غلیظ و دیگری کثیف غلیظ و یکی تقویت دیگری نماید و همچنین و نیز می تواند بود
 که دو شیء متشابه ضرر کنند بجهت کیفیتی که عارض هر دو باشد و خاصیتی که لازم اجتماع و ترکیب است و اصل آن است که اینها
 بعادت و قوت و ضعف و لطافت و کثافت مزاج بر میگرد و الله اعلم * فصل چهارم در بیان احراق ادویه و تحمیس و تشریه
 و قلی و تنبیر و غسل و احکام آنها * بدانکه احراق ادویه و احتیاج بدان از برای چند فائده است یا از برای انتقال طبیعت آن
 است بطبیعتی دیگر و یا از برای نقصان قوت و کسر حدت آن است مانند زاج و تلقطار و مرجان خصوص در ادویه عین و یا از برای
 تقویت یعنی زیادت قوت وحدت و شدت نفوذ و انتقال مزاج آنها است بمزاج دیگر مانند حجر نوره و بسمل و صدف و برک ترب
 و تنباکو و امثال اینها از املاح مصنوعه و رمادات و جواهر ادویه مانند جوهر حصی لبان و غیرها و یا از برای تطهیر جوهر آنها
 است مانند املاح و یا از برای تنقیه و رفع اجزای غریبه آنها است مانند اشم و زبوره و سرطانات و شاخ ایل و امثال اینها و یا از برای
 مهیا و قابل سحق کردن و یا از برای یواقیمت و طلا و نقره و آب و یشم و مانند اینها و یا از برای آنکه باطل گردد در داءت و خبیثات و سمیت
 جوهر آنها مانند عقرب جهت استعمال در تغذیت حصاة و حیمه و افعی و اسود سالیج برای جذام زیرا که ادویه یا حاد لطیف الجوهر
 اند یا معتدل و هردو نوع چون سوخته شوند قوت آنها ضعیف وحدت و حرارت آنها کم میگردد بسبب تحلیل جوهر حار و ناری
 حاد آنها مانند ادویه مذکوره و یا کثیف الجوهر و غیر حاد حار اند و بسبب احراق و کمب حرارت ناری تقویت می یابند هم
 در حدت و هم در حرارت مانند فلزات و حجر نوره و یا آنکه صلب اند و یا در آنها رطوبت فضلیه لزجه است و بسبب احراق رطوبت
 ماسکه ملتصقه و لزجه آنها کم و فانی میگردد پس سهولت و آسانی و بزودی سائیده میگردند مانند اجزاء رو بر یشم و یا آنکه
 در آنها داءت و خبیثات ماده و جوهر باشد و بسبب احراق کم و زائل گردد مانند عقرب و حیمه و یا آنکه اجزای غریبه آنها زائل
 گردند مانند نظرون و بل آنکه جسم اگر بر نهجی باشد که اعراض مد رکنه جسد را اصلا ترک نکنند هر آینه مستمر الطبع خواهد بود
 و اگر مفارقت و ترک کنند پس اگر سخیف الجسم و متخلخل باشد بسبب احراق میل برودت کند و از غایت احراق که بعد از مادیت
 و سل بالکلیه حل تش زائل گردد و اگر کثیف الجسم و غیر متخلخل باشد از برودت میل بر حرارت نماید و یا بدانکه در احراق

اشیا شرط است که دو جنس مختلف را با هم نموزا نند مثل نمک و نوره و در احراق ا حجار مبالغه نمایند بخلاف نباتات و
 حیوانات * و اما حریر و صوغ و مانند اینها را ادنی احراقی کافی است و هرگاه مراد تیرید جسم محرق باشد بعد احراق
 آن را باید شست و الا بدین تصویر استعمال نمود و تکلیس از کلس است با صطلاح اهل مصر که بفارسی آملک نامند و آن
 سریع المحرق میباشد پس هر جسم صلب که قابل سائیدن نباشد و بسبب احراق قابل محرق گردد آنرا مکلس نامند * اما اشیائی
 که قابل احراق اند و بدین احراق استعمال بعض آنها جائز نیست پس از انجمله است ابریشم و ائمه و حب الاس و ارنب
 و سدر و رصاص که با آراست و ذهب و اسود و سالیخ و هر طاق و طلق و عقرب و عود و کهر با و یا قوت و هر یک از آنها در رسوم خود
 انشا الله تعالی ذکر خواهند یافت و بعضی درین جامد کور میگرد * احراق بورق که بوره باشد آن است که ظرف سفال را بر
 اخگر کنند و آن را در آن اندازند و بگردانند تا آنکه سوخته شود و یا آنکه قاشق آهنی را کرم نمایند و بوره را ریزه ریزه کرده
 در آن اندازند و حرکت دهند و همچنین چند مرتبه قاشق را کرم نمایند و تبدیل نمایند تا آنکه سوخته شود و بگردانند
 خاکستر * احراق جبین و زبد البحر و مانند این هر دو که معمولی به تکلیس است آن است که بکیرند هر مقل را از هر یک که
 خواهند و آب و نمک پاک بشویند و خشک نموده در کوزه مطین بطین حکمت کرده در کوزه آجر بزی و یا طون حمام و یا تنور
 بسیار کرم بر روی خشتی بکند و آنرا تا آنکه سوخته و سفید گردد و مادام که سفید نگشته کامل نیست مگر در آن عمل نمایند
 * احراق حبه که مار باشد آن است که بکیرند مار خانگی را درست و زنده در کوزه کرده سر آن را بسته و بطین حکمت کوزه را گرفته
 در تنور بسیار کرم یک شب بکند و آنرا پس بر آورند که خشک شده خواهد بود سحق نموده با زیت خمیر کرده و برخا زیر
 ضماد نمایند * احراق خطاطیف که خفا فیش و بفارسی پرستوک نامند آن است که بکیرند بچه خطاف را و ذبح نموده و پر
 آن را کنده و شکم آن را چاک کرده آنچه در جوف آن است بر آورده و دور نمایند و پاک شسته نمک بوان باشند و در کوزه
 کرده سر آن را بگل حکمت بسته در تنور یاد را و جاع پرا خگر کنند و آنرا تا محرق گردد * احراق زجاج که بفارسی آبکینه و
 شیشه نامند آن است که بکیرند زجاج صاف سفید شفاف خالص پاکیزه از سنگ ریزه و خاک و غبار و نرم سائیده و در کوزه
 مطین یا بوطه کرده سر آن را محکم بسته در طون حمام یا تنور بسیار کرم بکند و آنرا تا آنکه هر خ گردد * و ماد زجاج و خاکستر
 آن بهتر آن است که زجاج را در کفچه آهنی خوب کرم نمایند و در آب قلی اندازند و آنچه از آن مکلس شده باشد جدا نمایند
 و باز نیمه را کرم نموده در آب قلی اندازند و همچنین تا آنکه تمام مکلس گردد پس نیکو سحق نمایند که مانند هوا و غبار گردد
 شربتی از آن مقدار مثقالی با دوازده مثقال آب کرم برای تقویت حصاة قوی الفعل است * احراق زرنیخ آن است که بکیرند
 زرنیخ اعلی خالص صافی را و ریزه ریزه مانند نخود و با قلا نموده و در کوزه مطین بطین حکمت کرده سر آن را محکم بسته و
 در وسط سر آن سوراخی برای بر آمدن بخار بکند و بر آخگر کنند و مادام که از آن بخار سیاه بر می آید ناقص است و
 چون بخار آن سفید بر آید سوخته و کامل خواهد بود * احراق سلحفاة آن است که شکم سلحفاة یعنی سنگ پشت را شکافته
 ابشارا افکنده و پاک شسته در کوزه مطین کرده سر آن را بسته در تنور یاد را و جاع آن مقل را بکند و آنرا که سوخته و سفید گردد
 * احراق شنج و صدف آن است که بکیرند شنج سفید امیس را و بطین حر خالص بکیرند و در تنور را خگر کنند و آنرا تا سوخته
 گردد و علامت سوختگی آن است که سفید گردد و اگر بیک دفعه سوخته نگردد مجدداً بطین مذکور گرفته در تنور بکند و آنرا
 تا آنکه سوخته گردد و صدف و امثال آن را نیز بدین طریق احراق نمایند * احراق عقیق و یشب و یا قوت و امثال اینها

آن است که در آتش سوختن نموده در آب سرد اندازند و مکرر چنین کنند تا آنکه آب آن سوخته خشک و متفتت و قابل سحق گردد * احراق فضه آن است که بکند ازند نقره خالص را در بوطه که را نحه قلعي در آن باشد يعني بوطه را در سفید آب قلعي آلوده باشند و مکرر بکند ازند تا قابل سحق گردد * نوع دیگر آن است که نقره را براده نموده و با آب و نمک در ظرف آهنی با آتش تند بموزانند و اگر خوب سوخته نشود قلی ری کوکورد بر آن بپاشند و بموزانند تا سوخته گردد * و اما تکلیس آن بطریق حکمای هند آن است که چند مرتبه آن را صفا نج رقیقه نموده بکوکورد و سرکه آلوده با آتش بتابند و چند بار دیگر در بوطه بمکید آب قلعي آلوده بکند ازند پس سوهان کرده در ظرف آهنی با آب و نمک بسیار بموزانند تا نمک آب بتخلیل رود پس کوکورد بر آن بپاشند و برهم زنند مکس گردد * احراق قطران جهت سنونات آن است که بکیرند قلی حی مطین بطین حکمت و در آن قطران کرده بر آتش کدازند تا آنکه بکند ازند و بنصف رسد پس بکیرند چوبی یا سیخی از آهن و در آن فرو برند که بد آن آغشته گردد پس بر آورند و در هوا بدارند اگر منعقد و بسته گردد سوخته شده است والا باز بر آتش کدازند تا بر آن چوب و یا سیخ منعقد گردد آنکه فرو آورند و بکار برند * احراق پشم رموی آدمی آن است که پاک شسته از صابون و غیر آن شانه کرده بمقراض ریزه ریزه نموده و در ظرف سفالی یا آهن کرده بر روی آتش کدازند و چند آن برهم زنند که قابل سحق گردد * و اما تشویه و تحميص و تغلیه * بد آنکه این هر سه لفظ بالاشترک والا جمال بمعنی بریان نمودن است و بالتفصیل آنکه تشویه آن است که آنچه را بریان بایند نمود در جوف چیزی دیگر از قبیل خمیر و یا گل و یا سیب و امثال اینها کداشته در تنور کدازند و یا در زیر آتش و یا خاکستر گرم دفن نمایند که ببخار بخته و تشویه یابد مانند اسفیل و انزروت و سقمونیا و حب السلاطین و انیسون و امثال اینها و هر یک از اینها انشاء الله تعالی در اماکن خود ذکر خواهد یافت و یا آنکه کو بید با عمل سرشته در رلته بسته بگل گرفته در تنور معتدل یک شب بکدازند پس بر آورده بکار برند مانند انیسون و ثمره الطرفا و امثال اینها جهت سنونات و غیرها و تحميص آن است که ظرفی را بر آتش بکدازند که خوب گرم شود پس آنچه را خواهند در آن بریزند و حرکت دهند سرعت تمام که آن همه مساوی و بقدر حاجت بریان گردد و نسوزد مانند تخم بارتنگ و ریحان و مرور و خشخاش و کشنیز خشک و زیره و بزر قطونا و بالجمله هر بزرگی از بزرگرا که خواهند و بهترین ظروف از برای این امر سنگی و یا سفالی است و در وسط تحميص آن است که از آن چیز بوی برآید و اندک سوختن و برشته گردد و تغلیه آن است که در روغن بریان نمایند بحدیکه بوبرد ارد و سوختن گردد مانند بزر و یا بقدر آنکه بشکند و بترکد مانند هلبله و عفس و یا بحدیکه بتخمین دانند که بریان شده مانند خمیر الحید و امثال اینها * و اما تدبیر که اصلاح نیز نامند پس آن بمعنی تربیت و پرورش دادن بعضی ادویه است که در انها حلاوت و یا ردا و غائله باشد تا آنکه کم و زائل گردد مانند انزروت که بشیر الاغ بایند سرشته و بچوب کز آلوده و مانند کباب بریان نمود یک مرتبه اگر بریان زیاده و بهتر خواهند و مرتبه که در هر مرتبه به شیر خر سرشته بریان نمایند بهتر است حب الملوك که در روغن بادام و یا شیر یک شبانه روز بایند خیسانید * و بد آنکه حب السلاطین است در سرکین کاو بایند مل بر نمود * و تربید که خراشیده بر روغن بادام چرب بایند کرد و جریش کو بید باز نجبیل استعمال بایند نمود و تشمیز ج که در لته بسته در سرکین الاغ جوش بایند داد و ما زربون که دوشبانه روز در سرکه بایند که بخیسانند و تدبیر هر یک نیز بتفصیل انشاء الله تعالی خواهد آمد * تدبیر ذرا ریح که بتروکی الاکلک و قسمی از رمی است بلغث اصفهان آن است که بایند چند عدد آفران زنده در کوزه کرده و سرکوزه را بلته کنانی بسته معکوس بر بالا

بخار سرکه که به آنش بجوشند بدن را نازک و زاریج کشته و پیوروده گردد آنکه سائیده استعمال نمایند * تن بپرسلاجه که عبارت
از بول بزکوهی است که در مسکن اوجمعه میشود آن است که آن را در ظرف نوی کرده بران آب خارخسک و بول گاوان مقدار
پروند که او را بپوشاند و در آفتاب یا با تش کرم کرده بدست بمالند و صاف آن را در ظرفی کنند و بیست و یکروز در آفتاب
یکدل آن را تا مانند عمل غلیظ گردد * اصلاح شیرم آن است که آن را بکوبند و یک شبان روز در شیر بخیمه مانند و در عرض آن
سه بار شیر را تغیر دهند پس خشک نمایند و هرگاه جهت اورام و سوز و احشای و مای اصفروا سعال بلغم و سودا استعمال نمایند
بعد از پرورش بشیر سه روز دیگر در آب کاسنی و آب عنب الثعلب و آب را زبانه بخیمه مانند و خشک کنند و بکار برند و با قوا بض
مصرفه استعمال آن جائز نیست * اصلاح ادویه جهت نشاط مانند بیخ شیمی و بیخ شوکران و امثال اینها که در غایت یبوست و
یا سمیت باشند آن است که نیم کوفته سه شبان روز در شیر کاه و بخیمه مانند و مکرر تجدید شیر نمایند پس خشک کرده در روغن بادام
و یا روغن تخم کدو یا روغن پسته یک هفته به پرورند و بکار برند و اگر آن چیز حار باشد در روغنهای بارده و باردراد و
روغنهای حاره پرورده کنند و با مغزهای مناسبه مخلوط نمایند * طریق دیگر که حکیم میر محمد مؤمن نوشته که معمول من است
و بی غائله مشاهده نموده آن است که ادویه مکیده را بعد از آنکه دوسه روز در آفتاب با عرقهای مناسبه غیمه نیله باشند بجوشانند
و آب آن را جهت معاجین با عمل بجوشانند تا بقوام آید ادویه آن معجون را یا آن سرشند و هرگاه در محبوب استعمال کنند
باید با بعضی از ادویه آن حب که از جوش دادن رفع قوت آن نکردد بجوشانند تا همه آبها را جذب بخورد کند آنکه با سائید
ادویه سرشته حب سازند و بدانکه مراد از شیر درین مواضع شیر بز تازه دوشیده و یا شیر گاو تازه دوشیده است و اولی شیر بز است
* اصلاح دبق آن است که بعد از آنکه دانه آن را بر آورده باشند در هاون با قدری روغن زیتون و امثال آن مخلوط نمایند
و بکوبند با سائید و به آن مناسبه داشته باشند و همچنین است اصلاح جمیع ادویه شیرین دار چسبند و هرگاه دبق را با دوائیکه
در آن ترکیب کنند لپوب و مغزها باشد احتیاج بد اخل کردن روغن نیست با آنها بکوبند و بهترین مغزها جهت اصلاح دبق
مغز دانه بید انجیر است * و اما آنچه را باید تغسیل نمود که تصویل عبارت از آن است پس بدانکه فائده غسل یا تبرید و یا تنظیف
از اشیاای غریبه و جریشه و یا تعیل و یا رفع حرارت ناریه مکتسبه از احراق و یا رفع بشاعت و غشیان است هر یک با نغزاد یا
مجموع مانند اکثر ادویه حجریه از یواقیمت و شادنچ و بید و لا جور و حجرار منی و آنچه شبیه با حجرار است مانند راسخ
و اقلیمیا و شنجر و مر داسنک و مغیل اب و اطیان و لک و موم و زفت و صبر و ادهان و سوبق و شیرج و امثال اینها و طبق
آن آنست که آنچه حجرار و یا شبیه با آنها باشد بسیار نرم سائیده و در هاون و امثال آن کرده آب بران ریخته با هستکی
برهم زنند تا آنچه مانند غبار باشد با آب مخلوط گردد پس آنرا با هستکی در ظرف دیگر ریخته و درد آن را باز سائیده و بدستور
آب داخل کرده نرم آنرا بکوبند و در آنرا باز سائید تا مجموع مثل غبار کشته با آب مخلوط شده در آن ظرف دیگر روم
و بعد از آن در پی آن را بپوشانند تا عباری داخل نشود و ته نشین گردد پس آب بالای آن را ریخته ته نشین را خشک
کرده استعمال نمایند و غسل سوبق و صبر و لا جور و لک و مر داسنک و موم و نوره و هر یک در ماکن خود انشاء الله تعالی ذکر
خواهد یافت * اما غسل اطیان آن است هر گاه را که خواهند بشویند در آن مقلد آب که او را خوب بپوشاند بلکه سه چهار
انگشت بالای آن ایستد بخیمه مانند پس از پارچه کرباسی بکن رانند و بکن آنرا تا ته نشین شود ته نشین را خشک نموده بکار
برند * و غسل ادهان که تطریه نامند * بدانکه هر روغنیکه متکرج و کهنه و طعم آن تند شده باشد و خواهد که زایل و تازه

کنند آن را آن است که آن روغن را در مغزی کنند و برف بپزند و برهم زنند تا بپزد و یا برف آب شود پس از روی آب بردارند و با کریج و یا برف نباشد با آب بسیار سرد نیز خوب است و اگر بیکم فعه با صلاح نیاید در سه دفعه تکرار عمل نمایند و با کلاب نیز همین اثر دارد و روغن کاه و کوسه را با دوغ کاه و قوش جوشان و در حین جوش آورد میل کنند م بران پاشیدن تا دوغ سوخته گردد اما روغن نسوزد نیکو است * غسل شیرج که روغن کنجد باشد آن است که با آب نمک بسیار برهم زنند و با آتش نرم بجوشانند پس از آب نمک جدا کنند و با آب صاف خالص بسیار برهم زنند و بجوشانند پس آب را از آن جدا کرده بکار برند * غسل زفت و امثال آن مانند موم و مو میانی و غیر آن است که کداخته در آب صاف قیمکرم بریزند تا کدورت آن ته نشین گردد و آنچه بر روی آب ایستد بردارند و عند الحاجة بکار برند * فصل پانزدهم در بیان معرفت افعال ادویه مفردة و خواص آنها و بعضی اصطلاحات طبیه * بدانکه ادویه را افعالی چند کلیه و جزئی و افعالی چند شبیه بکلیه است و افعال کلیه مانند تسخین و تبرید و ترطیب و تبییس و امثال اینها است و افعال جزئی مانند منفعت آنها در مرضی و وقتی و حالی خاص مانند منفعت در مرض سرطان و بواسیر و یرقان و طحال و سنگ کرده و مثانه و امثال اینها و افعالی است که مشارک افعال کلیه اند مانند منفعت در اسهال و درار و حبس و امثال اینها و این افعال هر چند جزئی اند ولیکن چون اموری اند که نفع آنها عام است بجمیع بدن و همچنین ضرر آنها نیز عام است لهذا امشابه کلیه اند و نیز افعال کلیه بعضی آنها اولی اند و بعضی ثانوی و افعال اولیه همان افعال اربعه اند و مانند آنها و ثانوی بعضی از آنها همان افعال اند بعینه ولیکن مقلد و بقیاس بدیگری بطرف زیادتی و یا نقصان مانند احراق و عفونت و انجماد و مانند اینها که بعینه تسخینات و تبریدات اند ولیکن مقلد و بقیاس دیگری و نیز افعال دیگر صادر میگردد از آنها مانند تخیل و ختم و جذب و الزاق و تفتیح و تغریه و تقطیع و تشخیم و غیرها و در اینجا ذکر کرده میشود افعال مشهوره آنها را با بعضی اصطلاحات این فن و صفات بعضی ادویه و طعمه قبل ازین ذکر یافت و درمراهم نیز خواص و افعال بعضی ادویه نیز خواهد آمد * اما خواص ادویه و افعال آنها * الف * اکال یعنی خوردن و عضو و آن دوائی را نامند که بسبب افراط قوت تحلیل و جلا نفوذ یکه دارد تفریق اجزای جوهر عضو نماید مانند زنجار * ج * جلی یعنی پاک کنند و آن دوائی را نامند که از شان آن تحریک رطوبات لزجه جامده و دفع آنها باشد از سطح عضو و فوّهات مسامات مانند انزروت و ماء العمل و هر دوای نجالی ملین طبع است هر چند در آن قوت مسهله نباشد * جاذب یعنی کشنده و آن دوائی را نامند که بحرکت در آورد اخلاط رطوباتی را که ملاقی آن است بسبب لطافت و حرارت خود و جذب نماید آنها را بسوی خود و ظاهر جاذب مانند چند بین متر و ثاقمیا و آنچه شد بد الجذب باشد پیکان و خار را از عمق بدن بکشد و بر آورد مانند گوشت حلزون * جامد یعنی بسته کننده و آن دوائی را نامند که از شان آن باشد که اخلاط رقیقه مانند را منجمد و بسته گرداند مانند موم * ح * حالق و حلاق یعنی متروند و موی و آن دوائی را نامند که بیخ موی را سمیت گرداند و آن را دفع سازد و یا آنکه سمیت کند که با سانی کند شود مانند زرنیخ و نوره و سفیداب و خاکستر * حکاک یعنی بخارش آوردن و آن دوائی را نامند که بسبب حرارت و گرمی خود جذب کند بسوی مسام اخلاط گردند * خارش کنند و را و نباشد با آن حد که زخم کند عضو را مانند کیمکج * خ * خاتم یعنی تمام کنند و زخمها و آن دوائی را نامند که بسبب قوت مجفقه خود بر سطح ظاهر جراحت تغرقی و رطوبتی نکند ارد و خشک کند آنرا و خشک ریشه بیند و نکهدارد آن را از آفات تا اینکه گوشت و پوست صالح بر روی د * دابق دوائی را نامند که بسبب لزوجت جوهر کیف خود بدست

بجمیل مانند دبق * ر * رادع یعنی مانع و برکرد اندک ماده بعضو آن دوائی را نامند که بسبب برودت و قوت قبض
خود احداث کند در عضو کثافتی که تنگ گردد معام آن و بشکند حد حرارتیکه حادث شده است در آن و غلیظ و منجمد
گردد اندک خلاط رقیقه سیاله را و نکند ارد که بعضو بریزند و بعضو را از قبول آنها باز دارد مانند غلب الثعلب در ارام
ودع در مقابل جذب است * ع * عاصر یعنی فشارند و آن دوائی را نامند که بسبب شدت قوت قبض و جمع خود
اجزای عضو را بفشارد تا اینکه آنچه از رطوبات رقیقه در خلل و فرج آن است منضغط و جدا گردد اندک از هر منفذیکه
بنا بند بر آید مانند ضماد استه تمر هندی در دمل * غ * غسال یعنی شست و شود هند و آن دوائی را نامند که بقوت
جالبه منفعله خود که رطوبت باشد نه بقوت فاعله که حرارت باشد بحرکت و سیلان در آورد خلاط را و زائل گرداند
آنها را از سطح عضو مانند ماء الشعیر و آب خصوص آب نیم کرم و کرم * ق * قاتل یعنی کشتن و آن دوائی را نامند که
بسبب ضدیت خود روح حیوانی و قوی را هلاک سازد مانند افر بیون و فیون و بیش و این مراد فسم است و بعضی گفته اند
که زهر و حیوانی مخصوص با سم هم است و غیر حیوانی مختص بقاتل * قاشری یعنی خراشند پوست و جدا کنند آن و آن
دوائی را نامند که بسبب شدت قوت جلائی خود جلاد مل و ببرد پوست فاسد عضو را مانند قسط و زراوند و هر چه نفع
و فائده بخشد بهق و کف را و مانند این هر دو را * ک * کاوی یعنی داغ کنند و سوزند و مراد از آن دوائی است که
جگه را بسبب شدت احراق و تجفیف خود بهم در آورد و مجاری اخلاط را مسدود سازد و معام را بند کند و بعضو را
بگرداند مانند عضو کرم بریان داغ کرده شده مانند زاج و قلقطار * کاسرائریاح یعنی شکنند و دفع کنند ریا و آن
دوائی را نامند که قوام ریا غلیظه محتقنه را بقوت حرارت و تجفیف خود رقیق ساخته دفع نماید و یا به تحلیل برد
مانند تخم مل * اب * ل * لاذع یعنی کزند و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت و شدت نفوذ خود در عضو فرو رود و تفرق
اتصال در منافذ کثیره قریبه بهم احداث نماید که اجزای آن با نفرا دها محسوس نگردند مانند استعمال خردل با هر که
رویاسر که به تنهایی * لزج یعنی چسبند و آن دوائی را نامند که بالفعل و یا بالقوه در حین تاثیر حرارت مزاجی در آن
قابل امتداد گشته اجزای آن از هم منقطع نگردند مانند خمیازی * م * مبرد و آن دوائی را نامند که بقوت مبرده خود
احداث برودت نماید مانند کافور * مبهی یعنی بحرکت آورند قوت با و زیاد کنند ماده آن و آن دوائی را نامند
که تولید ماده منی و ریا منعظه نماید بسبب حرارت معتدله و رطوبت فضلیه خود در مجاری اعصاب و عضلات اعضای
تناسلی و محرک او شود مثل بهمن و بوزیدان و زردک و مانند اینها * مجفف یعنی خشک کنند و آن دوائی را نامند که
بقوت مجفیه خود احداث تجفیف و خشکی در عضو نماید و رطوبات آنرا تلطیف نماید و بتحلیل برد مانند سندروس
* مجمل یعنی بسته کنند و آن ضد محلل است و آن دوائی را گویند که بسبب قوت برودت و قبض خود منجمد گرداند اخلاط
و رطوبات را مانند بزرا لبنج * محرق یعنی سوزند و آن دوائی را نامند که بهیما رگرم و خشک بود و بسبب شدت قوت حرارت
و نفوذ خود اجزای لطیفه رطوبات عضو را به تحلیل برد و احداث احراق و تاكل نماید مانند فرقیون و زرنج * محکک یعنی
خارش آورند و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت و نفوذ خود جذب نماید اخلاط لداعه حکا که را بسوی معامات
جگه و بسو محل تفرخ نماید مانند کبکچ و انجیر * محلل یعنی به تحلیل برند و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت خود جد نماید
و خارج گرداند اخلاط را از موضعی که چسبیده و قرا ر یافته اند در آن و جدا گرداند اجزای آن را از هم و بخار دفع کند جزء جزء

تا آنکه باقی نماند از آن چیزی مانند جنل بیل ستر * محرم یعنی سرخ کنند و آن دوائی را نامند که بقوت گرمی و جذب خود گرم گرداند عضو را و آنچه ملاقی و متصل است بد آن از خون و جذب کند بسوی آن عضو جذبی قوی و بد آن سبب سرخ گردد ظاهر آن و فعل این قریب است بفعل کبی و داغ مانند خردل و انجیر و فودنج * مخدر یعنی بیحس کنند و آن دوائی را نامند که بقوت برودت و بیبوست و قبض خود منجمد گرداند اخلاط را و سد نماید مسامات عضو را و مانع آید از نفوذ روح نفسانی در آن و اندک بیحس گرداند و از حرکت بازماند و یا آنکه روح نفسانی حساس متحرک را کثیف گرداند که احساس و حرکت آن کم گردد مانند افیون و لهذا اکثر مخدرات سرد و خشک میباشند * مخشن یعنی زبر و درشت کنند و سطح عضو و آن دوائی را نامند که بشدت قوت قبض و تجفیف خود بگرداند سطح عضو را مختلف الاجزا عم از آنکه تکثیف نماید اجزای رطبه مملسه آنرا و یا تفریق دهد اجزای آن را از یکدیگر و یا بسبب شدت جلا و تحلیل خود تحلیل نماید اجزای رطبه مملسه آن را مانند اکلیل الملک و خردل * مدر یعنی ادرار آورنده و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت و تلطیف اخراج و دفع نماید مائیت اغذیه و فضول سیاله را ببول و حیض و عرق و شیر * مد مل یعنی اند مال آورنده و اصلاح کنند و جروح و قروح و آن دوائی را نامند که خشک و کثیف گرداند رطوبتی را که در خلل و فرج و میان اجزای جراحت که مجاور یکدیگر اند و بگرداند قوام آن رطوبت را غلیظ لزج مغری تا اینکه بچسبند بیکدیگر مانند دم الاخرین و صبر و کثیرا و صغ عربی و امثال اینها * مرخی یعنی مست کنند و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت و رطوبت خود بگرداند قوام اعضای کثیفه المصام را نرم و مسامات آن را وسیع تا آنکه سهولت و آسانی مندفع گردد از آنها فضول مجتمع و محتبسه در آنها مانند ضما دشت و بزرگتان * مرطب یعنی رطوبت افزاینده و آن دوائی را نامند که بسبب زیادتی شدت رطوبت خود احداث رطوبت نماید مانند العبه بارده * مرقق یعنی رقیق کنند و اخلاط و این در برابر مغلف است و با قوت نافله و حرارت و رطوبت می باشد مانند العبه حاره * مزلق یعنی لغزانند و فضول و اخلاط و آن دوائی را نامند که بقوت ملینه و رطوبت مزلقه که دارد تلین سطح عضو نماید بحدیکه بلغزانند آنچه را در آن محتبس است و تحریک آن نموده دفع نماید مانند آلو بخارا * مسد یعنی آنچه باعث تسدید و منع گردد و آن دوائی را نامند که بسبب بیبوست و کثافت خود دریا بسبب تغریه احداث سک نماید مانند کتیرا * مسکن یعنی ساکن کنند و آن دوائی را نامند که اخلاط و ارواح را از حرکات غیر طبیعی بازدارد مانند شیر و تخم هند و انه و کاهو و کدو * مسهل یعنی اسهال کنند و آن دوائی را نامند که بقوت سهوله و حرارت و نفوذ و جلا و ترقیق و جذب و دفع خود از قاصی و منافذ بدن اخلاط فاسد و فضول معدیه را اخراج و دفع نماید بطریق امعاء * مشهی یعنی اشتها آورنده و طعام و آن دوائی را نامند که تحریک طبیعت نماید بخوابیدن غدا * مصلح یعنی اصلاح کنند و آن دوائی را نامند که اصلاح حال مگول و مشروب نماید خواه رفع ضرورت نماید و یا معاونت فعل آن کنند و یا حفظ قوت و یا کمزورت آن نمایند و یا بد رقه آن شود بجهت وصول آن با عضای ضیقه بعید * مصلب دوائی را نامند که جوهر عضو یا مواد را صلب و سخت گردانند بسبب برودت و بیبوست و قوت جمع و تکثیف خود و این در مقابل مرخی است * مطغی یعنی نشانند و سوران و حدت اخلاط و آن دوائی را نامند که بقوت برودت و یا اعتدال خود بشکند حدت و سورت اخلاط حاده حاره را و یا هواء مزاج حار سازد را * معرق یعنی عرق آورنده و آن دوائی را نامند که بحرارت و تلطیف و ترقیق خود رطوبات محتبسه در جلد و اعضای قریبه بآن را بعرق دفع بازدارد و اخراج نماید * معطس یعنی عطسه آورنده و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت

و نفوذ خود تکیه مواد دماغی نماید بجانب خیشوم و ببطحه دفع سازد * معطش یعنی عطش آورند و آن دوائی را نامند
 که طبیعت را مشتاق تر و بیع مازد اعم از آنکه تر و بیع بآب شود مانند معد و جگر و یا بهوای بارد مثل دل و ریه و مراد از عطش عطش
 مادی است نه کاذب * مغری یعنی تغریه کنند و آن دوائی را نامند که در آن رطوبت لزجه باشد که بچمید بمنافذ و فوهات
 منافذ و منافذ سیلان گردد مانند آهک شسته و هر دوائی لزج میال مزلق چون حرارت در آن تاثیر نماید میگرداند آن
 را مغری ساد حابس * معقن بل بگویند و آن دوائی را نامند که بحرارت غریبه خود فاسد گرداند مزاج عضو را و رطوبات
 و ارواح آیند و بهوی آن متعفن گرداند و تمام آن را به تحلیل بود و باقی را قابل اینکه بگرداند جز و عضو نکرداند و نیز بهرحال
 احراق و تا کل نرساند بلکه بگرداند آنها را فاسد و بتصرف حرارت غریبه در آنها متعفن مانند زرنیخ و ثانیما * مغلظ یعنی غلیظ
 کنند و این مخالف ملطف است * مفتت یعنی شکنند و پاره پاره کنند و آن دوائی را نامند که در آن قوت حادثه نافذ
 باشد که چون با خلط لزجه متشبه برسد ریزه ریزه و نرم گرداند اجزای آنرا مانند حیرالیهود و منک سرماهی و رما دگرم و
 رما دغروب و غیر اینها از ادویه مفتته حصاة * مفتح یعنی کشایند و سد و آن دوائی را نامند که بحکمت در آورد ماده را که داخل
 مجاری و منافذ و تجاوزیف اعضا ماند و باشد بهوی خارج تا آنکه مفتوح گردند مانند فراهیون و فعل مفتت اقوی است از فعل جالی
 برای آنکه فعل این به تلطیف و تحلیل است و یا به تلطیف و تغسیل پس هر چیز حریف مفتح است و هر چیز مرطیف مفتح و مرطیف
 میال مفتح اگر باشد مائل بهوی حرارت یا معتدل و مرطیف حامض مفتح * مفتج یعنی خام کنند و آن دوائی را نامند که بقوت
 برودت خود باطل گرداند فعل حرارت غریزی و غریبی را نیز و خلط را خام و مضمر را ناقص سازد و این در مقابل
 منضج و ماضم است * مفرح یعنی فرح آورند و آن دوائی را نامند که تعدیل مزاج و تلطیف اخلاط و روح حیوانی و غفائی نماید
 و منبسط سازد آنها را و حزن را زایل سازد و دماغ را قوت دهد و حواس را نیکو گرداند و ذهن را صافی سازد و کمالت را دور
 کند مانند شراب * مفشی یعنی پراکند و کنند و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت خود متفرق و پراکند سازد ریا ح
 مجتمعه را و قابل دفع گرداند * مقلط یعنی جلا کنند و آن دوائی را نامند که بسبب قوت حرارت و لطافت و نفوذ خود نفوذ
 نماید ما بین خلط لزج و سطح عضو ملاصق بدان و دفع نماید آن را بدین تصرف در قوام آن مانند سنگچین و خردل * مقی یعنی
 قوی آورند و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت خود ترقیق نماید اخلاط غلیظه مجتمعه در مجاری غذا و معد و را و بقوی
 دفع نماید مانند تخم ترب * مقروح یعنی زخم کنند و چرب آورند و آن دوائی را نامند که بقوت حرارت و نفوذ و جذب خود
 به تحلیل بود و فانی سازد رطوباتی را که میان اجزای جلد است و تفریق دهد اجزای آن را و جذب کند مواد ردیه را بهوی
 آن واحد قرحه نماید مانند بلاد * مقوی یعنی قوت بخشند و آن دوائی را نامند که تعدیل قوام عضو مزاج نماید تا
 آنکه مانع آید از قبول فضول منصبه بهوی آن و از آفات نکهدارد یا آنکه تبرید نماید مسخن را و تسخین نماید مبرد را
 مانند دهن و رد و یا بالخاصیه بخا صیتی که در آن است مانند طین مختوم * ملطف یعنی لطیف کنند و آن دوائی
 را نامند که بحرارت معتدل خود رقیق گرداند خلط غلیظ را مانند حاشا * ملین نرم کنند و بطن و آن دوائی را
 نامند که بقوت حرارت معتدل و رطوبت خود اخراج نماید آنچه در معد و را معبا است و این اعم از منضج و مزلق
 است مانند مغز فوس خیار کشنبر و تمر هندی و شیر خشک * منضج یعنی اعتدال دهند و قوام اخلاط و مواد و آن دوائی
 را نامند که تعدیل قوام اخلاط نماید و قابل دفع سازد آنها را اعم از آنکه رقیق را غلیظ سازد مانند خشخاش

و بالعکس که غلیظ را رقیق نماید مانند طبیع حاشا و یا منجمد را نرم هیال گردد اند مانند حلیه * منفخ یعنی نفخ آوردند و آن دوائی را نامند که در جوهر آن رطوبت غریبه غلیظه باشد که چون فعل نماید در آن حرارت غریزه تحلیل نیابد سرعت بلکه مستحیل بریاح گردد مانند لوبیا و بل آنکه هر چه در آن نفخ است مصلع و مضر بعین است و از اغذیه وادویه آنچه تحلیل یابد رطوبت آن در هضم اول و ریاح و نفخ آن در معد و بماند انحلال آن نیز در همانجا باشد و یاد را معا و آنچه رطوبت فضلیه در آن باشد و آن ماده نفخ و ریخ آن بود نفخ آن در معد و اما معاً به تحلیل نمیرود بالتمام بلکه باقی میماند و چیزی از آن در عروق اعضای تناسل می رود مانند زنجبیل و بزرجر و جیر و این منعظ است و باعث نعوظ همان ریخ است * موسخ قروح یعنی چرک آوردند و در زخمها و آن دوائی مرطبی را نامند که مخلوط گردد بر طو بات قروح و آنها را زیاده کردند و مانع خشک شدن و چاق شدن آنها آید مانند موم و روغن * منبت که ملحم نیز نامند یعنی رو بیاوند و گوشت و آن دوائی را نامند که بگرداند مزاج خونیکه وارد جراح می شود معتدل و منجف تا آنکه مستحیل بگوشت گردد و معتدل شود در اینجا گوشت جلد صالح * فصل شانزدهم در بیان بعض اصطلاحات * حرف الالف * آجام بمعنی نی را است * ابکم کنک جمع آن بکم * ابهر بر وزن احمر نام رک کردن است که شاه رک نامند و از قلب روئید و از هر دو جانب کردن گذشته و بر سر رفته که از قطع آن حیوان زند و نمی ماند زیرا که آن مسلک روح حیوانی است بصورت جمیع بدن و صاحب قاموس ظهور را نیز ابهر گفته * اجل ع بریده بینی * اجرد شخصیکه بر بدن او موم باشد و نزد اطباء عبارت از انطفای حرارت غریزه است بسبب انطفای رطوبت و آن را صوت اخترا می یعنی استیصال و انقطاع می نامند * اجوف بفتح اول و سکون جیم و فتح و او و سکون فاد را آخر نام رکمی است که از محل بکمال روئید و در تواتر است یکی بطرف بالا رفته و یکی بطرف پایین و متشعب به شعبهای مختلف گشته اند برای رسانیدن غذا به جمیع بدن و آنرا اجوف از آن جهت نامند که جوف آن کشاده از جوف رگهای وریدی دیگر است و نیز نام بطن و فرج زد و عصب مجوفیکه بصورتی هردو چشم آمده اند و در بدن سوای آن عصبی روئید و از دماغ نیست * اجهر شخصی که بر وزنه بیند * استنشاق به بینی کشیدن چیزی مانع بود که بسیار سائل باشد * اصل یعنی ریخ و آن اعم است از آنکه از شجر باشد یا از گیاه * اغصان بمعنی شاخها و آن مخصوص بشجر و گیاه شاخدار است و مفرد آن عصص * اقوامی چیزی است که در آن محل راحل کنند و نکند آرند و جوشند و آن را * اکتحال بپشم کشیدن چیزی بود * اکسومالی سنگی که در تخت از سر که غسل است و بعضی زیاده می کنند در آن آب دریای شور یا نمک دریا * اکلیل بمعنی تاج و ابوتاریک و همی آن نیز آمده است و در ادویه مواد از آن چتری و کچ بودن شکوفه و بار نباتات است واکله واکلیل جمع آن آمده * انکباب مراد از آن نگاه داشتن عضو است به بخار ادویه که در آب بجوشانید و باشند و یا گرم کرده باشند * اودیه جمع وادی است و بمعنی کنار رودخانهها است * اوذر و مالی عمل و آب بلران بالمناصفه درهم مزوج نموده و در آفتاب گذاشته است * اوکسائی سرکه مخلوط با آب و نمک است * حرف الباء * باد زهر اسم پارسی تریاق است و گویند هر چه دفع نم کنند و مصنوع و مرکب نباشد مخصوص باین است * باقور جمع بقراست * باکور ختمین میوه که بوسه بتر بپزند * بخور هر چه در دیا بخار آن را استعمال نمایند * بر بور بقارسی بلغور نامند * بزاق و بصاق آب دهن * بزرا نچه بار نباتات در غلاف و در قشر باشد مثل خشخاش * بشع بمعنی بد مزه و هر چه را طعم مرکب از مرارت و قبض باشد باین اسم خوانند * بصیص نورانی و درخشنده * بطانج زمینهای که آب

در آنها جمع شده باشد و بفارسی موداب نامند * بعد بفتح اول سرکین * بکر شتر جوان و بکمر اول دوشیزه * بنک بتدریک
 گره ها که در ساق اشجار متکون شود * حرف الناء * تریاق بفارسی تریاک نامند و هر چه در شان او باشد که حفظ قوت و
 صحت مزاج روح بطلی کند که رفع ضرر نماید باین اسم نامند و گویند تریاق مخصوص به صنایع است و آنکه افیون را تریاق
 می نامند بجهت حفظ قوت آن است که درین امر با تریاق اشتراک دارد * تصفیق آمیختن شراب با آب * تصعید آنچه
 با تشای آن را صعود فرمایند و لطیف آن را اخذ کنند * تعلیق آویختن چیزی بگردن و بسائر اعضا * تفه یعنی بی مزه
 مراد طعمی است که نه لذت یابد و نه گریه و تاثیر آن ترطیب و تلطین و ارضای بیمار و تولید بلغم باشد * تکرج بفارسی
 پاور گویند و آن متغیر شدن طعم است یا لون یا هر دو * تکلیس بمعنی صابون کردن و سوختن چیز و سیراب نمودن و بهره
 برداشتن آمده و مراد از آن مهیا ساختن بعضی از ادویه است بجهت نفوذ سرعت تاثیر و رفع کردن ثقل و کثافت آن خواه
 با حراق باشد و یا به عمل دیگر * حرف الناء ثقیل یعنی کران و بمعنی کران آمدن بر طبع که بر فعل بود و سریع الزوال نباشد
 * ثمر بار نباتات است مثل خوشه میوه و امثال آن * ثمنش لغت یونانی است و مراد از آن هر چه از نباتات مابین درخت و
 گیاه باشد * حرف الجیم * جبر کمر عضو شکسته را بستم * جوله برای مهمله زمین سنگ لاخ * جریش نیم کوفته که بلغور نامند
 * جفاف خشک و خشکی * جمل بفتح اول و ثانی کرد آمده و جمع شده و بسته شده و جز و چیزی است * حرف الحاء * حامض
 یعنی ترش * حاد بمعنی تند است و آن مرکب از تلخی و حرافت است و فعل آن مثل افعال اجزای آن است * حب آنچه در ثمر
 یا زردی غلاف بود مثل کنک م و جو * حریف یعنی کزنده که اجزای آن در زبان فرو رفته بسیار بکزد و تغریق اجزای آن
 نماید * حشیش گیاه خشک و شبیه خشک شده را گویند مخصوص نباتی است که بروی زمین پهن نموده با ساق باشد و بعد ثمنش
 فرس * حکا که آنچه از سائیدن دو چیز جدا شود * حلاق سترنده * حلو یعنی شیرین و آنچه زبان را منبسط سازد و اندک حرارت
 در آن احداث کند و لذت یابد باشد شیرین نامند * حلیب شیر و تخمها و غیر آن و شیر تازه دوشیده است * حمل بار نباتات است
 اعم از ثمر و مشابه ثمر * حرف الحاء * خاثر آنچه اجزای خلط را بهم آورد و غلیظ گرداند * خر و سرکین ظهور و غیرها
 * خفیف بمعنی سبک و آنچه بر طبع احتمال آن آسان بود و سریع الزوال باشد * خلع بیرون رفتن سراسنخوان از مکان خود
 * خعلج اسم صبیح است * خلیع سست * خمل بمعنی پر زاست و در ادویه هر چه شبیه به پرز بر سطح ظاهر آن باشد مانند آنچه پرور
 نه میباشند * حرف الال * دابق آنچه بجهت لزوم کثیفه خود به دست بچسبید مثل دبق * دسم هر چه زبان را نرم سازد و
 اجزای آن را منبسط سازد بی احداث حرارت و بفارسی چرب نامند * دلوک بمعنی مالیدن است و مراد از آن آنچه از
 صنوفات از انکشت بردندان بمالند * دوائ غلانی آنکه تاثیر کیفیت آن زیاده بر تاثیر کمیت و ماده آن باشد * دوائ سمی
 آنکه بکیفیت تاثیر آن موافق مزاج بوده با الخاصیه کشنده باشد مثل افیون * دوائ مطلق آنکه تاثیر بکیفیت کند و جزو بدن نشود
 * دهنی آنکه در جسم او چیزی موجود باشد و باعث اشتعال او گردد مثل مغزهای آن و چوب جنبل ابیض و دیودار و عود هندی
 و مانند اینها * حرف الال * در ورا آنچه سائیده بی مانعی بر عضو مالند و یا بپاشند * ذر بن بوئی * ذوالخاصیه آنچه تاثیر
 بصورت نوع خود کند اعم از آنکه تریاق باشد یا زهر * حرف الراء * رادع آنچه مواد را مانع ریختن بعضی از اعضا قبل
 ورود آن نسا زدودن ع مقابله جثب است * رجم فضله هضم اول انسان * رقص بفتح اول و ثانی بناز پرورده و در ادویه هر چه
 نازک و زرد شکن باشد * رخو نرم و سست * ردی الکیروس آنچه از ان اخلاط غیر معتدل القوام و الکلیفیت متکون شود

* رزین آرمیده موز بود بارود رادویه آنچه در متانت و خوش جوهری تمام باشد * رسوب که نشین مائعات و آنچه در مائعات
 اند ازند و بر روی آن نه ایستد آن را راسب نامند * رمص رطوبت غلیظی را نامند که در اطراف پلک چشم جمع شد *
 * چسپنده باشد * روت مرکب حیوانات * روز و مالی شراب متخذ از عصاره کل سرخ است با عمل * حرف الزای
 * زعوقه طعم بسیار کزیه و مرکب از مرارت و ملوحت است * زغب اول موئی که بر بدن حیوانات بر آید و اسم کیمخت است که
 ما عزی باشد و در ادویه آنچه بر سطح او چیزی شبیه بموی تازه برآمده باشد مزغب نامند * زهر شکوفه و کل باشد * حرف ال سین
 * ساحل کنار دریا * سائل آنچه اجزای آن در همه جهات حرکت کند اعم از آنکه اتصال اجزای او منقطع شود یا نشود
 مثل آب و روغنها * سباح شوره زار * سبط بی کوه * سحیق آنچه بسیار نرم سائیده باشند * سم بفتح سین و تشدید میم آنچه
 بفارسی زهر نامند بحسب ضدیت کیفیت و خاصیت خود مزاج را فاسد سازد مانند بیش * سنون آنچه بدن انسان باشند و یا
 بمالند و مقوی جوهر آن باشد * سگ بد بودن گوشت و بد بوی عرق که از بدن آید که بفارسی سمیت نامند
 * سهل زمین نرم * حرف الشین * شامخ کوه بلند * شتر بفتح اول و کسر ثانی در بدن پلک زیرین چشم * شجر نباتی که با شاخ خشبی
 باشد و کامل و آنکه با جزای تنه نباتیه باشد و آن ثمر و ورق و لیف و صغ و بزر و قشر و اصل و عصاره و حب است مثل
 درخت مغرما * شدخ سر شکستن و فراخی و سفیدی روی است * شدخ عضل بمعنی از هم باز شدن و کسینختن عضل است
 * شدق بفتح اول و سکون ثانی فراخی گوشه دهان * شرف بضم اول و فتح ثانی کنکرها است و در ادویه آنچه در اطراف
 اوزان و برآمدگیها داشته باشد مشرف نامند مانند سرانار * شطب بضم اول و ثانی از قانون الادب جوهر شمشیر و بفتح
 اول و سکون ثانی از قاموس اللغة جد اکر دیدن و دور شدن و پوست باز کردن و در ادویه هر چه باین صفات باشد شطب
 گویند * شمه آنچه بو کند * حرف الصاد * صالح الکیموس آنچه از خون متولد گردد بهمه جهات آنکه اعتدال داشته
 هائو خلط مخلوط با آن بقدر طبیعی باشد و خلط بد از و بهم نرسد * صخریه زمین سنگستان * صفق بفتح اول و ثانی آبیکه
 برادیم یا مشک نو بریزند پس زرد گردد و بمعنی طرف و کنار و در نباتات آنچه چین دار و بازردی و میل بطرفی داشته
 مستقیم نباشد مصفق نامند * صفیق پوست درشت و مستحکم با فته شک * حرف الضاد * ضما دانه غلیظ القوام که مانع و نرم باشد
 بر عضو مالند و یا بر زمینند اعم از آنکه موم و روغن داشته باشد و یا ندیده باشد * طافی آنچه بر روی آب ایستد
 * طبیخ آنچه جو شایند آب آن را استعمال کنند * طحن خوردن و طاحونه که آسیابا شد معمی باسم لازم است * طوی تازه
 است * طلائیه از رقیق القوام باشد بر عضو مالند و نام نوعی از شراب است * طیب بسکون ثانی خشموریه تشدید آن پاکیزه
 * حرف العين * عبت بضم اول و سکون ثانی گیاه است * عصاره بمعنی عصیر است اما در آنچه با تش و یا با فتاب منعقل
 کرده باشند استعمال نمایند * عصیر آب افشردن از نباتات که منجمد نشده باشد * عطر بفتح بوی خوش و بکسر خوشبوئی
 * عقص بکسر فا طعم زمخت که زبان را درشت سازد و اجزای آن را بسبب ورودت بهم آورد و فعل آن تبرید و تکثیف
 و تصلیب و تخشین و ردع است * عنقود خوشه نباتات و عنایق جمع آن است * حرف الغین * غرغره بمعنی آواز مختلفه
 است که از حلق بر آید و مراد از حرکت دادن مائعات است در حلق و فرو بردن آن و یا فرو نمودن و ریختن آن
 * غض بضاد معجمه نارس از نباتات * غلیظ بمعنی کثیف است و در اغذیه بیشتر متداول است و استعمال لفظ کثیف
 در ادویه * حرف الغاء * فاقرا آب نیم گرم * فتیله بمعنی شافه که مخصوص بل بر باشد * فرزجه شافه که قبل و رحم را مخصوص

باشد * فریزی بمعنی رنگ بنفش است * فسخ از هم جدا شدن * حرف القاف * قابض طعم گیرند * رانامند که اجزای
 زبان را بهم آورد و در رشت سازد و فعل آن تبرید و تجفیف و تغلیظ و تقویت اشتها است و در غیر طعم مراد از آن شی
 حابس است که بسبب بهم آوردن اجزای عضو حبس و استمساک نماید * قضبان شاخهای گیاه بی ساق است و قضیب
 واحد آن است * قطور آنچه در گوش و در اعضا بپکازند * قنبعه بضم اول و ثالث و سکون ثانی قبههای خوشه کشت * حرف الکا
 * کثیر الغل اء آنچه اکثر مقدار را و جزو بدن شود * کنیف بخلاف لطیف و آن چیزی است که اجزای او بد شواری قبول
 انفعال از کیفیت بدن کنی و نفوذ در اجزای بدن به سرعت نماید * کاد آنچه گرم کرده بود عضو بپزند مثل تکمیل بهوس
 کند م * کیموس اخلاط متولد از هضم کبکی است * کیلوس کشکابی است که از هضم معده به هم رسد شبیه بکشک محلول
 در آب * حرف اللام لخلخه آنچه با مائعات در ظرفی کرده بود همزنند و بکنند * لجاجه ریشهای باریک نباتات * لزاق و لزوق
 آنچه بر عضو بچسباند و با چسبندگی باشد * لطوخ بمعنی اندودن چیزی است بر عضو که از طلا غلیظ تر و از صمغ رقیق
 تر باشد * لطیف آنچه از شان او باشد که بعد از ورود در بدن منقسم گردد با جزای بعضی را صغیر و نفوذ در جمیع اجزای
 بدن به سرعت کند مثل زعفران * لعابی آنچه از خیمه اندن آن در آب اجزای آن مخلوط بر طوطبت شد چیزی لزج به هم رسد
 و چون برشته کنند از اذاق آن رفع شود * لعوق بمعنی انگشت پیچ است که از معجون رقیق تر باشد * لیف آنچه از اصول
 و لحای نباتات روید و باریکتر از لجاجه باشد * حرف المیم * مالی عسل است * مالی قراطن و ماء القراطن ماء العسل اند
 * مائع آنچه ضد جامد باشد و سیلان کند و رقیق القوام باشد * مبرود آنچه بهر هوان خرد کرده باشند * مر یعنی تلخ و هر چه
 بسطح ظاهر زبان نفوذ کند و در رشت سازد و با کراهیت بود و طبع را بر هم زند و فعل آن تسخین و جلا و منع تعفن است
 * مروخ مالیدن چیزی بر اعضاء * مزاولت پراکنده * مسبت آنچه خواب آورد و با منوم مراد ف است * مسکور هر چه مستی
 آورد اعم از آنکه با تفریح باشد یا نباشد * مسوح آنچه در مالیدن آن بر بدن میالند و ردلك عضو نکنند * مسیح بی مزه
 و بانغه مراد ف است * مصول آنچه در هو ختن بعد از مادیت نرسد * مضغ خائیدن چیزی است * مضغه هر مانعی که
 در دهن حرکت دهند * معقب خمیده و کج شده * مغسول آنچه در رشتن آن میالند کرده باشند * مفرق بفتح اول و کسر
 ثالث تارکب سرود را شمار و کلها هر چه سر آن هموار نموده زواید داشته باشد مفرق کوینک * منتن بد بو * منجول آنچه
 پیخته باشند * حرف النون * ناشف آنچه جذب رطوبت میالند کند اعم از آنکه منافذ او مرئی نباشد مثل آهک آب ندیده
 و یا مرئی باشد چون اسفنج و ناشف را فعل نیز نامند * نبطي در لغات مراد از لغت قومی است و رادویه مراد گیاه
 خود روی است که نکشته باشند * نجم نباتات بی ساق است که بر زمین پهن شود که بغارسی بیاره کوینک * نشاره آنچه
 بهر هوان و دم آره ریزه شده باشد * نشوق آنچه به بینی کشند * نضوح بحدای مصله و بحدای معجمه نیز آمده جمع آن نضوحات
 آبی و آبهای خوشبوی را نامند که بر بدن پاشند و اسم خوشبوی است مرکب که زنان هر مین شریفین مستعمل دارند
 و در مرکبات در حرف النون انشاء الله تعالی خواهد آمد * نطول هر چه را جوشانیده و آب آن را بر اعضا بریزند و پاشویه
 قسمى از آن است * نفاخ هر چه در آن و طوطبت غریبه باشد و از حرارت بدن نی تحلیل نیافته مستحیل بر یاح شود خواه
 در معده و یا معام مثل میوه و خواه در عروق مانند مغزها و اکثر تشمها ر قسم ثانی را فعل تقویت باه است * نفوخ آنچه از ادویه
 یا بسه سائیل بی مائع در بینی در منق و نفوع و نفیع آنچه خیسانیده و بر بدن جوش صاف نموده استعمال کنند * حرف الواو

* و ثب جستن از جای * و شی کزنده * و غره بغین معجمه زمین سخت * و قود برافروختن آتش * و هن سستی * حرف الهاء
 * هاضم آنچه اعانت طبیعت بر طبع و کواریدن غل او خلط کند و سبب قبول هضم آن شود مثل مصطکی * فتک پاره شدن
 * فش آنچه جرم آن سمیت ریخته باشد و با اندک فشردن ریزه شود مثل صبرخوب و غاریقون * حرف الیاء * یا فوخ پیش سر
 * فصل هفتم در بیان حدود امراض به ترتیب حروف تهجی * آ در بمل الف و ضم دال و سکون را هردو مهمله
 * و ادیره بضم الف و سکون دال و فتح را وها باد خصیه و ورم ریخی آن است که خصیه بزرگ شود از حد طبیعی و علامه گفته
 * اگر مریطا منشق شود و فرو رود آید در آن چیزی از مافوق آن ببعوی یکی از دو خصیه آن را آورده و قیله و فتق نامند و ادیره مائی
 * که دوالی نامند ریختن رطوبات بسیار است بعروق خصیتین و شیخ گفته اگر انصباب بحدی بود که از مسالك کمال شته بخصیتین
 * آید آورده و قیله نامند و ماسوای آن را فتق با سم عام و صاحب نهاده گفته که ادیره بضم نفخه خصیه است و بفتح قیله که بفارسی
 * دبه خوانند * آخله بمل الف و کسر خای و فتح ذال هردو معجمه وها مراد فخمود است * آکله بمل الف و کسر کاف و فتح لام
 * وها تعفن و قاکلی است که در اعضا بهم رسد و زرد سرایت کند اما فساد آن زیاده از انتشار آن باشد و بظاهر بصورت قرحه باشد
 * و بفارسی آن را خورده نامند * آکله الفم مرضی است که در صورت شبیه بقروح است و در اندک زمانی سرایت کند و بسیاری
 * از دهان را فرو گیرد و بد بو باشد به سبب عفونت * آمه بالف ممد و ده و فتح میم مشدده وها تفرق اتصالی است که در سر واقع
 * شود و تاد ماغ بوسد * ابو قلسا بفتح الف و بای موحد و سکون رای مهمله و فتح قاف و سکون لام و فتح سین مهمله و الف بلغث
 * یونانی اسم نوعی از صرع است * ابرده بکسر اول و سکون بای موحد و کسر را و فتح دال هردو مهمله وها فتور یسم در جماع
 * که مردان را حادث گردد از غلبه برودت و رطوبت به سبب کثرت جماع همزه آن در اصل زائد است * ابرش بفتح اول و
 * سکون بای موحد و فتح رای مهمله و سکون سین معجمه نقطهای سفید است که در صورت و بدن بهم میرسد * ابریه حزاز است
 * * ابطور بطاوس بفتح اول و سکون بای موحد و و فتح طاء و کسر را هردو مهمله و سکون یای مثناة تحتانیه و فتح طای مهمله و الف
 * و ضم زاور و سکون سین مهمله بلغث یونانی شطرا لغب را نامند آن تب صغراوی و بلغثی متمیز از یکدیگر اند که یک روز نوبه صفرا و
 * یک روز نوبه بلغم باشد * ابنه بضم همزه و سکون بای موحد و فتح نون وها مرضی است که حادث میگردد مردان را خصوصاً کسانیکه
 * در مزاج ایشان انوثت غالب باشد و نادره است که مردان با ایشان مقاربت در نمایند که مجامع را اما بین دو انثیین
 * خود به بینند ایشان را منی و شهوت بسیار است اما غیر متحرک خود بخود و بدن سبب تحرکت در می آید و در نوع می باشد
 * یکی جمیلی خلقي طبیعی و دوم حادثی * اما جمیلی یا از قبیل ابون است که پند را و ما بون بوده و یا آنکه با مادر او بسیار مقاربت
 * در بر خصوص در حال حمل و یا ارضاع میکرده که سرایت بدن کرده و یا از جهت حصول مزاج انوثی است در خلقت او
 * * و بدن که الت تناسل این ما بون نسبت بد یکران غائر مائل باندرون و کوچکتر می باشد و در هنگام و فوروزیادتی منی
 * د غلغله در آن می یابد و او بصورت اگرچه مرد است اما بصورت از زن بدتر است * و اما حادثی اگر به سبب اعتماد بدن
 * است و احوال ایشان مختلف می باشد بعضی بمقتضی مجامعت لذت مییابند و بعضی بانزال منی در دبر و اما معای ایشان
 * و تسکین حدت آن از وصول منی و بعضی خود نیز در آن حال انزال میکنند و ازین قبیل حالات دیگر * ابورما بفتح اول
 * و ضم بای موحد و سکون و او و فتح را و سکون سین هردو مهمله و فتح میم و الف و بنون نیز آمده بجای بای اول لغت یونانی
 * است بمعنی سیلان و با صطلاح اطباء رومی است حادث از خون و ریح * ابو بلنسیما بفتح اول و ضم بای موحد و سکون و او و فتح

بای موحده و سکون لام و کسر قاف و سکون سین مهمله و فتح یای مثناة تحتانیة والـف فالجی است که شامل تمام هر دوشق بدن
 باشد سوای صورت * ایلیامیا بفتح اول و کسر بای موحده و سکون یای مثناة تحتانیة و کسر لام و سکون یای مثناة تحتانیة
 و کسر میم و فتح یای مثناة تحتانیة والـف بعضی گفته اند نوع از صرع است و بعضی گفته اند تشنجی است که مانع حس و
 حرکت باشد * آتشک بضم الف و فتح تای مثناة فوقانیة و شین معجمه و کاف مرضی است که حادث میگردد از صعود ای مخترق
 یا متعفن که بواسطه غلیان و انفصال اجزای آن از هم طبیعت آن را دفع بظاهر جلد و یا باطن بسوی عضوی از اعضا که
 خفیس و یا ضعیف قریب و یا بعید یا بد نماید و یا بسوی اکثر اعضا بحسب قلت و کثرت ماده حتی باستخوان و اعصاب نیز
 خواصه عضو متورم گردد و یا متفقر و یا نکردد و انواع آن بسیار میباشد و نوع زبون آن میخورد عضو را می اندازد آن را
 اگر زود معالجه نمایند و بعد معالجه اثر آن در تمام بدن بعضی را مدت و بعضی را مدت العمر میماند و باد آن معاصل را
 متورم می سازد و از حرکت باز میدارد و سنگینی در عروق بهم میرسد با حرارتی و لیمی و بعضی نوع آن با سوزش بسیار
 می باشد که گویا آتش بران عضو کفاشته اند و میموزد و لهذا آتشک نامند و آبله فرنگ نیز نامند جهت آنکه آبله ای
 ظهور آن از فرنگ بوده و یا از نواح آن برای آنکه مل ارا و شان بیشتر بر اغذیه غلیظه کویعه سوداویه است مانند گوشت
 گاو و خنزیر و مرغابی و امثال اینها و شرب شراب و کم متوجه تنظیف بدن می شوند بغسل و غیر آن * و ارمنی دانه نیز کویند
 جهت آنکه اولا از بلاد ارمن ظاهر شده و اکثر حدوت آن اولاً بر اعلای بدن مانند صورت و سر می باشد باعتبار غلیان
 من کور و صعود اخوة آن و یا با سافل خصوص حوالی اعضای تناسل بجهت ثقل ماده آن که سودا است با سفل و چون بعیار
 باشد ماده آن و یا کهنه شود و جلد و لحم و اوتار و اعصاب و عضلات حتی استخوان نیز بهم میرسد و در اعضای باطنیه نیز
 بخلاف امراض جلدیه دیگر از اقسام خرب و جذام و جدري و غیرها و دانه های آن در ابتدا کوچک و سوزش پر آب بدن
 آنکه بسیار سوز و یا بلند باشد اطراف آن بلکه هموار و برابر می باشد باین و با حدت و سوزش بسیار بر می آید و چون
 متفقر گردد در چرک و رطوبت آن بهر عضو که برسد نیز متفقر گردد و با اعتبار در داءات ماده و بخار و نفس صاحب آن نیز
 باعتبار کمال خباثت مموری و بعضی مزجه لطیغه را مضراست حتی پوشیدن جامه صاحب آن و نوعی از این از مباشرت با
 زنان فواحش بر قضیب او را بهم میرسد و این نیز اصناف می باشد بعضی از آن بمرتبیه ردی است که بزودی قضیب را اگر
 خبر نگیرند و بمعالجه آن نه پردا زند ساقط می گرداند و به تفصیل در رساله آتشک حکیم میر عمادالدین محمود قدس سره
 من کور است * الاتساع بکسر اول و تای مثناة فوقانیة مشفده و فتح سین مهمله والـف و عین مهمله مرضی است که کشاده میگردد
 در آن عصبه مجوفه چشم و حدقه نیز بقول صاحب اسباب و علامات زیاده از حد طبیعی و بعضی گفته اند اتساع ثقبه عنبی است
 زیاد از وضع طبیعی و اختلاف نموده اند اطباء در آن و در انتشار بعضی مخصوص دانسته اند اتساع را با اتساع عصبه مجوفه و
 انتشار را با اتساع ثقبه عنبی و بعضی بعکس این گفته اند و از کلام متقدمین ترادف هر دو با هم ظاهر میگردد و تحقیق آن
 است که اتساع در پردۀ عنبی و یا در ثقبه می باشد و انتشار نور لازم آن است و اتساع مرض است و انتشار عرض و فرق
 میان هر دو آن است که در اتساع ظاهر میگردد نور منتشر در اجزای عین و در انتشارنی و کسانیکه عارف بدن نیستند
 می پندارند که گویا چشم او می کشاده است * احتباس احتقان و اجتماع مواد است در بدن و لازم و متعدی هر دو
 می آید و احتباس طمات از آن قبیل است * احتواء الرطوبة علی القلب مرضی است که انسان در می یابد که کویا دل

اود را بشناسی کند بجهت آنکه در می یابد سردی و رطوبتی را که فزاید گرفته است دل را و دل حرکت می کند برای دفع آنها
 از خود پس کوپا شنا میکنند در این مرضی نمیباشد مگر بشرکت معدّه * الاختلاج بکسر مزه و سکون خای معجمه و کسر
 تایی مثناة فوقانیة و فتح لام و الف و جیم جستن عضوی است غیر معین از بدن که مهبیای حرکت انبساطی باشد بسرعت و
 پی در پی بی اراده برای دفع ماده ریحی محتبس در آن عضو و بزودی ماکن شدن آن اگر ماده آن اندک و رقیق
 باشد و الا باز اگر ماده در آن مجتمع گردد آن حرکت نیز عود نماید و همچنین اگر غلیظ و بسیار باشد امتداد مییابد
 و کثرت امتداد آن مندر با مراض است مثلاً اگر شامل تمام بدن باشد مندر بکته و کزاز و فالج و رعشه و استرخا است
 و اگر در وجه باشد مندر بلقوة و اگر در مرقا باشد مندر بصرع و مالتخولیا و اگر در شرا سیف باشد مندر با ورام صدر و اختلاج
 لب مندر بقیق و در ابتداء لقوة و صرع اختلاج لازم و مقدمات آن است و فرق میان آن و رعشه آن است که رعشه در اعضای
 آلیه یعنی مرکبه بهم میرسد و حرکت آن بی ارده و مائل با سفل میباشد و سرعت حرکت تسکین نمیباید و بزودی باز عود
 نمیکند بختلاف اختلاج که حرکت با وجود عدم اختصاص بجهتی مائل بفوق است * و بد آنکه اختلاج در اعضای بسیار
 نرم مانند مخ و دماغ و در اعضای بسیار صلب نیز مانند استخوان نمیباشد بلکه در اعضای متوسطه در نرمی و صلابت عارض
 میگردد * اختلاج القلب حرکت ناخوش آینده دل است به سبب فراطامت * اختلاج المعدة حرکت شبیه بخفغان است که در
 معدّه حادث میگردد و لیکن از قبیل اختلاج که در اعضای عضلاتی بهم میرسد نیست * اختلاج العقل آفتی است که در افعال فکریه
 بهم می رسد که در آنها تغییر و تشویشی رو می دهد اما بصرف حد بطلان و زوال نمیرسد و الا جنون نامند * الاختلاف بکسر اول و
 سکون خای معجمه و کسرتای مثناة فوقانیة و فتح لام و الف و فاسهال پی در پی و اسهال دوری را نیز نامند و کاه بمعنی اختلاف
 الدم نیز آمده * اختلاف الدم کاه مراد از سحج امعاست و کاه اسهال کبدی و فرق میان آن هر دو از چند وجه است اول
آنکه کبدی بسیار بد بو میباشد به سبب حرارت و رطوبت کبد بخلاف اعانی دوم آنکه کبدی مقدار آن بسیار میباشد
به سبب بسیاری خون در اینجا بخلاف معوی سوم آنکه در کبدی اولاً بواسطه دفع میشود و بعد از آن خون به سبب دوری کبدی
بخلاف معوی که مخلوط با خون می باشد چهارم آنکه کبدی بی وجع میباشد به سبب عدم احساس کبد بقول جمهور و کمی
وجع بقول مسیحی بخلاف معوی که قوی الوجع است به سبب قوت احساس آن * الاختناق بکسر اول و سکون خای معجمه و فتح
نون و الف و قاف در لغت بمعنی خفه شدن و باصطلاح اطباء عبارت از نرسیدن نفس است بسوی رئه و قلب و یا رسیدن آن
اندک اندک و بد شواری و جمیع اصناف خوانیق با تنگی نفس و عمر بلع میباشد و اگر سبب در خنجره باشد نفس بیشتر
میباشد و اگر در مری باشد بالعکس * اختناق الرحم مرضی است شبیه بصرع و غشی که ابتداء آن از رحم و انتهای آن بد مایع
و دل بواسطه حجب عروق ضواری و غیرها میباشد * اما مشابیه آن بصرع از جهت ادوار و سقوط و تشنج بعضی اعضا مانند
هاق و غیر آن است * اما مشابیه آن بغشی از جهت آن است که صاحب آن می شنود فریاد و آواز غیر را و از برد اطراف
و زردی رنگ رخسار و صغرنیض و نفس در اکثر احوال و کاه در آن نفس عظیم می باشد و بعد از اذاقه زیاده اشتداد
می یابد بسبب انصباب ماده در آن حین * اما مشابیه آن بالا شتر اک بصرع و غشی از جهت تعطیل اکثر قوای
محرکه و حساسه است و رحم در آن کشیده می شود بجانب فوق و کاه مائل یکی از دو جانب راست و یا چپ می باشد
بصوب استرخا و حبس طمغ و منی * اخيلوس بفتح اول و کسر خای معجمه و سکون یای مثناة تحتانیة و ضم لام و سکون

زا و عین مهمله ورمی است که در موق انمی چشم بهم می رسد * ادلاع اللسان بکمر اول و سکون دال مهمله و فتح لام
 و الف و عین مهمله بزرگ شدن زبان است بموتبه که در دهان نکند و بیرون آید و شیخ الرئيس از جمله اورام دانسته
 و بعضی از غیر جنس اورام گفته * اربیان بضم اول بوا می و انف است و بفتح اربیان که نوعی از مایه است * ارتعاش مرضی
 است شبیه به تشنج که حادث می گردد در اعضای آلیه یعنی مرکبه که متحرک باراده اند و فرق میان این و اختلاج بد آن است
 که اختلاج دفعه حادث میشود و نیز دفعه زائل می گردد بخلاف ارتعاش و در ارتعاش عضومیل بطرف پائین میکند بخلاف اختلاج
 که متوجه بجمع جهات و بمالامائل میباشد و کاه در قصبه ریه بهم می رسد و کلام مرتعش مینماید دائم قاصب آن باقی است
 و ریشه که عارض پیران گردد بسبب ضعف قوت ایشان زائل نگردد * ارتیاق انغلاق رحم و ریق است * ارقان در لغت
 بمعنی برقان است و ماروق و میروق شخصی است که او را یرقان باشد * ارتفاع الخصیه بالا رفتن یکی از ان هردو است و یا
 هر دو از کیس خود بموی عانه و مانع آید از اکثر حرکات و بول بد شواری و قطره قطره آید و سبب آن استیلای بروت و ضعف
 است بران اگر ضعف باشد کوچک و کشیده شود بنفیس خود چنانچه در حال خوف بسیار و فرورفتن در آب سرد بهم می رسد
 و اگر سبب آن قوی باشد خصیه بتمامی بالا رود بموی مراق و غائب شود و کاه با عباب مذکوره قضیب نبوی تمام می بالا می رود
 * استرخا مرضی است عصبانی که ضعیف و سست می گردد در ان عضله اعصاب حرکت و عاجز می آید از تحریک عضو
 بد آن سبب اعضا است و افتاد و میباشند و مطاوعت در حرکت انقباضی نمینمایند و مخصوص بعضوی نیست و اکثر لازم
 فالج است و نزد قدما مرادف فالج است و مانند متاخورین پس فالج عبارت از استرخای حادث در یک شق بدن است و استرخا
 مخصوص بعضوی است * استرخاء الجفن بفتح جیم و سکون فارون مستی است که در رمل ها بهم می رسد در پلك بالای چشم
 بسبب مستی عضله کشنده آن بموی بالا از غایبه و طوبت بوان * استرخاء الشرج بفتح شین معجمه و رای مهمله و جیم در آخر
 مرضی است که بر ازور ریح از مقعد بیرون می آیند بسبب آفتی که در عضله مطبقه ممسکه آن بهم می رسد و یا بسبب رسیدن
 سردی بدن و یا تشرب آن رطوبات را * استسقا در لغت بمعنی طلب آب است و اجتماع مای اصغر را در شکم نیز گفته اند
 و با صلاح اطباء مرضی است که اکثر حادث می گردد از ماده بارد غریب که داخل خلل اعضا گردد و اعضا را برآمده دارد
 و آن یا مفرد میباشد یا مرکب و مفرد از سه نوع بیرون نیست زیرا که ماده آن یا رقیق است یا غلیظ قوام دارد رقیق در نوع
 است یکی آنکه شامل جمیع ظاهر بدن باشد که در خلل و فرج اعضا داخل شده آنها را برآمده دارد و اکثر ابتدا از قد مین
 و ساقین و سرین و شکم و زویر چشم کند و بعد از ان به پشت و هتاه و رخسارها پس بسا اعضاء و این را لحمی نامند و دوم آنکه
 شامل جمیع اعضا نباشد بلکه در مواضع خالیة نواحی اعضای مدبره غذا و اخلاط مانند فضای بطن که عبارت از معدة و کبد
 و معا است مابین صفاق و ثرب و یا ثرب و امعاده متخلخل کشته شکم را برآمده و منتفخ دارد و این را طبلی نامند و غلیظ
 یکنوع است و ماده آن نیز در مابین صفاق و ثرب و یا مابین ثرب و معادرآمده شکم را بزرگ دارد و این را زقی نامند و وجهه
 تسمیه هر یک بسبب مشابهاست آن است بد آن زیرا که لحمی مشابه بغریه و چاقی بدن بسبب زیادتی گوشت است * طبلی
 بسبب مشابهاست شکم آن است بطبل که چون دست بران زنند مانند طبل از ان آواز آید * وزقی بسبب مشابهاست آن بخیك
 پر آب است که چون حرکت دهند آواز آب از ان آید و این را بدترین انواع گفته اند و استسقای مرکب چهار نوع است
 زیرا که مرکب یا از در نوع است مانند مرکب از لحمی و زقی و یا از لحمی و طبلی و یا از زقی و طبلی و یا از هر سه * اسرا بول

بضم الف مراد ازان احتباس بول است * اسقاط از لاق جنین است از رحم و برآمدن آن غیر تام * اسنان الف را هم نوعی
از مرض تشقق اظفار است * اسهال مرضی را نامند که حادث شود در مواد بدنیه و حرکت کند معای مستقیم و دفع گردد
از ان فضول زیاده از مقدار طبیعی و بالا جمال آنکه برآمدن مواد بدنیه است بطریق معای مستقیم زیاده از مقدار
طبیعی و از هر عضو که باشد منسوب بدان میدانند مانند معوی و کبدی و مراری و دماغی و طحالی و ماساریقی
و اوقات معین باشد آن را در وری نامند و اسهال معوی کاه با سحج و گاه بدون سحج میباشد و بی سحج را زلّی نامند و
لهذا مراد از مطلق معوی سحجی است و نیز اسهال کبدی و ماساریقی میباشد و فرق میان کبدی و ماساریقی آن است که
کبدی متغیر میباشد با آن رنگ بول نیز بخلاف ماساریقی و فرق میان آن هردو معوی آن است که خلط منفع از
کبدی بسیار میباشد و غیر مخلوط بهر از بلکه خلط بعد از بروز دفع میگرد و بدن و مغص و سحج و مرآت آن کم بخلاف معوی
که با مغص و سحج و درد و اندک اندک و متصل بهم * اسهال الد موی اگر از انفتاح عرقی باشد از عروق معای دقاق اول
غائط دفع گردد پس خون رقیق آید با ریاح و قرا قروزی و اگر از معای غلاظ باشد اول غائط با خون بر آید پس بی خون
و با آن علامت بواسیر نماید و اکثر بسبب سحج اخلاط ماده حریقه و یا اسهال بسیار باشد که خراشیده شود سطح امعاء
این باعث بسیار و مخلوط بظاهرا غائط باشد * اصن بفتح الف و صاد مهمله و نون مشدده بد بوئی زیر بغل و صنان نیز
نامند * اطروغیا بفتح الف و سکون طای مهمله و ضم رای مهمله و سکون و او و کسر غین معجمه و فتح یای مثناة تحتانیة و الف
لا غری بدن است بسبب نیافتن غذا * اعتقال عند الاطلاق مراد بسته شدن زبان است باین حیثیت که قادر بر تکلم
نباشد و عند التقیید بطبیعت و یا بطن بسته شدن شکم است * اعوجاج الد کر تشنج و کشیدگی ذکر است و میل کردن آن
همیشه بیکطرف * اعیاء بکسر همزه کلال و مانند کی بسیار است که عارض مفاصل و عضلات گردد و بعرف آن را تعب نامند
و آنچه از غیر حرکت باشد و سبب آن معلوم نمیشد مقلد مرض است و بعضی گفته اند اعیاء چون اشتداد یا بد تشعیر یوه بهم
و مد و چون زیاده گردد نافض و حمی عارض گردد و بر چند نوع است آنچه بتوسط حرکت عارض گردد آن را اعیاء ریاضی
نامند و آنچه بواسطه قروح آن را قروحي و آن آنست که سر و بدن درد نماید نزد دست کند اشتن بران و آنچه بواسطه کشیدگی
اعضا آن را تمندی و آنچه بواسطه ورم بعض اعضا آنرا ورمی و آنچه بواسطه بیروست و خشکی اعضا باشد آن را قشقی نامند
* اغماء بکسر الف و سکون غین معجمه و فتح میم و الف مهمله و ده ضعف قوی قلبی را نامند یعنی بهوشی حادث از ان و صرع
خفیف را نیز نامند * اظطیوس بالف مکسوره و فای ساکنه و کسر طای مهمله و ضم یای مثناة تحتانیة و او ساکنه و سین مهمله
لغت یونانی است بمعنی حمی د قی * اظطیوس و اظطیقس و اظطیغوس بکسر الف و سکون قاف و کسر طای مهمله و سکون یای
مثناة تحتانیة و ضم عین مهمله و سکون و او و سین مهمله و بلغت دیگر بدل عین قاف و حذ ف و او و بلغت دیگر بنون بجای
قاف اول هر سه بمعنی حمی د قی است * اقعو ما بفتح الف و سکون قاف و ضم عین مهمله و او و فتح میم و الف قرحه است
که با خشک ریشه باشد و در تنقیه آن مخاطره بود و اغشیه را بخورد و چشم را فاسد سازد * انتواء بکسر الف و سکون لام و کسر
قای مثناة فوقانیة و فتح و او و الف مهمله و ده زوال و برآمدن فقرات است بطرف راست و یا چپ * التصاق الجفن چسبیدن
جفن بمقله است و یا چسبیدن جفن اعلی با غل * السن بفتح اختلاط عقل است چنانچه گفته میشود که به تحقیق السن

الرجل یعنی مرد مألوس است یعنی مجنون است * الم بفتح همزه و لام گفته اند مرادف وجع است قرشی گفته آنچه بر من
ظاهر شده آن است که الم اعم از وجع است جهت آنکه الم ادراک منافی است بهر قوتی از قوی که باشد و وجع ادراک نفس
لبس است و مولانا نفیس گفته هر چند تفحص کردم در کلام متقدمین و متأخرین فوق میان الم و وجع نیافتم در موارد
استعمال شان و صاحب بحر الجواهر گفته که مسیحی نیز فرق میان الم و وجع به باطن نموده مؤلف گوید که اگر
بالم ضربان و شدت و ضعف باشد وجع است و بدون آن الم و نیز در تعریف الم گفته اند که بآمدن از حال طبیعی
است بمری حال غیر طبیعی * الا مثلا عیارت از پیری بدن است از اخلاط و مشرف بودن بر مرض و کاه اطلاق
مینمایند بر داءات اخلاط بحسب کیفیت و این را مثلا بحسب کیفیت می نامند و کاه اطلاق می نمایند بر کثرت کمیت
اختلاط و ارواح بدلیکه پر کنند او عیه و امکان خود را و بکشند اعضا را هر چند بحسب کیفیت صالح باشند و این را مثلا
بحسب او عیه نامند زیرا که هرگاه از مکان چیزی پر شود البته عرض آن می افزاید و از طول آن میکاهد و همین باعث کشیدگی
در طول و انضغاط اطراف خود است در عرض و کاه بر پیری معدل از طعام و شراب نیز اطلاق می نمایند * امتلاى غلاف
القلب ممثلي و پر شدن غلاف قلب از رطوبات منحلّه از اس و پر شدن عروق آن است از خون غلیظ که از غذای قلب و
رئه باز ماند و با آن عظم نبض و هواء تنفس و انضغاط و انتشار منخربین و مانند اینها در موی و بطوء نبض و تراخی و اختلاف
آن در رطوبی می باشد * ام الدم تفرق اتصالی است که در شریان بهم رسد و بعد یلای گفته تفرق اتصال اگر در شریان
واقع شود و ملتحم نگردد و خون از آن جاری شود و بقضائی که در اطراف آنست بریزد و پر کند آن را و چون بفشارند آن
فضا را بر گردد آن خون باز بمری شریان این را ام الدم نامند و قوم اطباء هر انقباض شریانی را ام الدم میگویند * ام الضیآن
صرعی است که عارض اطفال میگردد از حین ولادت تا چهار پنج سالگی و این اکثر صفراوی و با تب حاد محرق خشک قشعی
می باشد و چون اطفال را بیشتر عارض میگردد لهذا آن را ام الصبیان نامیدند و بعضی ریح الصبیان را نیز همین میدانند
و آنرا ام الشیطان و فزع الشیطان نیز نامند * امغیار ینوس بفتح الف و سکون میم و کسر عین معجمه و فتح یای مثناة تحتانیه
و الف و کسر رای مهمله و سکون یای مثناة تحتانیه و ضم نون و سکون واو و سین مهمله حمی بالغیمه د اثره است بلغم یونانی
* ام ملک بکسر میم ثانی و سکون لام و فتح دال مهمله و میم بمعنی حمی است * امورید و س بفتح الف و ضم میم و سکون
واو و کسر رای مهمله و سکون یای مثناة تحتانیه و ضم دال مهمله و سکون واو و سین مهمله بیونانی بمعنی جریان خون از
بواسیر است * انبرسیما بالف مفتوح و نون ساکن و بای مضموم و واو ساکن و سین مکمو و بای مثناة تحتانیه و میم مفتوح و
الف بیونانی بمعنی سلاق است * انتشار الاملاب بنای سه نقطه بعد تایی مثناة فوقانیه و رختن مرگان است بهسب جمع شدن
رطوبت در آنها و یا فاسد شدن غذای آن و میل نمودن بمری حلت و حرارت * انتشار بکسر همزه و سکون نون و کسر
تایی مثناة فوقانیه و فتح شین معجمه و الف و رای مهمله مرضی است که کشاده میگردد در آن سوراخ پرده عنینی چشم زیاده
از مقل از طبیعی و بدان سبب نور با صوره بخط مستقیم بر نمی آید و منتشر میگردد و بمرئی نمیرسد * انتصاب النفس مرضی
است که در آن قادر نمی باشد انسان که نفس بکشد مگر آنکه راست به نشیند و گردن را راست بدارد و سر را بالا کند * انتفاخ بکسر
همزه و سکون نون و کسر تایی مثناة فوقانیه و فتح فای و الف و خای معجمه زیادتی است که در عضو بهم رسد بهسبب در آمدن
ماده ریحی در آن با خارش هرگاه مطلق ذکر نمایند و مقید بانتفاخ بطن و یا غیر آن مراد زیادتی حاصل از ماده رخور ریحی

و غیر آن است که در آن عضو بهم رسد * انتفاخ العین زیادتی است که از ماده با رذ خلطی و یا رطبی عارض چشم گردد یا خارش
 * انطباق المري مرضی است که حادث می گردد در مری از استرخا و سستی عضله ممکنه آن و گویند از سستی عضله منبسطه آن
 است که صاحب آن نمی تواند چیز را فرو برد از آب و غیر آن از اشیا رقیقه هائیکه ولیکن لقمه بزرگه و اشیا غلیظه ثقیله را فرو
 می برد بدون مشقت * انقباض الدم من الاذن جاری شدن خون است از گوش بسبب بحران و یا بوییدن شدن رگی از رگهای آن
 و یا امتلائی که مودی با نشقاق و انتفاح گردد و یا بوییدن ضربه وصله بد آن * انقلاع الاذن بواستن گوش است از جای خود
 بسبب جذب قوی از آفتی که بد آن رسد و یا ورمی و ریحی که بفشارد آن را و از جای خود بر آورد و سست کند از جانب دیگر
 * انقلاب الجفن مرضی است که میل میکند در آن مزکان بسوی اندرون و حلقه را کج میکند * انقلاب المعده مرضی است که
 انعام طعامی را که می خورد بعد هضم شدن آن را قی مینماید و وجه تسمیه آن بدان جهت منقلب شدن و برگشتن اسفل آن
 باعلای آن است و یا از جهت انقلاب فعل ماده و انعکاس آن است از مقتضای طبیعت مفرد و فرق میان آن و ایلاوس بدان
 است که آنچه در انقلاب معده دفع می گردد متعفن نیست و در قی قشور رقیقه می باشد و نیز دخول در حوضات و جمع شدن مینماید
 بخلاف ایلاوس * انقباض ریوس بفتح همزه و سکون نون و کسر قاف و سکون یای مثناة تحتانیة و فتح میم و الف و کسر رای مهمله و ضم
 یای مثناة تحتانیة و سکون و او و سین مهمله تپ بلغمی نایبه است که هر روز آید * انقباض لوس بفتح همزه و سکون نون و کسر قاف
 و فتح یای مثناة تحتانیة و الف و ضم لام و سکون و او و سین مهمله حمی یومی است که بآن برودت در باطن و حرارت در ظاهر باشد
 * انکسار الاذن شیخ نجیب الدین سمرقندی گفته شکسته شدن غضروف گوش است بحالیکه در حس ظاهر گردد و بعضی گفته اند
 انکسار را بوقوع افتراق اتصال غضروف اطلاق نمینمایند برای آنکه غضاريف نرم و قابل انعطاف و انحناء اند و قبول انکسار نمیکنند
 بلکه قابض رض و کوفته شدن اند * اوذیما بضم اول و سکون و او و کسر ذال معجمه و سکون یای مثناة تحتانیة و فتح میم و الف
 و رم رخو بلغمی است که چون دست بر آن کند از آن فرو رود و در بحال اصلی آید و بلند شود و رنگ آن سفید باشد و با آن
 حرارت و الم نباشد و به ندرت با آن اندک وجعی باشد * اورا طیس بضم الف و سکون و او و فتح رای مهمله و الف و کسر
 طای مهمله و سکون یای مثناة تحتانیة و سین مهمله بلغمی یونانی بمعنی شونا قی است * اورام الاذن ورمی است که در بنا گوش
 از بیرون صماخ بهم رسد و این در اکثر خطرناک است و لهن ارد کردن آن ممنوع است جهت آنکه جای ریختن فضول ردیه
 دماغیه است مانند ورم زیر بغل که جای ریختن فضول ردیه قلبیه است و ورم کنج ران که جای ریختن فضول کبدیه است و
 اینها را اورام مغا بن نامند * اوفیلوس بالف مضمومه و او و ساکنه و نای مکسوره و یای مثناة تحتانیة ساکنه و لام مضمومه و او و
 ساکنه و سین مهمله و رمی است که در موق انصب چشم بهم رسد و منفجر نگردد و چون منفجر گردد آن را غرب نامند * ایلاوس
 یکسر اول و سکون یای مثناة تحتانیة و فتح لام و الف و ضم و او و سین مهمله علامه گفته که رجعی است که در معای علیا که دقیق
 است بهم رسد و منع کند نفوذ ثفل را بسوی معای سفلی که غلیظ است بحالیکه ناچار از دهن بر آید و تفسیر آن را جالینوس
 در علوقن بر باب ارحم و بقرا طبه المستعاض منه کرده در فصول خود گفته که چون حادث شود در قولنج مستعاض منه قی و فواق
 و اختلاط دهن پس آن دلیل بدی حال مریض است و نیز در آن فصول گفته که شخص را حادث شود تقطیر البول در قولنج
 معوف با یلاوس پس آن شخص در هفت روز می میرد * حرف الباء الموحدة * الباء شناسم بفتح با و الف و دال مهمله و
 سکون شین معجمه و نون و الف و میم سرخی بد آید * است شبیه با بتل ای جنام که در صورت و دست و پا بهم میرسد مخصوص

در هنگام سردی هوا و زمستان و کاه با آن قروح می باشد * البثور بضم با و ثای مثلثه و سکون و او و رای مهمله دانه های
کوچک است که در ظاهر بدن بهم می رسد و احد آن بشرة و بشر است * البثور فی الحلق دانه ایست حار و سوزنده که کاه در حلق
بر می آید و بیشتر بر مرئی جهت آنکه قابل مواد زیاد است از حلق و کاه بر قصبة رئه * بثورات السعال سرفه که سبب آن
بر آمدن بثور باشد در رئه * بثور الانف دانه ایست صلب که در بینی بهم می رسد و شبیه بشا لیل می باشد * البثور الغریبة
دانه های کوچک سفید است که بندرت و شدت و در بدن بر می آید و در انواع می باشد آنچه بیخ آنها صلب مانند غدد و در
آن کم و سر آنها بواق می باشد بسبب چرک آن زائعات الاصل می نامند و آن یا متقلب می شود و بزرگ می گردد مانند دمل
و یا بر صلابت و کوچکی خود میماند و این بسبب ردا عت ماده آن است و بعضی دانه های صلب کوچک سرخ رنگ می باشد که
بی درد و وجعی از بدن ظاهر می شود پس مخفی می گردد و در موضع دیگر بر می آید و چند نوع دیگر نیز می باشد
یکی را شب کم و دیگری را بثور اصل اع و دیگری را بثور القفار می نامند * بثور الملتحیه قروحه ایست باد آنها که در بدن
ظاهر می شود و از آن چرک آب بر می آید و بوی آن خوشکریه بسیار می بندد و با آن خفقان و غشی می باشد و از جنس سعفه
رودیه است و بلخیه از آن جهت نامند که در بلخه بلخ بسیار بهم می رسد و اکثر اینها از جمله امراض مسریه است که بد دیگری
سرایت می کند * بثور الملتحیه بفتح لام و بای موحده و کسرنون و فتح یای مثناة تحتانیة و عاده انهای سفید ریزه است که
بر صورت و بینی بر می آید شبیه به نقطه های بشیر چکیده بر عضو و چون آن را بفشارند از آن چرکی شبیه بشیر منجمد و روغن
غلیظ بر می آید * البثور ان بضم بای موحده و سکون حار و فتح راهرد و مهمله و الف و نون لغت یونانی است بمعنی فصل
الخطاب و آن روز مجاری طبعیت با مرض است و با اصطلاح اطباء تغییر بدنی عظیم است که دفعة جادت میشود و یا بسوی
صحت یا بسوی مرض و یا بسوی ناخوشی حال و هلاک و بخران یا تام جید است و یا تام ردی و یا ناقص جید و یا ناقص
ردی و تشبیه کرده اند مرض را بد شمن با غی بر ملینه بدن و طبعیت را با دشا حافظ آن ملینه و بخران بر روز قتل فیما
بین پس اگر باد شاه طبعیت بر مرض عکس و غالب آید و او را از ملینه بدن بیرون کنند آن را بخران تام جید نامند و بالعکس
بخران تام ردی و اگر بیک دفعه هیچک برد دیگری غلبه تام نیابد و محتاج بقتال دیگر باشند آن را بخران ناقص گویند
و درینصورت اگر غلبه از طبعیت باشد آنرا بخران ناقص جید نامند و الا ناقص ردی * بخو حة الصوت بضم اول و دو حای
مهمله اول مضموم و دوم مفتوح و میان آن هر دو را ساکنه و تا غلظت و سبکی و کوفتگی آوازه است به سبب ریختن مواد
غلیظه در مجاری آن خواهه دموی باشد و خواهه بلغمی * البثور بفتح اول و سکون حای معجمه و رای مهمله بد بوئی و کندی
دهان است و بد بوئی دهان و دند آنها بار طوبت معدی * بخر الانف بد بوئی بینی است و آن یا به سبب بواسیر
متعفن در آن است و یا بر سیدن بخار ردی و بد بوئی از حنک به بینی * البثور بفتح بای و او را دال هر دو مهمله و ها
رطوبت غلیظی است که منجمد و متحجر گردد در پلک چشم و رنگ آن مانند سفیدی باشد شبیه به برد یعنی حب غمام
که بفارسی راله نامند * البثور سام بفتح اول و سکون را و فتح سین هر دو مهمله و الف و میم لفظی مرکب از فارسی و یونانی
است و آن ورمی است که عارض می گردد در دیار غما که حجابی است میان کبد و معده و حائل است میان آن هر دو
و متصل است حجابی که میان قلب و معده است و اتصال بیکی از دو پرده دماغ که با حس است دارد و بدین سبب
درد و وجع آن حجاب بد دماغ می رسد و در آن اعراض سرسام ظاهر می گردد و این بنا بر قول شیخ نجیب الدین

است * و اما بنا بر قول مولانا نفیس و رمی است که در زلف حجاب حاجز بهم رسد و آن حجابی است که فاصله است میان قلب و معدة
 * البوش بفتح با و رای مهمله و شین معجمه نقطه های ریزه سیاه است بقدری که کنجی که بر صورت بهم میرسد و کاهه مائل به مورخی
 و کمودت نیز میباشد و بفارسی کنجی که نامند * بشم بفتح با ی موحد و سکون شین معجمه و میم بمعنی تخمه است * البصر
 تحریک بار را و صاد هر در مهمله و آن را ابرص نیز نامند بزایدی الف مفتوح در اول داغهای سفید با عمق است که در ظاهر
 بدن بهم میرسد و روز بروز پهن میشود و هر ایت بباطن نیز میکند کاهه در بعض اعضا و کاهه در تمام بدن میباشد باین حیثیت
 تمام بدن را فرا گیرد و سفید میگردد و این را ابرص منتشر نامند و در ابتدا بد شواری زائل میشود و در انتها و شمول بقای
 بدن معالجات آن از قبیل معجزات و خوارق عادات است و از جمله امراض مصریه است و متواتر است نیز * برص الاسود لکه های
 سیاه است که در ظاهر جلد بهم میرسد و با عمق میباشد در بعض مواضع بدن یاد تمامی آن و این نیز روز بروز پهن میشود
 و عمق بدن و پهن میگردد و ریوست بدن خشن و مانند فلس ماهی از آن خشک ریشها جدا میگردد به سبب آنکه مادر
 فاسد محترق است و از جمله امراض مصریه است و متواتر است نیز و این را اقوای مقشر نیز نامند * برص العیر
 عنیه است و میل نمودن بهوی سفیدی به سبب غلبه رطوبت بر آن * برص الاظفار نقطه های سفید که
 ظاهر میگردد * بطلان اللزق و فساد بفتح ذال معجمه و سکون و او وقاف بر طرف شدن حسن ذوق است
 است بعد یکه صاحب آن در دنیا بد و تفرقه و تمیز نتواند نمود میان چیز گرم و سرد * البطم بضم پ
 دا نه های بزرگ سیاه رنگ است که در ساق پا بهم میرسد و از آن چرک آب سیاه بر می آید * برکار به ذیابیطس است
 موحد و سکون کاف و میم عدم قد بر تکلم است و صاحب آن را بکم و بکیم نامند * بنات اللیل و اینها
 که در سردی هوا و شبها بر می آید و خارش میکند و تسکین می یابد و باز شدت میکند * البواسیر زوائد است که بر دهان
 و رکه های مقعد از خون سرد داری غلیظ بهم میرسد و انواع آن بهیاء است کاهه مخفی میباشد و کاهه ظاهر و کاهه از آن خون جاری
 میگردد و کاهه بنک میباشد و کاهه یکل آن میباشد و کاهه چند دانه شبیه بمر پستان و کاهه از آن رطوبتی سفید لزج طراوش میباشد
 و هنگام به حبس خون آن در طبیعت قبض و تفرغ و قراقرس بسیار در شکم میباشد و آنچه از آن خون جاری میباشد آن را دائمی
 آنچه غیر دائمی است عموماً نامند و واحد آن با سوراخ است و از جمله امراض مصریه است * بواسیر الریحی عبارت از
 غلیظ عموماً التحلیل است که احداث و جمع نماید در امعاء مانند قولنج و کاهه نظرف پشت و شراشیف و تاشانه بالارود و کاهه فرو
 یقطن و کرده و انشیم و قضیب و حوالی مقعد و قراقرس در شکم پیدا نماید و کاهه میل بمفاصل دهن و پانماید و فرقه و آواز
 انگشتان و مفاصل در هنگام قیام و قعود پیدا شود و کاهه اسهال الدام و غیر آن نیز احداث نماید و کاهه با بواسیر غیر ریحی
 گردد و با بواسیر ریحی زیادتی نمیشود * بواسیر الانف لحمی است زائد که در اندرون بینی می روید و منفذ آن را
 میمازد و کاهه سفید و نرم می و جمع میباشد و این سهل العلاج است و کاهه سرخ رنگ با کمودت و وجع بسیار و علاج این دشوار
 * بواسیر الشفه زیادتی و مطبوعی با کمودت بقدری که انگور است که در لب پائین بهم میرسد و منشق میگردد و سوراخ
 و وجع میکند و شبیه بتوت شامی میباشد و بی وجع و کاهه تجاوز از آن بلب بالا میکند و آن را نیز فرامیگیرد و کاهه تابنده است
 نیز میرسد * بواسیر الرحم زیادتی است که در عنق رحم از خلط سوداوی بهم میرسد و بحس لمس و یا ببصرتوان دریافت
 و از آن رطوبتی شبیه بزرگی میاید * البواسیر الثین مرضی است که میبکند از چشم در هر اندک زمانی چند قطره آب و باز می ایستد

* البهز بضم اول و سکون هاء و راء مهملة علتی است که در ریش بهم میرسد که صاحب آن نمیتواند در هنگام سکون میان دو نفس ساکن ماند بلکه بی اختیاری در پی نفس میکشد و بعضی ریه و این را یک مرض دانسته اند و بعضی غیر و علاقه گفته که فرق میان هر دو بدین نحو بیان کرده اند که ماده ریه در داخل عروق محتبس می باشد و آلات سینه خشن و ماده بیهوش و این ریه نرم می باشد و در وقت سرفه رنگ و سرخ میگردد زیاد از ریه به سبب احتباس بخار دخانه در شرايين و جوهري گفته که بیهوشی یعنی پی در پی کشیدن نفس است * بول الدم برآمدن خون است از ممر بول اگر اندک اندک آید از انقباض مزمن عرقی باشد و اگر دفعی بسیار آید از انشقاق رگی باشد و خون صرف تازه باشد و به سبب ضربه و یا سقطه و یا تنبؤل ادویه حادة حریقه و یا سمیه و یا متآكل شدن عرقی حادث میگردد * بول الدم موی آن است که ظاهر شود خون در بول و خون صرف نباشد * البول فی الفراش بول کردن انسان است در خواب و بیشتر اطفال موطوبین را عارض میگردد * هلموس بضم باي موحده و سکون و او و کسر لام و سکون یا ی مثناة تحتانیه و ضم میم و سکون و او و سین بیونانی بمعنی جوع بقري است * البهق به تحریک لکهای سفید رقیق و یا سیاه رقیق بی عمق است که در ظاهر بدن بهم میرسد و بتدریج پهن گردد و در سیاه آن پوست بدن خشن می باشد و فرق میان این و برص آن است که برص با غوص و نفوذ و غور در عمق جلد و لحم و تعظم نیز می باشد و بطي الزوال بخلاف بهق و سبب خلوث آن ضعف قوت دافعه فضول و خوردن اشیای غلیظه کثیفه است * البهت بضم باي موحده و فتح حاوئای مثناة فوقانیه باقی ماندن انسان است مبهوت ساکت لایعقل * البیاض به قیل است که در طبقه قرنیة چشم بهم میرسد از آن آنچه رقیق و بظاهر قرنیة است آن را اثر و غمام و سحاب و آنچه در باطن آن است آن را بیاض مطلق نامند و احمی دیگرند ارد و بیشتر از قرحه و رمد و آبله بهم میرسد * البیضه بفتح با و سکون یا ی مثناة تحتانیه و فتح ضاد معجمه و هاء درد سری است شدید مزمن دائمی که تمام سر را فرا میگیرد که در هیچ وقت تمکین نمی یابد و روشنی آفتاب و چراغ خوش نمی آید و بدشواری زائل میگردد ماخوذ است از بیضه هلاک که در وقت جنک بر سر میکند ارنه برای محافظت و تمام سر را فرا میگیرد و شیخ الرئيس گفته آن صدای است لایست ثابت مزمن که بهیجان می آید صعوبت آن هر ساعت باندک سببی و صاحب آن خوش نمی دارد صد او روشنی و مخالطه با مردم را و در وقت میل ارد تنهایی و تاریکی و بر پشت خوابیدن را و در می یابد هر ساعت که کوبیا مر او را بمطرقة میگویند و میکشند آنرا و شق میکنند * حوف التاء المثناة الفوقانیة * التآكل بفتح تاء مثناة فوقانیة و همزة و كاف مشددة مضمومه و لام فانی کردن و خوردن اجزای عضو است بسبب ریختن ماده حاد اکال بدن هر عضو که باشد مانند لثه و دندان و غیر این هر دو * التثارب بفتح اول و تاء مثله و الف و ضم و او و باي موحده و واضح تثارب بفتح تاء و تاء مثله و همزة مشددة و باي يك نقطه است که بدون و حالتی است که مضطرب میگردد انسان که دهان خود را بکشاید بسبب صعود بخار دخانه ریه غیر منظمه سریعه التحلیل از معدة بعوی هر عضلات دهان و از جنس تشنجی است که در عضلات فك عارض میگردد و بزودی زائل میشود و در خلث وارد است که عطسه از رحم و تناوب از شیطان است * التجر بفتح تاء و حاء ی مهملة و تشدید جیم و راء مهملة زیادتی غیر طبیعی است که در بدن ظاهر میشود و صلب میگردد و نیز اطلاق می نمایند خاصه بر ورم کوچک صلب که حادث گردد از ماده غلیظه در پلك چشم و منجمد و متعجر شود * التخمه بضم تاء و فتح خاء معجمه و میم و هاء عبارت از عفون انضمام طعام است در معدة و ماندن آن در آن غیر منظم بجان خود و یا مستحیل بجزو غریب و کیفیت غیر صالح کردن بدن

وجشاهای بدن بوزدن و گاه بوی طعام از آن آمدن و تمدد و ثقل و سهو زش معده و یا با غلاق بطریق امعاد فع شدن

* التخیلات الشاذة النادرة و آن تخیل نمودن انسان فاضل و مثلاً اشکال و ألوان مختلفه را در هوا بیند که ستونی از دور پیش

چشم او بلند میشود و با لامی رو و منتشر میگردد و بعضی آن منزلت بنزول آب است در چشم و علامت آن آنست که

باک و رت باشد و اندک اندک هر روز زیاده گردد و بعد اسهال و هنگام کوسنکی نیز کم شود * التریل بفتح تاء و رای مهمله

و ضم بای مشدده و سکون لام انتفاخی است که عارض اطراف بدن یعنی دست و پا و غیر آن میگردد بسبب ریختن بلغم

رقیق حاصل از ضعف هضم چنانچه در استسقا و اخو بعض حمیات و اسهالات عارض میگردد و گفته میشود زمین متربل

شد یعنی سبز گشت و بر آن گیاه روئید بعد خشکی وزن متربل گشت یعنی گوشت بدن او زیاده گشت و فربه شد * التریل

بفتح تاء مثناة فوقانیة و رای مهمله و ضم های مشدده و سکون لام نرمی و سستی گوشت بدن است و آملی گفته که انتفا

است که حاصل میشود در اطراف و اعضای قلیلة الدم بسبب غلبه بلغم رقیق و ضعف هضم آن * التزحر بفتح تاء و رای

و ضم حای مشدده و را هر دو مهمله حرکتی است که در معای مستقیم جهت دفع فضل عارض گردد و با تقاضا

چیزی دفع گردد و گاه با آن اندک خونی نیز باشد و سبب آن انصباب خلط مراری و یا رطوبی که مالیه باشد

و آنرا بگزرد و غده نماید و یا ثغلی در آن محتبس گردد که خروج آن دشوار بود و یا سرمائی بود که بمقعد و یا در آن را

قبض و جمع نماید * تززع الذی ماغ بفتح تاء و ذی معجمه اول مفتوح و دوم مضموم و ذی معین مهمله یکی در میان دو ذی معجمه

حالتی است که در میماید انسان در دماغ خود که کوپاد و میکند با وجع و از آن است صداع تزععی * تزید الاسنان بزرگ

شدن دند آنها است بسبب ریختن مواد غلیظه بسوی آنها زیرا که همچنان که دندان قبول مواد صالحه میکند و بزرگ

همچنین قبول مواد فاسده غلیظه میکند و بزرگ میشود و گاه باقی میماند یک دندان در طول زیاده از دندانهای دیگر بسبب

صلابت جرم آن و ناقص و کوتاه میگردد دندانهای مجاور آن بطول زمان و این زیادتی غیر حقیقی است بخلاف اول * التشنج

عصبانی است که حرکت میکند و بزمیکرد عضل در آن بسوی مبادی خود و کشیده میماند بیک جانب و لهذا

نمیکردند اعضا خواسته سبب آن امتلای عروق و اعصاب باشد و یا استقواء و بیس * تشنج المعده و آن کشیل کی

در اجزای عضانیة معده و یا ریاطات آن عارض گردد پس اگر در نفیس معده باشد محتوی نمیکرد معده بر طعام و بر

طعام هضم نیافت و اگر اندک احتوائی بد طعام قدری هضم یافته و اگر در ریاطات آن باشد پس اگر در ریاطات مربوط

و پشت است درین هنگام طعام در معده نمیماند و بجز در ورود منحل با معا میگردد و یا آنکه مویض مائل به یسار باشد

و اگر در ریاط رابطه میان معده و قوتین باشد این هنگام مریض منحنی و منقطع میماند و قادر بر راست کردن سینه نمیشود

* تعقد المفاصل یعنی سخت و بسته شدن مفاصل است که از صدور افعال طبیعی عاجز و قاصر باشد و حرکت نتواند

* تقشر القلب مرضی است که در میماید انسان که کوپاد او را میتوان شد و حالتی قویب بغشی او را طاری میگردد و

با فاقه می آید * تقطیر البول حالتی است میان عسر البول و جریان آن بی اراده و قطره قطره بر آمدن بشدت و

* تعلق العلق فی الحاق اگر اتفاق افتد که انسان آب زلزد و آب یا شام و در رکوی او زلزل پیدا کرد و بیرون حلق باشد

آید و اگر در داخل باشد یا در باطن قصبه رئه خواهد بود و بندرت واقع میشود که در آن چیزی سواى نفس داخل

و این هنگام سرفه بسیار میکند و تا زلزل انکردد و بر نیاید آرام نمیاید و یا بمری چسبید و این هنگام غم و تامل لازم آن است

وگاه خون رقیق با بلغم از حلق بر می آید بدن سبب دیگر و چون زانو بزرگ شود عوارض اشتداد یابد و در می یابد چشم
آن را و گاه اتفاق می افتد که زانو بالا میرود از حلق بطرف اصل بینی و مقدم دماغ را ثقیل میگرداند و مجرای آنرا بند
میسازد * تعقف الاظفار بفتح تا وعین مهمله و قاف مشدده و نا غلظت و اجتماع ناخن است خصوص بیخ آن که صلب
و بالیده مانند عظام نخره گردد و هنگام خارش از آن اجزای صغیر جدا شود و آنرا خن ام اظفار نیز نامند * تعقف النفس
غشیان و دل بر هم زدگی لازم را گویند و گاه بر طرف شدن شهوت طعاع را نیز نامند * التمدد شیخ نجیب الدین گفته
کشیدگی عصب است از هر دو جانب یعنی هم از مبدأ او هم از مقابل آن و لهذا در آن عصب ایستاده میماند و میل
بجانبی نمیکند و ضد تشنج است و شیخ الرئيس گفته مریضی است آلی که منع میکند قوت محرکه را از قبض اعضائی که از شان
آنها است منعقب شدن و بر تعریف نجیب الدین ایوانیست جهت آنکه تمدد بنا بر آن مرکب از دو تشنج میشود پس
ضد تشنج نمی باشد و بنا بر تعریف شیخ ضد تشنج میشود بجهت آنکه مانع انقباض است چنانچه تشنج مانع انقباض * التمدد بفتح
قاومیم و طای مهمله و یا حالتی است که انبساط میگردد که خود را دراز میکشید و دستها را باز کند و راست بکشد بسبب
رسیدن انخوره غیر منضمه و یا انقباض فصول و یا رسیدن انخوره آنها بمضلات بدن و کثرت آن دلیل امتلای بدن و مقدمه
مرض است * التمدد بفتح اول و میم و سکون لام و ضم میم و لام و تملل بفتح ف میم دوم نیز آمده عدم استقرار بدن است
در ریخت خواب بسبب رجوع و غیر آن که کویا بسبب رجوع استقرار نمی یابد و بر خاکستر کرم خوابیده * تناثر الشعرات
موی است بسبب ضعف روئیدن و یا قلت ماده آن و آن اکثر در عقب امراض مبتدیه می باشد و فرق میان آن و تورم آن
است که درین موی اندک اندک و متفرق می ریزد و در تورم بسیار و از یک جا و کشاده مانند داء الثعلب و داء الحیه
* التنفیس و حرکت ارادی اند که میان آنها سکون باشد برای جهت تسهیل سرد از بیرون و رسانیدن بدل از
جهت تفریح آن و دفع بخار چارده خانی از آن * تنفس الصعداء بفتح ضاد و سکون عین و فتح دال هر سه مهمله و الف
ممد و ده نفس کشیدگی و طولانی است * التنفیض بفتح تاء و نون و ضم فای مشدده و طای مولفه مهمله دانه های حیاتی آید
است که در بدن بهم رسد مانند حیاتی که از سوختن آتش بهم میرسد بسبب جوش آمدن خون رقیق مائی * تمرط به تحریر
و ضم رای مشدده و طای هرد و مهمله بمعنی تناثر و ریختن موی است * توتنه بضم تاء و سکون و او و فتح قای مثناة فوقانیة و یا
شیخ نجیب الدین گفته بشره متفوح است که در عمق صورت و پیشانی بومی آید و علامه گفته غل و بسیار است و گفته اند
غل و بزرگ است مفروش در اجزای علیای عنق * التوتنه بضم تاء و سکون و او و فتح قای مثناة کوشه یا و غل و سرخ مائل بسپاهی
آویخته و شبیه بتوت است که از خون فاسد در پلک پائین چشم بهم رسد و گاه در پلک بالا و گاه در ملتحمه و ابتدای آن از
موق البر بمثال ظفره و گاه دامی می باشد که خون سرخ و سیاه از آن جاری میشود و گاه عمیق و خیاره و پیشانی و گاه
در فوج و مقعد نیز بر می آید * تهیج الاجفان بفتح تاء و هاء و ضم بای موحده و جیم و رمی و یحی و برآمدگی پلکهای چشم است بسبب
داخل شدن ریاح در آنهار فرق میان آن و نفخ و ورم آن است که تهیج رخ و ورم می باشد و چون دست بر آن گذارند فرور میرود
بآسانی بخلاف نفخ و ورم * التهويع بفتح تاء و هاء و ضم و او مشدده و عین مهمله حرکت کردن معد است برای دفع چیزی که
در طبقات آن وارد شده از راهان بدن حرکت کردن آن چیز برای دفع و از غیر دفع شدن چیزی * تینی بکسر
قای مثناة فوقانیة و سکون یای مثناة تحتانیة و کسرتون و یا چربی است که در اجفان عارض میگردد شبیه بدانه انجیر در صورت

یا درشتی و آنرا یونانی طاسو قوشیس نامند و نیز نام نوعی از بواسیر است * حرف التاء المثلثة * التاء المثلثة بفتح تاء مثلثة و الف و ک و لام و سکون یا ی مثلثة تحتانیة و لام دانهای بسیار کوچک سخت بلند مد و راست مانند دانه نخود و کوچک تر از آن که بر ظاهر جلد برمی آید خصوص در این که پوست آنها صلب و متکاثف باشد و آن بر چند نوع است بعضی از آنها معکوس است یعنی سر آنها بطرف اندرون کویا فرو رفته و نشانی در گوشت و گفته اند ثولولیت است که با بیخ و صاحب ریشها باشد و بعضی از آنها بزرگ و مد و درشت متشقق با شطینها و بعضی از آنها آویخته و بعضی مسامریه یعنی سر آنها بزرگ شبیه بیخ و بیخ آنها باریک اندرون عضو فرو رفته و بعضی طولانی برگشته و اینها اقرون نامند و بعضی متقیح که چو ک زبوا آنها میباشد و این را طرسوس بلغت یونانی نامند

* حرف الجیم * الجاورسیه دانهای کوچک شبیه بجارس و آبلهای متفرق است که بر بدن برمی آید و بیخ آنها سرخ و سر آنها سفید و گاه با آنها جع و لذع شدید و ورم و سیلان چو ک آب میباشد و گاه نه و از اصفاف نمله است * جحوظ العین بضم جیم و حای میله و سکون و او و طای معجمه بزرگ شدن چشم در حیم و بر آمدن آن است از حدقه * جحام بضم جیم و فتح حای میله و الف و میله مرضی است که در آن چشم ورم می کند * الجدری بضم جیم و فتح دال و کمر را هود و میله و یادانهای ریزه و بزرگ بقدر عدس و مروارید است که با تب و حرارت و خارش برمی آید و هنگام بر آمدن سرخ و تنگ و بسیار ریزه مانند پشه کزیده میباشد و بعد از نضح سفید میگردد پس خشک میشود می آورد انواع آن بسیار میباشد از حید و ردی و مختص بعضوی دون عضوی نیست و ماده آن فضولی طمینی است که در بدن مانده است هر وقت که استعداد یا بد دفع میگردد و از امراض معریه است

بسرعت و در رساله جدری احقریه تفصیل مذکور است * جلد بقلب بفتح جیم و سکون ذال معجمه و بای موحده مرضی است که در می یابد در آن مریض که کویا دل او را بطرف پائین میکشند * الجذام بضم جیم و فتح ذال معجمه و الف و میله مشتق از جدم بمعنی قطع است جهت آنکه در آخر این مرض اعضا زلخته و منقطع و از هم جدا میگرددند بسبب آنکه حادث از سودای فاسد غیر طبیعی است در بعضی اعضا و یادر همه آنها و در ابتدا داغهای سرخ تیره میباشد در بدن و رفته رفته تیره تر و سیاه میگردد و از آن چو ک آب و رطوبات لزج دفع میگردد و در انتها اعضا فاسد میگرددند و می اندازد و لهذا آن را بفارسی خوره نامند و اگر عفونت پیدا کند و بخار آن بقلب رسد موجب تب میگردد و اگر بسوی جلد بریزد یرقان بهم میرسد و از امراض مسریه است و بزودی بد یگری سرایت میکند و از امراض متوارثه نیز * الجرا حة بکسر جیم تعرقه اتصالی را نامند که در لحم واقع شود و تازه باشد که چو ک نیامده باشد * الجرب بفتح جیم و رای میله و با بفارسی کوی بکاف عجمی و خارش نامند دانهای کوچک است که بر بدن برمی آید و در اول سرخ رنگ میباشد و خارش بسیار میکند بسبب آنکه ماده آن اخلاط غفنه فاسده بورقیه است که طبیعت آنها را بطرف بیرون دفع مینماید و آن دو نوع است یا بس و رطب یا بس آن است که دانهای آن بسیار ریزه پیوسته پیوست بدن باشد و خارش بسیار کند و چو ک نیار و رطب آن است که چو ک آورد و از آن رطوبات لزج و چو ک آب رقیق دفع گردد اگر در آن چندان خبائث و رداءت نباشد بزودی باصلاح آید و الا از آن خون سیاه و چو ک غلیظ آید و احیاناً در آن گرم ریزه های سفید مد و بسیار کوچک شبیه بصیبان که بفارسی تخم شپش نامند تولد یابد و در اعضای داخلی مانند کوزه و مثانه نیز جوب بهم میرسد و در چشم نیز و انواع آن چهار است یکی آنکه در اندرون چشم خشونت اندک بهم رسد با حرارت و خارش و این را جرب منبسطا نامند دوم آنکه در اندرون چشم دانه کوچک بصورت خفیف که سر آن سفید باشد و از آن قشور نازک جدا گردد و سوم آنکه بصورت شراخیجیر بعضی آن چسبیده به بعضی و بیخ آنها مستند بر سر آنها

نیز و ازین جهت این را تینی نامند و چهارم آنکه سیاه یا خشک ریشه باشد و این ردی توین همه است و بدی پیری و دشواری علاج
 میباشد و از جمله امراض مسریه است * جرب العین خشونتی است که عارض اندرون پلک چشم میگردد و باخاروش بسیار و چهار
 نوع میباشد و از همه آنها چرک از چشم می آید * جرب الکلیه منفجر شدن دانه های کوچک است که در کرده از اخلاط مراری
 بوقری بهم رسیده باشد * جساء الاجفان بضم جیم و فتح سین مهمله و الف ممد و ده مرضی است که در اجفان بهم میرسد که بدشواری
 بند میتوان کرد چشم را با رجوع و سرخی بی رطوبت و طراوشی * جساء المعده و الکبد و الطحال بضم جیم و سکون سین مهمله و فتح همزه
 و تا غلظت و سختی است که بسبب ریختن زیاد اخل شدن خلط غلیظ سوداوی در جرم معده و یا کبد و یا طحال و یا در عضلات معده
 بهم رسد بدون تورم و عضلات و رتار و عروق آنها را کشیده دارد و فرق میان جساءة نفس معده و عضلات موضوعة آن آنست
 که جساءة و سختی معده محتدیر میباشد و ضعف در افعال آن ظاهر میگردد و گاه در می یابد علیل دردی در معده هنگام فرو بردن
 لقمه بخلاف جساءة عضلات آن که مستطیل و یکطرف آن غلیظ و طرف دیگر رقیق مانند دم موش میباشد و افعال معده درابتدا
 سالم و گاه جساءة در جانب قریب بطحال میباشد و این بسبب جساءة طحال و سردی مزاج آن جانب و ثخن موضعی است که
 بر آن تکیه میکنند * الجشاء بضم جیم و فتح شین معجمه و الف ممد و ده بفارسی آروغ نامند و آن حالتی است که بسبب
 دفع کردن معده ریا را از راه دهان بهم میرسد * جفاف الانف بضم جیم و فتح فا و الف و فاضل بینی است * الجحرة
 بفتح جیم و رای مهمله و سکون میم در میان و هادانه های سرخ است یکجا و یا متفرق که بر بدن میگردد و با حذت و سوزش
 بسیار که گویا آتش بر آن گذاشته اند و روزی و زشتی و پهن میگردد و اطراف خود را فرا میگردد و گود میکند عضورا
 بسبب آنکه ماده آن خون سوداوی فاسد ردی سمی است و بعضی نار فاری را و بعضی آتش را نیز یکدانه اند و تحقیق
 آنکه هر یک جدا اند * جمود بضم جیم و میم و سکون و او و دال مهمله علتی است که دفعه عارض میگردد و انسان بر حالتی
 که هست بهمان حال میماند از قیام و قعود و نوم و غیرها و آن را اخذه و شخس و مد رکه و قاطو خس نیز نامند و در آن
 حس بر طرف میشود خصوصا حس لمس که تعلق بطن مؤخر دماغ دارد ابتداء بر طرف میگردد و بعد از آن حواس دیگر و این
 مرض در اکثر امور مشابه سکت است فرق میان این و سکت آن است که چیزی در حلق صاحب جمود داخل نمیشود بخلاف
 صاحب سکت که اندک چیزی رقیق داخل میشود و مسکوت نمی باشد مگر مستلقی بر پشت بخلاف جمود که گاه جالس و قائم
 و یا نائم و غیرها میباشد و نیز جمود خفیف مشابه سرسام بلغمی یا سبات است و فرق میان این و آن بدین است که صاحب
 سبات ممکن است که بفراید بسیار و عنف و دشواری تکلم نماید و مانع تنفس نیست و بتدریج حادث میگردد و تنویم نوم
 ثقیل بخلاف جمود و جمود یکه عاقبت آن محمود است باندک مدتی منقضی میگردد خصوصا اگر اتفاق افتد او را تدبیر
 نیکو * جمود الصدر بضم جیم و میم و سکون و او و دال مهمله سرد شدن و انجماد یافتن عضلات سینه و حجابها و ریه است که
 منبسط و منقبض میگردد برای جذب هوای سرد و دفع هوای دانی و درین صورت از حرکت میمانند و بر مجرای طبیعی
 نمیتوانند حرکت نمود و حالتی شبیه بتصل و بند شدن آب در کلو و انتصاب نفس بهم میرسد و گاه است که به سبب کال
 انجماد و سرد شدن دل و یا نرسیدن هوا مطلقا دفعه هلاک میگردد اند * جمود الدم و اللبن فی المعده و الا معاء انجماد آن
 هردو بسبب برودت موضع است و یا استعمال شیء مجمل با آن و علامت انجماد آن غشی و عرق سرد و گاه ناقص قوی
 در اعضا و جمود لبن بسیار اطفال را عارض میگردد * الجنون بضم جیم و نون و سکون و او و نون در آخر بفارسی دیوانگی

نامند و آن مرضی است که از احتراق اخلاط فاسد و هر خلطی که باشد بهم میرسد و حواس را مختل میگرداند و عقل را
 از تلبیذ بیرون نمی باز میگرداند و معزول میسازد * جنون السمعی جنونی است که صاحب آن را مانند سمع درندگی باخود
 و یا غیر حرکات ردیه فاسد و بهم رسد * جوع البقري کرسنگی اعضا است با سیری معده و صاحب آن مانند کاه و میخواید
 که بسیار بخورد و بیونانی این را بر لیموس نامند و سبب آن حدوث برودت مفرط است بضم معده که قوت جاذبه آن فوت
 شود و بدن بسیار محتاج بغذ باشد * جوع الکابی مقابل جوع البقري است یعنی کرسنگی معده است با سیری اعضا و سبب
 آن سوء مزاج بارد مکثف است که عارض فم معده گردد * الجهر بفتح جیم و سکون هاء و رای مهمله علتی است که صاحب آن
 روزنمی بیند و شب میبیند و سبب آن رقت و یا ضعف و یا نقصان نور با صره است که در نور آفتاب منتشر و متلاشی
 میگردد و بر روی نیمه رسد و شب بسبب سردی هوا انجماد و اجتماعی یافته بر روی میرسد مانند خفاش * حرف الحاء
 المهملة و غیرها * الحاء به بضم حاء و سکون دال مهمله و فتح بای موحد و هاء بر آملین فقرات پشت است بطرف قدام و یا خلفا
 و یا بجانب یمن و یسار * حرقه العين بضم ا و سکون رای مهمله و فتح قاف و تاء و زش چشم است بسبب ریختن اخلاط
 حاد و بدن و یا از ارتفاع بخارات * الحصفه بفتح حاء و سکون صاد مهمله و فتح بای موحد و هاء در آخر بفارسی سرخ
 نامند و آن دانه های سرخ متغرق شبیه بجای رس است که در بدن بهم میرسد از صفرای مرکب بخون و در ابتدای هنگام
 بروز مانند پشه کزید و میباشند با خارش بسیار و سوزش پس بقدر جاورس بزرگ شده و باز بتدریج فرو می نشینند و بر طرف
 میگردند و بدن آنکه پخته گردد و خشک ریشه آورد * الحصفه بفتح حاء و سکون صاد مهمله و فتح فاء و هاء انهای کوچک سرتیز
 است که بر ظاهر بدن بر می آید و مغشوش میگردد * الحشر بفتح حاء و سکون زاء و یاء و زش چرکی است زرد رنگ و یا سیاه رنگ و یا سبز رنگ که
 در بای دندان مجتمع میگردد و منجمد میشود و شبیه بخوف زرد شکن میباشد * حكاك المریء بکسر اول موزی است که دران
 مریض صبر نمیتواند کرد که نخارد گوی خود را بتنخ و یا بتنخج و یا هر دو کردن را کج نمودن و سبب آن انصباب خلط غلیظ
 و لذاع است بمری * حكة الانف مرضی است که صاحب آن در میماید و بینی خود هنگام استنشاق هوای سرد سوزشی
 و لذعی که تا بلع ماغ او میرسد و از چشم او آب جاری میگردد و گاه در میماید سوزش بدون استنشاق هوای سرد نیز
 * حكة الرحم مرضی است رحم را که زن از جماع سیر نکرد و هر چند با او مجامعت کنند شوق و خواهش او زیاد گردد
 بسبب انصباب خلط حاد بورقی دران * الحمة بضم حاء و سکون میم و فتح رای مهمله و هاء بفارسی سرخ باد نامند و ررم حار
 صفراوی است که از جلد بسیار بلند نشود و سرخ شکفته روشن براق باشد و چون دست بران گذاردند هوشی آن برود و
 چون دست بردارند باز عود کند * الحرق بضم حاء و سکون میم و قاف مرادف و عونت است و در حرف الراء انشاء الله تعالی
 خواهد آمد * الحمی بضم حاء و فتح میم مشد و یا بفارسی تپ نامند حرارتی غریب باشد که در قلب مشتعل گردد و ارواح را
 گرم گردانند و از انجا بواسطه شرایین بسائر اعضا پراکنده شود و جمیع بدن را گرم نماید و بافعال طبیعیه ضرر رساند و اجناس
 عالیه آن سه است حمی دق و حمی یوم و حمی عفن جهت آنکه اجزای ترکیب بدن این سه اند اعضا و ارواح و اخلاط پس اگر
 از لاجورات تعاقب بجهت اعضا گیرد و آنها را گرم گرداند مانند قاب مثلا پس از ارواح را و بواسطه شرایین منتشر و سائر اعضا کشته
 گرم گرداند آنرا حمی دق نامند جهت آنکه بتدریج بدن را دقیق و لاغور خشک میگردانند و اگر از لاجورات تعلق با ارواح
 گیرد و آنها را گرم گرداند و بواسطه شرایین بقاب رسد و قاب را گرم سازد و ثانیاً بواسطه شرایین باطراف منتشر گردد و

همه بدن را گرم سازد آثرا * حمی یوم نامند جهت آنکه مدت انقباض آن اکثر یک روز یا دو روز و نهایت مکث آن تا بیست و هفت روز می باشد و چون از هفت روز بگذرد البته انقلاب بتپ دیگر مینماید و اگر اولاً تعاقب با خلاط کبر و آنها را گرم و متعفن سازد پس ارواح را بواسطه شوائب بقلب رسد و از قلب بسائر اعضا آن را * حمی عفنی خلطی نامند خواه آن تعفن در داخل عروق باشد و خواه در خارج یعنی در انقباض حوالی قلب و یا کبد و یا معده و یا اعضای دیگر و از آنها بواسطه شوائب بقلب رسد و آنچه داخل عروق است همیشه می باشد ازین جهت آن را * حمی لازم مینامند یعنی مادام که خلط متعفن در عروق باقی است حمی مفارقت مینماید و آنچه در خارج عروق است با نوبت می باشد و آن را حمی نائیه مینخوانند و بنوبه اجتماع هر خلطی از اختلاط اربعه یعنی صفرا و م و بلغم و سودا در معده و قلب و مکان و فضای اجتماع و هنگام ثوران عود مینماید و باشتداد آن اشتداد و باانتقاص آن انتقاص و باتمام آن منقضي میگردد و همچنین تا تمام آن مدت فعول و زائل گردد و هر خلطی را نوبه خاص است * مثلاً نوبه خون به سبب کثرت معقد در هر روز شبیه بدایمی است * و نوبه صفرا یک روز در میان و نوبت سودا به سبب غلظت و قلت و بیس اقل آن دو روز در میان و یا سه روز در میان و یا چهار روز و همچنین و هر یک نامی خاص دارند اما حمی یوم انواع آن بسیار است بعضی از آنها منسوب باحوال نفسانی اند و بعضی به بدنی و بعضی با امور خارجی اما منسوب باحوال نفسانی بسیار اند از آن جمله * سهری است که از بیداری بسیار بهم میرسد * و غصبی که از غضب و طیش بسیار و همچنین غمی و فزعی و فکری و نومی و را حتی و همی که از بیماری از هر یک اینها بهم میرسد و اما منسوب باحوال بدنی نیز بسیار است از آن جمله استغراغی و تخمی و تعبی و جرمی و را حتی و رمی و شربی و عطشی و غذائی و غشی و قشعی و رجعی و رمی است که از هر یک از اینها و یا مانند اینها بهم میرسد و اما امور خارجی مانند احتراقی حادث از احتراق شمس است و یا از قرب آتش و استحسانی حادث از ورودت هوای بسیار سرد و یا بسیار گرم و یا آب بسیار سرد و یا بسیار گرم و استحمام با آبهای قابض مانند شبنم و زاجی و امثال اینها خواه هر یک بتنهائی و یا بترکیب بعضی با بعضی باشد * و اما حمی دق که در معده کرمی غیر طبعی است باعضای اصلیه خصوصاً دل و کرم نمودن آن را اولاً و بطریبات بدنی و یا بتدریج فانی کردن چنانچه ذکر یافت و گفته اند که آن حرارت غریبه ایست که در بدن حادث میشود بواسطه خلل و تشان در اعضای اصلیه و اما حمی عفن چهار نوع است حمی دموی و صفراوی و بلغمی و سوداوی اما حمی دموی در نوع اول راجعی مطبقة نامند و این تب دموی است که تعفن ماده آن داخل عروق باشد و ماده ام که مدت فعول نگردد و تعفن آن باقی باشد تب دائم و لازم شبانروزی باشد و فتوری نیاید و این همه نوع باشد یکی متزاید یعنی روز بروز در زیادتی بود تا آنکه منقضي گردد و از بدن مفارقت نماید و سبب این یا آن است که آنچه تعفن مییابد زیاده است از آنچه به تحلیل میرود و یا آن است که ماده آن بسیار است تعفن یک جز و سوراخ باجزای دیگر میکنند روز بروز و یا آن است که کثیر الرطوبت است و مائیت بر آن غالب پس بزودی سوراخ میکند عفونت آن بسائر اجزای آن و یا بسبب ضعف قوت مدبره بدن است از حفظ آن از عفونت و درم متناقصه است یعنی روز بروز کم میشود و این مقابل متزاید است و اسباب این نیز بصل آن و عموم متساویه است یعنی برابر است بسبب تساری اسباب مذکوره و بدترین همه متزاید است و نوع دوم از حمی دموی سونوخس است و آن تب دموی است که بسبب گرم شدن و جوشش آمدن خون باشد بدون تعفن و اما حمی صفراوی و آن سه قسم است یکی حمی محرقه و آن تب صفراوی است که تعفن ماده آن در داخل عروق باشد خصوص عروق حوالی قلب و کبد و کرمی و حدت و عطش و قلق و اضطراب آن بعدی باشد که کوبه

صاحب آن میخورد و آرام نکند و لهذا محروقه نامند و دانه‌ای است بد و ام تعفن و بقای ماده آن و هذیان و وعاف از لوازم آن
 است و دوم از صفراوی حمی غلب است و این تب صفراوی است که ماده در خارج عروق یعنی در افضیه داخل اعضا قریب
 بقلب و یا کبد و یا معدّه و غیر اینها تعفن یافته و از اینجا بواسطه شرائین بقلب رسیده و از اینجا بسائر اعضا و یک روز در میان آید
 یعنی یک روز که روز نوبه و اجتماع و ثوران آن است تب آید و روز دیگر که مکنون آن است نیاید و همچنین و آن در نوبه
 است غلب لازم و غلبه دائر و هر یک یا خالص اند یا غیر خالص خالص آن است که از عفونت صفراوی محض باشد بدن و
 مخالطه خلط دیگر در خارج عروق یعنی در افضیه حوالی قلب و فرج و خلل اعضا و این با نفاض و تشعیر و سردی بسیار
 آید و بعروق دفع گردد بسبب رقت ماده و زمان مکث این از چهار ساعت تا نه ساعت و زیاده از ده ساعت نباشد
 تحران این در چهارم نهایت هفت باشد و هر دو رة این بمنزله یکروز است پس در چهار دور یا هفت دور منقضی
 گردد و آنکه ماده آن مختلط است اگر اختلاط آن بحدی است که از مملکت یکروز انمی گردد آنرا غلب غیر خالص نامند
 یعنی همیشه نمی باشد ولیکن یکروز در میان شدت میکند و اگر اختلاط و امتزاج آن تام نیست بلکه از مملکت جدا شده و یکروز
 نوبه صفراوی یکروز نوبه بلغم است نوبه صفراوی یکروز نوبه بلغم خفیف تر آنرا شطر الغب و بیونانی * طریطاروس
 نامند پس برای شطر الغب و نوبه باشد و این تب گاه طول میکشد تا شش ماه و گاه منجر بموت بدن و بزرگی میبرد
 و سوم از صفراوی حمی نفاض است و آن تبی است صفراوی که با آن بدن میلرزد و میجهد و حرکات غیر ارادی می
 نماید و دیگر حمی بلغمی است و آن نیز انواع است و ماده آن نیز یا داخل عروق است و یا خارج عروق از انجمله آنچه
 داخل عروق است یعنی تعفن در جوف عروق یافته دانه‌ای است و آن را حمی لثقه نامند برای لثوق و تشبیه این
 بدن بحمب آنکه ماده آن بلغم رطب بلی است مشتق از لثوق بکسر معنی تری و بسیار شبیه بحمی دق است بملاصحت و آنچه خارج
 عروق است یعنی تعفن آن در بیرون عروق و تجاریف اعضا بهم میرسد آنرا حمی دائره نامند و مواظبه نیز و دائره از جهت
 آنکه نوبت آن که میجد ساعت است در می نماید یعنی بعد از نفاذ یک نوبه نوبه دیگری آید بلافاصله و مواظبه نیز از این جهت
 مینامند و جهت آنکه هر روز بطریق مقرر می آید و مدت دوره این میجد ساعت است و تغیر آن شش ساعت و قریب بدن
 می باشد بحسب کثرت و لزوجت و غلظت ماده و نوع دیگر از آن بلغمی حمی لیلی است یعنی تبیکه بشب آید و نوبه آن شب باشد
 و روز را کند و نیاید و دیگر حمی نهاری یعنی تبیکه بروز آید و بشب رها کند و ماده این هر دو و بلغم متعفن در خارج
 عروق است ولیکن نهاری زبون تر از لیلی باشد و دیگر حمی انقیالوس است بزبان یونانی یعنی تبی است که در ان
 بیرونت بسیار در باطن و حرارت در ظاهر ملمس باشد بحسب احتیاس بلغم عقن زجاجی در خارج عروق و عقربدن و
 اعماق آن و لهذا با آن تشنگی و لهیب نباشد و دیگر حمی لیفوریا است بزبان یونانی یعنی تبی که در ان حرارت در باطن
 و بیرونت در ظاهر باشد و ماده این بیشتر بلغم غلیظی است که تعفن در باطن یافته باشد و گاه از صفراوی بسیار غلیظ نیز
 می باشد و دیگر حمی غشیه است و آن تبی است که با آن غشی عارض گردد و لازم آن باشد و آن در نوع است غشیه خلطیه
 غلیظه غشیه غلیظه رقیقه و سبب اول بلغم خام بسیار متفرق در بدن حاصل از تخمه و سبب دوم کیوسات رقیقه بلغمیه و
 یا صفراوی رقیقه همیه باشد و این تب بسیار گرم و رقیق و خطرناک است و لهذا انقبض و قوت درین در نوبه اول یادوم
 هائقت میگرد و بسا است که تا چهارم قوت و فانی کند و می کشد و دیگر از حمیات عفنیه حمی بود اریه است و آن تبی

انواع است و تعفن آن نیز یا داخل عروق است و یا خارج آن آنچه داخل عروق است * حمی ربع دایمه است و آن تبی است که تعفن ماده آن در داخل عروق بود و دایمی باشد و در چهارم یعنی در روز در میان اشتداد نماید جهت آنکه نوبه اجتماع و ثوران هود از چهار روز کمتر نمی باشد و آنچه تعفن آن بیرون عروق باشد انواع است از آن جمله * حمی ربع دائره است که بیونانی طریطاروس نامند و آن تب سوداوی است که تعفن ماده آن در خارج عروق باشد و دوره آن بر ربع آید و حمی ربع دائره از آن جهت نامند که ابتدای نوبه در م آن روز چهارم باشد از ابتدای نوبه اول در اوائل با نافع اندک آید بسبب غلظت ماده پس بتدریج زیاد گردد بسبب رقت ماده آن یعنی هر چند که رقیق تر گردد نافع آن زیاده شود و با دتی آن از علامات جیده است و بالعکس علامات رذیه و با اعضا شکنی و مردی بسیار و حائیکه کویا اعضای او را میکوبند و چیز بسیار شکنی بر استخوان و مفاصل او افتاده و این بیشتر در خریف آید و گفته اند مدت نوبه آن بهب و چهار ساعت است و دوره آن هفتاد و دو ساعت و دیگر * حمی خمس بکسر خای معجمه و سکون میم یعنی تب سوداوی است که نوبه آن سه روز در میان باشد و روز پنجم روز ثوران آن باشد و عوارض آن در آن روز اشتداد یابد و همچنین * حمی سدس است که چهار روز در میان آید و روز ششم نوبه ثوران آن باشد * و حمی سبع و حمی ثمن و امثال اینها است هر چند که متور بالا رود و ماده اینها همه خارج عروق است * حمی بصیط تبی است که ماده آن یک خلط باشد و بس * حمیات حاده تبیانی اند که ماده آنها همه حاد و تند و داشته باشد و عوارض آنها شدید و مدت بقای آنها اندک باشد یعنی زود منقضي شوند و بسیار نمانند * حمی صالبه تب گرمی است که در آن لرزه و سرما نماند * حمی متباده تبی است که نوبه یکی بدل بنوبه دیگر شود یعنی نوبه یک تب چون با خورسد نوبه تب دیگر برسد و آثار آن ظاهر گردد * حمی متباده تبی است که هنوز نوبه آن با خور نرسیده که نوبه تب دیگر آید و علامات آن ظاهر گردد * حمی منتشر که تبی است که با تب دیگر بطریق اشتراک ظاهر شود مانند آنکه حمی جد ری با غب د اثر و یا با بلغمی د اثر جمع شود * حمی مثلثه تب غب است و مد کور شد * حمی مختلفه تبی است که با فترات و همچنان غیر منتظمه آید و نوبه آن را مقرر نماند * حمی و بائیه تبی مختلف متشبه با رواج است پس با خلط به سبب فساد هوا بهر سببی از اسباب که باشد * حمی بضم حای مهمله و فتح میم و سکون یای مثناة تحتانیه و فتح قاف و الف مقصوره بغارسی با د آبله نامند تبی است که با آن د انهای بزرگ سفید آید ارب بدن بر آید بزرگ تر از د انهای جد ری در روز اول تب یا دوم نهایت تا سوم و این مابین جد ری و حصبه باشد و عوارض این از آن هود و کمتر * حنطیه نوع از ثور است که بر پیشانی بشکل دانه کند م بر می آید لهذا معمومی و منسوب بد آن کشته * حول بفتح حای مهمله و زار و لام کچ شدن چشم است و آن خلقي است یا عارضی به سبب تشنج اغشیه د ماغ و جذب آن طبقه صلبیه را و یا بیرومت و یا حرارت مغرط و یا مقاسات امراض حاده و یا بهیاری نظر کردن بیکطرف و یا بهم رسیدن ام الصبیان و این مرض بهر دو سبب اخیر اطفال را بیشتر عارض میگرد * حرف الخاء المعجمة * خبث النفس بضم خای معجمه و سکون بای موحده و ثانی مثلثه و فتح نون و سکون فارمین مهمله بهر رسیدن ضرر و غم و اندوه به سبب ظاهر است * الخبط و الخباط بفتح خا و سکون بای موحده و فتح طای مهمله و ما و بکسر خا و فتح با و الف و طاهالتی است مانند حیرت و فیمان و از آن است صداع خطبی و بمعنی زکام نیز آمده و گفته میشود فلان را خطب عارض کردید یعنی زکام * الخجل بتحریک بمعنی تحیر و دشت و جفا کردن است و آن کیفیت نفسانی است که بتبعیت آن روح و حرارت غریزی میل بد داخل

مینمایند اول پس بخارج و ازین جهت زرد میگردد در تک بدن صاحب آن اول پس سرخ میگردد * خذل و بتحرک خا
دال و سکون رای هرد و مهمله علتی است آلی که در حس لمس بهم میرسد و با آن بر طرف میگردد و یا ناقص میشود حس لمس
و بار عشه میباشد اگر ضعیف باشد و با استرخا اگر مستحکم باشد و اگر در پا باشد صاحب آن در آن حین نمیتواند که
بخوبی راه رود و اگر در دست باشد نمیتواند چیزی را در دست بگیرد و بفارسی آن را خابید کی و صحتی اندام نامند و
صاحب آن در عضو منحل و در مییابد که گویا مورچه راه می رود و یا سوزن فرو میبرد بدون آنکه ادراک دردی نماید
و گاه خذل ارت بدن و غیر حرکت بهم میرسد و سبب آن مده باشد که در عصب واقع شود از خلط غلیظ که مانع نفوذ روح
تغذایی گردد و شیخ الرئيس گفته اگر خذل در دوام یابد در عضوی و با استفراغ زائل نگردد و از عقب آن در واریت
منذ و بسکته است * خراج بضم اول و فتح رای مهمله و الف و جیم با صلاخ جمهور اطباء هرومی است که بزرک و
بخخته شود و بپیرک آید خواه کرم باشد و خواه سرد و بعضی گفته اند که خراج مخصوص با ورام حار است چون رو بجمع و
چرک آورد بخلاف بارد و مولا نانقیس گفته که خراج ورم کرم بزرکی است که در اندرون آن موضع یعنی کیسی
باشد برای ریختن مواد در آن و بپیرک آید * خراط بضم اول و فتح رای مهمله و الف و طای مولفه مهمله و طوبتی است
که از جرم امعاجد اکردد و دفع شود و آن رطوبت چنان باشد که چون منعقل شود جوهرها معا گردد * خرب بتحرک خا
و رای هرد و معجمه و بای موحله تهمی است که در صورت و جل بدن بهیئات ورم بهمرسد و با آن در دند باشد
* خشم بفتح اول و سکون شین معجمه و میم بر طرف شدن قوت شامه است که صاحب آن بوی چیزی نشنود * خفش بفتح اول
و سکون فاو شین معجمه مرضی است که در پرده قرنیه و عنیه بهم میرسد که صاحب آن صورت مرئی را خوب و بتمای نمی بیند
چنانچه هست و میباید جهت آنکه در آن موضع آن هرد و پرده شفاف یعنی نازک و ضعیف میگردد که شعاع آفتاب در آن
هرد و نفوذ میکند و پراکنده میمازد نور با صوره را که بتمای مرئی نمیرسد و اما در هنگام غروب آفتاب و روزا بر صورت
درست بنظر می آید بسبب غلظت آن در آن هنگام و با صلاخ این را ضعف چشم نامند و با آن همیشه پلکهای چشم آن
قرمی باشد * خفقان بفتح خا و فاقاف و الف و نون حرکت اختلاچی است که عارض قلب گردد جهت دفع مؤذی که بدن آن
ایدا رساند از مواد در دیه غفنه فاسده و یا رسیدن بخارات آنها بدلی و مراد از حرکت اختلاچی حرکت ارتعادی است که
عارض اعضاء می گردد و نزد نافض نه حرکت عضلاتی که حادث از احتباس ریح می گردد و همچنین که اعضا حرکت می کنند
نزد ریختن ماده ریه عنیه بسوی آنها همچنین قلب حرکت می کند نزد رسیدن مؤذی بسوی آن حرکت ارتعادی پی در پی و
خفقان چون مغرط گردد غشی آورد و چون باز افراط نماید موجب موت گردد * خفقه الکبیل بفتح خا و سکون فا و فتح قاف و
ها اضطراب و حرکت اختلاچی که است که صاحب آن در مییابد که گویا منقار بر جکوار میزند و یک لحظه ثابت میماند پس
بر طرف میگردد و گاه در مییابد دردی از قبیل تسدد و نزد زوال آن بخاری کوم که با لامیرود بسوی مراد و گاه بغرق می آید
در آن حین و این مرضی غریب و نادر الوقوع است بسبب بهم رسیدن مده در عرقی کثیر از عروق آن و بدن آن بسبب موه
القنیه که مقلد است متسقا است بهم می رسد * خلع بفتح خا و سکون لام و عین مهمله بر آمدن استخوان و بیجا شدن انهدام
آن است از جای خود و نیز استحاله جوهریت و تبدیل آن از صورتی بصورتی دیگر و انانیت و نیز فالجی را که شامل یک شق
از بدن و ضرورت هرد و یا شد گویند * خلع المثانه زوال آن است از مکان خود بسبب ضربه یا سقطه یا رطوبت مرخیه و هر یک

آوینها بواسطه استرخاویا پاره شدن رباطی است از رباطاتیکه بهشت متصل گشته * خلفه بکسر خا و سکون لام و فتح فارها
 مرضی است که طعام در شکم بقدر معتاد مقرونی نماند بلکه دفع کرد و یک دفعه بزودی و یک دفعه بدیوری و یک مرتبه اندک
 اندک بدفعات و کم کم و یک مرتبه منهضم و یک مرتبه غیر منهضم فاسد و این از اسهال معدی است و بعضی فرق میان این
 و ذرب نکرده اند و ازین جهت نزد بعضی خلفه مرادف اختلاف است ولیکن جمهور تخصیص نموده اند اختلاف را باسهال
 معدی دوری و خلفه را باسهالیکه با لوان مختلف باشد * خمار بضم خا و فتح میم الف و رای مهمله عبارت از عدم انهضام شراب
 بعیت بالتمام بلکه از آن فضله در معده بماند و چون مخالف طریقت معده گردد ثقل سر و صداع احداث نماید و چون مخلوط
 بصفر گردد تهوع و قی آورد * خمول بصر عبارت از ضعف و مقوط آن است * خنازیر ورمی است شبیه بملعه که با گوشت
 پیوسته و صلب و متعده باشد و بیشتر در کودکان و بیخوان بهم رسد و به بیان دیگر آنکه اورام صغیر صلبی است که در موضع خود
 متمکن باشد و در اکثر احوال حرکت نکند و بر تن بدن باشد و از موضع خود حرکت نکند و زایل نگردد مانند ملعه در اول امر
 و بیشتر در لجم و خوصوصاً در کودکان بهم رسد و اکثر چند یک در مجتمع و پیوسته بهم میباشد در یک کیسه و گاه در یک کیسه
 ملحه مانند ملعه و ازین را خنازیر از آن جهت نامند که خنازیر را بیشتر بهم میرسد و کردن صاحب آن مانند کردن خنزیر
 میگردد گاه میل به یمن و گاه میل به یسار میکند * خناق بضم خا و فتح نون و الف و قاف نفوذ نکردن نفس و آب و غذا است بر نه
 و دل و مرئی به سبب ورم لوزتین و عضلات بیرونی حلقوم و جگر و مرئی خواصه صفراوی باشد و خواصه دموی و خفه شدن
 باخرام * خناق الکلبی عروق آنجا است که سبب ورم عضلات داخلی و نیز خنقی را نامند که از برآمدن فقرات کردن بهم
 رسد و بی اختیار صاحب آن دائم درین را کشاده و زبان را برآورده دارد چنانچه عادت ملحه است و ازین جهت معدی بدن
 گشته و متاخرین هر خنای ردی را خناق کلبی نامند * خیالات بکسر خا شکل رنگارنگ است که صاحب آن درجه هوا بیند
 به سبب ضعف قوت بصرو یا صعود یا نخره غلظه بدن * خیالان بکسر خا و سکون یای مشاء تثنیه و فتح لام و الف و نون جمع
 خیال است و آن داغهای سیاه مائل بزودی و یا بمرخی و یا کمند و یا حجم برآمده مدور است که بر بدن برمی آید * حرف الدال
 المهملة داء الامل جل ام است و در جیم مذکور شد و در وجه تسمیه آن گفته اند که بنا بر آن است که بر صاحب آن مرض هجوم
 می آورد مانند هجوم اسهال بر اینها و گفته اند که طبیعت او مانند طبیعت شیر منضجر میگردد و چشمهای او مانند چشم شیر
 مدور و نیز گفته اند که چون این مرض شیروا بعمار بهم می رسد لهذا داء الامل نامیده اند و از امراض محبوه است * داء الثعلب
 افتادن موی سر و یا بر و یا ریش و یا غبر آن است اکثر مدور شکل به سبب ریختن مواد صفراوی و یا سوداوی مخلوط بصفر او یا
 رسیدن انخره آن بدن و داء الثعلب از آن جهت نامند که روپا را این مرض بعمار بهم می رسد که موی آن میریزد و بدن
 آن متقرح میگردد * داء الحیه مرضی است که در سر بهم می رسد از مواد سوداویة مخترقه و یا از بلغم شور می افتد موی آن و جدا
 میگردد پوست آن مانند جدا شدن پوست مار و ازین جهت آن را داء الحیه نامند و یا از جهت آنکه این مرض مار را بعمار
 بهم می رسد و فرق میان این و داء الثعلب بدین است که موی افتاده از داء الحیه کج و پیچیده میباشد و چون راحت کنند شبیه
 بمار میباشد در پیچ و خم و طول بخلاف داء الثعلب و شیخ نجیب الدین گفته که داء الثعلب و داء الحیه هر دو افتادن موی است و در تمام
 بدن بهم می رسد و در سر و ریش و یا بر و بیشتر و مستطیل و الشکل و غیر مستطیل و الشکل میباشد و قول شیخ نجیب الدین رد قول اول
 است * داء الفیل بفارسی فیل پانامند و آن زیادتی است که در قدم و ساق پا و زانو و ریش را نیز بهم می رسد چنانچه قرشی گفته

که عروق آن مختص بقدم نیست بلکه در ساق نیز بهم میرسد که پای صاحب آن شبیه پهای فیل میگردد و جامع اوراق در بنگاله
 آنچه مشاهده کرده آن است که در یک پا اکثر و در هر دو پای بندرت و بر کعب و حوالی آن غده های بد هیئات بر می آید و بعضی را بی
 غده نیز و در دست نیز بهم میرسد و تا مرفق بیشتر و تا شانه کمتر و آن ورمی است صلب که در ابتدا بعضی را باندک در دو تپی
 عارض میگردد و در اوقات همجان و اشتداد نیز تب بالرزه بهم میرسد و ماده آن بیشتر خون سوداری است و یا خون غلیظ و یا باغم
 غلیظ لزج محترق و آن را داء الفیل از جهت مشابهت پای صاحب آن پهای فیل نامند و یا از جهت آنکه این مرض فیل را بسیار بهم
 میرسد * داء الکلب جنونی است صبعی و صاحب آن را صحت مخلوط بلغم و بازي فاسد و غضب و اذیت مخلوط بهمیرساند
 واضطراب و جستن و حمله کردن بر مردم میباشند چنانچه خصلت مکان است و ازین جهت معموی بدان کشت و چون صاحب داء
 الکلب کسی را بکزد هلاک میگردد آن کس مانند سگ دیوانه کزیده * داء الکلب بضم دال و فتح بای موحده و سکون بای مثناة
 تحتانیه و فتح لام وها اکثر آن مرض بعد از ورم حادث میگردد و مریض بر پشت نمی تواند خوابید * داء خس بفتح دال و الف
 و کسر خای معجمه و سکون سین مهمله ورم گرمی است که قریب بنا خنها بهم میرسد با رجوع شدید و ضربان قوی و تمده و کاه ساقط
 می گردد و ران انگشتان و پسا است که اخلاص تب می نمایند و بفارسی آنرا کزومه نامند * داء به بفتح اول و د بای موحده در میان
 الف و آخرها اسم نوعی از قلاع ردی است * داء بیل بضم دال و فتح بای موحده و سکون بای مثناة تحتانیه و فتح لام وها به تصغیر
 ورمی است بزرگتر از دمل ورم و رکه در بدن بهم میرسد بزرگ آن و در خوف آن موضعی یعنی کیمی میباشند که در آن ماده آن
 میریزد و متخیل بچرک می گردد و کاه از آن چیزی مانند دردی زیت و خاک و فحم و کچ سفید و زرنیج و جیده ناخن و موی
 و امثال اینها از اصناف اجسام صلبه مانند خرف و سنگ و رمل و ریزهای چوب نیز بر می آید و بعضی گفته اند که داء بیل دمل
 بزرگی است که آن را دانه های بسیار می باشد و بفارسی کفرک نامند و بعضی گفته اند که داء بیل معرب داء بیل فارسی است
 یعنی دو کپسه دارد یکی در خوف دیگر در میان کپسه بیرونی چرک رقیق و در راند رونی چرک غلیظ منجمد میباشند و این
 مخصوص بعضی نیست بلکه با عضای ظاهری و باطنی نیز مانند معده و کبد و کمرده و غیرها بهم میرسد و آنچه قریب با عضای
 رئیس با شد زبون است و نوعی از آن معروف بداء بیل منکومه است و آن داء بیل است که فرورفته و عمیق میباشند از جلد و این
 در اکثر قتال است * در ورمی و شیر بیماری جریان آن است * داء بیل بضم دال و سکون شین معجمه وضم بای موحده و سکون
 دال مهمله و بکمر دال و با نیز آمده چیزها است شبیه بغضروف که بر غضروف و براستخوان نیز میروید هنگام شکستن آنها و کاه
 اطلاق مینمایند بر چیزی که بر جراثیم و رید و از جوهر عضونیمست * دق الشیخوخة بیوست و خشکی بسیار است که عارض
 بدن میگردد و صاحب آن بصورت مدقوق می نماید و ظاهر میشود از آن احوال مشائخ پیش از رسیدن آوان آن و ازین
 جهت و یا از جهت آنکه چون پیران را بیشتر از جوانان و جوانان را بیشتر از صبیان بهم میرسد معموی بدان کشته * داء بفتح
 دال و سکون لام و فتح عین مهمله برآمدن زبان است و بر آوردن آن لازم و معتدی مورد آمده است * داء مع بفتح دال و
 سکون میم و فتح عین مهمله وها مرضی است از امراض چشم که همیشه چشم صاحب آن ترمیم باشد خواه از آن رطوبتی تقاطر نماید
 یا نه پس اگر بحسب مرض دیگر باشد مانند حرکات و خشونت و فرورفتن شعر منقلب پس آن عرض است نه مرض و اگر بدن
 اینها است مرض * داء بضم دال و فتح میم مشد و لام دانه های بزرگ صنبوری شکل سرخ رنگ از جنس خراجات است که
 بر بدن بر می آید و را بتلاد می کند و منفجر میشود و بعد پخته شدن * داء بضم دال و فتح و الف و را ای مهمله مرضی

است که با آن گردش هر لازم است و خیال میکنند صاحب آن که کویا تمام می اشیا بد و راوی می کردند و بدن و دماغ او نیز می کردند
وقتی بر آنکه خود را ثابت دارد ندارد و از قبیل تسمیه شیء باسم لازم آن است * در الی بفتح دال و واو الف و کسر لام و یا
مرضی است که کشاده می گردد در آن رکهای ساق و قدم بسبب بسیاری ریختن خون سوداوی و یا خون غلیظ و یا بلغم لزج در آنها
و فرق میان این و داء الفیل بدان است که ماده دوائی غلیظ مستحسب در عروق میباشد و ماده داء الفیل رقیق و از عروق انتشار بلغم
میکند و لحم آنرا تشریب مینماید مانند تشریب غذا * در ی بفتح دال و کسر واو و یا در لغت بمعنی صد ائیمست که مفهوم نشود از آن
چیزی بلکه مانند صدای مکس و زنبور عمل باشد و با صلاح اطباء صدائی است نرم و غلیظ که صاحب آن بشنود و در بیرون نباشد
بلکه بخیره و ریاح باشد که در آن رین گوش او حرکت نمایند * دیدان بکسر دال و سکون یای منناته تحتانیه و فتح دال مهمله و الف و نون
جمع دود است و آن کرمهایی اند که در ا معاتول یا بند بسبب رطوبت فضلی که در آنها ماند و متعفن گردد بطول مکث و
تأثیر حرارت در آن و سه قسم میباشد آنچه طولانی است بقدر یک شبر و زیاده بر آن درامعی علیا که باریک اند بهم میرسد و با آن
مغص و ضعف نبض و برودت اطراف و سرفه خشک و کسالت اعضا و انتفاخ شکم و غیرها میباشد و در وقت خواب صاحب آن
دندان بهم میساید و آب از دهن او بر می آید که بالش او تر میکرد و در وقت خلای معدة حرکت می آیند و گاه بسبب حرکات
موزیه و ارتفاع بخارات عفنه اعراض ردیه شبیه بصرع و سقوط و تشنج و التواء مانند اینها عارض میگردد و آنچه پهن
بشکل حب القرع باشد در معای غلاظ که قولون و اعوراند قول مییابد و آنچه باریک و کوچک مانند کرم پنیر و سرکه باشد
دود الخ نامند و در روده های پائین قریب به خروج بهم میرسد و صاحب آن خارش در مقعد و دغدغه در آن می یابد و در
مطلق آن لب صاحب آن در روز خشک و شب تر می باشد و بیشتر اطفال و مرطوبین و کمانیکه مبالغه در طهارت بآن نمینمایند
بهم میرسد * حرف الدال المعجمة * ذات الاصل نوع بشری است که در طبقه قرنیه بهم میرسد * ذات الجنب بفتح
جیم و سکون نون و بای موحده ورم حار در ناکی است که در نواح سینه بهم میرسد پس اگر در عضل سینه خصوصا عضل
داخلی آن و یا در حجاب اضلاع داخل باشد آن را شوصه نامند و اگر در غشای مستطین سینه باشد آنرا برسام و اگر
در حجاب حاجز میان قلب و معدة باشد آن را ذات الجنب خالص و ذات الجنب با هم نامند و این دیر هردو جانب
بهم میرسد آنچه در جانب راست باشد بهتر از جانب چپ است و با آن تب دائم و ضیق النفس متواتر باشد * ذات الرئه
ورمی است دموئی و یا صفراوی که در رئه بهم رسد * ذات الصل ورمی است که در حجاب قسمت کنند سینه بد و نصف
از طرفیکه موضوع برقص است بهم میرسد و اگر بر طرفی که موضوع بر فقر است باشد آنرا ذات الجنب با هم نامند
و صاحب آن از قزم معدة خود تا ثقبه منخریند ارد که سوزن فرو میبرند و نتواند که سر بالا و پائین کند و بر پشت و پهلو بخوابد
و صاحب ذخیره گفته که ذات الصل رجمع آمدن چرک است در فضای سینه * ذات العرض ورمی است که در حجاب قاسم
صد ر که از جانب قص واقع است از جانب فقرات تغا حادث گردد و صاحب آن رجعی در میان شانها در یابد و بر پشت
نتواند خوابد * ذات الکبد عبارت از تورم کبد است خواه از ماده حار باشد یا بارد * ذبابی بضم برآمدن طبقه عنیه
است نزد شکافته شدن قرنیه بسبب قرحه و یا بشرة یا خراچی که در آن بهم رسد اگر زیاده از سر مورچه و بقدر هر مکس باشد
ذبابی نامند جهت مشابهت آن در شکل بمر مکس * ذبحه بضم ذال و فتح بای موحده و حای مهمله و ها و عامه بسکون
با میخوانند ورمی است کرم که در عضلات هر دو جانب حلقوم که با آن بلع میباشد بهم میرسد بسبب غلبه خون و امتلا

هزوق آن و بعضی گفته اند که ورم لوزتین است و بعضی گفته اند که ورم عضل موضوع برفم مرئی و حلقوم و بطانة آن است
 و گاه اطلاق ذی بیه بر اختناق نیز مینمایند و شیخ الرئيس فرق میان ورم عضلات هر دو جانب حلقوم اختناق نکند داشته
 * ذرب بفتح ذال و رای مهمله و بای موحد و اسهال معدي است بسبب سستی و نرمی معده از سوي مزاج و طب آن و یا
 کثرت و طو بات مجتمعه در معده و یا انصباب مواد نزلی بمعد و از معده با معا یا انزال فصول و این را اسهال دماغی
 نامند و یا بسبب فساد قوت جاذبه کبد که غل از معده نتواند جذب نمود و درین مد فوع مختلف الالوان میوزرد
 و سفید باشد و یا بر طرف شدن خمل معده بسبب اورام و یا غیر آن و درین طعام هضم نایافته دفع گردد و بعضی گفته اند که جاری
 شدن شکم پی در پی متصل بهم است و بعضی دیگر گفته اند هضم نیا فتن طعام در معده و اما است و فرسیدن و نفوذ نکردن
 در جمیع بدن بلکه بطریق اسفل دفع شدن بچند دفعه متصل بهم است و بعضی مراد ف خلفه دانسته اند * ذربان بفتح ذال
 و وای موحد و الف و نون ک اختن و لا غر شدن بدن است و ایلا قی گفته که اسهالی است که از ضعف کبد بهم رسد و آن
 را ذ و سنطار یا بضم ذال معجمه و سکون و او و فتح سین مهمله و سکون نون و فتح طای مهمله و الف و کسر و رای مهمله و فتح یای مثناة
 تحتانیه و الف نامند * ذ و سنطار یا کبدی اسهالی است که از ضعف کبد بهم رسد و اگر خون صرف باشد از امتلا ی خون بود یا تفرق
 اتصالی که در کبد و یا به سبب قطع دست و یا بهم رسد و اگر صلی و یا شبیه بد ردی آید از اختراق دم و صغر باشد و اگر
 قیح و چوک آید از انفجار دبیله باشد و اگر غسالی یعنی شیمه با آب گوشت شسته بود نیز از انفجار دبیله کبد باشد * ذ و سنطار یا
 معوی اسهال دموی است که از انفتاح رکی از رگهای داخلی اما بهم رسد و اتسرا ئی گفته که لفظ ذ و سنطار یا معوی را
 بر اسهال با سحج اطلاق مینمایند و اعم از آنکه خون بر آید یا چرک یا خراط و مولانا نفیس گفته که لفظ ذ و سنطار یا در لغت
 یونانی بمعنی قروح اما است و علمای اطباء اطلاق مینمایند آن را بران معنی فقط و بعضی اطلاق مینمایند بر لازم آن
 که اسهال خون باشد مطلقا مگر آنکه از حیو باشد * ذهاب ماء الا سنان مرضی است که در دندان بهم میوسد که صاحب
 آن نمی تواند که چیز صلب را بدندان بشکند و بخاید و تحمل آب سرد و گرم ندارد * ذیابیطس بفتح ذال معجمه و یای مثناة تحتانیه
 و الف و کسر و بای موحد و سکون یای مثناة تحتانیه و ضم ط و سین هر دو مهمله مرضی است که صاحب آن همیشه تشنه میباشد و چون
 آب بیاشامد او را میوایی حاصل نشود که در وقت صحت میشد و بزودی اراده بول کند و آن آب بصرافت خود بی تغیر و یا
 با اندک تغیری دفع گردد که با آب خالص مخالفت بمیاری نداشته باشد و ذیابیطس بیونانی بمعنی دولا ب است و بجهت مشابهت
 آنکه از یک طرف آب میکشد و از یک طرف دفع میکند بدان نام مسنی کرده اند و مولانا نفیس گفته که آن را مجلس البول نیز گویند
 و صاحب الجواهر گفته که این غلط است بجهت آنکه خروج آب در مجلس البول بی اراده میباشد و در ذیابیطس اراده و تحقیق
 آن است که کلام مولانا نفیس بی اصل نیست بلکه باعتبار ما یول و او اخر امر و هنگام کال ضعف و برودت آلات بول است که حبس
 و امساک نمیتواند کرد * حرف الراء المهملة * ربع بکسور و سکون بای موحد و عین مهمله تب سودای است که در روز در میان
 آید یعنی نوبه اخذ آن یک روز و نوبه ترک آن در روز باشد * ربو بفتح و او بای موحد و و و شیخ نجیب الدین گفته مرضی است
 مختص بر نوبه که صاحب آن چون حرکت کند و یا پیاده رود و نفس ارتکک و متواتر گردد و در هنگام سکون میان دو حرکت نتواند که
 ساکن ماند و نفس نکشد بلکه بی اختیار پی در پی نفس کشد و آن را بهر نیز نامند و صاحب الجواهر غیر بهر دانسته
 است و فرقی که در میان هر دو نمود در بهر مذکور شد * ربق بفتح ر و سکون قای مثناة فوقانیه و قاف علتی است که در فم فوج یا

و هم عارض میگردد و مانع می آید از جماع و بر آمدن خون حیض و سبب آن یا عدم منفذ است یا خلقة و یا بهم رسیدن چیزی
 زائد شبیه بعضی و یا غشای غلیظ برفتم آن که پاره نگردد با فتضا و یا التیام یافتن قرحه و صاحب آن را رتقا نامند * رجا بفتح را
 و جیم زالف احوالی است که بعضی زنان را بهم می رسد شبیه آب بستی از تغییر رنگ و احتباس طمث و انضمام فم رحم و گاه سختی و احساس
 بحرکتی مانند حرکت جنین بیهوش و بسیار و جیمی مانند حجم آن نیز در می یابد و آنرا آب بستی کاذب مینامند و صاحبیه آن خواهش
 دارد که او را آب بستی صادق بهم رسد و سبب آن ماده غلیظی لزج است که در رحم او ریزد و چون در آن حرارت بسیار
 است آن را منعقد نماید بصورت قطعه لحمی مد و ریزان آنرا آب بستی ظاهر گردد و گفته اند که قطعه لحمی است
 که بیونانی مولی نامند و مولی اسم رخی است بجای مهمله پس بنا بر این اسم رخی است بجای رجا بفتح و وجه تسمیه آن
 یا بجهت مد و ریزدن آن و یا بجهت ثقل آن است مانند رخی که سنگ آسمان است * رض بفتح را و تشدید ضاد معجمه گرفته
 شدن غضروف و روض انف از ان قبیل است اطلاق کمر بر تفرق اتصال غضروف بدون قطع بر سبیل مجاز است
 * رعان بضم اول و فتح عین مهمله و الف و نا خون از بینی آمدن را نامند به سبب انفتاح عرقی از حیات خون و یا از کثرت
 و یا از پری عرق و یا از بخوان در روز با حورا و یا از غم و اینها از اسباب داخلیه و یا خارجی * رعد بکسر را و سکون عین و فتح
 دال مهملین و هاء اسم ارتعاده است یعنی اضطراب و لرزه و مقلد رعد است * رعد بکسر را و سکون عین هر دو مهمله و فتح شین
 معجمه و هاء مرضی است آلی که حادث میگردد از عجز قوت محرکه از تحریک عضل بر سبیل اتصال و یا ساکن و ثابت نگاه داشتن
 آن نیز بر سبیل اتصال از جهت مقاومت کردن ثقلی و مانعی که داخل عضوشده است و میل میل هاء آن را بسوی اسفل بحرکت
 غیر ارادی پس مختلط میگردند حرکات ارادی یا حرکات غیر ارادی با ثبات ارادی یا تحریک غیر ارادی و فرق میان رعد و اختلاج
 بآنست که حرکت اختلاج ظاهر میگردد در خواصه عضو متحرک باشد و خواصه ساکن بخلاف رعد که موقوف بحرکت عضو است و
 سبب این سوء مزاج بارد مادی بود و یا سادگی که عارض عصب گردد و پیروان راوکسانیکه همیشه شراب می آشامند و یا کسان را
 که آب سرد بعد ریاضت و حرکات عنیفه و اعراض نفسانیه بسیار می آشامند بهم می رسد * رعونت بضم را و عین هر دو مهمله و
 سکون را و و فتح نون و تا بجهت حق است * رمل بفتح راء و میم و دال مهمله نزد متاخرین ورم گرم میست که در ملتحمه
 بهم رسد و گاه بارد بلغمی نیز میباشد و متقل بین غیر حار دموی و ارم نامند بلکه تکلم میگویند * رمص بفتح راء و صاد مهمله
 چرکی است منجمد که در گوشه چشم بهم می رسد * ریاح الافر سه بفتح الف و سکون فاء کسر را و فتح سین هر دو مهمله و هاء نوعی
 از حد به است و آن بر آمدن فقره است از فقرات پشت از موضع خود به سبب احتباس ریح غلیظ در زیر آن که بکشد آن را و
 بر آورد و قرحه در لغت نام ریح است که در عنق در آید و آنرا باریک کرد اند و اطلاق اطباء افر سه را بصیغه جمع غلط است زیرا که
 جمع آن فرسات آمده نه افر سه * ریح البواسیر ریحی است غلیظ که بد شواری به تحلیل رود و صاحب آن در روده خود مانند
 و جمع قولنج و جمعی در یابد و گاه بالا رود بطرف پشت و پهلوها و تا شانه رسد و گاه فرود آید بسوی قطن و نحوای مقعد و خصیتین
 و قضیب * ریح المثانه انتفاخ المثانه است * ریح النکبه وجع و تملدی است که محسوس میگردد در حوالی ظهر در محل کرده بدن
 ثقل و بدن تحریک حصاة و هنگام افراط منتشر گردد و بطرف امعاء آید و آن را ریح البواسیر نیز نامند و مذکور شد * ریح الرحم
 ماده نفاخه است که در رحم به سبب اجتماع رطوبات لزجه بهم رسد * ریح الشوک بفتح شین معجمه و سکون را و و فتح کاف و هاء ماده
 حادی است که در استخوان ریزد و فاسد سازد و بشکنک آنرا * ریح الصبیان ریح غلیظی است که در اندرون سراطال بهم می رسد

و می کشد آن را بعد یک که کشا ده میگردند شون اکیلی آن و حالتی شبیه بصرع عارض میگردد او را **ريح الغلیظ** است که مدتی طویل در تجاریف بدن بماند و غلیظ گردد مانند غلیظ شدن هوا که مدتی در قنوت و چاهها و آب انبارها محتبس ماند *** حرف الزاء المعجمة *** زحیر بفتح زاء و کسر حای مهمله و سکون یای مثناة تحتیینه و رای مهمله حرکتی است در معای مستقیم هوای دفع فضولی که در آن محتبس شده و این امیر سائل بکمیت و باکیفت و با بهر دو مختص بمعای مستقیم است و در غیر آن نمی باشد و زحیر حق میباشد و با خون و بی خون و زحیر حق آن است که به سبب ورم کرم روده مستقیم و یا ریختن خلط صفراوی حاد بدان و یا بلغم شور و رقی و یا بسیار نشستن بر زمین صلب و خنک بهر سبب و باطل آن است که از احتباس ثفل یا بسبب خشک باشد و قبل از آن چیزهای یابس قابض خورده باشد و فرق میان زحیر حق و باطل آن است که در زحیر باطل کرانی شکم و درد پشت و مخص میباشد و دفع نمیکرد مگر به بیرون آمدن چیزی و با آن خواهش طعام کم میباشد و چون بزور ملینه بنوشند و بر نماید دلیل احتباس است و زحیر با خون یا به سبب خراش روده و یا کشوده شدن رگی از رگهای آن است به سبب مرور فضول یابس خشن بر آن و یا غیر آن و زحیر بی خون یا با خراج رطوبت مخاطی باشد مانند ک ریحی و یا اخراج بواسر رقیق *** زرقه بضم زاء و سکون رای مهمله و قاف و تاء مثناة فوقانیة میل نمودن سیاهی چشم است بازرقی خورده به سبب بسیاری نور با صوره و یا به سبب صفوان و زخم آن و یا به سبب بزرگی جلیدیه و یا به سبب برآمدگی آن و خورده به سبب کمی رطوبت بیضیه و یا به سبب صفائی آن و خورده به سبب قلت سیاهی عنیه باشد و خلقي آن لاعلاج له است * زکام بضم زاء و فتح کاف و الف و میم ریختن فضول رطوبی است از هر دو بطن مقدم دماغ بمنخرین و از بینی دفع شدن و کاه زکام را بر خطه نیز اطلاق مینمایند * زلق الامعاء بفتح زاء و سکون لام و قاف بقول شیخ نجیب الدین مرضی است که نمی ماند طعام در امعاء بلکه میگذرد و من دفع می گردد بزودی از آن خورده به سبب رطوبت مزلقه باشد که بواسطه آن ثقل در امعاء نکند و بیرون آید و خورده به سبب برآمدن بشوری در سطح داخلی آن از مواد حاده باشد که چون بگذرد آن اخلاط امعاء را ناچار امعاء دفع نمایند چیزی را که در آنها است هضم نایافته و یا قلیل الهضم و کاه بلندک چروکاب رقیقی دفع گردد و در امعاء زرد و رود طعام و جمعی محسوس شود و لهیبی که بالا رود بصورت سر و صورت و چون آب سرد بیا شامد هاضمی تسکین یابد و بقول قرشی نقصان و یا بطلان هضم معدی است و آنرا زلق از آن جهت نامند که لازم آن است *** حرف ال سین المهملة *** سبات بضم اول و فتمه بای موحد و الف و تاء مثناة فوقانیة در لغت بمعنی خواب است و اصل آن راحت است چنانچه حق سبحانه تعالی در کلام مجید خود میفرماید و جعلنا نومکم سباتا و با مصلاح اطباء خواب بسیار ثقیل غرق طولانی است که صاحب آن بدشواری بیدار شود و آنرا بفارسی آسو دکی نامند *** سبات سهری خواب سنگینی است که با آن بیداری باطل سبب آن ورم بلغمی است مخلوط با صفرا که در دماغ بهم رسد و مقابل این سهری همیاتی است یعنی بیداری با خواب و سبب این ورم صفراوی است مخلوط با بلغم یعنی از اجتماع اسباب سهری و سبات با هم که نیز در دماغ بهم رسد و این هر دو علت سرسامی است مرکب از سرسام بارد و حار اول از بارد و حار و دوم بالعکس *** سباط بکسر سین مهمله و فتح بای موحد و الف و طای مهمله حمی نافض را نامند * سبل بفتح سین و بای موحد و سکون لام شیخ الرئيس گفته که غشاوه یعنی پرده است که در چشم بافته میشود و از رگهای ظاهره بر سطح ملتحمه و قرنیة شبیه بدخان و علامات این گرمی در ابروها و سرخی در هر دو جانب رخسار و جهندی که بسیار در رگهای شقیقه ظاهر است و یاد رگهای ظاهر که از داخل قحف آمده اند و علامات این با آن علامات عظمه و سر و زش و ضربان در دماغ است و شیخ نجیب الدین بر تعریف شیخ افزوده که شبیه بغشای سفید رقیقی است و مولانا نفیس گفته بر این نظر است جهت آنکه سبل دو نوع است یکی******

آنکه در عروق ملتحمه باطنیه باشد پس دیله میشود درین پرده شبیه پیرده عنکبوت دوم آنکه در عروق ظاهر آن باشد پس دیله
 میشود که پرده سیاهی مانند دخان پوشیده است آنرا ظاهر است که پرده سیاه شبیه بدخان سفید نمیشد و بالجمله پرده است
 که از اطراف چشم ظاهر میگردد و بتدریج زیاده میشود بسبب امتلائی عروق آن از خون غلیظ * سینه بتدریج سینه مهمله و بای
 موحله و ما زال عقل است از پیروی که خرافات نامند * سنج بفتح سین و حاء هاء و مهمله و جیم خراشیده شدن جلد است و حقیقه
 نزد اطباء عبارت از تفرق اتصال منبسط در سطح عضو است که بر طرف میشود چیزی از سطح آن و مجازا بر تفرق اتصال سطح باطن امعاء اطلاق
 مینمایند و همین مشهور نزد اطباء است و عند الاطلاق مراد این است مگر آنکه مقید دارند بسنج جلد و غیر آن * سدد بضم سین و فتح
 دال اول و سکون دال دوم هر سه مهمله بند شدن مجاری و عروق ضیقته بدن است هر مجری و هر عرقی که باشد بسبب اخلاط
 لزجه و یا غلیظه که در مجاری عروق ضیقته پیچید و منع کند خواه تام که مانع آید نفوذ غذا و فضلات و اخلاط را بالتمام مانند قولنج
 و یرقان و یا ناقص که مانع آید بعضی را یعنی غلیظ را سد نماید بدون رقیق مانند بول رقیق چنانچه میگویند که دالالت بر سده
 میکنند و علامه گفته که انسداد نزد اطباء غیر سده است جهت آنکه انسداد را اطلاق مینمایند بر انضمام افواه عروق و مسام
 جلد و کاه اطلاق مینمایند سده را بر سختی که بر سر جراحت بهم رسد و بمنزله پوست و خشک ریشه گردد * السده فی الخشوم آن
 چیزی است که بند میشود در اندرون خیشوم و منع میکند نفوذ چیزی را از حلق بسوی بینی و از بینی بسوی حلق * سار بتحریک
 سین و دال و راه سه مهمله حالی است که صاحب آن مبهوت مینماید و در سر خود سنگینی بزرگی و در چشم خود تاریکی در
 میاید بدو کاه طنین و آوازی در گوشهای خود در میاید بدو کاه زائل می گردد با آن عقل او بسبب صعود بخیره سودا و بیه بل ماغ
 او * السرمه بفتح سین و سکون و راء و فتح سین هر سه مهمله و الف و میم و کویند بکسر سین اول اضع است لفظی است مرکب
 از فارسی و یونانی زیرا که سر بفراسی بمعنی راس است و سام یونانی بمعنی مرض و ترکیب هر دو بمعنی مرض سر و سر و شیخ
 گفته که سام بمعنی ورم است یعنی ورم سر و باین معنی مشهور است و آن حقیقی و غیر حقیقی است حقیقی ورمی است خار
 که در یکی از دو حجاب دماغ یعنی رقیق متصل بمغز یا غلیظ متصل بکاسه سر و یا در جوهر دماغ و یا در همه آنها بهم رسد
 و سه نوع است دموی و آن را قرانیطس خوانند و صفراوی و آن را قرانیطس خالص و بلغمی و آن را لیثریطس نامند و سوداوی را
 نام خاص نیست و غیر حقیقی عبارت از اختلاط عقل حاصل بدون ورم است بلکه بسبب صعود بخیره واد خنده است بدماغ
 چنانچه در حمیات حاده و اوجاع صعبه میباشند و اطباء اطلاق سرمه را بر ورم حار مینمایند و پس میگویند نفس دماغ
 متورم نمی شود و این مرد و قول باطل است بقول شیخ الرئيس با دلله قاطعه * سرطان بفتح سین و راه و طاه سه مهمله
 و الف و نون و رمی است سوداوی متولد از سودای موخته از صفراوی صرف که بریزد بسوی عضو و پر کند عروق جوارحی
 آن را و این نوع متقرح میباشد و یا بلغم موخته که با آن صفراوی موخته نیز باشد و این پیشتر غیر متقرح میباشد و کاه متقرح
 نیز که عفونت و خبثات و فساد د ران بهم رسد و از سودای صرف دردی ته نشین بهم نمیرسد و این را سرطان از ان
 جهت نامند که ورم آن شبیه بوسط سرطان و عروق آن شبیه بدست و پای آن است سرخ و سبز و بیخی در اندرون شبیه
 بشکم سرطان مد ورمیلارد و بعضی گفته اند که سرطان از ان جهت نامند که چمپیده میباشد بعضو مانند چمپیدن سرطان
 * سرطان الرحم سرطان است که در رحم بعد از اورام بسبب آنکه بکلی پاک نشده باشد بهم رسد و متقرح شود * سجه بفتح
 سین و سکون عین هاء و مهمله و فتح فاء و هاء قروحه است که در سر و صورت بهم میرسد و کاه در تمام بدن نزدیک منابت

مویهاورد و نوع میباشد خشک و تر و خشک آن در ابتدا نهایی مستحکم سبک متفرق در مواضع بسیار و هر خرنک میباشد
 پس بچرخ می آید و خشک میشه مائل به سرخی می آید و ماده آن بلغم حاد مخلوط با خون است و نیز از آن چرب می آید
 و آن را شیونج که معرب شیرینک فارسی است و سعه رطبه نیز نامند و سبب آن فضلات غلیظه عفته فاسد و لذت میدهد
 است که بطرف جلد میریزد و غلیظ آن در زیر جلد محتبس میماند و ورم بهم میرساند و رقیق آن منتشر میگردد و جلد را
 مجروح و فاسد و متاثر میسازد بسبب حدت و تاثر کل خود پس جاري میشود از آن چرب که لذت و بیشتر اطفال را بهم
 میرساند بسبب بسیاری رطوبت بدن و دماغ های ایشان و بسیاری بخار بسبب بسیاری حرارت و رطوبت بدن نهایی
 ایشان و ضعف اعضای ایشان از دفع فضلات و سعه یا سده آن است که از آن چیزی جاري نگردد * سعال بضم سین و فتح
 عین هود و مهمله و الف و لام حرکت قصبه رنه و آلات سینه است برای دفع چیزی موزی و اذیتی که از آن رنه بر نه و
 اعضای متصل بدان * سقوط اللهاة بفتح لام و هاء و الف و تا افتادن ملازه است بسبب ریختن خلط مرخی بکنک و لها خواه
 گرم باشد خواه سرد * سقیروس بفتح سین مهمله و کسر قاف و سکون یای مثناة تحتانیه و ضم رای مهمله و سکون و از وسین
 مهمله ورم صلب سوداوی و یا بلغمی است پس اگر ماده آن سودای صرف خالص باشد آن را خالص نامند و اگر با بلغم مخلوط
 باشد آن را غیر خالص نامند * سکتة بفتح سین و سکون کاف و فتح تاء مثناة فوقانیه و هاء معطل و باز ماندن اعضا است از
 حس و حرکت بسبب سده تامی که در تمام بطون دماغ بهموسد و مائع آید نفوذ و رسیدن روح حیوانی را بدماغ
 و عائر اعضا و همچنین روح نفسانی را نیز و اعضارا از حس و حرکت حتی از تنفس باز دارد و دفعه عارض گردد و مسمی
 کشته با سم لازم خود که سکوت است و فرق میان این و جمود در جمود مذکور شد * سکر بضم سین مهمله و سکون کاف
 و رای مهمله حالتی است که عارض میگردد انعام را از امتلی شدن دماغ از از ابخره متصاعده بسوی آن و معطل میگردد
 عقل او و تمیز میان امور حسنه و قبیحه نمیتواند نمود و بعضی گفته اند که سروری است که غالب آید بر عقل بمباشرت بعض
 اسباب موجب آن پس منع کند انسان را از عمل کردن بموجب عقل خود از غیر آنکه عقل زائل گردد * سل بفتح سین مهمله
 و تشدید لام شکفتن پوست بدن است بطول شریان و مکشوف کردن اطراف آن بریدن آنچه حوالی آن است و انداختن
 قلبی بزیان و کشیدن بیرون و بریدن آن مقلارمه انکشت و بستن هر دو سر آن و روان ذرورات قاطع خون پاشیدن و مرهم
 های رویاننده کوشش گذاشتن و ملتئم ساختن و بعضی گفته اند که بعد از مکشوف نمودن اطراف شریان آلتی آهنی املس
 که سر آن مدور و در وسط آن شبیه بد ائرها و تیز باشد که با اصطلاح سلاله نامند بزیان کرده و شریان را بان آلت بلند کرده
 در یکی از آن ذوات انداخته پیچ دهند تا بریده گردد پس ملتئم سازند و دستور سل شریان بتفصیل در کتب معطوره است
 * سل العین بفتح سین مهمله و ضم لام مشدده کوچک شدن و برهم نشستن و کشیده شدن و فرو رفتن چشم است بسبب کمی رطوبات
 و نشستن طبقات آن برهم و برطرف شدن و یا کم شدن رطوبت بیضیه بسیار و کم شدن نوریکه پرمیکرد اند فضا های طبقات را و قریب
 شدن با آنکه پلکهای چشم بهم افتد و گاه بینائی برطرف میشود و چشم فرو مینشیند و اینها از اسباب داخلیه اند و خارجییه مانند چشم
 را از حلقه بر آوردن و یا سوراخ کردن و رطوبات آن را کشیدن و غیر آن * سل بکسر سین و تشدید لام قرحه است که در رنه بهموسد
 بسبب ریختن نزله حار حاد بدان و لازم آن است تب دق و لاغری بدن و در لغت سل بمعنی هزال است از قبیل تسمیه شیء با سم
 لازم * سلاق بضم سین و فتح لام و الف و قاف غلظت و سطرپی و سرخی است که در پلکهای چشم از ماده بوریقی بهم میرسد و مزکانها

میریزد و مودی بقرصه اشغال و فساد با صره نیز میگرد و بعضی گفته اند که آن دانه است که در بین زبان و یاد راجل زبان بهم میرسد
 * سلس البول بفتح سین و کسر لام بر آمدن بول است بی اراده و بعضی بوز یا بیطس نیز اطلاق مینمایند با اعتبار
 آنکه در او خرد یا بیطس منجر بسلس البول میگردد * ملح بضم سین مهمله و لام و عین مهمله شقاق پارا نامند و چهار نوع
 میباشد شحمیه و عملیه و ارد هالیه و شیرازیه و وجه تمییز آنها برای احتوائی آن است بر مانند این اشیا و شحمی و
 عملی معروف است و اما ارد هالی حموی غلیظ است که از آرد و روغن تازه متخذ از کوه ترتیب میدهند و شیرازیه منسوب
 بشیراز است که نان خورشی است که از ماهیت میجا زنده * سلعه بفتح سین و سکون لام و فتح عین مهمله و ها و بکسر عین نیز
 آمده و رمی است که از ماده غلیظ در غشائی مانده کس بهم میرسد و آویخته غیر چسبیده بکوشش بدن از همه اطراف
 میباشد بلکه می توان آن را بدست گرفت و جنبانید و آن در اول بعد از نخودی میباشد و بتدریج تا نارنجی و بزرگتر
 از آن میشود و گاه شبیه باستخوان چیزی در آن تگون میباشد * سوء القنیه بد آنکه قنیه بکسر قاف و سکون نون و فتح یای
 مثناة تحتانیه و هاء نزد حکما بمعنی ملك و آن بودن شیء است بحیثیتی که محیط بان باشد و بانتقال آن منتقل گردد و آنرا
 فساد مزاج نیز مینامند بحسب آنکه فساد و تغیر مزاج و انحرافی است که از فساد و هوء مزاج کبد بهم میرسد در تمام بدن
 احیاناً و این اهم باستحقاق الیق و اخص است ولیکن اطباء مختص باین مرض که مقلد مآ آن است داشته اند * سوء الهضم عبارت
 از عدم انضمام طعام است هضم تام و تغیر یافتن طعام است در معده حموی بعضی کیفیات ردیده * سوء هضمی بضم سین مهمله و سکون
 و او و کسر بای موحده و سکون یای مثناة تحتانیه و کسر حای مهمله و یا و رمی است که در عضل داخل حاق یا مرئی بهم میرسد
 * سوء مزاج عبارت از غلبه یکی از کیفیات اربعه است بر مزاج اصلی عضوی از اعضا یا اکثر یا کل بدن که قادر نباشد آن عضو
 که عمل نماید عملی که از آن صادر میگشت در حالت اعتدالی که در شب و آن یا محتوی است و یا مختلف و اطباء اختلاف نموده
 اند در تغیر آن هر دو لفظ جالینوس و صاحب مختار گفته اند محتوی سوء مزاجی است که شامل جمیع بدن باشد و مختلف
 آنکه مختص بعضوی خاص باشد درون عضوی و اوسهل محیی و رازی گفته اند که سوء مزاج هرگاه محتوی باشد و از آن اذیتی
 نرمد محتاج نیست قوت دانه که آنرا دفع نماید جهت آنکه در استوا بمنزل مستوی اصلی شده است و شیخ الرئیس گفته
 مستوی آن است که استقرارد در جوهر عضو نموده و حکم مزاج اصلی بهم رسانیده باشد بعد بیکه طبیعت مدبره بدن محتاج
 بمقاومت بآن نباشد و مختلف آنکه چنین نباشد پس حمی عفون باین تغیر هوء مزاج مختلف است و بحسب مذنب صاحب
 کامل و آنچه از کلام جالینوس مفهوم میگردد مستوی است و برص بحسب تغیر شیخ محتوی است و بنابر آنچه گفته شد مختلف
 برای آنکه در عضوی درون عضوی است در اکثر امرو شیخ معتقد است مستوی از آن جهت نامیده که مشابه مزاج اصلی است در
 هدم ظهورالم و جالینوس و من تبع آن عام را محتوی از جهت شمول و جریان آن بر تمامی بدن و مانند مزاج اصلی در ایجاد
 الم نامیده و جالینوس هوء مزاج کائن در عضوی را مختلف نامیده از جهت آنکه مخالف مقتضای مزاج اصلی
 است از عدم عموم و شمول و نیز کاه هوء مزاج خلقی باشد و کاه عارضی پس خلقی چیز نیست که در آن مزاج اصلی خلقی غیر
 معتدل باشد و این را مزاج غیر فاضل نامند و عارضی آنکه مزاج در اصل خلقت معتدل باشد لکن متغیر گردد از اعتدال بحسب
 هوء تدبیر و هوء مزاج متفق هوء مزاج مستوی است * سوء رخس حمی د موی غلیانی بدن و عفون است * سوء بخریک
 در لغت بمعنی بیداری است و در اصطلاح اطباء بیداری بیمار بیرون از مجرای طبیعی است بحسب امر اختیاری از اشتغال

یا مور خارجه و یا غیر آن و یا با سباب عرضی و مرضی مانند هم و خوف و فزع و فکر و یا سوء مزاج یا بس و یا سوء مزاج حار
یا بس یا ماده و یا سوء مزاج بار یا بس مادی سوداوی و یا حار یا بس مادی صفراوی و یا صعود اجزای غیر منضمه حاره و یا غیر
اینها از اسباب و آنرا سهار بضم سین و فتح های مشدده و الف و را نیز نامند * حرف الشین المعجمه * شبق بفتح شین و بای موحد
و قاف شدت شهوت و مبالغه آن است که تجا و زاز حد طبیعی نماید و تجا و زه و چیز از حد طبیعی و افراط آن البته مرض است
* شتره بفتح شین و تاء مثناة فوقانیه و رای مهمله و هاپچید کی پلک پائین چشم است بحد یکه خوب بهم نیاید و بحد لا ئقی
طبیعی نرسد بحسب بریده شدن پلک و یا بر آمدن غده در آن و کاه جفن بالا متقلص میگردد بطرف پائین و خلقي آنرا بره نیسجه
و شتره در لغت بمعنی نقصان جفن است * شخوص بضم شین و خا هر دو معجمه و سکون و او و صاد مهمله مرضی است که دفعه
عارض میگردد و صاحب آن بهر حالتی که باشد ایستاده و یا نشسته و یا خوابیده بهمان حالت بماند و قد رت بتغییر آن نداشته
باشد و چشمهای او بازماند و نتواند که بهم کد ارد و آنرا جمود و آخذ و نیز نامند بهمان جهت و سبب آن معلوم است که
از خلط غلیظ در مؤخر دماغ که منبت اعصاب است بهر رسد * شدخ بفتح شین و سکون دال مهمله و خای معجمه تفرق
اتصالی است که در طول عصب واقع شود و بر شکستگی که بر استخوان سر واقع شود نیز اطلاق می نمایند * شرق بفتح شین و سکون رای
مهمله و قاف نزول چیزی در حنجره و قصبه رنه است و بیشتر در چیزهای سیال میباشد و میگویند که آب در کوی صاحب آن بند
شود و سرفه پی در پی میکند تا آنکه بر گردد و بر آید چیزیکه در آن هردو رفته است جهت آنکه حنجره و قصبه رنه هر دو از آلات
تنفس اند نمی گذارند که چیزی غریب در آن داخل شود و فرق میان این و غصه آن است که غصه ماندن چیزی است در مری اعم
از آنکه غلیظ باشد یا سیال و شرق غیر آن چنانچه ذکر یافت و غصه مفرد است جمع آن غصص آمده * شرقه الکبد عبارت از آشامیدن
آب سرد است ناشناخته که کبد گرم شده باشد از ریاضت عنیف و یا کدی و تعب که بد آن رسیده باشد و یا بعد از حمام و یا خواب
و یا بین آن و یا بعد از رفتن به بلندی و امثال اینها و این مرض سریع الزوال است اگر تدبیر و تدارک آن بزودی بحسب لائق
نمایند و از علامات آن بهم رسیدن و جمع شدن است در کبد که صائب آن را بیطاعت سازد و اگر غلط کرده شود در تدبیر منجر
باستسقا و یا ورم کبد گردد * شرتاق بکسر شین و سکون رای مهمله و فتح نون و الف و قاف جهم زائد شیمی است که در پلک بالای چشم
بهم میرسد و آنرا سنکین و مسترخ می دارند و مانند سله متحرک نمی باشد بلکه چسبیده میباشد و همین فرق است میان این و سله
و سبب این رطوبت غلیظی است که میریزد در پلک و ازین جهت اطفال و مرطوبین را بهم میرسد * شری بفتح شین و رای مهمله
و یای مقصوره ذانها ئی است بعضی کوچک و بعضی بزرگ پهن مائل بسرخي باخارش و کرب بسیار که دفعه ظاهر میگردد در
تمام بدن و یا در اکثر اعضا بسبب بخار دم صفراوی و کاه باخارش بسیار میباشد و از آن رطوبت لزجی می آید و سبب این اجزای
بورقیه رطبه است * شطر الغب بفتح اول و سکون طای مهمله و ضم رای مهمله تب مرکب از صفرا و بلغم است چنانچه در حرف الحاء
ذکر یافت * شعر المنقلب بفتح شین و سکون عین و ضم را هردو و مهمله موئی است که بر کشته بر پلک چشم میروید و مر آن باند و رن
میباشد و در چشم می خلد و سبب آن رطوبت عین باشد در اجفان و اشعار * شعیره بفتح شین و کسر عین مهمله و سکون یای مثناة
تحتانیه و فتح رای مهمله و هاورمی صلب طولانی است که بر طرف چشم نزدیک بمنزکان شبیه بجود شکل بهم میرسد بزرگ پلک
بسبب ماده فضلیه غلیظه متحرکه دمویه و نوعی بکر بهم میرسد سرخرنگ رخا از ماده دموی و آنرا عروس نامند * شغاف بضم شین
و فتح عین هردو معجمه و الف و فامرضی است که در زبرشرا شیف بهم میرسد * شقاق بضم شین و دو قاف در میان هردو و الف مرضی

است که در آن موی میریزد و نیز بر تشقق خلد بدن و دست و پا و صورت و غیره از سردی و یا غیر آن اطلاق می نمایند و بعضی
 گفته اند عبارت از تشقق شرج است * شقا قلوب بفتح شین و قاف و الف و فتح قاف و ضم لام و سکون و او و سین مهمله و رمی است
 از خون غلیظ که در خاص تجویف و شرائین دماغ بهم میرسد و حبس و منع می نماید روح حیوانی را از رسیدن
 بد مایع پس فاسد میگردد مزاج آن و فاسد میگرداند عضو را و می نماید آنرا در آخر امر نیز گفته میشود شقا قلوب بر موت
 عضو و باطل شدن حس آن و غاغرا یا مقله آن است * شقیقه بفتح شین و کسر قاف و سکون یای مثناة تحتانیه و فتح قاف
 وها رجعی است که در یکی از دو جانب سر بهم میرسد تا محل وسط آن یعنی شون سهمی بسبب صعود بخارات و یا اخلاط
 هارة حادة و یا بارده رطبه بد مایع * شوص بفتح شین و سکون و او و صاد مهمله و جمع ضرس است * شوصه بفتح اول و رمی
 است که در حجابیکه در اضلاع پشت است زیر حجاب حاجز بهم میرسد بسبب در آمدن ریاخ در اضلاع و این بسیار رشید
 میباشد و صاحب آن نمیتواند بهیچوجه که بخوابد و حرکت نماید * شوکه سرخی است که بر صورت و جسد بهم رسد و شدت
 آن مرض است * شیرینج و شهید یک سعه رطبه است و از امراض مسریه و مذکور شد * شهوة الکیمی زیادتی شهوت طعام
 و اشتداد آن است بعد بیکه صاحب آن از اقل به کثیره مختلفه سیر نکردد و حرص او بر ماکولات و مکالبه او بر انها باشد
 مانند سگان و سبب آن سوء مزاج بارد مکثفی است که عارض فم معده گردد خصوصاً هنگامیکه مزاج سائر اعضا گرم باشد
 * شیرازی صنفی از سلعه است * شلم نوعی از بشو رغریبه است * حرف الصاد المهملة * صالیه بفتح صاد و الف و کسر لام
 و فتح بای موحده وها حمی حار بغیر نافض است * صباری بضم صاد و فتح بای موحده و الف و فتح رای مهمله و یا لغت سریانی
 است و معنی آن جنون مفرطی است که با سرسام صفراوی بهم رسد و گویا مرکب از مایه و قرانیطس است * صاع دردی
 است که در اعضای سر بهم رسد از اسباب بسیار و بفارسی در د سر نامند * صاع الحلقه ضربانی است که در عمق چشم
 محسوس میگردد که گویا سوزن فرو می برند و یا می فشارند و ضربان آن همیشه باشد و گاه در وقتی غیر وقت دیگر مانند شقیقه
 سر و این را شقیقه عین نیز نامند * صدید بروزن امیر طوبتی است سیال که مستحیل میگردد بدان خون فاسد و آن را
 بفارسی زرد آب نامند * صرع بفتح صاد و سکون را و عین هر سه مهمله در لغت بمعنی افتادن است و در اصطلاح اطباء
 غیر تامی است که در بطون دماغ و مجاری اعصاب آن بهم رسد و مانع آید اعضای نفسانیه را از افعال طبیعی خود منع
 غیر تام و صاحب آن بیفتد و کف بردن آورد و دستهای آن پیچیده گردد بسبب تشنج اعصاب و فرق میان این و اختناق
 رحم مذکور شد و آن مرکب از صرع و غشی است بجهت ظهور علامات آن مرد در آن بخلاف اختناق رحم * صریر الاسنان
 بفتح صاد و کسر رای مهمله و سکون یای مثناة تحتانیه و رای مهمله او از مائیدن دندان است بهم در وقت خواب و این
 اکثر صبیان و زنان و مشائخ را بهم میرسد بسبب رطوبات غلیظه فضلیه معدیه و یاریا غلیظه در آن و یادیدن * صغرا لانیین
 کوچک شدن آنها است و سبب آن ضد سبب عظم آن است و انشاء الله تعالی مذکور میشود * الصفیر بصاد و فاء و دو
 مفتوح و رای مهمله * صفار بضم صاد و فتح فاء و الف و رای مهمله مرضی است که در کبد و شرائین اضلاع بهم میرسد
 و بسبب آن بدن انعام بسیار زرد میگردد و گاه است که میکشد آن را و گاه اطلاق مینماید بر جمع شدن آب در شکم چنانچه
 مستعقی را عارض میگردد * صلابه الاجفان سختی است که در پلکهای چشم بهم رسد و مانع آید آنها را از باز کردن
 و پوشیدن آن * صلع بفتح صاد و لام و عین مهمله بر طرف شدن موی پیش سر است فقط و صاحب آنرا اصلع نامند و شیخ

و شفا گفته که زنان و خصیان را صلح بهم نمیرسد به سبب کثرت رطوبت مزاج ایشان * صمم بتحریک بمعنی گری است و
 باصطلاح اطباء نقد آن تجویف صماخ است * صنان بضم صاد و فتح نون و الف و نون بدوئی زیو بغل و کش ران و شکنج شکم و غیره
 است و این عام است و ذفر خاص * صوره بفتح صاد حکه و خارش صراحت * صیمان بکسر صاد و سکون یای مثناة تحتانیة
 و فتح بای موحد و الف و نون دانهای سفید مدور بهیاری چسبیده بپنج موی است و ماده آن قریب بماده قمل است و بفارسی
 رشک و تخم شیش نامند * حرف الضاد المعجمة * ضا غوطا کبوس است * ضجر بتحریک قلق و اضطراب حادث از غم است
 و بکسر اول نیز آمده * ضربان بتحریک حرکت شدید شریان است * ضرس بفتح ضاد و راء سکون هین مرد و مهمله کند شدی
 دندان است از اسباب خارجیه مانند خائیدن آشیای حامضه و قابضه و فیه و نکاه داشتن آنها درد هان و یا از اسباب
 داخله مانند ریهین بلغم ترش و سودا بدندانها از نواح آنها و یا از معدة * ضعف البصر علتی است که صاحب آن اشیا را
 بمقداری و هیئت و صفتی که هستند بتمامه نتواند دید خواه از نزد یک خواه از دور و خواه از غلبه خون باشد
 و یا از غیر آن * ضعف الاسنان که بمعنی ذهاب ماء الاسنان است که ذکر یافت و که بمعنی بودن آنها است قابل ضرر و آفات و که
 بمعنی ضعف بین آنها و عدم استحکام که بهیولت کنده شوند نیز آمده * ضعف المعدة مولا نانفیس گفته که مفهوم از لفظ آن است
 که مختص بقوت خاصی نیست ولیکن عادت اطباء چنین جاری شده که اطلاق ضعف معدة را بر خلل هضم مینمایند و نمیکویند عضوی
 را که ضعیف شده مگر آنکه در فعل آن آفتی بهم رسد و فعل معروف آن بنزد جمهور نیست مگر هضم پس ضعف آن ضعف هضم
 است * ضعف الهضم عدم استحالة غذا است بقوام و مزاجیکه غذا را است که بدان باشد تا قابل و مهیا باشد که قوت مغیره در آن
 بر مجرای طبیعی تصرف نماید و آنچه بعضی افاضل گفته اند ضعف هضم عبارت از عدم الحار و کند شدن طعام است از معدة بزودی
 بلکه مدتی در آن ماندن زیاده از عادات و این از لوازم معنی اول است که عبارت از ضعف معدة باشد * ضعف الشهوة بی رغبتی
 و عدم میل بهوی طعام است * ضعف الکبد عبارت از ضعف قوت آن است بالتمام یا بعضی و این فی الحقیقة تابع جمیع امراض
 کبد است و همچنین است ضعف کورده و مثانه و سائر اعضا * ضغط القلب بفتح ضاد و سکون غین مرد و معجمه و ضم طای مهمله
 مرضی است سوداوی که عارض قلب میگردد به سبب ترشح نمودن اندک خلط سوداوی بدل و اجتماع و انضغاط آن در آن و لهذا
 صاحب آن درمی یابد که کوبادل او را میفشارند و از عقب آن او را اندک غشی عارض میگردد و از دهن او لعاب بر می آید
 * ضغط العين بفتح ضاد مرضی است که مییابد علیل در وسط چشم خود و جمعی که کوبایم فشار دو منع مینمایند آن را از حرکت و رمض
 و دم مع و محل این رطوبت جلیلده است * ضغط اللسان بفتح ضاد و سکون فا و فتح ال و عین مرد و مهمله غده صلبی است که
 در زیر زبان شبیه بضغط بهم میرسد و که ماده سبب آن متعجرو صلب میگردد چنانچه حکیم محمد اکبر معروف بحکیم ارزانی در
 رساله حدر دالامراض خود نوشته که موا صدیقی بود او را این مرض بهم رسید و از هیچ دوا منتفع نمی شد تا آنکه من آنرا
 بشکافتم از آن سنگ صلب طولانی خشن بوزن سه درهم برآمد و صحت یافت * ضلع بتحریک و عین مهمله اعوجاج خلقي را نامند
 * ضور بضم ضاد و میم و سکون و او را مهمله هزال و ضعف را نامند * ضیق بکسر ضاد و سکون یای مثناة تحتانیة و قاف
 تنگ شدن ثقبه عنبی است زیاده از قدر معتاد و جمع شدن نور باصرة و ضعف آن است بدان سبب و اگر جلی و خلقي است چندان
 رد ایتی ندارد و اگر عرضی است ردی است جهت آنکه ضعف بصرمی آورد خصوصا که از نقصان رطوبت بیضیه باشد
 * ضیق النفس بکسر ضاد و سکون یای مثناة تحتانیة و قاف تنگ شدن مجرای نفس است و رسیدن هوای مستنشقی از بیرون

و همچنین در وقت اخراج از اندرون خواهر از سبب رطوبت باله معتدلیه باشد و خواهر از حرارت مجفقه قابضه و این
گاه سرایت بد یگویی باعتبار استنفاق نفس میکند و این مراد فیهراست * حرف الطاء الملهه * طائحه حمی حادث را نامند
* طاسر طاس و س حمی ربع را نامند * طاسوقوس جرب جفن است که منشق گردد و هو قوسیس نیز نامند * طاعون بفتح
ط و الف و ضم عین مرد و مهمله و سکون و او و نون و رمی است بزرگ بقدر رجوزی و بزرگتر از آن و یا دانه کوچکی است بقدر یا قلا
و کوچکتر از آن که بالهیب و سوزش بسیار و دواعضای غدهی حساس مانند خصیه و پستان و بغل و بیخ زبان و بن ران و یا غیره حساس
بهم می رسد و اطراف خود را سیاه میگرداند اگر مادهی بی باشد عضورا فاسد گرداند و برسد کیفیت رذیه سمیه آن بقلب از راه شرائین
و موجب هلاک گردد و گاه اطلاق مینمایند بر هر ورم حار حادث در آن مواضع و بوروم قتال نیز * طحال بکسر ط و فتح حای
مهمله و الف و لام و رمی است که در سهرز بهم رسد * طخاء بفتح ط و حای معجمه و الف مد و ده عبارت از ثقل و غشی است
و در حد یف وارد است که هرگاه کسی در یابد درد دل خود طخائی باید که سفر جل بخورد * طرا خود و طیس بفتح ط و رای مهمله
و الف و ضم حای مهمله و سکون و او و کمر طای مهمله و سکون یای مثناة تحتانیه و صین مهمله عبارت
از جرب شدیدن باخسرنه است که در باطن جفن بهم می رسد و آنرا طاسوقوسیس نیز نامند * طرفه بفتح ط و سکون را هر دو مهمله و فتح
فا و ما نقطه ایست از خون تازه مرخرنگ و یا خون کهنه مرده خاکی رنگ و یا سیاه که به سبب انفتاح بعض عروق چشم برآمده در زیر
ملتحمه مانده باشد از هر سببی که باشد خواه ضربه و یا سبیلی و خواه پری عروق و خواه بجوش آمدن خون و خواه منفجر شدن و رمی پیش
از نصیج و خواه نعره و فریاد بسیار زدن و خواه حرکات عنیفه و مانند اینها و این اسم مشتق از طرفه ای لطیفه یعنی سیلی که بر چشم
واقع شود و سرخی در ملتحمه بهم رسد از قبیل تسمیه شی با هم لازم * طرش بفتح ط و او را هر دو مهمله و شین معجمه نقصان
قوت سامعه است و گاه اطلاق مینمایند بر آفتیکه بدان رسد و بر بطلان آن و بر فقدان تجویف صماخ بر سیل مجاز و برین تقدیر
طروش و و قرو صم مثراف بهم اند و اصح آن است که و قو بطلان سمع است و طرش نقصان آن و صم فقدان تجویف صماخ
و بعض اختصاص نموده اند و قرا یا آنچه طویل الالعین مزمن باشد و طرش را بقویب العین حد یف * طنین بفتح ط و کمر نون
و سکون یای مثناة تحتانیه و نون آوازی است بسیار باریک تنب که میشوند صاحب آن در گوش خود به سبب حرکت ابخره غلیظه
و یا انصباب فضول در آن و فرق میان این و دروی آن است که او ازین باریک واحد است و آواز دروی نرم و بلند و غلیظ * طونجیس
بطای مفتوحه و او و نون و حای مهمله و دو صین مهمله در میان هر دو یای مثناة تحتانیه جرب سیاهی است که بالای خشک ریشه
باشد و آن اشد انواع جرب و صعب ترین آن است * حرف الطاء الملهه * ظبطاب بفتح ط و طای معجمه در میان آن هر دو یای موحده
و بعد طای دوم الف و بای موحده بشره ایست که در جفن بهم رسد و بعضی گفته اند ای است یعنی وجعی است و بعضی
گفته اند عیبی است که در جلک بهم رسد * ظفره بفتح ظ و فا و رای مهمله و ها و مشهور بضم ظ و سکون فا است زیاده عصبانی
است شبیه بناخن سفید صلب از موق اکبر یعنی کنج چشم میروید از ماده بلغم غلیظ لزج و میکشد تا آنکه سیاهی آن را میپوشد
و مانع دیدن میشود و آنرا بفارسی ناخن نامند و گاه از هر دو موق ابتدا میکند و سه نوع است یکی غشائی است رقیق سفید
غیر مانع بصرو ابتدای آن مختص بموق فیضت و این مشابه سبل است در هیأت و ابتدا و فرق میان هر دو بدان است که
سبل در جمیع جوانب چشم است مستلیر حوالی قرنیه و ظفره ابتدا از جانب موق میکند از یمن یا یسار یا از هر دو جانب یا از
فوق یا از تحت * و بد آنکه ظفره گاه ابتدا از هر دو مینماید و حل قه را میپوشد و در اکثر احوال تجار از اکلیل مینمایند و گاه

مضاعف و باطبقات میباشد یعنی باظهاره و بطا نه ای ابره و آسترو این بدترین اصناف آن است * ظلمت بضم ظا و سکون لام
 و فتح میم و تا تار یکی و نقصان با صره است * حرف العین المهمله * عا صور بفتح عین و الف و ضم صاد مهمله و سکون واو
 و رای مهمله ثقل و ثورانی است که در می یابد انسان در سینه خود در بیداری چنانکه در می یابد در کابوس هنگام خواب
 * عاقونا بفتح عین و الف و ضم قاف و مکون و ا و ر و فتح نون و الف باختلاج ذکر و تعدی است که عارض او عیه آن میگرد
 در رجال و در نما عارض غم رحم * عجرة بضم عین و سکون جیم و فتح رای مهمله و ما چیزی است که در رجمد مجتمع
 گردد مانند سله و عقده و گفته اند که عجرة نوعی از سغه است * عد سیه بثره ایست شبیه عدس که در موضعی از بدن
 بر می آید از جنس طاعون میکشد صاحب خود را در اکثر و گاه اطلاق بر تحجر عین مینمایند * عد ره بضم عین و
 سکون ذال معجمه و فتح رای مهمله و ما وجعی است که در حلق بهم میرسد از غلبه نفون و تسمیه مرض باسم موضع علت
 است جهت آنکه عد ره اسم آن موضع است * عد یو بفتح عین و سکون ذال معجمه و فتح یای مثناة تحتانیه و سکون واو
 و طای مهمله مرضی است که در وقت مجامعت از صاحب آن بی اختیار برآورد و قادر بر ضبط خود نباشد به سبب
 استرخای عضله ماسکه مقعد و آن را بفارسی در جماع حدث کردن نامند و گاه زنان را نیز عارض میگرد و این مرض
 بیشتر کمانی را که شبق بر ایشان غالب باشد و از جماع بسیار لذت یابند و منی ایشان بسیار تند و رقیق باشد و مقعد ایشان
 و خور عضلات آن سخت باشد بهم میرسد * عرج به تحریک عین و رای مهمله و جیم ظا هر شدن عجز و نقصان در ثروت یا است
 که عاجز آید صاحب آن از رفتن که بفارسی لنکی نامند و صاحب آن را اعرج و لنک * عرق الدم به تحریک مرصیست که
 بجای عرق خون از معام برآید و همچنین گاه برآید از چشم بجای اشک خون بسبب کمال غلبه و رقت و لطافت و حدث
 خون * عرق المذنی بکسر عین و سکون رای مهمله و قاف و بفتح میم و ذال مهمله و کسر نون و یای مثناة تحتانیه مرضی
 است که در بدن بهم میرسد بسبب آشامیدن آبهای بسیار غلیظ یکجا مانده و اغذیه غلیظه و آن مختص بعضوی درون عضوی
 نیست و اولاً در بدن دانه حبابی بهم میرسد و بچرک می آید پس شکافته میشود و از میان آن چیز بسیار باریک شبیه بعرق
 سفید رنگ بر می آید و در جوف آن تار باریکی مانند موی است میباشد و میان پوست آن عرق و آن تار یعنی جوف آن
 و طوبتی لزج میباشد که اگر آن کشیده گردد و آن رطوبت بهر جا که رسد زخم کند چنانچه به تفصیل در کتب قوم و در
 وسائله عرق مدنی که از مولف است مذکور شده و اگر در اعضای لحمی ظاهر گردد با سانی برآید بخلاف آنکه بر مفاصل و اعضای
 غلیظه اللحم باشد و آن احیاناً در زیر پوست مانند کرم نیز حرکت مینماید و آن را بفارسی رشته و پیومی نامند * عرق النساء
 بفتح نون و عین مهمله و الف و جمعی است که در عرق و ریدی که آن را عرق النساء نامند بهم میرسد و ابتدا از مفصل و رگ
 گردد پائین می آید از طرف وحشی و بران کشیده تا زانو و کعب و انگشت خنصر میرسد و عیب آن امتلاص آن رگ است
 از خون غلیظ فاحش میاه و یا رطوبات مائی که از خون جدا نگشته و یا رطوبات بلغمی خام و گاه میباشد که آن اخلاط بسبب
 احتباس بودن کیفیت ردیة سیه بهم میرسد * عشا بفتح عین و شین معجمه و الف مقصوره مرضی است که بشب قوت با صره
 ضعیف و باطل گردد بدینکه چیزی دیدن نشود و صاحب آن بشب چیزی را نه بیند و آن را بفارسی شب کوری نامند
 و عیب آن صعود اخیره غلیظه است بدماغ و چشم و کرد آید نور با صره را غلیظ * عشق بکسر عین و سکون شین معجمه و قاف
 بعضی گفته اند مرضی نفسانی است و از مطو گفته که عدم ادراک حس و کوری چشم محب است از دیدن عیوب محبوب
 و عیب

و اطباء از جمله مالمیخولیا و مرض سوداوی دانسته اند و میگویند و سراسی است که بوسه انسان را بر فکر صورت خوب
 و شامیل نیکو میدارد و دانه او را مستغرق او را از افکار دیگر باز میدارد حتی از خور و خواب و لهذا او جهت سوداویست
 و برودت و بیوهت ماده روز بروز او را ضعیف و لاغر میگرداند و عشق ما خود است از عشقه که گیاهی است بر هر درختی
 که میپسند آن را خشک میگرداند * عصا به بکسر عین و فتح صاد مهمله و الف و فتح بای موحد و ها و جعی است که در ابروها
 و کاه در یک ابرو و متصل بعضل پیشانی و استخوان گوشه چشم در موضعی که عصا به میبندند بهم میرسد و بدین جهت
 معمولی بدان کشته و صلب آن ریشی است غلیظ محتبس بدان اعضا * عطا س بضم عین و فتح طای مهمله و الف و عینی
 مهمله حرکتی است خاص درد ماغ برای دفع خلطی و یا موزی دیگر که بدان رسد از داخل یا خارج با استعانت هوای مستنشق
 از راه بینی و دهان * عطسه برای دماغ مانند سرفه است برای رنه * عطاش بهمان وزن با شین معجمه مرضی است که صاحب
 آن هر چند آب بیاشامد میرایی او را حاصل نکرد * عطش بفتح عین و طای مهمله و شین معجمه شدت احتیاج طبیعت است
 با شامیل آب و چیز سرد و تر * عظم الخصیتین بکسر عین و فتح طای معجمه و میم بزرگ شدن خصیتین است نه بر سبیل ورم بلکه
 بر سبیل چاقی و فربهی مانند بزرگ شدن پستان و دران هنگام ظرفیت آن کوچک و تنگ میگردد و لهذا منی بسیار و کاینی تولید
 نمیباید * عقل بتحرک عین و ف و لام چیزی است که بر می آید در فرج زن شبیه بادری که در خصیه مرد بهم می رسد و آن زن را
 عقلا نامند و تعفیل معالجه آن را * عقف بفتح عین و قاف و ف زوائد غلیظی است که بر مفاصل اطراف می روید و طولانی بر کشته
 می باشد * عقده بضم عین و سکون قاف و فتح دال مهمله و ها ثقل و کنت و گرفتگی زبان است * عفر بضم عین و سکون قاف و رای
 مهمله از امراض ارحام است و آن حالتی است عارض میگردد رحم را که قبول آبستنی نمی نماید و نطفه دران بستگی بهم نمی رساند
 و اگر بشواری بهم رساند بزودی لغزیده هاقط میگردد بسبب موع مزاج بارد مکثف بهم آورند و افرا و عروق آن و یا سوء مزاج
 گرم مغلل سوزند و منی و یا موع مزاج بارد رطب مرخی * عله الدخانیه بضم دال مهمله و فتح خای معجمه و الف و کسرنون و فتح
 یای مثناة تحتانیة مشدده و ها مرضی است که می یابد در دل خود صاحب آن که کو یا دخانی ازان بر می خیزد و مرتفع میگردد و سبب
 آن احتراق اخلاط است و تنبیه بسیار گردند این مرض مورث غشی و افکار فاسده است * عمش بتحرک عین و میم و شین معجمه
 عبارت از ضعف بصر است و سیلان اشک از چشم علی الدوام بدون سبب ظاهری و صاحب آن را عمش نامند * عمل بفتح عین و
 میم و یای مقصوده باطل شدن فعل حاسه بصر است بالکل بحدی که صاحب آن چیزی را نبیند و بفارسی کوری نامند * عنبی بکسر
 عین و فتح نون و کمر بای موحد و یا برآمدن طبقه عنبیه است نزد پاره شدن و شکافته شدن قرنیه بسبب قرحه و بثور بقل ردانه
 عنیب و مشهور بمور مرخ است * حرف الغین المعجمه * غانغرا یا بفتح د و غین در میان آن هود و الف و نون و فتح رای
 مهمله و الف و یای مثناة تحتانیة و الف مقل مه شقا قلس است که ذکر یافت و آن ورمی است که از شان آن باشد که فاهل
 هازد عضورا اما با آن حس باقی باشد و چون استحکام یابد در عضو حس را نیز بر طرف سازد بسبب عفونت اخلاط در ده
 فاهل که ماده آن است * غثیان بفتح غین و ثای مثله و یای مثناة تحتانیة و الف و نون حالتی است که معد را عارض
 میگردد بسبب انصباب خلطی لداع بدان که کو یا آنرا می فشارند برای دفع چیزیکه دران است و آن حالت اگر دائمی
 است سبب آن در نفس معد است و الا در موضع دیگر که در هنگام انصباب آن حالت او عارض میگردد * غده بضم غین
 و فتح دال مهمله و ها زیادتی لحمی است صلب که در بین گوشت و پوست بهم می رسد و نیز اطلاق می نمایند بر زیادتی

لجمی که در گوشه چشم که موق اکبر نامند بهم می رسد زیاده از مقدار طبیعی و چون بزرگ شود مانع اند ذاع فضلات چشم به مشربین
 و یا مانع تحلیل آنها بر مص و د معه گردد و چون بسیار بزرگ شود مانع ابصار گردد و سبب آن انصباب فضول و طبعه دمویه است
 بدان عضو و مقله غریب است * غریب بفتح غین و سکون رای مهمله و بای موحده ناصوری است که در موق انسی بهم رسد
 و بی اختیار اشک از چشم بر آید لاینقطع و غریب در لغت بمعنی سیلان د معه است و تعمیه مرض با هم لازم است و بعضی گفته اند
 آن خراج کوچکی است که در لحاظ بکسر لام و فتح حای مهمله و الف و طای معجه که بغار سی گوشه چشم نامند بهم می رسد چون
 تقیح یابد و در اکثر ناصور می گردد * غشی بفتح غین و سکون شین معجه و یا حالتی است که عارض می گردد بسبب وصول بخیره
 واد خنه و اخلاط فاسده خانقه و غیر آن و یا ضعف قلب و یا نقصان روح حیوانی قلبی با استفراغ و یا تحلیل بحد یک به سبب
 گریز از موزی و یا قلت آن در دل که معدن وینموج آن است مجتمع گردد و قبول تقسیم و نفوذ بسوی اعضا نکند مانند آنکه
 در ابتدای بعض حمیات و یا بعد استفراغ تام و اعراض نفسانیه از غضب و طیش و غم و حزن بیمار عارض می گردد * غشا و بکسر
 غین و فتح شین معجه و الف و فتح و او را پرده ایست که بالای ملتحمه بهم می رسد و ظلمت بصیر را نیز نامند * غصه بضم غین
 و فتح صاد مهمله و هاء عبارت از ایستادن طعام و شراب است در حلق و یا مرئی و فرق میان این و شرق آن است که مذکور
 شد در شرق و غصه در اکثر احوال از اشیای متماسکه می باشد و نیز اطلاق مینمایند غصه را بر حزنی که خلق را بگیرد و جمع آن
 غصص آمده * غضب بفتح یاء غین و ضاد هود و معجه و بای موحده کیفیت نفسانی است که با آن حرکت روح بسوی خارج
 بدن باشد از جهت طلب انتقام از خصم و به تبعیت آن خون نیز حرکت آید و بحد اعتدال آن را منافع بسیار است از برای
 بدن و افراط آن ردی ترین امراض نفسانی است * غلظ الاچقان بکسر غین و بفتح لام و طای معجه و الف و لام و فتح الف و
 سکون جیم و فتح فارا الف و نون غلظتی است که در رجفن اعلی بهم رسد بحد یک متوهم شود که جرب بهم رسانیده و چون جفن را
 بر کرد اند صاف دیده شود و مخصوص بجفن اعلی است بخلاف صلابت که هم در رجفن اعلی و هم اسفل و در هر دو نیز بهم
 می رسد و نیز لازمه آن صلابت و رجوع و سرخی چشم است * غمام عبارت از بیاض رقیق است که در چشم بهم رسد * غم بفتح غین
 و میم مشدده کیفیت نفسانی است که بمصاحبت آن روح حرکت کند بسوی داخل بدن از جهت خوف موزی که واقع شده
 باشد و جمع آن غموم آمده و فرق میان این و هم در حروف الهاء انشاء الله تعالی خواهد آمد * حرف الفاء * فالج بفتح فا
 و الف و کسر لام و جیم استرخائی است عام شامل یک شق بدن از سر تا قدم در طول بسبب انصباب مواد بارده رطبه باله بصنبت
 اعصاب آن شق و این معنی موافق لغت است زیرا که میگویند فلجبت الشیء فلجای شق نمودم آن را بد و نصف و بعضی گفته اند
 استرخای یکی از دو شق بدن است سوای سر و صاحب کامل بون است و قد مافرق نکند آشته اند میان آن و میان استرخا و
 چون فالج را بمعنی استرخای مطلق بگیرند پس گاه می باشد از آن نوعی که عام و شامل هردو شق از بدن است سوای اعضای
 راس که آن را نیز عام و شامل باشد سکنه خواهد بود چنانچه نوعی از آن استرخائی است که مختص بیک انگشت باشد
 * قنق بفتح قاف و سکون تاء مثناة فوقانیه و قاف در لغت بمعنی تفرق اتصال و دوری اجزای است از هم و نزد اطباء عبارت
 از شکافته شدن صفاق با سلامت مزاج است و برآمدن جسمی که محتبس بود در داخل آن پیش از انشقاق و یا عبارت
 از کشاده شدن و مجرائی است که بالای انثین است هردو معایا یکی درون دیگری و فرود آمدن در کیس چیزی از جوف
 و آن انواع است آنچه بسبب کشاده شدن مجرای انثین از بالای آن و آمدن امعایا ثرب یا حجاب در کیس و یا ریح غلیظ

بواسطه وی یا غیر آن است آن را قیله نامند و فتق علی الاطلاق و بعضی مخصوص داشته اند قیله را با آنچه بسبب اتساع مجری
 بغیر خرق باشد جهت آنکه قیله را از امراض اتساع مجاری شمرده اند فقط و فتق را از امراض تفرق اتصال فقط و آنچه ذکر یافت
 اصح اقوال است و آنچه بسبب انصباب رطوبات مائی و یاد موی و یا غیر آن است آن را دره نامند و آنچه بسبب شکافته شدن
 صفای و آمدن ثرب و یا امعاء است در انبیا آن را ثربی و امعائی یعنی اگر ثرب برآمده است فتق ثربی و اگر امعاء است امعائی
 نامند و همچنین قیله ثربی و امعائی و مائی و برآمدگی بالای عانه و یا مائل بطرف کش ران در زیر پوست معلوم میگردد و ثربی
 بی قراقرم باشد و سبب این بیشتر جستن و فریاد زدن و حرکات عنیفه است و قیله که سبب آن ماده غلیظ باشد آن را قرو
 لجمی نامند و نزد جمهور اطباء دره و قرو مترادف اند و بعضی اختصاص داده اند دره را بقیله که نازل ثرب و یا امعاء و یا ریح
 باشد و قرو را اگر نازل رطوبت مائی و یاد موی و یا غیر آن باشد و قرشی از انجمله است و ظاهر شد ازین بیان که فتق عام
 است و قیله خاص بنا بر منصف اصح و ادویه یا مرادف قیله است و یا مقابل آن و یا قسمی از آن و قیله اتساعی که بسبب اتساع
 مجری باشد اطفال را بسیار بهم میرساند بسبب بسیاری رطوبت و مزاجه و نرمی و نازکی اغشیه و ضعف اعضاء بسیاری حرکات
 عنیفه و جستن و خیز ایشان و از اسباب فتق و قیله امعاء نمودن منی است وقت جماع و صعود زن بر مرد و جماع بر امتلاهی
 معده و جستن و فریاد بجهت قوی زدن و برداشتن چیز سنگین و بالجمله هر چه اذیت بصفاق رخا نك و بدترین اصناف فتق فتقی
 است که در حوالی سره واقع شود و امعای دقاق بر آید بزیج جلد جهت آنکه بیشتر موجب اعراض ایلاوس است نعوذ بالله و
 فتق مراق بطن زنان را بیشتر از مردان بهم میرسد و چون شناخت و ادراک این مراتب موقوف بمعرفت و ادراک تشریح
 بطن بود لهذا دو کلمه در شرح آن بیان مینمایند تا آسان کرد در بطال بیان * بدانکه احشای معده و امعاء و آنچه در شکم است
 پیچیده شده در سه حجاب و عضلات و جالده است برای محافظت آنها و حجاب اول که متصل احشای است آنرا ثرب بفتح ثای
 مثلثه و سکون رای مهمله و بای موحده و بیونانی ایلمس بفتح الف و کسر بای موحده و سکون یای مثناة تحتانیه و ضم لام و
 همین مهمله نامند و ترجمه آن طافی و حای است و حجاب دوم بالای ثرب است و آن را صفای نامند بکسر صاد مهمله و فتح فاء و
 الف و قاف و بیونانی بار بطارون بفتح بای موحده و الف و کسر رای مهمله و سکون یای مثناة تحتانیه و فتح طای مهمله و الف و ضم
 رای مهمله و سکون و ارون و ترجمه آن مبتل کشیده شده است و کاه الف و رای دوم را حلف میکنند و بار بطون میگویند و این
 پرده کشیده شده است از بالای شکم تا خا صرة و ریه و دران موضع دو مجرای تنك قرار داده شده است و فرود آمده است آن
 پرده تا خصیتین پس کشاده شده است و چسبیده شده است بآن هر دو پس هر دو یک شده دور خصیتین پیچیده شده است مانند
 کیسه پس هرگاه کشاده شود یکی از آن دو مجری و یا هر دو چیزی البته در کیس آید چنانچه ذکر یافت و آن هر دو مجری را مویطاء نامند
 و عضلات آن بالای صفای است و چهار زوج میباشد یکی از آنها در طول و دوم در عرض و انثین به تقاطع صلیبی مورب تقاطع نموده
 اند و حجاب سوم بالای عضلات زیر جلد است و آنرا مولانا نفیس مراق نامیده و اقمرائی طافی و اما پوست شکم حاوی بر همه است
 و آنرا نیز مراق نامند و شیخ الرئيس گفته مراق پوست شکم است باغشا و عضلات و بعضی گفته که مراق عبارت از صفای است و اصح
 آن است که مولانا نفیس گفته و بعضی گفته اند هر موضع رقیق جلد بطن معوی بمراق است * فرنك بفتح فاء و رای مهمله و سکون نون
 و كاف بشور و خیمه دردی است و مشهور بآبله فرنك است و قد ما آن را ذکر نکردیم و شاید از جمله بشور و غریبه باشد و بد آنکه حدوت
 امراض بسبب حصول اخلاط و ریه فاسده است و حصول اخلاط از اغده مرکبه کثیره متغنه است و در قیام ایام این همه تراکیب

و تفنن اغلیه و اختلاط آنها با هم نبوده که درین زمان است و لهذا اکثر امراضی که جال بهم رسیده سابق نبوده و الله اعلم
* فریموس بفتح فاء و کسر وای مهمله و سکون یای مثناة تحتانیة و کسر سین مهمله و ضم میم و سکون و ا و سین مهمله مرضی است که با آن
فعلوظ بمیاء رشید و ذکر دائم ایستاده می باشد با شهوت و بدین شهوت و بعد جماع نیز خواه منی کثیر المقلد و برآید و یا قلیل و بسا است که
قضیب در آن بالیده و طولانی می گردد و سبب این غیر منی و ریح آن است و آن بلغت یونانی بمعنی صورتی است که بشکل
انسان کوچک ایستاده ذکر می سازند و بجهت مشابهت معمول بدن نبوده اند و نیز مجازا بر شدت خواهش زن و رغبت
آن بر جماع اطلاق مینمایند * و فریا سیموس نیز آمده و زیادتی یای مثناة تحتانیة و الف بعد از را * فرع به تحریر فاء و زاعا
معجمه و عین مهمله کیفیت نفسانی است که بصاحبیت آن روح نیز حرکت کند بهوی داخل بدن از جهت خوف از موزی
در راقع و یا تخیل موزی و بفارسی آن را ترس و ترسیدن نامند * فرع الصبیان ریح الصبیان ام الصبیان دانسته اند
* فساد الشم علتی است که عارض قوت شامه می گردد که بدن این سبب صاحب آن جمیع بویهای رایک بوی میشوند و تفرقه
میان آنها نمی تواند گذشت * فساد الشهوت عبارت از بهم رسیدن خواهشهای ردیه فاسده است در معدة ما نند خواهش کل
غوردن و زغال و کچ و اشیای حویقه و حاده و امثال اینها و بیشتر زنان حامله را بهم می رسد بسبب اجتماع مواد فاسده
بلغمیه ردیه در معدة ایشان و آن اعم از و خیم است جهت آنکه و خیم شهوت و رغبت در اطعمه ردیه الکیمیة است فقط و بعضی
میان آن هر دو فرق نکل داشته اند * فساد الهضم تغییر یافتن طعام است در معدة بهوی بعض کیفیات ردیه و فرق میان آن
و تخمه آن است که درین هضمی است هر چند فاسد است بخلاف تخمه که در آن هضم نیست اصلا * فکر بکسر فاء و سکون کاف
و رای مهمله ترتیب امور معلومه است برای تأدی بهوی امر مجهول و کثرت فکر مرض است خصوصاً را مورد نیویه * فلغمونی
بفتح فاء و سکون لام و فتح غین معجمه و ضم میم و سکون و ا و و کسر نون و یا و ر م د موی خار بزرگ مقدار یا سرخی ما نل بکمودت
و تمد و ضربان و انتفاخ و تب و تشنگی است که در ظاهر جلد بهم میرسد و طاه اطلاق بر سرسام که تورم جوهر دماغ است
نیز مینمایند * فلق به تحریر یک تشقق وسط دهان را نامند * فلکی بضم فاء و سکون لام و کسر کاف و یا بر آمدن طبقه عنیه است
فرد شکافته شدن قرنیه بزرگتر و زیاده از عنیه بعد یک از اجفان در گذرد و با شعار رسانیده شود و مانع انطباق کرد و آن
و امماری و ثولولی نیز نامند و فلکی از آن جهت نامند که شبیه بقطعه چرم منوری است که در میل مغزل که بفارسی
چرخه نامند میکنند برای آنکه آن میل بر نیاید و بران ریسمان بر یهند * فواق بضم فاء و واو و الف و قاف حرکت طبقه
داخلیه معدة است و تمد و انبساطی آن مرکب از تشنج انقباضی برای دفع موزی از خود سبب آن رسیدن اخلاط و ریح
فاسده موزیه و یا خلط خاد حریف است بدن و یا طعمی حریف * فوجشلا بضم فاء و سکون و ا و و کسر جیم و سکون
شین معجمه و لام و الف و رمی است که در انجم غدی بهم میرسد و از قبیل طواعین نیست * فوجیحی بضم فاء و سکون
و ا و کسر بای موحده و سکون یای مثناة تحتانیة و کسر حای مهمله و یا و رمی است که در عضل حلق و مرئی بهم میرسد
* فوهه بضم فاء و سکون و ا و و فتح فاء و هانقطه سفید است که بر ناخن ظاهر گردد جمع آن فوف و جمع الجمع آن افواف آمده
* فونوس بضم فاء و سکون و ا و و ضم نون و سکون و ا و و سین مهمله و ر م صلب سودای عدیم الحس است * حرف القاف
* فاد سوس بقاف و الف و دال مهمله و د و سین مهمله و د و میان هرد و ا و حمی محو قرا نامند * قارت بقاف و الف و رای
مهمله و تای مثناة فوقانیة عبارت از مردن خون است زیرا جلد * قاشیوره بقاف و الف و کسر و شین معجمه و سکون یای مثناة

تحتانیه و رای مهمله و ما عبارت از جراختی است که قطع کند جلد سر را * قاطو خوس و قاطو خوس عبارت از جود است
 * قنم بفتح قاف و تاجی مشناه فوقانیه و الف و میم بشوریمت شبیه بل خان منتشر و میبای چشم * قنم ف الک هم بفتح قاف و سکون
 ذال معجمه و فاند اختن خون است از راه دهان اکثر از مجده بسبب انفتاح دهن عرقی و شکافته شدن و یا کسب کشته شدن آن حیوانات
 * قنم ف القلب حالتی است که در میباید صاحب آن که کوباد دل او از سینه بومی آید بقی بسبب وصول بشوره ریه و اخلاط فاسد
 بدان * قرائطس بفتح قاف و رای مهمله و الف و کمرون و سکون یا ی مثله تحتانیه و ضم طای مولفه و سیم هر دو مهمله بیونانی بمعنی
 مذبذب و با صطلاح اطباء ورم حاری است که در حجاب دماغ خواجه رقیق و خوا و غلیظ و یا دهر در هم رسد و آنرا سوام نیز نامند یعنی
 ورم سر زیرا که سام بیونانی بمعنی ورم و سر بفارسی بمعنی راس است و دهمی آنرا قرائطس و صفراوی را قرائطس خالص یعنی
 ورم حادث از خالص صفرا و در آن ذهن و رای و حواس همه متصور میگردند خصوصاً در صفراوی زیرا که ضرورت نکایت آن هم جهت
 حرارت است و بیوست صفرا که منافعی جوهر دماغ و اعصاب و حجب است و تمکد آن زیاد و بخلاف دهمی که بسبب حرارت است
 درین باب اقوال بسیار است و وجه تسمیه آن بقرائطس جهت آن است که مضمون بقرائطس است که ذهن و رای است و گفته اند
 فقط و تسمیه آن با هم لازم آن است که مذبذب باشد * قنم بفتح قاف و سکون رای مهمله و او و بزرگ شدن پوست خصبه است بسبب
 ریا و یا نزول آب و یا ماده غلیظ که مقدار آن را بزرگ و جرم آنرا فربه گرداند و یا فرو آمدن امعاء و یا ثوب و فربک مضمون با هم
 آنند مانند ریخی و مائی و لحمی و معائی و ثربی و صاحب کامل گفته که قنم و لحمی روئیدن گوشت است در غشای محیط با تسمیه و
 در آن حال ورم بلند و برآمده و کاه متعجب و با آن اوجاع رده می باشد و اما غلظت و سختی و فربهی را عظم خصیه نامند و من گوشت
 * قنم جمع قرحه است بفتح قاف قوشی گفته تغرق اتصالی است که در لحم و اعضای لحمی بهم رسد ما دام که تازه است آنرا جراح است
 بکسر جیم نامند و چون کهنه گردد و در آن چرک جمع گردد آن را قرحه نامند و قرح بضم د و د و جمع جراح است را گویند و اضافت
 بهو عضو یک در آن واقع شود مینمایند و میگویند قرحه معده و کرده و مثانه و امعاء و رحم و غیرها * قنم قرح العفنه قرحی است که در آن
 حرارت ناریه غریبه بر حرارت غریزه استیلا یابد و ماده آنرا متعفن گرداند * قنم قرح الملخیه قرحی است که با آن بشور و خشک
 و یشها باشد و خوناب از آن جاری گردد و از جنس سعه رده است و بلخی از آن جهت نامند که در بلخ بسیار میشود * قنم قرح الوضه
 بفتح و او و کسوفه معجمه و فتح رای مهمله و ما قرحی است که در آن انواع چرکها باشد * قنم قرح الخیر و نیمه قرحی است که
 بد شوری منکمل گردد بسبب خباثت و رذاعت ماده و لیکن متاکل و فاضل نگردد * قنم قرح الساعیه قرحی است که در زبر و ز
 زیاده گردد و حوالی خود را فرا گیرد و آن را بفارسی کفکیوک و بهندی کهر کهر نامند * قنم قرح السالفه قرحی است که آنرا آن
 مدتی ماند و صلب کشته رسد معام نموده باشد * قنم قرح در میان هر دو ریه ساکنه و در آخر سینه هر دو مهمله و بغا
 بجای قاف دوم نیز آمده لحمی است که بغم رحم مانند قصب رویک و در تا بستان طولانی گردد و در زمستان کوتاه
 * قنم بفتح قاف و سکون رای مهمله و فون چیزی است که در فوج زن مانند دندان میروید و مانع و طبی است و صاحب
 آن را قننا نامند * قنم قرحه حالتی است که میناید انسان در آن اختلاف در سردی و نخس در جلد و عضل خود و پیش از آن
 تکمیری و اعضا شکنی * قنم قرح بضم قاف و سکون طای مهمله و ضم رای مهمله و بای موحده مرضی است و دهمی از جمله مایخولیا
 و صاحب آن میگوید از جلوت و کثرت و صحت با دوستان و دوست میگرد بدین در خلوت و وحشت و مقابله با او وجود
 این قرار و آرام در موضعی بیش از یک ساعت ندارد بلکه همیشه در زمینهای مختلف الوضع و نمیداند که بکجا می رود

مانند حیوانی کوچک که بر روی آب حرکت میکند حرکات هر یقه مختلف غیر منظم و هر ساعت در آب فرو میرود و بر می آید و قرار آرام نداد و آن را قطرب مینامند * قلاع بضم قاف دانه های است که اندرون دهان بهم میرسد آنچه از آن متعفن و متفوح گردد آن را اگله و قروح خبیثه نامند * قلاع الاذن شقاقی است که در بیخ گوش بهم میرسد و از آن زرد اب و چرک ترشح میکند و اغلال را بیشتر بهم میرسد با اعتبار کثرت فضول رطوبه که در راد مغه ایشان میباشد * قلع بفتح قاف و لام و حای مهمله زردی و چرکی است که بر بالای دندان مجتمع گردد * قلق بفتح قاف و لام و قاف و میم ساکن در میان و الف و میم نوعی از قمل است که چسبیده بچمن و بمسام و فرو رفته در آن میباشد بحدی که چون نظر کنند خیال میکنند که گویا بیخ موی است که اندک ورم کرده بحسب عدم حرکت آن ولیکن چون گرم شود و یا آب نیم گرم بر آن ریزند هر خود را بر آورد و ماده این غلیظ تر و سرد تر از ماده قمل است و فرق میان این هر دو آن است که مقام راپاهای بسیار میباشد بخلاف قمل * القمل فی البدن بفتح قاف و سکون میم و لام حیوانی است سفید کوچک و بعضی میاه رنگی که بغار می شپش نامند که در بدن بحسب کثافات خارجی و بدن را ناشستن و لطیف نگاه نداشتن و یا ماده بلغمیه غفنه نضیجه است که طبیعت از داخل آن را دفع بطرف جلد و مسام مینماید و حرارت غیر طبیعی آنها را بصورت شپش میکودند * قمل الا جفان پل اشدن شپش است در پلکهای چشم بحسب ماده بلغمیه غفنه نضیجه که طبیعت آن را بطرف جلد دفع میکند و حرارت غیر طبیعی آنها را بصورت شپش میکردند * قملور بضم قاف و میم و سکون و او و رای مهمله کلال و ماندگی است که در بصیرت بهم میرسد بحسب مدامت نظر بپرف و یخ و چیزهای سفید و روشنیها و بسیار و براق و صاحب آن چیزها را نمیتواند دید و یا از نزد یک میبیند و از دور نمیتواند ببیند بحسب ضعف روح با صوره و چون نظر کند بهوی الوان خیال میکند که گویا بران بیاضی است بحسب استقرار و رطوبت و بیاض در قوت متخیله آن بهمان جهت مذکور * قوباء بضم قاف و سکون و او و فتح بای موحد و الف و اصل در آن تحریک و از است صاحب قاموس گفته قلع بضم قاف و سکون عین نیامده مگر قوباء و خشاء و اصلها قوباء و خششاء است و آن خشونت و درشتی است که در ظاهر پوست بدن بهم میرسد یا خارش بسیار و از آن قشور دائم جدا میگردد تا صحت یا بدود و ابتدا دانند که ک صلبی پیدا میشود و یا داغی و خارش بسیار میکنند و بعد خارش بسیار اندک آب لزجی از آن تراوش میکند روز بروز منتشر و زیاده میگردد و از آن مواضع معریه است و در نوع میباشد سرخ و سیاه سرخ آن نازکتر و خارش آن کمتر و سیاه آن ضخیم تر و خارش آن بیشتر و ماده سرخ خون فاسد رقیق مائی بورقی است و ماده سیاه سودای غیر طبیعی فاسلوردی خواه از خون سوخته باشد و خواه از صفرای سوخته و خواه از سودای سوخته که بطرف جلد ریزد و گاه در عمق بدن بهم میرسد و بدست و خارش بسیار میکنند و از آن پوست جدا میگردد و در روز بروز منتشر میشود و بسیار آن خصوصاً سیاه ضخیم و آنچه از آن رطوبت صلیبی لزج عفن لذاع تراوش نماید و زود منتشر و اطراف خود را متفوح و فاسد سازد بسیار رردی و مقدّمه جلد آن و مندر بدن آن است * قوبای منتشر را بر بوس اهود اطلاق مینمایند و گاه قوباء در مایع ظاهر میشود و علامت و سبب آن قریب بعلا مت و سبب حمزه و مایع است و لازم آن حکمه و مایع است * قولنج بضم قاف و سکون و او و فتح لام و سکون نون و جیم مرضی است آلی که در معای غلیظ بهم میرسد با وجع و درد بسیار که دشوار گردد بر آمدن فضولی که با لطیع بر می آمد و دفع میکشد و گاه است که بحسب شدت وجع مملک میگردد و آن بخلاف صلاعه که شدت آن مملک نیست و اسم قولنج مشتق از قولون است و ازین جهت

شیخ الرئیس گفته که قولنج حقیقی آن است که در معای قولون تولد یابد و گفته شد که در معای غلاظ تولد می یابد بجهت کثرت وقوع آن در آن و آنچه در معای دقاق تولد می یابد آنرا ایلاوس مینامند و مذکور شد و سبب قولنج یا بلغم غلیظ زجاجی و یا بسیاری لزج مخلوط با اطفال و یا ریخ غلیظ محتبس محقق در میان دو طبقه روده و یا در جوف آن و یا ریختن صفرا بعد از است واکه بند زدن از ورم بلغمی واکه بسبب التواء روده واکه بسبب بسیاری ادرار بول واکه بسبب خشکی امعاء واکه از حرکات عنیفه و کثرت جماع مخصوص بر پیری معده بهم میرسد و یا غیر این از اسباب واکه مشتبه بمغص میگردد و فرق میان هر دو بد آن است که وجع مغص اکال و لذاع است اگر بسبب خلط اکال لذاع باشد و بعد مغص و لذاع طبیعت اجابت میکند خصوص که آب بسیار گرم بنوشد و وجع قولنج سنگین میل با سفل دارد بسبب ثقل ماده محتبسه موجهه واکه مشتبه بوجع کرده میگردد و فرق میان هر دو بد آن است که صاحب آن در می یابد که گویا سختی فزوده اند در قطن او و یا آن بول کاه بند میگردد و یا اندک اندک می آید و چون قی نماید تسکین می یابد و وجع قولنج بهین میگردد و به بالا میرود و بطرف راست و چپ میگردد برای آنکه روده قولون از طرف بالا آمده و میل به چپ از طرف راست کرده پس بر کشته بطرف چپ رفته و به پائین پس بر کشته باز بطرف راست رفته و به پائین و از فقره قطن در کشته و جالینوس گفته که معای قولون رسیده است به چهار جهت بطن یعنی بطرف راست و چپ و بالا و پائین و از این جهت اوجاع آن فرا میگیرد همه جهات شکم را و درین احتباس بول نمیشد هنگام اشتداد آن غشی و عرق سرد عارض میگردد و بعد قی تسکین نمی یابد بلکه زیاده شدت مینماید بسبب تحریک مواد واکه مشتبه بوجع رحم و کبد و طحال میگردد و فرق میان شان بموضع علت است * قی بفتح قاف و یا حرکت معده است برای دفع چیزی که در آن است از راه هان با حرکت منفع بسبب حرکت معده و الا آنرا تهوع نامند و شی خارج و منفع مضاف بسوی آن است مانند قی الدم و غیر آن * قی الدم بر آمدن خون است از معده و نواح آن بقی بسبب کشیده شدن دهن رگی از رگهای معده و یا شکافته و یا بویده شدن آن بسبب امتلا یا ضربه و یا صدمه و غیرها * قیام الکبدی بکسر قاف ذ و سنطاریا کبدیست و قیام بمعنی برخاستن است و چون صاحب آن اکثر باید که بخیزد و بول اریاشد لهذا معده بدان کشته از قبیل تسمیه شی با سبب لازم و اسهال کبدی انواع است غصالی مانند آب کوشش شسته و یا قبیحی است و یا د موی و یا صفراوی و یا صلیبی و انواع دیگر هست و د موی را ذ و سنطاریا کبدی نامند و فرق میان اسهال کبدی و غیر آن در کتب قوم مذکور است بتفصیل و عدم وجع لازمه این اسهال است واکه اندک وجعی در نواحی کبد محسوس میگردد * قیج بفتح قاف و سکون یای مثناة تحتانیه و حای مهمله چرکی است غلیظ سیال که از قرحه بر آید و مخلوط بخون نباشد * قیله بکسر قاف و سکون یای مثناة تحتانیه و فتح لام و هاء بولون هائیز آمده نزل آب و یا جهم غریب دیگر در کبس بیضه است و بزرگ شدن آن زیاده از حد طبیعی و آن نوعی از فتق است و در فتق مذکور شد * حرف الکاف * کاف بفتح کاف و فتح همزه و سکون آن برای موحده و ها تغیر نفس است با نکسار و افتادگی از شدت هم و حزن * کابوس بفتح کاف و الف و ضم بای موحده و سکون و او و سین مهمله مرضی است که ادراک میکند صاحب آن در حالت خواب خصوص که بر پشت خوابیده باشد خیالی و صورت سنگین که بر او می افتد و می فشارد او را و نفس او تنگ میشود و صدای او منقطع میگردد و از حرکت باز میماند و هر چند خواهد که حرکت و فریاد بر آورد نتواند و چون منقضي گردد و با حرکت کند و با نفس کشد دفعه بیدار گردد و با فاقه آید اما لمورا ماند که نامدتی بهمرسد و سبب آن بخارات غلیظه غیر منهضه است که بمقدم دماغ که محل خیال است صعود نمایند و در آنجا باز غلظت یافته محتبس گردد و در لهن آنرا کابوس نامند مشتق از کبس بمعنی حبس

و از جهت آنکه میفشارد جوهر دماغ را آنرا ضاعوظنا مند و اعصاب حس و حرکت را از افعال خود باز میدارد * کما دیکسر
 کاف و فتح بای موحله و الف و د ال مهمله در عرف گفته میشود بر جمیع اعلال کبد و نژد اطبا عبارت از تلخ و طوبیت است در عروق
 کبد بحدی که منع کند آشامیدن آب را و بسیار کم میگردد در آن عطش و علامت آن قلت عطش و سنگینی و رجوع کبد و آخر هضم
 و بودن قاروره سفید فنج غلیظ و بر بالای آن کف بسیار * کثرة الشهوة بسیاری خواهش بر جماع است و سبب آن امتلای بدن
 و بیماری خون و منی و یا حدث منی و لذع آن و یا بیماری رطوبات متهیته و منقلبیه بمنی و یا خارش و بشو راست که در او عیبه
 منی بهم رسد و یا بیماری نفع و ریا ح منعظه * کرب بفتح کاف و سکون رای مهمله و بای موحله و بتحریک را نیز آمده * و کربه بضم
 کاف و سکون را و فتح با غمی است که نفس را عارض گردد و بفارسی آنرا اندوهنا مند * کرب و کربه معدی حالتی است که عارض
 معده گردد و صاحب آن در خود غمی در یابد و خواهد که انتقال نماید از شکلی بشکلی و از هیأتی به هیأتی و گاه با آن غشیان نیز
 می باشد * کزاز و کزازة بضم کاف و د و زای معجمه و در میان هرد و الف تشنجهی را نامند که ابتداء از عضلات ترقوه نماید و
 یکشل تا بطرف سینه و یا پشت و یا هرد و جهت و گاه بطریق تعمیم بر هر تمدی اطلاق می نمایند و گاه مختص به تمد حادث از
 سردی منجمد کنند و رطوبت از داخل مانند آشامیدن افیون و آب بسیار سرد و یا از خارج مانند رسیدن سردی بهیاری به بدن از
 برف و یخ و یا هوای سرد و فرورفتن در آب بسیار سرد از یک جانب و یا از هر دو جانب میدارند و تعمیه مرض باسم لازم آن است
 زیرا که کزاز در لغت بمعنی انقباض و بیس است و آنرا بفارسی کزک نامند * کسل بتحریک ثقل و اعیا است که محسوس گردد
 در اعضا پس اگر بی سبب ظاهری باشد مندر بمرض است خصوصاً حمی و غلبه خون یا بلغم * کشح بفتح کاف و شین معجمه و حای
 مهمله رجع جنب بی ورم است * کلال بفتح کاف و لام و الف و لام بمعنی اعیا و آفت است * کلف بفتح کاف و لام و فا تغیر یافتن رنگ
 صورت است بسیار می و بهم رسیدن آثار کمودت و گاه در غیر صورت نیز می باشد و فرق میان آن و بهق اسود آن است که کلف املس
 میباشد بخلاف بهق که با اندک خشونت می باشد و کلف در هیئت مانند دانه کنجیل است * کمنه بضم کاف و سکون میم و فتح نون و ها
 آن را اطبا با اشتراک لفظ بر چند معنی اطلاق می نمایند گاه بر حالتی که در چشم بهم میرسد که ضعیف میگردد قوت با صوره و متغیر میگردد
 رنگ طبقات آن و مانند بلید و بطای الحوکه میشود و میباید صاحب آن که کویا چشم او بزرگ شده است از مقل ار لائق طبیعی و
 می بیند اشیا را کویا غبار آلود و درد خان اند و آنرا خارش بسیار بهم میرسد و تسکین نمی یابد مگر بشستن با آب گرم و سبب آن
 ابخره غلیظه سود اویه حاره است که در زیر طبقات محتبس گشته و اطبا این را از امراض طبقه ملتحمه شمرده اند و نیز گاه بر ثقل و
 سنگینی اجفان حادث از ریج غلیظ یافتن صاحب آن هنگام برخاستن از خواب که کویا رمل و یا خاک در آن ریخته شده و این از
 امراض جفن است و گاه بر کمنه المده عقنه خلف قرنیه و این از امراض قرنیه است و گاه بر سرخی که در چشم بعد از رفتن رمل می ماند
 نیز اطلاق می نمایند * کمنه الدم بضم کاف و سکون میم و فتح نون و قاعی مثناة فوقانیه غیرت و تیرگی است که در چشم و رخساره
 و غیر آن از ضرب و یا مقطه و یا غیر آن بهم رسد و مولا نا نفیس گفته که سیاهی است که زیر پوست بسبب منجمد شدن خون
 بهم رسد * حرف اللام * لقود بفتح و یکسر نیز آمده علتی است آلی در وجه که مسترخ می گردد و میل میکند جانبی از صورت بسوی
 جانبی دیگر و کشیده میشود جانبی بجانب دیگر و متغیر می گردد هیأت آن از هیئت اصلی بسبب ریختن مواد بلغمی و رطوبی
 بمنبت اعصاب جانب مسترخ و یا متشنج شدن به تشنج امتلائی و یا بیسی و دهان و لبها که میگردند که نفخه از آن راست بیرون
 نمی آید و چراغ را به نفس نمی تواند خاموش نمود و آب دهان را نیز در دست نمیتواند انداخت و بلبهای چشم بهم نمی آید خصوصاً از جانب

مسترخي راين علت بر لب عارض نمی گردد مگر بندرت که آنست جميع شعبهاى اعصاب هرد و جانب زور افرا کيود مکر مبدل
 آنها و ظاهر نمی گردد در صورت کچي و بد آنکه لقوه یا تشنجی است یا استرخائي و فرق میان هرد و آن است که در تشنجی
 آب دهن کم میباشد و حواس سالم و جلد صورت متشنج و در استرخائي آب دهن بسیار و حواس ممل و رو ثقیل و جلد شق مأوف
 مسترخي راين قليل الوقوع است و اسم عقاب است و وجه تسمیه اين مرض بدان یا از جهت مشابهت اشراق صاحب آن
 در معت باشد اشراق عقاب است و یا از برای مشابهت کچي آن بکچي منقار عقاب * لیث غس بکسر لام و سکون یا ی مثناة تحتانیة
 و فتح ثای مثناة و سکون رای مهمله و ضم غین معجمة و سکون همین مهمله هر سام بلغمی است یعنی ورم بلغمی عفونی است که
 در مجاری روح دماغی بضم میرسد و گاه در حجب آن و گاه در جرم آن و بلغم بجهت لزوجت چون نفوذ در حجب بصیب
 صلاحیت نمی تواند نمود و نه در جرم دماغ برای لزوجت آن و صلاحیت این مکر اندک و بعنوان ترشح و لهذا گفته شد که گاه عارض
 میشود در آن هرد و چون این مرض لازم دارد نهمیان را و لیث غس بیونانی بمعنی نهمیان است تسمیه مرض با هم لازم
 آن نموده اند * حرف المیم * ما شری بفتح میم و الف و فتح شین معجمة و رای مهمله و یا بمریانی اسم ورم د موی و صفراوی
 مرکب است که از جوش خون و صفرا در صورت و پیشانی ظاهر شود و گاه سر را نیز فرا گیرد و گاه اطلاق مینمایند بر فلغمونی
 حادث در صورت و هر و گاه بر فلغمونی حادث در جوف دماغ و شرائین وجه و سر چنانچه تصریح کرده است بآن صاحب
 کامل و گاه بر فلغمونی حادث در جوف دماغ و شیخ الرئیس بر ورم صفراوی حادث در کبد اطلاق نموده ولیکن در عرف
 طایی که اکثر متأخرین بر آنند بر ورم جاذب از خون و صفراوی مرکب در صورت اطلاق مینمایند * مالهخولیا بفتح میم و الف
 و کسر لام و سکون یا ی مثناة تحتانیة و ضم خای معجمة و سکون و او و کسر لام و فتح یا ی مثناة تحتانیة و الف لغت یونانی است
 و بنون بعد از لام اول نیز آمده و آن تغیر یافتن ظنون و فکر است از مجرای طبیعی بغیر طبیعی و فساد و خوف بصیب آنکه ماده آن
 هوای غیر طبیعی غلیظ تاریک و موحش روح دماغی و ترساننده آن است بخلاف جنون سمعی و تسمیه آن با هم سبب آن است
 جهت آنکه معنی آن بیونانی خلط سیاه است که هود ا باشد و نوعی از آن مالهخولیا را مرقی نامند و آن مالهخولیا می است
 که بشرکت مراق بهم رسد و معنی مراق در رفتن مذکور شد و مراد از آن اینجا صفاق است * مانیابفتح میم و الف و کسرونون
 و فتح یا ی مثناة تحتانیة و الف باجت یونانی بمعنی جنون سمعی است و داء الکلب که مذکور شد نوعی از آن است * مسامیر بفتح میم
 و سین مهمله و الف و کسر میم و سکون یا ی مثناة تحتانیة و رای مهمله و آنها ی کوچک بصیا ر صلب است که مرأ آنها بزرگ و بیخ آنها
 باریک برآمده از اندرون عضو مانند منخ باشد و ماده آن هود ای غیر طبیعی غلیظ فاسد است * مغص بفتح میم و سکون غین
 معجمة و صاد مهمله پیش و رجع اما است بصیب احتیاس ریح یا فضول یا بس خشک و یا تناول اطعمه حار و حریفه و یا ریختن
 خلط ماله بدان و بعضی گفته اند رجع معا است مطلقا خواه با قبض و یا اسهال در معای دقاق باشد و یا غلاظ را که باز حیر و یا قولنج
 و یا سحج نباشد پس آن مرض است و اگر باشد عوض لازم آنها * مضیض بفتح میم و کسر ضا معجمة و سکون یا ی مثناة تحتانیة
 و ضاد معجمة و جعی است که در لثه بهم میرسد باندک خارش می * ملیله بفتح میم و د و لام اول مکسور و د و م مفتوح در میان
 هرد و یا ی مثناة تحتانیة و بر وزن صحیفه در عرف حمی را نامند و با صلا ح طبعی حالتی است مثل حمی وایلاقی گفته جالتی
 است که مختلط آن حرارت است و بسرحد حمی نرسیده و با آن اعیای و کسل بیداری و اعراض مختلفه باشد * مورسرج بضم
 میم و سکون و او رای مهمله و فتح سین و راهرد و مهمله و جیم برآمدن طبعه عنبی است نزد شکفته شدن قرنيه به سبب بشه و یا قرحه

و یا خراجی که در آن واقع شود پس اگر اندک بر آید مانند سر مورچه آن را مور سرج نامند که معرب سر مور است و اگر
زیاده بر آید بقدر سر ذباب آنرا ذبابی نامند و اگر بیشتر از آن بر آید بقدر دانه انکور کوچکی آن را عنبی نامند و اگر زیاده بر آید
که از اجفان بگذرد و سائیده شود به زکات و مانع بر هم بر آمدن چشم باشد آنرا تفاحی گویند و چون تفاحی مزمن گردد و بر آن
کوشش بر وی و بشکافند قرنیه را معماري و فلکی نامند و فرق میان مور سرج و میان بشورات چشم آن است که رنگ مور سرج عنبی
میباشد و سیاهی و شلخت و زرت و بر طرف بیخ آن چیزی سفید بر آمده که آقطار قرنیه باشد که شکافته شده است بخلاف بشور
که چنین نیست * موتان بضم میم و سکون و او و فتح تاء مثناة فوقانیة و الف و نون نزد علما عبارت از امرای است که عارض گردد
به سبب فساد هوا و قتیکه هوا قتال باشد و نزد اهل لغت موتی است که در مویشی واقع شود * موم بضم میم و سکون و او و میم نوعی از
چربی است که در انهای آن بصورت و سینه و شکم زیاده از ساق و قدم بر آید * حرف النون * نارا الفارسی بفتح نون و الف و رای
مهمله بعضی گفته اند که حمزه است بحای مهمله و مذکور شد و بعضی گفته اند که ضل آن است یعنی ماده این صغری قلیل
التعفن مخلوط با اندک سودا است و آن دانه است بر آمده از جنس نمل و سعی میکند یعنی سرایت با طرف خود مینماید
تا آنکه خشک میشد می بندد بالهیب بسیار و در اول خطوط سرخ یا طارعی رنگ می باشد مانند دانه آتش هنگامیکه بلند شود و ازین جهت
آن را نار نامند بخلاف حمزه که ماده آن سودای غلیظ غائض در بدن است و بسیار بر آمده و بلند نمی باشد از عضو و سیاه میگرداند
عضو را و بعضی گفته اند که آتش است و حق آن است که غیر آن است چنانچه ذکر یافت و فارسی از آن جهت نامند که
اولا آن مرض در بلاد فارس بهر سید و پادشاه در بلاد فارس بسیار بهم میرسد * ناسور بفتح نون و الف و ضم سین مهمله و سکون
و او و رای مهمله و ناصور بصاد مهمله قرحه مزمنی است که آن را غرور و عمق باشد و از آن قیح و صديد همیشه آید و مولا تا
نفیس گفته اند ناصور را بر قرحه اطلاق نمی نمایند مگر آنکه کهنه شده و مدتی بر آن گذشته باشد از هنگام انفجار آن و اقل
آن چهل روز است * نتوء بضم نون و تاء مثناة فوقانیة و وا و ساکنه و همزة ارتفاع عضو است از مکان خون و بر آمدن آن
و تورم جراحت * نتو الرحم بضم نون و تاء مثناة فوقانیة و وا و مشدده بر آمدن رحم است از فوج و یا بر کشتن آن
از هیأت اصلی بخشیتی که بر کرد دباطن آن بتما می بظا هر و ثقبه آن بهم آید و این را انقلاب رحم نامند و یا عنق آن
که کردید و ن انقلاب و درین هنگام ثقبه آن باقی می ماند و نتور رحم را عقل و قرن نیز نامند و صاحب آن را عقلا و قرنا
* نتو السرة بضم سین مهمله و فتح رای مشدده و ها عبارت از بلند شدن آن است و آن یا از سوء تدبیر قابل است و یا پاره شدن
صفاق آن موضع و این را فتق مراق بطن نامند و یا بسبب رطوبت بلغمی که در آنجا جمع گردد چنانچه در استسقای زقی می باشد
و یا به سبب ریحی که در آن بهم رسد چنانچه در طبلی میباشد و یا به سبب روئیدن کوشش زیر پوست آن و یا به سبب شکافته
شدن شریانی در آن پس خون از آن بر آید و در آن موضع مجتمع گردد * نزف الدم بفتح نون و سکون زای معجمه و فاجاری شدن
خون است از جراحت و غیر آن در هر موضع که باشد از داخلی یا خارجی * نزله بفتح نون و سکون زای معجمه و فتح لام و ها را زخمت
فضول رطبه است از دبطن مقدم دماغ بحلق و بعض مخصوص بر نه و یا سینه و بعضی عام دانسته اند بهر عضویکه بریزد و این
حق است * نزول الماء بضم نون و زای معجمه و او و لام و فتح میم و الف مهمله و ده مرض سدی عنبی است و آن عبارت از ایستاده
شدن رطوبت غریبه است در ثقبه عنبیه میان رطوبت بیضیه و صفاق قرنیه و متکرج شدن آن مانند تکر ج مرئی و آب غوره پس
بدان جهت مانع آید نفوذ اشباح را بصوی بصورت بر آمدن نور را از بصیر بصورت بنا بر اختلاف مذ همین انطباع و

خروج الشعاع و امتناع آن یا تمام است بحیثیتی که تمام ثقیله را می پوشد و یا ناقص که بعضی آن را خواص اطراف آن را و خواص وسط آن را و باقی مکشوف باشد و بهمان مقل اردیده شود و جالینوس گفته ماء عبارت از غلظت رطوبت بیضیه است و اطباء اختلاف نموده اند در تفسیر آن پس جماعه بظاهر آن رفته و گفته اند عبارت از غلظت جوهر آن است و محققین اطباء گفته اند عبارت از حصول رطوبت غلیظه غریبه است که در بیضیه که از آن اندک اندک توشیح نماید و از ثقیله عنبی برآید و بالای ثقیله زیر قونی است که نپینا نچه بعضی کان کرده اند که جوهر بیضیه بالتام غلیظ و منجمد میگردد به سبب برودت و نوعی از آن را مای رقیق منتشر نامند و صاحب آن می بیند روشنی های بسیار ساطع و اجسام براق را به سبب رقت آن و گفته اند ماء سه نوع میباشد یکی آنکه فرو ردمی آید و میان عنبیه و عنکبوتیه می ایستد و بصارت را باطل میکند و در حلقه کدورت ظاهر میگردد و رنگ آن اکهرب مانند غمام میباشد و این معالجه پذیر نیست و درم آنکه می ایستد میان قرئیه و عنبیه و این همان است که ذکر یافت رسوم آنکه در عصبه مجوفه می ایستد و این هنگام ظاهر نمی گردد که ورتی و متغیر نمیکردد در حلقه مکرر بسیار اندک و بیند رت و این را ماء اسود مینامند و قائل این قول فرق میان ماء و سده عصبیه نگردیده مگر بر سهیل عموم و خصوص و قوم اطلاق نمی نمایند ماء را مگر بر سهیل عصبیه و بلی که ماء کاه با سده عصبیه میباشد و کاه بی سده و فرق میان هر دو دشوار است و آنچه گفته اند فرق آن است که اگر کشاده گردد یکی از هر دو حلقه هنگام برهم گذاشتن یک چشم دلالت بر عدم سده میکند در عصبیه صحیح است ولیکن کلی نیست جهت آنکه هر کاه ماء بسیار غلیظ باشد هر چند سده نباشد حلقه در آن کشاده نمی گردد به سبب برهم گذاشتن یک چشم چنانچه ذکر یافت و فرق در نفس ماء و میان سده مفرده ظاهر است جهت آنکه بطلان بصارت با صفای حلقه و یا با اندک تغیری لازمه سده است و کدورت حلقه واجب است در ماء و بطلان بصارت شرط آن نیست بلکه حال بصارت صاحب ماء مختلف میباشد بحسب وقوع و صغر و کبر و غلظت و رقت آن چنانچه مذکور شد و تقسیم ماء بسیار است مانند غما می و زیمقی و حسی و آسمانی و قونی و منتشر رقیق و زجاجی و ابیض بر دی و اخضر و اصفر و احمر و ذهبی و ازرق و اسود * نزل ماء در عقب عبارت از ریختن خلط حاد سیال است در عقب و رجوع و ورم لازم آن است بسبب اجتماع آن خلط در اینجا * نسیمان بکسر نون و سکون سین مهمله و فتح یای مثناة تحتانیه و الف و نون بمعنی فوا موش کردن است آنچه را یاد داشته و یاد گیرد و این بسبب فاعل شدن قوت ذکر و یا فکر و یا تخیل است اما فساد ذکر باطل شدن قوت حافظه است و یا ناقص شدن آن و اما فساد تخیل خیال کردن است چیزی را که در خارج موجود نباشد و یا بدین امور چند است که در خارج وجود نداشته باشند و یا ضعیف و ناقص گردیدن امور متخیله است که تخیل امری کاینه معنی نتواند نمود و خواب و احلام نمیند مگر اندک و آنرا فوا موش کنند و همچنین فوا موش کنند صور متسوسات را و نتواند که تخیل کنند آنها را چنانچه فوا موش کرده * نفا س بکسر نون و فتح فاء و الف و سین مهمله خونی است که در وقت ولادت با جنین و بعد از آن دفع میگردد * نفا طبات بفتح نون و فاء و الف و طای مهمله مشاله و الف و تاء مثناة فوقانیه دانهای جمایی است که از ماده رطوبی مائی محتبس در زیر جلد در بدن حادث شود * نفا خات بفتح نون و فاء و الف و فتح خای معجمه و تاء مثناة فوقانیه بشور جمایی است که از ماده ریحی غلیظه محتبس در زیر جلد در ظاهر بدن بهم میرسد و کاه اطلاق می نمایند بر بشور مائی نیز بسبب مشابهت آن بدن در رنگ و هیئت * نفع و نغسه عبارت از انتفاخ بطن است و اطباء کاه اطلاق می نمایند بر ورم ریحی نیز واضانت بهر عضو که در آن واقع شود نموده میشود مانند نفع کبد و رحم * نفث الblem بفتح نون و سکون فاء و ثای مثله بر آمدن خون است از راه دهان اگر با بزاق دفع گردد از اجزای دهان است و اگر با تنفع از حلق و نواح آن و اگر با تنفع از قصیه رئه است و اگر بطریق هرفه دفع گردد از رئه و

فواح سینه و اگر بطریق قبی باشد از فم معده و یا کبد است * نفت المده بکسر مهم و فتح دال مهمله مشدده و هابر آمدن
چرک است از راه دهان اگر با سرفه باشد از نواح صدر و حجاب ورئه است و اگر باقی باشد از انفجار د بیل معده و یا کبد * نفس
الانتصاب نفس بتحریک و انتصاب بکسر همزه و سکون نون و کسرتای مثناة فوقانیة و فتح صاد مهمله و الف و با عبارت از حالتی
است که صاحب آن نمی تواند که نفس بکشد مگر آنکه راحت بنشیند و کردن را راحت بدارد و هر را بالا کند تا آنکه عروق
آن کشاده گردند و نفس بر آید سبب آن بلغم غلیظی است که جذب کند رئه آن را از صد رواحش جهت تخلیل و سخافت و
استغنیجیت خود و برآمده گردد و مجاری را تنگ نماید و یا از دماغ بدن ریزد و مجاری و مواضع هوار که با اصطلاح عروق خشنه
نامند بر نماید و بعضی این نوع را انتصاب نفس و ربو و بهر را بر امتلائی عروق صواب که در رئه اند بدون اتمام قصبه و
بعضی ربورا بر امتلائی عروق خشنه و بهر را بر امتلائی شرائین اطلاق می نمایند و یا سبب آن امتلائی رئه و سینه است از
بخارات قلب و احتقان آن در آن هر دو و یا سبب آن استرخای عضلات صدر و عجز آنها از تسلط و باضعف حرارت غریزیه
است * نفث بفتح نون و سکون فارصاد معجمه لرزه و تشاندن تب است و ازین است نافض * نقرس بکسر نون و سکون قاف و
کسر را بر همین هر دو مهمله و جعی است که در مفصل مقدم قدم خصوصاً ابهام و انگشتان بهم میرسد و از رک طرف بالای ابهام
شروع میشود تا بمفصل قدم میرسد و وجع آن شدید میباشد خصوصاً که در ابهام باشد بحسب ضیق مفصل آن و بسیاری حسن
آن و عدم تحلیل ماده آن از جهت صلابت آن و آن گاه زود تسکین مییابد و گاه دیروا متداوم میگردد و اکثر بحسب جماع بر امتلا
و سیری و تناول اغذیه غلیظه و نفاخه و طبعه و آشامیدن آبهای غلیظه و امثال این میباشند و گاه از اسفل قدم ابتداء میکند و یا از
هر دو جانب آن پس شامل جمیع اجزای قدم میگردد و گاه بالای رود بسوی ساق و زانو و باعث ورم آن میگردد و گاه بسوی
ران این هیل گفته که مفصل ابهام ران را فقور و رس نامند پس تسمیه این مرض بدن از قبیل تسمیه حال با هم محل است و بعضی
گفته اند و جعی که در مفصل ران و اصابع دست بهم رسد آن را نیز نقرس مینامند و ماده آن در رباطات و اجسام محیطه بمفاصل
تکون مییابد و لهذا صاحبان آن را تشنج بهم میرسد بدانکه نقرس خصیان و اطفال و زنان را بهم نمیرسد مگر و قتیکه حیض
زنان بسته گردد * نمش بفتح نون و میم و شین معجمه قطعه میانه رنگ و یا مائل بحرخی مل و راحت که در پوحت بدن ظاهر
میکردد و گاه مانند کلف میباشند و بیشتر در صورت بهم میرسد از ماده د موی سوداوی و نمش بکسر لغتی از آن است و شین
الرئیس گفته که از آن آنچه مائل بحرخی است نمش نامند و آنچه بعیا هی برش * نمله بفتح نون و سکون میم و فتح لام و هادانه
است و یادانهای بهیار که بالهیب و هوش بهیار در بدن ظاهر گردد از ماده لطیف حریف صفراوی و موضع آن اندک ورم
کند و هزایت نماید باطراف و بدن مانند مورچه و دوزخ میباشند یکی آنکه ماده آن در کال رداءت و خباثت میباشند و آن
اکاله است که پوحت بدن را می خورد و متقرح میازد و دوم آنکه رداءت و خباثت آن بان مرتبه نمیباشد بلکه لطیف میباشد
و آن را ساعیه مینامند جهت آنکه می دود باطراف اما متقرح نمیازد و ساعیه در ظاهر جلد میزد و در کاله در ظاهر و باطن
هر دو * نواصر بکسر صاد مهمله و نوا سیر بعین مهمله نیز آمده جمع نواصر است قرو حی است غافر که در مقعد نزدیک بطرف
امعای مستقیم و خصیه بهم میرسد و از آن چرک آب می آید و هر زخمی که کهنه شود و در کودانتد و از آن چرک آب نیز نا صور
نامند بهر عضو که باشد * حرف الواو * و اذله بفتح واو و الف و کسر فار فتح دال مهمله و ما علتی است که مختص بقلب و نواح
آن است * و باء بفتح و او و بائی مورخه و الف ممل و ده و مقصوره نیز آمده مرضی است عام که از فماد جوسر هوا بسبب

اسباب سموي ويا ارضي حادث گردد و تب و بائي و طاعون بهم رسد * و بش بتحريرك و او و باي موحده و شين معجمه سفيدى
است كه بر ناخنها بهم رسد و جمع آن او با ش است * و ثي بفتح و او و سكون ثاى مثلثه و يا لغزش يافتن و بر آمدن استخوان
است از موضع خود بدون بر آمدن تمامي آن * و جاء بكسر و او و فتح جيم و الف مدوده كو بيدن خصيه حيوان نراست
بيدن يكه شهوت جماع آن بر طرف گردد * و جمع بفتح و او و جيم و عين مهمله ادراك و احساس منافي است از ان حيثيت
كه منافي است و مرادف الم است و قرشى اعم از ان دانسته و بد آنكه و جمع بود و قعمه است يكي آنكه او را نامى مخصوص است
و مشهور از ان پانزده نام است و وجه تعميمه هريك بصفه و هيات و جمع آن است اخشن بخاوشين معجمه و نون لا ذع
بفتح لام و الف و كسر ذال معجمه و عين مهمله آخدر ي بفتح خاى معجمه و دال مهمله و كسر راي مهمله و ياي ۱۴ عياني
يكسر الف و سكون عين مهمله و فتح ياي مثناة تحتانية و همزه و ياي ۵ حكاك بفتح حاى مهمله و تشديد كاف و الف و كاف ۶ ناخس
بفتح نون و الف و كسر خاى معجمه و عين مهمله ۷ مرخي بضم ميم و سكون راي مهمله و كسر خاى معجمه و ياي ۸ كسر بفتح كاف
و الف و كسر هين و راهرد و مهمله ۹ ضا غط بفتح ضاد معجمه و الف و كسر عين معجمه و سكون طاي مهمله ۱۰ مغنغ بضم ميم
و فتح فا و كسر سين مهمله و خاى معجمه ۱۱ اضر بائي بفتح ضاد معجمه و فتح راي مهمله و فتح باي موحده و الف و كسر نون و ياي
مثناة تحتانية ۱۲ ثقييل بفتح ثاي مثلثه و كسر قاف و سكون ياي مثناة تحتانية و لام ۱۳ ثاقب بفتح ثاى مثلثه و كسر قاف و باي
موحده ۱۴ اصلي بكسر ميم و فتح عين مهمله و لام مشدده و ياي مثناة تحتانية ۱۵ محدد بضم ميم و فتح حاى مهمله و كسر دال مهمله مشدده
و دال مهمله و قسم دوم آن را نامي مخصوص نيست و اختصاص بحمل و موضع و عضو يكه در ان بهم رسد يا بد مانند و جمع
خاصه و ظهور و فواد و غيرهها * و جمع الخاصه بفتح خاى معجمه و الف و كسر صاد و فتح راهرد و مهمله و ها و جعي است
كه در تهيكاه از اسباب مذكوره بهم ميرسد * و جمع الظهر و جعي است كه در فقرات پشت از موء مزاج بارد سازد و يا مادي
بلغم خام يا از تعب حرركات بعبار و يا از بيماري جماع و يا از ضعف كرده و امراض آن بهم ميرسد * و جمع الفواد بضم فا و فتح و او و الف
و دال مهمله و جعي است كه در فم معده بهم ميرسد بسبب موء مزاج آن و بجهت قرب فم معده بقلب كه فواد است مجازا
مسمى بد ان كشته * و جمع المفاصل علامه گفته اطباء و جعي كه در مفصل بدن و ركبتهين باشد آنرا و جمع مفاصل نامند و و جمع
مفصل و رك را و جمع الورك هر چند آن نيز و جمع مفاصل است و مقده عرق النساء و شين نجيب الدين گفته كه و جمع
مفاصل و رمي است كه در مفاصل اعضا بهم رسد از ماده غليظه مخاطي بسبب ضعف مفاصل خواه آن ماده صغرا باشد و يا خون
و يا بلغم و يا هود اما بلغم اكثرى است و هود اقل و بندرت و يا تركيب از انها و آن و جمع اكرد و مفصل قد مين باشد مانند
مفصل كعب و انگشتان خصوصا ابهام آن را نقرس نامند و بي ورم را ساذج * و جمع الورك بفتح و او و كسر را و كاف قرشى
گفته كه و جعي است ثابت و مستقر در ورك كه انتقال بعرق النسا كنند و يلاقي گفته كه بسبب آن ماده فاضله مجتمع در مفصل
است و آنچه در مفاصل پا باشد آن را نقرس و آنچه در مفصل ورك باشد و پائين نيابد بران مكراند كى آن را و جمع ورك
و آنچه پائين آيد از طرف بيرون ران و نرسد تا كعب و انگشتان پا آنرا عرق النسا و آنچه در مفصل دستها و زانوها باشد
آنرا و جمع مفاصل نامند * و جمع بفتح و او و خاى مهمله و ميم شهوت اطعمه رديه كتيقه و يا ادويه قويه الطعم است * و خم و رخام
اول بفتح و او و خاى معجمه و دوم بكسر و او و فتح خاى معجمه و الف و ميم فساد هضم طعام را نامند و كاه و خم بمعني و با
نيز آمد ۱۸ زجهت آنكه همچنانكه فساد و با عام و ضرر آن شامل تمام بدن است اين مرض نيز چنان است * و دقه بفتح

وادودان مهمله و قاف و هاورمی است که در ملتحمه شبیه بد اند سفید یکه کویا پارچه بنیه است بهم میرسد از ماده بلغمی
 ورقیق مائی در موی رگه سرخ رنگ می باشد اگر ماده آن دموی باشد و مواضع بروز و ظهور آن مختلف می باشد که قریب
 بموقع اصغر و کاف و بوجفن و کاف حوالی اکلیل و کاف دانهای بهیاری ریزه مانند مروارید برشته کشیده و فوق میان این و مورسرج بدن
 است که مورسرج در قرینه بهم میرسد و این در ملتحمه * ورد پنج بفتح و اروسکون را و کسر دال هرد و مهمله و سکون یای مثناة تحتانیه
 و فتح نون و سکون جیم و رمی است که در چشم در پرده ملتحمه بهم میرسد بعد یکه قرینه را می پوشد و شیخ نجیب الدین گفته رمی
 است عظیم که ورم میکند در آن سفیدی چشم بعد یکه مانع بند کردن چشم میشود و صاحب تذکرة الکیما این گفته که آن ورم دموی و یا
 صفراوی است که در چشم بهم میرسد و شیخ الرئيس فرموده که آماس طبقه ملتحمه است و سبب آن کشود شدن رگی است باریک
 متصل به ملتحمه و ریختن ماده در آن و یا به بلك چشم و ورم کردن آن * ورم به تحریک و او و رای مهمله و میم زیاد فی غمر
 طبیعی است که در عضو بهم رسد بسبب داخل شدن ماده در آن و اقسام آن شش است چهار بحسب مرچها و خلط و پنجم
 مائی و ششم ریخی و کاف مرکب از اخلاط نیز می باشد و بد آنکه ریخ حادث از بخار لطیف اکوناریت آن مفارقت ناکرده داخل
 جوهر اعضا گردد آن را ورم ریخی نامند و اگر مفارقت کرده و غلظت یافته داخل جوهر اعضا گردد و بلکه در یکجا مجتمع
 گردد آن را نفخه و انتفاخ نامند نه ورم و نیز بدانکه ورم یا حار است و یا بارد و اکثر اطباء ورم حار را بالذات از ماده حار میدانند
 مانند ورم صفراوی و دموی و اما شیخ الرئيس اطلاق می نماید ورم را بر آنچه ماده آن عفن باشد خواه حار باشد و یا بالعرض
 حاصل از عفونت ماده بارد * ورم رخو ورم سفید نرمی است که حرارت و رجوع با آن نباشد و کاف اندک در دی کند ولیکن نه آن است
 که مطلقا در آن درد نیست زیرا که بلغم نیز بسبب برودت و امتلا و تمدد یکه لازم آن است مولم است هر چند نسبت باخلاط دیگر
 کمتر و ورم بلغمی را بیونانی اوذیما نامند * و شکین بفتح و اروسکون شین معجمه و کسر کاف و سکون یای مثناة تحتانیه نوعی از چدری
 است که همز رنگ و در آن خطوط سفید باشد * و ری خوردن چرک است جوف را * وضح بفتح و او و ضاد معجمه و حای مهمله
 شیخ الرئيس فرموده که بهق ابیض است * و هن بفتح و اروسکون هارنون و وهی در دیست که در استخوان و آنچه متصل بدان است
 بهم رسد بسبب ضربه و یا سقوطه بدن آنکه تفرق اتصال واقع شود * بحرف الها * هاشمه بفتح هاء و الف و کسر شین معجمه و فتح میم و
 هاشکسته شدن استخوان بهر را نامند * ضرب الاذن بسیار متاخر شدن است از صدامای عظیم و بلند و الم یافتن از آن * هزال بکسر هاء و
 زای معجمه و الف و لام کذاختن گوشت بدن و لاغر شدن آنست و هزال کزده عبارت از لاغری و کمی گوشت آن است * حلاص بضم
 هاء و فتح لام و الف و سین مهمله عبارت از تعطیل هضم عروقی است و بدن البته غنی نمی یابد و لاغر میشود * هم بفتح هاء و نشیل یل
 میم کیفیت نفسمانی است که تابع آن حرکت روح و حرارت غریزی است بصوری داخل و خارج بدنت امور متصور خواه
 خیر متوقع باشد و یا شوم منتظر پس آن مرکب از خوف و رجاست و هر کدام که غلبه نماید بر فکر نفس بصوری آن حرکت می نمایند
 در خیر بصوری خارج و در شر بصوری باطن و ازین جهت گفته اند آن جهاد فکری است و هم بکسر هاء و الف و نشیل یل و هاء و الف و لام
 و فتح زاء و الف و عین مهمله مشتق از تهوع بمعنی قی است و تهوع و فی ذکر بافت * هول بفتح هاء و سکون و ا و لام بمعنی خوف
 و امرشیدن و از آن است مرض هائل یعنی شلید * میضه بفتح هاء و سکون یای مثناة تحتانیه و فتح ضاد معجمه و هاء حرکت کردن
 مواد فاسده غیر منهضه است برای جدا شدن و برآمدن از معدنه و اما بقی و اسهال باشد و عنف از قوت دفعه و سبب
 آن یا تغیر یافتن و یا فاسد شدن طعام است و صفرا و یا بلغم بسبب ردا عت کیفیت و قبول کردن اجتران را و دفع طبیعت آنچه را

لطیف طافی بر فم معده است بقی و آنچه غلیظ و سنگین در قعر معده است باسهال و گاه بسبب خوردن طعامی بر طعام غیر منضم
 ریا آشامیدن آب بسیار و یا خوردن میوه تر بالای طعام غیر منضم خصوصا که بسیار چرب باشد و یا بودن خلط فاسد در معده و
 خوردن طعام بسیار بران و یا بودن ریح بسیار در معده و غیر اینها از مفسدات و چون هیضه محتبس گردد و ماده آن سمی باشد
 سمیت آن هرایت بقلب و دماغ و سایر اعضا نموده هلاک میگرداند * حرف ایاء * یروان بفتح یا و رای مهمله و قاف و الف و نون تغییر
 یافتن رنگ بدن است خصوصا معقید چشمها بزرگ و یا بسیار هی و آن دو نوع است اصغر و اسود و سبب اصغر یادفع طبیعت است
 صغرا را بسوی جلد و ظاهر بدن از قبیل بحران خصوصا در روز یا حور لیکن اگر قبل از سابع باشد بد است و خطرناک جهت آنکه
 آن از دفع طبیعت نیست بلکه از غلبه و کثرت و ثوران خود است و ضعف طبیعت و یا بودن سده در کبد و یا از سوء مزاج حار کبد و یا
 سوء مزاج حار مراره و یا حرارت جمیع بدن و یا ورم کبد و یا ورم مراره و یا سده میان مجرای مراره و روده و یا ضعف مراره و یا استحاله
 یافتن بعضی اخلاط بمره صغرا و یا قولنج و یا بسیاری گرمی هوا و یا کزیدن حیوان سمی و یا آشامیدن درای قتال است و بول درین
 بسیار رنگین و بر از سفید میباشد و سبب یروان اسود یا بسیاری گرمی کبد و یا ضعف جاذبه طحال و یا ضعف ماسکه آن و یا ورم طحال
 و یا سده فیما بین کبد و طحال و یا میان طحال و فم معده است و گاه بول و بر از هردو درین سیاه میباشد و فرق میان کبدی
 و طحالی آن است که کبدی قلیل السواد و بآن سوء حال کبد می باشد و طحالی شدید السواد * ینع بفتح یا و نون و عین مهمله
 ورم عظیم در ملتحمه یا اجفان است اگر در مردم کبار بهر رسد و اگر در صغار بهر رسد و درینج نامند چنانچه در حروف الواو
 مل کو شد * تمام شد حد و الامراض * فصل هجدهم در بیان اوزان در میان اوزان در میان اوزان و هند وستان و طیمه و
 تطبیق آنها باهم * بدانکه اوزان هر بلد و وزر مسکوک آن نیز بحسب تفاوت از زمان و تبدل دول و تجدید سلطنتها و
 سلاطین در معرض تحویل و تبدیل و تغییر و مصطلح هر قومی چیزی و پیمانه خاصی است و چون مقصود درین کتاب اوزان طیمه
 است اوزان شرعیه را برای تین و تبرک و اوزان هند وستان و ایران نیز چون در بعض جاها وارد شد است در اکثر نسخ و برای
 تطبیق باهم نیز ایراد نمود و از آنها آنچه را جناب مستطاب مستغنی الاقبا بپیر و مرشد حقیقی مد ظله العالی در رساله که در اوزان
 شرعیه و اهل ایران و هند وستان و تطبیق آنها باهم تألیف فرموده اند و محقق و جامع و شامل کل است از انچه انتخاب نمود و آنچه
 را فیانت از قانون شیخ الرئيس و تحفه المومنین حکیم میر محمد مؤمن و اصول التراکیب خجندی و قرا بادین قلانسی و غیر اینها از کتب معتبره
 معتمد و دیگر و بالله التوفیق و الاعانة * اما اوزان متعارفه شرعیه * قیراط عبارت از نصف عشر مثقال شرعی است که یک جز و از بیست
 جزو آن بود و بوزن سه جو و سه ربع جو متوسط باشد * دانق که بقارسی دانک نامند عبارت است از سدس درهم شرعی که بوزن
 هشت جو متوسط باشد * درهم شش دانق است که بوزن چهل و هشت جو متوسط بحسب مثقال نصف و خمس مثقال شرعی است
 * مثقال بیست قیراط است که بدرهم یکدرهم و سه ربع درهم و بوزن شصت و هشت جو و چهار ربع جو متوسط باشد * دینار بعینه
 مثقال شرعی است بلا تفاوت * رطل عراقی یکصد و سی درهم است که نود و یک مثقال و بشعیرات شش هزار و صد و چهل جو
 متوسط باشد و آن دوثلث رطل مدنی بود * رطل مدنی یک صد و نود و پنجاه درهم شرعی است که بمثقال یک صد و سی و شش مثقال و
 دوثلث مثقال و بشعیرات نه هزار و سه صد و شصت جو متوسط باشد و آن یک و نیم رطل عراقی بود * رطل مکی ضعف یعنی د و چند
 رطل عراقی است که بدرهم دو صد و شصت درهم شرعی و بمثقال یکصد و هشتاد و دو مثقال باشد * من ربع صاع است که بحسب درهم
 دو صد و نود درهم و نیم و بحسب مثقال دو صد و چهل مثقال است و آن دو رطل و ربع رطل عراقی است که یک رطل و نصف

هندی باشد * صاع چهار مد است که بدو هم یک هزار و یک صد و هفتاد و دو هم و بمشغال هشت صد و نوزده مثقال و آن برطل
 عراقی نه رطل و برطل مدنی شش رطل و بمکی چهار و نیم رطل بود * قنطار شش من است که بحسب اوطال یک هزار و دو صد
 و رطل عراقی و هشت صد رطل مدنی و شش صد رطل مکی است که بحسب امداد پانصد و سی و سه مد و ثلث مد و بحسب صاع
 یک صد و سی صاع و سه ثلث صاعی و بدو هم یک صد و پنجاه و شش هزار و دو هم شرعی و بمشغال یک صد و نه هزار و دو صد مثقال
 شرعی باشد * اما اوزان متعارفه مختصه ببلاد هند * سرخ که عین الد یک باشد و بهندی کهو آنکی نامند سه جو متوسط است
 و از قیراط سه ربع کمتر است * رتی که تخم کل چاندنی باشد چهار جو متوسط است * ماشه هشت رتی است و بحسب شعیر است
 سی و دو شعیره و بحسب بونج شصت و چهار بونج * آنه پنج رتی است که شانزدهم حصه روپیة هندی باشد و آنه روپیة سکه یک
 بونج از ده ماشی زیاده است که پنج رتی و یک بونج باشد * تا نک چهار ماشه است و بقولی بیست و چهار سرخ * توله متعارفه
 بنگاله دو از ده ماشه است و بحسب رتی نو دوشش رتی و بدو هم شرعی نه درهم و بمشغال شرعی شش مثقال و ربع مثقال و ربع
 خمس مثقال * و توله متعارف شاهجهان آباد ده ماشه است * بد آنکه روپیة که نقره مسکوک بلاد هند و بنگاله است بر دو قسم
 است یکی ده ماشی متعارف شاهجهان آباد و اکثر بلاد هند و دیگر روپیة متعارف بنگاله و این ده ماشه و دورتی است و معروف
 به روپیة سکه است * مهر یعنی اشرفی هند وستان و بنگاله که عبارت از طلا مسکوک آن بلاد باشد و آن کامل الوزن دارد و
 ناقص الوزن کامل الوزن آن در کل مما لک هند وستان از ده ماشه و شش رتی و بحسب رتی هفتاد و هشت رتی و بحسب درهم
 شرعی هفت درهم و یک ربع درهم و سه شعیره و بحسب مثقال پنج مثقال و هشت شعیره و یک ربع شعیره است زیاده نیست و ناقص آن
 از ده ماشه و چهار رتی کمتر نمیباشد * پیسمه عالم کبری که از مس متعارف در زمان قلیم هند و بنگاله است بعینه توله بنگاله است که دوازده
 ماشه باشد و پیسمه متعارف این زمان ده ماشه و نیم است * دام پنج تانک است که بیست ماشه باشد * میر عالم کبری شصت و
 چهار توله است بتوله بنگاله و بحسب درهم پانصد و هفتاد و شش درهم شرعی و بحسب مثقال شرعی چهار صد و سه مثقال و یک
 خمس مثقال * من عالم کبری چهل سیر است که بحسب توله دوازده و پانصد و شصت توله و بحسب ماشه سی هزار و هفت صد
 و بیست ماشه باشد و بدو هم شرعی بیست و سه هزار و چهل درم و بمشغال شرعی هفتاد هزار و یکصد و بیست و هشت مثقال
 * اما اوزان متعارفه ایران * ارز که بفارسی بونج نامند یعنی ارز متوسط در بزرگی و کوچکی بوزن دو خوندل بری است * حبه از
 مثقال دو شعیره است که چهار ارز باشد * قیراط از مثقال چهار شعیره و یک ربع شعیره است که هشت ارز و نصف ارز باشد
 * دانق که بفارسی دانک گویند بیست و یک شعیره است و یک ثلث که چهل و دو ارز باشد و دو ثلث ارز * مثقال صیرفی گفته اند
 که بیست و چهار قیراط است و گفته اند یکصد و چهل و شش جو و ربع است که سده درهم شرعی و دو جو و ربع جو متوسط
 و یک مثقال و شش ربع مثقال شرعی باشد بد آنکه در مثقال صیرفی اختلاف بسیار است حکیم میر محمد مؤمن درهم تام جلد گفته
 که سه ماشه میشود مولف گوید که مقر است که دو غازی چهار مثقال است و روپیة ده ماشی هندی دو مثقال و نیم چنانچه غازی
 را بار روپیة سکه بنگاله وزن نموده شد یک روپیة و نه آنه کامل شد که یکصد و بیست و هشت رتی که شانزده ماشه باشد
 و رتی هم مقر است که چهار جو متوسط است بس برین تقلید باید که مثقال صیرفی یکصد و بیست و هشت جو متوسط باشد
 نه یک صد و چهل و هشت جو پس مثقال صیرفی سی و دورتی باشد که چهار ماشه است که دو درهم و دو ثلث درهم شرعی و دو مثقال
 الاثنین مثقال شرعی است نیمینا * غازی یکی دو مثقال صیرفی است که هشت ماشه باشد * دو غازی چهار مثقال است که شانزده

ماشه باشد یعنی یک توله و چهار ماشه * سیر نزد اهل خراسان پانزده مثقال است که پنج توله باشد * ده نارس و هفت
 مثقال و نیم است که ده وزده توله و نیم باشد * پنج نارس و هفت مثقال و سه ربع مثقال است که شش توله و سه ماشه باشد
 * و ده و نیم نارس آن است که نه مثقال و سه ثمن مثقال باشد که سه توله و یک و نیم ماشه است * من تبریزی شش صد مثقال
 است که یکصد و پنجاه درغازی باشد که دو صد توله که سه آثار و هشت توله که ثمن آثار است میشود و بدین هم شرعی یک هزار و هشت
 صد و نود و نه و بمثقال شرعی یک هزار و صد و شصت مثقال است * نیم من تبریزی سه صد مثقال است که یکصد توله باشد
 که یک آثار و نیم و چهار توله است * یک چهار یک ربع من تبریزی است * پنجاه عبارت از هشت حصه یک من است که نیم
 چهار یک باشد * سیه عبارت از شانزدهم حصه یک من است * پانزده نصف سیه است و آن را ده راصفهان ده نارس و یک
 * من شاهی یک هزار و صد مثقال است که سه صد و دو غازی باشد که دو من تبریزی است پس بحساب هندی شش آثار
 و شانزده توله که یک ربع آثار است میشود * و اما اوزان متعارفه طایفه صغار و کبار آنها * اما صغار آنها بترتیب حروف
 ایراد مییابد * ابولو و بولس نزد بعضی یک انگ مثقال و نزد بعضی یک انگ درهم و یوحنا بن سراجیون گوید سه قیراط
 است * ادویه و ابوبقوس یک اوقیه اند * استار چهار مثقال و نیم است بوزن ذهاب بوزن فضه شش درهم و سه ربع درهم
 و شیخ الرئيس رحمه الله تعالی شش درهم گفته و حذاق اطباء آن را چهار مثقال دانسته اند پس آن بحساب چهار مثقال
 و نیم که هر مثقال بقول خجندی یکصد و بیست شعیره باشد بحساب هندی بی رتی میشود که سه ماشه و شش رتی باشد پس
 چهار و نیم مثقال شانزده ماشه و هفت رتی بود که یک توله و پنج ماشه و هفت رتی باشد و بمثقال شرعی هشت مثقال و چهار
 شعیره و بصیر فی چهار مثقال و ربع الا ثمن ربع مثقال بود * اکسوفان بحسب کین هشت درهم و بحسب وزن هشت قیراط
 است زیرا که مستعمل در هود و است و بقول شیخ الرئيس رحمه الله تعالی هود در خمی است * اوقیه که و قیه نیز نامند
 بوزن فضه ده درم و پنج ربع درهم و بوزن ذهاب هفت مثقال و نیم است بمثقالی که ذکر یافت در استار که سه ماشه و شش
 رتی باشد و دو توله و سه ماشه و شش رتی و بمثقال شرعی سیزده مثقال و نیم و بمثقال صیرفی هفت مثقال الا هشت شعیره
 که در رتی باشد که ربع ربع مثقال میشود * ابولولات نه قیراط است * او نقوش یک اوقیه * باقلا مراد از مطلق آن و از
 باقلا یونانی نیم درهم و بقول دوشامون و بقول شش قیراط است * باقلا اسکندریه نه قیراط * باقلا مصریه چهل و هشت
 جو متروسط است که یک درهم باشد که ده و ازده قیراط است که یک ماشه و نیم هندی باشد که ده و ازده رتی است * بودار صغیر
 یک درهم * بودار کبیر مانند ملحه است و آن از عمل و شیخ مایع چهار مثقال و از معجون و ادویه خشک و مثقال است و بقول
 یک مثقال * بومه دو قیراط است * بند قه یک درهم و نزد بعضی یک مثقال است * ترمسه دو قیراط مثقال است * جرجور
 جرجیر بحسب و رای مهمله هر یک دو ثلث مثقال اند * جربونه شامیه یک قیراط * جوح چهار مثقال * جوزة از مطلق آن
 مراد نه در خمی و نزد شیخ الرئيس چهارده شامون و نزد بعضی چهار مثقال است * جوزة نمطیه یک مثقال * جوزة ملکیه
 شش در خمی است * حامای صغیر و مثقال * حامای کبیر سه مثقال * حبه از درهم دو نیم ارز است تخمینا و از مثقال
 چهار ارز است که در شعیره باشد * حزمه بخای مهمله و زای معجمه بحسب وزن قریب بشش مثقال و بعضی چهار مثقال
 گفته اند و گویند آن مقلد آن است که کف دست را مملو سازد و بکنج میان ابهام و سبابه که سر آنها بر هم گذارند و از حشاشین
 یک قبضه است که یک سته نامند که بقبضه در آید * حصه چهار جرجور یک ربع جو باشد و مساوی قیراط بود * خرما یک انگ

و نیم است * خرنوب از مطلق آن مراد یک قیراط است * خرنوب شامیه چهار حبه فنی و سه حبه ذهبی است * دانق که بفار می
 داند نامند از هر درهم در قیراط چهار طموج هشت حبه شانزد هزار است و از مثقال سه قیراط و یک حبه که چهار طموج
 بحبه ده حبه و بارز چهار ارز باشد که مثقال طبعی موافق اوزان هندی سه رتی و سه ربع رتی و بصیر فی پنج رتی و یک ربع رتی و
 بشرعی چهار رتی و سه ربع برنج و از درهم طبعی دو نیم رتی و از بصیر فی چهار رتی و از شرعی دو رتی تخمینا میشود * در خمی یک
 درهم است و شیخ رئیس یک مثقال گفته که شش ابولات که پنجاه و چهار قیراط است باشد * در هم کوبند معرب در خمی است
 خجندی کوبد که آن تامی دارد و ناقصی * درهم تام که در قدیم الایام متعارف بوده هشت دانک و ناقص آن که جدید مقرر شده
 است شش دانک است که در از ده قیراط فنی باشد و به طموج بیست و چهار طموج و بحبه چهل و هشت حبه پس آن
 تود و شش شعیره میشود که سه ماشه هندی باشد * و درهم ناقص چهار دانک و نیم است * و از درهم طبعی مراد این است
 که دو ماشه او در رتی هندی باشد زیرا که آن هفتاد و دو شعیره است که هر ده رتی باشد و از کلام شیخ رئیس که فرموده اند
 و المن یكون اربعین استاراً و الی رطل حشرین استاراً و الاستار ستة دراهم و در انقار هو اربعة مثاقیل پس مثقال هفتاد و دو شعیره
 میشود بقول ایشان چنانچه انشاء الله تعالی در میان مثقال خواند آمد و در هم بدان حساب چهل و پنج شعیره و ثلث شعیره میشود
 که یازده رتی و یک شعیره و ثلثی که یک ماشه و سه رتی و یک شعیره و ثلث شعیره باشد و دیگران هر یک چیزی گفته اند و عمل بقول
 خجندی اولی می نماید * سامونایک غرامونیم است که ده مثقال و نیم باشد * سکرجه از مطلق آن نزد شیخ رئیس مراد
 شش استار و ربع استار و نوزده بعضی شش استار و چهار دانک استار است * سکرجه کبیره نه اوقیه * سکرجه صغیره سه اوقیه است
 * شعیره دوازده است که چهار خردل بریه باشد * صدقه کبیره چهارده هامون است * صدقه صغیره هفت سامون است * صدقه بوزن
 سکرجه کبیره است * طموج از درهم دو حبه و از مثقال دو حبه و نیم و دوازده است * طول سه مثقال و نیم و سه قیراط است * عرومربع
 مثقال تایک مثقال و در مفتاح المطب ربع درهم ناد و دانک است * عزمی بعین مهمله هفت اوقیه است * غراما بغین معجمه
 از یک دانک و نیم ناد و دانک و تایک مثقال است * فلنجایک ملعقه * فلنجایک در خمی و نیم است * فوطیل هفتاد و دو مثقال
 است * قواشوم شش مثقال و از روغن دوازده در خمی است و از شراب یک اوقیه و نیم * قوطولی هفت اوقیه * قیا ما هفت مثقال
 است * قیراط از مثقال بصیر فی چهار شعیره است و یک ربع شعیره * کریمه شامیه ربع درهم تاربع مثقال و نوزده بعضی یک غراما
 و نیم است و نوزده بعضی سه قیراط و یک حبه است * کف شش مثقال است و آن را قبضه نیز کوبند * کناش شش درهم و نیم است
 * مثقال طبعی خجندی گفته که بعضی گفته اند مختلف نشود است آن در سابق و لاحق زمان و بریک قرار است و آن از
 طلا یک درهم و سه ربع درهم است که نیم مثقال و خمس آن باشد زیرا که به تجربه دریافته اند که طلا از نقره این مقدار در حجم
 زائد است پس آن بحسب دانک شش دانک و بحسب قیراط بیست قیراط و بحسب طموج بیست و چهار طموج و بحسب حبه
 شصت حبه و بحسب شعیره یکصد و بیست شعیره و بحسب ارز دراصل و چهل ارز است و دانق آن مثقال سه قیراط و یک حبه
 و چهار طموج و ده حبه و بیست ارز و قیراط از آن سه حبه و دوازده و طموج آن ده حبه و نصف و عشر ارز و حبه از آن چهار
 ارز را زرد و خردل بری است و این مشهور است و نوشته که دیدم در بعضی از کتب قدیم عبارتی که دلالت میکرد برین که
 مثقال یونانی دو قیراط ازین مثقال مستعمل درین زمان کمتر و درهم آن نیز سوس و یارب از درهم متعارف کمتر بود پس بدین
 حساب مثقال که یک صد و بیست شعیره باشد بوزن شرعی یک مثقال و سه ربع مثقال و یک شعیره و بهندی سه ماشه و شش رتی

و بصیر فی سه ربع مثقال و سه ربع ربع مثقال میشود و شیخ الرئيس مثقال را در خمی فرموده و گفته در خمی شش او بولواست و
و هرا بولونی سه قیراط و هر قیراطی چهار شعیره پس بدین حساب در خمی که مثقال باشد هفتاد و دو شعیره میشود چنانچه سه قیراط
و هر قیراطی چهار شعیره پس بدین حساب در خمی که مثقال باشد هفتاد و دو شعیره میشود چنانچه صاحب میزان الطبايع نیز
دالسته و بوزن شرعی یک مثقال و خمس مثقال الا در خمس شعیره میشود و چهار شعیره از مثقال طبعی کمتر بود و نیم مثقال و نصف
ثمن مثقال صیوفی و دو ماشه و دورتی هندی و مساوی درهم ناقص است که درهم طبعی نامند بقول خجندی و بقول نواب غفران
مآب بیست و پنج رتی و سه خمس رتی میشود که سه ماشه و یک رتی و سه خمس رتی باشد تخمیناً زیرا که نوشته اند که چهار و مثقال
صیوفی پنج مثقال طبعی است و اطباء دیگر هر یک چیزی گفته اند و اکثری وزن مثقال را صریح ذکر نه نموده اند شاید بشهرت
حواله نموده باشند الحاصل عمل بقول نواب غفران مآب و یا خجندی اقرب بصواب می نماید العلم عند الله * ملحقه از عمل چهار
مثقال و از ادویه خشک مراد يك مثقال و دو مثقال نیز گفته اند * مسطرون کبیر سه اوقیه مسطرون صغیر بوزن جوزة ملکیه بود
که شش در خمی است * من اسکندرانی سه او بولواست * ناطل و نیطل دواست و است و نزد خجندی دواوقیه و در مفتاح الطب هفت
درم * نواة دودانک مثقال است و نزد بعضی نیم درم فضی است * و سیعون در مثقال و نیم است * هاهمین پنج استار و بیست درهم و
چهار او بولواست * یمینانه ربع اوقیه است * و اما از آن کبار طبعیه نیز به ترتیب حرف تهجی * ابریق دو من است و نزد بعضی
پنج رطل * طالیقون یکصد و پنجاه رطل است که هر رطلی دوازده اوقیه باشد * انطالیقی هشت جوهرین است که هفت هزار
و دو بیست مثقال باشد * ایاب از عمل دورطل و نیم است و از روغن یکمن و نیم * جرة از مطلق آن مراد بیست و چهار قسط و نزد
اسرائیل چهل و چهار قسط * جرة صغیر چهار قسط * جرة انطالیقی چهل و هشت قسط * جوزق و جوسقا هر يك سه رطل اند
* جوهرین شش قسط بقسط رومی که نه صد مثقال باشد * رطل مراد از مطلق آن نزد اطباء رطل بغدادی است که عراقی نامند که
دوازده اوقیه باشد و با سائر بیست استار و بیست قیل نود مثقال که بحساب خجندی بهندی بیست و هشت توله و چهار ماشه و نیم
می شود و یک درهم یکصد و بیست و هشت درهم و چهار صاع درهم این سوا بیون گفته رطل عمل نسبت بطل شراب بقل ربع زیاده
است و نسبت بروغن بقل نصف زیاده و رطل شراب نسبت بروغن بقدر تسع زیاده است * زورق مطلق يك کیله است و بقول
دو قسط که هشت رطل باشد و بقول شیخ الرئيس سه رطل و گفته اند بیست اوقیه است بوا آنکه هواوقیه دوازده درهم باشد * زورق انطالیقی
شش قسط است با سائر طرومیه و بقول هشت جوهرین است * مسطیس جرة صغیر است که چهار قسط باشد * صاع چهار من است
و آن بقول خجندی که انشاء الله تعالی در بیان من خواهد آمد و بهندی در صد و بیست و پنج توله میشود که سه آثار و نیم و یک توله
باشد و بحساب نواب مرحوم که نیز در همانجا خواهد آمد سه آثار و یک ربع و ربع و ربع آثار میشود و بقول شیخ الرئيس که مثقال را
در خمی گفته که هفتاد و دو شعیره باشد و آثار الا یک ثمن آثار میشود و اگر مثقال را مثقال صیر فی گیرند مساوی آنچه آن مرحوم
فرموده اند میشود زیرا که ایشان نیز من را یکصد و شصت مثقال فرموده اند که امن یکون اربعین استار و الا استار اربعة مثاقیل
* طالیقون یکصد و بیست و پنج رطل است * قسط رومی نه رطل و نصف سلس رطل است که بیست اوقیه باشد * قسط انطالیقی
یک رطل است و نزد بعضی یک رطل و نیم و در کناش ساهر دورطل و نیم است و از روغن مزده اوقیه و از شراب هشتاد رطل و از عمل
بقول شیخ الرئيس دورطل و نیم * قفیز از کیل پیمانه ایست که بوزن بیست و پنج کیله باشد و کوینک بیست و چهار کیلچیه است
* قوطولی پیمانه ایست که هفت اوقیه باشد و کوینک از شراب ده اوقیه و از زیت نه اوقیه و از عمل سیزده اوقیه

* که بچه پیمانه است که یک من و هفت ثمن من باشد * کيله سه صد درهم و کسری است * مشربه شش استار و ربع استار است * مکوک
 سه کيله است * من از مطلق آن مراد در طل است که چهل استار باشد و بوزن ذهب یک صد و هشتاد مثقال باشد و بوزن
 فضه دویست و پنجاه و هفت درهم و سبع درهم و نواب مرحوم نوشته اند که من طبعی یک صد و شصت مثقال صیوفی است و هر
 چهار مثقال صیوفی پنج مثقال طبعی است پس بحساب خجندی پنجاه و شش توله و سه ماشه میشود و بحساب نواب مرحوم پنجاه
 و سه توله و چهار ماشه اگر استار را چهار و نیم مثقال احتساب نمایند و بحساب شیخ الرئيس که در درهم ضما و در مثقال صریحا ذکر
 یافت می توله میشود اگر مراد از مثقال مذکور در استار فرموده اند و هر اربعه مثقال در آخر بیان مقدار من همان مثقال
 باشد و اگر مراد مثقال صیوفی باشد پس مساوی آن است که قدس سره فرموده اند * من مکی یکصد و شصت مثقال است
 * من رومی بیست و اوقیه است که صد و پنجاه مثقال باشد * من مصری و انطا لیبی شانزده اوقیه اند که یک صد و بیست مثقال
 باشد * من اسکندرانی سی اوقیه بود * من قطری بیست و دو اوقیه و نزد شیخ الرئيس رحمه الله تعالی یک صد و هشتاد مثقال
 است ذیل در بیان تحویل بعض اوزان ببعض و معرفت آنها * تحویل درهم بمثقال آن است که از درهم نصف و خمس را جمع
 نمایند که آن عدد مثقال است مثالش خواستیم دانسته شود که پنجاه درهم چند مثقال است از پنجاه نصف گرفتیم که بیست
 و پنج باشد و خمس آن که ده و مجموع سی و پنج شد پس دانسته شد که پنجاه درهم سی و پنج مثقال باشد * تحویل مثقال بدرهم
 آن است که چون بر عدد دراهم سه سبع افزوده شود مراد حاصل می شود مثالش خواستیم دانسته شود که چهل و دو مثقال
 چند درهم است پس افزودیم هزده را که سه سبع چهل و دو را نصف بر عدد مثقال مذکور دانستیم که چهل و دو مثقال شصت
 درهم است * تحویل مادون درهم بمادون مثقال آن است که بجه در آورند و ثمن آن را ببندند پس آنچه بماند حبات
 مثقال خواهد بود مثالش هرگاه پرستد که چهار دانگ درهم چه قدر مثقال میشود باید بجه حساب نمود و آن سی و دو حبه
 محسوب میگردد در چون ثمن را وضع کنند بیست و هشت حبه بوزن مثقال میماند و آن نه قیراط و یک حبه از مثقال است
 * تحویل مادون مثقال بمادون درهم آن است که بدستور مذکور بجه در آورند و بران سبع آن اغزایت مجموع آن حبات
 درهم خواهد بود مثالش چون پرسند که ده قیراط و نیم مثقال چه مقدار درهم است باید که آن را بجه در آورند و آن سی و
 یک حبه و نیم میشود و چون سبع آن را که چهار حبه و نیم است بران افزایند سی و شش حبه درهمی خواهد بود و آن چهار
 دانگ و نیم درهم است * تحویل اوزان دیگر باوزان هندی * بدانکه هر روزی را که خواهد تطبیق باوزان هندی دهند و
 معلوم نمایند که چه مقدار از آن است باید که اگر مادون درهم و یا مثقال است بشعیره بوزن شعیره را برتی و رتی را بماشه و مقدار
 وزن آن را در یابند که چند رتی و یا چند ماشه است مثلاً چون خواهند که بدانند درهم چند رتی و یا چند ماشه است و همچنین
 مثقال بدستوریکه ترقیم یافت در یابند و در ضمن درهم و مثقال نیز ذکر یافت و اگر مافوق درهم و مثقال است مقدار هر یک
 از آن هر دورا بحساب هندی دریافته بحساب نمایند که چند ماشه است و هر دو ازده ماشه را یک توله محسوب دارند و هر شصت
 و چهار توله را یک سیر و هر چهل سیر را یک من تا آسان و واضح گردد و امثله و تطبیق بعض اینها بجا بطریق دستور العمل
 نیز ذکر یافت و بالجمله آن جا شعیره را برتی و رتی را بماشه میبندند اینها ماشه را بتوله و توله را باثار و آثار را بمن بوند
 * فصل نوزدهم در بیان بعض امور متعلقه بنجوم و طبیعیات * بدانکه مولدات ثلثه که جساد و نبات و حیوان موجودات
 این عالم باشد متکون و متکرب از مزاج عناصر اربعه آتش و هوا و آب و خاک اند بتأثیر کواکب سبعة سیاره زحل و مشتری

و مریخ و شمس و زهره و عطارد و قمر با عانت ثوابت و نظرات هریک بایک یکر بتحریک افلاک دوار بامور و در کار جل و عز و هریک از
 ارکان راد و طبیعت است چنانچه سبعة سیاره خصوصا علویات و شمس راد و قوت است یکی فاعله و دیگری منفعله فاعله حواریت
 و برودت و منفعله رطوبت و یبوست چنانچه ذکر یافت و در جدول منسوب است کواکب نیز خواهند آمد و سه کواکب دیگر تابع
 و مشارک علویات اند زهره مشارک مشتری و عطارد مشارک زحل و قمر مشارک شمس و سه کواکب و روحانیه علویات
 و شمس بلسان شرع هریک معبر و معنی بملکی از ملائکه عظام اند مثلاً روحانیه زحل را عزرائیل ملک الموت قابض ارواح
 نامند و روحانیه مشتری را میکائیل مالک ارزاق و روحانیه مریخ را اسرافیل ناخج صور و روحانیه شمس را جبرئیل حامل وحی
 و تنزیل و الهام و آنچه درین عالم مانع و واقع میگردد بحکم حق جل شانته از تاثیر آنها است خواه در قعر زمین و جبال و هوا حل
 باشد از ترکیب زیبک و کبریت که ماده معدنیات است باختلاف مراتب آنها از لطافت و کثافت و صفا و کدورت و تساری و درو یا قلت
 و کثرت یک یکر چنانچه در فصل نهم ذکر یافت و با نزدیک بسطح زمین خواه بی توسط بزر و تخم و نوا و اعمال آدمی و دران دخل
 و تصرف نباشد که گیاهها و اشجار خود را و است و با دخل و تصرف باشد که انواع زراعتها و غرس اشجار و ترکیب بعضی انواع
 با بعضی است که نباتات باشند * و آیه کریمه وافی هدایه و فی السماء رزقکم و ما تعدون * بیک معنی اشاره بدان است زیرا که
 بدان نزول باران و تاثیر آفتاب و سایر کواکب بر اراضی انواع نباتات و حبوب و اثمار و حیوانات که غذای حیوان و انسان
 است بهم نمیرسانند و نزول رحمت و برکت و فیض و بهشت و نعم موعده آن با اعتبار رفعت و علو شان و منزلت معبر از سما و در سما و فوق
 آن است یا بر روی زمین خواه در سوراخهای زمین و جبال و خاکها و زمینهای نمناک و کوهها و نیزارها و امثال اینها
 بی نتاج و جمع نریامد که انواع هوام و حشرات باشند و یا به نتاج که بعضی اینها را نعام و دواب سهلی و جبلی و اهلی و وحشی
 باشند و یا بتعمیل و صنعت انسان که جفت نماید بعضی انواع را با بعضی دیگر مانند استر که از جمع الاغ با فرس است و یا بز
 اهلی با بز وحشی باشند و کاهلی با کاه وحشی و ازین قبیل و یا صنفی بصنف دیگر که انواع حیوانات باشند باختلاف اصناف
 و یا در هوا یعنی پرواز نمایند خواه صغیر المجتهد باشند و یا کبیر المجتهد و بر اشجار و شکاف دیوارها و کوهها و شیانه و خانه هانند
 که انواع طیور باشند باختلاف اصناف خود و یا در آب تکنون یا بند خواه بطریق نتاج یا بدین آن که انواع حیوانات مائی
 باشند باختلاف اصناف خود از اصفان و حلزونات و کرناها و سمک مفلس و غیر مفلس و غیرها از اصناف حیوانات مائی
 و هریک این مولدات ثلثه را اعضا و غذائی است خاص بتوسط تاثیر کواکب و قوائی که حق جل و عز بهریک ازین انواع
 ثلثه بقدر احتیاج و قابلیت عطا فرموده از اجاز به و ماسکه و ماضمه و دافعه و غاذیه و نامیه و مولده و چون این قوی سبعة
 در جمادات بسیار ضعیف اند و تمیز نامی ندارند لهذا آنها را صاحب آن قوی نمیدانند و در نباتات چون قوی و تمیز
 تمام دارند صاحب آنها را قوای نباتیه گفته اند و غذای نباتات از لطائف اجزای مائیه و ترابیه مختلطه با هم است که
 ریشه و بیج گیاه و شجر جذب نموده نشو و نما می یابد و بتدریج بواسطه عروق و پوست درخت بمحاق و شاخ و برگ و ثمر
 و بزر و نوا میرسانند و هریک آنها آن را غذای خود مینمایند و تغذیه و تنمیه و تولید بزر و نوا و یا تفصیل و شاخهای اطراف
 بعضی اشجار که بمنزله تولید مثل است بدون مضموم اریعه در هریک از مواضع متصور نیست ولیکن چون در نباتات ضعیف
 است در آنها چندان اعتبار نمینمایند الا عند التحقيق نیز خالی از ان نیستند و غده که بر تنه اشجار و بیج آنها بهم
 میرسد فضول هضم اول و ثانوی است بمراتب و صموغ و الیهان و بتواعت و آب جاری از تنه بعضی اشجار که میکه بر بیج او راق

و بر اوراق بعضی نباتات مجتمع میگردد و فصول مضموم ثلثه آنها است چنانچه در بدن حیوان بر از بول و عرق عند الغلبه و حلات خون بر علف و بول الدم و قوی الدم و بواسیر و حیض و حمرة و اورام و بشور و د ما میل و جرب و غیره وارد م فاسد و صفوا و هو دار بلغم نیز با مراض مذکوره و غدد و غیره و سایر اعضاء مختصه و غیر مختصه دفع میکند و معالجه وقت بهر طیب و در مراض بدنی از جمله اعمال و تصرفات آدمی است در بدن و در مراض نفسانی و روحانی تصرف اوست در نفوس و ارواح و نظرات کواکب را نیز در آن دخل است * بد آنکه هر مرتبه از موالید ثلثه پیوسته بمرتبه دیگری است یعنی افق جمادات پیوسته با ابتدای نباتات و جمادات متکونه آن مرتبه از نباتات نیز بهر در اند مانند حجر الیهود و مرجان و سنگی دید شد بعینه بشکل ماهی مفلس بقدر و ثلث شهری و در صلابت و ثقل و جوهر مانند حجر الیهود و سفید رنگ و مرتبه اول نباتات گیاه و اشجار و اند که از جمادات نیز نصیبی دارند مانند نباتاتی که در سواحل بعض دریاها که کوهستان است میرویند خوراه تمام آنها را نم زرب آب و خوراه قدری بیرون بحسب جزر و مد و غیر آن باشد پس نباتات و اشجار ضعیفه بتدریج تا قویه تمام اجزای تسعه نباتیه رسند و افق نباتات پیوسته با اول حیوان است بآنکه بعض نباتات شبیه بشکل حیوان و انسان میباشد بدن حس و حرکت مانند بیروح الصنم که آدم گیاه نامند و شنیده شده که در بعض پیشها و جنگلهای ملک هند و زیر بادات و اراض جدید بعض اشجار است که ثمر آن بشکل سر انسان تا کردن و بعضی بتمام هیئت انسان میباشد و نرو ماده که بموی بشاخ درخت آویخته است و شخصی موی سر یکی از آنها را بریده از درخت جدا نموده دو قطره شبیه بآب خون از دو چشم آن برآید و بزمرده گردد و شکم آن را شکافت سه عدد تخم از آن برآید که گویا میخوامد تکلم نماید ولیکن تکلم و حس و حرکتی ندارد و چون بعضی اعضای آن را قطع نمایند بطوبی شبیه بخون از آن برمی آید و در ملک هند سنگی بهم میرسد بشکل سر انسان و صورت آن و هیاه رنگ و در دهان آن نقطه طلائی و نمود آن را می پرستند و آن را پارس ناته می نامند و یا بخا صیت مانند نخل و نارجیل و فوفل که چون سرد رخت آن ها را ببرند دیگر ثمر نمیدهند و تا کورد ثمر درخت نخل نر را بماده که لقاح و فحل گویند زنند نخل ماده ثمر خوب نمیدهد و میل مینماید سر نخل نر بموی نخل ماده و چون تمام پوست قنده کل اشجار را جدا کنند خشک میگردند و نباتات انواع و اصناف اند بعضی از آن قبیل اند که در یکروز میرویند و در همان روز بر طرف میگردند و بعضی در چند روز تکون مییابند و بکمال میروند و چند روزی میمانند مانند ریاحین و گلها و بعضی بکمتراز سه ماه تکون مییابند و بشجر نمی آیند مانند خیار و بادرنک و بقول و خضراوات و بعضی زراعتها و بعضی بعد از چهار ماه مانند هندوانه و خربزه و کدو و پلوی و امثال اینها که بیاره دارند و ساق ایستاده ندارند و بعضی بعد از نه ماه مانند اکثر حبوب و بزر و مانند جو و گندم و برنج و ذرت و دخن و امثال اینها مانند تکون جنین در رحم و لهذا اکثر غذای انسان از این حبوب است و اما در ملک بنکاله و بلاد یکه حواریت و رطوبت بران غالب باشد از اقلیم دویم بکمتراز ایام مذکوره تکون و اتمام می یابند * و بد آنکه هر یک از اجزای نباتات و اشجار بمنزله عضوی است از اعضای حیوان مثلاً بیج و ریشه بمنزله سر و اعصاب و عروق آن است و با اعتباری بمنزله کبد آن است و تنه درخت بمنزله ظهور پشت آن و پوست و عروق آن بمنزله پوست و عروق حیوان و شاخها و اوراق آن بمنزله دهان و پا و انگشتان و کل و ثمر آن بمنزله نطفه و نتیجه و اولاد و خوار آن بمنزله شاخ و ناخن و منقار و اول مرتبه حیوان حیوانات ضعیفه اند مانند کریمها و هوام و حشرات که از قوای حوازه کانه حیوانی که پنج حس ظاهر و پنج حس باطن و قوت شهوی و غضبی است بهر بسیار نمی دارند بلکه بعضی صاحب سه قوت و بعضی چهار قوت و بعضی پنجه قوت اند و همچنین تا بتسام آنها با آن هفت قوت نباتیه مذکوره یعنی تا بتدریج بحیوان تمام قوی کامل

صاحب آن درازده قوت رسد که مسوخت ثمانیه باشند از خرس و میمون و فیل و غیره و از انواع حیوانات بعضی که آنرا انسان جنگلی مینامند یعنی نحاس که بهندی بن مانس نامند بسیار با حس و ادراک و شعور میباشد الا آنکه نطق و تکلم ندارد و با اشاره اکثر چیزها را می فهمد و می طلبد و این حیوانات در افق مرتبه حیوانیت اند و پیوسته باول مرتبه انسانیت که انسان ضعیف الخلقه اند و از شرافت و مزیت انسانیت و فیضی که جناب اقدس الهی زیاده بر کل مخلوقات یا وعطا نموده که بمنزله فضل و مابه الامتیاز آن است از حیوانیت و غیره که نطق و ادراک کلیات و اظهار تعلیم و تفهیم مافی الضمیر خود بدیگری و تعلیم و تفهیم مافی الضمیر دیگری است و معرفت صانع جل ذکرة بهره بسیار کم میدانند و کاملین ایشان بهره تام وافر مانند انبیاء و اولیاء صلوات الله علیهم و حکما تشبیه نموده اند جمادات را با انسان خوابیده بلکه مرده و نباتات را با انسان خوابیده معکوس سربیز زمین و پاهای بیرون و بالا و حیوانات را با انسان مد هوش بچهار دست و پا رونده و انسان را با حیوان هوشیار با عقل و تمیز * و بدانکه آن کواکب مذکوره بعضی سعل اکبر اند و بعضی سعل اصغر و بعضی نحس اکبر و بعضی نحس اصغر و بعضی متوسط تابع آنها پس هر یک از مراتب مولدات ثلثه مذکوره قریبیه فاد زهریه نافع خیره فاضله منسوب بعد اکبر و اصغر و هر سومی مضروب منسوب است به مراتب و متوسط اینها متوسط آنها اند مخصوص که در خانه و بیت الشرف و اوج سعادت و حظوظ خود را باشند و یا نظرات سعادت با آنها باشند و بخلاف اینها که در غربت و هموط و بی حظ و نظرات نحوس با آنها باشند بدتر یعنی هنگام تکلون هر یک از مولدات که کواکب سبعیه مریب آنها اند و آنها منسوب بدینهها اگر در خانه و بیت الشرف و اوج و حظوظ خود اند و نظرات سعادت با آنها است در کمال سعادت اند و الا در سعادت کمتر و ناقص و همچنین کواکب منحوسه و تکلون منسوبات آنها * و بدانکه بعضی طبائع با بعضی مناسبت و الفت دارند چنانچه بعضی کواکب با هم مانند زبیق با ذهب و حجر مقناطیس با جلد و کاهر با کاه که چون با هم رسند حکم عاشق و معشوق دارند که بی عائقی و مانعی و جدا کنند از هم جدا نکردند و بعضی قاهر بعضی اند مانند سنگ منیاده که بواسطه آن جمیع اجزای میسازند و میترانند و مانند آهن آب را که اکثر اجزای فلزات را میترانند و سوهان میکنند و حجر مقناطیس را با آهن و سوهان میسازند و میترانند و بقلم الماس بر جمیع اجزای نقش میکنند و آنچه را میخواهند و کهریست که سیاه کنند و سوزانند اکثر چیزها است به سبب رطوبت بورقی لزج منجمد خود که بتدریج آنش کداخته بهر چه میرسد میچسبند و آن را یا خود میسوزانند و مکس میسازد و طبیعتی معین طبیعتی است مانند تنکا که معین سبک و کد از طلا و نقره است و کهریست که معین تکس اکثر فلزات را حجار و مغنیس و قلی معین کد از سنگ ریزه و رمل است که بواسطه آن کد اخته شیشه صافی میسازند و طبیعتی مزین طبیعتی است مانند نوشادر که غوص مینماید در اعماق اجساد و تنقیه اوساخ آنها نموده زینت میبخشد آنها را و بوره و شرب و زاجات و املاح مدبره که بدن آنها تصفیه و جلای فلزات مینمایند و طبیعتی مفسد طبیعتی است مانند هرب که مفسد ذهب است و زبیق مفسد کل فلزات و طبیعتی کویزنده طبیعتی است مانند حجر با غص الخلل و طبیعتی با طبیعتی مازج است مانند تاثیرات ادویه و اغذیه در اعضای علیه و صحت بدن حیوان و انسان که هر عضوی از اعضا دوی مخصوص بعلت خود و غذای لائق بحال خود را بمناسبت جذب مینمایند با ستعانت قوت مدبره بنیه و قوت ماسکه عضویه و قوت دافع مرض و قوت غاذیه و نامیه و مولد و همچنین سائر طبائع و چون این امور بالا جمال دانسته شد پس اگر در هنگام اخذ و التقاط هر یک از مولدات مناسبات و بودن کواکب منسوبه بدن آنها را در خانه و بیت الشرف و حظ و اوج خود و بودن نظرات سعادت با آنها مراعات نمایند اولی است و همچنین در هنگام اعطا بدیگری در ترمیم وقت و در وقت مضیق و ضرورت با کسی نیست عدم مراعات آنها * و بدانکه بر جمادات ترا بیت و پیوست

و در نباتات ترابیمب و مائیت غالب است با هواییت و حرارت ضعیفه و بر حیوانات هر چهار قریب باعتدال و در انسان
 باعتدال فرضی طبیعی* و بد آنکه بعضی نباتات و اشیاء باعتبار کیفیت خود منسوب بد و کوب اند مانند پیاز که بحرارت
 و حرارت بحرین و بطوبت بزهره منسوب است و فیون به برودت بزحل و به یبوست هم بد و وهم بعطارد و بهما است که یک
 چیز بچند کیفیت مشترک منسوب بچند کوب است مانند چوب چینی و جل و ارفاد زهر نیز و هود وای مرکب القوی و کاهی
 میا شد که یک جنس و یک نوع بحسب جنسیت و نوعیت منسوب بیک کوب است و بحسب اختلاف اوصاف و اشکال و غیرها
 بکوب دیگر نیز و کاه میا شد اجزای بعضی اشجار و نباتات باعتبار اختلاف کیفیات و الوان و خواص منسوب بچند کوب که
 بیخ آن منسوب بکوبی و پوست آن بکوبی و خار و برگ و گل و ثمر و تخم و لحم و آب آن هر یک بکوبی مانند اترج و نارنج و شفتالو و
 انبه و انار و مثال اینها* و بد آنکه تگون تاریکیموت و کائنات جو نیز از تاثیر کوب مذکور است بر اراضی و بحار و انهار
 و صعود بخیره و ادخنة آنها بحسب اختلاف مواد و قابلیت میا و اراضی مثلاً آنچه در هوا قریب بزمین که بحسب غلظت هوا
 مانند تارهای باریک از هم متفرق و یا مجتمع و در هم بافته شده در سفوف و کنج دیوارها و دروازه ها و بین شاخها و برگهای
 اشجار و مغارات جبال و غیرها تگون یا بد آن رانج و تاریکیموت نامند* و آنچه صعود نماید و بالا رود اگر اندک و لطیف
 و بران رطوبت غالب است بحسب اندک سردی مانند سردی آخر شبها و خصوصاً سردی شبهای زمستان رطوبت کشته با هوا
 تزلزل نماید آن را طل و صقیع و شبنم نامند و این نیز بحسب قلت و کثرت ماده کم و زیاده میباشد در اراضی قریب بد یا و رطوبات
 زیاده و د و بعیده کمتر* و اگر صعود نماید تا بکوه زمهریره رسد* اگر بران رطوبت و بخاریت غالب است بحسب سردی
 متراکم کشته در فة فرود آید و از تحریک فرود آمدن آن ریا ح و موج و حرکت در آید و این نیز بحسب کثرت مقدار و قلت ماده
 آن و سرعت فرود آمدن و بطوری آن موجب کثرت و قلت ریا ح مختلف میباشد و بسبب طوفانها و بادهای عظیم این است
 و یا آنکه بعضی اجزای آن بخیره و بر مستحیل بهر کرد و لهذا ابرهای خشک نمی بارد و یا آنکه گرمی بهیاری و رطوبت بخار و
 انهار رسد و فة مائیت بهیاری منقلب بهواییت گردد و بتوجه و حرکت در آید و بسبب جزرومد دریا را نیز بیک وجه
 انقلاب مائیت بهیاری بهواییت بهیاری مائیت گفته اند و آن بخیره متراکم را سحاب و بر نامند و چون متفاطر گردد
 و فرود آید مطر و باران اگر بعد تقاطع و جد اکستن در بین راه سردی بدان رسد و منجمد کشته فرود آید آنرا برد و تکرک نامند
 و اگر قریب با انفصال سردی بهیاری بدان رسد و منجمد گردد و فرود آید آن را ثلج و برف گویند و اگر د خائیت و یبس
 بران غالب است زیاده صعود نماید و بالاتر رود و بکوه زمهریره رسید بحسب سردی سطح ظاهر آن متراکم گردد و حرارت
 کاهنده در آن ادخنة در باطن آن بهیجان و جولان و حرکت آید و از حرکت آن صدا می آید و سطح ظاهر خود را شکافته بر آید
 با آوازی شدید آن را رعد نامند و اگر در آن اندک دهنیت و کبریتیت در همین شکافتن محترق گردد و از آن روشنی ظاهر شود آن
 را برق نامند و اینها نیز بحسب کثرت و قلت ماده مختلف میباشد در زیادتی و کمی* و اگر با آن بخیره و ادخنة کثیره دهنیت و کبریتیت
 غالب باشد بعد صعود و تراکم و انجماد حرارت کاهنده در آن اشتعال یافته آن را محترق گردانند و از آن روشنی و صدائی ظاهر گردد
 و جرم سوخته کثیف آن بیفتد با بخاری گرم کبریتی که بهر جا برسد بشکند و در زمین فرود و در بخار آن بهر که برسد متغیر و
 مد هوش گردانند و احیاناً هلاک سازد و آن را در اجسام صلبه ثقیله تاثیر زیاده است از اجسام رخوه خفیفه چنانکه اگر بشمشیر در
 غلاف رسد غلاف آن را نسوزاند و نشکند و تیغ آنرا سوراخ کند و بخراشد و بریدد و زره را نسوزاند و زره را

بلك از د آن روشني را برق و آن جرم ثقیل كثيف افتاده باصل اراضاعقه نامند و اگر آن ابخره واد خننه لطیف و با کبریتیت و دهنیت و غلظت بسیار است و ثقل و ارضیت ند ارد بهیار بهالا صعود نموده و بتاثير حرارت و تحريك افلاك محتوق کشته باشكال مختلفه ظاهر گردد بحسب قلت و کثرت ماده آن و انمازک و نیز شهاب و ذرات الاذنب و ذوالبه و عیاره دنباله دار و امثال اینها گویند و اگر ماده آن بسیار غلظت و کثرت دارد بزودي باتمام نرسد و حرکت شبانه روزي فلك الافلاك حرکت اعتدالي نماید و طلوع و غروب کند و مدت بکشد تا آنکه باتمام رسد و اگر هوا نیت بهیار و ملوبت اندک بران غالب باشد قدری صعود نموده بطرف افق و خطهای منحنی بشکل قوسهای یکی بالای دیگری بالوان مختلفه ظاهر گردد بحسب تاثير شعاع آفتاب در آنها و تفاوت مساوات

هریک از آنها آن را قوس قزح نامند مانند ظهور الوان مختلفه از شیشه بوقلمون در رویت و قوس قزح اکثر

در ایام ربیع و خریف که باران کم باریده باشد اوائل و اواخر روز ظاهر میگردد و کوه زمهریویه بحسب

اختلاف مناسبات اراضی مختلف میباشد در قرب و بعد و ابخره متکونه مجتمعه در جوف زمین

و خلل و فرج آن چون بهیار گردد در راه بدر شدن نمائند لامحاله سطح زمین را بشکافند و بدر

آید و از مدتها شکافتن آن اراضی متصله بد آن حرکت در آیند و بلورزند خصوص

که زمین صلب و خشک باشد و یا دامن کوه بود و در اراضی صلبه و دامن

کوهها بهیار واقع میشود و در اراضی رطبه رخوه کمتر و اگر در نهایت

کثرت است و مدتها آن در کمال شدت متوالی و متواتر بعض

عمارات و قریه ها و شهرها خراب گردد و منخسف شود

و غرور رود و آن را زلزله و خسف نامند و این جا

بدین مقدار بهر یک هر یک از

مطالب مقاصد متصرفه و نجومیه

و طبیعیه متعلقه بمماثل

طبیعه اشاره

نموده

*

زحل	مشتوی	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر
طبايع	مرد و خشك بافراط	گرم و تر باعتدال	گرم و خشك بافراط	گرم باعتدال	سرد و تر باعتدال	سرد و خشك تري آن باعتدال
كیفيات ملحوسه	ابرد واخشن اشياء	اعدل واحسن واقم اشياء	احد واحد اشياء	الطف واكمل اشياء	انعم واجمل اشياء	ممتزج از كیفيات واكثف وارطب اشياء
كیفيات مذوقه	ابشع واقبض واعفص اشياء	اطيب واملس واحلا وادسم اشياء	حار وافر مرارت وملوحه وزعوقت	اعتدال درطعام وشیرین تر	الذ اشياء كوارا تر	ممتزج از طعوم بي مزه خام
قوي	قوت ماسكه قوت نفسانيه وغاذه وناميه	قوت غصبيه	قوت حيوانيه	قوت شهوانيه	قوت متفكره يعني فكريه	قوت طبيعيه
الوان *	سياه ورماسي سفيد بازردی وكندم کون درخشان	سرخ تيره	نارنجي درخشان هراق و گفته اند رنگ آن برنگ صاحب ساعت است	زرد مائل سفیدی و سمرت کندم کون و خضرت را نیز گفته اند	رنگ مرکب از هواد و زردی مانند رنگ مردا سنگ و آسمان جونی	زرق و بیاض غیر خالص از حمورت و صفورت و کلدورت و کمودت
عناصر *	خاک هوا	آتش	آتش قریب بهو امتکیف دلان	هوا قریب باب ممزوج بان	خاک ممزوج باب	آب و هرچه برزدت و رطوبت بران غالب باشد

زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهرة	عطارد	قمر
سودا و بلغم خام	دم طبعی صافی و منی و مغز	صفر اعیان و حرارت غریزی	صغری معتدل و حرارت غریزی	رطوبت غریزی	سودا مخلوط بلغم	بلغم و هر چه بلغمیت بران غالب باشد
مرتک و خیمت الحدید و احجار صلبه سیاه و سیاه رنگ سفید زرد	مرتک و خیمت کباریت و زرنیخ و حیر مراره البقر و هر سنگ سفید زرد	لاچورد و سنگ روس و رخام و کماریت و زجاج و عونی و زفت	منیمسا و کحل و کهر با و زینق و هر سنگ سفید و دهنیه	نوره و زرنیخ و کهر با و زینق و هر سنگ سفید و دهنیه	نوره و زرنیخ و کهر با و زینق و هر سنگ سفید و دهنیه	زجاج نبطی و احجار شفه و هر سنگ سفید و دهنیه
فلزات	رصاص و شبه فایق و الماس	حلید و نحاس سنگ گران بها و ذهب خالص ابریز	یو اقیمت و بیچادق و هر سنگ گران بها و ذهب خالص ابریز	لؤلؤ و زبرجد و جع و نحاس	فیروزه و صغری و روی	لؤلؤ و بلورو فضه و هر سنگ سفید رخو
ذکور و انثی خنثی نیز گفته اند	مذکور و بعضی خنثی نیز گفته اند	مذکور صاحب نوبت	مذکور و قطب صاحب نوبت	مذکور صاحب نوبت	مذکور و بعضی خنثی نیز گفته اند	مذکور و بعضی خنثی نیز گفته اند
نهار و لیلی شمالی و جنوبی	نهار و لیلی و شمالی	لیلی و علوی و مغربی	علوی و سفلی و نهار و	سفلی و لیلی و جنوبی	نهار و لیلی و شمالی	لیلی و علوی و مغربی
سعادت و نحس	نحس اکبر سعادت اکبر	نحس اصغر سعادت اصغر	نحس اصغر سعادت اصغر	نحس اصغر سعادت اصغر	نحس اصغر سعادت اصغر	نحس اصغر سعادت اصغر
مقلار	قصیر یا بس صلب ثقیل	معتدل در امور مذکور و کیفیات	طویل املس درشت خشن خشک	مستدیر باله مان و تخلخل	میان لیل کیفیت	مربک از چند کیفیت رطوبت

زحل	مشتري	مريخ	شمس	زهرة	عطارد	قمر
امکنه	جبال يابسه که در آنها چيزی نرويد و چاهها	اراضي سيله کثيره المياہ	اراضي صلبه سمخه	جبال معادن	اراضي کثيره المياہ	اراضي مستوي قاع صاف خالي
نباتات و زروع	هر نبات و کياه و حب بارد يابس ضار	هر شکوفه و کل ريحان و کياه خوشبو طيب نافع	خردل و کراث و سير و پياز و ترب و سداب و جر جبر و حرمل و باد نجان و هر چيز تند و تيز اندک آن نافع و کثير آن مضر	نيمشکر و شير خشت و ترنجبين و شکر و هر چيز لطيف و شيرينها و هر کياه نافع	هر حب و تخم و بقل و سبزيها باقسام	عشب و حلقه و بردی و قطن و کتان و هر چه بر پا نايستد و نيم باشد مانند خيار و خیارزه و خربزه و هندوانه و کک و پلؤل و غيره
اشجار	هر درخت عقص مانند بلوط و مازو و هليله و بلبله و زيتون و فلفل و خروع و هر درخت کريه الطعم بد بو و درختيکه پوست ثمر آن ضخيم و زخمت و صلب باشد مانند جوز و لوز و نارجيل و فوفل و پسته و فندق	هر درخت تلخ تيز حاد و خار تاک که ثمر آن با تخم حريف با حموضت باشد مانند ثمر اراک و کبر و بلا در و هر ثمر يکه بالبن يتوعی باشد که زبانها بکزد و عومچ نیز	هر درخت نرم املس خوشبو و خوش منظر مانند سرو و ساج و تفاح و سغرجل	هر درخت قوی الرايحه مانند سرو و يودار و صنل و عود هندي	هر درخت همدرد	هر درخت کوفه ساق کوتاه با شعب بسيار مانند انار شيرين و بادام شيرين

قمر	عطارد	زهرة	شمس	مريخ	مشتري	زحل	
شعير و دخن و قش و خیار و هند و انه و کد و رثمر و درختیکه بر زمین پهن شود	باقلی و لوبیا و ماش و کرویبا و کزبرة	تین و تمز و عنب و شعیر و حلبه	اثر ج و تین و عنب و تمر بطیخ و حنطه و سلت و شعیر و حلبه	لوز مر و حبه الخضراء	رمان حلو املسی و تفاح و ذرة و حمص و سمسم	فلفل و بلوط و زیتون و مرور زعرور و زردان حامض و کتان و عدس و اعلیلج و عقیص و انچه بدینها ماند	اثمار و محبوب
بقر و ابل و شاة و هر حیوان مانوس	سگان شکاری و استر و روباه و خرگوش و هر حیوان کوچک خشکی و آبی	هر حیوان صاحب سم سفید و زرد و حشی	غنم و نعجه و کبش و فیل و تمساح و غراب ابقع	شیر و پلنگ و کرک و کفتار و خنزیر بری و سگ دیوانه و مار کزنده و هر سمع خبیث و مار افعی	مردم و بهایم اهلی صاحب ظلف و خف مانند کاه و کوسفند و شتر و هر حیوان خوش رنگ حلال گوشت و هر حیوان معلم شکاری مانند سگ و بوز و جوارح طیور	هر حیوان سیاه رنگ و هر چه زیر زمین خانه سازد و باشد مانند موش و بیدوع و مار و عقرب و خنفساء و هوام و حشرات و براغیث و کاه و بز و سمور و کره و سنجاب	حیوانات
بط و کرکی و هر مرغ آبی و هر مرغ کوچک و طوطا و صرد و صوا م شقرایق	هر مرغ ابلق دورنگ که پران منقش باشد	فاخته و عند لیب و دجاج و هر مرغیکه دانه چیند و هر مرغ آبی و بمغا و هر مرغیکه حکایت و تقلید انسان مینماید در کفتار و شارک و طوطی و غیرها	عقرب و بازو قمری و دباسی و دراشین و یمام و ساق حر	جوارح طیور کج منقار که خوراک آنها گوشت باشد و هر طایر سرخرنگ و زنبور	هر مرغ مستوی المنقار که خوراک آن حب و دانه باشد و سیاه نباشد و کموتر و دراج و خروس و ماکیان و طائوس	طیور آبی و طیور لیلی و غراب و خطاف و نهور و توره	طیور

قمر	عطارد	زهره	شمس	مریخ	مشتری	زحل	
جلد و شعرو ظفر و جانب ایسر از بدن	اعصاب قوت ادراک	شحم و سمین ومنی	دماغ و اعصاب و جانب ایمن از بدن	لحم	اورده و مخ	جلد و شعرو وظفر و ریش وصوف و عظم و قرون	اعضاء بسیطه
عنق و دست و پا	زبان و چشم و گوش و بینی	رحم و مذاکیرو آلات میاضعه	سر و سینه ودل و شش و پهلو و دهن و دندانها	ساقان و ممره و کلیتان و مشانده و آلات بول	کبد و معدة و امعاء و اعضای غذا و حلق و فخذین	طحال و لیان و استخوان و اسافل اعضا از دبر و مصاریع و بول و براز	اعضاء مرکبه
چشم و چشم ایسر را نیز گفته اند	ذوق و لسان و اینم گفته اند	آلات استنشاق و منخر ایسر را نیز گفته اند	بصر و چشم راست را نیز گفته اند	شم و منخر ایمن را نیز گفته اند	لمس و گوش چپ را نیز گفته اند	سمع و گوش راست را نیز گفته اند	آلات حس
امراض بارده رطبه بلغمیه	امراض بارده یا بسه نه با فراط	امراض بارده رطبه غیر مفرط	امراض صفراویه و دمویه غیر حاده	حمی و امراض حاده حاره صفراویه و دمویه و یرقان و بواسیر و رعاف و ادرار طمث و علل رحم و اسقاط جنین	صحت و اعتدال مزاج	نقرس و علت های باطنی و سوزازی	امراض

ادوية نباتية منسوبة بزحل

الالف	آس	آبنوس	اذان الفار	ابوقانس	ابرون نوع من الحمام	اثل
اجاص	اذخر	اراك	اسد العلس	افنتين	اقايا	امروسيا
امموخ	امغيلان	انيرباريس	اين اريذا	الباء	بردي	برسيارشان
برطانيقي	بستياج	بقس	بقم	بقله حامضه	بقله يهوديه	بلخ
بلوط	بليلج	بنج	بنتومه	بنطافن	بولامونيون	بهمي
بيسم	التاء	تموهندي	الثاء	ثام	ثيل	الجيهم
جارالنهر	چنار	جليان	جوز العمهر	جوشيفا	جيدار	الحاء
حسك	حشيشة الزجاج	حصرم	حضض	حلفا	حلق	حلاب
حماض	حمض مض كه بقله حامضه است	حمام	حنا	حي العالم	الحاء	خانق النمر
خانق الكلب	خرنوب	خمان كه اقطي است	خمنم	خنديلي	خنديروس	خيرزان
خانق الذئب	الذال	دبق	دخن	دردار	دروفيمنون	دلبه
دم الاخوين	الذال	ذرة	ذنب الخيل	ذنب السمع	الراء	ريباس

النزاع	زبيب الجبل	زعرور	زيتون	زيتون الماء	زيت	زيتار
العين	هادوران	سامان كياه حصير	سدر	مور	سعد	سفرجل
مقولوقندريون	سك	سماق	سماق الدباغين	سندريطس	سوسن	الشين
شاه صيني	شاه سفرم	شاه بلوط	شوكران	الصاد	صندل	الضاد
ضبركه جوز البراهمت	الطاء	طاليسفر	طباشير	طرفا	طراثيث	طلح
طلحكه موزاهمت	الطاء	ظفر القظ	العين	عدس	عذبه	عصي الراعي
عفص	عليق	عنب الدب	الغين	غبير	غروب	غوشنه
الفاء	فاغره	فطر	فقع	فونل	القاف	قراصيا
قرظ	قرمان	قصب	قطلب	قطن	قنا	قنب
الكاف	كافور	كرم	كزبرة	كشت بر كشت	كفوي	كامة
كويل	اللام	لبلاب	لحمية التيس	لسان الحمل	لنجييطس	لوسيا خيوس
ليف	ليف البحر	ليو	الميم	ماميثا	ماش	مرسطس
مزمار الراعي	مشط الغول	مقل مكي	النون	نوارس	نيل	نيلج

الهاء	هروطمان	هفت پهلواي ذرسبعة اضلاع	هليلج	البا	يبروح	ينمه
وهو رجه بارد يا بس است منسوب بزحل است						
ادويه منسوبه بمشتري						
الالف	آلمن	ابزار	اذان الارنب	ازجوان	اسطوطيقوس	اسلخ
اسرار	افتيمون	اقعون	اكيل الملك	اومالي	امدريان	انثليس
انغرا	انف العجل	اندر و صارون	ايمارا نوطالي	الباء	بابونج	بادرنجبويه
بادآورد	برنجاسف	بوطانيقي	بورسيانا	بحر	بسفايح	بشنين
بطم	بطيخ	بقشوقوش	بقلة الاوجاع	بلحان	بلوطي	بلعكي
بنك	بولامونيون	بهار	التاء	تانبول	تومس	ترنجبين
تفاح	تمر	توت	تمن	الجيم	جزر	جنجل
جوزچندم	الحاء	حب السمه	حربث	حزنيل	حليمه كه فاريقاوا عيون نيز نا مند	حلفا
حمص	حنطه	حور كه حور البربرينز كويند	الحاء	خصي الكلب	خنثي كه برواق نيز كويند	خييار شنبير
الذال	دار شيشهان	دهتمويه	دوسر	دينسا قوس	الذال	ذنب القط

ذنب الخروف	الراء	راوند	ربل	رجل الغراب	الراء	زبيب
زفت	العين	مبختان	سكر	سكر العشر	ساق	ملك انيون
ممم	موسن	ميلان	الشين	شاهترة	شجرة ابي مالك	ششريت
شطيه	شقاقل	شلجم	شل	شلجم الاحمر كه نوعي از لقت است	الصاد	صا صلي
صمغ	الصاد	ضغاييس	الطاء	طيلانيون	العين	عناب
عناب الثعلب	عناب	عود الحبه	عيون البقر	الغين	غار	الفاء
فستق	فضه	القاف	قانايتي	قالي	قاوند	قرصنه
قصب السكر	قطن	قرط	قلقل	قناء	قنب	قسط
قوطوليدون	قوطوما	الكاف	كاكنج	كادي	كتيوا	كرنب
كراث	كوسنه	كزوان	كسوقا	كشوت	كشمش	كف الضمك كه كف السميع نيمز نامند
كف آدم	كف الهر	كفوي	كلز	اللام	لبلاب	لسان الثور
لوز	لوييا	السم	محب	مخاصه	مرو	مرما حوز
مزمار الراعي	مغات	ميمين	النون	نارجيل	نارمشك	نسرين

نفل	نوارس	الهاء	هاسيمونا	هليمون	الياء	ياسمين
ادويه منسوبه بمورنج						
الالف	آطريلال	آذريون	ازاد درخت	اريد بريد	ابوقانس	ارمالك
ارمنين	اسلنج	اشق	اشترغار	اشخيص	اشراس	اشنان
افتيهون	افيرس	افخوان	اكيل الجبل	الوين	انجلان	انيمون
اناغالس	انزروت	ارنوماكه نوعي ازخس الحمار است	الباء	بلمون	بخورالاكراد	برنك
بشمه	بصل	بقتوفرثن	بقلة البراري	بلخته	بلادر	بوزيدان
بورينون	بيش	بيش موش بيشا	التاء	تريد	التاء	ثافيا
ثوم	الجيم	جارشير	جلزار	جبلهنك	جهم	جنطيانا
جوزبوا	جوز الكوثل	الحاء	حاشا	حاشيش	حب النيل	حب الزلم
حرمل	حرف	حرملة	حلتيت	حماما	حنظل	الحاء
خانق الكلب	خاماسوقي	خردل	خرامقان	خصي الكلب	خولنجان	خيربوا
خيري	الال	دارفلل	ديداريا	درونج	دروبطارس	دالي

دند	دوقس	ديودار	الذال	ذاقنويداس	ذنب العقرب	الراء
رازيانج	رقم	رعي الابل	رعي الحمير	ريحان الكافور	الزء	زبيب الجبل
زعفران	زنجبيل	زنجبيل الكلاب	زرفاي يابس	زوفرا	زوان	العين
ماذج	سدا ب	سوخس	سطورنيون	سطاخينس	سعل	سعو ط
سقمونيا	سكينج	سليخة	سكسبويه	سولان	سيهمنبر	الشرين
شبرم	شربين	شقايق	شل	شونيز	شيه	شيطارج
الصاد	صريمة الجدي	صعتر	الضاد	ضجاج	الطاء	طباق
طراغيون	طريفان	طريقوليون	الطاء	ظفرة	العين	عاقرقرحا
عشق	عروطنيشا	عنصل	عينون	الغين	غار	غالسيمنس
الفاء	فاشرا	فاشروستين	فجل	فربيون	فونجهشك	فشغ
فلفل	فلغل مويه	فلغل الماء	فلغل السودان	فو	فودنج	القاف
قرنفل	قرون السنبل	قسط	قسطرون	قعبل	قلب	قلفونيا
قلي	قنطوريون	قيصوم	الكاف	كاشم رومي	كبر	كبيكج

كنتم	كرات	كرويا	كف الضبع	كف الهر	كمون	كنس
كندري	اللام	لاغيه	لامى	لين العودان	لخنيسى	لسان الابل
الميم	ماهودانه	ماهي زهرة	مازريون	مثنان	مرزنجوش	مرانيه
مرماحوز	مربح	مبعه	الفون	نانخواه	نمام	الوار
وج	وخشمزك	ولبه	اله	ملك	ميوناريقون	الياء
يتوع	*****	*****	*****	*****	*****	*****

منسوبات نيو اعظم وكوكب معظم شمس صاحب ضيائى عالم

الالف	ابزار	اذخر	ارقبطون	ارمالك	اسارون	اسطوخودوس
اصابع الصفر	افيقطس	النج	انجرة	انتله	ايرسا	الباء
بادرنجمويه	بادروج	بان	برنجامف	برنوف	بسفاج	بطم
بقلة الارجاع	بلموس	بلوط الارض	بل	پنجيكشت	بهمن	الباء
تودري	الجم	جشبات	جعد	جفت افريد	جل نمرين	جوزبوا
جوزالقي	جوزالخمس	جوزالشوك	جوزارقم	جوشيصا	الحاء	حب الكلى

حب السمكة	حب المنسم	حرشف	حراة	حمل	حابه	حابيب
حابوب	الحاء	خروع	خصي الديك	خلنج	الدا ل	دارچيني
دارشيعان	دادي	ذمادم	دوايا اغريا	الدا ل	ذنب الخروف	الراء
راوند	الزاء	زرنب	زراوند	زهره يعني مراة	السين	سنبل
سيهالي	سفاديكس	سفيل يليون	سنا	سنبل رومي	سنبل جبلي	سپستان
سيهارون	الشين	شبت	شنبليل	الصاد	صامريوما	صبر
الضاد	ضرو	ضريع	الطاء	طرخون	العيس	عبيشان
عروق الصفر	عود	العين	غاريقون	الفاء	فتائل الرهبان	فراسيون
فستق	القاف	قافله	قشاء الحمار	قوة العين	قوطم	قصب الذريرة
قنه	قيقهر	الكاف	كبابه	ككاذيوس	كنكدر	اللام
لعان العصفير	الميم	محاب	مرورينه	مستعجله	مو	النون
نعناع	الوار	ورس	الهاء	هرونه	هرشفه	هشت دهان
الياء	ياشمين	*****	*****	*****	*****	*****

منسوبات نیروزهره

الالف	انجره	الباء	بصل الدبر	الخاء	خصية الثعلب	العين
نورسن سفید	النون	نرکس	نیلوفر	الوار	ورد ایض	*****

منسوبات بعطارد

الالف	اقطي	الباء	با بونه	الجيم	جوز	الخاء
خشيشة الزجاج	حند قوتا	الراء	ريق	العين	عرعر	*****

منسوبات نیرا صغرقمر

الالف	اسفناج	اخمیلون	الباء	با قلا	بزر قطونا	بقلة الحمقاء
بطيخ رومي	بنفسج	بوش دریندي	الخاء	خبازی	خس	خشخاش
خلاف	خلال	خوخ	الراء	رمان	الطاء	طحلب
القاف	قثاء	قرع	الميم	مشمش	النون	نیلوفر
الهاء	هند باء	*****	*****	*****	*****	*****

و هر چه مرد تراست منسوب قمر است و بد آنکه آنچه درین جل اول نوشته شده هم تحقیقی نیست محتاج بتأمل است
در منسوبیت این ادویه بهر یک ازین کواکب مذکوره و لهذا گفته اند طب معلوم بود بقراط پدید آورد مرده بود
جالیئوس زنده کرده متفرق بود بعد زکریا جمع ساخته ناقص بود خواجه بوعلی سینا روح به تکمیل آن پرداخته

فصل بیستم در بیان اسناد طب خال والد ماجد مؤلف و والد ماجد قدس الله سرهما و مؤلف * * * بنده آنکه سند خال والد ماجد حکیم میر محمد هاشم المخاطب بحکیم معتمد الملوک هید علویخان بوالد او شان استاذ الاطبا و عید الحکما میر محمد هادی العلوی و از او شان استاذ الاطبا و اسوة الحکما میرزا مسیح والد میرزا محمد تقی موسوی قدس الله تع امرار هم و از میرزا مسیح بواسطه با طبای خوز و طبرستان و از او شان با طبای حوران و از حورانیان به بقرط حکیم و از او شان با سقلینوس و از او حضرت سلیمان بن داود دیغمی و طی نبینا و آله و علیهما السلام میرسد و فقیر از والد ماجد و والد ماجد از حکیم میر محمد تقی و حکیم میر محمد تقی از والد ماجد خود و هم از میر محمد هادی علوی بلا واسطه قدس الله تع امرار هم و نیز فقیر از جناب ارشاد مآبی میر محمد علی الحسینی مد ظله العالی اخذ نموده و القای یافته و باینجا رسامید مقلد را پس شروع نموده ذکر ابواب و فصول کتاب بعون الله الملك الوهاب و توفیقه و صلی الله علی رسولہ محمد و اهل بیته الطیبین الطاهرين * کتاب الالف * باب الالف مع الالف * ۱۱ بار اسم رصاص اسود محرق است و بیونانی امولیقون نامند و گویند که امولیقون اسم رومی آبار است و همچنین اسم رنج و مردا منج نیز از سوخته رصاص اسود حاصل میشود و بزعم شیخ الرئيس آبار اسم رصاص اسود است و بالجمله رصاص اسود محرق مرد و خشک است و ذر و مرغسول آن جهت حرقت چشم و جوشش آن و جراحت خصیه و اعصاب و بواسیر و زخمهای کهنه و طلائی آن بار و غن کل سرخ جهت قروح مقعده و تحلیل صلابت و اورام و با هو و رو غیرهما بدن قسم که آن مقلد را بمایند که غلیظ گردد و اگر در ظرف اسرب با آب کشنیز تازه بمالند بهتر است و با سر که بجهت تحلیل و رمهای حارة نافع و بد لش اسرب و خوردنش کشنده و اشیاف آبار از ادویه مقروء چشم است * دستور عمل آبار یعنی رصاص اسود محرق که آنرا بغار سی سرب نامند بگیرند آن را و پهن کرده صفحه های باریک سازند و بر بالای هم چیده بر روی هر صفحه قدری کبریت بپاشند و قدری کبریت بایند بازای هر صد مثقال پنج دانگ زیاده نباشد پس آتش کرده با پارچه آهنی بر هم زنند تا کما شود و چیزی از سرب نماند و از بخار آن محترق باشند که باعث غشی و هلاکت میکرد و بعضی بجای کبریت سفید آب میکنند * عمل ۱۱ بار به نسخه دیگر بگیرند تابه آهن و بر روی آن جوهریزند و بپاشند بر بالای آن جوهر کبریت محروق و بکنارند بالای آن کبریت صفائح رصاص اسود را و بر او فرزند در زیر تابه آتش تا مشتعل گردد کبریت و حرکت دهند با ساطم از آهن صفائح رصاص را تا نیکو محرق شود و بگردانند خاکستر پس جدا کنند آبار را از رصاص و چند مرتبه آن را شسته نگاهدارند و در سقورید و س گفته که سزاوار آن است که فراگیرند صفائح رصاص اسود را و پهن کنند در تابه آهنی و بر او فرزند در زیر آن آتش قوی تا محرق شود و بگردانند زرنیج ابو ریحان گفته که این نوع بهترین انواع آبار است * عمل ۱۱ بار به نسخه دیگر بگیرند تابه آهنی و بکنارند در آن صفائح رصاص اسود و بپاشند بر آن صفائح قدری کبریت سوده و بکنارند تابه را در کوره و سر تابه را بسر پوش سفالی که بر آن هوا خن باشد بپوشند و بتابند کوره را تا بموز در رصاص پس بر آوردند و فکله دارند و شسته بکار برند * عمل ۱۱ بار به نسخه دیگر بگیرند درم آبار را و ریزه ریزه کنند و تنک سازند و در تابه آهنی بر روی هم چینند و قدری سفید آب محروق بر آن افکنند و دو قبضه جوهر و زیر تابه آتش کنند و با آهن بر هم زنند تا سرب سوخته گردد و اگر سرب تمام نموزد باز قدری جوهر زیاده کنند و آتش دهند آن مقلد را که تمام سوخته گردد و پس شسته بکار برند * نوع دیگر عمل ۱۱ بار که در ادویه عین مستعمل است بگیرند اسرب صاف خالص را و با قدری کوگرد بکنارند پس در بوت آهنی کرده در کوره حل دادن کنند و کشته چندان بد مند که خوب خاکستر شود و بکار برند * نوع دیگر که قتل اسرب نامند بطور اهل هند بگیرند از اسرب خوب مقلد را شست مثقال و تنکه ها مازند پس شش مثقال کوگرد در دو مثقال سیماب را بهم صلابه کنند

بنوعیکه سیاه در کوکود آمیخته شود و تنکه های اسرب را بکو کرد و سیاه طلا کنند و در ظرف سفالی کد اشته سر آن را بطرف سفالی
دیگر محکم نموده در آتش سر کین کار صحرائی بکنارند و چند آن آتش کنند که خوب سوخته شود پس بر آورند و با دیگر شش
مثقال کوکود و دو مثقال سیاه را بطریق اول در هم صلایه نموده با خاکستر اسرب در هم بیا میزنند و باز یک ستور اول آتش
دهند پس بر آورده سود نمایند و با بر خاکستر اسرب زر نیج سرخ و ده مثقال کوکود کوفته بمیخته سه بخش کنند و هر بار یک
بخش را با خاکستر اسرب آمیخته با آب خالص صلایه نمایند و در آفتاب کد اشته خشک نموده بهمان د ستور آتش دهند و باز
بخش دیگر را بد ستور اول صلایه نموده آتش دهند پس بخش سوم را نیز بطریق سابق نمایند و این مرتبه آتش را بنوعی کنند
که خوب خاکستر گردد و بکار برند و بپایند ما نسبت که طریق کلی در کشتن و تکلیس فلزات را جسد آن است که خوب خاکستر
شوند و آتش را زمانی و حدی و مقدار معین نیست چندان آتش باید کرد که خاکستر شوند و اجساد مقتوله بر روی آب قرار
گیرند و ته نشین بزودی نگردد بلکه بدی پری بسیار و از بعضی شنبه شده که هرگاه خواهند که هر یک از این اجساد سبعة را خوب
خاکستر سازند و زود تر بعمل آورند باید که آن را در بوتۀ از گل حکمت ساخته یا در شیشه محکم که بگل حکمت گرفته باشند کرده
و سر شیشه را محکم نموده شیشه را در میان د یک سفال بکنارند و د یک را از یک پر کنند چنانچه سر شیشه در زیر یک پنهان شود
پس د یک را بر د یک آن محکم نموده اول آتش را نرم کنند و رفته رفته آتش را تند کنند و چند آن آتش را تند کنند که مثلا
انچه در ده روز آتش باید کرد در یک روز یا در روز نهایت تا سه روز کنند تا بزودی با تمام رسد * و بدانکه اهل هند را
عقیده آن است که خاکستر اسرب گرم است و میگویند هر که بخوردن اسرب کشته مدامت کند زور بسیار بهم میرساند و فربه
و قوی میشود * و مقدار شربتیی از اسرب کشته تا یک قیراط است * د ستور غجل ابار * بکیرند ابار را و در پیاله آب ریخته
بر هم زنند و آب بر هم زده را در پیاله دیگر بزنند و انچه در ته پیاله بماند باز بوسنک صلایه با آب بسایند و آب داخل کرده در پیاله
بویزند بر هم زنند و در پیاله دیگر کرده ته نشین آنرا با صلایه نمایند و انچه در کاسه دویم است بکنارند تا ته نشین شود آب آنرا
دور کرده خشک نموده بکار برند و با زردی این را بهمان د ستور عمل نمایند و صاف آن را بگیرند و خشک نمایند و در آن را
در آذر دور نمایند * دواء الرصاص نافع از برای وجع بواسیر و رفع ورم و دانۀ آن * صنعت آن بگیرند رصاص اسود یعنی
سرب را و با آب کنند تا بسایند و قدری روغن کل سرخ داخل کرده استعمال نمایند مکررا * فصل در بیان شیافات *
* شیافیکه جهب رفع آثار و التحام قرحة چشم مجرب است * صنعت آن اسرب سوخته نخاس محرق سرمۀ اصفهانی توتیای هندی
یعنی توتیای که پریه که غیر توتیای اخضر است که بهندی نیله نهو تها نامند صمغ عربی کنیرا از هر یک هشت مثقال اقلیماد هبی
سفید آب قلعی از هر یک چهار مثقال افیون مر مکی صافی از هر یک نیم گرم کند و پنچدرم با آب سرشته شیاف سازند و بکار برند
* شیاف ابار مستعمل در د بیلۀ ملتحمة بعد از فصل و سعال و کشیدن شیاف ابیض افیونی * صنعت آن سفید آب قلعی ابار
سوخته مس سوخته اقلیماد هبی سرمۀ اصفهانی صمغ عربی کنیرا از هر یک هشت درم مر مکی صافی افیون از هر یک یک گرم
کوفته با آب باران سرشته شیاف سازند و دانه است * شیاف ابار نافع امت از برای قروح چشم و کوشه در قروح
میر و یا فاک میکند اثر قرحة را و دافع بشور و مورج است * صنعت آن ابار مغمول اقلیماد هبی مغمول توتیای کرمانی
مغمول امل محرق مغمول کند سفید از هر یک دو درم مر مکی صافی صبر سقوطی افیون از هر یک یک گرم از زردت سفید مد بر یک گرم
و نیم و در نهخته دیگر یک درم است دم الاخرین یک گرم و در نهخته دیگر درم است کوفته و بمیخته با آب سرشته شیاف سازند * شیاف ابار

کند ری * صنعت آن اقلیم یا فسی محرق مغمول روخته از هر یک یک اوقیه آنک محرق مغمول چهار مثقال ائمه اصفهانی بیست
 مثقال نشاسته صمغ عربی کثیرا از هر یک یک اوقیه افیون کند رشلج محرق مغمول از هر یک پنج مثقال بد ستور مقرر شیا ف سازند
 * شیا ف ابار دیگر قلعی محرق مس سوخته آبار سوخته سرمه اصفهانی تو تیا ی کرمانی صمغ عربی کثیرا از هر یک هشت درم
 افیون نیم درم بد ستور شیا ف سازند عله دودیه هشت است * شیا ف ابار نافع از برای مورسرج و درد عصب که در چشم واقع شود
 * صنعت آن اقلیم یا سیم محرق مغمول هشت درم سفید آب شسته هفت درم سرب محرق مغمول چهار درم سرمه محرق مغمول
 شش درم کثیرا تو تیا ی کرمانی مرکبی کل کوکب از هر یک چهار درم افیون سه درم ادویه کوفته بنشته بد ستور مجموع را
 با هم آمیخته شیا ف سازند و کل کوکب را کل شاموس نیز کوبند کلی است سفید و سبک که بر زبان بچسبند و در آب داخل میشود
 و در بلاد دیونان از جزیره قبرس خیزد و در خواص نزد یک است بکل مختوم * طلای سرب جهت تحلیل خنازیر و اورام صلبه
 * صنعت آن بکیرند اهراب بار و غن کل بسایند که غلیظ و سیاه گردد پس طلا نمایند * مرهم ابار به نسخه ابن جزله در منهاج البیان
 نافع از برای رویانیدن گوشت * صنعت آن سرب سوخته بکبریت یعنی با کبریت ساخته روخته کند رز کرسفید آب ارز بزر مدراسنک
 اقلیم یا مبر صافی اصطبرک جا و شیر مصطکی از هر یک دو درم پینه کرد و کا و را تینج علك البطم روغن مورد موم سفید از هر یک دوازده
 مثقال شنکرف کلنار فارسی از هر یک چهار درم آنچه کوفتی است بکوبند و باقی ادویه را در سرکه بخیسانند و در هم آمیزند در
 نسخه دیگر بجای اصطبرک و کلنار اشق و صمغ عربی است * مرهم ابار دیگر سلعه را تحلیل دهد * صنعت آن خمیت الزصاص را فرم سوده
 بار و غن زیت شامی کهنه بر آتش مزوج نموده علك الانباط را در آن کداخته بکار برند * میل اسرب نافع از برای غبار
 چشم * صنعت آن بکیرند اسرب را و آب کرده در میان آب بهنکره که کیا می هنای است و آب زنجبیل ترونازه که ادرک کوبند
 و بول کا و ماده و عسل و شیر کاه و شیر بز که هلیله و بلبله و آمله و قونفل و طباشیر سفید در آن خیسانند با شند هفت مرتبه سرد نمایند
 و هر مرتبه آبها را تجدید نمایند و باید که مقدار آبها آنقدر باشد که اسرب در آن غرق شود و کم نباشد پس از آن میلها ساخته
 هر روز و هر شب سه چهار مرتبه در چشم کشند * فصل در بیان آبزنان و دستور فرا گرفتن آنها * * بد آنکه آبزنی با اصطلاح
 اطباء عبارت از شستن و نشاندن مریض است در آب خالص یا در آب مطبوخ حشائش بارده یا افشردۀ آنها یا مطبوخ حشائش
 نغاره آب مطبوخ بعض حیوانات بتمانه یا بعض اجزا و لحوم آنها باد ها مناسبه یا بدن آنها نیم گرم یا گرم بقدر حاجت
 چنانچه هر یک به تفصیل انشاء الله تعالی خواهد آمد و یا در حوض محمی و یا غیر آن و یا تغاری بقدر کنجایش مریض کرده او را
 مریض در آن به نشیند پس آنرا نیم گرم یا گرم بقدر برداشت و حاجت بر عضو مریض اگر علت در یک عضو خاص باشد مانند
 قولنج و ریح کرده و مثانه و یا بر اعضا کر عام باشد از بالا بریزند که تا بعد مطلوب رسد مانند آنکه تا ناف و یا بالا ی آن یا
 تالمیته و یا تا گردن رسد و حتی المقدور و برداشت در آن آب نشیند و آن عضو و یا اعضا را بملاصمت بمالند و چون در یا بدن
 ضعف و سستی در خود خفگی دل از آن ظرف بر آیند و بدن را خشک نموده لباس بپوشند و از هوا بقدر احتیاج
 احتیاط نمایند و اگر احتیاج به فکر از باشد بتدریج زمان خلوس در آن بیفزایند و مرتبه اول چنان نکنند که ضعف عارض
 گردد و کا اطلاق آبزنی را بجای آبزنی یا بس که عبارت از تعریق باشد از برای امراض بارده رطبه مانند فالج و سترخا
 را مستمعا می نمایند چنانچه مذکور میشود * آبزنی یا بس جهت استسقا و فالج و سترخا و سایر امراض رطوبی * صنعت آن بکیرند
 تغاری سر کشاده مثل تغار کازرین گفته آن در کشادی مثل سر آن باشد و در میان آن گرمی ساخته که تواند نشیند بر آن انسانی

و از برای آن تغار هر پوشی سازند دو پارچه و در وسط هر دو نصف جانی که مورد و نصف بهم ملاقات میکنند هوراخی باشد بقدر
 کنجایش کردن انحنای پس در زمین کوی کنند بقدر وسعت آن اجانه یعنی تغار مزبور در عمق و کشادی پس بکنارند در آن کواجانه را
 روا کنند از اطراف تغار مقداری یک ذراع از زمین پس بکنند در دور آن حفره مدوری مقداری از زمین در کشادی پس
 هرگاه احتیاج شود بموی این آئین آتش برافروزند درین حفره که بر کوا کرده اجانه است تا برسد گرمی آن به تغار و نکردد
 چنانچه بموزانند پس داخل شود انسان در اجانه و به نشیند بر کوی که در تغار است و بموشد سر آن را به پوش مزبور
 دو پارچه بر وجهیکه سر آن شخص بیرون باشد از اجانه و درنگ کند تا عرق ریزد از آن پس بتدریج بیرون آید و محافظت
 کند خود را از هوای بارد و آشامیدن آب خصوص آب سرد * آئین رطب جهت امراض یبسی * صنعت آن فواید کثیرند حوضی
 از مس یا نقره یا غیر این در آن حوض عمیق باشد بمقدار قامت انسان و برکنند آن حوض را از آب گرم یا از آب سرد یا از آب
 حشائش بارده و یا از آب حشائش حاره بحسب احتیاج و به نشیند علیل در آن آب و سرش بیرون باشد از آن و بکنارند بر سرش
 طبعی باندازد سر حوض و در وسط آن هوراخی باشد بقدر سر انسان که هرگاه در آن نشیند و هر پوش را بر سر آن گذاردند سر آن
 از آن هوراخ بیرون باشد و مدت احتیاج در آن حوض مکث کرده پس بیرون آید * آئین حشائش بارده رطبه از برای
 تبرید و ترطیب بدن و دفع حرارت و یبوست در جمعی و غیر آن * صنعت آن کل بنفشه کل نیلوفر کشنیز تر تخم کاهو تخم خرفه
 کوبیده برک بید برک کاهو تخم خیار جرادۀ قرع تر تخم خشخاش کوبیده یبوست خشخاش نیم کوفته برک کل بستان افروز برک
 پارتک کل خطمی سفید شاه مغرم جو مقشر نیم کوفته همه را جوشانیده بریزند در حوض مذکور و بشوید ختم و روغن بنفشه
 در آن داخل کنند و باید که این آئین نیم گرم باشد و به نشیند در آن علیل و دائم آب آن را بر گرفته بر سرش ریزند اگر حرارت
 و یبسی در دماغ داشته باشد و الانشستن تنها در آن کافی است احتیاج بر سر ریختن نیست * آئین حشائش بارده رطبه دیگر
 از برای تبرید و ترطیب مزاج در امراض مذکوره * صنعت آن برک کدو جرادۀ کل و تر جرادۀ خیار جوادۀ باد رنگ تخم کاهو
 برک کاهو تر تخم خشخاش برک خشخاش تر یبوست خشخاش شاه مغرم کل نیلوفر کل بنفشه کل خطمی برک بزر قطونا جو مقشر
 نیم کوفته اطراف همه را جوشانیده صاف کرده روغن بنفشه روغن نیلوفر روغن تخم کدو در آن داخل کرده علیل در آن
 نشیند و اگر علت در سر نیز باشد دائم از آن آب بر سر نیز ریزد و الانشستن تنها کافی است * آئین حشائش حاره که از برای
 امراض بارده به سبب استخوان و تجلیل مواد نافع است * صنعت آن کل بابونه اکلیل الملک تمام مرزنجوش اسطوخودوس
 برنجاسف زونا خشک هموس کنده بوره شیخ ارمنی جوشانیده صافی نموده روغن قسط داخل کرده علیل در آن نشیند و اگر علت
 در سر نیز باشد از آن آب گرم دائم بر سر بریزد و الانشستن تنها کافی است * آئین نافع از برای مالینخولیا دموی چون استعمال
 کرده شود بعد از فصل و استغراغ بمطبوخ افیمون * صنعت آن کل نیلوفر سر بنفشه برک کاهو جو مقشر نیم کوفته یبوست
 خشخاش بابونه کل سرخ در آب بهیاری به پزند و در طشتی با یکدیگر کشادی که علیل در آن تواند نشستن ریخته که آن طشت
 در حمامی معتدل باشد و روغن بهیاری از بنفشه داخل کرده علیل در آن نشیند و دائم از آن آب بر سر او ریزند و چون از آن
 آئین بر آید بمالند سر و بدن او و روغن نیلوفر و روغن کل و آنچه مشاکل این دو باشد * آئین نافع از برای وجع
 مفصل و نفرس و خدر و درد امضا نشستن در آن * صنعت آن بکیندران زنده راود است و پای او را بسته در قزغان
 آب جوشان که در آن آب قدری شبنم داخل کرده باشند اندازند و بجوشانند تا مهرا شود و مریض در آن نشیند بعد

از آنکه حرارت آن شکسته فاطر کردیل باشد * آبن مرطب نافع از برای تشنج حادث از یبوس و جفاف * صنعت آن برک
 بید جو مقشر کل بنفشه کل نیلوفر کل و تراشید خیارین تازه ورق کرده همه را در آب یا در کلاب یا در عرق بید بجوشانند
 تا مهربان شود آب هند وانه و شیر کا و یا شیر بز تازه و دوشید قد ری معتدل به داخل کرده نیم گرم علیل در آن نشیند
 و صبر کند تا سرد شود روزی دو مرتبه صبح و شام * آبن مرطب دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن جو مقشر کل نیلوفر
 تراشه کل وی تازه خیارین تازه پاره پاره کرده برک بید هند وانه پاره پاره کرده برک خرفه تر همه را در آب بسیار به پزند تا مهربان
 شود روغن بنفشه بسیاری در آن انداخته نیم گرم علیل در آن نشیند تا سرد شود روزی دو مرتبه صبح و شام * آبن مرطب
 دیگر که همین منفعت دارد نافع است از برای تمدد و گزاز یابس * صنعت آن تراشه کل وی شیرین تر هند وانه پاره پاره کرده خیارین
 تازه همه را با آب بسیاری جوشانند و روغن بنفشه مقداری بسیار داخل کرده علیل در آن نشیند لیکن باید نیم گرم باشد تا مسترخ
 گردد در جلد و معامات را بشویند و تشرب کنند از آن اعضاء طوبت بسیاری و چون سرد شود بر آید * آبن مرطب دیگر نافع از برای
 تشنج یبسی * صنعت آن کل بنفشه برک کا هو جو مقشر نیم گرفته برک خطمی برک بید تراشه کل وی شیرین تر کل نیلوفر همه را در آب
 عذب بسیاری بجوشانند و روغن بنفشه یا روغن کل و و شیر حلیم بسیاری داخل کرده علیل در آن نشیند و قتی که نیم گرم باشد
 * آبن مرطب دیگر * صنعت آن با بونه کل بنفشه برک کنج کل نیلوفر برک کا هو در آب عذب بسیاری جوشانیده در طشت
 بزرگی کرده که آن طشت عمیق باشد و روغن کنج بسیاری داخل کرده نیم گرم علیل در آن نشیند * آبن مرطب دیگر
 * صنعت آن برک کا هو تازه برک کل و تر کل بنفشه تر کل نیلوفر خطمی سفید برک خشخاش برک چغندر و خرفه ترا سفناخ
 در آب بسیاری به پزند و نیم گرم علیل در آن نشیند * آبن قلمی فرموده اند که از استنباط بند مہدی بهایت رب رحمن
 علویخان است و نیست مثل این آبن دوائی در زاله تشنج یبسی که بوده باشند از علاج آن مایوس و باین آبن حکیم قادر
 دور کردند آن را و محبت بخش * صنعت آن پاچهای بز غاله سفید و سرهای ضآن ششماه و جو مقشر نیم گرفته و برک کا هو
 و خرفه تر و برک بید و کل بنفشه کل نیلوفر و سفناخ و کل وی تراشید و خیارین و عذاب و میستان و بزرقطونا و حب السفرجل
 و با بونه کل خطمی سفید در آب بسیاری بجوشانند تا مهربان شود و صافی نموده تخم خرفه مقشر مغز تخم کل و مغز تخم هند وانه خشخاش
 سفید از هر یک بیست مثقال در ده رطل عرق نیلوفر شیره گرفته در دو کاسه آب بخوری از آن شیره را برداشته علیل نکاهدارند و تنه را
 در مطبوخ مذکور داخل کرده روغن بنفشه بسیاری داخل کرده نیم گرم نموده علیل در آن نشیند و متصل از آن در افتا به کرده
 بر سر او ریزند تا زمانیکه سرد شود پس از آن برآمده یک پنا لفا زان دو پنا لفا بنوشند و آبن را نکاهداشته آخر روز گرم کرده
 یک ستور مزبور علیل در آن نشیند و بر سرش نطول نمایند بعد از سرد شدن برآمده کاسه دوم را از شیرها بنوشند و آبهای آبن را
 در دیک کرده بجوشانند تا تمام آب رفته روغن بماند صافی نموده نکاهدارند و بآن تمرین نمایند و اگر رین مطبوخ بجای
 روغن بنفشه روغن نیلوفر داخل نمایند نیکو است * آبن نافع از برای تشنج یبسی * صنعت آن جو مقشر کل نیلوفر جوده کل وی تازه
 خیار تازه برک خرفه تازه هند وانه ریزه کرده بجوشانند و بکنارند تا خفت شود بلکه مائل به سردی پس روغن بادام شیرین روغن مغز تخم
 کل و داخل کرده علیل در آن نشیند * آبن از برای تشنج یبسی * صنعت آن کله و پاچه حمل یا بزغاله را در آب به پزند تا مهربان شود
 و بکنارند که فاطر کردیل بفرود می آید بفریدی و علیل در آن نشیند * آبن دیگر نافع از برای ریشه حادث از یبوس و جفاف قلمی فرموده
 اند که این از استنباط احقر عباده الله بنیل محمد ماشم است و مجرب النفع * صنعت آن پاچه بزغاله بیست عدد کله بره پنج عدد ماهی تازه

سی عد در طمان نهري بیست عد جراد کدی شیرین خیار شیرین خیار باد رنگ مغز هند وانه از هر یک یک من جو مقشر نیم کوفته در من
همه را در آب بسیاری بجوشانند تا مهرا شود صافی نموده روغن بنفشه روغن مغز کدو پیه کرده بزرگ آخته هر سه بقدر ثلث آب داخل کرده
نیم گرم در طشتی کرده علیل در آن نشیند و چون سرد شود برآمده آب را بجوشانند تا روغن بماند تن همین بآن نمایند و نشوق کنند یا
ازین دهن نشوق نمایند * صنعت آن آب کدی شیرین تازه آب خیار شیرین آب باد رنگ از هر یک یک اوقیه آب نیلوفر در اوقیه روغن
بنفشه چهار اوقیه در قدر مضاعف بجوشانند تا آب تمام رفته روغن بماند صافی نموده در شیشه کرده هر روز بعد از برآمدن از آب زن
نشوق نمایند * آب زن مرطب دیگر نافع از برای تمدد و گزازیمه ای اقوی در عمل * صنعت آن جو مقشر نیم کوفته کل نیلوفر
جراد کدی شیرین خیار زه خیار باد رنگ پاره پاره کرده در کلاب آب بسیاری به پزند و روغن بنفشه بسیاری داخل کرده علیل
در آن نشیند و توقف کنند تا سرد شود یک مرتبه صبح یک مرتبه شام بعد از تغذی و تعشی پس آن را بجوشانند تا آب رفته روغن بماند
هر وقت بآن تدهین نمایند * آب زن مرطب از استنباط آن مرحوم قلمی فرموده اند که بعد یل است در علاج تمدد و گزازیمه ای و
اگر این علت را زال باشد باین آبن است والا دیگر علاجی ندارد * صنعت آن بکیرند چوزهای مرغ کوچک و پاچه های
بزغاله سغیل و سرهای ضان یعنی هر بچه ای کوسغیل شش ماهه و جو مقشر و سپستان و دنبه ضان شش ماهه جراد کدی شیرین
و هند وانه و خیار و خیار باد رنگ همه پاره پاره نموده با بونه کل بنفشه کل نیلوفر کل خطمی سغیل اسفانناخ خرفه تر قطف بزرقطرن
حب السفرجل سیب شیرین مقطع کل با قلا از هر یک مقداری معتدل به همه را در آب بسیار و عرق بید و کلاب و آب
انار شیرین و آب به شیرین از هر یک قدری وافر بجوشانند آن مقدار که اجزا مهرا شود صافی نموده در آب زنی کرده روغن بنفشه که
در ورده باشند مغز تخم کدو مغز تخم هند وانه مغز تخم بادام شیرین را در کل بنفشه و از آن ها روغن کشیده باشند مقداری بسیاری
در آن داخل کرده دو پیاله آن را نکه اند و تهمه را نیم گرم در آب زنی کرده یک مرتبه صبح و یک مرتبه شام پیش از تغذی و تعشی علیل
در آن نشیند و چون سرد شود از آن برآمده یک پیاله بخورد و همچنین پیاله دوم را شام پس آن مرقه و روغن را در قدر مضاعف
بچندان بجوشانند که آب رفته روغن بماند و تدهین و استنشاق بدان روغن نمایند و اگر محتاج بتکرار استعمال آبن باشند
بعوض روغن بنفشه ازین روغن داخل نمایند * آب زن نافع از برای خدر حادث از بیس و جفاف نیز از استنباط آن مرحوم و مجرب
النفع و نوشته اند که اگر بچیزی خلاصی ازین علت باشد باین آبن خواهد بود و اگر ازین خلاصی نیافت ممکن البرء نیست
* صنعت آن کل بنفشه کا و زبان کل نیلوفر کل خطمی کل پنبه جراد کدی شیرین خیارین از هر یک یکمن هند وانه تر تازه پاره پاره
کرده نیم من جو مقشر نیم کوفته یک رطل مرطمان نهري بیست عد د پاچه بزغاله بیست عد د پیه کرده بزچهل مثقال عناب
سپستان از هر یک چهل انه کل با بونه پنج مثقال همه را در آب بسیاری بجوشانند تا مهرا شوند صافی نموده در آب زنی کرده روغن
بنفشه روغن کدو از هر یک یک رطل داخل کرده نیم گرم مغل و در آن نشیند بقدر یک ساعت و چند روز صبح و شام این فعل کنند
* و از آبنات نافع از برای امراض مذکوره حادثه از بیس و جفاف نشستن در شیر بز یا کا و خالص یا ممزوج با زیت یا روغن کنجد
یا بهر دو هر یک خالص یا ممزوج با هم یا روغن زیت یا کنجدی که آب افشورده کدی شیرین یا خیار یا خیار باد رنگ در آن جوشانیده
باشند که رمقی از رطوبت آبها در آن باقی باشد و تمام خشک و منجذب نشده باشد * آب زن دیگر از استنباط آن مغفور و مبرور از
برای گزاز و تمدد متلائی * صنعت آن بچه های گفتار و بچه های ثعلب را زنده در آب بخته تا مهرا شوند پس زیت بسیاری در آن
داخل کرده علیل در آن نشیند و قتی که گرم باشد و صبر کنند تا سرد شود و توقف بسیاری نکنند بلکه هنوز قدری گرم باشد که بر آید

و آخر روز نیز باین دستور پس آن مرقه را بجوشانند آن مقدار که تمام آب رفته و روغن بماند هر وقت تن همین بدن نماید
 * آبن * متخل از عقاقیر حاره نافع از برای تشنج امتلائی بلغمی هرگاه استعمال کرده شود بعد از تنقیه * صنعت آن کل قیصوم برک
 قیصوم سعد کوفی قصب الذریره برک غار در آب بسیاری به پزند و علیل در آن نشینند و بد آنکه طول مدت مقام در آبن صاحب
 تشنج امتلائی را مضرات بهر چیز که باشد بهیچ ارخای اعصاب وضعف قوت پس باید که کردانید که شود بسیاری مرآت
 آن بدل طول مدت پس باید نشانید او را در آب زن روزی دومرتبه * آبن * دیگر نافع از برای تشنج امتلائی بلغمی * صنعت آن
 بابونه صغریه شبت اکلیم المملک مجموع در آب بسیاری پخته روغن قسط روغن بید انجیر داخل کرده در وقتیکه نیم گرم باشد
 علیل در آن نشیند * آبن * دیگر نافع از برای تشنج امتلائی بلغمی * صنعت آن بابونه اکلیم المملک برک غار خردل حرم
 شبت پودنه در آب بسیاری جوشانید در حالت گرمی بقدریکه طاقت نشستن در آن باشد علیل در آن نشیند و سرافرو برد
 در آن و طول مدت نشستن را در آن بلکه زود بر آید * آبن * دیگر نافع از برای این قسم تشنج * صنعت آن قیصوم
 پودنه صحرانی حرم برک غار سعد کوفی مرزنجوش شبت از هر یک قدری و افرومه را در آب بسیاری بجوشانند تا مهرا
 شوند و به نشیند علیل در آن روزی دومرتبه و طول مدت مقام را در آن و این آبن تشنج امتلائی را نافع است لیکن درین
 وقت روزی یکمرتبه کافی است * آبن * دیگر از استنباط آن مرحوم مجرب النفع از برای تشنج امتلائی بلغمی * صنعت آن حشیش
 برنجاسف و کل آن و برک غار و برک اترج بهار نارنج بابونه اکلیم المملک مرزنجوش اسطوخودوس نام چوب چینی ریزه
 کرده اقحوان صغریه فارسی شیخ ارمنی حرم عشبه مغریه ریزه کرده از هر یک سه کف کیود در آب بسیاری بجوشانند پس
 بکیوند گفتار نو یا ثعلب یا ارنب هر کدام که باشد و زنده آن را بسته در آن اندازند و به پزند تا مهرا شود پس زیت و روغن
 شبت از هر یک مقدار کمی در آن اندازند و در آبن کرده اول مرتبه سرور کردن و اعضای متشنجه را به بخار آن بدارند تا
 عرق آید پس علیل در آب آن که گرم باشد نشیند صبح و شام و ثفل آن را کوفته گرم کرده بر اعضای متشنجه کاندنایند و آب
 آن را بار و غنهای که در آن انداخته اند به پزند تا آب رفته و روغن بماند دائم تمریح بآن نمایند * آبن * دیگر نافع از برای
 اصحاب فالج بلغمی * صنعت آن بکیوند گفتار نو یا ارنب یا و عمل را و دست و پاهای آن را محکم بسته در آب بسیاری بجوشانند
 تا آب به ثلث رسد پس مثل آن زیت کهنه داخل کرده باز بجوشانند تا مهرا شود پس علیل در آن نشیند و باید که آن حیوان
 زنده باشد و در آن آب بمیرد تا آنکه خونسش نرود که حرارتش کم گردد و همچنین است آب زن متخل از ثعلب و حمار و وحش
 و کلب رضیع و این آبن تشنج بلغمی را نیز نافع است * آبن * نافع از برای فالج بلغمی هرگاه استعمال کرده شود بعد از تنقیه بلغم
 * صنعت آن برک غار مرزنجوش حرم بابونه کل بانونه کل خطمی سرخ اکلیم المملک برک اترج سداب اسپمت شیخ ارمنی
 قیصوم فنجکشک اجزای متساوی جنل بیل ستر نصف یک جزو در آب بسیاری به پزند که تا بنصف رسد پس داخل کنند در آن
 مثل آن زیت کهنه و علیل در آن نشیند حال که نیمه گرم باشد آبن دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن زیت را گرم کرده
 جنل بیل ستر و اندکی افریون و قلیلی از موم زرد در آن داخل کرده در حالیکه گرم باشد بقدریکه علیل طاقت آورد در آن نشیند
 و صبر کند تا سرد شود * آبن * دیگر نافع از برای فالج و تشنج امتلائی بلغمی * صنعت آن بکیوند ارنب یا ثعلب یا حمار و وحش
 و یا ضبع اعرج یا کلب رضیع یا رعل هر کدام که باشد و دست و پای آن را محکم بسته زنده در آب بسیاری که نمک بسیار و شبت
 داخل کرده باشند انداخته آن مقدار که پزند که مهرا شود پس صافی نموده در آبن کرده علیل در آن نشیند آن مقدار از زمان

که آن آب سرد کرد در این عمل راز و زاول ماه و سه روز و وسط ماه و سه روز آخر ماه بجای آورد در روزی دوم مرتبه یکمرتبه صبح
 و یکمرتبه شام و یک طبع را بیش از سه روز استعمال نکنند و اگر ضعیف تر باشد بهتر است * و از آبنهای مفیده از برای اصحاب تشنج
 امتلائی نشستن است در زیت ثعالب و ضماع و حمار و وحش و روغن و بچه سک * صنعت آن بکینند آب بهیاری و بجوش آورند
 جوش قوی و هر کدام از حیوانات مزبوره که باشد زنده بخته در آن اندازند و بجوشانند تا مهربا شود و در وقت جوشانیدن
 قدری شبت و نمک داخل نمایند پس بعد از مهربا شدن صافی نموده زیت بهیاری یعنی ثلث آب در آن اندازند و در آبنی کرده
 علیل در آن نشیند و آن کرم باشد و توقف نماید تا مورد شود و می باید که استعمال کرده شود این آبن در اول ماه سه روز و در
 وسط ماه سه روز و در آخر ماه سه روز و هر روز دو مرتبه صبح و شام و نباید که استعمال کرده شود این آبن هر مرتبه که تجدد
 میکند زیاده بر سه روز و گفته شده که گفتاری که در آبن پخته میشود می باید که بوده باشد نو * آبن نافع جهت تشنج امتلائی
 بلغمی حادث مرصعات را * صنعت آن بابونه حله اکلیل الملک در آب پخته مدام اعضا متشنجه ایشان را در آن نهند
 * آبن دیگر نافع از برای رعشه امتلائی بلغمی از استنباط آن مرحوم * صنعت آن اذخر مکی اسطوخودس فاوا وینا از هر یک
 یک اوقیه در آب بهیاری بجوشانند و صاف نموده پس بکینند یک عدد گفتار نور و صفت و پای آن را بخته در آن اندازند و در
 عین جوش و اگر بجای گفتار آن باشد نافع است بلکه انفع و بجوشانند تا مهربا شود و در وقت جوشانیدن در سه دسته شبت تازه
 و قدری نمک و برک کلام داخل نمایند و صافی نموده و قتیکه معتدل الحارات باشد علیل در آن نشیند و صبر کند تا سرد شود و اگر
 بقدر ثلث آب زیت کهنه داخل نمایند انفع است و تا یک هفته استعمال این آب زن نمایند * آبن استنباط آن مرحوم نافع
 از برای فالج و متروخا * صنعت آن بکینند آب کبریتی بیحمت و پنج من تبریزی و اگر نباشد آب قراح و داخل کنند در آن بابونه
 اکلیل الملک مرزنجوش برک غار از خرمکی برک نارنج اسطوخودس و سیخ موم و بهار نارنج اقا قیاس کل یا همین مفید نام
 و ج ترکی فو الصباغین پودنه بری پودنه جبلی نعتاع برک صنوبر پوست بیخ صنوبر عشب مغربیه برک مداب چوب چینی اجزا
 متماوی بجوشانند تا ثلث آب برود و دو ثلث بماند پس بوزن ثلث آب زیت داخل کرده از نرب یا ثعلب یا ضیحه عرجایا و عمل
 هر کدام که باشد زنده در آن به پزند تا مهربا شود پس صاف نموده در آن نشیند کرم آن مقل از کرمی که علیل را طاق نشستن
 در آن باشد * آبن محلل رطوبات قریبه بجلد که مقوی اعصاب و اعضا است و این آبن به نهایت نافع است از برای فالج و
 متروخا * صنعت آن ورق غار مرزنجوش حرم بابونه اکلیل الملک خطمی سفید برک اترج مداب اهیست قیصوم فنجنگشت
 شیخ ارمنی از هر یک جزوی چند بید متر نیم جزو به پزند در آب بهیاری تا بنصف رمد صافی نموده و اضافه آن نمایند بوزن ثلث
 آنچه باقی مانده زیت و به نشیند در آن علیل و قتیکه کرم باشد و چون سرد شود برای * آبن دیگر که همین منفعت دارد
 * صنعت آن برک اترج بابونه شبت حاشه نام مرزنجوش مجموع را در آب به پزند و علیل در آن نشیند و تمرین جانب علیل
 بعد از بر آمدن از آبن بمثل روغن قسط و روغن ناردین و روغن مغز گرد کان کهنه نمایند * آبن نافع از برای ریاح غلیظ
 در تمام بدن و قولنج و دشواری بول * صنعت آن بابونه اقحوان برنجاسف خشک نیم کوفته اکلیل الملک مرزنجوش
 گل خطمی بزرگ از یانه مومس کنند پرمیا و شان چوب چینی کل بنفشه از هر یک یک کف در آب بهیاری بجوشانند آن مقدار
 که ثلث آب بماند و روغن ناردین و روغن اقحوان داخل کرده نیم کرم علیل در آن نشیند * آبن نافع از برای ورم بارد کلیه
 مستعمل بعد از تنقیه ماده بلعوق خیارشور * صنعت آن بابونه اکلیل الملک کشک جو مومس کنند بزرگ جوشانیده علیل

در آن نشیند * آبزَن دیکو که ز حیر بلغمی را مفید است * صنعت آن شبت تخم کتان حلیه خطمی در آب بجوشانند و در طبیع
 نوی که نیم گرم باشد به نشیند * آبزَن دیکو که ز حیر و رمی را نافع است * صنعت آن حلیه بنفشه تخم کتان بیخ خطمی
 در آب بسیار به بزند و روغن گل و زرد تخم مرغ آمیخته نیم گرم آبزَن نمایند * آبزَن نافع از برای احتباس ریم در کلیه در قرحه
 آن * صنعت آن حنک پرمیا و شان سبوس کند م برنجامف مرکب کبر ترا جزا متعاری جوشانید * علیل در آن نشیند
 و پیغولهای ران را بر روغنهای یا همین چرب نماید * آبزَن مستعمل در اورام مثانه * صنعت آن حلیه بزرگتان بابونه اذخر مکی
 معد کوفی سنبل الطیب حما ماقرد مانا جوشانیده صافی نموده در آن نشیند * آبزَن نافع از برای حصات کلیه و مثانه * صنعت آن
 حنک بابونه اکلیل الملک مرزنجوش کرفس کرب شبت برک خطمی پرمیا و شان اجزا متعاری جوشانید * در آن نشیند * آبزَن نافع
 از برای عمر البول که عقب بول المده و بول الدم پدید آید * صنعت آن بابونه شمع نام مرزنجوش اطراف الکرنب رطبه زرق
 الحما بجوشانند و در آب وی مریض را به نشانند و مدرات بول در همان وقت بنوشانند و ثقل ادویه را بر عانه ارضاماد نمایند تا
 مده و خونی را که در مثانه بخته و موجب عمر شده بکشد و بول بکشاید * آبزَن نوع دیگر که حنک کرده و مثانه را نافع است
 * صنعت آن برک کرب برنجامف رطبه فوتنج زرق الحما مغز حنک دانه در آب بجوشانند و آبزَن نمایند و مقیسات بیما شامند
 و بدانند که استعمال آبزَن در توسیع مجاری و تحلیل ریاح بهترین تدابیر است در امراض کرده و مثانه و وقت حاجت بدان کوتاهی
 نه نمایند و اگر ادویه دیگر موجود نباشد آب گرم فقط کافی است جهت آبزَن * آبزَن قابض نافع از برای بول الدم * صنعت آن
 برک مورد ترما زوی همز کلنار فارسی جوز الحمر و پوست انار کل مرغ جوشانیده صافی نموده در آن نشیند * آبزَن نافع از برای
 بول در فزاش * صنعت آن برک مورد جفت بلوط کرماز علس مقشر پوست انار ما ز و همز نیم کوفته در آب جوشانیده مریض در آن
 نشیند * آب زن نافع از برای سرعت انزال که سبب آن تیوی وحدت منی باشد * صنعت آن برک مورد عوسج کلنار فارسی صماق
 منقی الحیه التیس ثمره الطرفا پوست انار جوشانیده و آبسنگ یعنی آبزَن نمایند و ضماد های خشک بر کمر کاه نهند و صندل و کلابه
 و کافور به بویند و غذا های توش و ادویه بارده بخورند * آبزَن مستعمل در سرعت انزال به سبب برودت و رطوبت هرگاه بکار برده
 شود بعد از استقواغ بقی متواتر و اسهال بحسب شیطرح و حب المتن و حب اصطخیقون و تغذیه بلحوم بریان و قلیایا و مطبجنات
 و حلوی عملی نمایند * صنعت آن برک مورد مرزنجوش سنبل الطیب پوست انار جفت بلوط معد کوفی قرنفل جوشانید *
 در آن نشیند چنانکه تا کمود آب آن باشد * آب زن نافع از برای ادرار حیض و این آب زن تحلیل ریاح رحم کند و معین است بر حمل
 * صنعت آن برک کلم برک ریحان برک چغندر اسفناخ برک بنفشه برک خطمی تخم خبازی برک یار تنک برک مداب برک
 مرزنجوش برک مورزشک پرمیا و شان عنب الثعلب مشکطرا مشیع تخم خطمی تخم خربزه نیم کوفته قیصوم تخم کشوت تخم
 هلیون تخم کرفس تخم خیاری نیم کوفته کل خطمی علس مقشر قنطاریون د قیق کل مرغ شبت کل نرکس کل زنبق جوشانید *
 صافی نموده زن در آب آن نشیند که با مرالله تعالی نافع است * آب زن که فرزند در شکم نگاه دارد تا ماقبل از ولادت بیرون نیاید
 * صنعت آن کل سرخ هفت درم کلنار فارسی ماز و از هر یک پتجدرم برک حنک چهار درم شب یمانی پوست انار از هر یک سه
 درم فمه را نیم کوفته در ده من آب بجوشانند تا پنج من بماند صاف کنند و در طشت ریزند و حمله را در آن به نشانند * آبزَن که
 خون بوا سیر و خون طمس مغرط با زدن دارد * صنعت آن آب برک یار تنک بمتا نند و مریض را در آن به نشانند و در طبیع قوا بض
 دیگر بدستور * آب زن نافع و معین بر حمل * صنعت آن شبت بابونه اکلیل الملک مرزنجوش جوشانیده صاف نموده آب زن نمایند

* آب زن نافع جهت زنان حامله که حیض بیند و عادات ایشان نباشد * صنعت آن عدس مقشر پوست انار گلنا رما زو
 جفت بلوط در آب پخته د زان نشیند * آب زن که چون زن بعد از ازالۀ بکارت بلا فاصله در آن نشیند همیشه فرج او
 ضیق و کرم باشد * صنعت آن بکوند شراب انگوری قابض و در آن بعضی اشیای قابضه و غصه و عطره مذکوره مناسبه بخوش
 داده در طشتی کرده در آن نشیند و شراب صرف هم خوب است * اگر بعد همزه وضع جیم و بفتح همزه وضع نیز آمده خشت
 فرا گرفته از طین حراست که پخته باشد و آن دو قسم است یک قسم آجر مغیل است که در کوره آتش پزی آن را میپزند و این
 بهتر است در اعمال طب و قسم دوم آجر مرغ است و آن را در کوره آجر پزی باین طریق میپزند که خشت خام خشک کرده
 را ته به ته چیده مابین هر دو ته ترمای چوب رزیا چوب دیکر و یا سرکین کار و غیر آن گذاشته آتش میدهند تا تمام چوب
 یا سرکین که مابین آجرهاست سوخته شود پس میکنند ارند تا سرد شود پس برداشته بخارج در می آورند و آجر کرم است در
 دریم و خشک است در چهارم * ضاد آن با آب غوره جهت شری و منع ظهور آن و با نمک و سرکه جهت حزاز و با سرکین کار
 جهت اورام و بشور باخمی را استسقای لحمی و زرقی و هوء القنیه و ذرر آن جهت قطع خون جراحت و جلوس بر روی آجر
 کرم جهت زخیر رطوبی و بارد و ریخی مجرب خصوص که روغن کل بر آن ریخته باشند و نیز ممکن و جمع بواسیر است و چون
 آجر مغیل آب ندیده را در آتش مرغ کنند تا مثل اخگر شود و در آب و یا شراب اندازند آن مقدار که بجوش آید و سر
 بخار آن بدارند معرق قوی است و در تحلیل مواد بارده دماغیه و نزلات مزمنه و درد مریعیل و مجرب و چون خشت
 و پخته آب ندیده و یا قطعه از آن را خصوص آجر سفید با آتش کرم کرده قلری آب یا شراب بر آن پاشیده در نمدی یا پارچه
 پنبه داری پیچید بر عضویکه وجع بارد و یا ورم بارد داشته باشد و بر موضع بواسیر که وجع شدید داشته باشد کاد تمامیند موجب
 مرق کردن آن عضو میشود و تخمین و تحلیل مواد بارده که موجب وجع و ورم است میکنند و تحلیل میبرد و وجع و ورم آن تسکین
 می یابد بعون الله تعالی و اطباء هند را زعم آن است که اگر آجر را ریزه کرده در دوغ کار اندازند و یک شب بکندارند صبح
 صافی نموده آن دروغ را بنوشند قرحه مزمنه را نافع است * دهن آجر آن را دهن المبارک و دهن منقل نیز گویند از مختصرات
 اهل یونان و نهایت کرم است و مریع النفوذ محلل و معرق و ملطف و آشامیدن آن جهت تفتیت سنگ مثانه مجرب و مد ز
 بول و نافع از برای امراض بارده مثانه و کشنده کرم امعاء و معدة است و بجهت مغص بارد و ریاح و نفخ باطنی و ظاهری
 و موم بارده و کزیدن عقرب و فالج و لقوة و رعشه و خدر و احتراخ و عرق الحنا و مفاصل و تحلیل خون منجمد و با شراب
 زوفا جهت ضیق النفس و دفع فضلات رنه مغیل است و اکتحال آن جهت تحلیل آب نازل در چشم بی نظیر و حمل آن
 جهت کشودن خون بواسیر و نقاط دانه آن و رفع کرمهای مقعده و فرجۀ آن جهت کشودن حیض و اخراج جنین زنده
 و مرده و مشیمه مریع الاثر و معوط آن جهت صرع و نهمیان مؤثرد لوک آن کشنده کرم دندان و ممکن الم آن و طلای آن
 جهت زخم آتشک بی علیل است و چون بمالند آن را بر مؤخره دماغ نافع است از برای نهمیان و آشامیدن آن از برای صرع
 و بغلادی گفته که چون بجانند از آن چند قطره در بینی نافع است مصروع را و اشتیاق بآن نافع است از برای فالج و نیز
 آشامیدن آن نافع است از برای فالج نفعی بالغ زهر آوی گفته که دهن آجر نافع است از برای لقوة معوط کردن بآن و آشامیدن
 و قد هین بآن و قطور آن جهت ثقل مامعه و نشوق آن جهت امراض بارده بینی و دماغ و ضاد آن با شق جهت ورم سحرز
 بنهایت مغیل است و قد شربتش از یک مثقال تا دو مثقال و مضراست بمعدۀ و مصلحتش سرکه و مضراست بکرده و مصلح آن

کثیرا * صنعت آن آجر سفید آب ندیده تازه را ریزه ریزه کرده بقدر یکدرهم و اندک زیاده و کم و در آتش هرخ نموده در روغن
 زیتون اندازند پس آن را در قرع معکوس روغن کشند و در شیشه نگاه دارند * نسخه دیگر آجر هرخ آب ندیده بقدر دودرهم یا هر قدر
 که خواهند ریزه کرده در آتش هرخ کنند و در روغن زیتون اندازند تا روغن را جذب کند پس از روغن بیرون آورده کوبیده
 در قرع مطین پودر کنند و کلوی قرع را بلیف خرمای و امثال آن بکوبند و کوره دو طبقه ترتیب دهند باین صورت که وسط طبقه بالا ثقبه
 داشته باشد بقدر یک کلوی قرع معکوس از آن بیرون آید پس قرع را معکوس در طبقه بالا نصب کرده قابله را در طبقه تحتانیه
 بدهن قرع در آورده آتش بر اطراف قرع برافروزند تا روغن از قرع بقابله چکد و این را استخراج بطریق تنکیس نامند
 * اردتوله صاحب برهان قاطع گفته بضم فوقانی و سکون را و ففتح لام آشی باشد مانند کاجی که از آرد به پزند و بیشتر مرد
 در رویش و فقیر بخورند و آنرا بعربی مخینه گویند * آزاد درخت درختی است عظیم ثمرش شبیه بزعرور زرد رنگ
 و باخوشه تخم مثل تخم زعرور یک عدد و دو خیاره دارد و در آخر بهار می رسد و ملکها و تازمستان در درخت میماند و برکش
 همز و املس با اندک سیاهی و شرفه دار اندک طولانی و غزان نمی کند و آن را بهندی بگاین نامند و بلغت تنکابن جبلی داز
 و بیونانی در اوان و نیز رو با ترس و بلغت جرجانی زهر زمین و اهل مازندران آن را میمان و بعربی شجرة الجره و ایضا
 مربوط به تشدید را گویند و بعضی مردم را ظن آن است که آن را بهندی نینب که نیم نیز گویند نامند و این محض توهم است
 زیرا که نینب در غیر هند دینه فله مکر در بعضی بنا دارد و ریای فارس یک درختی و آزاد درخت در جمیع مالک ایران
 و روم بسیار است و شیرازیان آن را قوس نامند و گلش هرخ و بنفش کمرنگ و بنهایت خوشبوی است * طبیعت کل آن در اول
 هموم گرم و در آخر اول خشک است * افعال و خواص آن کل آن مفتوح مل های دماغی و صالح است از برای مشایخ و مبرودین
 صواب و برک آن را ضاد کردن بر سر کشنده قمل و دراز کردن موی است و عصاره برک آن در بهار و پاییز مستعمل و با عمل
 و یا میبخشد میخورند نافع از برای قولنج و مفتوح و مدربول و حیض و نافع است از برای هموم بارده و تحلیل خون متجمد در مثانه
 و عرق النساء و احتیاج انثیمین و قد رشوبت تاسه درهم است و عصاره شاخهای آن با عمل یا میبخشد مقاوم جمیع هموم و برکش
 هم حیوانات و ثمر آن مضر بصل و مغده و مرکب و چون اکثر کرده شود عارض میگردد صلب آنرا غشی و قیغ صغراوی و تنگی
 نفس و غشاوه و بصر و دوار و علاج آن مانند علاج کسی است که فریون یا بلاد خورده باشد و در بلاد و فریون انشاء الله تع خواهد
 آمد و یک درهم از تخم آن کشنده و عصاره آن مفتوح خصات و مانع غشیان و ضاد برک و شاخ آن محلل خنازیر و نطول آن
 ممکن صداع بارد و ثمر و برک آن منقی قروح مفتوح و چون آب برک تازه آن را از ده مثقال تا بیست مثقال با آب نجیل
 تازه مقشر که بهندی ادرك نامند از پنج مثقال تا ده مثقال بحسب حاجت و برداشت طبیعت و بروزات مزاج زن و ده
 روز ناشتا بخورد و جمع رحم و حبس طمت آن را نافع است و زنی که بار نکورد یا بلرزانند باعث حمل و ماندن او میگردد
 اکثر بن کور و محرور را مزاج را چند آن موافقت ندارد و قطور آب برک تازه آن در بینی زافع صداع بارد و طب است و در رکوش
 دافع رطوبات و دوی و طنین حادث از ریاح بارده و بدل آن در دراز کردن موی برک شهدانی و برک مورد و برک کنار است
 * و طبیعت پوست و قشر آن نافع است از برای تنبهای بلغمی * صنعت آن بکیرند پوست ریشه درخت آن و شامه از هر یک پنجدرم
 و هلیله سیاه ده درم و همه را نیم کوفته بجوشانند و صاف نموده بنوشند * مرهم آزاد درخت نافع از برای کچلی و سعه و رویا نیدن
 موی سر و قروح آن و دفع قمل * صنعت آن بکیرند عصاره برک و ثمر آن را و مرده سنگ بآن بهایند و با روغن کل هرخ مرهم

هائیک و چند روز متوالی بپوشانند و هر روز یکبار تجدید کنند و بهر سه روز بحمام رفته بشویند و بعد از حمام بدستور نیز
 بمانند و مورا بلباس خفیفی بپوشانند * اس بعد الف و سکون سین مهمله بهر یانی آساو بفارهی مورد نامند و کویند آن را
 بهندی او هیوة و حب آن را بکام نامند و بنک آس را عماد کویند و حب ال آس را قیطس و نیز قطوس نامند و کویند که قیطس
 بنک آس است و مرهیا ایما رس بیونانی اسم آس بهتانی است و منطرا اسم بنک آس است درختش چون درخت انار میشود و
 برگش هیز است و خزان نمی کند و ثمرش ابتدا سبز است و چون رسیده سیاه رنگ میشود مرکب القوی است و جزو بار دران
 غالب در اول سرد و جزو حار است و اندک حرارتی دارد و آن بسبب ارضیتی که دارد یا بسبب قیاض است و بیوستش تادر
 دریم است و میخف قوی است برک و بیخ و ثمر و کل و جرم آنرا نعمت بیکل بیکر در مراتب برودت و حرارت و بیوست متغایت است
 و آس بسبب عطریات را که ملایم روح است و بسبب قبض و تلطیف نیز ملایم روح پس موجب تقویت و متانت واضاعت و نارت
 روح می گردد با سباب مذکوره و بالخاصیت مقوی قلب و دافع خفقان است و ثمرش با قوت تریاقیت و متولد می گردد از ان غذای
 اندک از برای بدن و آن سرد و خشک و مقوی معده و حاسب طبیعت بعفوصتی که آنرا میباشند و صالح است از برای نفث الدم
 و نافع باشد از برای سرخه بشیرینی که آنرا میباشند و همچنین رب آن و شراب آن و در شرابها شربتی که حبس طبیعت کند و نافع
 باشد از برای سرخه نیست مگر شربت حب الاس و شربت خشخاش و بوی مورد مقوی دماغ و دافع است از دماغ انحره حار و رطبه را
 و اما حب الاس پس بر جرمش غالب است برودت و بیوست و اگر چه مرکب از قوت های مختلفه است و اما جزای حامله رانحه
 آن پس نیست غالب بوزاج آنها بر دو بیس اگر چه میباشند نیز مرکب القوی و شناخته شده ترکیب قوت های آن بقیاس و تجربه
 اما قیاس پس نباید دانست که میباشند دران اجزای حاره که میرسد بحاسه شم و لابد است که بوده باشند آن اجزاء الطیف آنچه
 در مشهور است اما تجربه پس آن حدت را که و کمی التذاذ نفس است و تمکین نفس بسوی آن چنانچه ملتنذ میگردد بشم ریاحین
 بارده و رائحه آن طیب باشد پس ممکن نیست که بوده باشند اجزاء حامله رانحه مائل با عتدال اما سایر اجزای آن پس قاطع
 خون و نفث الدم و مقوی دل و احشا و معده اند و با بس اسهالات و عرق و کویند معواک بچرب آس مهیج جل ام است و ضما د
 برگش جهت ضربه و سقطه بنهایت مفید خصوص و قتیکه برک آنرا گرفته بامغات هندی که آنرا میله لکری نامند موده بزرد تخم
 مرغ سرشته و عن کل سرخ دا خل نموده نیم گرم ضما د نمایند و ضما د برگش به تنهایی بجهت ورم خصیه و بواسیر و نماله و حموره و
 شری و ضربه و سقطه و وجع پاشنه پا و قد م و طلای آن جهت ورم حار و قروح و ضما د تخم آن جهت سیاه کردن مو و با شراب
 جهت قروح پا و کعب نافع است و چون فرا گیرند از برک آن با عفس سبز و عدس و کل سرخ و اقا قیا ضما دی و ضما د کنند بز
 اعضای ضعیفه و اعصابیکه و هن و معنی با آنها عارض شده باشد بنهایت مفید است و چون ربع رطل از آب برک آنرا با روغن کنجد
 بنوشند معهل قوی بلغم است و جلوس در طبع آن جهت قروح و بروز مقعده و رحم و میلان رحم و معنی اعضای نافع و شستن موی
 با آب آن جهت منع ریختن آن بعیار موثر و قطور آب او جهت چرک گوش و خا کمتر او در رفع ناخنه و ملاق و دمع قوی تر از توتیا
 و جهت کلف و بخور آن جهت رفع و باد دفع هوام و سقوط دانه بواسیر مفید و در ساق درخت مورد کوهی بهم میوه شبیه بکفل است
 و آن را بنک آس می نامند در جمیع افعال قوی تر از برک و ثمر آس است و قدر شربتش تا سه درهم و از عصاره آن تا سه اوقیه و بدلش
 در احتباس بطن اقا قیا و در اورام حوض و کویند بدلش مطلقا برک توت است و مضر صا حب زکام و مصدع مکرورین و مورث
 بیخوابی و مصلحتش بنفشه * امراض الراس * الصداغ و زرق آن در نهایت نفع است از برای صداغ حادث از ضربه و سقطه و از

برای قطع جلك سر و شجۀ آن و زرد نمودن بابس مسحوق آن و طلا کردن و بطوخ آن بامایعی موافق چون برک مورد را با اندکی
از اقیانوس زامک کوفته با آب سفیر جل سرشته بر سر ضامد نمایند نافع است از برای صداع و ورم حادث در سر از ضربه و سقطه و اگر برک
مورد را کوفته بکلاب مرشته اندک کافور قیصری داخل کرده خرقة کتانی را با آن آلوده کرده بر معده ضامد
نمایند می باشد نافع از برای صداع بمشارکت معده بسبب غلبۀ صغرا بر معده و چون به یزدن مورد را با شراب و بکوبند و
ضامد نمایند بر سر نافع است از برای صداع بلغمی و صداع صفراوی و این هر دو را زائل میگرداند و چون بکوبند آب برک آس
را و صندل سرخ سوخته و عرق بیل در هم نموده در بینی بچکانند نافع است صداع و * اورام الراس دهن آس نافع است از برای
اورام حادثه در سر * السمات نافع است از برای سمات حادث از بخار متصاعد بسوی سر در تب و در غیر تب چون تمریح سر
نمایند بدهن آس بجهت آنکه مقوی دماغ است و مانع بخار و محمل آنچه جمع شده در دماغ از بخار * السهر بونیدن اوراق و اغصان
و مداومت بآن محدث سهر است و مصلح آن سوسن و کل بنفشه تراست * اللوار و السد برک مورد مانع صعود البخرة است
بسوی دماغ و قبول دماغ را بخورۀ را بونیدن آن و حب الاس نیز مانع صعود البخرة است بسوی سر و دماغ و ازین جهت این
هر دو میباشند نافع از برای دوار و سردر حادث از البخرة متصاعدة بسوی سر از بدن و معده و چون بکوبند برک مورد را و مخلوط
بر روغن کلی و زردۀ تخم مرغ نموده ضامد نمایند بر سر نافع است از برای دوار و سردر عارض از ضربه و سقطه بر سر این زهر گفته
که مورد نافع است از برای دوار و سردر بونیدن آن و ضامد کردن آن بر سر صاحب زبدۀ گفته که غرق نمودن سر بر روغن
مورد در ابتدا ای حل و تف سد و دوار حادث از البخرة متصاعدة از معده بسوی سر چند روزا بتدا ای علت بعد از تنقیه بقی و
استعمال ایارجات می باشد نافع از برای آن نفی ظاهر پس بعد از ابتدا باید که مزوج کرده شود بر روغن بابونه و غرق کرده
شود در بآن * امراض العین و الاذن و القم و الصل و القلب ضامد برک آن مسکن رمد حار و رافع برآمدگی چشم و طمیع آن
با جوهر حار آن را نافع است و رماد آن از ادویه ناخن و سلاق و دمعه و قویتر از قوتیا است و قطور آب برک آن قروح گوش
و آمدن چرک آن را نافع است و شواب آن جهت استرخای لثه * و مضغه بآب برک آن قروح و استرخای آن و زبان را نافع
* و ثمر یخته آن برفه را نافع و نفث الدم را مانع و حابس شکم و همچنین رب آن و مقوی قلب و خفقان را مفید است نفث الدم
از فواکه نافع از برای نفث الدم حب الاس است * المعده و الامعاء و الات البول و المقعدة و الرحم * و حب الاس مقوی
معده و حابس بطن و اسهال مراری و مانع سیلان فضول است خصوص رب آن و ضامد بر کش بر زیر ناف اسهال مراری را مفید
و گاه حب الاس بسبب قوت قبض و حبس و امعاک خود را در اربول مینماید و ثمر آن نافع است قرحۀ مثانه و حرقة البول و
مد ربول و مانع جریان حیض و بواسیر و سیلان رحم و خروج مقعدة و رحم است شرب طمیع آن الزینه طمیع برک و ثمر آن
مقوی یخ مو و مانع افتادن آن و باعث روئیدن و بلندن و سیاه شدن آن است و نیز مانع عرق و مصلح هیچ حادث از عرق اثل که
بفارسی گز نامند و هیچ های دیگر و همچنین ضامد برک آن و زرد برک آن مانع بد بوئی زیر بغل و کنج ران و داحس و جراحت
است و خاکستر آن منقّی و زائل کننده کلف است * السموم * ثمر آن دافع سموم است خصوصاً تیل و عقوب بتخصیص با شراب
* فصل در بیان جوارشائی که اصل و عمود در آنها حب الاس است * جوارش حب الاس به نسخه سموتندی نافع از برای
ضعف استمرار اسهال حادث از ان و از رطوبت معده * صنعت آن حب الاس پوست هلیله کابلی پوست بلیله شیروآمله منقّی
از هریک بیست درم فلفل در فلفل زنجبیل از هریک ده درم قرنفل قرقة الطیب خیر بواحب بلسان از هریک دوازده درم

مصطکی قرد مانه کو ویا انیسون زیوه کرمانی سنبل الطیب سلیخه قافله کبار قسط از هر یک شش درم جوز بوا نانخواه تخم کرفس
از هر یک پنج درم سازج هندی حما ما از هر یک چهار درم کوفته پیخته بعمل مصفی سه وزن مجموع ادویه به روشنی شربت یک درم
و در نسخه حکیم معصوم حب الاس بود درم است * جوارش حب الاس ایضا بنسخه سمرقندی در قریب این در امراض معدیه نافع
از برای سوء استعراء و اسهال با حرارت * صنعت آن حب زیب معصوم مانند سوره و رطل حب الاس مستحوق نیم رطل
خربوب نبیطی گلنار فارسی کندر ذکر کرم از هر یک ده درم کوفته پیخته بشکر صافی یا بعمل کف کوفته به روشنی شربت
چهار درم * جوارش حب الاس خوزی نافع از برای استرخای اعضا هرگاه بوده باشد با آن استرخای معدیه نیز چون استعمال
کرده شود بعد از تنقیه بجوارشات مسهلات مانند جوارش شهریاران و جوارش نارمشک * صنعت آن قسط نافع سلیخه قرفه الطیب
حب بلبلان سنبل الطیب از هر یک ده درم جوز بوا پنج درم عود قماری خام قافله کبار قرنفل انیسون + کلیل الملک نارمشک
شیطرح هندی از هر یک چهار درم بحما سه برنگ کابلی مقشر از هر یک ده درم و در نسخه دیگر بجای بونک کابلی پوست بیرون
پخته است زراوند ملحوج در چیننی اشنه از هر یک دو درم زنجبیل معد کوفی از هر یک ده استار پوست بلیله پانزده عد دقصب
الذریه فلفل سیاه دار فلفل از هر یک پنج درم پوست هلیله کابلی در استار حب الاس بوزن مجموع ادویه اجزا کوفته پیخته
با سه وزن مجموع ادویه عمل سفید خشبو مصفی معجون سازند شربتیه ده درم و ببلانکه استار چهار رطل طبعی
است سمرقندی در اصول التو اکیب گفته که گاهی فرا گرفته میشود جوارش از افانویه حاره قابضه و داخل کرده میشود
دوران حب الاس و گردانیده میشود آنرا غالب بر اجزای دیگر تا باشد اصل و عمود در آن ترکیب و سرشته میشود بشیره نبات و
این جوارش را جوارش خوزی کبیر گویند و منسوب است باول کهبیکه این جوارش را فرا گرفته و این جوارش صالح است از برای
اسهال معدی حادث از برودت مزاج * جوارش خوزی صغیر متخذ از عجم زیب سفید و حب الاس و خربوب نبیطی و گلنار
فارسی و دقاق کندر و نانخواه مدبر سرکه معجون سازند بشیره نبات یا شراب به شیرین از برای اسهال معدی با حرارت مزاج
و بایل که گردانیده شود مقدار عجم زیب درین جوارش از جمیع اجزا عذریه پس حب الاس را بحسب مناسبت این هردو
مراعاتی غذا را بحسب غذا ایتی که در این هردو میباشد و بحسب بیماری متفعت این هردو پس سایر ادویه باید که اقل ازین
هردو مقدار دقاق کندر و نانخواه از همه کمتر باشد و بسا باشد که محتاج باشیم بگردانیدن این هردو را کثیر تا آنکه ملحق شوند
بطبقه که میباشد یکی این دود و وزن و قتی که حرارت مزاج کم باشد * جوارش حب الاس خوزی از اطباء فارس نیکو است از برای
نرمی طبیعت و قی که بحسب باغم و رطوبت و سوء هضم که از ضعف معدیه باشد و معدیه را قوت دهد * صنعت آن حب الاس رسیده
جیل خشک کرده یک من هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی طالعقر از هر یک بیست درم فلفل سیاه دار فلفل زنجبیل از هر یک
ده درم مصطکی رومی قرد مانا کو ویا انیسون زیوه کرمانی مدبر قسط قافله سنبل الطیب سلیخه از هر یک شش درم جوز بوا
تخم کرفس نانخواه از هر یک پنج درم هادی هندی حما ما از هر یک چهار درم کوفته بعمل سفید مصفی سه وزن ادویه به روشنی
شربت یک درم و این جوارش کرم است در واسطه درجه اولی و خشک است در ازل درجه سیوم و در نسخه حکیم معصوم
حب الاس بود مثقال است و نسخه اول اشهر است * جوارش حب الاس دیگر از اطباء خوز * صنعت آن حب الاس رسیده
جیل خشک کرده یک کپچه نیم سنبل الطیب سه اوقیه جوز بوا پوست نیم رطل قرنفل قافله انیسون بودا ده تخم کرفس بودا ده
اشنه از هر یک دو اوقیه بحما سه یک اوقیه و نیم سلیخه چهار اوقیه پوست هلیله کابلی پوست بلیله آمله منقی از هر یک سه اوقیه

ادویه را در شراب ریختنی یک جوش داده پس خشک کرده مرتبه ثانی در آب یک جوش داده در سایه خشک کرده گرفته پیخته به میبه
 به روشند شربت می سه متقال با شراب مغر جل و این جوارش معتدل است در گرمی و سردی و خشک در اول درجه اول و بعضی اطباء
 اسلام گفته اگر اجزای این جوارش را در ماء العسل بدل شراب ریختنی جوش دهند بهتراست آن مو حوم میفرو مایند که اگر
 در سرکه انکوری بدل شراب جوش دهند و بدل میبه رب مغر جل کنند با قدری کلاب بهتراست * جوارش حب الاس دیگر
 از اطباء خوزی یعنی اطباء فارس نافع از برای ضعف معده و کبد و برودت معده و کبد و استطلاق بطن و سوء استمراء و از برای
 سوء القینه و کما نیکه ایشان را خوف استمقا باشد و نیکو است از برای طحال و از برای بول * صنعت آن قرفة الطیب قسط سنبل .
 الطیب حب بلسان سلیخه میاه از هر یک ده درم جوز بوا پنجعل د قاقله قرنفل انیسون شیطرح هندی اکلیل الملك نار مشک
 از هر یک چهار درم بسما سه درم برنگ کابلی مقشر هشت درم و در نسخه دیگر بجای برنگ کابلی درونج عقربی سه درم
 داخل است زراوند طویل ریونن چینی اشنه از هر یک دو درم و در نسخه دیگر بجای زراوند طویل زراوند مدحرج است
 و این شهر است هلیله میاه پوست هلیله کابلی از هر یک در استار بلیله و عدد حب الاس بوزن مجموع ادویه هفت را گرفته
 پیخته با عسل و طبرزد که بکلاب کد اخته بقوام آورده باشند به روشند شربت می از آن به نقل از مازوی با آب سرد و در نسخه دیگر
 زنجبیل ده استار داخل است و در نسخه ما موخص سعد کوفی همزده استار قصب الذریر و فلفل دار فلفل از هر یک پنج درم
 حب الاس دوازده استار داخل است گفته که این جوارش نافع است از برای استطلاق بطن و سوء استمراء و ضعف معده و برودت
 معده * صنعت آن قرفة الطیب سنبل الطیب حب بلسان سلیخه میاه از هر یک ده درم جوز بوا پنجعل د قاقله قرنفل
 انیسون اکلیل الملك شیطرح هندی از هر یک چهار درم بسما سه برنگ کابلی مقشر از هر یک سه درم زراوند مدحرج از هر یک
 دو درم سعد کوفی زنجبیل از هر یک پنج درم هلیله میاه دواستار بلیله دو عدد حب الاس نصف قفیز چند شا بور و در نسخه
 دیگر قانون نافع است یعنی نار مشک چهار درم ریونن چینی و درم داخل است و این نسخه اصح است زیرا که درین جوارش
 که در کتب دیگر مذکور است این و جوز داخل است سعد کوفی در ذخیره گفته که استادا حمل ابوالفرج در کفایه الطاب که
 از هملفات و است بجای برنگ کابلی پوست آتروج آورده و مرا این صواب آمده و نیز گفته که درین جوارش هلیله میاه را بریان
 کرده داخل نمایند و این جوارش مانع از حرارت و خشک است در اول درجه دوم * صنعت جوارش حب الاس خوزی به نسخه
 حکیم معصوم شیرازی که نوشته نافع است از برای جمیع اعراض و امراض که ذکر شد و از برای امراض بارده و ما غی خصوص
 از برای لقوه که در وقت ضعف معده و صعود بخار معده بد ما غ حادث شود خصوص و قتی که با ضعف معده تلین طبیعت باشد
 قسط تلخ سلیخه میاه قرفة الطیب سنبل الطیب حب بلسان از هر یک ده درم جوز بوا پنجعل د قاقله کبار قرنفل انیسون
 اکلیل الملك شیطرح هندی نار مشک از هر یک چهار درم بسما سه درونج عقربی از هر یک دو درم و در نسخه دیگر از هر یک ده درم
 است ریونن چینی زراوند مدحرج از هر یک پنج درم هلیله میاه پوست هلیله کابلی بورغن زیتون بریان کرده از هر یک
 دوازده درم و در نسخه دیگر از هر یک بیست درم است زنجبیل سعد کوفی از هر یک چهار درم قصب الذریر و فلفل دار فلفل از
 هر یک پنج درم پوست هلیله سه درم حب الاس بوزن تمام ادویه حب الاس را در کلاب بخیمانند و بجوشانند و بپالایند
 و با عسل مصفی سه وزن ادویه بقوام آورند و ادویه را با آن به روشند و بعد از دو ماه استعمال نمایند شربت می یک متقال و در
 نسخه دیگر جوز بوا زنجبیل سعد کوفی قصب الذریر و فلفل دار فلفل داخل نیست و بلیله ده عدد است و گفته که اجزای را

بانبات یا عمل سفید بکلاب حل کرده بقوام آورده بحسب مزاج و اغراض ترکیب نمایند شربت از دودرم تا دو مثقال است
 بحسب ضعف و قوت مزاج * صنعت این جوارش حب الآس به نسخه دیگر اکلیل الملك انیسون قاقله صغار قرنفل شیطان هند ی
 نارمشک از هر یک یک مثقال و نیم اشنه ریوند چینی زراوند طویل از هر یک یک مثقال قسط بحری سنبل الطیب قره الطیب حب
 بلسان هلیله سیاه سعد کوفی هلیله سیاه پوست هلیله کلبی از هر یک چهار مثقال جوز بواسش مثقال قصب الذریه فلغل سیاه دار فلغل
 پوست بلیله از هر یک دو مثقال بحسب سبب که مثقال و نیم بزرگ کالبی مقشر سه مثقال حب الآس بوزن مجموع ادویه کوفته بعمل بقوام
 آورده سه وزن ادویه به روشنی شربت یک مثقال جوارش حب الآس خوزی به نسخه محمد بن زکریا که در کفایه منصوری ذکر کرده نافع
 است از برای ملاست معده و امعاء و زلق معده و امعاء و قوا و معده و امعاء و این جوارش و طوبات معده را دور کرد اندک و ضعف
 معده و ضعف هضم را بنافع است و تجفیف و طوبات غلیظه کند و بجهت اسهال مزمن بود منحل باشد * صنعت آن استه ایس
 محسوق مانند کحل ربع رطل حب الآس محسوق نیم رطل خرنوب نیطی دانه بیرون کرده کلنا فارسی کند و کزمازج
 نانخواه از هر یک ده درم ادویه را کوفته بپخته بشیره نبات بقوام آورده بعمل مصفی به روشنی و در ظرف چینی یا مرتبان
 همزن نگاه دارند شربت چهار درم جوارش حب الآس به نسخه دیگر * صنعت آن دانه موین بریان کرده محسوق مانند کحل
 نود مثقال حب الآس جیل و پنج مثقال کزمازج خرنوب نیطی کلنا فارسی کند و ذکر نانخواه از هر یک ده مثقال
 عمل مصفی سه وزن ادویه بدستور ترتیب نمایند جوارش حب الآس به نسخه قلانسی * صنعت آن استه موین که در سرکه
 خیسانیده خشک کرده نوم سائیده چون سرمه سی درم حب الآس بریان کرده شصت درم خرنوب نیطی کلنا فارسی کزمازج
 از هر یک پنجم درم و در نسخه دیگر و درم است کند و نانخواه مصطکی سعد کوفی سنبل الطیب از هر یک پنجم درم کوفته
 بپخته بانبات سفید بقوام آورده با عمل سفید به روشنی شربت از سه درم تا چهار درم و این جوارش مائل بیروند و خشک
 است در آخورد درجه ثانیه و در نسخه حکیم مؤمن در نسخه جوز بواسش درم داخل است جوارش حب الآس دیگر از اطباء
 جوز منقول از ذخیره خوارزم شاهي * صنعت آن حب الآس سه من سعد کوفی نیم من فلغل دو ستار زنجبیل سنبل الطیب
 از هر یک پنج استار خولنجان ده استار کوفته بپخته بعمل سفید مصفی سه وزن ادویه بدستور ترتیب نمایند جوارش
 حب الآس به نسخه شفائی همزه و اسهال معده را و تیکه از بلغم و رطوبت باشد باز دارد و نافع بود * صنعت آن حب الآس
 نود مثقال هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی طالیسفر از هر یک بیست درم مصطکی فرد ما نا کروی انیسون زیره کرمانی سنبل الطیب
 سلینحه قاقله قسط از هر یک شش درم جوز بواسش کوفس نانخواه از هر یک پنجم درم ساذج هند ی حما ما از هر یک چهار درم
 کوفته بپخته بعمل به روشنی و در نسخه دیگر فلغل دار فلغل و زنجبیل از هر یک ده درم داخل است * دوا حب الآس نافع
 از برای اسهال کودکان و وقت بیرون آمدن دندان * صنعت آن حب الآس تخم خشخاش سفید کند و ذکر سعد کوفی
 از هر یک نیم درم کوفته بپخته یا زرد تخم مرغ یا شربت حب الآس یک هند * فصل در بیان ادویه نیکه اصل و عود در آنها
 ورق حب الآس است * دهن الآس قلمی فرموده اند که از اقتراح حضرت علامی والد ماجد حقیر قدس سره است نافع از برای
 ورم جار و صاع حادث از ضرب و سقه بر سر چون ضامه کرده شود بر سر بعد از فصل * صنعت آن آب مورد چهل مثقال کلاب
 و سرکه افکوری از هر یک ده مثقال روغن کل سرخ بیست مثقال مجموع را در قند مضاعف بجوشانند تا آب رود و روغن
 بماند و بزرگ مورد دو مثقال عود الصلیب مغاث بغلادی کلز که آن میثات هند بیست و در هندی آن را میله لکری نامند از هر یک

یکه مثقال گرفته بحریر پیخته مخلوط بر روغن مذکور نموده در ماهون بدسته بمالند تا نیکو مزوج گردند پارچه کتان را بآن آلوده کرده بر مرضاد نمایند * دهن الاس دیگر از این ماسویه نافع در آخر تریاید و زم و صداع حادث از ضربه چون ضمد کرده شود بآن بعد از قصد قیغال * صنعت آن آب برک مورد در ده جزو آب برک سر و تر آب برک بید تراجزا کو بید آب آن را بر آورده نصف وزن آنها روغن سوسن داخل کرده در قدر مضاعف بجوشانند تا آبها سوخته روغن بمالند پارچه نمادی را بآن تر کرده بر سر ضمد نمایند * دهن آس از یوسف ساهر * صنعت آن آب برک مورد بیست مثقال آب برک سر و تر آب برک ا بهل آب برک بید از هر یک ده مثقال برکها را کو بید فشرده آب آنها را گرفته روغن کل سرخ خشک کرده تشار کنند راز هر یک یک مثقال گرفته بحریر پیخته در آن داخل کرده سوخته روغن بمالند برک مورد ورق کل سرخ خشک کرده تشار کنند راز هر یک یک مثقال گرفته بحریر پیخته در آن داخل کرده در ماهون بدسته بمالند و یک غلذ زرده تخم مرغ خام داخل کنند و چند آن بمالند که چون مرهم شود بر نمایی مالیده بر سر ضمد نمایند * دهن الاس مستعمل در ضربیه و مقطعه سر و نموده دیگر * صنعت آن برک مورد تر برک سر و تر از هر یک در کف در می مثقال روغن سوسن بجوشانند پس صافی نموده لادن یک مثقال در آن حل کرده اکلیل الملك قصب الذی زیره کل از منی شب یمانی از هر یک یک مثقال گرفته پیخته بآن بهر شدند و در ماهون بدسته بمالند تلچون مرهم شود بر پارچه نمادی مالیده بر سر ضمد نمایند و اگر آب برک مورد برک سر و تر نباشد خشک آنرا از هر یک کفی گرفته شب در آب بخیمیا نخل رصیح در روغن بجوشانند آن مقدار که آب سوخته روغن بمالند صافی نموده روغن را در آن حل کرده ادویه را خشک نموده داخل نمایند * دهن الاس به نسخه حکیم صالح خان رحمه الله تع * صنعت آن برک مورد ده مثقال تخم مورد پنج مثقال کندر ذکری سیاه و شان آمله منقی لادن از هر یک نخله مثقال روغن کنجد بیست مثقال اجزا را سوای کندر نیم گرفته شب در هشتاد مثقال آب بخیمیا نخل رصیح بجوشانند تا بنصف رسد بیا لایند و روغن را داخل کرده بجوشانند تا آب رفته روغن بمالند چسب کنند زردا داخل کرده صبر کنند تا کد اخته شود پس صافی نموده در شیشه نگاهدارند * دهن الاس نافع از برای رویانیدن موی و میاه کنند * آن و سخت کنند * و مقوی اعصاب است * صنعت آن آمله منقی در آب برک مورد یک هفته بخیمیا نخله مناری آن نقوع روغن کنجد داخل کرده بجوشانند چند آنکه آب رفته روغن بمالند * دهن الاس بنسخه دیگر * صنعت آن بکیر لک برک مورد یا حب الاس هر کدام که باشد و بانیم وزن آمله منقی یک هفته در آب برک مورد تر بخیمیا نخله پس روغن کنجد بوزن نقوع داخل کرده بجوشانند تا آب برود و روغن بمالند صافی نموده در شیشه نگاهدارند و بکار برند * دهن الاس دیگر سر و خشک است و قابض و مقوی اعضا و مانع قبول مواد و جهت التهام زخمها و فروغ سر و بنور و شقاق و سحج و استرخای مفاصل و هو ختگی آتش و تقوی موی و میاه کردن آن و منع بیماری میلان عرق و منع بخار و ورم بواسیر نافع است * صنعت آن بکیر لک آب برک مورد تازه و اگر نباشد آب مطبوخ برک مورد خشک هر کدام که باشد و با مثل آن روغن زیتون بجوشانند تا آب برود و روغن بمالند * دهن الاس دیگر که مانع ریختن موی در غلت آتشک است و جهت داء الثعلب سفید است چون موی سفید از موضع داء الثعلب روید استعمال این روغن موی میاه رویانند حکیم میر محمد سوسن گفته که این دهن مجرب حقیر است * صنعت آن برک مورد پانزده مثقال برک و صمه میاهه مثقال در چهار صد مثقال آب بجوشانند تا بنصف رسد صافی نموده با یکصد و بیست مثقال روغن زیتون بجوشانند تا آب رفته روغن بمالند لادن شش مثقال در آن حل کرده استعمال نمایند * دهن الاس بنسخه دیگر نافع از برای صداع حادث از ضربیه و مقطعه زمانیکه مزمن شده باشد * صنعت آن برک مورد تر در کف برک سر و تر برک خطمی

تراکلیل الملك از هر یک کفی آب همه را بکینند و اگر قرن باشد خشک آنها را در آب جوشانیده بفشارند و آب آنها را برآورند
 روا باشد پس روغن سوسن نصف وزن آنها و شراب کهنه داخل کرده و چند جوشی داده قصب الذریره کل ارمني شب یمانی
 کوفته در خرقه کتانی بسته بآن بجوشانند و بدست بمالند و بفشارند تا آنچه در آن است مخلوط بو روغن شود پس کیمه را دور افکنند
 خرقه را باین دهن تر کرده بر مضماد نمایند و بد آنکه دهن آس نافع است از برای سبب حادث از بخارات متصاعده بسوی دماغ
 در تب و غیر تب تد هین مر بآن بجهت آنکه مقوی دماغ و مانع بخار و محلل ابخره حاصله در سراسر است و نیز چون آنرا مخلوط بکلاب
 و مرکب نماید و غرق کنند مر را بآن در صرع دماغی که بوده باشد بآن علامات غلبه خون بعد از فصل و استقرار به طبع هلیج
 تقویت مر میکند و نافع است این نوع صرع را و نیز نافع است صرعی را که بوده باشد بسبب صعود ابخره بسوی سر بجهت آنکه مانع
 ورود و محلل ابخره است و اگر درین وقت بجای کلاب روغن کل مرغ فرا گرفته از زیت انفاق باشد می باشد اقوی و نافع
 * دهن آس نافع از برای رعشه حادث از کثرت شرب شراب بسبب آنکه مقوی دماغ است و یوجا نس کلینی گفته که تد هین
 مر بآن نافع است از برای رعشه حادث از بیماری اشامیدن شراب سید اسمعیل گفته که تغریق سر بد هین آس مضروب با سرکه
 نافع است از برای رعشه حادث از کثرت شرب شراب ابن نوح قمری گفته که تقویت دماغ بد هین آس نافع است رعشه حادث را از
 ضعف بسبب کثرت شرب شراب ابو سهل مسیحی گفته که هرگاه بوده باشد رعشه حادث از کثرت شرب شراب باید که منع کرده
 شود از شرب شراب مطلقا و تقویت دماغ کرده شود بد هین آس مضروب بقدر قلیلی از سرکه خمر و نیز تمرین بد هین آس نافع است
 از برای استرخا * همیشه گفته که تمرین بد هین آس نافع است از برای استرخای اعصاب و مقوی اعضای مسترخیه است * صنعت آن
 بکینند مورد تازه تو رو بکوبند و عصاره آنرا بکینند و اضافه آن نمایند روغن کنجد یا زیت انفاق در هر سه رطل از عصاره دور رطل
 دهن و در نسخه دیگر در هر دور رطل عصاره یک رطل دهن است و بجوشانند در قل رمضان و تا پهل روز در آفتاب گذارند تا تمام
 آب برود و روغن بماند به نسخه دیگر روغن کنجد تازه چهار رطل و بیست رطل مورد خشک مورد را بکوبند و در شراب عنبی یا
 نبیند زیمب و عمل داخل کرده یکشنبه نوز بکنارند پس روغن را داخل کرده به پزند تا روغن بماند و کسمیکه خواسته باشد قوت
 وی زیاده شود آب معصور مورد تر داخل نمایند و به پزند پس صافی نموده در شیشه نکاهند * رب حب الاس مسکن قی و دافع
 بخار و مانع صعود بخارات بد دماغ و نافع از برای خفقان و هرنه و اسهال مزمن د موی و ذرب و سحج و نفث الدم * صنعت آن آب
 حب الاس رطب بکینند و به پزند تا بقوام آید و اگر حب الاس رطب نباشد حب الاس خشک را در آب به پزند تا مهورا شود و
 بپالایند و پالوده آنرا باز به پزند تا بقوام آید * رما داس نافع از برای دمه و ظفوره و سلاق و بجهت کلف نیز مفید است * صنعت آن
 بکینند اغصان تازه آن زد و کوزه قوی کرده سر آنرا بکل حکمت محکم نموده در تنور تافته بگذارند تا بموزد و رما د کرد و آن
 رما د قوی تر است از توتیا در نفع از برای امراض مذکور * فصل در بیان مغوفه تیکه اصل و عمود در آنها حب الاس است * مغوف حب
 الاس نافع از برای اسهال با سعال منقول از قوا بادین ایضاح * صنعت آن حب الاس محروق شاه بلوط تخم خشکاش خربوب شامی
 لزمهر یک ده درم صمغ عربی بریان پنجد درم کوفته بپخته شربت می ده درم * مغوف حب الاس نافع از برای اسهال اطفال و غیر اطفال
 و نیز نافع است * صنعت آن حب الاس بریان و اناردانه بریان که این هردو را نیکو سحق نموده باشند عطا شیر سفید صمغ عربی
 بریان کثیرا کل ارمني مصطکی رومی کل مرغ منزوع الاتماع اجزا مساوی کوفته بپخته باطفال و بزرگان یکمقال تا دو مقال بارب
 به شیرین و یارب حب شیرین بد مند * مغوف حب الاس نافع از برای بول در فراش * صنعت آن حب الاس زیره کرمانی

هک بره و در محال کوفته پیخته هر صبح دو درم آن بخورند * سفوف حب الاس نافع از برای معال که محتاج باشد بنفث غلیظ یا بوده
 یا شد با خورخورد در صوت و مرقه با حرارت شدید * در صد رو لین بطن * صنعت آن حب الاس مسحوق شاه بلوط خشک شش سفید
 بوداده خربوب شامی مغز تخم خیارین اجزاء مساوی صمغ عربی نیم جزو کوفته پیخته سه درم آن را با آب بنوشند * سعوط آس نافع از برای
 ضد اع حادث از ضرب و سقطه با سر سام * صنعت آن آب برک مورد عرق بید صندل سرخ سوده درهم مخلوط کرده در بینی بچکانند
 * شویق الاس صاحبان اسهال بلغمی و زلق الامعاء و طوبی و نافع است چون خورده شود با بعض ربوب قابضه * صنعت آن
 بکیرند حب الاس رسیده چید را و خشک نموده بسایند و به پزند و عند الحاجة بقدر ضرورت بکار برند * فصل در بیان شربت های که
 اصل و عمد در آنها حب الاس است * شراب حب الاس نافع است ضعف معده را و لینت طبع را و مقوی است احشای و قطع میکند
 سیلان و طوبی را بسوی معده و امعاء و حبس میکند حیض را و صالح است از برای قروح عارضه در باطن بدن و سیلان و طوبی از رحم
 * صنعت آن بکیرند عصاره حب الاس را باین قسم که بچوشانند آنرا تا پیخته شود پس صاف نموده بچوشانند با شکر آن عمل مصفی داخل کرده
 طبع دهند تا بقوام آید و بعضی میکیرند عصاره آن را باین قسم که میکوبند تازه آن را و فشرده آب آن را میکیرند و میچوشانند تا غلیظ
 شود و به ثلث رسد پس عمل مصفی داخل کرده بقوام می آورند و بعضی میکیرند حب الاس را و خشک میکنند و میکوبند و داخل
 میکنند در آن آب و شراب کهنه از هر یک بیست و یک اوقیه و جوش داده صاف میکنند و با عمل بقوام می آورند * شراب ورق
 الاس نافع از برای قروح رطبه عارضه در سو و بشور و نخاله در آن را و استرخای لثه و وجع گوش که خارج میشود از آنها چرک و قطع
 میکند عرق را * صنعت آن بکیرند اطراف ورق الاس امود با برک و حب آن و بکوبند و بکیرند از آن ده من و بیند از آن بر آن سه
 اربال از آب انکور و به پزند تا هر دو یک ثلث و دو ثلث بماند پس صاف کنند و بچوشانند با قدری از عمل مصفی با آتش ملایم تا بقوام
 آید و در ظرف چینی نگاه دارند و استعمال نمایند * شراب ورق الاس دیگر که تقطیر البول و بول الدم را سود دهد
 * صنعت آن برک مورد خشک برک شمت برک خیامو مکی صافی کند و کتان را رسی بلوط از هر یک جزوی با شراب انکوری
 یا آب بچوشانند و صاف نموده هر صباح مقدار یک اوقیه بنوشند * شراب حب الاس که در افعال قریب است برب
 آن و نافع از برای تهلیل نعل معده و اقسام بواسیر و اسهال خون از معده و اما * صنعت آن بکیرند حب الاس تازه یکمن و در
 سه من آب به پزند تا مهران شود پس بدست بمالند و بپالایند و بالوده آن را با نیم من نبات سفید بقوام شراب آورند
 * صنعت این شراب به نسخه دیگر بکیرند حب الاس و نیم کوفته و چهار مثل آن آب بخیمسانند پس بچوشانند تا برقع رسد
 پس آنرا مالیده صافی نموده بوزن صافی آن نبات سفید داخل کرده بقوام آورند * شراب حب الاس دیگر که حیرو نفث الدم را
 و نزف الدم از هر عضو یک باشد نافع است * صنعت آن حب الاس نیم کوفته بیست درم صندل سفید بکلاب سوده ده درم تخم
 خشک شش سفید هفت درم همه را نیم کوفته در و رطل آب یکشب بخیمسانند و صبح جوشانید چون ثلث بماند صافی نموده باقند
 سفید نیم رطل بقوام آورند و در ظرف چینی نگاه دارند شو بیتی یک اوقیه * شراب حب الاس قابض اسهال و زلق الامعاء و مجرب
 است خصوص وقتیکه با سفوفی قابض بنوشند * صنعت آن آب به شیرین آب امود آب سیب شیرین آب انار شیرین از هر یک
 یک رطل کوفته مقل از چهل مثقال حب الاس نیم کوفته در آن بخیمسانند پس بچوشانند تا نصف رسد صافی نموده باز بچوشانند با آتش
 ملایم تا بقوام آید و استعمال نمایند * و اگر اسهال بلغمی باشد اول مرتبه که آنرا جوش میدهند در کیسه کتانی مصطکی رومی
 عود هندوی سنبل الطیب سک المسک از هر یک در مثقال کوفته داخل کرده هر کیسه را بسته در آن کیسه را بمالند تا قوت بشراب باز دهد

و چون آنها بنصف رسد کیسه را مالیده شیر آن را بر آرد و به شازند و کیسه را دور کرده آنرا صافی نموده بقوام آورند شراب حب الاس
به نسخه شغائی * صنعت آن آمله منقی یک مثقال حب الاس و مثقال پوست بزمج انجبار کلنار کل مرغ تخم حماض بوی
ازهریک دودرم رب به شیرین کلاب ازهریک بیست مثقال شراب صندل می مثقال بدستور مقرر شربت بپزند * شراب حب الاس
موسوم بشربت مورد اطفال از اختراعات صاحب خلاصه التجارب تب و سرفه و اسهال که با هم عارض ایشان
کرد عظیم النفع و محبوب امت و آزموده * صنعت آن بگیرند تخم مورد پیخته رسیده در درخت دوجز و مرود نیم پیخته
یک جز و مرود و را نیم کوفته در آب چند آن بجوشانند که حل شود پس بدست بمالند و بپالایند و با قدری قند سفید
بقوام آورند و بعضی اندکی کلاب اضافه کرده اند شربت می مقلد از برداشت طبیعت آن بدست و داخل نکردن کلاب اولی است
* فصل در بیان ضما و تیکه اصل و عمود در آنها حب الاس است * * ضما د حب الاس نافع از برای اسهال معدی
* صنعت آن سک اصلی زعفران ازهریک یکدرم اشنه دودرم مصطکی هفت درم سعد کوفی پنچدرم قصب الذریوره سه درم
و امک شش درم تخم کرفس حب الاس مازوی سبز ازهریک یکدرم کوفته پیخته بشراب قابض سرشته بر شکم ضما دنمایند
* ضما د از برای صداع حادث از ضربه و سقوطه و شجه * صنعت آن اطراف مورد ترکوبیده آرد جو کل ارمنی عصاره مامیثا
عصاره انجبار آرد عدس حوض مکی اقا قیا صندلین بآب برک بارتنگ سوده باقی ادویه کوفته پیخته با صندلین و اطراف
مورد کوبیده سرشته ضما دنمایند * ضما د دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن برک مورد دو کف کبیر با اندک از اقا قیا
و را مک کوفته پیخته بآب سفرجل سرشته بر سر ضما دنمایند * ضما د دیگر که همین نفع دارد * صنعت آن برک مورد دو کف
کبیر با اندکی کلنار فارسی و پوست آنرا نیم کوفته بسرکه شراب انکوری و آب خالص به پزند تا مهربا شود پس قدری سک
اصلی و عود هندی قصب الذریوره و مغاث هندی کوفته پیخته دران داخل کرده در هاون سنگی با روغن مورد بدسته بمالند
تا چون مرهم شود بر سر ضما دنمایند * ضما د دیگر قلمی فرموده اند که از حضرت استاذی والد ماجد فقیر است قدس سره
از برای صداع و ورم حادث در سر بسبب ضربه و سقوطه و شجه * صنعت آن آب برک مورد کلاب ازهریک بیست مثقال روغن
مورد روغن کل مرغ ازهریک ده مثقال سرکه انکوری پنج مثقال آب برک نارمشک پنج مثقال همه را در هم بجوشانند
تا آب برود و روغن بماند آرد ماش مقشر آرد میده ازهریک یک کف عود الصلیب مغاث بغدادی مغاث هندی که آن را
گز و بهندی میده لکری نامند از یک یک مثقال کوفته پیخته بآن سرشته پارچه کنانی را بان آلوده کرد و بر سر ضما دنمایند
* ضما د ماهر نافع از برای صداع حادث از ضربه و سقوطه مستعمل بعد از فصل و تنقیه خون و تلبیس طبیعت بشیانات و حقه ها
و مسهلات ملینه * صنعت آن آب برک مورد تر و آب برک سر و تر و آب برک ابهل و آب برک بید تر که این همه را کوبیده
فشرده آب گرفته باشند روغن کل مرغ روغن موسن روغن مورد داخل کرده در قدر مضاعف به پزند تا آب رفته روغن
بماند برک مورد خشک برک کل مرغ قشار کنند و کوفته پیخته بان سرشته در هاون بدسته بمالند تا چون مرهم شود بر سر ضما
نمایند * ضما د دیگر قریب بضما د ماهر از این ماسویه نافع از برای صداع حادث از ضربه و سقوطه * صنعت آن برک مورد تر
برک سر و تر برک بید تر همه را کوبیده فشرده آب آنها را بگیرند و روغن موسن دران داخل کرده با شراب مطبوخ کهنه
به پزند با قدری اکلیل الملک و مر مکی صافی و قصب الذریوره کوبیده پس چون نیم کوفته شود شب بمانی کل ارمنی کوفته
پیخته بان مخلوط نموده در هاون سنگی بدسته بمالند تا چون مرهم شود ضما دنمایند * فصل در بیان طلا هائی که اصل و عمود

و در آنها حب الاس است * طلاي حب الاس الكافوري نافع از برای فساد هضم بسبب بثور معد * صنعت آن حب الاس
 برك سيب كل سرخ کلنا فارسي مازوي سبز صندل را مک درص سماق اقماع رمان جامض از هریک پنجدرم کافور قیصری نیمدرم
 برب برك مورد سرشته بر معد طلا نماید و اگر یکدرم زعفران و دودرم عود هندی از برای تقویت هاضمه داخل کنند بهتر
 است * طلاي نافع از برای صداع حادث از ضرب و سقوطه * صنعت آن مومیا ئی بروغن کل سرخ یا روغن قسط بحسب وقت و
 مزاج کد اخته برك مورد کوفته داخل نموده بر هضماد نمایند * عصاره حب الاس نفث الدم و قرحه مثانه و حرقة البول و اسهال
 مزمن و صعود بخارات بسر و سرفه رطوبی و قی و تشنگی و سرفه حار و ذرب را نافع است * صنعت آن بکیرنل حب الاس رسیده چید را و
 افشوده آب آنرا کوفته خشک نمایند و عند الحاجة بکار برند مقل از شربت آن قاسه اوقیه است اگر شید القمض خوا هند از خام آن
 اخذ نمایند * فصل در بیان اقراص که اصل و عمود در آنها حب الاس است * قرص حب الاس مستعمل در هیضه که
 قی و اسهال بسیار شود آن هر دو را بازدارد و معد را قوت بخشد * صنعت آن حب الاس سماق کزما زج کل ارمني بلوط نشاسته بریان
 مقل مکي از هریک ده درم پوست انار مازوی سبز از هریک پنجدرم کوفته پیخته با آب مورد سرشته اقراص سازند شربت یکه مثقال تادو
 درم * قرص حب الاس نافع از برای سعال با اسهال * صنعت آن حب الاس تخم خشخاش سفید بوداده از هریک پنج مثقال پرسیاوشان
 سه مثقال صمغ عربی د و مثقال نبات سفید نشاسته بوداده از هریک دو مثقال کوفته پیخته بلعاب بزرقطونا و لعاب حب الاسفرجل
 سرشته اقراص سازند هر قرص سه درم بکقرص را با ماء الشعیر یا شراب حب الاس بنوشند * قرص حب الاس مطفی حرارت نافع از برای
 اسهال با حرارت و سعال * صنعت آن حب الاس ده درم پرسیاوشان مغز تخم خربزه از هریک پنج درم رب السوس صمغ عربی بر
 داده از هریک یک درم و نیم کوفته پیخته با آب به شیرین یا آب خالص سرشته اقراص سازند شربت سه درم * فصل در بیان معاجینی
 که اصل و عمود در آنها حب الاس است * معجون حب الاس خوزی به نسخه محمد بن زکویارازی در اسهال معدی
 زمانیکه قوت هاضمه بسبب رطوبت که واسطه شود میان معد و غذا ضعیف شده باشد باید استعمال نمود بعد از قی و دفع رطوبت
 با یارج فیقرا و جوارش نارمشک * صنعت آن دانه انکور که آن انکور را در سرکه انداخته باشند و دانه را از سو که بیرون آورده
 بریان نموده نرم کوبیده سی درم حب الاس شصت درم خرنوب نبطی کلنا فارسی مازوی سبز از هریک دودرم کندر ذکر
 نان خواه سعد کوفی مصطکی رومی منبل الطیب از هریک پنج درم کوفته پیخته با شکر بقوام آورده با عمل مصفی بسرشد شربت
 از سه درم تا چهار درم و در نسخه دیگر حب الاس بریان کوده است * معجون حب الاس خوزی به نسخه عیسی بن صهاربخت
 * صنعت آن قسط قرفة الطیب حب بلعمان منبل الطیب سلیمه از هریک ده درم زنجبیل ده استار جوز بوا پنجاه عدد قافله قرنفل
 انیسون اکلیل الملك شیطرح هندی از هریک چهار درم ریوند چینی زراوند طویل اشمه از هریک دودرم بعباسه برك کابل
 مقشر هشت درم نارمشک قصب الذریه فلفل دار فلفل از هریک پنجدرم هلیله کابل منقذ از نوي و استار بلبله ده عدد
 حب الاس بوزن مجموع ادویه و در نسخه دیگر زنجبیل ده درم سعد کوفی ده استار است کوفته و پیخته با شکر بقوام آورده با عمل
 مصفی سه وزن ادویه بسرشد * معجون حب الاس نافع از برای ضعف ما سکة معد بسبب زیادتى رطوبت و از لاق طعام چون
 استعمال کرده شود بعد از قی و اسهال با یارج فیقرا * صنعت آن حب الاس منقذ از دانه ده استار رمویز بریان نیم من خرنوب
 نبطی کلنا فارسی کندر ذکر کزما زج از هریک ده درم نان خواه دوازده درم کوفته پیخته با عمل بسرشد شربت از سه درم تا
 پنج درم * معجون حب الاس نافع از برای اسهال کبدی بسبب ضعف جاذبه کبد و این معجون جاذبه کبد را قوت دهد

* صنعت آن سلیخته منهل ز غفران از هر یک سه درم قصب الذریره عود بلسان سعد کوفی تخم کرفس از هر یک
 پنج درم جوز برا پنج عد دقائله قرنفل انیسون نشاسته و در نسخه دیگر بجای نشاسته بسجاسه است و این اصح است
 کند زکرا از هر یک دو درم اشنة لادن از هر یک دو درم و نیم قرماناسه درم سبک اصلی چهار درم دار شیشهان سه درم نانخواه
 چهار درم حب الاس بریان کرده منقی از اسسته سی درم کوفته پیخته به میخچه مرشته معجون هازند شوبتی چهار درم * معجون
 حب الاس نافع از برای تقطیر بول * صنعت آن حب الاس ده درم پوست مليله کابلی آمله بریان کرده از هر یک هفت درم
 تشار کند ر پنج درم همه را با آب آهنکران چند مرتبه به یزند و خشک نمایند پس نرم کوبند با رب مورد معجون هازند
 * معجون حب الاس که همین منفعت دارد * صنعت آن حب الاس یک جزو لادن ربع جزوی کوفته بخرمائی میرونی منقی
 از نوی دو جزو مرشته معجون سازند شربتی شش مثقال * فصل در بیان نطولاتی که اصل وجود در آنها حب الاس است
 * نطول ورق الاس نافع از برای صداع حاد از ضربه و سقطه و مقوی دماغ * صنعت آن بوک مورد در جزو پوست انار هاق
 کلنار فارسی عدس اقلیاطل سرخ خشک از هر یک جزوی کوفته با آب پیخته صافی نموده ثقل آن را بر سر ضامد نمایند و خورقه را
 با آب آن تر کرده بر سر کاف نهاده * نطول مقوی مر نافع از برای صداع حاد از ضربه و سقطه * صنعت آن بوک مورد کلنار
 فارسی عدس صفاق منقی پوست انار ورق کل سرخ مغایر بغلادی کوفته کفی در آب جوشانیده آب آن را بر سر نطول نمایند
 و تغلش را بر سر ضامد نمایند * آس بوی آن را اعمار و سفرم نامند و عربی رنگ کوبند و ریحان القیور نیز نامند و یونانی موشیا
 اغریا کوبند * مورد اسفرم اسفرم فارسی مورد بری است و توهم کرده کسیکه گفته اند خراسانی بفارسی مورد بری کوبند بر کد زرد تو
 و عربی شتر از بهستانی است و طرف آن تنب شبیه بستان و چوبش صلب تر و قدش کمتر از درعی و ثمرش بنهایت مرغ و مستند بر
 و از وسط برک میروید و شاخهای بسیار از یک اصل میروید و در زمستان بوک آن نمیریزد و بهیما رقابض و بوییدن آن نافع
 است از برای رطوبات دماغ و آشامیدن آن نافع است از برای صرع و آشامیدن ثمر و بوک آن با شراب مغیث حصاة مثانه و
 بجهت تقطیر المول رطوبی و یرقان و اسهال و رفع اذراش و تقویت جگر و معده و دماغ شویا و جهت اخراج کرم معده حمولا
 و جهت دفع رطوبات دماغ و صداع بلغمی نافع است این ماهر جویه قوت آنرا مثل یاد آورده میباید و بعضی قوتش را مثل قوت
 انعمتین دانسته اند و این تلمیذ جهت ضربه و سقطه که بر اعضا واقع شود با گنج صیت مفید دانسته * عرق الیولخت هندی است
 و باطلای طمای متأخرین هند عرق شکو مغوره را آشامید و نزد متقل مین ایشان نمیدانند سکری مغوره را آشامید و مزاج عرق
 هکری در او خرد درجه دویم کرم است اما هرگاه آن را با آن ادویه دوباره عرق کشند میگردد کرم و تر با آنکه بها باشد که برسد
 حرارت آن با خرد درجه سوم آس و تالیف اطباء هند بنهایت مقوی باد و مقوی جمیع قوتها و بدن است و نشاط آور و مفوح و
 محسن لون است * صنعت آن زردک یک من قند میا نیم من کل دها و دو نیم در چینی نیم سیر کبابه چینی نیم میر زردک
 را پاک کرده استخوان آن را دور کرده نوم بکوبند و باقی ادویه را نیم کوفته با قند بی آب در خم نمایند و باید که خم کهنه و مستعمل
 باشد و در زیر توده خاکستر بیست و یک روز دفن نمایند پس بر آورده بیالایند و در شیشه نگاهدارند و هر چند کهنه شود
 بهتر است شربتی نیم پیاله تا یک پیاله * عرق آسواز ترا کیمب آن مرحوم نافع است از برای معده و کبد بارد و مفید است در امزجه
 بارده و امراض بارده مانند مالینولیا و وجع معده و ضعف کرده و مثانه و اختناق رحم و اوجاع مفاصل بارده مزمنه و استسقاء قاطع بلغم
 است و دافع سودا و اشتها طعم آور و وضعف باد را که از برودت و بلغم باشد بنهایت نافع است حتی آنکه اعاده باد کسان را که مایوس

که باشد از آن میکند و نشاء طو و زور می آورد و رنگ را رو را نیکو میگرداند و مقوی بدن است و بطن نفس میکند و توحش را
 زایل میگرداند و بسبب ترقیق خون و روح و مغربی مزاج را موافق است و گرم مزاجان را مضراست و بسا باشد که در مزاجه
 ایشان موجب احتراق خون و مائرا خلاط شود و موجب امراض متولد از احتراق اخلاط و امراض سوداوی متولد
 از سودای محترقه تولید صفرا و حمیات صفراویه گردد و مصلح آن کلاب و عرق بیک مشک و عرق کاوزبان و عرق شاهتره و عرق
 نیلوفر و عرق کاسنی و عرق بید است از برای منع تولید سودا و جنون و شرب ریاس و شرب ربمانین و شربت به ترش
 و سکنجبین مفرج جلی و سکنجبین به لیموئی و شرب فوا که ترش و شرب زعفران و امثال اینها است از برای منع تولید صفرا
 و صنعت آن قند سیاه و زده من تبریز و میز سرخ سه من تبریز پوست درخت مغیلان سه من تبریز پوست هلیله کا بلی یک چهار یک
 من تبریز آمله منقح هفتاد و پنج مثقال برک تنبول برک نارنج از هر یک پانصد عدد و سه را یکجا کرده در خمی مستعملی کرده
 آن مقدار آب بروی آن کنند که ثلث خم خالی ماند و اگر آب گرم باشد بهتر است پس آن خم را در سرکین اسپد فن کنند اگر
 ز ممتان بسیار سود باشد چهارده روز تا بیست و یک روز و الا کمتر تا جوش خورد و کف بر سر آورد کف آن را بگیرند و چون
 از جوش فرو نشیند رسیده باشد پس آنرا از خم بر آورد و عرق کشند و در آن عرق خولنجان دارچینی میلانی انیسون
 از هر یک در زده مثقال و نیم بهیچ لغاح بزر المنج سفید بهیچ تفت یزدی که بهیچ موته جنگلی است از هر یک پنج مثقال نان خواه بیست
 و پنج مثقال بادیان هفتاد و پنج مثقال بتیسه که معمول اطباء هند است و در حرف با ذکر میشود هشتاد مثقال ادویه را نیم کوفته
 عرق مذکور را بروی آن کرده یک شبانه روز بگذارند پس عرق کشد بطریق کلاب اگر ماده خواسته باشند همین زاده مثقال
 پیش از غذا و دو مثقال بعد از غذا بنوشند و اگر خواهند ادویه ذیل را داخل کرده مرتبه ثالث عرق کشند و ادویه این است
 گوشت برة املک و بزغاله فربه که استخوان و چربی آن را جدا کرده باشند از هر یک نیم من تبریز و در نسخه دیگر یکمن است
 گوشت مرغ جوان پنج قطعه گوشت دراج گوشت کبک از هر یک هفت قطعه گوشت قطا که بغار می سنک خوار و بهند لوه کویند
 پانزده قطعه گوشت کبوتر مختلف تازه پرواز آمله پنج قطعه گوشت کر و انک ده قطعه گوشت کنجشک نر خا نکی پنجاه قطعه
 مجموع را از چربی استخوان جدا کرده گوشت خالص آنها را ورق ورق کرده در چینی بسبا سه کشیز خشک صندل سفید
 قرنفل عود هند فی عود الصلیب کل سرخ صغتر فارسی زیره کرمانی جوز بو از هر یک ده مثقال کوفته بران گوشت ما
 نمباشند و در یک نقره یا موی تازه قلعي با تاش ملایم اندکی بود هند که گوشت ها شروع به پس دادن آب نمایند و آن
 و طوبت خشک نشود پس عرق مذکور را بروی آنها کرده بهمن سرخ بهمن سفید شقاقل مصري عود هندی عود الصلیب
 بهار نارنج زرنباد بسبا سه اشنه سنبل الطیب ساذج هندی سلیخه دانه میل قرنه الطیب از هر یک پنج مثقال کل سرخ
 کل سفید مسوی عربی وود صینی که بغار می کل مشکین و بهندی حیوئی نامند از هر یک نیم من تبریز داخل کرده عرق
 کشند عنبر اشهب زعفران از هر یک ده مثقال و نیم در ته مشربه به کد ارند تا عرق بر روی آن بچکد عرق آسونالیف
 آن مرحوم موافق گرم مزاجان تقویع تمام آورد و نشاء بخشد و اصحاب سودای محترقه و مایلخولای مراقی را بنهایت
 نافع است و صنعت آن قند سیاه بیست و چهار من تبریز پوست درخت مغیلان سه من تبریز در خم کوده آب بر روی آن
 کنند آن مقدار که ثلث خم خالی ماند پس خم را در سرکین اسپد فن کنند و بکن ارند که جوش خورد و از جوش فرو نشیند
 و بعد پس آن را بر آورد از عرق کشند و آن عرق را در ظرفی کرده صندل سفید سوهان کرده بیست مثقال کل نیلوفر

چهل مثقال کل کا وزبان یکصد و بیست مثقال تخم کاسنی نیم کوفته تخم خرفه مقشر مغز تخم خیارین کوفته از هر یک دو صل و چهل
مثقال مغز تخم کل و نیم کوفته دو صل مثقال کثب بید و بهارینک و سک اصلی پوست ملیله کابلی از هر یک سه صل مثقال پوست
بلبله آمله منقی از هر یک یکصد مثقال تخم کا هو یکصد و بیست مثقال کل سرخ چهار من تبریز کشنیز خشک بیست مثقال همه را
در عرق مذکور یک شبانه روز بخیمانند و عرق کشند و در وقت عرق کشیدن دو مثقال عنبر اشهب در قه مشرب به بکند از دل
* اطر یلال ابتدا لف و سکون طای مهمله لغت بر بوی است بمعنی رجل الغراب و حشیش آن را بعربی حشیشه الارض نامند
و جزر الشیا طین نیز گویند حکیم میر محمد مؤمن گفته که خلال و آن نوعی از اطر یلال است و خلال حلیل نبات اطر یلال است
و این هر دو توهم است و نیز گفته که رجل الطیر و رجل الزرور و رجل العقیق و رجل العقاب و رجل الغراب و رجل الزاغ
اینها همه نبات اطر یلال است و ترکی نبات اطر یلال را غا زا با غی نامند و در کوهستان و لورستان پای زاغان نامند و بهندی
کاک چنکی یعنی پای زاغ نامند و معنی نیز گویند و مستعمل تخم آن است و آن بسیار ریزه و تیره رنگ مائل بکبودی و طولانی
و بغایت تند و تلخ با حرافت و تند ی بود خوب اوتاز و سنگین آن است و گیاه او شبیه به شمش و گلش سفید و برکش متفرق و ساقش
مربع و در آخر بهار می رسد و آنچه سبز تیره شمیم بواز یانه است قصبی از دو قواست و تخم خلال گویند و بهترین آن مصری است
گرم و خشک است در هیوم محال و ریاح و جالی و مد و فضلات و مفتح سدد و منقبی کرده و مثانه و یکد رم آن با عسل جهت دفع ریاح
و ایلا و س مجرب است و ضما د آن زائل کنند و آثار جلد و برص ابيض و شافه آن مستاصل بلغم است و طلای آن مجفف قروح
و قدر شربتش از یکد رم تا سه درم با عسل یا شراب * معجون اطر یلال نافع از برای برص * صنعت آن اطر یلال یکد رم عاقر قرحا تریله
سفید زنجبیل از هر یک دانیکی با سه وزن ادریه عسل مصفی بشیرشند و بعد از تنقیه به سه هلات بیا شامند و در آفتاب نشینند
و موضع برص را مکشوف دارند تا آفتاب بر آن افتد و عرق کند در روز اول نهایت تا روز سیوم موضع برص آبله کرده بعد از
رفع زرد آب بالکلیه بر طرف میشود * معجون اطر یلال ساده از برای برص * صنعت آن بکیند اطر یلال چهل و پنج مثقال
کوفته بیخته با عسل یکصد و سی و پنج مثقال سرشته تا پانزده روز دوا زده درم آن را که شش مثقال و نیم دانک صیر فی است
تناول نمایند یقینا برص را زائل میگرداند و قلمی فرموده اند و آنچه کمترین در بدل اطر یلال یا فته در برص ضما د او طلاء
و شر باد زایندی است که آن را با بچی گویند با طین مغره * انس النفس نباتی است ربیعی شبیه بحر جیرو و برکش بی تشریف
و گلش مانند توه تیزک یعنی حرف زرد و برکهای سفید احاطه بر کل آن دارم و با حرکت آفتاب میل کند و مانند شاهانه
با عدم حرکت هوا حرکت مینماید و ساقش مربع مائل بسما هی و در مصر و اطراف شام بسیار است و در مجاری آبهای روین
و چون حیوان شیرداز از آن بخورد شمش زیاد میشود و خوردن آن شربا باعث نشاط و سرور میگرد و گرم است در درجه
دویم و در بیوهت معتدل و در فعال نا ئب مناب شراب است و مد و فضلات یعنی بول و شیر و حیض و عرق و مقوی حواس
است و طبیع آن در زاله هموم و تغریج مثل شراب است بدون مستی و خمار و اندکی از گلش همین اثر دارد و خلل بعقل نمیرساند
و مقوی حافظه است و قطور عصاره آن جهت قلع بیاض چشم مفید است و چهار درم از تخم آن با میخچه یا با شیر کوه سفند
مهیج باد است حتی در شخص صد ساله و مفتح است و رنگ و خضار را نیکو و سرخ کرد اند و بدن را فربه سازد و یوقان را زایل
کند و مضر کرده است و مصدش عسل و اکثا رش مورث دود مفاصل و شربتش تا پنج درم است و از عصاره و طبیعش تا
هفت درم و بدش آب انکور مطبوخ باد از چینی و زعفران * شراب انس النفس نافع جهت مالین و لیار و مراد سود اوی

صنعت آن بکیرند بکیرند و آب آنرا بکیرند و در یکمن آب آن نیم من نبات سفید داخل کرده بقوام آورند * باب الالف
مع الباء الموحدة * ابا زیر و وزن افاعیل ادویه و مصالح طعام است و بعضی گفته اند که اعم است از ادویه و مصالح و توایل
 و خواص طعام و بقول و این قول اقرب بصواب است و سبب انداختن توایل را باز یزد رطعاهها و دیکهایکی از اینچ امر است
 یا تحصیل لطافت و نفاست طعام است تا آنکه بگرداند آن را صاحب طعمی که قبول کند طبیعت آنرا و میل کند بسوی آن و هضم
 نماید آنرا زیرا که پلا و مرکب است از گوشت و برنج و روغن و این هر سه میباشند تغه و بی رائحه اند پس چون ابا زیر در آن اندازند
 و طعم و رائحه بهم رسانند قبول میکند آن را طبیعت و رومی آورد بسوی آن و هضم میگرداند آن را و سبب انداختن آن در طعام
 زهومت و کراهت رائحه طعام است تا آنکه بگرداند رائحه آن را طیب و بگرداند آن را بحیثی که دوست دارد طبیعت آن را
 و یابودت مزاج طعام است پس داخل کرده میشود در آن ابا زیر حاره از برای تعدیل مزاج و اصلاح آن و میل دادن آن را بسوی
 اعتدال و یا غلظت و دشواری هضم آن است تا آنکه بگرداند آن را لطیف و آسان گردد هضم آن و یا آنکه بگرداند طعام را لطیف
 و ملطف و مفتوح مجاری و صالح است از برای کسیکه بجمع آمده باشد در بدن از فضول بلغمی غلیظ از ج خام پس باین اسباب و
 اغراض خمره سزاوار آن است که بسیار کرده نشوند در طعام بجهت آنکه هرگاه بسیار کرده شوند میگرداند آلات غذا را آن آلاتیکه
 مرور میکنند غذا بر آنها و نیز بسیاری ابا زیر داخل است میکنند در کیموس کیفیت حاد و تحریفه و بسا باشد که بگردند سبب قروح
 و اوزام و امراض صعبه و ازین سبب میباشند مضار کیفیت خضون بسبب گردیدن از کیفیت طبیعی نسبت بمزاج آن شخص زیاده
 از مضار آن بزیادتی کمیت پس اصلاح آن است که در غذا داخل کرده نشود مگر مقدار ریز که حاصل گردد بآن مقدار اغراض مذکوره
 و غرض آخر از غرضهای نخسته اشبه بجلاج است چه کسیکه موافق باشد او را اغذیه ملطفه اشبه است به بیمار از اصحاب پس ازین
 جهت استعمال ابا زیر حاره درین غرض میباید که زیاده از غرضهای دیگر باشد و اما ابا زیر حاره و فیه نزد اطباء و طباحین نمک
 است و سرکه و آبکامه و فلفل و دار فلفل و دار چینی و قاقله و خولنجیان و زیره کرمانی و کشنیز خشک و کرویاز صغیر و انجدان و کاشمش
 و فانیخواه و بادیان و شنبه و زعفران و اشتر غار و زنجبیل و قورنفل و شونیز و ماهیت و مزاج و افعال و خواص و مضار و مرکب در
 موضعش ذکر کرده میشود انشاء الله تعالی * و اما ابا زیر و افایه که بجهت امر باه در اغذیه داخل کرده میشود پس آن جرجیر
 است و تخم شلغم و تخم کتان و حب الزشاد و حرف بابلی و زعفران و زنجبیل و دار چینی و بوزیدان و لسان العصفیر و تودری
 و سرخ و تودری زرد و بهمن سرخ و بهمن سفید و خولنجیان و لب حب القرطم و مغز حب القطن و میباشیم محتاج بخطایین ادویه در
 اغذیه با هیته از برای اد رار منی * ابراهیمیه طعامی است مرکب مانند زیر باج الا آنکه بعضی سرکه درین آب غوره میکنند یا
 هر که را مقطر نموده داخل مینمایند * صنعت آن بکیرند گوشت بره را و قطعه قطعه نموده با یک عدد پیاز و نمک بقدر حاجت
 در آب بجوشانند و کف آن را بالتمام بکیرند پس آن را از آن آب بیرون آورده بار و غن کویا کوسفند سرخ کرده با مصالح کرم و
 پیاز پس آب و نمک بقدر حاجت داخل کرده زیره کرمانی و دار چینی دانه هیل کشنیز خشک از هر یک قدری در پارچه کتان
 بسته در آن اندازند و بپزند بعد از آن آب غوره و یا هر که مقطر و قدری قند سفید بمقدار یک چاشنی آن لذیذ گردد و مغز بادام
 شیرین ریخته کرده در آن داخل کرده چند جوش دیگر داده کشیده بانان و یا با چلا و بخورند و این غذای معتدل است مانند
 زیر باج و موافق معد و رکب است و مقوی قلب و مفرج و با ادویه حاره این غذا اندکی عود هندی داخل میکنند از برای زیادت
 تقویت معد و قلب و بعضی گفته اند که ابراهیمیه آشامی است که با آب غوره و قند و عود هندی را در دینه حاره و مغز بادام و کلاب و گوشت

موقع یا بزغاله ترتیب دهند و نزد اطبا این غذا مفرح و مقوی معده و دل و جگر است * ابریشم بکسر و فتح همزه و سکون بای موحل و ز
 کمر زای مهمله و سکون بای مثناة تحانیه و فتح و ضم شین معجمه بلغث عربی حریر و قزو بغار سی ابریشم و بتوکی ایملک و بیونانی بری
 و بهندی ریشم و بیونانی شتار یا نامند و مراد از آن در دویه پیلله ایست که کرم آنرا سوراخ نکوده باشد که بیرون رود و بهترین آن
 پیللهای بزرگ بالید و زرد رنگ پورا بریشم است که بشکل رطب کوچک فر بهی باشد و آنچه در آب بخته و نیز از آن کشید و با شند عربی
 حریر کوبند و قزاسم نوعی از ابریشم است که کرم آن پیلله را سوراخ کرده بیرون رفته باشد و فی الحقیقت قزورای این نیست بلکه
 نوعی دیگر است که کرم ابریشم در بعض درختها مانند کنار و توت خانه بندد و پیلله سازد و آنچه در آفتاب کند ارنه تا کرم آن بمیرد
 آن را ابریشم خام کوبند و ابریشم خام خا و یا بس است در درجه اولی و بعضی گفته اند که معتدل است در خشکی و تری و مقوی قلب
 به نهایت و از مفرحات است و تفریحش با الخاصیت و معین است بر خاصیت آن حرارت و بیوسه معتدل له آن که موجب تلطیف و نشف
 و طوبیت روح است پس روح زانورانی و معتدل فرح میسازد و تقویت ابریشم نیست مخصوص بر وحی و حالی درون حالی بلکه
 در همه احوال ملایم جمیع ارواح است حتی آنکه تقویت روح کبلی میکند که عبارت از روح طبیعی است و روح دماغی که عبارت
 از روح نفسانی است و روح قلبی که عبارت از روح حیوانی است و مقوی قوت حافظه و ذهن و با د و جهت خفقان و ضعف معده و
 ریه و تحمیل بدن نافع است و پارچه حریر محض قرمزی را چون بخون رعان تو کرده خشک نموده بسوزانند و خاکستر آن در بینی
 و مندر رعان را باز دارد و مجرب است و شراب آن که آن را در آب بخته و با شکر سفید بقوام آورده باشند مفتح مد ها و مقوی قلب
 و بیکو کردنه رنگ رخسار است و محرق آن ضعیف تر است از مقرض آن در اثر به لیکن نافع است از برای قرحه و د معده و هلاق و
 جرب چشم و قدر شربتش از یکدرم تا سه درم و بد لش مر و اید محرق مغسول است و لباسهای بافته ابریشم و حریر محض کرم و
 لطیف است و پوشیدن آن ملایم و نرم و فر به میگرداند بدن را و موجب سرور است لیکن پوست بدن را رقیق میگرداند و اصلاحش
 آن است که با ریسمان پنبه آمیخته بافته بپوشند و بافته ممزوج با ریسمان را بر بی قطنی و بغار سی ایله و بهندی موتی نامند
 و اکثر مشهور بر مشروع است با تمام آن سجد بن زکریا گفته که لباس ابریشمی کرم و تر از کتان است و موجب صلابت بشره است
 و لباس کتان بر عکس این است و ثیاب قز که آن را کرم سوت نامند حار و لطیف است و پوشیدن آن پیران را نافع است و مزاجهای
 سرد و زنان را در هواهای سرد و خون را کرم میگرداند و اصلاحش آن است که با خیوط پنبه بافته لباس ساخته بپوشند و از خاصیت لباس
 ابریشمی آن است که مانع تولید شپش است در بدن که میگوید آنرا بپوشد * بیان طریق استعمال ابریشم در مشروبات گفته اند که
 بهترین طرق استعمال آن آنست که آن را بنهایت نرمی مقرض نموده قرضی بلیغ و با جواهر مثل مروارید و کهر با و بعد و هائو
 جواهر و ادویه مفرح قلب خشک بدن و سقی مانعی مانند آب و کلاب بر روی سنگ سماق سائیده بکار برند و گاهی استعمال کرده
 می شود در ادویه ماکوله محرق آن یا آنکه پیلله ابریشم را که ابریشم از آن جدا نکرده باشند گرفته و ابریشم را از آن جدا نمایند
 که مانند پنبه ندای کرده باشد و قدری بریان نموده در هاون نقره یا سنگی یا آهنی یا برنجی که اطراف دهته آن شکسته نشده
 باشد که ریزهای برنج داخل ابریشم گردد و بکوبند و چون در حین کوبیدن تخته گردد باز قدری بریان نمایند و بکوبند و چون باز
 منجمد گردد باز بریان نمایند و بکوبند تا تمام کوبیده و نرم گردد و از پارچه تنگی کند رانیده با جواهر صلایه نمایند زیرا که تقریض
 آن در نهایت ریزگی بسیار دشوار است و اگر در وقت کوبیدن قدری نخود بریان مقشر داخل آن نمایند بزودی کوبیده و بحیار
 نرم میشود و بعد آنکه قدری کوبیده شود در پارچه تنگی کرده مکرر حرکت دهند تا آنچه آرد نخود منزعج آن است و رفته ابریشم

قیم گرفته بماند بعد از آن را نرم گرفته بپخته با جوار هر با زمانید استعمال نمایند * دستور احرار ابریشم آن است که بکیرند ابریشم خام را ورزیده ریزه کرده در ظرف هغالی یا طبق آهنی پاکیزه کرده بر آتش آخگر کنند و دایم بکفجه آهنی یا بخوب صندل برفهم زنند تا قابل شائیدن شود پس آن را سوده در معاجین و مغرحات و ضمیرها را شوبه بکار برند و یگویی گفته که احرار ابریشم مانند احرار صوف است و احرار صوف را چنین بیان نموده اند که بکیرند صوف نقی را و شانه کنند و مقداری بپزند آنکشت بپینند و در ذیک مس سرخ یعنی قلعی ناکرده بوسر آن طبق هغالی که هو زخی در وسط آن کرده باشند گذاشته و اطراف آن را بکل حکمت گرفته بکنارند بر آتش تا سوخته شود و علامت بلوغ آن آنست که از سوراخ طبق دود هیاه بیرون نیاید می فرمایند که طریقه اول بهتر و انست است و محرق مغسول آن چون استعمال کرده شود درادویه چشم نافع است و نیست غیر محرق آن مستعمل درادویه موضعیه چشم * فصل در بیان خمیره های که اصل و عمود در آنها ابریشم است * خمیره ابریشم که تقویت اعضای رئیس و از و اح و قوی نماید * صنعت آن ابریشم خام رفیع یکصد و پنجاه مثقال ابریشم مقروض پنجاه مثقال طباشیر سفید ده مثقال یا قوت رمانی لعل بد خشبی مروارید ناسفته کهر بای شمعی بعد ورق نقره شب سبز تخم خرفه مقشرا از هر یک پنج مثقال ورق طلا سه مثقال شربت سیب شیرین شربت بنفشه از هر یک صد و پنجاه مثقال قند سفید یک من تبریزی چمنرا شهب سه مثقال بد ستور مقروض مرتب نمایند یعنی یک صد و پنجاه مثقال ابریشم راد و کلاب و آب باران طلا تاب و نقره تاب دوشبانه روز خیسانید پس جوشانید و نیکو مالید صاف نموده با شربت ها و قند بقوام آورد و ادویه را گرفته بپخته بآن برورند * خمیره ابریشم دیگر نافع از برای تقویت از و اح دماغی * صنعت آن ابریشم رفیع سه صد مثقال کلاب عرق بید مشک عرق شاهتره عرق کاوزبان از هر یک دو مینا یک مینی آب سیب شیرین آب انار شیرین از هر یک یکصد مثقال خولنجان قر نعل دار چینی ورق طلا محلول از هر یک یک مثقال عنبر ا شهب ورق نقره محلول یا قوت رمانی مروارید ناسفته از هر یک دو مثقال قند سفید نیم من تبریزی نبات سفید یکمن عمل مصفی نیم من شاه بد ستور مرتب نمایند * خمیره ابریشم از اقتراح آن مغفور که بجهت محد شاه ابن سلطان جهان شاه ابن شاه عالم معظم پادشاه بن پادشاه غازی محمد اورتک زیب عالم کیو کورگانی توتیب داده مقوی قلب حار است و دافع و سواس و خفقان حادث از اخلاط مستتره سوداویه و تغریج و نشاط و سرور آورد و مقوی جمیع اعضای رئیس و کلیه و معد است و اصلاح حال کرده نماید و گرمی کرده و عطش مقروط و ذیابیطس را از آن کرداند و مجرب و منافع بسیار دارد و هیچ ضرورت ندارد * صنعت آن ابریشم خام از پیله جد ا کرده نج نکرده یکصد مثقال در آب باران طلا تاب دو من و عرق بید مشک و کلاب از هر یک یک مینای یکمینی تبریزی عرق کاوزبان عرق نیلوفر از هر یک نیم مینا عرق فیل عرق صندل عرق کفری عرق کاکل از هر یک پنجاه مثقال دوشبانه روز خیسانید پس بخوشانند آنکه وزن آب زفته وزن عوقها بماند و بپاشانند و انغال آن را در ور کرده عرقها را صافی نموده نبات سفید نیم من تبریزی عمل مصفی پنجاه مثقال شربت فوا که شیرین شربت سیب شیرین شربت ریاس شربت امروود شربت انار شیرین شربت به شیرین شربت اترج از هر یک پنجاه مثقال داخل کرده بجوشانند و کف آنرا بکیرند و بقوام آورند پس بکیرند یا قوت رمانی مروارید ناسفته شب سبز با د زهر معدنی مروجان قرمزی کهر بای شمعی از هر یک دو مثقال و نیم لعل بد خشبی زهر د اعلی از هر یک یک مثقال و یکد آنک و نیم احجار را با کلاب بر روی سنگ سماق صلایه کرده تصویل نموده خشک هاخته وزن نمایند و ورق طلا و ورق نقره از هر یک دو مثقال و نیم هر دورا بغسل مصفی حل سازند ابریشم مقروض

کل کاوزبان کشنیز خشک مقشر صندل سفید غنچه کل سرخ بهمن سفید بهمن سرخ طباشیر سفید نشاسته تخم خرفه مقشر از هر یک
 پنج مثقال مغز تخم کدوی شیرین مغز تخم هند وانه از هر یک هفت مثقال ونیم عود قماری غرقی د و مثقال زعفران یک مثقال
 بد ستور خمیره مرتب نمایند و در نصف آن خمیره یک مثقال کافور قیصوری سائید و داخل نمایند نصف دیگر بغیر کافور باشد
 شربتیی از د و درم تا دو مثقال * خمیره ابریشم دیگر از اقتراح آن مرحوم بجهت نواب جها نمایی شاه زاده و الا قدر رضایلی میرزا
 بجهت رفع توحش و سرداد و سوس فاسد و رطوبت معد و مانع تولید رطوبات و دفع خیالات سوداویه و مانع تولید سودا و احتراق خون
 و مقوی باه * صنعت آن ابریشم خام از پیله جدا کرده پانزده سیر شاه جها نی کلاب عرق بید مشک عرق کاوزبان عرق نیلوفر از هر یک
 یکمن عرق صندل عرق هیل بوا عرق زردک از هر یک نیم من نبات سفید نیم من عمل مصفی شراب فوا که شیرین شراب صیاب اصفهانی
 شراب امرو و شراب انار شراب مغز جل از هر یک شصت مثقال صیرفی مر و ارید ناسفته یا قوت رمانی یشب سبز مر جان قورمزی
 کهر بای شمعی فاد زهر معد نی خطائی از هر یک سه مثقال لعل بد خشی زمر د اعلی از هر یک یک مثقال ونیم ورق طلا محلول
 ورق نقره محلول از هر یک سه مثقال ابریشم مقروض یا کو بیده با جواهر صلایه کرده چنانچه در صد ربیان شد کل کاوزبان
 کشنیز خشک مقشر صندل سفید کلاب سود بهمن سرخ بهمن سفید شقائق مصری غنچه کل سرخ طباشیر سفید از هر یک پنج
 مثقال خولنجان تود و کلکون تخم فرنج مشک عود هند ی خام با درنجبویه پوست زرد اترج از هر یک دو مثقال زعفران
 مشک ترکی عنبر اشهب از هر یک یک مثقال ونیم بد ستور مقور خمیره هازند شربتیی از هر یک مثقال تا دو مثقال * خمیره ابریشم
 دیگر از اقتراح آن مغفور مسرور و المزاج را موافق و در تقویت قلب و کبد و دماغ بی نظیر است * صنعت آن ابریشم از پیله
 جدا کرده خام رفیع پنجاه مثقال کلاب و عرق بید مشک و عرق کاوزبان از هر یک دو صد مثقال آب آهن تاب بقدر حاجت
 یک شبانروز در تابستان و در زمستان دو شبانروز بخیمه نند پس بجوشانند آن مقدار که وزن عرقها باقی ماند بمالند و بقشارند
 پس صافی نموده آب انار شیرین آب به شیرین آب صیاب شیرین آب امرو و از هر یک هه ارقیه من تبریز که هه ارقیه ثمن من تبریز است
 و من تبریز وزن ششصد مثقال صیرفی است آب نیشکر قند سفید از هر یک یک کچه ریک من تبریز عمل سفید خوشبوی جید
 مصفی نیم من تبریز مجموع را یکجا کوده بجوشانند و سفید تخم مرغ بران زده کف آن را بگیرند چون دیگر کف نیاید آن را
 صافی نموده بقوام آورند یا قوت رمانی مر و ارید ناسفته کهر بای شمعی از هر یک دو مثقال با دزهر معد نی صافی د و مثقال
 ونیم لعل بد خشی زمر د اعلی از هر یک یک مثقال صندل سفید کل کاوزبان غنچه کل سرخ شقائق مصری بهمن سرخ بهمن سفید
 طباشیر سفید کشنیز خشک مقشر از هر یک د و مثقال ونیم ابریشم مقروض پنج مثقال عنبر اشهب ورق طلا محلول از هر یک یک
 مثقال زعفران یک مثقال و یک دانک ونیم تخم خرفه پنج مثقال مشک تبیی چهار دانک ورق نقره محلول د و مثقال بد ستور
 مقور مرتب نمایند * خمیره ابریشم تالیف حکیم عماد الدین محمود منقول از خط ولد ارشد معز الیه حکیم محمد باقر معروف
 بمیرزا بزرگ و قلمی نموده که این نسخه معمول من است * صنعت آن ابریشم خام رفیع اعلی یکمن عرق کاوزبان عرق بید
 مشک عرق شاهتره کلاب از هر یک یک من آب صیاب شیرین آب انار شیرین آب امرو و چینی آب به شیرین از هر یک دو صد مثقال
 ابریشم را در عرقها بخیمه نند هه شبانروز پس آب میوه اراد را تا قیل نقره بجوشانند تا ثلث بمالند و در چین جوشانند و ادویه که ذکر
 کرده میشود در کیسه کتانیه کرده دران اندازند و آن کیسه را به تیر معجون هازی که از چوب صندل باشد بمالند تا قوت
 ادویه بآنها باز داده شود و ادویه این است مصطکی سنبل الطیب از هر یک نیم مثقال دانه هیل بوا قور نفل از هر یک یک مثقال

دار چینی سیلانی سه مثقال عود قماری خام غرقی سازج هندی از هر یک يك مثقال جو زبوا بمبا سه از هر يك نیم مثقال زعفران
يك انك مجموع را نیم كوفته در کیسه كتانی کرده دران اندازند بعد از آنكه ثلث عرقها را بها بماند کیسه را نیکو بمالند و بفشارند
و همچنین ابریشم را پس هر دورا در کنند پس نبات سفید و قند مکررا از هر يك دو من عمل مصفی نیم من داخل کرده بقوام آورند
و از آتش بر كوفته عنبر اشهب چهار مثقال ورق طلا يك مثقال ورق نقره يك مثقال و نیم مشك خالص يك مثقال مجموع را دران
داخل کرده تیر بزندان تا خمیر شود و در ظرف چینی نگاهدارند و اگر خواسته باشند در آخر مصطکی رومی زعفران درونج
عقربی بهمین سرخ بهمین سفید قرنفل سك المسك عود قمار ری خام دانه هیل صندل سفید صودا از هر يك يك مثقال كوفته نیمخته
داخل نمایند مناسب و اقوی است * خمیره ابریشم دیگر از قند مای اطبا نافع است از برای تقویت قلب و جمیع اعضای رئیس و
از برای خفقان بارد و بواسیر و توحش سودا و یه و اقسام مالیخولیا و از برای تقویت باه و تسهیل بدن * صنعت آن ابریشم مقروض
سه صد مثقال يك شبانروز در يك هزار و سه صد مثقال آبی كه آهن تافته چند بار دران سرد کرده باشند بخیسانند پس بجوشانند
تا به ثلث رسد ابریشم را فشرده بیرون آورند پس بکیرند کل کار زبان بیست و پنج مثقال بادرنجبویه پانزده مثقال در سه رطل
آب بجوشانند تا بیک رطل رسد پس آن را بیالایند و اضافه آب ابریشم نمایند و با سه صد مثقال قند مکررا بقوام آورند و بکیرند
عنبر اشهب ورق طلای محلول از هر يك يك مثقال و نیم ورق نقره محلول مرورایدنا سفته صلایه کرده مصطکی رومی از هر يك
دو مثقال دران داخل کرده به تمر معجون سازی بر هم زنند تا خمیره شود و در ظرف چینی نگاهدارند * خمیره ابریشم دیگر اصحاب
برودت مزاج و نسیمان را نافع است * صنعت آن ابریشم خام پنجاه مثقال بکلاب و عرق بادرنجبویه از هر يك يك مینا آب بقدر
حاجت يك شبانروز بخیسانند پس بجوشانند و بمالند و بفشارند و بیالایند شربت فواكه شیرین نیم تیر نبات سفید عسل
مصفی از هر يك سه چهار يك من تمر نیمه را در آب ابریشم داخل کرده بجوشانند و كف آن را بکیرند و بقوام آورند پس بکیرند
مرورایدنا سفته یا قوت رمانی زمره باد زهر معدنی از هر يك دو مثقال و نیم لعل بد خشکی باد زهر حیوانی اصطهبا ناتی از هر يك
يك مثقال همه را بر روی سنگ سماق بکلاب صلایه نموده کهرای شمعی سه مثقال دارچینی عود قمار خام سازج هندی زربناه
درونج عقربی زرنب غنچه کل سرخ عود الصلیب بمبا سه جو زبوا بهمین سرخ بهمین سفید خولنجان دانه هیل اسطوخودوس و ج ترکی
بادرنجبویه اسارون بزرسیسالیوس از يك چهار مثقال ورق طلا محلول پنج مثقال عنبر اشهب مشك تمی خالص از هر يك
يك مثقال زعفران دو مثقال بد ستور مقرر مرتب نمایند و سه حصه نموده يك حصه را نیم مثقال چند بید ستودا داخل نمایند و چون
از برای کسیكه این شراب را تالیف نموده معتاد به منشط بود و حصه دوم را يك مثقال چند بید ستور و پنج مثقال چرس اول داخل
نمایند و حصه سوم را بغیر چند بید ستور و چرس نگاهدارند شربتی از حصه كه بغیر چرس و چند بید ستور است دودرم و از آنچه
با چند است يك درهم و نیم و آنچه با چرس است نیم درم تا يك درم * خمیره ابریشم دیگر ابریشم خام از پیل جلا کرده بکسر
و پنجاه مثقال قند سفید نبات سفید از هر يك يك صد و پنجاه مثقال عسل مصفی بیست مثقال کلاب عرق بید مشك از هر يك
دو مینا مصطکی قرنفل سازج هندی دارچینی درونج عقربی از هر يك نیم مثقال زعفران يك مثقال صندل سفید سه مثقال
عنبر اشهب پنج مثقال ورق طلا دو مثقال ورق نقره پنج مثقال آب سیب شیرین آب به شیرین آب امرو و آب انار شیرین
از هر يك پنجاه مثقال و اگر نه باشد آن اشربه فواكه داخل نمایند و الا بغیر فواكه نیز میتوان ساخت ابریشم
واریزه ریزه نموده در کلاب و عوق بید مشك و شبانروز بخیسانند پس با شربتها و نبات و یا قند بوزن آنها بقوام

آوردند و دویه را بدست و مقرر بر آن بمشردند شربت از هر يك مثقال تاد و درم * خمیره ابریشم دیگر که در تقویت قلب
بی نظیر است و منافع بسیار دارد * صنعت آن ابریشم خام پنجاه مثقال کلاب چهار رطل عرق بید مشک دو رطل
ابریشم را در عرقها سه شبانروز بخیمانند و با آتش ملایم بجوشانند پس خوب بمالند و به فشارند و صاف نموده با قند و عمل از
هر يك پنجاه مثقال بجوشانند و کف آنرا بکینند و صاف نموده بقوام آورند پس بکینند عنبر اشهب چهار مثقال ورق طلا سه
مثقال ورق نقره یک مثقال در آن حل کرده ابریشم مقرض کل کا و زبان طبا شیر سفید غنچه کل سرخ عود قماري خام صندل
سفید سرده از هر يك دو مثقال مصطکی یک مثقال مروارید ناسفته دو مثقال کهر با مرجان قرمزي از هر يك يك مثقال هرسه را
برسنگ سماق صلايه کرده مشک خالص يك مثقال تدمه ادویه را کوفته بپخته در قند و عمل بقوام آورده مخلوط کرده برهم زنند و در
ظرف چینی نکاهند شربت از هر يك مثقال * خمیره ابریشم از متاخرین معده و دل و جگر را قوت دهد و خفقان و غشی و توحش را
زایل گرداند و نشاط و سرور آورد و شکم به بندد * صنعت آن ابریشم خام پنجاه درم در آب آهن تاب یا طلا تاب بخیمانند پس
بجوشانند و بمالند و بفشارند و ابریشم را در کرده پس بکینند کا و زبان یا در نجبویه کل کا و زبان فرنجمشک سنبل الطیب غنچه
کل سرخ اشنه از هر يك دو مثقال در کلاب بخیمانند و بجوشانند و بپالایند و اضاف آبی ابریشم نمایند و در دیک کنند و نبات سفید
بقند و حاجت داخل کرده بقوام خمیره آورند پس کهر بای شمعی مروارید ناسفته شش سبز از هر يك دو درم یا قوت رمانی يك
درم همه را با کلاب صلايه نموده صندل سفید بکلاب سرده درم ورق طلا ورق نقره مخلولین عنبر اشهب مصطکی از هر يك
یک درم ابریشم مقرض چهار درم زعفران مشک تبتی بکلاب سرده از هر يك نیم درم در آن داخل کرده به تیر معجون جازي برهم
زنند تا نیکو مخلوط شود و در ظرف چینی نکاهند شربت از هر يك دو مثقال * خمیره ابریشم دیگر * صنعت آن ابریشم مقرض يك اوقیه
عود قماري صندل سفید ورق نقره عنبر اشهب از هر يك يك مثقال اشنه سنبل الطیب ورق طلا از هر يك نیم مثقال زعفران
چهار دانك آب سیمب شیرین آب انار شیرین آب به شیرین آب امرو و شیرین عرق بید مشک عرق کا و زبان کلاب از هر يك
پنجاه مثقال قند سفید نیم من تیریز قند و آبها و عرقها را بقوام آورده ادویه را داخل کرده تیریزند تا خمیره گردد و در ظرف چینی
نکاهند از هر يك مثقال تاد و مثقال * خمیره ابریشم منافع بسیار دارد و در تقویت قلب بی نظیر است * صنعت آن ابریشم
مقرض خام پنجاه مثقال کلاب چهار رطل عرق بید مشک دو رطل ابریشم را سه شبانروز بخیمانند پس با آتش ملایم بجوشانند تا
قوت ابریشم بعرقها باز داده شود پس بمالند و بفشارند و صافی نموده بکینند دو رطل قند سفید يك رطل عمل مصفی داخل کرده
بجوشانند و کف آنرا بکینند و بقوام آورند پس عنبر اشهب چهار مثقال ورق طلا سه مثقال ورق نقره يك مثقال در آن حل نمایند
پس ابریشم مقرض کل کا و زبان طبا شیر سفید غنچه کل سرخ عود هند بي خام صندل سفید از هر يك دو مثقال مصطکی رومي
یک مثقال مروارید ناسفته دو مثقال کهر بای شمعی مرجان قرمزي از هر يك يك مثقال هرسه را برسنگ سماق بکلاب صلايه نموده
مشک ترکی یک مثقال ادویه را کوفته بپخته در قند سفید و عمل بقوام آورده بمشردند و برهم زنند تا نیکو مخلوط شود و در ظرف چینی
نکاهند از هر يك مثقال * خمیره ابریشم دیگر که مقوی قلب و دماغ و کبد است و منافع دیگر نیز دارد * صنعت آن ابریشم خام
ده مثقال يك شبانروز در آب با آن بخیمانند و کا و زبان و برک فرنجمشک و با در نجبویه از هر يك يك مثقال در سی مثقال کلاب و
پانزده مثقال عرق بید مشک نیز بخیمانند پس هر يك را با آتش ملایم جوش دهند تا بنصف رسد مالیده صاف نمایند نبات سفید
و عمل مصفی از هر يك پنجاه مثقال در آن آبها بپخته با آتش ملایم بقوام آورند و بعد از آنکه کف آن را گرفته باشند و آنرا آتش بر

گرفته چهار مثقال ابریشم مقرض و از هر يك گل کا و زبان مروارید ناهفته بکلاب سوده عنبر اشهب دو مثقال
 کهر باي شمعي حجر اشهب برک فرنيچمشک مصطكي از هر يك يك مثقال عود هندی غرقى خام صندل سفيد مشک اطن خالص ورق
 نقره ورق طلا محلولين از هر يك نيم مثقال بآن بهر شدند سرشتني نيكو شربتى دو مثقال با کلاب و عرق بيد مشک بقدر حاجت واکر
 از برای محرور المزاج ترتيب دهند عنبر را نيم مثقال نمايند * خميره ابريشم حکيم صالح خان * صنعت آن ابريشم خام
 هفتاد و پنج مثقال در پانصد مثقال کلاب بيست روز بخيما نند و هر روز دست بمالند تا لعاب ابريشم تمام بر آيد پس کلاب را
 با ابريشمی که در آن خيما نیده اند بجوشانند و بمالند و بفشارند و صافي نموده با نبات سفيد سه صد و بيست و پنج مثقال بقوام
 آورند و بمحوط نيكو برهم زنند و گل کا و زبان برک بادرنجويه صندل سرخ از هر يك دوازده مثقال قرنفل دانه ميل بوا سنبيل
 الطيب اشته عود قماري خام از هر يك شش مثقال زرشک متقى دوازده مثقال عنبر اشهب مشک تبتي از هر يك نيم مثقال ورق
 طلا ورق نقره محلولين از هر يك يك مثقال بد متور مقرر بآن بهر شدند و به مسوط برهم زنند تا خميره گردد و در ظرف چيني
 نگاهدارند * خميره ابريشم حکيم محمد رضا * صنعت آن ابريشم خام بيست و پنج مثقال در ده صد و هفتاد و پنج مثقال آبیکه مکرر
 آهن را گرم کرده در آن سرد کرده باشند یک شبانروز بخيما نند پس در یک سنگی کرده بجوشانند تا بنصف رسد پس چهار
 صد مثقال قند سفيد داخل کرده بجوشانند تا بقوام آيد خولجان و ج تركي مصطكي رومي از هر يك ده مثقال زعفران يك مثقال
 گرفته بپخته بآن بهر شدند و بمحوط نيكو برهم زنند تا خميره شود و در وقت حاجت بکار برند شربتى چهار مثقال * خميره ابريشم با
 موميائي که آن مرحوم بجهت راى خوشحال بچند ديوان خالصه شريفه تاليف نموده اند * صنعت آن عود هندی عودا للصليب سنبيل
 الطيب مصطكي رومي دار چيني قرنفل جوز بوا کبا به چيني قافله کبار دانه ميل معد هندی اذخر مکي پوست زرد اتوج تخم
 بادرنجويه تخم بادروج راز يانه موزنجوش تمام زنجبيل دار فلفل از هر يك بيست و پنج گرم مرواريد ناهفته بسد کهر با از هر يك
 بيست و پنج گرم يا قوت زماني مجده درم لعل بد خشى دوازده درم بهمن سفيد بهمن سرخ زرنباد هاذج هندی در زنج از
 هر يك بيست و چهار درم مشک خالص موميائي دارا بچند عنبر اشهب از هر يك ده درم ورق طلا ورق نقره محلولين از هر يك دوازده
 درم ابريشم خام نيم من ابريشم رادر کلاب يكمن و آب آهن تاب و آب طلا تاب از هر يك درم يك شبانروز بخيما نند پس بجوشانند
 و متصل بمالند تا بيکمن آب برسد فرود آورده سرد کرده نيكو بمالند و بفشارند و ثفل آن را دور کنند پس عمل هليله مر با ده
 وزن ادويه داخل کرده بقوام آورند و جوارا با کلاب صلايه کرده و عنبر اشهب و موميائي را در قند مضاعف چنانچه در
 عنبر و موميائي مذکور خواهد شد انشاء الله تعالى با روغن پسته يا چلغوزه يا بادام کداخته و باقي ادويه را گرفته و
 بپخته يا آنکه موميائي و عنبر را در روغن بلهان يك توله کداخته بد متور مقرر همه را با عمل مذکور تركيب نمايند * خميره
 ابريشم از اقتراح آن مغفور ميرور بجهت رضا قلي ميرزا ولد ارشد نادر شاه * صنعت آن ابريشم خام از پيله جدا کرده پانزده
 هير من تيريز کلاب عرق صندل عرق ميل عرق بيد مشک عرق کا و زبان عرق نيلو فرا از هر يك يك مينای يك منى نبات
 سفيد سه چهار يكمن تيريزي عمل مصفى شراب فوا که شيرين شربت سيب شربت امرو د شربت آنار شيرين شربت به شيرين
 از هر يك شصت مثقال ابريشم را با آب باران ده شبانروز بخيما نند و بجوشانند تا ثلث آب بمالند ابريشم را نيكو ماليد و بفشارند و
 آب صافي نموده عرقها و شربتها را داخل کرده بقوام آورند پس تيريزند تا قوام تر بيست آن شکسته شود عنبر اشهب مشک تبتي
 از هر يك يك مثقال و نيم با نبات سفيد سوده داخل کرده برهم زنند پس زعفران يك مثقال بکلاب سوده داخل نمايند پس ورق

طلا و ورق نقره از هر يك سه مثقال بعمل حل گردد داخل نمایند پس مرور يك ناصفته و فاد زهر معدني يا قوت رمانني كه براي
شعبي يشب كافوري مرجان قرمزي لعل بك خشبي زمرد از هر يك يك مثقال و نيم ابريشم مقرض كل كاوزبان كشنيز خشك صندل سفيد
غنچه كل مرغ بهمن مرغ بهمن سفيد شقال مصري خصية الشعيب مصري طبيا شير سفيد از هر يك پنج مثقال عود هندي بادر نجبويه
از هر يك دو مثقال مایه شتر اعرابي يك مثقال كوفته بخته بان بسر شند شوبنی دو مثقال * خميره ابريشم قرمزي * صنعت آن ابريشم
خام از پيله جدا كرده پنجاه درم آب ميست شيرين هفتاد و پنج درم نبات سفيد يكصد درم اجزا را سواي نبات بجوشانند تا بربع
رمد پس بمالند و بهالاليند و نبات را كوبيد داخل نمایند و بقوام آورند پس بكمرد مرجان قرمزي مرور يك ناصفته لا جورد
منحول از هر يك دو مثقال عنبر اشهب سه درم عود هندي قرفة الطيب از هر يك يك درم ورق طلا نيم درم مشك ربع درم
بل متوربان بسر شند شوبنی يك مثقال نادر مثقال * فصل در بيان موقوفاتيكه اصل و عمود در آنها ابريشم است * موقوف ابريشم
لوگوی از اقتراح آن مرحوم مغفور كه بجهت بندگان نواب جهانباني شاهزاده والا كه تاليف نموده مفرح است و عمود آنرا
دفع كنند و معدنه را قوت دهد و خون را صافي گردانند و مانع توليد سودا و بلغم اسهال و اعصاب را قوت دهد و مقوي اعصاب رئيسه و
اعضای تناسل است و مقوي باه * صنعت آن ابريشم خام مقرض دو مثقال ورق كل مرغ مرور يك ناصفته صندل سفيد
طبيا شير سفيد كل كاوزبان كشنيز خشك مقشر حب الاس مرجان قرمزي از هر يك يك مثقال بادر نجبويه يك مثقال و نيم كل مختوم
هود قماري خام قرنفل مشك تركي كهرياي شعبي عنبر اشهب از هر يك نيم مثقال جد و از خطائني زعفران ورق طلا و زرق نقره
مايه شتر اعرابي از هر يك دودانك طي البرسم موقوف سازند شوبنی دو درم آتريا صيغ با شير شتر يا با عرق كاوزبان و شربت ميست
شيرين يا با شراب ريحاني مزوج با عرق كاوزبان بنوشند * موقوف ديكر مقوي قلب و خفقان جارد و توحش را زائل كند
* صنعت آن صندل سفيد صندل مرغ طبيا شير سفيد كشنيز خشك مقشر مرجان قرمزي آمله منقي از هر يك يك مثقال مرور يك
ناصفته دو مثقال زهر مهره خطائني يشم سبز يشم كافوري لعل بك خشان زمرد اطل عقيق يمني ورق نقره محلول از هر يك نيم
مثقال ورق طلا محلول طين مختوم هر يك ربع مثقال احجار را جدا جدا ابر سنك سماق با كلاب و بيد مشك صلايه نموده
سه مثقال ابريشم مقرض در غايت تقريض با جواهرات خشك بك و ن مائعي يكي با صلايه نموده در آخر باقي ادويه را بان
ضم كرده قدر صلايه نموده در ظرف چيني يا شيشه نگاهدارند شوبنی يك مثقال با كلاب و عرق بيد مشك و عرق كنب بيد و
عرق نيلوفر از هر يك پنج مثقال تخم بالنگو نيم مثقال بوز قطونا يك مثقال بران پاشيده بنوشند * موقوف ديكر نافع از براي
خفقان بارد و توحش و ضعف قلب را زائل كند و دماغ را قوي گردانند و منافع ديكر نيز دارد * صنعت آن يا قوت رمانني يا قوت
زرد مرجان قرمزي لعل بك خشبي عقيق يمني كهرياي شعبي از هر يك يك مثقال كل كاوزبان دانه هيل بادر نجبويه از هر يك
يك مثقال و نيم برك كاوزبان دو مثقال قرنفل مصطكي عود غروي خام از هر يك يك مثقال و ربع مثقال زعفران يك مثقال عنبر
اشهب مشك تبتي ورق طلا و ورق نقره از هر يك نيم مثقال ادويه كوفته بخته جواهرات را برروي منك سماق با كلاب صلايه
نموده ورق طلا و ورق نقره را حل كرده ابريشم مقرض در نهايت باريكي چهار مثقال با جواهرات باز برروي منك سماق خشك
مائيد در آخر باقي ادويه را بان مزوج كرده قدری محق نموده در ظرف چيني يا شيشه نگاهدارند شوبنی يك مثقال با كلاب
و شربتهای مناهب تناول نمایند * فصل در بيان شراب مائيكه اصل و عمود در آنها ابريشم است * شراب ابريشم جهت تقويت
قلب و جميع اعضاي رئيسه و قوی و ارواح و معدنه نافع * صنعت آن ابريشم سفيد شفاف خام يكصد و پنجاه مثقال كلاب عرق

بيد مشك از هريك در مينا قند سفيد نبات سفيد عمل مصفى از هريك صل و پنجاه مثقال مصطكي زعفران سازج هندی قرنفل
 دارچيني درونچ عقربي از هريك نيم مثقال صندل سفيد ده مثقال عنبر اشهب پنج مثقال ورق طلا محلول دو مثقال ورق نقره
 محلول پنج مثقال آب صيب شيون آب به شيون آب انار شيون آب امروء و اگر آب ميوها نباشد ربوب و يا شربه آنها را داخل
 نمايند و اگر آنها نيز نباشند بغير آنها با نبات و عمل مرتب نمايند و ابريشم را چون بقدر نيم بند انگشت ريزه ريزه کرده در كلاب
 و آب بازان و اگر نباشد عرق آب نخيسانند واد و به نيم گرفته سوای مصطكي زعفران و عنبر و ورق طلا محلول و ورق نقره محلول
 در پارچه كتاني بسته در آن اندازند و يك شب نوز نخيسانند پس بجوشانند چون آب برود و وزن عرقها بماند آنرا صافي كرده
 شربتھا داخل نموده كيمه اد و به را در آن اندازند و بجوشانند تا بقوام آيد و متصل كيمه را محكم مالیده فشرده دور كنند و عنبر و
 مصطكي را در آن داخل كرده پس ورق نقره و ورق طلا محلولين و زعفران محلول در كلاب داخل كرده برهم زنند و فرود آورده
 تير بزند تا نيكو درهم شود سرد كرده نگاهدارند * شراب ابريشم ساده از اقترار نواب غفران مآب يعني حكيم سيد محمد هاشم مخاطب
 بحكيم معتمده الملوك سيد علويخان محمد شاهي نافع از برای جميع امراض سوداوي و بلغمي و جميع امراض قلب و خفقان و امراضيكه
 بمشاكلت قلب باشد مانند دوران رسد و رسا نوا امراض سوداوي قلب و دمانغ * صنعت آن ابريشم خام ثلث بگرطل در شش رطل
 كلاب در شب نوز نخيسانند و بجوشانند تا بچهار رطل رسد پس ابريشم را نيكو بمالند و بفشارند و دور كنند و باز ثلث رطل ابريشم
 خام ريزه كرده در آن اندازند و دور و زديكر نخيسانند پس بجوشانند تا سه رطل باقي بماند بمالند و ابريشم را دور كرده سه رطل
 نبات سفيد داخل كرده بقوام آورند و در آخر دو مثقال عنبر اشهب و نيم مثقال مشك قمتی خالص سوده داخل نموده برهم زنند
 تا نيكو مخلوط شود در مرتبان چيني كنند بعد سرد شدن نگاهدارند شربت يك اوقيه با عرق كا و زبان ده مثقال و تخم فربج مشك
 يك مثقال بنوشند و بجهت دوار رسد ركشيز خشك مقشور در عرق كا و زبان شيوه كشيده در آن شربت داخل كرده بنوشند
 * شراب ابريشم ديكر كه همان منافع دارد * صنعت آن ابريشم خام بيست و هشت مثقال كلاب عرق بيد مشك از هريك يك صد
 و بيست مثقال عرق كا و زبان عرق شاهتره از هريك شصت مثقال ابريشم را سه شب نوز و زديكر نخيسانند و دور و زديكر
 ابريشم را نيكو بجوشانند و بمالند و بفشارند پس يك صد و شصت مثقال قند سفيد و هي و پنج مثقال عمل مصفى داخل كرده
 بقوام آورند و در اثنای طبع صندل سفيد سوده ده مثقال قرنفل صندل الطيب دارچيني مصطكي دانه ميل عود هندی خام سازج
 هندی زعفران از هريك يك گرم نيم گرفته در كيمه كتاني كرده در آن اندازند واد اتم كيمه را بمالند تا بقوام آيد پس فرود آورده
 زعفران سه مثقال مشك تركي يك مثقال ورق نقره محلول دو مثقال داخل كرده تير بزند تا زعفران و مشك در آن مخلوط كرده
 * شراب ابريشم ديكر تاليف متقل مين نافع از برای تقويت قلب و جميع اعضای رئيسه و دفع خفقان بار و باد هوا مير و توحش
 سوداوي و اقسام ماله خوليا * صنعت آن ابريشم خام سه صد مثقال دريك هزار سه صد مثقال آبی كه آهن تافته مكر در آن سرد
 كرده باشند يك شبان روز نخيسانند پس بجوشانند تا به ثلث رسد پس ابريشم را نيكو مالیده و فشرده بيرون آورند پس بگيرند
 كل كا و زبان كيلاني بيست و پنج مثقال باد رنجويه پانزده مثقال در سه رطل آب ديكر بجوشانند تا بيك رطل رسد
 پس بپالائند و اضافه آب ابريشم نمايند و با سه صد مثقال قند سفيد بقوام آورند پس در آخر عنبر اشهب ورق
 طلا محلول از هريك يك مثقال و نيم ورق نقره محلول مر و اريد نا سفته بکلاب صلايه كرده مصطكي رومي از
 هريك دو مثقال در آن داخل كرده بعد از سرد شدن در ظرف چيني يا زجاجي نگاهدارند * شراب ابريشم منسوب

بنا بر زهر دل و جگر و احشا و دماغ را قوت دهد و نشاط آورد و نافع است از برای سد ها و ضعف باه و استمقا و ضعف کبد
و بالجمله جمیع امراض بارده را سود دارد * صنعت آن به نسخه شیخ داود انطاکی بکیرند ابو یشم خام اعلی رفیع دوا و قیه و درده رطل
آب آهن تاب آهنکوان یا آبیکه کمتر از ده مرتبه آهن نافته را در آن سرد نکرده باشند یک هفته بخیسانند پس داخل کنند در آن مصطکی
رومی چهار درم خولنجان قرنفل از هر یک سه درم زعفران و ج ترکی از هر یک دو درم و بجوشانند تا د و ثلث آب رفته نماند
بماند پس نیکو بمالند و بپالایند و با عمل مصفی یا نبات سفید بقوام آورند نافع باد * صنعت این شراب به نسخه سید مظفر الدین
نشافی ابو یشم خام پنجاه درم در آب آهنکوان سه شبها نوز و نیمه ها نند و در د یک سنگی بجوشانند تا به نیمه رسد پس بپالایند
خولنجان و ج ترکی مصطکی از هر یک سه درم زعفران یک درم صلایه کرده داخل نمایند و بایکمن قند سفید بقوام آورند شربت
چهار درم و بعضی از متأخرین درین شراب در آن خرمینو شهب و مشک تبتی مقتضای مزاج بجهت زیادتی تقویت داخل میکنند
* شراب ابو یشم تالیف هید حکیم عماد الدین محمود شیرازی من کور در رساله افیونیه معزی الیه تقویت بدن کند و بدن را فر به
کردارند و مقوی قلب و دماغ و کبد و احشا و معده است و تغریح آورد و قوحش را زایل کردارند و وسواس سوداوی و مالکولیا و جنونا
نافع است و مغین است صداع بمشاکت قلب به سبب غلبه سودا را بر مزاج قلب چون آشامیده شود با عرق کار زبان بعد از تنقیه
سودا بماء الجبن یا افیمون و به نهایت مقوی باه است و منافع بسیار دارد * صنعت آن ابو یشم خام رفیع یکصد مثقال صندل
سفید بکلاب سوده دو مثقال پوست زردا تریج سفید الطیب قرنفل مصطکی رومی دانه هیل بوا سازج هندی از هر یک یک مثقال
مجموع را نیم کوفته در کیسه کنانی کنند ورق طلا و ورق نقره عنبر اشهب مشک تبتی از هر یک یک مثقال عرق کار زبان کلاب
عرق بید مشک آب سبب شیرین مصفی آب امرو و مصفی آب انار شیرین مصفی از هر یک چهار یک من قمریز نبات سفید قند سفید
از هر یک نیم من قمریز عمل سفید خوشبو کف گرفته یک چهار یک طریق ساختن این شراب آنکه ابو یشم را با آب باران در من
قمریز سه شبها نوز و نیمه ها نند و بجوشانند تا بنصف رسد و ابو یشم را نیکو بمالند و بفشارند و در کنند پس کلاب و عرقها و آب
میوه را در آن داخل کرده کیسه ادویه را در آن اندازند و بجوشانند تا یکمن وزن تنه آب برود لحظه بلحظه کیسه را مالند
بفشارند که تمام قوت ادویه باز داده شود پس کیسه را بمالند و بفشارند و بکلاب شسته آن کلاب را در مطبوخ داخل نمایند و کیسه را دور
کنند و قند و نبات و عمل مصفی را داخل کرده بقوام آورند و از آتش فرود آورده عنبر اشهب و مشک را با قدری نبات کوبیدند
داخل نمایند و ورق طلا و نقره را محلول نموده داخل نمایند و نیکو بهم زنند تا خوب مخلوط شود و چون نیکو سرد شود در ظرف چینی
یا نقره یا طلا که بعد هندی و کشته و حصی لبان دو در د که خوشبو نموده باشند کرده که بقدر ثلث ظرف خالی باشد نگاهدارند
و هر روز دو مثقال آن را با کلاب و عرق بید مشک و عرق کار زبان و تخم فرنج مشک بنوشند * شراب ابو یشم حکیم جلاله قزوینی
* صنعت آن ابو یشم خام یکصد مثقال دوشبها نوز در آب آهن تاب پنجمها نند پس بجوشانند تا ثلث بماند پس ابو یشم را نیکو بمالند
و بفشارند و در کنند و بکیرند کل کار زبان هفتده درم باد رنجبویه پنج مثقال در نود مثقال آب بجوشانند تا سبب مثقال بماند
این آب را با آب ابو یشم یکجا نموده صد مثقال رب به شیرین داخل کرده با آتش ملایم بقوام آورند پس عنبر اشهب ورق طلا
محلول از هر یک یک مثقال مر و ارید نا سفته ورق نقره محلول از هر یک یک مثقال اضافه نموده قمریز نند تا نیکو مخلوط شود و هر در د
نگاهدارند و باید انست که این شراب ابو یشم همان شراب ابو یشم متقل مین است باندک تصرفی در اوزان و بجای نبات رب به داخل
است * شراب ابو یشم حکیم باقر قمی از اولاده هیمه الله اوحدانی قلمی نموده که این موافق است با کثر مزجه و در دفع امراض سوداویه و اقسام

مالتولیا و توحش و دفع هموم نهایت مؤثر است و مقوی قلب و جمیع اعضای رئیسه است و خفقان را نافع است و معده را قوت
 دهد و میفرماید که گویا ماخذ این نسخه شراب ابریشم همان شراب ابریشم حکیم عمادالدین محمود است * صنعت آن
 ابریشم خام اطلی رفیع سه صد مثقال سه روز در عرق کازبان و کلاب و عرق بید مشک و عرق شامتره از هر یک یک من تبریز که
 شش صد مثقال صیرفی باشد آب سیمب شیرین آب امرو و آب انار شیرین آب به شیرین از هر یک دویست مثقال بخیمانند و بعد
 از آن بجوشانند تا بر بع رسد و در حین جوشانیدن مصطکی رومی سنبل الطیب جوز بوا بصبا سه زعفران از هر یک یک مثقال
 هیل بوا قونفل عود قماری خام سازج هندی از هر یک یک مثقال و نیم دارچینی سه مثقال سه را کوبید در کیسه کتانی کرده
 در آن اندازند و بجوشانند بعد از آنکه آبها بر بع رسد ابریشم و کیسه ادویه را نیکو بمالند و بغشارند و با قندری کلاب بشویند
 و در مطبوخ داخل نمایند و ابریشم و کیسه ادویه را در ورکنند و مطبوخ را صافی نموده قند سفید یک من تبریز عمل
 مصفی در صد مثقال داخل کرده بقوام آورند عنبر اشهب ورق طلا از یک یک مثقال ورق نقره سه مثقال مشک
 قهتی خالص نیم مثقال در آن داخل نمایند و اگر قوی تر خواهند مصطکی رومی زعفران درونج عقربی بهمن هر یک
 بهمن سفید قونفل عود هندی دانه هیل صندل سفید کوفته پخته بعد از طبع داخل نمایند و در نسخه دیگر نبات
 سفید و من تبریز است که یک من شاه باشد و عمل سه صد مثقال که نیم من تبریز است و نوشته که زعفران را
 بجوشانند بلکه بعد از قوام داخل نمایند بجهت آنکه زعفران از جوشیدن ضعیف الاثر میگردد * شراب ابریشم اطباء فارس که
 بجهت فرمان فرمای ممالک ایران شاه عباس ثانی صفوی موسوی ترتیب داده اند در تقویت قلب و جمیع اعضای رئیسه و تقمین
 بدن و تقویت باه و آوردن تفریح و سرور و دفع وسواس و مالتولیا و سودا و جمیع امراض هوداوی و تقویت معده و جمیع
 اقسام ضعف قلب و خفقان را نافع است نهایت نفع * صنعت آن ابریشم خام رفیع یکصد و پنجاه مثقال در کلاب و عرق کازبان
 و عرق نیلوفر و عرق بید مشک از هر یک دو مینا عرق شامتره نیم مینا سه شبانروز بخیمانند و قطعه صندل سفید بزرگی بر روی
 آن بکندارند و روز چهارم آن مقدار بجوشانند که ثلث عرقها بماند و بمالند و بغشارند و با کلاب و عرق بید مشک قدری بشویند
 که قوتش تمام گرفته شود پس آب سیمب شیرین آب به شیرین آب امرو و از هر یک نیم من باهم بیامیزند و قند سفید و نبات سفید از
 هر یک نیم من تبریز عمل مصفی بیست مثقال داخل کرده بجوشانند و کف آن را بگیرند و صافی نموده در عرقها و آبها داخل کرده در پاتیل
 پاکیزه کرده باز بجوشانند و کف آن را بکیون و صافی نموده ادویه که ذکر میشود نیم کوفته در کیسه کتانی کرده در آن اندازند
 و دانه کیسه را بل مت یا بهشت کفچه بمالند و بغشارند که تمام قوت ادویه بشراب باز داده شود و ادویه این است دانه هیل بوا
 سنبل الطیب عود قماری خام سازج هندی قونفل درونج عقربی دارچینی از هر یک نیم مثقال مصطکی رومی زعفران
 از هر یک یک مثقال صندل سفید سه مثقال و چون بقوام آید کیسه را بر آورده خوب بمالند و نیز ادویه را بر آورده کیسه را
 بغشارند و بکلاب شسته آن کلاب را در شراب داخل نمایند پس از آنش فرود آورده عنبر اشهب چهار مثقال مشک قهتی ورق طلا
 ورق نقره متوالین از هر یک یک مثقال داخل کرده در ظرف چینی یا نقره یا طلا کرده نگاهدارند و در ساعت خوب این
 شراب را مرتب نمایند و چند روز اوانل ساختن این شراب شبها که ساعت خوب باشد در ظرف را کشاده در زیر آسمان
 گدازند و ریشتم بام خانه تا قوت هواوی بروی فابض شده تاثیرش بیشتر شود شربت در مثقال ماخذ این شراب نیز شراب
 ابریشم حکیم عمادالدین محمود است * شراب ابریشم میرزا محمد باقر حکیم باشی نواب اشرف شاه سلیمان صفوی موسوی

* صنعت آن ابریشم خام شفاف مائل بزردي یکصد و پنجاه مثقال کلاب عرق بید مشک عرق کاوزبان ازهریک دو مینا عرق
 نیلوفر یک مینا عرق شاهتره نیم مینا قند سفید یکصد و پنجاه مثقال عمل مصفی بیست مثقال سنبل الطیب عود هندی دانه
 هیل مصطکی رومی ساذج هندی قرنفل دارچینی درونج عقربی ازهریک نیم مثقال زعفران یک مثقال صندل سفید دهمثال
 عنبراشهب مشک تبتی ورق نقره ازهریک پنج مثقال ورق طلا دو مثقال آب سیب آب انار شیرین آب امروء آب به شیرین
 اگر حاضر باشد داخل کند و الا شربت فواکه میتوان داخل نمود و اگر اکتفا بر آب سیب شیرین و رب به شیرین نمایند نیز خوب است
 و اگر مطلق نکنند و نبات و عمل بدل آن کنند هم جائز است * طریق ساختن آنکه ابریشم را مقروض نمایند بقدر نیم بندا نکشی
 و در کلاب و عرقها و آب حدادان و یا آب باران بجوشانند بآن ادویه که نیم کوفته در کیسه کتانی کرده در آن انداخته باشند
 در وقت طبع تا قوت ادویه بآنها باز داده شود آنکه صافی نموده با قند و عمل بقوام آورند و ورق طلا و ورق نقره و عنبر و مشک را
 داخل نمایند * شراب ابریشم مقوی قلب و دماغ و کبد و معده * صنعت آن ابریشم خام هفت مثقال کاوزبان بادرنجبویه
 پوست هلیله کابلی ازهریک چهار مثقال آمله مقشر پنج مثقال دارچینی کشنیز خشک ازهریک ده مثقال اول ابریشم را
 در هفت من آب صاف بجوشانند هفت شبانه روز و هر روز هفت نوبت آهن پاک را با آتش سرخ کرده در آن خاموش کنند
 پس بجوشانند تا به ثلث باز آید مالیده صاف کنند و اجزا را جدا جدا بجوشانیده صاف کرده با قند سفید دو من نیمز بقوام
 آورند پس مصطکی هفت مثقال مشک دو مثقال عنبر پنج مثقال صندلین ازهریک هفت مثقال زعفران دو مثقال طباشیر
 دو مثقال عنبر و ابکلاب حل کرده مصطکی صندل طباشیر و انیکو صلایه کرده داخل نمایند ورق طلا دو صندل عود و ورق نقره
 یکصد عدد حل کرده اضافه نمایند و به تیر معجون سازی خوب مخلوط نموده در ظرف نقره و یا چینی نگاه دارند شربت تا
 دو مثقال * شرب ابریشم با مومیا ئی از استنباط آن مر حوم مقوی دماغ است و حال دماغ را نیکو گرداند و قتیکه بوده باشد
 مزاج آن مائل بمرودت و رطوبت و ذهن و فکر و حافظه را قوت دهد و نافع بود از برای رعونت و حمق عارضی و بلاد ت
 و بلاهت عارضی را زایل کرد اند * صنعت آن ابریشم خام اطن از پیمله جدا کرده پنجاه مثقال در آب حدادان دوشبانه روز
 بجوشانند پس بجوشانند آنقدر که نصف آب بماند و دائم ابریشم را بمالند تا قوتش بآب باز داده شود پس بفشانند و ابریشم
 را در رکند و عمل سفید خوشموی صافی دور طل در آن داخل کرده پس بکیرند اسطوخودوس زر نیاد بادرنجبویه دارچینی
 زنجبیل سنبل الطیب صغیر فارسی عود قماری خام ازهریک دو مثقال کوفته در کیسه کتانی کرده در آن اندازند و آتش
 بهیار ملایمی در زیر آن کنند و دائم کیسه را بمالند تا قوت آن بعسل باز آید و شیره آتش کشیده شود و شراب بقوام آید
 پس فرود آورده کیسه را نیکو بمالند و بکلاب شسته بفشانند و در آن داخل کرده کیسه را دور کنند و یک لحه دیگر آن را
 بر آتش نهند که رطوبت کلاب شراب را ضائع سازد پس بکیرند عنبر اشهب مومیا ئی را را بجود ازهریک یک مثقال مصطکی
 رومی علك الانباط علك البطم را تیغ ازهریک دو مثقال در روغن بلحان حل کرده در آن داخل نمایند پس مشک ترکیبی جد و ار
 خطائی ازهریک نیم مثقال ابریشم مقروض چهار مثقال ورق طلا محلول ورق نقره محلول ازهریک یک مثقال بآن ممزوج کرده نیکو
 بوم زنند و در شیشه نگاه دارند شربت سه مثقال * شراب ابریشم از استنباط آن مغفور * میفرمایند که جمیع اشریه ابریشم میباشد
 نافع از برای مالمخولیا و این نسخه اقوی از همه است درین فعل و نیز مجرب است برای تقویت سر و دماغ و قلب و کبد و تقویت جمیع بدن
 و به * صنعت آن ابریشم خام از پیمله جدا کرده پنجاه مثقال در کلاب عرق کاوزبان عرق بید مشک عرق بادرنجبویه عرق دارچینی

عرق فرنجهشک از هر یک یک رطل سه شبانه روز بخشیمانند پس بخوشانند تا بنصف رسد و آب بریشم را نیکو بمالند و بفشارند و عرقها را در شیشه نگاهدارند پس بکیرند آمله منقعی پوست هلیه کا بلی پوست زرد اتوج زرشک منقعی فرنجهشک بادرنجبویه کاوزبان کل کاوزبان پوست بیخ کاوزبان ورق کل سرخ کل نیلوفر از هر یک پنج مثقال زرنبا د بهمن سرخ بهمن سفید درونج عقربی خیمربوا قاقله کبارصندل سفید بکلاب سوده عود هندی از هر یک سه مثقال اجزا نیم کوفته با آب بریشم مزبور در دمن آب حلا دان بجوشانند قابه ثلث رسد صافی نموده قند سفید یک من عمل مصفی شراب سیمب شراب به شیرین شراب ریاس شراب لیمو شراب کاوزبان ساده شراب بادرنجبویه ماده از هر یک نیم رطل داخل کرده عرقها را نیز داخل نمایند و با آتش ملایم بجزند تا بقوام آید پس عنبر اشهب مشک ترکی زعفران از هر یک یک مثقال دران داخل کرده در شیشه نگاهدارند شربت شش درم * بد آنکه در هر نسخه از نسخ شمیره ابریشم و شراب آن که منظور است که ابریشم سفید را بمقدار بند انگشتی منقراض نمایند شاید ابریشم جوش داده نفع کرده بود و در جائی باشد که ابریشم خام بدست نیاید زیرا که ابریشم خام سفید و طولانی نمیباشد بلکه پیله است چنانکه ذکر داشت *

عرق ابریشم تالیف آن مرحوم بنهایت مقوی قلب است و بجهت تقویت باه و سایر اعضای رئیسه نیز مفید است * صنعت آن ابریشم خام ریزه کرده پنجاه مثقال کل کاوزبان با درنجبویه فرنجهشک صندل سفید از هر یک ده مثقال بهمن سرخ بهمن سفید خونگیان ساذج هندی از هر یک پنج مثقال ورق کل سرخ هفت مثقال بسباسنه دارچینی دانه هیل از هر یک سه مثقال فیناع خشک شش مثقال زعفران عنبر از هر یک یک مثقال آب سیمب شیرین آب به شیرین آب امورد کلاب عرق بیل مشک عرق ورد چینی از هر یک نیم من تمیز ورق یا ن یعنی تانبول یکصد عدد بدستور مقرر عرق کشند *

فصل در بیان مفرحاتیکه اصل و عمود در آنها ابریشم است * مفرح ابریشم جهت اصلاح اخلاط سوداویه و بلغم لزج و تفتیح سینه و تقویت دماغ از ابخرة و تقویت خواس و زیادتی سرور و نشاط بالکانت و بالعوض و تحلیل ریا ح غلیظ و زیادتی هضم نافع کرم در اول و دریموست معتدل و قوتش تا سه سال باقی است و قند و شربتیش تا دودهم نیز این مفرح نافع است از برای خفقان و رعشه و سقوط قوی و صداع مزمن و توحش و مایخولیا و امراض کبد و تیهای بلغمی و این مفرح بخون را صافی گرداند و کبد و بلاد را زائل کند * صنعت آن بکیرند اقمه مون اقویطی اسطوخودوس حب بلسان سلیخته اسارون قرنفل از هر یک چهار مثقال زرنبا درونج عقربی مروارید ناسفته غلطان بزرک دانه کهرای شمعی مرجان قرمزی بهمن سرخ بهمن سفید ساذج هندی سمنبل الطیب قاقله کبارقوة الطیب از هر یک سه درم ابریشم محرق دودرم رنجبیل دار فلفل مشک ترکی از هر یک یک گرم تخم ریحان تخم بادرنجبویه از هر یک چهار درم بادزهر معدنی خطائی سه مثقال عنبر اشهب دو مثقال ورق طلا یک مثقال ورق نقره دو مثقال جواهر را صلیه کرده با کلاب و ورق طلا و ورق نقره را بعمل حل کرده و عنبر را در روغن بلسان یا روغن مغز پسته کداخته باقی ادویه را کوفته بمخته پس بکیرند آب سیمب شیرین بیست رطل و دران آهن تافته و نقره تافته و طلا تافته بقدر مقل و رسد کرده پس بکیرند قرنفل بسباسنه اقمه مون قاقله کبارصندل سرخ از هر یک چهارده مثقال کوفته در پارچه کنانی بسته ابریشم منقراض خام شصت مثقال دران داخل کرده ده روز بکندارند و هر روز کیسه را مالیده بفشارند و اگر هوا گرم باشد و خوف فساد آب سیمب باشد کمتر بکندارند و یا ادویه را در کلاب و عرق بیل مشک بخشیمانند و در روز آخر آب سیمب را اضافه نمایند پس بجوشانند و کیسه را دام بمالند و بفشارند تا بر بع رسد صافی نموده عمل مصفی یکرطل و نیم داخل کرده بقوام آورند و ادویه مذکوره را با آن سرشته معجون سازند * مفرح ابریشم دیگر که قدس سوره جمیع امراض قلبی را نافع است و در حال تقویت قلب و جمیع قوتها نماید * صنعت آن ابریشم خام

مقرض جید ده مثقال ورق بادرنجبویه کل کا وزبان فرنجمشک ازهریک هفت مثقال بهمن سرخ بهمن سفید ازهریک
 پنج مثقال مروارید ناسفته کهر بای شمع بحد محرق مغسول سک المسک پوست زرد اترج ازهریک شش مثقال هند روس
 مصطکی ازهریک ده مثقال باد روج خشک نعناع خشک ازهریک دو مثقال عود قماري خام عنبر اشهب مشک ترکی
 زعفران بسباسه ازهریک یک رم بزرالمنج سفید در شیر خیسانید و خشک کرده نیم درم کوفته بعسل مصفی و رب صیب
 شیرین متساوی ده وزن ادویه بسرشدن شربتین دو مثقال * مفرج ابریشم دیکره قل س مره مقوی دماغ و قلب است
 و ذهن را ذکی کرد اند و حفظ بیفزاید و خفقان وضعف قلب بارد را بزودی زایل گرداند * صنعت آن ابریشم مقروض
 آمله منقی پوست هلیله کابلی پوست بلبله ازهریک ده درم بهمن سرخ اذخومکی اسارون اسطوخودوس بادرنجبویه
 فرنجمشک ایرسا انجینان حب بلسمان مصطکی دارچینی زنجبیل صعفران سی ازهریک پنج درم تخم فرنجمشک بسباسه
 جوز برا زعفران کند ازهریک ده درم لعل بدخشی ورق نقره ورق طلا جند بین ستورجل و ار خطائی مشک ترکی عنبر
 اشهب ازهریک یک رم و نیم عسل مصفی ده وزن ادویه بدستور مقرر مرتب نمایند شربتین یک مثقال * مفرج ابریشم دیکر
 این مفرج سرور می آورد و مفتوح شدن ها و منقی دماغ از انحره و مقوی قوتها و نافع است از برای سقوط قوت و رعشه و توحش
 * صنعت آن که بنظر رسید این است که بکیرند آبی که سرد کرده باشند در آن ذهب و فضه و حلیل مقداره رطل پس
 بکیرند قرنفل افتیمون بسباسه قاقه کبار صندل سرخ صندل سفید صندل زرد ازهریک هفت درم و کوفته در کیسه کتانیه کرده با سی
 درم ابریشم جلا کرده از پیله خام در آب مزبور بخیسانند و بکند از آن تا ده روز پس بجوشانند تا برع رسد و دانه کیسه را بمانند
 تا شیره و قوت تمام ادویه که در آن است بیرون آید پس کیسه و ابریشم را بقوت تمام بفشارند و دور کنند و نبات سفید آب صیب
 اصفهانی یا شراب صیب اگر زمان صیب تازه نباشد و به پزند تا بقوام مطلوب آید پس بپاشند بر آن تخم ریحان و تخم بالنکوازهریک
 ده درم و نکاه داشته بکار برند و قلمی فرموده اند که اگر درین مفرج بجای تخم ریحان و تخم بالنکوا دویه ذیل را داخل نمایند میگرد
 د رافعان معطوره اقوی و ادویه این است بادرنجبویه پوست زرد اترج اسطوخودوس ایرسا صاحب بلسمان دهن بلسمان زرنباد درونج
 عقربی مروارید ناسفته مویان قرمزی کهر با زمرد بهمن سرخ بهمن سفید قاقه کبار خیر بواسا ذج هندی قوه الطیب جند بین ستور
 ازهریک شش درم فرنجمشک کل کا وزبان افتیمون اسارون سلیخه قرنفل ازهریک هشت درم ابریشم مقروض ده درم فاد زهر معدنی
 خطائی ده درم مشک ترکی جلا و خطائی زنجبیل عنبر اشهب ازهریک دو درم ورق نقره ده درم ورق طلا یک رم جوهر را با
 کلاب و عرق بهار نارنج صلایه کرده عنبر را در روغن بلسمان حل کرده ورق طلا ورق نقره را حل نموده باقی اجزا را کوفته بحریر
 بیخته بدستور مقرر بر آن بسرشدن شربتین یک مثقال * ابوخلسا بفتح حمزه و ضم بای موحده و سکون و او و فتح خای معجمه و سکون
 لام و فتح سین ممله و الف اسم یونانی است و عبری حناء الغول و خمس الحمار و رجل الحمامه نامند و شنجار بجم نیز گویند
 که معرب شنکار بکاف است که بر یانی عاقر شمع و حالو مانا مند و ککلا و ککیلا عبری هر یک نوعی از ابوخلسا را هر قلو و
 هر قلو نیز نامند و هی فیلوس نیز گویند و بفارسی هو جو به و بهندی رتن جوت گویند و آن چهار رقم می باشد
 قجم اول نباتی است شبیه بمرک کاه و باریک تر و با خشونت و سیاه رنگ ملاصق زمین و ساقش مزغب و گلش اشقر
 دانه آن سیاه و بیخش بقدر انکشتی و بسیار سرخ و این قجم را عوام بغداد عرق فالودج و به بعض لغات فنجیون بفانوزن
 و جیم و یا ی مثناة تحتانیه و واونون و عبری حمیرا بسبب بهیاء سرخ بودن آن نامند و قوتش تا چهار سال باقی

میماند گرم و خشک است در اول درجه دویم محلل اخلاط مراری و مالتحه و قابض اسهال و مد ریض و دایغ معد و
 مجفف و شرب عصا رة آن یا از طبیخ آن جهت درد سبز زو جکرو نفوس و درد کرده و حصاة و یوقان و تپهای کهنه و طلای
 آن با هر که جهت بهق و هو ختکی آتش و جراحات و تحلیل خنازیر و با آرد جو جهت حمرة که بغای سی باد سرخ کویند نافع
 و مصدع و مصلحش روغن بنفشه و روغن کد و وقل و شربتش تا د و در هم است و حمل آن و بد ستور حمل بهخش با ماء
 العسل مخرج جنین و در جمیع افعال بیخ آن قوی الاثر است قسم ثانی را برک بزرگتر و خشن و بر کشته بسوی بیخ و ساقش
 در از و خشن و پر شعبه و گلش مانل به بنفشی و ریزه و قبضش از قسم اول زیاد و وضادش جهت حمرة و منع عرق و منع و بسیار
 حابس طبع و قسم ثالث را برک ریزه تواز اول و با خشونت و شاخهای آن ریزه گلش بنفش و بهخشش در از تر و سرخ و تند طعم
 تواز همه و جهت کزیدن افعی دو مثقال از بیخ آن با شراب بهترین ادویه است و ضما د او بر موضع نهش افعی و تعلیق آن مانع
 کزیدن هوام است قسم رابع شبیه بقسم ثالث و از آن گلش ریزه تر و بغایت سرخ گرم و خشک است در آ خورد و م و یک مثقال و نیم
 او با مثل آن زرفای خشک و قد مانا جهت حب القرع و سائر گرم امعا به نهایت نافع و ضما د ش با پیه بز یا پیه خوک جهت خنازیر
 و نفوس و اورام صلبه و عصا رة آن با عمل جهت قلاع و حمل و جلوس در طبیخ آن جهت ورم صلب رحم و احتباس حیض و اخراج
 جنین و سعوط آن جهت تنقیه دماغ و رفع آثار و غلظت طبقات چشم و با سر که شرابا وضاد جهت سپر و مفید و گلش در جمیع افعال
 قوی تواز برک آن است و آشامیدن بیخ و گل و تخم آن بقدر یک مثقال بغایت مد ریض و مخرج جنین زنانه و مرده و ابوخلسا جزو
 اعظم بعضی مرهم است و صاحب خلاصة التجارب دم الاخوین را عصا رة ابوخلسا نوشته * دستور او خل دهن هو جویه که شیرة هو جویه
 کویند آن است که آن را در روغن اندازند و با آتش ملایم بجوشانند که شیرة سرخ از آن بیرون آید * دهن ابوخلسا جهت
 درد گوش و ثقل سامعه بهترین دواها است قطور او جالی بیاض چشم و محلل ورمها است * صنعت آن بکیرند قسم رابع ابوخلسا
 را در آب بجوشانند تا مهران شود پس در روغن بجوشانند تا آب برود و روغن بمالد صافی نموده در شیشه نگاه دارند و بوقت
 حاجت استعمال نمایند * قیروطی متخذ از پنج قسم اول ابوخلسا نافع از برای سوختگی آتش * صنعت آن بکیرند بیخ آنرا
 و در آب بجوشانند تا مهران شود و روغن داخل کرده بجوشانند تا آب برود و روغن بمالد صافی نموده از آن روغن با موم
 قیروطی ساخته استعمال نمایند * قیروطی دیگر که مالیدن بر دست و پا جهت شقاق بود و خشکی دست و پا و سوختگی آتش
 مفید است * صنعت آن بکیرند ابوخلسا را با ساق و بیخ و برک و بجوشانند و صافی نموده در روغن کنجد و پیه بز یا بجوشانند
 تا پیه کد آخته شود صافی نموده قدری موم کافوری داخل کرده بجوشانند تا آب برود و موم و روغن بمالد استعمال نمایند
 * مرهم هو جویه زخمهای بد خبیث و اورام و تشنج و تمرد و جراحات را نافع است * صنعت آن موم زرد و در مثقال و در نسخه
 دیگر چهار مثقال است بروغن کنجد تازه پنج مثقال کد آخته ابوخلسا مقلد از یک مثقال کوفته پیخته بعد از فرود آوردن
 از آتش مهران حل کرده در هاون بد مته بمالند تا نیکو مخلوط شود نگاه داشته بکار برند * مرهم شنجار که آن را مرهم هو جویه
 نامند و این مرهم ابوخلسا است * صنعت آن روغن کنجد هشت مثقال موم صافی بقدر حاجت هو جویه دو مثقال هو جویه را
 کوفته پیخته در روغن بجوشانند و صافی نموده موم را در آن کد آخته بکار برند * مرهم ابوخلسا نافع از برای تشنج و تمرد و جراحات
 از جراحات * صنعت آن موم غیر مغسول چهار مثقال روغن کنجد پنجاه مثقال بد ستور مقرر مرهم سازند و استعمال نمایند
 * مرهم شنجار نافع از برای قروح مزمنه و بواسیر و بواسیر * صنعت آن قنه موم سفید از هر یک ده مثقال شنجار یعنی هو جویه ده مثقال

کثیرا دینه کوسفتند که اخته از هر یک بیست مثقال بد ستور مرهم سازند * مرهم موجوده زخمها را زود با صلاح آورد و گوشت
 پرویانند * صنعت آن هو جویه در درم انزروت سفید آب از هر یک یک درم روغن کنجد ده درم موم سفید سه درم
 ادویه کوفته بپایند و موم را در روغن کنجد بکند از اند و مجموع را در هاون کرده بمالند * نسخه دیگر که همان نفع
 دهد * صنعت آن در درم هو جویه در پنج مثقال موم و پانزده مثقال روغن کل بجوشانند تا قوت هو جویه در آن
 داخل شود صاف کرده موم داخل کنند و بمالند تا موهم شود و بر زخم کد ارنند و بر آن مد اومت نمایند * ا بهل بفتح اول
 و سکون بای موحده و فتح ها و سکون لام و یکسرا و ل و ثالث نیز آمده قسمی از سر و کوهی است که آن را اطباء عرعار
 و عرعر و بترکی اروج و بغار سی ادرس و ایرس و بیونانی برائی و ارقوس و سریانانی بروثا و برومی بروثون و بروثون
 و بهندی هو بیرونا مند و نزد اطلاق مراد ثمر آن است که آن را ثمره العرعر و حب العرعر نیز گویند و آن در صنف است صغیر
 الورق مثل برگ کز و کبیر الورق شبیه به برگ سرو و رائحه این صنف زیاده است و درختش بلند تر و باریک تر و صنف صغیر
 درختش عریضتر و کوتاه تر و برگش شبیه به برگ کز و ثمر صنف صغیر آن ا بهل است و بزرگتر از باریع و عرعر که قهقه اشهر سر و کوهی
 است و شبیه است به نبق تازه آن سر خرنک و رسید اش سیاه باندک شیرینی و قبض و حلا و عطری و بغایت لطیف و با قوت
 میخفه و قابضه و لذایحه و محال و مد و حیض و مسقط جنین و زائل کننده عفونت قروح خبیثه مزمنه و معروق آن با عمل
 جهت ربو و بواسیر و مطبوخ آن جهت استسقا و ضما و آن و بد ستور ضما د برگ آن جهت اورام حار و سیاهی جلد و چرک
 و آثاریکه از فضول بهمرسد و سرخی که بعد از به شدن زخم در عضو ماند و زور و رش جهت قروح ساعیه و آکله و نماله و اند مال
 جراحات مفید و طلای آن با هر که جهت داء الثعلب مجرب و با انجیر جهت جمودا و اعضا و با عمل جهت جراحات بن دندان
 و تعفن و آکله آن و کرم و خشک است در سوم و لعوق آن جهت ربو و بواسیر و ضما د برگ کوبیده آن بر سر جهت سرسام
 حار نافع و آشامیدن ا بهل نافع است از برای فالج و استرخا و مضر جگر و مجرورین و مصلحش خولنجان و حماما و مضر معده
 و حلق و مصلحش عسل و سمن و بد لش بوزنش جوز السرو و مثل آن سلیخه و در تلطیف بوزنش دارچینی و قد رش و بتش
 تاسه در هم است * فصل در ذکر جوارشات ا بهل * جوارش ا بهل نافع از برای ربو و بواسیر و حیض منقطع را جاری
 سازد * صنعت آن بکیرند ا بهل را و بگو بند نرم و با عمل مقوم بسر شنک شربتی از یک درم تاسه درم هر روز ناشتا بخورند
 * حب ا بهل نافع از برای درد زادن چون استعمال کرده شود بعد از آنکه طبع حلیه و خبازی و لعاب حلیه و لعاب تخم کتان
 و روغن کنجد نیم گرم بر پشت زها رو بیغولهای ران چکانیده و پشت و تهیگه را بروغن شبت و روغن با بونه مالیده باشند
 * صنعت آن ا بهل دارچینی از هر یک یک درم سلیخه هفت درم قرقه الطیب مرصافی زراوند مد حرج قسط تلخ از هر یک
 پنج درم میعه سائله دو درم فیون یک درم مشک یک آنک و نیم کوفته بیخته حب سازند شربتی سه درم بادوا و قیه شراب کهنه
 * حب ا بهل دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن ا بهل ده درم سداب خشک پنج درم تخم هزار اسپند چهار درم حلتیت
 اشق فوة الصبغ از هر یک سه درم کوفته بیخته حب سازند شربتی سه درم با طبع ا بهل و مشکطرا مشیع و فوة الصبغ یا در طبع
 لوبیا سرخ یا در عصاره سداب تر * حب ا بهل دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن ا بهل دود درم حلتیت نیم درم جمله
 یک شربت باشد * حمل ا بهل در حرف الحاد در حمل انشاء الله تعالی خواهد آمد * دهن ا بهل نافع از برای طرش
 * صنعت آن بکیرند شصت عد ا بهل را و در یک رطل روغن کنجد یا روغن زنبق یا روغن زیت هر کدام که باشد

بویان کنند تا ابلها سوخته شوند پس روغنهارا صافی نموده در وقت حاجت و خالی بودن معده از طعام اندک آن را
 کرم نموده چند قطره در گوش چکانند * دهن ابله دیگر قطور آن در گوش کوی تازه و کهنه را نافع است * صنعت آن بکیرند ابله
 را و نیم کوفته در روغن زیتون بجوشانند تا روغن سیاه شود * دهن ابله دیگر نافع است از برای تحلیل ریا ح متولد از رطوبات
 غلیظه چون بعد از استفراغ ماده استعمال کرده شود و از برای اوجاع ظهر بلغمی و ریخی و از برای عرق النساء و فالج و استرخاو
 امثال اینها از امراض بلغمی و ریخی * صنعت آن ابله شیخ ارمنی جوزا لهر و برک مورد عاقر قرحا و زنجبوش قرما ناکلیل
 الملک از خرمکی سلیقه اجزاء متساوی نیم کوفته یک شبانه در آب صافی بخیسانند پس بجوشانند تا دو حصه آب برود و یک حصه
 بمالند پس بمالند و صافی نموده روغن سداب بوزن آب داخل کرده در ماه و ن بسته بمالند تا نیکو مخلوط شود در شیشه
 نگاهدارند * سفوف ابله نافع از برای بواسیر و ریا ح آن * صنعت آن ابله منقعی از نو و اگر کوفته در آب کند ناخسانید در
 سایه خشک نمایند پس بکیرند از آن درم حومل انجیل از زیوه کومانی حرف سفید حله نانخواه از هر یک دو درم کوفته
 بنخته سوای حرف و حومل را که این هر دو را بروغن بادام شیرین یا روغن مغز استه زرد آلود بریان کرده همه را یکجا نموده در
 ظرف چینی نگاهدارند شربت از یک مثقال قندو مثقال * ضمد ابله که جذب زهر افی و مار از بدن نماید * صنعت آن ابله
 حب الغار بابونه اسفیل مشوی دقیق کرسنه از هر یک جزوی کوفته بنخته بشراب سرشته ضمد کنند * لعوق ابله نافع از برای
 ربو و بواسیر * صنعت آن بکیرند یک اوقیه آن را کوفته آنرا بانیم اوقیه روغن کلوچرب کرده بیک اوقیه و نیم عمل صافی سرشته
 تا یک هفته بآن مداومت کنند جهت ربو مجرب است مقدار شربتش تا سه درهم است * معجون ابله نافع جهت درد های اسافل
 بدن و بواسیر و باد آن و رفع اقسام کرم امعا بغایت انفع * صنعت آن بکیرند درم ابله را و دانه آن بیرون کرده بروغن
 کا و آن مقدار که از روی آن بر گردد بریان نمایند تا روغن را جذب نمایند پس از آتش بر کوفته نرم سائید و باده درم فانیف
 بسرشدن و هر صبح دو درم آن را با آب کرم بارد المزاج بنوشد * معجون ابله دیگر نافع از برای فالج و استرخاو کمر ریا ح و محللی
 مواد بلغمیه و جشا است * صنعت آن ابله نانخواه کندر و ج ترکی دارچینی را از یانه اجزاء متساوی کوفته بنخته بعمل مصفی
 سه وزن ادویه سرشته معجون سازند شربت درم * باب الالف مع الباء المثناة الفوقانیة * اترج بضم الف و سکون تاء
 مثناة فوقانیة رضم رای مهمله و سکون جیم بغاری بادرنگ و بالنگ و ترنج نامند و بهر یانی اطروغا و بهندی بجوره و
 بلغت دیگر آن را قاسمغت و نیز آن را افح مائی نامند و بلغت مصر اترج را ریحان النعنع و عربی متکب و بیونانی مار سیستما
 نامند جمیع اجزای درخت آن در طب مستعمل است اما آن چون اطلاق لفظا اترج نمایند مراد میوه آن است و پوست
 زرد آن کرم است در اول و خشک است در دوم و شحم آن که در زیر پوست زرد است و آن را آبست کویند و معروف
 به پوست بالنگ است در اول سرد و تر است و کویند معتدل در خشکی و تری و حماض آن یعنی ترشی آن در آخر درم سرد و خشک
 است و برک و شکوفه آن در آخر درم کرم و خشک و مجفف و محلل و ملطف اند * و اما پوست زرد آن مقوی قلب و دماغ و
 معده و کبد و سرد و احشا و صالح از برای غثیان و خشبو کنند بوی دهان و ملطف و محلل ریا ح و معین بر هضم است مادام که
 اکثرا در خوردن آن نشود پس اگر اکثرا کرده شود نمیکرد هضم و نیز از مفرحات تریاقیه است و حرارت آن معین بر خاصیت
 آن است و طبیع پوست زرد خشک آن مسکن قوی صفراوی است و مضغ پوست آن خوشبو کنند و نکهت و محو و المزاج باید که
 بخورد قشر اترج را با چیزی از شحم و حماض آن و عصاره پوست و گوشت آن که با هم کوفته باشند جهت کزیدن انفعی نافع است

و همچنین ضمد آن همین اثر دارد و طلای خاکستر محرق پوست آن جهت یوس مفید است و چون غیر محرق آن را در جامه
 کثافت زدن مانع کرم زدن آن است و چون پوست یک عدد اترج را در شراب اندازند در ساعت ترش کند و سرکه سازد و مضر جگر حار
 و دماغ حار است و مصلحتش عمل * و اما شحم آن که بلغت مغربی آبست کوبند و مراد کوشش آن است که مشهور به پوست
 بالنک است با شتر اک لفظ والا غیر آن است در هضم و غلیظ است بحسب صلابتی که آنرا میباشند و حاصل میشود از آن غذای
 بهیاری از برای بدن اگر هضم شود و مضر است بحرارت غریزی معده و مانع صعود بخارات دماغ و محدث قولنج و مصلحتش عمل
 است و یا شکر و اگر آن را در عسل و یا شکر مریخی پخته بخورند بهتر است و میگردد خوش طعم و لذیذ و اما حمض آن یعنی ترشی آن
 پس نیست در ترشی آن غذا نیست و لکن از مقویات قلب حار المزاج است و قاطع صفرا و مانع ریختن صفرا با معده و نافع از برای
 خفقان حار و تقویت معده و جگر و ممکن حرارت احشاء و نافع است از برای یرقان و مسکن تشنگی و اسهال صفراوی و کبدی و تسکین
 خمار و صداع خمار و شراب آن نافع از برای دوار و سردی بخاری حادث از آن بخورده صفرا و خون مر تفعه یسوی سر و همچنین نان
 منقوع در آب اترج یا شراب آن مسکن صداع و دوار حادث از خواء معده است و از خواص شراب آن است منع صعود بخار و بسوی سر
 و تمع آن بحسب قوت قبضی که در آن است و نیز حمض اترج با بس طبعیت و منبه شهوت طعام است و در آن تقطیع و جلا می باشد
 و طلای آن زایل میگرداند قوبا و کلف را و مزیل یرقان است * و ضمد آن جهت کزیدن عقرب پرنده و مار شاخدار و نافع و طلای آن
 جهت قلع رنگ سیاهی و مرکب از جامه سفید و قطور آن جهت یرقان که در چشم باقی باشد نافع و همچنین اکسحال بآن و غرغره
 بمطبوخ آن در سرکه جهت اخراج زلو که در حلق مانده باشد مفید و مضر است بحیضه و عصب و مصلحتش شراب خشخاش است و
 شراب تین و بدلش آب نارنج و آب لیمو است و چون جواهر و مروارید را در آب ترنج بخیسانند مضمحل سازد و خوردن غذا نیکه
 در آن آب اترج باشد نافع است از برای مالتخولیا و حادث از سودای مخترقه از صفرا و خون و جزن حادث از آن خورده سودا و به مخترقه
 از دم و صفرا و مالتخولیا و مواقیه لیکن بحسب شدت حموضت مضر است با صاحب سودا پس باید که اصلاح کرده شود بشکر و اگر مفرد
 استعمال نمایند شکر داخل کرده افشرد ساخته بنوشند و اما تخم آن پس نیست صالح از برای خوردن بحسب و کرم و خشک است در
 دریم محلل و مجفف است و مقادیر و متجمیع سموم میکند خوردن و ضمد کردن بآن و با قوت مسهل و دو مثقال از مقشر آن قایم مقام
 تریاق فاروق است در جمیع سموم حیوانی و قوی تر از تریاق کبیر است و گفته اند که دو مثقال مقشر آن تریاق جمیع سموم ملک و غبه
 و مشروب است و با آب و یا با شراب جهت کزیدن عقرب مجرب و بدستور آشامیدن آن وضمد کردن بآن و یکدم مقشر آن بغایت
 مدر حیض کشنده جنین و منبرج آن است و طلای آن جهت تحلیل ورم بلغمی و منون آن جهت تقویت لثه مفید بدانکه چون
 لخم یعنی سفیدی اترج بالحم بالنک در خواص بوا بر است مشتمله نوشته شده و شهرت یافته و الاقشر زرد اترج را بالنک فی الجملة
 تفاوتی است در خواص و اترج کوچکتر و هر دو طرف آن یاریک مغز و طی و مغز آن ترش میباشد بخلاف بالنک که بزرگ و بدان
 همیشه نمی باشد بلکه یک طرف آن نسبت بطرف دیگر با ریک تر و مغز این شیرین می باشد اما چیزهای که فرا گرفته میشود از اجزای
 اترج بدانکه اگر چه بر چند لون است * لون اول مثل ابراهیمیه است در صورتیکه بعوض آب غوره آب اترج داخل کرده چاشنی
 آن را از قند سفید گرفته استعمال نمایند و این لون در خواص مانند ابراهیمیه است و از آن در تسکین حلدت صفرا و تقویت قلب اقوی
 است و در وقتیکه از برای تقویت قلب مرتب نمایند اندکی زعفران داخل نمایند * لون دوم مرتب نموده میشود از برای
 همیات صفرا و به حاد * صنعت آن برنج را به تنهایی و یا با ماش به پزند چون نیکو پخته شود آب اترج و قند سفید قند ریکه چاشنی

آن موافق مزاج شخص باشد و شیر بادام شیرین مقشردا خل کرده چند جوش دیگر داده بکشند و اگر قبض در طبع باشد اسفغانا خ
و کدی شیرین داخل نمایند و اگر حرارت باشد ت نمایش وضعف غالب باشد گوشت خروس بچه یا بزغاله داخل نمایند باین
طریق که گوشت را قطعه قطعه نموده یکل و عدل پیا زو نمک بقل رحا جت داخل کرده در آب بپوشانند و کف آن را بگیرند و به
پزند تا مهرا شود پس برنج به تنهایی یا ماش هم داخل کرده به پزند و در آخر آب اترج و قند و شیر با دام داخل نموده چند جوش
دیگر داده استعمال نمایند و اگر خواسته باشند اسفغانا خ و کدی و داخل نمایند و اگر نمایش اول مرتبه مرغ بچه و گوشت بزغاله را
قطعات نموده در آب و نمک و پیا زو بقل رحا جت با چند برگ شبت به پزند و کف آن را بگیرند پس گوشت را در روغن
کاو مرخ کرده و مصالح حاره چون دارچینی و زیره و غیل و کشنیز و قرفة الطیب در پارچه کتانی بسته در آن اندازند
و آب و نمک و پیا زو بقل رحا جت داخل کرده به پزند تا مهرا شود پس در آن برنج داخل کرده به پزند و در آخر آب اترج
و قند سفید داخل کرده و سه جوش دیگر داده فرود آورده بکشند و استعمال نمایند و درین قلیه اگر خواهند برنج داخل
نکنند و بغیر برنج بخته با چلا و ویانان بخورند و اگر خواهند بجای برنج از بقول واردیات و فواکه چون کدو و اسفغانا خ و
چغندر و یاکلم یا شلغم یا زردک یا باد نجان یا سیب شیرین یا به شیرین داخل نمایند و هر یک رنگی عسلده میشود با چلا و
یا بانان بخورند و گاهی از آب اترج و قند اترج پلا و ویامطنجن پلا و ساخته استعمال مینمایند و استعمال اثر جیه و اترج
پلا و و مطمئن پلا و و آب اترج و قند در وقت گرمی و حرارت مزاج موافق است * دستور حل نمودن لؤلؤ در آب اترج
بطریقیکه شیخ داؤد ذکر کرده بگیرند آب اترج را و در شیشه کرده مرورارید ناسفته سوده در آن داخل کرده در حمام
بگذارند تا زمانیکه حل گردد مطلق در آن جرم لؤلؤ نماند و این محلول نافع است از برای جمیع سموم و امراض اعضای رئیس
و جهت زحیر مجرب است چون با اشربه مناسبه بنوشند و اگر مرورارید مفرحات را باین دستور حل نمایند و همچنین سائر
جواهرات را بهتر است * تریاق کشف الهموم معتدل مائل بحرارت و قوتش تا بیست سال باقی میماند و شربتش تا سه
مثقال است منقعی دماغ و باد زهر سموم و مقوی باه است و جهت جنون و صرع و مالیخولیا با آب مرزنجوش استعمال نمایند
و جهت فالج و لقوه و امراض بارده دماغی و عصر البول و سنگ مثانه با آب بزرگرفس و آب ترب و جهت ضیق النفس
و سر فزونی و غفلت و خفقان و ضعف معد که از حرارت باشد با آب کاسنی تازه و اگر برودت باشد با کلاب و جهت استسقا
و صلابت طحال و یروقان و قولنج با آب مطبوخ انیسون و جهت بواسیر و امراض معد با آب عناب و جهت مفاصل و نقرس
با آب مطبوخ سیخ کبر و زبانه و جهت سموم و جذام یا شیر تازه دوشیده و جهت بهق و برص با ماء العسل بنوشند و طلا ذر
امراض مذکوره و جهت اورام نافع است * صنعت آن پوست زرد اترج تخم مقشرا اترج برگ اترج از هر یک ده مثقال حب الغار
جنطیا ناسنبل الطیب مر با فلن که حوئل است عود هندی از هر یک هفت مثقال زرنب درونج عقربی آطریلال بهمن سرخ
بهمن سفید انیسون از هر یک سه مثقال مرورارید ناسفته چهار مثقال زمره کهنه کهر با عی شمععی از هر یک دو مثقال باد زهر معدنی
خطائی دو مثقال و یکل آنک عود هندی زادر بیست و شش مثقال کلاب بمانند و باد زهر را بان صلایه کرده هفت
روز بگذارند و مرورارید و جواهر سائید و رادشیشه کرده آب ترنج بیک بر روی آنها کرده سر آن را محکم نموده در حمام
بگذارند تا حل شوند و بعد از حل شدن در عود و باد زهر اندک اندک ریخته بر هم زنند و بعد از آن با جمیع ادویه در عسل
مصفی بقوام آورده که بر سر آن نش باشد داخل کنند و آنش آن مقداری باشد که بپوش نماید پس فرود آورده در ظرف نقره

یا چینی نگاه دارند و شش ماه در جو کدشته پس استعمال نمایند * تریاق حب اترج جهت سموم مشروب و ملل و عه
 مشترک النفع است * صنعت آن تخم اترج معشردۀ مثقال کوفته پیخته و زن کرده با انجیر کوبیده آن مقدار که بآن بهر شدن
 سرشته شربتیه مثقال * اقراص تریاقی خماص اترج جهت صفر از تشنگی مغروط و قطع قی و دفع سموم نافع است * صنعت آن
 نبات سفید کوبیده اندکی آب داخل کرده بر آتش بسیار ملایم گذارند تا کد اخته شود پس اندک آب ترنج تازه داخل
 نمایند تا چاشنی که خواسته باشند درست شود و بقوام آید بوسنک یا سینی مس تازه قلعی کرده یا نقره بریزند تا بسته شود و به
 بوند و نکه دارند و بکار بوند و اگر خواسته باشند در هر یک رطل از نبات سفید مقدار یک مثقال مروارید نافه در آب
 ترنج بدستور مذکور حل کرده از آن آب ترنج جوارش سازند و یک مثقال عنبر اشهب در روغن پیسته کد اخته داخل نمایند
 میباشند اقوی در تقویت و دفع سموم * فصل در بیان جوارش تیکه اصل و عمود در آنها قشر زرد اترج است * جوارش اترج
 مقوی معد است و طعام را هضم کند و اشتها را طعام آورد و ریاح را دفع کند و بوی دهان خوش سازد و نافع است از برای
 لقوه * صنعت آن پوست زرد اترج خشک کرده سی درم قرنفل جوز بودار فلغل خیر بودار چینی خولنجان زنجبیل از هر یک
 یک روم مشک تبتی خالص یکد انگ و در نسخه دیگر مشک دود انگ است بعمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند این نسخه
 از شیخ رئیس است و در نسخه دیگر فلغل و دار فلغل داخل نیست و وزن مشک دود انگ و در نسخه این جزله وزن پوست
 اترج سه درم است و این صحیح است شربتیه دودرم مزاج نسخه شیخ رئیس کرم و خشک است در اول درجه سوم * جوارش پوست
 زرد اترج منقول از قرا بادین ترکی افندی صالح چاپی مقوی هاضمه و اعضای رئیس و معد و محل ریاح است
 * صنعت آن پوست زرد اترج بیست درم قرنفل عود هندی دار چینی بهمه خولنجان از هر یک دودرم زنجبیل قافله
 از هر یک یک روم پوست خربزه مسی بدستنویه که بهندی کچری و عوام کرمی نامند ده درم مشک تبتی خالص نیم درم
 عمل مصفی بقدر کفایت بدستور مقرر جوارش سازند * جوارش اترج مقوی دل و معد و دفع سودا و معین بوهضم
 کیوس است * صنعت آن پوست زرد اترج پوست بیرون پیسته شیطرج هندی کبابه چینی عود غرقه خام از هر یک
 دودرم قرنفل دار چینی سیلانی کل فوفل سلیخه سیاه دانه قافله مغا ردانه قافله کبار عود بلسمان تخم فرنج مشک از هر یک
 یک روم مشک تبتی خالص ورق نقره محلول از هر یک یک مثقال زعفران یک روم و نیم عمل سفید سه وزن مجموع ادویه عمل را
 بقوام آورده ادویه کوفته پیخته بآن سرشته معجون سازند شربتیه تا دودرم * جوارش اترج قلمی فرموده اند که از استنباط
 بندۀ محتاج بفضل رب الغنی محمد هاشم العلوی است مقوی اعصاب رد ماغ و معد است و مجرب النفع است در جمیع امراض
 عصمی خصوصا از برای استرخا و فالج * صنعت آن بکیرند شیر آملۀ منقی سی مثقال و یک شب در عرق بهار نارنج و عرق
 انرنج مشک از هر یک یکصد و پنجاه مثقال بخیمانند و روز دیگر بجوشانند تا مهر اشود و از پالایش بکند و راند و عمل مصفی
 سه صد مثقال داخل کرده بقوام آورند پس بکیرند پوست زرد اترج ده مثقال از خرمکی امارون انیسون نانخواه بهمن
 سفید دار چینی سعد کوفی طالیسفر فوفل سلیخه ورق کل مرخ قافله کبار رمل بواقرۀ الطیب کاشم کندر مصطکی رومی از
 هر یک سه مثقال جوز بودار فلغل فلغل سیاه سنبل الطیب عود الصلیب عود هندی قرنفل از هر یک د و مثقال زعفران
 عنبر اشهب مشک ترکی از هر یک یک مثقال چند بید مترجل و ار خطائی از هر یک چهار د انگ کوفته پیخته بآن بهر شدن
 شربتیه یک مثقال تا دودرم * حلوا اترج بهترین حلواها است مقوی احشا و موافق مکررین است * صنعت آن پوست

اترچ تازه یا خشک کرده را بعد از در کردن زردی بیرون و دفع بقیه تلخی آن اگر باقی ماند باشد بجوشانیدن در آب مکرر و نرم بگویند و طبع نمایند با آب و قند ری کلاب تا مهربا شود و آب آن خشک کرد پس قند سفید و عمل مصفی با آب و قند ری کلاب داخل کرده اضافه نموده بجوشانند تا منعقد گردد و اگر چاشنی دار خواهند قند ری آب اترچ یا لیمو بر آن در آخر طبع بپاشند تا جذب رطوبت آن شود و اگر خواسته باشند مغز پسته بوداده کوفته داخل نمایند و اگر پوست اترچ نباشد و مریب آن باشد و خواهند که حلو از آن مرتب نمایند آن را بگویند و بهمان دستور طبع دهند و اگر نگویند و آن قند و طبع دهند که مهربا شود بهتر است و اگر از پوست زرد اترچ خواهند آن را شیرین کرده بطریقیکه مذکور شد پس طبع نموده حلو مرتب نمایند

* و طریق بودادن مغز پسته و بادام جهت حلویات آن است که با سموس کنند و یا آورد کنند در دیکه بوشته کنند و سرعت تمام بر هم زنند که مغزها نسوزد و بوبو آورد پس از سموش پاک کرده استعمال نمایند * فصل در ذکر ادیان حب الاترچ و قشر آن * دهن حب الاترچ نافع است از برای بواسیر و طلا کردن و آشامیدن آن و مفتح شد کوش و سریع النفوذ است در اعضا و محلل قوی و ملطف است و کسیکه قند همین کند بآن گویند عقرب بآن نزدیک نمی شود و مجرب است * صنعت آن حب الاترچ را خشک کرده معشر نمایند و بگویند و در آب به پزند و کف آن را بگیرند و چون دیگر کف نیارد آب آن را در ور کرده کفها را با تش ملایر به پزند تا آب برود و روغن بماند صافی نموده در شیشه نگاه دارند و سرش را محکم بندند و در وقت حاجت بکار برند

* دهن حب الاترچ بقسمی دیگر * صنعت آن حب الاترچ را خشک کرده بگویند و بطریق روغن بادام روغن کشند * دهن قشر اترچ گرم و خشک است و محلل و قند همین بآن جهت امراض عصب و امراض بارده عصمانی و در دماغ و دفع لزین در تب ربع و کریدن عقرب نافع است و قند همین بآن با سفل قند جهت رفع برودت هوا در اسهال و قند همین آن بربن جهت استرخا و فالج و رعشه و لقوه و اختلاج و عرق النساء درد کرده و مثانه و جهت رویانیدن موی و خوشبو کردن عرق و سعوط آن جهت در دسروعلل سوداوی و درد شقیقه و مضطرب بآن جهت درد دندان و چکانیدن آن در بینی از برای شخص و از برای صرع و چون دهن قشر اترچ را نگاه دارند در ظرفیکه بخور کرده باشند آنظرف را بمشک و عنبر و عود قماری مکرر بسیار در آن عطریست بهم میرسد و بوئیدن آن نافع است از برای فالج و استرخا و مقوی اعصاب دماغی است و گفته شده که روغن فرا گرفته از پوست زرد اترچ چکانیدن آن در بینی نافع است از برای مایلخولیا و امراض سوداویه در دماغ و بعضی اطباء گفته اند که روغن پوست زرد اترچ نافع است از برای مایلخولیا و حادث از سودای محترق از بلغم یا از سودای محترق از سودای طبیغیه نشوق کردن بآن * صنعت آن بگیرند پوست زرد اترچ شش عدد و آن را ریزه کرده در روغن زنبق و روغن خیری از هر یک یک رطل یا در در و رطل روغن کنجد انداخته بهر سه شبانروز بیرون آورده بغشارند و در کنند و پوست شش عدد اترچ دیگر داخل کرده بعد از سه شبانروز دیگر بیرون آورند تا سه مرتبه و اگر تا پنج مرتبه این عمل نمایند می گردد اقوی * دهن اترچ متخذ از پوست درخت آن نافع است از برای استرخا * صنعت آن چون بوهل اترچ و زرد کرد پوست آن تمغ زنند توهای آن را و جمع کنند آنچه ترشح می کند از پوست آن ترها چنانچه جمع می کنند روغن بلسان را این جزله گفته که دهن اترچ نافع است از برای برودت اعصاب و استرخا * صنعتش آن که فرا گیرند اترچ را و قتیکه رهمیده باشد و بگیرند روغن آن را بدین نحو که بتراشند پوست آن را و قتیکه بر درخت باشد و بگیرند آنچه را ترشح میکند از بالای پوست آن و جمع کنند بغلادی گفته که دهن اترچ نافع است از برای فالج و استرخا * صنعتش آن است که بگیرند روغن زنبق یا روغن خیری از هر

کد ام دورطل یا ازهریک یک رطل و یکونند پوهت زرد و بالای شش عدداً ترج را که خالص باشد از سفید و دران اندازند
 و هر سه روز پوست اترج را بدل کنند تا سه مرتبه یا پنج مرتبه و قومی میکورند پوست اترج را در وقتیکه سبز باشد داخل میکنند
 دران روغن و کلاب میچوند آنرا با آتش ملایم تا آن پوستهای سبز سفید شود و قوت آنچه دران است بیرون آید دران
 روغن پس فرود آورده یک شبانه روز میکند ارنه پس صافی نموده داخل میکنند مشک توکی و سکه اصلی و بکاری میبرند و قومی
 فرامیکورند قطعه پنبه و در روغن کنجد فرو برده میمالند بر اترجه رسید که بود درخت باشد در روزی سه مرتبه و همچنین
 تا چهل روز پس آن را از درخت چیده بمعلقه نقره یا طلا آن را تراشیده آنچه بیرون آید از ان روغن جمع میکنند و قومی
 کنجد را در پوست زرد اترج میپورند چنانچه در کل یا همین که بهندی چینیایی و یاد کل بیل کنجد را برورده میکنند و باد ام
 وادربنفشه چند روزی و بدل میکنند پوست اترج را چند مرتبه تا بکورد کنجد قوت و بوی آن را پس از ان کنجد روغن
 میکورند و قومی بجای پوست اترج بهار اترج را بر روی کنجد کرده چند بار مکور میکنند تا کنجد بوی بهار اترج را بگیرد و
 مطلق بوی کنجد معلوم نشود پس از ان روغن میکورند و قومی میکورند اترج را و قتیکه رسیده باشد و مستحکم باشد و یک شب در
 روغن میکند ارنه و روز دیگر بر می آورند از ان روغن و میترانند آن را تراشید نی لطیف که روغن آن بیرون آید و خدشه
 نرسد بآن که بیرون آید ماهیت آن دران روغن و جمع میکنند از ان آنچه ممکن باشد جمع کردن آن و تمخیر میکنند ظرفی را
 بمشک و عود قماری و عنبر اشهب بخوری مکرر و بسیار و دهن و دران ظرف نگاه میدارند و این روغن عطری خوشبوی لذیذ نافع
 از برای دماغ و اعصاب دماغی است و قومی بر می آورند دهن را از حب اترج همچنانکه بر می آورند روغن را از مغز بادام
 و مانند آن و بعضی شراح قانون مثل صهار بخت و مسیحی و شریف و تمیمی گفته اند که دهن فرا گرفته از قشر زرد رقیق اترج
 و همچنین دهن فرا گرفته از حب اترج نافع است از برای فالج و استرخاش و با و از برای برودت اعصاب طلا کردن بر قنای سر
 و کردن و فقرات پشت میفرمایند که دهن نقاح اترج و دهن قشر اترج و دهن حب اترج هر سه نافع اند از برای فالج و استرخاش و با
 و مروخا مغز داومع ادویه اخری * و دهن فرا گرفته از قشر زرد اترج نافع است از برای لقوه آشا میدان آن و تمرین بدن و چکانیدن
 آن در منبت اعصاب و از برای ارتعاش و نیز نافع است آشامیدن و تمرین بآن از برای اختلاج و برودت اعصاب * رب اترج در
 فعل اقوی از رب حصرم است و جهت غلبه صفرا و تشنگی مفروط و قطع قی و دفع سموم و از برای ام الصبیان و آن صرعی است که
 حادث میگردد صبیان را با تپ و حرارت * صنعت آن اگر چه در ربوب شرط نموده اند که آب خالص آن را بجوشانند تا بر بع
 رسد و لیکن گفته اند که در بعضی میاه از آنهارب فرا گرفته میشود قندی شیرینی ضرور است داخل نمودن تا بقوام آید و رب
 اترج از ان جمله است باید که در آب اترج که بغیر شیرینی بقوام نمی آید بمقدار عشر آن یا قدری زیاده نبات سفید داخل نمایند
 و با آتش بسیار ملایم بجوشانند تا بر بع رسد و فرود آورده سرد کرده در ظرف چینی یا زجاجی نگاهدارند و در وقت حاجت
 بکار برند * سکنجبین اترجی قاطع صفرا و مسکن غلیان خون و غشیان و اکثر امراض صفراوی و دموی را نافع * صنعت آن بگیرند
 قند سفید یا شکر سلیمانی یا عمل دوشاب یا سیلان رطب هر کدام که خواسته باشند و باربع آن شرکه انکوری در دیک سنگی یا
 نقره یا گلی یا مسی تازه قلعی بقوام آورند و کف آن را بگیرند پس آن را بر آتش اخکو کند آشته آب اترج بقدریکه طیب
 داند که صبیان داخل کرده بجوشانند تا بقوام آید پس فرود آورده سرد کرده نگاهدارند * سفوف اترج می فرمایند که
 از احتیاط بندة محتاج بفضل و توفیق رب کریم محمد هاشم حکیم است مفید از برای فالج و استرخاش چون آن آشامیده شود بعد از

تذقیه بایا رجاء * صنعت آن پوست زرد اترج بادر نجبویه نقاح از خرامله منقعی پوست هلیله کابلی از هریک پنج مثقال اسارون
 بهمن سرخ بهمن سفید دارچینی سلیخه قرد مانا از هریک سه مثقال جل و ارخطائی مجرب مشک ترکی عنبر اشهب چند بیدستر
 از هریک نیم مثقال ورق طلا کاذریوس از هریک چهار دانگ جوز بوازراوند طویل بمغایج نستقی و از یانه بادیان خطائی زنجبیل
 تخم سداب کبر باسندروس عود قماري خام سنبل الطیب قسط تلخ فاوانیا بزرسیهالیوس اسطوخودوس از هریک یک مثقال
 معتبر فارسی دو مثقال خارک جهرمی پانزده مثقال کوفته بخته هر روز یک مثقال آن را صبح باده مثقال عرق بادر نجبویه
 بنوشند * فصل در بیان اشربه حماض اترج و ورق آن * شراب اترج نافع از برای ضعف معدة و خفقان * صنعت آن بکیرند
 برک اترج پنجاه عدد و یک یک را از غبار پاک کرده بخورقه کتانی یاغیر آن و شراب جبهوری هشت رطل در آن داخل کرده
 یک هفته بکند در جای گرم پس صافی نمود و در رطل غسل کف گرفته در آن اندازند و برهم زنند بر هفت روز نیکوود و همیشه
 و یاد و ظرف چینی نکاهل دارند و بوقت حاجت بکار برند * شراب حماض اترج مسکن و معده و مبطی حرارت نافع است از برای
 حمایت حارة دمویه و صفراویه و دافع قوی صفراوی و مسکن عطش و نافع معده است و نافع است از برای اصحاب صداع دمویه و
 صفراوی هرگاه ایشان را لیمت طبع باشد و مقوی شهوت طعام و نافع خفقان حار است الا آنکه مضرات بسینه و رتبه بسبب
 حموضتی که دارد و مقوی معدة و جگر و قلب حار است و نافع است از برای صداع به شاکت قلب و سوء مزاج صفراوی
 قلب و جمیع افعال حماض اترج را دارد و مضار آن ندارد * صنعت آن بکیرند آب اترج و باد و ثلث آن نبات سفید
 و در یک نقره یا سنگی بجوشانند تا بقوام آید و اگر خواهند بجای قند غسل مصفی یاد و شاد انکوری کنند و بعضی اطبا
 آب اترج و شیرینی را با ملنا صفت می کنند و گفته اند که شراب اترج بهترین اشربه است از برای تسکین صداع خماری
 خصوص و قتیکه با کلاب یا عرق کفوری بنوشند و شراب اترج که از برای صداع نوشته اند یک من قند است و پنجاه
 مثقال آب اترج * عرق کفوری که با این شراب میخورند آن است که کفوری یعنی غلاف طلع نخل را ریزه ریزه کرده بطریق
 کلاب عرق کشند و شیرینی درین شراب اترج از برای اصحاب صداع یک اوقیه تا دو اوقیه است با یک چهارریک من
 قمریز عرق کفوری یا کلاب و نیز این شراب نافع است صداع حادث به شاکت قلب بسبب غلبه مرء صفرا را بر مزاج
 و آشامیدن شراب حماض اترج بعد از نصب نافع است از برای صداع دمویه و نیز آشامیدن آن نافع است از برای دوار
 حادث از ضعف قلب و سقوط قوت چنانکه این قسم دوار عارض میگردد نا قهین را قرشی گفته که شراب اترج نافع است از برای
 دوار صفراوی بجهت آنکه حماض اترج حبس بخورده از هر میکند بسبب عنصر و جمع آن طریق بخار را بسبب قوت قابضه
 که آن را میباشند * نسخه دیگر آن که مقوی قلب حار و نافع است از برای خفقان حار و صفرا بشکن و ماده را قوت دهد و منع
 زردع بخورده از بقیه شراب که در معدة ماند است از صعود بسو میکند بسبب آنکه مقوی فم معدة است و شرابش منع
 تصاعد بخورده مرتقیه بهر میکند * صنعت آن آب اترج پنجاه مثقال قند سفید یکمن بقوام آورند شربتی تا دو اوقیه قرشی گفته
 که آشامیدن آن با لعاب بزرقطون نافع است از برای صداع چون با قبض طبیعت باشد * شراب ورق اترج یعنی خمیر آن
 مقوی قلب و دماغ است و نافع است از برای مالخولیای مرقی که با برودت مرق و معدة و با آن ریاخ بارده نافعه باشد
 * صنعت آن برک اترج برک تانبول از هریک پنجاه عدد و برکها را تمام از غبار بخورقه پاک کرده در شراب ریخانی پانزده
 رطل پانزده روز متوالی بنشینانند پس صافی نمود و چهار رطل غسل مصفی داخل کرده در آفتاب کنند و یاد در زیر

سرکین اسپد فن کنند و این بهتر است و بکفته بکن آرند پس در شیشه کوده نکند آرند و در وقت حاجت بکار برند شربت نیم
 رطل * شراب حماض اترج مقوی قلب و دماغ است و نافع است از برای مالمخولیای حادث از احتراق صفرا و احتراق خون و این
 شراب نافع ادویه است از برای مالمخولیای موقی و مالمخولیای حادث از احتراق بلغم هرگاه آشا میده شود با شراب اسطوخودوس
 بجهت آنکه شراب اترج نقطیع بلغم میکند و شراب اسطوخودوس با آنکه در نهایت نفع است از برای این قسم مالمخولیای مصلح
 شراب اترج است و نیز شراب اترج مصلح شراب اسطوخودوس است * صنعت آن آب اترج بکرطل نبات سفید یکم با تش
 ملایم در دیک سبکی یا نقره بقوام آورند * شراب اترجی موافق نسخه قدما جهت ضعف دل و خفقان و ضعف معده بغایت
 نافع است * صنعت آن برک اترج پنجاه عدد در شراب کهنه یا جهوری بقل و شش قسط که هر قسطی صد و پنجاه مثقال است
 هفت روز بخیمایند پس صاف نموده با صد و پنجاه مثقال عمل کف گرفته بقوام آورند و بعضی از پوست اترج بدستور مسطور
 ترتیب میدهند و بعضی بکرطل پوست اترج را در دو نیمست و پنجاه مثقال آب خیسانیده جو شده صاف کرده تا بثلث رسد
 و با بکرطل عمل مصفی بقوام آورند * فصل در ذکر عرقهای پوست زرد اترج * عرق پوست زرد اترج ساده
 که مقوی قلب است و معده در آن تریاقیت قوی است و رطوبات فاسده را دفع کند * صنعت آن بکیرند پوست زرد اترج یک من
 در چهار من آب بقرع و انبیق عرق بکشند و یا باین طریق که چهلینکه بر سرد یک بندند و طاسی در آن بعد از آنکه آب و پوست
 اترج را در دیک کرده باشند و سرپوشی معکوس بر سرد یک نهنگ که قبه و تکه آن در آن درون دیک باشد و اطراف آن بخیمو
 گیرند و در میان سرپوش آب سود پر کنند و آتش ملایم دهند چون آب گرم شود بدو آرند و آب سرد تازه داخل کنند و چون
 داند که طاس پر شده سرد یک را باز کرده آنرا بردارند و اگر داند که در پوست هنوز قوت باقی است قدری آب داخل کرده
 تکرار عمل نمایند شربت از این عرق تا دوا و قیه با شربت سیب یا شربت کاوز بان یا قند سفید بنوشند و بد آنکه چهلینکه بکمر
 جیم فارسی و هار یا عثناة تحتانیه و تون لغت هند بست و آن عبارت از ریمانی است که مل و رمانند حلقه بسته و از اطراف
 آن ریمانها بر آورده سه یا چهار و آن حلقه را در وسط دیک آویزان کرده و ریمانی دیک بر گردن دیک بسته آن ریمانهای
 اطراف حلقه را بر اطراف ریمانی که بر گردن دیک است بسته و در میان آن حلقه طاس و یا غیر آن ظرفی میکند آرند محاذی
 تکه سرپوش بلکه بایل که تکه آن در آن باشد تا در آن عرق بچکد * عرق پوست زرد اترج مرکب که در تقویت اعضای رئیسه
 و دفع امراض سوداویه بی نظیر است * صنعت آن پوست زرد اترج بادرنجبویه کل کاوز بان فرنجمشک صندل سفید افیمون
 شافتره بسمایچ فستقی نعناع خشک از هر یک پنجاه مثقال ورق پان یعنی تا نبول پنجاه عدد بهمن سرخ بهمن سفید دانه
 هیل بسمایچ د ارچینی قرفة الطیب کوله پر که انجیل ان است صغیر فارسی نانخواه اسطوخودوس ابریشم خام از هر یک پنج
 مثقال قرنفل کبابه چینی عود هندی اذخر مکی ساذج هندی از هر یک سه مثقال سرکه انکوری خالص کاوز بان عرق بادرنجبویه
 کلاب از هر یک دو من بر روی وی کرده بدستور عرق کشند * عرق پوست اترج سکوی که در نهایت تفریح است * صنعت آن
 پوست زرد اترج دوازده هیرشکر سرخ یکم بقل بمقر آب بر روی وی کوده درخ کوده در زیر سرکین اسپد خم را دفن کنند پس از
 و میلن یعنی جوش خوردن و از جوش فرونشستن آن را از خم بر آورده چند روز بکن آرند و بعد از آن باده سیر دیکر پوست زرد اترج
 عرق کشند و اگر دانه هیرکل مرخ داخل نمایند بهتر است * عرق بهار اترج قویب بهار نارنج است و از آن ضعیف تر
 * فصل در بیان اقرا ص قندی حماض اترج * قرص قندی حماض اترج نافع است از برای اصحاب یرقان * صنعت آن

بگیرند قند سفید و بقوام آورند و آب اترج بمقدار یک آن را مزجینی منخوش و چاشنی دار کردند داخل کرده در سینی بویزند و به بزند و استعمال نمایند * رنگ دیگر شکو سفید را بقوام آورند و سفید تخم مرغ بران زده تیر بزند تا سفید گردد آب حماض اترج بقدر حاجت اندک اندک داخل کرده اندکی آتش ملایم بدهند و باز تیر بزند چون نیکو سفید گردد بطریق قرص بر روی کرپاس نمک زده بچکانند و چون سرد شود بردارند این را بهندی بتاسه چاشنی دار نامند * فصل در بیان مریات اترج *

* مریای پوست زرد اترج مقوی قلب و دماغ و کبد بارد و مفرح است و مشتهی طعام * صنعت آن پوست زرد اترج را نازک تراشیده باریک و کوچک بریده در آب نمک شیرین نمایند یا در کیسه تنگی کرده در آب و سبوس کنند یا بونج یا در کا آن چند جوش داده هر مرتبه تبدیل نمایند تا شیرین شود پس در آب خالص جوش کمی داده شسته در آب آهک بکنارند تا شکنند شود پس شسته در آب خالص طبع داده در شیرین نبات یا قند سفید رقیق با آتش ملایم طبع نمایند تا غلیظ شود و اگر در آخر قدری کلاب داخل کرده چند جوشی داده فرود آورند میگردا قوی و خوشبو و اگر در شیرین جوش ندهند بلکه بعد از طبع آب آن را فشرده و از پارچه صافی آب آن را خوب نشف نموده شیرین نبات سفید یا قند یا عمل بسیار غلیظ کرم بران ریزند و بکنارند تا شیرین دران منجذب گردد و وطوبت خود را دران شیرین پس دهل پس آن شیرین را گرفته باز جوش داده کرم بران ریزند و یا شیرین تازه دیگر بران ریزند تا آنکه که دیگر وطوبت پس ندهد و شیرین را رقیق کنند بهتر است و شکنند تر و خوشبو تر خواهد بود * مریای آبست که عبارت از گوشت اترج است عبارت فارسی و شحم اترج عبارت عربی چنانچه ذکر یافت نافع است از برای تقویت معدة و قلب * صنعت آن بگیرند گوشت یا لنگ را یک و جوشی داده آب آن را بویزند تا تلخی کمی که دارد دور شود پس در آب طبع دهند تا مهربان شود از آب بر آورده بفشارند که دران آب باقی نماند و بپارچه پاکیزه خشک کنند و در شیرین نبات سفید یا عمل مصفی مریای سازند و اگر قدری کلاب در آخر داخل کرده چند جوشی داده فرود آرند بهتر است * مریای اترج بگیرند اترج درست را و بسنگ پاندکی بمالند که قدری از قشور زرد آن سائیده گردد پس پارچه پارچه نموده دوسه ساعت در آن قدری زاج سائیده حل کرده باشند بکنارند تا تلخی آن زایل گردد پس بر آورده با آب خالص بشویند اگر شیرین شده باشد بهتر و الا مرتبه دیگر در آب زاج تازه چند ساعت بکنارند پس در آب آهک بکنارند و بر آورده پاک شسته نمایند و مریای سازند و اگر پارچه های آن را خا رهای بسیار بزنند که از روی دیگر آن بکنارند و در آب شیرین یک شبانه روز بکنارند و هر دوسه ساعت آب را تبدیل نمایند نیز شیرین می گردد و بجوش دادن در آب شیرین خالص مکرر و هر مرتبه تبدیل نمودن آب نیز تلخی آن زایل می گردد پس بطریق مسطور مریای بویزند و اگر اترج درست را خواسته باشند شیرین کنند پوست زرد آن را از سنگ پاندکی سائیده و در آب زاج بخیمانند پس در آب خالص یک جوش داده آن آب را بویزند و دوسه مرتبه چنین کنند پس زمانی در آب آهک بکنارند تا شکنند گردد پس شسته و بخته مریای ترتیب دهند و اگر در آب زاج گذاشته و بجای جوش با آب کرم بشویند نیز کافی است ولیکن باید درین قسم در شیرین کردن میالغه نمایند در شستن آن تا اثر زاج دران نماند * مریای اترج به نسخه مسعود بن محمود منجری * صنعت آن بگیرند اترج تازه را و چهار پارچه کرده ترشی آن را دور کنند و در تغار سفالی لعاب دار در آب عذب و نمک یک هفته بخیمانند پس یک هفته دیگر در آب شیرین بغیر نمک بخیمانند تا رنگش تغییر شده سفید گردد و ظاهرش برنگ باطنش شود پس آنرا بشویند در آب شیرین تا شوری دران نماند در یک پاکیزه کنند و عمل نیکو یک جزو و از آب در جزو بر مران ریزند آنقدر که از روی پوست اترج بر گردد و باید که پارچه های اترج را بخلال چوبی سوراخ سوراخ نمایند تا شیرینی در جوف آن نفوذ

کند و بجوشانند مقدار دوسه ساعت نجومي پس آن اترج را از آب و عمل بر آورده و يك شب بر روی کرباس نوي بهن کنند تا
 آبش خشك شود پس بپزند آنرا در عمل کف گرفته و فرود آرند از آتش و بپاشند بران افادیه سوده و مقدار افادیه باید که بازای
 هریك اترجه زعفران قاقله کبار هیل بوا از هریك يك مثقال قرنفل دارچینی از هریك نیم مثقال مشك يك دانك و نیم باشد
 پس آن را در مویان چینی کرده مر آن را محکم بپزند و هر چند هوا سرد و تر باشد مر با بهتر میشود و گفته اند اگر نمك را در
 آب داخل کرده پوست اترج را دران انداخته و به دران داخل کرده بیهیت روزید آرند پس از آب و نمك بر آورده چهل روز
 دیگر در آب بپزند و هر روز آب بپز را تازه کنند و بشویند آن را صبح و شام و از جمیع آنچه رسیده بآن از تعفن و تاكل پس
 بعد از چهل روز بر آورده بغشارند و يك شب با نوز بر کرباس نوي بهن کنند و بپزند آن را بد متوری که مقرر کردیم و بکار بپزند
 * مویای اترج درست اگر خواهند اترج در صحت را مر با سازند * صنعتش آن است که اترج را اندکی بسبک پا پوست بیرون
 آن را سائیده خار زنند آن مقدار که از لحم آن نیک زد و بطریق مذکور در آب و نمك و ماست و یا سموس و یا کاه جو و کندم و
 برنج و با آب زاج شیرین نموده شسته بآب خالص باز جوش داده که کیفیت نمك و زاج و را نخته کاه و سموس از آن زائل گردد
 پس در آب آهك يكل و ماست بکنند پس شسته بپزند و خار های بلند بران زنند تا بمغز آن برسد و در شیرۀ نبات یا قند رقیق
 یا عمل مصفی و اگر خواهند باشند کلاب داخل کرده جوش دهند تا بقوام آید * نوع دیگر صنعت آن اترج درست و بطریق
 مسطور شیرین کرده در آب آهك کذاشته پس بر آورده شسته سر آن را قبری بریده جوف آن را خالی کرده باز در جوف آن مغز
 اترج که تخمها و پرد های آن را دور کرده باشند بر کرده سر آن را مسدود نموده از همان پارچه که بریده اند و بخته در شیرۀ نبات
 یا عمل اندازند و بپزند تا بقوام آید و اگر حماض اترج نخواسته باشند کلب یا زردک یا به یا سیمب و یا چیز دیگر ریشه کرده بخته
 در جوف آن کرده و بطریق مسطور بپزند * مصلح قشر اترج مقوي معده و مسكن صفرا است * صنعت آن بکیرند پوست اترج را
 و صفیدی آن را از دم کارد دور نمایند و لوز های باریك طولانی بپزند و در آب نمك یا سموس کنند م شویین نمایند چنانچه ذکر
 یافت پس بآب خالص نیکو بشویند و یکد ساعت در آب آهك بکنند پس بر آورده شسته بآب شیرین خالص طمع دهند تا بخته
 گردد لیکن مضمحل نشود پس بر آورده آب آن را بکرباس نازکی نشسته نموده در عرق هر که یا هر که انگوری تند اندازند و چند
 دانۀ قرنفل و خرما خارک خشك ورق کرده و قدری سیاه دانه و چند برگ نعناع تازه دران اندازند و در آفتاب گذارند تا مزاج گردد
 و تناول نمایند و اگر خواهند چاشنی دار شود قدری بقدر مطلوب کم و زیاده شیرۀ نبات یا قند در هر که اندازند و پوست اترج
 را بعد از شیرین نمودن و بختن دران اندازند و چند جوشی دامره در شیشه یا ظرف چینی نگاهدارند و ادویه مذکوره داخل
 نمایند تا برسد و استعمال نمایند * مصلح اترج نوع دیگر یعنی توشی برورده بمرکه * صنعت آن اترج در صحت را در نمك چند
 روز بکنند و هر روز بر هم زنند پس قدری آب داخل کرده در آفتاب گذارند و چون تلخی آن دور شود از آب نمك بر آورده
 چهار پارچه نموده در آب خالص بپزند تا ملایم شود پس بکرباس پاکیزه آن را خشك سازند و بکنند تا خشك شود و در هر که
 تند اندازند و بکنند تا سر که در جرم آن جنوب شود و تناول نمایند مقوي معده و کبد حار و مسكن صفرا است و اگر چند دانۀ
 قرنفل دران فرو بپزند و چند شاخۀ نعناع و ادویه که در نسخه قبل ذکر یافت داخل نمایند میگردد اقوی و اعطب * باب الا الف
 مع الثاء المثلثة * اقل بفتح الف و سکون ثای مثله و لام بغار می شوره کز کوبند نوعی از طر فا است در کنار رود خانها بعمار
 میروید و بهندی چهار و نامند نبات آن مابین شجر و گیاه و برکش ریزه و خشن و ثمرش بی شکوفه بقدر نخودی و بزرگتر و

قیره رنگ و مائل بزردی و در جوف ثمرش دانه‌ها است بهم چسبیده و آن را عذبه و بهندی نهی مائین و چھوٹی مائین نامند
 و اثل در اول سرد و در دوم خشک است و باقوت قابضه و اندک ملوحت و مرارت و جالی و مفتوح و مطبوخ و بیخ شاخ و برگ آن جهت
 بخت ام و مده و ورم سپرز و منع سفیدی موی و درد سر و شراب آن مقوی جگر و ملین ورم آن و مضغه آن جهت درد دندان
 و ضمد آن جهت تحلیل ورم جگر و بخور آن تا هفت دفعه جهت سقوط دانه‌های جلدی و بواسیر و جوشهای ریزه که آب از آن
 قراوش کند و خاکستر و آب طبیب آن جهت خروج معده و تقویت موی نافع و در قطع خون همه اعضا خاصا کستر آن مجرب است
 و قدر شربت از طبیب آن تا چهل و پنج مثقال و از عصاره آن تا سی مثقال و مضغ معده و مصلحتش صغ غریبی است و بد لش
 جوز السرو* و ثمرش سرد است در دوم و خشک در سوم و توهم کرده کمیکه گفته کرم است در دوم قاطع اسهال و سیلان خون
 و رادع مواد مقوی معده و جگر و سوز و اعصاب است و آشامیدن آن جهت نفث الدم و ربو و منع انصباب نزلاب و اسهال
 صغرای و ورطوبی و بوداده آن با کل خوردنی و بدستور با دود رهم و نیم کلنار که در سه دفعه هر دفعه همین مقدار بخورند
 جهت قطع اسهال مجرب است و در حبس سیلان خون بسیار مفید و طبیب یک اوقیه آن و خیسانیده اش در آب کرم که با شکر
 بنوشند جهت یرقان و کزیدن رتیل و حرب رطب و ورطوبات رحم و در مزاج اطفال جهت رفع ورطوبات متعقنه نافع و چون نقیج
 آن را سه روز یا هفت روز بنوشند و از عقب آن دوغ و نان میک تناول نمایند باعث فری بدن و خوبی رنگ رخسار و مقوی معده
 و منقی رطوبات فاعله آن است و چون در کلاب خیسانیده در چشم چکانند جهت ردع مواد و تقویت اجفان و حدت بصر مفید و
 ضمد ثمر آن موجب تشدید اعصاب مستوخیه و سوزانیدن چوب اثل و گرفتن دو درختار آن نافع است صاحب لقوه را و خشک
 کنند دانه‌های جلدی است در او اخرو و ذرور آن جهت قطع خون جراحت و بردن کوشت زیاد و غسل آن جهت جرب رطب
 و نیکو کردن رنگ رخساره و رفع قمل و حمل آن جهت رفع ورطوبت رحم و فرج و سیلان ارحام نافع و مضغه بطیب آن و بدستور
 هائیدن آن جهت تقویت لثه و تا کل دندان و ضمد مطبوخ آن در سرکه و آب جهت ورم سپرز نافع و مضرات بمر و مصلحتش
 در قوامت و قدر شربتش از سائیده آن دودرم تا چهار درم و بدانش بوزنش عقیص است یا شحم رمان* جوارش عذبه که
 ثمر اثل است مقوی معده و مهیج اشتها و طعام و دافع بخار که بسبب بخار معده باشد و اسهال و نفث الدم و سرعت انزال و
 انداز مندی و زردی است و مانع صعود بخار بدماغ* صنعت آن عذبه بلوط مصطکی رومی از هر یک پنج درم دم الاخرین چهار درم
 پوست زرد اترج سه درم عود مندی غرقی کراویا از هر یک دو درم برگ مورد و زرده درم اول برگ مورد را یک شب
 در آب بنخسانند و صبح با تش ملایم بجوشانند تا مهرا شود صاف نموده با نیم سیر قند سفید بقوام آورند پس ادویه را کوفته
 بمخته با آن بمرشند و بر تخته یا سنگ مسطح یا سینی مس قازه قلعی کرده قدری روغن بادام یا پسته مالیده پهن کنند و چون
 سرد شود لوزها بریده نکاهند و آن شرابی از دودرم تا چهار درم را که جهت مبرودا المزاجان یک درم عنبر اشهب و نیم درم
 مشک و یک انگ زرق طلا و جهت محرو و المزاجان طباشیر سفید و مروارید سوخته از هر یک یک درم و ورق نقره نیم درم اضافه
 نمایند اولی است* تشویه ثمره الاثل و اطراف جهت هنونات و غیرها آن است که کو بیده با غسل سرشته در لثه بسته لثه را
 بکل گرفته یک شب در تنور بکند و آن پس بر آورده استعمال نمایند* شراب ثمر اثل یعنی عذبه جهت تقویت اعضای غل او
 اعصاب و سده سپرز بی عذیل است و جهت مغص نافع* صنعت آن بکیرند ثمر اثل را و با صندل و افسنتین از هر یک پنج مثقال
 و رد و رطل آب بجوشانند آن مقل ار که در و ثلث آب رفته قلشی بمالند صافی نموده با شکر سفید یا قند یکرطل بقوام آورند

شربت یک اوقیه * طبع ثمرات قائم مقام حب زیبق است درازاله قروح خبیثه و آشک و نملة و آکله * صنعت آن ثمرات مازوی
 میزوست انار در آب جوشانیده صافی نموده بنوشند و آشامیدن آن هر روز مقداره اوقیه مدت بیست روز نافع است لقوه را
 * قرص ثمرات که کزمازج است هر روز یک از دوازده کیمب جالینوس است گفته که من این قرص را سه روز متوالی بخنزی
 خورانیدم پس روز چهارم شکم او را شکافتم طحال او را نیافتم * صنعت آن کزمازج چهار مثقال فلفل سفید سنبل الطیب اسارون
 اشق از هر یک دو مثقال اشق را در سرکه عنصل حل کرده و باقی ادویه را کوفته پیخته با آن سرشته اقراص سازند شربت یک مثقال
 با سکنجبین * قرص ثمرات دیگر که همین خاصیت دارد * صنعت آن کزمازج ده درم فوة الصبغ پنجم اسقو لوقند ریون پوست
 بیخ کبر از هر یک هفت درم حب البان حب الفقد جعه زراوند طویل از هر یک شش درم ادویه کوفته پیخته اقراص سازند شربت
 یک مثقال با سکنجبین بزوری * قرص ثمرات دیگر که همین منفعت بخشد به نسخه حکیم محمد باقربن حکیم عمادالدین محمود
 حسینی شیرازی بجهت اذابت طحال منقول از بیاض مجربات معزی الیه بخط ایشان * صنعت آن کزمازج اسقو لوقند ریون پوست
 بیخ کبر از هر یک هفت مثقال حب البان شش مثقال زراوند طویل فوة الصبغ از هر یک پنج مثقال جعه حب الفقد از هر یک
 دو مثقال ادویه کوفته پیخته اقراص سازند شربت یک مثقال با سکنجبین بزوری * ائمه بکرمه و سکون ثانی مثله و کسومیم
 و سکون دال مهله لغت عربی است و آن را کحل و کحل اصفهانی و کحل سلیمان و کحل جلانینا مند و بفارسی سرمه و برومی کوخلن
 و بیونانی طمطوس و بلاطین نیز و سریانی صیدانامند و آن را معادن بسیار است از انجمله در اصفهان و مغرب و مصر و غیرها
 از بلدان و بهترین آن اصفهانی است که از نواحی قهپا به خیزد و بعد از آن مغربی در دروم سرد و در دروم خشک قاطع نرف الدم کل
 اعضا و قایض و مجفف و مقوی اعصاب و جهت تقویت با صرة پیران و حفظ صحت چشم و دفع حرارت و رطوبت قروح چشم و
 اندمال آن و بانداک مشک مقوی با صرة و محرق آن که بایه سرشته بر آتش کند اشتبا شد که شعله ور شده باشد لطیف است و مغسول
 آن الطاف از غیر مغسول و با مرارید و سرکین خوردن و نبات سفید جهت غشاة و بیاض چشم و با حضض و سماق جهت دمعه
 و جرب مجرب است و چکانیلین سوبه سائیده مغسول با آب کشنیوز تاز و یا آب برک تازه رسته ام غیلان و یا با آب انارین خصوص
 ترش معصور باشد در ابتدا ای جد و ثابله در چشم و گوش مانع بر آمدن دانه آبله است در آن فها و مالیدن آن بر پشت چشم و پلکها
 و پره های بینی و بر کلو و سینه نیز آن عمل دارد و بعد از بروز ظهور دانه آن در چشم و محلول آن با آب کشنیوز تازه با اندک
 کافور و یا محلول با کلاب محلی آن است و با آب سماق نیز مفید است و بعضی از اجبار ائمه قبل از سائیدن سیاه تیره براق اندک
 مائل بسبزی و بعضی سیاه کم رنگ و بعضی جوزی رنگ نیز دیده شده و لیکن از همه بهتر سیاه مائل بسبزی و بعد از آن سیاه تیره
 براق و بعد از آن جوزی رنگ و بعد از آن سیاه کم رنگ آن است و سفید و سوخ نیز دیده شده و سنک سفید آن براق شبیه بقطعان
 طلق و نمک سنگ لاهوری و زرنیخ و رقی است و لیکن از آن صلب تر و شاید در قوت ضعیف تر از کل اقسام ائمه و از برای
 محرومین نافع باشد و سرخ آن را از فرنک می آورند و بعضی کویند سفید آن زرنیخ سفید است و بهندی آن را کاردنتا نامند
 یعنی شبیه بدند ان کابولس کوید که چون بکیرند از ائمه یک جزو از اقلیمیا مثل آن و هر دو را نرم محق نموده مخلوط نمایند
 بعسل کف کوفته رقیق و اکحال با آن نمایند زائل میگرداند و صراع را و گفته سزاوار آن است که کشیده شود چشم از جانی
 که صراع است و قاطع نرف خون است از هر موضعی که باشد و منقی چرک زخمها و گوشت زیاده است و جهت حفظ صحت
 چشم و تقویت با صرة بی نظیر و همچنین رفع کرمی چشم و رطوبت قروح و اندمال آن و نافع است از برای قروح اعضا

و حمل آن جهت قطع جریان حیض و قروح مقعده و ضما د آن بر پیشانی و نصف هر جهت قطع رعا ف از حجب د ماغ مفید
 خصوص با آب برک ام غیلان تازه رسته و بد ستور محلل ا و رام است و بایه تازه جهت سوختن آتش و طلا کردن آن با
 روغنهای بدن جهت قتل شپش و ذرور آن جهت جراحات تازه و حبس خون آن و قروح ذکر و خصیه و طبقه قرنيه چشم
 بغایت مفید است و محرق آن لطیف و مغفول آن الطف و بدل آن د را مراض چشم آ با راست و ائمل راقوت سمیت است
 و مضر است به شش و مفصل و خوردنش گویند قاتل است بسبب سمیتی که دارد و مصلحتش کثیرا و شکر است * صنعت ا حراق
 ائمل آن است که بکیرند ائمل را و قطعات چون پسته و با قلا و با دام کرده در پیله بز بپزند و بر آتش کن ارنک تا شعله ور گردد و
 بسیار نسوزد پس در شراب یا کلاب یا شیر الاغ سرد کرده بمایند و بشویند و بکار برند * بد آنکه فائده ا حراق ائمل تلطیف و
 بطرف شدن اجزای کبریتیه است که در جوهر آن است * صنعت ا حراق آن بنحویکه صاحب اختیار بدیعی ذکر کرده
 آن است که ائمل را ریزه ریزه کرده چنانکه ذکر شد پس آن را در آتش اخگر انداخته اند کی بسوزانند تا زائل گردد آنچه در
 جوهر آن است از نطف سیاه پس استعمال نمایند بعد از غسل آن بنحویکه اقلیم را غسل میدهند * ا حراق آن بصنعتی دیگر
 ائمل را نرم صلایه نموده و بایه تازه خمیر کرده در ظرفی بر روی اخگر چند ان بکند ارنک که شعله ور گردد و در شعله و دود آن بر
 طرف گردد * ا حراق آن به نسخه دیگر بکیرند ائمل را و بر روغن گا و چرب نموده بسوزانند اند کی که بیرون رود و زائل شود
 آنچه می باشد در جوهر آن از نطف سیاه پس استعمال نمایند آن را بعد شستن آن چنانکه بیان کرده می شود * دستور تشویه
 ائمل بکیرند ائمل را و ریزه ریزه نموده بایه بز یا نبت کوسفند سرشته در خمیر کیرند و بر آتش نهنگ تا سوخته گردد پس برداشته
 خمیر را از آن جدا کرده در شیر زنیکه پسر زائیده باشد و یا به بول صبیان یا بشراب کهنه سرد نمایند و بعضی از اطبا را اعتقاد آن
 است که ائمل احتیاج با صلاح ندارد * دستور غسل ائمل آن است که آنرا نرم صلایه کرده آب بر روی آن کرده بر هم زنند و
 بکند ارنک تا ته نشین شود و آب آن را که مخلوط است با آن اجزای کبریتی دور کنند و مرتبه دوم همچنین کنند و چون خاطر جمع
 شدند که اجزای کبریتی تمام دور شد پس آن را مرتبه دیگر با آب بمایند و در پیاله کرده بر هم زنند و آنچه از ائمل مخلوط با آب
 است در پیاله دیگر کرده و آنچه ته نشین است مرتبه دوم سائید بطریق اول غسل نموده و ته نشین را با آب بر رویش کرده
 بر هم زنند و مخلوط آب را بر روی آبهای سابق کرده ته نشین را با آب داخل کرده بد ستور مذکور بعمل آورند تا زمانی که باقی
 نماند در ته پیاله مگر اجزای حجری و رملی پس آنها را دور کرده آبها را بکند ارنک تا ته نشین شود آب آن را ریخته و یا بجر علقه گرفته
 ته نشین را در ظرفی کرده سر آن را پوشیده بکند ارنک تا خشک شود پس سائید نگاهدارند و بعضی متاخرین شسته آن را در آب
 یخ و یا برف و یا در کیسه چرمی یا بتما جی کرده در نچچال چند روز می گذارند تا اگر بقیه از حرارت محترقه در آن باشد به
 برودت آب هوای آن موضع منطقی گردد * برود ائمل بیاض و د معه و ظلمت و خیالات و ابتدای نزول ماء را نافع و مقوی بصر
 و ناشف بطوبات است * صنعت آن سرمه اصفهانی شش درم بور؛ یک درم ساج هندی نیم درم نشاسته دو درم مانند هب اسوده
 استعمال نمایند * برود ائمل دیگر اکثر امراض عین را مفید است و تقویت چشم بخشش منقول از کامل الصناعه * صنعت آن
 سرمه اصفهانی شش درم است خرمای محرق ساج هندی از هر یک یک درم نشاسته دو درم اجزا نرم سوده مانند هب و غبار
 استعمال نمایند و سائر نسخه برودات در حرف الباء انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد * فصل در بیان جواهر سرمه
 جواهر سرمه قلمی نموده اند که از تالیف قدرة الحکما و استاذ الاطبا میر محمد هادی والد ماجد حقیر قدس سره است * صنعت آن

مروارید ناسفته یا قوت رمانی یا قوت زرد چوب آبنوس محرق ساذج هندی توتیای کرمانی مغسول قرنفل زبد الحجاز هریک
 یک مثقال ما میران چینی دهنه فرنگی اقلیمای فنی از هریک یک مثقال توتیای هندی بریان کرده نیم مثقال سرمه اصفهانی
 محرق ده مثقال بطریق معمول کحل سازند و مراد از توتیای هندی حجر کهریزه است که توتیای قلم باشد نه توتیای
 اخضر که بهندی نیمه تهرتها نامند و اگر خواسته باشند در هریک مثقال دودانک دوده که قلمی میگردد داخل کرده نیکو سحق
 نمایند که مخلوط شود و پیشم کنند بهتر است * صنعت آن حصی لبان انشی موم سفید کافوری زیت انفاق روغن بلسم روغن
 بزرکنان را تینج نشاء آبنوس صندل سفید برک مورد ادویه کوفتنی را کوفته بخته با روغنهای موم و حصی لبان یکجا کرده
 باتش ملایم بسیار بجوشانند تا نیکو مخلوط گردد پارچه کتانی را بان آلوده کرده قتیلهها ساخته قتیلهها را در روغنهای گذاشته روشن
 کرده دوده بگیرند پس بگیرند برک مورد پوست هلیله کابلی و در کلاب جوشانیده آب آنار شیرین آب رازیانه تازه آب سماق
 آب آمله تازه و اگر نباشد آب مطبوخ آمله خشک همه را یکجا کرده قطره قطره بر دوده بچکانند و بسایند تا تمام آبها تسقیه کرده
 شود و آبها خشک گردد و دوده چربی نماند در جواهر سرمه داخل کرده استعمال نمایند و در نسخه دیگر این جواهر سرمه آن
 است که پارچه کتانی را در آب رازیانه تازه و آب برک مورد و کلابیکه در آن پوست هلیله جوشانیده باشند و آب آنار شیرین و
 آب سماق و آب آمله تازه مکرر تر کرده خشک کرده قتیله ساخته و موم و روغنهای گذاشته را بر آن ریخته دوده کشند و چون کم شود
 باز از آن روغنهای بر آن ریزند * جواهر سرمه دیگر نوشته اند که از حضرت علامی معزی الیه است * صنعت آن لعل بل خشی فیروزه
 نیشاپوری مر قشیشای ذهبی ورق ذهب بکلاب محلول دهنه فرنگ صمغ عربی کثیرا ما میران چینی عنبر اشهب از هریک
 یک مثقال مروارید ناسفته یا قوت رمانی از هریک شش مثقال یا قوت زرد شاد نج عیسی مغسول توتیای کرمانی در آب غوره
 پرورده اقا قیا مغسول محض مکی خضض هندی که بهندی رسوت نامند پوست هلیله زرد انزروت سفید مد بر بشو خوراز
 هریک چهار مثقال نبات سفید دو مثقال اثم مد بمغسول چهل مثقال اثم را بر سنگ سماق تا بیست روز بکلاب بسایند پس
 جواهر را بدستور مقرر جدا جدا صلایه کرده باقی ادویه را کوفته بحر پخته همه را مخلوط کرده و ربع مجموع از دوده مذکور
 در نسخه قبل داخل کرده همه را مخلوط کرده بکار برند و در نسخه دیگر این جواهر سرمه مسطور است که چهار مثقال تشمیزج
 را که بهندی چاکسون نامند در کیسه کتانی کرده در آبیکه در آن سرکین حمار داخل کرده باشند بجوشانند آن مقدار که پوست
 آن ملایم گردد سائیده داخل نمایند * جواهر سرمه تالیف خال آن قدس سره حکیم محمد رضا ولد پیر عنایت الله غفر الله لهما
 * صنعت آن لعل بل خشی فیروزه نیشاپوری شاد نج عیسی مغسول مر قشیشای ذهبی سفید آب قلعی شسته نشاءسته از هریک
 یک گرم مروارید ناسفته دودرم بمد محرق مغسول یک گرم و نیم طباشیر سفید دهنه فرنگی اقا قیا خضض مکی از هریک یک و نیم
 گرم انزروت مد بر دودرم و نیم پوست هلیله زرد سه گرم کافور قیصوری یک انگ اثم اصفهانی با آب غوره پرورده ده مثقال
 بدستور مقرر کحل سازند * جواهر داروبه نسخه حکیم عطاء الله از بیاض مجربات استاذ خود میرزا محمد باقر ولد حکیم عماد الدین
 محمود نقل نموده و آن قدس سره از خط حکیم عطاء الله نقل نموده اند * صنعت آن اثم اصفهانی مد بر بیست مثقال یا قوت رمانی
 یا قوت زرد یا قوت کبود از هریک سه مثقال لعل بل خشی چهار مثقال زمرد دو مثقال ورق طلا محلول ورق نقره محلول عنبر اشهب
 مشک ترکی از هریک نیم مثقال سرکین خطا طیف مرجان قرمزی مروارید ناسفته رو سخته از هریک دو مثقال فیروزه نیشاپوری
 لا جورده مغسول توتیای کرمانی مغسول از هریک پنج مثقال بعر الضب یک مثقال کوفته بخته بدستور مقرر کحل سازند

* حمل ائمل انشاء الله تعالى در حرف الحاء در حمولات خواهد آمد * شیان ائمل نافع از برای افراط آمدن حیض بسبب
 کثرت خون استعمال کرده شود بعد از فصل * صنعت آن ائمل کلنار فارسی جغت بلوط کوفته پیخته بآب برک مورد سرشته شیان
 سازند و بردارند * قرص ائمل به نسخه صاحب ذخیره قی الدم را نافع است * صنعت آن سرمه اصفهانی شادنج عذسی مغسولین
 دم الاخرین از هر یک سه درم کلنار فارسی مازوی هم از هر یک دو درم شاخ کوزن سوخته مغسول اقا قیامغسول از هر یک یک درم
 لادن زعفران از هر یک نیم درم پرمیا و شان یک درم و نیم کوفته پیخته بآب لمان الحمل اقراص سازند شربت دودرم و در نسخه
 دیگر سه درم کهربای شمعی درین قرص داخل است و گفته که بآب باران بخسباند و یک شب بگذارد و روز دیگر دودرم این
 قرص در آن داخل کرده بیاشامند * قرص کحل نافع است از برای قروح امعاء و دستطاریا و نفث الدم از سینه و قی الدم و افراط
 طمث و بالجملة نفث الدم از هر موضع که باشد و حفظ کند جنین را از اسقاط * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس کحل اصفهانی
 شادنج عذسی مغسول دم الاخرین از هر یک سه استار پرمیا و شان یک استار لادن سک اصلی زعفران از هر یک ده درم کوفته
 پیخته بآب برک بارتک و آب عصی الراعی سرشته اقراص سازند و استعمال کنند بر سه وجه و وجه اول از برای میلان
 خون از اسفل بحقنه و وجه دوم از برای افراط طمث بردارد زن آنرا در قفل با پارچه پشمی و وجه سوم بیاشامند آن را
 بعصاره انثرج و آب عصی الراعی و از برای نفث الدم از سینه بآب بقله الحقاء و از برای دستطاریا بآب هفرجل
 * فصل در بیان اکالیکه اصل و عمود در آنها ائمل است * کحل الجواهر که حافظ صحت چشم است و روشنائی
 چشم بیفزاید * صنعت آن ائمل اصفهانی مروارید ناسفته مامیران چینی توتیای کرمانی مغسول از هر یک سه مثقال لعل
 بد خشی یا قوت رمانی از هر یک نیم مثقال شادنج مغسول دو مثقال زعفران یک مثقال نبات سفید پنج مثقال بد ستور مقرر
 کحل سازند * کحل الجواهر دیگر که همان صنعت دارد * صنعت آن مروارید ناسفته مرجان قرمزی اقلیمیای ذهبی اقلیمیای فضی
 پوست هلیله زرد دهنه فرنکی ائمل اصفهانی عقیق محرق مغسول از هر یک دو مثقال مرجان سفید مامیران چینی فیروزه نیشاپوری
 لعل بد خشی دار فلغل صمغ عربی حضض مکی زعفران شادنج عذسی مغسول از هر یک یک مثقال بد ستور مقرر و مرتب نمایند
 * کحل الجواهر که همان نفع بخشد * صنعت آن سرمه اصفهانی محرق مغسول توتیای کرمانی مغسول از هر یک ده مثقال
 و در نسخه دیگر بجای توتیای کرمانی توتیای هندی است * و بدانکه مراد از آن نه توتیای هندی معروف است با خضر که آن را
 بهندی نیله تهوتها نامند که در کمال حدت است بلکه مراد از آن قسمی از توتیا است که مثل توتیای کرمانی است که آنرا بهندی
 توتیا که پریه نامند و اینکه بعضی این کحل را و سائر اکالیکه در آنها توتیای هندی است از آن دوی حاد می سازند انواع ضررها
 چشم می رساند و قرشیشای ذهبی مرجان قرمزی دهنه فرنکی لاجورد محمول ورق طلا محلول ورق نقره محلول که هردو را
 اول مرتبه مکس نموده باشند مامیران چینی فلغل سفید اقلیمیای ذهبی توبال نجاس از هر یک چهار مثقال سرطان بحری
 محرق مغسول شش مثقال یا قوت رمانی دو مثقال عقیق یمانی مروارید ناسفته دار فلغل زعفران از هر یک دو مثقال شادنج
 عذسی مغسول شش مثقال * طریق داخل کردن زروسیم یک قسم آن است که تکلیس این هردو را بد ستور یک شیخ رئیس
 دریا قوتی خود ذکر کرده نموده داخل نمایند و درم آن است که بصمغ عربی بمرشند و بدست بمالند و یا بر روی سنگ
 صماق بسایند چند آنکه مکس شود پس داخل نمایند حکیم محمد باقر بن حکیم عماد الدین شیرازی گفته که این طریق ثالث
 معمول من است * صنعت این کحل به نسخه دیگر سرمه اصفهانی پرورده به یخ یا برف روح توتیای مغسول از هر یک ده مثقال

مرقشیشای ذهبی ما میران چینی فلغل سفید اقلیمیای ذهبی لا جورده مغسول روخته دار فلغل از هر یک دو مثقال سرطان
 بحری محرق مغسول دهنة فرنگی از هر یک سه مثقال شادنج عسل سی مغسول سه مثقال یا قوت رمانی یک مثقال مروارید ناسفته
 مرجان قرمز عقیق یمانی ورق طلا ورق نقره پوست تخم مرغ سوخته از هر یک دو مثقال و نیم بد ستور مقرر کحل سازند
 * کحل الجواهر که آن مرحوم در وقت مراجعت از ایران و مکه معظمه بهند در مرشد آباد برای نواب شهابت جنگ دیوان
 صوبه بنکاله ترتیب داده اند با صوره را قوت دهد و حفظ صحت آن نماید و حال المزاج را بسیار نافع است * صنعت آن مروارید
 ناسفته یا قوت رمانی یا قوت زرد توئیای کرمانی مد بر از هر یک سه مثقال مامیران چینی ساذج هندی اقلیمیای فضی از هر یک
 یک و نیم مثقال سرمه اصفهانی ده مثقال سرمه را پارچه پارچه کرده مثل نخود و باقلا در دنبه میش تازه ورق کرده با آتش اخگر
 بسوزانند تا دنبه سوخته شود و سرمه بعد احتراق نرسد پس در کلاب یا شیر خرسرد نموده کوفته پیخته تاده روز یکلاب صلایه
 نمایند پس یک هفته در آب یخ پرورده نمایند و اگر زیاده نمایند بهتر است پس از آب یخ برآورده خشک کرده با سائر ادویه ترکیب
 نمایند یعنی جواهرات را جدا جدا بر سنک سماق صلایه نموده باقی ادویه را کوفته پیخته مجموع را یکجا با لای سنک سماق
 صلایه نموده تا نیکو ممزوج شود پس در هر دو جزو ازین جزو کاجلی که قلمی میگردد داخل نموده پیشم کنند * بد آنکه کاجل
 با اصطلاح اهل هند سرمه دوده را نامند خواه خالص و یا باروغنی سرشته در چشم کشند * نسخه کاجل موم سفید هفت و نیم
 مثقال بروغن کا و تازه کاخته می و هفت و نیم مثقال عطر صندل بیست و یک مثقال که چهار و نیم مثقال در آن کند رکاخته
 باشند مجموع را در چراغ کرده فتمیله از پارچه کتان در آن گذاشته بطریق معمول دوده بگیرند پس آن دوده را با کلا بیکه در آن
 برک مورد جوشانیده باشند در هاون سنگی بمالند و قطره قطره داخل نمایند تا تمام تسقیه کرده نیکو هموار گردد پس با سرمه
 مسطور ممزوج نموده بکار برند * کحل الجواهر دیگر که مقوی با صوره است * صنعت آن سرمه اصفهانی یا قوت رمانی مرقشیشای
 ذهبی شادنج عسل سی فلغل دار فلغل از هر یک دو مثقال لعل بد خشی لا جورده مغسول از هر یک یک مثقال مشک تبی خالص یکد آنک
 توئیای کرمانی مغسول بعراضب از هر یک چهار مثقال بد ستور مقرر مرتب نمایند * صنعت این کحل به نسخه دیگر یا قوت
 رمانی مرقشیشای ذهبی فلغل دار فلغل از هر یک دو مثقال لعل بد خشی لا جورده مغسول از هر یک یک مثقال توئیای کرمانی
 مغسول شادنج عسل سی مغسول بعراضب از هر یک چهار مثقال اثم اصفهانی مد برشش مثقال مشک ترکی یکد آنک بد ستور
 مقرر مرتب نمایند و این نسخه اصح است * کحل الجواهر دیگر لعل بد خشی فیروزه نیشاپوری مرقشیشا شادنج مغسول سفید اب
 قلعی مغسول نشاسته از هر یک یکد رم مروارید ناسفته دو درم بسد سرخ انزروت سفید مد بر از هر یک یکد رم و نیم طما شیر سفید
 دهنة فرنگی اقا قیا حضض مکی حضض هندی عصاره ما میثا پوست هلیله زرد اقلیمیای ذهبی اقلیمیای فضی مروغان بحری
 سوخته از هر یک نیم درم اثم اصفهانی باب غوره پرورده ده درم کافور قیصوری دودا نک بد ستور مقرر کحل سازند و در
 نسخه دیگر اقلیمیای فضی داخل نیست و بجای آن زنجبیل است و در نسخه میوزا شغیع این ادویه اضافه است یا قوت سرخ
 رمانی لا جورده مغسول از هر یک یکد رم زبرجد نیم درم ورق نقره دودا آنک ورق طلا یکد آنک ما میران چینی نیم درم
 * کحل مفید از برای انتشار اهداب که سببش مواد غلیظه باشد * صنعت آن سرمه اصفهانی قلقط رزاج متساوی بعمل سرشته
 بسوزانند پس نرم سائیده پیشم کشند * کحل دیگر که مرکان ریخته را بر ویانند و آنچه مانده باشد قائم کنند خواه طفل و خواه
 بزرگ * صنعت آن اثم اصفهانی قلعی سوخته از هر یک نیم درم تو بال مس زعفران کل سرخ مرمی صافی سنبل هندی کنند و

ذکر دار فلغل از هر یک یک انگ و نیم استخوان خرما بوزن کل اجزا استخوان خرما را در سفال نوبسوزانند و با سائر ادویه بگویند و
 بقدری روغن بلسان چرب نموده بکار برند * کحل نافع از برای دمع بارد رطب * صنعت آن فلغل سیاه ملح هندی از هر یک یک گرم
 دار فلغل دو گرم کف دریای نیم گرم اثل اصغهای سه وزن مجموع ادویه بد ستور مقرر کحل سازند * کحلی که چشم را سیاه
 و صاف کند و سفیدی اثر قرحه را بپوشد * صنعت آن سرمه اصغهای سه گرم مروارید ناسفته یک گرم مشک ترکی کافور قیصری
 از هر یک دانگی دوده چراغ زیت دو گرم زعفران یک گرم بد ستور مقرر کحل سازند و عدد ادویه شش است * کحل حافظ صحت
 عین و نیز این کحل مانع است از آنکه چشم بزودی قبول نزلات کند * صنعت آن بکیرند اثل اصغهای پس غسل دهند آن را
 در هاون چند مرتبه پس بمانند آن را با آب باران و همین عمل را به توتیای کرمانی کنند پس بکیرند از آن اثل بیست گرم و
 از آن توتیای و اقلیمیای ذهبی مغسول از هر یک دو اذره درم و از مر قشیشای ذهبی مغسول هشت درم مروارید ناسفته صلایه
 کرده بعد محرق مغسول از هر یک دو درم سازد هندی زعفران از هر یک یک گرم کافور قیصری ثلث درمی مشک ترکی یک
 دانگ احجار را جمع کرده بعد از سحق سه روز با آب باران بسایند و باقی ادویه را کوفته بپخته با احجار یکجا کرده و همه را سحق
 نیکو نموده در ظرف چینی نگاه دارند و صبح و شام بچشم کشند * کحل الجواهر حافظ صحت چشم و مقوی قوت باصره است
 * صنعت آن لعل بد خشبی فیروزه نیشاپوری از هر یک دو درم مروارید ناسفته سه درم شادنج علسی مغسول یک گرم بعد
 محرق مغسول سه درم توتیای کرمانی طباشیر سفید از هر یک یک مثقال دهنه فرنگی یک مثقال مر قشیشا دو درم افاقیا حضض
 مکی شیاف مامیثا سرطان بحری محرق مغسول اقلیمیای از هر یک یک گرم عصاره حصرم پنجم گرم سفید اب قلعی شسته نشسته از
 هر یک دو درم انزروت مدبر چهار درم سرمه اصغهای بیست درم پوست هلیله زرد سه درم کافور قیصری یک دانگ طباشیر
 سفید یک مثقال زنجبیل یک دانگ بد ستور مقرر کحل سازند * کحل الجواهر دیگر قلمی فرموده اند که منقول از خط میر عطاء الله
 زعفران له است * صنعت آن اثل اصغهای مد بوده مثقال لعل بد خشبی فیروزه نیشاپوری دهنه فرنگی زعفران از هر یک یک
 مثقال عصاره مامیثای رهبانی مامیران چینی مروارید ناسفته حضض هندی قرنفل سازد هندی از هر یک یک مثقال بد ستور
 مقرر کحل سازند * کحل الجواهر دیگر مقوی و جالی بصرف حافظ صحت عین است * صنعت آن اثل اصغهای شش درم یاقوت
 مرغ لا جور مغسول زعفران تو بال نحاس از هر یک ده درم توتیای هندی دو درم عصاره مامیثا مرجان قرمزی دهنه فرنگی
 عقیق یمانی مامیران چینی فلغل سفید دار فلغل اقلیمیای ذهبی اقلیمیای فضی روستخ از هر یک چهار درم سرطان بحری
 محرق مروارید ناسفته شادنج علسی مغسول از هر یک شش درم مجموع را بد ستور مقرر کحل سازند و در وقت حاجت بامیل
 طلا یا نقره بچشم کشند * صنعت این کحل به نسخه دیگر سرمه اصغهای توتیای کرمانی مغسول از هر یک ده درم مر قشیشا مرجان
 قرمزی دهنه فرنگی عقیق یمانی ورق طلا و ورق نقره مامیران چینی فلغل سفید دار فلغل اقلیمیای فضی اقلیمیای ذهبی روی
 سوخته از هر یک چهار درم سرطان بحری محرق مروارید ناسفته شادنج علسی مغسول از هر یک شش درم یاقوت رمانی لا جور
 مغسول زعفران تو بال نحاس از هر یک دو درم جواهر با کلاب بوسنگ سماق صلایه نموده ورق طلا و ورق نقره را حل نموده باقی ادویه
 را کوفته بحری بپخته مخلوط نمایند * کحل الجواهر دیگر باصره را قوت دهد و صحت چشم را نگاه دارد و مزاجان برویند * صنعت آن
 اثل اصغهای هفت درم مر قشیشا پنجم درم اقلیمیای ذهبی مغسول مروارید ناسفته از هر یک سه درم زعفران
 بعد محرق مغسول از هر یک نیم درم سازد هندی یک درم فرنجمشک یک قیراط مشک ترکی یک طموج بد ستور

مقرر كحل سازند و به نسخه دیگر اقلیمهای ذهبی مغسول دوازده درم و در نسخه سیل اسمعیل بیست درم است
و سازج هندی دودرم و نیم درم مشک تمیختی داخل است بدستور مقرر كحل سازند * كحل الجواهر به نسخه دیگر منقول از ابن
الیاس اثل اصغها نی شش درم توتیای کرمانی چهار درم بسد محرق مغسول مر قشیشا از هر یک دودرم مروارید ناسفته هفت
درم سازج هندی یک درم مشک ترکی طحوجی بدستور مقرر كحل سازند و بمیل طلا بچشم کشند * كحل الجواهر به نسخه دیگر
سرمه اصغها نی شش درم مر قشیشا چهار درم زعفران نیم درم فرنج مشک یک قیراط سازج هندی اقلیمهای ذهبی از هر یک
دودرم مروارید ناسفته یک دانگ و نیم بسد نیم درم بدستور مقرر كحل سازند و بمیل طلا بچشم کشند * كحل الجواهر دیگر
که روشنائی چشم بیفزاید و صحت بصر را حفظ نماید * صنعت آن سرمه اصغها نی توتیای هندی از هر یک ده درم مر قشیشا
مرجان سرخ دهنه فرنگی عقیق سرخ ورق طلا ورق نقره روی سوخته ما میران چینی فلغل سفید دار فلغل اقلیمهای طلا
اقلیمهای نقره از هر یک چهار درم سرطان بحری مروارید ناسفته سازج هندی از هر یک شش درم یا قوت سرخ لاچورد
مغسول زعفران توبال مس سوخته از هر یک دودرم صلایه کرده استعمال نمایند * كحل الجواهر بار منقول از قبا دین
کو توالی حافظ صحت چشم را افزاینده نور بصراست و بخار را از چشم رده نماید و خیالات بسبب انحراف از چشم
باز دارد و چشم را قوت دهد * صنعت آن سرمه اصغها نی محرق مغسول ده درم مر قشیشای ذهبی اقلیمهای از هر یک سه درم
کهر بای شمعی مروارید ناسفته بسد محرق مغسول از هر یک یک مثقال لعل بد خشی نیم درم بدستور مقرر كحل سازند
و بمیل ذهبی بچشم کشند * كحل الجواهر که خواجگان طیب خواجه ابوسعید و خواجه ابوبکر و خواجه ابوطاهر و خواجه اسمعیل
قدس الله تعالی سرارهم بجهت سلطان کریم ترتیب داده اند روشنی چشم را بیفزاید و با صبره را قوت دهد و حافظ صحت چشم است
و حرارت چشم را ساکن گرداند و غیوکی و غلظت چشم را به برد و باد های چشم و بخارات چشم را منع کند و خیالات که بسبب
انحراف باشد زایل کند و چشم را جلا دهد * صنعت آن سرمه اصغها نی پانزده درم مر قشیشای ذهبی اقلیمهای ذهبی اقلیمهای
فضی کهر بای شمعی بسد محرق مغسول مروارید ناسفته توتیای هندی یعنی کهر به عصاره ما میثای رهبا نی سرطان بحری
محرق مغسول نشاسته از هر یک دودرم پوست هلیله زرد دودرم و نیم توتیای بصری توتیای کرمانی بآب غوره و آب انار قوش
و شیرین و آب بادیان توپرورده شاد نیم علسی مغسول از هر یک سه درم رو سنج سفید آب قلعی مغسول صمغ عربی
کثیر از هر یک یک درم و نیم ما میران چینی فیروزه نیشاپوری از هر یک یک درم آمله منقی سنبلی الطیب صبر سقو طری از هر یک
نیم درم قرنفل دودانگ کافور قیصوری دودانگ بدستور مقرر كحل سازند * كحل الجواهر کبیر که منافع بسیار دارد از آن جمله
حفظ قوت با صبره نماید و تقویت بخشش آن را و از آفات نگاهدارد * صنعت آن كحل اصغها نی شش مثقال توتیای کرمانی
مغسول پنج مثقال مر قشیشای ذهبی دهنه قبری عقیق یمانی سرخ مرجان قرمزی ذهاب مکس نقره مکس ما میران
چینی فلغل سفید دار فلغل اقلیمهای ذهبی اقلیمهای فضی رو سنج از هر یک دو مثقال سرطان بحری مغسول مروارید
ناسفته شاد نیم مغسول از هر یک سه مثقال یا قوت سرخ لاچورد مغسول زعفران توبال نحاس از هر یک یک مثقال بدستور
مقرر كحل سازند * كحل الجواهر صغیر مقوی بصراست و روشنائی چشم را زیاده کند و حافظ صحت عین است * صنعت آن
اثل اصغها نی هفت درم مر قشیشای ذهبی پنچ درم اقلیمهای فضی اقلیمهای ذهبی محرق مغسول بسد محرق مغسول مروارید
ناسفته از هر یک سه درم شاد نیم علسی مغسول دودرم بدستور مقرر كحل سازند * كحل الجواهر که همان منافع دارد

* صنعت آن مروارید ناسفته مرجان قرمزی اقلیمیای ذهبی اقلیمیای فضی پوست هلیله زرد ازهریک دودرم ائمل پنجدرم
 مرجان سفید ما میران چینی فیروزه نیشاپوری لعل بلخشی دارفل فل صمغ عربی حضض مکی زعفران شادنج مغسول ازهریک یکدرم
 دهنه قبری سی نیمدرم بدستور مقرر کحل سازند و بمیل ذهبی بپشم کشند * کحل الجواهر منقول از حاری صغیر حافظ صحت عین
 است و مقوی قوت باصره و چشم را جلادهد و قوت باصره را حدت بخشد * صنعت آن ائمل اصفهانی هشت درم مر قشیشا پنجدرم
 اقلیمیای ذهبی محرق مغسول دوازده دودرم مروارید ناسفته سه دودرم لعل بلخشی زعفران ازهریک نیم دودرم سازج هندی
 دودرم مشک ترکی خالص نیم دانگ کوفته نیمخته نیکو سحق نمایند و بپشم کشند هر هفته یکمرتبه یاد و مرتبه بحسب حاجت
 * کحل الجواهر که مقوی باصره بود و جلای تمام بخشد و صحت چشم را نگاهدارد * صنعت آن سرمه اصفهانی شش دودرم توتیای
 هندی دودرم مامیثا مرجان قرمزی دهنه فرنگی عقیق یمنی ما میران چینی فل فل سفید دارفل فل اقلیمیای ذهبی و فضی
 و سوختج ازهریک چهار دودرم سرطان بحری مروارید ناسفته سازج هندی ازهریک شش دودرم یا قوت سرخ لاجورد شسته زعفران
 توبال مس ازهریک دودرم ادویه کوفته نیمخته اسحجار را بر سنگ سماق جدا جدا نرم صلایه نموده پس مجموع را یکجا کرده باز
 صلایه نموده تا خوب ممزوج کردند وقت حاجت با میل طلا بپشم کشند * کحل الجواهر به نسخه دیگر سرمه اصفهانی شش دودرم
 توتیای هندی چهار دودرم بسد مر قشیشا ازهریک دودرم مروارید ناسفته هفت دودرم سازج هندی یکدرم مشک یک طسوج
 صلایه کرده چنانچه رسم است با میل طلا استعمال نمایند * کحل الجواهر بارد حفظ صحت عین نماید و دمعه و حموت چشم و
 ضعف بصر را نافع بود * صنعت آن استه هلیله زرد سوخته سی جز و فل فل دوجز و مروارید ناسفته صدف سوخته توتیای کرمانی مدبر
 سرمه اصفهانی بسد محرق ازهریک یک جز و مجموع را در آب یک روز تمام متصل بسایند و نکند آرند و وقت حاجت بکار برند
 * کحل منسوب بحضرت امام محمد باقر علیه الصلوٰه والسلام جهت بیاض عین * صنعت آن توتیای هندی اقلیمیای ذهبی سرمه
 اصفهانی پوست هلیله زرد نمک اندرانی ازهریک یکدرم مجموع را صلایه نموده بپشم کشند * کحل عجیب مجرب جهت
 بیاض و دمعه و جلای غشاوه و حدت بصر و زوال غلظا جفان * صنعت آن ائمل اصفهانی چهار دودرم توتیای هندی مر قشیشا
 ازهریک دودرم و نیم نحاس محرق شیخ محرق ازهریک دودرم اقلیمیای طلا اقلیمیای نقره شادنج علسی مغسول ازهریک
 یکدرم بسد مروارید ریزه دانه قشور نحاس ازهریک دودانگ ماء الزاج زجاج فرعونی ازهریک نیم دودرم ادویه را بسیار نرم
 هوده مانند غبار و یکدانه کافور خالص و یک قیراط مشک خالص داخل کرده باز سحق نموده یا آب باران سرشته حبوب سازند
 و در سایه خشک نمایند و عند الحاجة بآب در صدف ساییده در چشم کشند و ائمل و توتیا بآب را زیاده و آب مر زنجوش هر یک
 دو مرتبه همان خاصیت دارد * کحل عزیزی بارد مقوی چشم است * صنعت آن ائمل اصفهانی محرق در پیله بز مطفی بکلاب
 مغسول بیست دودرم مر قشیشای ذهبی اقلیمیای فضی ازهریک چهار دودرم و نیم مروارید ناسفته بسد محرق مغسول کهر بای
 شمعی ازهریک سه دودرم توتیای بصری مغسول پنجدرم شادنج علسی مغسول توتیای هندی پوست هلیله زرد حضض مکی
 اقا قیاس قید آب قلعی شسته عصاره مامیثای و هبانی ازهریک دودرم صمغ عربی یک مثقال سازج هندی رو سوختج ازهریک یکدرم
 و نیم صبر سقوطی زرد مکی صافی سنبل الطیب زعفران طباشیر سفید سرطان بحری محرق مغسول شنجرف رومی مغسول
 ازهریک یکدرم دهنه قبری سی چهار دانگ کافور قیصرید دانگ مشک ترکی یکدانگ و نیم و در نسخه دیگر توتیای هندی
 طباشیر سفید ازهریک چهار دانگ است اجزاء ازهریک علمند کوفته بحر یو نیمخته و آن نموده پس همه را یکجا کرده سحق نموده

در سرمه دان چینی یا زجاجی کرده چشم کشند * کحل عزیزی به نسخه شفائی بصورتی که کرد اند و تا یکی چشم به برد و در معده
وسیل را نافع باشد * صنعت آن سرمه اصفهانی به خسته پنجم روم اقلیمیای طلا و نقره شادنج عسل سی مغسول فلغل دار فلغل
نوشادر صبر حوض مکی توتیای هندی زعفران سرطان بخوری از هر یک یک گرم زنجبیل نیمه انک مشک سه حبه قرنفل دودانک
ملایه کرده در چشم کشند * کحل النصابین و هو کحل الرمانین نیز کرد اند بصورت تقویت دهن آن را و ظلمت آن را دور
کرد اند * صنعت آن پوست هلیله کابلی ریزه ریزه کرده در آب انارین فشرده با پوست بخیسانند آنقدر که از روی آن
بگذرد و بکن از آن سه روز خشک کنند در سایه در موضعی که نرسد با و غباری پس محقق نموده بگیرند از آن ده درم و اضافه
کنند بر آن سرمه اصفهانی توتیای هندی مصولین توبال نحاس مغسول از هر یک سه درم تخم هلیله کابلی محرق یک مثقال
حوض هندی صبر سقوطی ما میران چینی از هر یک دو درم ادویه را محقق بلیغ نموده با آب انارین سرشته در سایه خشک
نمایند پس نیکو بسایند تا چون غبار کرد و در آنکه در وقت حاجت بکار برند * کحلی که جلا دهن عین را * صنعت آن
سرمه اصفهانی یک مثقال مروارید ناسفته یک درم مشک خالص یک قیراط کحل را به خسته سائیده مصول نموده و مروارید را
سائیده شسته مشک را در آن داخل کرده خشک نمایند و باز با آب از یانه سائیده خشک نمایند پس بسایند تا چون غبار شود
و استعمال نمایند * کحل جلا از دستور معینی به بیمارستان * صنعت آن اتم مصول یک اوقیه فلغل دار فلغل نمک اند رائی
زید البحر از هر یک یک گرم کوبیده به خسته پس محقق نموده مانند غبار برداشته استعمال نمایند * کحلی دیگر که در خزانه حضرت سلیمان
بن داود ملی نمینا و آله و علیهما الصلوٰة والسلام پس منتقل شد به سوی انوشیروان ملک کسری پس منتقل شد به سوی سید مامولای
معالی بن ابی طالب علیه السلام و بود مخفی از چشمهای مردم و این نادروازا سرا راست و این نسخه یافته نمیشود نزد
اطباء حکما * صنعت آن بگیرند توتیای کرمانی یک گرم کحل اصفهانی دو درم ملح اند رائی ربع مثقال زعفران نیم قیراط کافور
یک حبه پوست بلبله و هلیله پنجاه انک پس بخیسانند پوست بلبله و هلیله را در آب آنقدر که بپوشد آن را و بیند از آن در آن
ادویه را و جوش دهند تا آنکه ربع آب بماند و صاف کنند آن را بخورقه و خشک کنند و بسایند سائیدنی نیکو تا آنکه مثل غبار
گردد و استعمال نمایند در چشم وقت غروب آفتاب چشم را کمال قوت بخشد اگر چه ملتها باشد که ضعف او را عارض شده باشد
بعون الله تعالی * کحل منقول از ارشاد معروف بدواء الکاتب جهت حفظ صحت چشم و نشف و طوبات و تقویت بصور * صنعت آن
سرمه اصفهانی مربی با آب با ران و دودرم شیاف ما میثا بزر الورد از هر یک یک گرم هلیله زرد نیمه گرم کافور انکی با آب
غوره سائیده کحل سازند * کحل دیگر جهت رفع بیاض و در معده و حکه و ضعف با صوره که حکیم مهبی در رساله مجربات خود
نوشته که از تالیف استاذ من است * صنعت آن کل ما میثا انزروت سفید مل بر تسمیز ج مقشر ما میوان چینی از هر یک
پنج مثقال سرمه سینگ چهار مثقال اجزا کوفته به خسته مانند غبار و استعمال نمایند * کحلی که نافع است از برای غشا
و بیاض عین * صنعت آن اتم محرق مغسول بعور الحود و ن نبات سفید بکلا بملایه نموده در چشم کشند * اثر الملوک
بفتح همزه و کثر ثای مثله و سکون یا ی مثناة تحتانیه و ضم رای مهمله نافع است از برای ناخوشی بوی دهان و وزم کلو
و فرود آمدن ملازه و جوشش دهان و کلو * صنعت آن نشاسته پنجم روم طباشیر سفید مازوی سبز سماق از هر یک دو درم
زرد سه درم زعفران قافله از هر یک یک گرم نبات سفید تخم خرفه عسل مقشر از هر یک چهار درم کافور قیصری دودانک
کوفته به خسته در هم آمیزند و در دهان بمالند * اثر الملوک دیگر نافع است از برای بخور و ارام حق و سقوط لهاة و نلاع

صنعت آن حاشا پنجد روم طباشیر سفید ما زوی هیز غیر مشقوب سماق منقی از هر یک دود روم زرد سه دود روم قاقله یک روم
 زعفران یک روم شکر طبرزد عدس مقشر تخم خرفه از هر یک چهار دود روم کافور قیصری دود آنک اجزا را گرفته بمخته برد هان
 و حلق بپاشند و این مرکب یازده جزو است و وزن مجموع اجزا بیست و هشت درم و دود آنک است * باب الالف مع الجیم
 * اجاص بکسر همزه و فتح جیم مشدده و الف و صاد مهمله بسریانی جصاص و رانا و سکنیا و کواکفیلون نامند و بفارسی آلور
 آن اقسام است آلوی زرد آلوی سیاه که آنرا اهل مغرب عین البقر نامند و آلوی که آن را ادرک نامند و آلوی جنگلی
 ترش و شاهبلوج که آن را آلوی سفید گویند و آلوی سلطانی و آلوی مرغ و لیکن چون مطلق ذکر آن شود مراد از آن
 آلوی سیاه فارسی و آلوی بخارانی است و در اول سرد و در دوم تر است و خاصیت آن تبرید و ترطیب معده و تلبین
 طبیعت است بسبب لز و جنت و رطوبتی که آنرا میباشند و بد است برای معده و ساقط کنند شهوت طعام است مخصوص
 شیرین آن و باغذائیت اندک و مزلق و ملین و مسهل صفراوی رقیق و مسکن بخارات دل و مطفی صفراوی و تهنکی
 و تبهای صفراوی و صداع حار و خارش بدن و نفوق آن مرطب معده و جهت قوی و غثیان صفراوی نافع و مرطب آن ابلغ است
 در اطلاق و خصوص شیرین نرم رسیده آن الا آنکه اجاص حامض برودت آن زیاده و تلبین آن کمتر و بسا باشد که اطلاق بطن
 کند نیز به تقطیع و تلطیف چون سائز چیزهای که میباشند ترش صرف هرگاه بیا بند در معده و اغفا فضلی اما اگر در یابد معده
 و امعاء پاک پس آن بجانب حیس بطن اقرب است بآنکه معده پاک از فضول نادر است پس ازین جهت آلوی حامض به سبب
 حموضت و لز و جنت جوهر و رطوبت نیز می باشد مسهل و از آلوا آنچه کوچک و صلب بود قابض باشد آن بد است بجهت آنکه
 غیر لید است و نیست مطلق بطن و ماء العسل معین بر اطلاق و دفع ضرر آن از معده سرد و آلوی خشک را چون بپزند با آب
 و صافی نموده بنوشند با شکر یا ترنجبین یا عسل میباشند ابلغ در تلبین طبیعت و سزاوار آن است از برای مطحول که تنول نماید
 اجاص را پیش از طعام و مبادرت بخوردن طعام نکند تا زمانی که آلوی منحل شود و آلوی سفید بطبی الهضم است و نیست مسهل
 مثل غیرش و خورده میشود از برای تنگ نه از برای تخلیج آلوی مز یعنی ترش و شیرین موافق است از برای تمکین التهاب
 قلب و اما اجاص بزی رذی است از برای معده و موجب عقل بطن است و غزیره به طبیع برک و بیخ و جهت ورم لهاة و
 منع نزلات دماغی و وزم لوزتین و تقویت لثه و آشامیدن آن نافع از برای رفع کرم معده و ضماد برک آن با سرکه جهت کشتن
 کرم امعاء مجرب و مضرات بدن ماغ و مصلحش عذاب و مضرات معده و مصلحش کلفند و در مبر و دین مصطکی و کند و عمل
 و قدرش برتش تا نیم رطل و بد لش تمر هنکی و اما اجاص جنگلی پس آن مجفف است و مطبوخ آن در کلاب قابض و صمغ آلوی که
 آنرا بفارسی صمغ فارسی نامند کرم تر از صمغ عربی و بیوهشش کمتر از آن است و مغمت خصا و جهت سرفه نافع و استحاله آن
 جهت حلات بصر و ضماد آن با سرکه جهت قوی باز جوشش بدن اطفال مفید * اجاصیه غذای موافق است از برای محرورین
 و اصحاب صفراوی و تشنکی و تبهای صفراوی و اصحاب صداج و خارش بدن و بیاید داخمت که اجاصیه اقسام است
 قسمی آن است که برنج را در آب به پزند و آلوی تر یا آلوی خشک هر کدام که باشد بپوشانند و صافی نموده آب آلور با شیر
 بادام شیرین اضافه نموده چند جوش دیگر داده بکار برند و اگر سفا ناخ یا خرفه تر یا کد و داخل نمایند بهتر است و اگر ماش مقشر
 یا برنج نیز باشد خوب است و این مزوره اجاصیه را در وقت حمی و شدت حرارت استعمال باید نمود قسمی دیگر آن است که
 گوشت بره یا بزغال یا گوشت طیور یا مرغ بچه یا خورس بچه و چون مرغ و خورس جوان یا دراج و کبک بر تیهوج و امثال اینها

قطعات نموده در آب و نمک و پیاز بقل رحاجت جوشانیده و کف آنرا بگیرند پس آن گوشت را از آب بر آورده باروغن کار و پیاز
 حلقه کرده و قدری از مصالح حاره چون دارچینی و زیره و هیل داخل نموده سرخ نمایند پس آب بقدر حاجت داخل کرده در پارچه
 قدری دارچینی و کشمش خشک و دانه هیل و قرقه الطیب بسته در آن اندازند و بپزند چون گوشت قریب به پخته شدن رسد آب
 آلود بقدر حاجت داخل کرده بپزند تا بقدر حاجت پخته شود فرود آورده با نان و یا با چلا و بخورند و اگر خواهند ترش یا
 شیرین شود یعنی چاشنی دار مقدار یک چاشنی آن مطلوب باشد زرد آلودی خشک کرده که آنرا قیصی نامند یا انجیر داخل
 نمایند و اگر خواهند فی الجمله متانتی بهم رسانند کفی برنج را کو بیده در اول طبع داخل نمایند و اگر اندکی زعفران داخل
 نمایند از برای آوردن تفریح موافق است و اگر خواهند درین اجاصیه از بقول مثل اسفناخ و خرفه تازه و ترشه و برگ چغندر
 و بیه چغندر و رورق کرده در وقت طبع داخل نمایند مناسب است و این غذا موافق است از برای مزجه صفراویه و ملین طبع
 است و تسکین مره صفرا میدهند بنظر کرد یاد کتاب اغذیه المرضی گفته که هرگاه صداع حار ساکن شود و قوت در بدن بسیار باشد
 بکن تغذی با اجاصیه با گوشت دراج و طبع هوج و چوز مرغ که در آن سبب و به داخل کرده باشند * اجاصیه برنگ دیگر که ملین
 طبع است و مطغی مره صفرا و کاسر حلت خون و نافع برای حمیات حاره * صنعت آن بگیرند آلود خریغی ترش و در آب بجوشانند
 و بمانند و بپالایند بپالایش پس داخل کنند در آن ابازیر مقلوب و روغن بادام شیرین و کشمش خشک کوفته بر آن بپاشند و تناول نمایند
 و این اجاصیه نافع است صداع بمشارکت قلب را بسبب سوء مزاج دموی قلب چون استعمال کرده شود بعد از فصل * آش اجاص
 صنعت آن گوشت را قطعات نموده با آب و نمک و قدری پیاز بجوشانند و کف آن را بگیرند پس با قدری روغن کار و آنرا سرخ
 نمایند و آب داخل کرده بپزند تا گوشت پخته شود و قدری برنج که آن را شسته و خیساییده باشند نیز داخل نمایند و چون برنج
 پخته شود آب آلودی تازه در آب پخته یا آب آلودی خشک در آب پخته پالوده با قدری نعناع تازه و نمک بقدر حاجت داخل کرده
 آن مقدار بجوشانند که ترشی آلود در جرم برنج نفوذ کند پس فرود آورده کشیده بخورند * رب اجاص سرد و تر و ملین طبع و
 مسکن حرارت و تشنگی و تبهای کرم صفراوی و التهاب مواد و در سائر آثار مثل آب اجاص است * صنعت آن بگیرند آب آلودی
 تر و با تشی بسیار ملایم بپزند تا بقوام آید و احتیاط کنند بوقت طبع که نموزد و بکار برند و اگر قدری شکر سفید یا قند یا نبات
 داخل نمایند عند الطبع بد نیست و در حمیاتی که در غایت قصوی نباشند در حدت که بحران آنها مفتهم و یازدهم است باید
 که بعوض غذا اشربه غلائیة دهند چون رب اجاص و مانند آن * سکنجبین سفر جلی اجاصی نافع است از برای صداع یا بس
 و قتیکه با حرارت مزاج باشد بجهت آنکه درین علت تقویت معده واجب است از برای تقویت هضم بجهت آنکه اگر هضم قوی
 باشد غذای بسیار از برای بدن متولد میشود و کثرت غذا موجب ترطیب است پس ضرور است در ادویه ایشان چیزی مثل
 آب سفرجل یا رب آن پس اگر باین قبض باشد ناچار است از تلیمین پس ضرور است که ادویه مثل اجاص یا تمر هندی باشد
 و ازین جهت سکنجبین سفر جلی اجاصی نافع است ایشان را * صنعت آن بگیرند آلودی میاه نیم من و بشویند و در رطل
 آب و در او قیة کلاب یک شب بخیمانند پس بجوشانند تا یک رطل آب بماند صافی نموده یک رطل شکر صافی و یک رطل آب
 به شیرین داخل کرده بجوشانند و کف آن را بگیرند پس باز صافی نمایند تا در شکر نماند پس پنج استار من تبریزی سرکه
 انکوری داخل کرده در یک سنگی با تش ملایم بجوشانند تا بقوام آید پس فرود آورده سرد کرده در شیشه نگاه دارند شربتی
 دوا و قیة * فصل در بیان شرابها نیکه اصل و عمود در آنها اجاص است * شراب اجاص ساده سرد و تر و ملین طبع و مسکن

تشنگی و صداع صفراوی و درد های حار را سهال است قرشی گفته که این شراب نافع است صداع حار را لیکن باید که استعمال
 کرده شود با شراب نیلوفر یا شراب بنفشه جهت آنکه دماغ از توشی آن متضرر نشود که موجب زیادتی صداع شود پس لازم
 است که تک ازک ضرر آن بچیزیکه در آن تلین و از وجع و مسکن صداع حار باشد کرده شود و نیز گفته که آشامیدن شراب اجاص
 بالعاب بزرقطوناد رحالت قبض طبیعت نافع است صداع حار را و محمود بن الیاس گفته که آشامیدن شراب اجاص
 با کلاب می باشد مغیر مر صداع حار را و بسیار باشد که در علاج صفراوی غیر مستحکم کافی باشد آشامیدن شراب اجاص به تنهایی
 یا با اندک سقمونیا و نموده باشد محتاج بدوائ دیگر * صنعت آن بکیزند آلوی سیاه یا آلوی بخارا ئی هر کدام که باشد و شسته
 در آب بنخسانند پس بجوشانند تا مهر شود صافی نموده قند ری کلاب و بوزن آلوتنک سفید داخل کرده بقوام آورند و در ظرف
 چینی نگاه دارند * شراب اجاص تپهای حار و درد سر و بوقان را نافع و ملین طبع و مسهل صفرا است * صنعت آن آلوی
 بخارا ئی را در آب بنخسانند و بجوشانند تا مهر شود صافی نموده نبات سفید بقدریکه خوش طعم گردد داخل کرده بقوام
 آورند و اگر قند ری نموده مشوی داخل نمایند قوی الفعل می شود و محمد بن زکریا در کتاب اغذیه المرضی گفته که
 نافع است اصحاب صداع حار مادی را باید که بکیرد شربتی از شراب اجاص ساده و حل کنند در آن قیرا علی تادانقی
 از سقمونیا و بسیار باشد و نافع است از برای اصحاب قولنج حار آشامیدن شراب اجاص ساده * شراب اجاص که ملین طبع
 است * صنعت آن به نسخه حکیم مظفرالدین شغائی آلوی سیاه یکصد عدد تمر هندی منقعی از حب و لیف و قشربک چهار یک
 من قیریز تربل نیم گرفته و بنفشه از هر یک بیست درم همه را در کیسه کتانی کرده در پنج من آب بنخسانند پس بجوشانند تا
 بیک من رسد پس کیسه را بماند و بفشارند و آب را صافی نموده یک من ترنجبین خواصانی پاک کرده از تخم و خاشاک در آن
 حل کرده باز صاف نموده بجوشانند و کف آن را بکیزند و چون دیگر کف نیارود صافی نموده باز در پاتیل کرده بقوام آورند پس
 فرو آورده مقدار یک مثقال سقمونیا مشوی و نیم مثقال زعفران در آن حل کرده نگاهدارند شربتی تادوا و قیه * شراب اجاص
 مسهل به نسخه حکیم مدید که در شرح موجز قرشی ذکر کرده مسهل صفرا و بلغم رقیق است و نافع است از برای جمیع
 حاره و امراض صفراوی و بلغمی * صنعت آن آلوی سیاه جید فربه یکصد عدد عناب جرجانی فربه بزرگ جید سی عد
 تمر هندی منقعی از قشربک و لیف و حب سی درم کل بنفشه خشک بیست درم تربل سفید میخوف مد بو بیست درم تربل را کوفته
 در کیسه کتانی کرده با مجموع ادویه را در آب یک شب بنخسانند و روز دیگر بجوشانند و صافی نموده پس بکیزند یک رطل
 ترنجبین پاک کرده از خاشاک و تخم و یک رطل شکو سفید و این هر دو را با قند ری آب بجوشانند و سفیدۀ تخم مرغ بران زده کف
 آن را بکیزند و چون دیگر کف نیارود صافی نموده در مطبوخ مذکور داخل نموده بقوام شراب آورند و از آتش بر گرفته
 سقمونیا انطاکی مشوی یک مثقال زعفران نیم مثقال سقمونیا را با آب به شیرین یا رب به شیرین حل کرده زعفران را بکلاب
 نموده هر دو را داخل کرده نیکو بهم زنند و نگاهدارند شربتی از ده درم قاده مثقال و بعضی گفته اند تا بیست درم استعمال
 نمایند * شراب اجاص ساده مسکن صفرا و نافع است از برای صداع صفراوی و موی بسبب آنکه سودا است و ملین و مزلق
 بعد از تنقیه تام هرگاه بوده باشد طبیعت قبض نافع است از برای تسکین سوء مزاج مختلف از صفرا و دم * صنعت آن بکیزند
 آلوی سیاه و بشویند در آب تا بکورد یا کیوه و در یک سکنی کرده بپزند بران آب بقدریکه چهار انگشت منفرج از روی
 وی بکند رد پس بجوشانند تا آب بنصف رسد پس صافی نموده باز در همان دیک کنند و بجوشانند تا بنصف رسد قند سفید

بقدریکه مزه آن را خوش گردانند داخل کرده بقوام آورند شربت می دوا و قیه گفته اند سزاوار آن است که بوده باشد وزن قند نصف وزن آلوها مهرگاه اراده کرده شود که بکورد فعل آن قوی در اسهال صغرا سزاوار آن است که بدل کنند قند را به ترنجبین و یا شیر خشک هرکدام که باشد مثل وزن قند و بقوام آورند و در وقت خوردن نیم دانگ سقمونیای مشوی داخل نمایند و بعضی یک دانگ گفته اند و اگر در وقت طبع بقدر ربع آب کلاب داخل نمایند میگردانند قوی * شراب اجاص مهمل به نسخه سید اسمعیل در ذخیره * صنعت آن الوی میا یکصد عدد عناب چرخانی سی عدد تمر هندی منقعی سه لوقیه کل بنفشه خشک تربل سفید مجوف مدبر از هر یک دوا و قیه تربل رانیم کوفته در کیشه کتانی کرده همه را در پنجمن آب بجوشانند و کیمه را متصل بمانند تا ثلث آب بماند صافی نموده سی استار ترنجبین خراسانی و نیم من شکر سفید در آن افکنند و بجوشانند و سفید تخم مرغ بر آن زنند و کف آن را بکیوند و چون دیگر کف نیارزد صافی نموده بقوام شربت آورند و یکدرم سقمونیای نیم درم زعفران بکلاب موده بعد از فرود آوردن از آتش در آن داخل نمایند و نگاه دارند شربت از ده درم تاده مثقال * شراب اجاص مهمل صغرا نافع مرصع صغرا و راهرگاه که بوده باشد یا آن تب که مانع از استعمال مسهلات بعصر است اما وقتیکه با آن صغرا شامیه از بلغم یا شد استعمال نمایند * صنعت آن الوی میا که آن را شسته تا پاکیزه شده باشد یکصد عدد تمر هندی منقعی از حب و لیف نیم رطل تربل سفید مجوف مصغ مدبر بنفشه از هر یک بیست درم تربل رانیم کوفته با بنفشه دریا رچه کتانی بسته مجموع را در یک منکی کرده در رطل آب پروری وی کنند و بجوشانند تا در رطل بماند پس کیمه را نیکو بمانند و بفشارند و دور کنند و مطبوخ را بکندارند تا ته نشین شود آنرا صافی نموده با هستکی تادرد در آن داخل نشود و باز در همان دیک کرده بقوام آورند پس فرود آورده یک مثقال سقمونیای مشوی سوده داخل کرده بر هم زنند تا نیکو مخلوط شود در ظرف چینی نگاه دارند شربت می دوا و قیه و نیم * شراب اجاص مستعمل در صدا ع خماري منقول از قرا بادین قلانسعی * صنعت آن الوی میا تمر هندی منقعی از حب و لیف از هر یک در رطل عناب خراسانی همین پنجاه عدد درشش رطل آب بجوشانند تا بد و رطل رسد صافی نموده آب انا ر شیرین آب انا ترش آب سیب شیرین آب سیب ترش آب اترج از هر یک نیم رطل نبات سفید یک رطل داخل کرده بقوام آورند پس فرود آورده در ظرف چینی نگاه دارند شربت می دوا و قیه * شراب اجاص ساده نافع از برای تسکین خمار و صدا ع بشارکت قلب به سبب هوای مزاج صغرا و ی قلب * صنعت آن بکیرند الوی میا بزرگ فارسی و پاک بشویند که غبار و خاکستری که در آن خشک کردن می افتد دور کرد و در رطل و در پنج رطل آب بجوشانند تا در رطل و نیم بماند صافی نموده در رطل و نیم نبات سفید داخل کرده بقوام آورند شربت می از یک لوقیه قاده و قیه را اگر نصف وزن نبات کلاب داخل نمایند میگردانند و نفع * شراب اجاص نافع است جهت سرسام د موی مستعمل بعد از فصل * صنعت آن الوی میا الوی بخارا ئی از هر یک پنجاه عدد تمر هندی منقعی از حب و قشر و لیف یک چهار یک من تبریزی همه را در یک من آب یک شب بخیمانند و صبح صافی نموده یکمن ترنجبین پاک کرده در آن داخل کرده یک جوش داده مالیده صافی نموده دوا و قیه کلاب داخل کرده بقوام آورند و تلیمین بطن باین شراب نافع است از برای سهر حادث از صغرا و چون آشامیده شود بعد از فصل در دوا د موی نرم میگردانند طبع را و نافع است از برای آن و قومی گفته اند که هرگاه بوده باشد در دوا و سدر صغرا غالب میباشد آشامیدن شراب اجاص بالعاب بزرگ و نافع است جهت آنکه ملین طبع است و فرو می نشاند بخاره را و رفع مینماید سمرقندی گفته که

گاهی بحسب نادر می باشد صرع از صفرا و در نیست که بوده باشد آن نوع از صرع که معصی است بام الصبیان
و حادث نمیشود این علت مکر آنکه با آن تب باشد و علاجهش بشارب اجاص یا تمر هندی است از برای استغفار صغرا به
نسخه که در جنب نسخه اول ذکر شد و این شراب را باید با آب سرد بصاحب این علت بخوراند * شراب اجاص نافع
از برای قرآنیتس * صنعت آن آلوی سیاه آلوی بخارائی تمر هندی از هر یک ده استار شنب بخیمانند و صبح صافی نمود
قرنجبین خراسانی یکرطل و نیم داخل کرده یک جوشانده بمالند و صافی نمایند و در یک سبکی بقوام آورند شربت در اوقیه
بناماء الفواکه * شراب اجاص صغرا و تپهای صفرا و ی را نافع بود و جوانان و مزاجهای گرم را سود دارد * صنعت آن
آلوی بخارائی تمر هندی از هر یک بیست درم ترنجبین شیر خشک از هر یک پانزده درم مجموع را شب بخیمانند و صبح صاف
نموده بخوشانند و بایک چهار یک من قند بقوام آورند و در آخر دودانک سقمونیاً سوده اضافه کنند و بوقت حاجت مقلار
بیست درم این شربت را با ده درم کلاب نیم گرم بیا شامند * طبع اجاص ساد و مسهل بی اذیت است و موافق سینه و مثل
سائر ترشیهامضر بسینه و سرفه نیست * صنعت آن آلوی سیاه یا آلوی بخارائی هر کدام که باشد نیم رطل آنرا در یک رطل و
نیم آب بخوشانند تا نیم رطل باقی ماند صافی نموده قند سفید در اوقیه داخل کرده بنوشند * طبع اجاص مسهل جیل است
و بی اذیت و موافق سینه است و مثل سائر ترشیهامضر بسینه نیست * صنعت آن آلوی نیم رطل عناب جویانی بیست عدد در
یک رطل آب بپزند تا به نصف رسد صافی نموده کلغل آفتابی خمیر بنفشه از هر یک ده مثقال دران حل کرده صافی نموده
بنوشند * قلیه آلوی محروم از مزاجان و صفرا و ی و موی را غلانی فیکو زلین و مسکن حلت و شوران آن هر دو است * صنعت آن
بکیرند گوشت برة یا بزرگاله و قطعات نموده با پیاز و نمک در آب بخوشانند و کف آن را بکیرند پس بیرون آورده با روغن
گارسرخ نمایند و مصالح مانند دارچینی و دانه هیل و قرفه و قرفل داخل کرده با آب بپزند چون خوب پخته شود آلوی تر
یا آلوی خشک را در آب بپزند و بمالایند و داخل کرده بپزند و اگر مصالح را در پارچه کتان بسته دران اندازند بهتر
است و نمک بقدر حاجت و چند طاقه نعنای تازه داخل نمایند و اگر چاشنی دانه خواش نمایند که داخل نمایند که
چاشنی دانه شود پس تناول نمایند * مریای اجاص موافق امزجه خاره و مغی از برای صلاح بشارکت قلب بسبب هوای
مزاج صفرا و ی قلب * صنعت آن آلوی بخارائی هر قدر که خواسته باشند یک شب در آب کمی بخیمانند و صبح بخوشانند چون
قریب گردد بمهر آشدن شیوه شکر یا نبات سفید داخل کرده بقوام آورند و اگر نخواهند ترش تر شود قدری آب لیموی تازه
در وقت طبع داخل نمایند * مزوره اجاص نافع از برای ماضا و حموره راس * صنعت آن بکیرند اجاص و عناب و سقرجل و
بپزند و مرقه ماش که با قلا و کدو نیز دران داخل کرده باشند و چون خوب مهر شود مطیب نمایند آنرا بروغن بادام شیرین و
فرود آورده در ظرفی کشیده بخورند و گاهی داخل کرده میشود اجاص در مطجنات و مطنچین پلا و ونیکو میگرد * مطبوخ اجاص که
صفرا و ی قهره را دفع کند * صنعت آن آلوی سیاه بیست عدد تمر هندی منقی از حب و لیف و قشر بیست درم کل سرخ ده
درم تخم کاسنی پنج درم پودنه ترد و شاخ د کلاب بخوشانند صافی نموده ترنجبین سی درم دران حل کرده صافی
نموده ریوند چینی سوده دودانک بران پاشیده بیا شامند * معجون اجاص منقول از تذکره انطاکي مسهل جمیع اغلاط
بهاره و مخترقه و مواد جذام و ماده حمیات و عطش است * صنعت آن بکیرند نیم رطل آلوی بخارائی و مثل آن
تمر هندی و هر یک از عناب و هپستان و مویز منقی سی مثقال هلیله زرد تخم کشوت افستین بنفشه از هر یک پانزده مثقال

گل سرخ ده مثقال تخم بختی و خبازی را زیاده صندل زرد از هر یک چهار مثقال و در آب بخته صاف نمایند و با سی مثقال
قرنجبین و یک وزن ادویه شکر بقوام آورند و طباشیر کثیرا صمغ عربی سقمونیا نشاسته از هر یک پنج مثقال اضافه کنند و اگر
خواهند که در اسهال قوی تر شود ترنجبین دو وزن ادویه و سقمونیا را اضافه نمایند و قدرشربتش تا هفت مثقال است

* فصل در بیان نقرعاتی که اصل و عمود در آنها اجاص است *
نقوع اجاص ساده مرطوب معده است و جهت غنایان و قوی
صغراوی مغیل و مزلق و ملین و مسکن حواری و تشنگی و جهت تپهای کرم و صداع حار صغراوی و خارش
بدن مغیل است * صنعت آن آلودی سیاه یا آلودی بخارائی بیست عدد در یک پیاله آب بمقدار خوراک بخیمسانند یک شب
و صبح صافی نموده بی آنکه دست بمالند و قدری شکر سفید یا ترنجبین یا شیر خشک بقدر زیاده مثقال در آب حل کرده باز
صافی نموده بپاشانند و بعدا باشد که کافی باشد در علاج صداع صغراوی غیر مستحکم آشامیدن این نقوع خصوص آنکه
بعد از صافی نمودن آب آلودی جلاب شکری شیرین نموده بپاشانند و محتاج بدی وای دیگر نمیشوند و نیز آب نقوع با جلاب شکری
یا شارب نافع است از برای صداع بمشارکت معده بسبب غلبه صغراوی مزاج آن * نقوع اجاص که ملین طبع و نافع است از برای
حرارت مزاج و تب صغراوی و صداع * صنعت آن آلودی بخارائی بیست دانه عناب ده دانه تمر هندی ده دانه روم شرب در آب
بخیمسانند و صبح صافی نموده شربت بنفشه یا شربت نیلوفر از هر یک ام که باشد ده درم داخل کرده بنوشند و غذاهاش برنج
یا آب تمر هندی را سفید ناخ و شیوه بادام بخورند * نقوع اجاص دیگر اقوی از اول در تلخین طبع * صنعت آن آلودی بخارائی آلودی
سیاه از هر یک ده دانه تمر هندی ده درم عناب ده دانه شب بخیمسانند و صبح صافی نموده شیر خشک خراسانی ترنجبین از هر یک
پانزده درم در آن حل کرده صافی نموده بنوشند * نقوع اجاص نافع از برای صداع دمای و صغراوی و صداع حادث از اورام
حار و صداع حادث از حمیات دمای و از برای سرسام حار چون بنوشند بعد از فصل قیغال و اگر فصل را مانعی باشد بعد
از حجامت نقره یا حجامت بین الکثیفین * صنعت آن آلودی بخارائی آلودی سیاه عناب از هر یک ده دانه در آب کرم یک شب
بخیمسانند و صبح صافی نموده فلوس خیارشنبه ترنجبین از هر یک پانزده درم در آن حل کرده صافی نموده روغن بادام شیرین یک
مثقال در آن داخل کرده بپاشانند و ظاهر غذای ماش برنج بخورند * باب الالف مع الدال المعجمه * اذراقی بفتح همزه و
فتح ذال معجمه و الف و فتح رای مهمله و الف و قاف و یای آخر و حرف لغت سریانی و عبری قاتل الکلب و حب الغراب نیز و بقاری
و هندی کچله و کچوله نامند و درخت آن بقامت درخت نارنج بزرگ و درخت بیل هندی و ثمر آن بقدر نارنجی با پوست سرخ
رنگ بی بو و در جوف آن دانه های کچله می باشد و لحم چندان ندارد و برک آن شبیه ببرک بیل و آن تخم بسیار تلخ و خشک و
بنهایت صلابت در آخر هوم کرم و خشک است و سم حیوانات دم دار و بالخاصه مبدل مزاج بسیار سرد است بمزاج طبیعی بدون
احتراق اخلاط و جهت فالج و استرخا و سایر امراض بارده اعصاب و امراض عصبانی و درد کمر محرب دانسته اند و ضماد آن جهت
کلف و جرب و قوبا و عرق النساء و مفاصل و امراض بارده مغیل است و مسکرم و مشوش ذهن است و مضلشش شکروادویه خوشبو است
و قدرشربتش از یک دانگ تا دو دانگ است و یک مثقال آن کشنده و اطباء هند خواص بسیار برای آن ذکر کرده اند
* حب اذراقی نافع از برای ضرب * صنعت آن اذراقی را پارچه کرده در آب بخیمسانند آن مقدار آب که در آنکشت بر بالای
آن آید پس بچرخانند آن مقدار که تمام آب سوخته شود و اذراقی سیاه گردد پس بگویند و با انیون و فلفل و کل ارمنی از هر یک
ششما شح سح بلخ نمایند و حب بیل هندی بقی بقدر رخ و له شربتی یک حب تا سه حب و برای درد گوش نیز نافع است که

بآب برک تانبول حل کرده قطور نمایند و برای تب بلغمی با شیوه زیره سفید بخورند و برای درد دندان نیز مفید است که در زیر دندان
 مولم گذارند * معجون اذراقی معجون بمب ل المزاج از تالیف میر محمد مؤمن در مرکبات تنقیه گفته که جهت قطع عادت افیون بغایب
 مجرب است و در دفع استرخا و فالج و امراض بارده و درد مفاصل و عرق النساء و سلس البول بغایت نافع است * صنعت آن سه مثقال
 اذراقی که کچله نامند در شیر خیمه نیده پوست آن را جد کرده بسوهان ریزه نموده بعد از آن نرم صلایه نمایند کل کا و زبان
 کثیر از زنباد مغز نارگیل مقشر اسطوخودس مغز چاغوزه شقاقل از هر یک سه مثقال هیل بوا عود هند ی صندل سفید قرنفل
 از هر یک یک مثقال آمله منقعی پوست هلیله سیاه از هر یک پنج مثقال اجزا کوفته بپخته با سه وزن ادویه عمل مصفی سرشته
 معجون سازند شربت ی یک مثقال تادو مثقال مدار مت نمایند * معجون اذراقی دیگر که از اطباء هند است و جهت تقویت
 باه و رفع درد کمر و فالج و استرخا و وجاع مفاصل و پیران و سرد مزاجان را بسیار موافق * صنعت آن بکیرند اذراقی را
 هونک رکه خوا هند و هفت روز در شیر بخیمه نند و هر روز صبح و شام شیر را قبل از میل نمایند و بعد از هفت روز مقشور نموده نیم
 پا و آن را در پارچه بسته دردی که تخمینا در آن دو آثار شیر تازه دوشیده باشد و هر مقل را اذراقی مقشر زیاده باشد شیر را
 نیز بهمان مقل از زیاده کنند و معلق در آن آویزان کرده با تش ملایم جوش دهند تا آنکه شیر غلیظ مانند چوبه شود پس
 بر آورده با آب کرم پاک شسته خشک کرده سوهان نموده نرم کوفته بپخته فلفل سفید فلفل سیاه دارچینی جوز بوا بسبا سه مصطکی
 عود بلسان عمل کوفی آمله منقعی قاقله سنبل الطیب عود قمار ی زنجبیل نانخواه از زیاده صندل سفید زعفران دار فلفل اجزا
 مساری که مجموع بوزن اذراقی باشد بعد کوبیدن و بپختن و با سه چند کل اجزا عمل مصفی مقوم سرشته بدین دستور که
 اول اذراقی را داخل نمایند و بعد از آن سائراد و به را شربت ی دو درم بیست یوم تا چهل یوم بخورند و در آن ایام و چند روز
 بعد از آن از قرشی و بادی و حرکات نفسانی و بدنی اجتناب نمایند * از خربلر همزه و سکون ذال معجمه و کسر خای معجمه
 و سکون رای مهمله و آن دو نوع است یکنوع از خربری است که آن را بعربی تب مکه و خلال مامونی و بلغت رومی سکونس
 و سکونس و سکونس گویند و بعضی اطباء گفته اند که سکونس یونانی است و آن را بعربی طیب الغریب و بیخ از خورسائید
 را غسول نامند و بهندی از خور را کنک هیس و کند بیل نامند و گویند از خور را بهندی کنتول و سونک هی و روس و بفارسی
 کو رکیاه و کاه مکه و کزنه دشتی برای معجمه و نون گویند و تصحیف خوانده کسی که آنرا کزنه دشتی خوانده برای مهمله و بای
 موحده و آن نباتی است بسیار شاخ و بار یک و بیخش غلیظ و برکش ریزه تراز کولان و از آن در حجم و قل کوچکتر و مائل به رخ
 و زردی و ثقیل الرائحه و شکوفه آن بسیار روانه و سفید و با عطاریت و تند طعم و کزنه و قسم دوم آن از خراجا می است و آن
 گیاهی است که از بیخ آن در هند خستخانه می سازند و گیاهش در شکل شبیه باذخربری است ولیکن گیاه آن نیست خوشبو چون
 از خربری و بیخش خوشبو و بار یک و بسیار دراز است قریب بد را می و آن را بفارسی بیخ والا نامند و اما از خربری گویند که
 صنفی از آن می باشد غلیظ و تخم آن سخت است و از خربری معروف کرم و خشک است در درجه دوم و محال و مفتوح و مدربول
 و حیض و فضلات و مقطع خلط و منضج و مفتحت حصاة و مسکن اوجاع بارده باطن و مقاوم سدوم هوام و جهت ورم جگر و سده آن
 و ورم فم معده و رفع نفث الدم و بادها و جهت استسقا و علل کرده و رنه و شدخ عضل و با مصطکی جهت تنقیه فضلات دماغی
 و با ترنجبین جهت صلابت سپرز و یک مثقال آن با فلفل بوزن آن جهت رفع غشیان مجرب دانسته اند و جهت ازاله خوف نافع
 است و ضماد آن جهت ورم بارد جگر و مثانه و معده و سپرز و ریا ح جمیع اعضا و جلوس در طبع آن جهت ورم رحم و درد

مفاصل نافع و مضحکه و سنبون آن جهت درد دندان و تقویت لثه و عمود و دفع رطوبات و مد اومت آشامیدن طبیعت آن جهت
مفاصل بارده بنهایت مفید و با سکنجبین جهت اوار خنجهای بلغمی مجرب است و خوردن از خربا مصطکی منقحی فضول دماغی
است و خائیدن بیخ آن نافع از برای فالج و همچنین خائیدن آن با مصطکی و علك البطم و همچنین آشامیدن يك مثقال
آن نافع است از برای فالج و لقوه و تشنج رطب امتلائی و منقحی فضول دماغ و رحم است و چون آشامیده شود هر روز مقدار
ربع مثقالی از آن با فلفل می باشد نافع از برای تشنج رطب امتلائی و نظول به طبیعت از خروضا د جرم آن نافع است از برای
خند و تضمید بآن بر منبت اعصاب نافع است از برای استرخا و فالج و فقاخ از خربا یعنی شکوفه آن که بهندی سندی همه کوبند
لطیف تردد را فعال بهتر از حشیش آن است و نافع است از برای لقوه و فالج و نعیان و نیکو میگرداند حفظ را و منقحی سر است
از فضلات رديه و رطوبات بلغمیه و مضر است بکود بکود به سبب شدت اد رار و مضر بحرورین و مصلح است و مصلحش کلاب و عرق
نیلوفر و صندل و قد رشربتش از نیم مثقال تا یک مثقال و بدلش را من و قسط و فقاخ آن قصب الذریره است * دهن فقاخ
از خرد هوم گرم و خشک است و با قوت قابضه و آشامیدن آن جهت تحلیل اورام بارده باطن و طلای آن جهت درد های بارده
و برص و رویانیدن موی و انواع خارش اعضا و دفع مانند کی رد لوک آن بجهت درد دندان و ورم لثه و جوشیدن دهان
نافع است و چون این دهن را بر سر بمالند نافع است از برای کابوس حادث از بر دشمنی که بر سر بسرد نفعه نزد خواب شیخ رئیس
گفته که تل هین با این دهن خصوص بر سر و اصول اعصاب نافع است از برای سکنه بلغمی بجهت آنکه مقوی روح نفسانی و جواهر
اعصاب است و محلل فضول دماغ و فضول اعصاب از غیر نشف و خصوص و قتی که فرا گیرد قوتی از زوفا و صغتر و فود نیج و حاشا
و مانند اینها * صنعت آن بگیرند فقاخ از خربا و در شیشه کرده زیت بقدر یک آن را بپوشانند بر روی آن کرده در ماه
در آفتاب گذارند و درین مدت سه چهار بار صافی نموده هر بار شکر نه تازه داخل نمایند پس از آفتاب برداشته نگاه دارند
و در وقت حاجت بکار برند و اگر داخل نمایند درین دهن قدری زوفا و صغتر و حاشا و فود نیج میگرداند اقوی آن زمان دهن
فقاخ از خربا مرکب خواهد بود * دهن ثمر از خربا نافع از برای برص و انواع حکله عامه و گاه خلط کرده میشود و رادویه که
میبرند اعیار * صنعت آن بگیرند ثمر بخته از خربا و بپزند با آب تا بخته شود و بعد از آن روغن کنجد تازه یا روغن زیت داخل
کرده بپزند تا آب رفته روغن بماند و احتیاط کنند که نموزد و استعمال نمایند * شراب از خربا نافع است از برای کبد
و سها و ریاح متولد در معده و شراسیف و بجهت مغص و یرقان و ابتداء استسقا منقول از خط حکیم محمد باقر که از منهاج الدکن
نقل نموده * صنعت آن از خربا مصطکی رومی اصل العوس از هر یک نیم اوقیه سلیخه سیاه اسارون دارچینی پوست بیخ
کبر زبده کرمانی کرویا و زوفا خشک را زیاده تخم کرفس از هر یک دو درم عود بلسان اشنه از هر یک سه درم تا قلله کبار قلله
صغار از هر یک یک مثقال تخم خطمی نیم اوقیه ادویه نیم کوفته در چهار رطل آب یک شب بخیمانند و صبح بپوشانند تا بنصف
رمل صافی نموده در رطل شکر سفید صافی در رطل عمل مفید خوشبوی جید داخل کرده بقوام آورند شربت یك اوقیه
* عرق از خربا ساده مقوی معده و محلل و مفشی ریاح و مفتاح سد ها و بی عذیل است از برای قولنج ریخی و بنهایت لطیف
است و با قوت تریاقیت و مد ربول و حیض و مقطع اخلاط و مسکن اوجاع بارده باطنی و جهت ورم جگر و استسقا و علل کرده رفم معده
و ریاح و تقویت حصه و تپهای بلغمی مفید و عرق فقاخ از خربا لطف از عرق نبات آن است و مصلح بحرورین و مصلحش کلاب
* صنعت آن بگیرند از خربا مکی یکمن و سه من آب داخل کرده بطریق کلاب عرق کشند و اگر از فقاخ از خربا عرق کشند نیز به همین

طریق است * قرص فجاج اذ خرا سهاال باز دارد و امتسقای زقی که با حرارت و اسهال باشد سود دارد * صنعت آن
 طباشیر سفید کل سرخ کلنار فارسی زرشک منقی سماق منقی از حب کزما زج تخم حماض بریان تخم کاسنی تخم فرنجی شکله
 خرفه مقشر بریان از هر یک یکد رم سعد کوفی فجاج اذ خرا نیمون سنبل الطیب ریوند چینی لک مغسول پوست بیخ کمر
 افیون از هر یک نیمد رم کا فوریک دانل ادویه کوفته پیخته بد ستورا قواص سازند شربتی از یک مثقال تا دود رم
 * معجون اذ خرا نافع است کمی را که بواسطه درد معده طعام قبی کند * صنعت آن بیخ اذ خرا سعد کوفی از هر یک یکد رم اشنه فلفل
 هلیله کند و ناخواه از هر یک نیمد رم مصطکی عود خام از هر یک دودانک قرنفل سک اصلی از هر یک دانکی زنجبیل دارچینی
 سلیخه پودنه از هر یک ربع درمی مویز با دانه دوچند همه ادویه اولادانهای مویز را برآورده بمیاء رنوم سائیده پس بالیس
 مویز بسایند و آب داخل کرده با آتش ملایم طبع نمایند تا غلیظ گردد ادویه کوفته پیخته بآن برشند شربتی مقدار با دامی و
 در نسخه دیگر مصطکی عود خام قرنفل سک اصلی داخل نیست و بجای ربع درم سدس درم است * باب الالف مع الراء المله
 * ارجوان بضم همزة وسکون رای مهمله وضم جیم وفتح واولف ونون معرب ارغوان فارسی است و آن را زعید اکویند کرم مائل
 باعتبار است و مخرج اخلاط لزجه و جهت برودت معده و کلیه و تصفیه لون و کل آن را فارسیان موزه شراب میکنند و اعتقاد
 ایشان آن است که تغریب می آورد و نیکو میکرداند حلق را و طبیعت آن مقوی و منقی آلات تنفس و معده است و چوب سوخته آن
 حا بس نرف الدم و خضاب نیکو است و زنان ازان خطاطمی سازند و ریشه بیخ آن را چون بقل و دود رم بجوشانند طبیعت آن
 مقوی است و مصلحتش برک عناب و تمام و بد لش صندل و نصف آن کل سرخ و دانه ارجوان در ادویه عین قائم مقام چشمه زج
 است * شراب زهر ارجوان مفرح و نافع است از برای خمار * صنعت آن بکیرند کل ارغوان تو را کو بیده آب آنرا بکیرند و صافی
 نموده بوزن آن نبات سفید داخل کرده بقوام آورند شربتی دوا قویه * مریای زهر ارجوان مانع خمار است خوردن آن * صنعت آن
 بکیرند کل ارغوان پاک کرده از همزی و در یک من ازان دو من قند کو بیده داخل کرده بمالند و در آفتاب گذارند تا بیست و
 یک روز پس استعمال نمایند * ارزیم همزة و رای مهمله و سکون زای معجمه معرب اور زای یونانی است و بفارسی ایران
 برنج و بتوران کرنج و بهندی چاول و سربانی روزی و عربی ثمن کویند و نوعی از ارزرا که در بند و صورت و نواح آن میشود
 بهندی کا کمون کویند و حکمای هند متفق اند بر آنکه برنج باعث طول عمر و صحت بدن است و برنج هندی الطیف است و
 لزوجت کمتر دارد و برنج سرخ فارسی را قبض بیشتر و سفید آن در تغذیه قویتر و گفته اند که اقسام برنج قابض و مسهل است و
 به تنهایی قلیل غذا و جهت زحیر و اسهال دموی و احتیاق رحم و امراض کرده و مثانه مفید و با شکر کثیر الخلد ارمی و معین
 بدن و مولد منی است و بادوغ تازه و سماق ممکن حرارت و جهت اسهال صفراوی و تشنگی و غشیان صفراوی نافع و با شیر تازه
 دوشیده جهت زحیر و با پیله کرده بز و روغن کا و جهت مغص و اکثرا آن مصلح حال بدن و رنک رخساره و مولد خلط صالح
 و موجب دیدن خواب های خوب و آشامیدن آب مطبوخ آن که چون ماء الشعیر طبع د هند مسکن لذع حدت اخلاط
 مراری معده و اما است و با شیر تازه پیخته با ملنا صغه که تلده روز خورد شود جهت تولید منی مجرب است و گفته اند ارز
 یعنی برنج حبی خفیف غذا و نیکو و حسن الاستواء است و صالح است اکثر طبائع را در جمیع اوقات غذا فیست برنج از کندم
 کمتر است اما مزاج برنج پس بد آنکه اطباء متفق اند در پیوست آن بعضی گفته که یا بس در درجه دوم و اختلاف
 است میان ایشان در حرارت و برودت آن بعضی گفته که بارداست در اولی و دیگری گفته که حار است در اولی و

دیگری گفته که قریب است با اعتدال و هوسه قول صحیح است زیرا که موکب القوی است آن را جزء بارد و از ضیه میباشد که چون در آب بجوشانند و آب مطبوخ آن را بگیرند میگردد جرم آن بارد را ولی و آبیکه در آن ارز بخته شده باشد حار در اولی است و جوهر از مرکب است ازین دو جزو پس معتدل است و سمرقندی در کتاب اغذیه گفته که بزعم قومی ارز میباشد مسخن محرورین و این قول معقول است به حسب تجربه و قیاس بجهت آنکه یبوست و لزوجتی که برنج را میباشد هرگاه عمل کند در آن حرارت قویه که در ابدان محرورین است موجب زیاده یبوست و لزوجت آن میگردد مزاج آن گرم بجهت آنکه چیزهای لزج کم رطوبت یا بس بزودی قبول تسخین و احتراق میکنند از حرارت قوی و مشاهده میکنیم از حال چیزهای لزج یا بس بر آتش مانند ناطف و نجو آن از طعمه لزجه غلیظه پس برنج در حال حرارت قوی در مزاج تسخین میکند به حسب اکتساب آن حرارت را از ان ابدان حاره و بسبب احتیاج آن سده در عروق ماسا ریه بجهت لزوجت و یبوسی که دارد و همچنین در عروق بسیار تنگ و مانع رسیدن آب میشود بکم پس گرم میگرداند مزاج محرورین را بالذات و بالعرض و اما در امزجه مبرودین و مرطوبین پس کم میگردد لزوجت و یبوست آن بسبب چسبیده شدن آن در رطوبات پس میل میکند مزاج آن از اعتدال بجانب برودت و میگردد از آنچه میباشد بر یکی از دورای پس تبرید میکنند و موافق توین اوقات از برای خوردن برنج وقتی است که بوده باشد هوار طبع و بوده باشد در نهایت شلخت شهوت طعام و آن بطبع الهضم و حاض و معده است و مصلح آن مسکه تازه و شیرینی بسیار و نمک معتدل و خیسانیدن آن در آب نخله کنند م یک شب و بختن آن باللب حسب القراط و آنچه میباشد معین بر امساک و قوی میگرداند قوض آن را آن است که بگیرند غیر مغبول آن را و اختیار نمایند از اقسام آن برنج سرخی را که بهندی سائهی کویند و اندک آن را بود هند و مخلوط کنند با آن جاورس مقشر و بپزند و بجای روغن بپز گردانند و بپزند و بپزند آن را بعد از شستن نیکو بلیغ مفارقت کنند از آن آنچه مخلوط با آن است از قشور رقیق و روغن بادام شیرین یا سمن بقری داخل نمایند یا روغن کنجد یا دانه نیمه میباشد مر آن را فعلی در حبس طبیعت و چون آن را با شیر تازه و شیره و آب بپزند میگردد طعامی نیکو کثیرا غذا معتدل در رطوبت و یبس بجهت آنکه رطوبت شیر میگردد مخلوط به یبوست برنج پس میگرداند آن را معتدل و درین حالت می افزاید منی و افزوده میگرداند بدن را و تازه و نیکو میگرداند رنگ را خصوص آنکه آن شیر برنج با شکر و روغن بادام شیرین خورده شود و بونچ از برای کسیکه عادت بهم رسانیدن قولنج داشته باشد است و همچنین از برای کسیکه معتاد بعروض سده باشد و نافع است از برای سحج صفراوی و قروح امعاء و درین حال لازم است که آن را اول بویان کنند پس بپزند تا مهران شود و بگردانند کشک شعیر و مانند حسو و خورده شود و گاهی خورده میشود برنج مطبوخ با سماق و یا کشک بویان بقصد عقل بطن و گاهی میپزند آن را با رب از برای تطفیه و تسکین عطش و حرارت مزاج بعض اطبا گفته که برنج با خاصیت محبت حرارت در محرور و برودت در مبرود است و ازین سبب است که قبل مای اطبا مزوره برنج را بر مرضی نفرموده اند و اغذیه متخذ از برنج را مخصوص اصحاب اشتها اند چه در مرضی احداث کیفیت ضد را صاحب احداث کیفیت مثل مطلب است میفرمایند تحقیق درین امر آن است که در یونان و روم برنج بسیار کم بوده و برنج خوب پیدا نمی شد لهذا تجویز آن نفرموده اند و چون در بلاد فارس و هند بسیار است و برنج خوب یافت می شود اطباء فارس و هند تجویز موزراته برنج از برای مرضی بسیار کرده اند و گفته اند چون از غذای مرکب القوی است و در هر بدن احداث کیفیتی موافق

کیفیت آن بدن میکند و بدان سبب متضرر نمی گردد پس طبیب را لازم است که در هر مزاجی اصلاح کیفیت آن موافق آن کند تا کیفیت ضد آن مزاج در آن اثر کرده موجب اصلاح آن مزاج گردد و خوردن برونج پاک میکردند قرحه را و میر و یانک گوشت را پس نافع است از برای اصحاب سل خصوص چون پخته شود از آن شیر برونج از شیر خر و خورده شود و قتیکه نموده باشد تب عفن و اغذیه لزجه قابضه مانند ارز با پیه کرده بروغن بادام شیرین بوداده میباشد نافع از برای سحج و نافع است از این آنچه با قندق بوداده ساخته باشند و همچنین نافع است ایشان را برونج بوداده که پخته باشند با اکارع و نافع است از برای اصحاب بول الدم عسید فرا گرفته از آرد برونج هرگاه خورده شود بعد از نقای قاروره از خون و لیکن پیش از نقای قاروره از خون صالح است ایشان را اغذیه قابضه حاضه مانند سماقیه و نافع است صاحب عسر ولادت را آشامیدن ماء ارز شیرین کرده با ترجمین و حقه با آب مغمول آن جهت سحج و قرحه امعانافع است و در جلا دادن جواهر خصوص مروارید بی عدیل و آب نخاله آن در آن فعل قوی تر است و طلای آن با ترمس جهت کلف و آثار مفید و همچنین طلای آرد برونج با آب خربزه و ضماد آن با پیه جهت کشودن دمل و زردش جهت جراحات تازه و آشامیدن آرد برونج که بسیار پخته باشند با پیه کرده بز جهت افراط اسهال مرضی و اسهال دوائی و سحج بنهایت نافع و گفته اند که چون برونج را بریان کنند آن مقدار که سرخ تیره شود و صیاه نشود و نسوزد و مقدار ریان زده مثقال آن را در چهل مثقال آب همان قسم در هشت شب بخیمانند و صبح آب صاف آن را بنوشند از برای دفع گرم معده و غثیان که از رطوبت و حرارت باشد نافع است و گفته اند که چون برونج سفید را در آب بخیمانند پس بمالند و آب صاف آن را بیا شامند جهت حبس اسهال و هیضه مفید و سائید آن با گیاهی که بهندی پورند و در آب نیز نامند که آن گیاه با برگ و رگهای باریک و بر زمین مغروش میباشد با آب و اندک نبات شیر کشیده بیا شامند جهت نفث الدم نافع است و آب مطبوخ شلتوک مسقط جنین و پوست شلتوک که بسیار نرم صلایه کرده باشند از سموم است و گویند يك مثقال آن کشنده است و معوط کرد برونج که در حین کوبیدن بهم میرسد قاطع رعا ف است و بدل برونج آرد جو مغمول است * برونج بریان انواع میباشد یکی آن است که برونج را بطریق چلا و که بهندی خشکه نامند پخته خشک نموده در میان رمل بریان نمایند و درین قسم بعضی بعد بریان نمودن قدری آب نمک بر آن پاشید و بر آتش خشک نموده نگاه میدارند و بعضی بی نمک و این را بهندی مرمره مینامند * نوع دیگر آن است که شلتوک را اندک جوشی داده خشک نموده با رمل در ظرف سفالی بریان مینمایند و این را بهندی کھوئی و کھیلین نیز گویند و این نوع بسیار سبک و لطیف است و از برای مرضی و اصحاب همه نافع خشک خوردن و یاد در اندک شربت نبات مطیب بکلاب یا بید مشک یا عرق بهار یا کاذبی * نوع دیگر آن است که شلتوک را در آب اندکی جوش داده با اندک رطوبتی قدری بریان نموده کرم بملایمت میکوبند تا دانه های او پهن و سموم آن جدا گردد و این را بفارسی کمک و بهندی چرور نامند و این نوع اندک سنگین و نفاخ است خیمانیله آن با آب که اندک کلاب بر آن زده دانه هیل کوبیده و با قند یا نبات پاشیده بخورند مصلح نفخ آن و لذیذ است و برونج بریان مضر مطحولین است و از این است که اهل هند در حمی مرضی نمیدهند خصوص اطفال را * پلاورا از طعمه جدیده است و آنرا اقسام بسیار است و نزد استعمال این لفظ مطلقا بغیر قید مراد قبولی است و بخنی پلاور قبولی آن است که گوشت یا چیزی دیگر مانند ماش پخته و یا نخود و یا کز و یا امثال اینها را با پیاز حلقه کرده بروغن کاه و مرغ نموده و مصالح حاره آنچه در کار باشد داخل کرده برونج شسته نیم پخته و بر روی آن کرده دم دهند * و بخنی پلاور آن است که گوشت بره املاک یا بزغال یا مرغ جوان را با آن و قدری پیاز پاک کرده

حلقه نموده بخنی کرده که آب کمی در آن بماند علیحدگی این بخنی را نگاه دارند و گوشت فریبه را نیز بپزند تا مهربان شود و مرتبه
 آن را بکیرند و بونج پاک شسته خیسانند و را بوروی آن بخنی کرده و یاد رجوف بونج درد یک کدشته با بازو حاره مانند نمک
 وزیره و فلفل و افغویه مانند دارچینی و قرنفل و هیل و بوا و بوبک ساذج هندی همه درشت ناکوخته از هر یک بقدر حاجت داخل
 کرده و آن مرقه را بقدر حاجت بخوردن آن دهند و دم دهند و روغن بقدر مطلوب داغ کرده بر آن ریزند و صبر کنند تا روغن
 در جرم بونج نفوذ کند پس کشید و بخورند و بعضی قل را زعفران را نموده با ماست مزوج کرده بر آن گوشت بخنی کرده
 می مانند و این بخنی پلا و حاجت و غلای موافق است از برای صاحب اعتدال مزاج و در بلاد معتدله پلا و لطیف و مقوی
 قلب و دماغ است و نافع است صاحب صلاح را بمشارکت قلب به سبب غلبه سودا بر مزاج قلب چون استعمال کرده می شود
 بعد از تنقیه سودا * و اقسام پلا و از زیر بویان و چاشنی پلا و از آب غوره و سرکه و آب لیمو و تریج و کونله و تربت شامی و سماق
 و زرشک و آلو بالو و آلوی هیاه و بخارائی و تمر هندی و انار و فالسه و جامون و امثال اینها چاشنی با شکر گرفته آن است که بعد
 طبع بونج هر یک از آبهای مذکوره را که خواهند بخوردن آن می دهند بخوبی که دانند آن را سخت و یا نرم نکردند و همچنین
 کلم پلا و که کلم قمریت است و یا غیر آن از اقسام کلم و غیرها آن است که آن را پوست کنده ورق کرده با گوشت پخته و یا جدا
 ورقها را پخته با پیاز و اندک روغن سرخ کرده آن را با گوشت بخنی کرده در زیر بونج یاد رجوف آن میکنند و دم
 میدهند و آن را کلم پلا و یا غیر آن بنام چیزیکه در آن داخل میکنند می نامند و همچنین لقمه پلا و که از انواع سبزیها از کلم و زردک
 و پیاز تازه و سیر تازه خام بابرک و شبت و بابونه و امثال اینها ترتیب میدهند و نیز شبت پلا و و بابونه پلا و که شبت یا بابونه
 هر کدام که خواهند گرفتند پاک کرده از خاک و غیره شسته قیحه نموده در پارچه کوباس پاکیزه کرده اندکی شسته و قف
 دم دادن بابرنج آمیخته طبع نموده مرتب مینمایند و اگر با قلا پلا و خواهند قدری با قلا می قشر را در آب گوشت پخته در وقت دم
 دادن نیز بابرنج و شبت یا بابونه می آمیزند و در هند که با قلا بهم نمیرسد بدل با قلا سیم میتوان کرد و همچنین به پلا و سیم
 پلا و و لیو پلا و و نارنگی پلا و و انبه پلا و و کونله پلا و و انناس پلا و و زردک پلا و و باد نجان پلا و و امثال اینها هر کدام که
 خواهند خام آن را پوست و تخم جدا کرده قطعه قطعه نموده پخته با اندک چاشنی بته طعام وقت دم دادن بکنارند
 و لیو و نارنگی و کونله هر کدام که خواهند در سبب پوسید آنها را اندک شیرین کرده بقسمی که در اترج ذکریافت و بعد
 شیرین شدن از میان دو پارچه یا زیاده از منقش یا خلال چوبی تخمهای آنرا برآورده پخته با اندک چاشنی وقت دم دادن
 ته طعام میکنند و در همچنین مرغ پلا و که شکم مرغ را از زرشک منقی و آلو و کشمش و یا غوره کشمش و یا آلو بالودانه بیرون
 آورده پر کرده ته طعام کنند و دم دهند و همچنین شکم املاک را که بچه بزیابو تازه زائیده است یا آنکه از شکم مادر برآید
 بعد از ذبح آن و طبع نیز بدین قسم پونموده زیر بونج کدشته دم دهند و ماهی تازه نیز بدین ستور * چلا و که بهندی خشکه
 مانند بسیار سمک و لطیف و کثیر الغل از زود هضم است * صنعتش آن است که بکیرند بونج را و نیکو شسته در آب بخسانند
 بقدر دوسه ساعت و یا زیاده که اندک بخنید پس از آب برآورده در آب گرم جوشان و پخته بپزند آن مقدار که مغز بونج
 پخته شود پس آب آن را از پالایش مسی یا کوباس پاکیزه بکیرند و بونج را دم داده بخورند یا پختی و یا با یکی از یقینات
 و یا با قلا یا با کبابها و قورمهها و امثال اینها و اگر اندکی روغن داغ کرده در زیر آن چلا و و بپزند و آب و نمک بقدر حاجت داخل
 نمایند در وقت دم دادن میگردانند و بیان صنعت پختی و اقسام دالها و متکوچه در حروف المهم در بیان ماش ذکرها خواهد یافت

انشاء الله تع * حلوائی آرد برنج کثیرا غذا است * صنعت آن بکیرند آرد برنج را در آب طبع دهند و در آخر شکر سفید یا قند سفید نیم وزن آرد برنج یا کمتر یا زیاد به قدر خواست در آب حل کرده اضافه نمایند و طبع دهند تا غلیظ گردد پس قدری روغن کا و تازه داغ کرده یا روغن بادام شیرین یا پسته در آن ریخته بریان نمایند و در آخر قدری زعفران بکلاب موده در آن ریخته مزوج نموده در مینی تازه قلعی کرده یا بر روی تخته پهن کرده بطریق لوز بریده تناول نمایند و اگر قلیلی مشک یا عنبر نیز داخل نمایند میگردد اطمینان و اگر خواهند مغز بادام مقشر یا پسته مقشر را قاشهای با ریک بریده بر روی آن پهن کنند و دست بکنارند که بدان بچسبید قبل از بریدن لوز بهتر و آسان است * حلوائی برنج مشهور بخان احمدی مقوی قلب است و بدن را فربه کند و اصحاب ضعف معدی را نافع بود * صنعت آن برنج سفید کرده شسته را یک رطل در آب بپزند تا مہرا شود پس قند سفید یک رطل بکلاب و عرق کازبان و عرق صندل و عرق بید مشک از هر یک دو مثقال حل کرده روغن کا و داغ کرده نیم رطل همه را داخل کرده بپزند تا چون تو حلوا شود پس مغز بادام مقشر مغز پسته از هر یک ده مثقال داخل کرده زعفران یک مثقال بکلاب موده نیز اضافه نمایند و بپزند تا زمانیکه شروع به پس دادن روغن نماید دارچینی ده درم دانه هیل دو درم جوز بوا و عدد نرم کوفته اضافه نموده از آتش برگیرند و در ظرف چینی بر آورند و تناول نمایند و بعضی در آخر زعفران بکلاب حل کرده و بعضی مشک و زعفران بکلاب حل کرده داخل مینمایند و بس و لبوب داخل نمیکند و بعضی در روغن کمی پخته در ظرف بر آورده روغن پسته و یا بادام شیرین بر آن ریخته تناول مینمایند و این را پالوده مینامند * حلوائی برنج مشهور میخ در بهشت سریع الانسداد کثیرا غذا لطیف انگه موس موافق اکثر مزاجه است و جهت نا قهین و ضعیف الاحشام سفید و بهتری حلویات است * صنعت آن برنج کوبیده اندک بوداده را که می و هفت مثقال باشد در پاتیل کرده هفتاد و پنج مثقال قند سفید را در اندک آبی حل نموده با شش صد مثقال از آب و کلاب و عرق بید مشک در پاتیل کرده با آتش نرم بجوشانند تا بقوام پالوده شود * حسوار ز نافع است از برای اصحاب سعال * صنعت آن بکیرند برنج مغسول و با مثلش تخم خشخاش سفید کوبیده بپزند با شیروکا و ویشورند بی شکریا با اندک شکو سفید و کافی درین حلیب لبوب مقوی دماغ و قلب چون شیر مغز بادام شیرین مقشر و مغز پسته و مغز چاغوزه و مغز فندق داخل میکنند و این غذا موافق است از برای اصحاب صداع به مشارکت قلب به سبب غلبه سودا بر مزاج آن چون استعمال کرده شود بعد از تنقیه سودا * خبز ارزروان برنج دیو مضمر بطبی الخروج است نعمت بخبز حنطه و واقف گردیدند مردم برین معنی به تجربه پس نمی خورند آن را مگر با مصلحتی مانند اشپای مالحه و مرقهای لحوم دسمه و چیزهای چرب پر روغن و یا شیر و یا ثوم و این به سبب آن است که هرگاه بخورند بی آنچه که مذکور شد میبایند از آن ضرر و عظیم و حادث میگردد از آن قولنج سفلی و ریحی و اگر کسی جرأت کند بخوردن آن با آب غوره یا با مضیره و مانند این در بزودی تولید سده در کبد و طحال میکند و دفع ضرر آن خوردن آن است با کامنج کبر و کوفس و سد اب و این ضرر مخصوص برنج مرغ لرج لعابی است که طبع نیکو نیافته باشد نه برنج سفید چید که نیکو طبع یافته باشد بدین قسم که آنرا چلا و پخته خشک نموده آرد کرده با آب گرم خمیر نموده یکدی و ساعت گذاشته بعد از آن نان بپزند و یا آنکه چلا و پخته بر روی تخته صافی یا سنگ صافی نرم نموده که مانند خمیر گردد و از آن نان بپزند و این قسم لذیذ و لطیف میباشد و قسم دیگر آنکه برنج را آرد نموده در وقت طبع اندک اندک در آب جوشان بپزند و برهم زنند تا طبع تمام یابند و مانند خمیر گردد و از آن نانهای نازک بپزند * محمد بن یعقوب کلینی از علی بن ابراهیم از محمد بن عیسی از یونس از ابی الحسن رضاعم روایت میکند که بد رستیکه

آن حضرت عم فرمودند داخل نمیشود در شکم معلول طعامی انفع موافق از آن برونج و در حدیث دیگر از حضرت
 ابی عبد الله عم مروی است که بهترین طعامی میطون را برونج است بد رستی که آن مد بخ معده است و کشتن آزار
 است * سویق برونج بفارسی بخت بکمرهای فارسی و سکون سین مهمله و تاء و تلخان نیز و به ترکی قوت و بهندی چارل
 که متونمانند بارد و قاض و ممکن حرارت است * صنعت آن برونج را چلا و که بهندی خشکه نامند پخته خشک نموده اندک بویان
 کرده مانند نکه دارند و عند الحاجة بقدر مطلوب در آب مزوج نموده قلیلی نبات یا قند بقدریکه ذائقه آن را شیرین
 گردانند داخل نموده بنوشند و اگر خواهند به بید مشک و یا کلاب مطیب نمایند * شوربای برونج غذائی موافق است از برای
 صداع به مشارکت کایه و مثانه هرگاه علامات حرارت ظاهر باشد بدانکه شوربای برونج دو قسم است قسمی آن است که برونج و ماش
 را در هم بپزند و مطیب بر روغن بادام شیرین و قلیلی افابیه و فلفل و زیره کرمایی نموده بخورند و این شوربای برونج و ماش معطر ساده یا
 با گوشت طیور بری که توش نموده یا شند بموضات قابضه یا ملینه مانند آب انار و آبغوره و آلوت و ترهندی نافع است از برای اصحاب
 صداع یا بس ساذج وقتی که با حرارت باشد و قسمی دیگر را قیمة شوربا گویند و شوربای برونج نیز نامند و این قسم آن است که گوشت را
 ریزه ریزه کرده در آب بجوشانند و کف آن را بکینند پس باندک پیاز سرخ کرده در روغن مسکه کار و نمک و مصالح آنچه ضروری باشد داخل
 کرده در آب بپزند چون نیکو پخته شود برونج در آن داخل کرده نیکو رقیق بپزند و تناول نمایند و گاهی چند برگ اسفناخ و دوسه قاشی
 از کوی سفید شیرین یا برگ خرفه بحسب حاجت نیز داخل می نمایند و همچنین گاهی چند پاچه سیب میخوش یا ترش یا به
 میخوش یا ترش یا اندک شیرینی جهت چاشنی نیز داخل می کنند * شیور برونج که آنرا بری ارملین نامند غذا می معتدل است در
 طوبیت و بیوست و حرارت و برودت و چون باشکریا عسل شیرین کرده بخورند متولد میگردان در بدن غذا می بسیار و سریع الهضم
 و مکنرمی و مقوی باه است و شیر را زیاده گردانند و نمسخت موافق مواصحاب سده و سنه کرده و مثانه را * صنعت آن بکینند برونج را
 و نیکو شسته با آب طبع دهند چون نیکو پخته شد شیر را داخل کرده با ز طبع نمایند تا بهر قوامی که خواهند آید و این در صورتی است
 که شیر کم خواهند داخل نمایند و الا برونج را نیکو شسته در شیر مقلبا ربع یا ثلث آن آب ریخته برونج را در آن با تش ملایم طبع
 نمایند و مقلبا و شیور مختلف است بحسب اغراض از چهار چند برونج گرفته تا هر قدر که خواهند و نزدیک فرود آوردن اگر قلیلی
 مشک با کلاب سوده صاف کرده داخل نموده یک و جوشی داده فرود آورند میگردد اطیب و در ظرف چینی کرده قند یا نبات
 گویند یا عسل بر آن پاشیده تناول نمایند و اگر خواهند شیرینی را در آخر طبع داخل نمایند * قلیه برونج با صطلاح قدما
 اطباء اهل فارس پلاوی را گویند که گوشت آن را با روغن و پیاز سرخ کرده پس آب در آن داخل کرده بپزند تا پخته شود و
 آب در آن بقدری باید که برونج در آن پخته شود پس برونج را شسته در آب خیسانیده بر روی آن کرده دم میدهند و بعضی برونج
 را اول مثل آنکه چلا و می بپزند در آب پخته و آبکش نموده بر روی آن قلیه کرده دم می دهند و این غذای صالح است از برای
 حفظ صحت و نافع است از برای صداع به مشارکت قلب به سبب سوء مزاج بلغمی یا سوداوی قلب چون بعد از تنقیه خلط
 خورده شود و نیز غذای موافق است از برای صداع حادث از انحراف متعاده از معده * ماء الارز که بهندی پیچ گویند آن است
 که برونج را شسته بپزند در آب و آن را صاف کرده چون ماء الشعیر سرد نموده بخورند مسکن اندک و حدت اخلاط مراری معده و
 امعا است * مزعفر کثیر الغل است و میبهدی و مسمن بدن و مولد منی * صنعت آن بکینند برونج را در آب پخته و در آخر قند ری
 شکر و کلاب و زعفران و روغن مسکه کاود داخل نمایند و دم داده کشیده بخورند و اگر آن را گرم بپزند شله مزعفر

واکرم مثل پلا و بیزند مزعفر پلا و کوبند و هر قسم مزعفر نافع است از برای صداع بمشارکت قلب بسبب غلبه سودا بر مزاج قلب چون خورده شود بعد از تنقیه و شله مزعفر نافع است از برای صداع یا بس ساذج و قتیکه با برودت مزاج باشد و آنچه بهندی کلهتی کوبند آن است که برنج را مانند چلا و بیزند بغیر آنکه آب آن را بکشند چنانچه چلا و را آبکش می کنند بلکه آن را در همان آب بیزند و دم دهند تا چون چلا و بسیار نرم شود روغن کاودا داخل کرده بخورند مغص را نافع باشد و برنج را چون در آب پخته دوغ یا آب زرشک یا آب سماق یا آب انار دانه و یا آب انار و یا غوره و یا قوت شامی و یا آلو بالور یا جامون و یا فالسه و امثال آن و یا سیب و یا به میخوش و یا ترش با اندک شیرینی جهت چاشنی و گاهی در آب گوشت نیز پخته که پارچه های گوشت نازک در آن باشد و گوشت را کوفته ساخته نیز در آن می اندازند و چغندر و سیب یا به و یا یکی از میاه مذکوره داخل نموده چاشنی دار ساخته تناول می نمایند و آنرا شله دوغ و شله سماق و شله انار و غیر آن بنام آن چیز نامند مسکن حرارت است و بی گوشت آن نافع است از برای اسهال صفراوی و دمودی و تشنگی مفرط * فصل در بیان نسخ ارکجه * بدانکه ارکجه بفتح همزه و سکون رای ممله و فتح کاف عجمی و فتح جیم عربی و ها بلغت هندی بمعنی غایه اطلاق است یعنی طیب اعلی * ارکجه که از اغالی است نافع است از برای تقویت قلب و دماغ * صنعت آن عود قماری غرقی خام زعفران از هر یک دو درم صندل سفید بکلاب سوده اظفار الطیب حب المحلب از هر یک سه درم عنبر اشهب یک درم مشک ترکی نیم درم همه را با کلاب سوده روغن زنبق یعنی روغن یاسمین سفید که آن را بهندی تیل چنبیلی نامند یا روغن بان مطیب هر کدام که باشد داخل کرده بصلایه سنگی محق نمایند تا نیکو مخلوط شود و متاخرین درین ارکجه عطر عود هندی و عطر صندل و عطر کلاب و عطر عنبر اشهب مجموع یا بعض آنها داخل میکنند * ارکجه دیگر که از اغالی است * صنعت آن عود هندی حب المحلب از هر یک دو درم صندل سفید مقاصری اظفار الطیب از هر یک سه درم زعفران عنبر اشهب از هر یک یک درم ادویه را بکلاب و عرق بهار نارنج سوده روغن زنبق یا روغن بان داخل کرده بکار دارند و اگر درین غایه مشک و عطر کلاب و عطر عود هندی و عطر صندل هر کدام که باشد داخل نمایند میگردانند و اقوی * ارکجه دیگر از برای انبات شعر * صنعت آن روغن بان مطیب که نسخه آن درادهان مرکبه مذکور میشود بکوبند از آن هر قدر که خواهند پس داخل کنند در آن عود قماری آن مقدار که آن را غلیظ گردانند پس حل کنند در آن مشک و عنبر محلول و نیکو بهم زینند و بکار برند * ارکجه شاهجهانی بسیار خوشبو و لذت بخش است * صنعت آن صندل سفید با کلاب سائیده چهل و هشت مثقال عود غرقی خام سوده دو مثقال بیج بنفشه سه حبه کتور که کند مالتی نیز کوبند و دوا هندی خوشبو است اظفار الطیب بسبب زعفران عنبر اشهب مشک ترکی خالص دانه هیل از هر یک دو حبه از حبات سرخ که بهندی کهو نکچی کوبند روغن یاسمین که بهندی چنبیلی کوبند سه مثقال چو و عود هندی ربع یک مثقال دوا که بهندی اکسیر کوبند چهار سرخ عرق بهار نارنج کلاب صندل زرد که بهندی ملا کیر کوبند از هر یک دو ازده مثقال درهم نموده استعمال نمایند * ارکجه شاهجهانی بنسخه دیگر * صنعت آن عود غرقی سه ماشه صندل سفید سوده پانزده ماشه اکسیر که اشبه سفید است مشک خالص عنبر اشهب چو و اگر غرقی از هر یک دو ماشه اظفار الطیب بریان کتول بیج بنفشه شاخ شسته از هر یک یک ماشه قافله صغارا از هر یک سه سرخ کافور قیصوری نیم سرخ عرق بهار و توله روغن چنبیلی ربع دام کلاب بقل رحا حبت ادویه نرم کوفته پخته با کلاب و عرق بهار سائیده مرتب نمایند و استعمال آورند * ارکجه اکبر شامی * صنعت آن صندل بکلاب سوده شش مثقال چو و اگر که عود هندی است سه مثقال بنفشه کتور از هر یک سه مثقال کافور خام

چهار حبه بکلاب چهل و هشت مثقال بد ستور مقرر مرتب نمایند * ارکجه جهان کپري صنعت آن صندل بسیار خوشبو و اعلى
 سه توله مشک کسیر چو و عود خاصه اگر غرقى خام از هریک يك توله عنبر اشهب ششما شه شاخ شسته اظفار الطیب کتوله
 از هریک دو ماشه بیخ بنفشه چهار ماشه کافور جود انه يك ماشه روغن چنبیلی دود ام اجزا را بکلاب و عرق بهار نوم سوده
 از پارچه کنرانیست استعمال نمایند * ارکجه دیگر خاصه بابت باد شاه زاده محمد اعظم شاه بسیار خوشبو و نیکو است * صنعت آن
 صندل سفید سائیده عود هندی غرقى خام از هریک يك توله عنبر اشهب عنبر مایه زرورد از هریک يك ماشه مشک خالص بیخ
 بنفشه اکسیر چو و عود خالص از هریک نیم ماشه بمباسبه قاقله صغارا از هریک سه سرخ اظفار الطیب بیخ سرخ کهیله دوسرخ
 کافور خالص نیم سرخ روغن چنبیلی شش ماشه عرق بهار دو توله صندل را اولاد کلاب بنجیسانند و بیخ بنفشه را با کلاب رقیق
 بمایند و باز در همان کلاب کهیله را باز قاقله را و صندل را و باز کافور را و چو و عود داخل کرده و عنبر مایه را با کلاب سائیده
 باز اظفار الطیب را و بمباسبه و مشک و عود را و همه را یکجا باز بمایند و عنبر را باز در روغن چنبیلی و اندک کلاب کد اخته
 داخل نمایند و همه را در هم نموده از پارچه دولائی بکنند و عرق بهار اندک اندک داخل کرده میبایشد تا تمام از پارچه خوب
 بکنند و در دوسه ساعت نگاه داشته تا فی الجمله مزاجی کپور در استعمال نمایند و اگر عطر کلاب و عطر عود هندی اضافه نمایند
 میگردد ا طیب * ارکجه سرکار پادشاهی بنوع دیگر * صنعت آن صندل سفید بکلاب سوده نه مثقال عود غرقى خام دود رم
 عنبر اشهب بیخ بنفشه از هریک نیم مثقال مشک خالص ربع مثقال دواله اکسیر دو مثقال چو و عود هندی دو حبه کافور یک حبه
 روغن یا سمین که بهندی چنبیلی کویند یک مثقال کهتور ربع مثقال بد ستور مقرر مرتب نمایند * ارکجه خاصه سرکار
 پادشاهی * صنعت آن صندل سفید بکلاب سوده سه مثقال اظفار الطیب بویان که توله ایوسا از هریک ربع مثقالی چو و
 عود هندی دواله پخته مشک خالص عنبر اشهب از هریک نیم مثقال کافور دو حبه عود غرقى خام یک رم روغن یا سمین
 دوازده مثقال کلاب عرق بهار از هریک چهار مثقال بد ستور مقرر مرتب نمایند * ارکجه بابت پادشاه بیکم * صنعت آن
 صندل سفید بکلاب سوده چهل و هشت مثقال روغن یا سمین خوشبود و از ده مثقال عنبر اشهب یک مثقال مشک خالص نیم
 مثقال بیخ بنفشه دواله از هریک يك مثقال اظفار الطیب چو و عود اکو خالص از هریک یک رم بکلاب بقدر احتیاج مرتب
 نمایند * ارکجه خدا بخش خانی * صنعت آن صندل سفید بکلاب سوده عنبر اشهب مشک خالص چو و عود از هریک نیم
 مثقال عود غرقى سه مثقال بیخ بنفشه دواله از هریک ربع مثقالی بمباسبه دانه هیل زعفران از هریک ثمن مثقالی عطر کلاب
 نیم مثقال روغن یا سمین خوشبو یک رم زردی کل نا کسیر و زردی کل سرخ از هریک ثمن بد ستور مرتب نمایند * ارکجه دلاور خانی
 * صنعت آن عنبر اشهب عود غرقى از هریک ربع مثقالی مشک خالص بمباسبه صندل زرد که بهندی ملاکی کویند چو و
 عود خالص کهتور از هریک دو حبه اظفار الطیب چهار حبه اکسیر دو نیم وزن صندل سفید و وزن اجزا با کلاب چهل
 و هشت مثقال بد ستور مرتب نمایند * ارکجه دلاور خانی به نسخه دیگر * صنعت آن عنبر اشهب دواله که بهندی اکسیر
 نامند از هریک چهار سرخ مشک خالص چو و اکو خالص اظفار الطیب از هریک سه سرخ ایرها که بیخ بنفشه است بزباز هیل بوا
 لیک از هریک دوسرخ کافور یک سرخ روغن یا سمین که بهندی چنبیلی نامند چهار توله عود غرقى خام یک وزن کل
 ادویه صندل دو وزن ادویه علی الرسم مرتب نمایند * ارکجه موسو خانی که خوشبو و نیکو است * صنعت آن صندل سفید
 سوده عود غرقى خام از هریک ده ماشه مشک خالص نه ماشه چو و عود قسم اول قاقله صغارا از هریک نه سرخ عنبر اشهب

یکماشه گل کامه يك ونیم ماشه کهیله اظفار الطیب بسبب سه از هر يك چهار سرخ کافور بهمیم سینی نیم سرخ روغن چنبیلی بیخ بنفشه
از هر يك شش سرخ بد ستور مرتب نمایند و کلاب و عرق بهار هر قدر که خواهند اضافه نمایند * ارکجه قلا و زخانی * صنعت آن
صندل ده ماشه اگر غرق شش ماشه مشک خالص عنبر اشهب اکسیر گل کامه از هر يك یکماشه بیخ بنفشه اظفار الطیب بریان
کرده بسبب سه قرنفل قاقله صغار چورو عود هندی از هر يك چهار سرخ روغن چنبیلی نیم ام کافور خالص نیم سرخ گل کامه
یکماشه عطر کلاب یکماشه کلاب يك شیشه عرق بهار و نیم سیر شاهی بد ستور مقرر مرتب نمایند * ارکجه محمد بار خانی
که بسیار تحفه میشود * صنعت آن صندل سفید عود هندی از هر يك یکتوله صندل زرد که ملا کیر کویند شش ماشه عنبر
اشهب عمیر تهتهی مشک خالص قوفه از هر يك دو ماشه اکسیر بیخ بنفشه دانه هیل کوچک اظفار الطیب روغن چنبیلی
عطر کلاب عطر فتنه عطر نا کیم عطر عنبر از هر يك یکماشه کافور خالص زعفران خوشبوی خالص عطر کلاب عطر کر نه از
هر يك نیم ماشه کلاب و عرق بهار از هر يك بقدر حاجت داخل کرده بد ستور مقرر مرتب نمایند * ارکجه دیگر به نسیه عطاران
هند * صنعت آن ملا کیر شش ماشه عود هندی حب المحلب از هر يك سه ماشه اظفار الطیب بیخ بنفشه از هر يك دو ماشه قرنفل
چهار سرخ اکسیر دانه هیل بو ادا رچینی از هر يك یکماشه کافور قیصوری دوسر خ مجموع را بکلاب صلایه نموده عطر فتنه یکماشه
ونیم چورو عود هندی نیم ماشه روغن زنیق یکتوله بآن مخلوط کرده بکار دارند * ارکجه دیگر که عطاران هند آن را ارکجه
شاهی نامند * صنعت آن صندل سفید مقاصری نه توله مشک ترکی خالص اکسیر از هر يك یک توله روغن چنبیلی ده درم
اظفار الطیب چهار ماشه ونیم حب المحلب عنبر اشهب چورو عود غرق خام بیخ بنفشه از هر يك نه ماشه زباد شسته چهار ماشه
ونیم عود غرق یکتوله ونیم کافور قیصوری یکماشه کلاب دوا ستار عرق بهار يك استار حصی لبان که آن را بعربی صمغ ضرر
نامند سه توله عطر فتنه يك توله بد ستور سه پیاله ارکجه سازند و بطریق عطر بکار برند * ارکجه دیگر که عطاران هند آن را
ارکجه قسم دوم نامند * صنعت آن صندل سفید مقاصری سوده عطر گل مولی میعه از هر يك سه توله دانه هیل بو چهار توله
قرنفل در توله عود هندی نیم توله ست صمغ ضرر که جوهر حصی لبان و مصعد آن است بسبب سه عطر کلاب خالص عطر مجموع
از هر يك یکتوله کلاب سه وزن مجموع ادویه بد ستور مرتب نمایند و بنت بهندی جوهر حصی و مصعد آن را نامند * ارکجه دیگر
به نسخه عطاران هند * صنعت آن طباشیر یک استار ملا کیر یعنی صندل زرد هائیده نیم استار صندل سفید مقاصری بکلاب
سوده سه پاوا ستار کند رکپور کچری نا کر موته از هر يك پاوا ستار برنی که توله از هر يك نیم پاوا ستار تیج که سلیخه است نیم استار
نکه یعنی اظفار الطیب الاچیی خورد یعنی قاقله صغار قرنفل صمغ ضرر و میعه ساندله از هر يك در دام عطر کلاب عطر فتنه از
هر يك یکتوله کلاب مقدار یک ادویه بان ارکجه توان ساخت بد ستور مقرر مرتب نمایند * عمیر مایه که اکسیر کویند * صنعت آن
آن است که بکیرند نارنجهای کوچک و سر آن را به بوند و جوف آن را تمام خالی کنند بیکه سفیدی در آن نمایند و در هر چهار
سیم بهار نارنج يك سیر لادن عنبر ونیم سیم سنبل الطیب و پاوسمر دوا له لادن را کو بیده و سائر اجزا را از خس و خاشاک پاک
نموده ریزه ریزه کرده در ظرف چینی در کلاب آن نهاد که بالای ادویه آید بخیمانند و یک شب بکندارند پس در نارنجها پر کنند
و سر آنها را از همان قطع ها که بویه اند مستحکم نموده در ديك سنگی یا نقره یا مس تازه قلعی که در ته آن قدری خس ریخته
باشند نه بوته چهار طبقه چیده کلاب بوروی آن ریخته سر آن بسته اطراف آن را بگل حکمت یا آرد ماش هندی مستحکم نمایند
بجوهر یک بخار آن مطلقا بیرون نورد و با تش ملایم طبع دهند و کوش بر آراز آن دارند چون آواز جوش کم گردد دانند که کلاب

کرم مانده دیک را فرود آورده بکند ارنند تا اندک سرد گردد و بخار آن زایل شود شر آن را باز نموده نارنجها را بر آورده آنچه در
 جوف آنهاست بر آورده در ظرف چینی پهن نمایند تا خشک گردد و در هر سه سیر از این یک سیر صندل سفید خوشبو بکلاب
 نموده و در توله مشک نموده داخل نموده در ظرف چینی نکاهدارند و بعد از یکماه استعمال نمایند * عبیر مایه دیگر از ان اقوی
 * صنعت آن اگر غرقی خام اشنه سنبل الطیب لادن عنبر صندل اعلی بهار نارنج از هر یک یک آثاریخ بنفشه نیم آثار مشک
 چهار توله کلاب یک شیشه عرق بهار در شیشه ادویه آنچه کوبید نی است جو کوب نموده بد ستور باد و من زغال طبع دهند و بکار
 برند * میل که مایه بعض عطرهاست * صنعت آن اگر غرقی بهار نارنج لادن عنبری اشنه خالص از هر یک یک آثار مشک خالص
 چهار توله کلاب بقل رآنکه در ان پخته شود ادویه را جو کوب نموده علی الرسم مرتب نمایند * ارنب بری معرب ارنباء سریانی
 است و عربی نمور بنون و رای مهمله و بفارسی خرکوش و ترکی دوشان و بهندی سسار و کهره و بیونانی فرو و سیمون و نیز
 ارنب و غروس و غرساوس و بسریانی لاغوسی نامند و آن حیوان معروف است بچشمه کربه با موهای نرم و مثل زنان حیض می
 بیند و کویند منقلب می گردد نر آن بماده و بالعکس واصلی ندارد بلکه یک سال نر آن بسیار مصمت میکرد و یک سال ماده آن
 و سیاه و سفید یک رنگ و ابلق نیز می باشد و بهترین آن سفید است کویند چون آن را بسیار ترسانند و ذبح نمایند بجنب شدت
 خوف خون از من به آن بر نمی آید و مدت حمل آن هفتاد روز است و زیاده هم گفته اند در ازل سوم کرم و در دوم بطب است
 و بزعم قومی سیاه آن یا بس است و سفید ترکی آن بسیار کرم و خشکی آن کمتر می باشد پوشیدن پوست آن مسخن بدن و معدل
 اخلاط بارده و ادمان اکل آن قاطع بواسیر و مانع تاثیر برودت در بدن و موی محرق آن و غیر محرق آن حابس خون همه اعضا
 و خوردن خون برشته آن جهت اسهال و قرحه معارفه و رفع سموم و طلای خون تازه کرم آن جهت کلف و بهق و بشوریکه آب سفید
 از ان ترشح کند و جوشش خشکی که در سر باشد و مسکن درد های کهنه است و مغز سر آن که مشوی باشد جهت رعشه مرضی و
 دلوک آن جهت اصلاح امراض لثه و درد آن و اعانت بر وئیدن دندان اطفال و طلای پیه آن مانع انشقاق مو و ریختن آن است
 اختلاج و ارتعاش تناول نمودن مغز سر خرکوش با ماء العسل نافع است از برای اختلاج و ارتعاش حادث بعقب مرض و بریان
 کرده آن نافع است از برای ارتعاش حادث از بیماری آشامیدن شراب و رعشه مرضی خصوص و تیکه با فلفل و خردل خورده
 شود و مغز سر ارنب را چون با هر که و روغن زیت بجوشانند و بر بدن بمالند حشرات الارض از ان شخص هرب نمایند و نزد یک
 او نیابند و شیخ داود گفته که چون هفت روز در حبه مغز سر آن را با دوا و قیه شیر تازه بنوشند منع سفیدی موی کند و خاکستر
 دماغ آن با پیه خرس و با ماء العمل و آب پیا ز عنصل جهت رفع داء الثعلب و پنییر مایه آن را چون بقدری قیراطی تا نیم مثقال
 با سرکه انکوری بنوشند جهت صرع و تحلیل شیر منجمد در معدة و کزیدن افعی و ادویه قتاله و بالجمله با د زهر جمیع سموم
 است و سه قیرا ط آن با شراب جهت رفع تب ربع مجرب شمرده اند و کویند که یکک رم پنییر مایه آن تا یک مثقال چون با آب نخود
 بخورند نافع است از برای احتباس بول بسبب جمود خون در مثانه و اگر یکک رم انفعه ارنب را با یک درم شب سوخته یکجا کرده
 پس بکیرند با بونه و سداب و در آب جوشانیده صافی نموده و این دارو را چند روز بخورند با مطبوخ مذکور خون بسمه بکشاید
 ملای آن جهت هرطان عجیب الفعل و در مثقال آن را چون بنوشند جهت رفع سیلان رطوبات رحم و شکم و آشا میکند و حمل
 آن بعد از ظهر سه روز هر روز نیم مثقال مانع حمل زنان و زهره آن را تا تاثیر بعکس پنییر مایه آن است چون بازیت خلط کرده
 شود و جلوس در طبیخ آن جهت نفرس و مفاصل و چون بیا شامند انفعه آنرا با مسکه کاریا روغن کاریا سرکه انکوری و همچنین هرگاه

آشامیده شود با مسکه یا روغن یا عسل مصفی مخلول بخل خمر نافع است از برای صرع و بعضی گفته اند چون قدرقلیلی از انگه آنرا بطفل پیاشا منک ایمن میکرد از حمل و صرع و چون اندکی از انگه ارنب را بطغلی که فزع کند در خواب بپندد فزع میگرداند فزع آن را ولیکن باید که بسیار کم باشد و شیور در معدة آنرا نباشد زیرا که موجب جمود شیرد و معدة میشود و خوردن گوشت آن مولد خون غلیظ و بهتر از گوشت کاه و بز و میش بهم می رسد و جهت بول در فراش و سلس البول و ریشه و فالج و امراض بارده نافع است و اصلاح آن بختن آن است بخار آب و باروغن شمت و مضراست بمحرور المراج و مصلحش گاسنی و سرکه و انار میخوش است صرع گوشت آن را چون بریان نموده به بخار آب گرم یا با شمت پخته بخورند نافع است از برای صرع شیخ الرئیس گفته که گوشت خرگوش از اغذیه چیده است از برای اصحاب صرع و فالج و لقوه و استرخاش و قشری گفته اغذیه متخذ از گوشت آن خصوصا کباب و مشویات میزیه ابازیر حاره مقویه مانند تخم شمت و دارچینی و فلفل بصعتر و خوردن که ترش کرده باشند آنها را بصرع نافع اند از برای اصحاب فالج و استرخاء و لقوه و امراض بارده و علل اعصاب و خوردن گوشت بریان کرده آن نافع است از برای خدر و ارتعاش و چون بپزند گوشت ارنب را تا مهرا شود مانند حلوا پس بگو بنک و ضماد نمایند بر سر نافع است از برای لقوه و قلا یای گوشت با مغز سر آن با مصالح حاره و آبکامه غذای صالح است از برای اصحاب فالج و هرگاه بوده باشد با سعال نفث بسیار بلغمی لزج باید که بوده باشد غذای صاحب آن مشویات و قلیه های از گوشت ارنب بپزی و آن محدث شهر است و مصلح آن ابازیر است و سمرقندی گفته که لحوم ارنب می باشد گرم و خشک و مولد خون عکس و دارای و موجب غثیان و بستن شکم اند و مل و بول و موافق موکمی را که محتاج به قل بیومجفف باشد و نیمه تند موافق مرکمی را که محتاج باشد بتل بیوملطاف مرطب و اصلاحش آن است که چوب سازند و روغن بسیار و بریان نمایند آن را به بخار آب گرم و گفته شده که گوشت حیوانات وحش تمامش بد است الا هویره که از جمله آنها بدیش کمتر است و بعد از آن در کمی بدی گوشت ارنب و واجب است اصحاب وجع مفاصل را هجرت از خوردن جمیع لحوم و اگر ناچار باشند از خوردن لحم پس باید که بخورند از گوشت ارنب و امثال آن چون طیور جهلی و آهویره و هرکوشتی که قلیل الفضول باشد جهت آنکه عمد در علاج ایشان تقلیل غذا است فرموده اند اگر گفته شود که مشهور آن است که ارنب بارد المزاج است پس چگونه می باشد غذای نافع از برای مغلوبین و اصحاب امراض بارده جواب اینکه ازین سوال داده اند آن است که مزاج جمله ارنب بارد است لیکن گوشت آنها حار است از گوشت غزال و حق جواب آنست که نیست مزاج ارنب بارد چنانکه مشهور است و سبب این شهرت افعال آن است که خوف و جبن باشد و سبب درین امر نیست برودت مزاج آن چنانکه توهم کرده اند بلکه چون مزاج آن از برای سرعت حرکات که آن را می باشد بسیار گرم خلق شده و از لوازم حرارت جرات و جلالت و اقدام بر حروب است و آن جانوری خود است اگر این لوازم حرارت با او نباشد بزودی از جنگ و غزا هلاک میشود باز بتعالی بحسن تدبیر و حکمت بالغه قلب آن را نسبت به بدن او بسیار بزرگ خلق کرده پس حرارت غریزی و روح حیوانی در فضای قلب آن متفرق شده ضعیف میگردند و موجب جبن و خوف او میشود و هر چند در اصل حرارت غریزی او قویست و نیز حرارت اصلی مزاج آن با حرارت عارضی از غضب یا خوف مجتمع گشته باعث انغمار و ضعف آن میگردد و چون بکیرند مزاره ارنب را و بر سر شند با آن کنند و سداب و حب ساخته پیا شا منک در وقت آشامیدن شراب خواب آورد و اگر اراده کرده شود دخلا صی از آن پیا شا منک هر که کهنه پس بدستیکه موجب شغای او میشود بلیناس گفته که چون زهره آن را بنوشند خواب بمر تبه بر شارب آن غلبه کند که تا سرکه بد و ند همد و استنشاق نغمه نمایند

بهوش نماید لغوه مولف جامع الادویه گفته که چون خصیة آن را با نمک تلخ و ورس نمک سود نموده و داند آن را سحوط نماید جهت لغوه مجرب است و خوردن آن با روغن سد اب جهت اخراج مشیمه آزموده است و گویند چون زن فرج آن را پخته بخورد در حال آبستن گردد و همچنین حمل سرکین آن درین باب بسیار موثر دانسته اند و ضماد خاکستراستخوان آن محل خنازیر و سرکین آن مقدار نیم درم تا یک درم شرابا جهت سلس البول و بول در فراش نافع و قطور بول آن در چشم جهت حدت با صره مفید است و چون مجموع آن را در ظرفی بسوزانند و با روغن کل سرخ طلا نمایند جهت رویانیدن موی هر موثر است * دستور را حراق ارنب جهت سبک مثانه آن است که بگیرند ارنب بری را و بعد از ذبح از پوست و احشا پاک کرده در کوزه سفال مطین نموده در تنوری شب بکند ارنب پس بر آورد بکار برند * دهن ارنب نافع است از برای مفاصل و نقرس و خل رود در اعضا نشستن در آن و تن هین بدان * صنعت آن بگیرند ارنب رازنده و دست و پای آن را بسته قزغانی را زیت یا روغن کنجد کرده بجوش آورند و ارنب را در آن اندازند و بجوشانند تا مهرا شود پس فرود آورده مریض در آن نشیند بعد از آنکه حرارت او کم شده باشد که تواند در آن نشیند و قدری را از برای تن هین نگاهدارند * عالج ارنب نافع است از برای کسیکه دهن ارنب نافع است از برای آن و مذکور شد در آیزنات * غده ای نافع از برای امراض بارده مانند فالج و رعشه و سلس البول و بول در فراش و درد مفاصل بار دور و رویانیدن موی سر و این نوع غذا معمول ترکان است * صنعت آن بگیرند ارنب را و ذبح نموده پاک کنند پس آن را در آب و نمک و شبت و پیاز جوش دهند و کف آن را بگیرند پس آن را از آب بر آورده با آب سرد بشویند و به بخار آب بپزند و در وقت پختن ما ست و روغن و مصالح حار واد ویه مقویه دایم بر آن بمالند تا زما نیکه خوب پخته شود پس آن را فرود آورده بخورند * و پوستین فرا گرفته از پوست ارنب اهلی متوسط است در گرمی میان پوستین سمور و پوستین پوست بره که آن را قلمه نامند و از پوست بره زیاده از پوست سمور گویش کمتر است * باب الالف مع السین الجملة * اسارون بفتح همزة و سین مهملة و الف و ضم رای مهملة و سکون و او و نون بلغت و ریانی بیخ سنبل بری است که آن را اسارون بری نیز نامند و بیونانی سرابیون و بهندی تکر نامند و آن بیخ گیاهی است پر کوه و دراز و باریک و کج و از زرد چوبه باریکتر و قوی تر هم نیز دیده شده و با اندک عطریات و تند و سفید مائل بزردي و بعضی اغبر مائل بزردي باریشهای بسیار باریک که از اطراف آن بر آمده و منبت آن جنگلهای و گیاه آن منبسط بر روی زمین و برکش شبیه ببرک نیل و بلبل و از آن کوچکتر و مائل با ستاره و گلش بنفش و در زیر برک شبیه بگل بیخ و تخم مثل تخم کاجره که عبارت از قوطم است و قسمی از آن را ساق بقدر زردی و مدورو برکش مثل برک قنطاریون دقیق و اعلا ساق آن پر شعبه بعضی بر بالای بعضی و در اطراف شعبها مثل دانه کندم و در جوف آن چیزی زغبی و بیخش بسط بر روی خنصر و کم کوه و خوشبو و خوش طعم و قسمی را برک مثل قعم اول و اغبر و صلب و شاخهای آن پراکنده و باریک و گلش بزرک و بنفش و ثمرش مثل ثمر کبر و در جوف او تخمی مثل خطمی و بر اشجار می پیچد و بیخش ساری در تحت ارض و پر کوه و قوی الراحه و تلخ و لذاع و این قعم مخصوص است در دفع سموم و کزیدن مارها و قسمی را برک از همه اقسام ریزه تر و شاخهای او منبسط بر روی زمین و گلش بنفش و بیخش نرم و بیکره و زرد و تلخ و با عطریات و منبت آن کوههای ساده و این قعم ضعیف ترین اقسام اربع است و مجموع آن در آخورد و م کرم و خشک و بهترین آن قسم اول است که از فرنگ و افریقیه و شام خیرد که خوشبو و تند را آخه باریک باشد که زبان را بوقت خائیدن بکزد و مستعمل بیخ آن است ماطف و محلل و مل و مفتوح و منقی معده و جگر و سپرز و کرده از اخلاط بارده و سه مثقال آن با ماء العسل معهل قوی بلغم

غلیظ مجتمع در سر و باقی اعضا است و جهت حصاة گردد و مثانه و تسکین درد آن و عصر البول و احتباس حیض و درد ورک
 و مغاصل و عرق النساء و نقرس نافع خصوصاً که دو ماه در آب انکور خیساییده باشند و باید که بازای هر سه مثقال آن آب انکور
 چهار رطل و نصف باشد و با شیر شتر و کوه سفند مبهی قوی مبرود و مرطوب و مسخن و مقوی معده و کبد و مخرج رطوبات فضلیه
 آن هر دو بادار است و جهت تسکین دردهای باطنی و استسقا و یوقان هدی و ورم سلی و ورم رخو و جگر و سپرز و تنقیه آلات بول
 از رطوبات لزجه و امراض باردۀ رطبه و ماغیه مانند صرع و لقوة و فالج و استرخا و تشنج امتلائی و خدر و مقوی دماغ و اعصاب
 است آشامیدن آن و شربتی از آن سه مثقال است با ماء العسل و داخل کرده میشود در ادویه صداغ به مشارکت رحم از برای
 تقویت سر و دماغ و رحم و ادراک فضل رحم و آن گرم میکند دماغ را و نافع است از برای نعیان خصوص رقیقه با ماء العسل بیاشامند
 جهت آنکه بسبب حرارت و یبوست مجفف رطوبات دماغ است که آن رطوبت میباشد مضعف دماغ و همچنین بولیدن روغن آن
 دایم نافع است نسیان را و اکتحال آن جهت امراض طبعه قریبه و درد آن جهت کرب و ناییدن عقرب و ضاد آن با شیر تازه در شیده
 برکنج ران و پشت زهار جهت نعوظ بسیار مجرب است و مضر رنه و مصلحش مویزج و گفته اند مجفف اعصاب است و مصلحش
 مویزاسته بیرون کرده جوشانیده و روغن بادام است و قدر شربتش از یک مثقال تا سه مثقال و بد لش و ج مثل وزن آن بازنجیل
 است یا نصف آن خولنجان و نصف آن و ج حکمای هند را اعتقاد آن است که چون قبل از آبله نیمدرم آن با نمین بونج بنوشند آبله
 بهیچ کم بر می آید و مجرب میداند * جوارش اسارون مقوی اعصاب و اعضای عصبانی و نافع است از برای فالج و لقوة و
 استرخا * صنعت آن اسارون شامی فجاج از خر سنبل الطیب سلیمه سیاه از هر یک دودرم قسط تلخ دارچینی از هر یک یکدرم با عسل
 سفید سه وزن ادویه معجون سازند شربتی یک مثقال * شراب اسارون مدر بول و نافع از برای استسقا و یوقان و علل کبد و
 وجع ورک و رنه و معده است * صنعت آن بکیرند اسارون دو مثقال و بیندازند در دوازده قوطی از عصیر عنب و بکنارند
 سه ماه پس صاف نموده استعمال نمایند * عرق اسارون ساده مغروح و بخشنده سرور و مقوی قلب است * صنعت آن بکیرند یک
 من اسارون و سه من آب داخل کرده بطریق کلاب عرق کنند شربتی ده مثقال * اسرار الاطباء تالیف شمس الدین بن هلال
 اردبیلی این ترکیب معجون لبوبی است که باین اسم مسمی ساخته بهیچ مقوی باد است و دل و دماغ و رنک رخساره را نیکو
 گرداند و قضیب را محکم کند و مداومت کنند آن قبل از جماع و بعد از آن ایمن باشد از عرق النساء و نقرس و نقصان منی و
 امراض عصبانی و قدر شربتش از دو مثقال تا سه مثقال است * صنعت آن شقاقل مصري خولنجان خصیه الثعلب مصری
 بهمن سرخ بهمن سفید و ج ترکی تودری سرخ تودری سفید لسان العصار فیروزه سفند قور از هر یک سه درم حب بلسان حب البان
 و در نسخه دیگر بعوض حب البان عود بلسان است فلغل سفید مغز تخم خربزه مغز تخم خیارین تخم شلغم تخم پیاز تخم یونجه صحرانی
 خشخاش سفید در قو مغز حب القرطم تخم توره تیزک تخم زردک تخم شبت تخم کند نا تخم هلیون حبک مر با از هر یک ده درم
 مغز پسته مغز نارجیل مغز بادام شیون مغش مغز چلغوزه مغز حبه الخضر مغز حب القطن کنجد مقشرا از هر یک هفت درم
 دارچینی قر نفل اسارون سنبل الطیب بهیچ کبابه چینی سعد کوفی قرفة الطیب دار فلغل جوز بونا و مشک عود قماره
 عنبر اشهب زعفران از هر یک یک مثقال مشک ترکی یک دانک و نیم زنجبیل بوزیدن قسط شیرین مغز حب الزلم درونج
 عقرب بی از هر یک دودرم عسل مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقور معجون سازند حکیم میر محمد مؤمن گفته که من معتادین انیون
 را در بن معجون زعفران سه مثقال بنیر مایه شترابی پنج مثقال انیون ده مثقال بزرالنج سفید ده مثقال داخل کردم

و بدل سه سقنقور ماهی رو بیان بنهایت موافق یافتیم قد شربت از افیون دار از نیم مثقال تایک مثقال و در نسخه دیگر اجزائی که افزوده شده زعفران سه مثقال افیون هشت مثقال بزر بنج سفید یک مثقال است و بعضی اطبا بعوض بزر البنج و انیسون ورق القنب ده مثقال میکنند و بعضی بعوض ورق القنب چرس میکنند و اگر سه سقنقور نباشد بدل آن ماهی رو بیان پنج مثقال کنند و اگر حسک مرئی نباشد حسک غیر مرئی داخل کنند * اسرار الاطبا بنسخه دیگر منافع بسیار دارد و در سه باب به بی نظیر است در تقویت دل و دماغ و آوردن نشاط و محکم نمودن قصب و اگر بعد از جماع استعمال نمایند از عرق النسا و مفاصل و نفرس و نقصان منی و از همه بیماریهای عصبانی ایمن گرداند و این نسخه بجنس نسخه قبل است با اندکی تفاوتی دو عدد ادویه و بجای درم مثقال است * صنعت آن خون گنجان شقاقل خصیة الثعلب مصري بهمن سرخ بهمن سفید و ج ترکیب تودری سرخ تودری سفید لسان العصار فیروزه از هر یک سه مثقال حب بلسان عود بلسان فلفل سفید تخم خرنه مقشر مغز تخم خوزه مغز تخم خیار مغز تخم کد و تخم پیاز تخم شلغم تخم خشخاش تخم شبنم انیسون تخم هلیون حب مرئی از هر یک ده مثقال مغز نارچیل مغز چلغوزه مغز پسته مغز کنجد مقشر از هر یک هفت مثقال دارچینی قرنفل سنبل الطیب اسارون بسمه کبابه چینی قوفه سعد کوفی دار فلفل جوز بوا عود شماری عنبر اشهب زعفران از هر یک یک مثقال مشک تبی یک انگ و نیم زنجبیل بوزیدن قسط شیرین مغز حب الزلم درونج عقرب بی از هر یک دو مثقال با سه وزن ادویه غسل مصفی سرشته معجون سازند شربت می از دو مثقال تاسه مثقال است و اگر مکلف خواهند زعفران را سه مثقال کنند و افیون هشت مثقال و بزر البنج سفید یک مثقال اضافه نمایند * اسرار الاطبا کنیر کوده را کرم و قوی گرداند و منی بیفزاید و پشت را محکم کند و نشاط آورد و باه را زیاده کند و دل و دماغ را قوت دهد و بدن را قوی گرداند و رنگ را نیکو سازد و اعصاب را محکم کند و نعوظ آورد و در امر مجامعت نظیر ندارد * صنعت آن مغز پسته مغز فندق مغز بادام مغز حبه الخضر مغز گردان مغز چلغوزه مغز حب البطم خولنجان ماهی رو بیان شقاقل بهمن سرخ بهمن سفید تودری زرد تودری سرخ زنجبیل کنجد مقشر دارچینی از هر یک پنجم درم سنبل الطیب سعد کوفی قرنفل کبابه چینی حب القلقل تخم کدو تخم شلغم تخم ترب تخم پیاز تخم اسپست تخم هلیون لسان العصار فیروزه درونج عقرب زرباد از هر یک سه درم جوز بوا بسمه دواله دار فلفل از هر یک دو درم خصیة الثعلب نارچیل تازه مغز سر کنجشک نو خشخاش از هر یک ده درم قصب کار هوده سورنجان بوزیدن نعنای خشک از هر یک چهار درم مایه شتر اعرابی زعفران مصطکی از هر یک درمی عود خام دو درم ورق طلا سی عدد و ورق نقوه پنجاه عدد عنبر اشهب مشک خالص از هر یک نیم مثقال غسل سه وزن ادویه بطریق معهود معجون سازند * اسرار الاطبا صغیر منی زیاده کند و کلیه و مثانه را قوی گرداند و نسیان را نافع باشد و رنگ را نیکو گرداند و دماغ را قوت دهد * صنعت آن مغز بادام مغز گردان مغز حبه الخضر مغز چلغوزه مغز حب الزلم مغز فندق مغز پسته مغز نارچیل تازه مغز حب القلقل خشخاش سفید تودری کنجد مقشر تخم جو حیدر تخم پیاز تخم شلغم اسپست بهمن زنجبیل دار فلفل کبابه قوفه دارچینی شقاقل خولنجان تخم هلیون مساری کوفته بپخته بعسل سه وزن ادویه معجون سازند چنانچه رسم است شربت می دو درم * اسطوخودوس بضم حمزه و سکون همین مهمله و ضم طای مهمله و سکون و اروضم خای معجمه و سکون و اروضم دال مهمله و سکون و اروضم همین مهمله گفته شده که لغت یونانی است و معنی آن حافظه الارواح است و عبری آنس بمل الف و مسک الارواح و صوم بضم ضاد معجمه و سکون رای مهمله و زهرالضرم کوین و اهل تمکبان تورم و بحر یانی سخاوس نامند و آن نام جزیره ایست که از انجای می آورند و در بعض لغات آن را کشته و بهندی دهار و در بنکاله تنبیه نامند و آن کبابی

است ریجعی و در جاهای نماناک بسیار میروید و برکش شبیه بمرکب صغیر و از آن دراز تو و باریک تو و گلش مائل به سفیدی و یک ساق دارد و باریک بیساق و شاخدار نیز دیده شده و در بلندی کمتر از شهری و بقدر ذری نیز دیده شده و قبه آن متراکم مخروطی طولانی شبیه بچو و مائل بسرخ و بنفش تند طعم و رائحه و با اندک تلخی و تخم آن زرد رنگ تیره شبیه به ارزن خورد و اندک پهنی این مایه کفته که اسطوخودوس را تخم است که چون بدست بمالند و بمویند بوی کافور از آن آید و طعم آن تلخ و تیز و مزاج آن گرم است در اول و خشک در دوم و مرکب است از جوهر ارضی و ناری و بتقویت جوهر ناری خود تقویت شده نماید و تطیف مواد کند و رفع عفونات نماید و همه اندام اندرونی را تقویت بخشد و آنچه نوشته در دست است و چنین مشاهده شده و اسطوخودوس در بعضی بلاد هند و بنگاله نیز میشود ولیکن آنچه درین بلاد بهم میروند بعضی سیاه خاکستری رنگ و بعضی سفید مخشن بی زغب و بی رائحه و کم طعم و بی تخم و ضعیف الخاصیت و آنچه در بلاد دیگر میشود نرم با اندک زغب و متصف با وصف مذکور گرم و خشک است در درجه اول و گویند در اول درجه دوم و این تلمین گفته که یا بس اسطوخودوس و گویند مرکب القوی است و اجزای بارده آن کمتر و این قول بلکه قول دوم اقرب بصواب است محلل و ملطف و جالی و مفتوح سد ها و با قوت قابضه و مقوی بدن و دل و احشا و جمیع قوای ظاهری و باطنی و نافع است از برای عفونت اخلاط و طبع آن تاسه درم در امراض سینه و سعال و نزلات از روفای خشک قویتر و مقروح و مسهل بلغم و سودای غلیظه و مقوی آلات بول و با قوت تریاقیه و خاصیت آن انضاج و اسهال هر سودا است از قلب و دماغ و بی عدیل است درین امر مخصوص دماغ و بسبب تصفیه روح این دو عضو تقویت این دو عضو میکند و نیز بقوت قابضه که آنرا میباشند قبض جمیع جوهر ارواح میکند و مانع از تحلیل آن میشود شیخ الرئیس ره میگوید که اعتقاد من آن است که بوده باشد اسطوخودوس را خاصیتی خارج ازین وجوه در تقویت قلب و دماغ بسبب آنکه شلید النفع است در تقویت قلب و تزکیه فکر و آشامیدن یک درهم از آن بتنهائی جهت رعشه دماغی و در جزو آن بایک جزو بیخ کبر که با عمل سرشته باشند جهت برودت معده و بواسیر بنهایت مفید است و ضماد پخته آن جهت درد مفاصل و نقرس و نقوع مطبوخ آن جهت استسقا و ورم بارد بکبر و تنقیه کرده و طحال و امراض مقعده و با شراب جهت نفخ و درد اعصاب و درد اضلاع و هضم مشروب نافع و مضراست بصقرا و فی مراح و معطش و مغثی و مکرب محو و رین و مصلحش سکنجبین گویند مضراست به شش و مصلحش کثیر او صمغ عربی است و قدرش برتش از دو درم تا پنج درم و بک لاش در آلات تنفس فرا میون و در تنقیه سودا افتیمون است و شیخ یوسف بغدادی گفته که خاصیت اسطوخودوس اسهال سودا از دماغ است و شربتی از آن یک درم تا پنج درم و اصلاح آن بکثیرا است و چون با سکنجبین خورده شود محتاج بمصلح دیگر نیست و بعضی اطباء گفته که مصلح شراب آن شراب لیمو و مفتوح سد های دماغی و مقوی قوای دماغی است تزکیه ذهن و تزعزع دماغ نیکو میگرداند ذهن را موجب تزکیه آن است و آشامیدن یک درهم از آن با ماء الحسل جهت تزعزع دماغ از ضربه و سقوطه نافع است و در اول و در اول نافع است از برای دوار و سرد ربارد آشامیدن آن و نیز از برای دوار و سرد ربارد از ضربه و سقوطه قرشی گفته که هرگاه بوده باشد در اول و در اول از بلغم در معده نافع است آن را آشامیدن شراب اسطوخودوس ساده یا شراب لیمو ساده بجهت آنکه با وجود آنکه مقطع و مصفی است حبس البخره و تقویت معده میکند صرع و الماخولیا مد از مت یا آشامیدن طبع آن و همچنین اسهال

بآن نافع است صرع و مالینخویا را نفعی بلیغ و زائل میگرداند آن را بجهت استفراغ و تنقیه آن مرفضول دماغی را و تقویت
 آن مردماغ را بحسب ازاله آن مرطوبات موخیه را دافع سردا و غم و رهواس سوداوی و موجب تفریح است چون کل آن را
 مرین سازند بشکریا بعمل مصفی و بیاشامند از آن هر شب مقداری که بوده باشد در آن از کل اسطوخودوس مقداری که مثقال
 و مد او مت کرده شود بآن مزیل سودا و غم و رهواس سوداوی است بالکلیه و موجب تفریح است تفریحی قوی جنون و نسیان
 و جمود و شخوص و صرع آشامیدن آن نافع است از برای جنون سوداوی و نسیان و رضاد نمودن آن بر هر نافع است از برای
 نسیان و جمود و شخوص و آشامیده میشود بجهت صرع با عاقر قرحا و سکبینج و چون بیند از ند در شش قواریس از عصیر
 عنب یکم از اسطوخودوس و در خم کرده بکن از ند شش ماه که آن شراب برسد پس بیاشامند مصروع از آن با عاقر قرحا و
 سکبینج منتفع میگردد از آن و گاهی بعوض عصیر عنب سرکه میکنند و درین حالت یکماه که در سرکه آنرا مخلل نمایند استعمال
 میتوان کرد میفرمایند که اگر ازین سرکه سکبینج سگری یا عملی سازند و از آن سکبینج یک اوقیه یا دو اوقیه با عاقر قرحا
 و سکبینج استعمال نمایند بهتر است و جالینوس گفته که چون بحق نمایند اسطوخودوس را تا بگردد مانند غبار و بد مند در
 بینی مصروع نافع است او را و موجب افاقه او میشود و گفته شده که چون بکینند از آن یکدم و نرم نمایند و بعسل مخلوط
 کرده بآن معوط نمایند تنقیه دماغ میکند تنقیه قوی و نافع است از برای صرع سوداوی و بلغمی و شیخ الرئیس گفته که هرگاه
 بوده باشد صرع بمشاکت معده ارفق ادویه از برای استفراغ ایشان اسطوخودوس و شحم حنظل است و استعمال باید نمود آنرا
 در سالی چند مرتبه و بعد از تنقیه معده تقویت معده ایشان شوند و نیز گفته شده که هرگاه بوده باشد صرع بلغمی پس استفراغ
 با اسطوخودوس نافع است آن را و همچنین هرگاه بوده باشد صرع سوداوی و مانع عفونات و انصباب نوازل است با عصاب و
 مقوی و مسخن اعصاب بارده است و نافع است از برای خلد و رورعشه * فصل در بیان حبوبیکه اصل و عمود در آنها اسطوخودوس
 است * حب اسطوخودوس با صبر به نسخه متقل مین نافع از برای مالینخویا و صرع و امراض سوداوی و بلغمی و داء الثعلب
 * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی از هر یک پنجدرم تربد سفید هفت درم و نیم و در نسخه دیگر هفت درم
 است صبر سقوطی شش درم اسطوخودوس غاریقون سفید ایتیمون بمغایج فستقی از هر یک سه درم شحم حنظل یکدرم و
 نیم قرنفل فودنج جملی از هر یک یکدرم کوفته بیخته بروغن بادام شیرین بقدر کفایت چرب نموده حب سازند هر حبی بقدر
 نخود کرچکی شربت سی درم بآب نیمگرم * حب اسطوخودوس اسهال بلغم و سودا و صغرا کند و جمیع امراض بلغمی و سوداوی
 و صفراوی را نافع باشد و صالح است از برای امراض ظهور و رجوع و رک و اوجاع مفاصل و مانند این امراض و گفته شده که این
 حب نائب مناب حب قوقا یا است بلکه از آن بهتر در عمل * صنعت آن غاریقون هشت سفید شحم حنظل تربد سفید محجوف
 تراشیده مرضوض بروغن بادام شیرین چرب نموده از هر یک پانزده مثقال پوست هلیله زرد هلیله سیاه مقل ازرق بمغایج
 فستقی از هر یک هفت مثقال سکبینج اشق سقمونیا غاریقون هشت سفید حب النیل ایتیمون ملح نفطی و ج ترکی کثیرا
 اسطوخودوس از هر یک پنج مثقال ایارج فیقرا بوزن مجموع ادویه صوغ را در آب گرم حل کرده و باقی ادویه را کوفته بیخته
 بآن سرشته حب سازند شربت و د و مثقال و گاهی زیاده میکنند درین حب قرنفل و فودنج و کازبان از هر یک پنج مثقال
 صبر سقوطی پانزده مثقال تا بیست مثقال لاجورد مغسول د و مثقال و در نسخه دیگر اسطوخودوس سه مثقال خربق سیاه
 د و مثقال است و درین حال قوی الفعل است در امراض سوداوی و امراض که تعلق بسردا شده باشد * حب اسطوخودوس

شیخ الرئيس نافع از برای ریشه * صنعت آن اسطوخودوس سوده یک رم تادودرم ایارج فیه قرا یک رم حب ساخته فرو بوند و
بالای آن ماء العمل بنوشند * حب اسطوخودوس حکیم سدید کازرونی منقی بلغم سودا از بدن و دماغ است و نافع است از برای
صرع و ما لیخولیا * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی از هر یک پنج رم ایتیمون اسطوخودوس بسفایج فستقی از هر یک
سه درم غاریقون سفید یک رم و نیم خربق سیاه نمک نفتی از هر یک دو درم قرنفل پودنه کوهی شحم حنظل از هر یک یک رم و نیم
ایارج فیه قرا ده درم کوفته بیخته با آب سرشته دست را بروغن بادام شیرین چرب نموده حب سازند شربت سی درم و در نسخه
دیگر هلیله سیاه پنج رم داخل است * حب اسطوخودوس قوی الفعل در تنقیه بدن و سر از سودا نافع است از برای جمیع
امراض سوداوی خصوص آنچه متعلق بسر باشد * صنعت آن پوست هلیله زرد هلیله سیاه مقل ازرق بسفایج فستقی از هر یک
هفت درم اشق مکینج مقمون نیای مشوی حب النیل ایتیمون ملح نفتی و ج ترکی کثیرای سفید اسطوخودوس از هر یک پنج رم
قرنفل پودنه کازربان از هر یک پنج رم صبر سقوطری پانزده درم و در نسخه دیگر بیست درم است لا جور در معمول دو درم
و در نسخه دیگر سه درم است خربق سیاه دو درم صوغ را با آب گرم حل کرده باقی ادویه را کوفته بیخته با آن سرشته حبوب
سازند هر حبی بقدر نخودی شربتی و درم تاسه درم با آب نیم گرم فرو بوند * حب اسطوخودوس منقول از کامل الصنعه
که همین منافع دارد * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی بلبله و هلیله سیاه صبر سقوطری بسفایج فستقی از هر یک
سه درم غاریقون هشت سفید چهار درم اسطوخودوس ایتیمون از هر یک پنج رم شحم حنظل دو درم و نیم خربق سیاه دو درم
کوفته بیخته بروغن بادام شیرین چرب ساخته با آب بادر نجویه سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتی و درم
تاسه درم با آب نیم گرم فرو بوند * حب اسطوخودوس نافع از برای مانیا و داء الکلب * صنعت آن اسطوخودوس ده درم
ایتیمون مصری بسفایج فستقی از هر یک پنج رم حجر ارمی پوست هلیله کابلی از هر یک یک درم نمک هندی شحم حنظل
از هر یک چهار درم پوست بلبله آمله منقی حاشا خربق سیاه از هر یک سه درم ترب سفید بیست درم کوفته بیخته بسکنجبین
عملی سرشته حبوب سازند شربتی و درم * دهن اسطوخودوس جهت وجع گوش و ثقل سامعه نافع * صنعت آن بکیرند
اسطوخودوس نوجید و با مثل آن افسنتین یک شبانه روز در آب باران بخیسانند پس با تش ملائم بجوشانند تا تمام قوت
آن با آب بازده شود پس فرود آورده مالید صاف کرده با چهار روزن آن روغن کل با تش ملائم بجوشانند تا آب رفته
روغن بماند لیکن احتیاط نمایند که نسوزد پس در ظرف شیشه نگاهدارند و عند الحاجة شیروکرم نموده دوسه قطره در گوش
بچکانند و اگر نیم وزن آن مرزنجوش نیز اضافه نمایند میگردد اقوی * شراب اسطوخودوس ساده نافع است از برای مال لیخولیا
بجهت آنکه تقویت تنقیه فضول غلیظه و اخلاط ازجه بلغمیه و سوداویه و صفراویه میکند بد آنکه شراب اسطوخودوس نافع است
از برای صداع بارد چون آشامیده شود با آب گرم از برای تعدیل مزاج بارد بسبب حرارت عرضی و حرارت بالقوه که این شراب
را می باشد و بسبب آنکه اطلاق طبیعت می کند و بسبب ارخای معد و تر کردن ثقل و از لاق که آب را می باشد و نیز بسبب
ارخای می باشد مسکن عطش و اگر خوف عطش بسیار باشد بسبب حرارت اسطوخودوس باید که خورده شود با شراب لیمو
یا سکنجبین تا تعدیل یا بد حرارت آن و نیز سکنجبین تقطیع بلغم و تلطیف آن و حبس البخره و تقویت معد می کند و نیز شراب
اسطوخودوس نافع است از برای صداع سوداوی پیش از تنقیه از برای نضج سودا و بعد از تنقیه از برای تعدیل مزاج سرد
و تنقیه بقیه ماده از آن و تقریب سر و قلب و نیز نافع است از برای ضلع رطب بجهت آنکه تنقیه دماغ میکند از رطوبات و خاصیت

و محال و مجفف آن است و نیز چون شراب اسطوخودوس را با شراب لیمو تعدیل نمایند شراب اسطوخودوس پنج مثقال و شراب لیمو سه مثقال باشد و نیز نافع است از برای دوار و سب و بلغمی بجهت آنکه با وجود آنکه منقی و ملطف است حبس انخوره و تقویت معدی میکند و نیز شراب اسطوخودوس نافع است از برای صرع بجهت و منافع مذکوره و تقویت آن دماغ را و نیز نافع است صرع حادث بمشارکت قند مین و ساقین و اهرکا و آشامیده شود در غیر وقت نوبه آن بجهت آنکه تنقیه بدن میکند از بلغم و فضول غلیظه و مواد لزجه که چسبیده باشد بجوهر عروق و موجب سده دماغی شده و نیز مقوی دماغ و مسخن آن است و محال آنچه در سر می باشد از انخوره و ریا که موجب صرع است و نیز نافع است از برای لقوه آشامیدن آن بجهت تنقیه مواد باغویه از دماغ با لطیف و سواس سوداوی را بالغ النفع خصوص رتیکه با شراب اترج یا شراب لیمو یا سکنجبین نوشیده شود * صنعت آن بکیرند اسطوخودوس خشک ربع رطلی و در دو رطل آب و ربع رطلی کلاب یک شب بخیمانند و صبح بجوشانند تا بنصف رسد یک رطل قند سفید یا عسل سفید مصفی بحسب حاجت داخل کرده بقوام آورند شربت یک اوقیه و اگر اسطوخودوس تر باشد آن را بگویند و آب آن را گرفته صافی نموده در یک من آب اسطوخودوس ترکیب من قند سفید و ربع من کلاب داخل کرده بقوام آورند شربت یک اوقیه * شراب اسطوخودوس به نسخه قند ما * صنعت آن بکیرند یک من اسطوخودوس و درشش قواریس عصیر عنبری داخل کرده درخمی کرده شش ما بکندارند که برسد پس صافی نموده نگاه دارند در قرا بهار و در وقت حاجت بکار برند * شراب اسطوخودوس این هیل که در مختار ذکر کرده و گفته که مجرب است از برای صدم عارضی و سده های دماغی و صرع * صنعت آن اسطوخودوس ده درم بسفایج فستقی پوست قرآشیده کاوزبان بادر بجمویه از هر یک پنج درم همه را در یک رطل آب بجوشانند تا بنصف رسد پس بهالایند و یک رطل شکر سفید در آن کنند و بجوشانند تا بقوام آید سرد کرده در شیشه نگاه دارند شربت یک اوقیه * شراب اسطوخودوس که حکیم سدید در شرح موجز قرشی ذکر کرده و گفته که این شراب از من است و من سدید کازرونیم و این شراب منضج مواد سوداوی و بلغمی و ملین مواد سوداوی و بلغمی است خصوص مواد دماغی * صنعت آن اسطوخودوس پرسیاوشان از هر یک ده درم عود الصلیب کاوزبان تخم کرفس تخم خطمی تخم رازیانه اصل السوس مقشر از هر یک پنج درم کل بنفشه کل سرخ منزع الاقماع کل کاوزبان بادر بجمویه از هر یک هفت درم سپستان سی عدد مویش منقی بیست درم مجموع را بجوشانند و بهالایند و سه رطل شکر طبرزد یا عسل مصفی بحسب حال داخل نمایند و بقوام آورند و نگاه دارند شربت اذنه درم تا پانزده درم با آب کرم بپاشانند * صنعت این شراب به نسخه سید مظفر الدین شفائی مساوی نسخه مزبور است و اجزا الا آنکه بجای تخم کرفس پنج کرفس است و در وزن تفاوت دارد و نسخه آن این است اسطوخودوس پرسیاوشان عود الصلیب از هر یک پنج درم اصل السوس پنج کرفس کاوزبان رازیانه تخم خطمی کل بنفشه غنچه کل سرخ از هر یک سه درم مویش منقی پانزده درم سپستان پانزده عدد بجوشانند و بهالایند و با یک من قند سفید بقوام آورند * صنعت این شراب به نسخه حکیم معصوم مساوی نسخه شفائی است الا آنکه مویش منقی و سپستان از هر یک پنجاه عدد است و در نسخه دیگر سپستان هفتاد عدد است و مویش منقی یک صد و پنجاه دانه و وزن قند یک رطل است و باقی مساوی نسخه شفائی است و در قرا بادین شفائی مسطور است که این شواب نافع است از برای صرع و فالج و مالخ و لیا و صواع بارد و جمیع امراض بارده دماغی و سده های دماغ * شراب اسطوخودوس تا لیف میرزا محمد باقر ولد میرزا محمد حسین حکیم * صنعت آن اسطوخودوس پرسیاوشان اصل السوس از هر یک ده مثقال عود الصلیب کل کاوزبان بادیان بادر بجمویه تخم خطمی از هر یک پنج مثقال کل بنفشه کل سرخ از هر یک هفت مثقال مویش منقی بیست دانه سپستان سی دانه

با شکر و عمل از هر یک پنجاه درم بدستور مقرر مرتب سازند * شراب اسطوخودوس دگر * صنعت آن اسطوخودوس
 بمغایج فستقی پوست تراشیده افریمون اقريطی کل بنفشه کل سرخ کاو زبان بادرنجبویه از هر یک پنج مثقال عود الصلیب
 سه و نیم مثقال پرسیا و شان اصل السوس مقشر را زیانه بیخ را زیانه از هر یک سه مثقال تخم خطمی و مثقال سپستان
 می دانه مویز منقی چهل دانه باقند سفید یک صد و پنجاه مثقال علی الرهم شربت سازند * شراب اسطوخودوس تالیف
 حکیم میر محمد مومنی مقوی دماغ بارد و معدة بارد است و سد های دماغ بکشد و صرع و سمات و سکت و کابوس را
 نافع باشد * صنعت آن اسطوخودوس و من زوفای خشک پرسیا و شان تربید سفید اصل السوس از هر یک ده درم فانیان عود قماری خام
 کل کاو زبان پوست بیخ را زیانه تخم را زیانه تخم کرفس غنچه کل سرخ ایرما از هر یک پنج درم بادرنجبویه کاشم سنبل الطیب
 از هر مکی انیسون قنطاریون دقیق از هر یک سه درم مویز منقی می عدد همه را در آب بجوشانند چنانکه مقرر است و بپالایند
 و داخل کنند در آن یکصد و پنجاه مثقال عمل سفید مصفی و مثل آن کل قند شکری و کل قند را نیکو بمالند پس بگیرند ساج هندی
 قرنفل دانه هیل بوا سنبل الطیب از هر یک دو درم دارچینی زنجبیل افسنتین رومی از هر یک سه درم مصطکی بکرم همه را
 کوفته در پارچه بسته در آن اندازند و در آتش ملایم بپزند و لخته بلخته پارچه آویزه را بمالند تا شیوة آن برآید و بفشارند و چون
 بقوام آید پارچه آویزه را بر آورده بمالند و بفشارند پس آن را با قندری کلاب بشویند و باز در آن کلاب بمالند و بفشارند تا تمام
 شیوة آن برآید و آن کلاب را داخل کرده یک دو جوشی دیگر داده فرود آورند و بپالایند و بعد از سرد شدن در شیشه یا مورتبان
 چینی نگاه دارند و قدر شرابش هر روز از ده مثقال تا پانزده مثقال است و باید دانست که عدده منافع این شراب نفع از برای
 صرع است و تخم کرفس در نهایت ضرر است از برای صرع پس لازم است که تخم کرفس در آن داخل نباشد * شراب اسطوخودوس
 دیگر منضج و منقی اخلاط بلغمیه و سوداویه از جمیع بدن خصوص از سرد دماغ است لاسیما از برای لیشر غس و صرع و این
 شراب نافع است از برای صداع بمشارکت قلب به سبب غلبه بلغم یا سودا بر مزاج قلب چون چند روز بآن مداومت کرده شود
 و نیز این شراب نافع است از برای صداع بمشارکت طحال مداومت بآن * صنعت آن اسطوخودوس هنامکی بمغایج فستقی
 از هر یک ده درم ورق کل سرخ سر بنفشه تربید سفید پرسیا و شان از هر یک شش درم همه را در سه من آب یک شب بخیسانند و
 صبح بجوشانند چون بیک من رسد بپالایند و بایکری طل قند سفید بقوام آورند شربت می سازند درم بآب کرم یا کلاب حل نموده
 بنوشند و اگر دوطبع قبض بسیار باشد نیم مثقال تایکرم غار بقون هس سفید موئنه پیز نیز در آن داخل نمایند * شراب
 اسطوخودوس قلمی نموده اند که از اقترواح اعترع عباد الله کلب آستان امیر المؤمنین عم سید محمد هاشم مخاطب بحکیم معتمد
 الملوک سید علویخان است و مجرب است در نفع از برای تضییع مواد سوداویه و بلغمیه خصوص مواد دماغی و از برای تفتیح سد های
 دماغی و امراض بارده اعصاب و از برای صرع و فالج و لقوة و از برای امراض بارده دماغ و منافع بسیار دارد * صنعت آن
 اسطوخودوس بادرنجبویه بمغایج فستقی پرسیا و شان از هر یک ده درم کاو زبان بزرسیا لیوس دو قنطاریون دقیق
 غنچه کل سرخ منزوع الاقماع از هر یک هفت درم اصل السوس پوست بیخ کبر جنطیانا بیخ انجیل ان فانیان ایرما از هر یک
 پنج درم دارچینی اسارون عود هندی از هر یک سه درم عود بلسمان حب بلسمان فجاج از هر یک چهار
 درم قرنفل سبزه از هر یک یک درم اجزا نیم کوفته مویز سرخ طایفی منقی از حب بیست درم انجیر زرد بیست دانه
 مجموع را در سرکه عنصل که لیمو را در آن مخمل نموده باشند دور طل و آب خالص چهار رطل یک شانه و روز بخیسانند و روز دیگر

و در یک سنگی با گش ملایم بجوشانند تا دو ثلث بود و ثلثی بماند پس بهالایند و در صافی نموده آن عسل مصفی و در چینی
 مربی با قند از هر یک دو رطل داخل کرده یک شب بگذارند و روز دیگر بمالند بقوت تمام و بفشارند و بهالایند و بجوشانند تا
 بقوام آید فرود آورده سرد کرده در شیشه نگاهدارند شربت یک اوقیه تا دو اوقیه با عرق بادرنجبویه و عرق کاوزبان و کلاب
 بنوشند * صنعت خل لیمو که مخلل لیمو در خل اسفیل است * صنعت آن بکیرند لیموی رسیده خالی از داغ و فشار و سه روز
 در آب نمک بگذارند پس از آب نمک بیرون آورده نیکو بشویند که شوری آن دور گردد و بهارچه گریاهی نم آن را بکیرند و
 یک روز بگذارند که بقیه نمی که در خل و فرج لیموها باقی است هوا نشف کنند و مطلق نم آب در لیموها بماند پس آن لیموها
 را بخلال چوبی هوراخ هوراخ نمایند چنانکه در هر لیمو زیاده بر پنجاه سوراخ باشد پس لیموها را در مرتبان چینی یا ظرف
 زجاجی کرده خل اسفیل بصفی که در باب اسفیل ذکر می شود بر روی آن لیموها کنند آن مقدار که از روی لیموها بر گردد و چهل
 روز بگذارند و بعد از آن هر که را جل آکرده استعمال نمایند * شراب اسطوخودوس دیگر منقول از مجربات حکیم اشرف قمی او حلانی
 از اولاد حکیم ابو البرکات او حلانی نافع از برای امراض سوداویه و مالینخولیا * صنعت آن اسطوخودوس کاوزبان را زیاده بسفای
 فستقی از هر یک ده مثقال مویز منقی از عجم بی دانه صندل سفید سه مثقال طیار شیر سفید دو مثقال بادرنجبویه پانزده مثقال
 قند سفید یکصد و بی مثقال بد ستور مقرر شربت بپزند شربت از پنج مثقال تاهمت مثقال * شراب اسطوخودوس از استنباط آن
 مغفور نافع و مجرب از برای خلر بلغمی * صنعت آن اسطوخودوس با درنجبویه اما رن ایرما فتمون حب بلیمان جعده حلبه
 حاشا در پنج عقربی از هر یک دو مثقال هوای فتمون اجزا را بجوشانند در سه رطل آب تا یک رطل بماند و فتمون را در کیسه کرده
 مطبوخ را بر روی آن صافی نمایند و مکور کیسه را بمالند تا تمام شیره و قوتش بیرون آید و مطبوخ سرد شود پس کیسه را بقوت
 بمالند و بفشارند و دور کنند و مطبوخ را صافی نموده کلغند عملی یک رطل در آن حل کرده و بجوش داده فرود آورند و بمالند تا شیره
 و قوت کل قند بر آید پس بهالایند و یکصد مثقال کلاب داخل کرده با گش ملایم بقوام آورند شربت یک اوقیه * عرق اسطوخودوس
 ماده مفتوحه ها و مقوی ارواح و مایه نافع است از برای عفونت اخلاط و منقی سودا و بنهایت نفع است از برای
 نزلات و بلغمی مزاج و سوداوی مزاج را نافع است و پیران را موافق و ریشه را زائل گرداند و درد مفاصل را مفید است و بجهت
 صداع مؤمن نافع و از برای صرع بی نظمو است * صنعت آن اسطوخودوس یکمن در سه چهار من آب داخل کرده بد ستور یک
 کلاب می کشند عرق بر آورند * مرای اسطوخودوس چون هر روز سه مثقال خورده شود و مداومت بآن کرده شود تغوی می آورد
 و مانع سودا است * صنعت آن بکیرند کل تازه آن را با باد و وزن قند سفید یا عسل بد ستور کل قند مربی سازند * مطبوخ اسطوخودوس
 حصص امراض دماغی و سوداوی از مالینخولیا و امثال آن و تنقیه اخلاط مستقره سوداویه از دماغ نافع * صنعت آن بکیرند
 اسطوخودوس و فتمون از هر یک پنج رطل و در یک رطل آب بجوشانند باین طریق که فتمون را در کتان بسته نگاهدارند و
 اسطوخودوس را بجوشانند تا بنصف رسد فرود آورده صافی نموده صره فتمون را در آن انداخته تمام شب بگذارند و صبح کرم
 کرده صره را مالیده فشوده دور کنند و مرتبه دیگر صافی نموده یک اوقیه سکنجبین ساده داخل نموده بنوشند و اگر از برای نزلات
 باشد بجای فتمون زوفای یا بس و بجای سکنجبین تریجین یا شراب منضج داخل نمایند * مطبوخ اسطوخودوس منقول از
 قن کره شیخ داود انطاکی نافع از برای اخلاط سوداوی و اخلاط مستقره و صلابات و وسواس و جنون و مالینخولیا و عرق النساء و
 مفاصل و صافی نمودن خون و کک ورت حواس و افکار فاسده و مجرب است * صنعت آن بسفای فستقی مغز حب القوطم عناب

منقعی از نوری هیمستان منقعی از نوری از هر یک هفت مثقال اسطوخودوس کل بابونه قنطاریون د قیق ا فتمون از هر یک چهار
مثقال مورنجان دو مثقال با سه مثل ادویه آب بنجوشانند تا به ثلث رسد پس صافی نموده بنوشند و اگر با درد سر تصاعد
بخارات و بیوست دماغ باشد انجیر زرد ده دانه پرسیا و شان صغیر مرزنجوش کثیرا از هر یک سه مثقال اضافه مطبوخ نموده
بعد از صافی نمودن سه مثقال روغن بادام شیرین داخل کرده بنوشند اگر ریاح غلیظه باشد یا ضعفی در مجاری بول هفت مثقال
کل قند آفتابی بیفزایند نافع باد * معجون اسطوخودوس نافع از برای صرع بلغمی * صنعت آن اسطوخودوس ا فتمون عا قرقنا
بمغای فستقی اجزای مساوی کوفته بپخته بمویز سرخ استه بیرون آورد به سرشدن و تناول نمایند از آن هر روز مثل جوز نه ناشتا پس
بنرستیکه در یک هفته رفع صرع میکند * معجون اسطوخودوس چون هر شب از آن خورده شود وقت خواب و مدارمت بآن کرده شود جهت
دفع نزلات و رمم و زبور و ترهل و ثقل سامعه و ضعف باصره نافع است * صنعت آن اسطوخودوس نه مثقال کشنیو خشک سه مثقال مرزنجوش
دو مثقال و ربع مثقالی مصطکی رومی پوست هلیله کابلی کنیز کز کراز هر یک یک مثقال کوفته بپخته با پنجاه و دو مثقال عمل
مصغی معجون سازند شربتی دو مثقال * معجون اسطوخودوس نافع از برای معده و بواسیر و بنهایت نفع * صنعت آن
اسطوخودوس چهار مثقال پوست بپنج کبر دو مثقال کوفته بپخته بعسل مصغی پانزده مثقال سرشته هر روز یک مثقال آن را با ده مثقال
عرق اسطوخودوس پانزده مثقال کلاب بنوشند * اسفاناخ بکسر همزه و سکون همین مهمله و فتح فا و الف و فتح فون و الف و خای
معجمه بفارسی اسفناج و بینونانی سورما خیوس و نیز سورمان و سورخیوس نامند و بزومی ابرقی و بهندی پالک و پالک هندی قطف
است که اسفاناخ رومی باشد و آن بری و بیستانی میباشد و بیستانی معروف و مستعمل است و دو آخر اولی سرد و تر و غلظت
آن نیکو و محمود الکیموس و قانع صغیر و بخون است و گویند که معتدل است در گرمی و سردی و ازین جهت موافق است
محرورین و مبرودین را الا آنکه از فوق از برای محرورین آن است که فرا گرفته شود با کشک جو و روغن بادام شیرین و درین
بحالت میباشد نافع از برای تپهای گرم و هرنه یا بس یا بپس بطن و اما مبرود پس اوفق از برای او آن است که فرا گرفته شود با کوش
قربه و برنج با افارویه پس نمینا شد مر آن را آنچه میباشد اکثر بقول را از نفع و کثرت بلغمی در خون و ملین طبع است به سبب
قوت جالینه و قوت محاله که آن را میباشد و رادع و مزج الهضم و تر و کم نفخ ترا سازد بقول است و جهت التهاب و تشنگی و تپهای
گرم نافع و عصره آن با شکر جهت یرقان و حصاة و عسر بول و حرقت آن و درد کمر و لذع اخلاط مراری و ضداد پخته آن جهت
درد مفاصل حار و اورام حار و احتباس بول که از حرارت باشد و ضداد خام آن جهت ورم فلغمونی و کزیدن زنبور و انفجار
دمل و طلای مطبوخ با سفید آب جهت بشو و مفید و مضر بارد المزاج و مصلح و مصلحش پختن آن بر روغن بادام یا مسکه کاو و
دار چینی و آبگامه است و قد شربت از عصره آن نادر و مثقال و بد لش خورنه و قطف است و غر غره باب آن نافع است از برای
درد کلو و لهاء و تخمش جهت وجع فواد و در داحشا و تپهای بخاره و شیره آن جهت تب دق و هل مجرب و ضداد پخته آن جهت
وجع اورام حار و تلین اورام صلبه بسیار مفید و مضر بهر روز و مصلحش کل مختوم و قد شربتش دودرم است * صداع اسفاناخ
پخته نافع است از برای صداع حار هرگاه در صداع مزاج طبعیت یا بس باشد نافع است صاحب آن را بخورند از بقول آنچه
جو ده باشد ملین طبع چون اسفاناخ که با آب پخته مطیب بر روغن بادام شیرین نموده باشند و اگر خواسته باشد آب لیمو یا آب غوره
یا آب اجاص در آن داخل نمایند در وقت طبع اگر هرنه نباشد و بجهت آنکه این هر سه میباشد ممکن صداع و اگر قدری شکر
نیز اضافه نمایند تا چاشنی دار شود شاید بد نباشد زیرا که ترشی صرف محرک صفرا و هودا است و گاهی استعمال کرده میشود

این مزوره را با گوشت چوزۀ مرغ یا گوشت بزرۀ و قتیکه نبوده باشد با صداع تمپ و بوده باشد خوف ضعف یا ضعف موجود باشد و نیز اگر تمپ باشد اسفناج را پخته با مسکه کایاروغن بادام شیرین سرخ کرده بخورند و در زمان انحطاط گوشت تیهوج داخل نمایند و نیز گفته شده که غذای صالح است از برای صداع و قتیکه در طبیعت قبض باشد اسفناج پخته مطیب بمسکه محض با آب آلو یا بقرص مطبوخ آلو خواه آلوئی تر باشد یا خشک و مزورۀ اسفناج که کشنیز تر در آن داخل کنند نافع است از برای اصحاب صداع حار از سوء مزاج مختلف و همه غذاهای اصحاب صداع خماری مزورۀ اسفناج ترش نموده است با آب لیمو یا آب سماق یا آب غوره و نیز اسفناخ از اغذیه صالح است از برای صداع بمشارکت قلب به سبب سوء مزاج صفراوی چون آن را در آب پخته مطیب بمسکه کایاروغن بادام نموده بخورند فخرالدین سمرقندی در میا مر خود گفته که اسفناج پخته در مرقه دجاج مسمن که روغن بادام شیرین در آن انداخته باشند غذای نافع است از برای صداع و نیز گفته شده که باید داخل کرده شود در غذاهای صاحب صداع حار سازج اسفناخ و امثال آن از بقول و اگر بوده باشد ایشان را سهر بخوراند ایشان را سنبوسه معمول از اسفناخ و امثال آن مانند برک کاهو* اوزام حارۀ فی الراس گفته اند که اصحاب سرسام حار را در ابتدای علت غذا دادن بایشان منع است و در انتهای علت باید اسفناخ با آب پخته مطیب بروغن بادام شیرین نموده بخورند سمرقندی گفته که اصحاب سرسام صفراوی را در ابتدا منع غذا کنند و بعد از سوم غذای ایشان اسفناخ در آب پخته مطیب بشیرۀ بادام شیرین باشد سیدی و مسیحی نیز چنین گفته اند و گفته اند که اغذیه صالحه از برای اصحاب سرسام صفراوی اسفناخ در آب پخته ترش کرده بهر که که چاشنی آن با اندکی شکر کرده باشند یا ترش کرده با آب آلو یا آب تمرهند و آنچه شبیه باینها باشد مسیحی گفته که هزار آن است که بوده باشد غذای اصحاب سرسام صفراوی در زمان تزاید ماء الشعیر و در زمان انتها اسفناخ و امثال آن از بقول و در انحطاط محبوب بارده چون ماش مقشور و جو مقشر که شیرۀ بادام در آن داخل نموده باشند و در او انحطاط و زوال تمپ مسک صخری و چوزۀ مرغ درین داخل نمایند مولا نانفیس گفته که اگر مریض را در زمان تزاید سرسام حار برداشت باشد منع غذا نمایند و اگر برداشت آن نباشد پس لا علاج اسفناخ در آب پخته بشیرۀ بادام شیرین بخوراند و اما اصحاب سرسام سوداوی را لازم است که بوده باشد غذای ایشان مرتب چون مزورۀ فرا گرفته از اسفناخ و ماش مقشر و یا جو مقشر بشیرۀ بادام شیرین یا روغن بادام شیرین و شیرۀ تخم خشخاش و در انتهای علت و انحطاط خروس خصی یا مغز بزغاله درین غذا داخل نمایند* سهر چون اسفناخ را با کدو و برک کاهو و یکد و برک خشخاش با گوشت مرغ فربه و یا مختلف کموترن و پرواز آمده و گوشت بزغاله بپزند شیوۀ تخم خشخاش و شیرۀ بادام شیرین داخل کرده مطیب بمسکه کایاروغن نموده بخورند میباید غذای مرطبۀ دماغ نافع از برای سهر حادث از یبوست دماغ و گفته شده که مزورۀ اسفناخ با کدو و کشنیز تریا ماش مقشر میباید نافع از برای سهر حادث از حرارت و یبوست دماغ* مالینخولیا چون اسفناخ را در آب پخته مطیب نمایند بروغن بادام شیرین یا مسکه کایا بالکوم چیلد مانند گوشت بزرۀ پخته و بخورند نافع است اصحاب مالینخولیا را معیل گفته که استعمال کرده میشود اسفناخ در مالینخولیا حادث از سده از کبد از اخلاط چون آن را پخته به تنهایی یا با کرفس بخورند و یا آب آن را گرفته بیا شامند شیخ رئیس گفته که اسفناخ از بقول غیر مضره است با اصحاب و سواس* الجنون و القطرب و المانیاداء الکلب چون بپزند اسفناخ را در آب و مطیب و بریان بمسکه کایا بروغن بادام نمایند و بخورند میباید غذای صالح از برای

اصحاب جنون و قطرب و مانیای حادث از سودای مغراری هرگاه با حرارت شدید باشد و نیز چون آن را در آب پخته پس بویان
 کنند بمسکه کاویا بروغن کنجد تازه یا بروغن بادام شیرین و یا بپزند آن را در گوشت برة پس قلیه کنند با روغن کاو تازه
 و بخورند میباید نافع از برای قطرب و نیز چون اسفناخ را با پاچه برة یا پاچه بزغاله بپزند و بخورند میباید نافع از برای
 اصحاب دوار و سرد و تغذی بمزوره اسفناخ نافع است از برای دوار و هدر حار * تشنج چون اسفناخ را در آب پخته مطیب
 بروغن بادام شیرین نموده خورده شود غذای صالح است از برای تشنج میمی ابن الیاس شیوازی گفته که اسفناخ در آب پخته
 مطیب بشیره بادام غذای صالح است از برای تشنج میمی * الزکام و النزله چون اسفناخ را با باقلا پخته بخورند بجهت زکام و نزلات
 حاره مفید است و هرگاه زکام و نزلات بسبب حرارت خارجی چون حرارت آفتاب و آتش باشد نافع است صاحب آن را تغذی
 با اسفناخ که در آب پخته مطیب نموده باشند بروغن بادام یا مسکه کاو و غذای صالح جمیع است از برای اصحاب صداع
 یابس حادث از کثرت غم و هم * خوانیق صاحب خنق را بقول لینه چون اسفناخ غذای موافق است هرگاه آن را در آب پخته بروغن
 بادام شیرین مطیب نموده بخورند و اگر آن را در مرقه عدس پخته بخورند بهتر است * ذات الجنب و امراض الصدر و الرئه و
 المعال تغذیه بآن نافع است از برای جمیع امراض سینه و امراض رئه و سل و سرفه و از بقول موافقه لینه مرا صاحب ذات الجنب
 را در ابتدای مرض اسفناخ است که در کشک شعیر و ماش مقشر پخته بخورند و چون ابتدا بکشد و بگردند محتاج به نضج و تقویت
 قوت پس باید اسفناخ را با چوزة پخته بخورند بجهت آنکه این غذا تقویت قوت میکند و نضج میدهد ورم را * قولنج و حبس
 البول و حرقة البول مرقه اسفناخ با روغن بادام و روغن کنجد غذای نافع است از برای اصحاب قولنج حار هرگاه بایمس ثقل
 باشد بسبب تلیم و از لایکه آن را میباید و همچنین نافع است اصحاب حبس البول و حرقت آنرا * حمیات تپهای حاره که نموده
 باشد شدت و حدت آنها را بلکه در مرتبه دوم از حدت باشد که بخران آنها در یازدهم یا چهاردهم می شود نافع است ایشان را تغذیه
 با اسفناخ پخته مطیب بروغن بادام شیرین و امثال آن از بقول * اسفناخیه غذای نافع است از برای عطش صادق و از اغذیه
 بالغه از برای کمد حار اسفناخیه است که بآب و روغن بادام شیرین پخته در ابتدا و بعد از ابتدا اسفناخ با چوزة مرغ فربه و
 شکر و روغن بادام شیرین و یا مسکه کاو و غذای جمیع است مرا ایشان را و از برای اصحاب حرقت بول * لون دیکو اسفناخیه صالح
 است از برای شوصه و وجع جوف و ضربه و دیله و وجع مثانه * صنعت آن بکیرند اسفناخ را و پاک نمایند از قضم و بکیرند
 برگهای آن را و ریزه کنند و پیاز را ورق ورق کرده و آب زیر را کوبیده بویان نمایند با روغن کاویا و روغن کنجد تازه پس بپزند
 بویان آب و بجوشانند تا وقتی که پخته شود پس داخل نمایند در آن اندکی آب کرفس معصور پس بپاشند بویان کشنیز خشک نموده
 و اندکی از نمک اند رانی آن مقدار که آن را خوش طعم گردانند و اگر اراده تلیم بطن باشد داخل کنند قدری آب چغندر
 ریزه کرده در اول با اسفناخ داخل کرده بپزند پس نان در آن ریزه کرده بخورند * لون دیکو اسفناخیه ترش نموده بآب
 لیمون یا سماق یا آب غوره یا انار یا گوشت دراج غذای نافع است از برای اصحاب خمار و صداع خماري زیرا که اغذیه ایشان
 باید که لطیف باشد و ترش که مسکن ابخره مسکه است و نیز اسفناخیه با کشنیز صالح است مرا ایشان را * لون دیکو اسفناخیه
 که غذای صالح است از برای محرور و مبرود و معتدل لیم * صنعت آن اسفناخ را در آب پخته یا پیاز حلقه کرده بروغن کاو
 صرخ نمایند و در چینی و آبکامه داخل کرده فرود آورند و بخورند * اسفناخیه با اجاص یا آب انار شیرین و ترش معصور
 بشکم غذای صالح است از برای اصحاب صداع حار صغراوی و دموی هرگاه طبیعت قبض باشد * اسفناخیه با گوشت بزغاله

پاکوشت دراج یا چوزۀ مرغ و طیور بری می باشد غذای صالح از برای اصحاب صداع حادث از ابتذالات متصاعده از معدی و
 بمری سر و همچنین اسفا ناخیه باماهی رضای می باشد صالح از برای این قسم صداع * اسفید باج بغا رسی شور با نامند
 از جمله اغذیه است و آن مرقی است که از گوشت مرغ و بزغاله و غیر آن از گوشت های خفیف لطیف و بقول و غیر آن که طعمی
 غالب نداشته باشد و ادویه حارۀ مناسبه ترتیب دهند و آن غذائی است لطیف مرطب صالح الکیموس مولد خون صالح در دم
 گرم و تر نافع از برای اکثر امراض مثل سرسام حار و مالینولیا و جنون و امراض سودازی و سودازی مزاجان و جنام و صل در
 بسیار موافق * صنعت آن بکیرند گوشت بزغاله یا مرغ بچه یا طیور خفیفه از هر یک آم که مناسب باشد و میسر آید و پارچه
 پارچه کرده در آب جوش دهند و کف آن را بکیرند و طبع دهند پس در آن از حبوب و بقول آنچه مناسب باشد ریزه ریزه کرده
 داخل کرده بپزند تا بپخته گردد پس چیزی از توابل حارۀ مناسبه و کشنیز و مصطکی در آن ریخته سرش را بند کنند تا نضح یا بل
 پس فرود آورده کشند و بخورند به تنهایی و یا با قدری چلا و زاکر قد ری قلیل برنج در وقت طبع داخل نمایند بل نیست
 گرما گرم با قاشق خوردن آن بنحویکه بخار آن بر سر و گردن برسد از برای اصحاب زکام و سعال بسیار نافع است * امراض الرأس
 سرسام حار باید که بوده باشد غذای اصحاب سرسام حار در اوایل و انحطاط علت اسفید باج متخذ از ماش مقشور و حبوب بارده
 چون جو مقشور با کدو چون برسد زمان اواخر و انحطاط و خروج از عمود علت خروجی کثیر در اسفید باج ایشان لحوم خفیفه
 داخل می توان نمود * سمات از اغذیه نافعۀ از برای اصحاب سمات اسفید باج متخذ از گوشت کنجشک یا دراج یا قاطا یا جوان
 مرغ است که بوده باشد متوبل مرغی و نارچینی و نارخواه و کروی و زبیره و قرقفل و قرغه و فلفل و صغیر و توم و حلتیت * اختلاط الاله
 و الرعونه و الحرق و البلادة و البلاهة تغذی با سفید باجات فرا گرفته از گوشت مرغ و گوشت بوقه متوبله بتوابل حارۀ مانند نارچینی
 و خولنجان و صغیر صالح است از برای رعونت و حرق و بلاد ت و بلاهت حادث از یزودت و بیبوست بسبب آنکه متوبل میگرد
 از این غذا خونی گرم و تر و میگرداند دماغ را گرم و تر و بسبب آنکه با نخا صیه این غذا انیکومی گرداند عقل را * سهر خوردن
 اسفید باج کم نمک متخذ از سمک رضای و لحوم خفیفه لطیفه نافع است از برای سهر حادث از اجتماع رطوبت بورقیه مالک
 در دماغ جالینوس گفته که اسفید باج غذائی است نافع از برای سهر حادث از برای پیران چون بپزند در آن برک کاهور بود
 باشد متوبل نارچینی و گفته شده که اسفید باج فرا گرفته از گوشت دجاج فربه و کبوتران تازه به پرواز آمده و گوشت بزغاله که
 پخته باشند در آن کدو اسفاناخ و برک کاهور و شیرۀ تخم خشخاش و شیرۀ بادام در آن داخل کرده و مطیب کرده باشند بمسکه
 کار و اغذیه نافعۀ است از برای سهر حادث از بیبوست دماغ * مالینولیا باید که غذای اصحاب مالینولیا بعد از فصل تا چند
 روز بوده باشد اسفید باجات فرا گرفته از گوشت بوقه و ماکیان فربه و دراج و سمک تازه رضای ابن نوح قسری گفته غذای
 صاحبان مالینولیا بعد از فصل تا چند روز باید که بوده باشد اغذیه متوسطه معتدله جید الکیموس از برای تقویت بدن و استراحت
 مانند اسفید باجات با گوشت بزغاله یا گوشت بوقه یا چوزۀ مرغ یا ماهی تازه کوچک صغیری پس استعمال مسهلات سودا نماید
 * جنون باید که بوده باشد صاحب جنون متعادل به آشا مین مرقه معمول از خورس پیر که فرا گرفته باشند از آن اسفید باج باشد
 و نمک و سفایج نیم کوفته و مغز حب القرطم * نسیمان سید اسمعیل گفته که تغذی با سفید باج متوبل نارچینی و دار فلفل و
 خولنجان با اندکی حلتیت نافع است از برای نسیمان بارد ساذج * سکه ابوسهل مسیحی گفته می باید که بوده باشد غذای
 صاحب سکه بلغمی هرگاه او را فاقه حاصل شود اسفید باج فرا گرفته از گوشت کنجشک نر و گوشت چکارک و گوشت مخلف کبوتر

با خود * کابوس این ماسویه گفته اسفید باج فرا گرفته از گوشت بره یا جوان مرغ نافع است از برای کابوس حادث از خلط و
 ریاح با رده * صرع تغذی با سفید باج دهم فرا گرفته از گوشت چوزۀ مرغ یا ماکیان جوان فربه یا گوشت بره نافع است از برای
 صرع سوداوی * فلج واسترخا و لقوة از اغذیه صالحه از برای اصحاب فالج واسترخا و لقوة و اسفید باج فرا گرفته از گوشت مخلف
 کبوتر تازه پیر و از آمدۀ و گوشت کنجشک نو و گوشت چکا و ک است * تشنج صاحب تقویم الادویه گفته تغذی با سفید باج
 متخذ از اکارع جد او حلان که با سفناج و روغن بادام شیرین پخته باشند صالح است اصحاب تشنج یبسی را مؤلف گوید که
 اسفید باجات دسمه متخذ از گوشت بزغاله و گوشت بره یا گوشت چوزۀ مرغ و مسکه کار میباشند از اغذیه مفیده از
 برای اصحاب تشنج یا بس * اسفنج بکسراول و سکون سین مهمله و فتح فاسکون نون و جیم بقارسی ابر مرده و ابر کهن
 و نشکر دکان و بهندی موا با دل و بترکی بلوط و عربی زبد الطری و سحاب البحر و عمامه و عیم و نشافه و صوف الحیامین و
 هوشه و بیونانی صیفونا منل و آن چیز است که بر روی سنگهای کنار دریا متکون میشود و قسمی از آن که متخلخل و وسیع الشقب
 است و نرم شبیه بتمل و پرسی و رخ ماده کوبند و قسمیکه با صلابت و ثقیلهای صغیر است نو آن کرم است در اول و خشک است در دوم محل
 و مجفف قروح عمیق و از رام بلغمیه و ریشها سوخته آن با قوت جاذبه است و چون تازه آن با سرکه ممزوج با آب تونموده یا با شراب
 تر کرده بر خراحت تازه بکن از نالتیام دهد و بالخاصیت قطع نرف الدم کند و مطبوخ آن با عسل یا با آب خالص جهت التیام زخمها
 و ذرور خشک آن مجفف قروح عمیق و همچنین کذاشتن پارچه در سنت خشک آن اگر چه بقعر زخم فرس جهت آنکه اسفنج را
 با وجود قوت مجفقه قوت جاذبه نیز هست و سوخته آن جهت منع نرف الدم قوی تر است و جهت رمل یا بس و جلاء با صره
 و قتیکه تازه آن را به تنهائی و یا با پنبه و یا باریشه کتان سوخته بپاشند و مفتوح افواه عروق مضمومه و جراحات جاسیه و محرق
 مغسول آن در ادویه عین نافع است و چون قطع آن را بقل ریکه توان فرو برد بخیا طه ابریشمی مضبوط بسته بلع نمایند و سر
 خیاط را بدست بگیرند و لخته صبر کنند جذب رطوبات کرده بالیلۀ کرد و بعد از آن خیاط را بکشند تا از گلوبیرون آید در اخراج
 زل و خار که چسبیده باشد بیدیل است و چون ریزه ریزه نموده بمقراض و بروغن زیت چرب نموده بکن از نالتا موش بخورد
 میکشد او را و چون پاره اسفنج خشک را که در آن مطلق تری نباشد بقفر الیهود یا بزیت آلوده کرده یک سر آن را با تش فروزند
 و سرد یکر او بر موضع قطع یا بط که خون از آن بند نشود بکن از نالتا که حرارت آن بر آن موضع برسد و داغ کنند آن را و خاکستر آن
 نیز بر آن ریخته شود و رساعت بند میکند خون را به سبب چسبیدن و گرفتن آن افواه عروق را و همچنین خاکستر سوخته و چرب
 نموده آن بروغن زیت ذرور او را بر با جهت نفی الدم داخلی و خارجی مفید است و در مصر کازران آن را در آب مینهند و آب
 آن را گرفته در جامه میالند و اسفنج مضر با حشا و مصالح آن رب غوره یا ریاس و سنگها که در جوف اسفنج بهم میرسد و تفتیده
 حصاة مجرب است و چون خواهند که بپاشانند اسفنج را باید مقرض کرده بپاشانند * دستور تقریض آن بدستور قرص ابریشم
 است که بنهایت ریزه قرص نموده بکار برند زیرا که در هاون کوبیده نمیشود دستور احراق اسفنج آن است که آن را مقرض
 نموده در کفچه آهنی کرده بر سر آتش کن از نالتا و بکفچه آهنی بر هم زنند تا قابل سحق شود پس سحق نموده استعمال نمایند
 * دستور غسل اسفنج محرق آن است که محرق آن نرم سائیده در پیاله آب کرده بر هم زنند پس آن را در پیاله دیگر کنند و آنچه
 ته نشین باشد باز سحق نموده بدستور مذکور غسل نمایند اگر آن تهنه در سحق نیاید خشک کرده باز آن کی بسوزانند و سحق
 نموده بدستور مذکور غسل نمایند و آبهای پیاله دوم را بکن از نالتا ته نشین شود و از عصاره محافظ نمایند و چون ته نشین شد

بجور علقه آب آن را بگیرند و مغسول آنرا اقراض ساخته خشک نمایند و در وقت حاجت بکار برند * دستور سفید کردن اسفنج
 جهت زینت قسم ماده تازه آن را با آب تر کرده و اگر آب دریا یا آب رمادی باشد بهتر است و روزها در آفتاب و شبها در ماهتاب
 گذارند و مکرر این عمل کنند تا سفید گردد و برای غیر زینت با آب خالص باید شست با املاح خوب نیست * امراض الاذن
 چون فرا گرفته شود از اسفنج فتیله و شب در گوش گذاشته صبح بیرون آورند میباید نافع از برای وجع اذن حادث از رفتن
 آب در گوش بجهت آنکه اسفنج جذب میکند آب را بخورد و چون آورند آنرا آب را نیز با خود بیرون می آورند و در میگرد
 * اسفند ان شرابی کثیر المنافع است * صنعت آن خیر بواجوز بوازنجیل دارچینی بمیاسه و ج ترکی اشنه سنبل الطیب و عد
 کوفی فلفل دار فلفل زرنباد قسط تلخ قرنفل زعفران مصطکی رومی کبابه چینی درونج عقربی قافله شقاقل پوست زرد اترج
 حب بلسمان از هر یک سه درم کوفته در کيسه کتانی کرده در دوصف من شراب یا زیاد اندازند و بعد از چهل روز استعمال نمایند
 * اسفند اج معرب سفید اب فارسی است و عربی با روق و یونانی همونیون و همونیون کوبند و بعبیرانی با روق و بعبیرانی
 اسقطیقا و بهندی سفید نامند و کزمان به ترکی اسم اسفند اج است و آنچه از قلعی ترتیب دهند آن را سفید اب رومی و سفید اب
 کاشغری نامند و بهترین اقسام سفید اب آن است که متخذ از رصاص ابيض که قلعی است باشد و نرم باشد و بعد از آن
 از رصاص اسود که آبار باشد و دستورا اتخاذ سفید آب باینجا است و ذکر کرده خواهد شد انشاء الله تع و دستور غمط آن نیز
 و اسفند اج سرد است در درجه سوم و در دوم نیز گفته اند و خشک است در درجه دوم و غسل او شرط است تا لطیف و مجفف و بی لذت
 شود و آن مبرد و مسدد و مغری و قانع کوشش زیاده و مل مل قروح و نافع از برای سوختگی آتش با بیاض بیض که پارچه را بداند
 تر کرده بر موضع سوختگی اندازند و چون خشک گردد تبدیل نمایند و با سرکه و روغن گل سرخ و بنفشه جهت درد سر و یا
 شیر جهت ورمهای حار و معاصیل مجرب است و جهت زخمها و شقاق سفید و درد چشم و بنور آن و بیاض رقیق چشم حیوانات
 و با شیرد ختران و سفیدی تخم مرغ جهت رمد حار و با آب عنب الشلب و را دعاء جهت باد سرخ و بشور و نرف الدم و حله
 و ورم حار و حرق النار و حرق آب کرم و چون آنرا مکرر بشویند و تسقیه بکلاب کرده خشک نمایند در آفتاب جهت درد چشم
 حار نافع است و در مراهیم با اقلیمیا و آب بنج جهت منع روئیدن موم مجرب دانسته اند و جهت دفع بک بونی زیر بغل و کنج ران
 و حمل آن جهت منع حمل و قطع سیلان حیض نافع و آشامیدن آن مورت خنثاق و مانع حیض و حمل و چون بر لمع عقرب
 بحری و تنین بحری بمالند نفع میبخشد آن را و زنان بر پیشانی و جاها بیکه خواهند موی آن را بکنند مایلید موی را نرم
 میکنند پس میکنند با سانی بیک رد و الهم زیاده از یک گرم آن کشنده است و بدیش ابار و ابرنج است * اسفند اج الجصاصین بفارمی
 سفید آب یزدی نامند آن سنگی براق صفایی است که در یزد و نواحی اصفهان از معدن کچ و امثال آن حاصل میشود و آن جالی و
 مغری و رافع آثار جرب و صافی کننده بشرة و قاطع نرف الدم جراحات تازه و رعا ف و طلائی آن با آب جهت باد سرخ و اورام
 حار و نافع و خوردن آن کشنده است * دستور اتخاذ اسفند اج اقصیام است قسمی به تعفین است و آن چنان است که بگیرند
 صفای قلعی و سرب را را نکور را با دانه آن کوبیده بران مالیده در ظرفی کرده در مکان نمناک گذارند تا همه آن حل گردد
 و یا صفحه قلعی و سرب را سوراخ کرده یا نکور کوبیده آغشته در خم سرکه بیاورند و دهن خم را محکم کنند که بخار سرکه بیرون
 نرود و بهر چند روز آنچه از سطح آن صفای سفید آب کشته در سرکه داخل شده باشد باید گرفت و باز آنکوز کوبیده بران صفحه
 مالیده گذاشته تا همه آن سفید آب شود و باید که در تحت قطعات آن در خم سرکه ظرفی نصب کنند تا هر چه از آن ریخته شود

در آن ظرف جمع گردد قسمی دیگر آنکه قلعي و مروب را در ظرف مشبك سفالين گذاشته آنظرف را در ظرفی که سرکه انگوری
 بسیار تند کرده باشند بکندارند و ظرف مشبك را در سرکه معلق بپاویزند تا تمام سفید آب شود پس از سرکه بجل آورده در آفتاب
 خشک کرده بسایند و هر چه سفید آب نشده و سائیده نشود باز باید تکرار عمل نموده * طریقی دیگر در اتخاذ سفید آب به تعفین
 که آن را سفید آب کاشغوری و سفید آب رومی گویند آن است که بکینند صفایح قاعی را با نکور کوبیده با هسته آغشته نموده بر روی
 هم گذاشتند و در خم سرکه در ظرفی که داشته باشند نهند و سرخم را محکم بندند که بخار سرکه بیرون نرود و قلعي بمرو را بام
 از هم ریزد و سفید آب شود پس از آن ظرف بیرون آورده خشک کنند و بسایند و آنچه باقی ماند در آن همین عمل را مکرر کنند
 تا همه قلعي سفید آب شود پس آن را غسل دهند تا ترشی آن دور گردد و اجزای استه انگور از آن دور شود و اما اتخاذ سفید آب
 بطریق احراق مذکور میشود و اگر مبالغه در احراق آن شود اسهال میگردد * دستور اتخاذ سفید آج بطریق احراق آن است
 که رصاصین را بسیار پهن کرده و صفحهای بسیار نازک ساخته بر بالای هم چیده بر روی هر صفحه قدری کبریت سوزده بپاشند
 و مقدار کوبد باید بازای هر صد مثقالی پنج انگ زیاده نباشد پس با آتش ملتهب کرده با پارچه آهنی بر هم زنند تا خاکستر
 شود و چیزی از مروب و قلعي نماند و از بخار آن محترز باشند که با عسف غشی و هلاکت میگردد و آنچه از رصاص اسود است
 ابار کوبیده چون بیشتر بسوزانند اسهال میگردد قسم دیگر قلعي یا سرب را در ظرف سفالی گذاشته با کفچه آهنی بر هم زنند تا
 مانند خاکستر گردد پس در یک یا کوزه سفالی مطین کرده یکروز آتش در زیر آن کنند تا سفید شود و هرگاه خوب سفید نشود
 باید قدری سرکه انگوری کهنه بر آن بپاشند و یک هفته بکندارند قسم دیگر عمل اسفید آج بطریق احراق باید قلعي
 یا سرب را در ظرف سفالين صفایح کرده در تون و یادرتنور احراق نمایند * خوردن اسفید آج و اعراض طاریه بر آن بد آنکه
 عارض میگردد شارب آن را اولاً ثقل در زیر ناف و رجوع معده و تمدد اعضا و قولنج قوی و خشکی دهان و حلق و سقوط اشتها و
 سفیدی زبان و خنک و لثه و احساس سردی درد ماغ و عرق غیر مستوی و کسل و استرخای اعضا و هرفه خشک و کرب و فواق و
 خنق در قرب موت * و مداوای آن اولاً خوراندن مغز نان کرم و کنجد مقشر با طلا است که نوعی از شراب است پس
 خوراندن ماء العسل مطبوخ با انجیر و خمیزی و قی فرمودن قی بلیغ بخاکستر چوب انگور یا بشکوفه اقحوان یا بشکوفه
 سوسن آسمانی یا بمغز شفته لوی کوبیده بطبیع روغن سوسن یا شراب کندر یا شراب صمغ آلویار طوبست درخت بق یا آب
 کرم و یا ما است که انتفاع می یابند بخوراندن عصارة افسنتین و رازیانه و افسنتین و قی فرمودن باینها نیز با ماء العسل یا آب خطمی تازه و خمیزی و
 لعاب تخم کتان و روغن بادام شیرین و ربوب حلوه و قند و صمغ عربی و روغنهای شیر و شوربای چرب خوراندن و در آب
 سرد نشاندن و هر لحظه روغن گل یا کافور و کلاب دادن و اضمه بارده رطبه بر دل و جگر مالیدن و جد و ار مجرب و فاد زهر
 حیوانی و مانند اینها باد و غ تازه کاوش آشامیدن و سویق جو و سیب شیرین و نار شیرین خوراندن و اسهال نمودن
 بد و دانک محموده با جلاب و بسیار مسهلات و هرگاه منجر بتشنج شود بعلاج آن مبادرت نمایند با آنچه در معالجه کلیه سموم
 مذکور شد و صاحب ذخیره خوارزمشاهی گفته که بعد از قی ربع درهم سقمونیا با ماء العسل بد دهند و بعد از آن عصارة افسنتین
 و ساقونین را با ماء العمل و ضرر و کشتن اسفید آج نه بکیفیت است بلکه تمیید و غوص در اعضا و این افعال در مصنوع از
 هر که آن زیاده است و اعراض و احوال و تداویم و آبار و اسهال و زنجار خورده قریب بدین است * دستور غسل اسفید آج بد آنکه

اسفیداج را باید که مغسول استعمال نمایند پسند سبب اول آنکه ترشی آن زایل شود آنچه را از سرکه ترتیب دهند دوم آنکه
حرارتی که از احراق در آن بهم رسیده از غسل زایل شود تا بهبود و مجفف بی لذت شود آنچه را با احراق ترتیب داده اند سوم
آنکه هر دو قسم از شستن لطیف و سریع الفعل میگرد * صنعت آن آن است که اسفیداج را نرم سائیده در پیاله کنند و آب بریزند
آن ریزند و بهم زنند و آب را در پیاله دیگر کنند که آنچه مخلوط با آب باشد در پیاله دوم رود و آنچه در پیاله اول بماند باز بسایند
و همین عمل کنند و مکرر نمایند تا دیگر در پیاله چیزی نماند پس آنها را بکندارند تا ته نشین شود آب آن را بجوهر علقه بکنند
و سفید اب را اقراض ساخته در پیاله خشک نموده استعمال نمایند و اگر مکرر به همین طریق بشویند بهتر است * برود اسفیداج
نجیبی ممکن حرارت چشم است * صنعت آن اسفیداج قلعی شسته پنج مثقال مار قشیشا صمغ عربی ساذج هندی مروارید ناسفته
از هر یک سه مثقال رو سنج شسته چهار مثقال کافور قیصری نیمه انک مشک ترکی نیم طهوج یک ستور مقور مرطب نموده
یک ستور دار و در چشم بپاشند * برود یک قرحه و مورس و راج رانفع باشد * صنعت آن سفید آب از ریز یا نروده درهم اقلیمیا درهم
صمغ عربی هفت درهم و نیم شادنج مغسول روی سوخته نشاسته افیون از هر یک دودرم صلایه کرده استعمال نمایند * قرور اسفیداج
مورس و راج و قروح و طبعه رانفع است * صنعت آن سفید آب قلعی سه درهم اقلیمیا نقره دودرم و دود انک صمغ
عربی یک درهم و دود انک شادنج عذقی مغسول چهار د انک کوفته بمخته استعمال نمایند * ذرور بار د گرمی چشم را
به نشاند * صنعت آن اسفیداج رصاص شادنج مغسول مروارید مار قشیشا از هر یک سه درهم صمغ عربی دودرم رو سنج
چهار درهم مشک کافور از هر یک طهوجی کوفته بمخته ذرور نمایند * فصل در بیان شیافا تمکه اصل و عمود در آنها اسفیداج است
* شیاف ایض که در ابتدای رمل باشد دختران سائیده استعمال میشود * صنعت آن سفید آب قلعی شسته هشت درهم صمغ عربی
چهار درهم و نیم و در نسخه دیگر پنجم گرم کثیرا افیون از هر یک یک گرم سائیده به سفید * تخم مرغ سرشته شیاف سازند و در سایه خشک کرده
در وقت حاجت بکار برند و در بعضی نسخهها اقلیمیا نقره یک مثقال داخل است و در نسخه دیگر افیون نیم گرم است * شیاف ایض
که در انتهای رمل استعمال کرده میشود * صنعت آن سفید آب قلعی شسته هشت درهم انزروت مربی بشیر خرد کثیرا افیون از
هر یک یک گرم صمغ عربی چهار درهم بوده با آب باران سرشته شیاف سازند * شیاف ایض انزروتی افیونی به نسخه هم رفتی
نافع از برای رمل و حموت در چشم و خارش و سوزش که از گرمی بهم رسیده باشد و قروح و جوششی که در چشم واقع شود زایل
کند * صنعت آن سفید آب قلعی شسته ده درهم انزروت سفید جیل مل بر سه درهم نشاسته کثیرا از هر یک یک گرم افیون نیم گرم
کوفته بمخته شیاف سازند و در وقت حاجت بشیر دختران هوده در چشم بپاشند * شیاف ایض کند ری مستعمل در پیاله
ملتحه در زمان انحطاط بجهت پاک نمودن قروح اعضای مذکوره از ریم * صنعت آن سفید آب قلعی که کاشغری گویند شسته
هفت درهم انزروت مل بو کثیرا افیون از هر یک یک گرم صمغ عربی چهار درهم کند رذ کر نیم گرم کوفته بمخته با آب باران سرشته
شیاف سازند عدد ادویه شش است * شیاف ایض اقلیمیا نقره مستعمل در قرحه قرنیه بعد از فصل و تلئین طبیعت جهت پاک
نمودن قرحه از چرک * صنعت آن سفید آب قلعی پنجم گرم صمغ عربی کثیرا نشاسته از هر یک یک گرم اقلیمیا نقره محرق مغسول
افیون از هر یک یک گرم یک ستور شیاف سازند عدد ادویه شش است * شیاف ایض اقلیمیا نقره دیگر سفید آب قلعی شسته پنجم گرم
افیون اقلیمیا نیم از هر یک یک گرم صمغ عربی نشاسته کثیرا از هر یک دودرم کوفته بمخته شیاف سازند * شیاف ایض نافع از برای
رمل و ممکن اوجاع عین است بعد از تنقیه و از برای قروح عین و قروح اذن قطور و آن و از برای قروح مجرای احلیل با شیر

دستور یا شیو خر موده در مزرقه كود در احلیل بچكانند * صنعت آن انزروت سفید موده بشیر خر خمیر كود * بچوب گز
بچپانند و با تش ملایم بویان كنند پس بکیرند ازان دو مثقال صمغ عربی کثیرا از هر يك سه مثقال حضض مکی نشا سته سفید اب
كاشغری از هر يك يك مثقال كوفته بپخته با عاب بزر قطن ناسته شیانها سازند هر يك بقدر جوی و نگاهدارند و بوقت حاجت
بکار برند * شیاف ابیض افیونی در همین شیاف مذکور يك مثقال افیون داخل نمایند * شیاف ابیض اقلیمیا ئی که همین منافع
دارد * صنعت آن صمغ عربی کثیرا نشا سته از هر يك دو درم اقلیمیا فضا محرق مغسول افیون از هر يك يك درم اسفیداج شسته
ششدرم مجموع را نیکو صلایه كوده سفید تخم مرغ سرشته شیانها سازند و در وقت حاجت بشیرد ختر موده استعمال نمایند
* شیاف ابیض وردی که بعد از تنقیه در قروح اعضای مذکور بکار آید * صنعت آن سفید اب قلعی شسته اقلیمیا ی ذهبی
مغسول صبر زرد سقر طری مغسول از هر يك ده درم كل سفید تازه که آن را با فاسی كل مشکي و بهندی كل سیوتی و بعبوی ورد
صینی کوبند شصت درم نشا سته سی درم افیون ده درم کثیرا بیض درم صمغ عربی چهار درم موده با آب باران سرشته
شیانها سازند * ضماد اسفیداج تبرید كنند تبریدی بلیغ شیخ الرئيس قدس سره فرموده که این ضماد عجیب است در تبرید
انچه واجب است تبرید آن * صنعت آن بکیرند سفید اب قلعی و مخلوط كنند با آن سرکه و آب كاسنی تازه و ضماد نمایند با آن
بزموضعی که تبرید آن مطلوب باشد * طلای اسفیداج در اطلیه انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد * فصل در بیان
مراهمیکه اصل و عمود در آنها اسفیداج است * مرهم اسفیداج به نسخه شیخ الرئيس نافع جهت سوختگی آتش و جلا
شدن پوست * صنعت آن سفید اب پنچ درم مودا سنك يك درم موم سفید هفت درم روغن كل و اوقیه موم را در روغن
كك اخته و اسفیداج و مودا سنك را نرم موده در آن داخل كرده پیش از آنكه سرد كردد در هاون سنكي كرده يك عد
سفید تخم مرغ داخل كرده بسته بمالند تا مستوی كردد * مرهم اسفیداج دیگر به نسخه شیخ الرئيس * صنعت آن
موم سفید يك اوقیه در سه اوقیه روغن كل كك اخته پنچ درم اسفیداج و دو درم مودا سنك و يك مثقال خبث فضا و يك درم
کثیرا نرم كوفته و بجزیر بپخته در آن داخل كرده در هاون بسته بمالند * مرهم اسفیداج با سرکه به نسخه شیخ
الرئيس * صنعت آن اسفیداج مسحوق مغسول يك من در ذر و رطل زیت داخل نمایند و بهم زنند و ده رطل سرکه انكوری
خالص اندك اندك داخل نمایند و بهم میزده باشند تا منعقد كردد پس در ظرف چینی یا شیشه نگاهدارند و استعمال
نمایند * مرهم اسفیداج دیگر قروح انف و بشور و خشك ریشه آن را و نفاخات منفجره و قرحه و موله را كه از حرق نار و حرق
آب گرم و حرق روغن كرم و آهك بهم ریخته باشد سفید اجنت * صنعت آن موم سفید يك جزو روغن كل سرخ چهار جزو
موم را در روغن بكنارند پس از آتش فرود آورده سفید اب قلعی شسته نیم جزو داخل كرده قدری سفید تخم مرغ
اضافه نموده ملس جزوی كافور قیصوری بران افزوده در هاون بسته بمالند تا مستوی كردد پس در ظرف چینی نگاهداشته
استعمال نمایند * مرهم اسفیداج تا بستاننی كوشش بپرو یاند * صنعت آن سفید اب ارزیزه درم دم الا خوبن انزروت
صبر زرد مركك و ذکرا از هر يك دو درم سه درم موم را بروغن بكنارند و دار و هارا كوفته بپخته با آن مزوج سازند و در هم
بمالند تا مرهم شود * مرهم اسفیداج كافوری دیگر * صنعت آن موم سفید دو درم روغن كل سرخ چهار درم موم را در روغن
بكنارند پس سفید اب قلعی شسته ششدرم داخل نمایند و در حالت شدت حرارت نیمك كافور قیصوری افزایند * مرهم اسفیداج
دیگر * صنعت آن موم سفید كافوری هفت مثقال روغن كل سرخ چهار درم مثقال كك اخته سفید اب قلعی شسته مودا سنك

از هر يك پنچلرم سحق نموده اضافه کرده بکستور مرهم سازند * مرهم اسفیداج کافوری دیگر به نسخه ابن جزله گفته که
 این مرهم حرارت را سود دارد و سرد کنند حرارت است و کوشش بر ویانند * صنعت آن موم سفید سفید اب ارزیز از هر يك
 دودرم روغن کل بقدر حاجت موم و روغن را در هم بکند و سفید اب را در آن داخل کنند و بپزند و اگر حرارت زیاده
 باشد اندک کافور زیاده کنند و از برای سوختگی آتش و زخم و حرارت مرد اسنک پنچلرم زیاده کنند * مرهم اسفیداج
 که صاحب ذخیره در قروح اذن برای تجفیف قروح ذکر کرده * صنعت آن سفید اب ارزیز مرد اسنک مسحق از هر يك
 پنچلرم بایکمن زیت در هم آمیخته بر سر آتش نهند و پنج من سرکه انگوری اندک اندک داخل کنند و بجوشانند تا بقوام
 آید * مرهم اسفیداج به نسخه حکیم مؤمن جهت مزاج حار و رویانیدن کوشش و رفع بشور بلخیه و امثال آن بغایت نافع
 * صنعت آن مرد اسنک پنج مثقال با سرکه بمایند و با روغن کل تسقیه کنند تا غلیظ کرد و دو پنج مثقال سفید اب قلعي شسته
 و اندکی کافور نرم سوده اضافه نمایند و بکار برند * مرهم اسفیداج کافوری به نسخه حکیم مؤمن تمامی قروح حار و سوختگی
 آتش و جمره و نمل را مجرب است * صنعت آن چهار درم موم را در پانزده درم روغن کل کلاه خسته با سفید اب قلعي شسته ده درم
 کافور قیصوری یک درم بسیار نرم سوده نیکو مزوج نمایند و بکار برند * مرهم اسفیداج نافع از برای قروح ورمی و آبها که از
 سوختن آتش و آب گرم بهمرسد * صنعت آن موم سفید مصفی بر روغن کل سرخ کل کلاه خسته با سفید اب قلعي داخل کرده از آتش
 فرود آورده بر هم زنند و چون سرد شود سفید تخم مرغ داخل کرده مسحق نمایند تا غلیظ شود و نگاه دارند و گاهی اندک
 کافور داخل کنند * مرهم اسفیداج دیگر نافع از برای حرارت مفرط و اختراق و قروح در اعضای عصبانیه هرگاه بوده باشد با
 حرارت * صنعت آن سفید اب قلعي پنچلرم مرد اسنک سفید کرده پنچلرم موم سفید یک اوقیه روغن کل سرخ شش سیر بکستور
 مقرر از مجموع مرهم سازند * مرهم اسفیداج مشهور بهمرهم سیاه که حکیم عیسی فرنگی برای عالم کیو پادشاه آورده جهت زخم شمشیر
 گارد و خنجر و غیره و مل مجرب است * صنعت آن سفید اب قلعي چهل بیست و چهار مثقال قنه که بهندی کنده بهروزه کویند هجده
 درم موم زرد پانزده مثقال روغن کنجد تازه چهل و هشت مثقال اول روغن کنجد را در ظرف معی سرخ بی قلعي گرم کنند و
 در آن سفید اب را داخل نمایند و بجوشانند تا خوب سیاه شود و بچوب نیم حرکت میداده باشند و علامت خوب بی سفید اب آن است
 که با روغن خوب مزوج گردد و ته نشین نشود بعد از آن قنه و موم را داخل نمایند و با آتش ملایم طبع دهند و بر هم زنند تا بقوام
 آید یعنی چون سرد شود منجمد باشد پس برداشته در ظرف چینی یا نقره نگاه دارند و عند الحاجة قدری از آن
 بر پارچه صغیری پهن کنند و بر زخم کلارند و هر روز تبديل نمایند و اگر هر روز تبديل نکنند نیز خوب است لیکن باید که آنرا
 صاف کرده باشند از ریم و آرایش و گرم کرده بر موضع جراحت نهند و روزی موم البسته تبديل باید نمود و اگر هر روز تبديل
 نمایند بهتر و سریع الاثر است و دما میل را هم بپخته و هم منفجر و هم ملتهم می گردانند و قروح و جروح را از ابتلا آنها نافع
 است * مرهم اسفیداج کافوری * صنعت آن سفید اب کاشغوری مرد اسنک کات هندی شسته موم سفید از هر يك دو اذنه مثقال
 روغن زیتون روغن کنجد از هر يك بی مثقال و در نسخه دیگر از هر يك شصت مثقال است موم را در روغنها کلاه خسته اجزا کوفته
 بپخته بآن مزوج نموده ترها روغن سنگی بیسته نیکو صلایه نمایند و در آخر کافور قیصوری سه مثقال سفید تخم مرغ هفت عدد
 اضافه نموده باز بیسته نمایند تا یکسان گردد و استعمال نمایند * اسفید لغت یونانی است و اسفید و اسفیلانیز کویند و در بعضی
 لغات طوطون و عربی بصل العنصل و بصل الفار و بصل البروان را عنصل و عنصلان نیز میگویند و پیا ز دشتی و پیا ز موش جهت

آلکه کشند و موش است و بهندی کند ری نامند و آن کثیر الوجود است در اکثر بلاد و نسا جان هند اکثر لعاب آن را جهت استحکام بر یسمان میمالند و آن پیا زیست بزرگ تا بوزن نیم رطل و زیاده نیز میشود و برک آن شبیه به برک زنبق و سوسن و نرگس و کند نا و ساقش بی تجویف و سبز مائل بزرده و گلش مائل بهمایه و بعضی سفید و اندک خوشبو و تخمش مانند تخم پیاز بزرگ و بهترین آن امرودی شکل زرد مائل به سفید میبواق شیرین طعم با حلاوت و تلخی متوسط در بزرگی و کوچکی کرم در موم و خشک در د و م بارطوبت فضلیه بسیار و لزوجت محرق و مقرح جلد لیکن بعد طبع و تشویه شدت حدت آن زایل میگردد و جاذب خون است بظاهر جلد و جهت صرع و مالنخولیا و شقیقه و درد سر باری و نسیان و تقویت با صوره و حدت آن و منع نزول آب در چشم و درد گوش و قی الدم و مقوی معده و هاضم طعام و دفع ایستادن طعام بر سر معده و منقی اعضا و جالی و مفتوح و محلل و ملطف و خلط لزج غلیظه و جهت یرقان و استسقا و صلابت طحال و عرق النساء و درد مفاصل و وجع آن و تقویت بدن و حفظ صحت آن و ضیق النفس و سرفه کهنه و ربو و خشونت سینه و مقوی حلق و زهر هوام و سنگ مثانه و عسر بول و اوجاع اعصاب و ادرار حیض و اسقاط جنین و قروح باطنی و مسهل اخلاط غلیظه است خصوصاً مشوی آن که با شش مقدار آن نمک و قدری روغن سرشته مقدار یک مثقال و نیم آن را ناشته بخورند اسهال نیکو می فرماید و چون بر ثوب الیل و شقاق عارض از سودی هوا بمالند زائل میگردد آن را و چون باد و چند آن عسل کف گرفته بپزند جهت ربو و گرفتگی آواز نافع است و چون تشویه نمایند و بیضه مرغ را در جوف یک عنصل و بکند آرند تا ناضج یا بد پس بخورند آن بیضتین را اسهال می آورد و زائل می گرداند زمین را یعنی زمین گیر شدن از مرض را و چون غیر مشوی آن را با نظرون بقدر ربع آن کوبیده در پارچه بسته موضع داء الثعلب را بآن چند آن بمالند که خون آلوده گردد موی بپویاند و اگر محتاج به تکرار عمل باشند بعد از رفع جراحت تکرار عمل نمایند و مایلین عنصل غیر مشوی را بر بدن با عت قرحه و اذیت اوست و اصلاح آن بمالیدن مودا سنگ سائیده با آب نمایند و آشامیدن نه قیراط آن که در عسل پیخته باشند در احتیاس بول و در معده و سوء هضم و تقویت معده و یرقان و سرفه کهنه و ربو و نفث الدم و نفث مده رنه و مغص نافع و گفته اند که اگر نه قیراط اسقیل مشوی را با ماء العسل بخورند چند آن را نافع است و آب برک آنرا که باد و چند آن عسل بقوام آورند جهت ربو و ضیق النفس نافع و پاشیدن آب طبع آن در خانه و بدستور تعلیق آن جهت طرد حشرات و هوام مؤثر است و چون ریزه ریزه کرده بو و روغن زنبق بجوشانند تا پیاز خشک شود طلاء روغن مؤثر جهت جمود اطراف از سرمازدگی و درد مفاصل و نقرس و درد گوش و سده آن مؤثر و با موم و قلیلی کبریت جهت قروح شهیدیه و جرب متقرح و یابس و حکه و حزاز و بازفت و حنا جهت بشور یا بسته مراطفال مغی و یک قیراط عنصل و ریشهای آن که با هم کوبیده باشند مقوی قوی و ضما د پخته آن با سرکه جهت کزیدن انعی نافع است و کوبیدن بوی آن کشنده مکسهای کزنده است و بالخاصیت قاتل موش در ساعت چون ازان بخورد داشتن آن با خود یا در مکان موجب هرب سباع و هوام و مار و قمل و مورچه و مکس است و چون آن را کوبیده و فشرده و با آب آن کرسنه را خمیو نموده بنوشند جهت استسقا مغی است و کوبیدن که خشک و زائله میگردد در یک روز و بدبو نمیشود و آب از جاری نمیکردد و چون مغز عنصل را با سرکه کوبیده در حمام بر بوق بمالند بهقی که بهیچ دوا زائل نشود زائل سازد و مجرب است و چون عنصل را نزد یک تاک غرس نمایند انکور را با صلاح آورد و غرس آن در پای درخت انار و سفرجل مانع ریختن شکوفه آن است و اصلی ندارد * امراض الراس لیشتر غیس مسیتی و شیخ الرئیس

و دیگران گفته اند که چون اسقیل را بر سنگ صلاهی سائیده بر سر صاحب لیثوغس به تنهایی و یا باخل خمر و یا با مثلث سرشته
ضماد نمایند نفع میبخشد آن را و تحلیل میدهد ورم را و اگر ضماد نمایند بر هر دو ساقی او جنب می نماید ماده را با سفل
* سبات ابن نوح گفته که چون ضماد نمایند اسقیل صلاهی کرده باخل خمر سرشته بر هر دو پا و فخذین و ساقین صاحب سبات
موجب تنبیه او میگردد * دوار و سدر و صرع و مالیشولیا خوردن اسقیل مشوی مقدار یک مثقال نافع است دوار و سدر و صرع
و مالیشولیا را جهت آنکه مقوی معده و قوت باضمه و ملطف و محلل انخره و فضول است و بالضرورة چون هضم و نضج کامل
شد فضول و انخره واد خنه البته کم میگردد و پس ازین جهت نافع است از بواسیر و امراضی که سبب آنها فضول غلیظه و انخره
و اد خنه باشند از آن جمله امراض مذکوره اند همچنین با شراب عسلی یا با عسل سرشته آن * نسیان تضمین سر با سقیل بر سنگ
سائیده با تش کرم کرده آن مقدار که نفع و حلاوت آن کم گردد نافع است نسیان را به تنهایی یا با چیزهای دیگر مانند اندکی
خطمی و قند و قلیل افسنجین و صبر و مرمری و مصطکی اجزا متساوی در مقدار یا غیر متساوی بقدر حاجت و باید که اسقیل بوزن
جمیع باشد و امر نمایند که تیغ زنبق بر ساقین و پچمه بپاشند و ساقین و قند مین و یا فخذین و یار کبته و او بعد از آن بمالند
بر آن اسقیل کوبیده کرم نموده به تنهایی یا با این ادویه صغیر فارسی مویزج از هر یک ده درم برک خود ل تر یک شته کوچکی
اشنه سه درم همه را یکجا جمع کرده بسیار بکوبند و با روغن یا سمن یا روغن سوسن یا روغن غار در هاون بدسته بسایند تا چون
مرهم شود و بر قند مین و ساقین او ضماد نمایند بسیار نافع است جهت آنکه هرگاه استغراغ کرده شود ماده از ساق و قند مین
منجذب میگردد آنچه حاصل است درد ماغ از ماده بملی اسفل برای ضرورت خلل و جهت مشارکت میان ساقین و قند مین
بد ماغ * استرخا و فالج و لقوه آشامیدن مشوی آن به تنهایی یا معجون و یا عسل نافع است از برای امراض مذکوره و تخم آن
ملین طبع است و جهت مغص و درد مقبله و درد چشم نافع و چون کوبیده با سرکه خمر و حبها سازند و یک عدد آن را در میان انگیر
کناشته بکوبند و زرد میان عمل رقیق خمسانید و بیرون آورند و انگیر را بکنند و بعد از آن بواثر آن آب کرم بنوشند یا آب بیکه
در آن بوزره جوشانیده باشند بپاشا مندر دفع قولنج صعب نماید و اسقیل مضر محرورین و مکرب و مضر عصب صحیح و مصلح آن
حما ما است و مصلع و مورث غشیان و مقرح و مقطع و مصلحش قند و نبات و بعضی گفته مصلح آن سکنجبین است و بعضی
گفته شیر تازه و شیره و بعضی گفته شرابیکه بسنگ تفتیده داغ کرده باشند و ربوب فواکه اسقیلی که تنهاری و نید باشند در
زمین ردی شدیل الحار و قتال است و میا و ای آن بقی فرمودن را شمای مذکوره و زرد تخم مرغ در سرکه پخته و
صباق و سفوف و بنر و رولعابا و مسکه یعنی زبل و سفوف مغلیا نافع است و قند و شربت اسقیل نادر درم است و بدلیش کوبند بوزن آن
اسقوردیون است که سیر صحرایی باشد و قردمانا نیز و مثل آن و ثلث آن و ج و ثلث آن حما ما است * طریق خصی کردن اسقیل چون
اسقیل را از زمین بیرون آورند سزاوار آن است که آنرا خصی کرده نگاه دارند و طریق خصی کردن آن آنست که ساقی که در میان
آن است بکشند که تا از جوف آن بیرون آید پس قطعه خزفی را با تش سرخ کرده سر آن را داغ کنند بنحویکه قوت آن باطل نگردد و
نگاه دارند تا تشویه اسقیل بد آنکه نمایان اسقیل غیر مشوی را در مشربا استعمال نموده مگر آنکه مطبوخ آنرا استعمال نمایند که آنوقت
احتیاج به تشویه آن نیست * صنعت تشویه آن آنست که اسقیل را بخمیر آرد کوسنه بکوبند پس بر روی آن خمیر گل زرد بکوبند
و در تنور کرم بکند از آنکه تشویه یا بد و پخته گردد و علامت پختگی آن است که پوسیده شود و پوسیده آن جدا کرد و قسم دیگر آنکه
اسقیل را بشمیر بکوبند و در تنور کرم بالایی آجری بکند از آن تا خمیر پخته شود و نضج یابد و مشوی گردد تشویه معتدلی پس

بیرون آورده کل و خمیر و پوست آن را در کوره بکارد چوبی ورق کرده بر پسمان علف کتان کشیده چنانکه قطعات بهم
 بچسبند و در سایه بیاویزند تا خشک گردد و حکیم میر محمد مؤمن گفته که طریقی تشویه او آن است که اسقیل را پاک کرده بخمیر
 گرفته در تنور بالای آجر گذارند تا خمیر برشته گردد دیگری گفته که دستور تشویه آن آنست که در خمیر گرفته در زیر آتش کنند
 تا خمیر پخته شود مانند نان پس خمیر را از آن دور کرده استعمال نمایند * طریقی مشوی کردن اسقیل مستعمل در معاجین که
 بهترین طریقی است آن است که آن را در کل حکمت یا خمیر بکوبند و در زیر آتش بگذارند تا مشوی گردد پس بیرون آورند و
 کل یا خمیر را در کوزه بپاشند و بی آنکه کارد بران برسانند پوست آنرا دور کرده مغز آنرا پاره پاره نموده در رشته کتان کشند بهمان
 طریقی و در سایه که باد و کور بران نه نشیند خشک نمایند پس نرم کوبیده داخل معجون نمایند * فصل در منافع خل اسقیل
 و سکنجبین اسقیلی بد آنکه خل اسقیل که خل عنصل و بغاری سرکه عنصل نامند و همچنین سکنجبین مصنوع از آن مقطع اخلاط
 غلیظه لزجه و دافع مواد سوداویه حادثه از احتراق بلغم و امراض حادثه از آن و مقوی معده و دماغ است و امراض دماغیه
 مانند مالینولیا و جنون و وسواس سوداوی و صرع و هل رودوار و سبات و لیثرغس و نسیان و فالج و لقوه و سکنه و امترخا و شراب و
 طلاء و اوجاع اذن که با قرحه نباشد و ثقل سامعه را قطور او امراض فم و لثه و دندان را از بخار و تعفن لثه و تحرک اسنان و سستی
 گوشت مابین اسنان و جریان خون ساثل از عمور نافع است نه به قبض بلکه به نشف و طو بات از آن و تطیب نکهت و جلای
 دندان شربا و مضغه و امراض صدر و قصبه رنه را از گرفتگی آواز و سرفه بلغمی و ربو و ضیق النفس به تنقیه اخلاط لزجه
 و نشف و طو بات از آنها شربا و امراض کبد را از یرقان و سوء القیبه و استسقا و جسا و طحال و تغتیت سنگ مثانه و عرق النساء
 احتناق رحم و تقوی اعضا ضعیفه مسترخیه و حدت ذهن و بصر و تقویت هاضمه و کسبیکه طعام در معده اوهضم نشود شربا و
 برای رفع سموم شربا و طلاء مفید و مقدر شربت آن از قلیلی تا در او قیبه و نیم است که بتدریج اضافه نمایند و در هر علت و مزاج بقدر
 لائق آن دهند * امراض الراس لیثرغس مسیحی گفته سزاوار آن است که علاج کرده شود لیثرغس را بچقنهای حاده و چون پاک شود
 بلغم و فرود آید بلغم از سر بهالشک بر هر دو ساق آن سرکه اسقیل و غرغره فرمایند صاحب آنرا به سکنجبین فرا گرفته از سرکه اسقیل به تنهایی یا
 با یارج فیقرا این را بیرون گفته که طلا کردن سرکه اسقیل بر سر صاحب لیثرغس در شب و روز چند مرتبه نافع است آنرا شیخ الرئیس گفته
 که چون صماد کرده شود عنصل بر هر صاحب لیثرغس خصوص تر آن منتفع میشود بآن بسیار و نیز گفته اند که چون صاحب لیثرغس
 بنوشد از آن تا چند روز بدین قسم که ابتدا از درم نماید و اندک اندک بيفزاید تا به بست درم برسد از آنکه علت
 می نماید و غرغره بآب عنصل با عمل نافع است از برای لیثرغس چون استعمال کرده شود نزد انتهای مرض بعضی اطباء گفته
 که چون اسقیل را بوضایه حجری صلایه کنند و مخلوط نمایند بخل بضم یا بمثلت و صماد کنند بر سر صاحب لیثرغس تحلیل و ررم
 میکند و اگر صماد کنند بآن هر دو ساق او را جذب ماده با سفلی میکند * سبات و در دوار و سبات را بنوح گفته که چون اسقیل را
 محق نموده به سرکه سرشته صماد نمایند بر هر در دوار و در فخل و هر در ساق صاحب سبات موجب تنبیه او است و نافع است صاحب
 سبات را آشامیدن سرکه آن اندک اندک مانند قهوه و غرغره نمودن بآن و مالیدن آن خصوص آنکه حادث از اجتماع
 بلغم در معده باشد و نیز گفته اند که نافع است آشامیدن و مالیدن آن مطلق سبات بلغمی را و نیز نافع است از برای سبات
 بعد از تنقیه استعمال غرغره به سکنجبین عنصلی به تنهایی یا با یارج فیقرا و بهل اسقیل مشوی نافع است از برای دوار و سبات
 و خل آن نیز نافع است با رد آن هر دو را و همچنین سکنجبین و شراب آن * مالینولیا و جنون خوردن اسقیل مشوی نافع

است از برای مالینخولیا بجهت آنکه از خاصیت آن تقویت معد و نیکو نمودن هضم و تحلیل فضول و اخراج است پس بضرورت
 نافع است از برای امراضی که بوده باشد بسبب آنها بسیاری فضول غلیظه و اخیره وادخنه و از جمله آنها مالینخولیا است
 و گفته شده که اسقیل نافع است از برای مالینخولیا و سودا و ری و هواس خصوصاً سرکه آن و سکنجبین متخذ از سرکه آن و چون
 سرکه عنصل را اندک اندک ناشتا بطریق قهوه بنوشند نافع است از برای مالینخولیا و حادث از سودای مجترق از بلغم
 و سرکه آن نافع است از برای جنون عارض از سودا * صرع چون اسقیل ملطف و محلل اخیره و مقوی معد و قوت هاضمه
 است و ظاهر است که هرگاه هاضمه قوی باشد غذای نیکو هضم میگردد و تولید فضول و اخیره وادخنه کم میگردد پس بالضرورت میباشد
 نافع از برای امراضیکه بوده باشد بسبب آنها بسیاری فضول و اخیره وادخنه و صرع از آن جمله است این جزله گفته که آشامیدن
 آن نافع است از برای صرع و مقدر اما خوردن آن يك مثقال است و این تلمیذ گفته که چون اسقیل حار و یابس است در هضم
 نافع است از برای صرع و آشامیدن خل آن نیز نافع است از برای صرع و غرغره کردن بخل آن و همچنین از سکنجبین آن
 به تنهایی و یا بایارج فیکرا نافع است از برای صرع و پیا از اسقیل مشوی معجون بعمل مصفی نافع است از برای صرع نفعی
 بین و هرگاه گرفته شود از اسقیل مشوی مقدار یک مثقال و نرم کوبیده بیا شامند با شراب عسلی نافع است از برای صرع نفعی بین
 و نیز حسون نمودن بمرکه اسقیل و ناشتا خوردن آن نافع است از برای صرع شیخ الرئیس گفته که ازادویه نافع از برای صرع
 سکنجبین عنصلي است خصوص آنکه بیا شامند در زمستان هر روز مقدار یک مثقال با آب گرم و در تابستان با آب سرد
 هر قند ی گفته که اگر بوده باشد صرع بمشارکت قند مین یا ما قین یا هر دود است از ریخی بارد که مرتفع گردد ازین اعضاء بسوء
 دماغ علاجش در حالت نوبت بختن فوق آن موضع است و کرم کردن آن موضع تا دفع گردد سردی آن خلط و عضو و اما
 در حال غیر نوبت تنقیه بدن است از بلغم و تقویت هضم و دماغ و تسخین آن با شامیدن سکنجبین اسقیلی با شراب اسطوخودوس
 * طبری در کناش خود که موسوم است بمعالجات بقراطی گفته که هرگاه بوده باشد صرع بمشارکت معد باید که علاج گردد شود
 اول مرتبه بفصل صافن در وقتیکه بوده باشد میان آن وقت و میان صرع بعد زمانی که ممکن باشد پس قی بفرمایند او را بعد از فصل
 اگر باشد آن شخص از کمائی که ممکن باشد او را قی کردن و قوت نیز رخصت دهد قی کردن را باین مقی که ذکر میکنیم که ابتدا کنند
 بخوراندن ترب بانمک و خردل پس بخوراندن او را مرآتة اسفید با جی که پخته باشند در آن شربت بسیار و ترب پس امر کنند او را
 با شامیدن سکنجبین با آب گرم تا غشیان حادث شود پس پرمویی را بر وزن اسقیل چرب کرده با ایارج فیکرا آلوده در حلق او فرو
 برند و قی کنند بقوت تمام تا استقصاد قی حاصل شود و در روز متوالی قی فرمایند او را روز اول بانچه ذکر شد و روز دوم
 به سکنجبین عنصلي و آب گرم و آب شربت و آب ترب که هردو را با غسل و نمک جوشانیده باشند پس بعد از قی استراحت فرمایند
 او را چند روزی و پرمیز فرمایند او را از چیزهای مضر وی يك هفته و حکیم علی گفته که اسقیل نافع است از برای صرع خصوص
 سرکه آن و گفته شده که آشامیدن سرکه عنصل نافع است از برای صرع چون آشامیده شود از آن چهل روز سزاوار آن است که
 ابتدا کرده شود با شامیدن دو درم از آن تا برسد به بیست درم که هر روز اندک زیاده گردد شود طلای در مجربات خود
 ذکر کرده که استعمال کرده میشود خل اسقیل در مرضی که آنرا ریلمیا گویند * نسیان سرکه عنصل و سکنجبین آن میباشد
 نافع از برای نسیان بلغمی طبری گفته که هرگاه با نسیان حمی موجه و اندک صناعی باشد یقین کن که علت آن مرکب است
 پس اگر بوده باشد با علت نسیان ورم در دماغ امر کن او را بفصل و بعد از آن بیا شامان او را سکنجبین اسقیلی ساده بجهت

آنکه این سنگچین ملطف و محلل رطوبات غلیظه است و عنصل را خاصیت در تحلیل رطوبات غلیظه است هر قسم که استعمال کرده شود حتی آنکه اگر طلا کرده شود بآن داء الشعب را موجب تحلیل آن رطوبات محتبسه تحت جلد است و نیز نافع است از برای نعیان حادث از ارتبک بلغم رطب درد ماغ آشامیدن آن و سمرقندی گفته که خل اسقیل نافع است از برای نعیان از استیلای برودت و رطوبت بر موخر دماغ و نیز نافع است از برای حلدت ذهن و تقویت بصر و سرکه عنصل و سنگچین آن نافع است از برای این علت بنهایت نفع و گاهی ضمد کرده میشود بوسه صاحب نسیان اسقیل نرم کوبیده با تش بازداشته آنمقل را که لذع و حلدت آن زائل نکشته و کم شده باشد به تنهایی یا با چیزهای دیگر مثل اندکی خطمی و قندری بسیار کم افسنتین و صبر و مومکی و مصطکی که فرا گرفته می شود از این اجزاء متعاری و یا متفاوت غیر اسقیل که واجب است که بوده باشد مثل جمیع اجزاء و این ضمد بسیار نافع است و خطا نیست در فعل آن و نیز امرکن صاحب این علت را خصوص آنکه بوده باشد او را تبغی خفی که بزندان بر ساقین و پچسپانند محجمه بر ساقین و هرد وقت م او را با بخند و رکیه او بعد از استفراغ تام بعنصل کوبیده به تنهایی و یا با این ادویه بگیرند عنصل با تش بازداشته شده که لذع و حلدت آن بسیار کم شده باشد و بوداده باشند نیم گرم یکوطل صغیر فارسی مویج از هر یک ده درم برک خردل تو یک سته کوچکی اشنه سه درم همه را جمع کرده بکوبند کوبیدنی نرم تا اجزای نیکو مخلوط گردند پس فواکیرند موم روغنی از موم و روغن یا سمین یا روغن سوسن یا روغن غارود و هاون انداخته ادویه را بان مخلوط کرده بسته بمالند تا یک سالن شود پس بر هر دو قدم و بر هر دو ساق او ضمد نمایند و آنچه گفته اند قدامی اطباء که تضمین ساقین و قد مین با دویه محلیه موجب جذب اخلاط است از سر با سافل بدن بجهت آن است که هرگاه استفراغ کرده شود از ساقی و قد مین جذب کرده میشود از دماغ آنچه حاصل است در آن بهیوی اسقل ضرورت خلل و زیاده کرده اند برین وجه این معنی را نیز یعنی طریق مشارکت میان دو قدیم و میان دماغ بطریقی عصب پس بدستیکه مشا رکت میان این دو قوی است بقراط کوبید که رختن آب هود بر هرد و قد مین رطب دماغ است خصوص بعد از خروج از حما م بعصب آن که می باشد میان دو قدیم و دماغ مشارکت پس ازین جهت امر کرده اند اوائل اطباء ضمد قد مین در امراض دماغی و گفته اند که اسقیل مضر است بعصب سلیم و مصلح آن حما م است * استرخا و فالج و لقوه و سکتة اشامیدن آن نافع است از برای استرخای مریضی خصوص سرکه و سنگچین آن و دهن عتیق آن میکند فعلی که سرکه آن حاصل میشود باز بادتی از غیر اضرار بعصب و چون پیاز آن را مشوع نموده بعمل معجون کرده بپاشانند نافع است از برای فالج و سرکه آن نافع است از برای فالج و نیز گفته شده که سرکه متخل از یصل اسقیل مضر است بعصب سلیم و نافع است از برای فالج و لقوه و استرخا و سکتة و تقویت اعضای ضعیفه و مسترخیه و شراب عنصل نافع از برای فالج و استرخا و آشامیدن سنگچین ساده آن با مغلی اسطرخود و ص ویزر کرفس و رازیانه و اصل السوس از منضجات حیلده است از برای فالج و همچنین آشامیدن آن با مغلی منضج و غرغره نمودن بسنگچین عنصلی که مخلوط کرده باشند بآن زنجبیل هوده نافع است از برای لقوه و همچنین غرغره نمودن بسنگچین عنصلی به تنهایی نافع است از برای لقوه و فالج و استرخا * امراض الاذن والصدروالوجه والطحال والمثانة والرحم وعرق النسا قطور آن در کوش جهت رفع کرانی سامعه و درد کوش که بآن قرعه نما شد و آشامیدن آن جهت تنقیه مینه از بلغم لزج و سرفه بلغمی و ربو و ضیق النفس و یرقان و طحال و تفتیت سنگ مثانه و اختناق رحم و عرق النسا مفید است * اما صنعت خل اسقیل نافع جهت امراض همد کوره قبل آن است که بکیرند اسقیل نیمه را و بر یک و بیج و بوسه آن را پاک کرده و بکار د چوبی و با از قطعه زجاجی

ورق کرده بر پیمان کتان کشیده به نحو یک قطعه ای آن ملصق بیکدیگر نشوند و چهل روز در سایه بیاویزند تا خشک
 گردد و بیکرطل آن را در هفت رطل و نیم سرکه انکوری که نه انداخته سر ظرف را بنهايت محکم نموده دو ماه در آفتاب گذارند پس
 افشوده صافی نموده بکار برند * خل اسقیل بنحوی دیگر * صنعت آن اسقیل تازه را بکار چوبی ورق کرده بدون آنکه خشک
 کنند در سرکه انکوری که نه انداخته و بعد از شش ماه صافی نموده بکار برند و قومی نیز اسقیل را خشک نکرده
 آن را بخلل چوبی سوراخ نموده می اندازند درده من سرکه انکوری یک من از نو و سر ظرف را نیکو مستحکم نموده بعد
 از شش ماه استعمال مینمایند و این نوع خل اسقیل خشک نکرده قوت اسهالش زیاده است از خل اسقیل خشک کرده * خل اسقیل به
 نسخه دیگر بکیرند اسقیل را از کارد چوبی سر و بیخ آنرا بپزند از نو و از پوست پاک کرده در چهار چوب اسقیل سرکه انکوری که نه
 اندازند و سر آنرا بکیرند و بعد از چهل روز بر آورند و صافی نموده عنصل را خشک کرده باز در سرکه تازه اندازند و تا چهل
 روز دیگر در آفتاب گذارند پس بکار برند و اگر مرتبه سوم باز در سرکه اندازند بهتر است * نوعی دیگر اگر عند الضرورت
 اسقیل را ریزه ریزه کرده درده چند سرکه انکوری بجوشانند آن مقداری که به نصف رسد صافی نموده بکار برند حکم خل اسقیل
 دارد * خل اسقیل لیمویی که از آن سکنجبین اسقیلی از برای مالیدن و لیموی مراقی سازند * صنعت آن بکیرند لیموی رسیده
 زرد بی داغ و فساد را دو سه روز در آب نمک بکنند پس بیرون آورده نیکو بشویند و با کریاس پاک خشک کرده در سه
 روز بکنند از آنکه هوا نشب و طوبت آب از آن کنند پس آن را در مویان کرده سرکه عنصل آن مقداری که از روی آن چهار انگشت
 پو گردد کرده چهار روز بکنند پس از آن سرکه سکنجبین عنصلي سازند * خل اسقیل لیمویی مخلل از صنعت آن مرحوم
 * صنعت آن بکیرند لیموی رسیده خالی از داغ و فساد را سه روز در آب نمک بکنند پس از آن آب نمک بیرون آورده نیکو
 بشویند که شوری آن دور گردد و بپارچه کریاس پاک نم آن را بکیرند و یک روز بکنند از آنکه بقیه نمی که در خلل و فرج آن است
 دور گردد و هوا نشب آن کنند و مطلق نم آب در آنها باقی نماند پس آن لیموها را بخلل چوبی سوراخ نمایند چنانکه در هر لیمو
 قریب به پنجاه سوراخ بهم رسد پس لیموها را در تغار سبزی کرده سرکه عنصل بصنعی که ذکر شد بعمل آورده باشند بر روی لیموها
 کنند آن مقداری که از روی لیموها بر کرد و دو چهل روز در آفتاب بکنند و سر آنرا پوشیده دارند پس سرکه را از لیمو جدا کرده نگاه دارند
 و بوقت حاجت استعمال نمایند * خل اسقیل مستعمل در سکنجبین عنصلي * صنعت آن بکیرند اسقیل مقو سه در بزرگی و کوچکی
 و آنرا پاک کرده با کارد چوبی ورق کرده بر پیمان کتان کشیده به نحو یک ملصق بیکدیگر نشوند و چهل روز در سایه بیاویزند
 چنانکه بر زمین و دیوار ملصق نگردد و بعد از چهل روز که اسقیل خشک شود یک من آنرا در تغاری کرده هجده رطل سرکه انکوری جید
 بر روی آن کنند و در نسخه دیگر یک من آنرا در بیست و هشت رطل سرکه انکوری که نه در خم کنند و صنعت روز در آفتاب بکنند و سر
 آن تغار یا خمر را بپوشند که کرد و غبار بر آن نه نشیند پس بر آورند اسقیل را و بپاشارند و بپالایند سرکه را از اسقیل بپارچه کریاس
 صغیقی و در شیشه یا ظرف چینی نگاه دارند و عند الحاجة بکار برند و قومی در هر یک من اسقیل خشک کرده نه رطل و نیم سرکه
 انکوری میکنند و قومی هفت رطل و نیم شفائی گفته که بر روی هر یک من اسقیل خشک نه من سرکه خمر که نه کنند و محمود بن الیاس
 گفته که در هر یک من اسقیل خشک ده من سرکه انکوری بکنند و قومی در یک من عنصل سه و نیم من سرکه انکوری که نه میکنند
 * فصل در بیان دواها نیکه اصل و عمود در آنها اسقیل است * دوا الاسقیل شیخ رئیس گفته که این دوا از جمله ادویه ایست که
 در نهایت نفع است از برای صرع * صنعت آن بکیرند اسقیل تازه و از پوست پاک کرده در تغار اخضر لعاب دارد

کرده سرکه انکوری که نه تنه بر روی وی کرده سر آنرا بسوی پویشی بسته پوست مطبوعی بر روی هر پیش انداخته چهل روز بگذرانند
 که اول طلوع شعری باشد و تا بیست روز تغار را در آفتاب بگذرانند بطرف جنوب و در هر زمان اندک آنرا بر هم زنند تا آنکه حواریت
 آفتاب که با این می رسد متشابه الاصول باشد با جزای آن پس سر آنرا بکیوند و در آن حالت میگرد اسفیل مانند مطبوخ مهرا پس
 اسفیلها را بمالند بقوت و بفشارند و بکیوند افشردن آن را و دور کنند ثفل آنرا و مخلوط کنند بآن افشردن عمل مصفی و هر روز یک
 ملحقه آن را تناول نمایند و اگر زود خواسته باشند اسفیل را بآب و سرکه بپزند تا مهرا شود و بمالند و بپالایند و با عمل بقوام آورند
 قوام سنگنجبین و هر روز یک اوقیه آنرا صمغ ناشتا تناول نمایند و بدانکه دواء الاسفیل از شانش تلطیف مواد و تحلیل انحره و تقویت
 معد و نیکو نمودن هضم است و ظاهر است که هرگاه هضم نیکو شود تولید فضول و ریاح و انحره و ادخنه بالضرورت کم میباش پس
 بتحقیق می باشد نافع از برای امراضیکه سبب آنها بیماری ریاح و انحره باشد و صرع از آن امراض است پس دوائی اسفیل
 میباش بالغ النفع از برای صرع * صنعت آن دواء الاسفیل به نسخه طبری در کتاب مسمی بمعالجات بقراطیه * بکیرند عنصل
 بزرگ ترو تاز و پوست نازک خشک و ریشهای سفید آنرا دور کنند بدست و اجزای آنرا از هم جدا کرده ریزه ریزه نموده در
 پالایش تازه قلعی کنند و اگر پالایش نقره باشد بهتر است و پالایش را بر سر ظرفی گذارند که در آن ظرف سرکه انکوری که نه باشد
 بنحویکه فاصله میان سرکه و پالایش زیاده بر عرض یک انگشت نباشد پس سر هر دو بکیرند و اطراف آن بنحیرو کل محکم کنند و
 ظرف را در موضعی نهان در زمین دفن کنند در سرکین اسپ یا در کندهم یا در خاکستر و از همه بهتر خاکستر است و بگذرانند تا
 پانزده روز پس بیرون آورند بدستیکه اسفیل تمامش کداخته و سیلان کرده در سرکه داخل شده و باقی نمانده از آن مگر چیزی
 اندک که نیست در آن تری و نکاو پس آن هرکه را گرفته جوشی داده صافی نمایند و در آن شکر سفید مصفی یا عمل سفید مصفی
 بحسب طبیعت علیل داخل کرده بقوام سنگنجبین آورند و مداومت با شامیدن آن نمایند اصحاب صرع هر روز و وقتصا نمایند
 از غذاها برالطف آنچه ممکن باشد از اغذیه * دوائی جالینوس در حقیقت این دواء الاسفیل مرکبی است که از پیاز اسفیل
 ترتیب داده که اصل و عمود در آن مرکب اسفیل است و این دوا نافع است از برای صرع و بیماری از امراض * صنعت آن بکیرند
 پیاز اسفیل و پوست خشک و ریشهای سفید آنرا دور کنند و آنرا بدست بغیر کارد حلیدی ریزه ریزه کرده در تغار سبز لعابدار یا چینی
 کرده سرکه انکوری که نه بوان ریخته سر آنرا بکیرند و بگذرانند در آفتاب در موضعی جنوبی در روزهای گرم که طلوع میکند در آن روزها
 شعری و رها کنند چهل روز پس بیند از آن اما رن شا می یکرم و نیم فلفل پانزده درم فطرا سالیون چند بید سترا زهر یک
 یکرم طین قیولیاسه درم نانخواه پنج درم روغن بلسان شش درم طرخشقون در درم عمل مصفی دو رطل شراب آن مقدار که بکشد و لعوق
 * دوائی جیل از برای صرع * صنعت آن قرص اسفیل چند بید سترا زهر یک یک مثقال بزرسیمالیوس سه مثقال حب الغار سه مثقال
 زراوند ملحوج اصل فاونیا زهر یک در مثقال کوفته ریخته بعمل مصفی سه وزن ادویه بهر شند و هر روز یک مثقال با سنگنجبین
 بخورند دوائی هیک سند مسیح زمان والد ماجد آن مرحوم قدس سورة مجرب از برای صرع * صنعت آن قرص اسفیل قرنفل
 جوز بوا اسطوخودوس عود الصلیب بزرسیمالیوس از هر یک نیم درم چند بید سترا جند و از خطائی از هر یک دو قیوط
 کوفته ریخته بسنگنجبین عنصای و شراب اسطوخودوس از هر یک یک اوقیه سرشته دو حصه نمایند یک حصه را صبح با عمل
 پنج مثقال در کلاب و عرق افهنتین حل کرده بنوشند حصه دوم را آخر روز با کلاب سه مثقال نبات سفید و دودرم و تخم
 فر نشمشک بنوشند * دوائی دیگر از آن قدس سورة نافع از برای صرع مزمن * صنعت آن قرنفل جوز بوا عود قماری عود الصلیب

و ج ترکی زر نباد چنگ بید ستر قسط تلخ اجزا متساوی کوفته بپخته بمرکه عنصل سوشته روغن ناردین داخل کرده اند کی
 از آن را گرفته نشوق نمایند و باقی را بر سوطا نمایند * فصل در بیان اد هانی که اصل و عمود در آنها اسقیل است * دهن اسقیل که
 چون بکف هر دو پاها بمالند و کف پا را تا صباح بر زمین نهند از آن نعوذ تمام آورد و اگر تا یک هفته همین عمل کنند اعاده باه
 مایه همین کنند و اکثر مجربین مجرب دانسته اند و بجهت جمود اطراف و سرمازدگی و درد مفاصل و نقرس و درد گوش و صدق
 آن نیز نافع است * صنعت آن بکیرند اسقیل را و بکار دجوبی ورق کرده یک اوقیه و در چهار اوقیه زیت بچوشانند تا بپخته شود
 پس آن روغن را صافی نموده در شیشه نگاه دارند و بکار برند * دهن اسقیل مرکب نافع برای سکنه بلغمی و سبابت و فالج و سترخا
 چون بر سر مهرهای کردن و پشت بعد از تنقیه بمالند و چون بر عضو مسترخی و مبدأ عصب آن بعد از تنقیه بمالند بنهای صناع
 است و از برای درد گوش بلغمی و عرق النساء نیز نافع است و طلا کردن آن از برای عسرا لبول و رجوع پهلوها و معده و سوء
 استمرا و جشای حامض نیز * صنعت آن اسقیل تازه ورق کرده چهار اوقیه در یک من زیت السراج به پزند آنمقلد ار که چون بدست
 بمالند مضمحل شود پس خوب بمالند و بپالایند عاقر قرحاجند بید سترخا دل قسط تلخ فریون از هر یک یک مثقال مشک ترکی
 نیم مثقال سائید اضافه نموده نیکو مخلوط نمایند و نگاه دارند * دهن اسقیل تازه تمرینج راس بآن نافع است از برای سکنه و تنه
 باین دهن نافع است از برای فالج خصوص عتیق آن * صنعت آن بکیرند اسقیل تازه را ورق کرده در زیت اندازند و چهل
 روز در آفتاب گذارند پس بکیرند از آن مقلداری که سر را بآن چرب توان ساخت در آن اندکی موم زرد کد اخته
 بر سر تمرینج نمایند * و به نسخه دیگر بکیرند اسقیل تازه و بکار دجوبی ورق کرده در آب زیت کهنه به پزند تا مهران شود و آب
 در زیت نمایند پس صافی نموده در شیشه نگاه دارند و بکیرند از آن هر روز بقدری که سر را بآن چرب توان نمود و اندکی موم زرد
 در آن کد اخته بر سر تمرینج نمایند * فصل در بیان سکنجبیناتی که اصل و عمود در آنها اسقیل است * خواص سکنجبین اسقیلی
 از قول شیخ رئیس و غیر ایشان از اطباء گفته اند که غرغره به سکنجبین اسقیلی بتنهائی یا بایارج فیکرا بعد از تنقیه نافع است
 لیثو غس و سبابت و صرع را و نیز به تنهائی و یا با زنجبیل سوده مزوج نموده نافع است سترخا و فالج و لقوه را و آشامیدن آن مالمخلولیا
 و صرع و نسیان بلغمی و سترخا و فالج و لقوه را و شیخ رئیس گفته ازاد ویده نافع از برای صرع سکنجبین عنصلی است خصوصاً آنکه
 بیا شامند در زمستان هر روز شامتا مقلد اریک مثقال آب کرم و در تابستان با آب سرد و صمغ قندی گفته که اگر بوده باشد صرع
 بمشارکت قل مین یا ساقین یا هردو دست از ریخی بارد که مرتفع کرد از این اعضا بسوی دماغ علاجش در حال نوبت بستن فوق
 آن موضع است و کرم کردن آن موضع تا دفع کرد دسردی آن خلط و عضو و مادر حال غیر نوبت تنقیه بدن است از بلغم و تقویت مهر
 و دماغ و تسخین آن با آشامیدن سکنجبین اسقیلی با شراب اسطوخودوس و طبری در کناش خود که موسوم است بمعالجات بقراطی
 گفته هرگاه که بوده باشد صرع بمشارکت معده باید که علاج کرده شود اول مرتبه بفصل صافن در وقتیکه بوده باشد میان آن
 وقت و میان صرع ابعالی که ممکن باشد پس قی بغرما بید او را بعد از فصل اگر باشد آن شخص از کسانیکه ممکن باشد از راقی
 کردن و وقت نیز رخصت دهد قی کردن را مانند باین معنی که ذکر میکنیم بدین نحو ابتدا کند بخوردن ترب بانمک و خوردن و
 پس بخورد مرقه اسقیل باجی که بپخته باشند در آن شبت بسیار و ترب پس امر کن او را با شامیدن سکنجبین با آب کرم تا غشیان حادث
 شود پس بر مرغی را بروغن اسقیل چرب کرده با یارج فیکرا آلوده در حلق فرو برد و قی کند بقوت تمام و استعصار رقی
 شود و در روز متوالی قی فرمایند او را و از اول با نچه ذکر شد و روز دوم به سکنجبین عنصلی و آب کرم و آب شبت و آب ترب

که هر دورا با عمل و نمک جو شاییده باشند پس بعد از قی استراحت فرمایند و را چند روزی و پورهیز فرمایند و را از چیزهای
مضروی یک هفته و نیز نافع است از برای امراض دهان چون مضمضه کنند بان و قطع میکنند خون سائل از دهان را بجهت آنکه
قبض و نشف و طوبت از امور میکنند و مستحکم میگردانند و نه انهارا که بحرکت آمدن باشند و خوشبو میکنند دهان و نکبت را و
نافع است از برای بخور و آشامیدن آن نافع است از برای سد و چون بیا شامند از آن جلا میل هفت قصبه رنه را و سستی و رخاوت
آنرا زائل میکنند و صلب میگردانند و صافی میگردانند صوت را و تقویت صوت میکنند و صالح است از برای کسیکه بوده باشد
آنرا و جمع معدن و از برای کسی که طعام در معدن او هضم نشود و از برای صرع و سد و از برای کسی که غالب باشد بر مزاج
او مره سودا و از برای اختناق رحم و صلابت طحال و عرق النساء و تقویه عضو مسترخي لاغر شده و رنگ رو را نیکو میگردانند و
صالح است از برای آنچه مذکور شد هرگاه بیا شامند از آن هر روز ناشته اندک اندک و بتدریج زیاده کنند تا برسد بمقدار
یک اوقیه و نیم و نیز صالح است از برای استسقا و بیماریهای احشا که از سردی باشد و ریو تنگی نفس که از بلغم لزج باشد
* سکنجبین اسقیلی مسهل به نسخه شیخ الرئیس نافع از برای فالج و استرخا و جمیع امراض بارده بلغمیه عصبیه * صنعت آن مغز
پیاز عنصل پاک کرده دورطل زنجبیل را زیاده انیسون زیاده کرمانی بیخ انجلیان فجاج از خرما قرقا از خرزوفای خشک
پودنه صحرائی نعنای خشک از هر یک یک اوقیه فلفل دار فلفل تخم کرفس از هر یک دو اوقیه و دو قوناخواه کاشم سازج هندی از
هر یک نیم اوقیه قرد مانده درم بزرگ سداب شش اوقیه اجزای آنرا کوفته بیندازند در شش قسط سرکه عنصل و دو قسط عسل سفید
جید مصفی و یک قسط مثلث و همه را در حصین سبز لعل با ر کرده یاد رخم چینی یک هفته در آفتاب بگذارند پس صافی نموده
طایع کرده در ظرف چینی یا زجاجی نکاهند و جائز است استعمال این سکنجبین پیش از طعام و بعد از طعام * سکنجبین اسقیلی
تالیف آن مرحوم مجرب از برای فالج و استرخا و جمیع امراض بارده بلغمیه دماغ و اعصاب و مجرب است * صنعت آن پیاز
عنصل پاک کرده بکار چوبی ورق کرده بکرطل بزر از یانه بیخ انیسون تخم کرفس فجاج از خرما قردا خرزوفای خشک
زوفای خشک زرنبا دراز وند مد حرج افستین رومی با و زنجبویه پودنه صحرائی پوست زردا تر ج عاقر قرقا زیاده
کرمانی محروث نعنای خشک از هر یک پنجه رم فلفل دار فلفل اسارون شامی حاشا دارچینی عار شیشعان بزر سیسالیوس
نمک طعام راسن شقاقل بهمن سفید پوست هلیله کابلی آمله منقی قنطاریون دقیق از هر یک ده درم شیطان هندی صغیر
فارسی فاونیا قرد مانا قرقه الطیب قر نفل عود قماری جوز بوا کاشم از هر یک سه درم دو قرد بزرک غار بزرک سداب نانخواه
هیل بوا قرقه کبار از هر یک شش درم عنبر اشهب جل و از خطائی مجرب جنل بیل ستر زعفران از هر یک یک درم ادویه را سوای
عنبر و جل و از زعفران نیکو کوفته در سرکه عنصل دوازده رطل و عسل مصفی شش رطل و سیلان خرما و جلیجبین از هر یک
هه رطل و همه را در رخم سبز لعل دار چینی کرده سر آنرا بسته دو هفته در آفتاب بگذارند و هر روز در مرتبه آن را برهم زنند پس آنرا
نیکو بمالند و صافی نموده با تشک گذاشته و عنبر اشهب را در قند مضاعف حل نموده و جل و از زعفران را سوای
داخل کرده نیکو برهم زنند و فرود آورده در شیشه یا در مرتبان چینی نکاهند و در شربت یک اوقیه * سکنجبین عنصلی ساده شیخ
رئیس گفته که حمل کرده شده از برای اصحاب المبتولیا آنکه بنوشند هر شب قدری سرکه کهنه خصوصاً سرکه عنصل و گفته که امامین
میتروسم از غائله سرکه درین مرض مکر آنکه بوده باشد وثوق اعتقاد بر آنکه ماده آن متولد از صفرا می باشد و بوده باشد ماده
حار پس می باشد سرکه نافع از برای آن خصوصاً سرکه اسقیل و اما سکنجبین فرا گرفته از سرکه اسقیل پس آن نافع است از سرکه

خالص و از سرکه عنصل و نیز این سنگچین نافع است از برای نسیان بلغمی آشا میدان آن و گفته که هرگاه مخلوط کنند باین
 سنگچین يك مثقال چند بیل ستر سوده و بریزند بمسکوت نافع است او را * صنعت آن بکیزند سرکه عنصل نیم رطل و در
 نسخه دیگر یک رطل است شکر سفید مصفی یا عسل سفید مصفی هر کدام که باشد يك من و بپزند تا بقوام آید پس آن را از
 آتش فرود آورده سرد کرده در ظروف چینی یا زجاجی نگاه دارند شربت يك اوقیه این جزله گفته باید که بوده باشد وزن سرکه
 عنصل مساوی وزن شکر یا عسل هر کدام که بوده باشد و در نسخه شیخ رئیس در هر یک من صافی ده سیر سرکه عنصل داخل است
 * سنگچین عنصلي مرکب از استنباط آن مغفور مجرب از برای مالیدن و سوس سوده و خاصه و قتیکه بمشارکت طحال باشد
 * صنعت آن اقیهون کا و زبان جعد بادرنجبویه زراوند طویل قنطور یون دقیق بسفایج فستقی و زوق کل سرخ از هر يك شش
 مثقال فرنجمشك نهناع خشك پرسیا شان اصل المرس و یون چینی اوسا از هر يك سه مثقال پوست کبر چهار مثقال انجیر
 زرد بیست دانه اجزار اسوای اقیهون و بسفایج و ریوند چینی از آنها آنچه کوفته باشد نیم کوفته بسفایج را کوفته در کیسه کنانی
 کرده همه را در سرکه عنصل و آب خالص از هر يك در رطل يك شبان روز بخیمانند و اقیهون را در کیسه کتابی کرده
 نگاه دارند پس خیمانند آن مقدار که وزن آب برود پس فرود آورده مالیده صاف نمایند و کیسه اقیهون
 را در آن اندازند و یک شب بگذارند و صبح کیسه را نیکو مالند که تمام شیره و قوتش بر آید پس مطبوخ را گرم کرده
 و کیسه را فشرده در رکنند و چهار رطل شکر سفید و عسل متساوی یعنی از هر يك در رطل داخل کرده بقوام آورند و از
 آتش فرود آورده ریوند چینی را کوفته بمخته بآن مخلوط کرده برهم زنند و بگذارند تا سرد شود در ظرف چینی یا
 زجاجی نگاه دارند شربت يك اوقیه تا يك اوقیه و نیم * سنگچین عنصلي در جمیع افعال مذکوره از خل اسقیل و شراب
 آن نافع است خصوص از برای مالیدن و سوس سوده آن سودای بلغمی باشد و غرغره نمودن بآن بعد از تنقیه نافع است از
 برای لشر غس * صنعت آن بکیزند سرکه عنصل مذکور را با یک رطل عسل سفید مصفی بقوام آورند * سنگچین عنصلي دیگر
 مستعمل در معده های سرد و در مشایخ و رطوبت لزجه را دفع کند * صنعت آن بکیزند پوست پیچ را زبانه ده سیر و در سرکه
 عنصل مذکور نیم من و آب خالص نیم من بخیمانند پس یا تش ملایم به پزند تا بنصف رسد صافی نموده عسل سفید مصفی
 نیم من داخل کرده بقوام آورند شربت يك اوقیه با میغختج بد هند * سنگچین اسقیلي ساده مستعمل در مالیدن و سوس سوده
 سودای محترق از بلغم خالص یا بلغم با سودا مخلوط باشد و نیز این سنگچین نافع است سمات بلغمی را چون در آن ایارج حل
 کرده امر کنند عامل را بغرغره کردن آن اگر قار و بغرغره کردن باشد * صنعت آن سرکه اسقیل یک چهار یکمن عمل مصفی
 یکمن علی الرسم بقوام آورند * سنگچین اسقیلي ساده چون در صداع بارد مادی اراده تسخین و حرارت باشد و اصلاح خلطی
 که سبب صداع است باید که سنگچین اسقیلي بآب کرم بیا شامند صاحب آنرا تا بکورد موجب تلطیف آن خلط غلیظ و نافع
 است از برای صد آشا میدان آن و جالی تصبیه رنه است و سینه را صافی نماید و صالح است از برای ضیق النفس و ریو و سرفه
 بلغمی و از برای بخار و از برای اصلاح معده که سبب معده باشد بوجع معده و کسبیکه هضم نشود غل ادر معده از برای صرع و سوز
 و غلبه مره سود او اختناق و رحم و صلابت طحال و عرق النساء و نیکو کردن نیل بدن و قوت باصره * صنعت آن عسل سفید
 مصفی یکمن سرکه عنصل یک چهار یک بقوام آورند و سرد کرده در شیشه نگاه دارند صاحب اختیاران بدیعی گفته که اگر قند محلول
 و عمل سفید مصفی با المناصفه با هم کنند بهتر است * سنگچین اسقیلي به نسخه عیسی بن ماهویه نافع از برای استسقا و بهاریهای

بارد احشاً و ربو و ضيق النفس بلغمي و مفتوح سد ها است * صنعت آن سرکه عنصل و قند سفید متساوي هرد و راد و د یک سنگی
 با تش ملایم بجوشانند و کف آنرا بگیرند و چون بقوام آید از آتش برگیرند و بکندارند تا سرد شود و در شیشه نگاهدارند
 * سنگچین اسقیلی به نسخه قلانسی نافع از برای جساوه کبد و طحال و تفتیح سد ها و تقطیع اخلاط غلیظه و نافع از برای ضيق النفس
 و سعال عارض از رطوبت * صنعت آن بگیرند اسقیل سفید بکرطل و نیم و بکار د چوبی یا از قطعه زجاجی حلقه کنند و بیند از اند
 بران از سرکه خم رکهنه صافی پانزده رطل و به پزند با تش ملایم تا اسقیل مهر شود پس بپالایند و داخل کنند در بکرطل از آن
 بکرطل و نیم شکر طبرزد و در دیک سنگی با تش ملایم به پزند و کف آن را بگیرند تا بقوام آید پس از آتش فرود آورده و سرد
 کرده در ظرف زجاجی نگاهدارند * سنگچین اسقیلی معروف بسنگچین عنصلي مرکب نافع از برای عمر البول و درد پهلوی
 و درد معده و سوء استمرار و جشای حامض و جمیع علل اعصابی و امراض بارده مزمنه * صنعت آن بگیرند اسقیل پاک
 کرده در رطل زنجبیل را زیاده انیسون بیخ انجدان عاقر قرحا فقاخ از غریب دانه نهری نعناع خشک از هر یک یک اوقیه فلفل
 در ارفلفل تخم کرفس از هر یک یک اوقیه قرد ماناد و درم سد اب شش اوقیه تخم کزبری نانخواد کاشم سازج هند ی از هر یک
 نیم اوقیه نیم کوفته در شش قسط از سرکه عنصل و در قسط عمل مصفی و در قسط میخک در تغار سمی پاکیزه کرده هفت روز در آفتاب
 کند از اند پس بپالایند و در دیک سنگی کرده پزند و در ظرف چینی یا زجاجی نگاهدارند شربت ی یک اوقیه و این سنگچین را
 پیش از طعام و بعد از طعام توان خورد * صنعت آن سنگچین به نسخه امین الدوله که در جامع خود ذکر کرده بگیرند پیاز
 اسقیل سفید پاک کرده بکرطل و نیم و بکار د چوبی ورق کنند پس بگیرند زنجبیل زیوه کرمانی عاقر قرحا بیخ انجدان زوفای
 خشک بود نه نعناع خشک از هر یک پنج مثقال فلفل ده مثقال تخم جزبری کاشم از هر یک دو مثقال و نیم قرد ماناد و در مثقال سد اب
 شش مثقال سازج هند ی سه مثقال اجزا را تمام نیم کوفته با عنصل و در پانزده رطل سرکه انگوری بخشما نند پس بجوشانند
 و بپالایند و بازای هر رطلی بکرطل و نیم شکر سفید یا عمل مصفی داخل کرده بجوشانند تا بقوام آید * سنگچین اسقیلی
 مرکب به نسخه محمود بن الیاس شیرازی نافع از برای استسقا و امراض بارده احشاً و ربو و ضيق النفس و انتصاب نفس و
 سعال مزمن بلغمي و تفتیح سد های کبد و طحال و سقا چنیم زننده و مرده و فالج و لقوه و سرسام بلغمي معروف بلیث و غس و
 از برای نعیان بلغمي آشامیدن آن * صنعت آن سرکه عنصل ده من عمل مصفی سه من مثقال و من این مجموع را مخلوط
 کرده پس بگیرند اسقیل پاک کرده بکار د چوبی ریزه ریزه کرده یکمن زنجبیل را زیاده حلتیت عاقر قرحا پودنه بری
 از هر یک ده درم تخم کرفس زیوه کرمانی کروی از هر یک پنج درم نیم کوفته در سرکه عنصل مذکور انداخته یک هفته در آفتاب
 کند از اند پس بپالایند و در ظرف چینی یا زجاجی نگاهدارند و در نسخه دیگر سد اب خشک فلفل سیاه از هر یک ده درم
 داخل است * سنگچین اسقیلی مهمل بلغم به نسخه شیخ الرئیس * صنعت آن بگیرند سرکه عنصل یک رطل آب خالص در رطل
 پس بخشما نند و ران پوست بیخ را زیاده بیخ کرفس پوست بیخ کمر قویک سفید مذکور از هر یک سه درم یک شبانور و پس
 بجوشانند آن مقدار که در حصه برود و یک حصه بماند پس بپالایند و بوزن آن عمل مصفی داخل کرده بجوشانند و در
 دیک سنگی تا نزدیک بقوام رسد پس بگیرند مغز حب السلاطین و مغز خشک دانه آن مقدار که دانند صالح است از برای قوت
 شخص و در دوران سائیده در کیمه کتانی نازکی کرده دران اندازند و کیمه را دران دایم بمالند تا آنچه دران است برآید و چیزی
 دران نماند پس چون بقوام آید برداشته هر د کرده در ظرف چینی یا زجاجی نگاهدارند و در وقت حاجت استعمال نمایند

يك اوقيه آن را در نسخه ديگر قانون بجای وزن چيني كه حب السلاطين است ريوند چيني داخل است * سنگچين اسقيلي
 مهمل بلغم به نسخه ديگر * صنعت آن بگيرند هر كه عنصل يك رطل آب خالص دور رطل و بخيما نند در آن پوست بيخ كرفس
 بيخ باديان از هر يك ده درم تخم كرفس تخم باديان از هر يك دو درم و نيم يك شيان روز پس بخوشانند و ببالايند پس بگيرند مغز
 حب القوطم مقدار پنج استار و بگو بنك و در سر كه مذكور شيره كشيد و بوزن سر كه مذكور عمل مصفى داخل كرده بخوشانند و
 در وقت طبع مقدار بيست درم تربل سفيد كوفته بيخته در كيسه كتاتي بسته در آن ديك سنگي اندازند و لمحه بلمحه كيسه را بمالند
 و بفشارند تا كيسه تهيه گردد و بقوام آيد شربتى از ده درم تا پانزده درم * سنگچين اسقيلي مهمل تاليف حكيم سيد محمد مؤمن
 هرفه كه نه وضيق النفس و مواد بلغمي و سوداوي و رطوبه احشا را نافع است و تقويت معده كند و بجهت امراض با رده اعضاى
 عصبا ني و دماغ نافع است و تقويت دماغ كند * صنعت آن پياز عنصل پا ك كرده بگردد چوبى ريزه ريزه كرده ده مثقال زرفاى
 خشك اصل العوس كا و زبان پوسيا و شان اسطوخودوس غاريقون سفيد از هر يك پنج مثقال را زيانه نعناع خشك ايرسا از هر يك
 ده مثقال در يك ص و پنجاه مثقال هر كه عنصل و چهار ص و پنجاه مثقال آب خالص سه شيان روز بخيما نند پس بخوشانند تا
 بنصف رسد و ببالايند و با سه ص مثقال قند سفيد بقوام آورند و هر روز پنج مثقال تا ده مثقال آن را با آب مطبوخ پوسياوشان
 و امثال آن بنوشند * سنگچين اسقيلي كه كرده را از ريم پا ك كرد اند * صنعت آن پياز اسقيلي مشوي را زيانه نظرا ساليون
 صمغ البطم قصب الذريره بوك عليق را سن خشك اجزا را متساوى در نيم من سر كه و يك من آب بپزند تا به نيم من برسد و
 بمالند و ببالايند و با يك من عمل مصفى بقوام سنگچين آورند شربتى بيست درم * سنگچين اسقيلي زرفاى نافع از براى
 صرع * صنعت آن زرفاى خشك معترفا رهي بزر سيماليوس از هر يك ده مثقال شب در سر كه اسقيلي سه ربع رطل بخيما نند
 و صبح جو شانيله صافي نموده عمل مصفى يك رطل داخل كرده بقوام آورند شربتى يك اوقيه ابن نوح قمرى گفته بايد كه
 بيا شامانند اصحاب صرع و در زمستان اين سنگچين پس بد رستيمكه زائل گرداند صرع جمعى كنير را بجهت آنكه مقطع اخلاط
 لزجه غليظه است و نمى كند ارد كه متولد گردد در معده وسينه خلطى غليظ و اين بسبب آن است كه درين سنگچين سه قوت
 مى باشد كه باين قوتها تنقيه رطوبات ميكند يكي آنكه منقي و جالي است و دم آنكه ملين بطن است سوم آنكه مد رست و بايد
 كه آشاميد شود اين سنگچين در فصل زمستان اما در فصل تابستان بايد كه بيا شامند سنگچين عنصلي ماده را با شراب
 انستين و هر كه لطيف شد خلط باين تدبير پس پى در پى اسهال آن خلط نمايند بمسهلات هوداا كرسوداوي باشد ابر سهل
 مسيحي گفته كه سنگچين عنصلي عظيم النفع است از براى صرع زرفاى آن در زمستان و ماده آن با شراب انستين در
 تابستان * سنگچين اسقيلي زرفاى مركب نافع از براى صرع * صنعت آن زرفاى خشك معترفا رهي انستين رومي
 اسطوخودوس از هر يك پنج درم راب و هر كه عنصل بخوشانند كه آب برود و هر كه بمالند صافي نموده بگيرند از آن مطبوخ را ز عمل
 مصفى و شكر سفيد مصفى از هر يك يك رطل كه مجموع سه رطل باشد و بخوشانند تا بقوام سنگچين آيد شربتى يك اوقيه * سنگچين اسقيلي
 زرفاى مركب به نسخه ديگر * صنعت آن زرفاى يابس اصل العوس كا و زبان پوسيا و شان اسطوخودوس غاريقون خشك
 سفيد از هر يك پنج درم نعناع خشك را زيانه ايرسا از هر يك ده درم رادريك رطل هر كه اسقيلي و سه رطل آب خالص بخيما نند
 در تابستان و در زمستان سه روز پس به پزند تا ثلث بمالند صافي نموده در رطل شكر سفيد مصفى داخل كرده با تش
 ملايم بقوام آورند و در ظرف چيني يا زجاجي نگاهدارند شربتى يك اوقيه * سنگچين اسقيلي آشاميدن آن در ابتداى فالج

و خصوص با عرق بادبان ملطف بلغم است و مستعمل میگرداند خلط را از برای دفع و نیز نافع است از برای استرخا و سایر امراض
 بارده عصبی * صنعت آن بکیرند سرکه اسفیل ده رطل عمل مصفی سه رطل مثلث در رطل همه را مخلوط نمود و پس بکیرند
 پیاز اسفیل پاک کرده در رطل زنجبیل و از پانه حلتیت عاقر قرحا پودنه بوی از هریک پنجم درم تخم کوفس زیاده کرمانی گریبا
 اسطوخودوس از هریک دودرم و نیم همه را نیم کوفته در سرکه و عمل و مثلث مذکور داخل نمایند و در تابستان یک هفته در
 آفتاب گذارند و در زمستان دو هفته پس صافی نموده در ظرف چینی یا زجاجی نگاهدارند شربت یکه اوقیه * فصل در بیان
 شرابهای که اصل و عمود در آنها اسفیل است * شراب اسفیل تالیف آن موحوم از برای سکنه مجرب * صنعت آن حب بلسمان
 خرمل ایرسا جنطیانا پوست بیخ در دار که آنرا شجرة البق گویند سنبل الطیب قنطاریون د قیق صغیر فارسی شونیز و ج ترکی
 عود الصلیب فوة الصباغین از هریک دو مثقال همه را نیم کوفته یک شب در پیست آثار سرکه اسفیل و درون و نیم آب بخیسانند
 و روز دیگر بجوشانند تا به نصف رسد صافی نموده مویز سرخ منزوع العجم بیست و پنج مثقال داخل کرده باز بجوشانند تا مهرا
 شود بمالند و از پالایش پیا لایند پس حلتیت جاشیر سکنینج لمان ذکرمصطکی از هریک یک مثقال و در نیم زبیب و عمل یا ماء العسل
 رقیق نیم گرم حل کرده صافی نموده در مطبوخ داخل کرده عمل مصفی یک من اضافه نموده با آتش ملایم به پزند تا بقوام
 شراب آید فرود آورده سرد کرده در شیشه نگاهدارند و هر روز صبح ناشتا یک اوقیه آن را با عرق باد زنجبویه بنوشند
 * شراب اسفیل منقول از کامل الصناعه نافع از برای صلابت سپروز و جگر و تفتیح سده و تقطیع اخلاط غلیظه و رفع ضیق النفس و سرفه
 کهنه که از بلغم و رطوبت باشد * صنعت آن بکیرند پیاز غنصل یک رطل و نیم و بکارد چوبی ریزه کرده با پانزده رطل سرکه انکور با آتش
 ملایم بجوشانند تا مهرا شود پس صافی نموده در هریک رطل از آن یک رطل و نیم شکر سفید داخل کرده بقوام آورند و امین الدوله
 و جمعی از قدمایین ادویه را اضافه این شراب نموده اند زنجبیل زیاده کرمانی عاقر قرحا بیخ انجیل از زوفای خشک پودنه
 خشک نعناع خشک از هریک پنج مثقال فلفل سیاه ده مثقال تخم جزری کاشم از هریک دو مثقال و نیم قرد مانا دو مثقال سداب شش
 مثقال ساذج هندسی سه مثقال با عمل در سرکه بخیسانند و بجوشانند و درین صورت جهت علل عصبانی و امراض بارده مزمنه
 بنهایت نافع است * شراب اسفیل منقول از قرا بادین معصومی سرفه کهنه و ضیق النفس را سود دارد و طبع را نرم کند
 * صنعت آن انجیر زرد شصت عدد اسفیل مشوی هفت و نیم درم مویز پیلانه پانزده درم انیسون سه درم همه را در قندی
 آب و سرکه بخیسانند و تا سه روز بگذارند و پس از سه روز یک من دیگر آب صاف داخل کرده بجوشانند تا آنکه اجزاء مهرا شود
 پیا لایند و بارطلی عمل صاف بقوام آورند * شراب اسفیل تالیف حکیم میر محمد مؤمن نافع از برای سرفه کهنه و ضیق النفس و
 مواد سوداوی و بلغمی و سده احشاش و تقویت معد و دماغ * صنعت آن پیاز غنصل زوفای خشک اصل العوس کل کا و زبان پرسیاوشان
 اسطوخودوس غاریقون هشت سفید از هریک پنج مثقال نعناع خشک و از پانه بیخ سوسن کمبود قرد مانا از هریک سه مثقال در
 یک صل و پنجاه مثقال سرکه انکوری کهنه و چهار صل مثقال آب در سه روز بخیسانند و بجوشانند تا بنصف رسد پس صافی نموده
 با سه صل مثقال شکر بقوام آورند و هر روز از این شراب از پنج مثقال تاده مثقال با آب مطبوخ پرسیاوشان و امثال آن بنوشند
 * فصل در بیان غرغره هایی که اصل و عمود در آنها اسفیل است * غرغره نافع از برای لقوه * صنعت آن مرزنجوش صغیر
 عاقر قرحا خردل پوست بیخ کبر ا ناردانه حامض زنجبیل نیم کوفته جوشانیده صافی نموده سکنجبین غنصلی داخل کرده غرغره
 نمایند * غرغره دیگر نافع از برای لقوه * صنعت آن مرزنجوش صغیر فارسی عاقر قرحا خردل زوفای خشک مویز ج زنجبیل

غلغل از هر يك دو درم حب الومان حامض بریان كرده ده درم كوفته به سکنجبین عنصلی سرشته باب نیم گرم حل كرده غرغره نمایند * فصل در بیان اقراص اسقیل مستعمل در تریاق فاروق * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس گفته که واجب است اختیار اسقیل رطاب که مستحکم و سنگی باشد و نموده باشد بسیار کوچک و نه بسیار عظیم بجهت آنکه آنچه بسیار خورد است در وی رطوبت نباشد و سخت خشک باشد و آنچه بسیار بزرگ است در وی رطوبت فضلی بسیار باشد و آنچه متوسط معتدل است * و باید که ظاهر آن میل به رخی داشته باشد یا به بنفشه پس آنرا كوفته و روغن آنرا بکارد چوبی در و كرده بشمیر بکینند و نباید که آنرا بگل بکینند و مشوی کنند آنرا در یکی یا در تنوری که کرم تابیده و خاکستر آنرا بیرون آورده باشند بر روی خشتی بکینند یادار تا به نان پزی تانضج یابد پس بیرون آورند و بکینند مغز آنرا که نرم است و پوست بالای آنرا که سخت است دور کنند و نرم بگویند بنحویکه بوهم گردد و مخلوط کنند با آن آرد کرسنه و غیر اندر و ماخس ثانی آرد کرسنه و اصغاری اسقیل میکنند پس چون مخلوط کنند مشوی را بدقیق کرسنه باید که به سازند از آن اقراص نازک و دست را بروغن گل سرخ چرب نمایند در حین اقراص ساختن بجهت آنکه تیزی اسقیل را باز دارد و خشک کنند آنرا و نگاه دارند و منفعت مخلوط کردن آرد کرسنه با آن آن است که رطوبت آن را نشف کنند و بکندارد که متعفن شود شیخ آرد گفته اقراص اسقیلی که واقع میشود در تریاق فاروق نیز نافع است از برای معوم و ربو و عمر نفس و جهت جبر کسروا استسقا ببعیل است و اندک روی قوتی است که گرمی که در ورود هاتول کند پاک سازد و بکشد آنها را و مضرت زهرهای زیان کار را دفع کنند * صنعت آن به نسخه شیخ آرد انطاکی عنصل مشوی در عجن بگویند و مثل آن آرد کرسنه با آن مخلوط کرده شراب بر سرشند و اقراص سازند بعد از آنکه دست را بروغن گل چرب نموده باشند و بعضی گفته اند که این قرص را بعد از دو ماه استعمال نمایند و قوتش تا دو سال باقی میماند و بعضی بدل شراب مثلث کرده اند * فصل در بیان لعوق قاتی که اصل و عمود در آنها اسقیل است * لعوق اسقیل جهت ربو و ضیق النفس بارد بلغمی و جهت بلغم غلیظ لزج بغایت مفید است * صنعت آن پیاز اسقیل مشوی فرا میون بیخ سوسن کبود با عمل مصفی لعوق سازند و با آب مطبوخ حاشا و فودنج جلی و برنج سف استعمال نمایند نافع باد * لعوق اسقیل که سید امجدیل در ذخیره ذکر کرده سینه را از اخلاط غلیظه پاک سازد و ربو و هر فم بلغمی و ضیق النفس را نافع باشد * صنعت آن بکینند اسقیل تر و روغن و پوست سخت آن را بکارد چوبی دور کنند و در پاتیل سنگی یا نقرئی یا مسی تازه قلعی كرده با هم چند آن عمل مصفی یا تش نرم چند آن به پزند که اسقیل مهربا شود هر صبح يك كفچه از آن بخورند * لعوق اسقیل اقوی از اول * صنعت آن اسقیل مشوی خشك كرده سه درم ایو باد و درم فرا میون زوفای خشک از هر يك درم كوفته به سخته بعسل سرشته لعوق سازند و هر صبح ناشتا شش درم لعوق نمایند * لعوق عنصل منقول از قانون نافع از برای عمر نفس و تغذیه و رجع جنبین و صل * صنعت آن بکینند عصاره عنصل و عمل کف كرفته بر او برو بپزند و منعقد سازند و قبل از طعام و بعد از طعام هر وقت که خواهند لعق نمایند * فصل در بیان معاینه که اصل و عمود در آنها اسقیل است * معجون اسقیل که مختص است به علاج صرع * صنعت آن بکینند و ج ترکی و اسطوخودوس از هر يك پنج درم و كوفته پس بکینند اسقیل و طب و کوبیده آب آن را بکینند و داخل نمایند در آن مثل وزن آن عمل سفید مصفی و یا تش ملایم بپزند تا بقوام آید پس بکینند از آن سه وزن ادویه و معجون سازند با آن ادویه را استعمال نمایند از آن هر دو مثل بند قه متوسط * صنعت این معجون به نسخه سر قندیا در قرابادین خود بلیغ النفع از برای صرع نوشته بکینند اسقیل را و کوبیده آب آن را بکینند و داخل کنند در آن

عسل سفید مصفی و با تش ملایم بقوام آورند پس بگیرند عاقر قرحا بز و سیاهالیوس اسطوخودوس از هر یک ده درم
غاریقون هشت سفید پنجد رم قودمانا تازه حرف بابلی حلتیت طیب زراوند مک حرج حب بلسان غود بلسان از هر یک
دودرم و نیم خشتی که بیخ آن سریش است ده درم گوید بهخته در سه وزن مجموع ادویه عمل مذکور هر سه
استعمال نمایند * معجون اسفیل مقوی باه منقول از خط حکیم عماد الدین محمود شیرازی * صنعت آن اسار در دارچینی
منبل الطیب شده اند هیل مغز تخم خیارین از هر یک دو مثقال مصطکی زعفران بوزیدن مایه شترابی زنجبیل تودری زرد
پیاز عنصل مشوی تخم ترب تخم پیاز تخم تره نیزک جوز بوا بسباسه از هر یک سه مثقال بهمن مرخ بهمن سفید لسان العاصیر از هر یک
پنج مثقال خضیه الثعلب مصری خولنجان مغز چلغوزه مغز نارچیل معشر مغر کردگان معشر از هر یک ده مثقال ادویه را گفته
بهخته با سه وزن ادویه عمل مصفی مرتب نمایند و هر روز دو مثقال آن را با شیر کربا یا شیر کازمیش و نبات بخورند * اسفندقه و بکسر
همزه و سکون سین و فتح قاف و سکون نون و ضم قاف و سکون وا و و را میهمله آن را اسفندقه و اسفندقه نیز گویند و عربی و رل مائی
و بهندی پانی کی کوئی نامند و آن حیوانی است از بومچه بزرگتر و دست و پا دارد و شیخ الرئیس نوشته که آن و رل است که
در نیل بهم میرسد که صید کرده میشود در مصر بعضی کمان کرده اند که از نتایج تصحاح است و قتی که در خشکی تخم بگذارد
و نشو و نما بیرون آب در خشکی نماید اجوا لقاسم بن عبد الرحمن بیان نموده که در بلاد هند مشاهده کردم طولش بقدر دو
ذراع هوا حد نباله و عرضش زیاده از نیم ذراع و ملون مائل بزردي و میاهی و مؤلف شفاء الا مقام خضر بن عیسی مصری
مخصوص به بلد فیوم و دیار مصر داشته و بعد از آن در قاهره نیز و گفته فرق میان آن و رل بآن است که و رل در صحرا میباشد
و اسفندقه در کنار دریاها و رملیه و قریب بان و دیگر آنکه پوست و رل صلب و خشن است از پوست اسفندقه و راز اسفندقه نرم تر و خوراک
اسفندقه هم از دریا است از ماهیان و هم از خشکی حیوانات دیگر مانند عضایات و امثال اینها و این جمیع گفته مشاهده کردم در رودهای
آن بعد شکافتن شکم آن عضایات در ستانها نام یافته بود اکثر اطباء بیان نموده اند که در کنار نیل و قازم و بلاد هند میباشد
و آن مرحوم قدس سره قلمی نموده اند غلام آستان امیر المومنین عم خود در بلاد هند در دریای کنکا صید آن نموده و ماده
آن در رمل سواحل تخم خود پنهان میکند و زیاده از بیست بچه متکون میشود و آنچه احقر صید کرده بود در بطن آن زیاده از سی
تخم بود و گویند که ماده آن را در فرج و نر آن را در ذکرو خضیه آن شبیه است بخضیه خرم و خواص در جنس نر آن است
پس باید که در بهار وقت همجان قوت قبل از جفت شدن بماده صید کنند بلا توقف و تاخیر ذبح به نمایند زیرا که اگر تاخیر
کنند پیه و کوشت آن کد اخته و لاغر میشود و ضعیف میگردد قوت آن و هر قدری از دنباله آن را ببرند و دنباله آنرا تمام
بریدن خوب نیست زیرا که کوشت قریب بدنباله آن بهیار قوی الفعل میباشد و شکم آن را از احشای صیاده و خضیه و شحم
پاک کرده و نمک انباشته و دوخته در سایه در مکان معتدل معکوس آویخته و از گرد و غبار محافظت کرده خشک کنند و باید که در
صید بید یا نخل کد رشته بیاویزند که موش را با شحم آن محبت بسیار است و اگر آنرا آویزان نکنند خود را ساینده همه آن را
میسوزد و باید که آن مکان سایه دار باشد که آفتاب قوت آنرا نیز تغیر عظیم مینماید تازه غیر نمک بود آن کرم در دریم و تر در
اول و نمک بود آن در هم کرم و در اول خشک و بغایت مبهی است خصوص کوشت سره و حوالی کرده و پیه آن و گفته اند
بحدی مقوی باه است که بحسب شدت نعوظ و ادار منی شاید بمرتبه هلاک رساند خصوص که با طبع عس و عمل میل نمایند
و اطلاق آن بکا فور تخم کاهو میکنند و جهت فالج و لقوه و رعشه و خدر و کزاز و نقرس و ارجاع مفاصل و امراض بارده اعصاب و

تخمین بدن مفید و مضر بحسب وزین و مصلحتش ربوب حاضره و تخم کا هو و کا فور است و معین فعل آن غلبه عسل و عسل و شوا به
و نمید زبیب و ازین جهت گوشت غیر مصلح تازه آن را با یکی ازینها میخورند و مصلح آنرا کو پیده بزرده تخم مرغ نیم بوشت با تخم
جرجیر سائیده پاشیده می خورند و گفته اند که سقنقور انسان را میزند و طلب آب می کند اگر آب را یافت در آب می رود و اگر
نیافت بول میکند و در بول خود می غلطد پس هرگاه که چنین کرد در ساعت آن انسان می میرد و اگر انعام سمیت کرد و در آب
فرورفت قبل از فرورفتن سقنقور و یا در بول خود غلطید سقنقور می میرد و انعام صحت می یابد و شربتش تاسه درهم و بدلش
هکته صیداء و قضیب خشک کا و کوهی است و جمعی خصیة الثعلب مصری را بدل آن دانسته اند و اصلی ندارد و مهر یارس کویل که
طلای خون آن با هلیله و آمله تغییر رنگ وضع و برص میکند و چون نمک سقنقور را خصوص نمک پیه و سره آن را باد ارچینی سوده
بزرده تخم مرغ نیم بوشت پاشیده بخورند تقویت باه میکند تقویتی عجیب زیاده از گوشت و پیه آن روغن گفته که خوردن گوشت
آن مخن بدن است و نافع است از برای مفلوجین و ملقوین و مبرودین بعضی اطباء گفته که مصلح از گوشت آن نافع است از برای فالج
و بالجمله گوشت آن نافع است از برای امراض بارده اعصاب و اعضای عصائی خوردن آن * فصل در بیان جوارش تیکه اصل و
عود در آنها اسقنقور است * جوارش اسقنقور قوت باه بیفزاید و برودت کرده و سر را زایل کند * صنعت آن سره اسقنقور پنج درم
تخم هلیون تخم پیاز تخم شلغم اسپست تخم کند نا تخم جرجیر تخم انجیره مغز حبة الخضر الحان العصاره کنجد مقشر تخم ترب حب
الصنوبر کبار اسپندان از هر یک سه درم شقاقل مصری زنجبیل خولنجان دار فلفل از هر یک پنج درم دارچینی جوز بوا بهمن سفید
بهمن مرغ قضیب کا و کوهی خشک کرده براده نموده از هر یک دودرم خصیة الثعلب مصری ده درم اسقیل مشوی سه درم فانیل
بوزن مجموع ادویه را کوفته بپخته وزن نموده درهم کرده با سه وزن مجموع عسل مصفی بقوام آورده بسرشدن شربتی دودرم
ناشتا با مثلث یا با شیر و یا با شکر و یا با ماء العسل بخورند * جوارش اسقنقور دیگر از برای کسیکه شهوت جماع اوزایل شده باشد
بی نظیر است و بغایت مبهی بود و نعوظ تمام آورد * صنعت آن سره سقنقور علك رومی قسط شیرین از هر یک يك و نیم مثقال
هند قوقا شقاقل مصری تخم شلغم تخم زردک تخم پیاز سفید تخم کرسنه خصیة الثعلب از هر یک دو نیم مثقال فلفل سفید کنجد
مقشر دار فلفل زنجبیل و عفران از هر یک يك مثقال مغز سر کنجشک و مغز سر بزغاله شیر خواره از هر یک پنج مثقال مغز فلفل ذکر کاو
خشک کرده سو مان نموده از هر یک ده مثقال اسقیل مشوی پنج مثقال و در بعضی نسخها اسقیل داخل نیست بهتر آن است که
اسقیل را داخل نکنند که بخیار تلخ میشود ادویه کوفته بپخته مغزها را جدا کوفته و نرم نموده همه را با سه چنگل ان عسل صاف بسرشدن
و در ظرف کرده محکم کنند و اگر ظرف شیشه باشد بهتر است بعد از چهار روز که در میان جو گذاشته باشند مقدار دودرم تا چهل
روز با شیر کا و یا کرمیش یا ماء العسل یا مثلث تناول کنند و غذا نیکه با نخود و پیاز و تو ابل بپخته باشند بخورند و از
حموضات و بقولات بارده ملاحظه کنند * جوارش اسقنقور دیگر * صنعت آن سره اسقنقور تخم هلیون شقاقل مصری
بهمن سفید بهمن مرغ لسان العصاره فیرا از هر یک پنج درم زنجبیل تخم شلغم تخم یونجه تخم ترب تخم جرجیر تخم پیاز
تخم کز تر تخم کند نا خولنجان جوز بوا دارچینی فلفل بوزین ان پیاز اسقیل مشوی از هر یک سه درم تخم انجیره ده درم فانیل
بوزن جمع ادویه کوفته بپخته بعسل مصفی دو وزن ادویه بسرشدن شربتی دودرم تاسه درم * فصل در ذکر نسخه معاجینی که اصل
و عود در آنها اسقنقور است * معجون اسقنقور منقول از اکلیل محمد بن ذکریا جهت تقویت باه * صنعت آن سره اسقنقور ده درم تخم
پیاز تخم جرجیر تخم شلغم تخم هلیون شقاقل مصری زنجبیل بهمن مرغ بهمن سفید تودری مرغ تودری زرد تخم ترب لسان العصاره

اسفیل مشوی ابریشم مقروض مغز چلغوزة از هریک پنج روم پیه کرده اسفلقورده درم بزرالانجوره هفت درم جوزبوا بسباسه
قرنفل از هریک چهار درم زعفران سه درم کنجد مقشور بیست درم کوفته پیخته بعمل سفید خوشبوی مصفی سه وزن ادویه
مشرشته معجون سازند شربت بقدر احتمال با عرق جوزبوا * معجون اسفلقور به نسخه معین الدین طبیب باهرا قوت دهد و
نشاط زیاده کند و کرده و پشت و دل و دماغ را قوت دهد و نعوظ تمام آورد * صنعت آن سره اسفلقور پانزده درم شقاقل بهمین
بوزیدان سورنجان بسباسه قرنفل قضیب کار خشک کرده سوهان نموده حب الزلم مغز چلغوزة مغز حبة الخضر مغز نارجیل
لسان العصافیر و خولنجان قاقله کبار فرنجمشک صندلین خشخاش سفید کاوزبان و رقیق کل سرخ بادرنجبویه تخم هلیون اسارون
در ونج عقربی دانه هیل جوزبوا اشنه عود خام از هریک چهار درم زعفران خصیه الثعلب مصری از هریک ده درم کبابه چینی
معد کوفی زنجبیل زرنب تخم بادرنجبویه زرنماد مصطکی رومی تخم شبت ساذج هند ی حبر یشب کهر با بعد زرن محلول نیم محلول
از هریک سه درم موارید ناسفته پنج درم عنبر اشهب و دودرم مشک ترکی یک درم لعل دودرم یا قوت زرد یک درم زان
الشکر که خوب سوده و پیخته باشند درم اجزا کوفته جوارا بوسنک صاق نرم صلایه نموده بطریق مشهور بر سر شدن
و بقدر حاجت استعمال نمایند * معجون اسفلقور نوع دیگر منی بیغزاید و کرده و پشت و کمر را محکم سازد و مثانه را
پاک و نعوظ تمام آورد و دل و دماغ را قوت دهد * صنعت آن سره اسفلقور پانزده درم مغز پیسته مغز فندق مغز چلغوزة مغز حب
الزلم مغز کدکان مغز حب القلقل کنجد مقشور دارچینی شقاقل بهمین سرخ تودری سرخ و سفید مغز سر کنجشک بیخ با بونه حبسک
پورده مغز نارجیل مقشور از هریک پنج درم خصیه الثعلب مصری بهمین سفید از هریک ده درم زرنب زرنبا و خشخاش سفید زنجبیل
قرنفل بسباسه تخم بادرنجبویه از هریک سه درم خولنجان قضیب کار خشک کرده سوهان نموده ورق نقره محلول از هریک دودرم عنبر
اشهب یک درم مشک ترکی نیم درم عود خام دودرم اجزا کوفته پیخته بدستور متعارف با سه چند ان قند و عمل کف کوفته بر سر شدن
و در وقت حاجت مقل اردو درم استعمال نمایند و باید که نیم ساعت قبل از مجامعت بخورند * معجون اسفلقور به نسخه دیگر
در تقویت باه عظیم نافع است و فعلی عجیب و غریب در نعوظ و تقویت کمر و مجامعت از خوردن این معجون ظاهر میشود * صنعت آن
سره اسفلقور پانزده درم بهمین شقاقل قرنه بوزیدان بسباسه کبابه چینی خولنجان لسان العصافیر قاقله کبار و صغار سنبل
الطیب فرنجمشک قرنفل مصطکی رومی ساذج هند ی عنبر اشهب موارید ناسفته از هریک سه درم خصیه الثعلب مصری ده
درم قضیب کار خشک کرده سوهان نموده پنج درم عود خام تخم هلیون زعفران از هریک چهار درم معد کوفی زنجبیل بسده
کهر با از هریک دودرم مشک ترکی نیم درم لعل یک درم و نیم یا قوت زرد یک درم زرن محلول نقره محلول از هریک نیم درم
جزوا عظم سوده و نرم پیخته هی مثقال روغن بادام ده مثقال اجزا کوفته پیخته با سه چند ان عمل و قند کف کوفته معجون
سازند مقل از شربت از یک روم تادودرم است * اسود سالج نام مار سیاه است و بهند کالاناک نامند و را خورموم گرم و خشک
است و در غایت تجفیف گفته اند آنچه در هنگام بودن آفتاب در برج حمل خصوص از دهم تا آخر آن میل نموده باشند نشاید استعمال
نمود جهت شدت قوت همیت آن زیرا که حمل از برج ناریه است و بسبب شدت آن را برج ملتهب مینامند و اعمالیکه
در آن کرده شود نیز از آن تاثیر آن بمی رامت و در علت جن ام قوی الاثر و مالیدن پوست سوخته آن با روغن تخم کتان
که چند روز مزوج نموده کف داشته باشند جهت بوسیر که نه مؤثر دانسته اند * قطور مطبوخ پوست آن که در شراب
جوشانیده باشند جهت درد گوش و مضمضه چوشانیده آن در سرکه جهت درد دندان و تعلیق دندان آن که در حال

حیات کند با شند و بدستور تعلیق دل آن جهت رفع تب ربع نافع و اطه و روش و ذی مقر اطیس کویند که چون شکم مار از سر
تاد نباله شکافته احشای آن را بیرون آورده از شاه سقرم خشک که با آب خیس نموده نرم کرده باشند مملو ساخته محل شق را
درخته و آتش آویزند تا پخته شود پس آن شاه سقرم را بوی برص ضام نمایند بعد از یک شما نروزش بکشایند بالکلیه زائل کند
و مجرب است و روغنی که در آن دندان مار و سوز زهره آن جوشانیده باشند طلای آن جهت جذام و تالیل سریع الاثر
است و امین الدوله از محمد بن احمد نقل میکند که استعمال زهره مار در هیچ اموری خوب نیست و از سموم قتاله است و تعلیق
شاخ مار شاخدار جهت رفع تب غب مؤثر است و تعلیق سلحه الحیه که عبارت از پوستی است که مار هر سال می اندازد بر ورک
زنان موجب سرعت ولادت است و بخور آن مسقط جنین و مجفف دانته بوا میر و تخم مار را چون با سرکه و بوره سائیده
طلایند جهت رفع برص تازه مجرب دانسته اند و اکتحال پیه مار مانع نزول آب است * دهن اسود سالیخ نافع جهت جذام
و تحلیل خنازیر و رویانیدن مو در از کردن آن و دفع تو بیا و استرخای سفید مجرب دانسته اند طلای آن را * صنعت آن بکیرند
دو عدد مار سیاه را با چهار رطل روغن زیتون یا کنجد در ظرف مس کرده سر آنرا مسدود کنند که بخار آن بیرون نرود
و بپوشانند تا مهر اشود پس صاف نموده استعمال نمایند * رما دا سود سالیخ طلای آن با روغن زیتون جهت تحلیل خنازیر
و با سرکه جهت داء الثعلب و داء الحیه و اکتحال آن با عمل بغایت مقوی با صره است * صنعت آن بکیرند مار سیاه خا نکیر را
و زنده در کوزه کرده سر آنرا محکم نموده در تون حمام گذارند تا محرق شود پس بر آورده استعمال نمایند * طبع اسود سالیخ
طلای کردن آن بر بدن بجهت جذام مفید است * صنعت آن بکیرند اسود سالیخ را و بکشند چنانچه افعی را میکشند و پاک کرده
در دیک نهند و هشت اوقیه خل خم و یک اوقیه آب در وی کنند و شیطرح هند ی و بیخ لوف از هر یک دو اوقیه در وی افکنند
و با آتش نرم بپزند تا مهر اشود پس بپالایند و موی سر و روی را تراشیده سه روز این طبع را طلا کنند بعد از آنکه ادویه که
در آن گوشت افعی باشد خورده باشند و نفع این طلا آن است که پوست تپا شده را دور میکنند و پوست و گوشت درست
میر و یانند * باب الالف مع الشین المعجزة * * اشتر غار معرب اشتر خا فارسی است و بیونانی اناریون بشای
مثلثه و فرا نیون و اهل مصر فاح و عبری زنجبیل العجم و زنجبیل الفارس و شوکه الیمال که تاویل اشتر خا راحت و آن بخشی
است شبیه با نجل ان خراسانی و غیره نجل ان است و قریب با نجل ان است در طبع کرم و خشک است در آخورد رجه موم
جزم آن بطبی الهضم مغشی و لا ذع وردی است از برای معده و دیر میماند در آن و بهترین آن سرکه پرورده آن است و آن
جالبی معده از رطوبات است و منقعی آن و منبه اشتها ی طعام و مفتخ مد ها و مد ربول و با قوت تریاقیه و مسخن معده و مشهیه و هاضم
است و چون دیر بماند قریب بخل عنصل میگردد در خاصیت و خوردن یک مثقال از جرم آن مد ربول و جهت تب ربع که
از ماده باغمی عفن باشد یا باغم عفن مخلوط بعود او نافع بود مسخن معده و جالبی رطوبات آن و دافع یرقان و اسهال مراری
و خلفه و ضرر سموم بارده و وجع مفاصل است و گفته اند که منبت آن خراسان و نیشوار و کوهستان موصل و بغداد و آذربایجان
است بهترین آن خراسانی و بهترین خراسانی آن صافی باریک خالی از زردی و سیاهی قلیل المار و معتدل الجرم کم کره با اندک تیزی
و بشامت و مغشوش میماند آن را به بیخ انجدان و بیخهای مشابه آن و چون زیاده از آن خورده شود قی می آرد و به سبب دیری
هضم را نحه آن بجشا ظاهر میشود و بعضی گفته اند که ظهور را نحه آن بجشا تا مدت بی سبب بطور هضم آن نیست بلکه به سبب
نفوذ و غوص قوت آن است در جرم معده شیخ داود گفته در قسم میباش طویل و غیر طویل طویل آن معز و فیه بشارب جهمر است

و این ردی است و فرق میان آن و میان باد آوردن آن است که تخم آن کوچک مشهور و ریزد ما بعضی قریه است و مشهورند تر تازان
آن را مانند خس و تخم آن زرد و سفید میباشد و آن را خارهای طولانی و در آن تلخی و قبض میباشد و بهترین آن آنست که
از بر موده می آورند و طلای آن با سرکه جهت تحلیل او را م بارده و تسکین دردها و عرق آن جهت علل کبد و کوره و طحال
نیکی است و شربت آن از جرم تاد و در هم و از سرکه آن تا پنج مثقال و از عرق تاسه اوقیه و بدل جرم آن انجیران و بدل سرکه
آن سنگنجبین و مضر است بکوره و مغنی و مصلح آن سنگنجبین و شراب غوره و شراب ریاس است * صنعت خل اشتر غار بکیرند اشتر غار
را و ریزه ریزه کرده در سرکه انکوری اندازند و چهل روز در آفتاب بگذارند پس استعمال نمایند و این سرکه بهتر از سرکه عنصل
است * سنگنجبین خل اشتر غار نافع است از برای برودت معده و احشا و هضم طعام و دفع ریا و نفخ و تریاق موم بارده و
مد رطوبت و زایل کننده برودت رحم و صلابت طحال است و از برای حمیات بارده بلغمیه و حمی ربع و بالجملة منافع بسیار دارد
* صنعت آن بکیرند غسل سفید خوشبوی فائق دور ظل و چهار رطل و نیم آب در آن ریزند و بجوشانند و کف آن را بکیرند
تا دیگر کف نیارود و یک رطل خل خمر که اشتر غار در آن پرورده باشند بطریق مذکور در آن ریزند و با تش ملائم بقوام آورند
پس سرد نموده در شیشه ها کرده و هر آنهارا بسته عند الحاجة بکار برند شربت بی ده درم * عرق اشتر غار جهت کوره و سپوز
و جگر نافع است * صنعت آن دو قسم است قسم اول آن است که اشتر غار را ریزه ریزه کرده شب در آب بخیمانند و صبح بطریق
کلاب عرق کشند قسم دوم آنکه اشتر غار را در سرکه پرورده پس از آن سرکه و جرم اشتر غار بطریق تصعید مقطر نمایند و این
عرق سپوز را به نهایت نافع است * اشق معرب اش و شج به تشیل جیم نیز آمده که معرب باشد از اشق فارسی و بفارسی
اوشه و گلیانی نیز و بیونانی انا نقون بئای مثلثه بعد از همزه و نیز امونیا قن و بعض گفته بونقش و بلغث مصر قنا و شق و کلج نامند
شیخ الرئیس گفته که آن صمغ طرثوث است و لذایق اندک هب مینامند و گفته اند نرم میکردند آن را مانند تنکار و بغلادی
گفته که توهم و غلط کرده شخصی که آن را صمغ طرثوث دانسته و آن صمغ درختی کوچک است منابت آن اکثر بلادی است که حرارت
و برودت در آن غالب باشد مانند شام و دیار ربیع و انطاکی گفته درخت آن مابین نبات و شجر و ساق آن باریک مزغب مائل
بسفید است و کل آن مابین سرخی و زردت و در جمال کرج میشود نه شام و نه زدن تیغ حاصل میشود و بهترین آن سفید صاف
خالصی از چوب و سنگ ریزه نرم سریع الانحلال است و مغشوش به سکیننج مینمایند و فرق بزرگی رنگ مغشوش است و بحالتیت
نیز و فرق بموی آن است و خالص آن دانه های بزرگ متکاثف صلب تلخ طعم قریب بموی چند میباشد و آن کرم در اول
ثابت و خشک در آخر اولی با قوت تحلیل و تجفیف قوی و لذع کمی و تفتیح بسیار بکدی که جاری میکند خون را از افوا و عروق
داخل کرده میشود در مسهلات جهت اصلاح عمل آنها زیرا که با قوت تلیمین و جذب از عمق بدن و جالی و مفتوح مدجک و سپوز
و افوا و عروق است و اکثر آن ملین خشونت اجفان و جرب و جالی بیاض و شعیره و جالب رطوبات و قروح غائر عین را
مفید و خوردن یک مثقال آن با ماء الشعیر بطریق لعوق اندک اندک و با عمل جهت ربو و عمر نفس و نفس انتصاب و
خناق بلغمی نافع و لعوق نمودن با ماء الشعیر نیز منقح قروح حجاب و مره هود است و نیز با عمل جهت صرع و فالج و خدر و
تنقیه رطوبات سمیه و عسر بول و دفع ضرر ادویه مسهل و خیسار نیده مقدار نیمه رم تا یک رم آن در مطبوخات مناسبه یا در آب
کرم به تنهایی جهت درد تهیکه و ورکین و کمر و عرق النساء و تحلیل ریا و معده و صلابت طحال و کبد و اسهال بلغم غلیظه لزج و ماء
اصفر و تفتیح حصاة و اخراج جنین و کشتن کرم امعا و حب القرع واد رار فضلات و رطوبات نافع و با سرکه جهت سپوز و ضما دآن

جهت تلین صلابات مغاصل و با سرکه و نظرون جهت خنایر و سلعه و تحلیل صلابات و با غسل و زفت متعال تشنج مغاصل و با سرکه
 و بوره و روغن جهت اعیای امتلائی و عرق النسا حاد از مواد بارده و با سرکه جهت شعیره پلك چشم و قوبا و با زیت جهت کلف
 و بهق و آثار جلد و نیز با سرکه جهت ورم جگر و سپرز و استسقا و صلابات انثیمین و شیخ رئیس گفته که خوردن آن با طلا و مرمری
 باد زهر سموم است خصوص سمی که آنرا طعیعون مینامند و غرغره آن با آب کرم جهت تحلیل و جذب رطوبات و بلاغم از دماغ
 و تنک و خنجره و خناق سوداوی و بلغمی و مرهم آن جهت تحلیل ا ورام و نضج آن و خوردن گوشت زاید فاسد نافع و حمل آن
 جهت اخراج جنین و در اطمینان و اختناق رحم نافع و با لجمله منافع بسیار دارد هم مفردا و هم مرکبا با ادویه مناعیه و اکثار
 آن مورت بول الدم و ادراخون و مضر بعهده و مصلح آن انیسون و بکرده و مصلح آن زونا و کم استعمال نمودن آن و شربت آن از نیم
 مثقال تا یک مثقال و بدل آن سکیمینج است یا جا و شیر یا بر موم شیخ رئیس گفته اند همین با آن طارد هوام است و چون خلط کرده
 شود بسعد و زیت و قریب کرده شود بهوام می کشد آنهارا * امراض الراس الد و ار و السد و الصرع و الغالج و الاسترخاء و اللقوه
 و التشنج و الخدر * شیخ رئیس و دیگران گفته اند غرغره با اشق محلول در آب کرم فرودمی آورد بلاغم بسیار از دماغ و اعصاب دماغی
 بسوی دهان و تحلیل میدهد رطوبات و بلغم را از دماغ لهذا نافع است امراض دماغی بارد رطب را و از انجمله د و ا و رس و ر و فالج و
 استرخاء و لقوه و آنچه جاری اینها است و آشا میدان یک مثقال آن باماء الشعیر و تخمسی بدان و همچنین باماء العمل جهت
 صرع و با غسل جهت فالج و فالجی که با آن میل میکنند کردن بسوی پشت و همچنین برای تشنج رطب و امتلائی و خلل جهت آنکه
 اسهال بلغم می نمایند و مواد آنهارا دفع می سازد و شیخ رئیس گفته که مقل را آشا میدان ازان اقویا را یک مثقال و متوسطین را یک
 درم و ضعفا را ربع درمی و قریب با آن و آشامیده میشود ازان مقل را کرسنه در چهار رونیم اوقیه غسل مصفی و گاهی آشا میده می شود
 در طبیح زوفا یا طبیح انجلان پس نفع می بخشد تشنج رطب امتلائی را و مقل را شربت آن برای خلل و درم است * فصل در
 نفع مراهمی که اشق اصل و عمود است در آنها * مرهم اشق جهت بردن گوشت زائد و رویا نیدن گوشت تازه بتهایت مفید است
 * صنعت آن بکیرند اشق دو مثقال و نیم کوفته در سرکه انکوری بخیسانند و در هاون سنگی بدسته بمالند و صافی نمایند پس بکیرند موم
 زرد غیر مستعمل و در روغن کنجد کک اخته اشق را داخل کرده در هاون بدسته بمالند تا هموار شود و استعمال نمایند * مرهم اشق
 قروح خمیشه را نافع بود و گوشت فاسد را بخورد و قروح گوش را بنهایت مفید است * صنعت آن اشق کنک را زهر یکی شش درم
 زنجار عراقی سه درم بوره ارمنی پنج درم با غسل مصفی بطریق معمول مرهم سازند و بر زخم گذارند و در قروح گوش فقیله را با آن
 آلوده کرده در گوش گذارند و اگر فقیله بر موضع زخم نهد در ماء العسل حل کرده رقیق نموده در گوش چکانند * مرهم اشق
 تالیف قذوة الاطباء السید السند والد ما جل آن مرحوم قدس سره جهت جمیع جراحات حلثیه و قذیه مزمنه نافع * صنعت آن
 اشق کثیرا زهر یک چهار درم و نیم کوفته بخته بمرکه انکوری بخیسانند در هاون بدسته بمالند تا هموار شود و کافور
 قیصوری دم الاخوین مر داسنک کلنار فارسی اقا قیا حاض مکی شنجرف توتیای کرمانی مغسول از هریک یک مثقال کوفته
 بخته سه مثقال موم غیر مغسول را در بیست مثقال روغن کک و کک اخته ادویه با آن مرشته در همد سفید تخم مرغ داخل
 کرده در هاون سنگی بدسته بمالند تا هموار شود و بکار برند * مرهم اشق دیگر فضول ردیه و لجم زائد را بخورد * صنعت آن بکیرند
 اشق یک ارقیه و نیم و در سرکه انکوری بخیسانند تا حل شود پس در هاون سنگی بدسته بمالند تا مثل لعوق گردد و زنجار
 مصنوع از سرکه نه از نوشادر زبراکه زنجار مصنوع از نوشادر در مقروح اسهال نرم سوده داخل نمایند تا بکردد مثل قوام مسکه

و استعمال نمایند * مرهم اشق منقول از مجربات حکیم علی کیلانی جهت انضاج و مایمل عصره الانضاج و خنایر و تحلیل
اورام صلبه * صنعت آن اشق کبریت زرد خالص تخم انجوره زراوند طویل مقل ارزق اجزاء متعاضی مقل و اشق را در روغن
زیتون بکند و باقیروطی که از موم زرد و روغن زیتون ساخته باشند بیا میزند و ادویه را با آن ممزوج کرده نیکو
بمالند تا مرهم شود و نوشته که ما گاهی اشق و مقل را با عصاره برگ خطمی سرخ حل میکنیم و ادویه را با آن خلط میکنیم
در تحلیل صلابات رحم و امثال آن بغایت نافع است و قوی العمل و جهت اذابت و تحلیل او را مطلقا بجای عصاره برگ
خطمی سرکه انکوری تند مینمایم و مجمل این مرهم نظیر خود ندارد جهت تحلیل ریاح محتبسه و اکثر قروح و جروح مثل زخم
گلرله و غنبار و شمشیر و کار دو مثال اینها نیز مفید است * اشنه بضم همزه و سکوشین معجمه و فتح نون و هالفت عربی است
و بغار سی دراله و دوالک و درالی و یونانی ابرویون و ابویون و بهندی چهار بوا و چلیره و اکسیر و گفته اند که بهندی
سرخ و بعربی شیمه العجوز و مسک القروند نامند و آن چیزی است شبیه بویسمای نهایی باریک و پهن با هم پیچیده و درهم بافته
و بر شاخهای درخت بلوط و صنوبر و سائود رختهها متکون میشود و بهترین آن سفید خوشبوی تازه و زیون ترین آن سیاه
آن است شیخ رئیس گفته در آن بودت کم فاقریست و قبض باعث ال و بعضی کان کرده اند که در ازل کرم و خشک در درم
است و جالینوس معتدل در کرمی و سودی دانسته و آنچه از درخت بلوط بهم میرسد سرد است و مجموع آن با قوت قابضه و
محکمه و ملینه است مخصوص صنوبری آن و مفتوح است رحم و مد و حیض و مقوی پاه و مغروح و مقوی معده و دل و جگر ضعیف است
و جهت دفع غشیان و خفقان و حفظ روح حیوانی و ازاله اعیا و سنگ مثانه مفید و بسبب عطویتی که دارد ملایم جوهر روح و
مقوی آن و بسبب قبضی که دارد موجب متانت روح است و به لطافتی که دارد زود نفوذ بقلب میکند پس باین اسباب و
نیز بالخاصیه مقوی قلب است و آشامیدن طبع آن موجب سرور نفس و تقویت روح حیوانی و متانت و حفظ آن است و زائل
میکردند خفقان را و نشستن در طبع آن جهت تسکین درد ها و اورام حار و صلابت مفاصل و وجع رحم و ادرا نمودن
حیض و ضامد مسبوق خیسانید آن در آب جهت تقویت اعضای ضعیفه و مسترخیه و لحوم لینه مانند بنا کوش و کنج ران و زیوبغل
و امین کتفین و رفع آلام حار و آنها و تلیمین صلابت و ردع اورام و تقویت جگر و دفع بد بوئی زیوبغل و با سرکه جهت سپوز نافع
و بنهایت منوم اطفا است و چون در روغنهای مناسبه اعیانند و یا بجوشانند و بمالند جهت رفع اعیان و تحلیل او را م
و در در آن جهت بد بوئی زیوبغل و اکتحال آن جهت تقویت چشم و قطور نفیع آنچه از درخت بلوط باشد جهت حموت و حرارت
چشم مفید و بخور آن جهت اختناق رحم بغایت نافع و مضربا معار مصلحش انیمون و قد رشربتش تا سه درهم و بد لش قرد مانا
بوزنش و داخل خشمونیها و ارکجه و غالیه مینمایند * امراض الراس الصداع و الشقیقه و السهر و السکته و الصرع و اختناق الرحم
* بخور کردن آن نافع است از برای صداع و شقیقه و چون بنشینند آن را در شراب و یا شامند آن شراب را خواب غرق می آورد
و تکوین گرفتن دود آن در بینی نافع است از برای سکنه و صرع و در رحم برای اختناق آن و بوئیدن و آشامیدن آن نیز نافع
است از برای صرع * دستکوبیدن اشنه چون اراده کرده شود کوبیدن آن سزار آن است که آن را با آب تر کرده پس بکوبند
تا کوبیده شود و الا خشک آن کوبیده نمیشود * چوارش اشنه منقول از حکیم جعفر نافع از برای بوا سیو و تقویت معده و دفع ریاح
و تقویت باه و تقوی مزاج * صنعت آن اشنه سنبل الطیب بهمن سرخ بهمن سفید قاقله کبار قاقله صغار زر نماد قرفه ساذج هندی
دارچینی از هر یک پنچول رم کوفته بپخته با سه وزن ادویه غسل مصفی سرشته معجون سازند شربت از یک رم تاد و درم اگر در

مزاج ضعف باشد دارچینی و چوب چینی از هر یک دو ماشه تا چهار ماشه اضافه نمایند * دهن آشفته کرم است و جمیع امراض
یافته را عیارا نافع است * صنعت آن آشفته تازه خوب مشمت مثقال در نیم من آب صاف یک شبانروز بخیهانند پس بجوشانند
قایم ثلث آب بماند خوب بمالند و صاف نموده روغن چنبیلی خوشبوی تازه چهار چند ادویه داخل کرده بجوشانند بآتش
ملایم تا روغن بماند و آب بموزد پس این ادویه را نرم نموده داخل نمایند مشک خالص ز باد شسته عطر کرنا که بهار نارنج
است از هر یک سه مثقال عنبر اشهب کافور خالص از هر یک یک مثقال زعفران شش مثقال لادن عنبری شسته شانزده
مثقال در شیشه نکاهند و عند الحاجة بکار برند * دهن آشفته دیگر که همان منافع دارد * صنعت آن آشفته پنج استار قسط
فلج ده درم سلیخه قصب الذریوه از هر یک سه درم مرما حوزد درم میعه سا نله پنج درم روغن مورد سادۀ یکرطل و نیم درم نخله دیگر
بجای روغن مورد روغن کنجد یا زیت انفاق است بوزن روغن مورد ادویه را نیم گرفته در سرکه انکوری بخیهانند و سه روز متوالی
بکندارند پس صاف نمایند و روغن را در آن داخل کرده بجوشانند تا سرکه رفته روغن بماند در شیشه نکاهند و در نیم
دهن نافع است از برای فالج و استرخا * عرق آشفته سادۀ مغروح و مقوی قلب و باده و سریع النفوذ است بقلب و موجب سرور و
مقوی روح حیوانی و مزید خفقا است * صنعت آن بکیرند آشفته یک من و سه من آب داخل کرده عرق کشند بدستوریکه در
اترج ذکر شد و ده مثقال آنرا بنوشند * باب الالف مع الطاء المهملة * اطریه بفتح حمزة و سکون طای مهمله و کمرای مهمله و
فتح یای مثناة تحتانیه و هاء بقره می آش آرد و آش رشته نامند محمود منجری گفته که اطریه طعامی است متخلف از عجین که بویده
باشند آنرا باریک باریک و آنرا بفارمی رشته نامند و اطریه از اغذیه معروفه است و شامل ماهیچه و رشته و بغرا و غیرها از اقعام آن است و
غذای صالح است از برای حار المزاج و کسیکه محتاج بغذای متین باشد و نافع است از برای معال هرگاه نبوده باشد به سبب خلطی و آن
انواع است اگر آرد کنند خالص سازند بدین قسم که آرد را با نمک بقل ضرر و در آب خمیر سخت نموده بر روی تخته پهن کرده
رشتهای بهیاریک طولانی از دم کارد به برند و هر قدر که خواهند در آب کرم جوشان یا در آب یخنی کرم جوشان یا در آب
قلیه جوشان بریزند و طبع نمایند تا پخته گردد و دو طعم خامی آن زائل گردد و مصالح حاره و فایده بقل ضرر و داخل کرده فرود
آورند و تناول نمایند و آن را بفارمی آش رشته و بترکی اوماج نامند و اگر آن را آمد و رویا مربع و یا با شکل دیگر بویده
بهمان قسم طبع نمایند آن را بفارمی آش بوک و ماهیچه و بغرا و غیرها و بترکی طماج کوبند و اگر خمیر آن را از آرد سمید
اندک نرم ساخته از قمع مورخ تنگ بکندارند بدین قسم که خمیر را در جوف قمع پر کرده بدست یا بالتی زور نمایند تا از
مورخهای قمع مثل خیاطه خمیر باریک شده بیرون آید یا آنکه بکف هر دو دست مالیده مثل تارهای خیاطه باریک سازند و خشک
نموده عند الحاجة بکار برند و این را بعربی شعیره و بهندی سیمونین نامند و این را عند الحاجة اولادین روغن در ظرفی بریان
مینمایند تا اندکی سرخ و برشته گردد پس آب بقل ضرر و داخل کرده دم دهند تا پخته شود پس روغن کا و تازه برشته
نموده شیر تازه و روغن جوشانده بران ریخته قند بران پاشیده مخورند و کاهمی از آرد جونیز بقسم اول یا دوم برای صاحبان
حمیات حاده و دق و سل بیکوشت بآب خالص ترتیب میدهند و در قسم اول کرم در اول و با رطوبت بسیار است و بیکوشت آن
را که آش یوان کوبند جهت مرضی و با کوشت جهت اصحاب بعضی امراض که خوردن کوشت در آن مناسب باشد و ضرر
نداشته باشد مفید و لیکن بطی الهضم و الانحلل است جهت فطیر بودن خمیر آن و نزد بعضی بی خمیر مایه آن همک تراست و
نیست چنین و قسم دوم آن از قمع اول سنگین و بطی الهضم تر آن است و مصلیه آن هود و فلفل و روغن بادام شیرین است و چون انضمام یابد

غذای بیماری از آن بهم می‌رسد و جهت خرفه و رجوع هیمه و خشونت آن و حلق و قرحه امعا و مثانه و لاغری کرده نافع و مریخی معدی بارده
و چون در آن برگ خرفه یا اسفناخ با روغن بادام پخته باشند جهت امراض مذکوره موافق تر و ملین بطن است و آنچه از آرد جو سازند
مرد و بارطوبت بسیار و از همه بطبی الهضم و الانحدار و قلیل الغذا تر و کافیه در دو قسم اول از برای صفراوی مزاجان و یا جهت زیاده
لذت بعضی از حموضات مناسجه مانند کشک یا ماست و یا سرکه و یا آب لیمو و یا غوره و یا انار و یا آلو و یا زرشک و یا امثال اینها با اندک
شیرینی چاشنی گرفته ترتیب میدهند و این قسم را آش با قاتق مینامند بطبی الهضم تر و مسدد و مولد بلغم غلیظ است و مصلحتش
ثوم و ادویه حاره است و بعضی جهت رفع اسهال و حبس طبیعت با ادویه قابضه مثل آب سماق و به ترش و کشک بریان و امثال
اینها ترتیب میدهند و گفته اند که اطریه متخلف از خمیر آرد کندم صالح است از برای حار المزاج و کسیکه محتاج بغذای متین باشد
و نافع است از برای سعال هرگاه نبوده باشد سبب آن از اخلاط و آنچه با گوشت باشد کثیر الغذا و مرطوب و مسمن بدن است و همچنین
باشیر و شیرینی آن مولد خلط غلیظ و آنچه از آرد برنج سازند سبک و سریع الهضم و قابض * و نوع دیگر که آنرا بغارهی رشته قطائف و رشته
خطائی نامند و آنرا از آرد برنج یا نشاسته سازند بدین نحو که آرد برنج یا نشاسته مخلوط با آب کرده صاف نموده در قمعی که سوراخهای
باریک داشته باشد کرده و پاتیل مسمی یا میننی مسمی را بر آتش کد داشته که خوب کرم گردد پس آن قمع را بیک سمت گرفته بحرکت
تمام بران بغاصله یک شبر یا کمتر بگرداند تا مانند رشتههای باریک از آن برآید و در دیک بسته شود و از دست دیگر آنچه بسته شده است
بودارد اگر یک شخص باشد و اگر و کس باشد و یا غلظت بزرگ باشد یکی بریزد و دیگری بردارد مادام که هر مقدار که خواهند پس
آنرا در ظرفی کرده مغز گردان بریان و مغز پخته بریان گرفته و جلالت سکری و قدری دانه هیل هوده بر روی وی
کرده بخورند و بعضی بجای جلاب سکری پالوده سکری رقیق که آنرا بغارهی ماقوت رقیق کوبند بر روی وی کرده میخورند و آنچه از آرد
قرتیب دهند سبک و سریع الهضم و قابض و آنچه از آرد میله یا نشاسته میسازند کثیر الغذا و بطبی الهضم است و از نشاسته ساخته آن
سبک تر و قابض تر و بل و انیت اقرب * صداع از اعذیه نافع از برای اصحاب صداع خصوص صفراوی و صداع یا بس ساذج خصوص
و قتیکه سبب آن غم و هم باشد اطعمه خفیفه لطیفه صالحه الغذا است و اطریه از آنجه است * مالخولیا از اغذیه صالحه از برای اصحاب
مالخولیا نزد جراحت و بیس اطریه است بسبب آنکه متولد میگردد از خون بلغمی که مقابله نمیکند با سودای احتراقیه به سبب
تبریک و ترطیب و متولد نمیکرد از آن سوداء و انخوره و متبخر نیز نمیکرد و باید دانست که غلظتهای لطیفه کاه باشد که ضرر کنند بجهت
آنکه زود محترق میگردند و نیز اطریه و امثال آن را در مالخولیا وقتی باید خورد که قوت هاضمه قادر بر هضم آن باشد بجهت آنکه زود
ضعف قوت هاضمه فاسد میگردد امثال این اغذیه در معده و قاع غذا از اضرایا است از برای اصحاب مالخولیا و اکثر امراض
* الزکام و النزله نافع است از برای زکام و نزله بارد تغذیه با طریه و با عمل * نفث الدم نافع است از برای نفث الدم هر چه زبکه بوده باشد
آنرا خاصیتی در حبس خون از غلظتها مانند اطریه خصوص و قتیکه پخته باشند در آن عدس * سل از اغذیه مناسجه از برای اصحاب
سل اطریه است * بول الدم نافع است از برای اصحاب بول الدم تغذیه با طریه * نعیمان گفته اند که تغذی با تش متوبل بدار چینی
باند کی دار فلفل و خولنجان و یا باند کی حلتیت نافع است از برای نعیمان بارد هاذج و گفته اند با کی نیست از خوردن مربای زنجبیل
و امثال آن و مثلث بالای آن برای ابله ان و امزجه بارده رطبه و معده های رطب و کاهی جهت اصحاب زیاده لذت نخود در سب و
چغندر را ریزه کرده در آن پخته می خورند و کاهی میب و به و چغندر داخل میکنند و کاهی گوشت را کوفته ساخته داخل می نمایند
و جمله آشهای آردینه اکثر مستعمل اهل خراسان و هراة و توران است و بعد از آن اهل ایران و هائر بلاد دیگر کمتر * باب الالف

مع الغین المعجمة * اغبر بید آنکه اغبر بفتح فمزة وسكون غین معجمة وفتح بای موحدة و رای مهملة د وای مرکبی را نامند که نافع
 باشد جرب عین را و از قبیل ذرور و برود است * اغبر نافع از برای ورد پنج و برش جفن بعد از استعمال صفر کبیر و تراش باید که
 پیش کشند * صنعت آن توتیای کرمانی مغسول مد بر صدف سوخته مغسول از هر یک د و درم نبات سفید پنج درم بد ستور
 ذرور سازند و این ذرور جرب و سبل را نیز نافع و در نسخه که حکیم عطاء الله که از بیاض مجربات نواب حکیم محمد باقر ولد حکیم
 حماد الدین محمود شیرازی نقل نموده بجای صدف سوخته مد بر شیخ محرق مغسول است و وزن هر دو دوی اول ده درم و
 وزن نبات پنج درم است * اغبر لؤلؤی جرب و ضعف باصرة و سبل و شرناق و ظفرة را نافع است * صنعت آن توتیای کرمانی
 مغسول شیخ محرق مغسول از هر یک دو درم مر و ارید ناسفته شش درم نبات پنج درم صلایه کرده استعمال نمایند * اغبر دیگر
 قروح چشم و سبل و جرب را سود دارد * صنعت آن توتیای کرمانی مغسول شیخ سوخته مغسول نبات سفید از هر یک پنج درم
 انزروت سفید پرورده عصاره مامیثای رهبانی از هر یک یک درم صلایه کرده استعمال نمایند * باب الالف مع الفاء * افاریه اسم ادویه
 خوشبو است که اطعمه و اشربه میکنند محمود منجری گفته که افاریه عطرة طيبة الرحة است مانند قرنفل و دارچینی و سبل و
 و غیر اینها * حب افاریه مهمل نافع از برای ضعف معدة حادث از بلغم و از برای کسیکه کاره از نوشیدن ایارج باشد * صنعت آن
 حب بلحان عود بلحان دارچینی سلیخته مصطکی سبل الطیب اسارون زعفران بهیاضه قرنفل جوزبوا از هر یک یک درم و نیم
 غار بقرون دو مثقال تربل سفید ده درم و در نسخه دیگر ده مثقال است سقمونیا دو مثقال زنجبیل دو درم کوفته بخته باب کوفس
 حب سازند شربتی در درم و نیم تا سه درم * حب افاریه امراض هوداوی و صفراوی و بلغمی را که در معدة باشد و غشی حادث
 از آن و از ناخوشی حال معدة را نافع است * صنعت آن دارچینی قصب الذريرة حب بلحان فجاج اذخر سلیخته قرنة الطیب
 از هر یک ده اوقیه کوفته و درشش من آب باران بپزند تا بنصف رسد پس بگیرند صبر سقوطی نیم من و در آن ریزند و هم در آن
 آب بجوشانند و صافی کنند و دوبار سه بار که بهیچ چیزی از دردی در آن نماند و با فتاب نهند تا خشک شود پس زعفران
 مرکی صافی مصطکی از هر یک یک اوقیه بخته در آن بیامیزند و حبها سازند هر حبی بقدر نخودی و در سایه خشک کنند شربتی
 مثقالی باب نیم گرم فرو بزنند و در نسخه معصومی تا قرنة الطیب از هر یک هفت درم و نیم است و گفته در یک چهار یک آب باران
 بجوشانند تا بنصف آید و وزن صبر ده درم و زعفران و مصطکی و مرکی از هر یک یک درم شربتی یک مثقال * حب افاریه دیگر که
 در حبی یوم به حب ناکواریدن طعام بکار آید و بهیچ تلین طبع زمانی که ثقل از طعامهای غلیظ رسیده باشد بکار آید و باد هادف
 کند و قولنج بکشد * صنعت آن فلغل دارفلل دارچینی قرنفل زنجبیل مصطکی نارمشک اجزا متساوی کوفته بخته از مجموع ده درم
 بگیرند و ده درم سقمونیا و ده درم نبات سفید و یک درم کنیرا سوخته باب بود نه مرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی و اگر
 پودنه حاضر نباشد بگللاب یا آب انار شیرین برشند هرگاه یک حب بخورند یک مجلس اجابت کند و طعام بکوارد و بادها بشکنند
 * حب افاریه بادها دفع کند و طبع را نرم سازد و قولنج را بکشد * صنعت آن زنجبیل قرنفل دارچینی فلغل دارفلل نارمشک مصطکی
 از هر یک یک مثقال سقمونیا هفت درم و در نسخه دیگر هفت مثقال است قند سفید هفت مثقال کوفته بخته حب سازند هر یک مقدار
 نخودی هر حبی یک مجلس اجابت کند و در نسخه دیگر از هر یک از کنیرا و صمغ عربی یک درم داخل است * در من افاریه مانند قرنفل
 و بهیاضه و دارچینی و جوزبوا و مانند اینها نافع است برای جمیع امراض بارده بلغمیه و کمر تحلیل ریا و تقویت قوی و ارواح و معدة
 و قلب و کبد و دماغ * صنعت آن بگیرند از هر یک از اینها که خواهند چهار رطل و جو کوب نمایند و در هر یک رطل یک اوقیه و نیم نمک

داخل نمایند و در آب گرم بخیمانند و تا پنج روز در جای مردنگه دارند پس بقرع و انبیهی مقطر نمایند و در چنین تقطیر دو قبضه نمک نیز داخل نمایند پس دهن را از آب جدا نمایند صاحب طب کیمیا ئی برا کلموس که این نسخه منقول از آن است نوشته که از چهار رطل افارویه هفت اوقیه دهن برمی آید و انشا الله تع دهن هر یک از افارویه جدا در جای خود مذکور خواهد شد * شراب افارویه نافع است از برای وجع صدر و پهلو و رتبه و از برای حیض و نفاس و از برای مسافری در برف و سرما و از برای کیموس غلیظ و مصفی لون و آوردن خواب و ممکن اوجاع و زائل کننده و وجع کرده و مثانه است * صنعت آن بکیرند قصب الذریره شش مثقال سلیخه هشت مثقال اسارون چهار مثقال و د و نسخه دیگر سنبل الطیب شش مثقال و غود هندی هفت مثقال داخل است ادویه را نیم کوفته بیندازند در یک مکيال از آب انکور و بکنارند تا بجوش آید و بکیرد بوی افارویه را و از جوش به نشیند پس صاف نموده بکار برند و اگر بر آتش ملایم طبع دهند تا آنکه سه ربع برود و یک ربع بماند شاید بد نباشد * عرق افارویه هر یک از افارویه را که خواهند هرق کشند مانند نعناع و قونفل و دارچینی و نانخواه و هیل و بهبامه و جوز و بوا و سنبل الطیب و ساذج هندی باید که چهار یا زیاده اگر سبک خواهند مثل وزن آن آب داخل کرده بطریق کلاب عرق کشند و انشاء الله تعالی عرق هر یک علیحد و در ماکن خود ذکر خواهد یافت * قرص افارویه نافع از برای خلفه و قروح امعاء قاطع اسهال در ساعت * صنعت آن بکیرند زعفران سنبل الطیب انیمون از هر یک چهار مثقال مرصبر سقوطری زرد عصاره الحیمه التیس حضض هندی اقا قیا کهرهای شمعی مازوی صبر کثیرا نفل سفید از هر یک دو مثقال و بکوبند نرم و به پزند و با شراب سرشته اقرص هازند هر قرصی بوزن نیم مثقال شربت یک قرص و در نسخه دیگر انیمون خالص دو مثقال نیز داخل است و کهر با داخل نیست * ا ف تیمون بفتح اول و سکون فاکسرتای مثنای فوقانیه و سکون پای مثنای تحتانیه و ضم میم و و و و و و لغت یونانی است بمعنی دواء الجنون و شعر الضمیع نیز نامند و بهر یانی مور مور و بهندی اکاس بیل و امر بیل کوبند و آن نباتی است سرخ رنگ و ربیعی و قاصیف نیز می ماند و فروع آن مانند خماطه و برکهای بسیار ریزه و گلش سرخ تیره و تخمش از خردل ریزه تر و سرخ مائل بزردي و بر نباتات و اشیا ئی که نزد یک او باشند می تند بیخش شبیه است بزر دک و تامل تی در زیر زمین میماند و نصاری کوبند که در هوای او چیزی نمیروید و طعمش تلخ با اندک تنگی و بعضی گفته اند که بیخ ند ارد و گلش نریخته تخم میبندد و شیخ الرئیس گفته قوت نبات آن مثل قوت حاشا است و بعضی گفته اند که از جنس حاشا و بهترین آن هورخ اقویطی یا مقلسی است که از جزیره مقلس و یا اقویطس آورند و هر چند هورخ تر و تند بو تر و باریک تر باشد بهتر است جالینوس کرم و خشک در هوم میلاند و حنین و دیگر اطباء کرم در هوم و خشک در اول و نزد بعضی خشک در دوم است محلل و ملطف و مهمل هود او بلغم است و با بنفشه مهمل صفر این جهت امراض دماغی و عصبانی و اوجاع مفاصل و نفخ و صرع و مالشخولیا و جنون و خدر و سرطان متفرج و بالخاصه جهت امراض هودای و تنقیه هودا و تغویج قلب به سبب تنقیه هودا بیعیل است و چون بکفته هوروز ده درم آنرا با نیم رطل شیر تازه در شیشه بخسانند و با پا پزده مثقال سنگچین بنوشند جهت رفع خفقان و توحش و مالشخولیا و تشنج مجرب دانسته اند و شیخ الرئیس گفته که چون چهار درم ا ف تیمون را سائیده با قدری عمل و قلیلی نمک بخورند اسهال هودا و بلغم بقوت مینماید و بغلادی قلیلی هر که نیز درین ترکیب گفته و چون ا ف تیمون لطیف و ضعیف ترکیب است بسیار جوش نباید داد بلکه بیک و جوش اکتفا باید نمود زیرا که جوش مبطل فعل آن است و ا ف تیمون مضر صفراوی و شبان و محروم المزاج و مورت کرب و غشی و عطش و مصلح آن بنفشه و کثیرا است و کوبند مضر رتبه و مصلحش صمغ عربی و کثیرا است و موافق مبرود

المزاج و کھول و پیران است و قل و شربش از جرم نزد شیخ رئیس چها و مثقال و نزد بعضی تاسه مثقال و بعضی دو درم گفته اند و در
 مطبوخات تاده درم و بدلش لاجورد و حجرار منی و یک وزن و نیم آن ها شایم مثل آن ها شاد و دوا تک تربل سفید مد بواسطه و تخم آنرا
 نرم نباید کوبید و بر و غن بادام چرب باید نمود که مصلح آن است در مغص اگر در غیر مطبوخ است و الا بران باید چکانید و مقدار
 شربت آن تنها تا دو درم و با غیر آن تا چهار درم است و گفته اند چون ده درم تخم آنرا در پارچه کتانیه بسته در در ثلث رطل شراب
 انکوری یک شب بخیمانند و در زیر آسمان گذارند و روز دیگر افشوده صافی آنرا کرم کرده باد و اوقیه شربت بنفشه و یک اوقیه شربت
 ورد مکرر و یک مثقال روغن بادام شیرین بنوشند اسهال مرده سودا در نهایت قوت کنگه بد و ن مضر تی و احداث ضعف و جهت
 مالینولیا و وسواس سودای نیز نافع است و اگر یک اوقیه مغز فلوس خیا ر شنبلیله نیز اضافه نمایند بهتر است * اعضاء الراس گفته اند
 چون اقیمون مسهل یلغم و سودای محترق از دماغ است و نافع است از برای امراض حادثه ازین در خلط در راس و دماغ و شربتی ازین
 در مطبوخ است از پنچ درم تا هفت درم و از جرم آن از یک درم تا دو درم و در نفوق از دو درم تا چهار درم و تا شش درم است و
 هزا وار آن است که هرگاه جرم آنرا استعمال نمایند بر و غن بادام شیرین باید که چرب نمایند صداع چون شش درم اقیمون را
 در قل ری از شیر کوسه غنل داخل کرده بپاشانند نافع است از برای صداع سودای و تنقیه سودا بعد از نضج بمنضجات مناسبه و
 شرب شش درم آن با ماء الجبن نافع است صداع حادث به مشارکت قلب را به سبب سوء مزاج سودای قلب * مالینولیا و مانیا و
 جنون و کابوس و وسواس سودای قرشی در شامل و غیر از اطبا گفته اند که نافع است از برای مالینولیا خصوص با مثل افسنتین و
 چون بکیرند از اقیمون شش درم و با ده درم مویر منقی بچوشانند جوشانیدنی خفیف و صافی نموده بپاشانند نافع است از برای
 مالینولیای حادث از آشامیدن خمیر بسیار و ادمان بران و اگر اضافه نمایند بسوی طبیع آن سر بنفشه و اصل السوس میباشند انفع و
 چون اضافه نمایند بسوی صمغ مغرخی مانند بادرنجبویه و کاوزبان میباشند ابلغ نافع است از برای وسواس سودای و همچنین با
 ماء الجبن نافع است مالینولیا را در موجز گفته که چون بکیرند از اقیمون وزن هشت درم و بپاشانند با شیر بز تازه دوشیده و شکر
 سفید میباشند نافع از برای مالینولیا و مانیا و جنون و کابوس و اکثر امراض سودای و شیخ رئیس گفته است فراع ماده مالینولیای
 سودای با اقیمون با شحم حنظل و اندکی سقمونیابعد از فصل و نضج ماده بسا باشد که موجب رستگاری شود و اگر این دوا موجب
 رستگاری نکرد باید که استعمال ایاریجات نمایند با صبر و خورق باین نحو که فرا گرفته شود از انها بقل رحاجت و حب بسته فرو
 بزنند سید اسمعیل جوزجانی گفته که چون اقیمون را کوبیده و بمویر منقی سرشته حب بسته فرو بزنند ازین پنچ درم تاده درم نافع
 است از برای مالینولیای مراقی و چون هفت درم اقیمون کوبیده را با سکنجبین هاذج سرشته بپاشانند اسهال سودا بقوت
 می کند و تنقیه طحال می نماید و نافع است از برای مالینولیای طحالی و مانیا و جنون نیز و رازی و غیره گفته اند که
 چون هر هفت یک مرتبه ازین ترکیب خورده شود می باشد نافع از برای مانیا و مالینولیا و جنون و جمیع امراض حادث
 از سودای محترق از سودا هرگاه بوده باشد ماده مائل به برودت و نوشیدن اقیمون با ماء الجبن متعین بشیره قرطم نافع است از
 برای مالینولیا و مانیا و جنون و وسواس سودای و کابوس و هزا وار آن است که بوده باشد شیور در رطل و مغز حب القرطم کوبیده بیست
 درم و آنرا در شیر نیم گرم بمالند و بکنارند تا بسته شود و بکودد پنیو پس آن را بیک ستور مقرر بچکانند و آب آنرا بایش درم اقیمون
 بنوشند غلاطی در مجربات خود آورده که دیدم خلقی کثیرا از اصحاب مالینولیا و مانیا و جنون و وسواس سودای که اقیمون
 مخلوط با فستین و برک حنظل با آنها داده شد پس زائل گردانید مالینولیا و وسواس سودای ایشان را و نیمه دوائی انفع ازین

و از برای اصحاب مالیخولیا و آزارهای سوداوی و چون هفت درم تخم آن را در شیر تازه دوشیده داخل کرده بخورند میباید نافع
 جنون و وسواس سوداوی و ابن ماسویه گفته که چون اقیمون را در آب یکد و جوشی داده آنرا بمالند و بفشارند و آب را صافی نموده
 گلغند در آن حل کرده باز صافی نموده بمالند تنقیه معده میکند از اخلاط فاسده سوداویه و نافع است از برای کبوس حادث از
 اختاره سوداویه مرتقیه از معده بسوی سر و بامعاء الجبن برای کبوس سوداوی * صرع و فالج و لقوه و تشنج و خدر آشا میدان اقیمون
 نافع است صرع سوداوی و بلغمی و فالج و لقوه و تشنج امتلائی و خدر را بجهت آنکه منقی دماغ است و باید که بوده باشد مخلوط به
 بعض ادویه مخصوص به تنقیه دماغ مانند اسطوخودوس و ابن جزله گفته که آن منقی دماغ است از سودا و بلغم و نافع است از برای
 صرع و تشنج امتلائی و خدر و مقل و شربت از آن از یک درم است تا در درم که بروغن بادام شیرین چرب نموده بنوشند و اگر بوده باشد
 در مطبوخ محتاج بروغن بادام نیم است بغدا دی گفته که چون بکیرند از اقیمون شش درم تا در درم و بجوشانند در میخنج جوشانیدنی
 رقیق و بمالند و بفشارند و بنوشند نافع از برای تشنج امتلائی و خدر بعض اطبا گفته که چون بکیرند از آن هر روز درم و بخیسانند
 در یک من شیر بز تازه دوشیده و صافی نموده اضافه نمایند مقل از پانزده درم سنگنجبین ساده صادق الحموضه تا بویده شود و بچکانند
 و بیاشامانند و این فعل را هشت روز متوالی بعمل آورند از برای تشنج و خدر نافع است * فصل در بیان حبوبی که اصل و
 عمود در آنها اقیمون است * حب اقیمون که اسهال سودا از بدن و دماغ کند و نافع است از برای مالیخولیای حادث از سودای
 محترق از سودا طبعیه * صنعت آن اقیمون ده درم غاریقون هشت سفیل بسفایج فستقی هلبه سیاه از هر یک پنج درم ایا راج
 فیکرا هفت درم و نیم لا جورده سه درم و نیم سقمونیای انطاکی مشوی یک درم نیم کوفته بخته بروغن بادام شیرین پنج درم
 چرب نموده با آب حب سازند شربت از سه درم تا چهار درم * حب اقیمون دیگر مسهل سودا است و نافع است از برای
 مالیخولیا * صنعت آن اقیمون حجرار منی از هر یک سه درم نمک نفطی دود درم کوفته بخته با آب کاسنی تازه سرشته حبوب
 سازند هر حبی بقدر نخودی شربت دو مثقال با آب کرم فرو برند * حب اقیمون دیگر نافع از برای مالیخولیای حادث
 از سودای محترق از بلغم * صنعت آن اقیمون دود درم بسفایج فستقی غاریقون هشت سفیل از هر یک یک درم نمک منی
 خربق سیاه از هر یک نیم درم ایا راج فیکرا یک درم و نیم اسطوخودوس ثلث درم کوفته بخته با آب حب سازند جمله دوشربت
 کامل است * حب اقیمون دیگر که اسهال سودا کند و نافع است از برای مالیخولیا * صنعت آن اقیمون اقريطی بسفایج فستقی
 از هر یک سه درم حجرار منی خربق سیاه از هر یک یک درم تربل سفیل نیم درم کوفته بخته با آب سرشته حبوب سازند شربت
 دود درم با آب کرم فرو برند * حب اقیمون دیگر که اسهال سودا کند و نافع است از برای مالیخولیا هرگاه استعمال کرده
 شود بعد از آنکه بچند روز یا راج جالینوس خورده باشند * صنعت آن اقیمون غاریقون ایا راج فیکرا شحم حنظل سقمونیای
 مشوی از هر یک مقل که اقتضا کند حال علیل و حال مرض و وقت و عادت و سن و بالجمله موقوف بر رای طبیب است
 کوفته بخته با آب حب سازند و با آب کرم فرو برند * حب اقیمون خفیف نافع است از برای مالیخولیای حادث از سودای
 مائل به برودت * صنعت آن اقیمون و شحم حنظل و اندکی سقمونیا حب سازند و با آب کرم فرو برند و اگر این حب
 موجب رستگاری نشود پس باید که زیاده کرده شود در آن لا جورده و حجرار منی بی خوف غائله یا خربق سیاه باخورد
 غائله * حب اقیمون که تنقیه سودا کند و نافع است از برای نهمیان سوداوی چون استعمال کرده شود با مطبوخ اقیمون
 بعد از نهمی منضجات سودا خصوص بمغای منقول از حضرت استاذ الاطباء سید الحسن قدس سره که بجهت همین علت تالیف

فرموده اند * و صنعتش این است کاوزبان شاهتره بسفایج فستقی باد رنجبویه اسطوخودوس گل بنفشه ازهر یک دودرم عود
 الصلیب یکدرم عذاب خراسانی ده دانه مویز طائفی منقی از حب بیست دانه اقیمون در کتان بسته پنج دلم جزا سوا
 اقیمون جوشانید صاف نموده اقیمون را در کتان بسته شب در آن اندازند و بکنند و صبح کرم کرده بمالند و بفشارند و کیسه را دور
 کرده مطبوخ کرم را بر روی ترنجبین پانزده مثقال صافی نموده بنوشند پس چون نضح ظاهر شد اسهال سودا نماید بحسب اقیمون
 و مطبوخ اقیمون * حب اقیمون چنین سودا را از بدن پاک کند و تب ربع را نافع باشد * صنعت آن اقیمون اقریطی ده درم
 شحم حنظل دودرم نمک نفطی یکدرم قرنگل یک مثقال اجزای کوفته بنخته حب سازند شربت دودرم و نیم با آب نیم کرم فرو برند
 * حب اقیمون دیگر نافع از برای حمی ربع * صنعت آن اقیمون اهلایج کابلی ازهر یک چهار درم عصاره غافله عصاره افهنتین
 ازهر یک دودرم صبر یکدرم با بیکه رازیانه در آن جوشانید صاف کرده باشند حبهای بزرگ بسازند و شربت دودرم تاسه
 درم * حب اقیمون دیگر که تنقیه سودا از بدن و سر کنند و جمیع امراض سوداوی خصوص مالینخولیا و سوسام سوداوی را بنهایت
 نافع باشد * صنعت آن اقیمون اقریطی ده درم غاریقون هشت سفید از آرد پیمز مون کدرانید و شش درم هلیله سیاه پوست هلیله
 کابلی پوست هلیله زرد آمله منقی پوست هلیله ازهر یک دودرم کل سرخ منزع الاقماع سنابکم اسطوخودوس لاجورد مغسول
 ازهر یک دودرم و نیم کوفته بنخته بروغن بادام شیرین چرب نموده با آب رازیانه ترسوشته حب سازند شربت چهار درم تا
 هفت درم با جلاب ساده نیم کرم * حب اقیمون نافع از برای حمیات سوداویه * صنعت آن اقیمون اقریطی ترب سفید
 بسفایج فستقی ازهر یک دو مثقال غاریقون سفید لاجورد مغسول حجرار منی ازهر یک یک مثقال کوفته بنخته بکلاب سرشته
 حب سازند و رحیمی بقل رنجودی شربت دودرم و مثقال با کلاب و عرق کاوزبان فرو برند * حب اقیمون مستعمل در مالینخولیا
 که بدل مطبوخ اقیمون است * صنعت آن اقیمون ده درم بسفایج فستقی غاریقون هشت سفید ازهر یک یکدرم خربق سیاه
 نمک هندی ازهر یک نیم درم اسطوخودوس چهار دانگ یارج فیقرا یکدرم و نیم بدستور مقرر مرتب نمایند جمله دوشربت تام
 است بجهت اقویا و اگر مریض ضعیف یا صغیر باشد سه شربت * حب اقیمون مستعمل در سوز مزاج سوداوی قلب و خفقان
 حادث از سودای متولد از بلغم * صنعت آن اقیمون ترب سفید مل بر ازهر یک یکدرم غاریقون سفید شحم حنظل حجرار منی
 مغسول ازهر یک یکدرم و نیم سقمونیای مشوی ملح نفطی مقل ازرق ازهر یک یکدرم خربق سیاه نیم دانگ اسطوخودوس
 دودانگ کوفته بنخته بروغن بادام شیرین چوب نموده حب سازند جمله یک شربت است * حب اقیمون دیگر مستعمل درین
 علت و قتیکه تولد سودا از صفرا باشد * صنعت آن اقیمون ترب سفید مل بر سنابکم شاهتره ازهر یک یک جزو پوست هلیله زرد
 یک جزو و دانگ صبر سقوطوی زرد و دانگ لاجورد مغسول دو ثلث جزوی مصطکی یک جزو و دودانگ کل سرخ دو ثلث یک جزو
 کوفته بنخته حب سازند شربت چهار درم با آب شیرین * حب اقیمون نافع از برای صواع سوداوی و سایر امراض سوداویه
 * صنعت آن اقیمون پوست هلیله سیاه غاریقون هشت سفید ازهر یک دودانگ ملح نفطی بسفایج فستقی حجرار منی مغسول
 خربق سیاه ازهر یک یکدرم کوفته بنخته بروغن بادام شیرین چوب نموده با آب سرشته حب سازند جمله یک شربت
 است * صنعت این حب به نسخه دیگر اقیمون نیم درم هلیله سیاه چهار دانگ غاریقون سفید دودانگ ملح نفطی بسفایج
 فستقی حجرار منی خربق سیاه ازهر یک یکدرم کوفته بنخته بروغن بادام شیرین یک مثقال چوب نموده با آب حب سازند
 و رحیمی بقل رنجودی جمله یک شربت است * حب اقیمون مهمل سودا و منقی بدن و هر است از ماده سودا بیغاثله و مفید است

از برای مالینخولیا و صداع سوداوی * صنعت آن افتیمون دودرم غاریقون سفید اسطوخودوس تربل سفید مل بر بسفایج
 فستقی از هر یک یک رم کوفته بپخته با آب رازیانه سرشته حبوب سازند جمله یک شربت است * حب افتیمون مسهل
 سودای خالص * صنعت آن افتیمون بسفایج فستقی از هر یک سه درم خربق سیاه حجار منی مغسول از هر یک یک رم تربل سفید
 مل بر نیم مل رم کوفته بپخته با آب حب سازند شربت دودرم * حب افتیمون نافع از برای صداع بمشارکت معده به سبب
 اجتماع سودا و معده چون استعمال کرده شود بعد از نضح ماده و این حب منقی بدن و معده و دماغ است و نافع است دوار و سول
 سوداوی را نیز * صنعت آن افتیمون اقربطی اسطوخودوس بسفایج فستقی هلیله سیاه غاریقون هشت سفید حجر لا جور د حجر
 ارمنی مغسول از هر یک یک انک و نیم سقمونیای مشوی کثیرا از هر یک یک انک کوفته بپخته با آب بادرنجهویه حب سازند جمله
 یک شربت است * حب افتیمون مسهل سودا و نافع است از برای سوسام سوداوی * صنعت آن افتیمون اقربطی تربل
 سفید مل بر از هر یک ده درم غاریقون سفید شش رم هلیله سیاه پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی بلیله آمله منقی از هر یک
 دودرم غنچه کل سرخ منزوع الاتماع اسطوخودوس لا جور د مغسول از هر یک دودرم و نیم کوفته بپخته با آب رازیانه
 تازه سرشته حب سازند شربت از چهار درم تا هفت درم با جلاب ساده یا آب نیم گرم * حب افتیمون دیگر که همین منفعت
 دارد * صنعت آن افتیمون اقربطی بسفایج فستقی غاریقون هشت سفید سقمونیای مشوی ششم حنظل حجر لا جور د
 مغسول حب بلسان از هر یک بقدر حاجت کوفته بپخته با آب کاسنی تازه سرشته حب سازند شربت دودرم مثقال صبح با عرق
 گلر زبان فرو برند و غذا ظهر ماء الشعیر یا خود آب بخورند * حب افتیمون که از ادویه مسهل است و نافع است از برای
 مالینخولیا و بعضی اوقات بدل مطبوخ افتیمون داده میشود و قتیکه مریض را مکروه باشد آشامیدن مطبوخ افتیمون و گفته
 شد که این حب نافع است از برای مالینخولیای حادث از سودای محترق از سودای طبیعی و جذام * صنعت آن افتیمون
 بیست درم بسفایج فستقی ده درم خربق سیاه نمک هندی از هر یک پنج درم اسطوخودوس هفت درم ایارج فیقر یا نازده
 درم و در نسخه دیگر پنج درم است و در نسخه دیگر بجای ایارج فیقر سه درم مقناطیس داخل است و نسخه مسیحی موافق
 نسخه اصل است الا آنکه غاریقون سفید ده درم داخل است اجزای کوفته بپخته حب سازند شربت از سه درم تا چهار درم
 * صنعت این حب به نسخه ابن الیاس افتیمون بیست درم ایارج فیقر بسفایج فستقی از هر یک دودرم اسطوخودوس هفت درم
 غاریقون سفید پنج درم نمک هندی سه درم کوفته بپخته با آب حب سازند شربت سه درم با آب نیم گرم * فصل در بیان
 سفوفاتیکه اصل و عمود در آنها افتیمون است * سفوف افتیمون مسمی بسفوف سودا تعهد استقراغ باین سفوف با ماء
 الجبن نافع است از برای مالینخولیا و تنقیه سودا کند خصوص از هر * صنعت آن افتیمون ده درم هلیله سیاه پوست هلیله کابلی
 از هر یک یک رم و نیم غاریقون هشت سفید یک ربع درم خربق سیاه دود انک کوفته بپخته بروغن بادام شیرین چرب نموده
 شربت از دودرم تا سه درم * سفوف افتیمون مسمی بسفوف سودا منقول از قرشی گفته که تعهد با ستقراغ سودا باین سفوف
 با ماء الجبن در علاج مالینخولیا در هفته یکمرتبه مجرب النفع است * صنعت آن افتیمون اسطوخودوس غاریقون هشت سفید
 لا جور د مغسول حجار منی مغسول سقمونیای مشوی از هر یک مثقال یک رم رای عجیب و مرض اقتضا کند کوفته بپخته نکاهل از دودرم و هفت
 یکمرتبه سه درم آنرا با ماء الجبن بنوشند * سفوف افتیمون مسمی بسفوف مالینخولیا عظیم النفع در قطع مالینخولیا و سواس و وحشت
 و خیمه نفس و جنون و این سفوف مقوی سر قلب و معده است * صنعت آن افتیمون اقربطی شش درم پوست هلیله زرد

پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی انیسون تخم ریحان تربل سفید مد بر نما بود نه از هر يك چهار درم
 کهربای شمعی مرجان قرمزی تخم خرقه مقشرا بریشم مقرض مروارید ناسته کشنیز خشک مقشکل ارمني هود قماري خام
 درونج عقربی از هر يك سه درم مشک تبتي مه قیراط کوفته بیخته نکاهل ارند شربتی دود رم ونیم تاسه درم واکرا ضافه کرده
 شود باین سفوف بوزن مجموع ادویه نبات سفید بعد از آنکه اجزارا بروغن بادام شیرین چرب نموده باشند میباشند در نفع
 اسرع و درین حال شربتی ازان پنجم است با کلاب یا آب زرشک شیرین کرده بشریت کاوزبان یا شربت نیلوفر اکودر
 مزاج حرارت باشد میفرمایند اگر درین سفوف بجای تربل سفید مد بر لاچورد مغسول یا حجرا رمینی بوزن تربل کرده شود
 میباشند در مالخولیا نفع را قوی * سفوف اقیمون روغن نافع از برای قطوب مستعمل با ماء الجبن چون آشامیده شود بعد
 از فصل و اخراج خون بمقدار یکه قریب بغشی رسد * صنعت آن اقیمون اقویطی هلیله سیاه هندی آمله منقی بسفای فستقی
 پوست تراشیده لاچورد مغسول از هر يك مقدار یکه رایطیمب بران قرار کیود کوفته بیخته مقل ارد و درم ازان با ماء الجبن بنوشند
 * سفوف اقیمون مسهل سودا که چون با ماء الجبن خورد شود تنقیه سودا کند خصوص از هر * صنعت آن اقیمون ده درم
 هلیله سیاه غاریقون سنابکی ربون چمنی بسفای فستقی از هر يك دودرم کوفته بیخته سفوف سازند و مستعمل ازان
 از سه درم تا چهار درم است * سفوف اقیمون سبعة تنقیه تمام بدن از سودا کند و نافع است از برای مالخولیا و تنبیه سودا در تمام
 بدن باشد * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه اقیمون اقویطی از هر يك دودرم بسفای فستقی جب النیل سنابکی
 از هر يك سه درم تربل سفید نصف مجموع ادویه کوفته بیخته قدر مستعمل ازان از چهار درم تا چهار مثقال باشد * سفوف اقیمون
 مسهل سودا این سفوف اسهال خلط سودا کند و نافع است از برای امراض جاذبه از اخلاط غلیظه * صنعت آن بسفای فستقی
 اقیمون اقویطی از هر يك جزوی شکر طبرزد دوجز و کوفته بیخته چهار درم آن را کف کنند و بعد ازان جلاب سگری بنوشند
 و چند نسخه دیگر در ماء الجبن در حرف اللام در لبان مذکور میگردد انشاء الله تع * فصل در بیان سنگچینانی که اصل
 و عمود در آنها اقیمون است * سنگچین اقیمون ساده به نسخه حکیم محمد باقر موسوی رح حکیم باشی شاه جم جاده سلیمان
 صغوی * صنعت آن اقیمون اقویطی پنجاه درم در کیمسه کتانی کرده در دو من آب بجوش آورده انداخته در سه جوش بنوشند
 و دیگر از آتش فرود آورده چند ان کیمسه را بماند که تمام قوت اقیمون بآب باز داده شود پس کیمسه را فشرده در نمایند
 و سرکه انکوری که نه پنج سیر من تبریز و قند سفید یکمن و نیم تبریز داخل کرده بجوشانند تا بقوام آید شربتی یا نروده مثقال
 * سنگچین اقیمونی ساده به نسخه دیگر نافع از برای مالخولیا و اصحاب و سواس و وحشت و جمیع امراض هودای * صنعت آن
 بکیرند اقیمون پنجاه درم و درده سیر سرکه انکوری و آب بقدر حاجت بخمسانند پس داخل نمایند در آن قند سفید صافی
 و در جوش داده فرود آورند و کیمسه اقیمون را بماند تا تمام قوتش بیرون آید و شیوه اش کشیده شود پس کیمسه را فشرده
 در نمایند و بقوام سنگچین آورده شربتی یا نروده درم با ماء الجبن بپاشانند * سنگچین اقیمون تالیف شیخ الرئيس رحمه الله
 منقول از نسخه ابن ابی صادق * صنعت آن اقیمون اقویطی بسفای فستقی از هر يك ده مثقال خربق سیاه يك مثقال خربق را
 نیم کوفته يك شبانه روز در سرکه انکوری که نه یک رطل که یک رطل آب خالص در آن داخل کرده باشند بخمسانند پس با آتش
 ملایم بجوشانند و بپزند از آن خرقه که بسته باشند در آن بسفای فستقی پوست تراشیده نیم کوفته را تا بنصف رسد پس اقیمون
 را در خرقه کتان بسته در آن اندازند و در جوش دیگر داده از آتش فرود آورند و خرقه اقیمون را بماند که جمیع قوت

اذیمون باب باز آید پس خرقه دیگر را نیز بمالند و بفشارند و هر دو خرقه را دور کرده سه رطل شکر سفید صافی داخل نموده با آتش ملایم
 بپزند تا بقوام آید پس از آتش فرود آورده سرد نموده در شیشه نگاهدارند * **سکنجبین** اذیمونی مسهل سودا تا لیف شیخ الرئیس ده
 صنعت آن بکیرند عمل مصفی یا شکر سفید مصفی و سرکه بل ستر ریکه در سکنجبین ساد شیخ الرئیس ذکر میشود پس بکیرند
 اذیمون را آن مقدار که خواسته باشند و بسفایج فستقی و خربق اسود هر دو را نیم کوفته و هر سه را جدا جدا در صوف کتانیه کرده سر آن
 را محکم بسته در دیک اندازند و بپزند چنانچه در سکنجبین سقمونیائی در رسم سقمونیای ذکر میشود و این نسخه بانسخته ابن ابی
 صادق یکی است و تفاوت در صنعت است * **سکنجبین** این نسخه دیگر بسفایج فستقی پوست تواسیل نیم کوفته سی درم
 خربق سیاه نیم کوفته چهار درم اذیمون اقربطی سی درم هریک را علیحده در صوف کتان منتهل الیسج کرده و باید که نیمه
 هریک از صوف ها خالی باشد پس بکیرند سرکه انکوری یک ص درم آب خالص در رطل در دیک سکنی پاکیزه کرده بجوشانند و در
 صوف بسفایج و خربق را در آن اندازند و بیکو بجوشانند و زمان بزمان صوف ها را بمالند و چون بنصف رسد اذیمون را در آن اندازند
 و دو جوش دیگر داده از آتش بکیرند و کیهه را نیکو بمالند و بفشارند تا تمام قوتهای دواها بان باز داده شود پس کیهه ها را فشرده
 دور کنند و در رطل شکر سفید صافی داخل کرده بقوام آورند پس از آتش فرود آورده سرد نموده در شیشه یا ظرف چینی نگاهدارند
 شربتیه بیضه درم در وقت حاجت یکا ربوین * **سکنجبین** اذیمونی دیگر منقول از شیخ الرئیس ده نافع از برای اصحاب قوحش
 هو داوی و صرع و مالخولیا و خفقان هو داوی و این سکنجبین منضج مواد هو داوی است و تنقیه ماده علت برفق میکند و نیز بعد از
 استعمال این سکنجبین استقرار مواد امراض مزبور در بهمهلات حقیقه میتوان کرد * **سکنجبین** اذیمون اقربطی ده مثقال
 کاوزبان پانزده مثقال تخم کاسنی اصل الموس تراشیده مرضوض پوست بیخ کاسنی از هریک دوازده مثقال بسفایج فستقی
 پوست تراشیده نیم کوفته تربل سفید پوست تراشیده مرضوض از هریک شش مثقال حاشا زوفای خشک کافیطوس از هریک چهار
 مثقال پوسیا و شان پنج مثقال تخم بادروج تخم بادرنجبویه تخم فرنجمشک زرنباد درونج عقربی بهمن سرخ بهمن سفید سنبل
 الطیب قافله کبار از هریک سه مثقال و نیم تخم کشوث دوازده مثقال قند سفید بقدر حاجت کل قند آفتابی بوزن جمیع ادویه
 ادویه را یک شبانه روز در سرکه کهنه بخیسانند آن مقدار سرکه که از روی آن ادویه برگردد و بعد از آن چهار رطل آب خالص
 داخل نمایند و به آتش ملایم بجوشانند تا آب برود و سرکه بمالند و کفند آفتابی را در آن خل کرده صافی نموده قند سفید را داخل
 نموده بقوام آورند شربتیه پانزده مثقال و بهتر آن است که این سکنجبین را با ماء الجبن بتوشند * **سکنجبین** اذیمونی منقول
 از ادویه قلبیه شیخ الرئیس ده و این سکنجبین همان نسخه قبل است با بالجمله تفاوتی * **سکنجبین** اذیمون اقربطی ده درم
 بسفایج فستقی پوست تراشیده نیم کوفته شش درم کاوزبان کیلانی پانزده درم حاشا زوفای خشک کافیطوس از هریک چهار درم
 پوسیا و شان پنج درم تخم فرنجمشک تخم بادرنجبویه تخم بادروج زرنباد درونج عقربی بهمن سرخ بهمن سفید قافله سا دج
 مثل ی سنبل الطیب از هریک سه درم و نیم تخم کشوث تخم کاسنی اصل الموس تراشیده مرضوض پوست بیخ کاسنی از هریک دوازده
 درم کافند سگری بوزن تمام ادویه ادویه را نیم کوفته در پنج رطل آب خالص و در رطل سرکه انکوری کهنه با آتش ملایم
 در دیک سکنی بجوشانند تا نصف وزن سرکه باقی ماند و اگر آب زیاده باشد بهتر است پس سرکه را صافی نموده داخل کنند
 در آن شکر سفید صافی مقدار یک بکداند و طعم سکنجبین را مزاکرا احتیاج باشد و کافند کفایت نکند و با آتش ملایم بقوام آورند
 و فرود آورده سرد کرده در شیشه نگاهدارند شربتیه پانزده درم تا بیست درم و ده روز استعمال نمایند و قتیکه ماده سودا در بدن

بسیار باشد و در نسخه دیگر این سنگچمین تربل سفید سه درم و نیم داخل است و تخم افرنجمشک و زرنماد و درونج داخل نیست
و در نسخه که بعد ازین ذکر میشود تربل و این ادویه داخل است لکن با این هر دو نسخه اختلاف دارد * سنگچمین افتمونی
من کور به نسخه دیگر * صنعت آن افتمون ده جزو بمغایج فستقی پوست تراشیده نیم گرفته تربل سفید محکوک مروض از
هر یک شش جزو کاوزبان پرمیا و شان ابرسا تخم کاسنی اسطوخودوس تخم کشوت پوست بیخ کاسنی از هر یک پنج جزو حاشا ورق
کل سرخ کافیتوس از هر یک چهار جزو تخم باد روج تخم بادرنجمویه تخم فرنجمشک بادرنجمویه زرنماد درونج عقربی بهمن
هغین ساذج هندی منبل الطیب قاقله کبار از هر یک سه جزو مجموع را در آب و سرکه بخیمه نند یک شبا نوز پس بجوشانند
آنقدر که وزن سرکه باقی ماند کفند آفتابی بوزن مجموع ادویه دران حل نمایند و صافی نموده اگر احتیاج باشد قدری شکر سفید
که طعم آن را مزکر داند داخل کرده بقوام آورند و فرود آورده سود کرده در شیشه نگاه دارند * سنگچمین افتمون له قلس سوره
موسوم بلنا نافع از برای جمیع امراض سودا ویه خصوص وقتیکه آشامیده شود با ماء الجبن * صنعت آن افتمون اقریطی بمغایج
فستقی سنامکی از هر یک ده درم کاوزبان شاهتوره کل کاوزبان اسطوخودوس بادرنجمویه تخم خیارین پوست بیخ کاسنی پوست
بیخ رازیانه اصل السوس محکوک مروض کل بنفشه کل نیلوفر قنطاریون دقیق از هر یک پنج درم عناب انجیر زرد از هر یک
ده دانه سپستان بیست دانه ادویه را سوای افتمون در یکصد و نود درم سرکه انگوری و هفتصد درم آب بخیمه نند پس بجوشانند
آنقدر که دوصل درم از سرکه و آب باقی ماند پس افتمون را در صدف کتان بسته دران اندازند و در جوش دیگر داده فرود
آورده متصل کیسه را بمالند و بفشارند و دور کنند و صافی نموده بگیرند ترنجبین خراسانی هفتاد و پنج درم شکر سفید مصفی
ده درم کل قند آفتابی شکری پنج درم دران حل کرده صافی نموده بقوام آورند شربتیه دواقیه با ماء الجبن بنوشند * صنعت این
به نسخه دیگر تربل به نسخه قبل کاوزبان شاهتوره بمغایج فستقی کل کاوزبان کل بنفشه کل نیلوفر عناب الشعاب پرمیا و شان
اصل السوس بادرنجمویه تخم کاسنی تخم خیارین تخم خربزه تخم کشوت تخم افتمون پوست بیخ کاسنی پوست بیخ بادیان اسطوخودوس
کافیتوس از هر یک پنج درم سنامکی افتمون از هر یک ده درم انجیر زرد عناب از هر یک پانزده عدد میز منقی سپستان از هر یک
سی عدد آنچه کوفتنی است نیم کوفته تمام ادویه را سوای افتمون در یک و طل سرکه انگوری و سه و طل آب بخیمه نند یک شبا نوز
و افتمون را علیحد در ظرف کتان بسته نگاه دارند پس ادویه را بجوشانند تا ثلث آب و سرکه باقی ماند صدف افتمون را داخل
کرده یک و جوش دیگر داده فرود آورده کیسه افتمون را در این بدست بمالند تا تمام قوت آن باب باز داده شود پس نشورده دور
کنند و ادویه را صافی نموده شیرخشت خراسانی ترنجبین از هر یک هفتاد و پنج درم شکر سلیمانی یکصد و بیست و پنج درم کفند
آفتابی بیست و پنج درم دران حل کرده صافی نموده بجوشانند و کف آن را بگیرند و مرتبه دیگر صافی نموده بجوشانند تا
بقوام آید پس فرود آورده سرد کرده در شیشه نگاه دارند شربتیه از ده مثقال تا دواقیه با ماء الجبن بنوشند * سنگچمین
افتمون دیگر نافع است از برای امراض هوداری و خصوص از برای کلف چون با ماء الجبن بنوشند * صنعت آن کل
کاوزبان شاهتوره رازیانه از هر یک پنج درم افتمون بمغایج فستقی سنامکی هلیله سیاه از هر یک ده درم اجزای آنچه
کوفتنی است نیم کوفته در پنجاه درم سرکه انگوری کهنه و دوصل درم آب خالص سوای افتمون بخیمه نند و افتمون را در کیسه
کتان بسته ادویه را بجوشانند تا ثلث آب و سرکه بمالند پس کیسه افتمون را داخل کرده در جوش دیگر داده فرود آورند و کیسه
افتمون را متصل بمالند تا تمام قوت افتمون باب باز داده شود پس بفشارند و دور کنند و مطبوخ را صافی نموده بایک من

قند بقوام آورند و گاهی بجای کل و زبان اسطوخودوس و بجای هلیله سیاه پوست هلیله کابلی میکنند شربت از یک اوقیه طبعی
تادوار قیه و بهتر آن است که با ماء الجبن خورده شود * **سکنجبین** افیمونی به نسخه حکیم صالح خان خال آن مرحوم
* صنعت آن افیمون اقویطی بسفایج فستقی از هر یک چهار مثقال خربق سیاه نیم مثقال رازیانه سه مثقال تخم کاسنی هفت
مثقال و نیم همه را نیم کوفته علیحد و علیحد در کیسه های کتان کرده و یک شب و روز در یکصد و پنجاه مثقال سرکه و هفتاد و پنج
مثقال آب بخیمانند پس بجوشانند و صای کیمه افیمون تا وزن آب برود پس کیسه ها را نیکو مالیده دور کنند و کیمه افیمون را
در آن انداخته یکد و جوش د بکودهند و دایم بمالند تا تمام قوت آن سرکه باز د اده شود پس فرود آورده همه خریطها را
بمالند و بفشارند و دور کنند و سه صد مثقال قند سفید داخل کرده بقوام آورند و سرد کرده در شیشه نگاه دارند و بوقت
حاجت بکار برند شربت تادوار قیه * **سکنجبین** افیمونی به نسخه حکیم داود مرحوم بوا در حکیم صالح خان خال آن مغفور
* صنعت آن افیمون اقویطی پنج مثقال و نیم اسطوخودوس رازیانه شاهتره از هر یک پنج مثقال بسفایج فستقی پوست
تو اشیده سنا مکی پوست هلیله کابلی از هر یک چهار مثقال و نیم ادویه نیم کوفته یک شب در سرکه انکوری هفتاد و پنج مثقال
و آب خالص یکصد و دوازده مثقال بخیمانند و صبح بجوشانند تا وزن آب برود صافی نموده قند سفید هفتاد و پنج مثقال
داخل کرده بقوام آورند و فرود آورده سرد کرده در شیشه نگاه دارند شربت تادوار قیه * **سکنجبین** افیمونی دیگر نافع از برای
امراض سودای صاحب اختیار است یعنی گفته که این **سکنجبین** مستعمل من است * صنعت آن تخم کاسنی تخم رازیانه افیمون
اقویطی از هر یک هفت درم بغیر افیمون ادویه را نیم کوفته در سرکه انکوری یک چهار یک من و آب بقدر حاجت یک شب و روز
بخیمانند پس بجوشانند و بدمت بمالند و در آخر افیمون در کتان بسته را در آن اندازند و یکد و جوش د اده فرود آورده
دایم بمالند تا تمام قوت افیمون باز د اده شود پس کیسه را بفشارند و دور کرده مطبوخ را صافی نموده قند سفید یک من
داخل کرده بقوام آورده فرود آورند و سرد کرده در شیشه نگاه دارند شربت تادوار قیه * نسخه دیگر این **سکنجبین** اقوی
از نسخه قبل است * صنعت آن تخم کاسنی رازیانه تخم کرفس افیمون رومی از هر یک سه درم تخم خیارین نیم کوفته تخم
خربزه نیم کوفته از هر یک پنج مثقال پوست بیخ کوفس پوست بیخ رازیانه افیمون از هر یک هفت درم اجزا را هوای افیمون
در سرکه و آب یک شب بخیمانند و افیمون را در کتان بسته اول اجزا را بجوشانند و در آخر افیمون را در آن اندازند و فرود
آورده دایم کیمه افیمون را بمالند مالینی قوی و بفشارند و دور کنند و مطبوخ را صافی نموده یک من شکر سفید داخل
کرده بقوام آورند شربت پانزده درم * **سکنجبین** افیمونی دیگر به نسخه میر محمد من حکیم نافع از برای جمیع امراض سودای
و قتیکه در مزاج حار باشد مستعمل با ماء الجبن * صنعت آن افیمون اقویطی بسفایج فستقی تخم کاسنی از هر یک هفت
مثقال تخم کرفس بیخ بیادیان بیخ کاسنی از هر یک دو مثقال تخم خیارین نیم کوفته پنج مثقال ادویه را هوای افیمون در نود
مثقال سرکه انکوری و نود مثقال آب بخیمانند پس بجوشانند تا بنصف رسد افیمون را در کیسه کتان بسته در آن اندازند و در جوش
د بکوداده فرود آورند و کیمه افیمون را بدمت بمالند تا تمام قوت افیمون بیرون آید پس کیسه را فشرده دور کنند و مطبوخ را صافی
نموده در صند و پنجاه مثقال قند سفید داخل کرده بقوام آورند و فرود آورده سرد کرده در شیشه نگاه دارند شربت از چهار مثقال تا شش
مثقال * **سکنجبین** افیمونی به نسخه سیب اسمعیل در ذخیره مستعمل در ماء الجبن در امراض سودای و حمی ربع * صنعت آن
افیمون اقویطی بسفایج فستقی از هر یک ده درم لسان الثور پنج درم بادرنجهویه سه درم خربق سیاه و درم افیمون را علیحد

در پارچه کتانی بسته و بهغایج پوهت تراشیده و خربق هریک علیحدّه نیم کوفته در خرّقه کتانی بسته و جمله را عوای ایتیمون در یکصد درم آب و یکصد درم سرکه انکوری جید داخل کرده بجوشانند تا بنصف رسد ایتیمون را در آخر داخل کرده یک در جوش دیگر داده فرود آورده دایم کیسه را بدست بمالند و بفشارند و در کرده پس مجموع ادویه را مالیده صافی نموده با یک من قند سفید بقوام آورند * **سکنجبین ایتیمونی** دیگر از سید اسمعیل در ذخیره گفته که این سکنجبین نافع است از برای مالخولیا هرگاه استفراغ کرده شود بماء الجبن متخذ ازین سکنجبین * **صنعت آن** نمک مندی ایتیمون هلیله سیاه شکر سفید همه را در سرکه انکوری کهنه و آب بخیمانند و ازین سکنجبین سازند پس ازین سکنجبین ماء الجبن فرا گیرند * **سکنجبین ایتیمونی** دیگر نافع از برای امراض سوداوی * **صنعت آن** ایتیمون اقريطی ده مثقال بهغایج فستقی پوهت تراشیده نیم کوفته اسطوخودوس از هر یک پنج درم کارزبان کیلانی بادر نجبویه از هر یک سه درم ایتیمون را علیحدّه در پارچه کتانی متهلل النعج بسته باقی ادویه را یک شب یا روز در چهار یکمن سرکه و آب یکمن بخیمانند و روز دیگر بجوشانند تا به ثلث رسد بدست بمالند و بفشارند و بپالایند پس قند سفید سه چهار یکمن داخل کرده با تش ملایم بجوشانند تا قریب بقوام رسد پس صرّه ایتیمون را داخل کرده یک در جوش دیگر داده متصل کیسه ایتیمون را بدست بمالند و بفشارند و در کرده سکنجبین را در شیشه کرده نگاهدارند شربتیی ده مثقال و در نمحه دیگر این سکنجبین خربق سیاه یک مثقال داخل است * **سکنجبین ایتیمونی** دیگر * **صنعت آن** اسطوخودوس رازیانه تخم شاهتوت از هر یک پنج مثقال ایتیمون اقريطی هنامکی بهغایج فستقی پوهت هلیله زرد از هر یک ده مثقال ادویه را عوای ایتیمون نیم کوفته در سرکه انکوری پنجاه درم و در صد درم در آب یک و زو یک شب بخیمانند پس بجوشانند و صافی نموده قند سفید یکمن تبریز داخل کرده بجوشانند چون قریب بقوام رسد ایتیمون را کو بیله در کیسه کتانی کرده سکنجبین را فرود آورده کیسه را بمالند تا قوت و شیرّه آن تمام بر آید بسکنجبین پس کیسه را بکلاب شسته بفشارند و در کنند و سکنجبین را با تش کذاشته بقوام آورده مورد کرده در شیشه نگاهدارند و اگر بعد از قوام آوردن کیسه را بدست و دران بمالند تا شیرّه آن بر آید و چون تمام شیرّه آن بر آید بفشارند و کیسه را در کرده سکنجبین را نگاهدارند بهتر است * **سکنجبین ایتیمونی** مستعمل در ربع با ماء الجبن * **صنعت آن** ایتیمون بهغایج فستقی از هر یک ده درم لعان الثور پنج درم بادر نجبویه سه درم خربق سیاه در درم ایتیمون را در کیسه کنند و خربق نیم کوفته و بهغایج نیم کوفته را در کیسه دیگر و جمله را در یکصد درم سرکه انکوری و در صد درم آب بپزند تا بنصف رسد و کیسه ایتیمون را دران وقت افکنند و فرود آورده دایم کیسه ایتیمون را بمالند تا سرد شود پس صافی نموده با یکمن قند سفید سکنجبین به پزند * **سکنجبین ایتیمونی** مستعمل در مالخولیا با ماء الجبن در قهم دموی بعد از فصل البه و در قهم سوداوی بعد از فصل اگر استعداد تمام باشد و الا پیش از فصل * **صنعت آن** ایتیمون بهغایج پوهت تراشیده مرضوض از هر یک ده درم خربق سیاه نیم کوفته یک مثقال هریک را علیحدّه در کیسه کتان کرده یک شب یا روز در سرکه انکوری نیم من بخیمانند و روز دیگر نیم من آب داخل کنند و صرّه ایتیمون را بر آورده همه را با تش ملایم بجوشانند تا بنصف رسد پس صرّه ایتیمون را داخل کرده یک در جوش دیگر دهند و از تش بر گرفته صرّه ها را بدست بمالند و بفشارند و در کنند و یک من و نیم شکر داخل کرده بقوام آورند * **سکنجبین ایتیمونی** دیگر که تنقیه سودا کند و نافع است از برای مالخولیا و دیگر امراض سوداوی و از برای توحش و صرع سوداوی * **صنعت آن** ایتیمون تخم کشوت تخم کاسنی بیخ کاسنی اصل المومس از هر یک پانزده درم تربل سفید بهغایج فستقی از هر یک شش درم برسیا و شان پنج درم کارزبان پانزده درم حاشا زرفای خشک کافیطوس از هر یک چهار درم تخم بادر نجبویه

تخم نرجه شک زرنما در درونج عقربی ساذج هندی بهمن سرخ بهمن سفید سنبل الطیب قاتله صغار از هر يك سه درم ادویه را
 آنچه کوفتنی باشد بگویند و مجموع را یک شبانه روز در سرکه انکوری که نه مقدار هفت رطل بخیمانند و روز دوم هفت رطل
 دیگر آب در آن داخل کرده با آتش ملایم بجوشانند چون مقدار سرکه باقی ماند بهالایند و کفند آفتاب بی یکصد و بیست درم و همین
 مقدار شکر سفید در آن حل کرده مکرر صافی نمایند و با آتش نیم گرم بقوام آورند مقدار استعمال از وی شانزده درم و در ده روز
 نفع عظیم ظاهر گردد * سکنجبین افتیمونی منقول از مجربات حکیم ابراهیم قمی ابن حکیم اشرف حکیم محل شاه سلیمان * صنعت آن
 افتیمون هنامکی بسفایج فمقی پوست هلیله زرد از هر یک درم مثقال و نیم اسطوخودوس و زبانه تخم شاهتره از هر یک پنج مثقال نیم
 کوفته یک شیشه سرکه انکوری که تخمیناً یک چهارم یکم تریزی باشد بر روی وی کرده یک شبانه روز بخیمانند پس بجوشانند و
 صافی نموده یک چهارم یک من تریز قند سفید داخل کرده بقوام آورند شربت از یک اوقیه تاسه اوقیه * شراب افتیمون یعنی خمیر
 افتیمونی به نسخه قدما نافع از برای مالخولیا و جمیع امراض سوداوی * صنعت آن بکوبند افتیمون یک رطل و در چند کیسه کتان کرده
 همه کیسهها را در چهل رطل عصیر عنبی داخل کرده در خم کنند و شش ماه بکند و رند تا بوسد پس استعمال نمایند تا دوا ثلث رطلی
 * قرص افتیمون که آشامیده میشود با ماء الاصول از برای استیصال قولنج * صنعت آن افتیمون اقربطی ده درم تربک سفید مثل آن
 مکیننج پنج درم این اجزا را تمام ده قرص نموده هر روز یک قرص را با این ماء الاصول بنوشند * صنعت آن ماء الاصول پوست بیج
 گاسنی نیم کوفته بیست درم تخم کاسنی پنج درم تخم کشوت شش درم عناب بیست عدد و هبستان شانزده عدد و در نسخه دیگر
 شانزده درم است ادویه را در چهار رطل آب بجوشانند تا به نصف رسد پس بهالایند و در سه روز یا شامنی * فصل در بیان
 مطبوخا تیکه اصل و عمود در آنها افتیمون است * مطبوخ افتیمون مستعمل در صرع و نسیان سوداوی باید که بوده باشد
 منتخل از امثال این ادویه * صنعت آن افتیمون اسطوخودوس شاهتره پوست هلیله کابلی تربک سفید بسفایج لسان الثور مقوی
 بمثل ایارج فیکرا و غاریقون و حجرار منی و حجر لاجورد و غنادر ایام نوشیدن این مطبوخ نخود آب گوشت فربه متوبل و مقوه
 بمثل زیره و دارچینی و قرنفل باشد اما فلغل و خردل در غلای او باید که نباشد * مطبوخ افتیمون غاریقونی منقول از کامل
 الصناعة مسهل بلغم سودا است و نافع است از برای صرع و صداع حادث بمشاکت رجائین ویدین و سبب ریاخ غلیظه خبیثه
 فاسده که از آن عضو مرتقی بدماغ گردد و موجب سده شود و صرع بهم رسد و اگر در تحت غشا مجلل قحف آید صداع حادث شود
 * صنعت آن پوست هلیله زرد هفت مثقال پوست هلیله کابلی پنج مثقال هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی از هر یک سه مثقال مویز
 منقی بیست دانه آلوی بخارانی ده دانه کل کاو زبان کبابه چینی غافث با در نجره به اسطوخودوس از هر یک دو درم بسفایج فمقی
 یک درم و نیم تربک موصوف مد بر یک درم در پنج رطل آب بجوشانند تا یک رطل بماند صافی کنند و ده مثقال افتیمون اقربطی در
 صره بسته داخل کرده دوجوش دیگر داده فرود آورده افتیمون را نیکو بمانند و بغشارند و دور کنند و غاریقون یک مثقال در آن حل
 کرده سه حصه نمایند و هر روز یک حصه را بنوشند و باید که غاریقون یک مثقال بعمل هرشته باشند و بجهت صاحب جنون
 و مالخولیا صبر سقوطی نیم مثقال خربق سیاه دودانک اضافه کنند و جهت اخراج بلغم لزج غلیظ بجمای صبر و خربق شحم حنظل
 جزدانک اضافه نمایند * مطبوخ افتیمون غاریقونی منقول از جامع امین الدوله اقوی از نسخه کامل الصناعة * صنعت آن پوست
 هلیله زرد پوست هلیله کابلی از هر یک هفت مثقال هلیله سیاه پنج مثقال بلیله آمله منقی از هر یک سه مثقال آلوی بخارانی بیست دانه
 تربک منقی از حب و لیب هفت مثقال مویز منقی بیست دانه سنابکمی چهار مثقال کل سرخ افستین رومی گیاه غافث و اگر نباشد

گل آن خوب است شکامی باد آورد از هر یک سه مثقال اسطوخودوس کا فیطوس کا ذریوس از هر یک دو مثقال گل کا وزبان بادرنجبویه
 از هر یک سه مثقال قرنفل ساذج هندی از هر یک یک مثقال تخم فرنجمشک بادرنجبویه از هر یک یک گرم رازیانه نیمون از هر یک
 یک مثقال بسفایج فستقی دو مثقال خربق سیاه نیم مثقال تربک سفید ملبریک مثقال درشش رطل آب بجوشانند تا ربع بماند
 اقیمون هفت مثقال داخل کرده فرود آورند و دائم اقیمون را بمالند تا مطبوخ سرد شود پس بفشارند و دور کنند و مطبوخ را
 صافی نموده غاریقون هشت سفید صبر سقوطری از هر یک نیم مثقال نمک نفطی لاچورد غیر مغسول از هر یک دودانگ شحم حنظل
 یکد انگ و نیم شکر سفید هفت مثقال مجموع را کوبیده در آن حل کنند و سه حصه نماید و هر روز یک حصه را نیم گرم بنوشند
 و اگر خواهند اخراج صغرا کنند سقمونیای مشوی دودانگ نیز داخل نمایند * مطبوخ اقیمون معتدل در سرشام سوداوی از برای
 اسهال سودا * صنعت آن اقیمون اقربطی شش گرم سنابک ورق کل سرخ از هر یک چهار گرم سر بنفشه گل نیلوفر اسطوخودوس
 از هر یک سه گرم تخم کاسنی اصل البوس پرسیاوشان از هر یک دو گرم آلوی سیاه عناب از هر یک دانه کا وزبان شاهتوت
 بادرنجبویه تخم کشوت از هر یک یک مثقال بدستور مقرر در مطبوخات بپزند و صافی نموده فلوس خیارشمر پانزده گرم کلغندر
 آفتابی دو گرم در آن مالیده مالیک نیقوی و مرتبه دیگر صافی نموده بپکانند در آن روغن بادام شیرین بوزن دو گرم و نیم گرم بنوشند
 و سزار آن است که بیاشامانند صاحب این علم را در ایام منصف و مهمل آخر روز جلابی فرا گرفته از شربت کا وزبان یا شربت
 بادرنجبویه یا کلاب و عرق بید مشک و تخم ریحان و تخم بالنکو یا اسپرزه و تخم فرنجمشک و بیاشامند در روز مهمل آخر روز جلابی
 از نبات محلول در کلاب و عرق کا وزبان یا تخم ریحان و تخم بالنکو * مطبوخ اقیمون مهمل سودا است و نافع است از برای دوار
 و سردی و چون آشامیده شود بعد از نضج تا م و نیز نافع است از برای مالینخولیا * صنعت آن پوست هلیله زرد در پوست
 هلیله کا بلی هلیله سیاه شاهتوت کشنیز خشک از هر یک چهار گرم بسفایج فستقی پوست توشیلده نیم کوفته سه گرم تربک سفید مل بر
 دو گرم مویز منقی از حبیده درم آلوی سیاه ده عدد اقیمون پانزده گرم اقیمون را در پارچه کتان بسته ادویه را بدستور
 مقرر طبع نموده در آخر اقیمون را در آن اندازند و یک زافور داخل کرده کیه را دائم بمالند تا تمام قوت اقیمون برآید و چون
 مطبوخ سرد شود کیه را فشرده دور کنند و مطبوخ را صاف نموده صبر سقوطری زرد یک گرم در آن حل کرده نیم گرم بنوشند
 * مطبوخ اقیمون قرشی نافع از برای مالینخولیای حادث از احتراق صغرا و مالینخولیای مراقی حادث از حرارت * صنعت آن
 عناب پانزده دانه پستمان بیست دانه آلوی سیاه فربه هفت دانه توشیلده منقی از حبیب و لیف ده گرم کل نیلوفر سه عدد
 کل بنفشه پنجم گرم سنابک پوست هلیله زرد از هر یک پنجم گرم تخم کاسنی یک مثقال هلیله سیاه زرشک منقی تخم خطمی سفید از
 هر یک چهار گرم بسفایج فستقی پوست تراشیده مرضوض شش گرم اقیمون از چهار گرم تا هفت گرم بدستور مقرر طبع نمایند و بیالایند
 بر روی ترنجبین خراسانی پاک کرده بیست گرم فلوس خیارشمر پانزده گرم و بمالند و بیالایند و روغن بادام شیرین و ریونک چینی سودا
 از هر یک یک گرم داخل کرده بنوشند * مطبوخ اقیمونی دیگر که زیاده است نفعش از برای مالینخولیای حادث از سودای مخترق از صغرا
 * صنعت آن پوست هلیله زرد درم پوست هلیله کا بلی پنج گرم بسفایج فستقی پوست تراشیده نیم کوفته سه گرم اسطوخودوس
 کل بنفشه از هر یک چهار گرم اقیمون شش گرم پوست هلیله زرد و کالی و بسفایج را درشش رطل آب بپزند تا بیک رطل و نیم رسد پس
 اسطوخودوس و بنفشه را داخل کرده باز خوش دهند تا بیک رطل رسد پس اقیمون را در کیمه کتان کرده سر آن را بسته در آن اندازند و در
 جوش دیگر داده فرود آورند و کیه را خوب بمالند تا شیوه و قوتش برآید پس بمالند کیه را و بفشارند و دور کنند و مطبوخ را صافی

نموده اول مرتبه غاریقون سفید دوثلث درمی ضمیر معطوفی یک درم نمک هند ی نیمه گرم خربق سیاه ربع درمی کوفته پیخته
 بجلاب سکری مرشته حب ساخته فروبرند و بعد از دو ساعت مطبوخ را نیم گرم بنوشند و این مطبوخ و حب مستعمل پیش
 از مطبوخ منعوب است به محمد بن زکریا و گفته که مزار آن است که آشامیده شود این مطبوخ و حب بعد از نضج ماده و
 بعد از آشامیدن آن سه روز استراحت کرده شود و درین سه روز مقرحات و مرطبات تناول نمایند و بعد از آن مطبوخ
 و حب استعمال نمایند و باز سه روز استراحت نموده مقرحات و مرطبات استعمال نمایند و باز مطبوخ و حب را بکار برند و به همین
 دستور تا قلع ماده بکلی شود * مطبوخ افتیمونی دیگر نافع از برای مالخولیای حادث از خلط سودای حقیقی مائل به برودت یا حادث
 از سودای بلغمی * صنعت آن هلیله سیاه ده درم بهغایج فستقی پو هست تراشیده مرضوض پنجدرم سنامکی هفت درم تربید
 سفید تراشیده مل بر چهار درم مطبوخ دوس ده درم مویزطانی دانه بیرون کرده افتیمون از هر یک ده درم مجموع را
 در سه رطل آب بجوشانند تا به نصف رسد پس افتیمون را در یک کوزه دران اندازند و در جوش دیگر داده فرو آورند
 و کیمه را دایم بمالند که قوت و شیرین آن بر آید و زمانیکه مطبوخ سرد شود کیمه را فشرده دور کنند و مطبوخ را گرم کرده
 صافی نموده سه ساعت قبل از نوشیدن مطبوخ حب مل کو در نسخه قبل باب گرم بخوراند و بعد از سه ساعت مطبوخ را نیم گرم
 بنوشند * مطبوخ افتیمونی دیگر اسهال سودا کند * صنعت آن هلیله سیاه هندی پو هست هلیله زرد از هر یک ده درم شاهره
 هفت درم سنامکی سه درم فستقین رومی بهغایج فستقی تربید سفید مل بر مرضوض خشیش غایت برک شاه سقرم تخم بادر نجیب
 تخم فرنج مشک تخم کازبان کافیطوس کاذریوس از هر یک دو درم خربق سیاه مرضوض نیمه گرم مویز منقی از حب بیست درم
 مجموع را در سه رطل آب بجوشانند تا بیکرطل و ربعی رسد پس داخل کنند دران افتیمون کو بیده چهار درم مزار آتش فرو
 آورده بمالند و صافی نموده بنوشند از آن دوثلث رطلی پس اگر قی شود دتمه را بنوشند و باید که قبل از آشامیدن مطبوخ بدو
 ساعت حب مزبور در نسخه محمد مؤمن بن زکریا فروبرند با ضافه یک درم لاجورد مغمول * مطبوخ افتیمونی دیگر که نفع آن
 از برای مالخولیای حادث از احتراق صفرا زیاده است از سائر اقسام آن * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی
 هلیله سیاه از هر یک چهار درم بهغایج فستقی سه درم تربید سفید مل بر مرضوض دو درم مویزطانی استه بیرون آورده سه درم
 آلوی سیاه قریبه فارسی ده دانه افتیمون اقریطی پانزده درم بدستور مقرر طبع نموده صافی نمایند و اول مرتبه حب مزبور در
 مطبوخ افتیمون محمد بن زکریا فروبرند و بعد از سه ساعت مطبوخ را بنوشند * مطبوخ افتیمون دیگر نافع از برای جمیع اقسام
 مالخولیا * صنعت آن پوست هلیله کابلی اسطوخودوس افتیمون از هر یک ده درم بهغایج فستقی پو هست تراشیده نیم کوفته
 پنجدرم تربید سفید مل بر چهار درم مویزطانی استه بیرون آورده ده درم و در نسخه این مطبوخ سنامکی هفت درم داخل است
 بدستور مقرر طبع نموده صافی نمایند و پیش از آشامیدن مطبوخ به سه ساعت حب مزبور در نسخه محمد بن زکریا فروبرند و
 بعد از سه ساعت مطبوخ را بنوشند * مطبوخ افتیمونی مستعمل در مالخولیای حادث از احتراق خون یا از احتباس خونیکه
 معتاد بود جریان آن چون حیض و خون بواسیر هرگاه آشامیده شود بعد از فصل اکحل یا بعد از فصل باسلیق یا بعد از فصل صافن
 اگر سبب احتباس طمف و احتباس خون بواسیر باشد * صنعت آن افتیمون اقریطی ده درم پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی
 اسطوخودوس منقی از هر یک ده درم بهغایج فستقی شاهره سنامکی از هر یک پنج درم اجزای افتیمون در سه رطل آب بپزند
 تا بیک رطل رسد پس افتیمون را دران اندازند و در جوش دیگر داده فرو آورند و کیمه افتیمون را متصل بمالند تا شیرین و قوتش

بیرون آید و چون مطبوخ سرد شود کیسه را بفشارند و در کنند و مطبوخ را صافی نموده بشکر سفید شیرین کرده بپاشانند و
 گاهی سردار و این مطبوخ میکنند هرگاه سودا غلیظ باشد و بوده باشد محترق از دم بلغمی یکدم غار یقون سفید و در دم تربک سفید
 بر و غن بادام شیرین چوب نموده و در دم صبر سقوطی و نیم گرم بنوشند و اگر خواسته باشند اجزای سردار و را کوفته بجلاب
 سکری سرشته حب ساخته اول مرتبه فرو برند و بعد از دو ساعت مطبوخ را بنوشند * مطبوخ افتیمون مسیحی نافع از برای
 مالینو لیای د موی * صنعت آن افتیمون ضربغش پوسست هلیله زرد از هر یک چهار درم چوشانید صافی نموده بپاشانند
 * مطبوخ افتیمون که اخراج سودا کند و نافع است از برای مالینو لیای و نیز مفید است از برای قوبار جرب و بهق اسود * صنعت آن
 هلیله سیاه اسطوخودوس مویز طائفی استه بیرون آورده افتیمون اقربطی از هر یک ده درم بسفایچ فستقی پوسست تراشیده
 مروض سنا مکی از هر یک نه درم تربک سفید مل بر چهار درم مجموع را سوای افتیمون در سه رطل آب بجوشانند تا یک رطل
 رسد پس افتیمون را انداخته و یک جوش دیگر داده فرود آورند و بالند تا شیر و قوتش بیرون آید پس کیسه افتیمون را
 بفشارند و در کنند و مطبوخ را گرم کرده صافی نمایند پس بکیرند غار یقون سفید دو ثلث درمی نمک هندی نیم درم خربق سیاه
 ربع درمی کوفته بیکته حب ساخته اول مرتبه فرو برند و بعد از سه ساعت مطبوخ را بپاشانند و اگر خوف از غائله خربق باشد آن
 را دور کرده عوض آن لاجورد و حجرار منی داخل نمایند * مطبوخ افتیمون دیگر نافع از برای مالینو لیای و جمیع امراض سرداری
 مانند جرب و قوبار و بهق اسود و سب و وجع ام و آتشک و جنون * صنعت آن هلیله سیاه ده درم بسفایچ فستقی پنج درم سنا مکی
 اسطوخودوس از هر یک هفت درم ورق کل سرخ چهار درم کاوزبان بادرنجبویه از هر یک سه درم انیسون رازیانه از هر یک دو
 درم تربک سفید مل بر یک درم زنجبیل نیم درم بد ستور مقرر چوشانیده در آخر افتیمون اقربطی هفت درم در کیسه کتانی کرده
 هر آنرا بسته در آن اندازند و فرود آورده کیسه افتیمون را دائم بالند تا تمام قوت و شیر آن بیرون آید پس کیسه را فشرده دور
 کنند و مطبوخ را صافی نموده بکیرند خربق اسود غار یقون شش سفید لاجورد مغسول نمک نفطی از هر یک دو دانک و اگر خواسته
 باشند اقوی شود بیغزیند بر این اجزا صبر سقوطی شحم حنظل از هر یک دو دانک اجزا را کوفته بجلاب سکری حب ساخته پیش از
 مطبوخ بد و ساعت فرو برند و بعد از آن مطبوخ را بپاشانند * مطبوخ افتیمون دیگر * صنعت آن پوسست هلیله کابلی نیم کوفته
 اسطوخودوس مویز منقی از هر یک چهار درم بسفایچ فستقی سه درم تربک سفید مل بر نیم درم زنجبیل یک دانک افتیمون
 اقربطی چهار درم بد ستور مقرر طبع نموده صافی کرده بنوشند * مطبوخ افتیمون دیگر مسهل سودا و بلغم و صفرای محترق و
 نافع است از برای سواس سوداوی و مالینو لیای و جنون و هائرا امراض سوداوی * صنعت آن پوسست هلیله زرد پوسست
 هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک هفت درم پوسست هلیله آمله منقی از هر یک پنج درم مویز طائفی منقی از حب ده درم
 آلوی سیاه ده دانک کاوزبان بادرنجبویه حشیش غانث اسطوخودوس از هر یک چهار درم بسفایچ فستقی پوسست تراشیده
 نیم کوفته سه درم مجموع را در پنج رطل آب بجوشانند تا یک رطل و ثلث رطلی آب باقی ماند پس بکیرند افتیمون پانزده
 درم در پارچه کتانی بسته در آن اندازند و فرود آورده کیسه را دائم بالند پس چون قوتش بر آید کیسه را فشرده دور کنند
 و مطبوخ را صافی نموده اضافه آن نمایند یکدم غار یقون منخل و بپاشانند * مطبوخ افتیمون دیگر اخراج هوا دی محترق
 از بلغم کند و نافع است از برای مالینو لیای حادث از آن * صنعت آن رازیانه انیسون از هر یک یکدم هلیله سیاه پوسست هلیله
 کابلی از هر یک ده درم پوسست هلیله آمله منقی از هر یک چهار درم آلوی سیاه نر به پوسست دانه تمر هندی منقی از حب و لیغ

ده درم مویز طائفی منقی از عجم بیست درم افسنتین رومی برک غافث کاوزبان بادر نجبویه تخم بادر نجبویه تخم فرنجمشک
ازهریک چهار درم سنامکی هفت درم ورق گل سرخ پنج درم اسطوخودوس کافیطوس بسغایج فستقی ازهریک سه درم سازج
هندی قرنفل ازهریک یک درم اجزارا آنچه کوفتنی است نیم کوفته در سه رطل آب بخیمسانند پس بجوشانند تا بیک رطل و نیم رسد
پس شش درم افتیمون را در کیسه کتانیه کرده سر آنرا بسته در مطبوخ اندازند و یک جوش داده فرود آورند و دائم کیسه را بمانند
تا تمام قوتش بمطبوخ باز داده شود و شیره اش بر آید پس کیسه را فشرده در ورکنند و مطبوخ را صافی نموده غاریقون سفید صبر
سقوطری لا جور در مغسول ازهریک دوازده ششم خنظل یک آنک و نیم کوفته بپخته بجلاب سکری سرشته حب ساخته پیش از
آشامیدن بل و ساعت فروزنند و سحر مطبوخ را بشکر هغینک دواوقه شیرین کرده بپاشانند * مطبوخ افتیمون دیگر مسهل سودای
محترق از صفرا و بلغم و نافع است از برای امراض سوداویه خصوص مالمیخولیا و سواس سوداوی * صنعت آن کاوزبان سر بنفشه
گل نیلوفر شاهتره بادر نجبویه اسطوخودوس پرسیاوشان ازهریک سه درم بسغایج فستقی اصل السوس پوست بیخ رازیانه ازهریک
دو درم ورق گل سرخ چهار درم سنامکی هفت درم پوست هلیله کابلی پوست هلیله زرد هلیله سیاه هندی ازهریک پنج درم
مویز طائفی منقی از حب سپستان ازهریک سی دانه مجموع را در سه رطل آب بجوشانند تا بنصف رسد پس بکیرند افتیمون
پنج درم و در کیسه کتانیه کرده سر آنرا بپزند و در مطبوخ انداخته بعد از لحظه مطبوخ را فرود آورده کیسه افتیمون را دائم
بمانند تا تمام قوتش بمطبوخ آید و شیره اش بر آید پس کیسه را فشرده در ورکنند و مطبوخ را گرم کرده بر روی فلوس خیارشمر
و ترنجبین و گلغند آفتابی ازهریک پانزده درم صافی نموده بمانند و بپالایند و در روغن بادام شیرین داخل کرده
نیم گرم بنوشند * مطبوخ افتیمون دیگر مالمیخولیا و امراض سوداوی را نافع است * صنعت آن افتیمون در کتان بسته پوست
هلیله زرد پوست هلیله کابلی اسطوخودوس مویز منقی از حب ازهریک چهار درم بسغایج فستقی سه درم تربل سفید مد بر
نیم درم زنجبیل یک آنک سنامکی پنج درم مجموع را سوای افتیمون در سه رطل آب بجوشانند تا دو حصه برود و یک حصه
بماند پس افتیمون را در آن اندازند و یک جوش دیگر داده فرود آورند و صوره افتیمون را دائم بمانند تا تمام قوتش بمطبوخ
باز داده شود پس فشرده در ورکنند و مطبوخ را صافی نموده نیم گرم بنوشند * مطبوخ افتیمون که سید اسمعیل در ذخیره در
باب مالمیخولیا ذکر کرده * صنعت آن افتیمون پوست هلیله کابلی اسطوخودوس مویز منقی ازهریک سه درم بسغایج فستقی
پنج درم تربل سفید مد بر چهار درم و کاهی از برای تقویت اسهال آن سنامکی هفت درم داخل کرده میشود مجموع را در
یک و نیم من آب بجوشانند تا نیم من بماند صافی نموده مقدار شربت بعهد معالج است * مطبوخ افتیمون و افسنتین نافع از برای
مالمیخولیا و مراقیه * صنعت آن کاوزبان بادر نجبویه افتیمون افسنتین رومی ازهریک بقدر حاجت به پزند بل ستور مقرر
و بر روی فلوس خیارشمر مقدار بیست درم صافی نموده بمانند بقوت و بپالایند و یک مثقال روغن بادام شیرین داخل کرده
نیم گرم بنوشند * مطبوخ افسنتینی به نسخه دیگر اقوی از اول در نفع از برای مالمیخولیا و مراقیه * صنعت آن پوست هلیله
زرد پوست هلیله کابلی افسنتین رومی ازهریک دو درم تربل سفید مد بر نیم درم آلوی سیاه پانزده عدد تمر هندی منقی از حب
ولیف ده درم همه را در سه رطل آب بجوشانند تا بیک رطل رسد پس بکیرند افتیمون دو درم و در پارچه کتان بسته در آن اندازند
و جوشی دیگر داده فرود آورند و صوره افتیمون را بمانند تا تمام قوتش بمطبوخ آید پس بپاشانند و در ورکنند و مطبوخ را گرم
کرده بر روی فلوس خیارشمر مثقال ترنجبین پاک کرده پانزده مثقال صافی نموده بمانند بقوت و بپالایند و دو درم روغن

بادام شیرین داخل کرده بنوشند * مطبوخ افتیمون با غاریقون مستعمل در استفراغ ماده مالینولیا و تیکه سبب آن سودای
 متمکن در سر باشد بعد از نضج ماده آن * صنعت آن پوست هلیله زرد درم پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقش
 از هر یک هفت درم مویز سرخ منقش از عجم درم آلوی سیاه ده دانه کاوزبان بادرنجبویه برک غافث اسطوخودوس از هر یک
 چهار درم بسفایج فستقی سه درم مجموع را در پنج رطل آب بجوشانند تا یک رطل و ثلث رطلی بماند پس بکوبند پانزده درم افتیمون
 و در پارچه کتانی کرده در آن اندازند و فرو آورده کیسه افتیمون را دائم بمالند تا تمام قوت آن بمطبوخ برآید پس کیسه را
 بفشارند و دور کنند و مطبوخ را گرم نموده بمالند و صاف نمایند غاریقون سفید یک درم داخل کرده نیم گرم بیاشامند * مطبوخ
 افتیمون فواکھی اسهال اخلاط سوخته کند و نافع است از برای مالینولیا از سودای مستحق از صفرا و خون * صنعت آن پوست هلیله
 زرد هلیله سیاه از هر یک سه درم آلوی سیاه ده دانه عناب پانزده دانه مویز منقش از عجم دو ستار تمر هندی منقش از حب و لیف
 ده درم شاهتره چهار درم بسفایج فستقی سر بنفشه افتیمون اسارون افسنتین رومی سنامکی از هر یک دو درم بدستور مقرر جوشانیده
 صافی نموده و بر روی ترنجبین پاک کرده دو ستار فلوس خیارشمر پانزده مثقال ریخته بمالند و بپالایند و بچکانند بر آن یک
 مثقال روغن بادام شیرین و بیاشامند و اگر اراده تقویت اسهال آن باشد باید که قبل از این مطبوخ بد و ساعت حبی که فرا گرفته
 باشند از غاریقون نیم درم تربت سفید مل برآید و فیقر از هر یک یک مثقال کثیرا یکدفعه بر روی و بعد از آن مطبوخ را در
 سحر نیم گرم بنوشند * مطبوخ افتیمون دیگر مسهل سودای مستحق از بلغم است و مزیل مالینولیا ی حادث از آن * صنعت آن
 پوست هلیله کابلی شاهتره مویز منقش از حب بسفایج فستقی سنامکی افتیمون از هر یک بقدر حاجت جوشانیده صافی نموده شکر
 سرخ بیست درم در آن حل کرده تربت سفید خراشیده بروغن بادام شیرین چرب نموده غاریقون هشت سفید از هر یک یک درم
 کوفته بر آن پاشیده بنوشند * مطبوخ افتیمون به نسخه سعید مظفر الدین شفائی صفرا ی سوخته و بلغم سودا را دفع کند و امراض
 سوداوی را نافع باشد * صنعت آن سنامکی هشت درم کل سرخ چهار درم افتیمون در کتان بسته پوست هلیله زرد هلیله سیاه
 از هر یک پنج درم بسفایج فستقی اصل السوس رازیانه از هر یک دو درم اسطوخودوس پرسیاوشان شاهتره کاوزبان بادرنجبویه
 بنفشه نیلوفر از هر یک سه درم مویز سرخ منقش سپستان از هر یک سی دانه در سه رطل آب بجوشانند تا بنیمه آید و صاف کرده
 کلقلند آفتابیده درم مغز خیارشمر بروغن کاج چرب نموده ترنجبین از هر یک پنج درم در آن حل کرده بنوشند * مطبوخ افتیمون
 نافع از برای قطرب و مانیارداء الکلب و جمیع اقسام جنون و سواس و جمیع امراض سوداویه چون در اقسام آن
 فوشیده شود بعد از فصل و این مطبوخ مسهل اخلاط محترقه است * صنعت آن سنامکی هفت درم کل بنفشه خشک کل
 نیلوفر تخم کاسنی نیم کوفته از هر یک چهار درم کاوزبان بادرنجبویه از هر یک سه درم پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی
 هلیله سیاه از هر یک هفت درم پوست هلیله آمله منقش بسفایج فستقی پوست تراشیده همه را نیم کوفته اسطوخودوس از هر یک
 سه درم تربت سفید مل بود درم اصل السوس پوست تراشیده سه درم تخم کشوت شاهتره از هر یک سه درم کل سرخ منزوع
 الاقماع افتیمون از هر یک هفت درم مویز منقش از حب ده درم مجموع را هوای افتیمون در شش رطل آب بپزند
 تا یک و رطل برسد صافی نموده پس افتیمون در کتان بسته را در آن اندازند و یک جوش دیگر داده فرو آورند
 و بکند از آن تا گرمی آن ساکن شود پس کیسه افتیمون را نیکو بمالند تا قوتش بامره بیرون آید پس آنرا بقوت مالیده
 بفشارند و دور کنند و مطبوخ را صافی نموده گرم کرده بر روی فلوس خیارشمر و ترنجبین و تمر هندی از هر یک بیست

درم ریخته بمالن و بخورقه متهلل النعج بالاینک و بچکانند بران وزن يك مثقال روغن بادام شیرین و نیم کرم بیاشامند * مطبوخ
 ایتیمون که مخرج سودا است و نیکو است از برای مالیدن و قویا و جرب و بهق اسود و سائر امراض سوداویه * صنعت آن هلیله سیاه
 اسطوخودوس و مویز منقی از حب ایتیمون از هر يك ده درم بسفایج فستقی پنج درم سنا مکی هفت درم تربس سفید چهار درم
 مجموع را هوای ایتیمون در سه رطل آب بجوشانند تا بیک رطل رسد پس صافی نموده بخيسانند دران ایتیمون را و يك شب بکنارند
 و روز دیگر صبح بمالن و مرتبه دیگر صافی نموده تقویت آن نمایند باین ادویه غار بقون سفید دو ثلث در همی صبر سقوطی زرد
 يك درم نمك هندی نیم درم خربق سیاه ربع درم کوفته بجلاب سکری سرشته پیش از مطبوخ سه ساعت فرو برند و بعد از سه
 ساعت يك رطل مطبوخ را بنوشند و اگر خوف از غائله خربق اسود باشد آنرا مطلق داخل نکنند یا قائم مقام آن حجرار منی داخل کنند
 * مطبوخ ایتیمون دیگر نافع از برای مالیدن و قویا و جرب و بهق اسود و سائر امراض سوداویه * صنعت آن ایتیمون چهار مثقال کل کوزبان کل بنفشه
 اصل السوس بادرنجبویه غنچه کل سرخ سنا مکی از هر يك در مثقال مویز منقی بیست دانه ادویه را هوای ایتیمون در دو رطل آب
 بجوشانند تا ثلث بماند صافی نموده ایتیمون را در کيسه کتان نازکی بسته دران اندازند و يك شب بکنارند و صبح کرم نمایند چنانچه
 بجوش نیاید و کيسه را مالیده بفشارند و دور کرده ترنجبین باشکر هر کدام که باشد پانزده مثقال داخل کرده بنوشند * مطبوخ ایتیمون
 دیگر از برای اسهال سودا مستعمل در صداغ سودا و بعد از نضج ماده * صنعت آن ایتیمون بسفایج فستقی اسطوخودوس بادرنجبویه
 شاهتوت از هر يك چهار درم مویز منقی بیست دانه جوشانیده فلوس خیار شنبه ترنجبین از هر يك ده مثقال دران داخل کرده صافی
 نموده روغن بادام شیرین يك رم بران چکانیده اول مرتبه لاجورد مغمول دو دانهك بجلاب سکری سرشته حب ساخته فرو برند
 و بعد ازان مطبوخ را بنوشند * مطبوخ ایتیمون قوی النفع از برای اسهال بلغم و سودا مستعمل در صداغ حادث از اخلاط غلیظه
 بلغمیه و سوداویه * صنعت آن ایتیمون هفت درم مویز منقی بیست عدد و ريكن آب بپزند تا به ثلث رسد صافی نموده چهار
 درم ایارج ارکانیس و يك درم نمك طعام دران حل کرده بنوشند * مطبوخ ایتیمون قلمي فرموده اند که از اقتراح سمل
 الحكماء و استاذ الاطباء میر محمد هادی والد ما جل فقیر است قدس سره منهل و مخرج اخلاط مریه مخترقه و نافع از برای جمیع
 امراض سوداویه مانند مالیدن و قویا و جرب و بهق اسود و سائر امراض سوداویه و جرب و بهق اسود و سائر امراض سوداویه * صنعت آن ایتیمون در کتان بسته سنا مکی از
 هر يك هفت درم کوزبان شاهتوت بسفایج فستقی پوست تراشید نیم کوفته اسطوخودوس سودا الصلیب قنطوریون دقیق بادرنجبویه
 کل بنفشه کل نیلوفر عناب الشعلب پرسیاوشان پوست بیخ کاسنی پوست بیخ بادیان اصل السوس تخم کاسنی تخم خیارین تخم خربزه
 پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه کل سرخ منزوع الاقماع از هر يك در مثقال عناب ده دانه سپستان
 بیست دانه اجزار آنچه کوفتنی است نیم کوفته مجموع را هوای ایتیمون در سه رطل آب بجوشانند آنمقدار که يك ص درم آب
 باقی ماند صافی نموده صوة ایتیمون را در حالتیکه مطبوخ کرم باشد دران اندازند و يك شب بکنارند و صبح صوة را نیکو
 بمالن و بفشارند و دور کنند و مطبوخ را نیم کرم نموده فلوس خیار شنبه ترنجبین از هر يك ده مثقال شیر خشک
 خراسانی کل قند سکری آفتابی از هر يك ده مثقال دران حل کرده صافی نموده روغن بادام شیرین يك مثقال بران چکانیده
 بنوشند و اگر خواهند که در اسهال قوی باشد شب وقت خواب حب لاجورد يك مثقال سودا بروغن بادام شیرین يك مثقال چوب
 نموده بمعجون نجاح در مثقال سرشته حب ساخته بورق نقره بچسبند با آب کرم فرو برند و صبح مطبوخ را بنوشند و غذا
 وقت ظهر نخورد آب یا قیحه شور با شب قلیه چلاو باشد * مطبوخ ایتیمون که بعد از نضج ماده اسهال بان نافع است از برای صداغ

سوداوی * صنعت آن افتیمون اقزیطی کاو زبان شاهتوه بسفایج فستقی بادر نجبویه اسطوخودوس هلیله سیاه ازهریک یک مثقال
 سنامکی چهار مثقال مویز منقی بیست دانه افتیمون رادر صره کتان بسته نگاه دارند و باقی ادویه رادر درطل و نیم آب بجوشانند
 تاثلث بماند صره افتیمون را در آن انداخته بمالند و فرو آورده متصل صره را بمالند تا سرد شود پس صره را فشرده دور کنند
 و مطبوخ را باز گرم کرده بر روی فلوس خیارشنبه و ترنجبین پاک کرده ازهریک پانزده مثقال کرده بمالند تا تمام شیر
 خیارشنبه جدا شود پس بیالایند و یک مثقال روغن بادام شیرین داخل کرده اول مرتبه لاجورد مغسول دود آنک بجای
 مکرری بهر شیه جب ساخته فرو برند و از عقب آن مطبوخ نیم گرم را بنوشند * نفوغ افتیمون منقول از قد مای اطباء مسهل موه
 سودا است در نهایت قوت بی ضرری که موجب ضعف شود * صنعت آن بکیرند تخم افتیمون ده درم و در پارچه کتانی بسته
 در دوثلث رطلی شراب انکوری یک شب بخیمانند و صبح کیسه را بمالند و افشوده در نهانند و شراب را صافی نموده باهریکی
 از شراب بنفشه و شراب ورد مکرر یک اوقیه و روغن بادام شیرین یک گرم بیاشامند و غل اقیه شور برای کوشش جوان مرغ باشد
 و انطاکی از قد ما چنین نقل کرده که بکیرند یک رطل تخم افتیمون را در سی رطل شراب انکوری بخیمانند و بکیرند تا چهل
 روز بگذرد پس هر روز دوثلث رطلی از آن بنوشند و این نسخه انطاکی بهتر است * مباء الجبن افتیمونی بد ستور قد ما بد آنکه
 قد مای اطباء در کتب خود قلمی نموده اند که چون یک هفته هر روز ده درم افتیمون را در نیم رطل شیر بز تازه و شیل یک شیه
 بخیمانند و صبح بمالند و بفشارند و صافی نموده پانزده مثقال سکنجبین صادق الحوضه داخل کرده چون بریده شود در کوپاسی
 اند از ند تا تمام آب آن بچکد پس آن را بنوشند جهت رفع خفقان و مالخولیا و جنون و امراض سوداوی و تشنج بنهایت مفید
 و مجرب است و نیز نافع است از برای صداع سوداوی * فصل در بیان معالجهی که اصل و عمود در آنها افتیمون است * معجون افتیمون
 بر مکی این معجون را یکی از نجاشعه بجهت تحیی بر مکی تالیف نموده نافع است از برای مالخولیا و سودا و فزع * صنعت آن افتیمون
 اسطوخودوس ازهریک ده درم و در نسخه دیگر افتیمون پانزده درم است هلیله سیاه هندی بیست درم خربق سیاه حرمل کاو زبان
 شاهسفرم ازهریک پنج درم قرنفل دو درم بادر نجبویه پوسه زرد اترج فرنجمشک ازهریک سه درم خربق سفید سک اصلی ازهریک
 یک گرم و در نسخه دیگر بخای خربق سفید و سک اصلی جوز بوا و سک المصلد بهمان وزن است مجموع را کوفته بکشمش و عسل مصفی
 معجون سازند شربت دو مثقال * معجون افتیمون را زی نافع از برای مالخولیا سوداوی * صنعت آن افتیمون ده درم کوفته
 در سی درم مویز منقی بسرشد و بکیرند و هر روز پنج درم تاده درم تناول نمایند * معجون افتیمون سودا و بلغم و فضول رطبه را
 زدن و دماغ پاک کند و مالخولیا و جنون و بیهو شی و نسیمان را مفید است * صنعت آن افتیمون غاریقون سفید بسفایج
 فستقی سنامکی ترب سفید مل بر ازهریک پنج درم اسطوخودوس (سان) الثور ازهریک سه درم بادر نجبویه بر نک کابلی
 مقشر فرنجمشک حجار منی لاجورد ازهریک دو درم خربق سیاه یک گرم مجموع را کوفته بکشمش و عسل مصفی بسرشد شربت
 هفت درم تاده درم است * فصل در بیان مغلی ها نیکه اصل و عمود در آنها افتیمون است * مغلی افتیمون نافع از برای مالخولیا
 مراقبه هر که مزاج بسیار گرم نباشد * صنعت آن کاو زبان بادر نجبویه افسنتین رومی ازهریک دو درم جوشانیده و آغرسه درم
 افتیمون رادر صره کتان بسته در آن انداخته و فرو آورده کیسه را بمالند و بفشارند و دور کنند و مغلی را گرم کرده بر روی
 فلوس خیارشنبه بیست درم صافی نموده روغن بادام شیرین یک مثقال داخل کرده نیم گرم بنوشند * مغلی افتیمون مستعمل
 در صداع سوداوی از برای نضج ماده سودا که چند روز صبح بنوشند تا آنکه نضج در قاروره ظاهر شود پس بمسحلا تب مناجحه

اهل سودانها يند * صنعت آن افيمون در ضره كنان بسته كا و زبان بفسه پنج فتهقي شاهتره اسطوخودوس بادر نيمويه از هر يك
 دو مثقال موز منقي بيست عدد آلاي صياه بزرگ دانه بيست دانه شب در يكر طل آگ نخيسانند و صبح بخوشا نند ادويه را سواي
 افيمون تا آب به نصف رسد برروي افيمون صافي نموده شب بكنند ارند و صبح نيم كرم نموده كيسه را نيكو بمانند و بفشارند
 و دور كنند و ترونجين خرا ساني پانزده مثقال دران حل كرده صافي نموده نيم كرم بنوشند و چند روز بدين مداومت نمايند
 * فريون بفتح الف و فتح فار سكون را ي مهمله و كسر باي موحده و ضم ياي مثناة تكتانيه و سكون وا و و نون آن را فريون و ابريون و
 فريون و فريون نيز كويند و برومي افسينين بك و فون و بين نوئين ياي مثناة تكتانيه و بعربي آكل بنفشه و قاتل بنفشه و نيز بعربي حافظ
 النحل و حافظ الاطفال و كروش الغنم و بيوناني خلاش و تا كوب نيز كويند و نيزد اكثر لمن السودا و بشانه اسم مغربي فريون است
 و آن معني است خاكستري رنگ ماثل بزردي با طعم و بوي تند و نبات آن شبويه بكا هو و كاسني و شيردار و آن در قسم است قسمي
 ازان برگ آن سفيد و نباتش با شعبها و خا رناك است و قسمي ازان برگش صياه و خارش تند تر و بار يكتو و شير آن بيشتر و از بلاد
 ليمو و حبش و سودان خيزد و به سبب تندي و حدت بوي تيز آن اهل آن بلاد از دور در دري نبات آن شكليه كرو سفند را پاك
 شسته در ظرفي تعبیه كرده ميكنند و بعد ازان از دور هر به مانند نيزه و غير آن با آن ميرسانند تا حدت بوي آن بمشام فرود
 بيك دفعه شير بسياري ازان فروريند در شكليه جمع مي شود خشك كرده استعمال مي نمايند و بهترين آن صاف تازه خاكستري
 رنگ ماثل بزردي و تند بوي با حدت و تيزي كه چون بر زبان بكنارند زبان را بكنزد و تا مدتي لذت آن باقي ماند و هر چند
 تند بود و تيز تر باشد بهتره تازه تو است و زود در آب و روغن زيت كد اخته شود و سبك وزن و متهلهل باشد و كهنة آن
 سرخ رنگ اشقر كه زود كد اخته نشود و بوي تند ي و لذت آن كم مي باشد و مغشوش آن كه با انزروت و صمغ ميسا زنك نيم است
 در اوصاف مذكوره از حدت و لذت و زود كد اختن و غيرها كويند اگر بخار آن در وقت گرفتن د معه بدند آنها برسد ميريزاند
 آنها را پس بايد كه دران وقت دهان را به بندند و اول كسيكه پي برده باين صمغ نو باس ملك لونه است و آن كرم و خشك
 است تا اول درجه چهارم و بعضي خشك در درجه سوم گفته اند و قوت آن تا چهار سال باقي ميمانند و بعد از ان ضعيف
 ميگردد و تا ده سال باطل مي شود و جالبي و ملطف و محرق و حاد و هر چند تازه تر باشد اوصاف مذكوره دران زياده است
 حتي آنكه از حلتيت كه حاد ترين صمغها است زياده است مسهل بلغم لزج و زرد آب و منقي فضول بلغميه از اعصاب
 و باادويه مناسبه جهت تقويه و قولنج و سردي كرده را استسقا و سپرز و عرق النساء و مفاصل و دفع ضرر سموم و در درد ورك
 و كسر كه از بلغم باشد بنهايت نافع و شرب آن مسقط جنين و فزجه آن با عاف بهم آمدن فم رحم و مانع سقوط جنين و اكتمال
 آن با عمل جهت نزول آب مفيد و حلت و حمرت و سوزش آن در چشم مدت مدتي ميمانند و معوط آن با آب چغندر جهت
 سهيل و د معه و حمرت چشم و تنقيه دماغ و ضماد آن براستخوان با عاف تقشر آن و بايد كه محافظت نمايند استخوان را
 ازان و طلاي آن دافع كوشه زياده زخمها و بر زخم سلك ديوانه كز بده و لذت هوا م دافع سميت آن و بار و غنها جهت
 فالج و لقوه و خن و امراض عصب و درد مفاصل و باز عفوان و افيون جهت تسكين اقسام ضربان مفيد و حمل آن بقدر يك
 حبه تا دوسه حبه دراد را رحيض محتبس مجرب را كرا حداث سوزش نمايد و روغن گل مرخ را فاع آنست و يك حبه آن كه
 با سلك سائيه باشند فزجه آن در اعانت بر حمل و تضيق فرج و تقويت رحم و دفع بدبويي آن نافع و بد است از براي اصحاب
 مزاج كرم و كميكه بر مزاج او خون غالب باشد سزاوار نيست كه به تنهائي بنوشد و مضرا معاي سفلي است و مصلح آن مقل ازرق و

و رب العوس و افاریه مانند دار چینی و سنبل الطیب و سلمه و کثیرا و صمغ عربی و روغن بادام شیرین است و کوبند مضروبانشین است
 و مصلح آن روغن کل و مضروب رحم و بهم آورند فم آن بحدیکه ادویه مسقطه جنین نتواند اسقاط آن نمود و قد رشربش در قیاط و
 بدش در استسقا ما زریون است و در قولنج بوزن آن تاد و چند چند بید سترو قسماً سیاه آن قتال و این مؤلف گوید اگر فریون و
 افیون را در شبیه کنند هر یک دیگر بر افانی گرداند چنانچه از هیچ کدام اثری باقی نماند و بعضی گفته اند که افریون صمغ درخت
 ما زریون است واصلی ندارد و زیاده آن تا سه درم کشنده است و گفته اند که چون افریون را با باقلا نکه ارنند در هیچ وقت قوت آن
 زایل نمی گردد * امراض الراس سکنه تعطیس بافریون نافع است از برای سکنه و همچنین بوفیدن آن بجهت آنکه رائحه آن مسخن
 دماغ و ملطف بلغم و مرقق و مهمل آن است * کابوس چون بیاشامند از آن وزن ربع درمی با ادویه مناسبه نافع است از برای کابوس
 * جمود و شخوص علاج جمود و شخوص بلغمی مثل علاج سمات است الا آنکه باید که بویزند بر سر ایشان روغن یا سمین که در
 هر یک رطل از آن یک اوقیه افریون حل کرده باشند و نیز نافع است اصحاب شخوص و جمود را طلا کردن بر سر ایشان افریون و
 چند بیل ستر سوده حل کرده در روغن یا سمین * صرع چون نرم سائیده بد منک در بینی ایشان می باشد نافع از برای صرع و
 چون حل کنند آنرا با آب گرم و غرغره نمایند بآن صاحب صرع می باشد نافع مرورا شیخ رئیس گفته که افریون نافع است از
 برای صرع دمیدن آن در بینی به تنهایی و با ادویه دیگر و نیز گفته که در صرع بمشاک اطراف به سبب صعود ریاح مصرعه
 از اطراف بسوی دماغ هوا که طلا کرده شود افریون و ناسیا و امثال اینها و ادویه محرقه محلوله مواد و مفرحه عضو بر موضع که میکند
 از آن صعود بخوره در حال صرع نافع است آنرا لازم است که طلا کرده شود بامثال این ادویه بعد از بستن بالای آن موضع که صعود
 می کند از آن موضع ریاح مصرعه * فالج و استرخا اکثر بوفیدن افریون نافع است از برای فالج بجهت آنکه تنقیه دماغ میکند و میل
 می دهد مواد را از جهت نخاع بجانب بینی و چون بکیرند از افریون وزن یک شعیره و حل کنند با آب مرزنجوش یا با آب افشوده
 چغندر یا با آب افشوده سیرتر و سحوط کنند بآن تنقیه دماغ می کند و میل می دهد مواد را از جهت نخاع بسوی بینی پس می باشد
 نافع از برای فالج و آشامیدن آن نافع است از برای فالج و استرخا و چون بکیرند از آن مقدار یک دانگ و سائیده بپاشند بر یک عدد
 زرده تخم مرغ نیم بوشت و بیاشامند نافع است از برای استرخای اعضا نفعی بلیغ و چون بکیرند از آن ربع درمی و از هر یک از
 سنگجبین و اشق نصف درمی و حب ساخته فرو بزنند نافع است از برای استرخا و جالینوس و ابن جرله و صاحب منهاج و غیر آن گفته
 اند که چون افریون داخل کنند در روغن زیت و تمرین بآن نمایند نافع است از برای فالج و سایر امراض بارده عصب و عروق و آن
 نیست بسیار نمودن از افریون در مروح بلکه باید که بوده باشد سه درم از آن در شش روز مروح و اقلش سه روز است و چون
 مخلوط نمایند آنرا به قیروطی که شکسته باشند حلت افریون را بر روغن و تمرین بآن نمایند در فالج نافع است آنرا بنهایت و سوزان
 قیمت اکثر در مروح آن بلکه باید که بوده باشد سه درم از آن در شش روز مروح تا هفت روز قرشی گفته که چون بکیرند از
 افریون قلیلی و حل کنند بر روغن قسط یا روغن غار و گرم نموده تنهین بآن نمایند نافع است از برای فالج و استرخا بجهت آنکه
 مسخن عصب است و ملطف و محلل بلغم ابوسهل مسیحی گفته که چون بکیرند از افریون وزن یک اوقیه و نرم صلایه نموده در یک
 رطل زیت که در آن موم و اوقیه کک اخته باشند داخل کرده در هاون بکوبند تا چون مرهم شود و مروح کرده شود بپیزی
 از آن می باشد نافع از برای فالج و استرخا نفعی بین * لقوه افریون نافع است از برای لقوه آشامیدن آن شیخ رئیس و رازی گفته
 اند که سحوط کردن بآن مقدار حب عدسی محلول بشیر دختر نافع است از برای لقوه این بطالان گفته که چون حل کنند آنرا

در روغن حبه الخضر از بمالند بزوری صاحب لقوة نافع است اورا سفیان اندلسی گفته که چون بکینند از آن ربع درمی واز
 سکنبج و مقل اليهود و اشق از هر یک نیم درم و فرو بود صاحب لقوة زائل می گردد لقوة آن بزودی * تشنج هرگاه مخلوط کرده شود
 افر بیون را به بعضی از ادیان حار مانند روغن قسط و روغن سداب می باشد نافع از برای تشنج بلغمی تمریح بان شیخ الرئیس
 گفته که از چیزهایی که بسیار نافع است از برای تشنج امتلائی ضما کردن بافر بیون است باین طریق که زیت کهنه یک رطل موم
 سرخ در اوقیه افر بیون تازه یک اوقیه موم و زیت رادرهم کد اخته افر بیون را سوده بآن مخلوط کرده درهاون بدسته بمالند
 تا یک سان شود و استعمال نمایند و هرگاه بکینند افر بیون و مثل آن از هر یک از چند بید ستر و عاقر قرحا و بسیار نرم سوده مخلوط
 نمایند در روغن قسط یا روغن سداب یا هود و رتد همین نمایند بآن نافع است تشنج رطب امتلائی را * خدر هرگاه فرا گرفته شود از آن
 وزن یک درم و مخلوط کرده شود بوزن ده درم زیت کهنه نافع است از برای خدر تمریح بآن و چون حل کنند آن را بروغن
 دارچینی نافع است از برای خدر آشامیدن آن و تمریح بآن و چون درم آن را با سی درم روغن مزوج نموده شش روز بآن
 مروخ نمایند نافع است خدر را و همچنین چون مخلوط نمایند بقیروطی و نیم کوم بآن مروخ نمایند نافع است خدر را بنهایت نفع
 و نیز چون حل کنند آن را بروغن قثاء الحمار یا روغن حار دیگر نافع است از برای خدر تمریح بآن و آشامیدن آن * رعشه آشامیدن
 افر بیون با دویه مناسبه نافع است از برای رعشه بلغمی * دراز و سدر تعطش بآن بعد از تنقیه نافع است از برای دراز و سدر بلغمی
 و نشوق بآن با روغن مناسبه نافع است از برای دراز حادث از کیموس بارد طبری گفته که بوئیدن آن نافع است از برای دراز حادث
 از اخلاط بارد * فصل در بیان حمو بیکه اصل و عمود در آنها افر بیون است * حب افر بیون اسکنبری نافع از برای فالج و استرخا و لقوة
 و صرع و رعشه و خدر * صنعت آن شحم حنظل سقمونیای مشوی خربق اسود مقل ازرق از هر یک یک جز را افر بیون نظرون
 از هر یک نیم جز و کوفته پیخته با آب کوب مرشته حب سازند شربت یک درم * حب افر بیون دیگر بکنت زبان را زائل کرد و اند چون
 در زیر زبان نگاه دارند و آب آن را بریزند و فرو نهند * صنعت آن دار شیشخان کل سرخ از هر یک یک جز و از خرمکی افر بیون
 قرنفل از هر یک نیم جز و بالادن یا عنبر یا موم میانی هر کدام که باشد مرشته حبوب سازند * حب افر بیون دیگر که درد نقرس
 را در ساعت به نشاند * صنعت آن فر بیون زنجبیل از هر یک چهار درم مصطکی شش درم سورنجان نه درم انیسون زیره
 کرمانی فلفل سفید دار فلفل مغز حب القرطم سلیمه سیاه از هر یک دو درم کوفته پیخته با آب رازانه حبوب سازند شربت دو درم
 * حب افر بیون دیگر نافع از برای فالج و رعشه و استرخا و لقوة * صنعت آن افر بیون مصطکی رومی انیسون از هر یک چهار درم
 سقمونیای مشوی غاریقون سفید عصاره افسنتين از هر یک پنج درم شحم حنظل سه درم صبر سقوطی انیسون سنبل الطیب
 از هر یک ده درم نمک هند یک درم و نیم دار فلفل دو درم کوفته پیخته با آب کوب مرشته حبوب سازند هر چه بقدر فلفلی
 شربت درازده حب قانیم درم پیش از غذا و بعد از غذا توان خورد و این حب را با آب کرم فرو بزنند و گفته شده که مزاج آن
 است که بعد از آشامیدن این آب بنوشند و این نیز نافع است از برای سحر و لقنه و اخراج مای اصفرو نافع است از برای رجح
 و رک و رجح ظهر و نقرس بارد * حب افر بیون قالیف محمد بن زکریا رازی قلع بلغم خام از اعصاب کند و نافع است از برای فالج
 * صنعت آن افر بیون شحم حنظل قنطاریون دقیق عصاره قثاء الحمار مدبر اجزا متساوی کوفته بروغن بادام شیرین چرب
 نموده حبوب سازند شربت یک درم * حب افر بیون نافع است از برای رعشه و فالج و برص و هر مرضی که از بلغم بوده باشد * صنعت آن
 افر بیون غاریقون سکنبج شحم حنظل مقل ازرق از هر یک هشت مثقال صبر سقوطی دو مثقال اجزا کوفته پیخته سکنبج و مقل

را در آب کندن تاحل کرده ذرها را با آن سرشته حب سازند شویبتی از یک گرم تا یک مثقال نظیر قوت مریض * حب افریون دیگر
 فالج و استرخا را نافع بود و اخلاط خام که در اعصاب باشد براند * صنعت آن افریون سکبینج مقل ازرق غاریقون شحم حنظل
 از هر یک یک گرم صبر مقوطری زرد دودرم اجزا کوفته با آب کوبیده سرشته حب سازند شویبتی دودرم تاسه درم با آب نیم گرم
 * حب افریون مسهل جهت کسیکه نتواند مسهل مایع بخورد و از خوردن آن عاجز باشد * صنعت آن زیبق کوکرد تنکار
 افریون اجزا متعاقب کوفته اول کوکرد و سیماب را با هم خوب سحق نمایند بعد از آن تنکار و افریون را داخل نموده باز خوب
 سحق نمایند که مثل غبار گردد و قدری آب صمغ داخل آن نموده حبوب بقدر دانه فلفل بندند شویبتی نه دانه یا بیشتر یا کمتر
 بحسب قوت مزاج و ضعف آن و آب سرد بالای آن اگر احتیاج شود یک فنجان بنوشند و از آب گرم و از هر چیز گرم احتیاط نمایند
 مگر در صورتیکه خواهند فعل آن کم شود پس آب گرم بخورند که عمل آن بر طرف میگرد و هرگاه در عمل تعویق رود هد
 لعاب ببلد آن یا لعاب اسمغول سرد بخورند و اگر پیچ بسیار معلوم شود قدری روغن بادام بنوشند و اگر سوزشی در پشتگاه زیاده
 معلوم گردد بر روغن گل یا غیر آن مکن مخصوص را چوب نمایند و بعد از ظهر بخود آب را خوب سرد کرده که اثر گرمی در آن
 نمانده باشد بخورند و شام ترپلا و یا آب قلیه کم روغن با چلا و بخورند و وقت خوردن حبوب چون اندک سوزشی دارد
 باید که حبوب را در چند دانه مویز منقی یا کشمش یا غیر آن پیچیده فرو برند که بحلق نرسد و این حب نافع است جهت
 امراض مزمنه ردیه مثل عرق النسا و مای اصغر و برص و بهق و جذام و قروح خمیسه مانند آتشک و انواع جرب و قوبانو
 و کهنه و غیر اینها از امراض ردیه خمیسه بشرط آنکه بعد از منضج و احتیاط و تغایق بدهند و باید که جرات در دادن این حب
 بهر کس و هر وقت و هر مرض ننمایند و تا ضرورت بسیار داعی نشود مرکب آن نشوند و نزدیک آن نروند که دوی عظیم خالی
 از غائله نیست و بعد از آن تبرید نمایند و احیاناً اگر عمل نکند ضرر عظیم متصور است اصلاح آن بمجربات و العبه باروغن
 بادام نمایند * فصل در بیان ادویه نیکه اصل و عمود در آنها افریون است * دهن افریون نافع است از برای صداع
 بلغمی بعد از تنقیه چون بر سر بماند * صنعت آن افریون بود نه کوهی از هر یک دو مثقال چند بید سترعا قرقرها از هر یک
 یک مثقال نیم کوفته یک پیاله آب خوری آب بر روی وی کرده بجوشانند تا به نصف رسد صافی نموده زیت یا روغن کنجد
 چهل مثقال داخل کرده چند آن بجوشانند که آب رفته روغن بماند در شیشه نگاه دارند * دهن افریون دیگر مستعمل در
 صداع بلغمی و قتیکه ماده متمکن شده باشد در سر و گردیده باشد مزمن * صنعت آن قسط تلخ قصب الذریره عاقر قرها از هر یک
 ده درم نیم کوفته در یک رطل آب یا در شراب یک شب بخیمانند و صبحش با یک رطل زیت یا روغن کنجد بجوشانند در
 قدر مضاعف تا آب برود و روغن بماند صافی نموده هفت درم افریون سوده در آن داخل کرده در هاون سنگی
 بدسته بماند تا نیکو مخلوط شود در شیشه نگاه دارند و در وقت حاجت بر سر بماند * دهن افریون مستعمل در سکنه
 بلغمی و استرخا و فالج و جمیع امراض بارده دماغی و عصبی اقوی از نسخه های قبل منقول از سید اسمعیل در ذخیره * صنعت آن
 حداد تازه بکوبند و یکم آب آن را بکینند و ده استار روغن موسن اضافه کنند و با تش ملایم آن مقداری بجوشانند که
 تمام آب سوخته شود و قسط تلخ عاقر قرها چند بید ستر از هر یک سه درم افریون جالوشیر بارزد از هر یک یک مثقال نرم سائید
 در روغن گرم ریزند و بدسته بماند تا نیکو مخلوط شود و اگر روغن بلبلان حاضر باشد سه درم داخل کنند و الا بدل آن روغن
 قرب داخل نمایند و بر مهرهای پشت و عقب کردن صاحب سکنه بماند * دهن افریون دیگر نافع از برای شخوص نفعی عجیب

* صنعت آن بگیرند روغن یا همین یک رطل و حل نمایند در آن افر بیون تازه یک اوقیه و اطراف منوع لیل را بمیرد و این روغن را
 بر هر شش بریزند نیم گرم یا پارچه را باین روغن تر کرده بر سر صاحب شخص بکنارند * دهن افر بیون تمرین فقرات و اعضا
 علیه بآن بعد از امتزاج کلی و تنقیه اعصاب از رطوبات بلغمیه و ظهور علامات برء نافع است از برای فالج و استرخا و لقوه ولیکن
 میباید اولاً غصه را بخورق خشنی بمالند پس تمرین باین دهن نمایند * صنعت آن بگیرند زیت رکا بی یک رطل موم زرد غیر
 مغسول یک اوقیه موم را در زیت بکازند و در هاون انداخته یک اوقیه افر بیون تازه سوده در آن داخل نمایند و بدسته بمالند
 و بمالند تا یکسان گردد پس در شیشه نگاهدارند و عند الحاجة استعمال نمایند ابو جریح گفته که فالجی که بوده باشد حادث
 از جراحت آن را نافع است تدهین بدن افر بیون و باید که تمرین کرده شود بآن موضع علت را دائم این ماسویه گفته که تمرین
 بآن نافع است از برای استرخای حادث از ضرب و سقطه و نیز این دهن نافع است از برای تشنج بلغمی تمرین بآن صاحب منهاج
 گفته که دهن افر بیون نافع است از برای خدر بلغمی تمرین بآن بعد از اسهال بمسهلات بلغم و چون مخلوط کنند باین دهن
 افر بیون چند بیک ستر عاقر قرحا بوزن افر بیون که هر دو را نرم ساخته باشند و تمرین جسد و منابت اعصاب بآن نمایند
 دائماً نافع است از برای خدر عارض از برودت خواب یا شامند یا تمرین بآن نمایند و صاحب اقتراح نیز چنین گفته و رفس
 را بوسهل مسیحی گفته اند که بعد از تنقیه باسهال بحب شیطان و حب منتن به نشانند صاحب رعه بلغمی را در آفتاب تا عرق
 کند پس تمرین نمایند عضو مرتعش را و مخارج عصب آن را از فقرات بدن افر بیون نافع است مر آن را نفعی هرید * دهن افر بیون
 تالیف شیخ الرئيس رح نافع از برای جمیع دردها نیکه از سردی باشد خصوصاً دردهای عصب باشد و از برای عرق
 النساء و وجع ظهر و رجل و از برای فالج و لقوه و استرخا * صنعت آن قسط تلخ ده درم چند بیک ستر پنج درم پودنه خشک
 دوازده درم عاقر قرحا هفت درم کندش چهار درم مویز سه درم جمله را نیم کوفته در چهار صندل درم شراب ریحانی یک روز
 و یک شب بخیمالند پس با آتش ملایم بپزند تا کمتر از ثلث شراب بماند پس از آنش فرود آورده بکنارند تا معود شود
 و بمالند مالیده نی شدید و بیالایند و داخل کنند در آن نصف وزن آن روغن کنجد یا روغن خیری و با زنجیر شانه تا آنکه
 شراب برود و روغن بماند پس با زای هر ده درم روغن و درم از افر بیون سفید تازه بسایند تا چون غبار شود و مخلوط
 کنند ب روغن و با زبانش کدازند و یک جوش دیگر داده از آتش بردارند و در شیشه کرده سر آن را بسته نگاهدارند و بوقت
 حاجت بکار برند * دهن افر بیون به نسخه دیگر * صنعت آن زیت عتیق یک رطل موم زرد بهست درم افر بیون تازه ده درم
 زیت را گرم نموده موم را در آن بکازند و صافی نموده فریون را صلایه کرده در آن داخل کنند و در هاون سنگی بدسته
 بمالند تا نیکو مخلوط شود و در شیشه نگاهدارند و در وقت حاجت بکار برند * دهن افر بیون به نسخه دیگر * صنعت آن
 قسط تلخ ده درم عاقر قرحا هفت درم مویز سه درم جمله را نیم کوفته در چهار صندل درم شراب ریحانی به پزند تا ربع بماند پس چهل درم
 روغن خیری داخل کرده بجوشانند تا شراب برود و روغن بماند پس در آخورد و درم فریون سوده داخل کنند و از آتش
 فروگیرند * دهن افر بیون دیگر نافع جهت جمیع اوجاع ظهور حادث از ریاح حادثه از رطوبات غلیظه و بلغم غلیظ و از برای
 ریاح فرسه و عرق النساء و استرخا و مکتله و لقوه و اوجاع مفاصل ریحی و بلغمی * صنعت آن به نسخه که سید اسمعیل در ذخیره
 در رجوع ظهور ریحی ذکر کرده فلفل سفید چند بیک ستر فریون عاقر قرحا شحم حنظل حلتیت اجزا مساوی از مجموع ده درم
 یک رطل روغن سداب داخل کرده آمیخته یک هفته در آفتاب نهاند و هر روز در مرتبه بر هم زنند پس بهالایند و مرتبه دیگر

ده درم همین ادویه داخل کوزه يك هفته بل بستر در آفتاب گذارند و هر روز دو مرتبه بر هم زنند پس از هفته به بالا بند و مرتبه
 ثابت بل ستورده درم ادویه را داخل کنند و بعد از هفته به بالا بند و استعمال نمایند * شای افریون ضعف مثانه و سلس البول رقیق را
 نافع است و باد را قوت دهد * صنعت آن مغز نارچیل مقشر مغز حب الصوبه الکبار حب المحلب مقشر مغز بادام تلخ کرم دانه حب
 الزلم از هر یک دو درم فریون چند بیدستر مداب از هر يك سه درم مقل ازرق ده درم مقل راد آب کند تا حل کرده باقی ادویه را
 جدا جدا نرم کوبیده وزن نموده بآن سرشته شایها سازند * فصل در بیان ضما داتیکه اصل و عمود در آنها فریون است *
 * ضما دافر بیون مستعمل در فالج که اعصاب را نرم کند و این ضما د از بولس است * صنعت آن افریون يك اوقیه عاقر قرحا مرزنجوش
 مویزج از هر يك يك اوقیه نظرون خردل از هر يك در اوقیه فلغل يك درم چند بیدستر چهار اوقیه کوفته بنخته روغن حب الغار
 داخل کرده در هاون بستمه بمالند نیکو تا چون مرهم شود بر مهرهای پشت و عقب کردن ضما د نمایند * ضما د افریون دیگر مستعمل
 در فالج * صنعت آن افریون تازه ده درم نرم سائیده موم زرد بیست درم در زیت کهنه نیم من کبابخته فرود آورده هنوز
 گرم باشد که فریون را داخل کرده در هاون سبکی بستمه بمالند تا هموار شود بر مهرهای پشت و عقب کردن ضما د نمایند
 * ضما د افریون مستعمل در تشنج امتلائی * صنعت آن افریون چند بیدستر میعه سائیده نرم سائیده موم زرد ثقل دهن بزر
 در روغن عوسن کبابخته ادویه را داخل کرده در هاون سبکی بستمه بمالند تا چون مرهم شود ضما د نمایند * ضما د افریون نافع از برای
 صداع مزمن * صنعت آن افریون دو مثقال کوفته بآب مرزنجوش سرشته بعد از تراشیدن سر بر ضما د نمایند و اگر واسه زیادتی
 حرارت باشد سفیده تخم مرغ و روغن گل سرخ و اندکی سرکه داخل نمایند * ضما د افریون به نسخه دیگر * صنعت آن افریون
 يك درم چند بیدستر دو درم هر دو را نرم سائیده زیت کهنه يك اوقیه داخل کوزه در هاون بستمه بمالند تا یکسان شود و استعمال
 نمایند * طلای افریون نافع جهت فالج و استرخا * صنعت آن افریون ده درم عاقر قرحا مرزنجوش مویزج از هر يك يك درم
 خردل فلغل میاه جوز بوا از هر يك يك و نیم درم حب الغار سه درم چند بیدستر دو نیم درم مشک خالص نیم درم اجزا را با کلاب
 بر سنک صلابه نیکو سائیده کرم نموده طلا نمایند و اگر قدری روغن قسط داخل نمایند میگردد اقوی * طلای افریون دیگر که
 همین منفعت دارد و تشنج امتلائی را نیز مغیل است * صنعت آن افریون چند بیدستر میعه سائیده قسط تلخ زراون طویل جدوار
 خطائی اجزا مساوی بسا و نرم سائیده با کلاب یا عرق دارچینی کرم نموده طلا نمایند و درین طلا اگر بعضی از ادهان مثل دهن
 سوسن یا قسط یا خیری و یا امثال اینها داخل نمایند بل نیست * فصل در بیان قیروطیا تیکه اصل و عمود در آنها افریون است
 * قیروطی افریون مستعمل در صداع مزمن * صنعت آن افریون دو درم کوفته موم زرد سی درم روغن شبت یک صد درغ
 درهم کبابخته افریون را داخل کوزه قیروطی ترتیب داده بر سر بمالند * قیروطی افریون دیگر مستعمل در فالج و استرخا * صنعت آن
 بکیرند روغن قسط یا روغن غار یا هر دو کرم نموده بک از بند دران قدری موم زرد که بگرداند روغن را فی الجملة غلیظ پس در
 هاون انداخته قدری افریون تازه را سحق نموده دران داخل نمایند و بستمه بمالند تا یکسان شود و استعمال نمایند * قیروطی
 افریون بولس گفته نافع است از برای فالج و استرخای حادث از فسج و رض عضل * صنعت آن موم زرد یک درم روغن سوسن
 روغن نرکس از هر يك سه درم افریون تازه چهار درم موم را در روغنهای بک از بند و مخلوط کنند بآن افریون سوده و بمالند
 بر موضع فسج و رض * قیروطی افریون مستعمل در فالج و لقوه و صداع بارد مزمن * صنعت آن افریون سه درم چند بیدستر یک درم
 نرم کوفته بیست و پنج مثقال موم را در پنجاه درم روغن شبت و سی درم روغن قسط و بیست درم روغن گل کبابخته دران آمیزند و

قیرو طی توتیب دهند و بر سر و مهرهای کردن بمالند و از هوا احتیاط نمایند * فصل در بیان معالجه‌ی که اصل و عمود در آنها افریون
 است * معجون افریون جهت فالج و لقوه و استرخا و رعشه و خلل و صرع بلغمی نافع * صنعت آن افریون شحم حنظل سقمونیای
 مشوی غاریقون هشت سفیل صبر سقوطری از هر یک دو درم مصطکی رومی یک درم افقیون سنبل الطیب از هر یک سه درم
 نمک هندی مقل از هر یک نیم درم دار فلغل یک درم ادویه کوفته بیخته بروغن بادام شیرین چرب نموده با سه وزن ادویه
 عمل کف گرفته بسر شند شربت ی یک درم تا یک مثقال با آب گرم * معجون افریون مسهل که همان نفع دارد * صنعت آن
 افریون مصطکی رومی انیسون از هر یک سه درم غاریقون هشت سفیل عصاره افسنتین سقمونیای مشوی از هر یک شش
 درم شحم حنظل چهار درم صبر سقوطری افقیون اقريطی سنبل الطیب از هر یک هشت درم فلغل دار فلغل از هر یک
 دو درم مقل ازرق یک درم ادویه کوفته بیخته بروغن بادام شیرین چرب کرده با سه وزن ادویه عمل مصفی بقوام
 آورده بسر شند شربت ی یک درم تا یک مثقال * معجون افریون مسهل دیگر اقوی ازد و نسخه قبل * صنعت آن افریون
 شحم حنظل قنطورین د قیق عصاره قنار الحمار سقمونیای مشوی غاریقون هشت سفیل تربل سفیل مجوف خراشیده مد بر
 سنبل الطیب مقل ازرق از هر یک دو درم صمغ عربی یک درم کثیرا نیم درم ادویه کوفته بیخته با سه وزن ادویه عمل مصفی مقوم
 معجون سازند شربت ی از یک مثقال تا دو مثقال با آب گرم * معجون افریون مسهل دیگر نافع جهت رعشه و فالج و لقوه و برص و
 هر امراضی که از بلغم و رطوبت باشد * صنعت آن افریون شحم حنظل غاریقون سکبینج مقل ازرق تربل مد بر سفیل مجوف خراشیده
 سقمونیای مشوی از هر یک پنج مثقال صبر سقوطری یک درم نیم مثقال صمغ عربی کثیرا سنبل الطیب از هر یک نیم درم صمغ وادرب آب کندنا
 بخیمسانند و حل کرده صاف نمایند و باقی ادویه کوفته بیخته بروغن بادام شیرین چرب کرده با سه وزن ادویه عمل مصفی کف گرفته
 بقوام آورده بسر شند شربت ی تا دو مثقال با آب گرم یا آنچه مناسب باشد * معجون افریون که نقرس و عرق النسا و اوجاع
 ظهور و مفاصل را نافع است * صنعت آن افریون تربل سفیل مد بر از هر یک یک درم سه درم مصطکی چهار درم سورنجان سفیل
 هشت درم انیسون فلغل دار فلغل سلینج سیاه زیره کرمانی از هر یک یک درم مغز حب القرطم چهار درم ادویه کوفته بیخته
 بروغن بادام شیرین چرب نموده با عمل بقوام آورده سه وزن ادویه بسر شند شربت ی از دو درم تا سه درم با آب رازیانه نیم گرم
 * فصل در بیان احوال طاریه بر کسی که از مقل از مقرر افریون زیاده بخورد خواه مفردا خواه مرکبا * بدانکه از مقل از دو درم تا
 سه درم آن کشنده است بعد از سه روز و از احوال طاریه و اعراض آن در دلزج معده و امعاء و کرب و التهاب بھیار و فواق و
 اسهال مغرط و بعضی را قبض با فراط * تدارک و تسکین آن بخوراندیدن مسکه و روغن کاتاز و پس ماء الشعیر و سوبق جو و سوبق
 صیب با برف و یخ سرد کرده و نشانیدن در آب سرد و خوراندیدن آب سرد جرعه جرعه و همین قسم خوراندیدن آب فوا که رطبه
 بارده مانند آنار میخوش و سبب میخوش و ریواس و اندکی کافور و دوغ و مانند اینها و شیر بزیاکو سفیل یا کاتاز و دوشیل و
 جد و ارفا دز هر معدنی بزی اسطهیا ناتی بادوغ و شیر آشامیدن و تحقیق بحقنهای بارده لبه نمودن و مانند این تدابیر
 است * افسنتین بفتح همزه و سکون فا و فتح مین و سکون نون و کسر تائی مثناة فوقانیه و سکون یائی مثناة تحتانیه و نون لغت یونانی
 است و عبری خترق بخای معجمه و تائی مثناة فوقانیه و رای مهمله و قاف کوینله و بلغت مصر نوع زیون افسنتین را دمیس و نوع
 جبلی افسنتین را ربل کوینل برای مهمله و گفته اند که ربل نوعی از برنج صاف است و کوینل که افسنتین را سنبیون نامند و
 آنرا کثوث رومی نیز کوینل و افسنتین را بهندی مجتبی و شتارو نیز نامند و آن اسم نباتی است مابین شجر و گیاه شبیه

بیا بونه کار چشم و برکش مانند صمغ غبارناک سفید و شاخش مثل برنجاسف و ساقش بلند و کاش مانند گل با بونه و از آن ریزد تو
 و تخمش شبیه با سفند با تلخی و قبض و بوی آن با عطریست ثقیلی شیخ الرئیس گفته که چنین گفته افسنتین چنین نوع میباشد
 خراسانی و مشرقی و آنکه از کوه نکام می آورند و سوس و طرسوس و غیر آن و متقل مین اصناف آنرا پنج قسم دانسته اند طرسوسی
 و سوسی و نبطی و خراسانی و رومی و نبطی با عطریست است و صنف نبطی آن قوت قبض و تحلیل آن زیاده و حرارت آن کمتر و
 ازین جهت مسهل بلغم نیست هر چند بلغم در معده باشد و نفعی چند آن در اسهال بلغم ندارد و صنفی که برک مثل برک زردک
 و سفید و کل آن زردی اوراق و سفید و در مصر دمیه نامند زبوترین اصناف آنست و با لجمه در آن دو قوت است قوت اسهال
 و قوت قبض و در جوهر است جوهر لطیف که با عشا اسهال و تقطیع است و جوهر ارضی که سبب قبض و آن نیز از اصناف شیخ است
 و ازین جهت بعضی حکما آنرا شیخ رومی نامیده اند و مختار و بهترین اصناف آن سوسی و طرسوسی سفید رنگ با زغب است که
 چون بشکنند چوب آنرا بوی صبر از آن آید و طعم آن با حرافت و تلخی و قبض باشد کرم در اول و خشک در رسوم و بعضی کرم
 در اول و دوم و خشک در آخر دوم گفته اند و این اصناف مفتوح و ملطف و مشه و قابض و تلخ و قبض آن اقوی و زیاده از تلخی آن و مسهل
 صفرا و ماء اصفر و سائر اخلاط معده و منقعی عروق سینه و شش و بافتیمون مسهل و منقعی سودا و جهت رعشه و سکنه نافع و مقوی
 بدن و معده و اشتها و جگر و سرد و برقان و طحال و مدر بول و حیض و شیر و عرق و کشنده اقسام کرم و تر یاق سموم مشروب و به و ملد و غه و
 محلل ریا غلیظه و با ناردین جهت درد معده و نیکو کننده رنگ و خسار و جهت داء الثعلب و داء الحیه و ازاله آثار بنفشه و رنگ زرد
 چشم و غیر آن و تحلیل صلابات باطنیه شربا و ضما و جهت رمل کهنه خصوصاً نبطی آن چون ضما کرده شود بر زیر چشم و جهت
 غشاوه با میخنتج و مسکن ضربان چشم و ورم آن است و شرب طبع آن جهت تقویت معده و آوردن اشتها طعم که زایل شده
 باشد عجیب الفعل است و جهت امراض بارده و حمی عفن مزمن و بخارات فاسده و ارجاع جنین و خاصره و مغاصل و امراض
 مقعده و سموم خصوصاً عقرب و مقوی احشا و منقعی صدر و ریه و آنچه در عروق است از اخلاط صفرا و به و چون بیا شامند
 با سیماس لیموس یا ناردین اقلیطی تحلیل میدهد و سائر ارجاع معده را و همچنین چون بیا شامند چند روز هر روز مقدار
 بیست مثقال از آب مطبوخ آن جهت رفع سقوط اشتها که از رطوبت باشد و چون بیا شامند هر روز آن مقدار زایل میکرداند
 یرقان را و در ورم آن جهت کزیدن عقرب عجیب النفع و با شراب جهت هم شوکران و با سرکه جهت فطرنافع است و جهت
 بواسیر و شقاق مقعده و اخراج اخلاط حاره که بسبب ادویه مشروب که در معده به سر سیده باشد بسیار موثر و قطوران با زهره بزور و غن
 با دام تلخ جهت امراض اذن و کونی کوش قدیم مجرب و شرب آن پیش از شراب جهت رفع خمار و شراب آن جهت تمدد زیر
 شرا میف و بواسیر و شقاق مقعده و فوزجه آن با غسل مدر حیض و حمل آن با موم جهت حب القرع و ضما د آن با آب جهت شرمی
 و بخار مطبوخ آن در شراب جهت درد کوش و طلای مطبوخ آن در میخنتج جهت درد چشم و ورم آن و در ده و با غسل جهت
 رفع آثار بنفشه تحت پلک چشم و در ورم و جهت مغاصل حار و سائیده آن با موم و در ورم کل سرخ جهت درد تهیگاه و درد
 جگر و در معده کهنه مجرب و محلل صلابات و جهت داء الثعلب و داء الحیه و بواسیر و صلابت رحم و ورم سپر و ضما دانا فاع و اکتال
 آن جهت دمعه و غشاوه و استرخای جفن و کذاشتن آن در میان متاع مانع کرم و آمیختن آن با مرکب با عشا منع ارضه از کتابیکه
 بآن مرکب کتابت کرده باشند و طلای آن بازیت بر بدن مانع مقاربت پشه و ذر و در آن جهت کزیدن نیدن هوم و پاشیدن آب
 طبع آن کشنده یک شیخ الرئیس و صاحب شفاء الاسقام و غیر آن گفته اند که حشیش افسنتین از ارفق ادویه است از برای

معدۀ و تقویت آن و عصارۀ آن مضعف آن است بجهت آنکه در عصارۀ آن نیست قوت قبضی که محتبس است در حشیش آن و نیز صاحب شفاء الاعمام گفته که جائز نیست استعمال آن قبل از نضج اخلاط بجهت آنکه ضرر آن در آن همین بیشتر از نفع آن است به سبب قوت قبض آن و افسنتین مصدع و مجفف دماغ است و شیخ رئیس گفته که عصارۀ آن مصدع است و کمین میبرد م من که این به سبب مضرت آن مر مصلحتش انیسون و در مکرور و شربت انار و قندرش ببتش از یک مثقال قادر و مثقال و در مطبوخ از پنجدرم تاده درم و اگر سفوف آنرا استعمال نمایند باید که جهت دفع قبض و حمس آن بروغن بادام چرب نمایند و بدلش جهت معدۀ بوزنش اسارون و نصف آن هلیله زرد و بجهت جگر عصارۀ غافث و جعدۀ و قیصوم نیز بدل آن است * امراض الراس صداع چون افسنتین را با شیخ ارمنی در آب بچوشانند و آب آنرا استنشاق نمایند خصوص آنکه قدری ایار ج فیکراد را ن حل کرده باشند نافع است از برای صداع حادث از دین آن متولد در مقدم سر * سمات اشمیدن نقیع افسنتین نافع است از برای سمات بلغمی * دوار و سدر چون در مطبوخ افسنتین صبر سقوطری اضافه نموده بنوشند نافع است دوار و سدر را که بوده باشد حادث از صغرا و بلغم * مالینخولیا آشامیدن افسنتین با افتیمون نافع است مالینخولیا را و نیز تجرع در راقیه از آب طبع افسنتین هر روز تا نفع است مالینخولیا را و با حل کنند هر روز قیراط از عصارۀ افسنتین و در آب و بیاضا مند اگر بوده باشد مادۀ مالینخولیا مائل بمرار صغرا و یا اگر بوده باشد مالینخولیا بشرکت مراق و بوده باشد در مراق و یا ج بار دۀ نافحه و نبوده باشد در آن ورم و لیمب باید تنقیۀ آن نمود به طبع افسنتین یا بعصارۀ افسنتین بنحویکه ذکر شد * سکتۀ چون عصارۀ افسنتین را بگلوی مسکوت ریزند نافع است و را * کابوس و صرع و فالج و استرخاشا میدن طبع افسنتین به تنهایی یا با عمل نافع است این چهار علت را بجهت آنکه فرود می آور داخل مزمنه را از اعضای عصا نیمه را استغراغ آنها میکند به بول و باعرض تهرید میکند به سبب اخراج اخلاط حاده زمانیکه حاصل شده باشد در معدۀ صاحب فالج به سبب شرب ادویه حادۀ * لقوۀ اشامیدن افسنتین و غرغره مطبوخ آن نافع است لقوۀ را * امراض العین صاحب حاوی صغیر گفته که اگر بکیرند حشیش افسنتین را و سائیل در خرقة کتانی بسته در آب کرم جوشان فرورده تکمیل در چشمی که طرفه داشته باشد و مدتی طول کشیده نمایند نافع است آن را بدرستی که جذب میکند خون را و می آید خون در آن صرۀ بحدیکه اگر بفشارند آن را خون از آن بر می آید * امراض اذن چون افسنتین را در آب پخته گوش را به بخار آن بدارند نافع است و جمع آن را در چکانیدن عصارۀ آن در گوش نافع است و جمع حادث در آن را بسبب دیدن و ریاح بجهت آنکه قاتل دیدن و محال ریاح است شریف اندلیمی گفته قطور افسنتین مطبوخ در روغن بادام تلخ بحدیکه تمام قوت آن در روغن آمده باشد با قلیلی زهرۀ بز محال ریاح و منقی خواست و رافع کرمی آن است در ساعت * امراض الغم و الحلق چون بکوبند افسنتین را و با نظرون و عمل سرشته از خارج بوحلق طلا نمایند نافع است ورمی و اگر که عارض شده باشد عضلات داخلۀ آنرا و همچنین غرغره مطبوخ آن یا عصارۀ آن به تنهایی یا با ادویه مناسبه نافع است آن را * استسقا و طحال آشامیدن طبع افسنتین یا با عسل و ادویه مناسبه نافع است استسقا را و با افتیمون طحال را و ضماد کوبیدۀ افسنتین و نظرون و دقیق شیلیم نافع است استسقا و طحال را * اعیان شریف اندلیمی گفته تد هین و تمرین بد هن متخذ از کل افسنتین رافع اعیان است و صنعت آن مانند آهن از هاردیکو است * دستور اخذ عصارۀ افسنتین بکوبند افسنتین تر را و بکوبند و بفشارند و بکوبند آب آن را در آفتاب گذارند تا خشک شود پس برداشته بکار بوند و عصارۀ آن در افعال قویتر از جرم آن است و مفتوح سل های جگر است و جهت تهیای کهنه و مرکبه و تقویت معدۀ و در اربول و حیض و جهت امراض سپرز و ربو و تفتیح

مده و برا نكشش اشتها و تقويت هضم و ازاله كزاز و نفخ باطن نافع است * حب افسنتين بهار بهای هر و كبل و استسقا و تپهای
 مزمنه را سود دارد * صنعت آن افسنتين رومي پوست هليلج زرد مصطكي زعفران ريوند چيني لك مغسول انيسون شاهترة
 ايارج فيقرا اجزامتساوي با آب عنب الثعلب مرشته حبوب ها زنبو شربتی بوقت خواب يك مثقال * فصل در بيان ادهانيكه
 اصل و عمود در آنها افسنتين است * دهن افسنتين تاليف يوحنا بن ماسويه مقوي موی و سياه كننده آن و برودت اعضا را
 مفيد است * صنعت آن افسنتين رومي لادن حب الغار اجزا را كوفته در كيه كتنای كرده يك هفته در روغن مورد اندازند و
 بدست بمالند تا شير آن بر آید و بغشارند و نگاهدارند * دهن افسنتين ديگر به نيشه يحيى بن عيسى ابن جزله * صنعت آن
 افسنتين رومي لادن حب الغار از هر يك يك جز و جوز الصرود و جوز واجزا را كوفته بپخته در صرة كتنای كرده در روغن آس انداخته
 يك هفته در آفتاب بگذارند پس بمالند كه تمام شير آن بر آید و بغشارند و روغن را در شيشه نگاهدارند * دهن افسنتين جهت
 وجع اذن و ثقل سا معه نافع * صنعت آن افسنتين اسطوخودوس مرزنجوش از هر يك سه مثقال يك شيا نور و زنجبيل نند پس
 بجوشانند و صاف نموده با هي مثقال روغن كل ياروغن زيت بجوشانند با تش ملايم تا آب برود و روغن بمالند پس شيا نور و زنجبيل
 سه چهار مرتبه نيم گرم نموده هر مرتبه چهار قطره در كوش بچكانند * دهن افسنتين كه در حوض يوم كه بمسب ناكواريدن
 طعام بهم رسد بعد از باز ايستادن اسهال بكار آید و جگر و جميع اعضا را قوت دهد * صنعت آن افسنتين رومي با زيت رگابی
 در قدهای كنند و در ديك پر آب نهند و بجوشانند تا آب رفته روغن بمالند لته پاره بان آلوده كرده بغشارند و نيم گرم نموده بر
 فم معده بگذارند * دهن افسنتين معده و جگر و جميع اعضا را آشاميدن و ماليدن آن قوت دهد و درد كوش را چكانيدن آن زائل
 كند * صنعت آن بگيرند افسنتين تازه چنانكه خواهند و بوزن آن اسطوخودوس و نيم وزن آن مرزنجوش و در شيشه كنند
 و روغن زيت ياروغن بادام تلخ ياروغن كنجد تازه هر يك ام كه ميهر آيد بر روی آن كرده در آفتاب بگذارند و بعد از
 چهل روز استعمال نمايند و يا آنكه در چهار روز آن آب بجوشانند و بجوشانند تا آب رفته روغن بمالند * دهن افسنتين
 معده و جگر و جميع اعضا را قوت دهد * صنعت آن بگيرند افسنتين تازه و سپرو نيم و در شيشه كنند و نيم من روغن زيت
 ياروغن بادام تلخ ياروغن جوز ياروغن تخم زرد آلود تلخ بر روی آن كنند و چهل روز در آفتاب بگذارند و استعمال نمايند
 * دهن افسنتين ديگر نافع از برای برودت ظاهر و باطن بدن و آشاميدن پنج گرم آن بجهت رفع يرقان و معده جگر و معده سپر و خصوصا
 با سکنجبین عنصلي و جهت تقويت معده و رفع احتباس حيض و هم فطر و اخراج كرم معده و خوردن آن قبل از شراب مانع سكر
 و مستي و بعد از آن دافع خمار و قطور آن در كوش خصوص باز هره كا و جهت كرم و رياح آن و طلای آن جهت درد چشم و با
 قير و طبي جهت تقويت معده و درد آن * صنعت آن بگيرند افسنتين تازه و در هر يك رطل آن چهار رطل روغن زيتون ياروغن
 كنجد تازه داخل كنند و چهل روز در آفتاب بگذارند و بعد از آن استعمال نمايند * فصل در بيان خواص و منافع شراب بهائي
 است كه اصل و عمود در آنها افسنتين است * شراب افسنتين نافع از برای صرع با طميين زوفای يابس و صغر فارسي و به تنهائي
 نيز نافع است از برای صرع بپشاركت معده شيخ الرئيس گفته كه از اشربه نافع برای صرع شراب افسنتين است كه هر صبح ناشتا
 بياشامند ابن نوح قهري گفته كه نافع است آشاميدن آن مصر و عين را در ايام زمستان با سکنجبین عنصلي ابو سهل مسيحي
 گفته كه شراب افسنتين هرگاه بازوفای يابس بياشامند ميباشد نافع از برای صرع در زمستان سيم اسماعيل گفته كه شراب افسنتين نافع
 است از برای صرع معده جهت آنكه منقي و مقوي معده است * صنعت آن افسنتين رومي ده درم ورق كل سرخ بيهست درم

قریب سفید مد بر چهار درم سنبل الطیب دودرم مجموع را در چهار رطل آب بجوشانند تا بنصف رسد صافی نمود و بیا شامند
 ازان هر روز سی درم بایک اوقیه شکر سفید یا سکنجبین عنصلی یک اوقیه و گاهی زیاده کرده میشود بواجزای این شراب مصطکی
 رومی اذخر مکی سازج هندی صبر سقوطی ازهر یک دودرم غاریقون سفید چهار درم نزد حاجت باینها * شراب افستین
 به نسخه دیگر * صنعت آن افستین رومی ده درم ورق کل سرخ بیست درم تربل سفید غاریقون سفید ازهر یک چهار درم
 سنبل الطیب دودرم مجموع را در چهار رطل آب بپزند تا به نصف رسد صافی نموده مقلاریکصد و بیست درم شکر سفید
 داخل کرده بپزند تا بقوام آید و اگر بگردانند وزن سنبل الطیب را چهار درم میگردانند اقول * شراب افستین یعنی خمر آن
 ملر بول و خیض و مفتوح سد جگر و جهت تبهای کهنه و مرکبه و تقویت معد و جهت امراض جگر و سپرزور و بوقتیج سد و
 برانکختن اشتها و تقویت هضم و ازاله کز ازونفج باطن و رفع کرم معد و سموم حیوانی مشروب به نافع و مانع و بار حذوث اعراض
 آن است * صنعت آن بکیرند نود مثقال افستین و درشش هزار مثقال آب انکور داخل کرده چند ان بجوشانند که ثلث آب
 بماند پس درخمر کرده سه ماه بگذرانند پس صافی کرده استعمال نمایند * شراب افستین دیگر یعنی خمر آن * صنعت آن بکیرند
 افستین سی مثقال دارچینی سنبل الطیب سلیخه ازهر یک پانزده مثقال نیم کوفته در ده هزار و هشت صد مثقال شراب مخلوط
 کرده درخمر کرده سران را محکم نموده بعد از ده ماه صافی نموده استعمال نمایند شرابی پسندیده است * شراب افستین گان
 این است که از جالینوس باشد و بعضی را ظن آن است که از دیسقوریدوس است بالجملة این شراب فماد مزاج را سود دارد و
 معد را قوت دهد و سقوط شهوت طعام را دردد سپرزور و جساره کند و طحال و فساد مزاج کند و طحال را نافع و سد ها بکشد و اسهال
 بطن کند و صفرا دفع نماید * صنعت آن به نسخه شیخ الرئیس که اصح نسخهای این شراب است بکیرند شراب کهنه چهار قسط
 عمل مصفی یک قسط و در نسخه دیگر دو قسط است پس بکیرند افستین رومی هفت درم مصطکی قسط تلخ ازهر یک چهار درم
 اذخر مکی سازج هندی غنچه کل سرخ منزوع الاقاع سنبل الطیب صبر زرد سقوطی غاریقون هشت سفید ازهر یک دودرم
 زعفران یک درم ادویه را کوفته در پارچه کتان بستند در شراب و عمل که در ثغار لعاب اریا مرثبان چینی کرده باشند
 اند ازند و در تابستان هفت روز در آفتاب گذارند و هر روز و چند مرتبه خرقه را بمانند و بشکارند پس استعمال نمایند
 شربتی یک اوقیه ناشتا بنوشند و در نسخه همیشه بن سخن تعلیمی که در کفایه الطب آورده بجای شراب کهنه میبخند
 است هفت رطل و وزن عمل مصفی سه من است و وزن افستین چهار درم و باقی موافق نسخه شیخ الرئیس است و گفته که ادویه
 را کوفته در خرقه کتان بنند و با میبخند و عمل در قلح چینی کنند و هوش را بپوشند و یک هفته در آفتاب بگذرانند
 و هر روز خرقه را بمانند تا آنچه که اخته باشد از ادویه بر آید پس در شیشه نگاهدارند و در نسخه محمود بن الیاس که در عاری
 صغیر ذکر کرده بعوض میبخند نیمین زبیب یا نبین عمل هر کدام که باشد پنج رطل و وزن عمل مصفی دو رطل است و باقی
 ادویه موافق نسخه تعلیمی و در نسخه میل اعمیل که در قرابادین ذخیره آورده بعوض میبخند شراب کهنه سه من و وزن
 عمل مصفی یکمن است و باقی موافق نسخه تعلیمی است ولیکن گفته که اول مرتبه شراب و عمل را مزوج کرده جوشی
 چند بل هند و کف آن را بکیرند پس در ظرف چینی یا زجاجی کرده صره ادویه را در اندازند و بدستور مزبور مرتب
 نمایند شربتی یک اوقیه با آن کی نبات سفید و نسخه حکیم معصوم مساوی نسخه میل اعمیل است و سواي آنکه وزن افستین
 هفت درم است نسخه حکیم سدید که در شرح موجز قوشی آورده معاری نسخه تعلیمی است و سواي آنکه بعوض میبخند

شراب کهنه است بوزن هفت رطل و وزن عمل مصفی سه رطل و نیم است و وزن افسنتین هفت درم و وزن زعفران یک مثقال
و گفته که بهتر آن است که این شراب در تابستان ساخته شود و هفت روز در آفتاب گذارند و هر روز خرقه را چند مرتبه بمالند
و بفشارند تا آنچه کداخته باشد برآید و بعد از هفته برداشته در شیشه نگاه دارند * و سید اسمعیل در ذخیره در سوء مزاج بارد
کمب این شراب را باین صفت ذکر کرده * صنعت آن افسنتین رومی هفت درم قسط تلخ مصطکی رومی از هر یک چهار درم
ورق کل سرخ غاریقون هشت سفید صبر سقوطی ساذج هندى سنبل الطیب از هر یک دو درم زعفران یک درم و نیم مجموع ادویه
را نیم کوفته در کیسه کتانی کرده در دو من عمل مصفی و چهار من شراب انگوری کهنه که در هم آمیخته باشند اندازند و هر روز
چند مرتبه کیسه را بمالند و بفشارند بعد از آنکه در آفتاب گشته باشند و روز هفتم کیسه را نیکو بمالند و بفشارند و دور کنند
و مرتبه دیگر ادویه را ناز نهامند و در آن افکنند و هفت روز دیگر در آفتاب گذارند و بدستور هر روز کیسه را بمالند و بفشارند
و چون روز هفتم شود کیسه را نیکو بمالند و بفشارند و دور کنند و مرتبه سوم ادویه ناز را نیز در کیسه کتان فراخ بدستور دو
مرتبه مزبور نموده در آن اندازند و هفت روز دیگر در آفتاب نهان و هر روز چند مرتبه کیسه را بمالند و بفشارند و در روز
آخر که روز بیست و یکم است کیسه را بمالند و بفشارند و دور کنند و شراب را در قرابه زجاجی نگاه دارند شربت چهل درم و
گفته که این شراب در سوء مزاج بارد مادی کمب بعد از استقرآخ و در سوء مزاج بارد ساذج آن بپوش استقرآخ بگذازند که باذن الله
تع نافع است * شراب افسنتین دیگر که منسوب است بجالیئوس معده را از صفرا پاک کند خصوص وقتیکه باحباب ایارج بنوشند
و چون صاحب مالخولیای مرقی را فصل کرده و معهل خورانیه باشی و هفته بران گذشته باشد باید که بیاشامانی او را شراب
افسنتین بجهت آنکه تنقیه معده میکند * صنعت آن افسنتین رومی پنجاه درم غنچه کل سرخ بیست درم در یک من آب بپزند تا
بربع رسد پس بپالایند و بایک رطل قند سفید بقوام آورند و در نسخه دیگر منقول از جالیئوس چنین مرسوم است که بعد از
پالودن این مطبوخ را در شیشه کنند و نگاه دارند و هر روز چهل درم آن را باده درم نبات سفید و یک درم ایارج بنوشند
و در نسخه سید مظفر الدین شقایبی ده درم تربل سفید درین شراب داخل است و گفته که بایک من قند سفید بقوام آورند
* شراب افسنتین منسوب بجالیئوس به نسخه سید اسمعیل در ذخیره که در علاج غیب غیر خالص ذکر کرده و گفته که این شراب
درین علت بعد از ظهور نضح بگراید و نیز این شراب معده را از اخلاط فاسده پاک کند * صنعت آن افسنتین رومی پنجاه درم تربل
سفید پوست ترابشیک ده درم سنبل الطیب یک درم غنچه کل سرخ پانزده درم در سه من آب بجوشانند تا بیک من بوسه
پس بپالایند و هر روز صبح چهل درم آن را باده درم شکر سفید بخورند و بعضی اوقات یک درم صبر سقوطی درین شراب داخل
نمایند * شراب افسنتین کبیر که شیخ الرئیس رحمه الله تع در قوا باین قانون ذکر کرده مقوی معده و اعصاب و دماغ و جگر و مفتوح
مد ها و مهمل صغراست * صنعت آن غنچه کل سرخ منزوع الاقماع هشت درم غاریقون هشت سفید چهار درم صبر زرد سقوطی
دو درم مصطکی رومی تخم کرفس از هر یکی انیسون از هر یک یک درم نعناع خشک افسنتین رومی اصل السوس پوست ترابشیک
حاشا از هر یک سه درم پودنه باغی خشک یک درم و نیم زعفران بیخ کرفس پوست بیخ رازیانه از هر یک دو درم مجموع را نیم
کوفته در شراب انگوری یکصد و هشت رطل بجوشانند تا به نصف رسد پس بپالایند و بایک رطل و نیم عمل مصفی بقوام آورند
و فرود آورده بکنند تا سرد شود و در شیشه نگاه دارند شربت چهل درم و نیم غنچه کل سرخ پانزده درم در سه من آب بجوشانند تا بیک من بوسه
اسمعیل که در ذخیره در علاج غیب غیر خالص ذکر کرده * صنعت آن افسنتین رومی هفت درم مصطکی رومی از هر یک

ساذج هندی صبر زرد سقو طری سنبل الطیب غاریقون هش سفید گل سرخ از هر یک دو درم زعفران نیم درم همه را
 در دمن آب بپزند تا به نصف رسد پس بپالایند و بایک من قند سفید یا عمل سفید مصفی یا ترنجبین خالی از خاشاک و تخم
 بقوام آورند و بعضی درین شراب پودنه خشک و بیخ رازیانه و بیخ کرفس از هر یک یک درم انیسون رازیانه اسارون از هر یک
 نیم درم داخل نموده اند * صنعت این شراب به نسخه حکیم سید محمد موسی که در قرا بادین تحفه المؤمنین آورده و گفته که
 موافق نسخه قدماست افسنتین رومی چهار مثقال غاریقون هش سفید مثل آن غنچه گل سرخ هشت مثقال صبر سقو طری زرد
 بیخ کرفس حاشا بیخ رازیانه از هر دو مثقال مصطکی رومی انیسون تخم کرفس از هر یکی اسارون شامی سنبل الطیب ساذج هندی
 از هر یک یک مثقال و نیم نعنای خشک اصل السوس از هر یک سه مثقال پودنه خشک زعفران از هر یک یک مثقال و نیم همه را
 در هشت رطل شراب کهنه بجوشانند تا بنصف رسد و بایک رطل و نیم عمل مصفی بقوام آورند و اگر بجای شراب آب و بجای
 عمل شکر کنند روا باشد فقیر گوید که اگر عمل بحال باشد و بجای شراب هر که معز و ج بآب ریخانی تازه کنند بهتر است
 و حرمت ندارد و فوق است بقول بعضی قدما چنانچه ذکر خواهد شد * شراب افسنتین صغیر مالیخولیای مراقی و ضعف
 معده که از پرودت باشد و ضعف کبد و هواء القنیة بارد را نافع است و این شراب تصفیه خون می کند و منقعی معده است و نافع
 است از برای جمیع اقسام مالیخولیا * صنعت آن افسنتین رومی ده مثقال غنچه گل سرخ متزوع الاقماع بیست مثقال تربد
 سفید چهار مثقال غاریقون هش سفید چهار مثقال سنبل الطیب دو مثقال همه را نیم کوفته در چهار صد مثقال آب بجوشانند
 تا بنصف رسد پس یکصد و بیست مثقال شکر سفید صافی بعد از آنکه مطبوخ را صافی نموده باشند داخل کرده بجوشانند
 تا بقوام آید و اگر وزن تربد را هشت مثقال و سنبل الطیب را چهار مثقال و افسنتین را بیست مثقال کنند قوی تر می گردد
 و گاهی زیاده کرده می شود بر اجزای این شراب بحسب حاجت مصطکی از خرما ساذج هندی صبر سقو طری از هر یک دو مثقال
 * شراب افسنتین صغیر به نسخه دیگر * صنعت آن افسنتین رومی ده درم غنچه گل سرخ متزوع الاقماع سی درم تربد سفید
 صد و هشت درم سنبل الطیب چهار درم همه را نیم کوفته در شش رطل آب بجوشانند تا در رطل بماند صافی نموده با یک رطل
 قند سفید بقوام آورند * شراب افسنتین این ماسویه معده و کبد و آلات غذا را بنهایت نافع است و امراض این اعضا را دفع کند
 و ریاح تحلیل نماید و جمیع اخلاط بارده را دفع نماید و امراض معده را نفع عظیم دارد * صنعت آن افسنتین رومی پنجاه درم ورق
 گل سرخ هجده درم سنبل هندی سه درم شراب ریخانی عصاره به شیرین از هر یک یکصد و پنجاه درم ادویه را نیم کوفته در شراب و عصاره
 من کور چهار ساعت بخیمانند پس بجوشانند و صافی نموده شکر بقدر حاجت داخل کرده شراب رواق بپزند * شراب افسنتین
 به نسخه این جزله در منهاج فساد مزاج و ضعف معده و فساد طحال و صلابت آن را نافع است * صنعت آن مصطکی رومی سنبل
 الطیب ثقله کبار دارچینی هیل بواء و هندی از هر یک یک درم افسنتین رومی ده درم اجزای نیم کوفته در سه رطل آب بجوشانند
 تا بیک رطل رسد صافی نموده با یک رطل قند سفید بقوام آورند * شراب افسنتین به نسخه دیگر این جزله * صنعت آن مثلث یا ثبیب
 زبیب جیل هفت رطل عمل مصفی سه من در ظرف زجاجی یا چینی کرده فسطکی رومی قسط تلخ افسنتین رومی از هر یک چهار درم
 از خرما ساذج هندی سنبل الطیب غنچه گل سرخ صبر سقو طری غاریقون سفید از هر یک دو درم زعفران یک درم ادویه را نیم
 کوفته در کیسه کنانی کرده در شراب و عمل اندازند و در ظرف را استوار نموده هفت شبانروز در آفتاب گذارند پس آن کیسه را
 مالیده دور کنند و شراب را در شیشه نکاهند * شراب افسنتین منقول از قرا بادین شفائی معده ضعیف و جگر سرد و طحال را

هود دارد و طبع را نرم کند و بادها را روز در دفع کند * صنعت آن افسنتین رومی پنجاه درم انیسون کل مورخ سلیخه اسارین از هریک
 ده درم مصطکی رومی سنبل الطیب از هریک هفت درم اجزا را بغیر مصطکی در دو من آب بجوشانند تا به نصف رسد صافی نموده
 بایک من و نیم قند سفید بقوام آورند و بعد از آن مصطکی را نرم صلایه نموده بآن مزوج کرده نکاهدارند * شراب افسنتین منقول
 از خط میرزا معزالدین طبیب برادر حکیم احمد موسوی قلمی نموده که این شراب مستعمل من است * صنعت آن افسنتین
 رومی سنبل الطیب از هریک ده درم تربید سفید مد بو غار یقون هشت سفید از هریک چهار درم ورق کل مورخ بیست درم اجزا را
 یک شبانه روز در چهار رطل آب بخیمانند پس بجوشانند تا بنصف رسد پس صافی نموده یکصد و بیست درم قند سفید داخل کرده
 بقوام آورند پس غار یقون را از پشت غربال موئین بیرون آورده در آن داخل کرده تیریزند تا نیکو مزوج شود در شیشه نکاهدارند
 شربتی ده درم * شراب افسنتین دیگر معده را از اخلاط فاسده پاک کند و قوت دهد و طبع را نرم گرداند و ریاح را دور گرداند
 و قولنج را مفید است * صنعت آن افسنتین رومی پنجاه درم تخم کرفس سه درم سلیخه دو درم انیسون ورق کل مورخ اسارون شامی
 از هریک ده درم سنبل الطیب هفت درم همه را نیم کوفته در دو من آب بجوشانند آن مقدار که نیم من آب بماند صافی نموده
 بایک من قند با تش ملایم بقوام آورند و در آخر هفت درم مصطکی سوده در آن حل کرده نکاهدارند شربتی از ده درم تا پانزده
 درم * شراب افسنتین دیگر که سید اسمعیل در ذخیره در باب قولنج ذکر کرده و گفته که این شراب بادها بشکند و قولنج بکشد و
 درد ها ساکن گرداند * صنعت آن افسنتین رومی پنجاه درم تخم کرفس می درم سلیخه بیست درم نیم کوفته در دو من آب
 بپزند تا بنصف رسد صافی نموده بایک من قند سفید بقوام آورند شربتی از ده درم تا پانزده درم * شراب افسنتین دیگر منقول از
 ذخیره سید اسمعیل * صنعت آن افسنتین رومی پنجاه درم تربید سفید مد بو غار یقون هشت سفید از هریک چهار درم ورق کل مورخ
 پانزده درم در سه من آب بجوشانند تا بیک من رسد صافی نموده هر صبح چهل درم آن را با ده درم شکر سفید و یک درم صبر
 مقوطری بنوشند * شراب افسنتین دیگر معده را پاک سازد از اخلاط فاسده و سوء مزاج کرم را رائل
 گرداند * صنعت آن افسنتین رومی پنجاه درم ورق کل مورخ هفت درم شامتره ده درم آلوی بخارا ئی آلوی سیاه از هریک
 بیست دانه مویز منقعی بیست درم تمرو هندی منقعی از قشور و لیف و حب ده درم و در نسخه دیگر بیست درم است مجموع را
 در دو من آب بپزند تا بنصف رسد پس بپالایند و بایک من شکر سفید مصفی بقوام آورند و هر صبح می درم بخورند و در نسخه
 دیگر شربتی ده درم است بایک درم صبر مقوطری زرد و در قرآ بادین قلانی چنین معطر است که اجزای این شراب را بدین
 شکر در پنج رطل آب بجوشانند تا بیک رطل رسد پس بپالایند و نکاهدارند و هر صبح چهار اوقیه آن را بایک درم صبر مقوطری
 بپاشانند و این شراب مخصوص محرورین است * شراب افسنتین حکیم مومن گفته که این شراب از مجربات من است ضعف
 معده و جگر را که با بیوهت طبع و حرارت مزاج باشد بنهایت نافع و تپهای صفراوی را در آخر مفید است * صنعت آن افسنتین
 رومی دو مثقال ورق کل مورخ چهار مثقال تمرو هندی منقعی از قشور و لیف و حب ده مثقال ترنجبین خراسانی می مثقال بجوشانند
 و بپالایند و بپاشانند مجموع یک شربت است * شراب افسنتینی تا لیف شیخ رئیس رحمه الله مقوی معده و نافع است از برای
 ضعف شهوت طعام بمحب سوء مزاج حار معده حادث شده باشد * صنعت آن افسنتین رومی یک صد درم در سه من آب
 بجوشانند تا بحی استار رسد پس بمانند و بپالایند و آن مقدار که ضرور باشد از به شیرین در خمیر گیرند و در زیر آتش ملایم
 مشوی نمایند پس از زیر آتش بیرون آورده بکوبند و بفشارند و صاف نمایند و از آب فشرده صافی نموده آن مقدار که احتیاج

در آب افسنتين بيا ميزند و دو استار عمل سفيد مصفى و پانزده استار شراب ريختا ني چهل دا خل كرده با تش ملايم بقوام آورند
 شربتى از يك اوقيه تا دو اوقيه و اين شراب نافع است از بوى صدام خماري و منع خمار مى كند اگر در وقتى كه اراده آشاميدن
 شراب كند پيش از آن خورده شود * شراب افسنتين كه در علاج غب غير خالص بعد از ظهور نضج بكار آيد و معده را از اخلاط
 فاسده پا ك كند * صنعت آن افسنتين رومي پنچل رم تربل سفيد تراشيد و مروض دو درم منبل الطيب يك درم غنچه گل
 مرغ پانزده درم در سه من آب بپزند تا ببيك من برسند پس صافي نموده هر صبح مقدار چهل درم باده درم شكرو سفيد بخورند
 و بعضى اوقات يك درم صبر سقوطري در يك شربت داخل مى كنند * شراب افسنتين به نسخه ديكر * صنعت آن افسنتين رومي
 هفت درم مصطكي از خرمايى ماذج هندی منبل الطيب صبر سقوطري غار يقون گل مرغ از هر يك دو درم زعفران نيم درم
 مجموع را در دامن آب بپزند تا بنصف رسد صافي نموده با يك من عمل مصفى يا شكرو سفيد مصفى يا ترنجبين مصفى داخل
 كرده بقوام آورند و حكيم معصوم نوشته كه ادويه را نيم كوفته در صوة بسته در سه من شراب كهنه و يك من انگبين مصفى بچوشانند
 و يك درم زعفران در آن داخل كرده در قوا به كنند و در آفتاب بودا رند و صرة را مالیده فشرده دور كنند و شراب را در شيشه نگاه
 دارند شربتى يك اوقيه بوقت حاجت بنوشند و در نسخه ديكر پوست بيج را زيانه پوست بيج كرفس بود نه خشك از هر يك يك درم
 انيمون را زيانه اسارون از هر يك نيم درم در مطبوخ اين شراب داخل است و اصل اين نسخه همان شراب افسنتين كبير به نسخه
 هيل اسمعيل است كه در ذخيره در علاج غب خالص ذكر كرده و قبل از اين ترقيم يافته * شراب افسنتين مستعمل در مالخولياي مراقي و
 غيره * صنعت آن افسنتين رومي ده درم گل مرغ بيست درم تربل سفيد تراشيد و مروض بوغن بادام شيو بن چوب نموده چهار
 درم منبل الطيب دو درم در دامن آب چندان بچوشانند كه بنصف رسد موصوع هي درم آنوا با مقل از يكه طبيب معين نمايد شكرو
 طبرزد نموده بخورد و بعض اوقات بحسب اقتضای وقت مصطكي از خوساذج هندی صبر سقوطري از هر يك دو درم غار يقون
 هشت سفيد چهار درم اضافه كرده مى شود * شراب افسنتين مستعمل در ضعف معده با در طب * صنعت آن افسنتين پنچل رم
 گل مرغ پانزده درم تربل سفيد مل بونيم كوفته دو درم منبل الطيب ده درم در دامن آب بپزند تا بنصف رسد پس صافي
 نمايند و هر صبح بيست درم آن را كرم كرده با سفوف نعناع لؤلؤ بنوشند * صنعت آن سفوف نعناع لؤلؤ نعناع خشك كهر باي
 بريان كرده بسد محرق شب يمانى محرق معك كوفي از هر يك سه درم زراوند مل حرج درونچ از هر يك نيم درم مشك تركي
 يك انگ منبل الطيب مر و اريد ناسفته از هر يك يك درم شكرو سفيد بيست درم شربتى سه درم يا بيست درم شراب افسنتين مل كور
 * صنعت اين سفوف به نسخه ديكر نعناع خشك كهر باي بريان شب يمانى محرق از هر يك سه درم زراوند مل حرج زرنباد
 درونچ از هر يك نيم درم مر و اريد ناسفته يك درم كوفته بخته شربتى سه درم با شراب افسنتين مل كور * شراب افسنتين به نسخه
 جالينوس كه با حب ايارج جهت پا ك كردن معده از صفرا داده ميشود * صنعت آن افسنتين رومي پنچل رم گل مرغ بيست
 درم در يك من آب بپزند تا ربع بماند صافي نمايند و با اين حب ايارج بنوشند * صنعت آن ايارج فيقرا يك درم پوست هليلج
 زرد دو درم كثيرا نيم انگ كوفته با آب كاسني تازه حب سازند * صنعت اين حب به نسخه ديكر ايارج فيقرا يك درم پوست هليلج
 زرد غنچه گل مرغ از هر يك نيم درم با آب كاسني تازه حب سازند * شراب افسنتين و شامترج كه صفراء مجتمع در معده
 و جميع اعضا و ادفع كند * صنعت آن افسنتين رومي پنچل رم گل مرغ هفت درم شامترج ده درم آلوي ميا به بيست درم دمويز منقى
 قمر هندی منقى از حب و ليف و قشرا از هر يك بيست درم در سه من آب بپزند تا به قل اردويست درم برسند پس صافي نموده

و هر صبح چهل درم آنرا پاده درم شکر سفید و یک درم صبر سقوطی زرد بنوشند و در نسخه حکیم معصوم کل سرخ هفت درم و
افسنین ده درم و شاهنوه پانزده درم و باقی اجزای را بر است * شراب افسنین نافع از برای هوی مزاج بارد مادی کبد مستعمل
بعد از استفراغ ماده * صنعت آن افسنین رومی هفت درم قسط تلج مصطکی از هر یک چهار درم کل سرخ دود درم غاریقون
هش سفید صبر سقوطی ساذج هندی سنبل الطیب از هر یک دود درم زعفران یک درم و نیم بادومن عسل مصفی و چهار من
شراب انگوری در هم آمیخته ادویه را در کوزه فراخی کرده در آن اندازند و هفت روز در آفتاب نهند و ناسه مرتبه تجلید ادویه
و دادن آفتاب نمایند شربت از برای درم تا چهل درم * شراب افسنین دیگر یعنی خمر آن * صنعت آن بکیوند افسنین رومی
همی مثقال دارچینی سنبل الطیب سلیمه نیم کوفته از هر یک سه مثقال دود درم مثقال شراب محلول کرده سر ظرف را محکم نموده
بعد از دو ماه صافی نموده استعمال نمایند * شراب افسنین دیگر نافع از برای مالیشو لیا و صرع بجهت آنکه تصفیه خون میکند
و منقی معده است * صنعت آن افسنین رومی ده درم ورق کل سرخ سی درم تربل سفید هشت درم سنبل الطیب چهار درم
در شش رطل آب بجوشانند تا بدو رطل رسد صافی نموده در صافی آن یک رطل شکر سفید داخل کرده بقوام آورند شربت یک
اوقیه و در نسخه دیگر غاریقون سفید چهار درم داخل است و گفته که اگر در آن سنبل الطیب را نیز چهار درم کنند میکودد اقوی
* فصل در بیان ضما داتی که اصل و عمود در آنها افسنین است * ضما د افسنین نافع از برای اسهال معده ای زمانیکه قوت هاضمه
به سبب رطوبتی که واسطه شود میان معده و غلظت ضعیف شده باشد * صنعت آن افسنین رومی یک اوقیه در شراب قابض یک شبانور روز
بجوشانند و روز دیگر آب برک مورد تر اضافه آن شراب کنند و دادن و را مک در آن حل نمایند و خرقه را بان تر سازند و نیکرم
بر معده نهند * ضما د افسنین نافع از برای ورم کبد در آخر آن * صنعت آن بکیوند افسنین را و با مثل آن الکلیل الملک بکوبند
و بجوشانند در زیت و ضما د بان نمایند * ضما د افسنین نافع از برای دیدن صغار مقعده * صنعت آن افسنین رومی صبر سقوطی
شحم حنظل کوفته بمخته قطران زهره کاودا داخل کرده بر مقعده ضما د نمایند * ضما د افسنین نافع از برای اورام صلبه معده
* صنعت آن افسنین رومی سنبل الطیب از هر یک یک درم و نیم زعفران صبر سقوطی از هر یک یک درم کوفته بمخته با آب سرشته
گرم نموده ضما د نمایند * عرق افسنین بهترین مائعات و جمیع عرقها است از برای استسقا * صنعت آن افسنین رومی یک من
چه من یا چهار من آب داخل کرده عرق کشند بطریق کلاب و هرگاه بسیار تشنه شوند یک پیاله قهوه خوری از آن بنوشند
* غرغره افسنین نافع از برای اسهال مراری دماغی * صنعت آن افسنین رومی با آب جوشانیده صاف نموده سکنجبین سکری ساده
داخل کرده غرغره نمایند * فصل در بیان قرصها نیکه اصل و عمود در آنها افسنین است * قرص افسنین منقول از قرابادین قانون از برای
کبد و طحال و معده و رغب غیر خالص و تپهای مرکبه که نه * صنعت آن افسنین رومی اسارون شامی تخم کرفس مغز بادام تلخ
مقشر مصطکی رومی سنبل الطیب از هر یک یک مثقال انیسون دو مثقال صبر سقوطی ساذج هندی از هر یک یک مثقال و نیم
حصار غافث یک مثقال کوفته بمخته با آب سرشته اقراص سازند در سایه خشک نمایند شربت یک مثقال * قرص افسنین منقول
از کامل الصناعة ترکیب حنین نافع از برای ضعف جگر * صنعت آن افسنین رومی انیسون اسارون از هر یک دو مثقال تخم
کرفس یک مثقال صبر سقوطی حصار غافث از هر یک یک مثقال مغز بادام تلخ مقشر مصطکی سنبل الطیب ساذج هندی از هر یک
دو مثقال و نیم کوفته بمخته اقراص سازند شربت یک درم * قرص افسنین دیگر نافع از برای شخصی که چون طعام خورد بعد از
دو ساعت درد در معده او به هم رسد و تاقی نکند و چیزی نتوشد بر نیاید آرام نیابد و این قرص را قرص ایلاوس نیز نامند * صنعت آن افسنین

رومی ده درم انیمون تخم کرفس از هر يك پنچدرم سلیخه بیست درم فلفل مرکبی صافی افنیون از هر يك دودرم و نیم گرفته
بیخته اقراص سازند هر قرصی بوزن درمی شربتیی يك قرص با شراب پودنه و مانند آن * قرص افسنتین منقول از منهاج ابن
جزله نافع از برای تپهای کهنه و تفتیح سلهما تفتیحی کثیر و مل رفصول و مشهی طعام و مفتیح سلههای طحال و ماها ریقا و کبد و مزیل
هر دی معده و جگر و عسرا لبول و مل رخیض است * صنعت آن افسنتین رومی اسارون انیمون تخم کرفس مغز بادام تلخ مقشور
اجزا متساوی گرفته بیخته با آب مرشته اقراص سازند و در سایه خشک نمایند شربتیی یک مثقال و گفته که بعضی زیاده نموده اند
برای جزای این قرص مصطکی سنبل الطیب از هر يك نیم جزو * قرص افسنتین منقول از ذخیره سید اسمعیل نافع از برای حمی
لثقه و جمیع حمیات خلطی مزمن و مفتیح سلهها و مزیل هر دی معده و جگر و مفتیح سلههای کبد و طحال و ماها ریقا است * صنعت آن
افسنتین رومی اسارون انیمون تخم کرفس مغز بادام تلخ مقشور شکا عی باد آورد عصاره غافث مصطکی رومی سنبل الطیب
اجزا متساوی گرفته بیخته اقراص سازند شربتیی يك مثقال با کلقتند آفتابی یا با سکنجبین ساده عملی و یا با سکنجبین بزوری
حار یا معتدل بحسب مزاج بنوشند * قرص افسنتین منقول از قرابا دین ذخیره سید اسمعیل امراض معده و جگر و سپرز
هو دارد و تپها را به برد * صنعت آن انیمون دو مثقال اسارون افسنتین رومی تخم کرفس مغز بادام تلخ مقشور سنبل الطیب
از هر يك یک مثقال صبر سقو طری سازد چندی از هر يك يك مثقال و نیم عصاره غافث يك مثقال بد هتور اقراص سازند
* قرص افسنتین که همین منافع دارد و در سویی مزاج بار دما دی کبد بعد از استغراغ مستعمل است و مختصر * صنعت آن افسنتین
رومی انیمون را زیاده مغز بادام تلخ مقشور اجزا مساوی گرفته بیخته با آب اقراص سازند شربتیی يك مثقال با ماء الاصول
یا شراب اصول یا با سکنجبین بزوری یا عملی بنوشند * قرص افسنتین به نسخه دیگر حمیات بلغمی و عسرا لبول و برودت
جگر و نافع باشد و سله طحال و کبد را بکشد * صنعت آن افسنتین تخم کرفس اسارون مغز بادام تلخ مساوی گرفته بیخته با آب
خالص صبر شند و اقراص سازند * قرص افسنتین تپ بلغمی و جگر ضعیف را نافع باشد * صنعت آن انیمون افسنتین مغز بادام تلخ
سنبل صبر از هر يك چهار درم عصاره غافث سازد چندی اسارون از هر يك ده درم مصطکی تخم کرفس از يك درم
گرفته بیخته بکلاب سرشته اقراص سازند شربتیی یک درم * قرص افسنتین به نسخه دیگر * صنعت آن افسنتین تخم کرفس انیمون
از هر يك پنچدرم سلیخه سیاه دودرم چند بید ستر مرکی صافی افنیون از هر يك درمی گرفته بیخته با آب صافی مرشته اقراص
سازند * فصل در بیان مطبوخاتی که اصل و عمود در آنها افسنتین است * مطبوخ افسنتین شیخ الرئیس نافع
در علاج غب خالص بجهت اسهال ماده بعد از نضج تام * صنعت آن افسنتین رومی غافث پوهت هلیله کابلی از هر يك پنچدرم
مغز تخم خربزه مغز تخم خیاریاد رنگ تخم خیار تخم کرفس از هر يك دودرم تربک هفید تراشید مرضیك درم مویز
منقی بیست دانه سپستان می دانه انجیر زرده دانه جوشانیده صافی نموده در یکصد درم آن کلقتند آفتابی پانزده درم فلوس
غفار شنبلیله استا رحل کوده باز صافی نموده نیمه آنک مقهونیا سوده داخل کرده بنوشند * مطبوخ افسنتین که صفراوی قعر معده را
دفع کند * صنعت آن افسنتین رومی پنچدرم کل مرغ بیست درم و در نسخه دیگر شش درم است تمر هندی منقی از حب
ولیف و قشر بیست درم همه را در چهار صد درم آب پیزند تا ربع بماند پس صافی نموده مقل ارسمی درم تو نجبین منقی از خاشاک
و تخم در هفتاد درم درین مطبوخ داخل کرده صافی نموده یک درم صبر مقو طری زردیا ایا راج فیکرا یک درم دران داخل
کرده بنوشند * مطبوخ افسنتین که شیخ الرئیس از جالینوس نقل کرده گفته که اگر بوده باشد در مالینولیا ی مراقبه مراق را

ریاح بارده و نفع و نبا شد ذمراق و رم و اسهال پس باید که تنقیه آن نموده شود باین مطبوخ و نیز گفته که این مطبوخ
 نافع است از برای ریاح بارده و نفع بلغمیه و سوداویه در معده و مرق و طحال و سید اسمعیل گفته که تنقیه معده
 باین مطبوخ نافع است از برای مالیخولیای معده و نیز گفته که آشامیدن این مطبوخ هر روز مفید است صاحب
 مالیخولیای طحالی را خصوص اگر آشامیده شود اول مرتبه ایارج فیکرا پس بعد از آن بیا شامند این مطبوخ را
 * صنعت آن رازیانه انیمون تخم کرفس اسارون بیخ از خرافستین رومی از هر یک جزوی بچوشانند در آب و صافی
 نموده بنوشند بقدر حاجت * مطبوخ افسنتین دیگر نافع از برای مالیخولیای حادث بمشارکت طحال * صنعت آن افسنتین
 رومی اقیون انیمون اسارون حشیش غانت از خرمکی منبل الطیب از هر یک سه درم شاهترة پنج درم پوست هلیله
 زرد پوست هلیله کابلی از هر یک هفت درم هلیله سیاه نه درم مویز مرخ دانه بیرون کرده تمروندی منقی از حب و لیف از
 هر یک ده درم عناب ده دانه بقانون مقرر طبع نموده صافی نمایند بر روی مغز فلوس خیارشنبو منقی از حب پانزده مثقال و
 پمالند و بیالایند و یک مثقال روغن بادام شیرین بر آن بچکانند پس بکوبند ایارج فیکرا و غاریقون سفید از هر یک یک درم و
 با سکنجبین حب سازند و فرو برند قبل از مطبوخ بد و ساعت پس مطبوخ را نیم گرم بیا شامند * معجون افسنتین جهت درد
 معده و وجع فواد که از مواد سوداویه باشد بنهایت نافع است * صنعت آن انیمون تخم کرفس از هر یک پنج مثقال افسنتین
 رومی هفت مثقال سلیخه چند بید سترافیون از هر یک دو مثقال و در نسخه دیگر سلیخه ده درم است ادویه کوفته بخته بد ستور
 مقرر معجون سازند * معجون افسنتین دیگر که قریب النفع است بدان * صنعت آن افسنتین رومی انیمون تخم کرفس سلیخه
 چند بید ستر اجزا برابر با عمل مصفی دو وزن مجموع ادویه را بد ستور مقرر معجون سازند و در نسخه دیگر افیون نیز داخل
 است * معجون افسنتین درد معده و جگر که از سردی باشد و استسقا را نافع بود * صنعت آن افسنتین تخم کرفس اسارون
 انیمون مغز بادام تلخ اجزا مساوی کوفته بخته بد ستور مقرر معجون سازند شربت دودرم * افشرج بفتح اول و سکون فاضل
 شین معجمه و فتح رای مهمله و جیم و آن معرب افشوده است که بحر بی عصاره مندل و آن مخصوص بآب میوه ها است محمود سنجری
 گفته که افشرجات عصاراتی است که فرا گرفته باشند از نباتات و اثمار یعنی میوه های که بوده باشد در آنها آبی که مالیده افشوده
 و یا کوبیده افشوده آب آن را بگیرند و در آفتاب بکنارند تا غلیظ شود و درین زمان افشرج عبارت است از آب میوه های حامض
 یا سرکه انکوری که آب و قند داخل کرده باطعام بخورند و یا عرق های ترش چون عرق نعناع و سرکه سفید مقطر یا غیر مقطر که
 قند داخل کرده باطعام بنوشند و با لجمه هر شربت ترشی که در آب حل کرده باطعام بخورند افشره نامند * و از افشرجات رفیع
 عرق سلطانی است که مقوی معده و محرک شهوت تمام و هاضم و کوارنده طعام است * صنعت آن کوله پر نعناع خشک پوست
 زرد اترج بادرنجبویه فرنج مشک ناخواه سازج هندی دارچینی قرنه الطیب پودنه خشک از هر یک یک سیر من تبریزی
 فرنفل بمبا سه عود هندی بادیان کشنیز خشک کبابه چینی بهار نارنج اشنه از هر یک سه مثقال سرکه انکوری پنج من تبریزی
 همه را در سرکه داخل کرده بطریق کلاب هرق کشند شربت بیست درم قند سفید و آب بمقدار یک خوش طعم گردد و داخل کرده
 باطعام بنوشند * عرق سلطانی دیگر مقوی معده و ارواح و مشهوی و مبهی و مفرح است * صنعت آن منبل الطیب جوز بوا
 بمبا به دارچینی سعل کوفی تونفل عود هندی غرقی خام قاقله کبار شقاقل مصری اسارون شامی بهار سنبل از هر یک شش
 مثقال سرکه انکوری تن یک من تبریزی نعناع تازه بیست مثقال اجزا کوب نموده در سرکه سه شبانه روز بخیسانند پس

در ديك كلي يا سنيکي يا مس تازه قلعي کرده عرق کشند و يك مثقال عنبر اشهب و نیم مثقال مشک خالص بر سر نیچه بندند اگر
مقلد ار سر که را در من گردانند بهتر است و در نسخه عرق سلطاني در موي خواهد آمد انشاء الله تعالى * افعی اسم عبراني
قسمي از حیات است و حیه اسم جنس است و افعی را یوناني احک یا واحادی نامند و اقسام حیات را اسامي والوان بسیار میباشد
بزرک و کوچک و سیاه و مائل بزردی و مائل بسرخي و مائل به تیرکي و ایلق و غیر اینها و بهترین افعی اشقر مائل بسرخي است
و ماده آنرا چهار دندان می باشد و نو آنرا دو دندان و باید که مستعمل در تریاق فاروق این نوع خوب ماده جوان آن باشد
و علامت جوانی آن سرعت حرکت همیشه سر را بلند داشتن است و نیز باید که چشمش مائل بسرخي و سرش عریض و دهنش
فراخ کشاده و جملش صلب و مائل به باریکی بود و از آب و عمارات و جنگل و شوره زار دور باشد و در آخر بهار صید شود و بعد
از صید بی امتداد زمانی سرودنباله آن را قطع کنند بدین قسم که سر و دنباله آنرا یکجا جمع کرده بیک ضرب تبر و غیر آن از هر يك
مقلد ار چهار انگشت به بوند و هر چه کم خون و بعد از قطع سر و دنباله بی حرکت باشد استعمال نمایند کرد و پس از قطع باید پوست
و جوف آنرا انداخت و با آب و نمک پاک شست و استعمال نمود بخداي گفته که سر و دنباله آنرا بصمب آنکه در گوشت نیست می اندازند
و استعمال نمایند نه بصمب چیزی که عوام فهمیده اند که در آن سمیت است و نیز باید که از اصناف ردیه آن اجتناب نمایند مانند
مقرنه که از گزین آن خون از معام و منافذ ملغوع آن جاری میگردد و دها سه که فور می رود در رمل و شنا میکنند در آن مثل ماهی
در آب و ملکیه مملکه الراس که طول آن نهایت سه شبر میباشد و سر آن تیز و گفته اند مبالغه که به نفوس و صغیر خود میکشد و هر که
نظر او بر آن افتد میمیرد و کسیکه نزد یک مرده آن رود و نیز می میرد و افعی که کمر او کنده و گردن او باریک و سر او پهن و اغبر بانقطه
های سیاه و بلوطیه که در بلوط میماند و بد بواسف و کهي را که بکزد پوست آن کس جدا میگردد و معطشه که عارض میگردد ملغوع
آن را حرقت و التهاب و دائم آب مینوشد و سیراب نمیکرد تا این که بمیرد و بزاقه که میکشد بآب دهن خود و بوي آن و سایر
انواع ردیه آن و مزاج افعی بنهایت کرم و خشک و مجفف و محلل است و چون بآب و اندک نمک و شمت و روغن زیتون
بر آتش اخگر بملاصحت طبع نمایند تا ماهر شود و گوشت آن را با کنند تا ناول نمایند مواد غلیظه را بطرف جلد دفع کرده تحلیل
دهند و در مجلوم این معنی به تجربه رسید که بعد از خوردن آن بدن او متعشش و از آن مثل فلس ماهی جدا شد و از آن مرض
شفایافت و نیز از خوردن بسیار آن بدن متفروح شد مثل فلس ماهی پوست از آن میریزد و کم آن اخلاط متعفن لطیفه را مستحیل
بقمل و کثیفه را به تقشر جلد دفع میکند و نیز خوردن گوشت پیخته آن به نحویکه بوی تریاق فاروق میبزند جهت دفع موم
مشروب و ملک و غه و ضعف بصرد و عصب و برص و منع زیادتى خنازیر و حفظ جوانی و تقویت قوت های حیوانی و حواس
و نیکو کنند دهن و فکر و جهت لقوة و رعشه و طول عمر مؤثر است هرگاه هر سال یک مرتبه تنازل نمایند و بعد تقویت بدن و شروع
بر روئیدن گوشت تازه در بدن باید که اعانت نمایند بر روئیدن گوشت و جلد و حفظ نمایند اعضا را بمالیدن مرهم و موم روغنهای
مناسب و مسکه تازه و آشامیدن شراب و ماء اللحم و لحوم لطیفه مشویه و امثال اینها و ضماد گوشت خام آن جهت رفع سمیت افعی
گزیده و اقسام مارها بنهایت نافع و بجهت داء الثعلب و داء الحیه و خنازیر و ارجاع عزمنه بارده نافع است و اکثرا آن محرق
اخلاط و مصلح و مصلحش شیر تازه در شیده و آب فواکه است و چون هفت عدد افعی را بر یسمانی که از پشم سرخ ارغوانی خفته
کرده و بازای هر يك کوهی بزنند بستر آن ریسمان بگردن صاحب خناق بجهت رفع علت بالخاصیه مجرب دانسته اند و نمک
افعی که جوف آن پر کرده باشند در افعال ضعیف تراز گوشت آن است و نخود دیکه در حین جوشانیدن گوشت افعی در آن پخته

باشد در افعال قریب است بقصر افعی * فصل در بیان علامات افعی کزید و تدارک سم آن * * بد آنکه از جمله

علامات کزیدن افعی آن است که ازان موضع اولاً خون روان میگردد و بعد ازان خون آب صدیدی متعفن و زرد آب پس ازان برنگ زیتنی و زنگاری متعفن پس بعد ازان تخلیر اعضا و زوال عقل و نوم اعضا و التهاب احشا و جوی نافض و عرق سرد و فساد رنگ بشرة ما ئل بمیزی و قوا تر نفس و فواق و غشی پس هلاک و اکثر آن است که در همان روز هلاک میشود و اگر مهلت میوم و یا پنجم و اگر از پنجم گذشت احتمال بوء است و تدارک بیهوشی است که در قوا مل کلیه مزبور است و بالجملة بختن بالای آن عضو است سخت و محکم و کذا شدن محجمه بران موضع و مکیدن پی در پی بقوت تمام یک دفعه بلا شرط و بعد ازان با شرط و مکیدن بدین نیز خوب است بدین قسم که شخصی قوی القوة چون که روزه نداشت و دندان های آن کرم نموده باشند و علتی در لثه و فم او نباشد دهن خود را پاک بشوید و روغن بمالد بر لبها و دهن خود و بقوت تمام بمکد آب دهان را و آنچه از اهمیت جذب کند ساعت بساعت بیندازد و بعد از مکیدن محجمه ناری بران موضع بکند از نیک و نیز داغ کردن و خوردنیدن تریاق فاروق و روغن کهنه با عمل و شیر و شراب کهنه و تکرار قی و د و مثقال حلتیت با شراب و شرب سائیده مهره مار و بستن آن بر موضع کزید و پنبه مایه خوگوش و غیر آن که تازه باشد یا سرکه مخزرج کرده یا آب مطبوخ ورق الغار و فاشرا و اسپند و تخم یونجه و بیه عرطنیثا و بیه کاشم و زراوند طویل و زراوند ملجوج و کرفس کوهی و فلفل و تغلیه بمروطان نهوی و زنجبیل و شیر انسان و الاغ مغیل است و این دوا در سم افعی مانند تریاق کمبود نیستند * * صنعت آن انیسون ده درم فلفل سه درم و نیم زراوند من حرج چند بیل ستوا از هر یک یک درم و نیم کوفته بپخته با مویختن سرشته بقدر جوی بخورند و خائیدن فلفل قد ری معتدل و گفته اند مادام که حلیت فلفل محسوس نمیکردد هم در بدن باقی است و چون دفع کردید محسوس میگردد و این علامت آن است و امتحان آن و خوردن آبیکه نیل در آن حل کرده باشند تا بقدر یک رطل و بستن جرم آن بران موضع از مجربات است و گذاشتن مرهم متخذ از سکیمینج و چند بیل ستور و حلتیت با کمربیت زرد و زیل حمام و فو تنج و مشکطرا مشبع اجزا مساوی کوفته بپخته بازیت و زفت سرشته بر موضع لمس بکنارند و ادویه جدا بسم و هوزانند آن مانند زفت و فرفیون و جاشیر و قنده و پیاز خصوص پیاز عنصل و سرکین کمبو تر و فو تنج و کمبوت و ثوم بری و خا کستر چوب انجیر و بابل انسان و سرکه انکوری سرشته بران موضع و اطراف آن مالیدن نافع است مراره افعی و شرب آن در سمیبت مانند بیش است و در اعراض مشترک از قوا تر نفس و غشی و کرب و التهاب و غیرها چنانچه در بیش انشاء الله تع خواهد آمد و تدارک آن نیز بیل ستور تدارک آنست و مکرر قی فرمودن با آب گرم و روغن کنجد تازه و و مسکه و آب کوم و خوردنیدن فادز هر فائق محتجن و تریاق فاروق اصلی و مبرود و طوس و دوا عا المسک و ماء اللحم و کوشتابه مرغ با قلی و مشک خالص و شیو بز یا کوسفند و یا کاکا و تازه و و شید و مانند اینها و استعمال ادویه مشترکه النفع و جمیع سموم نافع اند * * فصل در بیان تریاق الافاعی * * بد آنکه تریاق بکسراول معرب از لغت یونانی که تریا و قاء معرب شده باشد و تریا و لغت یونانی بمعنی نافع است از دوا کزیدن جانوران سمی و وقاء در آن لغت بمعنی نافع است از برای ادویه مشروبیه سمی پس این هر دو لغت را مرکب کرده معرب ساخته تخفیف داده تریاق نامیده اند و نیز آن را عربی دریا ق و دریاقه و دراق به تشدید را نامیده اند و درین لغت سوم بکسراول بنابر شهر و بفتح نیز در کل لغات آمده است و نیز گفته اند که مرکب و مخفف از تریا یوق است که تریا بمعنی سم است و یوق مطلقاً یوق بمعنی مقاوم آن پس در دوا مرکب و مخفف کرده اند یعنی مقاوم سموم و تریاق و تریاقه و تریاقه به تشدید را در سم نیز گویند و گفته اند که معرب از تریاک فارسی است که عبارت از فیون است و اصطلاح کرده اند

اطباء ثانیاً برای هردو که فاد رزهریت داشته باشد که بخا صیت مقاوم سموم و رفع نکایت او کنند و محافظت نماید روح را از فساد و تعفن خواست حل و ث آن سمیت در بدن از گزیدن جانوران باشد و یا از آتش شدن سموم آنچنان سموم میکه بخا صیت و صورت نوعیه مفسد مزاج و روح حیوانی و قلب و حرارت غریزیه باشند نه ادویه سمیه که بکیفیت مزاجی این عمل کنند بد رستیکه دوائی که بکشد بسبب کیفیت مزاجیه دوائی سمی است نه سم و یا از فساد اخلاط رطوبات و فضول و روح بدن باشد بسوی کیفیت غریب سمی به سببی از اسباب و یا از فساد و عفونت هوا باشد بسوی کیفیت غریب سمی که مخرج و باطوا عون و سایر امراض و اعراض حادثه از سمیت شوند اعم از آنکه آن دوائی که رفع سمیت میکند مفرد باشد یا مرکب و بعضی اطباء تریاق را مخصوص داشته اند بمرکباتی که این عمل کنند و یا مفر داتی که این عمل کنند پس آن را فاد زهر نامند و این وضع ثالث است و بعضی استعمال تریاق را بر هردو دوائی کنند که آن را بخا صیت نفعی عظیم سریع قوی باشد اعم از آنکه نفع آن از برای سموم باشد یا غیر سموم از آنچه ضرر یا فساد بدن رساند و بد آنکه چون اطلاق کرد شود لفظ تریاق میخوردند از آن تریاق افاعی را که مرکب و مخترع آن اند روم اخس اول است بجهت آنکه هرگاه لفظ عام مطلق مذکور شود میگردد منصرف بسوی فرد کامل و کاملتر از تریاق افاعی تریاقی بلکه نزد یونانیین مرکبی نیست مثل آن و لهذا آن را تریاق اکبر و تریاق کبیر نیز نامند بسبب بزرگی و بهیاری منفعت و خواصیت این مرکب و تریاق فاروق نیز نامند بسبب آنکه میباشند این مرکب فاروق میان موت و حیات و یا آنکه فاروق است میان سم و طبیعت انسانی در وقتیکه استعمال کرده شود بجهت سموم یا گزیدن جانوران سمی و یا آنکه فاروق است میان صحت تام و مرض قوی بخا صیت و صورت و مینا منند آن را هادی برای آنکه هدایت میکند طبیعت را بسوی صحت و عالیس نیز نامند برای آنکه مسکن همچنان سموم و امراض قتاله است و منتقل نیز نامند برای آنکه رها نده است از سموم مهلکه و مانند آنها و گاه مینا منند آن را بخلص اکبر برای آنکه می رها نند بدن را از آفات عظیمه و بمفید حیات و بحافظ صحت جهت آنکه چون دفع غائله سم کرد کویا حیات بخشید و حفظ نمود صحت را صاحب قاموس گفته که مرکب این تریاق ماغنیس است و تمام کرد آن را اند روم اخس بزاید کردن لحوم افاعی بر آن و نامید آن را تریاق فاروق شیخ داؤد در تذکره آورده که ترکیب کرده آنرا اند روم اخس قلیم و تکمیل ترکیب آن نمود اند روم اخس ثانی بعد از یک هزار و یک صد و پنجاه سال اما آنچه ملا احمد تبی در تاریخ الحکما از بد و ترکیب تریاق فاروق و انتهای آن و کیفیت یافتن حب الغار و گوشت افعی نوشته بدین وجه است که ذکر مییابد از عجایب اتفاقات آنچه در پیداشدن تریاق فاروق اند روم اخس اول را روی نموده و همچنین آنچه در پیداشدن لحوم افاعی بر اند روم اخس ثانی که متمم و مکمل تریاق فاروق است ظاهر شده و از کتب محققین اطباء ظاهر میشود آنست که تریاق فاروق بسعی و اهتمام نه کس از حکمای کبار که عبارت از اند روم اخس اول و براقلیس و فلاغورس و فراقلیس و فوئاغورس و مارنیوس و ماغنیس و اند روم اخس ثانی و جالینوس اند در مدت هزار و چهار صد و شصت و نه سال با تمام رسید و هر یک از این حکما غیر از جالینوس در آن تصرفات بزایدتی یا نقصان کرده اند و جالینوس اگرچه در آن تصرف بزایدتی و نقصان نکرده است بخواسته آنکه اند روم اخس ثانی او را بمرتبه تمام و کمال رسانیده بود اما اظهار منافع و مفاد و تعیین مقدار شرب آن در هر مرض و امثال این امور که از قبیل محسنات بود از و ظاهر شد لهذا او را نیز در اتمام و اکمال آن داخل داشته اند و مفصل این مجمل آنکه ابتدای تریاق فاروق چنین بود که اند روم اخس قلیم که با سقلینوس نیز ملقب است در سن بیست سالگی بسفری میرفت در اثنا ی

راه بموضعی رسید که درخت غار در آنجا بسیار بود و هنوز از آن موضع نکلشده بود که نظرش بر پشیری افتاد که در پنج دیوار کهنه شکسته
 نشسته بول میگرداناکه ماری از سوراخ آن دیوار بیرون آمد و انگشت ابهام پای آن پسر را بگزید پس فی الحال مار را بضر
 سنگ بکشت و متوجه درخت غار شد و قدری حب الغار از آن درخت برگرفت و در دهان انداخت و بپایید و فرورد القصة
 پسر حب الغار را خورده متوجه راه شد اندر روم اخس از مشاهده این حال متعجب گشته بجای نب پسر توجه نمود و از وی پرسید
 که ای پسر ترا مار گزید و هیچ آزار بتو نرسید پسر گفت اگر من حب الغار نمی خوردم هلاک میشدم اما چون آنرا خوردم از
 زهر مار پاک شد ارم اندر روم اخس گفتم تو این را از روی چه میگوئی و از که آموختی پسر گفت پدرم همیشه این کار میکند که
 حب الغار را کوفته با عمل معجون میسازد و هر کس ماری یا عقربی گزیده باشد با و میهد و ایشان از مضرت آن ایمن میشوند
 چون اندر روم اخس این حکایت از آن پسر شنید و عدم مضرت او را از آن مار مشاهده نمود در مقام تجربه حب الغار شد و آنرا
 در دفع سموم مارهای کوچک و عقارب و سایر هوام نفع بسیار یافت بنا برین بعد از مدتی بخاطرش رسید که اگر با این حب الغار
 چند دوی دیگر که درد سموم آنها را نیز دخلی باشد مزید آن کرد تا معین و مقوی او باشد و ترکیبی ساخته شود یقین که
 قوتش در دفع سموم بیشتر خواهد بود پس ازین جهت سه دوی دیگر که عبارت از جنطیا نام و مرقسط تلخ باشد با آن ترکیب ساخته
 آنرا تریاق اربعه نام کرده و تخصیص این سه دوا بنا بر آن بود که جنطیا نا بالغ واقوای ادویه است درد دفع مضرت لسع حیات بلکه
 لسع اکثر هوام و دفع عض کلب کلب بلکه عض جمیع سباع و مر بهترین ادویه است در دفع مضرت لدع عقارب و رتیلا و قسط تلخ نافع
 ترین دواهاست در دفع نهش جمیع هوام سیما افاعی و ایراد آثار و فوائد یکه بر مجموع این مرکب یعنی تریاق اربعه مترتب است
 همچون ذکر علل آن مناسب این مقام نیست فمن اراد الاطلاع علیها فلیطالع الکتب الکبار الطبیه و بعد از آن تأملی مدید این
 تریاق اربعه شائع و ذائع بود و هیچ تغیر و تبدل نیافت تا آنکه اندر روم اخس در سن چهل سالگی وفات یافت بعد از وی بهشتاد
 سال در بلاد یونان بر اقلیدس اشتها ریافت و ریاست حکما با و تعلق گرفت و او بر اجزای تریاق اربعه چهار جزو دیگر که عبارت
 از فلفل سفید و دارچینی و سلیخه و زعفران است اضافه نموده که تا دور کرد اندک ضرر سموم را از قلب و حمایت کنند آنرا تفتیح
 نمایند سده ها را و در افضلات نمایند و اصلاح صدر کنند و تفریح و تنویم آورند که بسبب تنویم احساس بضرر سموم کرده نشود
 و سه دوی اول از آن قبیل اند و زعفران مفرح و منوم است و آن را تریاق صغیر و تریاق ثمانیه ملقب گردانید و فوائد تریاق
 ثمانیه بیشتر از آثار تریاق اربعه ظاهر شد و چون بر اقلیدس بعد از آنکه هفتاد و سه سال از عمر او گذشت داعی حق را اجابت
 نمود بعد از وی بچهل و هفت سال فلاغورس طبیب ظاهر شد و صیت فضیلت و دانائی او در بلاد یونان اشتها ریافت او نیز
 اختیار همان هشتاد و دو دوی بدل کرد قسط تلخ را بزرنب و بعد از آن بچهل و هفت سال فیثاغورس حکیم پیدا شد و صیت
 دانائی او در بلاد انتشار یافت رای او بعد تأمل و تدبیر تریاق صغیر بر آن قرار گرفت که چند دوی غلانی برین ترکیب
 اضافه باید نمود تا بواسطه الفت غلانی طبیعت با و قهال نماید و اعضا در جذب او مبادرت نمایند و اثرش بیشتر ظاهر شود
 بنا برین پیماز عنصل و دقیق کرسنه را زیاده کرد و بعوض عمل اجزای عشره را بشراب معجون ساخت چه پیماز عنصل با وجود غلانیست
 و کثرت منافع در لسع افاعی و لدع هوام نفع تمام دارد و لهذا اسم قاتل اکثر هوام است تا بعد یکه از دیسقورید و منقول است
 که اگر پیماز عنصل درست را برد رخا نه بیابانند هیچ نوع گزند از هوام و غیره با آن خانه در نیابند و اگر باشند بهر وضعی که
 توانند بیرون روند بواسطه ضدیتی که در طبیعت ایشان با پیماز عنصل مرکوز است تا بخوردن و ضمه کردن چه رسد و همچنین

دقیق کرسنه باوجود غذا نیست و فوائد بسیار چنانچه در کتب طب مسطور است اگر او را با شراب معجون ساخته بر موضع نیش افایند یا عض کلب کلب یا عض آدمی صائم ضداد نمایند نکایت همه را دفع میکنند و شراب نیز با وجود سرعت نفوذ قوی قوای ادویه را با قاصی بدن میرساند و در لسع هوام و دفع نکایت سموم قاتله نفع تمام دارد و مدتی مدید این ترکیب شائع بود و منفعت بسیار از او ظاهر میشد و چون فلاغورس حکیم بعد از انقضای سی و پنج سال که از عمرش گذشت در عین جوانی سفر آخرت اختیار فرمود بعد از فوت وی بعد از ده سال صیت قضیلت و حکمت فراقلیس در بلاد یونان منتشر گشت و قد و حکمای زمان خود شد و از رحلت فیهم و قوت حدس از سائر حکمای آن روزگار ممتاز بود و لهذا چون تامل و تدبیر فلاغورس نمود حکم بفساد و نقصان آن کرد اما نقصان بواسطه اسقاط عسل بود چه عسل بواسطه لطافت و لزجیت خود ادویه را بایکدیگر امتزاج و اختلاط تمام نمیدهد بنوعیکه آن مرکب هیأت و حدانی پیدا نمی کند و بآن هیأت و حدانی مظهر آثار از جمل می گردد و قوت ادویه نگاه می دارد و بشاعت طعم ادویه را نیز زایل نمیکند چنانچه طبیعت با و اقبال مینماید و با وجود آن منقی سینه و جگر است و در لسع هوام و عض کلب کلب و دفع نکایت ادویه سمیه بارده مثل خشخاش سیاه و بنج سیاه و فطر نفع تمام دارد اما فسادش از آن جهت است که چون ادویه را با شراب معجون ساخته شود به سبب مائیتی که شراب را میباش از عروس تغییر و تعفن ایمن نخواهد بود و لهذا جالینوس میفرماید که شراب باید که کهنه شود و اقلش باید که سه ساله باشد تا مائیت از وی با لکویه به تحلیل رفته باشد و موجب تغییر و تعفن نشود و بنا برین امور مذکور فراقلیس حکیم عسل را باز اعاده نمود و در پیاز عنصل و آرد کرسنه را با شراب کهنه مزوج ساخته قرصی که الحال بقصر اسقیل اشتها دار در دست کرده و آن را بعد از بسیار خشک ساختن یک جزو اعتبار نموده داخل گردانید و چون صد سال از عمر حکیم فراقلیس گذشت او نیز داعی حق را اجابت نموده بعد از فوت وی بیست سال فوت فلاغورس طیب ظاهر شد و آوازه حکمت او در بلاد یونان انتشار یافت و ریاست اهل علم آن زمان با و تعلق گرفت و او بعد از تامل و تدبیر تمام در تصوفات حکمای اربعه سابقه اصل تریاق اربعه اندر و ماخس را پسندید اما چون قسط و مر با طبیعت نزدیک بهم بودند بعوض قسط را رواند داخل ساخت چه زراوند در سموم هوام و ادویه سمیه قاتله نفع تمام دارد و الآن این تریاق اربعه متعارف و متداول است و چون فوت فلاغورس طیب در سن هفتاد سالگی وفات یافت بعد از وی بهفتاد سال دیگر مارینوس حکیم پیدا شد و صیت فضا ئل و کالات او در اطراف و اکناف بلاد یونان اشتها دار تمام یافت او بعد از تامل و تدبیر بسیار نه دوی دیگر که عبارت از سنبل الطیب و فوایسون و فلفل سیاه و دار فلفل و فجاج اذخو و مقل ازرق و حرمل و اسطوخودوس و مشکطرا مشبع باشد بر ترکیب فراقلیس اضافه نمود و مجموع ادویه مفوده هفتاد شد و باقرص اسقیل و آرد کرسنه هجده اگر آن هر دو را یک جزو اعتبار کنند و اگر اجزای قرص را هر یک علیحدت اعتبار نمایند با شراب بیست جزو میشود و با عسل بیست و یک جزو و خصوصیات هر یک از این ادویه تسعه که مارینوس حکیم اضافه کرده بر واقف اسرار طب مخفی و مستور نخواهد بود و معینا در کتب ادویه به تفصیل مسطور است اما سنبل الطیب پس بسبب آنکه مفتوح است و مشکطرا مشبع بجهت آنکه مد ر قوی حتی آنکه مخرج چنین است و از خود دفع هم و مقوی معده است و اسطوخودوس منقی دماغ و دفع سم و مقوی دماغ و معده و قلب است و باقی ادویه بعضی مد و بعضی مصلح و نیز آنهارا اثری در دفع سمیت و تقویت اعضاء رئیسه و حفظ ارواح و قوی است و چون از عمر مارینوس صد سال گذشت او نیز بحکمای سابق پیوست بعد از فوت او بعد از بیست سال صیت حکمت و کمال و دانائی ماغنیس حدی عالم را فرا گرفت و رای در و رانیش او بعد از تامل و تدبیر تریاق مارینوس برین قوار گرفت که قرص اندر زرخورون که یکی از حکمای بلاد اندر و

خوړون که جهت دفع سموم ساخته و از آن نفع بسیار یافته بود بر تریاق مارینوس اضافه کنند لیکن چون در آن قرص بعضی ادویه
تریاق مارینوس بود ما غنیس وزن آن ادویه را از قرص کم کرد و آنچه در آن ترکیب نبود وزن آن را افزود بر هفتاد ادویه مذکوره
بهست دواى دیگر که آن تخم کرفس و کافور و میعنه سائله و انیسون و حما ما و ناردین و قلقطار محرق و ایرسا و تخم شلجم و
زرفای یا بس و ورد یا بس و صمغ البطم و فطر اسالمون و زنجبیل و جعدۀ و اشق و سورنجان و قرد ما و نا و جا و شیرود و قوبا شد
اضافه کرد که مجموع ادویه سی و هفت باشد با قرص اسفیل که مرکب از دو جز است سوای عمل و از اینجا ظاهر شد که آنچه از بعضی
حکمای متأخرین مثل ابن حبل که در مختار خود آورده که مبدع این تریاق ما غنیس است که او را ما غنیس نیز مینویسند و
متمم و مکمل آن اندر روم اخس و همچنین در ذیل معانیل جنین بن اسحاق که از ملکیات خواهرزاده او خنش بن اثم بن اعظم
است نیز ابداع این تریاق را به ما غنیس منسوب داشته بهر مضمض است و منشای آن عدم تتبع و تفحص تام است چنانچه ابن
ابی صادق در شرح معانیل جنین تصریح بآن نموده و چون از عمر ما غنیس نود سال گذشت او نیز بهر آخرت اختیار کرده بیمار
هابق پیوست و بعد از وی بعد و بهست سال اندر روم اخس ثانی که متمم و مکمل تریاق فاروق است در زمان اسکندر و ذوالقرنین
ظاهر شد و در بهست سالگی صیت کمال او عالم را غرور گرفت و او بعد از تامل و تدبر تمام در تریاق مذکور چنانچه از کتب معتبره قدما
چنین معلوم میشود که اندر روم اخس ثانی مدتی با نژده سال در باب تصرف در تریاق مذکور همیشه متفکر میبود تا آنکه بعد از
پانزده سال دیگر را پیش بر آن قوار گرفت که گوشت افعی را بر او سطره تجویز چند که درین مدت او را در باب گوشت افعی حاصل
شد بود چنانچه عنقریب بتفصیل مذکور خواهد شد و به دواى دیگر که عبارت از قنه و مور و ج و اسقوردیون و طین
مختوم و رب العوس و شمر از یانه و نانیخ و زورق ساذج هندی و صمغ عربی و حب بلسان و روغن بلسان و بهج کمر و هوفار یقون
و مصطکی و سیالیوس و کافور یوس و حرف بابلی و فودنه کوهی و فنجنگشت و هوفاقسطید اس و ریوند و غار یقون و شیخ جمالی
و حکیمینج و اقا قیاقندر و افتمون و فوه و عصاره لیمه التیس و چند بید سترو و قرقالیهود و قنطور یون د قیق است اضافه باید کرد
و مجموع ادویه مفترده هفتاد میشود بغير از اقراص ثلثه که عبارت از قرص اسفیل و قرص اندر و خوړون و قرص افعی
است که اندر روم اخس ثانی آن را اضافه نموده و عمل و چون اندر روم اخس ثانی به نود سالگی رسید فوت شد بعد از و
بصد و پنجاه سال جالینوس ظاهر شد و هر چند خواست که در تریاق فاروق تصرفی بزیادتی و یا نقصان کنند از خوف
آنکه مبادا بعد از تصرف در آن آثار بیکه الحال بر آن مترتب است مختل گردد نتوانست تصرف کرد اما مظهر منافع
او جالینوس بود اگرچه قاضی صاعد اندلسی در طبقات الامم اظهار منافع آن را نیز نسبت با ستاد جالینوس الیانوس
حکیم میکنند و میگویند که در زمان الیانوس استاد جالینوس در مدینه انطاکیه روم طاعون حادث گشت و چون الیانوس
در انطاکیه بود بسی مردم را بتریاق فاروق از شر آن طاعون خلاص نمود چه هر که پیش از مرض تریاق فاروق خورده بود مطلقاً آسیمی
باوراء نیافت و آنها که بعد از مرض خوردند بعضی خلاص شدند و بعضی چون مرض بر ایشان استیلا یافته بود هلاک شدند و چون
جالینوس در هشتاد و هفت سالگی وفات یافت بعد از و تا این زمان هیچ احدی را مجال تصرف در تریاق فاروق نبود بهمان دانست
که اندر روم اخس ثانی را در باب ادخال گوشت افعی درین تریاق سه تجربه حاصل شده بود که از اینجا بر وی یقین شد که گوشت
افعی درد سموم نهایت قوت دارد چنانچه هیچ دواى دیگر در آن باب با و نمی تواند رسید یکی از آن تجربیات ثلثه آن
بود که برادرانک روم اخس ثانی مرد سیاح و سیاح بود اتفاقاً روزی در اثناى سیاحت خواب بر او غلبه کرد و در پای

درختی بخواب رفت ناکاه افعی از سوراخی برآمده دست او را بگزید و او را زهول هرچه تمامتر بیدار شده دانست که او را
 افعی گزیده غشی و اضطراب عظیم عارض او شد و با وجود آن حالت تشنکی بروی غلبه کرد نگاه کرد دید که نزدیک بآن
 درخت کوی است که قدری آب صاف در آن جمع شده از شدت تشنکی رفته قدری ازان آب نوشید بمجرد آب خوردن قلق و اضطراب
 او تسکین یافت و بحالت اصلی باز آمد چنانچه گویا هیچ ماری او را نکزید بود و ازان حال متعجب ماند با خود گفت ایادرین آب
 چه خاصیت بود که یک جرعه ازان دفع زهر این چنین ماری نمود بنا برین چوبی برداشت و آن آب را برهم زد دید
 که دوا فعی با هم آویخته در آن آب مرده اند و از شدت گرمای آفتاب مهرباشده اند چون ازانجا برگشت و این حکایت را
 به برادر خود اند روم اخس نقل کرد اند روم اخس متعجب شد که گوشت افعی مقاومت بهم خود میکند و او را از اعضای
 زبیه آدمی دور مینماید دویم از تجربات ثلاثه که اند روم اخس را روی نمود آن بود که اند روم اخس از برای جماعتی
 از مزارع خود هر روز طعامی بایک سموی شراب میفرستاد که ایشان در کار جلد با شند و بسیار کار کنند اتفاقاً روزی چون
 آن مزارعان طعام خورده متوجه شراب شدند چون سمورا کشادند دیدند که افعی در میان آن شراب افتاده مهراشده
 بنا برین ایشان ازان شراب متنفر شده با یکدیگر گفتند که صلاح در آن است که این شراب را با قدری از طعام از برای این
 مجن و میکه در بیرون قریه افتاده و مردم او را از قریه خود بیرون کرده اند بفروستیم تا او ازین عذاب خلاص شود پس آن
 شراب را با پارچه طعام پیش صاحب جنایم گذاشتند و او بعد از تناول طعام ازان شراب بسیار بخورد و بعد از ساعتی او را بسخودی
 و بیهوشی حاصل شد و چون بهوش آمد دید که تمامی پوست او از روی جلد اشته و آنمقل را آب عفن از مسامات او بیرون
 آمده که فوق آن متصور نیست و ازان مرض بالکلیه خلاص یافت و چون این خبر با اند روم اخس رسید دانست که گوشت
 افعی در امثال این امراض نیز نفع تمام دارد و تجربه سیوم که اند روم اخس را روی نموده آن بود که پادشاه آن زمان
 غلامی داشت که بصفت غمازی موصوف بود و از جمیع مردم سعایت و غمازی میکرد و بواسطه غمازی و اعلام اخبار
 پیش آن پادشاه کمال تقرب بهم رسانیده بود چون بواسطه غمز و سعایت او بمردم آزار بسیار میرسانید ارکان با یکدیگر
 بر قتل او متفق شده او را بر سم ضیافت بباغ برده مقل ارد و دردم افیون در شراب با و دادند چون ساعتی برونکشت آن غلام
 بیهوش افتاد چنانچه همه حاضران را یقین شد که او مرده بنا برین با اتفاق یکدیگر در آن خانه را مقل ساخته متوجه ملازمت
 پادشاه شدند که او را خبر کنند که غلام دوا ثنائی حکمت بجای آورده و هنوز ایشان این معنی را بعرض پادشاه نرسانیده
 بود ند که نگاه بانان آنخانه مقل دیدند که افعی از باغ برآمده متوجه آن خانه است و چون افعی بآن خانه درآمد بعد از ساعتی
 ازان درون آواز غلام برآمد که فریاد میکرد که دروازه را بکشائیل که مرا افعی گزیده بنا برین مردمان دید که دروازه شکستند
 آن غلام بیرون آمد و هیچ تشویشی نداشت و چون این خبر با اند روم اخس رسید دانست که قوت حور است هم افعی با برودت افیون
 مقاومت نموده دل او را از نکابت او نگاه داشت و برودت افیون بواسطه تخلیظ خون سم افعی را از سواست در اعضا مانع آمد القصه
 اند روم اخس بعد از مشاهده این همه امور در مقام تحقیق و تجربه گوشت افعی شده بعد از ناممل و تن بر مدت پانزده سال از گوشت
 افعی قرصی که الحال بقصر افعی اشتها را در ساخت بشوئی که در کتب مسطور است و درین باب می آید انشاء الله تعالی
 و داخل تریاق فاروق ساخت و آن ترکیب بآن قرص مرتبه کمال یافت و فواید از جمله آن و بظهور رسید تا اینچنانقل کلام صاحب
 تاریخ الحکما بود با ضافه بعضی فوائد از کتب دیگر و بعضی گفته اند که اند روم اخس قدیم که مشهور با عقلمنوس و از اعظم حکمای

نکته است و اول کسی است که نکلم کرد بغلم طب و حکمای دیگر همه منسوب باویند مثل افلاطون و ارسطو و غیر اینها و آن ابتدا
 کرده بترکیب این تریاق بعد از آن که گذشت برین بیست سال که مسافرت می کرد و تجربه می آموخت بحسب الغار و معرفت او
 بتریاقیت حب الغار بدین وجه حاصل شد که در سفری پیری با او بود نشسته به پای دیواری بول میکرد پس بگزید انکشت
 ابهام پای او را ماری و آن پسر رفت بصوی درخت غار و خورد از حب الغار مقلاری پس سوال کردند روم اخص از آن پسر که
 چه چیز ترا برین داشت که بعد از گزیدن مار رفته از حب این درخت خوردی جواب داد که قبائل من استعمال میکنند این حب
 را از برای دفع ضرر گزیدن مار و غیر آن از هرام زهر دار و پیر من آن را کوفته با هم وزن آن عسل سرشته بمر دم میدهد از برای
 دفع ضرر هموم مقلار چها رمثقال پس اند روم اخص بکان خود رجوع کرده اضافه نمود حب الغار را به جنطیانا بسبب نفع آن
 از برای سموم و مرصافی و قسط تلج و باقی ماند این مرکب بزمین چهار جز و که تریاق اربعه باشد پس بعد از مدتی شروع
 شد باضافه نمودن برین چهار جز و آنچه دور کردند ضرر سموم را از قلب و حمایت کند آنرا از ضرر سموم و تفتیح سد ها کند و
 ادراک فضلات نماید و اصلاح صدر کند و تقویت آنچه در صدر است از اعضا نماید و مقابله کند اختلاف انواع سموم را مانند
 هم انعی که حار است و هم عقرب که بارد است و محافظت جسد کند از فساد و تعفن چون اسقوردیون که پاشیدن آن بر جسد میت
 حفظ میکند آن را از فساد و تعفن و همچنین است لیمه التیس و فلفل و آنکه بوده باشد در جوهر در آنچه یکه مقابل جوهر هم باشد
 مانند قرد مانا و سلیمه و دارچینی و آنکه اصلاح کرده شود بعض از آن ادویه به بعض دیگر مانند اسطوخودوس که مضراست بصدر
 بغار یقون و طین مختوم که بطبی النغوذ است بد و آنکه نفوذ بغر نماید آن را مانند سلیمه و دوائی اکال حار مانند قلقطار بیمار
 مانند آذمون و آنچه معدل چهار جز و اول باشد و با آنچه دفع ضرر آنها کند مانند زراوند از برای قسط پس زیاده کرد بران
 چهار جز و قلیل س طیب فلفل سفید و دارچینی و سلیمه سیاه و زعفران از برای آنکه دفع سموم اند و تفریق عفونات میکنند
 و بسبب آنکه زعفران مفرح است و منوم که بسبب تنویم نافع است از احساس بالسم و قلیل س این جمله را که چهار جز و اول
 باشد و چهار جز و که خود بران اضافه نموده که مجموع هشت جز و است * تریاق صغیر نامیده که تریاق ثمانیه باشد و مستمر
 بود این تریاق تا زمان فیلاغورس پس فیلاغورس زیاده کرد بر تریاق تلید س عنصل و کرسنه و عسل را بدل شراب کرد بدلیل
 آن که در شراب غذا آئیت است و بدن محتاج است در زمان استعمال سم بچیزیکه غذا آئیت داشته باشد اما عنصل پس بسبب
 آنکه منع هوام میکند بچورد کشتن در خانه تا چه رمل با شامیدن وضاد کردن بآن و کرسنه مفتوح است و مستمر بود این تریاق
 تا زمان اقراتیس طیب پس زیاده کرد بران عمل را از برای دفع عفونت و حدت و حفظ و تنقیه و دفع سمیت سموم بارده با آنکه
 قیما شد آنرا قوتی که دفع جمیع سموم میکند و تخطیه کرد کسی را که حذف عسل کرد بجهت آنکه شراب بتهائی مفسد ترکیب
 است خصوص و قتیکه زیاده بر یک سال نهایت سه سال بران مرکب بکن رد پس گردانید عنصل و کرسنه را اقراص و مستمر ماند
 این مرکب تا زمان فیثاغورس پس او اختیار هشت جز و اول که معمولی به تریاق صغیر است نمود الا آنکه بدل کرد قسط را
 بزرنب و مستمر ماند این مرکب تا آمد زمان زرنیوس پس او افزود بران ادویه ده جز و دیگر را مشک طرا مشیع و سنبل الطیب
 و نانخواه و فرا سیون و فلفل سیاه و دار فلفل و قحاح اذخر و مقل ازرق و حرم و اسطوخودوس پس گردید هجده جز و اما مشکطرا مشیع
 پس بسبب آنکه ادراک مینماید ادراکی قوی حتی آنکه اخراج جنین میکند و سنبل الطیب بسبب آنکه مفتوح است و اذخر
 یا آنکه نافع است از برای سموم تقویت معده می کند و اسطوخودوس با آنکه دفع سمیت میکند مقوی عصب است و مستمر ماند

این مرکب تا آنکه آمد ما غنیس حمصی پس او افزود بر آن هجده جز و بیست و دو جز و دیگر که قبل ذکر یافت پس کردید اجزای آن چهل جز و با دو قرص که اقراص اند و خورون و اقراص اسفیل باشد الا آنکه کم کرد از اجزای تریاق بقدر آنچه در اقراص است از عقاقیر و استمرار یافت بودن آن برین حال تا آنکه آمد اندر روم اخس ثانی پس او زیاده کرد بر آن اقراص افاعی و سی و دو دوی دیگر چنانچه ذکر یافت پس کردید اجزای آن هفتاد جز و سوای اقراص و شراب و عسل هفتاد و پنج جز و استمرار یافت میان مردم از غیر تغییر و تبدیل تا آنکه رسید این نسخه بجالینوس پس او تغییر داد آن را بحسب اوزان و اوضاع چنانچه انشاء الله تع در میان نسخ آن مذکور خواهد شد * فصل در بیان ترکیب نمودن این تریاق و نگاهداشتن و زمانیکه بعد از ساختن آن میتوان استعمال نمود * اول باین دانست که واجب است بر کسیکه ترکیب تریاق فاروق و همچنین کل ادویه خصوصاً کبار آنها می کند ممانعت و شناخت هر یک از مفردات آن را در جمیع بلاد از اول روزیکه می رود تا روز بلوغ آن بلکه تا روز فساد آن بجهت آنکه عقاقیر معجز می گردد اطوار آنها و بسیار دیدن شده کسانی را که می شناختند گیاهها و ابل آنها فقط پس هرگاه موسم کل آنها میرفت زائل میکردید معرفت ایشان مر آن دواها را و باید که اختیار کرده شود عقاقیر تازه جید مختار هر یک را از مکانی مخصوص که مختار است درین ترکیب چون بری و نهري و بستانی و جبل و از بلاد مخصوصه بدانها چون مرکی و جنطیانای رومی و ریوند چینی و گل سرخ فارسی و سنبل هندی و نار دین اقلیطی چنانچه در ذکر ادویه مفردۀ تفصیل مختار هر یک از ادویه را ذکر کرده ایم و باید که نباشد ادویه این ترکیب کهنه بوسیدۀ فاسد شده و چون این معنی معلوم شد پس بدانکه محتاج است اجزای این مرکب بموی مزاجی محکم پس واجب است تک قیق نظر در تفریق میان دوائی که مستعمل کو بیدن بسیار باشد مانند زنجبیل و میان آنچه مستعمل کو بیدن بسیار نباشد مانند بزور و بسمب لطافت آنها و همچنین هر یک از صمغ و کندر پس هر یک از ادویه را موافق حال آن باید کو بید و نیز بدانکه آن اجزای اصول اند یا خشب یا بزور و اوراق و ازهار * فائده بدانکه در ادویه مرکبه بعضی از ادویه میباشند که آنها بمنزله عمود و اصل اند از برای آن مرکب که اگر حذف کرده شوند باطل میگردد نفع فائده آن مرکب * و عمود و اصل درین تریاق به نسخه اند روم اخس ثانی که بالفعل متداول است میان اطباء لحوم افاعی است و لهذا مسمی بتریاق الافاعی گشته و اما پیش از اندر روم اخس ثانی عمود و اصل در آن حب الغار بوده چنانکه بیان کرده شد پس اگر در تریاق اندر روم اخس ثانی لحوم افاعی را حذف کنیم مطلقاً و یا بدل کنیم بجزای دیگر و یا داخل کنیم در آن دوائی که مفصل لحوم افاعی باشد چون عسل بلاد که مفصل هر لحوم است و بسبب فساد لحوم افاعی که اصل و عمود است درین تریاق فاسد میگردد جمیع اجزای این ترکیب چه هرگاه یک جز و فاسد در آید در اجزای صالحه همه را فاسد میگردانند و باطل میگردد عمل و فائده آن و ادویه دیگر که اصل و عمود نیستند اگر حذف یا بدل کرده شوند و یا زیاده و کم گردانند آنها را ضرر بعمود و اصل نمیشود چنانکه مثلاً اگر زیاده کنیم درین تریاق جوزبوا را هرینه نیست جریمۀ عظیم و اگر چه اولی و انصب درین تریاق آن است که بهیچ نحو در آن نه در عمود نه در سایر اجزای آن نه در اوزان ادویه بزیادتی و نقصان نسخه اند روم اخس ثانی تصرف کرده نشود بلکه جمیع اجزای آن را بهمان وزن که نوشته مرتب نمایند بدون آنکه مجموع را بر همان نسبت زیاده کنند یا کم کنند چه شاید که این مزاج ترکیبی که بر آن فایض شده است تابع همین اجزا بعینه باین اوزان مخصوصه باشد چون خواص طالعماست بلکه در جمیع مرکبات کبار مذکورۀ از قدمای حکما که اکثر آنها بوحی و الهام ایشان را حاصل شده هیچ نپرد را آنها تغییری نباید که راه نیابد و اگر چه

بما باشد که بعضی تصوفات بکشد بهوی فائده و لیکن موقوف است بتجربه صحیح و بقیاس مستقیم و اما بدین تجربه آن را
 استعمال نمی توان نمود و طریق کوبیدن آنها آن است که اجزای از هر یک جدا جدا در هاوئی که باطن آن کروی باشد و سر آن
 تنگ آن مقدار که همین دسته در آن داخل تواند شد و سطح ته دسته با سطح باطن هاوین میس باشد بنحوی دوارا بگویند که
 از اجزای مسحوق در حین کوبیدن گردد برنجیزد و برنیارند دوارا از هاوین تا کرد آن ساکن نشود پس بپزند و را را
 در منخلی که از مو یا قند باشد و در وسط منخل باشد که اگر کردی از آن برخیزد باز در منخل نشیند نه آنکه بیرون رود
 و به پزند و را را بپزند لطیف بر روی نطعی و معتبر نیست اوزان ادویه که محتاج اند بکوبیدن و بپختن مگر بعد از کوفتن
 و بپختن بما باشد که محتاج بکشد اشته را و بعد از کوبیدن در آفتاب باشد بمسبب نم و رطوبتی که داشته باشد پس چون
 خشک شود آن را نرم بگویند و بپزند بدستور مذکور و باید که محافظت جمیع این امور را بقتل را مکان بکنند و چیزی از آنها
 را محمل و معطل نکنند و را را ماه و کاه بوده باشند آن اجزای را در آب و صمغ و صمغ یا پس آنها را سه روز قبل از ترکیب
 باید که نیم کوفته در شراب یا عمل مصفی یا آنچه آنها در آن حل شوند بخیسانند و روز چهارم که روز ترکیب است
 بپالایند که خشک و چیزی که مخلوط با آنها باشد جدا کرده و اما رطوبت آنها را در روز ترکیب حل کرده بپالایند قلیقا را محرق را
 در روز ترکیب با شراب سحقی نمایند که محلول گردد و اما اجزای مانع آن که عمل و شراب و روغن بپالان است
 در پاتیل نقره یا طلا کرده یا مس تازه قلعی کرده بر روی آتش اخگر ملایم کنند در روز ترکیب تا مخلوط شوند پس آنها را
 از پاتیل بر آورده اجزای مسحوقه را در آن پاتیل کنند و تعقیقه آن نمایند باد و ریه محلوله و عمل مخلوط با شراب و روغن
 بپالان در آفتاب و بمصفاطی که از چوب بید باشد و روغن بپالان چوب کرده باشند بر هم زنند تا مستحکم شود اما نه
 در نهایت استحکام و سطوری پس روی آن را بصوفی یا مینایی بپوشند و بپزند بر آن هر روز دو صد ضربه بعد از آنکه در
 آفتاب گذاشته باشند تا گرم شده باشد و بعضی گفته اند که هر چهار روز و جالینوس گفته که هر هفت روز یا چهل روز یا دو
 ماه پس آن را نگاه دارند در ظرفی که قوتهای ادویه ها قوی نشود و نکود خشک مانند سفال بی لعاب و ظرف چوبی و فاسد
 نکود اند آن را بمسبب حرارت چون ظرف زجاجی و چینی و بهترین ظروف از برای نگاه داشتن آن ظرف طلا است
 پس ظرف نقره پس زجاجی و اگر ظرف چینی یا کوزه سفال همز لعاب را باشد باید که سر آن را بپیمیزی که از برک خرما یا
 از خیزران بافته باشند بپوشند و هر دو ماه یک روز سر آن را بکشایند تا تریج نسیم بارد بآن برسد و حسن فواید و
 بسیاری منافع آن وقتی بظهور میرسد که صبر کنند بر آن تا اجزای معتزج مزاج ثانی پدید آکنند و فعل کنند و اما بعضی
 در بعضی و هر یک از اجزای قوت خود را عطا کنند بیکدیگر و هر یک از اجزای داخل کنند و دیگر پس هر معجون نیکی عقاقیر
 آن زیاده باشد محتاج است در پیداشدن مزاج ثانویه در آن بپیمیزی اکثر از برای فعل و انفعال و تداخل اجزای شک نیست در آن
 که مزاج گرفتن اجزای این تریاق زیاده است بر سایر مرکبات بمسبب کثرت اجزای و این انهی کرده اند و ما خمس ثانی از استعمال
 آن پیش از ده سال و شش ماه و بعضی از اطباء تجویز استعمال آن در سال چهارم کرده اند و بعضی گفته اند که مال پنجم استعمال
 آن جائز نیست و اما جالینوس و متاخرین تا این زمان استقرا یافته رای ایشان بر آنکه جائز است استعمال آن بعد از شش ماه و
 بعض متاخرین گفته که آن را بعد از شانزده ماه استعمال توان کرد شیخ الرئیس گفته که بعد از چهار سال استعمال توان نمود
 و محمود بن الیاس گفته که قومی استعمال می کنند این تریاق را بعد از گذشتن پنج سال از ترکیب آن و بهتر آن است که استعمال

کرده شود بعد از درازده سال بجهت آنکه افعال و قوتهای آن ظاهر میگردد و تمام میشود بعد از گذشتن این زمان ولیکن سزاوار
 آن است که استعمال کرده نشود پیش از گذشتن هفت سال بران بدانکه قلانسمی گفته که ادراک تریاق فاروق چنانچه صاحب
 کامل الصنعه ذکر کرده اکثرش بعد از درازده سال و اقلش بعد از هفت سال است و بعضی بعد از پنج سال گفته و اما اطباء زمان
 بعد از هفت ماه یا هشت ماه تجویز کرده اند و بدانکه گردانیده اند مزاج اخلاط اجزا را بعد از کوبیدن و حل کردن مانند هاضمه
 از برای غذا و نکاه داشتن آن در ظرف مذکور مانند قوت ماسکه اعضاء را در بواطن اعضا مدتی که فعل قوت مغیره در آن
 تمام شود و بگردد مستعد از برای حصول صورت عضوی در آن و ترک درادران ظرف مدتی بجهت آن است که تد اخل نمایند
 اجزا در یکدیگر و فعل نمایند و منفعل گردند از یکدیگر و حاصل کرد آن را مزاجی دیگر غیر مزاج اجزا که بآن مزاج مستعد فیضان
 صورت نوعیه ثانویه شود که از ان صواب افعال و خواصیکه متوقع است بظهور رسد و بدانکه مزاج ثانوی این معجون تاهمی سال
 بهیار کرم است مانند جوانان پس میگردد مانند کهل تا شصت سال پس می گردد قوت آن ضعیف مانند شیوخ و درین حال
 مانند معاجین کبار است شیخ الرئیس گفته که از برای تریاق فاروق زمان طفولیت و ترعرع و شباب و کهنه و شیخوخت و موت
 میباشد پس می گردد طفل بعد از شش ماه تا یک سال پس شروع میشود به ترعرع و تنزید پس می رسد باول سن و قوت بعد از
 ده سال در بلدان حاره و بعد از بیست سال در بلدان بارده پس با انحطاط میرسد بعد از بیست سال یا بعد از چهل سال پس
 حکم تریاق فاروق از ان منسلخ می گردد یا بعد از شصت سال پس می گردد مانند یکی از معاجین کبار که درجه قوت آن از تریاق فاروق
 پست است و واجب است که بیاضا مد کمیکه آن را افعی کزیده باشد از تازه قوی آن و در هر امر مواضع جائز است استعمال غیر
 تازه قوی آن و محمود بن الیاس شیرازی گفته که تریاق فاروق حدیث مانند شباب قوی است در افعال خود تاسی سال و بعد
 از ان جیل است در افعال خود آن افعالیکه محتاج میباشد بآنها تا شصت سال و کوتاهی در افعال آن راه نمیباید درین مدت
 و بعد شصت سال ضعیف می گردد و نمی آید از ان افعالیکه مطلوب است از ان از دفع عموم و نهوش و اگر عمل کند عملی ضعیف
 خواهد نمود و می گردد مثل معاجین کبار و نفع میدهد از برای امراضی که نفع میدهد از برای آنها معاجین کبار و هر چند
 کهنه تر شود ضعیف تر می شود تا وقتی که قریب یک صد سال رسد و آن زمان هیچ افعال از ان نمی آید و می گردد مثل میت و اما
 حدیث قوی و استعمال کرده می شود از برای نهش افعالی و حیات و کلب کلب و کزیدن هوام و خوردن عموم و ادویه قتاله
 بجهت آنکه مضرت حادث ازینها شدید است پس ازین جهت میباشد محتاج بدوای بسیار قوی در غایت قوت * فصل
 در ذکر نسخ معتبره این تریاق * بدانکه نسخه این تریاق که شیخ الرئیس در قرا بادین قانون ذکر کرده و در قرا بادین مارستان
 عسکری شاپور که تالیف بعجمی است آورده که این نسخه را جالینوس از ان زوماخس ثانی نقل کرده این است * صنعت آن
 اقراص اسفیل چهل و هشت مثقال اقراص افامی بیست و چهار مثقال اقراص اندروخو و رن فلغل سیاه افیون چهل از هر یک مثل وزن
 اقراص افامی یعنی بیست و چهار مثقال دارچینی یک نسخه دوازده مثقال و بنسخه دیگر بیست و چهار مثقال غنچه کل هر رخ
 منزوع الاتماع دوازده مثقال تخم شلغم بری استور دیون یعنی ثوم بری بیخ هومن آسمانچونی یعنی ایرما غار یقون هشت سفید
 انشی رب السموس روغن بلسان از هر یک بوزن کل هر رخ یعنی دوازده مثقال مرصافی مکی و عفران زنجبیل ریوند چینی بنطافلن
 فودنج کوهی فرا هیون فطر اسالیون اسطوخودوس قسط تلخ فلغل سفید دار فلغل و نقطه مائین یعنی مشکطرا مشیع کند رفقاج اخضر
 صمغ البطم سلیمه سیاه سنبلیله هندی جعده از هر یک شش مثقال مبعده سائله تخم کرفس میسالیوس تخم ثالقه پس که آن را بر بی

حرف ابیض کوبند و بهار سی تخم سپند ان سفید ناخواه کاذر یوس کافیطوس عصاره هیوناقسطید اس یعنی عصاره الحیة الطیس
 سنبل رومی ساذج هندی قلع طار محرق حمامارج ترکی حب بلسمان هموفار یقون فوصمغ عربی
 قرد مانا انیسون افاقیا ازهر یک چهار مثقال دوقوبارزد قفر الیهود جاوشیور قنطوریون دقیق زراوند طویل چند بیل ستر
 سکبینج ازهر یک دو مثقال و بروایتی بدل زراوند طویل زراوند مل حرج است اما چند بیل سترو سکبینج ازهر یک بروایت دیگر
 چهار مثقال است عمل مصفی ده رطل شراب عتیق ریحانی حاد دوقسط جمله ادویه این نسخه شصت و چهار رجزواست سوای
 عمل و شراب سه جز و مرکب که سه قرص باشد و شصت و یک جز و مفرد و گفته شده که این نسخه جالینوس است که تصحیح کرده
 و حذف کرده از نسخه اصلی اندروماخس ثانی نه جز و که آن حب الغار و مقل ازرق و عود بلسمان و شاق و سورنجان و حرمل و
 مصطکی و بیخ کبر و شیخ ارمنی است و ظاهر است که جائز نباشد حذف چیزی از آنها و بعضی اطبا حذف هوای سورنجان را جائز
 ندانسته اند خصوص حب الغار چنانکه سابق معلوم شد که آن اصل و عموم دل اجزای این تریاق است و هائرا جزا بر حب الغار که
 اصل و عموم است افزوده شده و اما این نه جز و پس وزن حب الغار شش مثقال و مصطکی و شیخ ارمنی و مقل ازرق و عود
 بلسمان ازهر یک چهار مثقال و شاق و بزر حرمل و بیخ کبر ازهر یک دو مثقال است و اگر سورنجان داخل کنند وزن آن یک مثقال
 این است اجماع قول در اجزای تریاق افاعی که تلخیص کرده شد از قریب به پنجاه کتاب و شیخ الرئيس رحمه الله تعالی گفته که
 بهترین نسخه های تریاق افاعی نسخه اصلی اندروماخس ثانی است که ذکر یافت و بسیاری از اطبا مثل جالینوس و غیره از یاد تیرها
 و کتبها بر نسخه اندروماخس کرده اند نه از برای ضرورتی که واجب گردانیده باشد ایشان را بران و نه از برای حاجتی قوی
 که محتاج ساخته باشد ایشان را بران امرو لیکن داعی شد ایشان را بران آنکه ذکر و نام ایشان بلند شود و از برای آنکه باقی ماند
 از ایشان اثری در تریاق فاروق همچنانکه باقی ماند از اندروماخس ثانی پس گفته که اعتقاد من آن است که حرکت نماید داد
 چیزی را که بحسب تجربه منجیح باشد بسبب آنکه شاید آن مزاج حادث از آن اوزان مقرر مقتضی خاصیتی باشد که به تجربه
 از آن یافته شده پس هرگاه حرکت داده شود از وزنیکه آن وزن مقتضی مزاجی خاص بود که تابع آن مزاج بود خاصیتی خاص
 که به تجربه از آن یافته شده هر آینه آن خاصیت خاص که تابع آن اوزان است نخواهد ماند کالایخفی * خلاص این تریاق به نسخه
 دیگر که شیخ رئیس در قانون ذکر کرده اقراص اسقیل چهل و هشت مثقال اقراص افاعی اقراص اندروخو رون فلغل سیاه دار فلغل
 ازهر یک بیست و چهار مثقال غنچه کل سرخ خشک منزوع الاقماع اصل السوس بیخ سوسن آسمانکونی یعنی ایروما و تخم شلغم بری
 و اسقوردیون و انیسون خالص جیل دار چینی غار یقون شش سفید انشی ازهر یک دوازده مثقال عود بلسمان و رغن بلسمان ازهر یک
 ده مثقال فلغل سفید ریوند چینی مرکی صافی قسط تلخ زعفران ملیحه سیاه فراسیون مشک طومار شیخ سنبل الطیب نقاح اذخر نودنج
 جبلی کندر ذکر جعد اسطوخودوس فطراسالیون و آن تخم کرفس کوهی ماقیدونی است صمغ البطم مصطکی رومی زنجبیل
 فروخمة الاوراق ازهر یک شش مثقال تخم کرفس کافیطوس میعه مانله مو حمانا ردین یعنی سنبل رومی طین مختوم فو
 کاذر یوس ساذج هندی قلع طار محرق جنطیانای رومی انیسون عصاره ارفاقسطید اس یعنی عصاره الحیة التیس بزراوند
 حب بلسمان افاقیه صمغ عربی قرد مانا همیسالیوس حرف ابیض هیوناق یقون سکبینج ناخواه ازهر یک چهار مثقال چند بیل ستر
 زراوند طویل دوقفر الیهود جاوشیور قنطوریون دقیق بارزد یعنی قنه ازهر یک دو مثقال و در نسخه دیگر وزن چند بیل ستر
 چهار مثقال است بدستوریکه ذکر یافت با عمل معجون سازند و این نسخه سوای عمل شصت و پنج جز و است سه قرص مرکب

و شصت و دو جز و مفردا خلاط این تریاق به نسخه سوم که شیخ الرئيس ذکر کرده اقراض امقیل بیست و هشت مثقال
 اقراض افاعی اقراض اندر و خور و رن فلغل سیاه افیون چید از هر یک بیست و چهار مثقال ثوم بری تخم شلغم بری غنچه کل سرخ
 منزوع الانماع ایر ساغاریقون هشت سفید رب العوس روغن بلسان دارچینی از هر یک دوازده مثقال مرکی صافی فراسیون
 زعفران دار فلغل زنجبیل پودنه کوهی فطراسالیون فظانفلون رآن ذ و خمسة الاوراق است راوند چینی قسط تلخ سفید
 اسطوخودوس فلغل سفید مشکطرا مشیع فجاج از خور علك البطم لبان ذکر سلخه سیاه سنبل الطیب از هر یک شش مثقال جنطیانا
 ثالا فمیس یعنی حرف ابیض لبنی و آن میعه سائله است میسالیوس سنبل اقلطی که آن نار دین است نانخواه کانیطوس کاذریوس
 هیونا فمطیل اس ساذج هند یانیسوم فومو تخم کرفس بزرالرازیانچ طین بحیره که آن طین مختوم است قلعطار مشوی حما
 هوناریقون و ج ترکی حب بلسان اقا قیا صمغ عربی قردمانا از هر یک چهار مثقال زرفوا قنه جاو شیر قفر الیهودسکینچ قنطورریون
 دقیق زراوند مل حرج چند بید سترا از هر یک دو مثقال و کاهمی زیاده کرده میشود بر این نسخه ادویه که در نسخه عجمی
 تالیف شاپور ثبت است و آن این است حبق نهی که آن را بغار می بود نه لب جو کوبند کثیرا و عرطینا مصطکی و رومی فراوند
 طویل بزرالبنج سفید از هر یک دو مثقال و این نسخه هفتاد جز و است سواى عمل و وزن عمل ضعف ادویه است و میباشند
 جمله آنچه درین تریاق است یک هزار و چهار صد و سی و چهار مثقال بدانکه یک دو از اصل نسخه مترک است و باید که
 همو غ را نیم گرفته یک شب در شراب یا در طلای مطبوخ نجیسانند و زعفران را علیحدہ بسایند و علك و قنه را در روغن بلسان
 بک ازند و قلعطار را تنهار و همچنین سائر ادویه را نرم گرفته از غربال موئین تنگ مورخ با آب ریشمی تافته بپخته و با عمل
 مصفی مقوم در پاتیل طلا یا نقره یا مس تازه قلعی یا مسواط چوب بید بقوت تمام بموشند و بکوبند تا خوب ممزوج و مختلط
 گردد پس سرد کرده در ظرف طلا یا نقره یا چینی که اندرون آن را روغن بلسان مالیده باشند بردارند و باید که مقل ارثلی
 ظرف خالی باشد و بعد از چهار سال بکار برند شربت می کامل از آن مقدریک درهم با آب گرم و اگر بدستوریکه در صد و ذکر
 یافت که هر چند روز یک مرتبه در آفتاب گذارند تا گرم شود و به معواط قد ری برهم زنند و بکوبند پس در ظرف مذکور
 بشرائط مسطور نگاهدارند بهتر است * فصل در ذکر اقراض مستعمله در تریاق افاعی و جمله از منافع و خواص آنها
 * اقراض افاعی مستعمل درین تریاق بنسخه شیخ الرئيس رحمه الله تع * صنعت آن باید که صید کنند افعی را در اواخر
 فصل ربیع و زوآ و دردن تابستان موافق رای اطباء و اگر ربیع شتائی باشد یعنی در حدودی و باد و بارش شبیه باشد به شتا
 توقف باید کرد تا ملحق شدن قیظ یعنی گرمای تابستان و افعی قسمی از حیات است که هر آن عریض و بزرگ و بدو هیأت
 مثلث و قاعده آن در جانب کردن او می باشد و کردن آن بسیار باریک و دمنش کوتاه کویا بویده شده که بغار می کله دم
 کوبند و میباشند فحاحه و کشاشه از فحیح بفتح فاء سکون یا میثناة تحتانیة در میان دو حای مهمله اول از ایشان مکسور که
 بمعنی آواز نفس افعی است و از کشیش بفتح کاف و سکون یا میثناة تحتانیة در میان دو شین معجمه اول از ایشان مکسور که
 بمعنی آواز پیوست است در وقت رفتار و هیچ قسمی دیگر از حیات این خواص ندارد و باید دانست که صلاحیت این قرص که
 واقع میشود درین تریاق همه افاعی ندارند بلکه باید از برای این کار اختیار کرده شود افعی ماده اشقر مائل به سرخی
 که رنگ چشم او سرخ باشد و علامت ماده بودن افعی آنست که از برای نر آن دوفیش است از هر جانبی یک نیش از کج دهان
 یعنی ناباز هر طرف و ماده را زیاده از دوفیش است یعنی چهار از هر طرف در لازم است که اجتناب کرده شود از افعی مقرون

یعنی شاخدار و ارقم یعنی ابلق و مرقش یعنی دورنگ و الحجه و صاحب خالها و واجب است که صید کرده نشسته باشد از زمین
شوره زار و از کنار رودخانه ها و نهرها و دریاها و نه از جاییکه درختان بهیاء در آنجا باشند پس بدستیکه در آنها افعی بلوطیه خبیثه
معطشه میباشد یعنی افعی که خوردن گوشت آن عطش میآورد که هر چند آب خورده شود تسکین عطش او نمیشود بلکه باید
که صید کرده شود از مواضع دور از نه و تری و باید که افعی را که صید میکنند از برای این قرص نبوده باشد ضعیف الحركه و در وقت
رفتار هر خود را بر زمین کشیده نورد بلکه باید صید کرد افعی قوی را که در وقت رفتار سر فراشته برود و نیز واجب است که چون
صید کرده شود نکند آن را که بماند اگر ممکن باشد پس قطع کنند از هر دو جانب سر و دم آن مقدار چهار انگشت بیکضرب و هر دو
را یک جا جمع کنند پس اگر سیلان کند از آن خون بسیمار و بوده باشد حرکت آن در آن حال قوی و بسیمار و موت آن دیر پس آن
مختار است و اگر خون کمی از روی آید و حرکت آن بعد از قطع سر و دم قلیل باشد و زود بمیرد پس ردی و بد است و نیز از
علامات جودت آن آن است که حرکت آن سریع باشد و دیدن آن بطرف شخص دیدن بجرات و اقل ام باشد و بوده باشد
مخرج ثقل آن و فرج آن نزد آخر دم آن و چنین افعی مختاری را بدستور مزبور ذبح یعنی سر و دم آن را قطع نمودن بعد از آن باید
که برآورند پوست و تمام احشا خصوصاً مراره آن را که سم قاتل است زیرا که اگر بماند در آن یا شکافته شود در آن حال میکوداند
تمام گوشت آن را سم قاتل پس بعد از برآوردن احشا و مراره آن غسل دهند بآب و نمک غسلی باستقصا که خوب پاک شود پس بپزند
آن را در آب آن مقدار که از روی افعی بر گردد و اگر قدری نمک و اندکی شبت در آن آب باشد بهتر است پس بپزند آن مقدار که مهر
شود بخیثیتی که آسان گردد جدا ساختن گوشت آن از استخوانها پس جدا کنند گوشت را از استخوان چنانچه هیچ مقدار از استخوان
در آن گوشت نماند پس آن گوشت خالی از استخوان را در هاون سنگی کنند و بکوبند که خوب نرم شود و وصیت کرده اند که مانی
را که متوجه طبع و جدا ساختن گوشت استخوان و کوبیدن و اقراص ساختن آن میکردند که استنشاق بر روغن بلسمان نمایند و چوب
کنند دست و انگشتان را بدین حین توجه باین اعمال پس چون آنرا نیکو کوبیده باشند مخلوط کنند بآن کعب بنا بر بعض نسخه های
مختلف و در نسخه اصل اند و ما خمس ثانی کعب دیده نشده پس بسازند اقراص پهن نازک و در سایه خشک نمایند و تجربه
کنند آن را در جاهای که محل تجربه آن است و واجبت است که واقع نشود برین قرص آفتاب المته نه پیش از خشک شدن آن
و نه بعد بجهت آنکه آفتاب میبرد قوت مخصوصه گوشت افعی را که مقارم سموم نهشیه و سموم مشروب به است این بود
نسخه شیخ الرئيس که در قانون آورده و فائده این قرص درین تریاق اکبر که تریاق فاروق است آن است که اخراج مینماید سم
و فصول اعضای داخلیه و اعضای خارجیه بدن را از داخل بسوی خارج و نیز دفع میکند سم و فصول را بعرق و ازین جهت است که هرگاه
تناول کند از گوشت افعی انسانی که در بدن او فصول بهیاء باشد متولد میشود در بدن او پیش بهیاء و اما آنکه باید که اختیار کرده
شود دافعی ماده پس بسبب آن است که سمیت افعی ماده کمتر است از افعی ترچه ماده هر حیوانی که در افعال و قوت های مخصوصه
بآن حیوان اضعف تر از آن حیوان است و اختیار کرده شده افعی اشقر یعنی حنائی رنگ و بعضی گفته اند یعنی مابین سیاهی
و سفیدی یا مائل بسرخي بسبب آنکه این رنگ افعی معتدل میباشد بخلاف افعی سیاه که قوی است سمیت آن و به این سبب
شایسته این کار نیست و افعی سفید ضعیف است و بواسطه ضعیفی این کار را نشاید و آنکه میباید که قوی الحركه باشد و در وقت
رفتن هر روز زمین نکشد بسبب آن است که افعی چنینی جوان و تند رست میباشد چه علامت جوانی افعی قوت و سرعت
حرکت آن است و نشان تند رفتی آن آنست که در وقت رفتن هر خود را افراشته دارد و آنکه میباید که از بیشها و کنار آبها

وزمین نمناک و اماکن بسیار درخت دور باشد بمبب آنست که افعی چنین اماکن ضعیف و کم قوت میباشد و آنکه باید از زمین
شوره و بیابانهای کم آب نیز نباشد بمبب آن است که افعی این اماکن سمیت آنها قوی میباشد بلکه باید که صید کرده
شده باشد از کوهستان یا از زمین پاک خالص خالی از نرم و تری و آبها و اشجار که قوی آب در آن زمین باشد نه آنکه بیابانی
باشد که مطلق آب در آن نباشد و آنکه میباشد که در او خر فصل ربیع یا اوائل صیف صید آن کنند بجهت آن است که در آن
فصل رطوبات فضلی که در شتاد ریدن افعی جمع شده به تحلیل رفته و چیزی از آن در بدن او نماند که قوت آن را ضعیف
کرد اند پس اگر پیش از انتهای ربیع صید کرده شود قوت آن گوشت بمبب بسیاری رطوبات فضلیه ضعیف میباشد و اگر
بعد از تابستان صید کرده شود میباشد گوشت آن بمبب تحلیل گرمای تابستان مرقوها آن را ضعیف در افعال مخصوصه
بآن و آنکه میباشد در حالی که صید کردند بلا توقف سرودم آن را قطع نمایند بجهت آن است که از راه اضطراب و خشم آلودگی
و حرکات بسیار که هنگام حبس مینمایند ضعیف و بیمار و رنجور میگردد و بد آنکه میباشد که سرودن آن را بهم متصل سازند
و بر بالای تخته مسطحی بکنارند و با تیشه نجاری که بسیار تند و تیز باشد بیکضوب سرودن آن را جدا سازند بنحویکه مطلق
چیزی وصل نمایند بدین قسم که تیشه نجاری را بر موضع قطع نهند و دست تیشه را بدست گیرند که المی پیش از قطع با افعی نرسد
که خشم آلود شود پس بمطراق بقوت تمام عقب سر تیشه را بکوبند که بیک دفعه سرودن آن جدا گردد و باید که احتیاط
تمام نمایند که سرودن آن بکسی نرسد که هلاک میکند آن را اگر کسی محاذی آن دارند که در آن افتد بهتر است پس پوست از
وی بکشند و آنرا پاکیزه نمایند و طبع دهند بدستوریکه ذکر شد و اقراض سازند و بعضی گفته اند که بعد از آنکه پوست آن را کشیدند
و شکمش را پاک نمودند و زهره اش را دور نمودند گوشتش را با خاکستر چوب تاک و نمک بشویند پس با آب شیرین نیک
بشویند و در دیک سنگی یا سفالی یا مس تازه قلعی کرده نموده و بعضی گفته اند که قطعه قطعه باید نمود با آب خالص صافی آنقدر
که آب بسیار نماند و کم هم نباشد که خام بماند و یا بمو زود قوی نمک و چمن شاخ شبت تازه با تش ملایم بجوشانند تا مهرباشود
و اگر انکشت چوب بلوط باشد بهتر است پس دیک را از آتش برگرفته سرا برایش بپوشند و بکنارند تا سرد شود انکه افعی را از دیک برآورده
گوشت آن را تمام از استخوانها جدا سازند و آب آن را خشک نمایند بنحویکه مطلق استخوان و آب و رطوبت در آن نماند پس ربیع
گوشت نان میل پاکیزه که خمیر آن رسیده باشد و ترش نکشته بلکه قریب بغطیر باشد و بریان و خشک شده باشد کوفته و گوشت را
بان آمیخته در هاون سنگی خوب بکوبند که چون مرهم شود و گوشت و نان از هم ممتاز نشوند پس از همان مرق گوشت قوی
داخل کرده بمشردند و دست را بزوغن بلسان چوب نموده اقراض سازند هر قوسی بوزن یک مثقال و بر پشت غریبال پهن کرده در
مایه خشک نمایند و از غبار نکاهد آنرا تا هنگام خشک شدن همیشه آن را صبح و شام روبرو بگردانند و بعد از آنکه خوب خشک شده
باشد و نرم در آن باقی نباشد در ظرف چینی یا زجاجی نگاهدارند و وقت حاجت استعمال نمایند و وجه آنکه در اقراض افعی
نان مخلوط میکنند آن است که رطوبت آن را تخفیف کنند و گوشت را بکنارند که فاسل شود سمی اسمعیل در ذخیرة
گفته که می باید که پشت و شکم آن افعی صلب باشد چه صلابت نشان آن است که در وی رطوبت فضلیه کمتر است و آنکه باید
که مقدار رچها را نکشت از هر دو دنبال آن بیک ضرب انداخت آن است که تولد زهر از جانب سر آن میشود و تولد فضول از جانب
دنبال آن پس هر دو عضو را بیک ضرب دور باید کرد تا سمیت و فضول بجمع بدن آن منتشر نگردد پس از قطع هر دو دنباله باید
که گوشت افعی را جدا کرده احشا و مراة آن را برآورده با آب صافی و اندک نمک بسیار بشویند پس بدستور با اندک نمک

که شور نکرد و خوش طعم شود و شاخی چند از شبت طبع نمایند * و اما شبت انداختن از بهر آن است که چون شبت تحلیل کنند است فضلهای بد که در آن مانده است تحلیل نماید حکیم میر محمد مؤمن گفته که اقراص افاعی کرم و خشک است در اول درجه سوم و ملطف و مبهی و مقوی جرات غریزی و فاد زهر سموم قتاله و از برای بقایای جنایم و دفع آن و تحلیل خلط مسترق بطریق دفع بظاهر جلد نافع و قوتش تا دو سال باقی است و بعد از هشت ماه استعمال باید نمود شیخ داود گفته که اقراص افاعی نافع است از برای سموم مطلقا و از برای اخلاط سوخته و بقایای جنایم و ضعف و قوتش تا دو سال باقی است و بعد از ده ماه که از ساختن آن گذشته باشد استعمال نمایند * صنعت اقراص افاعی بنسخه شیخ داود بکینند افعی که بوده باشد حرکت آن قوی و چهار دندان پیش داشته باشد از هر طرف دو عدد بعد از دخول آفتاب به برج حمل یا برج ثور لیکن در برج جوزا نشاید و بعد از صید آن بی فاصله قطع کنند سر و دنیا له آن را از هر طرف مقدار چهار انگشت پیوسته پس پوست از تن آن جدا کنند و احشای آن را دور کرده نیکو بشویند پس بپزند آنرا با آب صافی و اندک نمک و شبت و چون مهر شود آنرا بعد از سرد شدن از آب بر آورده استخوانهای آن را جدا کرده ربع وزن گوشت آرد میده داخل کرده در هاون سنگی بکوبند تا مزوج شود و قرص سازند هر قرصی یک مثقال بعد از آنکه دست را بروغن بلسان چرب نموده باشند و اگر روغن بلسان نباشد گفته که روغن زیتون نیز خوب است و اما تا ممکن باشد غیر از روغن بلسان نباید که باشد و بعد از خشک شدن آن اقراص را در شیشه نگاه دارند و بعد از ده ماه که از ساختن آن گذشته باشد در وقت حاجت در تریاق فاروق بکار برند * اقراص اسفیل مستعمل در تریاق الافاعی یعنی تریاق فاروق در بعضی اسفیل در میان اقراص آن مذکور شد از اینجا طلب نمایند * فصل در میان اقراص اندر و خورون مستعمل در تریاق فاروق این اقراص می باشد نافع از برای کزین هوام و سموم مشروب و ادویه قتاله و تنقیه سم از اعضای رئیس می کنند و سودمند است جهت ضعف جگر و استسقا و تفتیح سد ها و نسخ آن مختلف است و شیخ رئیس در قانون سه نسخه این تریاق را ذکر کرده و در ذیل هر سه نسخه يك نسخه از این اقراص را آورده هر یک با دیگری مغایرت دارد * صنعت آن بنسخه اول پوست بیخ دار شمعان اقحوان سفید فومصطکی قصب الذریره قط تلخ عود بلسان اسارون حما ما از هر یک شش مثقال نقاح اذخر راون چینی دار چینی سلخه سیاه از هر یک بیست مثقال مر مکی صافی بیست و چهار مثقال سنبل الطیب سازج هندی از هر یک شانزده مثقال زعفران دوازده مثقال مجموع را کوفته بپخته با شراب ریحانی که طعم آن بشیرینی زند سرشته اقراص سازند و در سایه خشک کرده در شیشه یا در ظرف چینی نگاه دارند و در وقت حاجت بکار برند * اقراص اندر و خورون بنسخه دوم که شیخ رئیس در قانون ذکر کرده * صنعت آن عیدان دار شمعان قصب الذریره قط تلخ سفید اسارون عود بلسان حما ماموفو مصطکی رومی اقحوان سفید از هر یک هجده مثقال زعفران سنبل الطیب سازج هندی از هر یک دوازده مثقال مر مکی صافی بیست و چهار مثقال مجموع را کوفته بپخته با شراب بسر شند و بد ستوریکه در نسخه قبل ذکر یافت اقراص سازند * اقراص اندر و خورون بنسخه سوم که شیخ رئیس ذکر کرده * صنعت آن دار شمعان سلخه قصب الذریره فوا سارون عود بلسان مصطکی رومی جعله از هر یک شش مثقال نقاح اذخر زعفران از هر یک دوازده مثقال حما ما دار چینی مر مکی صافی از هر یک بیست و چهار مثقال اقحوان سفید بیست مثقال سنبل هندی شانزده مثقال کوفته بپخته با شراب بسر شند و بد ستوریکه ذکر شد اقراص سازند و این نسخه جمهور است و نسخه بیمارستان جنک شاپور سلخه اسارون مصطکی و مر مکی صافی و اقحوان و سنبل الطیب و جعله داخل ندارد و باقی مسامی بنسخه سوم شیخ رئیس است و نسخه اختیار چنین جعله و سنبل هندی داخل ندارد و گفته که باید

دست را بر وزن بلسان چرب کرده این اقراص سازند و صاحب کامل الصناعة از همین نسخه ذکر کرده که معاوی است با نسخه سوم شیخ
الرئيس الا آنکه وزن جعده در آن شش مثقال است و گفته که با شراب یا نمین عملی یا جمهوری اقراص سازند و دیگری برین نسخه
سوم شیخ الرئيس مقل ازرق شش مثقال افزوده است و سنبل هندی و جعده داخل نکرده و گفته که با شراب ریحانی یا ماء العسل
هر شسته اقراص سازند و در نسخه دیگر از جمله اجزای این قرص سوم که شیخ الرئيس ذکر کرده آنچه وزن آن شش مثقال است هر یک دوازده
مثقال آورده و سنبل هندی و جعده داخل ندارد و باقی معاوی نسخه شیخ الرئيس است و این جزله در منهاج الادویه این نسخه را
ذکر کرده و از جمله اجزائی که شیخ الرئيس آورده همانا مواد ارجینی و مومکی صافی و سنبل هندی و جعده داخل ندارد و باقی معاوی
نسخه شیخ الرئيس است و گفته که بمثلث نهوشته اقراص سازند هر قوسی بوزن يك مثقال و بوقت قرص ساختن دست را بر وزن
بلسان جید چرب نموده اقراص سازند و خشک کرده در شیشه نگاه دارند و قوتش تا دو سال باقی میماند * فصل در ذکر منافع
و مقادیر و شراب این تریاق در هر علت و منفعت آن در هر مرض مرض * بدانکه تریاق الانعانی بزرگ ترین و افضل ترین ادویه
اطبای یونان است از راه بسیاری منافع خصوصا از برای موم و گزیدن افاعی و سائر اقسام حیات ذوات السموم و عقارب و
قربلا و سگ دیوانه و سموم مشروب قتاله و بالجملة تریاق جمیع سموم و جانوران کزنده سمی است خواه آشامیده شود از آن
تایک مثقال و خواه قلدی بر موضع کزیدن آنها بمالند در حال درد را ساکن کند و منفعتی عظیم بخشک و از برای جمیع هواهای
سمی و وبا و طاعون و تغتیم سد ها و تقویت ارواح و اعضا و منع غفونت اخلاط و دفع اخلاط متعفن و تنقیه فضول و رطوبات
و جذب از اعماق بدن و تحلیل فضول و اصلاح مزاج بدن و تنویم و امراض بلغمیه و سوداویه از حمیات بلغمیه و سوداویه و رواج
خبیثه و استرخا و لقوه و فالج و سکنه و سبات و سرد و ریشه و صداع و شقیقه و مالیخولیا و سواس و فزع و جنون و دفع اخلاط از
هینه و رنه و ضیق النفس و ربو و بهر و خناق سوداوی و بلغمی و سوء القنیه و استسقا و یرقان و خفقان و حبس نفث الدم و تقویت معده
و شهوت طعام و باده و محرک جمیع شهوات و تزکیه حواس و صمغ و نار یکی چشم و درد مفاصل که از بلغم و سودا باشد و از برای جوع
بقری و قولنج و تفتیم سد های جگر و طحال و هیضه و اسهال و شهوت کلبی و نافذ حمیات بلغمیه و سوداویه و ارجاع کرده و مثانه
از هر سببیکه باشد و تغتیم سنگ مثانه و قروح امعاء و اسهال الکم و صلابات باطنی خصوصا صلابت کبد و معده و طحال و دفع مواد
آنها باد را و رجنالام و برص و بهق و شجاع گردانیدن دل و تقویت آن را در اربول و حیض و عرق و شیر و اخراج مشیمه و
جنین و بالجملة نافع است از برای جمیع امراض الا آنکه از برای بعضی امراض مشروط بشرط است و از برای بعضی بلا شرط چون
آشامیدن آن با چیزهای مناسبت هر مرض و مقدار و معین و در بعضی بعد از تنقیه با یارجات مانند ایا راج ثیاد ریطوس و ایا راج
لوغاذ یا و تنقیه مواد امراض مادیه بلغمیه و سوداویه با استعمال بطریق مشروب یا طلا یا سحوط یا قطور بتنهائی یا با چیزهای
مناسب شیخ الرئيس گفته که اگر استعمال کنند این تریاق را در حال صحت ضرر نمی رساند با و سموم و بر ابری نمیکند بآن آفات
و ایمن میشود از امراض و بانیه و طاعون و حمیات و بانیه و نزلات مائیه و این افعال را بخاصیت و صورت تا بعد مر هر مزاج
حادث از امتزاج اجزایش می کند و بسبب آنکه مقوی روح و حرارت غریزی است پس طبیعت بآن استعانت می جویند
بر دفع مضادات بارده و سحاره جامع اوراق کوبید که محرور المزاج دموی و صفراوی را و کمی که بر مزاجش این دو خلط غالب
باشد بسیار مضرات در حال صحت و برای حفظ صحت خوردن آن بدون دفع ضرر رسمی مرضی مهلك مانند جنام و امثال
آن و بعد رفع سم و علت اگر احتیاج تبرید شود تبرید نمایند رفیع غائله آن را چنانچه شخصی جوان برای حفظ صحت و توانائی

شروع کرد بخوردن آن و چند روزی پندهم بخورد و آخر الامر تمام بدن او مجروح شد و هیچ تک بپیری نمود مثل نیشتر و بهمان
 علت بمرد * و اما مقدار یوشربان آن پس بدانکه بسا باشد که محتاج شود کسیکه آن را افعی کزیده باشد با استعمال نیم مثقال از تازه
 قوی آن تا یک مثقال و بزعم بعضی شربت کامل از آن یکدرم است و بعضی گفته اند که شربت کامل از آن از برای عموم مقدار یک
 بند قه است و بعضی گفته اند که شربت کامل از آن از برای افعی از یک مثقال تا دو مثقال است با شراب یا مثلث و از برای
 درای سمی چون افیون و فریون و ذراریع و شوکران از نیم مثقال تا یک مثقال بایک اوقیه هر که انگوری کهنه و از جهت کزیدن
 سک دیوانه و امثال آن یک مثقال و زیاده از آن با خاکستر موطن نهوی و از جهت کزیدن عقرب نیم درم با شراب یا بانبذ زیب
 و از جهت کزیدن زنبور نیم مثقال با هر که و هماد کردن از آن بر موضع با هر که انگوری * امراض الراس المالیخولیا و اختلاط
 عقل شرط استعمال آن در مالمیخولیا و اختلاط عقل آن است که بعد از تنقیه خورده شود از آن مقدار بند قه تا نصف مثقال و گفته
 شده سزار آن است که آشامیده شود بعد از تنقیه تا چهل روز و معوط کرده شود بان هر روز و طلا کرده شود از آن بر هر و معده
 و مراقب ابرو سهل مسجی گفته که سزار آن است که در مالمیخولیا عمدت توجه طیب بعد از تنقیه با مر قلب باشد پس بد رستیکه
 تقویت قلب عظیم النفع است در امراض و سواس و سواس و این با شامیدن تریاق فاروق میشود با شرابی که خیسما نیده باشند
 در آن کار زبان و بادر نجبویه سید امعیل گفته باید که تقویت صاحب مالمیخولیا ببارد نمود بعد از فصل و اسهال و اسهال شمع رئیس گفته
 هرگاه مالمیخولیا حادث از سوء مزاج بارد سازج باشد کافی است در علاج آن استعمال به تسخین قلب مفرحات جاره و تریاق فاروق
 بعضی اطباء گفته هرگاه فرا گرفته شود از تریاق اکبر مقدار یکدانک و آشامیده شود با خمر عنبی که خیسما نیده یا جوشانیده باشند در آن
 کار زبان و بادر نجبویه یا آشامیده شود با خمر عنبی که داخل کرده باشند در آن شراب کار زبان یا شراب بادر نجبویه یا شراب
 عنبی مزوج بعرق کار زبان و عرق بادر نجبویه در علت مالمیخولیا بعد از تنقیه بایارجات اصلاح مزاج قلب و دماغ میکند و نافع
 است آنرا * قطرب شمع رئیس رحمه الله تعالی گفته که تقویت قلب اصحاب قطرب باین تریاق و آنچه جاری میجرای این باشد
 بعد از امتزاج ماده و ترطیب مزاج از لوازم است ولیکن میباشیم محتاج به تسخین قلب ایشان با آنچه مقوی قلب باشد چون تریاق
 فاروق و مفرحات حاره و ترطیب بدن و تنویم ایشان با شمای بارده رطبه و مخدره چون ماء الشعیر یا شراب خشخاش تازه نکرده
 احتراق به تسخین امثال این ادویه بسبب کثرت بیداری می فرماید که تریاق فاروق نو که زیاده بر ششماه تا یک سال
 بپران نکند شسته باشد چون آن را تنویم قوی است بهتر است از برای ایشان از متوسط آن که اقوی است در حرارت و تنویمش
 ضعیف است و نفس گفته که این تریاق انفع ادویه از برای اصحاب قطرب است پس اگر احد اث بید از زیاده نماید
 باید که کل اشته شود بر سر ایشان پارچه کتانی تر کرده بشیرد خمران و روغن بنفشه تا دماغ ایشان تری حاصل شود
 * جنون و اختلاط عقل و سواس و نهمیان و سکت و نیز این تریاق نافع است از برای جنون و اختلاط عقل مقدار بند قه بعد از
 تنقیه بمثل ایارج لوغاذیا و ایارج ثیادریطوس شمع رئیس گفته که از ادویه مرکبه نافع از برای سواس و جنون تریاق فاروق
 است و نیز نافع است از برای نهمیان بلغمی طبری گفته که هرگاه زائل نشود نهمیان بلغمی با شامیدن ایارج لوغاذیا و سوار تداوی
 پس بیا شامان آن را اگر مزاجش برداشت داشته باشد و وقت نیز مانع نباشد اندکی بعد از اندکی تریاق فاروق و امرفرمانی
 صاحب آن را که اندکی از این تریاق بر حنک بمالد و بموید این تریاق را نیز و نیز نافع است از برای سکت و تنگیه ممکن باشد فرو
 رفتن چیزی بگروی صاحب سکت چون مقدار نیم مثقال آن را در ماء العمل در گروی و بزنند بعد بن زکریا گفته که داده میشود

از آن برای صاحب سکنه از نیم مثقال تا یک مثقال با آب مطبوخ سداب ابن نوح قهوه و ابن الیاس و جرجیش و آهن و رازی و ابن
 بطلان و ابو مهمل مسیحی گفته اند که نافع است صاحب سکنه را ریختن بحلق ایشان با قمع بعد از فصد اگر واجب باشد بعد از
 حقه و استعمال عطریات چند مرتبه هر مرتبه نیم درم تا نیم مثقال و یا یک درم تا یک مثقال از تریاق فاروق و یا مشرود یطوس
 محلول بماء العسل و اگر ماء العسل حاضر نباشد با آب مطبوخ انیمون و مصطکی تنها و یا با زیره کرمانی که حل کرده باشند
 در آن خلنجبین عملی یا بی خلنجبین اگر حاضر نباشد با آب گرم قرشی گفته که هرگاه ممکن باشد صاحب سکنه را بلع بیا شامان
 او را اندکی تریاق فاروق یا تریاق اربعه محلول در ماء العسل و رفتن ی گفته که از معالجات جیده از برای صاحب سکنه بلغمی
 اینجا از تریاق کبیر است یا مشرود یطوس یا مخلص اکبر در حلق صاحب سکنه بقمع یا بغیر قمع و اگر این تریاق یافت نشود بدل
 هر یک از اینها مطبوخ انیمون و زیره کرمانی و مصطکی است که حل کرده باشند در آن خلنجبین عملی و صافی کرده در حلق او
 و زدن شیخ رئیس گفته که چون ممکن باشد بعد از استفراغ و زور رفتن پیوسته بحلق صاحب سکنه پس باید که بویزند در او مقدار
 بند که از تریاق اکبر یا مشرود یطوس یا شلینیا یا انقردیا یا سنجرینیا و آنچه شبیه باینها باشد * صرع و نیز این نافع است از برای صرع
 هرگاه آشامیده شود بعد از تنقیه بمثل ایارج جالینوس و یا نرج جالینوس و غرغره کرده شود بحلول آن در سکنجبین عنصلی
 و همچنین آشامیدن آن با سکنجبین عنصلی و لازم است که اولاً بعد از تنقیه غرغره کرده شود بآن پس نوشیده شود از آن مقدار
 ربع مثقالی تا نصف مثقالی با سکنجبین عنصلی محلول با آب گرم و گفته شده که باید آشامیده شود این تریاق از برای صرع مقدار
 تومنه باب کرم حکیم مؤمن در قرا بادین تحفة المومنین گفته که مقدار شرابی از آن از برای صرع يك بند که است تا نصف مثقال که
 تا چهل روز بخورند و معوط کنند بآن نیز هر روز و زوطلا کنند بآن نیز بر هر حکیم معصوم در قرا بادین خود آورده که باید آشامیده
 شود از این تریاق از برای صرع مقدار نیم درم تا یک درم با ماء العسل رازی گفته که عطا کرده میشود از این تریاق از برای صرع مقدار
 نیم مثقال تا یک مثقال با آب مطبوخ سداب شیخ رئیس گفته که ادویه مرکبه نافع از برای صرع این تریاق است بولس
 گفته که هرگاه بود با شد صرع بسیار قوی پس علاجش بعد از استفراغ بحجرون نجاج آشامیدن تریاق اکبر است پس
 بن رستیکه نیست علی مر آن را در نفع از برای این علت خصوص از برای صرع بمشارکت قد مین و ساقین و زهر و ثلیمین
 بسبب ماده بازده و یا ریج غلیظ مرتفع از آن اعضا بموی دماغ قرشی گفته که بها باشد که صاحب صرع بعد از استفراغ
 محتاج باشد بموی تبدیل مزاج اگر باز مانده باشد بموی مزاج ردی با استعمال تریاق فاروق و در کافی طب مزبور است
 که نیست وائی مثل تریاق اکبر از برای صرع حادث از نیش زدن عقرب بر عصب * فالج و استرخا و نیز این تریاق نافع
 است از برای فالج چون آشامیده شود بعد از تنقیه به مثل ایارج فیهقرا یا اطریفل و معوط کردن باین تریاق باروغن شو نیز
 بعد از تنقیه نافع است از برای فالج و چون خورده شود از این تریاق بعد از تنقیه از نیم مثقال تا بقدر ربند که چهل روز متوالی
 و معوط کرده شود بآن هر روز و زوطلا کرده شود بر اعضای مسترخیه و قفای مروت فقرات نافع است از برای فالج و استرخا و
 و گفته شده که این تریاق عظیم النفع است از برای فالج و استرخا هرگاه استعمال کرده شود بغل از تنقیه و استفراغ تمام
 بمثل ایارج بوغاذیا و ایارج جالینوس و یا رخ ثیاد ریطوس و سوا و از آن است که آشامیده شود این تریاق از برای
 فالج با مطبوخ رازیانه و تخم کرفس و انیمون و بسنجای باروغن حب الخروع و یا آنکه داده شود از آن هر روز از نیم درم
 تا یک درم با ماء الاصول شیخ الرئيس گفته که تدریج کرده شود بر صاحب فالج با آشامیدن این تریاق از یکد آنک پس زیاده

کنند اندک و زیاده نکنند از یکد زیم و گاهی مخلوط میکنند آن را با کنجد مقشر و شکر و نیز گفته که نیست دوائی از برای
اصحاب فالج و استرخا مانند این تریاق ابو سهل محمی گفته که هرگاه برسد زمان انحطاط فالج پس لازم است استعمال
این تریاق بآبی که جوشانیده باشند در آن قرد ما و ناخواه و تخم مد اب از برای تبدیل مزاج ابن زوح قهوی نقل
کرده از ابی منصور که گفته سزاوار نیست استعمال مهلات قویه در فالج تا چهار روز و اگر مرض صعب باشد تا هفت روز
بجهت آنکه مهمل قوی می افزاید در علت بلکه باید استعمال کرده شود حقنهای حاده و بیاشامانند او را دویه ملطفه
خلط دائم مانند تریاق فاروق یا بیکه جوشانیده باشند در آن شبت و ناخواه و انیسون و قرد ما و ناخواه و تخم مد اب و مصطکی
و بعد از یک هفته بیاشامانند او را مهلات میفرمایند که این قول خلاف قول جمهور اطباء است چه ایشان در فالج بلغمی
پیش از تنقیه بمهلات منع کرده اند استعمال این تریاق را قرشی گفته میباید که استعمال کرده شود این تریاق بعد از تنقیه
ماده مرض بجهت آنکه قوی الحرارة است میلان میدهد آنچه را در بدن است از مواد پس اگر نموده باشد بدن پاک از اخلاط
خوف حرکت مواد میباشد بهمان سبب و چون مواد غیر منضجه و غیر قابل دفع حرکت کنند بالضرورة قبول کنند آن مواد را
اعضای ضعیفه و درین مرض تضعیف اعضای اعصاب است پس لازم می آید از یاد علت و نیز نزد عدم نقای بدن این تریاق بسبب
قوت حرارت تحلیل میدهد لطیف ماده را و زیاده میگرد باقی غلظت پس نمیکند قبول نضج کا بنمغی و این قول مناقض قول ابی منصور
است و مدلل و صحیح است و نیز قرشی گفته که لازم است طبیب را تعهد استعمال این تریاق بعد از استغراغ و تنقیه مواد هر روز
نیم درم تا آنکه مرض بکلی زایل شود و اما اگر سبب فالج سوء مزاج بارد باشد یا خوردن ادویه سمیه بارده پس
مختلره پس علاج آن تعدیل مزاج و اصلاح سمیت آن ادویه است بتمرین بمویضات حاره و استعمال این تریاق و اگر جمیع آن
گفته که نافع است این تریاق از برای استرخای بلغمی چون استعمال کرده شود بعد از تنقیه با آب مطبوخ شبت ابن الیاس گفته
که آنچه نافع است فالج و استرخای بنهایت و سرعت بعد از تنقیه خوردن این تریاق است مقدار یک مثقال در شراب بادرنجبویه
ده درم را زی گفته که دیدم در کناشی که مؤلف آن معلوم نبود علاجی از برای فالج که موجب زوال آن بصورت است و آن این
است که بیاشامانند صاحب آنرا تریاق افاعی و بخوراند آن را غدا تا روز بزند شود پس بخوراند آن را فجل با عمل و
نان نخورد تا عصر پس بخورد نان با زیره و شونیز و شکر با زیت که آن را ترید نموده باشند و بیاشامانند بران نیمه عمل و ده هفته
این تدبیر نمایند زایل میگرد فالج آن و تمرین باین تریاق با نقط سفید بعد از تنقیه در استرخای بلغمی و در ابتدا در استرخای
حادث از برودت و رطوبت ها ذج نافع است آن را * لقوه و استرخای تشنجی و نیز این تریاق نافع است از برای لقوه استرخائی
چنانچه نافع است از برای استرخای مفصل مذکور شد و برای لقوه تشنجی چنانکه در تشنج ذکر کرده میشود * تمدد و کزاز بلغمی
و نیز این تریاق نافع است از برای تمدد و کزاز بلغمی ما سرجویه گفته که چون آشامیده شود این تریاق با آب کرم بقدر کنار
صحرائی نافع است از برای تمدد بلغمی و سزاوار است که استعمال کرده شود درین علت بعد از تنقیه بمثل ایارج اوغاذ یا اریارج
ثیا در بطوس * تشنج امتلائی بلغمی و نیز این تریاق نافع است از برای تشنج امتلائی آشامیدن آن با طبع زوفا یا طبع انجدان
یا طبعی که از امتنباط ما است * و صنعتش این است ابرو را باد آورد اصل باد آورد اصل العروس زوفا خشک جنطیانا کل خطمی
قنطاریون دقیق کا ذریوس با درنجبویه بیخ نبات قطن انجدان از هر یک دو مثقال افتیمون اقویطی دو رکتان بسته هفت درم
ادویه را سوای افتیمون در آب جوشانیده صافی نموده افتیمون را در آن انداخته یک شب بگذارند صبح کرم کرده کیهه را با لند و فشارند

و در روز نهند و در آن آب مطبوخ جلنجبین عملی ده مثقال حل کرده صافی نموده تریاق را فرو برند و از عقب آن این مطبوخ را بنوشند و این تریاق نافع است این علت را چون استعمال کرده شود بعد از تنقیه بلغم بمثل ایارج فیکرا و ایارج ثیادریطوس بعد از نضج تام و معوط کنند باین تریاق محلول بروغن شونیزدرین علت و گفته شده که چون این تریاق را هر روز مقدار اربند که تا نیم مثقال تا چهل روز بعد از تنقیه بخورند و معوط نمایند بآن هر روز و طلا نمایند بر اعضای متشنجه نافع است تشنج امتلائی بلغمی را * اختلاج و نیز این تریاق نافع است از برای اختلاج چون آشامیده شود بعد از تنقیه بمثل ایارج لوغاذیا و ایارج ثیادریطوس و مقدار خوراک آن از برای این علت یک بند که است و باید که آشامیده شود چند روز مثالی با آبیکه جوشانیده باشند در آن زبره گرمائی و انیسون * خدر امتلائی و لسع حیوانات سمیه بارده و شرب ادویه بارده مخدرة و نیز این تریاق نافع است از برای خدر امتلائی آشامیدن آن و معوط کردن بآن و طلا نمودن بر اعضای مخدرة مولانا نفیس گرمائی گفته که این تریاق نافع است از برای خدر حادث از سموم بارده و از لسع عقرب احقر گویند که این تریاق عام النفع است بالخاصیة از برای خدر حادث از جمیع سموم اعم از آنکه بوده باشد یا زمانندانیون و بززالنج سیمه و یا بوده باشند خارج چون بیش از جمیع نهوش اعم از آنکه سم آنها باشد چون عقرب یا حار باشد چون افعی * رعشه و نیز این تریاق نافع است از برای رعشه هرگاه استعمال کرده شود بعد از تنقیه بمثل ایارج لوغاذیا و ایارج ثیادریطوس و طریق استعمال این تریاق در رعشه آن است که اول مرتبه نطول کنند اطراف صاحب رعشه را بآب گرم پس بیا شامانند او را این تریاق مقدار بند که باماء الاصول ابن الیاس گفته که این تریاق نافع است از برای رعشه حادث از کزیدن حیوانات سمی چون بیا شامانند با شراب بادر نجبویه و غذا نخود آب باشد حکیم میر محمد مؤمن گفته که مقدار شربتش تاسی سال در قدری سموم از یک بند که تا یک مثقال است و از هر سال تا شصت سال از یک مثقال تا سه مثقال است بحسب ضعف و قوت سموم و گفته مادامی که از سی سال ننگ شته باشد در امراض استعمال نمایند کرد و اگر استعمال کنند از اقل مقدار شربتش تجا و زنگنه و از جهت نافض در تهیهای بارده مقدار دودانک است تا نیم مثقال بآب گرم و از برای معال مزمن و امراض و اجاع صدر و جنب از باد های غلیظ و مواد بارده مقدار دودانک باماء العمل یا با جلاب سکری اگر نبوده باشد تب و بجهت جذام و برص و اختلاط عقل و فالج و لقوة و تشنج و اختلاج و صرع و دفع سموم و و هاروس سوداوی بعد از تنقه مقدار بند که تا نیم مثقال دهند تا چهل روز هر روز بآن معوط نمایند و طلا کنند و بجهت اختناق رحم و اخراج جنین میت یک باقلاء از آن مطبوخ سداب و مشکطرا مشیع و امثال آن و جلاب داده شود و از جهت نعت الدم تا چهار دانگ بار و غن کار و آب و برای تغتیت حصاة کلیه و مثانه تا چهار دانگ با طبع کوفس و در ارام باطنی و عصر البول تا نیم مثقال با سکنجبین عنصلي و بجهت تحسین لون بقدر باقلائی در طبع افسنتین و از جهت کرم امعا تا نیم مثقال با عسل بدهند شفائی گفته که از جهت کزیدن مار و افعی و سگ دیوانه و رتیلایک مثقال در شراب و از برای نافض حمیات بلغمی و سوداوی مقدار یک ترمسه بآب گرم یا شراب و در قولنج و نفخ معده و مغص ریجی و سقوط شهوت طعام و برص و انقطاع صورت مقدار یک ترمسه باماء العسل و شراب و در صرع و صداع و شقیقه یک ترمسه در آبه گرم و غذا و نکه میضه و ادودانک در شراب سیب شیرین و در جمیع امراض اقل شربتش یک تموج است و اکثرش یک مثقال و حکیم محمد تقی در میزان الطبائع گفته که از برای مار کزیده یک مثقال با چهار اوقیه شراب و کسی را که سگ دیوانه کزیده باشد یک مثقال از آن بایکد رم هرطان نهوی محرق در یک اوقیه شراب و از برای خدر اندان سعال بلغمی و درد سینه و در دیهلو یک ترمسه در سه اوقیه شراب و از برای خدر اندان نافض در تب که کرم نمی شوند یکد رم اندر آب گرم دهند و حکیم معصوم گفته

که صاحب صرع و سکنه و فالج و لقوه را نیم درم تا یک گرم با ماء الاصول و مجذوم و مبروس و خن ارنک داء الحیه و داء الشعلب را مقدار دودانک تا یک گرم با ماء الحین و بجهت حب القرع و حیات یکد انک تا نیم درم با آب مطبوخ قیصوم و صاحب هیضه و ایکد انک با آب سیمب شیرین یا رب سیمب شیرین و مستعفی را دودانک در شراب بزور و صاحب درد معد را دودانک با شراب صوف و یا شراب افهنتین و در قولنج و سده طحال و کبد مقدار دودانک با ماء البزور و در نفوس و اوجاع مفاصل بارده از نیم درم تا یک گرم با طبع سورنجان و در کزیدن مار و افعی و عقرب و رتیل و سگ دیوانه و جمیع حشرات از دانکی تا یک مثقال یا شراب و زنبور کزیده را نیم دانک با سرکه بل هند و قندی بوان موضع بمالند و کسیکه ذرا بیخ خورده یا شد یک مثقال یا شراب و از برای رفع ضرر ادویه قتل چون افیون و شوکران یکد انک تا نیم مثقال یا شراب و از برای سرفه و زکام و درد سینه و ضیق النفس که مزمن شده باشد مقدار دودانک در ماء العسل با سرکه عنصل شیخ داود گفته که از برای سعال مزمن و امراض صدر و مقل از یا قلائی در طبع عنب و میستان و اصل العوس بیا شا من و از برای نافض و دانه و سر ما و قی در ابتدا ی در وره تپ مقدار یک ترمسه از ان یا آب یا شراب که اقل مقدار آن شراب سه اوقیه باشد و اکثرش چهار اوقیه و نیم و از برای حمیات مقدار یا قلائی یا طبع حلیه و ماء الزریق دهند و وقت استعمال اصحاب حمیات مزمن این تریاق را بعد از نضح است و از برای قولنج و نفخ معد و مغص آشامیده میشود از ان مقدار یک ترمسه با ماء العسل یا جلاب سکری و بعضی گفته اند که بجهت نفخ معد و امعاء مقدار دودانک با آب مطبوخ خیره و از برای سقوط شهوت مقدار یک ترمسه است در آب یا شراب که اقلش سه اوقیه و اکثرش چهار اوقیه و نیم باشد و از برای برقان سدی و سده طحال مقدار آن ترمسه در طبع اسارون و از برای استسقا و امثال آن از امراض کبد پیش از طعام مقدار ترمسه از ان فرو روند و یا با مقدار یک اوقیه و نیم سرکه مزوج با آب بیا شا من و بعضی گفته اند که از برای استسقا مقدار دودانک قی با سرکه مزوج با آب و از برای نفث الدم و قتیکه مرض قریب العهد باشد مقدار یک مثقال در سرکه مزوج با آب و اگر مرض کهنه باشد مقدار یک مثقال در طبع سمقو طون صبح و شام و سمقو طون نوعی از حی العالم است و بعضی گفته اند که سمقو طون بقاف راسن است و سمقو طون بقا نوعی از فودنج است و از برای انقطاع صوت مقدار یا قلائی در ماء العسل یا آب عنب الثعلب یا نگاه دارند آن را در زیر زبان و بجهت صرع باید که اولاً غرغره کرده شود بآن پس آشامیده شود از ان مقدار ربع مثقالی تا نیم مثقال در آب گرم و سکنجبین عنصلی و همچنین در صناع و شقیقه و اما از برای قروح و امعاء و سهال تا نصف مثقالی با آب صاق و از برای تقویت حصاة و حرقت بول مقدار یا قلائی در طبع کرفس و در جوع کلبی مقدار بند که با شراب مزوج با آب و از برای ادرار و اسقاط چنین مقدار ترمسه در طبع مشک طرامشع یا در طبع سداب یا در طبع ابل و از برای عسر النفس تا نیم مثقال یا سکنجبین عنصلی و از برای امراض طحال و صلابت آن مقدار یا قلائی یا سکنجبین عنصلی و از برای کرم امعاء تا ثلث مثقالی با عسل و همچنین از برای هر مرض باردی و بالجملة این تریاق گرم و خشک است و بنابراین نافع است از برای هر مرضی که فیروده باشد محض از حرارت و بیبوست لیکن باید که فرا گرفته شود و را مواضی که شدید البروده باشد با مطبوخهای گرم و یا با ماء العسل و در غیر امراض شدید البروده با آب خالص و یا در دهند آن را با دوائی مخصوص بآن مرض خواص مطبوخ باشد خواص غیر مطبوخ و تجاوز نکند حافظ صحت در استعمال آن از مقدار یک مثقال و آن هم وقتی که بوده باشد حافظ صحت در سن شیخوخت محمد بن زکریا گفته که مقدار شریقی از این تریاق در کزیدن افعی و حیات و کلب یک مثقال است و در کزیدن عقرب نیم درم و در کزیدن زنبور یکد انک و نیم با سرکه و در خوردن سموم از نیم مثقال تا دو مثقال و کسیکه درد مینه داشته باشد و سعال مزمن و درد معد و امعاء و شهوت کلبی و نافض

بی تب دود انک و در صرع و سکنه و لقوه نیم مثقال تا یک مثقال با آب مطبوخ سد اب و در قولنج نیم درم و در استسقا یک
مثقال و در اسهال و قروح امعاء نیم درم با آب سماق و در ضیق النفس یکد انک و نیم با سکنجبین عنصلی و در جدام یک مثقال
با مطبوخ کاوزبان و فتمون و در حصاة کلیه و مثانه نیم مثقال با آب مطبوخ کرفس و در هیضه یکد انک و نیم با شراب و در ضعف
شهوت طعام و شهوت کلی یک مثقال با شراب و در احتباس طمث یک مثقال با مطبوخ مشکطرا امشیع و گفته که این تریاق
تندرستی را بر مردم نگاه میدارد چون در هر ماهی یکد رم از وی بکار برند و شربتی ازین تریاق یکد رم یا بیشتر یا کمتر بقدر
قوت علت و قوت علیل است میفرماید که باید دانست که اگر چه مقدار شربیات از برای تریاق افاعی یعنی تریاق اکبر معروف
به تریاق فاروق از دویۀ مناسبه با آن ذکر کرده اند اما طبیب چون خواهد که این معجون را بهی بد هد باید احتیاط فصل
و بلد و من و عادت و سخته و مزاج اضلی و مزاج عارضی و علت و کمیت و کیفیت هر مرض مرض را و مریض را ملا حظۀ نمود و
پس بقدر حال مقدار یکۀ مناسبه بحال آن مرض و مریض باشد اختیار کنند که اول شربت آن یک طهوج است کمتر نباشد
و از اکثر مقدار شربتی ازان که بقول اشهر یک مثقال است و نزد بعضی د و مثقال زیاده نباشد و در چیزیکه موافق
حال مرض و مریض باشد داخل ساخته بد هد * فائده * بد آنکه شیخ الرئيس در دویۀ قلبیه گفته که بتریاق فاروق
یعنی تریاق الافاعی هیچ ترکیبی در نفع نمی رسد موائی مثر و دیطوس که قریب است بآن در ملایمت بمزاج انسانی
و تقویت آن و تقویت دل و زایلۀ توحش و مقوامت بجمیع موم و عقلای اهل نظر که هدایت یافته اند بتالیف این دوا
با مرآتیه و عنایتیه و نهجانه امری است که وحی یا شبیه بوحی باشد و منافع و خواص آن از صورت ثانوی آن است
که تابع مزاج ترکیبی صنایع است نه بسبب اجزاء و بمفاظ آن چه اگر بسبب اجزاء و بمفاظ آن بودی بایستی که تازه آن از
کهنه انفع بودی و حال آنکه برعکس است چه نفع تازه آن اندک است و نفع کلی در مخمر رسیدن آن است و تخمیر آن نزد متأخرین
بعد از ده سال است و نزد جالینوس بعد از بیست سال و این تفاوت ظاهر است بجهت تفاوت بلدان باشد در سردی و گرمی و تری و خشکی
و بعضی گفته که بعد از شش ماه نفعی که ازان منظور است ظاهر میگردد و اما کمال قوت آن بعد از ده سال است با دوازده سال یا
بیست سال یا بیست و چهار سال و بعد از چهل سال تا شصت سال وقت توقف قوت آن است و بعد از شصت سال ضعیف میگردد
و کمیکه این معجون را ترکیب کرده هرگز در کان او نموده که این قسم منافع برین ترکیب بعد از امتزاج ممتد خواهد کرد و یک
چون بالهام و حی ساخته شده بعد از تجزیه ازان نفعی که مامول و متوقع نه بود ظاهر گردید * فضل در بیان مزاج این تریاق
بعضی اطباء را اعتقاد آن است که در تریاق فاروق یعنی تریاق افاعی و مثر و دیطوس حرارت زیاده از حد اعتدال است و در
استعمال نصف مثقال ازان توقف دارند و در استعمال چهار مثقال جوارش کمونی و فلاظی توقف نمی نمایند و این اعتقاد غلط
است بجهت آنکه اجزای بارده در تریاق افاعی یعنی تریاق فاروق می باشد چون افیون و اقاقیا و عصاره الحیمه التیس که بعد از
امتزاج و کمر و انکها را میشکنند قوت حرارت بمفاظ آن را نمیکردد مزاج در حرارت کمتر از حرارت بمفاظ آن و آنچه ظاهر
می گردد آن است که مزاج ثانوی آن در یک درجه و نیم قریب با و اخذ درجه دوم باشد در حرارت و مثر و دیطوس در حرارت مزاج اندکی
کمتر است از حرارت مزاج تریاق فاروق و آنکه تریاق فاروق اندکی از مثر و دیطوس اقوی است در افعال و آثار شریفه نیست
بهمب شدت حرارت بلکه بسبب خاصیت فایضه بران از مبدی فیاض است و نفعی که ازین تریاق صادر میشود بدرجه اعلی است
و قریب است بآن در نفع مثر و دیطوس و ترکیبی دیگر از ترکیب اطباء یونان باین دوا مرکب نمی رسد و اگر انعام معتدل المزاج

در اوقات و از زمان معتدله یا بارده مقلاری معتدل ازین معجزه استعمال کند بشرط آنکه بهر حال توانا تر و اکثر نفع اند البته در
 تقویت قلب آن منفعت عظیم بخشد و مستعمل آن محفوظ می ماند از عفونات و بائی و حرکات رديه اخلاط و هیچ یک از موم راد روی
 اثری چند آن نخواهد بود و قوت تمام خواهد یافت و عمرش دراز خواهد شد کسیکه مزاجش حار باشد و یا در فصول و بلدان حاره
 باشد تجویز استعمال آن از برای او در حفظ صحت نشود و همچنین جمیع معا جین و جوارشات حاره و بعد ازین تریاق و مشرود بطوس
 در نفع دواء المسک مر است که موافق است از برای اصحاب امزجه معتدله و دواء المسک حلوه که موافق است در امزجه
 بارده و دواء المسک در تفریح قلب ازین تریاق کمتر نیست و شاید در تقویت دماغ نیز از آن کمتر نباشد و همچنین در تقویت
 تمام اعضا و مقارمت با جمیع موم نمی کند بلکه مقارمت میکند با موم میکه جاری مجرای پیش با شند و فائده وی در
 نهوش و لغوغ حیوانات سمیه کمتر است از فائده تریاق در موم و بعد از دواء المسک در نفع در مفرح کبیرانک و
 بعد از آن معجون نجاج * فائده دیگر آنکه این تریاق را بحسب بمانند آن آثار و قوتها است و بحسب صورتیکه بر آن
 فائض شده از تخمیر آن مدتی که حاصل شده در آن مزاجی ثانوی صناعی آثار و قوتهای چند که شاید جمله آن آثار
 و قوتهای اقوی و افضل باشند از قوتهای هر یک از بمانند آن و نباید ملتفت شد بقول اطباء که تریاق فاروق نفع میدهد از برای
 فلان مرض به سبب سبب و از برای فلان مرض به سبب موبلکه نافع است به سبب آنها لیکن عمده و اصل صورت آن است و اتفاق است
 بدانکه صورت آن جلیل است در منفعت و عظیم است در خاصیت و ممکن نیست ما را که اشاره کنیم بحوی آن و بسوی مناسبت
 آن مرافعال آن را اشاره روشن که بجهت سبب این منافع و آثار از آن صادر میگردد * فصل در بیان امتحان این تریاق و فرق
 میان طری قوی و عتیق و ضعیف و جید و ردی و صحیح و غیر صحیح آن * بدانکه از جمله امتحانات این تریاق یکی آن است
 که بپاشانند انسانی را مهمل قوی بمنزل ستمو نیا و شخم حنظل و صبر کنند تا آن مهمل شروع بعمل کند پس بیاشانند او را
 ازین تریاق پس اگر حبس کرد عمل اسهال آنرا تازه و قوی و جید و صحیح است و الا فلا و مقلاریکه از برای تجربه و امتحان
 داده میشود وزن نیم درهم است چنین گفته که دلیل بر آنکه تریاق فاروق حدیث قوی جید صحیح است حبس دواي مهمل
 است یعنی هرگاه دواي مهمل نوشیده باشند و نیست خاصیت این تریاق آنکه حبس اسهال کند ولیکن حبس اسهال دواي
 مهمل میکند به سبب آنکه ضعیف میگردد قوت دواي مهمل را بجهت آنکه ادویه مهمله را قوت سمیت میباشد و این تریاق باطل
 میکند قوت آنها را شیخ داود انطاکي گفته که امتحان کرده میشود این تریاق در کسیکه مقی قوی مثل جوز القی خورده باشد پس
 اگر در اول عمل این تریاق باو خوراندند و قطع عمل آن مقی نمود صحیح است و الا فلا و بعضی اطباء گفته که همچنین است در قطع
 انزال یعنی کسیکه جماع کند چون زمان انزال قریب شود بنوشد ازین تریاق پس اگر منع انزال نمود صحیح است و الا فلا و نیز
 از امتحانات آن آنست که افعی را بر حیوانی مسلط سازند که بگذارد آن را پس بخوراندند آن را سه مثقال ازین تریاق پس اگر قطع
 اثر هم از آن کرد و آن حیوان زنده ماند صحیح است و الا فلا و نیز از امتحانات آن آنست که خون بسته را بکند از د و نیز از امتحانات
 آن امتحانی است که جالینوس ذکر کرده و آن این است که صید کنند خروس بری را که مزاج آن احمر و بیس است از خروس اهلی
 و مسلط سازند جانوری سمی کزنده را بر آن پس بخوراندند نیم درم این تریاق پس اگر زنده ماند آن تریاق جید است و الا فلا
 چنین گفته که دلیل بر آنکه اختیار کرده شده از برای تجربه خروس بری که احمر و بیس است و تجربه کرده نمیشود در خروس
 اهلی آن است که خروس اهلی کوشد آن نرم و ضعیف است و بعد از کزیدن شایسته آن نمی ماند زمانی که تجربه صحیح گردد

بلکه می‌کند زده هم از آن بزودی و می‌زند بهیچ عضای شریفه آن و اما خرد و بری که طبع آن ایمن است و گوشت آن صلب پس
 جاری نمی‌گردد در آن هم بزودی و نیز از امتحانات این تریاق آن است که بخوراند آن را بکسی که چیزی از موم خورده باشد
 پس اگر دفع مضرت هم از او کرد و آن شخص زنده ماند جید است و صحیح و الا فلا شیخ رئیس گفته که کان من آنست که باید که
 امتحان کرده شود بر کسیکه افیون و شوکران و مانند آن خورده باشد و اما اگر بیش و امثال آن خورده باشد پس منفعت این
 تریاق از برای او قلیل است و همین است که تدافع موت کند بمهلّت وافی و می‌فرمایند که ظن من آن است که در اءالمسک انفع
 از جمیع تریاق است باشد از برای کسیکه بیش خورده باشد و می‌فرمایند که انفع جمیع فاذر هرات از برای بیش خورده و از برای دفع
 مضرت آن جاد و راست و از امتحاناتی که ذکر شده از برای علم بحال و قوی این تریاق از قلیم ضعیف و کامل التریکیب آن آنست
 که قدری از آن را در کوی ماری اندازند پس اگر آن مار مرد آن تریاق حدیث قوی جید کامل التریکیب است و الا فلا و نیز از
 امتحانات آن آنست که کمی را که مار و افعی و کلب و عقرب و رتیل و امثال اینها کزیده باشد بخوراند با مقلاری از این
 تریاق که مقرر است از برای دفع مضار هر یک از اینها پس اگر دفع مضرت آنها از بدن کرد و آن شخص خلاصی یافت خوب است و
 الا فلا و بعضی اطباء گفته که باید که امتحان کرده شود در امراض مزمنه که بدوی دیگر علاج پذیر نباشد چون شهوت کلبی و سعال
 مزمن و درد معده و امثال اینها مقدار یک مناسب حال آن شخص و آن مرض باشد با چیزی که مقرر است که استعمال آن با آن
 چیز در آن مرض کرده شود پس اگر او مریض از آن مرض شفا یافت خوب است و الا فلا و شنیده شده در امتحان آن که اگر شیر را
 متجربین گردانند چون با آن زنند خوب است و الا فلا برین چندان اعتمادی نیست زیرا که فعل غسل و بعضی ادویه دیگر نیز همین
 است و باید دانست که تریاق فاروق را مادام که امتحان و تجربه نکنند و قوت وضعف آن را ندانند و خوبی و بدی آن را تحقیق
 ننمایند باید که مرتکب استعمال آن نشوند و چون خاطر از امتحان و تجربه آن جمع گردد در زمان احتیاج بقدر مقرر از آن
 از برای هر مرض و مقلاری که مزاج آن شخص برداشته باشد بدهند که فایده تمام و سود لا کلام و نفع عظیم باذن شافی حکیم
 اجل اسماء می‌بخشد * فصل در ذکر شروط استعمال تریاق الافاعی در نفع از برای جمیع امراض با چیزی خاص و مقداری معین که
 شرط است در نفع از برای آنها * بدانکه سبق ذکر یافت که این تریاق جید و نافع است از برای جمیع امراض و حفظ صحت الا آنکه
 استعمال آن گاه می‌باشد بلا شرط و ذکر کرده شده منافع مطلقه بلا شرط آنرا و گاه می‌باشد بشرطی خاص و با چیزی خاص و مقداری معین
 پس بدانکه باید که استعمال کرده نشود در مثل جنام و بوس و اختلاط عقل و فالج و لقوه و استرخا و رعشه و تشنج و تمرد و صرع و خدر و
 اختلاج و سویی هضم مکرر بعد از تنقیه تام بمثل ایارج لو غازی یا راج ثیا در بطوس و باید که مجذوم بعد از تنقیه تام در اول
 روز و آخر روز با آب گرم بیاشامد ناشتا تا چهل روز در ایام خوردن آن طلا کند آن را بر بینی در شبها و سحوط کند از آن در
 اوایل روزها و هوکاه جنام مستحکم شده باشد باید که سلوک این قوانین را تا یک سال مریعی دارد مکرر سحوط که در هر پانزده
 روز یک مرتبه بآن سحوط کند و بعضی گفته اند باید که آشامیده شود از برای جنام بمزقه افاعی یا با طبع لسان الثور بجهت
 آنکه این بهتر است از برای نیکو شدن رنگ و رستن موی صاحب برص بخورد آن را همچنانکه ذکر شد از برای جنام و بخوراند
 موضع برص را و طلا کند از آن بران موضع و صاحب فالج بیاشامد با طبع رازیانه و کرفس و بسفایج فمقی و روغن حب الخروع
 و بسمار سحوط کند بآن با روغن شونیز و همچنین صاحبان لقوه و تشنج و استرخای مخلوط به نطف سفید کرده بان تک همین نمایند
 و صاحبان ما لختولیا و اختلاط عقل و سواس و توحش بعد تنقیه با شوا بیکه در آن کازبان و بادرنجهویه خیسانیده باشند

و صاحب استعمال آن کند ملاب زیادتی نور قمر خواسته خورد و خواسته طلا کند و از برای لایق استعمال باید داشت بود
استعمال آن استعمال حقنه های مناسبه و در قولنج با سداب و زیره و در علت اختناق رحم باید مزوج نمود با ن مثل آن
از هریک از سقمونیا صمغ عربی و بعضی بجای سقمونیا شبرم گفته اند و در ریشه پیش از استعمال آن باید که نطول کند بر اطراف
آب گرم و در داء الفیل باید که مقدم داشت بر استعمال آن نطول کردن با آب سر در بعد از فصل عرق کعب و از برای دیدن بایوست
بمخ آنار و قصب الزیره و زیت و در هموم با مطبوخ عمل و باید که بکشد مخلوط این تریاق را در عمل بچشم و از برای درد
و ندان نگاهدارند آن را بر روی دندانانی که درد دارد در دهان و از برای درد گوش آن را بروغن بادام تلخ حل کرده در گوش
بچکانند و بعضی گفته اند که با آب گرم حل کرده در گوش بچکانند و این خطا است و در اوجاع رحم بخور کنند با آن با فودنج
و همچنین در مثانه باز یا دتی مقل از رزق و همچنین در حمیات مطلقا هرگاه که دیده باشد مزمن و شفائی گفته که زنبور کزیده را
در سرکه دهنند و در سرکه حل کرده بر موضع لدغ بمالند و از جهت مضرت ادویه سمیه مثل افیون و شوکران و فرفیون و ذرا برنج
و امثال آنها در شراب دهند و از برای فالج و استرخا و لقوه و ریشه در ماء الاصول دهند و از برای جنام در ماء الحیم و خلد و ندان
جب القرع و دیدن آن را در طبع قیصوم و در ضیق النفس با سکنجبین عنصلی و از برای احتباس طمث و اخراج چنین میسر
در طبع ابل یا در طبع مشکطرا مشیم یا با طبع سداب حکیم بعد تقی در قرا بادین خود گفته که عقوب کزیده را در شراب
دهند و خلد و ندان شهور کلمی را در مقل ار سه ارقیه شراب مزوج دهند و خلد و ندان در عرق را اندر سکنجبین عنصلی دهند
و هم در سکنجبین عنصلی حل کرده غرغره نمایند و خلد و ندان برص را اندر ماء العسل و خلد و ندان و از برای طبع با دیان زیره
کرمانی و خلد و ندان ان جب القرع و دیدن آن را در طبع زیره و خلد و ندان در کرده و مثانه را در طبع کرفس و صاحب اسهال خون
را و صاحب قروح امعاء با آب سماق بد دهند شیخ رئیس گفته باید که خورده شود این تریاق از برای تفتیت حصاة کلیه و مثانه
با طبع کرفس * فصل در بیان حبوب اقراص الافعی * * حب اقراص افاعی بنهایت مقوی باه و مومک منی
است و جمیع اعضای رئیس را قوت دهد * صنعت آن اقراص افاعی بیست مثقال تخم خرفه مقشر تخم خشخاش از هریک
ده مثقال جد و از خطائی مجرب دو مثقال فاد زهر حیوانی بری اصطهبا ناتی یکد آنک عنبر اشهب مومیا نئی دار الجودی مشک
تبتی خالص از هریک نیم مثقال عود قماری دارچینی قرنفل خیو بواکل سرخ منزوع الاقماع شقاقل مصری سعد کوفی
ایرما از هریک دو مثقال صندل سرخ مروارید ناسفته دار فلغل بهمن سرخ از هریک پنج مثقال زرنیاد بهمن سفید سنبل الطیب
خصیه الثعلب مصری از هریک ده مثقال صمغ عربی یکد آنک و نیم افیون سه مثقال زعفران هفت مثقال پوست تخم مرغ
مکس یک مثقال کوفته پیخته بشمیره نبات سرشته حب هاما زنده هر حبی بقدر نخود دی بورق نقره یا ورق طلا پیچیده و ورق
طلا به تنواست نگاهدارند شربت دو حب * صنعت این حب به نسخه دیگر اقراص افعی بیست مثقال خصیه الثعلب مصری
تخم خرفه مقشر تخم خشخاش سفید از هریک ده مثقال صندل سفید مروارید ناسفته دار فلغل بهمن سرخ بهمن سفید از هریک
پنج مثقال جد و از خطائی مجرب دارچینی قرنفل دانه میل ورق کل سرخ شقاقل مصری سعد کوفی ایرما زعفران از هریک
ده مثقال فاد زهر حیوانی یکد آنک عنبر اشهب مشک تبتی از هریک نیم مثقال مومیا نئی دار الجودی صمغ
عربی از هریک یکد آنک و نیم عود قماری خام زرنیاد سنبل الطیب افیون از هریک سه مثقال کوفته پیخته بشمیره نبات سرشته
حبوب سازند هر حبی بقدر نخود دی * صنعت این حب به نسخه دیگر اقراص افعی بیست مثقال تخم خشخاش خصیه الثعلب

مصری از هر یک ده مثقال صندل سفید مر واریک ناسفته چل و اخطائی مجرب بهمن مرغ بهمن سفید زعفران
از هر یک یک مثقال زرنیاد دارچینی ایرماشقاقل مصری سنبیل الطیب از هر یک سه مثقال عود قماری قرنفل فلغل دارنفل
هنگام کل مرغ معد کوفی از هر یک دو مثقال تخم خرفه مقشر پوست تخم مرغ مکس از هر یک یک مثقال عنبر اشهب مشک
ترکی از هر یک نیم مثقال صمغ عربی یک آنک و نیم باد زهر حیوانی مجرب یک آنک کوفته بخته با شیر نبات سفید بقوام
آورد و مرشته خوب سازند هر جمی بقدری نخودی بورق طلا پیچیده خشک کرده نگاهدارند شربت پنچ حب تا هفت حب
حب قرص افعی له قلس مره در تقویت باه و امعاک و تقویت اعضای ریه و آوردن نشاط بی نظیر است * صنعت آن جوز بوا
پنچ عدد میان آنها را خالی کرده از اینون کا زرونی پر کرده آنها را بخمیر کوفته در روغن کوبریان نموده پس خمیر را از آنها
جد کرده اقراص افعی هفت مثقال بخار و اخطائی مجرب صندل سفید بهمن مرغ بهمن سفید شقاقل مصری خصیة الثعلب
مصری از هر یک پنج مثقال عود قماری غرقی زرنیاد درونج مغربی کبابه چینی کل کا و زبان زعفران لسان العصار اها زون
سنبیل الطیب مصطکی قرنفل ورق کل مرغ ایرماشقاقل سیاه هیل بواقاقله کبار بسباسه بادرنجبویه زرنب تخم هلیون دارچینی مغز
حب العمه مغز حب الزلم مغز چلغوزه مغز نارجیل مغز حب القطن از هر یک دو مثقال مایه شتر اعرا بی صمغ عربی کثیر تخم خشخاش
سفید تخم خرفه مقشر از هر یک پنج مثقال عنبر اشهب مشک ترکی ورق طلا ورق نقره از هر یک نیم مثقال نبات سفید ده مثقال صمغ
عربی کثیرا در آب حل کرده ادویه کوفته بخته خوب سازند هر جمی بقدری نخودی بورق طلا و نقره پیچیده و خشک کرده نگاهدارند
شربت دوحب * حب قرص افعی منقول از اکلیل محمد زکریا در تقویت باه بی نظیر است * صنعت آن خصیة الثعلب مصری
خولنجان خردل مرغ از هر یک سه مثقال مایه شتر اعرا بی قرص افعی زنجبیل کفن خرما از هر یک یک مثقال کوفته بکلاب
مرشته خوب سازند * دهن الافاعی نافع است از برای موم و تحلیل مواد بارده از جلد و برای جدام و جلای آثار جلد مانند
قوبار داء الثعلب و سغفه و استرخا و تنهین بآن چند روز بی هم معاط میگرداند ثغف بوا میرا و مجرب است و از برای تقویت
باه بسیار مفید است * صنعت آن بکیوند مرقه افاعی را که افاعی را از برای اقراص بد ستور مزبور بخته و گوشت آن را بر آورده
باشند از برای ساختن اقراص و بوزن آن مرقه روغن زیتون داخل کرده در دیگی پاکیزه چند آن بجوشانند که آب برود و
روغن بماند در شیشه کرده نگاهدارند و بوقت حاجت بکار برند * دهن الافاعی موسوم بدهن المفاصل صاحب خلاصه التجارب
گفته که از مخترعات اطمای هند است جهت تحلیل و نرم های ضخیم خصوص از مفاصل * صنعت آن بکیوند افعی سیاه و سورو
دنب آن را بینگند و شکم آن را پاک کنند و پارچه پارچه کرده در روغن شبت اندازند و چهل روز در آفتاب با سایه بپورند
و اگر در آب شبت بجوشانند تا مضمحل گردد و بپالایند و روغن کنجد بر آن افکنند و با آتش ملایم بجوشانند تا آب برود و روغن
بماند پس بکار بوند بهتر است * رماد افعی در خواص و منافع مانند رماد اسود صالح است و دستور اخراق آن نیز بدستور آن
و ذکر یافت * طبع افعی در جنات و بیماری از امراض خصوص در سقی هوم و نهش هوم سمیه بسیار نافع است * صنعت آن
بکیوند افعی اختار که در بیان افعی مذکور شد و در اقراص افاعی در تریاق نیز و سوردم آن را قطع کرده پوست آنرا جد نموده
احشا و مراره آن را بیرون آورده آن را با آب و نمک و آب خالص بشویند تا پاکیزه شود پس با نخود و کنک ناقد ری همت و نمک
در آب بسیار پیزند تا مهرا شود پس استخوان آن را جدا کرده با نان کنند پاکیزه ترید کرده نان را بخورند و شورهای آن را
پیشا مانند و اگر از گوشت آن نیز قلد ری نموده شود بد نفع است و اگر خواهند که طعم آن نیکو شود پاکیزه شود با کبر و تو بچه پیزند و در ابتدا

منفعت این شور با ظاهر نمی شود ولیکن بعد از چند روز پدید می آید و گاه باشد که در ابتدا عقل زایل گردد پس شفا یابد و وقت باز ایستادن از خوردن طبعی افعی زمانی است که صاحب علت ورم کند و عقل او زایل شود پس پوست او جدا شود و صحت یابد * ماء اللحم افعی جنام و امراض سوداویه و بلغمیه را نافع و مقوی باه می رود المزاج است * صنعت آن گوشت افعی هر دم قطع نموده و نیکو شسته بطریق مذکور معمول مقلد از نیم آثار گوشت بره فربه یا بز فربه یا خسی هر کدام که باشد و خواهند یک آثار مرغ جوان فربه سه قطعه بسفایم فستقی باد رنجبویه از هر یک چهار مثقال افیمون کا و زبان از هر یک ده مثقال در پارچه نازکی بسته با چند طاقه شبت در آن اندازند و با شش آثار آب عرق کشند شربتیی از ده مثقال تا بیست مثقال بپاشانند و اگر قوی تر خواهند کبک و کبوتر بچه از هر یک سه قطعه و لحوم طیور از هر یک پنج شش قطعه و گنجشک خانگی نر بیست قطعه دارچینی قونفل جوز بوا بسما سه از هر یک ده مثقال هیل بوا با پوست پنج مثقال بوزیدن شقال بهمنین از هر یک ده مثقال و نیم کوفته اضافه نمایند و ده مثقال زعفران و یک مثقال عنبر اشهب در پارچه نازکی بسته بحر نیچه یا در مشربه اندازند و عرق را هر دو نموده در شیشه نگاهدارند * مرقه افعی که آن را شور بای افعی گویند و در حقیقت همان طبعی افعی مذکور است و این مرقه معمول است در مرض جنام * صنعت آن بدستور طبعی آن است و دستور آشامیدن و وقت باز ایستادن از آن بعینه همان نوع است * معجون قرص افعی بجهت تولد و تناسل مجرب و نهایت مبهی و مقوی و موافق اصحاب برودت مزاج و پیران و حافظ صحت ایشان و بجهت امراض عصبانی و رقت منی و نیکو کردن ایلان رنگ رخساره و تقویت هاضمه و تغریج و دفع وحشت هو داری نافع است * صنعت آن خصیة الثعلب مصري زنجبیل دارچینی از هر یک شش مثقال کبابه چینی قونفل دار فلفل از هر یک یک مثقال مغز بسته مغز بادام شیرین مقشر مغز نارجیل مقشر از هر یک دو مثقال ابریشم مقرض اشنه انجیل ان پنیر مایه شتر اعرابی تخم کرفس تخم کراث تخم یونجه تخم هلیون تخم کنک نا تخم شلغم تخم خیار تخم قنبیط تخم جرجیر بوزیدن جلدار خطائی مجرب مغز چاغوزه خولنجان حب الصنوبر الکبار تخم ترب قرفة الطیب تودری هرخ تودری سفید بهمن سرخ بهمن سفید تخم زردک مغز حب القلقل مغز بن فلفل لسان العصار فیو خردل بصل اسقیل مشوی همک مربی عاقو قرحا از هر یک یک مثقال عنبر اشهب مشک ترکی از هر یک ده مثقال زعفران ده مثقال ورق نقره ده مثقال ورق طلا یک مثقال قرص افعی عشر جمیع ادویه با عمل مصفی دو وزن ادویه معجون سازند شربتیی یک مثقال * صنعت این معجون بنسخه شاه غیاث الدین شیرازی جل حکیم سلیمان موسوی غفر الله لهما خصیة الثعلب مصري دارچینی زنجبیل از هر یک شش مثقال کبابه چینی قونفل دار فلفل ابریشم مقرض اشنه انجیلان مایه شتر اعرابی تخم کرفس تخم یونجه تخم هلیون تخم کنک نا تخم ترب تخم جرجیر تخم کلم تخم شلغم تخم پیاز بوزیدن حب الصنوبر الکبار حب الصنوبر الصغار جلدار خطائی خولنجان تودری هرخ تودری سفید قرفة الطیب بهمن سرخ بهمن سفید تخم خربزه تخم کانج حب القلقل حمة الخضرا فلفل لسان العصار فیو پیاز عنصل مشوی بهما همک مربی تخم خردل عاقو قرحا از هر یک یک مثقال مغز بادام شیرین مقشر مغز بسته مقشر مغز نارجیل مقشر مغز فندق مقشر از هر یک دو مثقال قرص افعی عشر مجموع اجزا مشک ترکی نیم مثقال کوفته بنسخه بعمل سفید خورشوی مصفی سه وزن ادویه هر شده معجون سازند شربتیی یک مثقال تادودرم * افیون بفتح همزه و سکون فارضم بای مثناة تحتانیه و سکون و ارونون معرب ایون یونانی است و معنی آن مصبت است و بعربی لبس الخشخاش و مرقه و ببری تریاق و ببریانی و عیامیون و شقیقل یعنی میزاند اعضا و بفارمی تریاک گویند و تریاک که رستم از کیکاؤس طلبیده که به عهده اب خوراند گویند افیون بوده چه نیست

درائی در اوجاع شدیدی حائل میان مریض و موت هوای آن و چون در آن قوت سمیت میباشد با آنکه ذرای سمی شدیل الغائله
 است و باعتبار چنان نفعی حکمای اطبا محتاج بودند با استعمال آن و نداشتند چاره ازان لهذا ترکیب نمودند آنرا با مصلحات
 چنانچه هر حکیمی ترکیبی ازان ساخته و بقدر مقتدر در اصلاح آن کوشیده تا بدن از غائله آن متضرر نگردد و فوائد آن عائد
 بدن گردد * فصل در بیان ماهیت طریق و اخذ و طبیعت وجود و رداعت و خواص و منافع و مضار افیون * اما ماهیت آن
 بدانکه افیون اطلاق کرده میشود بر سمیل اشتراک بر سه چیز ازل بر صمغ خشخاش مطلقا خواه خشخاش سفید باشد و خواه سیاه
 و اهل مشرق و مغرب برین متفق اند درم بر صمغ خشخاش سیاه این نزد قدامی اطبا است جهت آنکه در آن اوقات زرع
 خشخاش نبوده و از خشخاش سیاه صحوائی صمغ میکرفته اند و بستانی آن بسیار کم میباشد مگر در ارض مصر تنها و از انجا باطراف
 میبرده اند چنانچه تیمی گفته که در هیچ زمین نه در شرق و نه در غرب افیون نمیشد مگر در یار مصر خاصه در صعیل مصر
 خاصه در موضعی مخصوص که معروف باشیوط است از انجا بسائر بلاد میبرند سوم بر عصا خشخاش سیاه چنانچه دیسقوریوس
 گفته که افیون صمغ درخت خشخاش سیاه است یا عصا آن و شیخ الرئيس رحمه الله فرموده که افیون عصا خشخاش مصري
 است که آنرا بافتاب گذارند تا غلیظ و منجمد گردد و نیز فرموده که از خس بری که افیون میسازند و آن نیز منحل است اما ضعیف
 و گفته اند که از شقائق النعمان فوین میکینند و آن قوی الاثر است مثل آنکه صمغ خشخاش را میکینند و لیکن بسیار قلیل ازان
 بعمل می آید * اما طریق اخذ افیون از خشخاش آن است که چون کل خشخاش ریخته شد و خشخاش دانه بصفت و قریب بآن
 رسید که رطوبت و طوالتش کم شود و خشک گردد اطراف ظاهر آن را آخر روز سه چهار تیغ طولانی غیر غائر که باند روت آن
 نهد و سوراخ نکند زده شب بگذارد تا شیور و رطوبتی که ازان موضع بیرون می آید بصفت سردی هوای الجمله جمودی و
 انعقاد ی بهر ساند پس یک یک را صبح بانکشت ازان بر گیرند و بر کنار صد فی یا پیا له چینی بمالند تا شیور جمیع خشخاش های
 تیغ زده جمع گردد و همچنین زمانی صبر کنند تا آنچه بتیج نیز بر آید جمع گردد در همان روز نیز بردارند و گاه باشد که روز
 دوم نیز چیزی بیرون نوازد آن را نیز بردارند و اگر یکمرتبه دیگر نیز تیغ زنند بد نیست تا آنچه در آن مانده است بر آید و بهمان
 طریق بردارند و همچنین تا آنکه مقلد معتدی جمع گردد پس مجموع را بر روی سنگی بمالند و یک سمت نیکو بمالند و ازان
 اقراص و یا قتیله اندک پهن و یا بمثل بیضه مرغ بسا زنند و در سایه خشک کرده نگاهدارند و عند الحاجت بکار برند اما تعیین
 زمان مذکور جهت آن است که ثمار تغذیه تنها از مسامات عروق نمی کنند بلکه از مسامات ضعیفه غصیه که در ظاهر آن
 است نیز جذب رطوبات میکنند خواه رطوبت آب و خواه رطوبت شبنم و یا رطوبتی که در هوا دائما میباشد و کسانیکه
 تعهد احوال نباتات میکنند در می یا بند این معنی را و بهترین رطوبات رطوبت شبنم است که در تغذیه نباتات شمیمه است
 بطل که از افواه عروق بیرون می آید و بر ظاهر اغصان می چسبند و آن رطوبت اکثر در زمستان در رانل بهار میباشد
 تا چند آنکه حرارت روز تسلیم آن کند پس در پوست خشخاش ازین نوع رطوبت بسیاری نفوذ میکند و در میادی نکون
 که از بیماری رطوبت وضعف حرارت نضج نیافته ماندن لهن که شمیمه است بغل ای نباتات کامل نشد بلکه رطوبت سبز رنگ
 میباشد که خام و ناملایم است پس از آنکه آن رطوبت رنگ بیاض و قوام معتدل گیرد و قبل از آنکه غلای قشر شود انتها از
 فرصت میباشد نمود و استخراج د معده آن کرد و آن زمانی است که اوتعین کرده که حرارت آفتاب رطوبت آن را تضعیف
 کند از ظاهر قشر و بواسطه بسیاری ظاهر و باطن آن نضج را قبول نکند و هرگاه بدین مرتبه رسد که تجفیف رطوبت ظاهر کند

قوت حرارت نیز چند آن خواهد بود که در مویست باطن را نضج دهد و این در اواسط فصل ربیع است و اینکه شق را بگارد
 میکنند جهت آن است که تا موضع بیرون آمدن لبن بهیاء شود زیرا که اگر چیزی دیگر مورخ کنند میلان تمام نمی یابد
 و اما سبب آنکه باید که شق آن غائر نباشد آن است که تا با ندر و نغوذ نکند و لبن آن در باطن نریزد و اما سبب آنکه
 باید که متشعب نشود از برای آن است که لبن از یک موضع بدو آید و بمواضع مختلفه متفرق نشود زیرا که هر چند بیشتر و از
 مواضع کم بیرون آید آمان تراست التقاط آن از آنکه کم از مواضع متعدد متفرقه بجهت آنکه چیزی که مقلد آن آن قدر
 باشد که از یک موضع بخوبی تواند برآمد چون از مواضع متعدد متفرقه برآید ناچار اندک می باشد و گاه است که دوشق
 متقارب کنند هر دو از یکجا تب قریب بموضع نصف که یکی تا بنزدیک مرآن و یکی تا بنزدیک ته آن برسد و در وسط قریب
 بمخازات هم باشند تا آنچه از پائین باشد از یکی بیرون آید و آنچه از بالا باشد از دیگری و اما سبب آنکه با نکشت باید
 که بردارند آن است که اگر از مثل گارد و مانند آن بردارند از جرم تشر چیزی میترسند و از اجزای کثیفه داخل
 آن میشود و اما سبب در صدف یا پیاله چینی یا شیشه جمع کردن بواسطه آن است که اینها تمام لبن را بازمیدهند و چیزی
 در آنها نفوذ نمیکنند مخصوص صدقه و در نکشت هم چیزی نمیکند ارد بسبب تیزی خود بخلاف خزف و خشب و برکف و مانند
 اینها و اما سبب آنکه روز اول باید که بردارند و روز دوم نیز میتوان برداشت آن است که لبن مذکور که از موضع شرط
 بیرون می آید و همانجا منعقد میگردد و تا برافوای منافذ این لبن هست از آنچه بعد از آن است از بیرون آمدن ممنوع است
 و هرگاه که بر گرفتند افوای منافذ کشاده میشود و دیگر باره بیرون می آید و تا منافذ نیز از تاثیر هوا و آفتاب تجفیف پیدا نکند
 و صلب نشود احتمال بیرون آمدن هست و چون خشک شد دیگر چیزی بر نمی آید و ازین است که روز سوم هیچ بیرون
 نمی آید و اما سبب آنکه باید که بر روی سنگ صلایه کنند و آن را بدست بمالند آن است که بعضی از رطوبات آن به تحلیل
 و در خواثر و غلیظ شود و زود قوی یا قلیله یا قلمهای پهن و یا مانند بیضه گردد که هوادران داخل نتوانند کرد که اگر بهیاء
 و قیق باشد یا بهیاء غلیظ منعقد نشود و صاحب تر و ریج الارواح آورده که بهترین وجهی در اتخاذ افیون آن است که مادون
 سرخشاش که تخم آن می باشد است نزدیک بمحاق شق کنند با شرط و بکنند تا صمغ آن بیرون آید و بعد از آن جمع کنند که
 این افیون خوب است ظاهر آمدن ای او آن است که بعضی از صمغ که در ساق کما هست آن را هم بیرون آورند و بغلادی
 گفته که قومی پوهت و برک و سرخشاش را میکوبند و میفشارند و میپزند تا غلیظ شود و قرص میبازند و این بدترین اصناف
 آنست و در مقهورین و س طریق استخراج افیون که مراد عصاره آن باشد می آورد که سرخشاش و اوراق آن هر دو را بکوبند
 و عصاره آنرا بگیرند پس آن عصاره را بر روی سنگ صلایه کنند تا چند آن غلیظ شود که توان قرص ساخت بعد از آن قرص کنند و
 گویند که این قهم افیون را مقونین کوبند * اما بیان جودت و رداءت آن پس بد آنکه بهترین افیون لبن متخذ از خشخاش می باشد
 است که در مایه خشک نموده باشند بعد از آن گفته اند افیون متخذ از لبن کوزه شقائق النعمان است و علامت جودت آن در
 است اول آنکه در آب زود کد اخته شود زیرا که صمغ زود در آب کد اخته میشوند حتی آنکه اگر بجای نمناک بکنند
 فورم و کد اخته میشوند مثل صمغ عربی و کثیرا و امثال آن دوم آنکه املس باشد یعنی بعد از آنکه در آب کد اخته شد اجزای
 آن متشابه و متمایز باشند و دردی در آن نباشد زیرا که آن علامت غش و اجزای غریبه است بجهت آنکه غش جوهر غریب
 است و مخالطت نلند اردو بسبب این است که اکثر نا هموار و دانه دانه می نمایند و بعضی گفته اند که آن را در آب حل کنند

وصاف کنند اگر در آن ثقل بماند مغشوش است والا خالص سوم آنکه حاد الرأخه و منوم باشد زیرا که افیون خالص نو بوی آن تند میباشد و بوی خاصی دارد و منوم است و مغشوش آن کم بواست و این بمقایسه خوب معلوم میگردد که اول افیون خالص اگر باشد بیوبند بعد از آن را و یا آنکه سابق بوی خالص آن را دریافته باشند چهارم آنکه مکشور آن عقید مائل بموت کمی باشد یعنی چون آنرا بشکنند محل شکستن آن بلد آن صفت باشد پنجم آنکه در طعم او موارث و قبض باشد و این نیز بمقایسه معلوم میشود که اول افیون خالص را بپسند بعد از آن آن را و یا آنکه طعم آن را از قبل دریافته باشند ششم آنکه سنگین و رزین باشد بسبب آنکه آنچه خالص است و صافی است اجزای او متلد ذ است و آنچه غیر صافی و مغشوش است اجزای آن متخلخل و سبک است و همچنین است حال آنچه از عصاره است یعنی متخلخل و سبک است هفتم آنکه چون در آفتاب گذارند نرم و کد اخته شود هشتم آنکه چون در آتش اندازند و یا نزد چراغ برند زود مشتعل و فروخته گردد و در آن جرم بمیانماند نهم آنکه شعله آن صافی باشد و تیره نباشد دهم آنکه چون خاموش کنند بوی آن تند و قوی باشد و اما صفات مغشوش آن ضد این صفات است و گفته اند که آنرا مغشوش بماند یا عصاره غس بوی یا صمغ آن مینمایند و نشان شناختن این هر سه آن است که آنچه مخلوط بشیاف ما مینا است هرگاه در آب مخلوط سازند بوی آن ضعیف گردد و ملمس آن خشن باشد و آنچه از عصاره غس بوی سازند سبک و بی مغز باشد بجهت آنکه در طبیعت عصاره غلیان است هر چند آن را بطبیع و تشعیر چنان سازند که غلیظ شود و از غلیان بازماند اما فی الجمله در آن غلیانی حادث میشود که موجب تخلخل و خفت وزن و عدم رزانت آن است و آنچه در وعده و امثال آن کنند همچنین رزانت و بوی آن کم است و آنچه در آن صمغ و مرده داخل کرده باشند طعم و رائحه آن غیر طعم و رائحه افیون خالص است و این نیز بمقایسه طعم و رائحه افیون خالص معلوم میشود چنانچه قبل ذکر یافت و آنچه گفته اند باید که بوی آن موجب خواب باشد جهت آن است که افیون مسکیت است و هرگاه در رائحه آن این معنی باشد معلوم میشود که در کمال قوت است و آنچه گفته اند باید که در آب زود بکند از جهت آن است که در صمغیت آن لزوجتی نیست که بواسطه آن آب در آن نفوذ نتواند کرد که بعق آن برسد بلکه از قبیل سائر البان نباتات جنب آب بزردی میکند و میگذارد و اندک رطوبتی در آن تاثیر میکند حتی آنکه چون در جای نمناک گذارند نرم شود و هر آنچه در آن صمغ باشد براق و صاف است و آنچه در آن کثیر و مانند آن و یا چیزهای که در آب نمی گذارد داخل است چون در آب گذارند ظاهر آن نرم و باطن آن همچنان صلب میماند و آنچه گفته اند که باید در آفتاب نرم شود و در آتش مشتعل گردد و آنچه روشن شدن شود بسبب کمال لطافت اجزای آن است و شی دیگر این لطافت و تاثیر نیست بسبب غلبه ارضیت بر آن و از علامتیکه میزان مردم متعارف است آن است که نرم آن را بک و انکشت ابهام و سبابه یا بر کف دست بانکشت سبابه بمانند اگر مانند روغن در دست پهن شود و فقیله نشود و چه پنبه بطور عمل و خورمان باشد آن خالص است و الا مغشوش و دیگر آن است که چون در جای نمناک بگذارد نرم شود مانند موم و این امتحان نزدیک با متحاناتی است که گذشت و آنچه شیخ الرئيس رحمه الله آورده که از صفات مذکوره در کتاب دیه قوریک و س که از برای جودت و خالص بودن افیون ذکر کرده این است که رزین و حاد الرأخه و سهل الانحلال در آب باشد و زود منعقل نشود بعد از کد اختن و در آفتاب منحل شود و شعله چراغ را تیره و مظلم نکند هرگاه که مشتعل سازند و اینها همان اموری است که ذکر یافت و اما افیون زرد رنگ که آب را رنگ کند و نا هموار باشد و ضعیف الرأخه که اوصاف مذکوره در آن نباشد مغشوش است اما مزاج

و طبیعت افیون پس بدانکه در مزاج افیون اختلاف بسیار شده و اطباء یونان آن را سرد و خشک میدانند و برودت آن را در نهایت مراتب میدانند که چهارم است و در آن نیز اختلاف است بعضی در اول چهارم میدانند و بعضی در اواسط و همچنین است قول در بیوهست آن اکثری بوانند که یا بس است در سوم و بعضی گفته اند بیوهست آن قوی است و جمهور اطباء هند آن را گرم و خشک دانسته و متأخرین اطباء فارس که تابع اطباء یونان اند اکثری آنرا سرد میدانند و بعضی گرم نیز گفته و هر یک را دلیل است و آنچه بالفعل مشهور میان اطباء است که متخذ از خشخاش سیاه بری است بارد یا بس است در اول چهارم و متخذ از خشخاش سیاه بختانی بارد یا بس است در آخر درجه سوم و متخذ از خشخاش سفید بختانی بارد یا بس در اول سوم و متخذ از کوزه شقائق النعمان اکثر آن را گرم میدانند و بعضی بر سردی آن قائل اند فقیر را عقیده آن است که افیون با وجود برودت مرکب القوی است یعنی نیست خالی از جزوی حار لطیف با جزو بارد کثیف ارضی غالب که آن جزو حار میباشد علت تلخی طعم وحدت رائحه و سرعت اشتعال و در افعال حرارت در بدن یعنی بعد ورود در بدن و فعل و انفعال در آن اولاً از آن اثر حرارت ظاهر میگردد و بدن را گرم می سازد ثانیاً یعنی بعد زمانی که آن جزو حار لطیف به تحلیل رفت باقی می ماند آن جزو بارد ارضی غالب و احداث برودت می نماید و اما آنانیکه گرم دانسته اند و دلیل از قیاس و تجربه آورده اند ادله و اجوبه آنها با لاجمال این است اما ادله قیاس آنها سه است اول موارد طعم آن است زیرا که فاعل مراره حرارت است و دلیل دیگر حدی است که با مراتب در آن می باشد و دلیل دیگر قیاس ایشان کلام شیخ الرئيس است که فرموده الحرارة فی الرطب تفعل السواد و فی ضده البیاض و البرودة فی الرطب تفعل البیاض و فی ضده السواد و معلوم است که افیون لهن خشخاش است یا عصاره آن و بهر حال متلون بسواد شده است پس ازین معلوم می شود که فاعل آن حرارت خواهد بود اما تجربه خود همین و ظاهر است که افیون اولاً احداث حرارت میکند و بواسطه همین مردم در برودت هوا از مستانهار زمانیکه برف و یخ و هوا بسیار سرد است بیشتر استعمال می کنند و برودتیکه ثانیاً از آن صادر می گردد می گویند بنا بر این است که مواد حاره بدنی را تحلیل میدهد و بالعرض برودت احداث می کند و هرگاه دو امر متضاد از شی واحد ظاهر شود یکی بالذات باشد و دیگری بالعرض و البته بالذات مقدم خواهد بود و بالعرض موخر جهت آنکه در حکمت طبیعی مبرهن شده که ذاتیات مقدم اند بر عرضیات پس چون حرارت از افیون اولاً ظاهر میشود و بعد از آن برودت پس حرارت آن ذاتی خواهد بود و برودت آن عرضی جواب ازین آن است که قیاس موقوف برین نیست برای آنکه میتوانند بود که در شی امری باشد غیر ظاهر بین در حدس که آن بالذات موجب صل و ر امری گردد که بالفعل آن امر ظاهر نباشد مانند چوب چینی و زیق و آن امر فی الحقیقت اقوی باشد از امریکه ظاهر باشد در حدس چنانکه تمثیل کرده اند بدو مثقال از فریون محلول در یک رطل از شیر تازه دوشیده که بحسب لون ظاهر آن که بیاض است لازم می آید بان دلیل که بارد باشد و حال آنکه در کمال حرارت است و همچنین در افیون فرضاً میتوانند بود که چیزی باشد که طعم آن تفت باشد و فعل آن اقوی باشد از فعل فاعل مرارت و حدت و جواب از دلایل دیگر که در تهمک بقول شیخ گفته اند نزد یک است بهمین جواب و آن این است که میتوانند بود که امری دیگر باشد که مقتضای آن خلاف مقتضای حرارت باشد و آن اقوی باشد و اما دلیل از تجربه که آورده اند جواب آن آن است که لاسلم که فعل افیون اولاً حرارت است بلکه اولاً تبرید است و ثانیاً و بالعرض و تسخیم و ثالثاً بالذات باز تبرید است و دیگر مقدمه که در عوی کرده اند که هرگاه دو امر متضاد از شی واحد صادر گردد و احدهما بالذات و ثانی بالعرض اما بالذات مقدم است بر این ممنوع

اهت زیر که میتواند بود که امر بالعرض در قوت بمرتبه باشد که بر مابالذات زیادتیی و غلبه نماید مانند تسخین آب گرم اولاً
و تدریج آن ثانیاً که اول بالعرض است و ثانی بالذات و معین تسخین آن مقدم است بر تدریج و اگر گویند که افیون صمغ است
و شیخ رئیس گفته که کل صمغ حار اند پس او نیز حار باشد گوئیم که شیخ با وجود این حکم کرده است که افیون بارد و یابس
است در درجه رابعه پس میتواند بود که در اصل طبیعت صمغ حار و یابس با شد و بواسطه مانعی اثر آن بفعل نیاید مثل
آنکه از نباتاتی که از آن بیرون می آیند قوتی استفاده کنند که مخالف مقتضای صمغیت باشد و یکر آنکه این لبن است نه صمغ و
فروق است میان لبن و صمغ و بالجمله این اجوبه بر قوتی ندارد اما بیان منافع و مضار آن از قول حکما و اطباء کبار پس آن نافع
است از برای صداع بونیدن و طلا کردن آن بر سر و آشامیدن آن بقدر یک حبه فخرالدین مصرقندی در میا مر خود گفته باید
نخل نمود از استعمال افیون و مخدرات قویه در صداع مکر آنکه بوده باشد صداع در نهایت شدت بحیثیتی که طاقت برداشت
آن نداشته باشند و اما هرگاه صداع باین شدت نباشد پس جائز نیست استعمال آن بجهت آنکه ماده را پلید و غلیظ میکند و ضرر
بحواس میرساند * اورام الحارۃ فی الدماغ و حجب الراس جالینوس در کتاب تریاق بصوی قیصر درج نموده که اعطا کرده
میشود از افیون مرصاحب قرانیطس را ثمن درمی و بتدریج بر میبرد و رسانیده میشود در ماء الشعیر پس نفع میدهد او را و
موجب رستگاری او میشود شیخ رئیس گفته که مزاج آن اسف که بجهت کرده شود در آمدن خواب مرصاحب مرصاف صفر اوی
و اگر چه بمالیدن افیون باشد بر جبین و بینی او اگر بوده باشد قوت آن قوی و الا باید بر هیئت نمایند کال پیر هیئت از این عمل بجهت
آنکه موجب هلاک علیل میگردد میفرمایند که با شد که نفع کند بونیدن افیون با شمه از زعفران و داخل کردن در لخال منومه
در مرصام حار خصوصاً صفر اوی و مانند آن از صبار و جنون و قطرب محمد بن زکریا گفته که خوانده ام من در غیر یک موضع از کتب
منتقل مین آنکه افیون بسیار نافع است از برای مرصام حار * فی السهر شیخ رئیس گفته بسیار باشد که مضطر گردد بمرصاحب سهر
مفرط بحسب خوف انحلال قوت آن با شامیدن مقدار یک قیراط و کمتر از آن از افیون تا خوابش برود در کتاب تریاق بصوی قیصر
جالینوس درج نموده که هرگاه خورده شود از افیون مقدار کرسنه خواب می آورد و ساکن میگردد و جمع را محمد بن زکریا گفته
چون فرا گرفته شود از افیون مقدار یکدک و از عصارة میروح و زعفران از هر یک دودانک و هر سه را حل نمایند در روغن
بنفشه و طلا نمایند بر جبهه خواب می آورد خوابی نیکو و نیز گفته که هرگاه بوده باشد مهر قوی غائب بر شخصی باکی نیست که
بیشا مد بقدر قیراطی از افیون و بیوید افیون را دائم تا او را خواب آید و نیز جالینوس گفته که چون خورده شود از افیون
مقدار کرسنه و طلا کرده شود بر جبهه و نیز گفته که چون آشامیده شود از افیون ربع درمی در ماء الشعیر خواب می آورد خوابی
نیکو شیخ رئیس گفته که بما باشد که منتفع شوند اصحاب سهر در حیات بخوردن مقدار کرسنه از افیون بوضع بغلادی گفته که
مقدار نیم دانک افیون چون آشامیده شود مرقل است و احتمال فقیله از آن در مقعده مضموم است و گفته اند که اگر آشامیده شود
قدری بسیار اندک با مصلحتش زعفران خواب می آورد خوابی معتدل پس اگر از آن اندکی زیاده کنند خوابی غرق می آوری
پس اگر از آن نیز اندکی زیاده کنند موجب سبات میگردد پس اگر از آن نیز چیزی قلیل اضافه کنند احداث سباتی غرق میکند
بمرتبه که می باشد صاحبش مانند مسکوت پس اگر از آن نیز اضافه کنند میکشد و سبب تنویم افیون افراط تبوید و تغلیظ آن
است مر روج را و عسر حرکت آن بصوی خارج و بصوی اعضا حواس خمسۀ ظاهره که آن مع و بصره و شم و ذوق و لمس است
پس چون روح دماغی نیاید بصوی این اعضا باطل میگردد حواس این اعضا و خواب عبارت از همین تعطیل حواس است

و اگر حل کنند افیون را با اندکی زعفران در روغن گل سرخ و طلا نماید بر باطن انف میگردد موجب خواب و همچنین چون
 حل نماید افیون را با چند خالص در روغن بنفشه و مالند بر مقدم سر خواب می آورد و نافع است از بوی سحر مغرط قوی
 که اغلبا از معالجه آن خسته گردیدند باشند * اختلاط ال هین و الجنون و القطوب و الصبار و داء الکلب و الما نیا هرگاه بود
 باشد انسان بسیار گرم مزاج ناری طبیعتی که بوده باشد ارواح نفسانی او بسبب بسیاری حرارت مشوش الا فعال مستعمل
 تحلیل با دنی عیبی و حرکتی از حرکات فکریه پس آن را نافع است استعمال قلیلی از افیون و افیونیات که بیاشامد اندکی
 از آنها را و ازین جهت است که میباشند افیون مفید از بوی جنون و صمبار و قطوب و نیز باین سبب میباشند نافع از بوی
 هر سام خارج چنانکه مذکور شد شیخ الرئيس گفته که گاهی میخورند صاحب قطوب را افیون از بوی ساکن گردیدن طبیعت
 آن و ساکن گردیدن فکریه ای او و بعضی اطبا گفته اند که افیون را نافع بسیار است از بوی قطوب خواسته بخورند و خواسته بمویند
 خصوص و قتیکه در روغن گل سرخ حل کرده اندکی زعفران داخل کرده بمویند حکیم علی در شرح قانون گفته که افیون
 در نهایت نفع است از برای مانی و جنون قشری گفته که از جمله علاج چید قوی از برای داء الکلب و مانی آن است که بیاشامند
 صاحب آن را نیم درم افیون در ماء الشعیر نزد قوت اختلاط عقل و غلبه حرارت پس بسایا شد که دور گردانند مانی و داء الکلب را
 در یک روز بجهت آنکه میبودد ماغ و مزیل حرارت محرکه و مسکن اضطراب و چنانکه در زدن بطل است و می بخشد ماغ را
 مزاجی مضاد مزاج حار حاد و از سودای محترق و درای قوی است درد نفع غائله سودای محترق و حلت آن و خواب می آورد
 پس موجب راحت میگردد نزد خواب از تخیلات و بما باشد که نزد قوت حرارت و استیلا مرض احتیاج با عاده آن شود
 چند مرتبه تا بکورد بسبب طول مدت قوی در تاثیر بر حنا گفته که هرگاه بود باشد با مانی مهر طویل پس نافع است آن را
 معوط بچیزی از افیون محلول با اندکی زعفران و گفته شد که تمام علاج قطوب بتداییر است که خواب آید صاحب آن را
 پس میباید که بیاشامد مانی او را گاهی افیون از برای خواب آمدن ایشان زکام و نزله چون آشامید شود از افیون مقدار رحمة
 شعیر و نافع است از برای زکام و نزله در انتها لیکن مضروب ماغ است و مصلح آن چند بیل ستر و زعفران است و گفته شد که مصلح
 آن زنجبیل است می فرماید اصلاح ضرر آن بک ماغ بهیچ چیز مثل جل و از نمیکند * امراض اذن چون افیون را با روغن
 بادام یاد هن مخلوق که در هن زعفران است حل کرده در گوش بچکانند ساکن میگرداند در آن را و چون آن را باد و رحمة
 چند بیل ستر و سوده در شیر و ختمون حل کرده در گوش بچکانند تسکین میدهد درد آن را و مانی نافع است که هرگاه وجع
 اذن از ریاح و بخارات چهارده حاد باشد نافع است از برای تسکین آن و قتیکه وجع شدت داشته باشد چکانند افیون محلول
 بشیر و ختمون در گوش و استعمال قطور افیون در گوش و قتی باید که از شدت وجع خوف تشنج و اختلاط عقل و غشی باشد
 که در آن حالت تسکین وجع بخندری مثل افیون واجب است و با وجود این مل از مت باین نباید کرد که موجب ثقل سامعه
 است و موقندی گفته که رماد افیون از ادویه مسکنه وجع اذن است و نافع است از برای قرحه اذن بجهت آنکه مصلح است
 و تخفیفش زیاده از تخفیف نفس افیون است و هرگاه استعمال کرده شود با چند بیل ستر نیست آن را ضرر افیون نیست
 ارجعیل گفته که چون افیون و بنور الینج سفید را متصاوی از هر دو بقدر سی صلاویه کرده در روشن بنفشه داخل کرده
 نیکو مخلوط ساخته در گوش بچکانند نافع است از برای درد گوش حادث از حرارت و چون یک قیرا ط افیون را در شیر تازه
 در شربل داخل کرده نیم گرم در گوش بچکانند نافع است از برای بشور گوش و قتیکه با ضرر باین باشد و خوردن مقدار کمی

از آن تمامی اوجاع را ساکن کرد اند و خواب آورد و چون باز رفته نغم مرغ بریان کرده باز عفران ممزوج نموده بر حمره
بجای مهمل و خراجات بخای معجمه گذارند نافع است آنرا و باز عفران و شیردخت و جهت نقرس و کد اشتن فقیله ممزوج
بآن در مقعد باعث تسکین ارجاع آن و مورت خواب است و از منافع افیون آن است که مقاربت با برد خارجی میکند اگر
قدریکه مهملک نباشد بخورند سرما چندان اثر نمی کند چنانچه جناب ارشاد مآبی مد ظله العالی نقل فرمودند که از هند آمده بود و بسبب
مراجعت بایران شده بود در زمستان اتفاق سفری شد در بین راه به شخصی ملاقات شد که او هم از هند آمده بود و بسبب
سرما بخیار متاذی بود و نیز دیک بود که بی طاقت شود و بزودی خود را با و رسانیده قدری افیون با و دادم که بخورد و خوردن
فی الجمله با فاقه آمده و توانست که خود را بمنزل رساند و حکایت حکیم میر عماد الدین محمود شیرازی رح و محافظت نمودن خود
در میان یخ و برف تمام شب بخوردن افیون اندک اندک مشهور است و این بسبب احداث سخونت بالعرض آن است و بسبب
تسلیل مسامات و مانع آمدن از تاثیر برودت هوا بظاهر بدن و اجتماع حرارت و قوی در باطن و هیچ درای دیگر را خواه مفرد و خواه
مركب این فعل نیست و آخر الامر ایشان را یعنی حکیم مزبور را فالج عارض شده و این یا بسبب برودت ذاتی افیون و افنای
حرارت غویز است که لازمه آن است و یا با سباب دیگر * منفعت دیگر تنویم است چنانچه ذکر یافت و آن بسبب تبیل و
تغلیظ روح است * منفعت دیگر بیداری است لعل اما فزان در شب کیر ها آن را میخورند تا خواب برایشان غالب نشود و از
بی خوابی نیز متضرر نشوند و این نیز بسبب تسخیر و واحد اثبب آن است * و منفعت دیگر جک و نشاط در کارها است بواسطه
قوت روح و رسیدن او با اعضا و اشتعال حرارت بدن که مل را فعال بد آن است و این نیز بسبب تسخیر و اجتماع حرارت
و قوی است در باطن و ازین جهت عباد و نساک و اهل خلوات و توجهات جهت بیداری شب استعمال می نمایند و
پیاده روان و ارباب اعمال شاقه صعبه و دقیقه لطیفه مانند کاتبان و نقاشان و طالب علمان بآن رغبت تمام دارند و این
نیز بسبب افعال مذکوره است * و منفعت دیگر ازاله هم و هم است و این نیز بسبب انعاش او است و مرار و مراجعت آن
بسبب توجه بروی باطن است و ازین جهت اکثر مردم مرکب باین میگردند تا بواسطه انقلاب روزگار غموم و هموم بایشان
دست نداند و جهت دیگر آنکه بسبب ضعیف کردن او و فکر و مقل مات و امور غموم و مهموم را وجد کردن نتایج از مقل مات
و توسیع بدن مل و از خارج بآن بسبب تسخیر و تعطیل حواس ظاهره فی الجمله و متوجه با مر دیگر شدن بازمی ماند و فراموش
میکند هموم و غمومها * و منفعت دیگر حبس و قبض طبیعت است در امهالی و لبتی که هیچ در و در و تاثیر نکند بقلیلی از افیون
آن مرتفع میگرد چنانچه در کتاب علاج اسهال نوشته اند که بعضی ادویه است که اسهال قوی وافی الخال حبس میکند و
همه آن ادویه افیون است و باقی مصلحات و مقویات او مثل جنل بید ستور و فلفل و زعفران و دارچینی و مانند اینها
و بتنهائی استعمال نباید نمود * و منفعت دیگر ازاله اورام حار و درد آن است طلاء * و منفعت دیگر دفع سعال است بغل
ملاحظه بسبب و دانستن محال و مقلار معین نفع فی الحال آن است و این بچند وجه است یکی بسبب مل و منع نزله از انصبابه
بهوی سینه دوم بسبب تسخیر و ترقیق مواد بسبب تسخیر بالعرض آن و دیگر بسبب تسخیر و واحد اثبب و قبول نکردن اعضای
صلر مواد را * منفعت دیگر منع تهیای محرقه است خاصه در اقراص طباشیری * منفعت دیگر منع تهیای نائبه از ربع و خمس
و غیرها پیش از آمدن نوبه است بسبب تغلیظ ماده و منع انصباب در مستودع عفونت و نیز بسبب نضج و ترقیق و تسخیر آن
و میرا که گفته اند افیون منضج مواد است و نضج عبارت از امتثال و تهیه قوام ماده است از برای دفع و آن ترقیق غلیظ و تغلیظ

رقیق و تقطیع لزج باشد و این افعال به سبب احداث حرارت بالعرض آن است و منفعت دیگر تجفیف قروح است به سبب یمس
 و تخد ریکه دارد چون اندکی ازان در مراهم داخل نمایند * منفعت دیگر ازاله اثر مسکرات دیگر است مثل خمر و قنب * منفعت
 دیگر در بر وضیق النفس است و چند کس دیده شده که علاج آنها منحصر بتناول افیون و افیون نبات بود و بعد از استعمال آن
 شغایا فتند * منفعت دیگر ازاله تاثیر و با است و بهیاری از مردم بتخصیص کسانیکه معتاد بان نمردند از خوردن آن از
 طاعون نجات یافتند و معتادین بعضی که مزاج ایشان ضعیف و قوای ایشان بتخلیل رفته بود کمتر خلاص و نجات یافتند
 * منفعت دیگر منع احتلام و سرعت انزال است به سبب تبرید و تغلیظ و یمس آن و خفت نوم * منفعت دیگر تهزیل و لاغر
 نمودن تسمین و فربهی با فراط است که حرکت و سکون بسبب آن دشوار باشد * منفعت دیگر تسمینی مهزول محرور المزاج
 است به سبب ورود ذاتی خود * منفعت دیگر دفع ارجاع مجاری بول از کرده و مثانه و تحلیل و دفع حرقة البول و قرحه و سوزش
 آن است به سبب تجفیف رطوبت و تعدیل حدت اخلاط و منع احتراق و تخدیر و قلت و منع احساس * منفعت دیگر تقویت قلب
 و روح است به سبب اجتماع اجزای قلب و جمیع ارواح در باطن و ازین اجتماع لامحاله قوتی حاصل میشود * منفعت دیگر
 مصابرت بر جوع و عطش است و قدرت بر اکتفا به طعام قلیل و این اگر چه در نفس الامر مضرت عظیم است اما بسا باشد که احتیاج
 گهی بآن واقع شود مانند اسفار و ایام روزه و زمانهای قحط و غلای آب و طعام و این نیز به سبب تخدیر و عدم ادراک به تقاضای
 نفس و تجفیل حرارت است * منفعت دیگر قلع اسنان است بی مشقت و این نیز فی الحقیقه مضرت عظیم است اما گاه گاه احتیاج
 بآن واقع میشود و آن بعد از وضع کافور و عاقر قرحا و امثال آن عمده است * منفعت دیگر کمی باه است و این نیز هر چند فی
 الحقیقه مضرت است اما در بعضی مواضع مطلوب است و این بچند وجه است یکی بتقلیل حس و عدم ادراک به دغدغه دوم
 بتقلیل منی بواسطه انجماد و تجفیفی که لازم آن است سوم ازاله سخونت منی که ازان دغدغه حاصل میشود چهارم منع
 فعوظ که به تحریک دغدغه است و آن بواسطه تقلیل روح و ریج نافحه عروق است * منفعت دیگر حفظ صحت بدن است
 از بهیاری از امراض اگر اعتدال بآن مرعیل ارنک و متضرر نشدن از ادنی چیز * منفعت دیگر منع نزله و زکام است * منفعت دیگر
 منع انصباب ماده است با اعضا * منفعت دیگر منع وجع قولنج است و این اگر چه مغارن مضرت بسیار است که قبض باشد اما چون
 شدت وجع مائل روح و مهلك است بحکم دفع المفسد بالاحمد و بعضی الشراهم من بعض تسکین آن را با فیون که هیچ چیز
 بآن نیرومند بالضرورت مینمایند با مصلحات آن مثل چند بید سترو زعفران و هممونیا چنانچه در افلو نیارومی است و باذن
 خالقها هر یک از ادویه کار خود مینمایند و تاثیر خود میبخشند * منفعت دیگر علاج زحیرا است که آن را بر یسمانی مالیده و
 قدری از آن خالی میکنند و بکار میبرند که قدر خالی بیرون باشد پس بعد رفع احتیاج بیرون می آورند و خوردن قدر
 قلیلی آن نیز درین امر مفید است و این به سبب قبض و انجماد و اخمد حرارت و رطوبت است و از خواص آن آنست که چون
 در هر که یا در شراب حل کنند و در بینی خرابچکانند فرخ او بهیاء رشود و فریاد بسیار کند و چون در مقعد و طلا کنند آن فریاد
 و فرح ساکن شود * فصل در بیان مضرت های افیون * بدانکه مضرت های آن اکثر من آن تحصی است و قطع نظر از مضرت های
 دیگر این کم نیست که در موه صبح که نفعی ازان متوقع است اگر نه بطریق مقرر در قدر شرب لائق و شرانط مسطوره و بدون
 ترکیب با مصلحات استعمال نمایند مضرت کلی میبرساند و بعضی را هلاک میسازد و از جمله مضرت های آن اضعاف و لاغر نمودن
 است بواسطه منافات آن بقوت و ارواح * مضرت دیگر تضعیف قوت و اراج و تقلیل تغذیه و تنمیه است * مضرت دیگر حدت

کز آن است و در کلام اطباء آمده المنيج يورث الصرع والافيمون يورث الكزاز و این بسبب برودت اعصاب و متاذي شدن و گریختن آنها است از موضعی بموضعی و کزاز تشنجی است که در عضلات چنبر کردن حادث شود و آن را متمد سازد بقدام یا بخلف یا از هر دو جانب و اکثر اطلاق کزاز بر این نوع تشنج است و انواع دیگر نیز گفته اند و از جمله مضرتهای افیمون احداث دق است بهر دو نوع خود حار و بارد و در هود و کد اختن و لاغر شدن اعضا است و آن بسبب حرارت بالعرض و برودت و بیبوست ذاتی آن است و مراد از دق بارد دق شیخوخت است و از جمله مضرتهای آن تقلیل فهم و اضعاف فکر و سائر قوای باطنیه و ابطال حس و امتلای دماغ و کندی قوت باصرو و ثقل سامعه و تضعیف شامه و تخنیر حس لامسه و عدم ادراک آن و کج خلقی و اکثر اوقات مغموم و محزون بودن و بانندک چیزی خائف و هراسان شدن و نیز از مضرتهای آن ضعف معده و کبد و قلب و دماغ و قبض طبیعت و ضعف هضم و عدم انحدار رطوبات و انجذاب و تحلیل آنها و احداث نفخ و قولنج و عسر البول و خشکی دماغ و انف و کندی دهان و گرفتگی آواز که بحکم الصوت نامند و جبین و بخل و ضعف باه و تقلیل نسل و حب و حدت و تنفر از حضور مجالس و محافل و نعاش و بیخوابی و کدورت حواس ظاهره و باطنیه و بهت و خبط و کسالت و کاهلی در جمیع افعال ظاهره و باطنیه و غیر اینها از مضرتهای آن است * فصل در بیان دفع مضرتهای افیمون بقدر امکان * علاج ضعف بدن و قلب و دماغ و تقلیل و تضعیف قوی و ارواح و حرارت تقلیل مقدار شربت آن است بقدری امکان و استعمال مقویات بدن و ارواح بمفرحاتی که جوهر روح را زباده کنند و تقویت دهند آن را و صفا و اشراق و نورانیت بخشند مثل مفراحات یا قوتی معتدل و جوارشات مانند جوارش عود و عنبر و بریشم و اشربه مقویه مانند شراب ابویشم و عود و کازبان و خمیره آنها و خوردن فاد زهر حیوانی و جلد رار خطائی مجرب سائیده باهر یک جدا با کلاب و عرق کازبان و عمده در اصلاح بدن و وقت استعمال افیمون است قبل از غذا یا بعد از آن و علاج کزاز قبل از وقوع استعمال دواء المسک شیوین و تریاق اربعه و تریاق فاروق و مشرود و بطوس و مخلصه اکبر و مانند اینها است و چند بید ستر مزوج بآن نمودن مانع از وقوع آن است و شربتی که مرکب از کازبان و بادرنجبویه و اسطوخودوس باشد بسیار نافع است و اجتناب از اغذیه مرطبه و میخوره است خصوص بقول و لبنیات و سائر تلها پیر من کوره در کتب در علاج کزاز مرعی داشتن علاج دقیق من کورین با غذیه میباید نمود و تمزیج افیمون بمفرحات و مقویات قلب و مد اومت حمام مرطب و تطهیر خاگردار از اله این قسم زبول من خل تمام است و علاج تقلیل فهم و اضعاف فکر و مانند آن بمصلحات افیمون است از آنچه در آن بسط و تلطیف باشد مانند زعفران و سنبل الطیب و قرنفل و هیل بوا و بهبه و عود و هندی و دارچینی و حبیبی که در باب ترک افیمون مذکور است درین باب مدخلی تمام دارد * علاج ازاله ثقل سمع روغن توب و تریاق اربعه و ماه فرغین بکلاب سائیده و یا باروغن بادام تلخ و فنیله بآن آلوده کرده در گوش گذاشتن است * علاج رداعت اخلاق تقلیل و تعدیل بیبوست دماغ است با غذیه و اشربه و اطلیه و اتفاق و ملاقات با مردم موافق در حین نشاط و ترک اختلاط خاصه با کسانیکه از اختلاط ایشان آوارا و نقیض بهم رسد در حین انحطاط کیف آن * علاج اضعاف اعضا و رئیس و معده تقویت ارواح و اعضا و تمزیج معده بمصطکی و کند رویا روغن آن هر دو وجد و روز نماید و سائر مقویات معده است * علاج غشمان و این از دروا موارقع میشود یکی بزبادتی مقدار شربت آن بعد از طعام با فراط دوم بتوجه اخلاط فاسده مغشیه بسوی معده و اینکه از توجه اخلاط مغشیه است او را دوری مضبوط میباید اول به تقلیل و ارتکاب آن در وقت دوره مناسب و اجتناب از وقت غیر مناسب و اجتناب از وقت دوره مناسب دوم تقویت معده است تا قبول انضمام مواد نکند بمثل شربت لیمو و صندل و غوره و انار و میخوش و منع

و جوارش که در آن پوست تو نج و مصطکی و عود هندی و آب ریاس یا غوره یا زرد شک و مانند اینها باشد و جوارش عود ترش
و غذاهای غلیظ غیر متعارف مثل پنیر شور و آب لیمو یا غوره و پیا ز حلقه کرده و نعنای خشک با نان خوردن مانع قی است
* علاج قبض طبیعت انجیر در آب و عسل خیسایند و بناشتا قریب به هفت هشت دانه خوردن و کنجد مقشر با خرما ملیحی
خوردن و شیر و عسل و کنز انکبین و شوربای چرب مثل رشته و آماج آشامیدن و اگر زیاده ازین خواهند شربت بنفشه یا خمیره بنفشه
و اگر اینها سودی نه بخشید حبی از بنفشه و دانه کی از بنامکی و ربع دانه کی محمودة ساخته فرو برند و ده مثقال شربت بنفشه
بکلاب حل کرده بالای آن بنوشند * علاج لیمنت طبع غالب بواسطه اسهال کبدی که مواد مختلفه در مدت مدیده محتبس
شده بجزر متوجه میشود و جگر آن را از خود دفع میکند و این اصعب اقسام اسهال است و اصعب امراض طاریه برایشان و دیگر
آنکه قوت ایشان اکثر ضعیف میباشد و اسهال با ضعف قوت خطیر میباشد و دیگر آنکه طبیعت ایشان با فیون که قبض ادویه
است معتاد شده اگر اعظم نمودی ظاهر نشی بالجملة بهترین ادویه در اسهال ایشان ریوند چینی است ادویه مناسبه
و اقراص انبر یا ریس و کبریا و ورد و سائر ادویه مقوره مسطوره و رکتب است * فصل در بیان مقلد اسهال شربت آن * * * * *
شربت آن از یک عدد سه تا چهار قیراط و زیاده از یک انک ممنوع و دردم آن بپزدن عادت کشنده است * فصل در بیان
علامات و معالجات کسیکه افیون مقلد را قاتل خورده باشد * * * * * آنکه از علامات آن دوار و سردی و سبات و اختلال حواس
و اشتیام بوی افیون از دهن ویدن او چون بخار خورده را تنگی نفس و فواق و بند شدن زبان و فرورفتن چشمان و تاریکی
آن و کمودت ناخنها و کزاز و خارش بسیار در تمام بدن و جریان عرق سرد و سردی اعضا و کمودت آن خصوص دست و پا معالجات
آن قی فرمودن با آب مطبوخ شبت و ترب و عسل است و یا آب گرم و بوره و نمک طعام و یا نمک هندی با شمای مقیه دیگر
و آشامیدن دهنه مصی یا مس سائیده با آب یا آب لیمو یا شیر تازه و شیره کاه و شیر با روغن کاه یا کوه سفید و مشک
یا چند بید ستر و جلا و رخطائی مجرب با شیر کاه و یا بتنهائی و زعفران با جلاب و یا نارچیل در یائی سائیده با شیر کاه و و هر یک
مقدار و مرکبا سنگین با نمک و عسل و یا ماء الاصول و یا روغن گل و سرکه که افهنتین و دارچینی در آن جو شایند و باشند
ازینها و شرابیکه در ارچینی و عا قرق و جلا و چند بید ستر سائیده در آن ریخته باشند و حقه های حاد و حاره و انجیر و خردل
و یا سنبل و یا تر یاق الطین و مشرود بطوس و یا مقلد اریند که ازین معجون بمعی بتریاق افیون از مؤلفات جامع این اوراق
* صنعت آن چند بید ستر و جلا و مجرب دارچینی عا قرق و حار زعفران فلفل سیاه جلالت مشکی خالص ابل اجزا متساوی
نرم سائیده با سه وزن آن عمل سفید مصفی مقوم سرشته معجون سازند شربت یک گرم تا سه گرم با آنچه مناسب دانند
بیاشامانند و خوراندن مقدار یک و نیم سغیل که یا فلفل مرغ میباشند محلول در آب با عقیق و رفع سمیت آن است
و همچنین خوراندن بزرک بید انجیر یا آب آن مکرر و قی فرمودن بدان و بورق باب فودنج یا آب خاکستر و تخم سداب بوی یا
سداب و فلفل با طلا که عبارت از نوعی خمیر است و حنا و فلفل با چند بید ستر و سنگین و حلتیت و سقر یا طلا پخته و خوراندن
چند بید ستر بقدر افیون بلکه اندکی از آن زیاده و بسر و مغز گردان و استنشاق چند بید ستر و حلتیت و زعفران و تنهین سر ویدن
بر و غنها حاره مانند ناردین و سوسن و مانند آن و در آب زن مرطب گرم نشانیدن و شور با و مرقهای کوشتهای چرب و طعامهای
چرب و شیرین یا مشک و زعفران و فلفل سیاه و حلواها ازین قبیل بجز از قی و نفا خوراندن و یا بید که اورانکد از آن که خواب کند

و اگر بخواند زود بیدارش کنند و استحمام با آب گرم فرمایند و تکمیل کنند بدن او را بچیزیکه بشکند خارش بدن را و بعد از استحمام شوربای چرب بخوراند و سائر تل ابهریکه در کتب مسطور است بجای آورند و نیز آشامیدن آب مطبوخ فلفل صیاه گوینده مکرر و قوی کردن بدن و دوانیدن و حرکت فرمودن در بین بهر نحو که باشد و اگر طاققت نداشته باشد در مثل گهوارة و رجوجه و چرخ نشاندن و حرکت دادن و چرخانیدن تا قی آید و همچنین مادام که رانحه افیون از دهن آدمی آید بسیار مؤثر است و اهل هند آب زنجبیل تازه که اد رک نامند با شیر میخورانند و اگر افیون بمقل ارقاقل خورند و از عقب آن روغن کنجد یا روغن تلخ بپاشانند و همچنین سرکه و ماست ترش و سائر توشیها نیز میگویند که علاج پذیر نیست و مستند قولنج عظیم است و درین هنگام اگر سودمند باشد خورانی بدن شیر تازه دروشیده کوی با چند بیل ستر بقل و معتدل و یا ده از مقل ارقیون که خورده و قی فرمودن بدن هضم می و بخوری که ذکر یافت و تحقیق بحقنهای مناسب است و در جمیع احوال شفا بدهد و است و است جل شانه

*** فصل در بیان سبب نشاط افیون و کیفیت آن و منشای اعتیاد بدن آن *** بد آنکه هر دو که وارد بدن انسان میگردند و در احوال و حرارت بدن در آن تاثیر میکنند خواه فعل آن بحرارت و خواه بهرودت و خواه باطبع و یا بقوتی دیگر باشد و افیون که وارد جوف میگردد بعد از انفعال از حرارت بدن کیفیت بهرودت و بهرستی که باطبع و باالخاصیة دارد ظاهر میشود و منبسط میگردد در حوالی و اطراف بدن اما طبیعت حامی و حافظ و قابض اجزای بدن آن را ازینموج حرارت غریزی و اصل و منشای سائر قوی که قلب و دماغ است دفع میکند و باطراف بدن میرساند بواسطه سمیتی که با بهرودت آن است و منافی و حرارت غریزی و قوی و ارواح است بالذات و باطبع و تنفریکه طبیعت باطبع از آن دارد و آن بهرودت اطراف و ظاهر بدن را شیا نشیاء سرد میسازد و بسبب نکاشی که لازم بهرودت است حرارت از آن مواضع منهزم شده میل بماطن می نماید و در مستوق خود جمع میشود و بسبب انقباض ظاهر و اجتماع حرارت در باطن خاصه در دل که انبساط حرارتها از آنجا است و بالضرورت انقباض و انقباض و انقباض الظاهر رجوعش نیز بدن را جا خواهد بود و ازین اجتماع قوتی و انتعاشی در آن حرارتها حادث می شود و بواسطه آن انبساط تمام بظاهر بدن می یابد و اثر آن بدماغ و سائر بدن بزودی میرسد و این حالت را نشیاء و نشاط مینامند و فی الحقیقة این انبساط و فرحی است بالعرض جهت آنکه فرح بالذات تقویت و انتعاش و انبساط حرارت و روح است بماطن بدن بمناسبت و مجانست ذاتی نه بالعرض و بواسطه انقباض ظاهر و اجتماع حرارت در باطن زیرا که این سخونت نیز سخونت عرضی است نه ذاتی کالاشفی و اما سبب اعتیاد بدن آن است که چنانچه ذکر یافت در آن بهرودتی و سمیتی قوی است و بالضرورة از آن تقلیل روح و دم و سائر سخونات و سخونات بدنیه لازم می آید و ازین جهت ضعف در قوت و رمیکند و بهرودت غالب میشود و روز بروز از تکرار استعمال این حالت زیاده می گردد و افعال چنانچه باید از مصادر قوی گردد و قوتور بیماری در آنها رومیدند و ازین است که معتادین بافیون از اکثر کارها باز می مانند و میل بحرکت ندانند پس ناچار در تضعیف و تنوید آن روز بروز میکوشند و هر چند زیاده می نمایند ضعف در قوت و حرارت زیاده میشود و گفته اند که اگر خواهند که بسط و تفریح زیاده کرد باید که قدری ماست تازه و یا شیوه حب القرطم یا باب را زیاده بنوشند

*** فصل در بیان طریق خوردن افیون در بیماریها و شبهای ماه مبارک رمضان و خوردن آن قبل از طعام و یا بعد از آن *** بد آنکه چون مزاج معتادین بافیون از طریق اعتدال بیرون است پس اگر امراض ایشان از جنس امراض حارة حادة باشد تقلیل مقل ارقیون ایشان نمایند و داخل آن مثل صندل و نیلوفر و قشقرچ و خیار و زعفران و زنبب و کک و رنی مقشور و طباشیر

مسقید کنند و در حمیات بزرگ البیج به تنهای و یا با دویه مسطوره و در امراض بارده مانند جنین بید سترو عا قرحا و فیون و فلغل داخل نمایند و از مقلد آن بکاهند و در امراض نائیه قبل از آمدن نوبه به نیم ساعت بشورند غلب آنست که نوبه را بر طرف سازد جهت آنکه اخلاطیکه در آن زمان بحرکت می آیند از حرکت باز میمانند و محتسب میشوند و در مستورق عقونست نمی ریزند و اگر حمی عفنی باشد فرضا اگر بوطرف نشود تخفیف در شدائد و عوارض و تاخیر در زمان نوبه آن البته خواهد شد و در سایر امراض ملاحظه اوقات در تقویم و تاخیر نمایند و اما در شبهای ماه مبارک رمضان بدانکه چون بواسطه تقویم و تاخیر اضطرابی که درین ماه مبارک واقع میشود مضرتها بسیار میسازند و بسیار رکسان معتادین با فیون مریض میشوند و جمعی از ایشان افطار را بخود واجب دانسته افطار مینمایند لهذا دستور العملی بیان کرده میشود که چون بآن عمل نمایند شاید از اکثر بیماریها و افطار نمودن محفوظ مانند بدانکه معتادین با فیون سه قسم اند یکی آنکه در شبان روزی یکبار میخورند دوم آنکه دوبار سوم آنکه سه بار زیاد و اما قسم اول بهر طریق که خواهد عمل کند او را اذیتی نمیورساند و اما قسم دوم میباید جهت کند که در ماه مبارک رجب و شعبان وقت را بگرداند و باول روز و آخر روز اندازد و بتدریج تا ماه مبارک رمضان اول شب و آخر شب نزدیک بوقت افطار و سحور بخورد که درین هنگام او نیز باسانی روز را میتواند که بدارد و اذیتی نمی یابد و اما قسم سوم را البته لازم است که عادت خود را بد و وقت اندازد در ماههای قبل از رمضان تا زحمتی نیابد و از جمله تدابیر برای دفع اذیت آن آنست که شیا فیکه مرکب از چند بید سترو و فیون با ملنا صغ باشد با آب صغ عربی یا کثیرا سرشته فقیله را بآن آلوده کرده سر فقیله را بر یسمانی محکم بندند و بخود بردارد تا وقتیکه خواهد بعد از آن بیرون آورد البته باید که بسیار نکند که کد اشتن آن بسیار مضرتهای کلی میسازد از همه بدتر آنکه عضله مقعد که مانع بیرون آمدن انثقال و ریح است از کار می افتد و حفظ و مانع نمیشود پس چند آنکه ضعف کم کرد و اندک نشاطی حاصل شود نگاه دارد و هر چند جنین بید سترو مصلح مضرت آن است اما بالکلیه غائله آنرا نائل نمیکردند تا بیکر آنکه حمی از فیون صرف و یا دویه دیگر افیونیه که معتاد با فیون بآن مداومت دارد و در غلافی ترتیب دهند تا آن حب در معده او رود منحل نشود بلکه تا آخر روز بماند بدین نحو که موم را با قری روغن بادام بکند از آن و آن حب را بآن آلوده سازند که تمام ظاهر آن فرا گیرد و آخر شب فرو برد و امتحان کنند که چه وقت کیفیت آن میرسد همان زمان انحلال است و شخصیکه در روزی چند بار میخورد حب صباح را بغلاف موم و حب ظهر را با غلاف موم مزوج بقند و حب آخر روز را بغلاف موم کد اخسته در روغن بادام فرو برد هر سه را بیک دفعه پی هم آخر شب تا بتدریج هر یک بوقت خود منحل کردند و اگر حب مغلف بموم را چند جای آن را سوراخها نمایند تا زود تر منحل شود و تشویشی نه بیند بهتر است و اما کسی که فراموش کند خوردن افیون را تا بپیر آن همان تدابیر اول از برداشتن فقیله مزوج با فیون و چند بید سترو است و اگر بیک دفعه کفایت نشود بدفعات اما زود زود بر آورد تا ضرورت بهیارد اعی نشود مرکب آن نکورد زیرا که ضرر عظیم دارد چنانچه ذکر یافت اما طریق خوردن آن قبل از طعام یا بعد از آن * بل آنکه اقسام محتمله آن پنج است زیرا که یا با طعام میخورد و یا جدا و هر یک ازین دو قسم یا قبل از طعام است یا بعد از طعام و قسم خامس آنست که در اثنا طعام میخورد پس اول در تقویم و تاخیر مطلق سخن کوئیم بعد از آن هر یک از اقسام را بخصوص و دلایل تقویم بهیارد است اول آنکه محفوظ میمانند قوت آن از انکسار باختلاط بطعام دوم آنکه افعال طبیعی منقسم میشوند بحسب انقسام مقبولات جهت آنکه فاعل واحد است اگر قوا بل متکثر باشند فعل از نسبت بآنها متجزی و منقسم خواهد شد و اگر قابل نیز واحد باشد و فعل

اور در آن باشد و پس اثر آن بهیچ ظاهر نمیکرد پس هرگاه افیون را جدا از طعام بخورند طبیعت متوجه از می شود و اعمال و افعال او با تمام بظهور می رسد و این هنگام میتواند بود که بقلیلی اکتفا نماید بخلاف آنکه با طعام باشد که در آن هنگام عمل توجه طبیعت به سوی هضم طعام است بواسطه ملایمت ذاتی و انس طبیعی که بآن دارد و بر تقوی آنکه تفاوتی نکند و پاره از توجه متصرف بجانب طعام و پاره متوجه افیون باشد اغلب آن است که درین صورت هر دو ناقص میمانند زیرا که عمل کل اتم است از عمل جز و چنانچه ذکر یافت سوم آنکه غذا بواسطه ملایمتی که دارد با طبیعت طبیعت در و تصرف میکند اولاً زمانیکه از هضم نماید و از تصرف افیون باز میماند بجهت منافرت با آن و آن در طعام و راحه و قوت غذا تاثیر میکند و آن را تلخ و نامقبول و نامرغوب میسازد و بدین سبب طبیعت در آن غذا نیز تصرف کاینمائی و بواسطه طبیعت کل و بار میشود هر چند مقدار افیون کم و اندک باشد و غذا ناقص و خام میماند و از نقصان و خامی آن بسیاری از امراض از نفخ و ریح و قراقر و تولید بلاغم و رطوبات و سرد و حمیات بسبب تعفن آن بلاغم و رطوبات و غیرها از امراض بارده رطبه بلغمیه و زردی رنگ بدن و سستی اعضا و اعصاب حادث میگردد چهارم آنکه چون با جزای طعام مختلط شد بعضی اجزای غلیظه و کشیفه که در طعام است اکثراً غلظت میکند و ظاهر است که شان این اجزا تسهیل است و مضرت آن هویداست که موجب قولنج و استسقا و یرقان و غیرها است پنجم آنکه بواسطه عدم تصرف طبیعت در غذای طعام در اعلاهی و فهم معده میماند و بدین سبب دهن خشک میشود و تشنگی عارض میگردد و بخارات آن بسبب محاذات و مشارکت بدماغ بزودی میرسد و درین امور مضرت های بسیار است از آن جمله جفاف و خشکی دماغ و سده در مجاری و بطون آن و نیز سبب یبس و خشکی دهن است زیرا که تراوش و ترطیب دهن از تراوش و ترطیب دماغ است و تشنگی خوردن آب بسیار درین صورت موجب سرعت انحلال و اختلاط و انبساط آن میگردد در سائر اجزای غذا ششم آنکه کیفیت نشاء از زود نمیرسد زیرا که طعام حائل میگردد میان او و میان معده و غیر این از مضرت های و اما دلائل تاخیر اول آنکه چون از ادویه سمیه است اولی آنست که سموم موخر باشند از طعام تا اذیت ایشان از معده دور باشد و دوم آنکه چون قوی القوت است یکی از سموم قباله مقرر است پس باید که قوت آن منکسر شود بمثل طعام تا شدت اذیت او کم گردد * فصل در بیان دفع عادت افیون و تعویض آن با ادویه دیگر از مغرده و مرکبه * بدانکه چون افیون از ادویه سمیه و منافعی روح و حرارت غریزیست بهر دو کیفیت خود یوما فیوما بسبب اعتیاد بآن در آنها ضعف و دهن رو میدهد پس البته میباید که ترک آن نماید و اما چون ترک آن دفعه واحده موجب ضرر عظیم است حالاً و ارتکاب آن مستلزم ضرر اندک است مآلاً پس از نکاب که مستلزم ضرر قلیل است مآلاً اولی است از ترک بالکلیه دفعه که موجب ضرر عظیم است حالاً بحکم شر القلیل اهون من شر الکثیر زیرا که اکثر معتادین بافیون را دیند و شل که بترک نمودن آن دفعه واحده بامراض صعبه مانند اسهال و زحیر و سقوط اشتها و غیرها مبتلا شد اکثر هلاک شده اند پس باید که بتدریج اندک اندک کم کنند و یا تعویض نمایند با ادویه مغرده اعم از آنکه بارده مخدر باشند مانند بزرالبنج و بیج لجاج و تخم خشخاش و تخم کاه و جوز مائل و مانند اینها و یا غیر مخدره حاره مانند چند بیل سترو جوز بو او را نخورده و امثال اینها و یا بخمیر نان پخته و اما تعویض آن به بزرالبنج بهترین و اوفق ترین ادویه است بچند وجه یکی آنکه بزرالبنج معادل یوسمت افیون است بدهنیتی که دارد و نیز افیون مقوی فعل بزرالبنج است و لهذا کم تر کیمی است که در آن افیون باشد و حکما هموزن و یا دو چند آن بزرالبنج داخل نکرده باشند دیگر آنکه دهنیت بزرالبنج مانع تحلیل قوت برودت افیون است مانند دهنیتی که در جوز بو است که موجب کسر حرارت او است

در بدن و تعدیل آن نیز جهت آنکه حرارت بر طوبیت و هضمیت منکسر میشود لهذا چو ز کهنه که دهنیت او کم شده باشد حرارت
 او در بدن ا قوی است من حیث الکیمیة از تازه آن زیرا که تاثیر احدى الفا علتن که حرارت و برودت باشد بر طوبیت اقل و ضعف
 است از آنکه بایبوست باشد اما من حیث الامتداد اقل و همچنین است دهنیت بزرالبنج و این خود ظاهر و مشاهد است که
 کیفیت افیون در ترا کیمی که بزرالبنج داخل ندارد کمتر است و در ترا کیمی که اندک داخل است از آن زیاده و در ترا کیمی
 که بسیار است بسیار باشد اگر کسی کوید ازین لازم می آید که عموتر کیمی که در و افیون صرف باشد کمتر باشد از آنچه در و بزرالبنج
 نیز باشد و حال آنکه امر بر عکس است جواب کوئیم که حکم ترکیب در بدن غیر آن است که در خارج و ازین که او در بدن صفتی
 و کیفیتى باشد لازم نمی آید که در خارج نیز همان صفت و کیفیت باشد دیگر آنکه تاثیر کیفیت بزرالبنج عا جلا ظاهر میشود
 و چند آن بقا و دوام و ثبات ندارد بخلاف افیون که آجلا و بتدریج و با اندک بقا و دوام و ثبات است و اما وجه آنکه بزرالبنج را
 در ترا کیم افیونی داخل مینمایند آن است که در قدیم الایام از خشخاش صحرانی سیاه افیون میکرد فتنه و آن بسیار قوی بوده
 و محتاج بمعینی نبوده و حال که بسبب مرور ایام و کم شدن خشخاش صحرانی و کثرت زراعت خشخاش بستانی و کوفتن افیون
 از آن و کم بودن قوت آن ناچار شدند از ترکیب و انضمام شی معین یا آن که باعث تقویت قوت آن گردد و نیز بزرالبنج قدری حار
 بشا عت و رائحة افیون را کم میکردند تا میل طبعیت با آن زیاده شود و نیز بزرالبنج فی نفسه قائم مقام افیون میتواند شد و چند آن
 مضرتی ندارد بخلاف ادویه مخدره دیگر مانند شوکران و بیج نفث و ثمره لجاج و بیج آن و جوز مائل و قنب و کچله و داراشکنه و حب
 النیل و مانند اینها که هیچ یک از اینها خالی از مضرتی و غائله نیست چنانچه به تفصیل در رساله افیونیة حکیم مهر عمادالدین شیروازی
 قدس سره معطوره است و تدبیر دیگر تعویض آن است که بجز هندی که نارچیل است و بهترین تعویضات است و طریقه
 آن این است که بکیرند نارچیل خام نیم رس را که قدری مغز در آن بسته و آب بسیار در آن باشد با پوست سبز خارج و سر آن را سوراخ
 کرده مقدار پنجاه شصت مثقال افیون خالص را فیله کرده در آن اندازند و سر آن را محکم نموده پنج شش ماه نگاهدارند پس بر آورده
 پوستهای آن را با لکله دور نموده مغز آن را با آب آن و فیون نیکو محق نموده محبوب بندند هر حبی بمقدار حب معتاد و تناول نمایند
 و این نیز نیکو تدبیر است از برای رفع بیس و ضرر افیون و چون چند مدت بر آن گذشت نارچیل دیگر مرتب نمایند که ثلث یا ربع
 مقدار افیون از آن کمتر باشد و همچنین تا آنکه مقدار افیون نمایند و اگر خواهند در هر چند یوم قدری مغز نارچیل ماده با آن
 نارچیل مد بر اول بیفزایند تا آنکه همین مغز نارچیل ماده مانند نیز خوب است و تدبیر دیگر تغییر وقت و فاصله نمودن از وقت
 معتاد است بتدریج بدین قسم که مثلاً اگر هر روز اول صبح بخورد باشند قیقه تا خیر نمایند و همین قسم یوما فیوما یک دقیقه
 بیفزایند تا آنکه بیک ساعت رسد و چون بیک ساعت رسید یک ساعت تاخیر نمایند و بتدریج تا دو ساعت رسد و همچنین تا آنکه
 طبعیت فراموش کند و عادت بر طرف شود و اما قانون ترک عادت افیون بچند و آن است که بتدریج هر روز بقدر اندک خشخاش
 یا بیشتر از قدر خوراک افیون کم نمایند و بقدر آن هر روز جلد و ارضا نمایند تا بس و ایام بچند و از تنها قرار یابد و هر روز بقدر
 خوراک افیون جلد و ارضا صوف میل نمایند و اگر خواهند که جلد و ارضا را نیز ترک نمایند باز بتدریج همان مقدار روز بروز جلد و ارضا
 نمایند تا هیچ نمایند و این قانون بهترین قوانین ترک افیون است و با سانی میتوان ترک نمود موجب ضعف و سستی نمیکردد جهت
 آنکه جلد و ارضا بسبب تریاقیت و کیفیت حرارت جمیع قوت های بدنی و حرارت غریزی را قوت میدهد و چون حرارت غریزی قوت
 یافت کمال زیادتى بهم میرساند و بدن آن بسبب میل بظواهر مینماید و انبساط تمام حاصل میگردد و اثرش بدین مایع و سائو اطرافیه

میوسک و موجب نشاط و نشاء میگردد که قائم مقام نشاء افیون بلکه بهتر از آن باشد چه کیفیت جد و از ذاتی و افیون عرضی است
چنانچه در سبب نشاط افیون ذکر یافت و دیگر آنکه افیون بسبب برودت و سردی و یام حواری غریزی را کم میگرداند و لهذا بدن
و قوتها را ضعیف میکند و بشرة رازد و از رونق و صفا می اندازد بخلاف جد و از و اما مرکباتی که تعویض افیون بدان میتوان
بود بسیار است یکی از آنها این ترکیب است که حکیم عماد الدین محمود شیرازی قدس سره در رساله افیونیة خود آورده اند که از
وضع حکمای فرنگ است و در بلاد روم مستعمل و مجرب ایشان است و عمل آن اجزای آن قطران و خرم کباده است و نسخه آن این است
زعفران حب النیل از هر یک پنج مثقال خرم کباده بیست مثقال بزرا لبنی سفید دارچینی جوز بوا کچله از هر یک دو مثقال لسان
العصا فیو تلخ دوازده مثقال قطران چهل و پنج مثقال سسل سفید مصفی هفتاد مثقال علی الرسم معجون سازند و چون انفع
اجزای این ترکیب خرم کباده است که بتک باشد اگر بوا سطله حرمت آن را بدل بشامه اند کنند آنسب است چنانچه ما چنین
کردیم در کال خوبی بود و طریق ترک افیون بدین چنین است که بقل رنخودی یا جوی از افیون ترک کنند و نیم مثقال از ترکیب
مل کور و فرو بوند و چند آنکه توانند از وقت مقرری خوردن افیون تا خیر نماید و مرتبه دیگر که خورند قل ری نیز از مقدار آن کم
نمایند و بر معجون و تاخیر زمان معتاد نیز بیفزایند و همچنین بتدریج از افیون کم نمایند و بر معجون و تاخیر زمان معتاد بیفزایند
تا بعد یک مثلاً یک نوبت صباح بالکل بر طرف شود و باید که در شبها فروزی مقدار یک مثقال و نیم خورده شود و این ترکیب
از مجربات است و شاید دواي انفع از این نباشد و دیگر نیز ترکیبی است که حکیم مسطور قدس سره نقل کرده که یکی از جمله
شایان روم و ملو بهند افتاده و از مجربین آنجا این دوا معلوم کرده و به اردوی معلی آمده و بیسی مردم را از عادت افیون خلاصی
داد و بتدریج رفت آنجا نیز اکثری را نجات بخشید و برادر زاده او جوانی بود در سن بیست سالگی برین نسخه مطلع شد و بشیروان
آمد در زمانی که حضرت نیز آنجا بود و جمعی که معتاد بودند بوا سطله آن ترکیب خلاصی یافتند و پیش حقیر آمد که نسخه را اعلام
میکنم اما باین شرط که با حقیر باشد و از طب و علاج چیزی به بیند چون عقل تمام نداشته حقیر قبول نه نمود و در این اوقات
مولانا حاجی محمود دماغانی که سن او بهشتا در سیل بود آنجا آمد و از قریب به پنجاه سال بود که مرکب افیونیات شده و
در شبها فروزی قریب بیست مثقال میخورد و این پسر او را مبالغه کرد که از این ترکیب بخور که من علاج میکنم ترا و قریب
بظهر بود که مثل بیضه از آن نوشیده رفت و روز دیگر آمد و گفت که تا قریب به نصف شب که وقت معتاد بود اصلاً بیاد نیامد
که افیون خورده یا نه و پسر چنین نقل کرده که عمل آن اجزای این سرمل است که بر وزن دهنه چنان بریان کنند که قریب بسوختن
شود و با لسان العصا فیو و شقاقل ترکیب کنند بعمل و دیگر حب کچله است که اذراقی نامند چنانچه حکیم مسطور قدس سره
در همان رساله مذکوره آورده که آن عوض افیون میشود و در آن حرارت و بیبوست قوی است و از مردم بسیاری معلوم شده
که خوردن آن سلیم العاقبت است و مقدار معتدل اوقات نیست و شکی در آن نیست و میان خلایق نفع آن در رجوع و رک اشتها
تمام دارد و درین اوقات جهت ترک افیون نفع آن ظاهر شده و مردم بسط آنرا استعمال می کرده اند و درین اوقات یکی
از اکابر و اولاد اشراف که مل تھا معتاد بافیون بود یکی از افضل اطباء جمعی جهت آن ترکیب نمود که عمل آن اجزا کچله بود و بعضی
از مخدرات و مقویات و از افیون صرف آن را منتقل بآن حب نمود و بعد از اندک زمانی ترک آن حب هم نمود و مدتی تارک بود
باز بدین مبتلا شد* اجزای آن حب عود هندی سنبل الطیب مصطکی رومی زعفران بیش جد و از خطی و امثال این ادویه بود
و دیگر از ترکیب مشهوره و اقوی آنها بلکه اقوی از کل تراکیب تریاق فاروق است چنانچه تراکیب و شرائط استعمال آن به تفصیل

در انفعی ذکر یافت و حبب جو زماثل که مشهور و بحسب الشفا است و در حرف الیمیم در جو زماثل خواهد آمد و دیگر حبب بدل افیون و حبب
جل و ارفلونیو و برش ابوالبرکات و سایر انواع بوشها و تروا کبب افیونی و شربت خشخاش است چنانچه انشاء الله تعالی عنقریب
در همین باب به تفصیل مذکور خواهد شد * فصل در بیان حال آنیکه بعد از ترک آن معتادین را عارض میگردد * پوشید *
نماید که این حالات نزدیک است بمضرتها که در او تکاب آن رومی نماید اکثری را از انجمله حالتی است که نفس او بر نمی آید و
میپندارد که دل او در اقصی موضعی است در بدن او که وصول هوای مستنشقی بدان دشوار است و نیز میپندارد که دل او در موضعی است
که نفس او را باوراء نیست همچنین خروج هوا را ملخلی نی و نیز میپندارد که بر روی سینه او سنگی نهاده اند و نمی گذارند که
استخوانهای سینه و شراسیف او منبسط شوند و نیز میپندارد که کویا دل او را بر زیر میکشند و ضغط القلب که فشردن دل است و تقشیر قلب
که پندارند که کویا پوست دل او را جدا میکنند و می کشند و آمدن اشک سوزان از چشم و عطسه بهیما و ریه خوابی و درد اعضا و تکمیر
آن و معقوت اشتها و پیچیدن ناف و مغص و درد پشت و درد کمر و بر تبه اتم که کویا میترکد و جل امیکند آنرا و درد سر و مرفه خصوصاً در
زمستان و بر نیامدن اواز و گرفتن سینه و اسهال و تیز و قلق و اضطراب و غیر اینها از احوال و دیه و امراض مهلکه است و اکثر اینها بحسب
ترک عادت و خور گرفتن طبیعت بآن است اگر چه موزی بود که العادة کالطبیعة الثانية و اجتماع واحتباس و انجماد مواد و اختلال و احتقان
آنها و ضیق مجاری بحسب بیض و تخدیر افیون و چون آن عائق و مانع بر طرف شد اندک اندک مواد محتبسه منجمده به تحریر و
ترقیق در می آیند و با اعضا و اطراف میریزند و این احوال طاری می گردد و صعود بل ماغ می نمایند و از انجا نیز منصب بآن اعضا میگردند
و باعث این امراض و امراض میگردند و وجوه دیگر نیز دارد چنانچه مفصل در رساله افیونیة حکیم عماد الدین محمود حسینی قلس سره
و هائیکتب مسطور است * فصل در بیان معالجات این احوال بطریق اجمال * اما معالجه حالات اولی تقویت قلب است
بمثل مغرحات و یا قوتیات و دواء المسک حلو و مشر و دیطوس و تریاق و مخلصه اکبر و سایر مقویات قلب و از اشربه شراب کاوزبان
و ابریشم عنبری و هیب و به با صندل و کلاب و بید مشک و عرق کادی با تخم بادرنجبویه و فرنج مشک و بالنگور و یا شربت
معمول از نبات و یا قند و یا عسل با کلاب و بید مشک و عرق بهار و کادی و کاوزبان و ورد چینی که بغارهی کل مشکین و
بهندی سیوتی نامند با بزور مذکوره و یا شربت لیمو و فواکه میخوش و شربت عود و یا خمیره اینها بحسب مزاج و وقت و اما
علاج عطسه بهیما و آمدن اشک کرم سوزان از چشم و معوط بر و غن بنفشه و بادام نمودن و بوئیدن افیون و خوردن تخم خشخاش
و شربت آن با پوست و ضماد پوست خشخاش و همچنین تخم کاه و مخصوص سیاه آن بر پیشانی و مقدم دماغ و تد هین سر بدن
خشخاش و انفع چیزها خوردن مقلد از یک عدد سه بیخ تغت یزدی است و اما علاج بخوابی معی کردن در آنکه خواب آید از
تد هین دماغ و کف دست و پا و خوردن اغذیه لذیذ که خواب آورد و خوردن مسک در تنویم خاصه که نان در آن تریب کنند
اثر تمام دارد و اما علاج رفع اعیا و اوجاع بخوراندن خشخاش مغی و تخم کاه و شادانه و مغز تخم خربزه و آرد نخود و
کنند برشته و قند سفید از هر یک بقدر لائق و مناسبت است و اما علاج درد اعضا آشامیدن بعضی منحل رات مانند بزرالبنج
و بیخ تفت و تخم تاتوره از هر یک بقدر عد می تانیم نخود مجوز است و مالیدن سورنجان و جوز بوا و قسطین و مغا و جل و ارف
خطائی با روغن بابونه و روغن کل مرخ و کلاب بر آنها مغی است و اما علاج اسهال شراب حبب الاس و جوارش آن و خبث
الحدید و فنجنوش و حبب آن و حبب جل و ارف و طباشیر و کهر با و لؤلؤ و مرجان و امثال اینها و جوارشات و معاجین قابضه اگر
اراده ترک بالمره باشد و الا اندکی از افیون یا افیونیات بسیار مغی است و سایر معالجات هر یک بحسب لایق بعمل آوردن

* فصل در بیان مدت بقای قوت افیون و کیفیت نگاه داشتن آن * بدانکه مدت بقای قوت افیون مثل عقه و نیا پنج یا سه سال گفته اند زیرا که گفته اند مطلقاً صمغ و عصا رات را مدت طویله قوت آنها باقی میماند اما درین مدت طویله بزرگ منوال و قرار نیست بلکه در اوائل حال که رطوبت فیه درو است که حقیقت صفت نخدیر و قوت تبرید از دست آن فعل اقوی و اتم است و رفته رفته رویه نقصان و زوال میگذارد و در اوسط متوسط و در اواخر ضعیف و گاه که مانند آرد اجزای از ازم جدا و متفتت گردد و تمامه و صورت نوعیه او باقی نماند در آن زمان اثری نخواهد داشت و اما کیفیت نگاه داشتن او آن است که در جامه محفوظ دارند که کیفیت رطوبت و برودت و حرارت و بی هویت خارجی و هوا با چندان تاثیر نکند که آن را از صورت نوعیه خود بگرداند و ضعیف گرداند زیرا که تاثیر کیفیات خارجی در انحلال و زوال صورت نوعیه اشیاء اثری تمام ندارند و لهذا اشیاء صلبه را مانند یا قوت و حجریشب که خواهند زود قابل محقق گردد در آتش محبت کرم کرده در آب سرد می اندازند در اندک زمانی و بچند دفعه چنان نرم میگرد که به سهولت تمام سوده میشود * فصل در کیفیت استعمال افیون در تراکیب و اکمال * بدانکه چون خواهند افیون را در ادویه عین و اکمال استعمال نمایند باید که آن را صاف نمایند اگر صاف و خالص نباشد و بریان کرده با مصلحات بکار برند تا از غلظت آن ایمن باشند و مضرت از کم شود * دستور تشویه افیون بدانکه دیسقور بدوس و بخدا دی گفته اند که در خننه یعنی سفال پاره نهند و بر آتش کدازند و رو برو بگردانند و بکار برند و شیخ رئیس گوید که افیون را بر روی آهن بربان کنند تا مرخ شود و به همین دستور در تراکیب دیگر که افیون برشته در آن داخل است باید بریان نموده داخل نمایند و اگر مواد افیون محرق و رماد آن را خواهند زیاده تشویه نموده در کوزه مطین کرده در تنور یا اوجاغ بسوزانند تا سوخته گردد پس بر آورده بکار برند و در ادویه مسکنه و جمع اذن و قرحه آن و در منافع افیون قبل ذکر یافته

* فصل در بیان ابدال افیون * بدانکه بدل آن بقول جمهور و وزن یاسه وزن آن بزرالبنج سفید است زیرا که بزرالبنج سیاه از سموم است و بعضی گفته اند بدل آن مثل وزن آن تخم لغاح است و بهیچ آن یا عصاره آن است و بعضی تودری سفید گفته اند مثل آن و هم وزن آن عصاره الحبه التیس و در حبس الدم طباشیر و طین مختوم و کافور و کهر با و در کلام شیخ رئیس آمده که بدل آن سه مثل آن بزرالبنج و مثل آن تخم لغاح است و سنجری نیز چنین گفته و عصاره لغاح را نیز و سمرقندی بدل آنرا بپروچ آورده

* فصل در تعداد مرکبات افیون و آنکه از حکمای ماقدم است و طریق ترکیب آن * اثاناهیا کبری اثاناسیا صغری ارطون کبیر ارطون صغیر اسود سلیم که مشهور است ابو مسلم است اصغر سلیم افلونی فارسی افلونیارومی باد مهرج بر شعثا بزرگ دارو تریاق فاروق تریاق غوزه دحمر ناد و الکبریت زمهران کبیر زمهران صغیر که رامهران نیز نامند سنجر نیا کبیر سنجر نیا صغیر شلبثا فیر و زنبوب ققطا رغان کبیر ققطا رغان صغیر کاکمینیج مشرود یطوس مخلص اکبر که هو طیرا نیز نامند معجون ابقرط معجون ابو ماهر معجون ارطو ماخس معجون اعود که معجون اعظم نیز نامند و صاحب کامل الصنایع آنرا با هم کندری ذکر کرده معجون بولاس معجون ربع معجون ضعیوی معجون غیاثی معجون قباد الملک معجون قیصر معجون کاکنج معجون هرمس اما طریق ترکیب آنها چنانست که در تریاق فاروق ذکر یافت که ادویه صحیحه جلدیده تازه کوم نخورده فاهل و بومیل و نشده تحصیل نمایند که در آنها غل و غش و تخمیر و تبدیل نماید و هو یک را جلد جلد بگویند بهمان دستور بهزن و وزن نمایند و افیون و سایر صمغ را در مائعی مناسب بخیهاند و اگر محتاج بصفای نمودن باشد صاف نمایند و عسل و یا نبات را بقوام آورده در آن ریوند و با خور طوبی آن را خشک نمایند که نسوزد پس فرود آورده پس از فائز گردیدن حرارت آن ها ثادریه را بان بسوزند

و در ظرف نفرونی یا چینی بد ستور نکه دارند و اگر افیون یا صمغ دیگر محتاج بریان نمودن باشد بد ستور مقرر بریان نمایند
 پس حل نموده داخل نمایند و اگر در کوفتن بعضی اندویه را با هم بگویند پس باید اجزای یکدیگر در سخافت و کثافت و صلابت
 نزد یک بهم باشند با هم بگویند مانند کل سرخ و کارزبان و نیلوفر سورنجان و بوزیدان و مانند اینها با هم و در چینی و
 خرنوبان و قرنفل با هم و همچنین این قاعده را مرعی دارند اما درین صورت باید که قبل از گویندن هر یک از ادویه را جدا جدا وزن
 نمایند * فصل در بیان مرکباتی که اصل و عمود در آنها افیون است و از آن جمله اقسام اثاناسیا و ارسطون و اسود سلیم
 و اصغر سلیم است اما معنی و نسخ اثاناسیا * بدانکه معنی آن منقل یعنی نجات دهنده است چه این معجون موجب رستگاری
 از جمیع اوجاع قولنج های شدیل بلکه همانند و خلاصی کننده است از جمیع امراض چون افلونیای رومی طرہوسی که معروف است
 بهوشعنا یعنی برع الساعه و بعضی گفته که معنی آن دواء الذئب است جهت آنکه از اجزای آن کبک ذئب است لهذا معنی به
 دواء الذئب و کبک الذئب شده * اثاناسیا الکبری المسموله بکبک الذئب گویند مشهور آن است که از تراکیمب جالینوس است
 و بزعم قومی اقدم از جالینوس است و بهترین آن معتدل القوام است که رائحه شراب داشته باشد و غش کرده میشود
 بهوشعنا یعنی به افلونیای رومی طرہوسی و شناخته میشود بطعم و رائحه شراب شبنم دارد انطاکی گفته که این معجون گرم است
 در اول درجه دوم و خشک است در آخر درجه دوم یا در اول سوم و صاحب میزان الطبايع گفته که این معجون سرد است
 در ربع درجه اولی و خشک در آخر درجه دوم میفرمایند که چون فقیر میزان این دوا را گرفت بد ستور معروف میان اطبا که
 حاصل را محسوب نمایند معلوم شد که گرم است در دو ثلث درجه اولی و خشک است در آخر درجه دوم و اگر عمل نیز محسوب
 گردد گرم است در اوایل و وسط درجه دوم و خشک است در اوایل و آخر درجه دوم اما منافع و خواص این معجون بدانکه میباشد نافع از برای
 جمیع اوجاع چون معجون افلن معروف با افلونیای رومی مشهور به بهوشعنا خصوص از برای اوجاع کبد و اوجاع معده و امعاء خصوص
 قولنج و مغص و اوجاع طحال خصوص وجع شوکه و اوجاع صدر و جنبین و کلیتین و مثانه و از برای ریاح معده و کلیتین و مثانه
 و عسر البول و قی و اختلاف بلغمی و ضعف کبد و استسقاء و زهر سنا و از برای صداع و منقي سینه و نافع است در اوایل و آخر سل و از برای
 ربو و سرفه مزمن و از برای امراض متعلقه آشامیدن و طلا کردن آن و از برای بواسیر هرگاه چون مرهم بر آن نهند و از برای
 خن رو بالخاصیت موجب استخلاص از جمیع هموم مشروب است و باید استعمال کرده شود از برای استسقاء با آب مطبوخ
 کرفس و از برای هموم مشروب به با شیروکار و از برای قولنج با آب مطبوخ شبت و از برای عسر البول با آب زنجبیل و شبت و بزعم
 بعضی باید که استعمال کرده شود این دوا از برای مرضی که نافع است این دوا از برای آن مرض با آب گاهنی تازه یا آب
 شبت و مانند اینها و شفائی را زعم آن است که باید استعمال کرده شود با آب تفاح مز یعنی ترش و شیرین و کمان این است
 که این مخصوص به هموم حار باشد و جهت هموم مطلقا شیرکار بهتر است و میفرمایند که زعم فقیر آن است که در هر مرض
 یا اگر به مناسبت با آن مرض و وقت و مزاج اصلی شخص و عادت و سن باید بحسب رای طبیب داده شود و مقلد از خوراک ازین
 معجون تاریخ مثقال طبیب است و بعضی گفته اند تا نیم مثقال و بزعم بعضی تا یک گرم است و باید که استعمال کرده شود بعد
 از کشتن ششماه از ساجتن آن و چون چهار سال بران بگذرد نافع میگردد فعل آن و در مغت سال فعلش باطل میگردد
 * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس در قانون مرکبی زعفران افیون چند بید ستور بزرگ منج قسط تلخ کرد ما ناخشناش سیاه نمیل
 الطیب اصول غاف یا عصا را آن کبک ذئب خشک کرده شاخ را است بر اجزا متساوی گرفته آنچه کوفتنی باشد کوفته

و آنچه کک اختنی است در شراب حل کرده و شاخ بز را هوزا نیکه مجموع را با عمل سفید مصفی سه وزن مجموع ادویه معجون سازند و در ظرف چینی نگاه دارند این معجون سوای عمل و شراب دوازده جزواست * صنعت این معجون به نسخه شیخ داود انطاکی در تذکره زعفران عاقر قرحا افیون سنبل الطیب اصول غانت و عصاره آن کبد ذئب شاخ راست بز که آن را سوخته باشند اجزا متساوی کوفته بمخته بشارب انگوری یا مثلث یک هفته بخیمایند پس با سه وزن ادویه عمل مصفی معجون سازند و در ظرف چینی نگاه دارند این نسخه سوای عمل و شراب و مثلث هشت جزواست و مزاجش در حرارت اندکی از دو ثلث درجه اولی کمتر است یعنی قریب با وسط ثلث دوم درجه اولی و بیوهش در یک درجه و نیم است و نسخه ابن جزله در منهاج مساوی نسخه شیخ الرئیس است الا آنکه مرکبی مساوی یک جزو داخل دارد و نسخه صاحب اختیارات بل یعنی مساوی نسخه ابن جزله است الا آنکه بجای شاخ بز شاخ راست کوسغند کوهی که آن شاخ را سوخته باشند داخل است * اثنا سیاه صغری منافع مساوی منافع اثنا ناهیا کبری است شیخ الرئیس گفته که این اثنا ناهیا الیق است بامزجه حاره از کبری * صنعت آن به نسخه شیخ الرئیس میعه سائله افیون زعفران قسط تلخ سنبل الطیب سلیخته از هر یک چهار درم غانت هشت درم و در نسخه دیگر عصاره غانت هشت درم است اصل السوس دوازده درم عمل بقدر کفایت بدستور معجون سازند شربت قی با آنچه موافق باشد از اشربه و در نسخه دیگر دودوا افزوده شده و آن مرکبی وعود بلسان است از هر یک چهار درم و نسخه اول سوای عمل هشت جزواست و نسخه دوم ده جزو و وزن ادویه نسخه اول چهل و چهار درم است و نسخه دوم پنجاه و دو درم صاحب میزان الطبائع آورده که مزاج این معجون سرد است در سه ربع درجه اولی و خشک است در آخر درجه دوم میفرمایند که صحیح آن است که حار است در وسط درجه دوم و خشک است در آخر درجه دوم * اثنا سیاه صغری به نسخه شیخ داود انطاکی * صنعت آن میعه سائله افیون زعفران سنبل الطیب عاقر قرحا خشخاش سیاه قسط تلخ عود بلسان از هر یک چهار درم غانت هشت درم اصل السوس خراشیده دوازده درم اجزا کوفته بمخته در شراب یا مثلث یک هفته بخیمایند با سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت قی و این نسخه سوای عمل و شراب یا مثلث ده جزواست * اثنا سیاه صغری به نسخه ابن جزله گفته که نافع است از برای کبد و ارجاع آن و معده و قروح سینه و معال و ریاح و سموم * صنعت آن میعه سائله یا یا بسمه افیون زعفران قسط تلخ سنبل الطیب مرکبی صافی سلیخته عینان بابونه از هر یک یک جزو عصاره غانت دو جزو اصل السوس تراشیده سه جزو کوفته بمخته با سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت قی * احمدی افیونی افیون را * صنعت آن نفل سیاه هفت مثقال بزور البنج سفید سه مثقال دارچینی قونفل زنجبیل دانه میل مصطکی ریوند چینی بوزل ان خصیه الشعلب سورنجان مصوی اسارون عاقر قرحا کل ارمني مغسول پوست هلیله کابلی طباشیر سفید از هر یک یک مثقال و نیم اسطوخودوس ابریشم مقروض زعفران از هر یک دو مثقال عنبر اشهب یک مثقال و نیم ورق طلا یکصد عدد ورق نقره یکصد رسی عدد ادویه را کوفته بمخته و در آخونز البنج را با تخم خشخاش بکوبند آن قدر که بروغن نشیند و ادویه بروغن بادام چوب نموده زعفران و افیون و در کلاب حل کرده با عمل سفید مصفی بقوام آورند و ادویه را با آن بشویند و در ظرف چینی کرده در چونگاه دارند و بعد از چهل روز تا یک ماه و دو درم بکار برند * و اما نسخه ارسطو نات * ارسطون و آن را ارسطون نیز گویند لغت یونانی است و ترجمه آن فاضل است و این معجون را بسبب فضیلت در منافع باین اسم مسمی نموده اند شیخ داود گفته که معنی آن رب الطاف است و نام نهاده شده باین اسم بجهت لطافت قوت آن بعضی توهم کرده اند که تالیف ارسطون حکیم است و نه باین اسم مسمی

گرددید و بدانکه اصح آن است که ارسطون بر دو قسم است * ارسطون کبیر که جالینوس از برای جاریه رئیس دبیر الملک از بلاد روم
 که شکایت کرد رئیس جالینوس که او را جاریه محبوسه است و حادث شده او را رجعی در رحم که مانع است از مباحثت پس جالینوس
 این معجون را برای او تالیف کرد و چون ظاهر کردید که جلیل القدر و سریع الاثر و فاضل المنفعت است او را باین اسم مسمی کرد انیل
 و این معجون نافع است از برای برودت رحم و وجع آن و اوجاع آلات بول و از برای درد شکم و قولنج و تحلیل ریا و از برای نقرص و
 اوجاع مفاصل حار و عرق النساء در جوانان و از برای سل و حمیات مختلطه و حمی ربع و حابس خون است از هر جا که آید و نافع است
 صداع و دوار و باردار چون بیاشامند از آن یک گرم و از برای ضعف کبد و ابتدای استسقا و مقلد ارشربتی از آن یک گرم است تا یک
 مثقال و قوتش تا چهار سال باقی میماند * صنعت آن افیون زعفران سلیخته حماما فرنیون افاقیا قسط تلخ مریمی صافی سنبل الطیب
 صمغ عربی مغز حب الخروع تخم حنظل قوی تخم انجیر تخم جرجیر مقلد ازرق کندر دبق مقشر سماق منقی از حب کبریت زرد میعنه
 هائله فلغل سفید از هر یک پنجم گرم عاقر قرحا تخم عربیثا کل سرخ خشک کرده تخم سداب تخم کوفس تخم اتوج نانشوای تخم طوحشقوق
 از هر یک چهار گرم تخم بادروج یک گرم بزرالمنج سفید دو گرم و در نسخه دیگر درم است حب القورطم مقشر زنجبیل از هر یک
 دو گرم و در نسخه دیگر فلغل سیاه دو مثقال و چهار دانگ نیز داخل است اجزا را آنچه کوفتنی باشد نرم کوفته نبخته بعد از آن وزن
 کرده و آنچه ترکردنی باشد بشراب ریحانی تر نمایند و اگر شراب ریحانی نباشد بشراب جهوری یا مثاق یا نبیل غسل و زیمه
 خمسانید حل نمایند و در عمل مصفی بقل و حاجت داخل کرده مقلد از یک اوقیه روغن بلسان نیز بر آن اضافه نموده در دیک سنکی
 کرده بر آتش ملایم نهند و ده جوشی داده از آتش فرو گیرند و ادویه را بآن سرشته معجون سازند و در ظرف چینی
 یا زجاجی یا نقرئی یا رصاصی نگاه دارند و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت کامل از آن یک گرم و بعضی گفته اند تا یک مثقال
 طبعی و این معجون هر چند کهنه تر شود میماند انفع و تازه سال قوتش میماند قوی و بعد از ده سال قوتش ضعیف میگردد و این
 معجون بنا بر نسخه اصل هوای عمل و خمر ریحانی روغن بلسان سی و سه جزو است و وزن مجموع این سی و سه جزو بنا بر
 نسخه که وزن بزرالمنج دو گرم است یکصد و چهل چهار گرم است و بنا بر نسخه که وزن بزرالمنج ده گرم است و وزن مجموع یکصد و
 پنجاه و دو گرم است و در نسخه دیگر وزن بزرالمنج پنجم گرم است و بنا بر این نسخه وزن مجموع یکصد و چهل و هفت گرم میشود
 و این نسخه اصح است و بنا بر نسخه که فلغل سیاه داخل است عدد ادویه سی و چهار میشود و در چهار دانگ بزرالمنج
 اصل می افزاید و مزاجش گرم است در وسط درجه دوم و خشک است در وسط درجه سوم و بعضی اطبایا اجزای این دوا را بعمل
 نمیسازند بلکه گفته اند که اجزا را بصمغ محلوله بشراب ریحانی و روغن بلسان باید سرشت و اقراص ساخت و گفته اند که
 قوت این اقراص تا سه سال باقی میماند * ارسطون صغیر بنا بر قول حنین و شیخ الرئيس نافع است از برای جمیع امراضی که
 نافع است از برای آنها ارسطون کبیر و ظاهر این است که این نیز از قوا کبیر جالینوس باشد * صنعت آن به نسخه شیخ الرئيس
 افیون یک اوقیه و چهار گرم افاقیا فلغل از هر یک یک اوقیه عاقر قرحا فرنیون زعفران از هر یک ده گرم حماما پنجم گرم سلیخته
 سیاه چهار گرم کبریت زرد سنبل الطیب از هر یک یک اوقیه ادویه کوفته نبخته بعمل مصفی بقل و حاجت سرشته معجون سازند
 * ارسطون صغیر به نسخه معصومی گفته که در نفع مساوی است با ارسطون کبیر * صنعت آن افیون مصری یک گرم افاقیا فلغل
 از هر یک چهار گرم عاقر قرحا زعفران از هر یک سه گرم سنبل الطیب دو گرم و در بعضی نسخهها کبریت زرد نیز یک گرم آمد
 اجزا کوفته نبخته با سه چندان عمل سفید مصفی بسرشتن شربت یک مثقال * اسود سلیم عمود و اصل در این دوا نیز افیون

است که تقویت کرده شده بادویه مخدره دیگر و اصلاح کرده شده بمصلحات هریک و داخل کرده شده در آن ادویه دماغی و
 ادویه دافع سودا و بلغم و ادویه تریاقیه و نامیده شده این مرکب باین اسم بجهت آنکه منسوب است بسلم بن داود وکیل
 عبد الله بن ابی بکر خلیفه که جامع این دوا است و چون درین دوا قطران داخل است و رنگ این دوا را سیاه گردانیده آن
 را اسود سلیم گویند و این دوا نافع است از برای جمیع اوجاع و امراض بارده و امراض سوداویه و بلغمیه و از برای فالج و صرع
 و لقوه و موه و دوا بجهت سموم و کزیدن جانوران سمی * صنعت آن بنسخه شیخ الرئیس تخم اسپند یکصد و بیست درم
 نجار شیر هفتاد درم شونیز قناری از هریک شصت درم و ج ترکی سکنجبین اشق زراوند طویل خردل سفید مقل ازرق زراوند
 مد حرج خربق بهیه جنف بید ستر بوست بیه کاسنی بیه خنظل کبریت زرد تخم جرجیر و نجنکشت سد اب کوهی از هریک
 چهل درم انیون بزر البنج سفید اصل شایبرک که بیه لغاح باشد اصل بیه که شوکران باشد فلفل سفید فرفیون کندش نمک هندي
 مرخ نمک نفطی سیاه عاقر قرحا مرکب صافی صبر سوطاری لبنان شیطرج هندي از هریک بیست درم مصطکی رومی سنبیل الطیب
 زرنباد درونج عقربی از هریک هشت درم زعفران سه درم ادویه خشک را کوفته بمخته وزن کرده و صمغ را در قطران شامی
 بغل رگها پخت خیسانیده پس در هاون بل بسته بمالند تا نرم شود و اندک اندک قطران بر آن بچکانند تا نیکو سرشته شود و در
 ظرف چینی پاکیزه کرده پس ادویه خشک را تمام در آن داخل کرده بمروند هر ششینی شلند و نیز اندک قطران بر آن بچکانند
 و چون نیکو سرشته شد در سمبویه اخضر پاکیزه یا چینی کرده در خاکستر دفن کنند بعد از آنکه سعی در محکم بستن هر آن سمبویه
 نموده باشند پس بعد از چهل روز استعمال نمایند شربت بی ازان از برای اقویا سه مثقال و از برای اواسط دو مثقال و از برای
 ضعفا یک مثقال و از برای رضیع مثل فلفلی و گفته شده که شربت بی این معجون از برای صاحب لقوه بکدرم است * همیشه تغلیهی
 گفته شربت بی این دوا یک درم است تا در درم بقدر قوت بیماری و بیمار و قوت این دوا تا چهار سال باقی میماند و این دوا حار و یابس
 است صاحب میزان الطبائع آورده که گرم است در یک ربع و سه ربع درجه و خشک است در دو درجه و ربع درجه * اصغر سلیم
 منسوب است بسلم وکیل عبد الله بن ابی بکر که او جامع این دوا است و به سبب زردی رنگ آن بجهت وقوع زعفران
 در آن آن را اصغر سلیم نامیده اند نافع است از برای جمیع اوجاع خصوص اوجاع رنم و از برای مره سودا و ریاح و خفقان و
 صرع و اوجاع صمیان طبری در کناش خود گفته از معاجینی که اختیار کرده ایم ما که امر کنیم بادمان آن در صرع حادث بمشارکت
 معده اصغر سلیم است * صنعت آن فلفل سفید زنجبیل نمک هندي قسط تلخ از هریک شش درم انیون فرفیون جنف بید سم
 قرنفل زعفران مصطکی عاقر قرحا از هریک پنجم درم فاشری فاشرستین سغل کوفی زرنباد درونج عقربی زراوند طویل از هریک
 نه درم روغن بلسمان ماء الکافور از هریک چهار درم ادویه خشک را کوفته بمخته صمغ را بشراب ریحانی خیسانیده حل کرده
 مجموع را با عمل سفید مصفی سه وزن ادویه بل ستر مقرر سرشته معجون سازند شربت بی از برای هر کس بحسب قوت و مزاج
 ازوصا صاحب میزان الطبائع گفته که این دوا گرم است در یک ربع و سه ربع درجه و خشک است در دو درجه و نیم * و نیز از جمله
 مرکباتی که اصل و عمود در آنها انیون است افلونیا است بدانکه افلونیا لغت رومی است و آنرا فلونیا بغیر همزه نیز گویند و آن عمده
 و اصل ادویه مرکبه ایست که اصل و عمود در آنها انیون است و اصل افلونیا در قسم است رومیه و فارسیه و اصل و مقدم ازین هر دو افلونیا
 رومیه است که منسوب است با فلین حکیم رومی طر هوسی و از افلن بغیر یا نیز گویند و اصل نسخه افلونیا رومیه بزعم
 شیخ ابوعلی بن سینا رج که در قانون ذکر نموده هیچونی است که بالفعل معروف است به بر شعنا و بعد از نسخ افلونیا

و رومی و ناز سید و افلونیای تصوف متاخرین نسخه شیخ را در روم بوشعنا ذکر میکنیم * افلونیای رومی به نسخه شیخ دارد
 انطاکي و ابن جزله و سید اسمعیل و صاحب اختیارات بدیعی و اکثر اطباء صنعت آن زعفران پنجه روم فلغل سفید بزرگ البیج
 سفید از هر یک بیست درم افیون ده درم قطران سیالیون چهار درم تخم کرفس نبطی سه درم سنبل الطیب چهار درم ساج
 هند ی سلیمه عاقر قرحا حب بلسان فریون از هر یک یک روم کوفته پیخته بروغن بلسان چوب نموده با سه وزن ادویه عمل
 سفید مصفی خوشبو معجون سازند و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت مقداری بخوردی با آب مطبوخ کرفس نبطی و جعده بنوشند
 و قوت این دوا تا سه سال باقی است و در نسخه این جزله بجای فلغل سفید فلغل سیاه است و بعضی اطمینان درین افلونیای
 تخم کرفس نبطی جعده داخل نموده و دیگری بجای کرفس نبطی دو قودا داخل نموده و اجزای این دوا سوا ی روغن بلسان
 و عمل دوازده جزواست و وزن اجزای روغن بلسان و عمل هفتاد و یک روم است و مزاج این معجون سرد است در سه ربع
 درجه اولی و خشک است در آخر درجه سوم و در نسخه مظفرالدین شقایق دار فلغل بیست درم داخل است و اما منافع این
 افلونیای مسکن اکثر دردها و نافع است از برای قولنج و عسر البول و سنگ کرده و مثانه و اوجاع طحال و کبد و پهلوها و سرفه
 و سعال و تشنج و قاطع نزف الدم و نافع است از برای صواع مرکب از خون و خلطی بارد چون بلغم و سودا هرگاه خورده
 شود بعد از فصل و تنقیه آن خلطی که سبب صواع شده و شربتی مقداری بخوردی با آب طبع کرفس نبطی و جعده و مضر بعقل
 و بعضی گفته اند که این دوا و بعد از سه ماه استعمال توان نمود و سید اسمعیل گفته که این افلونیای دایم مبارک است
 نزلات را باز دارد و همه بیماریها و دردها را ساکن گرداند خاصه درد قولنج و از برای نزف حیض و هیضه را مفید است صاحب
 اختیار رات بدیعی گفته که از جمله خواص این دوا آنکه مسکن درد دندان است شربا و کد اشتن بران و سرفه و خناق را زایل
 کند و بعضی گفته اند که منافع این دوا از زیاده از حد و حصراست و از آنجمله نفع است از برای خفقان و سرفه کهنه و سیلان مزمن
 رحم و اختلاف مره صغیر و سودا و نافع از برای تشنج حادث از شدت اوجاع و آلام آشامیدن آن و شربتی ازین دوا مقدار یک
 نخود است از برای قولنج و درد کرده با آب کرفس سید اسمعیل در ذخیره گفته که شربتی ازین معجون از نیم مثقال تا یک مثقال
 است بجهت قولنج در آب طبع شبت و از جهت درد جگر با طبع جعده و بجهت درد معده با طبع بادیان و بجهت بازداشتن
 خون با طبع سماقی و سید مظفرالدین شقایق گفته که شربتی ازین معجون از یک انگ است تا نیم مثقال و بجهت درد معده
 در طبع انیسون و از برای درد طحال با سکنجبین و از برای قولنج در طبع شبت و از جهت درد کرده و مثانه در طبع و از جهت
 حبس خون در طبع سماقی * افلونیای رومی به نسخه حکیم سید محمد مومن در تحفه المومنین گفته که منافع این افلونیای
 مثل منافع افلونیای فارسیه است لیکن انفع است در قولنج و عسر بول و سنگ کرده و مثانه و ضیق النفس و تشنج و سبل و خوانیق
 و نزلات و فساد دهان و دندان و سعال و ضعف جگر و این امر را بیست و هشت درم و مفید ذهن اند مگر آنکه اکثر در اطعمه
 حلوه دهنه نمایند * صنعت آن فلغل ابیض بزرگ البیج سفید از هر یک بیست و پنجه روم افیون خالص طین مختوم فو الصبغ
 تخم کرفس ابل اسارون ناخواه رازیانه سنبل الطیب قسط تلخ مغزیاد ام تلخ از هر یک پانزده درم سلیمه یک درم ساج
 هند ی یک روم روغن بلسان پنجه روم مغز تخم خربزه پنجه روم اشق سه درم اشق را بشارب خیمیا نموده حل کرده با عمل بقوام
 آورده ادویه را بآن بمشند و در نسخه دیگر زعفران پنجه روم مرکبی صافی عاقر قرحا فریون از هر یک ده درم زرنیاد
 در درج عقربی مرور این نسخه مسکن مری از هر یک نیم درم کافور قیصری یک انگ و نیم داخل است و در نسخه دیگر

بجای حشک مربی مشک ترکی است و در نسخه دیگر چند بید ستر که با مرجان قرمزی ابریشم مقرض از هر یک یکد رم نیز داخل است
 * افلونیای رومی طرسمی به نسخه دیگر * صنعت آن فلغل سفید بزرالبنج سفید از هر یک ده مثقال افیون کا زرونی خالص زعفران
 از هر یک پنج مثقال فریون مغز گردان از هر یک دو مثقال سنبل الطیب انیسون رازیانه از هر یک یک مثقال عاقر قرحا سورنجان
 زنجبیل از هر یک نیم مثقال کنجد مقشر چهار مثقال ونیم عنبر اشهب نیمد انک مشک تمبی یکد انک ورق طلا ورق نقره از هر یک
 یکد انک ونیم کلاب بقل رحاجت عسل مصفی سه وزن مجموع بدستور مقرر معجون سازند * افلونیای رومی به نسخه دیگر
 * صنعت آن زعفران مایه شتر اعرابی دارچینی خصیه الثعلب مصری جد و اخطائی عود قماری خام جوز بوا مغز چلغوزه ساذج
 هندی از هر یک پنج مثقال فلغل سفید بزرالبنج از هر یک بیست مثقال افیون پانزده مثقال فطراسالیون سنبل الطیب از هر یک چهار
 مثقال تخم کرفس کل داغستانی از هر یک ده مثقال سلیخه عاقر قرحا فریون از هر یک یک مثقال عنبر اشهب یا قوت رمانی مرارید
 ناسفته کهر با از هر یک دو مثقال کوفته بخته بروغن بلسان چرب نموده با سه وزن ادویه عسل مصفی معجون سازند شربتی از یک
 قیراط تا یکد انک * افلونیای رومی به نسخه حکیم لطف الله خال آن مرحوم * صنعت آن فلغل سفید بزرالبنج سفید هر یک چهل مثقال
 افیون کا زرونی بیست مثقال زعفران ده مثقال فطراسالیون سنبل الطیب از هر یک هشت مثقال تخم کرفس شش مثقال ساذج
 هندی عاقر قرحا سلیخه فریون حب بلسان از هر یک دو مثقال ادویه را کوفته بروغن بادام شیرین چرب نموده بعسل سه وزن
 مجموع ادویه بدستور مقرر سرشته معجون سازند شربتی از یک نخود تا یکد انک * افلونیای دیگر که بعضی اطباء آنرا باسم افلونیای
 رومی ذکر کرده و نوشته اند که بزعم احقرا تو اکیب متاخرین است * صنعت آن فلغل سفید بزرالبنج سفید از هر یک ده مثقال
 افیون کا زرونی زعفران از هر یک پنج مثقال فریون مغز گردان از هر یک دو مثقال سنبل الطیب انیسون رازیانه از هر یک یک مثقال
 عاقر قرحا سورنجان زنجبیل از هر یک نیم مثقال کنجد مقشر چهار مثقال ونیم عنبر اشهب نیمد انک مشک ترکی یکد انک ورق طلا
 ورق نقره از هر یک یکد انک ونیم بکلاب بقل رحاجت عسل سفید مصفی سه وزن ادویه بدستور مقرر معجون سازند * افلونیای دیگر
 که بعضی اطباء این را نیز باسم افلونیای رومی ذکر کرده و نیز نوشته اند که بزعم مولف نیز از تالیف متاخرین است * صنعت آن فلغل
 سفید بزرالبنج سفید از هر یک بیست مثقال افیون پانزده مثقال زعفران مایه شتر اعرابی دارچینی خصیه الثعلب مصری جد و ا
 خطائی عود قماری خام جوز بوا مغز چلغوزه ساذج هندی از هر یک پنج مثقال فطراسالیون سنبل الطیب از هر یک چهار مثقال تخم
 کرفس کل داغستانی از هر یک ده مثقال سلیخه عاقر قرحا فریون از هر یک یک مثقال عنبر اشهب یا قوت رمانی مرارید ناسفته کهر با
 شمعی از هر یک دو مثقال اجزای آنچه صلیه کردنی است از جواهر صلیه نمایند و عنبر را در روغن بلسان کداخته ادویه را کوفته بخته
 بآن روغن بلسان چرب نمایند و با سه وزن ادویه عسل سفید مصفی خوشبو بقوام آورده معجون سازند و بعد از ششماه استعمال
 نمایند شربتی از یک قیراط تا یکد انک * افلونیای دیگر که قریب با افلونیای رومی است در اجزای آن فلغل سفید بزرالبنج
 سفید افیون عاقر قرحا سنبل الطیب از هر یک یک مثقال زعفران دو مثقال کوبیده بخته با سه وزن ادویه عسل مصفی معجون
 سازند * افلونیای فارسیه شیخ دآرد انطاکی در جزو ثانی تذکره در حرف همزه این دوا ذکر کرده و گفته که این افلونیای شهر از رومیه
 است و مرکب آن یکی از نجاشعه است می فرمایند شاید در زمان او این افلونیای شهر بوده ولیکن درین زمان افلونیای رومیه شهر
 است و صحیح آن است که این ترکیب اقدم از نجاشعه است * صنعت آن بنسخه شیخ الرئیس که در قانون ذکر کرده فلغل سفید بزرالبنج
 سفید از هر یک بیست درم افیون طین مستوم از هر یک ده درم زعفران پنج درم فریون موکی صافی عاقر قرحا سنبل الطیب

از هر يك دو درم چند بیل ستر بکدرم زرنباد درونج عقربی مروارید ناسفته مشک خالص از هر يك نیم درم کافور قیصوری یکدانک
 ونیم عمل سفید مصفی بقل رکفایت بدستور معجون سازند و در نسخه اصل مرکبی داخل نیست شربت می یکدرم با آنچه موافق باشد
 از اشریه و باید که استعمال کرده شود این دوا بعد از کثرتن ششماه از ساختن آن و این نسخه سوای عمل چهارده جزو است و وزن
 اجزا هفتاد و چهار درم و یکدانک ونیم است و مزاجش سرد است در نیم درجه و خشک است در دو درجه و نیم و در نسخه دیگر درین
 افلونیای مشک داخل نیست و گفته که مقدار شربتش از نیمدانک تا نیم مثقال است اما منافع و خواص آن نافع است از برای نرف
 طمست و بواسیر و اطلاق طبیعت و اسهال خون و از برای زنان آبستن که حیض به بینند و از برای ریاح عارضه در رحم و حافظ جنین
 است و محکم میگرداند فم رحم را سید مظفر الدین شفا ئی گفته که این افلونیای نافع است از برای استرخاد و هر عضو که باشد و نرف الدم از
 جمیع اعضا باز دارد و رحم را قوت دهد و نافع است برای خفقان و حافظه را قوت دهد * افلونیای فارسیه به نسخه شیخ داود انطاکی
 گفته که این معجون بعیار نیکو و کثیر النفع است خصوص در حبس خون و تقویت اعضا و حفظ جنین و از ماب صداع و سعال و ضعف
 معده و تهیج باد و قوت این معجون تا چهار سال باقی میماند و جائز نیست استعمال آن پیش از ششماه و جائز نیست که خورده شود ازین
 معجون زیاده بر یکدرم * صنعت آن ذلل سفید بزرالبنج سفید از هر يك بیست درم و در نسخه دیگر بیست و پنج درم است افیون کل
 مختوم تخم کرفس جوزابهل اسارون نانخوای قسط تلخ و از یانه سنبل الطیب مغز بادام تلخ از هر يك ده درم و در نسخه دیگر از هر يك پانزده
 درم است مغز تخم خربزه پنج درم اشق سه درم اشق وادر شراب ریحانی خیسانید حل کرده باقی ادویه را کوفته آنچه بیختنی
 است بیخته همه را جدا جدا وزن کرده با عمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و گفته که گاهی زیاده کرده میشود بر اجزای
 مزبوره زعفران پنج درم مرکبی صافی عاقر قرحا فرافیون چند بیل ستر مرجان سرخ کهربای شمعی از هر يك یکدرم * افلونیای
 فارسیه به نسخه دیگر که قریب است در اخلاط به نسخه شیخ داود انطاکی * صنعت آن ذلل سفید بزرالبنج سفید از هر يك
 بیست و پنج درم افیون طین مختوم قوه الصبغ تخم کرفس جوزابهل اسارون نان خوا و از یانه سنبل الطیب قسط تلخ
 مغز بادام تلخ از هر يك پانزده درم مغز تخم خربزه پنج درم زعفران پنج درم اشق سه درم مرکبی صافی عاقر قرحا
 فرافیون از هر يك دو درم چند بیل ستر مرجان قرمز کهربای شمعی ابریشم مقروض از هر يك یکدرم زرنباد درونج
 عقربی مروارید ناسفته مشک تبی خالص از هر يك نیم درم کافور قیصوری یکدانک ونیم اشق و مرکبی وادر شراب انکوری
 ریحانی خیسانید حل کرده باقی ادویه را کوفته بیخته مجموع را بعسل مصفی سه وزن ادویه سرشته معجون ساخته و در ظرف
 چینی کرده بعد از ششماه استعمال نمایند شربت می یکدرم * افلونیای فارسیه از ابن مایویه منقول از قرا بادین افندی صالح چلبی
 طبیب ابراهیم سلطان قیصر روم حابس اسهال و خون بواسیر و حیض است و قدر شربتش یکدرم * صنعت آن ذلل سفید
 بزرالبنج سفید از هر يك بیست درم افیون کل مختوم گل ارمنی مغسول شادنج عذمی مغسول زعفران از هر يك پنج درم
 چند بیل ستر افیون عاقر قرحا سنبل الطیب مروارید ناسفته کهربای شمعی زرنباد درونج عقربی را مک از هر يك یکدرم
 کافور قیصوری ثلث درمی با عسل سفید مصفی بدستور مقرر معجون سازند * افلونیای فارسیه به نسخه محمود بن الیاس
 شیرازی قریب است به نسخه شیخ رئیس * صنعت آن ذلل سفید بزرالبنج سفید از هر يك بیست درم چند بیل ستر زرنباد
 درونج عقربی از هر يك نیم درم مروارید ناسفته مشک تبی از هر يك نیم مثقال و در نسخه دیگر از هر يك یک مثقال است افیون
 ده درم زعفران پنج درم مرکبی صافی سنبل الطیب عاقر قرحا فرافیون از هر يك دو درم کافور قیصوری یکدانک ونیم کوفته

پیخته بعمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند شربت می یکدم بعد از ششماه استعمال نمایند * افلونیای فارسیه به نسخه یوسف
 بغدادی صاحب مالا یسع الطیب جهله گفته که این مرکب نافع است از برای توننج و نزف الدم زنان و ریاح رحم و نافع است
 از برای زنا نیکه جنین ایشان ساقط میگرد و محکم میگرداند فم رحم را و تقویت آن میکند و صالح است از برای امتلا و قعی و صالح
 است از برای بدن و بد است از برای دماغ و ذهن * صنعت آن فلغل سفید بزرالبنج سفید از هر یک بیست درم افیون ده درم
 و بعضی برا جزای مزبوره طین مختوم زعفران از هر یک پنج درم افزوده اند اجزا کوفته پیخته با سه وزن ادویه بعمل مصفی
 معجون سازند * افلونیای دیگر از اختراع اطباء متأخرین در افعال مثل افلونیای فارسیه است و در تقویت باه افرای از آن است
 * صنعت آن فلغل سیاه افیون از هر یک بیست درم بزرالبنج سفید مصطکی زعفران تخم کرفس خصیه الثعلب مصری از هر یک
 پنج درم عاقر قرحا فریون از هر یک یک درم سنبل الطیب حب بلسمان زرنباد به با سه ریوند چینی دارچینی عود قماری سازج
 هند ی اشنه از هر یک دو درم مشک خالص نیم درم ورق نقره نیم درم ورق طلا یک دانگ اجزا کوفته پیخته بروغن بلسمان
 چرب نموده با سه وزن ادویه عمل مصفی معجون سازند شربت می از یک نخود تانک دانگ * افلونیای دیگر از متقد مین و معلوم
 فیست که از اقتراح کلام طیب است لیکن نسخه بسیار خوبی است جامع جمیع فوائد افلونیای روسیه و فارسیه است * صنعت آن
 فلغل سفید بزرالبنج سفید از هر یک بیست درم افیون زعفران از هر یک ده درم تخم کرفس مصطکی رومی از هر یک پنج درم
 زرنباد عود هند ی صندل دارچینی قرنفل اشنه سازج هند ی سنبل الطیب جد و اخطائی حب بلسمان از هر یک دو درم عاقر قرحا
 فریون از هر یک یک درم کوفته پیخته بعمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند * افلونیای محمودی تالیف حکیم عماد الدین
 محمود شیوازی منقول از خط معزی الیه قریب است در منافع با فلونیای فارسیه * صنعت آن فلغل سفید بیست مثقال بزرالبنج
 سفید ده مثقال افیون پانزده مثقال زعفران پنج مثقال دانه هیل سنبل الطیب قرنفل مصطکی رومی ریوند چینی به با سه
 اسارون شامی انتمون اقريطی دارچینی زنجبیل از هر یک دو مثقال کل سرخ منقی از اقماع کشنیز خشک مقشر تخم کرفس
 از هر یک شش مثقال کوفته پیخته بروغن بادام شیرین ده مثقال چرب نموده با عمل مصفی معجون سازند و در نسخه منقول
 از خط میرزا معزالدین برادر حکیم احمد وزن روغن بادام شیرین پانزده مثقال و وزن عمل سه وزن مجموع ادویه است
 * افلونیای دیگر منقول از خط معزی الیه قلمی فرموده که در جمیع افعال خصوص در امر باه بی نظیر است * صنعت آن فلغل سفید
 دار فلغل مصطکی رومی قرنفل از هر یک پنج مثقال دارچینی عود قماری قره الطیب قاقله صغار زراوند مدحوج سنبل الطیب درونج
 عقربی جوز بوا بسا سه بوزیدان پوست بیرون پسته پوست زرد اوج ورق کل سرخ تخم فلنجمشک کبابه چینی سلخه سیاه
 سعد کوفی سازج هند ی عاقر قرحا صندل سفید مغز حب الزلم مروارید ناهفته بهد کهر با مشک تبتی عنبر اشهب ابریشم مقرض
 از هر یک دو مثقال زعفران ده مثقال افیون پنجاه مثقال زنجبیل چهار مثقال آمله منقی فریون ورق نقره خصیه الثعلب
 مصری از هر یک یک مثقال ورق طلا بیست عدد چند بیل ستر سه مثقال عمل مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقرر ترکیب
 نمایند و به قوانین اطباء یونان این ترکیب مشوش است زیرا که ایشان جمع میان ادویه قلییه هوای زعفران و افیون را
 جائز نمیدارند * افلونیای دیگر منقول از حکیم عماد الدین محمود * صنعت آن سورنجان هفت مثقال بوزیدان خصیه الثعلب
 مصری مروارید ناهفته از هر یک پنج مثقال عاریقون هشت سفید یک درم شقاقل مصری تخم کرفس عاقر قرحا سنبل رومی ریوند چینی
 جوز بوا چند بیل ستر از هر یک دو مثقال بهمن سرخ بهمن سفید خولنجان زنجبیل قرنفل علما شیو سفید کل کاوزیان تخم بالنگو

صندل سفید تربل سفید محجوف مک بر بهیاضه از هر یک چهار مثقال فلغل سیاه دار فلغل مصطکی رومی سعد کوفی درونج عقربی
 بادر نجبویه سنبل الطیب مایه شتر اعرا بی کل سرخ لسان العصا فیروز بنفشه سلیمه عود الصلیب تودری زرد تودری کلکون
 قافله صغار ورق نقره از هر یک سه مثقال زعفران پانزده مثقال بوزرا لیمج سفید بیست مثقال عنبر اشهب مشک تبتی از هر یک
 یک مثقال ابریشم مقرص هفت مثقال افیون کازرونی یک اوقیه تبریزی عمل مصفی سه وزن مجموع ادویه بد ستور مقرر
 معجون سازند و تشویش این نسخه زیاده از نسخه سابق است چه نزد اطباء یونان جمع میان ادویه قلییه و افیون جائز نیست
 چنانچه کف شت و جمع میان ادویه قلییه و مسهلات را نیز جائز ندانسته اند و درین نسخه هر دو شده * افلونیای محمودی تالیف
 حکیم عماد الدین محمود شیرازی * صنعت آن یا قوت رمانی مورجان قرمزی بسد محرق جندوار خطائی عنبر اشهب ورق
 نقره عود هندي قافله صغار دارچینی قرنفل زنجبیل و ج توکی درونج عقربی اسارون سنبل الطیب تخم کرفس ساذج هندي
 از هر یک دو مثقال مروارید نا هفت کهر با بهمن سفید بهمن سرخ زرنبا از هر یک سه مثقال لعل بد خشبی ورق طلا مشک
 خطائی از هر یک یک مثقال خصیه الثعلب مصری پنج مثقال مصطکی رومی زعفران از هر یک پانزده مثقال فلغل سیاه بوزرا لیمج
 سفید از هر یک بیست مثقال افیون سی مثقال عمل مصفی سه وزن ادویه بد ستور معجون سازند * افلونیای دیگر از حکیم
 عماد الدین محمود حسینی شیرازی * صنعت آن فلغل سیاه بوزرا لیمج سفید از هر یک بیست مثقال زعفران مصطکی اسطوخودوس
 ابریشم مقروض مغز تخم خیارین مغز تخم خرزوزه از هر یک پنج مثقال مروارید نا هفته بسد محرق کهر با یشب سبزی یا قوت رمانی
 جندوار خطائی محجوب ورق طلا لعل بد خشبی قرنفل دانه هیل زنجبیل دارچینی دار فلغل اسارون شامی زرنب بادر نجبویه
 خولجان عود بلسم حب بلسم پوست بیرون پسته بوزید ان اشنه از هر یک دو مثقال مشک تبتی خالص فوفیون عا قرقر حاز
 هر یک یک مثقال ورق نقره عود هندي سعد کوفی ساذج هندي سنبل الطیب مایه شتر اعرا بی درونج عقربی جوز بوا بهیاضه
 تخم بادر نجبویه عنبر اشهب صندل سفید کل کاوزبان کل سرخ تخم کرفس ناخواه پوست زرد اتوج خصیه الثعلب مصری
 بهمن سفید تودری کلکون تودری زرد از هر یک سه مثقال شقاق مصری زرنبا دلسان العصا فیروز از هر یک چهار مثقال مغز
 نارچیل مقشر مغز چاغوزه مغز گردان مقشر از هر یک ده مثقال افیون سی مثقال عمل سه وزن ادویه بد ستور مقرر معجون
 سازند * افلونیای محمودی که معمول و مستعمل حکیم محمد باقر ولد ارشد حکیم عماد الدین محمود است * صنعت آن فلغل
 سفید افیون از هر یک بیست مثقال دانه هیل دارچینی سنبل الطیب ریوند چینی اقیهون اقربطی بهیاضه مصطکی رومی اسارون
 زنجبیل از هر یک دو مثقال زعفران تخم کرفس ورق کل سرخ از هر یک شش مثقال عنبر اشهب یک مثقال ورق طلا بیست عدد
 ورق نقره پنجاه عدد مشک تبتی یک مثقال عمل مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقرر معجون سازند * افلونیای تالیف حکیم
 عماد الدین محمود حسینی شیرازی منقول از بیاض مجربات حکیم محمد باقر مشهور به بوزرا بزرگ بخط معزی الیه * صنعت آن ورق
 طلا محلول مشک تبتی خالص از هر یک یک مثقال ورق نقره لعل بد خشبی یا قوت رمانی مروارید نا هفته مورجان قرمزی زمر
 کهنه کهر بای شمع عقیق یمانی بسد محرق مغسول جندوار خطائی محجوب عنبر اشهب عود قماری خام زرنبا درونج عقربی
 سنبل الطیب ساذج هندي قرنفل دانه هیل بوا اسارون شامی زنجبیل تخم کرفس دارچینی صندل سفید از هر یک دودرم
 خصیه الثعلب مصری پنج روم زعفران پانزده روم فلغل سفید بوزرا لیمج سفید از هر یک بیست مثقال افیون چهل مثقال عمل
 هانی سه وزن تمام ادویه بد ستور مقرر معجون سازند شربت تا یک آنک * افلونیای محمودی به نسخه دیگر * صنعت آن

فلفل قرنفل زنجبیل به مساوی مصطکی گل سرخ دارچینی سنبل الطیب اسارون ریوند چینی انیسون از هر یک دو مثقال انیسون
 گازرونی شش مثقال زعفران پنج مثقال روغن بنفشه و بادام ده مثقال عمل مصفی سه وزن مجموع ادویه بدستور مقرر معجون
 سازند شربت یا یک آنک * اولونیا تالیف حکیم محمد باقر معروف بمیرزا بزرگ ولد ارشد حکیم عمادالدین محمود شیرازی منقول
 از بیاض مجربات بخط معزی الیه غفر الله له * صنعت آن جد را خطائی عود هندی از هر یک دو مثقال صندل سفید ورق گل سرخ
 منزعج الاقاع دانه هیل سنبل الطیب قرنفل دارچینی فلفل سفید جوزبوا به مساوی مصطکی رومی درونج عقربی خولنجان
 زرنب معد کوفی بعد محرق مغسول مروارید ناسفته ورق گل سرخ مرجان قرمزی یشب هیز کهر با ورق نقره ورق طلا از هر یک
 دو مثقال زرنبا د زعفران از هر یک پنج مثقال اسطوخودوس سه مثقال ابریشم مقرض ده مثقال یا قوت رمانی مشک تبی از هر یک
 یک مثقال انیسون بزرالبنج سفید از هر یک بیست مثقال عمل سفید خوشبوی مصفی نبات سفید با مناصفه سه وزن ادویه معجون سازند
 * اولونیا خاصه تالیف حکیم عماد الدین محمود شیرازی معروف بقلو فیما محمودی منقول از خط حکیم سلیمان موسوی شیرازی نافع
 از برای ضعف باه و در تقویت باه بی نظیر است و نافع است از برای ضعف قلب و خفقان و نشاطی تمام آورد و فوائد بسیاری از برای این
 فلونیا نقل کرده و ما مختصر نمودیم و در آخر گفته که این فلونیا جمیع امراض را نافع است * صنعت آن یا قوت زمانی مروارید ناسفته
 کهر با شمع فاد زهر حیوانی جد و از خطائی مجرب موسیائی معدنی دار انجری از هر یک دودرم درونج عقربی شقاقل مصری
 صندل سفید از هر یک چهار درم زرنبا د طباشیر سفید دار فلفل آمله منقی غنچه گل سرخ پوست بیرون پسته زراوند مدحرج حب
 الغار حب الزلم حبه السودا عود هندی انیسون نانخواه رازیانه قاقله طغراق قله کبار قرقه الطیب فطر اما لیون مرکی صافی چند بیل ستر
 بعد کوفی عاقر قرحا اسارون مایه شتر اعرا بی قسط شیرین ساذج هندی سنبل الطیب از هر یک پنج درم خشخاش سفید مصطکی
 رومی جوزبوا خصیمة الثعلب مصری به مساوی باغی ریوند چینی مغز چلغوز مغز نارچیل مقشر مغز بادام شیرین مقشر بزرالبنج
 سفید از هر یک ده درم فلفل سیاه بیست درم زنجبیل سفید هفت درم پوست لیلله بهمن سرخ بهمن سفید ابریشم مقرض تخم
 پیاز پوست زرد اترج تخم کند نا حب بلسمان عود بلسمان جنطیانا رومی ماهی زریان از هر یک سه درم عنبر اشهب دودرم مشک
 تبی یک رم کند زودرم زعفران می دوم مغز تخم خربزه سه درم ورق طلا یک درم ورق نقره دودرم انیسون گازرونی پنجا
 درم نبات سفید یک مد درم عمل مصفی سه وزن مجموع ادویه بدستور مقرر معجون سازند شربت یا یک آنک نخود تالیک آنک و
 گاه باشد که شخصی معتاد با فیتون باشد که تالیک رم توان داد * اولونیا خاصه تالیف حکیم محمد باقر ولد حکیم عمادالدین محمود
 شیرازی که بجمیع امزجه موافق است * صنعت آن بزرالبنج سفید فلفل زعفران مصطکی از هر یک بیست مثقال جد و از خطائی
 مجرب عنبر اشهب مشک تبی یشب کافوری مروارید ناسفته ورق طلا یا قوت رمانی بعد لعل بد خشبی عاقر قرحا فرنیون تخم
 بادرنجبویه پوست زرد اترج بوزیدان بهمن سفید دو قوبادرنجبویه کند زکروج ترکی پوست بیرون پسته از هر یک دو مثقال
 کهر با ورق نقره زرنبا د درونج عقربی به مساوی از هر یک چهار مثقال عود قماری ساذج هندی اسطوخودوس قرنفل زنجبیل اسارون
 دارچینی اشنه حب بلسمان عود بلسمان خولنجان سعد کوفی زرنب قسط بحری جوزبوا لسان العصا خصیمة الثعلب ریوند چینی
 دار فلفل سلیخه سیاه حما ما فطر اما لیون مرکی میعه سائله غاریقون شش سفید از هر یک سه مثقال ابریشم مقرض صندل سفید سنبل
 الطیب تخم کرفس گل سرخ خشخاش سفید مغز چلغوز مغز نارچیل مقشر مغز تخم خیار مغز تخم خربزه از هر یک ده مثقال انیسون
 یکصد مثقال عمل سه وزن ادویه بدستور معجون سازند * اولونیا خاصه به نسخه دیگر از حکیم عمادالدین محمود قریب بنسخه

هابق باقی الجملة تفاوئی * صنعت آن یا قوت هر رخ رمانی یشب سبز لاچورد مغسول کهر بای شمعی بسمل محرق ورق طلا سنبل
 الطیب رومی اشنه کبابه چینی وج ترکی زرنباد سا دج هندی زراوند مل حرج زرنب جنطیانا عود بلسمان تودری کلکون تودری
 زرد اسارون کار زبان کل کار زبان سلینخه تخم فرنجه شک اسطوخودوس چند بید سترافتیون کل سرخ تخم شامتره ازهریک سه
 مثقال لعل بد خشبی عقیق یمانی زعفران جد وارخطائی مجرب بادرنجبویه تخم بالنکو قرفة الطیب تخم شربتی ازهریک درمثقال
 مروارید نا سفته ورق نقره عود قماری صندل هر رخ صندل سفید مایه شترعراپی زنجبیل سورنجان مصری درونج عقربی بهمن
 هر رخ بهمن سفید بسما سه ناخواه تخم کرفس غاریقون سفید مقل ازرق رازیانه طباشیر سفید کل نیلوفر ریوند چینی مغز حب
 الفمونه قافله کبار مغز حب الزلم مغز پسته مقشر مغز نارجیل مقشر مغز بادام شیرین مقشر مغز فندق مقشر مغز حبه الخضرا مغز
 انجک مقز کردکان تخم کاهنی مقشر مغز تخم کدو مغز تخم خیارین مغز تخم خرفه مقشر ازهریک پنج مثقال عنبر اشهب مشک تبتي
 خالص ازهریک یک مثقال خصیة الثعلب مصري فلغل دارچینی ازهریک ده مثقال مصطکی تخم خشخاش سفید ازهریک هفت
 مثقال افیون کاررونی می مثقال کلاب یکصل مثقال نبات سفید نیم من تبریز عمل سفید مصفی بقل رجا جت بد ستور مقرر
 معجون هارند شربتی از یک قیوطا تا یکد آنک * صنعت این افلونیای خاصه به نسخه دیکر از مودات نواب غفران مآب حکیم عمادالدین
 محمود شیرازی قدس سره یا قوت هر رخ رمانی لعل بد خشبی عقیق یمانی بسمل محرق مغسول یشب سبز یشب سفید کهر بای شمعی
 ورق طلا جد وارخطائی مجرب بوزیدان سورنجان عاقر قرحا زراوند مل حرج تخم ترب تخم شلغم ازهریک در مثقال مروارید
 قلمفته مرجان قرمزی ورق نقره عنبر اشهب مشک تبتي خالص سنبل الطیب درونج عقربی بادرنجبویه کار زبان ابریشم مقرض
 بهبسمه اسان العصار فیو شیرین ازهریک سه مثقال عود هندی صندل سفید مایه شترعراپی خولنجان تخم خرفه مصطکی غنچه
 کل هر رخ دار فلغل دارچینی زنجبیل سعد کوفی قونفل دانه هیل ازهریک پنج مثقال خصیة الثعلب مصري زرنباد تودری هر رخ
 تودری زرد بهمن هر رخ بهمن سفید مغز پسته مقشر مغز بادام شیرین مقشر مغز کردکان مغز حبه الخضراء مغز حب القرطم تخم خشخاش
 مغز تخم خربزه مغز تخم خیارین تخم هلیون ماهی رویان بزرکتان ازهریک ده مثقال زعفران بزرالبنج سفید ازهریک چهل مثقال
 فلغل سیاه پنج مثقال حب کاکج هنی عد افیون یکصل مثقال نبات سفید دوصد و پنجاه مثقال کلاب عرق بید مشک ازهریک
 یکصل مثقال آب سبب شیرین آب انار شیرین رب به شیرین ازهریک پنجاه مثقال عمل سفید مصفی دوزن و نیم مجموع ادویه
 بد ستور مقرر ترکیب نمایند * افلونیای خاصه تالیف حکیم عمادالدین محمود مغفوره به نسخه دیکر گفته که این افلونیای جمیع امراض
 را موافق است * صنعت آن بزرالبنج سفید چهار مثقال فلغل مصطکی جد وارخطائی مجرب عنبر اشهب مشک ترکی یشب سبز
 مروارید نا سفته ورق طلا یا قوت هر رخ رمانی بسمل محرق مغسول لعل بد خشبی عاقر قرحا فرنیون تخم بادرنجبویه پوست
 فرد اتوج بوزیدان بهمن سفید کندر ذکر و ج ترکی پیرون پسته ازهریک دو مثقال کهر بای شمعی ورق نقره زرنباد
 درونج عقربی بهبسمه عود قماری خام اسطوخودوس هادج هندی قونفل زنجبیل اسارون دارچینی اشنه حب بلسمان خولنجان
 قسط بحری جوزبوا اسان العصار فیو ریوند چینی خصیة الثعلب غاریقون هس سفید دار فلغل فطر اسالیون مر مکی صافی میعه
 مانله ازهریک سه مثقال ابریشم مقرض صندل سفید سنبل الطیب تخم کرفس کل هر رخ خشخاش سفید مغز نارجیل مقشر مغز
 تخم خربزه ازهریک ده مثقال افیون یکصل مثقال عمل سه وزن ادویه بد ستور معجون سازند * افلونیای محمودی منقول از
 تحفة المومنین * صنعت آن افیون فلغل سفید ازهریک بیست مثقال سنبل الطیب اسارون بسما سه دانه هیل دارچینی مصطکی

ریوند چینی زنجبیل اقیموم از هر یک دو مثقال تخم کرفس زعفران کل هر یک شش مثقال مشک ترکی نیم مثقال عنبر اشهب
 یک مثقال ورق طلا ورق نقره از هر یک پنجاه عدد عسل ده وزن مجموع ادویه بدستور مقرر معجون سازند شربت از یک
 قیراط تادوقیراط * افلو نیا حکیم سلیمان موسوی شیرازی گفته که این افلونی را جمیع منافع افلونی محمودی که قبل ازین ذکر
 شد میباشد مع شعی زائد * صنعت آن یاقوت زمانی لعل بد خشی ورق نقره چهار خطائی مجرب عود قماری خام غرقی صندل
 سرخ صندل سفید مایه شتر ابرایی زنجبیل سفید سورنجان مصوی بهمن سرخ بهمن سفید ریوند چینی غاریقون هس سفید
 مقل ازرق چند بیل ستر حب السمته مغز حب الزلم مغز تخم کل وی شیرین کشنیو خشک مقشر مغز فندق مغز تخم خیارین مغز
 گردان مقشر مغز نارجیل مقشر تخم کاهنی مقشر تخم خشخاش از هر یک پنج مثقال مروارید ناسته مصطکی رومی از هر یک هفت
 مثقال حجر یشب کافور لاجورد مغسول کهربای شمعی بهد محرق عقیق یمانی عنبر اشهب مشک خالص زعفران اشنه سنبل
 هندی سنبل رومی خصیة الثعلب مصری کبابه چینی وج ترکی زرنباد هاذج هندی زراوند مخرج زرنب شامی جنطیانای
 رومی عود بلسمان تو دوی کلکون تو دوی زرد اسارون شامی درونج عقربی بادر نجبویه تخم بالنکوکا وزبان کل کازبان کل سرخ
 بمباسبه باغی قرنه الطیب سلیمه سودا ناختوا تخم کرفس تخم فرنجمشک اسطوخودوس اقیموم اقریطی طباشیر سفید کل نیلوفر
 تخم شامتره تخم بادروج از هر یک سه مثقال ورق طلا چهار مثقال فلفل دارچینی قاقله از هر یک ده مثقال مغز چلغوز مغز بادام
 شیرین مقشر از هر یک هشت مثقال افیون گازرونی یکصد و بیست مثقال روغن بنفشه بادام پنجاه مثقال کلاب یکمن تبریزی
 نبات سفید نیم من عسل مصفی در وزن مجموع ادویه بدستور مقرر معجون سازند شربت از یک نخود تالیک دانک * افلونی دیگر
 از حکیم سلیمان گفته که اکثر امراض را نافع است * صنعت آن چهل و اخطائی مجرب عنبر اشهب مشک تبتی صندل سفید سنبل
 الطیب از هر یک دو مثقال عود قماری خام غرقی بهمن سفید بهمن سرخ تخم کزکاز زبان تخم بادر نجبویه کل سرخ زعفران
 فلفل سیاه دار فلفل سعد کوفی زنجبیل سفید دارچینی تخم ترب حب کاهنی از هر یک پنج مثقال مایه شتر ابرایی سورنجان مصری
 یوزیک آن تو دوی زرد تو دوی سرخ درونج عقربی عاقر قرحا زراوند مخرج قونفل قاقله لسان العصار تخم ملیون افریون
 از هر یک ده مثقال خصیة الثعلب مصری مصطکی رومی جوز بوا بمباسبه مغز بسته مقشر مغز فندق مقشر مغز گردان مقشر تخم
 خشخاش سفید تخم شلغم از هر یک ده مثقال زرنباد بادر نجبویه ابویشم مقرض از هر یک چهار مثقال بزرالبنج سفید بیست مثقال
 افیون گازرونی سی مثقال عسل مصفی ده وزن ادویه را کوفته بخته روغن بادام شیرین بقدر حاجت چوب بود
 بعسل مصفی بدستور مقرر معجون سازند شربت از یک نخود تالیک دانک * افلونی دیگر تالیف حکیم احمد منقول از خط میرزا
 رحیم حکیم باشی شاه سلطان حسین * صنعت آن فلفل سیاه مصطکی رومی سنبل الطیب اقیموم دارچینی ریوند چینی قونفل
 هندی سرخ زنجبیل سفید طباشیر سفید بمباسبه تخم خرفه مقشر خصیة الثعلب مصری دانه هیل تخم خشخاش از هر یک هشت
 مثقال غنچه کل سرخ بیست و دو مثقال کل ارمنی چهار مثقال پوست هلیله کابلی پنج مثقال زعفران دوازده مثقال بزرالبنج
 پانزده مثقال افیون سی و یک مثقال عسل مصفی هفت صد و هشتاد و پنج مثقال بدستور معمول معجون سازند * افلونی احمدی
 دیگر تالیف حکیم احمد ولد ارشد حکیم سلیمان موسوی گفته که این ترکیب مجرب است در تقویت قلب و دماغ و نشاط آورد و در
 تقویت باه و انمساک بی نظیر است * صنعت آن فلفل سیاه پنج مثقال بزرالبنج سفید سی مثقال دارچینی زنجبیل قونفل مصطکی
 دانه هیل ریوند چینی یوزیک آن خصیة الثعلب مصری سورنجان مصری اسارون عاقر قرحا کل ارمنی صندل سفید پوست هلیله

بادر نجبویه سنبل الطیب مایه شتر اعرابی کل مورخ لسان العصافیر بر بنفشه سلیمه عود الصلیب تودری زرد تودری کلکین قاقله
 مغار ورق نقره از هر یک سه مثقال زعفران پانزده مثقال بزر البنج سفید بیست مثقال عنبر اشهب مشک تبتی از هر یک یک مثقال
 افیون کازرونی چهار مثقال عسل سفید مصفی یکصد و شصت مثقال بزر البنج و تخم خشخاش را به نهایت نرم کوبیده باقی ادویه را
 کوفته بپخته بروغن بنفشه بادام چوب نموده زعفران و افیون را بکلاب حل کرده مجموع را بعسل بقوام آورده بسروشند و در ظرف
 چینی نگاهدارند و بعد از چهل روز استعمال نمایند شربت از یک نخود تا یک دانگ * افلو نیای احمدی دیگر تالیف حکیم احمد ولد ارشد
 حکیم سلیمان موسوی که بجهت خان احمد ترکیب فرموده * صنعت آن فلغل سیاه بیست و پنج مثقال سنبل الطیب افیمون
 اقربطی ریوند چینی صندل سرخ زنجبیل طباشیر سفید دارچینی به با سه تخم خرفه مقشر تخم خشخاش سفید خصیه الشعلب
 مصری مصطکی رومی قرنفل دانه هیل از هر یک هشت مثقال ورق کل مورخ بیست و دو مثقال کل ارمنی چهار مثقال پوست
 هلیله کابلی پنج مثقال بزر البنج سفید پانزده مثقال افیون سی و یک مثقال زعفران دوازده مثقال ورق نقره دو مثقال
 عسل سفید مصفی هفت صد و هشتاد و پنج مثقال تخم خشخاش و بزر البنج را نرم باید کوبید و باقی ادویه را کوفته بپخته بدستور
 مقرر معجون سازند شربت یک قیراط تا نیم دانگ * افلو نیای دیگر منقول از مجربات حکیم احمد موسوی که خود تناول میفرموده
 اند * صنعت آن عود تماری خام پانزده مثقال فلغل سفید مصطکی رومی از هر یک هشت مثقال دارچینی سنبل الطیب
 چندید ستر واریک ناسفته عنبر اشهب از هر یک ده مثقال قرفه بیست مثقال زعفران پنجاه مثقال دانه هیل قرنفل درونج عقربی
 زرنباد عاقر قرحا بهمن مورخ مویائی دارا بجزدی چار و اخطائی مشک تبتی پوست هلیله کابلی کهر بای شمعی ابریشم
 مقروض ورق کل مورخ صندل سفید تخم کاهنی کاوزبان بادر نجبویه پوست زرد اترج شقاقل مصری خصیه الشعلب از هر یک پنج
 مثقال کافور قیصوری نیم مثقال زراوند مل حرج دو مثقال ورق نقره ورق طلا از هر یک صد عدد جوز بوا کبابه چینی از هر یک
 پنج مثقال آمله منقی ده مثقال افیون دویست و بیست مثقال شربت انار شیرین شربت به شیرین شربت سیب شیرین
 از هر یک بیست مثقال عرق کاوزبان عرق بید مشک از هر یک یکصد مثقال کلاب دوسه مثقال عسل سفید جید مصفی سه وزن
 مجموع ادویه بدستور مقرر معجون سازند * افلو نیای از استنباط سید الفضلاء علامه العلماء میر محمد باقر داماد قدس سره این افلو نیای را
 معمی بمطیبه الارواح نموده زعفران که این افلو نیایا مع جمیع فوائد افلو نیای رومی و فارسیه و تریاق اکبر است باز یادتی
 در حفظ صحت و تقویت ارواح و قوی و اعضا و از ابله جمیع امراض حاره و بارده و شرحی طویل از برای این در نوشته و تحفه نزد
 قطب شاه والی دکن فرستاده * صنعت آن فلغل سیاه بیست مثقال فلغل سفید دارچینی سیلانی از هر یک دوازده مثقال
 رازیانه شنبه سفید سنبل الطیب از هر یک ده مثقال زنجبیل پانزده مثقال پوست زرد اترج سادج هندی کاوزبان کیلانی از هر یک
 هفت مثقال کل کاوزبان کل هوسن آزاد بستانی قرد مانا تخم بادر نجبویه پوست نارنج از هر یک پنج مثقال ورق بادر نجبویه هلیله
 سیاه شیطرح هندی از هر یک هفت مثقال آمله منقی پنج مثقال تخم شلغم بوی نعناع خشک پوست بلبله بهمن سفید پوست بیرون
 پسته تودری مورخ عسل کوفی ناخواه حب الغار لسان العصافیر سارون شامی لک مغسول کل سرخ اسطوخودوس قسط سفید
 بجزی پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی شقاقل مصری صندل سفید کشته عنبرین از هر یک هفت مثقال جوز بوا به با سه
 باغی کند زکریا و ترکیب السوس درونج عقربی مرصافی دانه هیل بواقرنفل ریوند چینی بزر البنج سفید از هر یک
 ده مثقال بهمن مورخ تودری زرد حاشا مغاث بغلادی ثوم بوی نار مشک زرنب قصب الذریره تخم فرنج مشک قاقله کبار

کاذبوس کافیطوش حب بلسان عود بلسان افیمون اقريطي غاریقون هس سفید زراوند طویل زراوند مدحروج سکیمینج
 صمغ عربی مقل ازرق کثیرا قرفة الطیب سلیمه میاه افیون انیمون عاقرقرحاً خولنجان مشکطرا مشیع جنطیانای رومی
 صندل سرخ مومیا ئی دارالبجردی قفرالیهود مروراید نامفته طباشیر سفید زرشک منقعی فاد زهر حوانی اصطهباناتی لاجورد
 مغمول عنبراً شهب ورق نقره ازهر یک پنج مثقال کبابه چینی مشک تبی خالص ازهر یک شش مثقال مصطکی رومی سی مثقال
 زرنباد خصیة الثعلب مصری دارفلل عود هند ی خام جد وارخطائی مجرب ابریشم مقرض کل ارمنی مغمول ازهر یک دوازده
 مثقال تخم کرفس بیست مثقال زعفران شصت و شش مثقال بعد محرق کبر باورق طلا ازهر یک چهار مثقال یا قوت رمانی زمرد
 کهنه ازهر یک سه مثقال زبرجد شفاف دو مثقال روغن بلسان صبی و دو مثقال میعه سائله روغن تاراجیل ازهر یک بیست و دو
 مثقال افیمون کازرونی یکصد و پنجاه و پنج مثقال عرق بهار نارنج یک چهار یکمن تبریزی عرق بید مشک کلاب ازهر یک دویست و پنجاه
 درم عرق فتنه یکصد و بیست درم عرق کاوزبان یکصد و پنجاه درم عرق قرنفل پنجاه درم عرق دارچینی هفتاد و پنج درم نبات
 سفید یکصد و پنجاه درم عمل سفید مصفی چهار وزن ادویه طریق ساختن این دوا باین نحو است که صمغ را سوای مصطکی در
 عرق بهار کاوزبان و عرق بید مشک و کلاب بخیمانند و اندک عملی داخل کرده یکشب بگذرانند و عنبر را علیحد در عمل بگذرانند
 و همچنین مومیا ئی و قفر را جدا جدا در عمل بگذرانند و افیمون را در عرق دارچینی و عرق قرنفل و عرق فتنه بخیمانند و مشک و
 زعفران و جد و از فاد زهر را جدا جدا بگویند و بخور هر را نرم کوبیده بر روزی سنک سماق با کلاب محقق بلیغ نموده و بنجریکه در
 زیر دندان نیاید و ابریشم را نیکو مقرض نموده از پارچه نازکی بگذرانند و باقی ادویه را کوفته بخته بر روغن بلسان و روغن تاراجیل
 و میعه سائله چرب نموده و چون عمل را بقوام آورده باشند و از آتش فرود آورده اول مرتبه صمغ را در آن حل نمایند پس جواهر
 را صلیبه کرده ابریشم را داخل نمایند بعد از آن عنبر کداخته و مومیا ئی و قفر را کداخته و فاد زهر و جد و از فیمون و زعفران باین
 ترتیب که ذکر شد داخل نمایند پس ادویه چرب کرده را پس مشک انکا ورق طلا و ورق نقره پس جبه و مبالغه نمایند که
 اجزا خوب بهم مخلوط شوند و آنقدر تیر بزنند که هیچ جزوی از آن ممتاز از جزو دیگر نباشد پس در ظرف چینی کرده نگاه دارند و
 پیش از شش ماه استعمال نمایند و شربت ازین معجون از نیم دانگ تا نیم مثقال و معتاد با فیمون را تا یک مثقال نور جانز است و
 این دوا بعمود عرقها و عمل و نبات یکصد و دوازده جزو است و مزاجش گرم است در اول درجه اول و خشک است در اول درجه دوم
 می فرمایند بر عارفان قوانین ترکیب مخفی نیست که بحسب قوانین کلیه ترکیب این ترکیب مشوش است و اگر چه میر عمل فضل
 اند لیکن لازم است که عارف قوانین ترکیب باشند * افلونیای حکیم عماد الدین محمود که از جهت اعتماد بران مسمی بمحمودی
 نموده اند * صنعت آن فلل سیاه سفید الطیب قرنفل هیل بوا مصطکی رومی ریوند چینی بهیاسه اسارون بزرالبنج سفید تخم
 کرفس ورق کل سرخ افیمون دارچینی ازهر یک دو مثقال افیمون خالص زعفران ازهر یک پنج مثقال ادویه کوفته بخته بر روغن بنفشه
 بادام چرب نموده باغله وزن ادویه عمل مصفی مقوم بر شش شربت می مقل ازهر یک نخلود تاد نخلود * افلونیای دیگر منقول از طب یونانی
 * صنعت آن فلل سیاه بزرالبنج سفید ازهر یک بیست درم افیمون ده درم زعفران پنج درم سفید الطیب عاقرقرحاً افیمون ازهر یک
 دو درم چند بید شریک رم زرنباد درون عرق بی مشک خالص مروراید نامفته ازهر یک نیم درم عمل مصفی نود مثقال
 علی الرسم معجون سازند شربت یک دانگ * افلونیای دیگر صنعت آن ریوند چینی بهیاسه زرنباد عود هند ی دارچینی قرنفل آشفه
 صمغ جندی سفید الطیب حب بلسان ازهر یک دو درم خصیة الثعلب مصری بزرالبنج زعفران تخم کرفس ازهر یک

پنج درم فلفل سیاه افیون مصری از هر یک بیست درم مصطکی رومی پنج درم عاقر قرحا فریون از هر یک یک درم مشک
 ترکی نیم درم ورق طلا دانگی ورق نقره نیم درم اجزا کوفته بپخته بروغن بادام چرب کنند و با سه چند آن عمل
 صاف کف گرفته بسرشد و بعد از شش ماه بقدر قوت مزاج استعمال نمایند * افلونیای جا لینوس * صنعت آن زعفران پنج درم
 عاقر قرحا فریون سنبل الطیب از هر یک یک درم فلفل بیست درم بزرالبنج سفید هشت درم افیون یک درم با عمل مصفی سه
 وزن ادویه معجون سازند * افلونیای دیگر بعضی گفته که از تالیف شیخ الرئیس است مسکن اوجاع است و نافع است از برای قولنج
 * صنعت آن فلفل سفید بزرالبنج سفید از هر یک بیست مثقال افیون ده مثقال زعفران پنج مثقال فریون سنبل الطیب عاقر قرحا
 از هر یک یک مثقال عسل مصفی سه وزن ادویه بدستور معجون سازند * افلونیای ابن ماسر جویه جهت نزلات و اوجاع معدی
 و ریاح و قولنج با مطبوخ یا بارب به استعمال نمایند و جهت تشنج و فالج با مطبوخ جوز الطیب و جهت سرفه و ضیق النفس
 با مطبوخ زوفای خشک و جهت سنگ کرده و مثانه با آب کرفس و جهت نرف الدم جمیع اعضا با آب برک نارمشک و قد رشربش
 یک نخود است و این نسخه نیز از قرا بادین اندی صالح چلبی طبیب ابراهیم سلطان قیصر روم نقل شده * صنعت آن فلفل
 سفید افیون بزرالبنج سفید زعفران از هر یک پنج درم سنبل الطیب عاقر قرحا چند بید سترا از هر یک یک درم با عمل سفید
 بدستور مقرر معجون سازند * افلونیای کبیر منقول از قرا بادین اندی صالح چلبی بنهایت مسکن و مسکن اوجاع است
 * صنعت آن فلفل سفید بزرالبنج سفید از هر یک دو درم افیون دارچینی از هر یک یک درم نیم تخم کرفس تخم مقدونس که فطراسالیون
 است دو قوا از هر یک ثلث درمی زعفران نیم درم سنبل الطیب عاقر قرحا زرنباد از هر یک سدس درمی و پنج حبه افزیون و قسط
 فالج از هر یک یک درم اجزا را با عمل سفید مصفی بقدر حاجت معجون سازند * افلونیای تالیف مرحوم حکیم سید محمد رحیم حکیم
 پاشی منقول از خطایشان جهت دردا عصاره قولنج و تقویت باه و اعضای رئیس نافع * صنعت آن عنبر اشهب یا قوت سرخ
 مزوارید نامفته از هر یک دو مثقال مایه شتر اعرابی خصیة الثعلب مصری جلوار خطائی فادزهر حیوانی دارچینی عود قماری
 مغز چلغوزة جوزبوازعفران مازند رانی از هر یک پنج مثقال فادزهر معدنی سه مثقال فلفل سفید بزرالبنج از هر یک بیست
 مثقال افیون مازند رانی پانزده مثقال فطراسالیون چهار مثقال تخم کرفس سه مثقال سادج هندی سلیخته عاقر قرحا فریون
 از هر یک یک مثقال سنبل الطیب چهار مثقال ادویه را باروغن بلسان چرب نموده با عمل سه برادر ادویه معجون سازند
 * افلونیای حکیم صالح خان خال آن مرحوم * صنعت آن فلفل سفید بزرالبنج سفید از هر یک نه مثقال و نیم درونج عقری
 سنبل الطیب خصیة الثعلب مصری جنطیا ناقص ازرق تخم شلغم بری تخم جزر مشک ترکی خالص از هر یک دو مثقال مصطکی
 رومی طباشیر آمله منقی عنبر اشهب از هر یک یک مثقال بسباسه دانه هیل تخم بالنگوانتیمون گل کاوزبان صمغ عربی رازیانه
 دار فلفل صندل سفید بکلاب موده مغز نارچیل مقشر مغز بادام شبوین مقشر مغز پسته بهمن سرخ بهمن سفید از هر یک سه مثقال
 قرنفل هشت مثقال ورق کل سرخ دارچینی هیلانی از هر یک شش مثقال زنجبیل عاقر قرحا ج ترکی جوزبوازرنباد از هر یک
 چهار مثقال زعفران ده مثقال تخم کرفس نه مثقال حب الغار ده مثقال سادج هندی پنج مثقال افیون کازرونی هفتاد و پنج مثقال
 عسل سفید مصفی هفت صد و پنجاه مثقال کلاب چهل مثقال بدستور مقرر معجون سازند * افلونیای تالیف صد و الشریعه مولانا
 عبد الرزاق لاهیجی * صنعت آن افیون کازرونی دوازده مثقال درونج عقری مرورید ناسفته سنبل الطیب فریون فلفل
 سیاه عود قماری خام دارچینی مرجان قرمزی کهر بای شمعی ابریشم مقرض زعفران کاوزبان اسطوخودوس افیون اقریطی

تخم فرنگه مشک تخم کاهنی مقشور صندل سفید سوده هلیله میاه مقل ازرق نفل سفید انیسون رازیانه خصیه الثعلب مصري قاقله
 جوز بوا بسباسه قر نفل شقاقل مصري خولنجان بوزیدان بهمن سرخ زنجبیل طباشیر سفید مشک ترکی خالص ازهر یک یک
 مثقال ورق طلا ورق نقره ازهر یک هی عدد لاچورد مغسول سه مثقال عسل مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقور معجون سازند
 * افلونیای سفید از اختراع حکیم محمد سعید قمی از حدانی که این افلونیای را در بوا بر افلونیای حکیم میوه عماد الدین محمود و افلونیای
 حکیم احمد ترکیب نموده و چنانچه ایشان افلونیای خود را به محمودی و احمدی موسوم نموده اند او نیز افلونیای خود را به سعیدی
 موسوم نموده و جمیع منافع و خواص که معزی الیهما بجهت افلونیای خود ذکر کرده اند حکیم محمد سعید مع شی زائد از برای افلونیای
 خود آورده * صنعت آن هلیله میاه پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی پوست بلبله طباشیر سفید میوه سا لاله کشنیز خشک مقشور
 ازهر یک سه مثقال کهربای شمعی یشب سبز کل سرخ پوست زرد اترج ازهر یک دو مثقال اسطوخودوس ریونک چینی پوست پیچ
 تفاح مصطکی رومی عود قماری زعفران صندل سفید ازهر یک سه مثقال طلق محلوب یک مثقال و نیم عاقر قرحا یک مثقال دارچینی ده
 مثقال بزرالبنج سفید پنج مثقال فیون ده مثقال اجزا را کوفته بخته بودغن بادام شیرین چوب نموده با سه وزن مجموع ادویه
 عسل سفید مصفی معجون سازند و بعد از شش ماه استعمال نمایند * افلونیای تالیف میرزا محمد حکیم * صنعت آن نفل سفید بزرالبنج
 سفید انیسون زعفران ازهر یک بیست مثقال مصطکی اسطوخودوس ابویشم مقروض ازهر یک پنج مثقال مروارید ناسفته بسد کهر بایشب
 سبز یا قوت رمانی مشک تبتی جدوار خطائی ورق طلا ازهر یک دو مثقال سعد کوفی ورق نقره عود قماری خام مایه شتر اعرابی سنبل
 الطیب ساذج هندی درونج عقربی جوز بوا بسباسه کارزبان تخم بادر نجبویه کل سرخ تخم کرفس ناخواه پوست زرد بیرون اترج
 ازهر یک سه مثقال خصیه الثعلب مصري شقاقل زرنماد لمان العصاره ازهر یک چهار مثقال قر نفل دانه هیل زنجبیل دارچینی دار نفل
 اسارون زرنب بادر نجبویه خولنجان حب بلسمان پوست بیرون پسته بوزیدان اشنه ازهر یک دو مثقال عاقر قرحا فیون
 ازهر یک یک مثقال بهمن سفید تودری سرخ تودری سفید مغز نارنجیل مقشور مغز تخم خیار مغز تخم خربزه مغز پسته مغز کدو کان
 ازهر یک پنج مثقال عسل مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقور مرتب نمایند و منافی نمایند که این ترکیب نیز نهایت مشوش است
 و از قواعد کلیه ترکیب خارج * افلونیای دیگر که بجهت قولنج بی نظیر و بادها بشکنک و طبع رانرم سازد در مسکن جمیع دردها است
 و خواب آورد * صنعت آن نفل فیون بزرالبنج سفید بیروج ناخواه برک سداب فودنج زیره کرمانی چند بیل ستر حب
 الغار ازهر یک یک جزو و سقمونیای مشوی ثلث جزوی کوفته بخته بعسل مصفی سه وزن ادویه بهر شند شربتی نایک درم
 و این دوا یا زده جزوا است و مزاجش قویب با اعتدال در گرمی و سردی بلکه مائل بگرمی و خشک است در درجه سیوم
 * افلونیای دیلر قریب است با افلونیای قبل لیکن مهمل نیست و درای جید است جمیع دردها را فرو نشانک و بادها بشکنک و قولنج
 را نافع باشد * صنعت آن نفل ناخواه شونیز حب الغار چند بیل ستر زبده کرمانی فیون بزرالبنج سفید بیروج اجزا متساوی
 کوفته بخته بعسل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند * افلونیای دیگر از تالیف متأخرین به نهایت نفع و قریب است با افلونیای
 حکیم سلمان موسوی شیرازی و قلمی کوردیل که جمیع امراض را موافق است * صنعت آن بزرالبنج سفید چهار مثقال نفل
 مصطکی رومی جدوار خطائی عنبر اشهب مشک تبتی یشب سبز مروارید ناسفته یا قوت رمانی لعل بد خشکی بسد محرق
 مغسول ورق طلا عاقر قرحا فیون تخم بادر نجبویه پوست زرد اترج بهمن سفید بوزیدان کنر پوست بیرون پسته
 رچ ترکی ازهر یک دو مثقال کهربای شمعی زرنماد ورق نقره درونج عقربی بسباسه عود قماری خام ساذج هندی اسطوخودوس

قرنفل زنجبیل اسارون شامی دارچینی اشنه حب لسان خولنجان سعد کوفی قسطنجری جوز بوالسان العصار فیو خصیه
 الثعلب مصری ریوند چینی غاریقون هس سفید دارفلن سلیمه سیاه فطراسالیون مر مکی صافی میعه سا ئله ازهریک سه مثقال
 ابریشم مقروض صندل سفید سنبل الطیب تخم کرفس کل سرخ منزوع الاقماع تخم خشخاش سفید مغز نارچیل مقشومغز
 تخم خربزه ازهریک ده مثقال افیون یکصد مثقال عسل مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقروض معجون سازند شربتی ازیک نخود
 قایک انک * افلونیای دیکر ازمتاخرین * صنعت آن مروارید ناسفته کهر بای شمعی سلیمه سیاه سنبل الطیب ازهریک
 ابریشم خام ازهریک ده مثقال بسل محرق زمرده کهنه عقیق یمانی طباشیر سفید دارچینی اسارون شامی سازج هندی
 صندل سفید زرشک منقی ریوند چینی تخم فرنجشک عنبر اشهب مشک تبتي ورق طلا ورق نقره جد وارخطائی مجرب
 درونج عقربی بادرنجبویه کل کاوزبان پوست زرد اترج ازهریک دو مثقال لعل بد خشبی یا قوت رمانی ازهریک یک مثقال
 فلفل سفید چهل مثقال مصطکی بیست مثقال زعفران ده مثقال افیون چهل مثقال تخم کرفس پانزده مثقال جوز بوالسان
 خولنجان اسطوخودوس مایه شتر اعرا بی ازهریک پنج مثقال عسل مصفی سه وزن مجموع ادویه بد ستور مقروض معجون
 سازند * افلونیای دیکر ازمتاخرین * صنعت آن یا قوت سرخ رمانی یا قوت زرد یا قوت کبود لعل بد خشبی ورق کل سرخ
 سازج هندی کل کاوزبان دارچینی سیلانی تخم خرفه مقشوم صندل سرخ صندل سفید قرنفل پوست زرد اترج بهمن سرخ
 بهمن سفید درونج عقربی زرنباد شیر آمله منقی چند بیل ستر مشک توکی عنبر اشهب باد زهر حیوانی اصطهماناتی ورق
 طلا خصیه الثعلب مصری ازهریک ده مثقال مروارید ناسفته پنج مثقال سنبل الطیب پوست بیرون پخته تخم کاسنی مقشوم
 طباشیر سفید جد وارخطائی مجرب مصطکی رومی کل مختوم ورق نقره محلول ازهریک سه مثقال افیون کازرونی خالص
 دوصل و بیست و پنج مثقال زعفران هفتاد و پنج مثقال عسل مصفی شش صد و پنج مثقال کلاب پنج شیشه بد ستور مقروض معجون
 سازند و در نسخه دیکر فیروزه نیشاپوری عقیق یمانی بسل سرخ کهر بای شمعی یشم کافوری ازهریک ده مثقال داخل
 وزن عسل سه صد مثقال و نبات سفید و قند ازهریک هفتاد و پنج مثقال نیز داخل است * افلونیای دیکر از اطباء ایصفهان
 که بجهت خاقان اعظم پادشاه جمجاہ شاه سلیمان تالیف نموده اند * صنعت آن جد وار بنفش مجرب خطائی یازده درم
 مروارید ناسفته یا قوت سرخ رمانی ازهریک یک درم کهر بای شمعی مرجان قرمز باد زهر حیوانی اصطهماناتی چند بیل ستر
 ازهریک دو درم لعل بد خشبی مومیا بی دارا بنجودی کل ارمنی مغسول درونج عقربی طباشیر سفید صندل سفید صندل
 سرخ بهمن سفید بهمن سرخ کبابه چینی شب انکیز نخود الوندی مایه شتر اعرا بی سنبل الطیب لسان العصار فیو عاقر قرحا مر مکی
 صافی دارچینی آمله منقی جوز بوالسان صغار قله کبار فلفل سیاه فلفل سفید دارفلن زنجبیل اشنه سعد کوفی خولنجان تخم کرفس
 زراوند مل حرج زرنباد تودری سرخ تودری زرد حب الزلم تخم زردک بوزید ان بزرالبنج سفید بزرک کنج مقل ازرق مورنجان
 مصری شیرین انیسون شقاقل مصری تخم هلیون تخم ترب فلفل مویه تخم انجوره صمغ عربی قرنفل بهباسبه تخم بالنگور یوند چینی
 جنطیانا رومی حب الغار زراوند طویل ورق نقره فوفیون نارچیل دریائی ازهریک سه درم کل کاوزبان خصیه الثعلب
 مصری مصطکی رومی مغز بادام شیرین مقشومغز فندق مقشومغز نارچیل مقشومغز تخم خربزه ازهریک پنج درم افیون کازرونی
 بیست و پنج درم عنبر اشهب عسل سفید مصفی سه وزن مجموع ادویه بد ستور مقروض معجون سازند و گفته اند که این افلونیای نافع
 است از برای قوت باده و مقوی اعضای رئیسه است و نشاط و تقریم آورد و دفع موم است و حفظ صحت کند و نافع است از برای بارطاعون

و نافع است از برای جمیع اوجاع و آلام * افلونیای دیگر تالیف یکی از اطباء اصفهان * صنعت آن فلفل سفید بزرالبنج سفید زعفران
مصطکی رومی بهل محرق یشب سبز یا قوت رمانی مشک تبتي جد و ارخطائی مجرب لعل بد خشبی ورق طلا دانه میل بو از نجیبیل
دارچینی عود بلحان پوست بیرون پسته اسارون عنبر اشهب دار فلفل زرنب حب بلحان بادرنجبویه خولنجان ازهریک دومثقال
اسطوخودوس ابریشم مغرض مروارید ناسفته فادزهر حیوانی اصطهباناتی ازهریک نیم مثقال ورق نقره کهر بای شمعی سعد کوفی
هنبل الطیب عود قماری خام غرقی سازج هندی جوز بواتخم کرفس درونج عقربی ناختواه پوست زرد اترج بهمن سفید تودری زرد
تودری مورخ لسان العصا فیروزه ازهریک سه مثقال خصیة الشعلب مصری قرنفل زرنباد ازهریک چهار مثقال مایه شتر اعرابی
پانزده مثقال عاقر خا فر بیون ازهریک یک مثقال تریاق فاروق بیست مثقال مغز نارنجیل منقش مغز چلغوز ازهریک ده مثقال
افیون کازرونی می مثقال عسل مصفی سه وزن ادویه بد ستون مغز معجون سازند * افلونیای دیگر از اطباء کیلان * صنعت آن
فلفل سیاه هنبل الطیب زنجبیل دارچینی مرکی صافی افو بیون ازهریک ده درم زعفران سازج هندی سلیخته سیاه قرنه الطیب
اسارون زرنب خصیة الشعلب مصری چند بید ستر زراوند مل حرج عود بلحان حب بلحان لسان العصا فیروزه قماری غرقی
بخام عود الصلیب فرنج مشک اشنه حب الزلم حب القلقل تخم ملیون شیطر ج هندی آمله منقش خولنجان رازبانه مشکطرا مشیع
بادرنجبویه پوست زرد اترج مغز چلغوز کاوزبان ریون چینی ازهریک پنج درم انیسون پوست هلیله کابلی مغز بادام شیرین
مغز پسته مقش تخم کرفس شقاقل مصری مغز نارنجیل مقش بزرالبنج سفید ازهریک ده درم قرنفل جد و ارخطائی مجرب صمغ
عربی ازهریک سه درم مصطکی رومی کل ارمنی ازهریک دودرم کبابه چینی بهمن مورخ بهمن سفید شهاب انکیز ازهریک چهار
درم تودری مورخ تودری زرد طباشیر سفید مروارید ناسفته کهر بای شمعی یشب سبز بهل محرق عقیق یمانی یا قوت رمانی از
هریک سه درم زعفران بیست درم و در نسخه دیگر ده درم است عنبر اشهب دودرم مشک خالص نیک درم زر محلول نقره
محلول ازهریک یک درم افیون ده یک وزن مجموع ادویه افیون را بکلاب حل کرده باقی ادویه را آنچه صلایه گردنی است صلایه
گوده باقی ادویه را کوفته بخته بروغن بادام شیرین چرب نموده بعمل سفید مصفی سه وزن ادویه بطریق مقرر معجون سازند
و در ظرف چینی نگاه دارند و بعد از سه ماه یا بعد از ششماه استعمال نمایند شربت بی قدر نخودی تانیم دانک فرورزند * افلونیای
حکیم مومن در تحفة المؤمنین ذکر کرده و گفته که مزاجش قریب است باعتدال موافق است مزاجه بارده و حاره را * صنعت آن
بزرالبنج سفید افیون کازرونی ازهریک ده مثقال زعفران کشنیز خشک مقش ازهریک پنج مثقال هنبل سفید طباشیر سفید
هنبل الطیب درونج عقربی بمباه عود قماری سازج هندی حب بلحان عود بلحان سعد کوفی زرنب قسط بحر جرز بو
لسان العصا فیروزه فلفل سلیخته سیاه اسارون فوئل زنجبیل بهمن مورخ بهمن سفید تخم بادرنجبویه بوزیدان ازهریک دو
مثقال دارچینی کل مورخ تخم خشکاش مغز چلغوز مغز نارنجیل مقش زرنباد کل کاوزبان ازهریک سه مثقال آمله منقش در
شیرکاو پرورده هفت مثقال مشک تبتي نیم مثقال کهر بای شمعی مروارید ناسفته یا قوت رمانی لعل بد خشبی بهل محرق
مرجان قرمزی عقیق یمانی ورق طلا عنبر اشهب ازهریک یک مثقال نجوا مرزا بوسنگ ساق باکلاب صلایه نموده و باقی ادویه
را کوفته بخته بعمل مصفی سه وزن مجموع ادویه هوشته معجون سازند می فرمایند باید دانست که درین پنج شش نسخه
انضم از متاخرین رعایت قوانین کلیه ترکیب نیز نشده و باعتبار بنده خالی از مضاری نیستند * افلونیای مسمی بحفاظ الارواح
جمیع منافع افلونیای فارسیه و افلونیای حکیم عماد الدین محمود که حکیم سلیمان موسوی از معزی الیه نقل کرده از برای این افلونیای

ذکر نموده و این افلونیاز متاخرین است مؤلفش معلوم نیست * صنعت آن بزربنج سفید فلغل سفید ازهریک بیست مثقال
 شیرخشت خراسانی صندل سرخ صندل سفید دارچینی طباشیر سفید سنبل الطیب کل سرخ منزوع الاقماع تخم خشخاش سفید مغز
 پهلغوزه مغز نارچیل معشر مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه ازهریک پنج مثقال افیون زرنباد درونج عقربی کل کاو زبان بهباسبه
 عود قماری خام حب بلسان ازهریک چهار مثقال مصطکی رومی زعفران ازهریک ده مثقال ساج هندی خولنجان سعد کوفی قسط
 انجری جوز بوا عود بلسان باقشور حما سلیخته قطرا هالیون اسارون زنجبیل رازیانه انیسون تخم کرفس قرنفل ازهریک ده مثقال
 اقربیون پوست زرد آترج پوست بیرون پسته ورق نقره مشک تبیی بهمن سفید بهمن سرخ درو قو تخم بادرنجبویه بوزیدان
 ازهریک ده مثقال اجزا را کوفته بپخته بعمل سفید مصفی سه وزن ادویه سوخته معجون سازند و در نخته دیکو یا قوت سرخ
 ومانی لعل بد خشبی که برای شمعی ورق طلا عنبر اشهب ازهریک دو مثقال مروارید نا سخته یک مثقال بسمل مرجان قرمزی
 هفتیق پمانی ازهریک ده مثقال داخل است جواهر را بکلاب صلایه نموده ورق طلا ورق نقره را بعمل حل کرده عنبر را بروغن
 بلسان کداخته باقی ادویه را کوفته بپخته بدستور مقرر معجون سازند شربت می ازیک آنک تا نیم درم * افلونیاز مسجی بحافظ
 الارواح تالیف حکیم میر محمد مؤمن گفته که این افلونیاز قویب باعتدال است و موافق جمیع امزجه است * صنعت آن بزربنج
 سفید فلغل سفید ازهریک ده مثقال زعفران پنج مثقال کشنیز خشک پنج مثقال سفید دارچینی طباشیر سفید سنبل الطیب
 کل سرخ خشخاش سفید مغز چلغوزه مغز نارچیل معشر کل کاو زبان ازهریک ده مثقال زرنباد درونج عقربی بهباسبه عود قماری
 حب بلسان ساج هندی عود بلسان سعد کوفی زرنب قسط بحری جوز بوا الحان العصافیر دار فلغل سلیخته اسارون فوئل
 زنجبیل رازیانه انیسون قرنفل فریون پوست زرد آترج پوست بیرون پسته ورق نقره بهمن سرخ بهمن سفید و ج ترکی تخم
 بادرنجبویه بوزیدان ازهریک ده مثقال آمله بشیر پیورده هفتاد مثقال مشک ترکی نیم مثقال عمل سه وزن ادویه
 بدستور معجون سازند و بجهت بعضی این ادویه اضافه شده مروارید نامخته که با ازهریک ده مثقال یا قوت ومانی لعل بد خشبی
 و ورق طلا عنبر اشهب ازهریک دو مثقال بسمل مرجان قرمزی عقیق ازهریک ده مثقال * و نیز از انجمله انفس التراکیب است انفس
 التراکیب تالیف میرزا ابراهیم ولد حکیم اشرف نقل از بیاض مجربات او بخط معزی الیه قلمی نموده اند که این
 ترکیب از من است و هوای این اسم نیافتم اسم لائق این ترکیب را به سبب بسیاری منافعی که مشاهده نمودم ازین ترکیب لاسیما
 از برای اعانت بر هضم و تقویت باه و تقویت قلب و جمیع اعضای رئیس و با وجود این افعال بسیار کرم نیست و شربتش از یک
 دانک تا دو دانک و تا نیم مثقال است * صنعت آن بهباسبه قافله صغار قوفه الطیب زنجبیل یا بس دار فلغل دارچینی اسارون شامی
 ازهریک یک مثقال فلغل سفید مروارید نا سخته زعفران ریوند چینی ازهریک دو مثقال کشنیز خشک معشر شش مثقال طباشیر
 سفید پنج مثقال عصاره زرنک ده مثقال باد زهر معدنی افیون کاو زرنی ازهریک ده مثقال قافله کبار پنج مثقال قرنفل یک مثقال
 و نیم شکر سفید هفتاد مثقال من مصفی یعنی عمل مصفی هفتاد مثقال بدستور مقرر معجون سازند و اگر اضافه کرده شود باین
 معجون عنبر اشهب ورق نقره ازهریک یک مثقال ورق طلا نیم مثقال میکردد اقوی میفرمایند که اگر درین معجون بعوض
 فاد زهر معدنی حد و اخطائی کنند و ملحقات داخل نداشته باشد معجونی نفیس است فاد زهر معدنی مبطل فعل افیون است
 چه جمع میان ادویه قلبیه و افیون را جانزند داشته اند اطباء یونان و یا آنکه افیون را داخل نمایند و باقی ادویه با ملحقات
 داخل باشد * و نیز از انجمله باد مهرج است و آن معرب از باد مهره فارسی است یعنی تریاق الریح چون زهر مهره که بمعنی

ترباق الهی است و بعضی گفته اند که باد مهرج ترجمه دحمرثا است اسحق گفته که باد مهرج معجونی مبارک است بادهای غلیظه که در معده و احشا باشد تحلیل دهد و ده های کبد و طحال را بکشد و برودت رحم را به بود و حیض فرود آورد و تب ربع را سود دهد و ضیق النفس و یرقان سدی و استرخای اعضاء نفع بزرگ دارد و شیخ رئیس گفته که منافع باد مهرج دحمرثا است و منافی که برای دحمرثا ذکر کرده بعینه منافی است که اسحق از برای باد مهرج ذکر کرده * صنعت آن به نسخه اسحق زرنباد درونج عقربی افیون چند بیل ستر عاقر قرحا سلیخه سیاه هوام المجوس بزررا لبنج سفید قسط تلخ لبنی جا و شیر زعفران از هریک شش درم بزر حله هشتاد رم مروارید ناسفته با رزد مر مکی صافی از هریک دوازده درم ادویه را کوفته بپخته بعسل مصفی سه وزن ادویه مرشته معجون سازند و در نسخه شفائی هوام المجوس داخل نیمت و وزن مروارید دو درم است و وزن عمل دو وزن مجموع ادویه است و در نسخه معصومی هوام المجوس داخل است و وزن مروارید دو درم است و گفته که صاحب کامل الصنعه بعوض بارزد کند رآورده و در نسخه شیخ الرئيس فلفل دار فلفل از هریک شش درم داخل است و وزن مروارید دو درم است و نسخه شیخ الرئيس بهتر است و این در ارادر ظرف چینی نگاه دارند و بعد از ششماه استعمال نمایند و قوت این دوا تا دو سال باقی میماند شربت تادود انک * و نیز از جمله مرکباتی که اصل و عمود در آنها افیون است بر شعثا است * فصل در ذکر نسخ بر شعثا * و آن لغت هریانی است و معنی آن برء الساعه است و این اسم است که سریا نیون اطلاق کرده اند بر معجون که آن برای فیلن است و آن معروف است بافلونیای رومیه و ذکر افلونیای رومیه قبل ازین شد ولیکن افلونیای رومیه به نسخه شیخ الرئيس که هریانیون آن را بر شعثا نامیده اند و در اینجا ذکر نشد پس لازم است که در اینجا ذکر شود با تصرفاتی که بعد از جالینوس در آن کرده اند و صنعت هریک را ذکر نمائیم و بعضی اطباء بر شعثای قدیم را بافلونیای رومیه اصل یکی نمیدانند و این غلط از ایشان از راه عدم مطالعه کتب متقدمین واقع شده چه کتب متقدمین بلکه قانون شیخ الرئيس صریح است باین معنی که افلونیای رومیه بر شعثای قدیم است اگر چه شیخ بر شعثا را ذکر نکرد ولیکن نسخه افلونیای رومیه را ذکر کرده همان دوائی است که دیگران بنام بر شعثای قدیم ذکر نموده اند و شیخ داود انطاکی گفته که بر شعثا که درین زمان معروف است از تراکیب قدیمه است و اکثر اطباء بر آنند که از تراکیب ارحل الدین هیبت الله است که مشهور است بابوالبرکات طبیب که از دین یهودی اسلام آورده و سلسله اطباء قم مثل حکیم محمد سعید و حکیم محمد باقر از اولاد او است حق تعالی او را برکت داده که همیشه از اولاد او اطباء حاذق میباشند و باز شیخ داود گفته که من دیدم در کتابی که تالیف شده در خواص بر شعثا و صفات و افعال آن که این ترکیب از جالینوس است و آن مرحوم میفرماید شیخ الرئيس ابوعلی علیه الرحمة در قانون آورده که جالینوس گفته که من خواب دیدم این مرکب را که گفت من برای فیلن رومی طروسی ام و فیلن که از خلفای انبیای بنی اسرائیل بلکه از خلفای حضرت سلیمان عم است و شیخ این را باسم فلونیای رومیه ذکر کرده و بالفعل این میان اطباء مشهور به بر شعثای قدیم است و گفته که این دوا نافع است از برای بسیاری از امراض خصوص از برای قولنج و مسکن جمیع اوجاع است و بعد ازین میگوید که جالینوس حکایت کرده که دیدم در خواب برای فیلن را و گفت که من از استنماظ فیلن رومی طروسی طبیب ام و منفعت من از برای کمی است که قسمت شده باشد او را مورت به سبب شدت اوجاع مهلکه و امراض مهلکه منفعتی عظیم و نیکو هستم از برای بسیاری از اوجاع شدید عارضه و بیماری از امراض مهلکه منفعتی عظیم و از آنجمله آنکه اگر حادث شود در معای قولنج و جمعی شلید که آن رجوع را قولنج نامند پس بخورد صاحب رجوع از من یکم و تبه ساکن میگرد و رجوع او را کر بپاشا مانند مرا بکسی

که بوده باشد او را عسریول یا سنگ کرده و مثانه که اذیت رساند بآن شخص نفع میلد هم از برای او زائیل میگردانم از جاع
طحال را و نفیس انتصاب موزی و تشنج را و درد پهلو که بآنها خوف هلاک باشد اگر آشامیده شوم مرکبی را که نفیس الدم
داشته باشد یا قیالک محائل میشود میان او و موت و پرده موت او میگردم و ساکن میگردانم هر وجع را که حادث شود در اعضا
و احشا و سعال و خنا قها رفوا ق و نزله های منجید را ز سر را و گفته شده که خوردن آن بعد از فض و اسهال در صداع مرکب از خون
و خلطی بارد چون سودا و بلغم بنهایت نافع است و درد را در ساعت فرو مینشانند و این معجون نافع است از برای تشنج از شدت
وجع خوردن آن و از برای درد کوش چون خورده شود یک قهراط تا نیم دانگ و چون مقدار حبه از آن در شیرد ختران حل کرده
در کوش چکانند زائیل میگردانند درد کوش را و از بعض روایات از مخبر صادق عم چنین استنباط میشود که این دوا از ادویه
همایه یعنی منزله بطریق وحی و الهام است * صنعت آن به نسخه شیخ ابوعلی بن سینارح فلفل سفید بزرالبنج سفید از هر یک
بیست مثقال فیون ده مثقال زعفران پنج مثقال افریون سنبل الطیب عاقرقورح از هر یک یک مثقال اجزای کوفته بپخته با عسل
مصفی بقدر کفایت معجون سازند و بعد از گذشتن ششماه از ساختن این دوا استعمال نمایند شربت می مقدار نخود سی با آب گرم
بنوشند و این نسخه هفت جزو است و وزن اجزای پنجاه و هشت مثقال است و گفته که مزاجش سرد است در درجه اولی و خشک
است در درجه سوم و اجزای این دوا به نسخه شیخ رئیس مطابق است با اجزای موزی که در حدیثی فارسی وارد
شده زیرا که فاساد است بفلفل ایض و الف با فیون و زعفران و عین عاقرقورح و بابیزرالبنج و الف ثانی با فریون
و عین سنبل الطیب و شیخ داود از کتابی که تالیف شده در صفات و خواص و منافع بر شعاعی قدیم نقل کرده عبارتست در
وصف آن که صورت عبارتست از این است * انی لم ارا قطع را جود من المعجون المتخذ من الاخوين الشابين الرومي والزنجبي
و د معة الرأس المشرف و خویه و شعور السقالبه و شعرا لسطط الطیب و البارد الحار المقطع اذا جمعتها بالشراب الذي قد جمعه
الزنجور * باینکه مراد از اخوین شاپین رومی و زنجی فلفل سفید و فلفل سیاه است که تازه باشند که شهاب کنایه از تازه بودن
آنها است و میان این هر دو اخت است به حسب اسم یا به سبب آنکه هر دو ثمر یک درخت اند یا ثمود درخت اند که از یک جنس
اند یا آنکه هر دو از یک زمین خیزند که هندی و ستان باشد بلکه فی الحقیقت در اکثر هر دو یک اند یکی مقشر و یکی محبوس مقشر
رومی کنایه از سفید و زنجی کنایه از سیاه است و مراد از د معة رأس مشرف فیون است که د معة سرخششاش است که سرخششاش
مشرف است یعنی کنکرة دار و مراد از د و برادران فیون یکی افریون است باعتبار رنگ و صورت و فعل و برودت و تخیل
و بودن آن هم د معة درختی و دوم بزرالبنج است باعتبار فعل به تخمیر و تخیل بر که با فیون درین فعل بلکه در اکثر افعال
و خواص مشارکت و برادری دارد و مویهای سقالبه کنایه است از زعفران که شبیه بموی سقالبه در سرخی رنگ و شعر سبط
طیب کنایه است از سنبل الطیب و حار مقطع بارد کنایه است از عاقرقورح که مرکب القوی است از قوت حار و مقطع و از قوت
بارد و مخیره و شرابی که جمع کرده آن را زنجور عسل است و درین نسخه فلفل سیاه بر نسخه شیخ اضافه شده و شیخ داود گفته
که گمان آن است که جالینوس جمع کرده باشد این معجون را پس فرا موش شده باشد به سبب غلبت کمانی را که کتب جالینوس را
از یونانی ترجمه کرده اند یا به سبب اعراض مردم از استعمال آن چنانکه از بسیاری از مرکبات و ابوالمرکات تجدید ذکر آن
کرده باشد و به سبب انتشار و شهرت آن شده باشد و تعجب است از اطبا که چرا اندک این معجون را از جالینوس
و حال آنکه از رئیس و سرکرده قوم است و حکیم عمادالدین محمد دهمینی شیرازی در رساله انبوهیه صنعت آن را باین صفت

آورده که بشما خبر رسید باشد که در بلاد هند و برادر کوچک متشابه در شکل متعارف در مقلد میباشند یکی از ایشان پیروی حبشی و دیگر جوانی است رومی بکیر از جوان رومی مقلد اری معلوم و وزنی محمل و دراز تخم سفید کیهی که آن را خداع الرجال گویند یعنی فریب دهنده مردان مقلد اری مساری اول و از دموع جاریه از دیده میاهان مثل وزن دوی اول بعد از آنکه بیند از ندان مقلد اری که اگر آن مقلد را اضافه کنند بمثل آن مساری وزن دوی اول شود و از شعور سقالبه اگر چه در نواحی ایشان نمیرود مقلد اری که نسبت آن بمقلد ارثانی از قبیل نسبت مقلد ارثانی است باول و از وائیکه در شکبه کوسفند می نهند بودیعت و آن را حافظ الاطفال مینامند و از بیج کیهی که کیفیت آن کرم است و فعل آن در زبان انسان ضد فعل آنست در سائر بدن و از بیخی که بر آن دروغ بسته اند و خوشبوی است از هود و مقلد اری که اگر اضافه کنند و بار و ضرب کنند در پنج مساری مقلد اری اول میشود که مفروض بود و از چیزیکه نه جماد است و نه نبات و نه حیوان و مشترک است میان نبات و حیوان مقلد اری طول شهری یا موج داخله بعد از آن بودیعت نهند جمله را در ظرفی که ضیق المسام باشد و باطن آن املس و سر آنرا نیک بپوشند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربتی از یک نخود نادر و دانک و بعد از آن میکوی که مراد از دوبرادر فلغل سیاه و فلغل سفید است و از خداع الرجال بزرالبنج است چون آن عقل را میبرد آنرا خداع گفته و دموع جاری از چشم سیاهان افیون است و شعور سقالبه زعفران است و وائیکه در شکبه کوسفند می نهند تا محفوظ ماند و متاکل نشود افریون است و عرق جبلی عاقر قرحا است و اصل مکمل و بعلیه منیل الطیب است و آنچه نه جماد است و نه نبات و نه حیوان عمل است و اما وزن اول که فلغل است پس آن بیست درم است و درم که بزرالبنج است مثل اول است و سوم که افیون است ده درم که چون ده دیگر بر آن افزایند بیست میشود و چهارم که زعفران است وزن آن پنجم درم است که نسبت آن بثنائی که افیون است از قبیل نسبت افیون است با اول که فلغل باشد و چون بزرالبنج بوزن فلغل است اعتبار نکرده و باقی ادویه را وزن از هر یک یک درم است که در تضعیف اول دو میشود و در تضعیف دوم چهار و چون چهار را در پنج ضرب کنند بیست میشود این نسخه موافق نسخه شیخ رئیس است که نسخه جمهور است و صنعت پر شعشای قدیم به نسخه شیخ داود انطاکی فلغل سیاه فلغل سفید بزرالبنج سفید از هر یک بیست درم افیون ده درم زعفران هفت درم منیل الطیب لسان العصاره عاقر قرحا فریون از هر یک یک مثقال عمل مصفی سه وزن ادویه بد متور مقرر معجون سازند و درین نسخه دود و ابر نسخه شیخ رئیس زیاده شده و در وزن اجزا نیز تفاوت است و گفته که معجون مذکور معجونی عظیم النفع است و این معجون بالغ النفع است در تجفیف رطوبات غریبه باله و قطع نزلات و زکام و اصلاح امراض مزاج و بین و قلع دمه و بخار و صداع کهنه و آمدن آب از دهان و استسقا و اسهال مزمن و نزف الدم و نفث الدم و کدورت حواس و کسالت و اعیاء مقوی حواس است و نشاط می آورد و تقویت قوت مفکره میکند و نافع است از برای بهر دفع سرعت انزال می کند و دیر میکرداند انزال منی را و مسکن جمیع اوجاع است و درد دندان را ساکن میکرداند چون بروی نهند و عظیم نافع است از برای قولنج چون نیم درم آن را با آب کرم فرو برند اثر تمام باز دهد از برای تسکین وجع قولنج و متفاوت است قوت آن در افعال زمانی که قسمت کرده شود فعل آن بسوی زمان پس بدانکه گفته اند که قطع اسهال میکند در یکسال است و صداع را در یکروز و اوجاع فواصل و بخار را در یکماه و استسقا را در یکسال پس از ششماه که از ساختن آن گذشته باشد و قوتش تا بیست و یکسال باقی میماند و در شفا العاقل مقام معطور است که قوتش تا پنج سال باقی میماند و این معجون مضر است بخند زدن صغیر و نکایت ضرر میرساند بخند آوردن هودا بزودی و

مدامت آن فاسد میگرداند بدن و عقل را وسائط میگرداند اشتهای طعام را و شهوت باه را و افساد رنگ میکند و ضعیف میگرداند قوتها را و
 جائز نیست از برای اصحاب استعمال آن زیاده بر یک مرتبه در هفته و شربتش از یک نخود تا دو درم است و باید دانست که می افتد مردم
 این عصر بمهرگها و می یا بند ازان مضرتهای عظیم و غالب فساد آن درین زمان از جهت آن است که افیون و زرا البنج را در آن
 زیاده میکنند و قبل از کد شتن ششماه استعمال میکنند و هر روز ازان میخورند میفرمایند که بلکه جمله مضار آن درین زمان آن
 است که اطبا در آن و در افلونیای فارسیه تصرفات نموده اند که ترکیب آن مشوش و مضر ساخته چنانکه در ذکر افلونیای کدشت و
 بعنوان اعتیاد هر روز ازان اضعاف مضاعف از وزن شربت آن میخورند و شیخ داؤد گفته که مصلح ضرر نسخه بر شعش شراب
 ربانی جید است و حلوه های سکری و مرغ فربه و قائم مقام آن است افیون یعنی چون وقت استعمال آن بود و حاضر نباشد
 آن و حادث گردد خفقان و ساقط شود قوتها و نفس در سینه پیچیده شود و نیز قائم مقام افیون است بر شعش چون وقت اخذ افیون
 در آید و حاضر نباشد و حالات مذکوره عارض گردد و معتدنی میسازد شخص را استعمال بر شعش از استعمال قطران شاه می ایض
 و معجون عود و حب مراره و مراره بقر و اهود سلیم * بر شعشای قدیم بنسخه معمول که بهترین نسخهها است * صنعت آن فلغل
 سفید بزر البنج سفید از هر یک بیست درم افیون ده درم زعفران پنج درم عاقر قرحا فریون دار چینی سنبل الطیب از هر یک
 یک درم عمل مصفی سه وزن ادویه بدستور مقرر معجون سازند و این نسخه همان نسخه افلونیای شیخ رئیس است باضافه
 دار چینی * بر شعشای قدیم بنسخه دیگر * صنعت آن فلغل سفید بزر البنج سفید از هر یک بیست مثقال افیون ده مثقال زعفران
 پنج مثقال عاقر قرحا فریون سنبل الطیب دار چینی چند بید ستر از هر یک یک مثقال کوفته پیخته بعمل سفید خام بهر شدن و
 بعد از ششماه استعمال نمایند و این نسخه نیز همان نسخه قبل است الا آنکه چند بید ستر زیاده داخل دارد و وزن ادویه
 بجای درم مثقال است * بر شعشای قدیم بنسخه محمود بن الیاس شیرازی * صنعت آن فلغل سفید فلغل سیاه از هر یک بیست
 درم بزر البنج سفید افیون کازرونی از هر یک ده درم زعفران پنج درم فریون سنبل الطیب عاقر قرحا از هر یک یک مثقال
 کوفته پیخته بعمل مصفی یکصد و پنجاه درم معجون سازند و در ظرف چینی کرده چهار ماه در جوکند ارن پس استعمال نمایند شربتی
 یک مثقال و شاید اینکه قلمی شده مطلقا که شربتی یک مثقال هواز کاتب باشد یا از مصنف چه اکثر مردم را یک مثقال آن کشنده است
 و اگر کشد البته ضررهای عظیم میرساند پس چگونه صحیح باشد آنکه شربتی ازان یک مثقال باشد * بر شعشای قدیم منقول از ترویج الارواح
 * صنعت آن فلغل سفید افیون از هر یک هفت درم بزر البنج سفید پنج درم زعفران دو درم فریون عاقر قرحا سنبل الطیب از یک یک درم
 عمل سفید مصفی سه وزن مجموع ادویه بدستور مقرر معجون سازند و در ظرف چینی کرده در جود فن سازند و بعد از ششماه استعمال
 نمایند * بر شعشای قدیم به نسخه دیگر * صنعت آن فلغل سفید بزر البنج از هر یک بیست درم افیون ده درم زعفران پنج درم
 عاقر قرحا سنبل الطیب از هر یک یک درم افیون را در شراب حل کرده باقی ادویه را کوفته پیخته بان بهر شدن و در سایه خشک کرده
 باز موده با عمل سه وزن ادویه معجون سازند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربتی از یک نخود تا یک درم بحسب عادت
 * بر شعشای ابو البوکات به نسخه ابن جزله نافع است از برای امراض قلب و معده و امراض مراری و هودای و وواس و ما الخولیا
 و بخوابی و استسقا و ابن جزله منافع بسیار از برای این بر شعشاذ کر کرده که ذکر آن موجب تطویل است اگر ارا ده اطلاع بر آنها
 باشد در منهاج مطالعه آن نمایند * صنعت آن فلغل سفید فاشری فرنجمشک فوبزر البنج سفید از هر یک ده درم زعفران
 زراوند لویل جنتیانای رومی عنصل مشوی جد و از خطائی از هر یک چهار درم حب الغار افیون مرکبی صافی از هر یک

هفت درم عاقر قرحا سنبل الطیب سنبل رومی چند بید سترازهر یک دودرم افربون یکدرم کوفته بخته با سه وزن مجموع
ادویه عمل مصفی معجون سازند و بعد از ششماه بکار برند و در نسخه دیگر این بر شعنا مروارید ناسفته هفت درم داخل است
وزن چند بید سترازهر یک رم * بر شعنا ایوا البرکات به نسخه دیگر * صنعت آن فلفل سفید بزرالبنج سفید ازهر یک ده درم
افیون پنج مثقال چند بید سترازهر یک مثقال عود بلسان دو مثقال زعفران دو درم و نیم عاقر قرحا عود هندی سنبل الطیب زرنباد
سلیخه سیاه بهمن سرخ بهمن سفید ازهر یک یک درم خشخاش سفید نیم مثقال افربون نیم درم کوفته بخته بروغن بلسان یا
روغن زیتون چرب نموده با عمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند * بر شعنا ایوا البرکات به نسخه حکیم میر محمد مؤمن
گفته که این معجون در اکثر خواص بهتر از مشرود بطوس است و بجهت تبرع مکرر به تجربه رسیده * صنعت آن میعه سائله
مرمکی صافی فاوریوس زعفران جنطیانا ازهر یک یک مثقال طین مختوم افیون سنبل الطیب صمغ عربی چند بید سترازهر یک
سفید ازهر یک سه مثقال اقا قیا هوفاریقون فطراسالیون ازهر یک دو مثقال قصب الدریره دار شیشعان حب الغار عصاره
لحمه التیس ازهر یک پنج مثقال زراوند طویل ریوند چینی اسارون حماما جعه روغن بلسان ازهر یک سه مثقال واکو
روغن بلسان نباشد بدل آن زیت کهنه دو وزن روغن بلسان کنند و ادویه را کوفته بخته بد آن چرب نموده با دو وزن مجموع
عمل سفید مصفی معجون سازند * بر شعنا ایوا البرکات به نسخه حکیم میر محمد مؤمن منقول از تحفة المؤمنین * صنعت آن
دار فلفل سلیخه سیاه جنطیانا ازهر یک دو مثقال دار چینی سه مثقال چند بید سترازهر یک مثقال فجاج از خرزراوند طویل سنبل
الطیب زنجبیل پودنه خشک ازهر یک هفت مثقال افیون ده مثقال زعفران ده درم انیسون تخم کرفس بزرالبنج سفید ازهر یک
ده مثقال و نیم روغن بلسان یا روغن کل سرخ هر کدام که باشد ده مثقال عمل سفید مصفی بقدر کفایت بد ستور مقرر معجون
سازند * بر شعنا ایوا البرکات منقول از خط شیخ بهاء الدین طیب * صنعت آن افیون فلفل سفید ازهر یک بیست مثقال
زعفران بزرالبنج سفید ازهر یک ده مثقال افربون دو درم و نیم عاقر قرحا دو درم عمل سفید مصفی سه وزن ادویه بد ستور
مقرر معجون سازند * بر شعنا ایوا البرکات منقول از خط شیخ بهاء الدین طیب * صنعت آن سنبل الطیب فجاج از خرزراوند طویل ازهر یک
ده مثقال دار فلفل جنطیانا رومی سلیخه دار چینی چند بید سترازهر یک چهار مثقال زنجبیل پودنه خشک ازهر یک هفت
مثقال افیون پانزده مثقال عمل سه وزن ادویه کوفته بخته بروغن بلسان یا روغن کل سرخ هر کدام که باشد ده مثقال
چرب نموده با عمل بد ستور مقرر معجون سازند * و در نسخه دیگر وزن افیون ده مثقال است * بر شعنا ایوا البرکات دیگر صنعت آن
مصطکی رومی دار چینی کند ازهر یک دو مثقال فلفل سفید یک مثقال زعفران نیم مثقال افیون پنجدرم ادویه کوفته بخته
با سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند * بر شعنا ایوا البرکات دیگر صنعت آن دار فلفل جنطیانا رومی چند بید سترازهر یک
سیاه ازهر یک چهار درم سنبل الطیب زعفران فجاج از خرزراوند طویل ازهر یک ده درم افیون پانزده درم انیسون تخم کرفس
پوست بزرالبنج کرفس ازهر یک بیست درم فلفل سی درم قسطانج فواسارون ازهر یک ده درم زنجبیل پودنه خشک ازهر یک هفت
درم روغن بلسان ده درم عمل مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقرر معجون سازند و بعد از ششماه استعمال نمایند و این
مرکب با اندک تفاوتی معجون غیاثی است و معجون غیاثی در معاجین افیونی ذکر خواهد شد * بر شعنا ایوا البرکات
به نسخه دیگر گفته اند که این نسخه بهترین نسخه های بر شعنا است و بجهت دفع هموم ناسب مناب تریاق فاروق و نافع است
از برای زکام و نزلات که نه زرد اعضا و اعصاب و زحیر و اسهال و قولنج و احتیاس بول و زرد شقیقه و استسقا و درد رحم

واحتباس عیض و تقطیر بول و منافع بسیار دارد شرح آن موجب تطویل است * صنعت آن جنطیانا سلیخته دار فلغل از هر یک
 سه مثقال سنبل الطیب فقاخ از خوزراوند طویل از هر یک هفت مثقال افیون ده مثقال زعفران یک مثقال انیسون تخم کرفس
 یزرالبنج سفید اسارون از هر یک پانزده مثقال فلغل سیاه بیض و دو مثقال قسط شیرین فوة الصبغ از هر یک پانزده مثقال زنجبیل
 پودنه خشک از هر یک پنج مثقال ادویه را کوفته بمخته بروغن کل مرخ پانزده مثقال چوب کرده بعمل مصفی چهار صد و پنجاه
 مثقال بل ستور مقرر معجون هازند * بر شعنا به نسخه حکیم لطف الله شیوازی خال آن مغفور * صنعت آن فلغل سیاه یزرالبنج
 سفید از هر یک سی و هفت مثقال و نیم افیون زعفران از هر یک پانزده مثقال فر فیون عا قر قرحا سنبل الطیب از هر یک
 شش مثقال عمل سفید مصفی سه وزن ادویه عمل را بقوام آورده اول مرتبه افیون را بکلاب حل کرده پس بآبی ادویه را بآن
 هر شده معجون سازند شربت از یک قیراط تانک دانک * بر شعنا به نسخه دیگر * صنعت آن فلغل سفید دار فلغل پوست بیج انجمار از هر یک
 بیست مثقال عا قر قرحا دو مثقال و نیم سنبل الطیب زعفران از هر یک سه مثقال افیون کا زرونی هفت مثقال عمل مصفی سه وزن
 ادویه بل ستور مقرر معجون هازند * بر شعنا ابوالبرکات منقول از تحفة المؤمنین که معزی الیه قلمی نموده که مولانا ظهیر الدین فارسی
 شاگرد ابوالبرکات از حدانی میفرماید که این نسخه را از خط ابوالبرکات نقل نموده ام بهترین نسخ بر شعنا است از برای دفع
 عموم حیوانی و نباتی و جهت دوار و سرد و ظلمت بصرو صدای های کوش و زکام و نزله و لقوه و فالج و ریشه و سیلان لعاب
 از دهان و زکای قلب و قوت حافظه و دفع نسیان و کد اختن بلغم و تصغیه صوت و سهر و نباتی و سبات سهری و جهت قولنج و پیش
 و برودت معده و جگر و تفتیح مل های جگر و تقویت جگر بر طبع خون و اخلاط صالحه و جهت ربو و انواع استعقا و سستی بدن
 و کثرت عرق و بوی بدن و تقویت جماع و زیاده میکند حرارت غریزی را و زائل میکند حرارت غریبه را و کمل و تشاوب
 و تمطی را و استوخا و انواع عیار را و جهت تغذیت سنگ کرده و مثانه و اد رار بول و ریک مجتمع را متفرق و منحل و میسازد
 و جهت دفع و سواس و سوداوی و وحشت و سوء مزاج بارد و درد معده و دیر هضم شدن طعام و وجع فواد نافع و قدر شربتش
 بنهایت کثرت یک مثقال است و اقلش یک نخود صاحب سل را مقدار نخودی با آب گرم بدهند که وقت خواب بنوشد در زمان
 بارد پانزده روز و در زمان حار هر سه روز یک بار با آب گرم و بروغن بادام شیرین و نبات و حلز نمایند در مزاج خشک و معوط
 آن بمقدار حبه با آب گرم و بروغن بادام شیرین و نبات شیرین نمایند در مزاج خشک و معوط آن بمقدار حبه با آب مرزنجوش
 صاحب صداع بارد را نافع است و همچنین معوط نمایند صاحب لقوه را و در امراض حلق مقدار حبه بدن ها ن کوفته آبش را
 فرو برند و در سرفه کهنه و تازه بلغمی بعصیر مرزنجوش مقدار حبه و جهت ضیق النفس و ربو با آب زیره و اصل الموس و درد فغ
 وجع فواد و معاء با آب رطبه و اگر متعذر باشد بطبع زیره و جهت وجع سپرز بماء الورد و خل خمر و جهت درد پهلوی شراب
 اصول و جهت درد جگر با آب و عمل هرگاه از مواد بارده باشد و اگر از سده باشد با ماء الاصول و جهت مبطون با ماء الالاس
 هرگاه ضبط شکم خود نتواند کرد و جهت درد تهیگاه با آبیکه گرم شده باشد در آفتاب و در تابستان بجلاب نیم گرم و جهت
 قهای بالرز و هرگاه با آن وجع فواد باشد با آب نیم گرم و جهت قهای مرکه بمطبوخ انیسون و جهت زحیر بلعاب بزرقطونا
 نیم گرم و جهت حصاة با آب سداب یا آب برگ ترب و جهت بیماری که با آن سهر باشد بطبع خشخاش و جهت بواسیر با آب
 کند نا و جهت ثقل لسان با آب صماق بر زبان لطوخ نمایند و جهت غم بی سبب با آب کاسنی تازه یا آب لسان الثور و جهت
 تقویت باه با آب نخود مطبوخ و جهت نقرس هر روز حبه فرو روند و جهت زنیکه بزاید و نفاسش قطع نشود با آب حله و جهت

که میکه کافور بسیار خورده باشد بطبیخ عود قماري بماء الورد و جهت هم با آب حرمل و جهت کسیکه افیون خورده باشد بطبیخ
 دارچینی و جهت کسیکه او را عقرب کزیده باشد با عسل و جهت کسیکه او را افعی کزیده باشد حبه هر روز فرو برد و هر چند قوی
 کند باز بنوشد تا قوی قطع شود و علامت درین آن است که افعی کزیده وقتی که پاک شود از سم خوابش میمورد و همچنین در هر سم
 قتالی و جهت ماده در کوده بهم رسیده باشد بطبیخ نخاله و زرد و جهت حبس زیادتی خون حیض با آب سماق و جهت احتباس
 خون حیض بطبیخ عناب و مویز و جهت قولنج بطبیخ اصل السوس * صنعت آن دار فلفل دارچینی جنطیانا سلیخته چند بید ستر
 از هر یک چهار درم و در نسخه دیگر از هر یک سه مثقال است سنبل الطیب نقاح از خورزر اوند طویل از هر یک ده درم و در نسخه
 دیگر از هر یک هفت مثقال است افیون یک مثقال و یک دانك و نیم زعفران یک درم انیسون تخم کرفس بزر را لبنج سفید
 از هر یک پانزده مثقال و در نسخه دیگر افیون یک مثقال و یک دانك و نیم است انیسون پانزده مثقال فلفل سیاه بیست و دو
 مثقال و نیم قسط تلخ فو سارون از هر یک ده مثقال و نیم زنجبیل فودنج خشک از هر یک هفت درم روغن بلسان یاروغن کل سرخ
 هر کدام که باشد ده مثقال عسل سفید جیل خوشبو مصفی مقدار چهار صد و پنجاه مثقال بد ستور مقرر مرتب نمایند و
 بعد شش ماه استعمال نمایند * بر شعنا ای ابو البرکات دیگر که حکیم مؤمن در تحفة المؤمنین ذکر کرده و قلمی نموده این نسخه
 منقول است از خط ابویم که معزی الیه از خط استاد خود نواب حکیم محمد باقر بن حکیم عماد الدین محمود شیرازی نقل کرده
 و قلمی فرموده که بهترین جمیع بر شعنا است * صنعت آن بزر لبنج سفید فلفل سفید از هر یک بیست درم افیون ده درم زعفران
 پنجاه درم چند بید ستر دو مثقال عاقر قرحا سنبل الطیب عود هندی سلیخته زرنیاد بهمن سرخ بهمن سفید از هر یک دو درم
 عود بلسان چهار درم خشخاش سفید فریون از هر یک نیم مثقال روغن بلسان پنج مثقال و اگر نباشد بدل آن روغن زیتون
 گهنه کنند بد ستور مقرر با عسل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند * بر شعنا از املاى بهاء الدین طیب * صنعت آن افیون
 ده مثقال فلفل سفید بزر لبنج سفید از هر یک بیست مثقال زعفران پنج مثقال سنبل الطیب عاقر قرحا فریون از هر یک یک درم
 عسل مصفی سه وزن مجموع ادویه بد ستور مقرر مرتب نمایند * بر شعنا به نسخه دیگر * صنعت آن فلفل سیاه پنج مثقال
 بزر لبنج افیون از هر یک ده مثقال عاقر قرحا زعفران فریون سنبل الطیب از هر یک چهار مثقال عسل مصفی سه وزن ادویه
 یک ستور مقرر مرتب نمایند شربت یک مثقال فادودرم با آنچه مناسب باشد از اشره * برش از مخترعات صاحب خلاصه
 التجارب بغایت مفید است * صنعت آن مصطکی کند ر دارچینی از هر یک دو مثقال فلفل سیاه یک مثقال زعفران ربع جزوی
 افیون خالص نیم درم اجزا کوفته بخته با سه چند آن عسل مصفی بقوام بمرشند * و نیز از آن جمله بزرگ دارواست بدانکه آن
 لغت فارسی است و ترجمه آن دواء الکبیر است و این دوا از کبار ادویه اطباء فرس و مختار جمیع اطباء است در هر مرضی که
 نافع است مرا آنرا تریاق اکبر و افلونی و شلیثا شیخ رئیس گفته که منفعت این دوا بزرگ است در قولنج محمود بن الیاس
 گفته که بزرگ میباشند ملوک عجم شان این دوا را شمیمه است در اکثر افعال به تریاق فاروق و از تریاق کبار است و نافع است
 از برای درد گوش حادث از برودت و از ریاح بارده غلیظه خوردن آن * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس بزر لبنج سفید
 زعفران از هر یک یک استار افیون افیون از هر یک بیست درم سنبل الطیب لبنی از هر یک دو ستار سازج هندی قونفل
 از هر یک چهار درم فلفل سفید دو درم مروارید ناسفته نوشادر تخم سداب بری مشک تبی خالص کافور قیصوری قاقله دارچینی
 سلیخته سیاه از هر یک یک درم قسط تلخ هشت درم بزر حرمل یعنی تخم اسپند عاقر قرحا دار فلفل از هر یک چهار درم سکنج

چند بیل متروجا و شیوار هر يك دودرم زر نباد درونج عقربی روغن بلسان از هر يك هشت درم و در نسخه سربا نیه و نسخه
عجمیه مر مکی و کافور قیصوری از هر يك چهار درم داخل است ادویه خشك را کوفته بمخته صمغ را در مثلث خیسما نید و حل کرده
مجموع را بعمل کف گرفته سه وزن مجموع ادویه معجون سازند و در ظرف چینی نگاه دارند و بعد از شش ماه که کهنه شود استعمال
نمایند شربتینی مقدار بندقی با آب نیم گرم و به نسخه اصل بیست و هفت جزو است و به نسخه سربا نیه و عجمیه بیست و هشت جزو
و مزاجش گرم است در دودرجه و خشك است در او اخذ درجه سوم سید ا معیل جرجانی در ذ خیره گفته که شربتینی ازین دوا از
یک گرم است تا یک مثقال بزرك دار و به نسخه حبیبش بن الحسن * صنعت آن بزرالمنج هفیل زعفران از هر يك سه درم افیون
اغریون از هر يك ده درم سنبیل الطیب لیمبی از هر يك شش درم عروارید ناسفته نو شادر تخم سداب بری مشك تبتي قاقله دار چینی
سلیخته سیاه از هر يك نیم درم قسط تلخ زراوند طویل درونج عقربی روغن بلسان از هر يك چهار درم تخم امپند عاقر قرحا دار فلفل ساذج
هندی قورنفل از هر يك دودرم سکببج چند بیل متروجا و شیوار فلفل هفیل از هر يك یک گرم ادویه را کوفته بمخته با عمل مصفی سه وزن
ادویه معجون سازند و در ظرف چینی نگاه دارند و بعد از شش ماه شربتینی مقدار چاغوزه با آب نیم گرم تناول نمایند و قوت این دوا تا شش
سال قوی میباشد و بعد از آن میگردد ضعیف و بد آنکه تفاوت میان این نسخه و نسخه شیخ این است که درین نسخه کافور داخل
نیست و بجای زراوند و زراوند طویل است و ساذج و قورنفل درین هفت و در نسخه شیخ نیست و باقی موافق نسخه شیخ است * و نیز از آنچه
ترا کیمی که اصل و عمود در آنها افیون است بیهوشی دار وها است * بدانکه آنرا بر بی دوا ی مرقه و دوا ی مسبت نامند یعنی دوائیکه
موجب خواب بسیار سنگین طبیعی و خواب سنگین غیر طبعی گردد و این بیهوشی دار و نافع است از جهت شخصیکه خواسته باشند
که عضوی از اعضای فاسد او را قطع کنند یا جراحتی را که بشکافتند یا سل یا بطشریان کنند و امثال اینها و قتیکه او را در هوشیاری
بود داشت آن نباشد * صنعت آن افیون کازرونی بزرالمنج هفیل بیخ لفا ح چرس خالص بریان کرده زعفران اجزا متساوی کوفته
بمخته با آب جوز مائل خمیر کرده سه روز زیر برک گردان کنند پس آن را در سایه خشك کرده باز بسایند و هر شخص را
موافق مزاج و قوت و ضعف و اعتیاد به غیر و عدم اعتیاد نهایت تا یک آنک بخورانند * بیهوشی دار و دیگر که همین منفعت دارد و در رفع
بیهوشی مفرط می کند * صنعت آن افیون کازرونی بزرالمنج هفیل بیخ لفا ح جوز مائل که آنرا بهندی ده توره نامند تخم کاهو جمله
پرا بر نیم کوفته بجوشانند و از استری بپالایند پس بگیرند کنندم قدری و در آب آن مطبوخ بخیسما نند و بکنند آن تا تمام آب را
جذب کنند پس خشك کنند آن کندم را در سایه و بد متور مرتبه دوم ادویه مزبوره را بجوشانند و همان کندم را مرتبه ثانی دران
بخیسما نند و خشك کنند در سایه مکرر این عمل کنند تا پنج مرتبه پس بسایند و در شیشه نگاه دارند و بوقت حاجت یکدا نک تا دو
دانک آن را بخورانند و چون خواهند بهوش آید چند قطره سرکه انگوری در بینی آن چکانند و بد مند تا اثر آن با قصی انف
و بدماغ او رسد و بافت آید * بیهوشی دار و دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن افیون کازرونی پنج رمل خشخاش سیاه ده
درم تخم کاهو بیست درم مجموع را در سه رطل آب بجوشانند تا بیک رطل رسد پس ربع رطلی کنندم دران بخیسما نند پس بجوشانند
تا آب خشك شود پس آنرا در سایه پهن کنند تا خشك شود و در شیشه نگاه دارند و در وقت حاجت یک مثقال از آن ها آید بخورند که
بیهوش شوند * بیهوشی دار و دیگر از برای اخراج پیکان و دیگر اعمال شدیده الوجد استعمال کنند تا شخص بیهوش گردد و بعد از فراغ
چون خواهند که بهوش آید سرکه و کلاب و روغن گل مرخ و کافور و سرکه و دمت و پای او جانند و آب برف و سرکه و کلاب بخورانند
* صنعت آن بزرالمنج هفیل تخم خشخاش سیاه تخم کاهوی سیاه بیخ لفا ح تخم جوز مائل افیون از هر يك یک گرم پوست کونار تیغ نرود *

ده درم همه را در شش رطل آب بخیمانند پس بجوشانند چون به نیم رطل رطل و ربع رطل ورق القنب یاده درم چرس خالص
دران سرشته خشک ما زنگ بعد ازان هفت نوبت در شراب مقطونموده ترک کرده خشک ما زنگ پس چهار درم جوز بوا و چهار درم
زعفران هوده دران بیا میزند شربت یکلرم از برای کسیکه معتاد بافیون و بنک و مغیر نباشد که او را بیهوش گرداند و کسیکه معتاد
به مکیف و مغیر باشد زیاده بقدر طاقت او دهد * بیهوشی دار و تالیف شیخ رئیس که بهیار قوی است * صنعت آن افیون جوز ماثل
کافور بصوری از هر یک یک رطل و ورق القنب نیم رطل و مشک تبیی نیم رطل و بزرالبنج یک مثقال خربق سفید دودرم جمله را کوفته بیخته
در بول حمار ترک کرده بکن ازن تا خشک شود نکه صلایه نموده مقدار جوی در دماغ هر که بمال بیهوش گردد و چون از شیشه بیرون
آورند با مشک صلایه کنند و در خرقه محکم کنند و در وقت حاجت دماغ خود را بسره که بمالند که در وی اثر نکند * فصل در تریاق تیکه
اصل و عمود در آنها افیون است * تریاق براء الساعه از مولانا ظهیر الدین فارسی شاکرد ابو البركات که مرمر نوشته و آن مرحوم
قلمی فرموده اند از کتابیکه فقیر نقل نموده تصریح نموده بود که به نسخه خط مصنف مقابله کرده ام * صنعت آن فلفل سفید فلفل سیاه
بزرالبنج سفید از هر یک بیست مثقال افیون ده مثقال زعفران پنج مثقال فرفیون سنبل الطیب از هر یک یک مثقال عمل در وزن
ادویه بدستور مقرر مرتب نمایند و این تریاق جهت دفع موم حیوانی و نباتی و جهت دوار و سردی و بصر و دوی و آواز
کوش و زکام و نزله و لقوه و فالج و رعشه و میلان لعاب از دهان و ذکای قلب و قوت حفظ و دفع نعیان و کد اخن بلغم و صفای صوت
و جهت مهر و نباتی و سبات سهری و قولنج و پیچش و برودت معدة و جگر و کشودن سدة جگر و تقویت جگر بر طبع خون و جهت ربو
و انواع استعقا و بالجمله جمیع منافع که در بر شعنائی ابو البركات منقول از خط مولانا ظهیر الدین عماد الاسلام مذکور است دارد
و طریق استعمالش مثل بر شعنائی با آنچه استعمال توان نمود و مزاجش مائل بحار است با بیوهست غالب * تریاق براء الساعه
دیگر از مولانا ظهیر الدین عماد الاسلام فارسی ابو البركات ارحم انی که حکیم مؤمن در تحفة المؤمنین ذکر کرده و قلمی نموده که مکرر
به تجربه فقیر رسید و در خواص بهتر از مثنوی دیطوس است و جهت تب ریع مکرر به تجربه رسید * صنعت آن میعه ها نله کاذر یوس
مرصانی زعفران حرف جنطیانا از هر یک پانزده جزو طین مختوم افیون سنبل الطیب صمغ عربی چند بیدستر غاریقون شش
سفید از هر یک سه جزو و قاقیا هیو فاریقون فطرها لیون از هر یک دوجز و قصب الذریر و دارشیر شعان حب الغار عصاره الحیه التیس
از هر یک پنج جزو و زراوند طویل ریوند چینی امارون حما ما جعه روغن بلحان از هر یک دوجز و نیم عمل مصفی در وزن مجموع
ادویه بدستور معجون هازند واکور روغن بلحان نباشد بدل آن زیت عتیق کنند * اما تریاق کبیر معصی به مثنوی دیطوس و تریاق
کبیر معصی بصورتی که تریاق کبیر معصی بشلیثا به نسخ متعدده و تریاق غرزه و تریاق کبیر شیخ الرئيس و تریاق اعظم حکیم میر محمد
مومن و تریاق انفع هر چند افیون در آنها اصل و عمود نیست بلکه برای حفظ مزاج ترکیب مانده عمل که از برای حفظ ترکیب معاجین
کبار و معادن مرکبات داخل است طردا للباب د و اینجا ذکر میاید * تریاق فاروق معصی به تریاق الافاعی و تریاق اکبر و تریاق
کبیر در افعی مذکور شد و آنچه در آنها افیون داخل نیست در حرف تذکر خواهد یافت انشاء الله تعالی * تریاق کبیر معصی به مثنوی دیطوس
شیخ دارد گفته که معنی مثنوی دیطوس نجات دهنده از ضرر است یا آنکه نام ملکی از ملک روم است و بعضی گفته اند نام حکیمی است
که تالیف این مرکب نموده و در کتابی از کتب یونانی که مولف آن معلوم نموده دیده شد آنچه دلالت بر ازل دارد یعنی نام ملک
رومی است و اند روم اخس ثانی حکایت کرده که از استنباط فلیمون حکیم است و بعضی گفته اند از تالیف فیثا غورس است که یکی
از اجداد معلم اول است و چون شیوع یافت این ترکیب عظیم میداشتند یونانیون قدر آنرا تا آنکه مثقالی ازان را هفت مثقال

ملامی فروختند و همچنین بود ناظر هر شد تریاق اکبر معصومی تریاق فاروق پس آن بزرگتر از مشرودیطوس است در منافع و دفع
 موم و مشرودیطوس ثانی اوست و درین امور بزرگتر از جمیع معاجین کبار است و نزد بعضی از اطباء مشرودیطوس افضل از تریاق
 اکبر است در تفتیح هله ها و تحلیل اورام جاسیه و اورام صلبیه که در مغاصل باشد و در تحریک شهوت باه شیخ رئیس گفته که مرکب
 صناعت مشرودیطوس جلیل القدر است و نام نهاده شده با هم اورتالیفا کرد این مرکب را از ادویه مجربه بردفع سموم و بر اغراض
 دیگر بوده باشد جامع و منفعت آن از برای سموم مختلفه و اغراض مختلفه دیگر پس بود این مرکب تریاق اکبر در آن زمان پس
 اتفاق افتاد از برای اندر و ماخس ثانی که آگاه شد بر منفعت لحوم افاعی و غیر آن از ادویه فاد زهریه دیگر پس زیاده کرد در آن اقراض
 افاعی و غیر آن از ادویه اندکی بزیادتی و نقصان بعضی از ادویه پس نامید آنچه را خود در آن تصرف کرده بود تریاق اکبر و آن
 انفع است از مشرودیطوس و دیگر چیز که آن هم ما را است اما در سایر منافع کمی ندارد مشرودیطوس از تریاق اکبر بکمی معتدل
 به بلکه مشرودیطوس زیاده بر تریاق فاروق است در رفع و رجحان دارد بر آن در فواید و منافع بسیاری و طول کلام در ذکر منافع آن نمی
 نمائیم بجهت آنکه منافع این تریاق منافی است که از برای تریاق اکبر ذکر کردیم ولیکن مقدار شربت این تریاق اندکی از تریاق اکبر
 زیاده است و قوانین استعمال این تریاق مثل قوانین استعمال تریاق اکبر است ولیکن مدت گذاشتن این از برای گرفتن مزاج از ابتدای
 هاجتن تا زمان استعمال نیست مثل تریاق فاروق بلکه شش ماه است و قوت مشرودیطوس زیاده بر دوازده سال باقی نمی ماند
 و بعضی گفته اند که قوتش زیاده بر هفت سال باقی نمی ماند و شیخ رئیس گفته که مشرودیطوس قوی و فاضل است از برای حصاة کلیه
 و صنعت آن بنسخه چهارم که شیخ رئیس در قریب این قانون ذکر کرده بگویند زعفران مرصافی غار یقون هشت سفید زنجبیل دارچینی
 کنیرا از هر یک درم سنبل الطیب کند و حرف با بلی از خرمکی عود بلسان اسطوخودوس سیما لیوس قسط سفید تلخ کافیطوس قند
 علك البطم دار فلفل عصاره الحیمه التیس چند بید ستر ساج هندی میعه سائله جارشیر از هر یک هشت درم سائله سیاه فلفل سفید
 فلفل سیاه سورنجان جعد استور دیون دو قوا کلید الملك جنطیانا حب بلسان اقراض فرنیون مقل ازرق از هر یک هفت درم سداب
 در درم اشق سنبل رومی مصطکی رومی صمغ عربی فطراسا لیون قود مانا تخم پادیان از هر یک پنج درم انیسون و ج توکی موسکبینج
 اهارون از هر یک سه درم و نیم افیون غنچه کل سرخ مشکبارا مشیم از هر یک پنج درم فواتا قیا سوه سقنقرور ماهی و روبیان هیو
 غار یقون از هر یک چهار درم و نیم شراب ریحانی که نه قلریکه صمغها را در آن حل کنند عسل مجفی بقل رکفایت و در نسخه دیگر قانون
 عسل مصفی دو وزن مجموعه ادویه است بدستور تریاق فاروق معجون سازند و نگاهدارند و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربتی
 بقل ربنده با آنچه مناسب باشد از اشر به و این نسخه پنجاه و پنج جزو است سواقی اقراض فرنیون و شراب و عسل و این نسخه تمام
 ترین نسخها است و درین نسخه هیزده جزو است که در نسخه جالینوس نیست و آن غار یقون است و سورنجان و سداب یا بس و
 اشق و سکبینج و اسارون و کنیرا و اسطوخودوس و کافیطوس و اکلیل الملك و عود بلسان و مقل ازرق و فلفل سیاه و در نسخه جالینوس
 دو جزو است که درین نسخه نیست و آن بیج سوسن و نمک هند است و در نسخه شاپوریک دواست که درین نسخه نیست و آن بزر
 سداب است و وزن جنطیانا در نسخه شاپوریک درم است حکیم میر محمد مؤمن گفته که اگر بجای شراب بمرکه انکور یا مثلث
 کنند شاید و بدل ماهی سقنقرور و روبیان بوزن آن یا سه که صید کنند و میفرمایند که فقیر قرص افعی را بهتر میداند و یا مایه شتر
 اعرابی و چون حب بلسان و عود بلسان و روغن بلسان یا فت نمیشود بدل حب بلسان حب الغار نیم وزن آن و بدل عود بلسان
 و راوند عود نیم وزن آن و بدل روغن بلسان روغن بنفشه بری کرده اند و بنهایت مؤثر یافته و حکیم معصوم گفته که بعضی از اطباء

که پیروی شرع نموده اند بجای شراب عرق مخلصه و یا عرق دارچینی بکار بودند و در نسخه صاحب کامل الصناعة
و نسخه صاحب تذکره و نسخه اکثر متأخرین وزن علك البطم ده درم و بجای حرف با بلی خردل ابیض و را تینچ هشت
درم داخل است و بجای برک سد اب شش درم و بجای کل سرخ کل بنفشه است و در نسخه دیگر کل
سرخ و کل بنفشه هر دو داخل است و این اشهر است و وزن فرود و مو و سکنینج و اسارون از هر یک سه درم است و اینست
داخلند اردو صاحب تذکره گفته که صمغ را در شراب ریختنی حل سازند و یاد در سرکه مصل و یاد شراب انکوری که قدری
زعفران داشته باشد پس بنویسند و سبکه آن در نفع مثل شراب است و باید که ادویه را با سه وزن آنها عمل مصفی معجون سازند
و در نسخه دیگر وزن مجموع ادویه عمل مصفی داخل است و اجتماع است و نفع این تریاق در اقلیم سبع لیکن هر جا که
اقصر لیا لی آنجا نسبت بجای دیگر اقصر باشد و عرض آن زیاده بود پس نفع این تریاق آنجا زیاده است و اطباء هند این تریاق را
با آب کرفس میدهند و اطباء زنج و حبشه بالبن حلیب و طبای مصر و نواح آن با آب بادیان و غیر اینها بتنهائی محمود بن الیاس
شیرازی گفته که شربتی از این تریاق یک مثقال است * اقراص قونیون مستعمل در مثنو و دیطوس محلل و منقی و ملطف و مفتح احشا
است و بجهت امراض بارده اعضا و ریه نافع و باقوت تریاقیه است * صنعت آن بنسخه شیخ رئیس که در قرابادین قانون ذکر
کرده * مویزدانه بیرون آورده چهار درم دارچینی مقل ازرق اظفار الطیب اکلیل الملك سلیخه میاه سنبل رومی سعد کوفی حب
الغار از هر یک سه درم علك البطم بیست و چهار درم اذخر مکی مر مکی صافی از هر یک دوازده درم قصب الذریر نه درم زعفران
یک درم قفر الیهود دو درم و نیم و این نسخه نسخه شاپور بن مهمل است و دران قفر الیهود زیاده کرده و در نسخه مرابیون دارشیشان
دو درم و نیم زیاده برین نسخه است و در نسخه دیگر اسارون دو درم زیاده کرده و در نسخه حکیم مؤمن وزن علك البطم چهار
درم است و این صمغ است از رویا از کاتب نسخه او صمغ این اقراص را باید که در شراب و با امثال شراب بخیمه کنند و باقی ادویه
را کوفته بپخته با آب سرشته اقراص سازند و بعضی از قند ماء اجزای این اقراص را با سه وزن ادویه عمل مصفی معجون میکرده اند
مبقر مایند که اگر این مرکب را از برای جز و مثنو و دیطوس ترکیب نمایند باید که اقراص سازند بلورن عمل و اگر از برای استعمال
آن به تنهایی باشد بهتر است که با عمل مصفی سرشته معجون سازند * تریاق کبیر مصفی بصوطیرا که معروف بمخلص اکبر است
بل آنکه سوطیرا لغت یونانی است و معنی آن مخلص اکبر است و از تریاقات کبار است و از صناعت استاد ابقرط است از برای فیلجوش
ملك صوری صغری و متفق اند اطباء جمیع بلاد بر آن که این تریاقی است که مستعمل آن مصون العافیه است و جلیل النفع و عظیم
القدر و قریب النفع است بتریاق فاروق ما مری از ثابت بن قرة نقل کرده که این تریاق مستغنی میسازد شخص را از جمیع ادویه
ما صمغی خود و گفته که این مری است باید نیکو نگاهداشت و بالجمله این تریاق جامع النفع است شیخ رئیس گفته که این معجون
نافع است از برای جمیع اوجاع حادثه در دماغ و چشم و نزلات و مغیبل است خصوص از برای صرع و درار و صداع کهنه و ریشه و
انقطاع صوت و فالج و رماس و درد دندان و گفته که من مالیدم بر زبان مغلوجی بر هر دو جانب زبان او ازین تریاق پس بعل
از سه روز خلاصی یافت از آن علت و نافع است از برای درد چشم و قلع میکند بیاض چشم را چون با شیر دختران در چشم چکانند و
سودمند است از برای دردهای ریه و پهلو و مینه و دندانها چون بیاشامند باماء العسل و مانع مواد است از آن جلاب بجانب چشم و
گاهی اکتحال کرده میشود بآن بعقب قدح آب چشم پس منع میکند عود آبرو چشم و مانع حل و دث آفت است بچشم و نافع است
از برای قی الدم آشامیدن آن با آب برک بار تنک و رب عصی الراعی و از برای ریاح در معده و اوجاع آن و از برای یرقان و تصفیه

زنگ روی می نماید و میباید افکار در دینه را و زائل میگرداند علل مفاصل را و شفا دهند قروح مثانه و امراض امعا است و نافع است
 از برای مغص امعا حقنه کردن بآن و نافع است از برای اورام مثانه و امعا و قروح این اعضا و از برای اورام طحال و ادراغ و فصول کلیه
 و مثانه میکند و قوی میگرداند قضیب را و طلا کرده میشود بآن بوقضیب پس بحرکت درمی آورد شهوت باده را و شیخ گفته که حکایت
 کرد مرا کسیکه قوت رجلیت اضعیف شده بود و امر کرده بودم او را بجا لیدن مخلص اکبر بدو ذکر خود در وقت جماع گفت سواي آنکه
 قوت داد بر جماع بعد از فعل یافت لنتی عظیم و نافع است این معجون از برای اورام مفاصل و نفرس و تشنج و از برای جمیع سموم
 کزندگان و سموم مشروب و نافع است از برای حمیات عتیقه که بانهاده و رگور و زهر ماباشد و محال اورام است و اطلاق بطن میکند و سید
 اسمعیل جرجانی در ذخیره از محمد بن زکریای رازی حکایت کرده که داخل کردم درین تریاق نزد استعمال لاجور در استعمال کردم از برای
 کمینکه صداع مزمن عتیق داشت پس رفع شد صداع آن شیخ داود گفته که من نیم مثقال آنرا در آب مر با فلن که حزنیل است حل
 کردم و دادم بمسمومی که مایوس بودم از و پس در حال افاقه آن شد و استعمال کرده میشود این تریاق بعنوان آشامیدن با ماء العمل و
 طلا کردن و معوط نمودن و چشم کشیدن و استعمال کرده میشود این تریاق از برای جنام با شیر حلیم از برای استسقا با ماء العمل
 و از برای خفقان با آب رازیانه تازه و این معجون تذکیه ذهن میکند و دور میگرداند نسیان را و حفظ جنین میکند و با لجمله این
 قویاق درائی است که نظیرند او در بیشتر از ششماه که ازها ختن ارکندشته باشد استعمال نباید کرد و شربت از آن از یک گرم تا یک مثقال
 و قوتش تا هفت سال باقی است * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس که در قوا بادین قانون ذکر کرده بکیرد مرصافی سلیخه سیاه از خرمکی
 از هر یک یک اوقیه و نیم چند بید ستر فطر اسالیون که آن تخم کرفس کوهی است از هر یک پانزده مثقال تخم کرفس دوا قیه بزر
 هیه اسالیوس یک مثقال قسط سفید تلخ دارچینی اقراص اقرقو معما و میعه سائله اسارون از هر یک شش مثقال انیسون ده مثقال
 فلغل سفید دوازده مثقال دار فلغل سنبل الطیب حماما زعفران از هر یک چهار مثقال افیون ده مثقال ادویه کوفته پیخته
 با عمل کف گرفته معجون سازند و در ظرف مناسب نگاهدارند و بعد از شش ماه در وقت حاجت بکار برند و این
 نسخه هوای اقراص اقرقو معما و عمل هزده جزو است و مزاجش گرم است در یک درجه و نیم و خشک است در درجه و نیم
 و در نسخه دیگر مرصافی و سنبل الطیب داخل نیست و در نسخه جوامع سنبل الطیب مقلار پنج مثقال است * صنعت تریاق
 کبیر مسمی بموطیو به نسخه شیخ داود انطاکی چند بید ستر فطر اسالیون از هر یک پانزده مثقال تخم کرفس بستانی
 بوزن فطر اسالیون و بعضی دوا قیه گفته اند مر مکی صافی و سلیخه سیاه از خرمکی از هر یک چهارده مثقال انیسون فلغل
 سفید افیون از هر یک ده مثقال قسط سفید تلخ دارچینی اقراص اقرقو معما میعه سائله اسارون از هر یک شش مثقال حماما
 زعفران دار فلغل از هر یک چهار مثقال بزر سیاسالیوس یک مثقال سنبل الطیب هفت مثقال و در نسخه دیگر فلغل دوازده مثقال
 است و بعضی افیون را حذف کرده اند شیخ داود گفته که نزد من حذف افیون صواب نیست ولیکن اولی آن است که چهار
 مثقال باشد میفرمایند که چهار مثقال افیون حفظ ترکیب این معجون نمی تواند نمود بلکه واجب است که ده مثقال باشد
 مگر در نسخه شیخ داود که از شیخ نقل کرده که ادویه قلبیه دارد پس هر چند افیون در آن کمتر باشد بهتر است بلکه اولی آن
 است که در آن نسخه افیون نباشد اجزا نیکه شیخ داود گفته که شیخ الرئیس بوطیو افزوده ولیکن احقر را معلوم نشده که از
 کدام کتاب شیخ نقل کرده این اسم هود هندی شش مثقال مروارید ناسفته کهر با شمعینی مرجان قرمزی بریشم مقرض
 طباشیر سفید زرنب درونج عقربی بهمن مرخ بهمن سفید از هر یک چهار مثقال مشک خالص عنبر اشهب از هر یک یک مثقال یا قوت

رمانی طلای محلول نقره محلول از هریک نیم مثقال * اقراص اقروم معما مستعمل در شوطیر این آنکه بعضی گفته اند که اقروم
 بفتح همزه و ضم قاف و سکون رای مهمله و ضم قاف ثانی و سکون و او بمعنی زعفران است بلغث یونانی و معما بمعنی ثقل است
 یعنی اقراص ثقل زعفران و در یک نسخه قانون اقراص او را بمعمو بنظر رسید و در نسخه دیگر در و معمو و در نسخه از نکره
 اقراص اند و معما مرقوم شده و در اکثر نسخها اقراص اقروم معما مسطور است و این مشهور است * صنعت آن به نسخه
 شیخ الرئيس بکمونند حاما دار شیشعان قسط سفید تلخ قصب الذریر قر نفل فلغل سفید نانخواه از هریک سه مثقال دار چینی
 مصطکی رومی زعفران از هریک شش مثقال فویک مثقال سنبل الطیب سازج هندی از هریک نه مثقال مر صافی شش مثقال
 کوفته بخته با شراب ریحانی یا غیر آن از ما نعات مناسبه سرشته اقراص سازند هر قرصی یک مثقال و در سایه خشک کرده
 استعمال نمایند و این نسخه چهارده جزو است و مزاجش گرم است در اول درجه سوم و خشک است در آخر درجه دوم * اقراص
 اقروم معما به نسخه شیخ داود انطاکی گفته که بمعنی اقراص زعفران است و گفته که این اقراص نافع است از برای خفقان و
 ضعف معده و کبد و صداع کهنه و اورام باطنی و غیره و در ممکن * صنعت آن سنبل الطیب سازج هندی از هریک هفت مثقال
 دار چینی زعفران از هریک شش مثقال قسط تلخ سفید حاما دار شیشعان فلغل سفید قر نفل از هریک سه مثقال قصب الذریر
 نانخواه از هریک یک مثقال کوفته بخته با شراب ریحانی سرشته اقراص سازند هر قرصی یک مثقال و در سایه خشک نمایند
 * صنعت این قرص به نسخه ابن جزله در منهاج الادویه حاما قسط تلخ فلغل سفید دار شیشعان قصب الذریر قر نفل نانخواه
 از هریک سه مثقال کوفته بخته بمثلث سرشته اقراص ساخته در سایه خشک نمایند و در ظرف آبکینه نگاهدارند میفرمایند که
 ظن فقیر آن است که این نسخه را ابن جزله موافق نسخه شیخ الرئيس ذکر کرده و لیکن از کتاب باقی اجزای نسخه شیخ الرئيس
 ترک شده است حرف تاد و همین فصل مذکور خواهد شد * تریاق کبیر معمی بشلیثا نامیده میشود این را با بهیمه ذهیبیه جهت
 آنکه اهل از جمله ادویه عمودیه آن است و بعضی گفته اند که شلیثا بزبان یونانی بمعنی هیمة الله تع و فادزهر الاکبر است
 شیخ الرئيس گفته که این ترکیب از اطباء فوس است و ضامن شد و اند اطباء فوس از آن بهی نفع را و نیز در کتب این افغانی
 عجیبه و خواص غریبه است و گفته که من ندیدم از آن اثری کثیر مگر در کنگنه و استوخای لبنان و اما اطباء گفته اند که تریاق
 کبیر معمی بشلیثا نافع است از برای جنون و امراض بارده سوداویه و بلغمیه و فالج و صرع و سکنه و لقوه و وهواس و خیمت
 نفس و از برای ضرر فطر و نهوش و سموم و شیریکه در باطن منجمد شده باشد و از برای صداع و شقیقه و نسیمان و مالیشولیا و
 ورودت و ماغ و ریشه و خفقان و حفظ جنین میکند و نافع است از برای منع اسقاط و اوجاع رحم و ریاح آن و از برای تقطیر بول
 و از برای استرخای زبان و هزار و غم و برای اوجاع بارده مزمنه و آشامیده میشود از برای هر مرضی با آنچه لایق بآن مرض باشد
 پس از برای برد شلیل در آب خیارشیر و بعضی گفته اند که در خمر نافع است و از برای سدهای باطنی با ماء الاصول و از برای
 اوجاع رحم با آب مطبوخ انیسون و از برای اوجاع اعالی بدن با آب مرزنجوش یا ماء الاصول و از برای اطفال باروغن بنفشه این
 بود آنچه اطباء گفته اند پس شیخ رئیس گوید که نزد من این درامشوش غیر مرتب التریکیب است و مستوح خون و اخلاط و کوتاهی
 دارد در فواید و خواصیکه از برای آن ذکر کرده اند * صنعت آن به نسخه شیخ الرئيس در قوا بادین قانون مشک تبی خالص
 کافور قیصوری عنبر اشهب از هریک دو درم مروارید ناسته زعفران از هریک ده درم ورق طلا محلول ورق نقره محلول
 از هریک نیم درم حاما تخم حرمل فریون اشنان نهایی اشنه تخم کرفس تخم سب ابهر سرکین کار کوهی کبریت زرد خربق سفید

لیمبی معد کوفی مارچوبه یعنی هلیون بیخ اسفند یعنی اصل حرمی ایضاً ما میران چینی حب محلب عود بلسان هزارچشان
 سینان ازهریک دودرم فجاج ازخودسازج هندی جوزبواچند بید متر تخم جو جیو تخم کزرا ازهریک ده دودرم زرنب مصطکی زاج
 کفشکوران شونیز هرکین رو باه بیخ کبر ازهریک نیم دودرم ابریشم خام مقرض تخم شبت و یا بیخ شبت زرنباد درونج عقربی زنجبیل
 جنطیانا لسان العصافیر نمک هندی عاقر قرحا بسم محرق قفر الیهود فو بزر قوطونا ازهریک چهار دودرم قونفل سنبل الطیب اسارون
 قسط تلخ سفید سلیخه میاه قاقله کبار پرمیاوشان ازهریک هشت دودرم بسباسه ایرسا ازهریک دودرم لفاج یا بس بیست دودرم عود
 سلیخه نیم دودرم تخم رازیا نه زوفای خشک ازهریک ده دودرم صعتو فارسی صعتو خوزی ازهریک چهار دودرم باد آورد و عقده های
 نی بو میدد در دیوارها ریوند چینی ازهریک نه دودرم فلفل سفید فلفل سیاه دافلفل افیون زراوند طویل زراوند مد حرج
 بزرالبنج سفید ازهریک بیست دودرم جوز هندی دودرم و چهار دانک درمی بهار بید پوست بیخ کاسنی خشک هوم المجرس
 جعه عصاره ایرسا دارشیشعان قیصوم ازهریک مقدار یک دودرم انجودان سیاه چهار دودرم و ربع درمی اکلیل الملك چهار دودرم
 و چهار دانک درمی شعر الغول انکشت زرد یعنی اصابع صفر کشت بر کشت حلتیت طیب جاز شیر سکینج ازهریک دودرم خاک
 چهار راه چهار دودرم پس شیخ رئیس گفته که آنچه بنظر آمد از ادویه که داخل کرده شده در شلیتا و در کتاب قرا بادین اصول عجمیه
 زیاده بر آنچه در نسخه مد بورا است این ادویه است زرنب اسفند سفید ازهریک دودرم بیخ خیری آل چهار دودرم کل حنادو
 درم فرنج مشک که آن قر نفل بهستانی است چهار دودرم قرد مانا یک دودرم ریوند چینی حب بلسان عود بلسان حب الآس مصری
 کل سرخ کل مختوم حجداد و حلتیت منتن ازهریک دودرم خیر بواحه درم حب البان مقشر چهار دودرم طیار شیر سفید یک دودرم
 تخم کشوت کهر بای شمع مورده اسفوم جفت آفرید جوزا بهل مر مکی مغاث بغلادی مر ما جوز بهمن سرخ بهمن سفید ازهریک
 دودرم انیسون سه دودرم نمک طبرزد نمک طعام یعنی ملح العجین در قوطو فطر اسالیون عصاره اصل العوس عصاره غافث ازهریک
 سه دودرم پوست زرد بیرون اقوج خشک کرده عود فاوانیا ازهریک چهار دودرم کوردان پنجدرم مقناطیس شش درم قلقیال
 و آن حبق جبلی است مغز بادام تلخ مقشر ازهریک هفت دودرم ادویه خشک را کوفته بمخته عصارات و صمغ را بشراب جید
 خیسانیده حل سازند و مجموع را بعمل جید مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و در کوره اخضر یا چینی نکاهل از آن و بعد
 از ششماه استعمال نمایند شربت می مثل نخودی با آب نیم گرم * صنعت آن به نسخه دیگر که شیخ رئیس در قرا بادین قانون
 آورده و گفته که نسخه ملیح است بکیرند مشک تبی خالص جید دودرم مروارید ناهفته ده دودرم ذهب مسخول فضه مسخوله ازهریک
 نیم دودرم عنبر اشهب چهار دودرم زرنب نیم دودرم ابریشم محرق یا مقرض غیر محرق چهار دودرم بیخ هوم انجانونی یک دودرم
 مصطکی رومی نیم دودرم سازج هندی ده دودرم حب بلسان نیم دودرم بسباسه یک دودرم لفاج ده دودرم عیدان سلیخه میاه ازهریک
 پنج دودرم فلفل سفید زنجبیل بیخ شبت ازهریک چهار دودرم قسط سفید تلخ سه دودرم جوز بواحه درم جنک بید مترده درم افربون
 یک دودرم فجاج ازخودسازج هندی عاقر قرحا بسم محرق قفر الیهود فو بزر قوطونا ازهریک چهار دودرم قونفل سنبل الطیب اسارون
 زاج کفشکوران نیم دودرم انشان نبطی اخضر تخم کرفس تخم هدا ب اشنه کبریت زرد ازهریک دودرم عیدان پرمیاوشان هشت
 دودرم نمک چهار دودرم شونیز نیم دودرم صعتو فارسی چهار دودرم فوششک زرد باد آورد هفت دودرم سرکین کاکوهی دودرم تخم
 جو جیو ده دودرم اهل چهار دودرم فلفل میاه دافلفل بزرالبنج سفید ازهریک بیست دودرم عاقر قرحا چهار دودرم افیون بیست
 دودرم زراوند طویل بیست دودرم زراوند مد حرج چهار دودرم خاک چهار راه یک دودرم ریوند چینی هفت دودرم تخم زرداده درم

بنیق هندی چهار درم مغز تخم خیار چهار درم و یکد انگ درمی قفرا لیهود چهار درم کافور قیصوری خربق سفید خربق سیاه سعد
کوفی میعه سا نله ما میران چینی تخم هلیون از هر یک دو درم بد اشکان اصابع الصغر شعر الغول تخم کاسنی کشت بر کشت از هر یک دو
درم عود بلسان حب بلسان از هر یک دو درم ماء السوس ماء الشوک از هر یک یک درم حب الحلب یک درم اسفند سفید که آن
خردل سفید است دو درم عقل های کاهی که در دیوارها بوسیده باشد هفت درم سرکین رو با نیم درم پوست بیخ کبر نیم درم
هزار چشان اسفند ان از هر یک چهار درم ادویه یابس را کوفته نیمخته و آنچه خیسما نید نی باشد در شراب ریختنی خیسما نید
حل سازند مجموع ابا عسل مصفی معجون سازند و در کوه سبز لعاب اریا ظرف چینی نگاه دارند و بعد از ششماه استعمال نمایند
شرابی مقدار نخودی با مطبوخ پوست بیخ کاسنی و در نسخه دیگر پوست بیخ رازیانه بدل بیخ کاسنی است و بیخ کرفس و سعوط
اکوده میشود بان مقدار دانه کن می باب شاه انج و یا آب مرزنجوش تازه و یا آب برک چغندر * صنعت شلیتا به نسخه کامل
الصناعه بکیرند مشک تبی دو درم مروریل ناسفته ده درم ورق طلا ورق نقره از هر یک نیم درم زرنب حب بلسان از
هر یک نیم درم ابریشم مقوص چهار درم زعفران ده درم قونفل سنبل الطیب از هر یک هشت درم ابریشم یک درم حما مادودرم
مصطکی ده درم دبق ساذج هندی از هر یک ده درم بهیما سه یک درم لغاح بیست عدد قنفل سفید زنجبیل بیخ شبت از هر یک
چهار درم قسط تلخ مرصافی از هر یک هشت درم جوز بوا جند بید سترا از هر یک ده درم فرفیون دو درم فقا ح از خرتخم شبت
جنطیانا شکوفه لسان العصا فیر از هر یک چهار درم چوب پرسیا و شان قاقله هزار اسفند از هر یک هشت درم نمک هندی صنعت
فارسی از هر یک چهار درم رازیانه زوفای خشک از هر یک شش درم زاج سیاه شونیز از هر یک نیم درم اشنان نبطی اخضر تخم سد اب
تخم کرفس اشنه کبریت زرد از هر یک دو درم سرکین بکوهی باد آ و رد از هر یک هفت درم قنفل سیاه دار قنفل بزر الینج سفید افیون
از هر یک هشت درم زراوند مل حرج چهار درم ریوند چینی هفت درم زرورده درم بزرقطونا بسمل محرق از هر یک چهار
درم و دودانک قفرا لیهود چهار درم کافور قیصوری خربق سیاه خربق سفید سعد کوفی میعه سا نله ما میران چینی تخم هلیون از
هر یک دو درم اصابع صغر برک پرسیا و شان و ج ترکی تخم کاسنی کشت بر کشت از هر یک ده درم حب الحلب دو درم ماء السوس
ماء الشوک از هر یک هفت درم عقل های کاه بوسیده دیوارها هفت درم سرکین رو با نیم درم پوست بیخ کبر نیم درم هزار
چشان سپند ان از هر یک چهار درم اجز کوفته نیمخته با سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند و بعد از ششماه
استعمال نمایند شربتی مقدار نخودی * شلیتا به نسخه سیک اسمعیل در ذ خیره خواصی که شیخ از اطباء برای این معجون ذکر
کرده آورده و گفته که قطوران در گوش و بینی با آب مرزنجوش نافع است از برای صرع * صنعت آن شبک تبی خالص عنبر
اشهب کافور قیصوری حما ماحرمل فرفیون اشنان نبطی اشنه تخم سد اب احشای بقر جملی کبریت احمر کبریت اصفر خربق
سیاه لینی سعد کوفی عود هلیون حومل سفید ما میران چینی حب الحلب هزار چشان سپند ان جلوز هندی شعر الغول انکشت
زرد کشت بر کشت حلتیت طیب سکیمنج جاشیو فقا ح حنا ریوند چینی حب بلسان عود بلسان حب الآس مضری مشتوم
الملک حیر دا و د حلتیت متن کشت کبریا مورد اسفرم جفت آ فریک جو زابهل مغایث بغل ادی مرما حوز بهمن سفید از
هر یک ده درم مروریل ناسفته زعفران فقا ح از خرتخم رازیانه زوفای یابس از هر یک ده درم زر مستحوق سیم مستحوق زرین
کیاه زاج اساکفه شونیز خرق الحلب پوست بیخ کبر سلخه عود قماری خام از هر یک نیم درم ابریشم خام مقرض تخم شبت اصل
شبت زرنباد درونج عقربی زنجبیل جنطیانا رومی لسان العصا فیر نمک هندی عا قورق حابس قفرا لیهود فو بزرقطونا صنعت

فارسي صغیر خوری خاک چهار راه بیخ خیری سرخ فو نچشمک حب البان مقشر پوست زرد اترج خشک کرده فاروانیا از
 هریک چهار درم قونفل سنبل الطیب اسارون قسط تلخ پوسیا و شان قاقله از هریک هشت درم بسباسه ایوسا نقاح بید پوست
 بیخ کاسنی هوم المیوس جعله عصاره ایوسا دار شیشع ان قرد ما ناطا شیر سفید از هریک یک درم لفاح یا بس فلغل سفید فلغل سیاه
 دار فلغل افیون زراوند طویل زراوند مد حرج بزرا لبنج سفید از هریک هشت درم باد آورده عقل های کاه بوسید که در
 دیوارها می باشد حبیبی مغز بادام تلخ مقشر از هریک هفت درم انجیل ان سیاه چهار درم و ربع درمی اکلیل المملک چهار درم و
 چهار دانگ درمی خیر بوا انیسون شیخ ارمنی نمک طبرزد نمک طعام دوقو فطر اسالیون رب السوس عصاره غایت از هریک سه درم
 کوردان پنج درم حجر مقناطیس شش درم ادویه خشک را کوفته بخته و صمغ را در طلای حبیب بختیسانند و حل کرده با سه وزن
 ادویه غسل مصفی بسرشد و در ظرف چینی یا زجاجی نکهد از آن و بعد از شش ماه مقداری نخودی با آب کوم استعمال نمایند
 * اخلاط شلیقا بنسخته ابن جزله صاحب منهاج الادویه * صنعت آن مشک خالص حما ماعود بلسان افریون اشنان اخضر نبیطی
 تخم کرفس تخم سد اب اشنه کبریت زرد سرکین کارویا سرکین بزکوهی کافور خربق سفید خربق سیاه میعه سا ئله مامیران چینی
 تخم ملیون اصابع صفر پوست بیخ کاسنی حب الملحبل خردل سفید از هریک دو درم مروارید ناسفته زعفران ساج هندی دبق
 سلخته سیاه غیر مقشر جوز بواجند بید ستوفقا ح از خرتخم جرجیر زرد زرد از هریک ده درم سوده زرسوده سیم زرنب حب بلسان
 زاج کفشکرا ن شونیز سرکین رو باه پوست بیخ کمر از هریک نیم درم ابویشم خام محرق مقروض فلغل سفید زنجبیل بیخ شبت تخم شبت
 جنطیانا شکوفه لسان العصا فیر نمک هندی صغیر فارسی عاقر قرحا بندق هندی زراوند مد حرج اسفیل قفر الیهود هزارچشان
 از هریک چهار درم قونفل سنبل الطیب قسط تلخ حرمیل چوب پوسیا و شان قاقله از هریک هشت درم اصل السوس اسمان کونی که
 ایوسا است بسباسه خاک چهار راه ماء الشوک از هریک یک درم مصطکی سه درم لفاح بیست عدد تخم رازیانه زوای خشک از
 هریک شش درم فلغل سیاه دار فلغل بزرا لبنج سفید زراوند طویل افیون از هریک بیست درم اکلیل المملک چهار درم و نیم بزرا طونا
 بسید محرق از هریک دو درم و دودا یک ادویه خشک را کوفته بخته و آنچه خیسایندی باشد در مثلث بختیسانند و حل سازند و
 مجموع را با سه وزن ادویه غسل مصفی معجون سازند و بعد از شش ماه مقدار نخودی با آب بادیان یا آب مطبوخ بیخ کرفس
 بیاشامند * تریاق کبیر مسجی تریاق غرزه این تریاق تالیف حکیمی است که باسم آن معروف شد و این تریاق خلیفه و
 قائم مقام تریاق فاروق است یوحنا گفته که این تریاق نافع است از برای کزیدن جمیع جانوران سمی و باد های غلیظ
 احشا و اجاع کبیر و احشا و طحال و صرع و جنون و خفقان و لقوه و فالج و اگر بچه در شکم مادر موده باشد یا مشکل زاید
 چون یک مثقال از این تریاق فرو برد آسان زاید و جمیع امراض بارد موده ادویه و بلغمیه را منقعت دارد * صنعت آن به
 نسخه شیخ رئیس که در قرا با دین قانون ذکر کرده بکیرند حما ما مر مکی صافی سنبل هندی ساج هندی لك منقعی مغسول
 عصاره ما میثا قونفل ربونک چینی طین قیمولیا قسط سفید تلخ جنطیانا از خرمکی از هریک ده و از ده مثقال نقاح از خرمکاره
 هیو فاقسطیل اس یعنی عصاره الحیمه التیس مقل ازرق از هریک هشت مثقال عاقر قرحا دارچینی تخم رازیانه کبریت
 زرد تخم شبت کبل مالکی اسارون قرد ما نا افریون افیون ناردین اقلیطی که سنبل رومی است فقاح کوم ورد دلفی یعنی
 کل خوزره انیسون فواز هریک شش مثقال زعفران سی و شش مثقال فطر اسالیون و آن تخم کرفس کوهی است دوقو و آن تخم
 جزرا اقلیطی است و نیم قومی دوقو تخم جزربری است از هریک سه مثقال و در نسخه دیگر فقاح سنبل اقلیطی از هریک سه مثقال

داخل است کثیرا سفید تخم خشخاش سفید فلغل میا از هر یک سی مثقال ایروها یعنی اصل هوسن اسمانچونی یا نروده مثقال
لبان ابیض بزرالبنج سفید از هر یک بیست و هشت مثقال سلیخه سیاه غنچه کل سرخ منزوع الاقراع اندر و خوردن
از هر یک نه مثقال تخم مداب یک مثقال حب اترج مقشر حاق منقش از حب از هر یک دو مثقال روغن بلسم بیست و چهار
مثقال فقاخ مر و چهار مثقال ونیم عصاره ارطمیثا وارطمیثا را با ماسیا نیز برنجاسف است که آن را قیصوم بوی کوبند پوست بیخ کاهنی
از هر یک بیست مثقال برک اترج میزده مثقال صموغ و نیم کوفته در شراب صافی جید الجوه که آن را شراب اصل نامند یا
جمهوری یا مثلث یا نمین زبیب و عمل بخیماساند و حل سازند و باقی ادویه را کوفته بپخته بآن داخل کرده مجموع را با عمل
مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و در ظرفی چنانکه در تریاق فاروق ذکر شد نگاهدارند بعد از شش ماه تمام استعمال نمایند
بدستور استعمال تریاق اکبر و بعضی از اطباء قدری اشق درین تریاق داخل کرده اند و رای قومی آن است که اشق نباید
داخل نمود بجهت آنکه مضرات بعد از و این نسخه شیخ رئیس هوای عمل و شراب و اشق که بعضی اطباء داخل کرده اند
پنجاه و یک جزو مغرد و یک جزو اقراص اندر و خوردن و وزن مجموع پانصد و هفتاد و هشت مثقال و نیم است و
مزاجش گرم است در اول در درجه دوم و خشک است در آخر درجه دوم و یوحنا بن هرا بیون و اکثر متأخرین ادویه که درین
نسخه بوزن شش شش مثقال است بوزن سه مثقال و باقی را در وزن معاوی این نسخه و بعضی و رد فلی ورد باقلی
آورده اند و انیسون و فو و از خر مکی و لبان ابیض و تخم بادیان و کبریت زرد و تخم شبت و کبد مالکی و اسارون و قرد مانا
و کل سرخ و ایروها این دوازه دوا داخل نکرده نسخه صاحب اختیار است در اوزان مثل نسخه یوحنا است و از ادویه نسخه
من کور از شیخ رئیس از خر مکی و کبد مالکی و فقاخ کرم و ورد دفلی و انیسون و فو و زعفران و فطرا هالیون و در قو و لبان
و ایروها و افر بیون و فقاخ منبل اقلیطی داخل ندارد و بجای انیسون اقلیطی و تخم کرفس بر ادویه نسخه شیخ رئیس
افزوده و نسخه محمود بن الیاس شیرازی نیز در اوزان موافق نسخه یوحنا است و از ادویه نسخه شیخ رئیس از خر مکی و انیسون
و فو و کبد مالکی و فقاخ منبل اقلیطی و ریوند چینی و ایروها و لبان داخل ندارد و بجای فقاخ منبل اقلیطی انیسون و بجای ورد
دفلی ورد باقلی و بجای ریوند چینی دار چینی ذکر کرده و گفته که صموغ را در مثلث حل سازند و باقی ادویه را کوفته بپخته
به سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند و در ظرف چینی نگاهدارند و بعد از شش ماه تمام استعمال نمایند شربت
ازان تایلک مثقال بحسب حاجت بکار روند * تریاق غرزه به نسخه دیگر شیخ رئیس در قرا بادین قانون ذکر کرده حاما مر مکی
صافی از هر یک پنج اوقیه عاقر قرحا دو اوقیه و نیم از خر مکی چهار اوقیه لبنی شش اوقیه و نیم سلیخه سیاه دوازه اوقیه و نیم فو
یک نیم اوقیه زعفران دوازه اوقیه فطرا هالیون یک اوقیه و درم ایروها دو اوقیه و نیم تخم رازیانه مقل ازرق از هر یک
چهار درم و نیم لبان نه اوقیه کثیرا دوازه اوقیه عصاره هیوفا قسطیل اس یعنی عصاره الحیه التیس سه اوقیه حب اترج مقشر یک مثقال
تخم شبت کبد مالکی عیدان صفر یعنی عروق صفر که آن را بغار می زرد چوبه کوبند از هر یک دو مثقال بزرالبنج سفید یک
رطل تخم خشخاش دورطل منبل الطیب نه اوقیه مداب خشک یک اوقیه و درم حاق سه اوقیه اسارون انیسون قرد مانا
از هر یک چهار اوقیه افر بیون دو اوقیه و یک درم و نیم افر بیون دو اوقیه و نیم فلغل یک اوقیه و نیم ورق کل سرخ چهار اوقیه ساذج
هندی حب بلسم از هر یک سه اوقیه عمل بلاد در دو اوقیه و نیم لك منقش پنج اوقیه در چینی چهار اوقیه و دو اوقیه منبل الطیب
اقلیطی نه اوقیه کبریت زرد چهار اوقیه عصاره مامیثا خالص ریوند چینی قسط سفید تلخ از هر یک چهار مثقال برک اترج

پنج مثقال اقراص اند و خوردن سه مثقال روغن بلسان هفت مثقال عصا رة قيصوم یک رطل خولنجان هفت اوقیه حضض
شش اوقیه قرنفل پنج اوقیه عسل مصفی بقدر کفایت یک ستور معمول مرتب نمایند این تریاق خلطه و نایب مناب تریاق
فاروق و در جمیع منافع و همه امور مثل آن است * اقراص اند و خوردن محتاج در تریاق غرزة شیخ داود انطاکی در تذکرة
گفته که این قرص تالیف صاحب تریاق فاروق است و واقع میشود در تریاقات و معاجین کبار و نافع است از برای وسواس و قلق
و صداع حار و حکیم مؤمن گفته که مؤلف این قرص را با سم باد شاه عصر خود اند و خوردن ملک نامیده و لهذا این قرص را
توص اند و خوردن ملک خوانند و جزو اعظم تریاق غرزة و معاجین کبار است و این قرص مقوی معده و دماغ و جگر است و
دران قوت تریاقیت قوی است و بجمیع علل باردة اعضای رئیس نافع است * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس ابوعلی بن سینا که
مراقنون فر کورده بکمرند با بونۀ سرخ و با بونۀ سفید سماق انیسون مر مکی صافی از هر یک یک رمل اسارون بیست درم اشنه
تصب الذريرة عود بلسان اجزاء متساوی گرفته بخته بشراب اصلي صافی جید الجوهري یا جوهري یا نیندرزیم و عمل مصفی
یا مثلث بشویند و سه روز بکند و هر روز صبح و شام آن را برهم زنند و اگر خشک شده باشد یکی از شرابهای مذکور را
داخل کنند پس روز چهارم اقراص سازند هر قرصی بوزن یک مثقال و در سایۀ خشک کنند و نسخه شیخ داود اشنه در اصل
نسخه داخل ندارد و گفته که در نسخه دیگر کل سرخ اشنه مصطکی بوزن با بونۀ داخل است و باکی نیست با داخل کردن این
ادویه در نسخه دیگر با بونۀ سرخ با بونۀ سفید سماق انیسون مر صافی از هر یک یک رمل اسارون بیست درم اشنه تصب الذريرة
عود بلسان از هر یک سه درم است و در اکثر نسخه قانون وزن تمامی اجزاء متساوی است و قوت این اقراص تا دوسال یا قی میمانند
* تریاق کیمیا از صنعت شیخ ابوعلی است که مفرح تریاقی نیز گویند صاحب ذخیره سید اسمعیل گفته که من این تریاق را
مها ختم و آزمودم فایده بسیار مشاهده کردم دل را قوت دهد و باهرازیاده کند و دفع ضرر سموم کند و در نفع معاجین کبار
مساوی است * صنعت آن پوست ترنج جنطیانا حب بلسان مر مکی صافی عود بلسان تخم بادرنجبویه برک بادرنجبویه
تخم فونچه شک زرنیاد درونج عقری از هر یک چهار درم مشک خالص عنبر اشهب از هر یک یک مثقال کاوزبان سیاهی نیم
مثقال عود هندی بزرجر جیر تشیم شلغم تخم کند نالمان العصاره مغز حب القلقل از هر یک دو درم قسط تلخ دارچینی و ج ترکیبی
زعفران نار دین افیون افستین از هر یک سه درم فومونطر اسالیون از هر یک دو درم و نیم کافور خالص نیم مثقال ادویه را
گرفته بخته چنانکه در هم است با عسل بشویند و بعد از شش ماه و شش بیتی یک مثقال * تریاق صغیر شیخ الرئيس روح * صنعت آن
حب بلسان قسط تلخ مر جنطیانا دارچینی فلفل سفید عود هندی فطر اسالیون از هر یک یک جزو مشک خالص ثلث یکجزو
چند بیل ستور ربع جزوی یک ستور با عسل بشویند و استعمال نمایند * تریاق اعظم که حکیم میر محمد مؤمن در مقابل تریاق
کیمیا شیخ الرئيس تالیف نموده و گفته آنچه از ادویه مشتبه که در ماهیت آنها اختلاف شده بدل کردم و غیر مشتبه را بعینه
داخل نمودم و بدل قرص افعی قرص حلال داخل کردم چه تصریح نموده اند که لکوم باعث فساد ترکیب است و حرمت
لحم افعی بی شفا است و چون جل وارد همه ابواب بهترازان است و فاد زهر معدنی که عبارت از حجر الهم باشد در جمیع
خواص اولی ازان و فیروزه و نارچیل بخوری در رفع سموم اقوی است لهذا اقراص حلال را از اجزای فیروزه ترتیب دادم
* بن این صنعت جل و اخطائی اعلی یازده مثقال فاد زهر چهارده مثقال نارچیل بیست و سه مثقال فیروزه نیشاپوری و مثقال که
مجموع ترکیب سی مثقال باشد و عداد و به چهار با مثلی بشویند * و قرص اند و خوردن با این نسخه ترکیب دادم دارشیمان

قصب الذريرة اسارون عود بلسان جعد و سلیخه مصطکی بیخ سنبل که خواست از هریک یک مثقال و نیم نقاح از خور عقرا
 از هریک سه مثقال دارچینی حما ما مر صاف شش مثقال اقحوان پنج مثقال سنبل الطیب چهار مثقال با مثلث قرض سازند و
 مجموع این ترکیب چهل و پنج مثقال است و عد داد و ده پانزده * قرص اسفیل با این صفت ترکیب داد م پیا ز عنصل یعنی
 مشوی مجفف در جزر آرد کوسنه یک جزو با مثلث سرشته اقراص سازند اما ادویه غیر مشته فلفل سیاه افیون خشک کهنه
 قرص اند در خورون از هریک بیست و چهار مثقال قرص اسفیل چهل و هشت مثقال قرص حلال سی مثقال کل سرخ بزر الشیم
 بوی اسفور دیون بیخ سوسن اسما لچونی غاریقون سفید رب السوس دارچینی از هریک دوازده مثقال زعفران زنجبیل ریوند
 چینی اسطوخودوس قسط تلخ دار فلفل مشکطرا مشیم کش رفقاح از خور فطراسا لیون صمغ البطم سلیخه سنبل الطیب جعد و حب
 الغار از هریک شش مثقال میعه سائله همیسا لیوس مقشر حرف نانخو اوار دین سا ذج جنطیاناراز یانه و ج صمغ عربی فرد مانا
 انیسون فوکه بیخ سنبل جبلی مو که ریشه را لا است اقا قیا سکینج عود مصطکی از هریک چهار مثقال بیخ کمر دو قوتنه مقل ازرق
 جاشیر قنطور یون دقیق زراوند طویل از هریک دو مثقال اما ادویه که بدل او داخل ترکیب نمود بادرنجبویه بدل بنطافن اسارون
 بدل فرا هیون بوزیدان چهار مثقال بدل کاذ ریوس انستین چهار مثقال بدل کافیطوس طین د اغستانی بدل طین مختوم
 شونیز یا بس بدل حما ما سعد بدل حب بلسان تخم مخلصه بدل هور فاریقون شب یمانی بدل قلقل یس محرق است * اما ادویه
 که بدل او را اولی دانسته داخل نمودم زیوه کرمانی بدل فلفل سفید روغن ترب بدل روغن بلسان بز و چند قوت قابل بز کرفس
 حاشا بدل افتمون عصاره ثیل که بترکی پیلان اودی نامند بدل عصاره لحیه التیس هو میانی بدل قفر صمغ کوه پر که حلیمت طیب
 است بدل چند درونج عقربی بدل سورنجان زراوند مد حرج بدل اشق زرنیاد بدل عود بلسان مجموع ادویه با قرص هفتاد
 است و وزن آن پانصد و شش مثقال است * و اما طریق ساختن آن آنست که عمل کف گرفته بقدر دوزن ادویه با دوزن مثلث
 بقوام آورند صمغ و افیون را در مثلث حل کرده بآن بمرشند تا چهل روز صمغ و شام بوزی خاکستر کرم کذا شته تاسه صد شمارده روز
 بوزم زنند و چون بقوام بلند شود و نتوانند بوزم زد بجهت رقت قوام بقدر احتیاج آب انکور بر روی خاکستر کرم بشورد او دهند پس
 در ظرفی کوره تانه ماهه اقل سر آن را نبایل کشود و استعمال آن بعد از یکسال جائز است و اگر ادویه را با عمل کف گرفته سرشته
 مثلث را بدل آن قوام آوردن اضافه نمایند درین وقت محتاج باد خال آب انکور جهت ترقیق قوام نخواهد شد * اما طریق استعمال
 آن بد ستور تریاق کبیر باید در هر موضعی با ادویه موافق آن بد دهند بهتر است و الا بتنهائی نیر اثر از آن ظاهر نمیکرد و نوشته که این
 ترکیب در جمیع امور قوی تر و سریع الاثر تر از تریاق قدما است و در دفع سم بیش مجرب است بخلاف زمان معروف و در امراض
 متضاده به تجربه رسید و در دفع سم افعی و هوام و سموم نباتی و معدنی و سگ دیوانه کزیده عجیب الاثر است و قد رشر بتش از یک دانک
 قایک مثقال است با ادویه مناسبه و ضماد آن بر موضع کزیده هوام رافع الم آن و مانع ورم عضور انتشار سموم است بمانع اعضا * تریاق
 الاسنان درد دندان که از طوبوت بود و ریختن نولات در حلق و سینه باشد نافع است و فائده دهد هرگاه قندی بر دندان دردناک
 بکند آنرا در لحظه در دسا کن کند * صنعت آن چند بیل ستر حلیمت فلفل زنجبیل میعه سائله افیون از هریک جزوی همه مساوی
 چنانکه رسم است کوفته بمخته با غسل بمرشند و بهنگام حاجت مقل از نخودی بخورند و نیز بر دندان کن کنند * تریاق ا نفع دافع
 مضرت جمیع زهرها است و قولنج و فالج و لقوه و استرخا و اختلاف اخلاط رده و اورام جاسیه را و جاع معده را نافع و چشم را روشن
 کند و مقوی باه و مغتبت حصاة و رمل هودازی را نیکو باشد * صنعت آن فلفل سفید فرنجمشک فاش از هریک ده درم افیون حب

الحار از هر یک هفت درم جنطیا نارومی نو فیون عاقر قرحا از هر یک دو درم جنک بیل ستریک رم کوفته بپخته بروغن بلسان
 چرب نموده با هم وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند و در جوی نهند و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت ازین
 تریاق بوزن یک انگ مثقال است * تریاق العوض سک دیوانه کزیده را نافع بود منقول از خلاصه التجارب و از اختراعات صاحب
 آن * صنعت آن چند بیل ستر چشم سرطان بچهناک سیاب کشته از هر یک یک جز و زرنج کشته پنیر مایه سک پنیر مایه آه و سرطان
 محرق فلغل قرنفل دارچینی مشک از هر یک دو جز و جنطیا ناکر سک دیوانه از هر یک شش جز و زعفران یک دانگ و نیم افیون عشر
 جمله ذرا ریج دست و پا انداخته بیست عدد ماش مقشر مقابل وزن آن خاک لانه حسن کد و دو برابر مجموع نخست
 زرا ریج را با ماش و افیون و قرنفل و زعفران و دارچینی و جنک بیل ستر نیکو بکوبند و نرم بپزند و خاک لانه حسن کد و را در آب
 حل کرده یک شب نگاهدارند تا ته نشین گردد صبح صاف آن را کوفته ادویه را با آن خمیر کنند پس سیاب کشته و بچهناک و فلغل
 و مشک را با هم بکوبند و نرم بپزند و با آن بمرشند انگاه پنیر مایه و سرطان محرق و جگر سک و جنطیا نار چشم سرطان را با هم بکوبند
 و نرم به پزند و آب مذکور بمرشند پس جمله را با هم دق و سحق نیکو بمانند انگاه خشک نموده با زبکوبند و با خون بزمار
 مغز بمرشند و قرصها ساخته در سایه خشک نمایند شربت یک مثقال با خمر عنبی یا آب یا شیر کاک و تازه دوشیده یا تنهابل و ن چیز
 و باید که بعد از چهل روز که از ساختن آن گذشته باشد استعمال نمایند * و نیز از جمله مرکباتی که اصل و عمود در آنها افیون
 است تفاحه مصنوعه و تفاحه منومه است * تفاحه مصنوعه مغزی است از برای صداع حادث از برودت چون دایم ببویند آن را
 * صنعت آن افیون زعفران افریون مشک ترکی با آب مرزنجوش سرشته بشکل تفاحی ساخته دایم ببویند و غرض ازین
 تفاحه تخنیر و تسکین درد است و اگر برای بعضی بحسب حال و مزاج غنیمت نیز اضافه نمایند خوب است * تفاحه منومه مستعمل
 در سهو مغرط و در آلام * صنعت آن به نسخه ابن نوح قمری افیون پوست بیج بیروح آرد جوزعفران صمغ عربی از مجموع
 تفاحه ساخته دایم ببویند * تفاحه منومه محمل بن زکریا * صنعت آن مبعده سائله انیسون پوست بیج لفاح زعفران از مجموع
 تفاحه ساخته دایم ببویند که خواب می آورد و مسکن آلام است * تفاحه منومه ابن زهر * صنعت آن افیون جوز مائل پوست بیج
 لفاح زعفران شیلیم مرصافی آقحوان صمغ عربی آرد جوازهریک جزوی کوفته بپخته با آب نیلوفر سرشته تفاحه ساخته دایم ببویند
 که خواب می آورد * تنزوحار نافع جهت درد مفاصل بار دوا ما در مفاصل حار با دویه بازده استعمال میتوان کرد * صنعت آن
 لبان ذکرسورنجان مرزنجوش کل خطمی اکلیل الملک از هر یک ده مثقال خورنجان شیاف مامیثا مغاث بغلادی آرد جوازهریک
 پنجه مثقال پوست بیج لفاح زعفران افیون از هر یک دو مثقال کوفته بپخته با آب برک حنا سرشته اقراص سازند * جوارش طباشیر
 افیونی تب و امهال صغراوی را نافع باشد و تشنگی به نشاند * صنعت آن طباشیر سفید حب الاس کل سرخ از هر یک ده درم
 تخم حماض صمغ عربی از هر یک هفت درم خرنوب شامی کلنار سماق عصارة الحیمه التیس از هر یک شش درم زعفران افیون
 از هر یک دو درم کوفته بپخته بشراب سمب شیرین بمرشند شربت سه درم و در نسخه شفای خرنوب بیست درم است
 * جوارش عاج افیونی که معین بر حمل است * صنعت آن نشاره عاج مبعده سائله مصطکی سنبل الطیب دارچینی از هر یک پنج
 مثقال پوست زردا تریج سعد کوفی عود قماری خام نار مشک قرنفل از هر یک چهار مثقال عود الصلیب کل سرخ سازند افیون
 مصری از هر یک ده مثقال عنبر اشهب مشک خالص از هر یک نیم مثقال نبات هفیک بوا بر تمام ادویه عمل دو برابر ادویه بطریق
 مقرر جوارش سازند شربت از یک مثقال تا دو مثقال * فصل در ذکر حبوبی که اصل و عمود و جزو اعظم در آنها افیون است

* حب افیون با مضحکات که بدل افیون استعمال کرده میشود * صنعت آن افیون کازرونی یک مثقال زعفران فلغل سفید قرنفل
از هر یک نیم مثقال عاقرقره حامصطکی رومی چند بیل ستر سنبل الطیب از هر یک ربع مثقالی فوفیون یک قیرا ط افیون را
در کلاب حل کرده باقی ادویه را کوفته بپخته با ن بمرشند و حبوب سازند هر حبی بقدر فلغلی شربتی از برای غیر معتاد
با افیون یک حب و از برای معتاد بمقدار افیون معتاد * حب افیون نافع از برای اسهال معده و حبیب رطوبت حائل
میان غذا و جرم معده * صنعت آن افیون سندروس مرکی صافی زعفران اجزا متساوی کوفته بپخته حبوب سازند هر حبی
بقدر نخودی شربتی یک حب تا دو حب * حب افیون که اکثر اوقات چهار نیکو باد شاه هند وستان میل میکردند نافع از برای ضعف
معده و تقویت اعضاء ریه و حلت ذهن و تصفیه خواس و ضرر افیون را دور میکردند و تفریح می آورد و اسهال منی
میکند و مقوی باه است * صنعت آن افیون صاف کرده خالص شش مثقال زعفران دو مثقال مصطکی رومی و ثلث مثقال
عنبر اشب یک مثقال و ربع مثقالی عود غوقی خام دارچینی از هر یک دو ثلث مثقال چند بیل ستر ثلث مثقالی فلغل سیاه نیم
مثقال پوست بیرون پسته پوست زود اترج از هر یک یک مثقال و سلس مثقالی اجزا کوفته بپخته با کلاب مرشته حبوب
سازند هر حبی بقدر نخودی و فلغلی شربتی یک حب تا سه حب * حب افیون دیگر که در ساعت شکم بندد * صنعت آن افیون
یک گرم افاقیه دو گرم کل کوسماق حب الالم از هر یک چهار گرم کوفته بپخته با بیکه در آن صمغ عربی خیسانیده باشند سرشته
حبوب سازند شربتی نیم مثقال * حب افیون دیگر که اسهال الدم باز دارد * صنعت آن مازو کزمازج افیون مساوی
کوفته بپخته با آب برک بارتنگ مرشته حبوب سازند و اگر پوست بیخ انجبار و بک و کهر با اضافه نمایند نیز خوب و اقوی است
* حب افیون دیگر که اسهال بلغمی باز دارد * صنعت آن مرکی صافی از خرمکی چند بیل ستر افیون مساوی الوزن
کوفته بپخته با آب خالص سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر فلغلی شربتی از یک حب تا سه حب * حب افیون دیگر که اسهال
بواسیری باز دارد * صنعت آن افیون مصری حضض مکی صمغ عربی مقل ازرق نشاسته عصا و لویه التیس از هر یک یک مثقال
کوفته بپخته بزوده تخم مرغ مرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتی سه حب فرو بزنند و از عقیق آن آب برک بارتنگ
شیره زیوه کرمانی مد بر آب عناب بریان که تودری و تخم شربتی و بارتنگ کوفته از هر یک یک انگ بران پاشیده باشند بنوشند
* حب افیون دیگر که اسهال رطوبی را باز دارد * صنعت آن افیون بزوالبنج سنگ روس کند رذ کوزعفران اجزا مساوی
کوفته بپخته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتی دو حب * حب افیون دیگر که اسهال رطوبی را نافع و حابس بطن است
* صنعت آن افیون مصری چند بیل ستر مرکی اجزا کوفته بپخته حبوب سازند هر حبی بقدر ماش و نصف ماش کاملین را
بر آب ماش و اطفال را نصف ماش * حب افیون دیگر که اسهال اطغال و غیر اطغال که از نزل باشد نافع است * صنعت آن
جوز بوا یک عدد میان آنرا خالی کرده افیون مصری یا کازرونی پود کرده را بر چهار چرخ جوی بند نمایند و بپیمود کوفته در
زبوتاش بریان نمایند پس بر آورده ضمیر را چک اکرده مجموعه را در ها و ن هکی نوم بسایند و حبهای بسیار کوچک بمقدار
کشنیز و فلغلی سازند شربتی اطغال را یک حب و جوان را دو حب تا سه حب و اگر از آن اقوی خواهند آن جوز افیون
پود کرده را در جوف انار خامی که جو خا آنرا خالی کرده باشند با یک عدد دمازوی سبز کدشته بپیمود بکوند و بریان کرده
حبوب سازند و اگر اطراف جوز و ماز و زیوه کرمانی و یاز بیه سبز نمایند و بعد بریان شدن و دور کردن خمیرا نار را با انچه
در آن است نرم سائید با آب برک بارتنگ سرشته حبوب سازند بهتر و اقوی است * حب افیون دیگر که اسهال رطوبی مزمن و بواسیری

زانافع بود * صنعت آن سماق منقی کشنیز خشک بریان صندل سفید سوخته زعفران کبر با ازهر یک يك ماشه افیون خالص زرن
 يك ماش ادویه کوفته پیخته بآب سرشته حبوب سازند هر حبی بقل رنخودی و فلغلای شربتی اطفال وضعیف المزاجان را یک
 حب کوچک و جوانان واقویار یک حب کلان و معتادین بافیون را دو حب تا سه و اگر دوماشه حضض هندی اضافه نمایند
 یک نیمت * حب افیونی که بروز مقعد را نافع باشد * صنعت آن افیون مصری حضض مکي ازهر یک ربع دانگ مقل ازرق
 یک نخود کوفته پیخته بآب صمغ عربی حل کرده فرو بزنند و از عقیق آن آب برک بارتک و آب برک کنند تا آب برک خورده بنوشند
 * حب بل افیونی حکیم عمادالدین محمود حمینی شیرازی * صنعت آن زرنبا د رونج عقری مصطکی سنبل الطیب دانه
 هیل بودار چینی زعفران تخم کرفس ازهر یک دو مثقال اما ررون يك مثقال زرنبا سا ذج هندی سعد کوفی کبابه چینی زنجبیل
 افیون ازهر یک سه مثقال جوز بوا بسما سه ازهر یک دو مثقال و نیم کوفته پیخته بکلاب سرشته و دران کلاب قدری صمغ حل نمایند
 که حبوب بسته شود هر حبی مقل رنخودی و هر روز ازین حبوب بمقدار معتاد افیون بخورند * حب بل افیون دیگر بنسخه
 حکیم عمادالدین محمود قریب بنسخه قبل * صنعت آن زرنبا د امارون درونج عقری زعفران زرنبا سنبل الطیب سعد کوفی
 سا ذج هندی کبابه چینی زنجبیل پوست بیخ کرفس ازهر یک سه مثقال دانه هیل بودار چینی قرنفل فلغل دارفلغل مصطکی اشبه
 ازهر یک پنج مثقال جوز بوا بسما سه افیون ازهر یک ده مثقال افیون و زعفران را بکلاب حل کرده یا قی ادویه را کوفته پیخته بآن
 سرشته حبوب سازند * حب بل افیون دیگر از طبای هندی نافع از برای ترک افیون و از برای درد هومزن و غیر مزمن و در
 هر بارد و بجهت امراض بارده و حار و حمیات مزمنه و نائیه و در حمیات نائیه قبل از وقت نوبت باید داد و بجهت تسکین
 وجع قولنج مجرب است و مداومت بآن بعمر طبیعی میرساند و حافظ صحت است * صنعت آن تخم جوز مائل دوازده درم
 ریوند چینی هشت درم زعفران افیون زنجبیل صمغ عربی ازهر یک دو درم افیون و زعفران و صمغ را در آب حل کرده باقی ادویه
 را کوفته پیخته بان سرشته حبوب سازند هر حبی بقل رنخودی شربتی یک حب * حب بل افیون بجهت دفع عادت خوردن افیون
 * صنعت آن کچله جوز بوا بسما سه ازهر یک پنج مثقال تخم حرمه ده مثقال جوز مائل افیون ازهر یک دو مثقال کوفته پیخته بروغن
 کر سنه بریان نموده حبوب سازند غل اشیر برنج با قند بخورند و بعد از دوهفته رفع خوردن افیون میشود طبیعت قوت
 میگیرد و مقدر شربتی قلمی نموده ظاهر بمقل را افیون معتاد باید خوردن * و نیز از انجمله حبوب جد و ازیمت که اصل و
 عمود و جزو اعظم در آنها افیون است و جد و از بجهت اصلاح آنست * حب جد و از بل افیون * صنعت آن جد و از خطائی مجرب
 دو مثقال فلغل سیاه بزرالبنج سفید ازهر یک هشت مثقال سنبل الطیب زرنبا د تخم کرفس بری عود قماری در چینی ریوند چینی
 ازهر یک ده مثقال زعفران پنج مثقال فریون عاقر قرحا صمغ عربی ازهر یک یک مثقال افیون کا زرونی ده مثقال کوفته پیخته
 بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبی بقل رنخودی * حب جد و از حکیم عمادالدین محمود شیرازی * صنعت آن جد و از خطائی
 مجرب تخم کرفس سنبل الطیب زرنبا د ار چینی عود قماری ریوند چینی ازهر یک ده مثقال زعفران افیون صمغ عربی
 ازهر یک پنج مثقال فریون عاقر قرحا ازهر یک يك مثقال فلغل بزرالبنج سفید ازهر یک دو مثقال کوفته پیخته بکلاب سرشته حبوب
 سازند هر حبی بمقل رنخودی * حب جد و از حکیم محمد باقر ولد ارشد حکیم عمادالدین محمود شیرازی * صنعت آن جد و از
 خطائی مجرب بزرالبنج سفید ازهر یک دو مثقال زعفران پنج مثقال عود قماری خام دار چینی سنبل الطیب زرنبا د تخم
 کرفس ریوند چینی ازهر یک ده مثقال عاقر قرحا فریون ازهر یک يك مثقال افیون کا زرونی پانزده مثقال صمغ عربی اندکی صمغ را

بکلاب حل کرده با قی ادویه را کوفته بخته بان شرشته حبوب سازند و حبیبی بقدر نخودی شربت یک حب * حب جد واره قلس
هره موهوم به لی بدل افیون * صنعت آن جد واره خطائی مجرب مصطکی رومی طباشیر سفید بمسماه بزرالبنج سفید بیه
لفاح دارچینی زعفران صمغ عربی از هر یک سه مثقال نبات سفید ده مثقال افیون کازرونی هشت مثقال ورق طلا ورق
نقره از هر یک یک انگ و نیم بدستور حبها سازند بمقدار حبهای افیون معتاد و بدل حبهای افیون ازین حبوب استعمال نمایند
* حب جد واره بدل افیون ایضاً له قلس هره موهوم به لیا این حب بدل افیون و نیز مقوی باه است چنانکه قلمی نموده اند که شخصی
که این حب را برای و تالیف نموده بودم مایوس بود از نکاح و بعد از استعمال این حب نکاحی جدید کرده و از آن نکاح جدید پسران
به هم رسیدند آن را و این حب نشاط آور و مقوی دماغ است * صنعت آن بکمرند افیون کازرونی خالص که یک سال از اتخاذ آن
گذشته باشد آن را بر هقال آب ندیده اند ک بریان نمایند پس در عرق دارچینی حل کرده و صافی نموده با عشر وزن آن زعفران
خالص و با خمس وزن آن جد واره خطائی مجرب نموده مزوج کرده در میان مغزنا رخیل مقشر از قشرنا زکی که بر بالای لب
آن است که سر آنرا هوراخ کرده باشند پر کرده هوراخ آن را بقطعه نارخیلی محکم نموده نارخیل را تخمیر گرفته در سه من تبریزی
شیر کوبجو شانند تا تمام شیر مثل چوبه شود و بدل هورختن نرسد پس روغن کاربران ریزند آن مقدار که از روی نارخیل بر گردد
و با تش ملایم آن را بریان کنند تا بدل یکله خمیر بالای نارخیل سیاه شود ولیکن نارخیل نموز دپس از روغن بر آورده خمیر را
از آن جدا کرده آن نارخیل را با آنچه در میان آن است بسایند تا چون مرهم شود پس در هر بیست مثقال ازان مسحوق بمسماه
بهمن سرخ بهمن سفید بادرنجبویه مایه شترابی خولنجان زنجبیل از هر یک یک مثقال مغز بادام شیرین مغز چلغوز
مغز پسته مغز انجلك تخم خرفه مقشر از هر یک یک مثقال و نیم طباشیر سفید صمغ عربی کثیرا بزرالبنج سفید بیه لفاع جوز بوا
کهر بای شمعی از هر یک پنج انگ روغن بلسمان دو مثقال نبات سفید ده مثقال اجزا را کوفته بخته بروغن بلسمان چوبه
کرده بان مسحوق بکلاب شرشته در هاون سنگی بدسته بمالند تا نیکو مخلوط شود حبها سازند هر حبیبی بقدر نخودی بورق
طلا و ورق نقره پیچیده در سایه خشک نمایند و در شیشه نگاه دارند شربت از در حب تاه حب با شیر کاه و میش * حب جد واره
قلس هره موهوم به لیا به نخته دیگر این حب بدل افیون و نیز مقوی باه است چنانکه نوشته اند که شخصی که برای او این
حب را تالیف نموده بودم مایوس بود از نخود و بعد از استعمال نکاحی جدید کرد او را ازین منکوحه جدید سه پسر شک
* صنعت آن افیون کازرونی خالص صاف نموده با عشر وزن آن زعفران خالص و خمس وزن آن جد واره خطائی مجرب
نموده مزوج کرده در میان نارخیلی که مقشر کرده سر آن را هوراخ کرده باشند پر کرده هوراخ آن را بقطعه نارخیلی بند نموده
نارخیل را تخمیر گرفته در سه من تبریزی شیر کوبجو شانند تا تمام شیر مثل چوبه شود و بدل هورختن نرسد پس روغن کاربران
ریزند آن مقدار که از روی نارخیل بر گردد و با تش ملایم آن را دران روغن بریان کنند بدل یکله خمیر بالای نارخیل است
هورخته شود پس از روغن بر آورده خمیر را از آن جدا سازند و پوست سیاهی که بر لب نارخیل است جدا کرده آن نارخیل را
با قیونی که در میان آن است بسایند تا چون مرهم شود پس در هر بیست مثقال ازان بمسماه بهمن سرخ بهمن سفید بادرنجبویه از
هر یک یک مثقال و نیم طباشیر سفید صمغ عربی کثیرا بزرالبنج بیه لفاع جوز بوا از هر یک چهار انگ روغن بلسمان نبات سفید از هر یک
دو مثقال کوفته بخته بروغن بلسمان چوبه نموده مجموع را بکلاب شرشته در هاون سنگی بدسته بمالند تا نیکو مخلوط شود
حبها سازند هر حبیبی بقدر نخودی بورق طلا و ورق نقره پیچیده در سایه خشک کرده نگاه دارند شربت از هر یک شربت یک حب * حب جد واره قلس

و مصب و باید که وزن افیون ربع یا ثلث وزن نارچیل مقشر باشد و سوراخ نارچیل را بقطعه نارچیلی بند نمایند و خیاطه بر نارچیل
 پیچند مستحکم که عند الطبع سوراخ نارچیل باز نکردد و نارچیل مذکور را در خمیر کبرند و بدستور مذکور طبع و بریان نموده
 ترکیب کرده حب سازند و اگر درین حب مروراید ناسفته یک مثقال یا قوت رمانی زمرد همزه کهنه از هر یک نیم مثقال یشب سبز
 یشب کافوری مرجان قرمزی از هر یک ربع مثقال عنبر اشهب مشک خالص ورق طلا درق نقره محلولین از هر یک نیم مثقال اضافه
 نمایند در هر یک بیست مثقال نیز میگردانند و اگر خواهند لعل بد خشانی یا قوت زرد عقیق یمانی از هر یک نیم مثقال و
 از برای زیاده تقویت به ربع مثقال مومیا نی دار بچردی و ریک ماهی یک مثقال و امثال آن از ادویه با همه نیز اضافه نمایند
 بد نیست * حب جد و ارد یکریل افیون که مقوی اعضای ریه است * صنعت آن زرنبا درونج عقر بی کل کا و زبان
 کل سرخ باد رنجبویه که با از هر یک سه مثقال بهمن سرخ بهمن سفید عود الصلیب سورنجان کبابه چینی لاجورد مغسول مایه
 شتر اعرابی نار مشک حب بلعان عود بلعان قاقله کبار خولنجان منبل الطیب مروراید ناسفته یا قوت رمانی لعل بد خشانی
 ورق طلا ورق نقره بهما سه عود هند ی خام دانه هیل بوا فلغل از هر یک ده مثقال طباشیر سفید صمغ عربی جد و ارد خطائی
 مجرب جوز بوا از هر یک پنج مثقال یشب سبز یا لنگ از هر یک سه مثقال بزرالمنج سفید بیست مثقال افیون کازرونی پانزده مثقال
 هنبر اشهب مشک ترکی از هر یک یک مثقال صندل سفید زعفران از هر یک پنج مثقال مصطکی رومی مرجان قرمزی از هر یک
 سه مثقال نبات سفید شصت مثقال کلاب بقدر یک اجزار با آن بهر شدند و در نسخه دیگر ابریشم مقروض سه مثقال داخل است و
 وزن مروراید ناسفته سه مثقال و وزن ثقل ده مثقال است و وزن جد و ارد سه مثقال بدستور محبوب سازند هر حبی بقدر
 نخودی شربتی تاد و حب * حب جد و ارد حکیم محمد خان ولد حکیم صالح خان خال آن مرحوم * صنعت آن جد و ارد خطائی
 مجرب خصیه الثعلب مصری دارچینی نار مشک انیسون رازیانه صمغ عربی کشور سفید از هر یک شش درم دانه قاقله کبار دانه قاقله
 صغار خولنجان بهما سه منبل الطیب سعد کوفی ابل مایه شتر اعرابی پوست زرد اتوج تخم ملیون بزرالمنج سفید هنبر اشهب
 مروراید ناسفته یا قوت رمانی کهر با ی شمعی بعد از هر یک چهار درم جوز بوا قرنفل ورق کل سرخ از هر یک هشتاد رم فلغل میاه
 دار فلغل مصطکی عود قماری زعفران تخم کرفس از هر یک دودرم افیون کازرونی دوازده درم فرنج مشک مشک ترکی از هر یک دودرم
 جواهر را بکلاب صلایه نموده باقی ادویه را کوفته بخته مجموع را بکلاب هر شسته محبوب سازند هر حبی بقدر فلغلی خشک کرده در شیشه
 نگاهدارند شربتی دوحب * حب جد و ارد حکیم محمد امین ساوچی * صنعت آن جد و ارد خطائی مجرب سه مثقال زعفران راس اسارون مقل
 ازرق بهمن سفید بهمن سرخ بهما سه پودنه باغی انیسون پوست ملیله زرد از هر یک یک مثقال منبل الطیب فریون زراوند مل حرج
 ریوند خطائی مصطکی ملیحه مغز بادام شیرین مقشر مرزنجوش مرکی صافی صندل سرخ صندل سفید صغیر فارسی زیوه کرمانی
 از هر یک نیم مثقال دار فلغل زرنبا از هر یک دو مثقال قاقله صغار ربع مثقال بزرالمنج سفید درونج عقر بی کبابه چینی عاقر قرحا
 تخم کرفس عود قماری قرنفل تخم ملیون کا و زبان حب الاس اشنه تخم شلغم ورق کل سرخ مغز تخم خربزه زرد تخم حرمل
 کشنیز خشک تخم رازیانه چوب چینی خولنجان از هر یک ربع مثقالی دارچینی بادرنجبویه خصیه الثعلب مصری از هر یک یک
 مثقال و ربع مثقالی افیون پنج مثقال جنک بید ستریک انک مغز چلغوزه مروراید ناسفته بعد از هر یک ربع مثقالی مشک ترکی نیم
 مثقال بدستور مقروض محبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتی تاد و حب * حب جد و ارد حکیم عا دالدین محمود شیرازی که بجهت
 مرتضی قلیخان شاه ملوک تالیف نموده * صنعت آن جد و ارد خطائی آزموده لعل بد خشانی یا قوت رمانی از هر یک دو مثقال افیون

کازرونی پنجاه مثقال عنبر اشهب يك مثقال ورق نقره مشك تركي خالص جوزبوا ازهر يك سه مثقال فلفل هشتاد مثقال بزرالمنج
 سفید شصت مثقال زعفران بیست مثقال فریون سنبل الطیب عاقر قرحا ازهر يك چهار مثقال نانخواه علك البطم دارچینی
 ازهر يك ده مثقال مصطكي رومي تخم كرفس سلیخه پوست بیرون پخته اسارون ازهر يك شش مثقال زرنباد درونج عقربی
 عود هندی ازهر يك پنج مثقال نبات سفید ده استار که هراستاری چهار مثقال ونیم است که ده استار چهل و پنج مثقال
 باشد ا جزارا آنچه صلایه کرد نیاحت صلایه نمود باقی ادویه را کوفته بپخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر
 نخودی شربتی يك حب تا دو حب * حب جد و اردیکرا از حکیم عما الدین شیرازی * صنعت آن جد و ا رخطائی مجرب
 فریون ازهر يك يك مثقال زعفران پنج مثقال فلفل بزرالمنج سفید سنبل الطیب ازهر يك دو مثقال تخم كرفس زرنباد
 دارچینی عود هندی خام ریون چینی صمغ عربی ازهر يك سه مثقال افیون پانزده مثقال کوفته بپخته بکلاب سرشته حبوب
 سازند شربتی از يك حب تا دو حب * حب جد و ارخان احمد کیلانی * صنعت آن جد و ا رخطائی مجرب زعفران جوزبوا
 یسما سه بزرالمنج سفید اشنه مصطكي خصیة الثعلب مصري سنبل الطیب صمغ عربی ازهر يك دو مثقال عنبر اشهب مشك تركي
 از يك نیم مثقال فلفل دار فلفل ازهر يك سه مثقال فریون عاقر قرحا ازهر يك يك مثقال افیون ده مثقال کوفته بپخته بعمل
 هر شته حبوب سازند * حب جد و ا رمنقول از خط حکیم جلایا از اولاد حکیم ابوالبركات ارحمانی مشهور بحکیم جلایا قمی
 حکیم حرم شاه سلیمان صفوی * صنعت آن جد و ا رخطائی مجرب چهار مثقال عنبر اشهب مشك تركي ازهر يك يك مثقال
 زرنباد درونج عقربی سنبل سفید مر و اریک ناسفته لعل بد خشبی عود بلحان ساج هندی لسان الحصار فیباد رنجبویه
 اخولنجان یسما سه بهمن سفید بهمن سرخ عود الصلیب که باه چینی بوزیدان تودری کله کون تودری سفید ورق کل سرخ
 فرنجمشك دو قوعاقر قرحا ازهر يك دو مثقال کل کاوزبان خصیة الثعلب مصري شقاق مصري جوزبوا سه که صیدا ازهر يك پنج
 مثقال صمغ عربی هفت مثقال افیون کازرونی ده مثقال عود هندی سنبل الطیب قاقله که با در چینی ریون چینی قریفل مایه شتر
 اعرابی پوست زردا تر ج ازهر يك سه مثقال فلفل سفید نبات سفید ازهر يك بیست مثقال نبات و صمغ عربی رادر کلاب جل کرده
 باقی ادویه را کوفته بپخته با آن سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی و در نسخه دیگر جد و ا ر سه مثقال است * حب جد و ا ر
 حکیم اشرف قمی * صنعت آن جد و ا رخطائی مجرب چهار مثقال عنبر اشهب ورق طلا مغز چاغوز که کنجد مقشر عاقر قرحا از
 هر يك يك مثقال مشك تركي چهار دانك ورق نقره یسما سه صمغ عربی بهمن سفید ازهر يك دو مثقال مر و اریک ناسفته پنج مثقال افیون
 بزرالمنج سفید ازهر يك ده مثقال فلفل سفید شقاق نانخواه عود هندی خام مصطكي رومي زرنباد زعفران سنبل الطیب
 جوزبوا ازهر يك سه مثقال خصیة الثعلب مصري چهار مثقال کوفته بپخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی
 * حب جد و ا رتالیف نواب غفران مآب حکیم محمد باقر موسوی شیرازی منقول از خط ولد ارشد معزی الیه نواب میرزا محمد رحیم
 حکیم باقی شاه سلطان حسین حسینی صفوی قلمی فرموده که قدری تصوف در نسخه اصل نموده ام * صنعت آن جد و ا رخطائی
 مجرب زعفران افیون ازهر يك هفت مثقال بزرالمنج سفید فلفل سفید ازهر يك ده مثقال عود هندی مصطكي رومي خصیة الثعلب
 مصري ازهر يك پنج مثقال سنبل الطیب تخم كرفس رنجبیل درونج عقربی صمغ عربی عنبر اشهب کثیرا دارچینی ازهر يك دو مثقال
 کل کاوزبان سنبل سفید بکلاب هود ریون چینی جوزبوا مایه شتر اعرابی ازهر يك سه مثقال ورق نقره يك مثقال نبات سفید
 دوازده مثقال بطریق معمول حب سازند و گفته که در نصف این وزن يك مثقال طلای مکلس داخل نموده ام * حب جد و ا ر

حکیم عماد الدین محمود شیرازی * صنعت آن جل وارخطائی مجرب فلغل سنبل الطیب تخم کرفس زرنباد دارچینی عود هندی
ریوند چینی بزرالبنج سفید ازهریک سه مثقال زعفران افیون صمغ عربی ازهریک پنج مثقال فرفیون یک مثقال عاقرقرحادر
دانک مجموع را کوفته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی * حب جل وارله قدس سره قلمی فرموده
اند که این حب را بند درکاه از برای قطب الملك عبد الله خان وزیر مالک هند وستان قالیف نموده و بنهایت موافقت نمود
در مزاج معزی الیه از برای تقویت اعضای رئیس و زکام و نزله و معال و حفظ صحت * صنعت آن جل وارخطائی مجرب مایه
شتر اعرابی مصطکی رومی بهمن سرخ طباشیر سفید بمباسبه صمغ عربی جوز بوا زنجبیل زرنباد بزرالبنج سفید بیخ لفاع
ازهریک چهار دانگ شقاقل مصری دارچینی ازهریک یک مثقال و نیم زعفران یک مثقال نبات سفید دو مثقال افیون سه
مثقال و د دانگ ورق طلا بیست و پنج عدد بد ستور معمول حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی شربتی از یک حب قادی
حب با عرق دارچینی پنج مثقال فرفیون نافع باد * حب جل وار حکیم محمد حسین مسمی بحب قدرت * صنعت آن جل وار
خطائی مجرب قاقله کبار سعد کوفی قاقله صغار فلغل سیاه ورق کل سرخ قرنفل دار فلغل کندر دارچینی جوز بوا کبابه چینی
بمباسبه نشاسته زنجبیل خولنجان از خرمکی اسارون زرنباد بوزیدان سورنجان بزرک مخلصه صمغ عربی کثیرا ازهریک دو
مثقال مر مکی صافی یک مثقال افیون ده مثقال عود قماری خام یک مثقال و نیم مصطکی رومی سه مثقال زعفران شش مثقال
ایرما چهار مثقال عود الصلیب یک مثقال مروارید ناسته یک مثقال مشک ترکی خالص عنبر اشهب ازهریک یک دانگ اجزار
کوفته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی شربتی از یک حب قادی و حب * حب جل وارنواب
عفران ما ب حکیم محمد باقر موسوی شیرازی حکیم باشی شاه سلیمان صفوی منقول از خط میرزا علی نقی از بنی اعمام معزی الیه
رحمه ما الله تعالی * صنعت آن جل وارخطائی مجرب سه مثقال زعفران فلغل سفید صمغ عربی خصیة الثعلب مصری ازهریک
پنج مثقال عود قماری زرنباد ورق کل سرخ تخم کرفس فرفیون دارچینی سنبل الطیب مصطکی رومی ریوند چینی عاقرقرحادر
ازهریک شش مثقال زنجبیل ده مثقال بزرالبنج سفید بیست مثقال ورق طلا ورق نقره ازهریک قد روافیون هفت مثقال
کوفته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی * حب جل وار مومیائی فادزهری * صنعت آن جل وارخطائی
مجبور دارچینی قرنفل دانه هیل بوا سعد کوفی ورق کل سرخ شقاقل مصری ایرما زعفران ازهریک دو مثقال فادزهری حیوانی
یک دانگ عنبر اشهب مشک ترکی ازهریک نیم مثقال مومیائی دارا بجزدی صمغ عربی ازهریک یک دانگ و نیم عود هندی خام
زرنباد سنبل الطیب ازهریک سه مثقال صندل سفید مروارید ناسته دار فلغل بهمن سرخ بهمن سفید ازهریک پنج مثقال
قرص انعی خصیة الثعلب مصری تخم خرفه مقشر تخم خشخاش ازهریک ده مثقال پوست تخم مرغ مکس یک مثقال افیون کازرونی
هی مثقال اجزار بد ستور معمول بشیر نبات سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی شربتی یک حب * حب جل وار
دیگر * صنعت آن جل وارخطائی مجرب دار فلغل دارچینی نارمشک از یا نه صمغ عربی کثیرا ازهریک سه مثقال قاقله کبار خولنجان
قاقله صغار بمباسبه سنبل الطیب ابهل سعد کوفی خصیة الثعلب مصری مایه شتر اعرابی پوست زرد اترج تخم هلیون بزرالبنج
سفید عنبر اشهب مروارید ناسته یا قوت رمانی کهر با بسند ازهریک دو مثقال جوز بوا قرنفل ورق کل سرخ ورق نقره ازهریک
چهار مثقال فلغل مصطکی عود هندی زعفران تخم کرفس ازهریک پنج مثقال انیسون مشک تبتی فرنج مشک ازهریک نیم
مثقال افیون کازرونی برابر مجموعه ادویه بد ستور معمول با کلاب سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی شربتی قادی و حب

حب جلد وارد یکر منقول از خط آقا ابراهیم قمی او حدانی * صنعت آن جلد و از خطائی مجرب فلغل سیاه تخم کرفس زرنباد
 عود قماري دانه خیر بواخولنجان دارچینی از هر يك يك مثقال زعفران بزرالبنج سفید عاقور قرخافون فیون از هر يك يك مثقال
 و نیم مصطکی سنبل الطیب قرنفل از هر يك دو مثقال افیون کا زرونی صمغ عربی مومکی از هر يك سه مثقال پرسیاوشان
 دو مثقال رب العوس تخم خبازی از هر يك دو مثقال کل خطمی سفید يك مثقال و چهار دانگ کوفته پیخته بعمل سرشته حبوب
 سازند هر حبی بقدر نخودی شربتی در حب اصحاب سعال و نزلات و درد کوش و آملدن و بیم و صدیک را از کوش مفید است
 حب جلد وارد یکر فرخ آورد و مقوی دماغ و قلب است و رفع نزلات کند و قتیکه مزمن شده باشد و سرعت انزال را زایل
 گرداند و اسهال را مفید باشد و نافع است از برای صداع بمشارکت قلب به سبب غلبه باغم مزاج قلب چون بعد از تنقیه
 باغم بجهت ابارج آخرهای روز يك حب آن را با عرق بادرنجبویه فرو برند * صنعت آن بزرالبنج سفید يك شب در شیر کاه
 بخیما نیده پس خشک کرده سوده بروغن بادام شیرین چرب نموده فلغل سیاه فریون عاقور قرخافون دارچینی دانه خیر بواقرنفل
 عود قماري خام جلد و از خطائی مجرب مصطکی رومی صمغ عربی سنبل الطیب جوز بوازرنباد درونج غریبی حب الغار
 تخم کرفس معد کوفی ورق کل هر خ افیون زعفران از هر يك قدری کوفته پیخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر
 نخودی شربتی يك حب * حب جلد وارد یکر منقول از خط آقا ابراهیم قمی او حدانی * صنعت آن جلد و از خطائی مجرب بزرالبنج
 سفید فلغل زرنباد از هر يك دو مثقال افیون زعفران از هر يك پنج مثقال سنبل الطیب عود قماري خام مصطکی
 و یونک چینی تخم کرفس کل سرخ دارچینی از هر يك سه مثقال عاقور قرخافون فیون از هر يك يك مثقال کوفته پیخته حبوب سازند
 هر حبی بقدر فلغل شربتی دو حب تا سه حب * حب جلد و از حکیم عماد الدین کاشغری * صنعت آن جلد و از خطائی مجرب
 بنفش دو مثقال زعفران بزرالبنج سفید عاقور قرخافون تازه از هر يك يك مثقال فلغل تخم کرفس زرنباد عود قماري خام دانه
 هیل بوا دارچینی از هر يك دو مثقال مصطکی قرنفل سنبل الطیب از هر يك چهار مثقال افیون پیخته صمغ عربی مومکی صافی
 از هر يك شش مثقال پرسیاوشان چهار مثقال خولنجان يك مثقال و چهار دانگ رب العوس تخم خبازی تخم خطمی از هر يك
 چهار مثقال اجزاء کوفته پیخته بعمل سرشته حبوب سازند و این حب نافع است از نزلات و هر که در کوش و آملدن صدیک و نیم
 از کوش را خواسته بخورند یا سائیده رکوش چکانند و بر اطراف کوش بمالند * حب جلد و از هر يك يك مثقال عاقور قرخافون فیون از هر يك يك مثقال
 * صنعت آن زرنباد درونج غریبی کل کاو زبان کل سرخ بادرنجبویه کهر بای شمع از هر يك سه مثقال بهمن سرخ بهمن سفید
 عود الصیب هوزرنجان کبابه چینی لاجورد مغمول مایه شتر اعرابی نارمشك حب بلسان عود بلسان قله کباب خولنجان
 سنبل الطیب مروارید ناسفته یا قوت رمانی لعل بدخشی رزق طلا ورق نقره بخیما سه عود هندی خام دانه هیل بواقرنفل
 فلغل از هر يك دو مثقال طباسیر سفید صمغ عربی بی جلد و از خطائی مجرب جوز بوا از هر يك پنج مثقال یشب سبز تخم
 بالنگو از هر يك سه مثقال بزرالبنج سفید بیصفت مثقال افیون پانزده مثقال عنبر اشهب مشک ترکی از هر يك يك مثقال
 صندل سفید زعفران از هر يك پنج مثقال مصطکی سه مثقال مرجان سرخ سه مثقال نبات سفید شصت مثقال کلاب بقدریکه
 اجزای آن خمیر کنند و حبوب سازند و در نسخه دیگر ابریشم مقرر شده مثقال داخل است و وزن مر و اید و جلد و از
 سه سه مثقال و وزن فلغل ده مثقال است * حب جلد و از بنسخه دیگر نافع از برای زکام و نزله و هر که بجهت عبد الله
 خان وزیر اعظم تالیف نموده و بمزاج معزی الیه موافقت کرده و مجرب است * صنعت آن جلد و از خطائی مجرب مصطکی رومی

بسم الله صمغ عربي بزرالبنج سفید طباشیر سفید پودشع بیخ لجاج از هر يك يك گرم ونیم دارچینی سه درم زعفران دو درم نبات
سفید چهار درم افیون شش درم و چهار دانگ ورق طلا بیست و پنج عدد و اگر بعوض ورق طلا نیم درم طلای مکس کنند بهتر
است بدستور مقرر محبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتیی یک حب * صنعت این حب بنسخه دیگر که مقوی باد و مفرح
و مصلح منی است و نزلات مزمنه را نافع و این نسخه را بجهت قطب الملک و زیوا المالك هند وستان تالیف نموده جل و اخطائی
محبوب مایه شتر اعرا بی فصطکی بهمن هر رخ بهمن سفید طباشیر سفید بسم الله بزرالبنج سفید بیخ لجاج از هر يك چهار دانگ
شقال مصری دارچینی از هر يك یک مثقال و نیم زعفران صمغ عربي از هر يك نیم دانگ افیون کا زرونی نبات سفید از هر يك سه
مثقال و دو دانگ ورق طلا بیست و پنج عدد ورق نقره پنجاه عدد بدستور مقرر محبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتیی از
یک حب تا دو حب این همان نسخه سابق است با اندک تفاوتی در عمل داده * حب جل و اخطائی منقول از مجربات حکیم مهدي قریب
باعمال * صنعت آن جل و اخطائی محبوب دو مثقال سنبل الطیب عود قماری دارچینی زرنیاد از هر يك سه مثقال افیون صمغ
عربي از هر يك پنج مثقال بزرالبنج مدبر فلفل سیاه از هر يك بیست درم عاقر قرحا یک گرم و کاه زیاده کرده میشود بجنب مقام
و حاجت این ادویه زعفران مشک عنبر ورق طلا ورق نقره از هر يك بقدر حاجت * حب جل و اخطائی منقول از مجربات مدکور
ما نل بحرارت است * صنعت آن جل و اخطائی محبوب فلفل زنجبیل دارچینی قاقله قرنفل تخم کرفس رازیانه انیسون ناخواه
بهمن شقال شعل خصیه الثعلب مغز تخم خیانت تخم خربزه زعفران مصطکی کثیرا صمغ عربي از هر يك بیست درم نبات سفید
دوازده درم افیون پنج درم کوفته بخته علی الروم حب سازند * حب جوز بوا افیونی جهت اسهال کهنه نافع است * صنعت آن
میان جوز خالی کرده افیون پر کرده در خمیر کوفته در زیر آتش بپزند چون خوب پخته شود بر آورند و خمیر را در کرده کوفته
حبيب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتیی از یک حب تا سه حب و اگر تجفیف کم و مطلوب باشد در روغن کا و تازه بریان نمایند
این نیز همان نسخه است که در محبوب افیون بجهت اسهال اطفال و غیر اطفال ذکر یافت * حب الزحیر که زحیر و اسهال کهنه
را نافع باشد و قتی که حرارت و تب نباشد * صنعت آن افیون نیم دانگ اقا قیا حضض مکي نشاسته صمغ عربي از هر يك یک دانگ
کوفته بخته بزرده تخم مرغ سرشته محبوب سازند نصف آن اول روز و نصف دیگر را آخر روز فرو بزنند و از عقب آن نشاسته بریان
طباشیر سفید کوفته بد و غ آمنتاب کرده پاشیده بنوشند و اگر بیوف یا بیج سرد کرده بنوشند بهتر است * و از آنجمله محبوب
معال افیونی است * حب سعال افیونی نافع از برای سعال کهنه * صنعت آن مغز تخم کد و صمغ عربي تو نجبین پاک کرده
ورق گل هر رخ از هر يك بیست و پنج مثقال کل نیلو فر بیست مثقال سر بنفشه هفت ده مثقال عناب هفت ده دانگ کشنیز خشک
مقشر هشت مثقال مغز بهکانه افیون از هر يك هفت مثقال طباشیر سفید کثیرا با در نجبویه از هر يك پنج مثقال صندل سفید
کافور ریاحی از هر يك دو مثقال مصطکی عود قماری خام کل ار منی از هر يك دو مثقال و نیم زعفران نیم مثقال کوفته بخته بعرق
بد مشک سرشته محبوب سازند هر حبی بقدر فلفلی شربتیی تا دو حب * حب سعال افیونی دیگر * صنعت آن بزرالبنج سفید
رب السوس تخم کا هو صمغ عربي بسم الله مصطکی کثیرا شکر تیغال آرد با قلاب بیخ لجاج مغز بادام شیرین تخم خشخاش افیون زعفران
از هر يك یک جز و نبات سفید پنج جز و کوفته بخته بکلاب سرشته محبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتیی یک حب تا دو مثقال
* حب سعال معال مستعمل در مرفه که سببش انصباب نزلات حارّه حاده باشد بسینه که در آن خوف کشیدن بعمل است و این حب
نماده را غلیظ گردانند و منع انصباب ماده بسینه نمایند * صنعت آن خشخاش سفید بزرالبنج سفید تخم کا هو مقشر مغز تخم کد و

شیرین مغز تخم خیارین نشامه کثیرا صمغ عربی کل ارمنی کل داغستانی افیون زعفران اجزا بوزنی که رای طبیب اقتضا
 کند گرفته بپخته بلعاب سقر جل یا لعاب بزرقطونا سرشته حبوب مفرطه بشکل عدس ساخته دانه در دهان نگاه دارند
 * حب سعال دیگر * صنعت آن رب المومس کثیرا افیون زعفران مغز بهدانه طباشیر سفید آرد با قلا اجزا متساوی گرفته بپخته باب
 پوست کوکنار حب سازند هر حبی بقدر فلفلی شربتیک حب تادوحب * حب سعال دیگر * صنعت آن رب السوس کثیرا افیون زعفران
 مغز بهدانه طباشیر سفید آرد با قلا نشامه تخم خشخاش سفید صمغ عربی شکر تیغال مغز تخم خیارین مغز بادام مقشر اجزا متساوی گرفته
 بپخته باب کوکنار حب سازند هر حبی بقدر فلفلی شربتیک حب تادوحب * حب سعال دیگر این حب نافع است از برای سرفه که
 یا تب باشد و از برای سل و دق و طبع را نرم گرداند و نزلات حار را نافع است * صنعت آن آرد با قلا هفت مثقال کثیرا سفید نشامه
 صمغ عربی مغز تخم کدو شیرین مقشر مغز بهدانه طباشیر سفید مغز تخم خیارین عصاره لیمو الیمس از هر یک چهار مثقال سرطان
 محرق ده مثقال تخم خطمی کلنار فارسی اقاقیه کل ارمنی از هر یک دو مثقال افیون زعفران از هر یک یک مثقال گرفته بپخته
 باب پوست کوکنار و لعاب بهدانه سرشته حبوب سازند شربتیک دودانک با ماء الشعیر * حب السعال سعال و اسهال * صنعت آن
 کثیرا رب المومس صمغ عربی بهدانه افیون از هر یک نیم مثقال مروارید ناسته یا قوت رمانی ها نیم از هر یک نیم
 مثقال گرفته بپخته بلعاب بهدانه سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتیک حب صمغ و یک حب شام فرو برونند
 * حب سعال نافع جهت سرفه های کهنه مز من قریب بسمل * صنعت آن کثیرا سفید آرد با قلا مقشر نشامه تخم خشخاش سفید
 پوست خشخاش سفید مغز بهدانه کل ارمنی مغز بادام شیرین مقشر از هر یک دو مثقال افیون سه مثقال نبات سفید مویز سیاه دانه
 بیرون کرده از هر یک دو مثقال اجزا گرفته بپخته بلعاب بهدانه حب بندک نصف را مل و بر بقدر نخودی و نصف را مفرطه عدسی
 وقت حاجت یک حب مل و رافرو برونند و مفرطه را بیز زبان نگاه دارند و آب آن را فرو برونند * حب سعال وضیق النفس که بمصیب
 نزله بارده رطبه باشند * صنعت آن افیون فلفل سیاه نمک سیاه صبر سقوطری اجزا متساوی گرفته بپخته بلعاب بهدانه حبوب
 بندک هر حبی بقدر نخودی شربتیک حب تادوحب بهدانه از غذا وقت خواب فرو برونند * حب سعال دیگر که سرفه های کهنه
 را نافع است * صنعت آن میعه سا ئله عالمک البطم مر مکی از هر یک یک جز و افیون مصری خالص نیم جز و گرفته بپخته بلعاب
 بهدانه سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر ماشی شربتیک حب عند الحاجة فرو برونند * حب سعال دیگر منقول از تحفة
 المؤمنین سرفه بارد و رطبه را نافع است * صنعت آن کندر ذکری میعه سا ئله مر صافی از هر یک یک گرم افیون ربع گرم حبوب
 سازند هر حبی بقدر فلفلی و نخودی شربتیک حب تادوحب * و نیز از انجمله حبوب سقر جلی است * حب سقر جل از اقتراح
 آقا اشرف طبیب بدل افیون * صنعت آن بکیرند یک عدد سقر جل رسید شیرین و سر آن بر گرفته بهدانه آن را بیرون
 آورده سقر جل را از افیون پر کرده سر آنرا بجای خود کناشته آنرا بخمیر گرفته پس بکل بکیرند و در تنور کنند تا بپخته شود
 و نضج تام یا بد پس از تنور بر آورده کل و خمیر را از آن جدا کرده بکوبند تا چون موم شود حبوب سازند هر حبی بقدر ماشی
 و این حب جهت ضعف معده و زخمی و اسهال و بواسیر نافع است * حب سقر جل بدل افیون تالیف حکیم جلال قزوینی
 * صنعت آن افیون شش مثقال زعفران جوز بوا بهدانه از هر یک یک مثقال گرفته بپخته یک عدد سقر جل را گرفته بهدانه آنرا
 بر آورده پوست آنرا دور کرده وزن نمایند که شصت مثقال باشد و اگر زیاده باشد زیاده را از میان آن بر آورند و دوباره را
 در میان آن کرده سر آنرا بپارده از آن که از سر آن برداشته باشند بیوشند و بدو سیخ از چوب قائم گردانند و سقر جل را بخمیر گرفته در زیر

خاکستر کرم آن را بپزند پس از آنش برآورده خمیر آن را دور کرده سینه‌ها از سر آن برآورده نرم بگویند و حبها سازند هر حبی بقدر
 نخودی بورق طلا پیچیده نگاهدارند شربت‌ی از دو حب تلخ چهار حب است * حب شاپور فالج و استرخا و تشنج حادث از غلبه رطوبت
 و برودت و نافع جهت تقویت اعضا و برداشت نکایت این ماسویه گفته که این حب را در دو فصل معتدل استعمال توان نمود
 * صنعت آن زهره فیل سه درم زهره کلنگ عدس تلخ مومکی صافی افیون زعفران صغیر شونیز از هر یک نیم درم کند شش هشت
 درم شکر طبرزد چهار درم کوفته پیخته با آب تمام سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر رنفللی شربت‌ی از یک مثقال تا در دو درم نیز
 لازم است که دور و ز قبل آن و دور و ز بعد آن پرهیز نمایند * و نیز از انجمله حب الشفا است * حب الشفا از تراکیب اطباء
 هند گفته اند که این حب حمی ربع و سایر تپهای مزمنه را نافع است و بجهت درد سر مزمن و درد سر بار و جمیع امراض حاره و
 بارده نافع است * صنعت آن افیون تخم جوز ماثل از هر یک یک مثقال ریوند چینی پنج مثقال و ورق کل سرخ زنجبیل کل ارمنی
 از هر یک دو دانگ و نیم زعفران دو دانگ اجزا را کوفته پیخته با بیکه دران شیر خشت حل کرده باشند سرشته حبوب سازند
 هر حبی بقدر نخودی از برای تپ ربع پیش از وقت نوبت نیم ساعت سه عد آنرا با آب کرم فرو بوند و از برای امراض دیگر صبح
 ناشتا دو عد فرو بوند * حب الشفا بنسخه دیگر * صنعت آن زنجبیل دو مثقال افیون یک مثقال ریوند چینی پنج مثقال ادویه
 کوفته پیخته با شیر خشت دو مثقال سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر ماشی شربت‌ی دو حب فرو بوند * حب الشفا منقول از خط
 نواب غفران مآب حکیم میر محمد باقر موسوی که قلمی فرموده اند که این حب تالیف استاذی است که بآن استناد حکمت من است
 و این حب را ترکیب نموده بتجربه درآوردند از برای مدقوق و مسلول و نزلات حاره و تقویت قلب حار * صنعت آن مرزارد
 صلایه کرده یک مثقال شکر تیغال مغز تخم خیارین صمغ عربی از هر یک شش درم کل نیلو فرو یک مثقال تخم خطمی سفید یک درم کثیرا
 سفید مغز تخم کد و تخم بستان افروز مغز بهلانه نشاسته طباشیر سفید صندل سفید تخم خرفه مقشور رب السوس عنبر اشهب
 از هر یک دو درم کافور قیصوری یک دانگ و نیم افیون و زعفران از هر یک نیم درم کوفته پیخته بلعاب بهلانه سرشته حب سازند هر
 حبی بقدر نخودی شربت‌ی پنج حب و اگر در محرو را المزاج رب السوس یک درم و عنبر نیم درم کنند بهتر است * حب الشفا تالیف
 میرزا محمد حسینی طبیب مستعمل در تپهای دمو و صفراوی و فرموده اند که این حب را درین تپها و سایر امراض حاره
 نفع عظیم است * صنعت آن صندل سرخ صندل سفید از هر یک پانزده مثقال طباشیر سفید نشاسته از هر یک پنج مثقال بزرا البنج
 سفید پانزده مثقال کافور قیصوری زعفران از هر یک یک مثقال افیون نیم مثقال کوفته پیخته بلعاب بهلانه سرشته حب سازند هر
 حبی بقدر نخودی شربت‌ی پنج حب * و نیز از انجمله حب عطائی است * حب عطائی بنسخه حکیم میر محمد مومن که در تحفه ذکر
 کرده و گفته که این حب تالیف جد من حکیم میر عطاء الله است غفر الله له نافع است از برای سرفه رطوبی و ضیق النفس و سرفه الاثر
 است * صنعت آن علك البطم یک مثقال میعه سائله کند و ذکر مومکی صافی از هر یک سه مثقال زراوند مدحروج افیون از هر یک
 یک مثقال کوفته پیخته با آب حب سازند شربت‌ی از یک دانگ تا نیم مثقال با اشربه موافقه * حب عطائی دیگر * صنعت آن میعه
 سائله کند از هر یک یک دانگ افیون نیم نخود زعفران طسوجی کوفته پیخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی
 وقت خواب یک حب را در دهان نگاهدارند * حب قابض حبس شکم نماید و بارد المزاج را بسیار مفید است * صنعت آن
 مومکی صافی چند بیدستر افیون اجزا مساوی کوفته پیخته حبوب سازند هر حبی بقدر ماشی و نصف ماشی شربت‌ی جوان را بقدر
 ماشی و طفل را بقدر نیم ماش * و ایضا حبوب قل رت است * حب قل رت که در امراض بلغمی کثیر النفع است * صنعت آن فلفل

سفید بیضت و دو مثقال بزرالینچ سفید قردما ناکند از هر یک دوازده مثقال سلیمه بویک سداب تازه از هر یک بیضت مثقال افیون
 زعفران از هر یک ده مثقال جد و از خطائی جنگ بیدستر دار فلعل قسط تلخ زراوند من حوج فونیون پوست پیچ لفاح از هر یک ده
 مثقال کبریت زرد صافی نموده یک مثقال اجزا کوفته بیخته بعمل آن مقدار که ادویه را با آن توان حب بست سرشته حبوب سازند
 هر حبی بقدر نخودی بوق نقره پیچیده نگاه دارند شربتیک حب تادو حب بحسب قوت مزاج * طریق صافی نمودن کبریت
 بیضت این حب آن است که بکیرند کبریت زرد صافی هر قدر که خواهند و ظرف می را پر از شیر کاه کرده پارچه کپاس نوی
 را بر سر آن ظرف بندند و کبریت را در میان آن پارچه ریخته ظرف می دیگر را پر از آتش کرده بروی کبریت کاندازند که آنچه
 لطیف باشد آب شده داخل شیر شود پس ظرف آتش را زرد بر دارند که پارچه نموزد پس آن شیر را بکندارند تا سرد شود و
 کبریت صافی را که بروی آب باشد مانند عطر از روی آن بکیرند و نگاه دارند و داخل آن نمایند و اگر خواسته باشند اجزای
 این حب را با سه وزن مجموع ادویه عمل سفید جیل مصفی معجون سازند نیز خوب است * حب قدرت دیگر مقوی قلب و
 باه است و حافظ قوتها و اشتها آورده و نشاط افزاید * صنعت آن فاد زهر حیوانی اصطهبا ناتی وفاد زهر معدنی خطائی
 مروارید ناهفته یا قوت رمانی بسبب باغی درونج عقربی کبابه چینی از هر یک دو مثقال عنبر اشهب یک مثقال مشک
 ترکی خالص نیم مثقال دارچینی زعفران از هر یک پنج مثقال جوز بواده مثقال افیون کازرونی پانزده مثقال اسارون شامی
 دانه هیل بوا قافله کبار مصطکی رومی بهمن سفید خصیه الثعلب مصری صمغ عربی کثیرا شقاقل مصری سعد کوفی از هر یک
 ده مثقال ادویه را آنچه کوفتنی باشد کوفته بیخته آنچه صلایه کردنی باشد با کلاب بر سنگ صماق صلایه کرده ورق نقره محلول
 یکصد عدد ورق طلا محلول می عدد مجموع را بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبی بمقدار نخودی در سایه خشک کرده
 بوق نقره و طلا پیچیده خشک نموده نگاه دارند شربتیک حب تادو حب با عرق کازربان فرو بوند * حب قدرت بنفشه
 حکیم جعفر * صنعت آن عنبر اشهب فاد زهر حیوانی از هر یک یک مثقال مروارید ناهفته یا قوت رمانی بسبب باغی مشک
 ترکی خالص درونج عقربی کبابه چینی دارچینی دانه هیل بوا اسارون شامی زعفران شقاقل مصری سعد کوفی صمغ عربی
 از هر یک دو مثقال باد زهر حیوانی خطائی قرنفل قافله کبار مصطکی رومی بهمن سفید بهمن سرخ خصیه الثعلب مصری کثیرا
 از هر یک ده مثقال جوز بواده مثقال افیون کازرونی پنج مثقال ورق نقره ورق طلا از هر یک پنجاه عدد صمغ عربی کثیرا هر دو
 را بکلاب حل کرده باقی ادویه را آنچه صلایه کردنی است صلایه کرده و آنچه کوفتنی است کوفته بیخته ورق طلا ورق نقره را
 حل کرده همه را مخلوط نموده نیکو بهرشند و حبها سازند هر حبی بقدری نخودی بوق نقره و طلا پیچیده در سایه خشک نمایند
 شربتیک حب تادو حب * میفرمایند که تالیف این دو حب از قواعد ترکیب خارج است بیضت آنکه منع است جمع میان ادویه
 قلمیه و افیون و قطع نظر ازین تصریح نموده اند مقرران قواعد ترکیب که در مرکب در دو که احد مامبطل فعل مطلوب از دیگری
 باشد خصوص در آنیکه ابطال فعل آن میشود عمود و اصل باشد در آن مرکب و فعل آن مطلوب بالذات باشد جمع میان آن
 دو جایز نیست و عمود و اصل درین حب افیون است و فاد زهر معدنی مبطل آن است باماره پس باین دو وجه این حب قدرت
 مشوش ترکیب است * حب قدرت حکیم جعفر به نسخه دیگر صنعت آن دارچینی سعد کوفی قافله کبار دانه هیل فلعل سیاه
 کبابه چینی ورق کل سرخ بسبب باغی قرنفل کندر زنجبیل خولنجان از هر یک اسارون شامی زرنماد سورنجان بوزیدن
 دار فلعل ورق مخلصه نشاسته مصطکی رومی مروارید ناهفته شیر آمه منقی جد و از خطائی از هر یک دو مثقال ایرسا چهار

منقال صمغ عربی کثیرا افیون زعفران از هر یک دو مثقال مر مکی صافی عود مندی عود الصلیب مشک ترکی عنبر اشهب ناد زهر
 حیوانی از هر یک یک مثقال کوفته بخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیبی بقدر نخودی بورق طلا بیست عدد پیچیده در سایه خشک
 کرده نکاهند از شر بتی دوحب * حب مرقه بارد مسکن جمیع اوجاع حاره است * صنعت آن تخم کا هو پوسست خشخاش با قلی مقشور
 تخم خرفه مقشور تخم کا کنج از هر یک دو درم افیون یک طسوج کوفته بخته حب سازند جمله دوحب است و اگر معتاد بافیون باشد
 یک شربت نماید * صنعت حار قوی از برای صداع و شقیقه و جمیع اوجاع بارده * صنعت آن تخم شمش دودانک افیون یک طسوج
 زعفران مر مکی صافی از هر یک دودانک بزر را البنج سفید میعه سا نله از هر یک یکدانک بیخ لفاح یک قیرا ط کوفته بلعاب حلبه سرشته
 حب سازند * حب مصطکی سرفه را نافع بود چون یک حب وقت خواب فرو برند و زکام و نزله را نافع باشد و منع سیلان منی
 کند * صنعت آن مصطکی رومی زعفران از هر یک یک جز را فیون کا زرونی چهار جز و کوفته بخته حبوب سازند هر حبیبی بقدر
 فلغلی شربتی یک حب * حب منشط این حب امساک منی کند و دفع سرعت انزال نماید و معدة را قوت دهد و باه را بیفزاید
 و نشاط آورد و دل و دماغ را قوت دهد و بوی دهان را خوش کند * صنعت آن بزر البنج سفید پنج مثقال مصطکی رومی سنبل
 الطیب دار چینی از هر یک دو مثقال لسان العصار سه مثقال بیخ شیبی ده مثقال صمغ عربی یک مثقال زعفران دو مثقال
 کل سوسن سفید زرد افیون از هر یک یک مثقال کوفته بخته بلعاب بزر قوطونا که با کلاب برآورده باشند سرشته حبوب سازند
 هر حبیبی بقدر فلغلی بورق نقره پیچیده در سایه خشک کرده بعد از هفت شربتی دوحب * حب منشط دیگر تالیف حکیم میر محمد
 زمان * صنعت آن اسارون سنبل الطیب زعفران مصطکی از هر یک دو مثقال زرنباد حب الغار عاقر قرحا قرنفل صمغ عربی
 از هر یک یک مثقال بزر البنج فلغل از هر یک سه مثقال افیون پنج مثقال فریون نیم مثقال تخم کرفس دار چینی ریوند چینی
 بسا سه از هر یک دو مثقال کوفته بخته با کلاب سرشته حبوب سازند هر حبیبی بقدر ماشی شربتی از یک حب تاد و حب
 * حب نافع جهت اسهال * صنعت آن افیون چند بیل ستر هر دو مساوی کوفته بخته با آب کوکنار سرشته حبوب سازند
 هر حبیبی بقدر نخودی و فلغلی شربتی از یک حب تاسه حب و اگر بزر البنج و فلغل و تخم خشخاش سفید و اندک زعفران
 اضافه نمایند و از برای تقویت دماغ قدری مشک خالص میگردانند و اقوی و حبوب نزله است * حب نزله قلمی نموده اند
 که از نذرة الحکماء و استاد الاطباء حکیم میر محمد هادی والد ماجد من است قدس سره * صنعت آن بزر البنج سفید مصطکی
 رومی کل ارمنی مغسول کثیرا که با شمع صمغ عربی رب العوس نشاسته کل کا و زبان تخم خشخاش مغز تخم خیارین از
 هر یک دو مثقال افیون چهار مثقال و در نسخه دیگر وزن افیون نیز دو مثقال است بیخ لفاح زعفران از هر یک یک مثقال
 ریوند چینی یک مثقال و نیم کوفته بخته با آب پوسست کوکنار سرشته حبوب سازند هر حبیبی بقدر فلغلی شربتی دوحب
 * حب نزله حکیم عماد الدین محمود شیوازی ده * صنعت آن بیخ لفاح بزر البنج سفید نشاسته کثیرا افیون زعفران تخم کا هو
 صمغ عربی اجزا متساوی کوفته بخته با آب پوسست کوکنار سرشته حبوب سازند هر حبیبی بقدر فلغلی شربتی یک حب * حب نزله
 حکیم احمد * صنعت آن افیون بزر البنج سفید نشاسته تخم کا هو تخم خشخاش سفید صمغ عربی از هر یک یک مثقال بیخ لفاح
 نیم مثقال و در نسخه دیگر وزن بیخ لفاح نیز یک مثقال است زعفران دودانک کوفته بخته با آب سرشته حبوب سازند هر حبیبی
 بقدر فلغلی شربتی دوحب * حب نزله حکیم اشرف * صنعت آن بزر البنج سفید هفت مثقال زعفران مغز بهل انه ابر سا تخم
 مور از هر یک چهار مثقال شکر تیغال صمغ عربی کثیرا سفید نشاسته پوسست بیخ لفاح افیون صافی نموده از هر یک پنج مثقال

گرفته بخته با آب سرشته حبوب سازند هر حبی بقل و فلفلی شربتیی تاد و حب و در نسخه دیگر بجای نشاسته بهل آنه است
 * حب نزله حکیم محمد باقر موسوی * صنعت آن تخم کا هو مقشر بزرا البنج سفید صمغ عربی کثیرا افیون زعفران نشاسته از هر یک
 هفت مثقال پوست بیخ لفاح دو مثقال گرفته بخته با آب سرشته حبوب سازند هر حبی بقل و فلفلی شربتیی یک حب تاد و حب
 * حب نزله به نسخه دیگر * صنعت آن تخم کا هو صمغ عربی زعفران بزرا البنج سفید افیون بیخ لفاح رب السوس نشاسته
 اجزا متساوی گرفته بخته با آب سرشته حب سازند و این حب را بعضی از حکیم محمد باقر موسوی نقل کرده و حق آن است که
 این نسخه از حکیم محمد باقر ولد حکیم عماد الدین محمود منقول است و از اقتراح حکیم عماد الدین محمود شیرازی است
 * حب نزله دیگر * صنعت آن صمغ عربی کثیرا زعفران نشاسته سنبل الطیب افیون تخم کا هو مقشر بزرا البنج سفید پوست بیخ
 لفاح اجزا متساوی گرفته بخته با آب سرشته حبوب سازند هر حبی بقل و فلفلی شربتیی یک حب تاد و حب * حب نزله دیگر
 * صنعت آن بزرا البنج سفید افیون زعفران تخم کا هو مقشر نشاسته کثیرا صمغ عربی گرفته بخته با آب سرشته حبوب سازند هر حبی
 بقل و فلفلی شربتیی یک حب تاد و حب * حب نزله دیگر * صنعت آن بزرا البنج سفید افیون زعفران تخم کا هو مقشر نشاسته
 صمغ عربی تخم خشخاش فلفل سیاه از هر یک سه مثقال ورق طلا یک مثقال صمغ عربی و افیون را با آب به شیرین حل کرده ورق
 طلا را حل نموده باقی ادویه گرفته بخته در هم سرشته حبوب سازند هر حبی بقل و ماشی * حب نزله دیگر * صنعت آن بزرا البنج
 سفید تخم کا هو مقشر نشاسته تخم خشخاش صمغ عربی کثیرا از هر یک یک مثقال پوست بیخ لفاح نیم مثقال زعفران دودانک
 افیون دو مثقال کافور قیصری نیم مثقال گرفته بخته با آب پوست کوکنار سرشته حبوب سازند هر حبی بقل و ماشی شربتیی
 دو حب و در نسخه دیگر این حب چند بیل ستر دودانک داخل است میفرمایند که اگر بدل چند بیل ستر جل و از خطائی مجرب
 کنند بهتر است و حرام نیست * حب نزله دیگر * صنعت آن نشاسته تخم خشخاش صمغ عربی افیون از هر یک یک مثقال بزرا البنج
 سفید پوست بیخ لفاح زعفران از هر یک یک انک و نیم گرفته بخته با آب پوست کوکنار سرشته حبوب سازند هر حبی بقل و فلفلی
 در سایه خشک نمایند شربتیی از یک حب تاد و حب * حب نزله دیگر * صنعت آن افیون تخم خشخاش تخم خبازی کثیرا رب
 السوس نشاسته اجزا متساوی بلعاب بزرقطونا حبوب سازند * حب نزله هرگاه با سعال باشد * صنعت آن مغز بهل آنه تخم
 کا هو نشاسته بزرا البنج سفید رب السوس کثیرا صمغ عربی مصطکی رومی شکر تیغال آرد با قلابیخ لفاح افیون زعفران مغز بادام شیرین
 تخم خشخاش از هر یک یک مثقال نبات سفید پنج مثقال گرفته بخته حبوب سازند * حب نزله دیگر مجرب * صنعت آن صمغ
 عربی کثیرا نشاسته دارچینی از هر یک پنج مثقال رب السوس دو مثقال چند بیل ستر قرنفل از هر یک یک مثقال و نیم افیون سه
 مثقال زعفران یک مثقال گرفته بخته با آب سرشته حبها سازند هر حبی بقل و فلفلی شربتیی یک حب * حب نزله دیگر زکام
 و نزلات و نافع بود و سرفه را زایل کند چون وقت خواب یک عدد آن را فرو برند * صنعت آن افیون چهار درم زعفران مصطکی
 جل و از خطائی از هر یک یک گرم گرفته بخته حبوب سازند هر حبی بقل و فلفلی شربتیی یک حب * حب نزله دیگر که سدل نزله
 کند و تقویت باه نماید * صنعت آن لسان العصاره فیرو شیرین جوز بوا بسما سه مصطکی رومی پوست بیرون پسته هیل بوا قرنفل
 سنبل الطیب زرنیاد درونج عقر بی بهمن سرخ بهمن سفید سعد کوفی از هر یک دو درم فلفل سیاه بزرا البنج سفید از هر یک ده
 درم کل سرخ منزع الاقماع دارچینی سازج هندی افتیمون از هر یک سه درم عود هندی غرقی خام عاقر قرحا از هر یک یک گرم
 افیون مصری خالص سدس درمی اجزا گرفته بخته افیون و زعفران را بکلا ب حل کرده با صمغ عربی مخلوط سرشته حبوب سازند

هر حبی مقل از نخودی در سایه خشک نموده شربتیی یک حب تاسه حب * و نیز حبوب نشاط است * حب نشاط تالیف حکیم میرمحمد مؤمن سرفه حار و نزلات و سل را نافع است و هاضمه را قوت دهد و نشاط آورد و مقوی باد محرورین است و منع اسهال کند و معدل مزاج سودا و یسعت * صنعت آن صمغ عربی کثیرا رب السوس نشاسته از هر یک پنج مثقال افیون کازرونی سه مثقال و در نسخه دیگر دو مثقال است حب المحلب مروراید ناسفته کهرای شمعی یا قوت رمانی از هر یک یک مثقال کوفته بخته بلعاب حب السفرجل سرشته حبوب سازند * حب نشاط دیگر که همان نفع دارد * صنعت آن اسارون سنبل الطیب زعفران مصطکی رومی تخم کرفس دارچینی ریوند چینی از هر یک دو مثقال زرنباد حب الغار فریون قونفل بسماسه صمغ عربی از هر یک یک مثقال بزرالبنج سفید فلفل از هر یک سه مثقال افیون کازرونی پنج مثقال کوفته بخته بآب سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی بورق طلا پیچیده نگاه دارند و در وقت حاجت بکار برند * حب نفث الدم افیونی * صنعت آن کهرای شمعی شاذنج عله می مغمول شب یمانی ماز و سبز دارچینی دم الاخوین کنند کلنار فاسی بیه انجبار از هر یک یک مثقال افیون زعفران از هر یک بقدر ماشی سوده حب ساخته فرورند و بعد از آن شیوه تخم خرفه مقشر شیوه جو مقشر از هر یک پنج مثقال قرص طباشیر و کافوری شیوه سرطان نهري از هر یک یک مثقال شربت دیاقودا یک اوقیه عرق بید مشک ده مثقال بنوشند * صنعت این حب بنسخه دیگر که حکیم میرمحمد مؤمن در تحفه اندکی تصرف در آن نموده باسم خود ذکر کرده کثیرا صمغ عربی رب السوس نشاسته از هر یک پنج مثقال افیون هفت مثقال حب المحلب زعفران مروراید ناسفته یا قوت رمانی از هر یک یک مثقال کوفته بخته بلعاب حب السفرجل سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر ماشی شربتیی دو حب و نیز از آن جمله است * حب نواب اشرف اعلی شاه جنات آشیان شاه طاهب موسوی صفوی این حب را حکیم عماد الدین محمود شیرازی بجهت بندکان اشرف ترکیب نموده و بهیار هوا فقط بمزاج بندکان اعلی نموده * صنعت آن فلفل دار فلفل زنجبیل حب بلسمان مرجان قزمی جنطیا ناعا قرقر حارب السوس کثیرا نشاسته صمغ عربی زونبا درونج عقری مصطکی رومی زعفران عود هندی از هر یک دو مثقال قونفل الطیب تخم کرفس پوست زردا ترج قونفل از هر یک سه مثقال سنبل الطیب یک مثقال افیون پانزده مثقال کوفته بخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی بورق طلا یک صمغ پیچیده نگاه دارند شربتیی یک حب تاد و حب واکر و ورق طلا را حل کرده داخل نمایند و ببالای حب هم قدری پیچند بهتر است * حب نواب اشرف اعلی شاه عباس موسوی صفوی که اطباء اتفاق بجهت بندکان اقدس ترتیب نموده موافقت بمزاج جنات مکان نمود * صنعت آن صندل سفید مصطکی رومی اسارون قصب الد ریره مشک خالص عود تماری خام عنبر اشهب کثیرا از هر یک یک مثقال دارچینی بسماسه فلفل سفید افیمون اقریطی خصبه الثعلب مصری زعفران از هر یک دو مثقال افیون بزرالبنج از هر یک سه مثقال کوفته بخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی بورق طلا پیچیده نگاه دارند شربتیی یک حب تاد و حب * حب مسکن اوجاع بطن و غیره * صنعت آن مصطکی حب الغار مرکبی زعفران فلفل قونفل چند بید ستر سنبل هندی عاقر قرحا از هر یک یک مثقال مشک د انکی افیون یک مثقال و نیم بکلاب حب سازند * حب هندی این حب از ترکیب اطباء هندی است گفته اند که نافع است از برای درد سر و ضعف جگر * صنعت آن افیون دانه جوز مائل از هر یک یک مثقال زنجبیل دو مثقال ریوند چینی سه مثقال کوفته بخته حب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتیی از یک حب تاسه حب * حب هیضه در صورتیکه قی یا اسهال یا هر دو بند نشود و اندک که تنقیه تام شده و از بسیاری قی و اسهال خورند هلاکت است استعمال نمایند * صنعت آن فلفل بزرالبنج از هر یک بیست درم افیون ده درم زعفران پنج درم چند بید ستر یک درم

زرنباد درونج عقربی از هر يك نیم درم مشک ترکی خالص مروارید ناستخته محلول از هر يك دو ثلث درم و دو قیرا طحل و او
 خطائی آزموده سه درم عود هندی خام دو درم کند رچهار درم ورق طلا پنج عدد ورق نقره ده عدد هر دو را حل نمود *
 ادویه کوفته بخته بگلای سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر ماشی شربتیی یک حبیب تا دو حبیب * و ایضا از آن جمله نسخه دحمر ثا
 است * بد آنکه دحمر ثا بفتح دال و سکون حای مهلمه و فتح میم و سکون رای مهلمه و فتح ثای مثلثه و الف مقصوره لغت حمیری
 است و دحمر ثیا و دحمر یا نیز تصحیح نموده و تعریف آن حادریه است یعنی در آنیکه موجب استمراری طعام است و بمعنی دوی
 منحلر کنند * فصول باد را رو این اولی است و بعضی گفته که آن فرود آوردند * حیض و پروا کنند * ریا ح است و در بعضی حواشی
 قانون بنظر رسید که بمعنی باد مهر ج است و صابی ابوالعباس و سامری این معجون را با سم معجون اختلاف ذکر کرده
 اند و با وجود آنکه لغظاد حمر ثا لفظ حمیری است این معجون را منسوب نموده اند بجالینوس و بودن دحمر ثا حمیری نفی
 بودن این معنی از تراکیم جالینوس نمیکند زیرا که ممکن است که مترجم این معجون یکی از اطباء حمیری باشد که اسم
 یونانی آن را بلغت حمیری نقل نموده چنانکه بر شعنا که لغت سریانی است و مرکب آن افلن رومی است که اطباء سریان
 افلونیا را چون از کتب جالینوس ترجمه سریانی نموده اند آن را ممی با هم سریانی نموده اند و با جمله دحمر ثا معجون
 قوی التجهیف است و منع اسهال مغرط میکند با آنکه ادرا فصول و بول و حیض میکند و نافع است از برای تحلیل ریا غلیظه
 متولد در احشا و از برای قولنج و اوجاع مقعد و از برای سدهای کبد و طحال و بوردت رحم و اوجاع آن و از برای سعال
 و طب و تب ربع و تبها ئی که از مواد بارده باشند مانند مواظبه و از برای هقیق النفس و انقطاع نفس و صوت و از برای یرقان سدی
 و اترخای اعضا خصوص استرخای معده و امعا و این معجون گرم است درد رجه ثانیه و خشک است درد رجه ثالثه و مضر
 است بحر و رین و بعضی گفته اند که صداع می آورد و مصلح آن سنگچین است و شربتیی از آن يك مثقال و قوتش تا یکسال
 باقی میماند * صنعت آن به نسخه شیخ الرئيس در قرا بادین قانون بزر حرمل یکمن و نیم لبان ذکر کرده درم ریوند چینی
 زراوند طویل از هر يك بیست درم زرنباد درونج عقربی از هر يك چهار درم مصطکی رومی حب بلسان زعفران اکلیل الملك
 منهل الطیب از هر يك ده درم افیون زنجبیل قسط تلخ سلیمه سیاه از هر يك سه استار سعد کوفی ده استار نفل ده درم صبر
 سقوطی چهارده درم قونفل شش درم خربق سفید غنچه کل سرخ منزوع الاقماع شونیز از هر يك شش استاراد و پرا کوفته
 بخته بعمل مصفی سه وزن ادویه سرشته در کوره سبز یا ظرف چینی کوده نکند از اندود و وقت حاجت استعمال نمایند و در نسخه
 هرا فیون وزن زنجبیل و قسط و سلیمه از هر يك دوازده درم است و نفل د اخل نیست پس وزن این سه دوا بدین نسخه از نسخه
 شیخ کمتر است زیرا که هر چهار مثقال و نیم است و سه استار بوزن مثقال هیزده مثقال و نیم و بوزن درم نوزده درم و کسری
 باشد و وزن قسط ده استار است و در نسخه دیگر از هر يك از آن چهار دوا که اوزان آنها هر يك سه استار است دوازده درم است و در نسخه
 صاحب ذخیره که در استرخای لبان ذکر کرده وزن صبر بیست و چهار درم است و باقی موافق نسخه شیخ الرئيس است * دحمر ثا به
 نسخه شیخ دارد * صنعت آن بزر حرمل پنجاه درم زراوند طویل زراوند مل حر ج ریوند چینی از هر يك بیست درم مصطکی
 رومی منهل الطیب حب بلسان زعفران اکلیل الملك از هر يك ده درم افیون زنجبیل قسط تلخ سلیمه سیاه قونفل خربق سفید
 ورق کل سرخ شونیز سعد کوفی از هر يك شش درم زرنباد درونج چینی عقربی از هر يك چهار درم و در نسخه دیگر با این ادویه
 صبر سقوطی چهارده درم داخل است و در نسخه دیگر بیست درم است و گویا در نسخه اصل ده درم باشد بعمل مصفی سه

وزن ادویه بدستور معجون سازند * د حمر ثابہ نسخہ تولس و یخیمی بن عینی * صنعت آن زرنیاد درونج عقربی افیون چنل بیل هتو
فلفل دار فلفل سلیخه هوم المعجوس بزرا البنج سفید قسط شیوین سنبل الطیب جاور شیو میعه سائله زعفران ازهر یک شش مثقال جلیه سه
مثقال موارید ناسفته و مثقال بارزد مرمکی صافی ازهر یک دوازده مثقال مجموع را کوفته بخته با عمل مصفی بدستور معجون سازند
و بعد از ششماه استعمال نمایند شربت دردم و قوت این معجون قاصه حال باقی میماند * د حمر ثابا بارها بشکنند و سه جگر و سپر ز یکشاید
هرفه بلغمی و ضیق النفس و یوقان که از سده باشد و قولنج را نافع بود و درادر حوض نماید و فوائد بسیار دارد * صنعت آن تخم هزار اسپند
یکم و نیم کند و ز کرده درم زراوند طویل و مد و ریوند چینی ازهر یک بیست درم زرنیاد درونج رومی ازهر یک چهار درم مصطکی
حب بلحان زعفران الکلیل المملک سنبل الطیب افیون خالص زنجبیل قسط تلخ سلیخه فراهیون ازهر یک ده درم سعد ده سیرطبی
صبر سقوطی چهار ده درم قرنفل شش درم خربق سفید کل سرخ شونیز ازهر یک شش سیرطبی فلفل ده درم و در نسخہ دیگر فلفل
بیست درم است ادویه کوفته بخته با سه چندان عمل کف گرفته بشویند شربت از یک درم قاد و درم * د حمر ثابہ نسخہ شفائی بارها
بشکنند و قولنج را نافع باشد * صنعت آن هزار اسپند جلیه ازهر یک سی درم درونج عقربی فلفل سیاه دار فلفل عاقور حار اسارون
سلیخه هودا قسط تلخ افیون زنجبیل زعفران ازهر یک دوازده درم کوفته بخته با عمل سه وزن ادویه بشویند شربت دردم * و نیز از انجمله
درع الصلحه است بنسخه حکیم محمد تقی که در میزان الطبائع ذکر کرده و گفته که حضرت علامی قدوة الحکما میر محمد باقر داماد
این معجون را تالیف کرده و نسخہ آنرا با یک وزنه معجون ساخته برسم هدیه پیش قطب شاه والی حیدرآباد فرستاده بودند و
گفته که من این نسخہ را از خط معزی الیه نقل نمودم * میفرمایند که حضرت میرعلیه الرحمة این معجون را در برابر تریاق اکبر
تالیف نموده اند این را اکبر ازان شمرده اند * صنعت آن مخلصه اصطهبا ناتی اقراص اعقیل ازهر یک بیست و هشت مثقال
اقراص اند روخو رن فلغل سیاه دارچینی ازهر یک بیست و چهار مثقال زعفران سی مثقال آمله منقح پوست هلیله کابلی
ابریشم مقروض عود قماری خام مصطکی رومی روغن بلحان روغن نارچیل ازهر یک بیست مثقال افیون مصری پنجاه و هشت
مثقال فلغل سفید درونج عقربی ازهر یک دوازده مثقال زرنیاد شیرین چهار ده مثقال تخم شلغم بری پوست اترج خصیة الثعلب
مصری ریوند چینی عاریقون شش سفید انشی زنجبیل چینی بهمن سفید دانه هیل بو اوراق کل سرخ ازهر یک دوازده مثقال
تخم بادرنجبویه شش مثقال لسان الثور کیلانی ازهر یک دوازده مثقال کل کاروبان کیلانی شش مثقال اشنه سفید خوشبو تخم
فرنجمشک عود ترکی لسان العصا فیو شیوین قاقله کبار قرنفل ازهر یک ده مثقال جلاوار خطائی مجرب چهار ده مثقال جوزبوا
بهیسه بهمن سرخ فراهیون ازهر یک ده مثقال مرمکی صافی دوازده مثقال حب الغار سلیخه هیاه قوفه الطیب نعناع خشک
خولنجان کند و ذکر ازهر یک ده مثقال سعد کوفی سنبل الطیب ازهر یک دوازده مثقال انیسون ده مثقال نانخواه رازیانه اسارون
اعطو خود و س ایرها اصل سوهن سفید آزاد شیطرج هند ی کور و ریافا شرافلش سنبل ار مال عاقور حار قسط تلخ قصب الد ریره زرنب
جنطیا نارومی شفا قل مصری فحاح از خربکه به چینی ساذج هند ی پوست بیرون پسته مشکطرا مشیع نارمشک بزرا البنج سفید
در شوشتر و ورده طباشیر سفید زرشک منقح فطرا سالیون ازهر یک شش مثقال کثیرا صمغ عربی ازهر یک ده مثقال میعه سائله
بیست و چهار مثقال رب العوس دوازده مثقال کافیطوس کاذر یوس صندل سرخ صندل سفید مروارید ناهفته بسد محرق
کهر یا شمعی طین ارمنی طین مختوم فقر الیهود مقل ازرق ازهر یک شش مثقال مرمیائی دار انجردی لک مغسول ازهر یک هفت
مثقال مغاث بغلادی افیون قریطی سیهالیوس لاجورد مغسول سکیمینج قنه ورق نقره ازهر یک پنج مثقال تخم کرفس حب بلحان

پوهنت عود بلحان زراوند مد حرج زراوند طویل حما ما حرف با بلی معتبر بوی حلتیت طیب کشنیز خشک فریون در قوا زهر یک
چهار مثقال عصاره الحیه التیس ده مثقال اشق یا قوت هر خ زمره عقیق یمانی ازهر یک سه درم زبرجل اعلی درو مثقال فاد زهر
حموانی اصطهباناتی عنبر اشهب مشک ترکی خالص ازهر یک هفت مثقال ورق طلا چهار مثقال نبات سفید سه چهار یکم
قبریز عرق جد و ار خطائی عرق مخلصه اصطهباناتی عرق زرنبا د شیرین ازهر یک بمقدار حاجت عرق بهار عرق قنه عرق دارچینی
عرق قرنفل ازهر یک هفتاد و پنج مثقال کلاب مکرر عرق بید مشک اصفهانی ازهر یک یکصد درم عمل مصفی سه وزن مجموع ادویه
روغن بادام شیرین روغن بادام تلخ بمقدار حاجت صمغ را جمیعاً الا مصطکی در عرق مخلصه و عرق جد و ار و عرق زرنبا د
بخیمانند و اندک عملی در آن داخل کرده یکشب نوز بکنند و عنبر را علیحدّه در عمل بکنند و همچنین موم میانی را جدا
در عمل بکنند و میغرمایند که بهتر آن است که عنبر و موم میانی را در یکی از روغنهای این مرکب در وقت رمضان بکنند از اند
و ادویه را کوفته و بیخته بروغن بلحان و میعه مانده و روغن نارچیل و روغن بادام شیرین و تلخ چرب نمایند و مشک را جدا بکنند
و همچنین زعفران و جد و ار را علیحدّه علیحدّه بکنند و بعد از آن فاد زهر را بکلاب صلایه نمایند و افیون را در عرق
قرنفل و عرق دارچینی و عرق فتنه بخیمانند و چون عمل بقوام آمده باشد از آتش فرود آورده اولاً صمغ را در آن
حل کنند پس جواهر را که خوب صلایه کرده باشند بعد از آن اب ریشم مقروض پس عنبر و موم میانی کداخته را و فاد زهر
و جد و ار و افیون و زعفران باین ترتیب که مذکور شد بعد از آن ادویه چرب نموده بعد از آن مشک آنکه ورق طلا و ورق نقره
مخلول بعد از آن جبه و مبالغه نمایند که اجزا خوب مخلوط شوند یعنی که بزنند تا خوب مخلوط شوند پس در ظرف چینی کرده بکنند
و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت ازین معجون از یکد آنک تا یک مثقال و تا دو مثقال نیز مجوز است و این ترکیب یکصد و
بیست و چهار جزو است و ای نبات و کلاب و عرق ها و عمل و وزن اجزا یکوزن و در بیست و بیست و هفت مثقال صاحب میزان
الطبائع گفته که مزاج این مرکب در حرارت و برودت معتدل مائل بحر است و خشک دراز در درجه ثالثه فصل در ذکر
دواهاییکه اصل و عمود در آنها افیون است و از انجمله دواهای مسیت است * درای مسیت که آن را بفارسی بیهوشی دارو
گویند * صنعت آن افیون ده درم تخم خشخاش سیاه بیست درم تخم کامو چهل درم بیخ لفاع پنجم درم مجموع را در شش رطل
آب بپزند تا بدو رطل رسد پس صافی نموده در صافی آن نیم رطل کندم پاک کرده بپزند با آتش ملایم تا تمام آب را جذب کنند
پس در سایه خشک نمایند و کوفته بیخته یک مثقال آن موجب سبات میشود * درای مسیت دیگر افیون بیخ موسن برابری کوفته
بیخته در طعام کمیکه خواهند بیهوش شود بیا میزند تا بخورد بیهوش گردد و گفته اند که مجرب است و نسخ بیهوشی دارو هادر
همین باب ذکر یافت و نیز از انجمله است درای نافع از برای جمع اذن که وصف کرده آن را غالیانس حکیم * صنعت آن مرکبی
صافی صبر مقوطری ازهر یک چهار مثقال کند سه مثقال و در نسخه دیگر یک مثقال است افیون زعفران ازهر یک سه مثقال
مغز بادام تلخ می عدد بارزد دو مثقال اجزا را محق نموده بسرکه انکوری بسروشند بقدریکه گردد مثل عمل مطبو و در شیشه
نگاهدارند و در وقت حاجت سه قطره آن را در گوش بچکانند * و به نسخه دیگر نافع از برای جمیع اوجاع و قروح اذن * صنعت آن
مرمکی صافی یک مثقال کند سه مثقال زعفران چهار مثقال افیون دو مثقال مغز بادام تلخ مقشر بیست عدد و کوفته
بسرکه بسروشند اقراص سازند و در سایه خشک نمایند و در وقت حاجت اگر بوده باشد در گوش یک قرص آن را بر روغن گل سرخ
حلی کرده سه قطره آن را در گوش بچکانند و اگر بوده باشد ثقل در سامعه بسرکه انکوری کهنه سودا در گوش بچکانند * درای دیگر

نافع از برای درد های کهنه کوش و از برای اورام اذن و از برای مده و قیح که از کوش آید * صنعت آن ترمس شامی مقشر از جمیع
قشور شب یمانی فلفل سفید نظرون زعفران افیون پوست انار مر مکی صافی کند و سنبل الطیب از هر یک دو درم چند بیدستر
یک درم کوفته پیخته بهر که انکوری و عمل بهر شد و در نسخه دیگر وزن عسل شش درم است دوه قطره ازان در کوش چکانند
* درای بروطالس که همین منافع دارد * صنعت آن زعفران مر مکی صافی سنبل الطیب از هر یک نیم مثقال نجاس محرق نصف
و ثلث مثقالی افیون نیم مثقال چند بیدستر ثلث مثقالی شب یمانی شب ملاد از هر یک یک مثقال کوفته پیخته پس اگر در کوش
درد باشد این دوا را بروغن گل سرخ سرشته سه چهار قطره در کوش چکانند و اگر در کوش صدید باشد این دوا را بمطبوخ
مثلث استعمال نمایند و اگر در کوش کرم باشد باید مخلوط کرد با جزای این دوا خربق اسود دو مثقال و در آب برک شفتالو
مخلوط کرده سه قطره در کوش چکانند * و ایضا ازان جمله دهن نافع از برای درد کوش که از کرمی بود * صنعت آن روغن بادام
شیرین پنچ درم سرکه کهنه سه درم افیون یک انگ سرکه و روغن را درهم بجوشانند تا سرکه برود و روغن بماند پس افیون
را در آن حل کرده دو قطره آنرا در کوش بچکانند * و نیز ازان جمله نسخ را مهوانات است * را مهوان کبیر این معجون از تراکیب
اطبای هند است و در بعضی نسخ قانون زمهران و زامهران هر دو برای معجمه در اول و در اکثر نسخ را مهوان برای مهمله و در
بعضی نسخ را مهرا م برای مهمله و میمید را آخر بدل نون دیده شده مانند قرا بادین معصومی بحتمل که این صحیح باشد اصل
آن را مهرا م بوده که را مهرا م شده نافع است از برای سوء مزاج بارد و از برای ضعف معده و زیاده میکند باه را و مفید است
از برای وسواس و سودا و صالح است از برای حرکات بدن و حفظ جنین و کلیه و مثانه کند و تقویت حصاة کلیه و مثانه نماید * صنعت آن
به نسخه شیخ رئیس که در قرا بادین قانون آورده و ج ترکی قسط تلخ زراوند مدح ج زراوند طویل از هر یک سه استار و هر
استاری چهار مثقال و گفته شد که چهار مثقال و نیم است دار فلفل زنجبیل از هر یک پنج استار تخم کرفس نانخواه کربا از یانه
تخم رطبه تخم خرفه مقشر جو جبر تو در ری سفید تودری کلکون اذان الفار زیاده کرمانی مد بر تخم شبت از هر یک شش استار
قرنفل اشنة قصب الذریوه عود بلحان از هر یک سه استار سلیخه بهیاسه قافله قوفه الطیب اکلیل الملك شیخ زرنب حب بلحان
از هر یک چهار استار پوست هلیله زرد پوست بلبله شیر آمله منقی از هر یک هشت استار لغاح خشک خربق سفید مجرب مورد
مرماحوز بزا لبنج بزی لبنج بستانی شیطرج هندي زرشک منقی حسک بستانی مورد اسفرم حب اترج مقشر زعفران و رزمبز
آس هندي بهمن سرخ بهمن سفید لسان العصار از هر یک چهار دره مثقال و در نسخه دیگر بیست و چهار مثقال است جوز و
هی عدد اصول قنابوری تخم فنجنگشت از هر یک سه استار تخم خزر حما ما از هر یک شش درم افیون فریون چند بیدستر
از هر یک سه درم هلیله سیاه چهار درم ساذج هندي حله مود و قو فطر اسالیون ریوند چینی از هر یک شش درم
مجموع را کوفته پیخته فانیل سنجر ری سفید بوزن مجموع ادویه کو بیله و روغن کاربوزن مجموع ادویه و فانیل و
عمل مصفی بوزن همه ادویه معجون سازند با این دستور که فانیل را کو بیله در سه رطل آب حل کرده بجوشانند تا کاک اخته
شود و غلیظ کرد و بوقوام عمل آید پس داخل کنند در آن عمل مصفی را و چند جوش دیگر داده و کف آن را بگیرند
پس ادویه کو بیله پیخته بروغن کاوداغ کرده چوب نموده بعسل و فانیل بقوام آورده که در پاتیل بزرگی باشد ادویه
کو بیله را بوان بپاشند و به تیر حلوایی برهم زنند تا مستوی گردد پس در سهو چه همز لعا بل ار که مل ثی در آن عسل باشد
از عمل خالی کرده آن معجون را در آن کرده شش ماه بکند ارنند پس استعمال نمایند شربت منی مانند مازوی در اول ماه و وسط

و آخر آن مهر و زب آب کرم یا با بعض نمین ما را فصل انبده از برای این امر نمین زیب و عمل است و این نسخه شصت و چهار
جزواست و وزن آن هشت صد و ده درم و چهار دانگ است و مزاجش گرم در یک درجه و نیم و خشک است در یک درجه و ربع
درجه * را مهران به نسخه دوم شیخ رئیس که در قرا بادین قانون آورده * صنعت آن و ج ترکی قعط تلخ زراوند طویل
زراوند مدحرج از هر یک سه استار دار فلغل زنجبیل از هر یک پنج استار و در نسخه دیگر از هر یک دو استار است تخم کرفس
ناخواه کروی را زیانه تخم اچمت تخم خرنه مقشر تخم جرجیر تخم مرزنجوش تود ری سفید تود ری سرخ اذ ان الفار زیوه
کرمانی تخم شبت از هر یک شش استار قرنفل اشنه قصب الذ زیوه عود بلسمان از هر یک سه استار سلیخته سچاه قاقله اکلیل الملك
شیخ زرنب حب بلسمان بمباهه قرنه الطیب از هر یک چهار استار پوست هلیله زرد پوست بلبله آمله منقی از هر یک هشت استار
لفاح خشک مورد خشک خربق سفید مرما حوز بزرالبنج بوی بزرالبنج بستانی حسک شیطر ج هندی زرشک منقی حب اترج مقشر
زعور و زعفران هندی بهمن مرخ بهمن سفید لسان العصفیر شیرین از هر یک بیست و چهار مثقال جوز بوا می عد د بیخ نی
بری تخم فنجنگشت از هر یک سه استار تخم جزرحما از هر یک شش درم افیون فریون چند بید متر از هر یک سه درم هلیله
میاه چهار درم ساذج هندی حلهه فطرا مالیون و قوریون چینی از هر یک شش درم ادویه رابعه از آنکه کو بیده و پیخته
باشند هر یک را علیحد و زن نموده فانیل سفید بوزن مجموع ادویه در روغن کاوتازه بقدر حاجت روغن را کرم کرده ادویه را
بآن مرشته فانیل را حل کرده بقوام آورند و عمل مصفی داخل کرده در جوش دیگر بد هندی پس ادویه چرب نموده را
بان بسرشد و در ظرف چینی نگاهدارند شربت می دودرم بجهت اقویا و از برای ضعیف مزاجان کمتر ازین و در نسخه دیگر
بجای زعفران و زعفران و بجای بیخ نی بوی قناری است و این نسخه صحیح است و در بعضی بجای تخم فنجنگشت فرنجشک
است * را مهران صغیر قریب است در منافع برا مهران کبیر * صنعت آن نیز به نسخه شیخ رئیس و ج ترکی زراوند مدحرج
قط تلخ زراوند طویل از هر یک سه استار حب الرشاد تخم حرمل از هر یک دو استار فلغل دار فلغل زنجبیل از هر یک پنج استار
تخم کرفس کروی معلوم کوفی تخم شلغم تخم اسپست تخم پیاز تخم جرجیر زعفران سفید تود ری سرخ تخم کنکنا
بزرکتان بزرحد قوقا زیانه ناخواه حب اترج مقشر تخم خرنه مقشر بود نه نارکیوا حلهه تخم مرزنجوش زیوه کرمانی
تخم شبت تخم جزرا از هر یک ده درم قرنفل خیر بوا اشنه ساذج هندی قاقله کبار قرنه الطیب را من جوز بوا قصب الذ زیوه زرنب
اکلیل الملك مرما حوز حب بلسمان از هر یک بیست و چهار درم غنچه کل مرخ منزوع الاتماع خشک کرده پنجدرم هلیله میاه
پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی از هر یک سه استار بزرالبنج سفید افیون فریون از هر یک سه درم چند بید متر یک
استار شیطر ج هندی حسک زرنب بهمن مرخ بهمن سفید ریون چینی درونج عقربی خولنجان میعه سائله از هر یک سه استار
فانیل سفید بوزن مجموع ادویه را علیحد و علیحد کو بیده و پیخته وزن نموده مخلوط کرده بروغن کاوتازه چرب نموده
بعمل مصفی در وزن ادویه بسرشد شربت یک مثقال آب کرم و این نسخه شصت و نه جزواست و برای فانیل و روغن کاو و عمل
و مزاجش گرم است در آخردرجه دوم و خشک است در اول سوم * را مهران به نسخه سید اسمعیل که در ذخیره در مرض
نقرس ذکر کرده نافع است از برای استرخای اعصاب و اوجاع مفاصل و نقرس * صنعت آن هلیله کابلی پوست بلبله آمله
منقی تود ری سرخ تود ری زرد بهمن مرخ بهمن سفید تخم کرفس را زیانه افستین رومی یا عصاره آن و ج ترکی قعط تلخ
مرزنجوش زراوند مدح تخم خشخاش تخم شبت قاقله صغارا اکلیل الملك کل سرخ بزرالبنج سفید خولنجان اجزا متساوی

کوبیده و بخته بعمل مصفی بسر شد شربتی دودرم * از انجمله نیز سفوف مسکن وجع است مستعمل در قروح کلیه * صنعت آن
 افیون گازرونی نیم دانک بزرالبنج سفید یکد انک مغز تخم خیارین دودرم تخم کاه و مقشر یکد رم تخم خرفه مقشر دودرم
 جمله در بعضی امزجه یک شربت است و در بعضی دوشربت تا چهار شربت است * سفوفیکه خون را از کلیه و مثانه و مقعد
 و هر جا که باشد باز دارد * صنعت آن کهر بای شمعی کل ارمنی اقا قیما کلنار فارسی کند را جزا متماوی افیون ربع جزوی کوفته
 بخته شربتی یک درم بآب سماق * ایضا از انجمله شوم است * شوم مقید از برای صداع احتراقی و قتیکه با مهر مغرظ
 باشد * صنعت آن افیون زعفران از هر یک یکد انک در روغن تخم کاه و عرق بید مشک و عرق نیلوفر از هر یک یکد اوقیه حل
 کرده در شیشه سرکشادی کرده دایم بیویند * شوم دیگر تفتیح سده خیاشیم نماید و صداع را نافع است * صنعت آن افیون
 زعفران حجر القنطاریس هر سه مساوی بر سنک سواد بآب سوده بپارچه آلوده بریا فوخ کذارند و اگر بپارچه کاغذی ملور
 چیده بسوزن سوراخها نموده بویک روی آن بیالایند و بر صدغین بچسباند نیز سودمند است * و نیز از انجمله شیافاتی است
 که اصل و عمود در آنها افیون است * شیاف افیونی چون بویک های چشم طلا نمایند درد هاکن سازد و مریض را خواب ببرد و
 درین عمل عجیب الفعل است * صنعت آن افیون خالص شاد نیم عدسی مغحول از هر یک یکد مثقال صمغ عربی کثیرا از هر یک
 ثلث مثقالی کوفته بخته بآب باران سرشته شیافهای اندک طولانی بزرک سازند و در سایه خشک نمایند و عند الحاجة بآب
 کشنیز تازه با سفید تخم مرغ سائیده بویکهای چشم طلا نمایند * شیاف افیون دیگر نافع از برای زحیر دوناک * صنعت آن
 کند رذکر زعفران حوض مکئی صمغ عربی از هر یک جزوی افیون ربع جزوی شیاف ساخته استعمال نمایند * شیاف دیگر اقوی
 از آن * صنعت آن زعفران چند بید ستر سکیمینج افیون اجزا متماوی بدستور شیاف سازند * شیاف دیگر منقول از مجربات
 حکیم عمادالدین محمود بخط معزی الیه نافع از برای زحیر و آمدن خون بهیاری که سببش برودت امعا باشد و نافع است از برای مد
 و صلی * صنعت آن کند رذکر مرکی صافی از هر یک جزوی افیون زعفران از هر یک نیم جزو همه را نرم کوبیده شیاف سازند
 که در طرف آن خیطا بریشمی باشد پس بردارد این شیاف را صاحب زحیر که حاضر النفع است و چون درد هاکن شود زود
 برآورد و الا ضرر دیگر خواهد رسانید * شیاف دیگر نافع از برای قولنج ریخی * صنعت آن چند بید ستر زعفران مرکی صافی
 از هر یک دو جزو افیون یک جزو بدستور مقرر شیاف ساخته استعمال نمایند * شیافیکه جراحتی که از کشتن سنک بر مجرای
 بول بهرمید باشد چون بچکانند در مجرای بول بعد از فصل جراحت را برویاند و ملتئم سازد * صنعت آن سفید آب قلعی
 شسته کل مختوم کند ردم الاخوین اجزا متماوی افیون عشر جزوی شیاف سازند و در وقت حاجت با آب لسان الحمل یا کلاب
 هائیده بمجرای قضیب بچکانند و انواع شیاف بیض افیونی کافوری و غیر آن نافع از برای امراض عین دراهمید اج مذکور
 شد * و ایضا از آن قبیل است ضما دافیکه اصل و عمود در آنها افیون است * ضما دافیکه نافع از برای شقیقه * صنعت آن دم الاخوین
 صمغ عربی زعفران افیون کوفته به سفید تخم مرغ سرشته بر پارچه کاغذی مالیده بر شقیقه بچسباندند بلکه گاه استعمال کرده
 میشود در اضمه و اطلیه اقسام صداع بهسبب شدت وجع افیون را از برای تسکین وجع بتخل بر آن ولیکن بهسبب شدت تبوید و
 تخل بر افیون باید که استعمال کرده شود با مصلح آن مثل چند بید ستر زعفران و جل وارو مشک و امثال اینها از مصلحات افیون
 که ذکر کرده شد بهجهت آنکه اگر بدن مصلح استعمال کرده شود بما باشد که احداث بلاهای عظیم مثل ظلمت بصر و سکنه کند و
 گاه باشد که هلاک کرداند علیل را پس چون مصلح آن مثل چند بید ستر زعفران و جل وارو مشک داخل کرده شود میگردد ضرر

آن کم بالخاصیت و بحراری که اینها را میباش و لیکن در اقسام صداع حار زعفران بهتر است بجهت آنکه زعفران اگرچه حار است اما حرارتش از جلد و روجند بید سترو مشک کمتر است که این هر سه بسبب حرارت مفرط ممکن است که ضرر بصاحب صداع حار رسانند و نیز زعفران مقوی جوهر روح است و جوهر اعضا بقوت تا بضع پس حفظ روح و جوهر دماغ و اعصاب و سایر اجزای هر میکند و می باشد مانع اثر افیون در آنها و نیز آن اعضا و ارواح قبول اثر افیون کمتر میکنند با آنکه نیست آنرا حرارت مفرط و نیز بالخاصیت فاد زهر مانع ضرر را فیون است و نیز زعفران منوم است و نوم نیکوترین تدبیر است از برای جمع ارجاع بجهت آنکه نائم احساس و جمع نمی کند پس میگردد طبیعت قوی بر دفع آن زیرا که در حال احساس و جمع مواد تمام متوجه آن عضو میگردد و موجب زیادتی و جمع است و عدم قدرت طبیعت بر دفع آن * ضماد نافه از برای صداع حار منقول از محمد بن زکریا رازی

* صنعت آن تخم کاهوشیاف ما میثا صندل سرخ صندل سفید فوفل افیون زعفران بکلاب و سرکه سرشته پارچه کتان را بآن تر کرده برهنه و چون گرم شود اعاده نمایند * ضماد دیگر منقول از طبری از برای صداع حار حادث از احتراق شمس * صنعت آن تخم کاهوشیاف صندل سرخ صندل سفید کل سرخ کل بنفشه از هر یک سه درم کل نیلوفر چهار درم شیاف ما میثا دو درم پوست بیه لجاج یک درم و نیم زعفران یک درم افیون نیم درم کوفته بیخته بآب کاهو تازه و آب کشنیز تازه و آب عنب الثعلب و سرکه انگوری سرشته بر صندل غین ضماد نمایند و در نسخه شفائی درین ضماد وزن افیون دو درم و وزن بیه لجاج یک مثقال است و در نسخه دیگر این ضماد بجای تخم کاهو کل بنفشه پنج درم است و در نسخه دیگر بجای کل بنفشه کاهو زبان پنج درم است * صنعت این ضماد به نسخه محمود بن الیاس صندل سرخ صندل سفید کل نیلوفر کل سرخ تخم کاهو از هر یک سه درم افیون بزر الیمنج بیه لجاج از هر یک یک درم زعفران نیم درم شیاف ما میثا دو درم کوفته بیخته بآب کاهو تازه سرشته بر پیشانی طلائع نمایند * صنعت این ضماد بنسخه دیگر مستعمل در صداع صفراوی و موی بعد از تنقیه هرگاه و جمع باقی باشد از برای تعدیل مزاج و تسکین و جمع صندل سفید صندل سرخ بکلاب سوده کل سرخ بابونه شیاف ما میثا فوفل تخم خرفه از هر یک یک جز و افیون نیم جز و زعفران ربع جز و کوفته بیخته بکلاب و اندکی سرکه انگوری سرشته بر مقل م سر ضماد نمایند و لیکن باید پرخور باشد از استعمال مصلحت رات قاکار با خطر آب نکشد استعمال نمایند و چون استعمال نمایند با مصلحت آن مثل زعفران و بابونه استعمال نمایند چنانچه در صندل ذکر یافت * و نیز از انجمه طلاهای است که اصل و عمود در آنها افیون است * طلای افیون مسکن صداع و جمع شقیقه که به نهایت شدت داشته باشد و شخص را بی طاقت کرده باشد * صنعت آن صندل سرخ صندل سفید تخم کاهو کل نیلوفر از هر یک سه درم شیاف ما میثا دو درم افیون پوست بیه لجاج از هر یک یک مثقال کوفته بیخته بکلاب و آب عنب الثعلب تازه و آب کشنیز تازه سرشته بر پیشانی و شقیقه طلائع نمایند * طلای دیگر از برای صداع بارد و شقیقه بارده این طلا مسکن جمع ارجاع بارده است * صنعت آن مشک ترکی یک درم صبر سقوطی فریون چند بیل ستر صمغ عربی عود هندی زعفران از یک دو درم افیون یک درم و نیم با آب کرفس طلا نمایند * طلای جیل برای شقیقه * صنعت آن زعفران صمغ عربی افیون سوده به سفید تخم مرغ سرشته بود و پاره کاغذ که بر آنها از سوزن سوراخ بجا رکوده باشند مالیده بود و صدع بچسباندند * طلای لاذر قیه * صنعت شقیقه از خضرت علامی والد ماجد آن مرحوم قفس سوره * صنعت آن برک مورد مومکی صبر سقوطی

حضض مکی حضض هندی صمغ عربی نشاسته انزروت سفید مسک المسک کثیرا فوفل قشار کنند و کلنار فارسی اقا قیام الاخوین شیاف ما میثا از هر یک یک جز و افیون دو جز و زعفران نیم جز و کوفته بیخته بآب برک مورد سرشته اقرص سازند و در وقت

حاجت یک قرص را بسفید تخم مرغ سوخته بر پارچه کاغذی بشکل دیناری چیده به وزن سوراخ بهیاری در آن کوفته و در آن
 را بر آن طلا کرده بر شریان صدغ بچسباندند * طلای دیگر از برای شقیقه حار و صداع حار * صنعت آن بزرالبنج سفید تخم کاهوشیاف
 مامیثا برک کل سرخ صندلین فوفل پوست بیخ لفاح افیون کوفته بپخته بکلاب و سرکه سرشته بر شقیقه طلا کنند و بر بالای آن
 خرقه کنانی که بکلاب و سرکه تر کرده باشند کنند و آن را بپزند و بپزند این دو را در بینی و گوش بار و رغن
 کل سرخ و اندکی سرکه انکوری پس اگر بوده باشد وجع شدید اضافه ادویه مزبوره نمایند و انزروت و بچسباندند بر صدغین
 و بچسباندند بر بالای آن قطعه سوب رقیق و بکنارند تا خشک شود منع نبض شریان کنند و این را لازوق نامند * طلای دیگر
 که جهت صداع حار نافع است منقول از قرا با دین شفائی * صنعت آن صندل سفید صندل سرخ تخم کاهوا از هر یک سه درم
 کل نیلوفر کل سرخ از هر یک چهار درم زعفران یک درم افیون شیاف مامیثا از هر یک دو درم بیخ لفاح یک مثقال با آب برکه
 کاهوتا زه سائیده بر پیشانی و صدغین طلا کنند * طلا نیکه چون بر پیشانی بمالند رفع صداع نماید * صنعت آن افیون
 زعفران قرنفل صمغ عربی اجزامساری در آب برک لیموی کاغذی با آب لیمو سائیده بر پیشانی بمالند مجرب است * طلای دیگر از برای
 شقیقه و صداع که درد را در ساعت ساکن کنند * صنعت آن بیخ لفاح کند زعفران صبور سقوطی از هر یک یک درم بزرالبنج دو درم
 کل ارمني یک درم و نیم صمغ عربی انزروت سفید مرکبی صافی از هر یک نیم درم افیون دانکی کافور قیصوری حب کوفته بپخته
 با آب سرشته بر شقیقه و پیشانی و محل درد طلا نمایند * طلای دیگر از برای تسکین وجع صداع صفراوی مستعمل بعد از
 تنقیه * صنعت آن تخم کاهو بزرالبنج افیون زعفران کافور قیصوری سوخته با آب کشنیز تازه سرشته بر سر طلا نمایند
 * طلای نجیبی این طلا را نجیب الدین صرقتی در قرا با دین خود ذکر کرده و گفته که نافع است از برای صداع دموی
 هرگاه بوده باشد با آن ضربان بختی که برداشت آن را نداشته باشد چون استعمال کرده شود بعد از فصل قیفال
 * صنعت آن صندلین فوفل کل ارمني شیاف مامیثا از هر یک ده درم پوست بیخ لفاح بزرالبنج سفید افیون زعفران کافور قیصوری
 از هر یک یک درم همه را کوفته و بپخته بکلاب و قد ری سرکه سرشته پارچه کنانی را با آن آلوده کرده بر سر بکنارند و دمیدم از برای
 مل کوروان بچکانند که خشک نشود * طلای دیگر نافع از برای صداع حار هرگاه بوده باشد وجع شدید بختی که علل برداشت
 آن نداشته باشد این طلا در در ساعت تسکین میدهد * صنعت آن انزروت سفید نیم جز صندل در جزو افیون سدس
 یک جزو زعفران مثل افیون کوفته بپخته بعصاره کاهو سرشته بر صدغین طلا نمایند * طلای دیگر از برای تسکین صداع حار هرگاه
 از طلا بود دیگر تسکین نیابد * صنعت آن صندل سرخ صندل سفید از هر یک یک درم افیون زعفران از هر یک یک درم کوفته بعصاره
 کشنیز تر و عصاره کاهوی تر و عصاره الثعلب تر سرشته بر مقدم سر طلا نمایند و کاهی اضافه کرده میشود درین طلا نیم درم
 بزرالبنج سفید هرگاه احتیاج بر زیادتی نخلدیر باشد و در نسخه دیگر وزن افیون نیم درم است و بزرالبنج داخل نیست و در نسخه
 دیگر وزن افیون دودانک و بزرالبنج نیم درم است و گفته که بکلاب و آب کاهوی تازه سرشته طلا نمایند * نسخه دیگر این طلا
 صندل سرخ صندل سفید از هر یک پنج درم انزروت سفید ده درم افیون یک درم سوخته با آب کشنیز تازه و آب کاهوتا زه سرشته
 طلا نمایند * طلای دیگر که درد حار را در ساعت تسکین دهد * صنعت آن افیون زعفران از هر یک طعوجی پوست
 خشخاش یک درم افیون زعفران را با آب برک کاهوی تازه حل کرده پوست خشخاش کوفته بپخته با آن سرشته بر مقدم سر طلا
 نمایند * طلای دیگر منقول از قرا با دین شفائی نافع از برای صداع حار هرگاه بارطوبت باشد * صنعت آن افیون مرکبی

زعفران بزرالمنج اجزا متساوی گرفته بکلا به سرشته بر صغیر طلا نماید * طلای ساهو بجهت صداع بارد * صنعت آن
 چند بیل سترافیون فلغل خردل گرفته بنمیل کهنه سرشته بر سر و صغیر طلا نماید حکیم محمد باقر در مجربات خود این غلاراذ کو
 کرده ولیکن قرنفل و زعفران داخل کرده * طلای دیگر نافع از برای صداع بارد * صنعت آن مر مکی افیون زعفران افیون صمغ
 عربی قسط تلخ صبر سقوطی چند بیل سترانزروت سفید قشار کند و کوفته بپخته با نیچه مناسب باشد از لعابات سرشته بر سر
 و صغیر طلا نماید * طلای دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن مشک ترکی صبر سقوطی چند بیل ستر صمغ عربی
 افیون عود هندی فافرا نیاز عفران از هر یک دود انک افیون یک انک و نیم کوفته بپخته با آب کرفس تازه یا آب مرزنجوش
 تر سرشته بر دیواره کاغذ مالیده بر هر دو صمغ بپسپانند * طلای مخدر افیونی مستعمل در صداع حاد تا از قوت حس دماغ
 * صنعت آن تخم کاهو پوست خشخاش زعفران افیون بزرالمنج سفید برک قنب کوفته بپخته با آب برک لغاح سرشته طلا نمایند
 لیکن مخدرات قویه بسا باشد که مورت بلاهای عظامه کردند ما نند ظلمت بصر و تغییر حواس و گاه باشد که مودی بهلاک شوند
 پس چون طبیب مضطر گردد باستعمال آنها باید که اندک استعمال نماید و بر حد ربا شد چون در پاید که متغیر شد احوال
 آن علیل و متغیر گردد یک حواس او عمل کند از آن تل بیرونک بیر آن غاید بنطول آید که بر سر آن که در آن با بونه و زعفران
 و برک غار و جل و ار جو شانیة باشد * طلای دیگر مستعمل در سهو حادث در همیات شیخ رئیس گفته که از چیزهایی که
 قهقهه کرد م در پس قسم سهر آن است که فرا گرفته شود افیون و سلیخته زعفران سائیده داخل نمایند در روغن گل سرخ
 و بمانند بر بینی صاحب این سهر * طلای مخدر که اسهال خون باز دارد * صنعت آن افیون بزرالمنج سفید از هر یک
 جزوی جفت بلوط کنار فارسی افاقیا قشار کند از هر یک پنج جزو سوده با عصاره خشخاش یا طبیب آن سرشته بر شکم طلا نمایند
 * طلای مسکن و جمع مستعمل در اورام مثانه * صنعت آن افیون یک انک و نیم در روغن بنفشه باد ام یک مثقال حل کرده
 طلا نماید * طلای مخدر مسکن و جمع صداع صفراوی مرگه استعمال کرده شود بعد از تنقیه صفرا در ساعت و جمع را فرو نشانند
 * صنعت آن پوست بیه لغاح کند زعفران صبر سقوطی از هر یک یک گرم بزرالمنج دودرم کل ارمنی یک گرم و نیم صمغ عربی
 مر مکی صافی انزروت سفید از هر یک نیم گرم افیون یک د انک کافور قیصوری یک حبه کوفته بپخته با آب سرشته بر پیشانی
 طلا نمایند * طلای مخدر نافع از برای صداع بمشارکت کلیه و مثانه * صنعت آن مر مکی صافی افیون زعفران کافور قیصوری
 سوده بهر که انکوری سرشته روغن یا همین داخل کرده بر سر طلا نماید * طلای مجرب از برای سهو حادث از اجاع سو
 * صنعت آن افیون سلیخته زعفران سوده بر روغن گل سرخ سرشته در بینی طلا نماید * طلای منوم منقول از مجربات
 حکیم محمد باقر موسوی بنقط معزی الیه که از مجربات حکیم احمد نقل نموده * صنعت آن افیون بزرالمنج سفید پوست بیه لغاح
 زعفران تخم کاهو کوفته با آب طبیب خشخاش سرشته بر پیشانی و صغیر و بینی طلا نماید * طلای دیگر جهت نزول آب
 در هر عضو که باشد * صنعت آن ریوند چینی یک جزو افیون ربع جزوی با آب حل کرده طلا نماید * طلای نافع جهت نزول
 ماء در کیس بیضه * صنعت آن مر نچ که بهندی سیند و زعفران افیون قسط تلخ که بهندی کت کویند اجزا متساوی کوفته با آب
 سرشته گرم نموده طلا نماید و اگر چند دانه فلغل سیاه امانه نماید و بجا ی آب خالص آب مطبوخ پر سیارشان یا آب مطبوخ
 واز یانه باشد بت طلا نماید بهتراست * طلای نزولی قلمی فرموده اند که از حضرت سید سنک ولی نعمی استادی میر محمد هادی حکیم قدس سره
 است نافع است از برای اورام حاره که در غیر مغابن باشد * صنعت آن صندل سرخ صندل سفید کل ارمنی عصاره ما میثا

و همانی بوش در بند ی طین قیمولیا طین شاموش طین مغربقیل اب قلعی شسته حضض مکی حضض هندی اقا قیا اجزای متساوی گرفته
و بسته با آب سرشته اقراص سازند بشکل مهرهای نرد در سایه خشک نمایند و بوقت حاجت یک قرص یا زیاد بمقدار حاجت
بآب کاسنی تازه و آب برک کشنیز تازه و آب بربک عنب الثعلب و آب بربک کاهوتان و آب بربک خیار و آب خیار و سرکه انگوری و
کلاب مجموع یا هر یک ام که حاضر باشد سائیده طلا نمایند و از برای تسکین وجع پوست کوکنار و لعاب بزرقطونا داخل نمایند و
اگر وجع بسیار شد یل باشد که با آب کوکنار تسکین نیابد افیون بزرا لیمچ بیخ لغاح از هر یک عشر جزوی زعفران خمس جزوی بر
اجزای قرص بیفزایند و اگر ورم حار در جلد سر باشد عود الصلیب نصف جزوی آرد ماش در جزو بر اجزای اصل قرص بیفزایند
و اگر ورم در ثلث بین باشد آرد با قلا آرد مشوق کل خطمی آرد جو بر اجزای قرص بیفزایند و در آبها که قرص را میسایند آب خیار
شیر و آب برک حنا بیفزایند و اگر ورم در معدة باشد صندل سفید عود هندی ورد صینی سک المسک را مک کل سرخ بر اجزای
اصل نسیجه بیفزایند و در آبهای که قرص را بآن میسایند آب سیمب شیرین آب به شیرین بیفزایند و اگر ورم در کبد باشد صندل
الطیبر و یونک چینی لك مغسول از هر یک جزوی زعفران خمس جزوی بر اجزای اصل قرص بیفزایند و اگر ورم حار در طحال باشد
بهوست بیخ کبر و جنطیانا و بزرقطونا و در آبها که قرص را در آن میسایند سرکه عنصل و سرکه
کبر بجای سرکه خالص کنند و اگر ورم در ریشتین باشد آرد با قلا آرد مشوق بیضه سنک پشت سنک سرماهی بر اجزای قرص
بیفزایند و اگر ورم حار با حرارت شد یل صفرا و یت و التهاب بسیار داشته باشد کافور قیصوری زعفران از هر یک خمس جزوی
بر اجزای قرص بیفزایند و در عصا را تیکه اقراص را بآن میسایند آب خارشتر و آب عصی الراعی و آب خرفه تازه
و آب بربک بارتیک و آب بربک کیا و بزرقطونا و آب بادرنک و آب جواده کد و مجموع یا هر چه میسر آید اضافه نمایند و
بعد از سائیدن قرص درین عصارات آرد جو بزرقطونا در آن داخل کرده بر عضو ورم دار ضما د نمایند و اگر ورم
حار در مفاصل باشد سورنجان استخوان بوسید و سوخته بیخ نی فارسی از هر یک جزوی بر اجزای قرص بیفزایند و اگر
ورم بسبب کزیدن زنبور و جوار و امثال اینها از حیوانات سمی حاره باشد حنجر با د زهر معدنی خطائی کل مختوم
کل سیاه شده پای خمهها و الزخرا که سنموی است که بردیوارها را جهای نمناک در ایام بارش پیدا میشود از هر یک
جزوی بر اجزای قرص بیفزایند و در عصا را تیکه اقراص را بآن میسایند آب بربک سیمب و آب قیطره که عبارت از کشنیز
صحرائی باشد و آب طرخشقون که عبارت از کاسنی بوی باشد داخل نمایند و اگر با ورم حار جو شش و طراوش صلید و آب
زرد باشد بر اجزای اصل قرص سفید آب ارزب شسته مردا سنک توتیای کرمانی شسته اقا قیا عصاره لحيه التیس دم الاخوین
بهوست کد و کلنا فارسیا هر پنج شسته شنجرف شسته و امثال اینها از هر یک جزوی داخل نمایند و کافور قیصوری و زعفران
از هر یک عشر جزوی البته بر اجزای اصل بیفزایند و در عصا را تیکه اقراص را بآن میسایند آب بربک حنا داخل باشد و اگر ورم
در رجم باشد کل با بونه خار فسک الکلیل الملک پرسیا و شان مرمکی از هر یک جزوی بر اجزای اصل قرص بیفزایند و همچنین ورم
حار در هر عضو یک باشد ادویه مناسبه آن عضو بر اجزای اصل قرص بیفزایند و همچنین ورم بارد در هر عضو یک باشد ادویه
مناسبه آن عضو بر اجزای اصل قرص بیفزایند * طلای نردی منقول از بیاض مجرب است حکیم محمد حمین برادر کوچک حکیم محمد باقر
بن حکیم عماد الدین محمود نافع از برای اوزام حاره حادثه در غیر مغایر * صنعت آن صندل سرخ کل ارمنی عصاره مامیثا حضض
مکی بوش در بند ی سفید اب قلعی فونل دکهنی بزرا لیمچ سفید مردا سنک ریوند چینی از هر یک جزوی افیون بیخ لغاح از هر یک

نیم جز و کوبیده بخته با بکش نیز سبز و کلاب و سرکه و امثال اینها سرشته اقراص نردی سازند * طلای نردی بخته - بکوی
 * صنعت آن صندل سرخ کل ارمنی عصاره مامیثا حضض مکی بوش در بند ی صبر سقو طری زرد اقا قیا از هر یک جزوی
 افیون زعفران از هر یک عشر جزوی گرفته بخته با آب غلب الثعلب سرشته اقراص نردی سازند و در وقت حاجت با هر عصاره
 که مناسب باشد موده طلا نمایند * طلای نردی رادع مستعمل در جمیع اورام حاره در هر عضو که بوده باشد هوای اورام
 حاره مغابن یعنی عقب گوش و زیر بغل و پیمچران که درین اعضا استعمال روادع مطلقا جایز نیست و این طلا رادع است و
 باید که در ابتدای تزیاید در حالیکه جایز است استعمال آن طلا کرده شود * صنعت آن صندل سرخ کل ارمنی شیاف مامیثا
 حضض مکی بوش در بند ی سفید آب ارزینیزیم لغاح از هر یک چهار مثقال افیون دو مثقال زعفران نیم مثقال کوبیده بخته
 اقراص بشکل مهرهای نرد سازند و در وقت حاجت بقدریکه احتیاج باشد با آب کاسنی تازه و آب غلب الثعلب تازه و آب برک
 بارتنگ و آب برک بزرقطونا و آب عصی الراعی و قد ری سرکه انکوری و کلاب سائیده طلا نمایند و پارچه کنانی را بآن آلوده
 کرده بران بگذارند و پی در پی پارچه را با آدویه مذکوره تر سازند که خشک نگردد انشاء الله تعالی نافع است * طلای نردی
 مسمی بپندی کرده منع انصباب مواد پیشم کف و مسکن اوجاع و رادع مواد جمیع اورام چشم است * صنعت آن زاج سفید
 محرق یک مثقال افیون زعفران از هر یک طسوجی مودا سنک نیم مثقال کوبیده با آب لیسو در ظرف آهنی کرده بر سر آنش
 ملایم یا خاکستر کرم به نهند و بدسته آهنی بسایند تا سیاه شود و بردور چشم طلا نمایند که داخل چشم نشود و کاهی
 بغوض آب لیمو آب برک تمر هندی میکنند * و نیز از انجمله غمزد است * غمزد اتالیف میرزا محمد علی از تلامذ مسیحی
 طبیب مسکن جمیع اوجاع و آلام است و از فلونیا و بر شعشاد رین فعل اقوی است * صنعت آن افیون دارچینی از هر یک ده
 مثقال بزرالنچ سفید پانزده مثقال زعفران سه مثقال قرنفل یک مثقال کوفته بخته بر وغن تخم خشخاش چرب نموده
 بعمل مصفی سه وزن آدویه بسرشدن شربتی از هر یک نشود تا درون خود است * و نیز از انجمله فتیل افیونی است * فتیله که
 رعا ف باز دارد * صنعت آن کلنا رکود آسیا مازا از هر یک نیم درم افیون دانکی کوفته و بخته بعصاره سرکین الاغ بسرشدن
 و بتار خانه عنکبوت بگردانند و در بینی نهند بعد از آنکه بینی را بکلاب شسته باشند * فتیله نافع برای ورم و چرک
 گوش * صنعت آن مر مکی صافی افیون کازرونی چند بید ستر عصاره مامیثا کوفته فتیله را با و نیک آلوده کرده در گوشی
 که میلان میکنند از آن قیج و بوده باشد دران اورام تازه بگذارد * فتیله حایس که جویان دم از مقعد و زحیرا باز دارد
 * صنعت آن مر صافی افیون کندر زعفران بالسویه جدا جدا کوفته بحریر بخته با آب برک کشنیر تر سرشته فتیله سازند
 و در وسط آن خیطی ابریشم بگذرانند و بردارند و بعد تسکین بزودی بر آورند * فتیله نافع از برای حرقت مجاری بول و
 قرحه آن که آن را بفارهی موزاک کوبند و از برای قروح کلیه و مثانه و مجاری بول و رحم قطع مده و قیج کند و قرحه را التیام
 دهند چون فتیله باریک بآن آلوده کرده در موراخ اخلیل گذارند یا فتیله از آن در فرج نهند و نیز نافع است از برای نواصیر
 چون در موراخ نوا صیر نهند و نیز نافع است از برای حکه فرج و حکه مقعد چون فتیله موافق ممر از آن در فرج و مقعد نهند
 * صنعت آن افیون کازرونی زرد و توتیای کرمانی مغسول سفید اب تلعی شسته کلنا فارسی کل ارمنی مغسول موی مرآد می
 موخته تشار کند را جز متساوی کوفته و بحریر بخته با بکش نیز تازه سرشته فتیله های موافق سازند فریادرس است * و ایضا فریادرس
 است * و این معجون را معجون ابوسلیم نیز گویند مصلح و مسکن جمیع اوجاع است و گفته که چون یک دانک آنرا بعد از فصل

و تنقیه خلط غالب در صدام مرکب از خون و اخلاط دیگر استعمال نمایند مسکن درد آن است و جمیع ارجاع حادثه از اخلاط مرکبه
 را بعد از تنقیه تام * صنعت آن افیون بزرالبنج سفید از هر يك ده درم افریون زعفران سنبل الطیب عا قرقر حار سورنجان
 مصري قاقله دار فلفل از هر يك پنج درم کوفته پیخته با سه وزن مجموع ادویه بعمل مصفی معجون سازند و در سمبوجه چینی
 اخضر لعابدار کنند و بعد از شش ماه استعمال نمایند و اگر جو زماثل و زنجبیل و ریوند چینی از هر يك دو درم اضافه نمایند جانز
 است و بقول بعضی بعد از چهل روز استعمال توان نمود و در نسخه دیگر وزن افیون و بزرالبنج سفید از هر يك دو درم است
 * نویدارس بنسخه دیگر * صنعت آن افیون کازرونی بزرالبنج سفید از هر يك دوازده مثقال افریون زعفران قاقله کبار
 سنبل الطیب عا قرقر حار دار فلفل از هر يك شش مثقال سورنجان مصري سفید ده مثقال کوفته پیخته بعمل سفید مصفی سه
 وزن مجموع ادویه یک ستور مقرر بر سر نشاند * و نیز فیروز نوش است * بد آنکه اطباء ی فرس این لفظ را استعمال میکنند بر دو
 نوع از معاجین اول بر معجونی که بوده باشد مرکب از افیون که آن را در فارسی نوش دارونا منک چنانکه گفته شد که نوش دارونی
 که رستم از کیمس و طلبیل ده بود افیون بود و دوم بر ادویه دیگر که بوده باشند مصلحات افیون و مراد مادر اینجا از فیروز نوش
 این نوع است و نیز استعمال میکنند بر فنجنوش که آن معجونی است که عمود در آن هلیله و بلبله و آمله و خبث الحید
 و عمل است که پنج نوش باشد چنانچه این نوع را در باب هلیله و خبث الحید ذکر خواهم کرد انشاء الله تعالی
 * نسخه فیروز نوش بمعنی اول نافع از برای آنچه نافع است از برای آن بر شعنا و معنی فیروز نوش قریب است بمعنی بر شعنا چه
 بر شعنا بمعنی براء الساعه است و معنی فیروز نوش دوی فیروزی و رستگاری ده از ارجاع و امراض است از برای جمیع ارجاع
 مخصوص قولنج و مغص ریخی و امراض زنان حامله که بسبب ریا و برودت باشد و گفته اند که نسیمان را نیز نافع است
 و ریا و دفع کنند * صنعت آن افیون بزرالبنج سفید از هر يك بیست مثقال و در نسخه دیگر از هر يك ده مثقال است افریون
 عا قرقر حار زعفران سنبل الطیب از هر يك هفت مثقال کوفته پیخته بعمل سفید مصفی جیل منزوع الرغوه سه وزن ادویه
 معجون سازند و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت از یک طسوج تا نیمد آنک و بعضی گفته اند شربت از یک آنک تا نیمد رم
 است * و نیز از آنجهله اقرا صی است که اصل و عمود در آنها افیون است * قرص افیون بدل تنز و خطا ئی قلمی نموده
 اند که تالیف حاج محمد حسین از تلامذه حضرت ابولیم قدس سره العزیز است مستعمل در ارام حاره و این قرص را بقرص
 مبارک موهوم ساخته * صنعت آن صبر سقو طری زرد برک حنا حضض مکی صندل مرخ کافور قیصوری زعفران کل مرخ
 از هر يك سه مثقال پوست هلیله زرد قاقا کل ارمنی آرد عصاره ما میثا از هر يك پنج مثقال افیون پنجاه مثقال
 زرد چوبه جیل و ار خطا ئی از هر يك دو مثقال ادویه را کوبیده بآب ما میثا چند مرتبه خمیر کرده خشک سازند پس قرص ساخته
 نگاهدارند و در نسخه دیگر آرد جو نیز پنج مثقال داخل است و عصاره ما میثا ده مثقال است * قرص اما زوفس ثقلب معده
 قریب بحالت ایلاوس و التهاب معده و نفخه و ریا ح آن و امراض مزمنه باطنیه و شخصی که طعام در معده او قرار نگیرد و بقی
 دفع کند نافع است * صنعت آن تخم کرفس انیسون دارچینی از هر يك شش مثقال افسنتین رومی مصطکی رومی از هر يك چهار مثقال
 فلفل مرکی افیون جنل بیل ستر از هر يك ده مثقال ادویه کوفته پیخته بآب سرشته اقراص سازند شربت معتدل برای صاحبان
 ضعف معده يك مثقال با شراب ممزوج * قرص بزرالبنج منقول از قرابا دین قانون نافع از برای امهال طبیعت و قروح
 امعاء و قیام دم و از برای کهیکه غلظت و معده ارضه نشود و از برای مغص شدید و زحیر و از برای ریا و هیروآمدن خون

از بوا میر و از برای نرف طمغ ز نان پی در پی و بیوقت * صنعت آن حب الاس رازیانه انیسون نانخو اه تخم کرفس بزرالمنج
 سفید دو قوا از هر یک يك اوقیه افیون شش درم کوبیده و بپخته بشراب ریخانی سرشته اقراص سازند هر قرصی بوزن نیم درم
 و بعد از ششماه استعمال نمایند شربت یک قرص با آنچه مناسب باشد از مایعات * قرص افیونی باراسن * صنعت آن تخم
 خشخاش تخم کاموراسن از هر یک چهار درم سک اصلی مغز تخم خیاباد رنگ مغز تخم خربزه مغز تخم کدوی شیروین از هر یک سه درم
 افیون بزرالمنج سفید نشاسته کثیرا کل سرخ منزوع الاقماع طباشیر سفید تخم خرفه مقشر از هر یک دو درم کافور قیصوری صندل
 سفید حشک از هر یک يك مثقال کوبیده و بپخته بکلاب سرشته اقراص سازند شربت یک درم و اگر دودرم سماق منقی
 با یک درم زردافرازند اقوی میشود * قرص افیونی باراسن دیگر * صنعت آن افیون بیخ لقا ح از هر یک يك جزو
 راسن قرنفل قرفه سک از هر یک سه جزو زعفران دو جزو کوفته بپخته با آب سرشته اقراص سازند شربت نیم درم
 تایلک درم با شربت خشخاش * قرص زعفران نافع است از برای شقیقه و عمل میکند عملی قوی چون طلا کرده شود
 بر شقیقه دوسه مرتبه از صمغ تا صمغ دیگر و طلا کردن این قرص که بسایند با عصاره خشخاش یا با کلابی که پخته باشند
 دران پوست خشخاش یا با آب برک کاهو بر سر و بینی و نافع است از برای سهر حاد و در حمیات * صنعت آن زعفران
 پانزده درم کل قند سه مثقال مرصافی شب یمانی افیون عصاره حصرم خشک کرده قلقطه از هر یک سه مثقال صمغ عربی
 پانزده مثقال مجموع را سحق نموده بشراب قابض سرشته باز سحق نموده و اقراص ساخته نگاهدارند و در وقت حاجت
 يك قرص را بهر که مزاج با آب هوده بر جبهه از صمغ تا صمغ دیگر بمالند * قرص شقیقه یعنی قرص نافع از برای وجع شقیقه
 منقول از مجربات حکیم محمد باقر ولد حکیم عماد الدین محمود * صنعت آن مرکبی صافی افیون لادن کافور قیصوری از هر یک
 پنج درم کند زکوانور و از هر یک يك انک کوفته بکلاب سرشته اقراص سازند * قرص طرائیف خون آمدن از جمیع اعضا
 خصوص بواسیر و نفث الدم باز دارد * صنعت آن طرائیف شیروین چهار درم خرنوب نبطي پوست بیخ انجیر از هر یک سه
 درم زرد کلنا رنارسی اقا قیام الاخوین بعد محرق مغسول صندل محرق مغسول از هر یک دو درم ماز و سمنز نشاسته صمغ
 عربی کثیرا از هر یک يك درم افیون خالص زعفران کافور قیصوری از هر یک يك کوبیده و بپخته بلعاب بزرقطونا سرشته
 اقراص سازند هر قرصی یک درم شربت یک قرص با آب برک نارمشک و آب برک بزرقطونا * قرص طریفلون این قرص از
 قوا کیمب قد مای اطباء یونان است و معنی آن قرص مثلث است و این قرص را قرص منوم نیز نامند و تسمیه این قرص بقص
 مثلث بجهت آن است که این قرص را مثلث میسازند بخلاف اقراص دیگر که آنها را مدور میسازند و وجه آنکه این قرص را
 مثلث میسازند آن است که اقراصی که از برای خوردن است هرگاه حاجت با استعمال آنها شود کوبیده بمائعی سرشته میشود و
 پس هر شکلی که باشد در سهولت کوبیدن تفاوتی چند اندارد و چون اسهل اشکال از برای ساختن شکل مدور است که
 گردی و بهترین اشکال است لهذا آنها را مدور میسازند و اما این قرص که از برای طلا کردن است باید که بشکلی باشد که حک آن
 بر محک با مائعی به سهولت باشد و شکلی که چنین است یا شکل مخروطی است یا شکل مثلث و آنچه مخروطی است آن را به
 انکشت گرفته قاعده آن را بر محک با مائعی می مالند تا سائیده شود و آنچه مثلث است دو قطر مثلث را بدو انکشت گرفته و
 قطر سوم را که قاعده مثلث است بر محک میسایند و آنکه از این دو شکل را اختیار کرده اند بسبب آن است که چون شکل مخروطی
 نسبت بشکل مثلث ضخم میباشد و ضخیم بودن جرم قرص شکل مثلث سبب آن است که ظاهراً مرش خشک شود و با غلظش تروماند

و تري باطن آن سمب فساد آن است بخلاف شكل مثلث كه رقيق مي باشد و باطنش بزودي خشك ميشود پس ايمن مي باشد از
فساد و لهذا اطباء يونان اقراص را بر بنادق اختيار کرده اند مگر آنكه آنها حافظ تر کیمی چون عمل را فيون باشد كه اقراص
نمودن بهتر است شيخ دارد انطاكي در نذ کر آورده كه اين قرص را بشکل مثلث باين سمب ميسازند كه ممتاز باشد از اقراص
ديكر كه بجهت خوردن ميسازند كه باين امتياز حذر کرده شود از استعمال آنها بخوردن بجهت آنكه خوردن اين قرص مضر
هيكه اگر قدری زياده خورده شود مهلك است و بعض اطبا گفته كه وجه آنكه اين قرص را مثلث ميسازند آن است كه حكماي
ما تقم چنين يافته اند كه شكل مثلث با لخواصيه موجب زيادتي اثر آن است و با الجملة اين قرص مسكن درد اقسام صواع حار
و شقيقه و ضربان و موجب خواب است * صنعت آن به نسخه شيخ الرئيس افیون زعفران بزرالبنج سفيد مرکي پوست بيج
لفاح اجزا متساوي گرفته بخته با آب برک کا هوتا ز سرشته اقراص سازند و در وقت حاجت با آب سوده بر صد غين طلا نمايند
و نسخه فلا نسي مطابق نسخه شيخ الرئيس است الا آنكه گفته كه در وقت حاجت يك قرص را با آب كشنيز تا زه و آب کا هوتا زه
سوده بر جبهه و صد غين طلا نمايند و لا ناقيس كومانني گفته كه قرص مثلث كه دران افیون و بزرالبنج و بيج لفاع باشد چون
بكلا ب سوده بر پيشاني و صد غين لطوخ نمايند مسكن وجع و منوم است بحبيب تخم يرقوي كه دران مي باشد * قرص مثلث
بنسخه ابن جزله در منهاج الادويه و اين قرص مثلث را قرص صواع نيز كويند يعني بجهت درد سوجا و شقيقه نافع است
چون بر سر و شقيقه طلا نمايند * صنعت آن افیون مرکي صافي لادن کا فور قيصوري از هر يك پنج روم كندر ذكر انزروت
سفيد رامل طين ارمني از هر يك ده درم زعفران بزرالبنج سفيد پوست بيج لفاع از هر يك پنج روم گرفته بخته اقراص مثلث
سازند و در وقت حاجت يك قرص را بكلا ب و آب برک کا هوتا زه و سرکه انكوري سوده بر پيشاني و صد غين و شقيقه طلا نمايند
* قرص مثلث به نسخه ديكر قويب به نسخه ابن جزله * صنعت آن افیون مرکي لادن کا فور قيصوري زعفران بزرالبنج سفيد
پوست بيج لفاع از هر يك پنج روم كندر را انزروت سفيد آمله منقي كل ارمني گرفته بخته بكلا ب سرشته اقراص مثلث سازند
و در مایه خشك نموده در وقت حاجت بكلا ب سوده طلا نمايند * قرص مخدر را انطولس طبیب نافع از برای صواع * صنعت آن
حب الغار سقمونيا افیون مرصافي عصاره حصرم از هر يك چهار مثقال تخم كرفس نمام از هر يك هشت مثقال گرفته بخته بحرکه
انكوري بقل ركفايت سرشته اقراص سازند و در وقت حاجت بحرکه انكوري يا باماني ديكو مناسب سوده بر پيشاني از صد غ تا
صد غ ديكر طلا نمايند * قرص مسكن او جاع منقول از بياض مجربات ميرزا محمد باقر بن حكيم عماد الدين محمود بخط معزي اليه
* صنعت آن تخم کا هوآرد با قلا پوست خشخاش تخم خرفه مقشوحب کا کنج از هر يك يك درم افیون زعفران از هر يك
طعوجی كوبيده و بخته بلعاب بزقطنونا سرشته اقراص سازند مجموع يكشربت است * قرص منوم بارد * صنعت آن تخم کا هو تخم
خشخاش تخم آرد با قلا مغز تخم خرفه مقشوحب کا کنج از هر يك يك درم افیون يك طعوج گرفته بخته بلعاب بزقطنونا سرشته اقراص
سازند و شب وقت خواب با شراب خشخاش بخورند * و در نسخه فلانسي بجای تخم خشخاش پوست خشخاش است و گفته كه
اين يكشربت است با آب نيم گرم بخورند * قرص منوم حار * صنعت آن تخم شبت دو درم زعفران بزرالبنج افیون از هر يك
يك انك افیون يك طعوج گرفته بخته بلعاب حليه سرشته اقراص سازند هر قرصی نيم درم شربت يك قرص و در نسخه ديكر
بجای افیون پوست بيج بمرح قيراطی داخل است * قرص منوم حار ديكر * صنعت آن تخم شبت دو درم كل شبت مرکي
صافي بزرالبنج سفيد ميعه سا نله زعفران از هر يك يك انك افیون يك طعوج گرفته بخته بلعاب بزرحليه سرشته اقراص سازند

* قرص منوم مسکن وجع * صنعت آن مر مکی صافی افیون بزرالبنج سفید زعفران پوست بیخ لفاع کوفته پیخته با آب برک کاهو
 مرشته اقراص سازند و یک قرص را بر صدغین و عضو صا حب وجع طلائما یند * قرص منوم از استنبا ط شیخ رئیس نافع از برای جمیع
 اوجاع اذن چون در روغن گل سرخ حل کرده در گوش چکانند * صنعت آن زعفران چهار درم کند زکون نطرون از هریک سه درم
 افیون دودرم مر مکی یک درم کوفته پیخته بصرکه انکوری مرشته اقراص سازند * قرص منقول از قرا بادین نجیب الدین سمرقندی
 نافع از برای صداع بارد و شقیقه بارده و درد گوش بارد * صنعت آن چند بیل ستر فزیون افیون میعه سائله فلفل برک سداب فودنج
 خردل اجزا متعاری کوبیده پیخته بد ستور مقرر اقراص سازند و در وقت حاجت یک قرص را در روغن که مناسب باشد حل
 کرده در گوش چکانند در چنانی که وجع است با پنجه کهنه و بر پیشانی و شقیقه طلائما یند * قرص نافع از برای صداع حار که
 درد را در ساعت تسکین میدهد و زائیل میگرداند حرارتی را که در سر از اختراق شمس حادث شده باشد * صنعت آن صندل
 سرخ صندل سفید از هریک پنج درم افیون یک درم زعفران نیم درم انزروت سفید سه درم کوفته پیخته با آب کشنیز تازه مرشته
 اقراص سازند و بوقت حاجت با آب کشنیز تر و آب کاهو تازه سوده بر سر طلائما یند * قرص نافع جهت سرفه و اسهال با خون
 * صنعت آن کثیرا طباشیر سفید نشاسته صمغ عربی کلنا ر فارسی کل سرخ زعفران تخم مورد شاخ کوزن سوخته خرنوب شامی
 تخم حماض دم الاخوین از هریک دودرم افیون خالص یک درم پوست بیخ انجبار کل ارمنی آرد کنار ما زوا از هریک یک درم و نیم
 ادویه کوفته و پیخته با آب برک بارتنگ مرشته اقراص سازند شربت نیم مثقال بالعباب بهدانه و لعاب بزر قطونا بنوشند * قرص نردی
 که در جمیع اورام آزموده است * صنعت آن صندل سرخ فلفل شیان مامیثا سفید اب قلعی کل ارمنی بزرالبنج مرد استک حضض
 مکی بوش در بند ریوند چینی از هریک جزوی بیخ لفاع افیون از هریک نیم جزو زعفران کافور خالص از هریک ربع جزوی
 با آب برک کشنیز تازه میز مرشته بهیات مهره نرد ساخته خشک سازند و عند الحاجة با آب کشنیز تر و گلاب و سرکه و مانند آن
 سائیده طلائما یند و در امراض بارده و برای مبرود المذاجان کافور داخل نماید و بیل آن چند بیل ستور و قرنفل کنند
 * قرص نزله این قرص نزلات بارده را نافع است و مانع انصباب آنها است با اعضا خصوص بعهده * صنعت آن قرنفل را سن
 قزفه الطیب مک اصلی از هریک سه جزو زعفران دو جزو افیون پوست بیخ لفاع از هریک یک جزو سوده باب مرشته اقراص سازند
 شربت نیم درم با شراب خشخاش * قرص نزله بند قلمی فرموده اند که از تالیف حضرت ابویم قدس سره است مانع انصباب
 نزلات از هر باعضا است * صنعت آن دم الاخوین انزروت حضض هندی نشاسته صمغ عربی مر مکی صافی صبر سقو طری زرد
 مک اصلی را مک کلنا ر فارسی اقا قیافه فلفل شیان مامیثا از هریک یک درم افیون زعفران از هریک نیم درم اجزا را کوفته پیخته
 با آب که در آن برک مورد جوشانیده صافی نموده باشند مرشته اقراص سازند و در سایه خشک نمایند و در وقت حاجت یک
 قرص را به سفید تخم مرغ سوده بر سه پاره کاغذ که بشکل دراهم چیده و به وزن آنها را هور اخ بسیار نموده باشند مالیده
 بر هو دوشریان دو صغ و بویا فو خ بچسباندند * صنعت این قرص به نسخه دیگر از املاى حضرت استادی ابویم قدس سره
 حضض مکی بوش در بند شیان مامیثا از هریک دودانک انزروت سفید مر مکی صافی صمغ عربی دم الاخوین برک مورد از
 هریک یک انک افیون قیرا طی زعفران طحوجی کوبیده و پیخته به سفید تخم مرغ مرشته اقراص سازند و در سایه خشک
 نمایند هر قرصی مقل اردانکی و بد ستور نسخه قبل بکار برند * قرص نزله بند دیگر از منقل مین که منع انصباب نزلات از سر
 بچشم و گوش و حلق و معینه و شش و معده کند * صنعت آن صبر سقو طری زرد چهار دانک افیون زعفران از هریک یک انک مجموع

را کوبیده و پیخته با آب بویک مورد سرشته اقراص سازند و در وقت حاجت یکقرص را بسفید تخم مرغ سائید و بدستور من کور
 بکار برند * قرص نزله بند دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن بویک مورد اقا قیادم الاخوین انزروت تشا رکنل رشیا ف مامیثا
 از هر یک دو مثقال شب یمانی یک مثقال افیون زعفران از هر یک یکد انک کوبید و پیخته به سفید تخم مرغ سرشته اقراص
 سازند و بوقت حاجت یک قرص را که یک دانک باشد به سفید تخم مرغ سائید و بدستور بصل غین و یا فوخ بچسپانند
 * قرص نزله بند دیگر از مثقال همین که همین منفعت دارد * صنعت آن انزروت دم الاخوین صمغ عربی اقا قیاد شیا ف مامیثا از هر یک
 یک مثقال کل ارمنی چهار دانک بزر الینج حضض هندی از هر یک دو دانک افیون زعفران از هر یک دو طموج کوبید و پیخته
 به سفید تخم مرغ سرشته اقراص سازند و در سایه خشک کرده در وقت حاجت یک قرص را به سفید تخم مرغ بسایند و بدستور
 مزبور بصل غین و یا فوخ بچسپانند * و ایضا از انجمله قطورات افیونی است * قطور مسکن صداع احتراقی هرگاه با التهاب
 و حرقت شد یل باشد * صنعت آن افیون زعفران کافور قیصوری از هر یک طموجی در دهن خلاف حل کرده در بینی و گوش
 بچکانند و در نسخه دیگر این قطور به نسخه دیگر افیون کافور قیصوری از هر یک یک شعیره در
 روغن کل سرخ و شیر دخترا ن حل کرده در بینی و گوش بچکانند و در نسخه دیگر این قطور که در صداع دموی ذکر شد زعفران
 یک شعیره داخل است * قطور نافع از برای درد گوش که در در ساعت سائید کنند * صنعت آن عمل مصفی ده درم افیون
 زعفران از هر یک یکدرم هر دو را نرم هوده در عمل حل کرده سه قطره در گوش بچکانند * قطور دیگر مسکن درد گوش * صنعت آن
 افیون یکرم شیا ف ابیض سه درم در روغن کل سرخ و سه که کهنه از هر یک سه درم حل کرده نیمگرم سه قطره در گوش بچکانند
 * صنعت این قطور به نسخه دیگر افیون کافور و نی یکدرم شیا ف مامیثا و درم شیا ف ابیض سه درم هوده بشیر دخترا ن حل کرده
 نیمگرم سه قطره از آن در گوش بچکانند * قطور دیگر مسکن درد گوش که از هر دی باشد و نافع است مرا آنرا * صنعت آن افیون
 کافور و نی چند بیل متر از هر یک درم در دمن آن به پزند تا بقوام آید در شیشه نگاهدارند و در وقت حاجت روغن
 هوسن داخل کرده سه قطره در گوش بچکانند * صنعت این قطور به نسخه دیگر افیون چند بیل متر از هر یک درم در دمن استار
 میختم به پزند تا بقوام آید در شیشه نگاهدارند و در وقت حاجت دو قطره آن را در دو قطره روغن هوسن داخل کرده
 بگوش بچکانند * و نیز از انجمله ققطارغان است * بد آنکه لفظ ققطارغان بفتح قاف و سکون فاف و فتح طای مهمله و الف و را
 و غین معجمه و الف و نون معرب ققطارکان است منسوب است بهوی گفتار که ضبع است و این معجون را به ققطارغان اکبر
 نامیده اند جهت آنکه در عمل مستعمل در آن مرقه گفتار داخل است و اکبری ای آنکه اجزای آن بسیار است و گفته اند که
 از تراکیب اطباء هند است و حال آنکه نزد اطباء هند نامی از آن نیست و شاید قبل ازین بوده حال متروک شده باشد
 و فی الحقیقه معجونی است غریب از شایسته غریب تر و عجیب تر و اکثر حذاق اطباء در کتب خود ذکر کرده اند و منفعت ما برای
 آن نوشته اند هر چند درین عهد متروک است * ققطارغان اکبر به نسخه شیخ الرئیس منقول از قرا بادین قانون گفته که
 این درای هندی نافع است از برای اسقاط جنین و اوجاع زنان را نافع است و هر مزضیکه که عارض گردد ایشان را * صنعت آن
 افیون چهار استار و چهار دانک فرمبون هشت درم اقا قیاد پنی استار و در درم و دو ثلث درمی حما ما مصطکی رومی زرا وند
 مدحرج هندی از هر یک سه استار و چهار دانک ققط تلخ ابوشم مقرض تخم کرفس مقل ازرق بویک مورد حب
 بدسان قصب الذریعہ سلخه سوداء زرنبا در روغن عقری قوفه الطیب شیطرج هندی از هر یک دو استار و ثلث درم

سفید بهمن عروخ از هر یک در استار و چهار دانگ عاقر قرحا فصد محرق کل سرخ خشک منزوع الاقماغ مشک خالص بیخ کاکنج
دارچینی از هر یک شش درم فاشرا و آن هزار چشان است و فاشرستین و آن سپند ان است تخم سد اب نانخواه فقا ح اذخر فقا ح
کرم اسارون خونچان بیخ لقا ح از هر یک چهار درم بزرالمنج سفید نه استار و دو درم صمغ عربی پوست بیخ کرفس بهمن
آسمانچونی از هر یک سه استار و دو درم بزرالمنج الحما و ده استار و ربع الخروع مقشر هشت استار و یکم و نیم زرد قونفل ذکر
زنجبیل فلفل سفید از هر یک پنج استار و میعه سا نله سه استار و دو درم و چهار دانگ کنگ و ذکر پنج استار و دو درم و چهار دانگ
دبق مقشر پنج استار و چهار دانگ قود ماناشش استار و قاقا قله پانصد نه صحیح قونفل انشی سه استار و فرو و پنجان در استار و دو درم
مرورید ناسفته پنج درم بسند و استار و یک درم زراوند طویل نه استار و زو فرا مراره بقرا از هر یک یک درم و ج سفید و استار و دو درم
اطموط که اسم رته است یوربارد از هر یک دوازده درم سوربارد که نارمک است و استار و دو درم و چهار دانگ زهره
کرک زهره خوس زهره غراب از هر یک یک درم ازین ادویه آنچه کوفته است کوفته بخفته و آنچه خیسانید نی است هفت
روز در شراب انکوری بخسینا نند بعد از آن بیالایند و ادویه کوفته را در آن حل کرده مجموع را بهوشند بعسل کف گرفته
سه وزن ادویه و روغن بلسان سه استار و باید که بوده باشد مقدار شراب انکوری که مجموع را می خیسانید که آن مقدار که بگردند
بعد از داخل کردن ادویه در آن مانند لعوق پس مجموع را دو درم یک سنگی و یا دیگ کوی کرده و پنج شش جوش داده از آتش فرود
آورده سرد کرده در ظرف زجاجی کنند و بعد از آن بکینند گفتار ماده پیر و چهار دست و پای آن را محکم بندند بیکدیگر و در یک
نحاسی کرده بریزند بر آن ترمس سفید شامی و شمش از هر یک کفی و آب خالص بقدر حاجت و مودیک را گرفته اطراف سر آنرا
بخمیر محکم کنند که در وقت طبع بخار بیرون نرود و با آتش ملایم بپزند تا مهربا شود بعد از آن از آتش فرود آورده بیالایند و
بکینند جل و عظم و شعرا و را دور کنند و موق آن با زردی که پا کیزه کرده بریزند در آن روغن بلسان و روغن نار دین از هر یک
یک سکرجه و با آتش ملایم بجوشانند تا ثلث آن بماند پس داخل کنند در آن عسل بقدر مرق و روغن که در آن باقی مانده است
و بپزند تا غلیظ گردد و بقوام عسل رسد پس داخل کنند در آن معجون موصوف را و برهم زنند و سرد کنند و در ظرف آبکینه
نکاهد ارن و بعد از ششماه استعمال نمایند و پیش از ششماه استعمال نکنند که می باشد پیش از آن هم قاتل قفطارغان
کمیر دیگر نسخه یحیی بن عیسی بن جزله گفته که این دوائی سندی است و نافع است از برای جمیع امراض بارده و از برای اوجاع
زنان و اسقاط جنین * صنعت آن افیون بیست درم فریون شش درم اقا قیا بیست و دو مثقال حما ما هزده درم عاقر قرحا
شش درم هزار چشان فاشرستین از هر یک چهار درم ابریشم خام مقرض هشت مثقال فصد محرق شش درم تخم سد اب نانخواه
فقا ح کرفس از هر یک چهار درم غنچه کل عروخ منزوع الاقماغ مشک تبتی بیخ کاکنج از هر یک شش درم تخم کرفس مقل ازرق
حب بلسان قصب الذریره هلیج سوداء زرنباد دررنج عقوبی شطرج هند ی از هر یک هشت مثقال بزرالمنج سفید پنجاه
و چهار درم پوست بیخ کرفس نوزده درم تخم خرفه مقشر چهل مثقال حب الخروع مقشوسی و دو مثقال کبریت زرد هشت
مثقال صمغ عربی میعه سا نله از هر یک نوزده درم چند بید ستر پنجاه و چهار درم دبق مقشر بیست مثقال قود مانا بیست
مثقال سادج هندی هشت مثقال قاقا قله کبار صحیح پانصد عدد قونفل ذکر بیست مثقال قونفل انشی ده مثقال تخم زنجان سیزده
درم و ثلث درمی قرفه لطیب ده درم مرورید ناسفته پنج درم بسند محرق دوازده درم و نیم زو فرا زهره کا و از هر یک دو درم
زراوند طویل سی و سه مثقال زنجبیل فلفل سفید از هر یک بیست مثقال اطموط و آن اککت است بوزیدن از هر یک دوازده

درم زهره کرم زهره غراب از هر یک یک گرم ادویه کوفته را کوفته و بخیسته مجموع را در شراب انکوری چند هفت
شبان روز بخیمه نند پس بیا لایند و ادویه کوفته را داخل کرده در یک سنگی کرده چند جوش بدهند تا چون اعوق شود پس از
آتش بر کوفته سرد نموده در ظرف چینی نکاهند از آن پس مرقه گفتار را بدستور مذکور در نسخه شیخ رئیس و روغن بلسان را در
عمل سه وزن ادویه داخل کرده بقوام عمل آورند و دوا می کند که در داخل کرده معجون سازند و بعد از شش ماه استعمال نمایند
* قطارغان صغیر این معجون نیز از اطباء هند است و در خواص و منافع قریب به قطارغان اکبر است * صنعت آن
بنسخه شیخ رئیس حب بلسان دو درم زعفران ده درم مشک تمبی دودانک دبق ایض مقشور چهار درم افیون پانزده درم
کنکش دو درم فلفل سیاه ده درم ابویشم خام مقرض یک گرم بزرالنج سفید ده درم فرنیون هفت درم حماما لقاچ پوست بیخ
لقاح از هر یک دو درم اشنة سلیخته اشق لیان بیخ سورن عود بلسان شحم حنظل زنجبیل سکیمینج دارچینی جاشیود ارچینی
هزارچشان شش بند ان شیطان از هر یک دو درم حرم قونفل ساج هند ی پیه کرکن مراره فیل از هر یک چهار درم
ذهب مسخول نضه مسخول از هر یک یک انگ زرنیاد درونج عقربی کافور قیصوری از هر یک سه درم سنبل الطیب هشت درم
قسط تلخ چهار درم کرویة دو درم زراوند مله حرج یک گرم نانخواه صغیر فارسی اصل زرنیاد حب کبر از هر یک یک گرم قاتل ابیه
شکر حب الغار دم الاخوین از هر یک دو درم نمک هندی اشنان ذکر از هر یک دو درم کبریت زرد بحری یک گرم بونک کابلی
فلفل سفید از هر یک دو درم خیارشنبه پاک کرده از قصب و حب قیر بول طالیسفر اصول شاهدانج ارزا از هر یک یک گرم آنچه
کوفتنی باشد کوفته و بخیسته مجموع را در شراب بخیمه نند و بیا لایند و مجموع را یکجا کرده بعسل کف گرفته سه وزن ادویه بهر شدند
و بعد از شش ماه استعمال نمایند * قطارغان صغیر بنسخه یحیی بن عیسی بن جزله صنعت آن حب بلسان کنکش حماما
پوست بیخ لقاچ اشق سلیخته سوداء لیان ذکر اصل السوس خراشیده عود بلسان شحم حنظل زنجبیل سکیمینج جاشیود ارچینی
جنگ بیل ستر هزارچشان شش بند ان شیطان از هر یک دو درم بونج کابلی قونفل ذکر کرویة زراوند مله حرج قاتل ابیه شکر حب الغار
دم الاخوین از هر یک دو درم زعفران فلفل سیاه بزرالنج سفید از هر یک ده درم فرنیون هفت درم سهند ان سوختنی قونفل
انثی ساج هند ی پیه کرکن خربق سفید زهره فیل قسط تلخ از هر یک چهار درم ورق طلا ورق نقره از هر یک یک انگ زرنیاد
درونج عقربی چینی کافور قیصوری از هر یک سه درم سنبل الطیب هشت درم دودانک افیون پانزده درم
ابویشم خام مقرض نمک هندی اشنان ذکر کبریت زرد محرق بحری از هر یک یک اوقیه خیارشنبه منقی از پوست و تخم
پاک کرده قیر بول طالیسفر پوست شاهدانج ارزا نانخواه صغیر فارسی حب کبر از هر یک یک گرم کوفته و بخیسته مجموع را
بشراب کهنه خیمه نیله و مجموع را با سه وزن ادویه عسل کف گرفته بهر شدند و در ظرف چینی نکاهند از آن بعد از شش ماه
استعمال نمایند * و نیز از انجمه کاسکیمینج است از اطباء فارس است استاد ابوالفرج ده گفته بسبب خضرت لون آن
نامیده شده بل ان جهت آنکه در ان جوز السرو و ورق الآس و زرنیج و زعفران داخل است شیخ رئیس گفته که این معجون
بزرک کثیرا منافع است از برای اطفال و صبیان مانند صرع و لقوه و کزاز و قولنج ایشان و بسیار نافع است از برای اختناق
ارحام زنان و معطل و زیاده آمدن خون است و ریاح رحم را ساکن گرداند * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس چفت افرید
بیخ یبروج سلیخته تخم حرم را زبانه حب بلسان زراوند طویل زراوند مله حرج مشک ترکی خالص عنبر اشهب از هر یک
چهار درم دانه هیل چهارده درم و در نسخه دیگر چهار درم است افیون قسط تلخ جوز بوا پوست هلیله زرد از هر یک دوازده

درم و ج ترکی هشت درم قرنفل بیست و چهار درم قره و معجون کسرتا زرنیج زرد بزر السوس از هر یک دودرم درونج عقربی
سکبینج مرکبی دهن د مترجان از هر یک شش درم نارمشک بزر البنج سفید بسباسه سعد کوفی زعفران از هر یک ده درم
مغاث میعه سائله از هر یک پانزده درم مورد اسفرم برک مورد جوز السرو و جوز ابل از هر یک سه درم کوبیده و پیخته بعمل
مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و در ظرف چینی نگاه دارند و بوقت حاجت بکار برند و قوتش تا پنج سال باقی میماند و
در نسخه دیگر معطور است که درای خشک را کوبیده و پیخته صمغ را در می پیختج بخیمسانند و بیالایند و جمله را با انگبین صافی
نموده بقدر حاجت بمرشند شربت بعد از شش ماه از یک درم تا یک مثقال است و اجزای این نسخه می و چهار جزو است
هوای معجون کسرتا و عمل و پیختج و وزن آنها در وقت و می و پنج درم است و مزاجش گرم است در آخر درجه اول
و خشک است در درجه دوم * معجون کسرتا مستعمل در کاسکبینج * صنعت آن بکبرک تصب الذریره اظفار الطیب میعه سائله
کندر از هر یک چهار درم اشنه قره الطیب زعفران از هر یک یک درم مشک تبتي عود قماري از هر یک نیم درم کوبیده و پیخته
بشراب ریخانی کهنه بمرشند و بکندارند تا خمیر شود پس استعمال نمایند و بعضی درین نسخه بجای شراب ماء العسل آوردند
اند و این نسخه نه جزو است و وزن جمیع بیست درم است و مزاجش گرم است در آخر درجه دوم و خشک است در وسط
دوم * کاسکبینج به نسخه سید اسمعیل در ذخیره * صنعت آن سلیخته میاه جفت افرید اصل یبرو و رازیانه حب بلسمان زراوند
مل حرج زراوند طویل مشک ترکی خالص عنبر اشهب از هر یک چهار درم هیل بواچهار درم تخم هزاراچند ابل جوز
السرو از هر یک چهار درم انیون قحط جوز بواچهار درم سلیله زرد از هر یک دوازده درم قرنفل بیست و چهار درم قره الطیب
معجون کسرتا زرنیج زرد تخم هوسن از هر یک دودرم و ج ترکی هشت درم سکبینج درونج عقربی میعه سائله از هر یک شش درم
فرنجمشک بیست و چهار درم بسباسه سعد کوفی نارمشک زعفران از هر یک ده درم مغاث بغلادی پانزده درم مورد اسفرم
چهار درم ادویه خشک را کوبیده و پیخته صمغ را در می پیختج حل کرده بیالایند و مجموع را بعمل مصفی مرشته معجون سازند
و در ظرف چینی نگاه دارند و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت از یک درم تا یک مثقال * صنعت معجون کسرتا مستعمل
درین معجون به نسخه سید اسمعیل که در ذخیره ذکر کرده تصب الذریره اظفار الطیب کند میعه سائله سعد کوفی از هر یک
چهار درم اشنه قره قرنفل زعفران از هر یک دودرم مشک تبتي عود قماري خام از هر یک نیم درم ادویه را کوفته و پیخته میعه
سائله در شراب انکوری حل کرده ادویه را بآن مرشته اقراص سازند و در سایه خشک نمایند و نگاه دارند و وقت حاجت بکار
برند * و ایضا لخلخه منوم انیونی است * صنعت آن زرد پودت بیخ لقاخ از هر یک یک درم انیون یک دانک کافور قصوری
زعفران از هر یک دودانک ادویه را سوده در کلاب و عرق نیلوفر و آب برک کا موتاز داخل کرده لخلخه نمایند * لخلخه دیگر
که خواب آورده نسخه شفائی * صنعت آن بیخ لقاخ تخم کل مرغ از هر یک یک درم کوفته و پیخته در آب برک کا مور پیخته
انیون دانکی کافور دودانک در آن حل کرده در ظرفی کنند و ببویند و اگر در شیشه باشد بهتر است * و ایضا الطوخات است
* لطوخی که درد شقیقه را نافع باشد منقول از شفائی * صنعت آن مرکبی تخم کا هواز هر یک یک درم بزر البنج کثیر از هر یک
دودانک انیون نه دانک کوفته پیخته برک که بمرشند و بر کاغذ پاره کشیده بر شقیقه بچسباندند درد هور را مکن کنند
* لطوخی دیگر که همین عمل کند * صنعت آن زعفران انیون دم الاخوین صمغ عربی به سفید تخم مرغ مرشته بر صمغین
چسباندند * لطوخی دیگر که نیز همین خاصیت دارد * صنعت آن تخم کاسنی تخم کا هواز هر یک دودرم حوض مکی سه

درم افیون نیم گرم گرفته بپخته بلغاب بزر قطونا مرشته بر دو پارچه کاغذ کشیده بر صد غین پنجاه اندک لطوخ افیونی مستعمل
در شقیقه که امعاک نبض شریان شقیقه میکند و ساکن میکرد اند در در * صنعت آن تخم کاهوی یک گرم بزرالبنج دود آنک مر مکی
صافی یک گرم افیون نیم آنک کشید و دود آنک ادویه را گرفته بسرکه مرشته طلا کنند بر کاغذی مربع و پنجاه اندک بر صد غ
* و نیز محمودی جواهر دار است * صنعت آن یا قوت رمانی مر جان قرمز بسبب جد و اخطائی عنبر اشهب ورق نقره
قرنفل عود دهنی خام قاقله صغاردار چینی زنجبیل حبه مر با درونج عقربیا سارون سنبل الطیب سازج هندی تخم کرفس
ازهریک دو مثقال لعل یک خشی ورق طلا مشک توکی ازهریک یک مثقال مروارید ناستفته بزرک دانه آبل ارغطان کهر با
شمعی بهمن هرخ زر نما ازهریک سه مثقال خضیه الثعلب مصری پنج مثقال مصطکی رومی زعفران ازهریک پانزده مثقال
فلفل سیاه بزرالبنج سفید ازهریک بیست مثقال افیون کازرونی سی مثقال عمل مصغی سه وزن ادویه بد ستور مقرر مرتب
نمایند * و ایضا مروح افیونی است * مروح نافع از برای سهر مغروط * صنعت آن اندکی از افیون وزعفران را در روغن
بنفشه حل کرده بر بینی و صد غین مروح نمایند * مروح نافع جهت جرب و جروح * صنعت آن افیون نیم مثقال مروح
ربع مثقالی آملک ربع و ثمن مثقالی اجزا کو بید در روغن مرشف شش مثقال مخلوط نموده مروح نمایند و یا بطریق مرم
ما خسته بر عضو مجروح بکند * و نیز از انجمله معاجین افیونک اراست * معجون ابو ماهر معجون بتریاق جهت قروح
کرده و مثانه و مجاری بول و اجتماس آن و حرقة البول مزمن و امراض رحم را بسیار نافع و مدر حیض و مسکن دردهای اعضا
تناسل و مانع صعود انحره بدماغ و مقوی اعضا است و قد رشربش در اول علت یک مثقال با سه اوقیه شیر الاغ و هفت
درم ماء العمل و در مزاج بسیار حار با شربت به و رب غوره و در وسط علت دو مثقال با هفت درم آب برک بار تنک مطبوخ
و پنجد درم ماء العمل و در آخر علت که چرک پاک شده باشد و خوناب آید یک مثقال و ربع با شربت مورد و یارب غوره و امثال
آن و جهت ادرار حیض با آب نخود منقوع و مانند آن از ادویه مدر حیض * صنعت آن کل مختوم تخم خطمی تخم خبازی
تخم خرنه مقشر مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه مغز تخم کدوی شیرین دم الاخوین ازهریک پنج مثقال طین قبرسی پانزده
مثقال طین ارمنی مغسول ده مثقال و دغ محرق شاخ کاکوهی سوخته بعد مروارید ازهریک یک مثقال و نیم عصاره الحیه التیس
قطران سالیون زوفای خشک صغرت تخم کرفس انیمون ازهریک چهار مثقال صمغ ضرر نشاسته کثیر احب القلت که بهندی
گلتهی نامند حب الصنوبر خرنوب نمطی مغز بادام کوهی مغز بادام شیرین مقشر ازهریک هفت مثقال صماق منقعی غوره
خشک طین فارسی که کل شیرازی است ریوند چینی را مک طلق محلوب خشخاش صغیر و سیاه بزرالبنج ازهریک سه مثقال
حب الکاکنج چهل عدد افیون رب الهوس ازهریک دو مثقال با عمل کف گرفته سه وزن ادویه که پانصد و هفتاد مثقال باشد
علی الرهم معجون سازند * معجون اختلاف به نسخه شفائی اسهال بلغمی را هود مند بود * صنعت آن چند بیک ستر میعه
بزرالبنج افیون زعفران مر مکی سارون تخم کرفس سلیمه سنبل الطیب کل ارمنی کل انا فارسی انیمون کروی صمغ عربی
اجزا مساوی الوزن گرفته و بپخته با سه چندان عمل کف گرفته بهر شند شربتی مقدار نیم گرم بارب به یارب مورد بد هند
که نافع است * معجون ارسطوماخس و در بعضی کتب معجون ارسطوماخس بنظر سید عجبیب الفعل است از برای معال
ونفث الدم و قرحة ریه و مد و مجتعه در صد روز و خرق عضلات و قی الطعام و هیضه و خلفه و علل مثانه و اختناق رحم
و حمیات نائبه بای که خورده شود پیش از وقت نوبت بیک ساعت و نیز نافع است رداءت مزاج را و سموم ملد و غه

و مشروب را * صنعت آن دارچینی قسط بارزد جنگ بید سترا فیون فلفل سیاه دار فلفل میعه سا ئله از هریک يك اوقیه عمل
مصفی يك قسط که یکصد و هشتاد و رم باشد ادویه را کوبیده و بیخته بارزد در عمل حل کرده صافی نموده بقوام آورده
و ادویه را بآن بر سر شد و در شیشه یا ظرف نقره یا چینی نگاه دارند شربت بقدر تر میسای با ماء العمل و در قوروسن که با نکشت
در آن سه قطره روغن کنجد چکانیده باشند و این ترکیب هشت جزو است و وزن آن هشت اوقیه و مزاج آن گرم است
در نیم درجه و خشک است در دود درجه و نیم * معجون امود زحیو را سهال کهنه را نافع است * صنعت آن افیون مصری
جنگ بید سترا میعه سا ئله بزرالبنج زعفران اسارون مر مکی تخم کرفس سلیخته انیمون سنبل الطیب کل ارمنی اجزا همه مساوی
الوزن گرفته کوفته با سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی بر سر شد و در ظرف چینی نگاه دارند و بعد از شش ماه استعمال
نمایند و اگر جوز ما ئل و زنجبیل و ریون چینی از هریک از این سه جزو دو درم اضافه نمایند جائز است بقول بعضی بعد از چهل
روز استعمال توان نمود و در نسخه دیگر وزن افیون و بزرالبنج از هریک دو درم است * معجون اعظم و آن را معجون امود
نیز نامند و صاحب کامل الصنعه آنرا با سه کندی ذکر کرده زحیو را سهال مزمن را به نهایت نافع است * صنعت آن
جنگ بید سترا فیون بزرالبنج سفید کند رد کر میعه سا ئله مر مکی اسارون زعفران ناختوا اجزا متساوی بعمل بر سر شد
و در کامل الصنعه جلنا و طین ارمنی و تخم کرفس و سلیخته داخل کرده و نسخه شفائی مساوی نسخه کامل الصنعه است
الا آنکه کند و ناختوا داخل ندارد * معجون افیونی حکیم عماد الدین محمود شیرازی از نهایت اعتقاد باین معجون
آن را معنی به ترکیب محمودی نموده و در خواص مثل افلونیای فارسی است * صنعت آن فلفل بیست مثقال دانه هیل بوا
قرنفل سنبل العایب مصطکی ریون چینی بمبا سه اسارون انیمون تخم کرفس دارچینی انیمون زنجبیل کافور قیصوری
زعفران از هریک دو مثقال ورق گل سرخ سه مثقال بزرالبنج سفید پنج مثقال افیون کازرونی یا نروده مثقال ادویه را کوفته بیخته
بر روغن کایا بادام شیرین چرب نموده بعمل سفید خشبو مصفی سه وزن ادویه بر سر شد و بعد از شش ماه استعمال نمایند
شربت نیم درم * معجون افیونی نافع از برای اسهال معدی از رطوبت حائل میان غل و جرم معدی * صنعت آن افیون
کازرونی بزرالبنج سفید جنگ بید سترا میعه سا ئله زعفران بزرالسان العمل اسارون کند و ناختوا اجزا متساوی کوفته بیخته
پا سه وزن ادویه عمل مصفی بر سر شد شربت بقدر زندقی * معجون افیونی منقول از خط حکیم عماد الدین محمود مزبور
در معالجات تالیف معزی الیه نافع از برای زحیر بحسب رطوبت امعا که با آن خون بسیار باشد و نیز نافع است از برای مده و صلید
* صنعت آن جنگ بید سترا شق از هریک پنج رم ناختوا و چ ترکی افیون از هریک دو درم کوفته بیخته بعمل سه وزن
ادویه بر سر شد شربت و دانک * معجون افیونی مستعمل در قولنج که خواب آورد و درد را ساکن گرداند و قولنج را بکشد
* صنعت آن فلفل ناختوا سداب فودنج خشک جنگ بید سترا زیره کومانی حب الغار از هریک سه درم افیون بزرالبنج یبروج
البصم از هریک یک رم محمودی مشوی یک درم کوفته با عمل سفید مصفی سه وزن مجموع ادویه معجون سازند شربت
یک مثقال * معجون بارزد افیونی دندان را بحسب کند و رجع آنرا تسکین دهد هرگاه از حرارت باشد و علامت آن استراحت
از آب سرد است * صنعت آن بارزد بزرالبنج افیون میعه سا ئله از هریک دو درم فلفل انکوزه شاه تره از هریک یک درم کوفته بیخته
باد و شاب انکوری مرشته اندکی بردندانی کنند که رجوع دارد * معجون بل افیون حکیم عماد الدین محمود بجهت
شخصی که معتاد با فیون بود و استسقای زقی داشت تالیف نموده * صنعت آن فلفل سیاه بیست مثقال قرنفل تخم کرفس

وج ترکی از هر يك ده مثقال مغز تخم خربزه تخم کاشمش بزره سیالیوس بزره البنج سفید از هر يك پنج مثقال حب الغار برک مداجه
 رب السوس از هر يك د و مثقال زعفران پنج مثقال انیون پانزده مثقال ریوند چینی يك مثقال کوبیده پیخته با عمل مصفی
 سه وزن ادویه معجون سازند و بعوض انیون دو چند وزن انیون ازین معجون خورده شود * صنعت این معجون به نسخه
 میرزا محمد باقر بن حکیم عماد الدین محمود معروف بمیرزا بزرگ اسارون وج ترکی قوه الصباغین دارچینی قرنفل تخم کرفس
 از هر يك ده مثقال فلفل بیست مثقال مغز تخم خربزه کاشمش بزره البنج سفید سیالیوس زعفران از هر يك پنج مثقال حب الغار برک
 مداجه رب السوس از هر يك دو مثقال ریوند چینی يك مثقال انیون پانزده مثقال اجزا کوفته پیخته با سه وزن ادویه عمل مصفی
 معجون سازند * معجون بزم آراشا هجانی بسیار مفرح و منشط و مقوی قوی و ارواح و اعضای رئیس و آلات تناسل است * صنعت آن
 مروارید ناسفته بهمن سفید سلیخه پوست زرد اترج عود قماري جوز بوا بسبا سه تخم بالنگو تخم فرنج مشک ورق نقره عنبر
 اشهب از هر يك د و توله یا قوت رمانی کهور با عمل بهمن سرخ کبابه چینی سازج پوست بیرون پسته کل سرخ صندل سفید
 عاقر قرحا بیخ لفاح تازه روغن بلسان مغز تخم خیارین مغز چلغوزه مغز بادام مقشر مشک از هر يك یک توله یشب لعل بل خشی
 از هر يك نیم توله قرنفل سنبل قاقله صغار دارچینی سعد کوفی زنجبیل اسارون مصطکی خولنجان مصري خصیه الثعلب
 از هر يك سه توله فلفل مقشر زعفران از هر يك پنج توله بزره البنج سفید انیون مصري خالص مصفی از هر يك چهار توله ورق طلا
 هفت توله کلاب يك شیشه شربت فواکه قرص عنبر مستحوق از هر يك نیم سیرا کبری تند سفید يك سیرا کبری عمل مسعودی
 سه سیرا کبری بل ستوریکه رسم است ترکیب نمایند شربت غیر معتادین انیون را نیم مثقال و معتادین انیون را فراخور
 عادت بعد از چهار ماه میل فرمایند و تا هفت سال قوتش باقی میماند * معجون بولس حافظه را قوت دهد و نسیان را نافع بود
 * صنعت آن بلاد انیون از هر يك شش مثقال قسط تلخ سداب فلفل سفید از هر يك بیست مثقال عمل سه چهار يك بطریق معهود
 معجون سازند * معجون ربع از مجربات حکیم عماد الدین محمود شیرازی فرموده که روز نوبت تب در ساعت قبل از تب دو نخود
 نانیم مثقال آن را تناول نمایند البته در سه نوبت قطع کند این معجون معمولی است لؤلؤ است * صنعت آن جنب بید ستر
 حلیت قرنفل دارچینی عود شونیز مر مکی صافی میعه سائله از هر يك سه درم انیون سداب فلفل از هر يك یک درم عمل بوزن
 مجموع ادویه را کوفته پیخته با عمل سرشته حبوب سازند و بورق طلا و نقره پیچیده نکا سازند * معجون ربع محمد بن زکریا رازی
 از نیم فرموده که زیاده از سه چهار نوبت احتیاج نمی افتد و در شربتش بمقدار سابق است * صنعت آن انیون کازرنی که نه
 هفت درم زعفران قنه مر مکی صافی از هر يك چهار درم سلیخه حلیت از هر يك دو درم میعه سائله چند بید ستر سنبل الطیب
 از هر هفت درم قسط تلخ سه درم عمل بوزن مجموع ادویه بل ستور مزبور مرتب نمایند * معجون ربع حکیم میر محمد مؤمن
 قلمی نموده که از مجربات استاذ والد من حکیم محمد باقر است و در قطع ربع بی علیل است و وقت استعمال و قدر شربتش بل ستور
 معجون سابق است * صنعت آن اسارون شامی کند رذکر مر مکی چند بید ستر میعه سائله بزره البنج انیون اجزا متماوری
 عمل مصفی بوزن مجموع ادویه بل ستور سابق مرتب نمایند شربت دو نخود پیش از نوبت تب بد ساعت * معجون
 رضوی بجهت قوه باه بی نظیر است * صنعت آن قرنفل بزره البنج بهبا سه جوز بوا مغز تخم خربزه تخم خشخاش مغز نارجیل
 مغز بادام شیرین دارچینی توربین شقاقل مصطکی مغز پیخته خصیه الثعلب چلغوزه از هر يك پنج مثقال زعفران انیون بهمن
 سفید و سرخ عود خام از هر يك سه مثقال عاقر قرحا سنبل الطیب لسان العصاره از هر يك دو مثقال مایه شترابی جلاوار

از هر يك يك مثقال اجزا كوفته با سه چند آن عمل معجون سازند شربتى دودانك تا نيم مثقال * معجون ضميرى نافع از براى
فالج و لقوه و استرخا و ساثر امراض دماغى و اعصاب از رطوبات و بلغم و طلاى آن بر عضو معترخى نبوسد مند است * صنعت آن
افيون بزرالمنج سفيد افو برون چند بيل مترو دارچينى دار فلفل سنبيل الطيب زنجبيل زعفران اجزا متماوى كوفته بيخته
بعمل مصفى سه وزن ادويه معجون سازند شربتى بقدر احتمال عليل و اين معجون نه جزو است و مزاجش گرم است در
اول درجه دوم و خشك است در درجه و نيم و در نسخه ديگر شطرج هندى عاقور جا از هر يك يك جزو داخل است و اين
نسخه بهتر است * معجون غياثى نافع از براى درد سر كه نه چون شراب موزج بعمل و آب نيم گرم بنوشند و كمى را كه صرع
بوده باشد چون از اين بنوشد نفع يا بل و نافع است از براى هذيان و اورام صلبه و قاطع فضولى است كه متوجه چشم باشد و
جميع امراض بلغمى را نافع و سرفه بلغمى و ضيق النفس و اسهال كه نه را قاطع فضول غليظ لجزه است از سینه و شش و معدة را
قائده دهد * صنعت آن بنسخه شمع رئيس مومى صافى سليخه دارچينى فلفل بزر سيماليوس حما ما از هر يك چهار درم سنبيل
الطيب فقاخ اذخر از هر يك درازده درم زعفران پنج درم افيون پانزده درم تخم كرفس كوهى و پنج درم انيمون تخم
كرفس بستانى از هر يك بيست درم فلفل سى و هشت درم لبنى قسطافه الصمغ اسارون از هر يك يك درم مومى و افيون را در شراب
ريحاني خيسانيد باقى ادويه را كوبيد و بيخته با عمل مصفى بقدر حاجت يك ستور مقرر معجون سازند و در نسخه شمع
مسطور است كه شربتى يك درم با آب نيم گرم ناشتا بنوشند و آنچه بنده از استاد خود ديده از يكدانك آن را تجويز نمى
فرمودند و بعضى اطبا گفته كه شربتش از يك دانك تا نيم درم است و اين معجون هجده جزو است و وزن اجزا يكصد و هشتاد
و پنج درم و مزاجش گرم است در ثلث درجه اول و خشك است در آخر درجه نيم * معجون غياثى ديگر جهت قوت باه بى نظير
است * صنعت آن قرنفل بزرالمنج بهماسه جوز بوا مغز تخم خربزه تخم خشخاش مغز نارجيل مغز بادام شيرين دارچينى تودريين
شقاقل مصطكى مغز پسته خصىة الثعلب چلغوزه از هر يك پنج مثقال زعفران افيون بهمن سفيد و سرخ عود خام از هر يك سه مثقال
عاقور حاسنيل الطيب لسان العصاره از هر يك دو مثقال مائه شتر اعرا بى جل و از هر يك يك مثقال اجزا كوفته با سه چند آن عمل
معجون سازند شربتى دودانك تا نيم مثقال * معجون قهاده الملك جهت وجع مفاصل و نقرس و تسكين درد آنها و جهت منع حادث
شدن درد مفاصل و نقرس و جهت ميوز و بادهاى غليظ و تبهاى كه نه و درد قولنج و كشودن سلبه و كل اختن سلك كرده و مثانه
و جهت عمرا النفس و سرفه و قروح امعاء و ناريكى چشم و درد كلوه را كه دوروز بنوشند و نافع است جهت حفظ صحت بدن و نافع
است از حادث شدن بيمارى از امراض * صنعت آن تخم سداب بوى فراسيمون انيمون اسقوله قند ربون كافيطوس جا و شير
جنتيانا رومى اسطوخودوس قرد مانا ميعه سائله از هر يك پنج مثقال قسط الموز عفران فلفل ابيض اذخر مومى مرصاف سنبيل
الطيب فرفيون قشور اصل الفلاح اشق فونج جملاي تخم رازيانه تخم جزر بوى گل سرخ نارد بين اقليطى كه سنبيل رومى است
هيب البلسان از هر يك سه مثقال دارچينى هشت مثقال سليخه شانزده مثقال عصاره فافس كشم بزر چند قوقا صمغ اللوز قنده
از هر يك چهار مثقال بزرالمنج الابيض افيون از هر يك شش مثقال ادويه را كوفته و بيخته آنچه خيسانيد نيمى است
در شراب ريحاني يا جهه هورى يا نيمى زبيب و عمل مصفى خيسانيد با سه وزن ادويه عمل كف كوفته بنوشند و استعمال
نمايند در وقت حاجت بعد از شش ماه شربتى يك درم با آب گرم و جهت سلك مثانه و كرده با آب كرفس و رازيانج
و جهت درد معدة و كبلى با ماء الاصول و جهت نقرس و مفاصل بقدر يك نخود هر روز قبل طعام با آب گرم * معجون

قل و منقول از بیاض مجرب با ت میوزا معزالین بن میوزا محمد رضا بن حکیم سلیمان شیرازی این معجون در اکثر
 امراض بلغمی کثیرا لنفع است میفرمایند که این نوعی از فلونیا است که باین اسم معجون نموده * صنعت آن فلغل بیست و
 دو مثقال بزرالبنج سفید قرد مانا کند را زهریک دوازده مثقال سلیخه برک سد اب از هریک بیست مثقال افیون زعفران
 کبریت زرد صافی از هریک یک مثقال دارفلغل قسط تلخ زراوند مد حرج فرنیون پوست پیچ لفاع از هریک سه مثقال عسل
 مصفی سه وزن ادویه یعنی چهار رطل و بیست و سه مثقال بد ستور مقرر معجون سازند شربت بنی بقدر نخودی و زیاده بحسب
 مزاج و عادت * طریق صافی نمودن کبریت ذکر یافت * معجون قیصر از تو اکیم فیلیجوس رومی است که از برای قیصر روم
 ترکیب نموده نافع است از برای خفقان بارد و صرع و اوجاع بارده و معدة و امعاء و سد ها و عفونت خون و دیو هضم شدن
 غذا و عسر نفس و فواق شلید * صنعت آن جنید بیل ستررب السوس قسط تلخ سلیخه فلغل سیاه دارفلغل میعه هائله افیون
 زعفران سمنل الطیب از هریک سه درم جا ز شیر یکدرم مشک توکی یکدانک زرنباد درونج عقوبی مروارید ناسته از هریک
 نیم درم مر مکی صافی نه درم ادویه را کوبیده و بپخته بعسل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و بوقت حاجت استعمال
 نمایند از ان مقدار نخودی شیخ داؤد گفته که شربتی از این معجون یکدرم است و قوتش تا دو سال باقی میماند هید احمیل
 نیز گفته که شربتش یکدرم است و بدانکه این معجون شانزده جزو است و وزن اجزای و درم است و چهار دانک مزاجش
 گرم است در آخر درجه دوم و خشک است در اول درجه سوم و گفته شده که شربتی از یک دانک تا دو دانک است شیخ داؤد
 گفته این معجون را همان وقت که ترکیب کنند استعمال توان نمود و بعضی اطبا گفته که بعد از ششماه باید استعمال کرده
 شود * معجون مبهی منی بیفزاید و نعوذ آورد و کرده و کمرا قوت دهد و بغایت مبهی بود و اگر قوت مجامعت بر طرف
 شده باشد از خوردن این معجون بحال آید و اگر پیران بخوردن این معجون مدد و متد نمایند قوت جوانی در خود یابند
 * صنعت آن مروارید ناسته یا قوت سوخ یا قوت زرد لعل بد خشانی یشب سبز از هریک دو درم قوس افعی یا دزهر حیوانی
 شبانکاره مشک خالص از هریک یکدرم بوزید ان زنجبیل دارفلغل قرنفل لسان العصفیر از هریک سه درم شقال خصیه الثعلب
 مصری قضیب کوسو هان کوده تخم بابونه کاکنج مغز سرکنجشک خایه خروس مارچوبه از هریک پنچ درم فلغل سفید دارچینی
 زرنباد تخم جرجیر تخم کرفس تخم کند نا تخم اسپست از هریک هفت درم ماهی رویان مغز نارجیل مغز حب الزلم مغز حب
 الصنوبر مغز پسته مغز بادام مغز فندق مغز حبه الخضر امویز منقی از هریک ده درم جل و ار خطائی مجرب افیون مصری جنید
 بیل ستر عاقر قرحا از هریک دو درم مغز حب المقلب کنجد مقشر از هریک پنچ درم خولنجان خرفه بهمنین از هریک سه درم
 زعفران حشک پیوده از هریک ده درم زرد تخم کنجشک ده عدد بهبا به جوز بوا قاقله کپاز از هریک پنچ درم عنبر اشهب
 دو درم ورق طلا نیم درم ورق نقره یکدرم نبات سفید نصف اجزا عسل صاف سه چندان ادویه اجزا را کوفته بپخته چنانچه
 درم است معجون سازند شربت بنی مقل اردو درم پیران را و جوانان را یکدرم * معجون الماک از اختراع جالینوس است از برای
 ملک صقلیه که نفوس داشت و از خوردن این معجون شفا یافت دوائی است نیکو از برای حفظ صحت و ازاله مرض و قوتش تا
 هفت سال باقی میماند و از ششماه که از ساختن آن بگذرد استعمال توان نمود و مقدار شربتش از یک مثقال تا سه مثقال است
 استحق گفته که مضر است بمعدة و مصلحتش عذاب است و بالغ النفع است از برای جمیع امراض بارده و حرارت و بیوست این
 معجون بل درجه سوم است و نافع است از برای اوجاع حلق و صد و طحال و جمیع ریا بارده و هسنگ کرده و مثانه و حمیات و

ظلمت بصر * صنعت آن سلیخه شانزده درم دارچینی هشتاد و نیم افیون بزرالمنج سفید لك مغفول ازهریک ششدرم سداب بری
 فراهیون کافیطوس جارشیر جنطیانا سطر خود و س قرد ما نامیعه سائله ازهریک پنجدرم عصاره غافث کاشم بزر حنل قوتا
 صمغ عربی مغز بادام شیرین ازهریک چهاردرم زعفران قسط تلخ فلغل سفید ازخرمکی سنبل الطیب قوفیون پوست بیخ لفاع
 اشق بود نه کوهی رازیانه تخم کزربوی ورق کل سرخ ناردین اقلیطی حب بلسان ازهریک سه درم و د رقر بادین کیس
 جالینوس غاریقون و مورنجان ازهریک دودرم داخل است و ناچار است ازین دودوا هرگاه ریاچ اشتداد داشته باشد و هرگاه
 وجع در مفاصل باشد والا سورنجان نباید داخل نمود و اگر بلغم قوی باشد خصوص بلغم خام باید که زیاده کرده شود بر
 اجزای مطبوخ و تربک سفید مک بزنجبیل ازهریک بوزن غاریقون و در بعض نسخ این معجون زیاده کرده شده کشمش خشک
 بریان مرزنجوش ازهریک ششدرم و این نیکو است از برای اصلاح بصیرت اگر حمی قوی باشد باید که زیاده کرده شود بدل
 مرزنجوش طباشیر صمغ رادر شراب بخما نند داخل شوند و باقی ادویه را کوبیده و پیخته همه را با سه وزن ادویه عسل مصفی
 معجون سازند صاحب کامل الصنعه گفته شربت ازین معجون یک درم است با آب گرم و از برای حصاة کلیه و مثانه با آب کوفس
 * معجون میعه امهال کهته و زخم را سودمند بود * صنعت آن چند بیست و سارون افیون میعه سائله بزرالمنج کند راجزا مسوی
 کوفته پیخته با سه چندان عمل بسر شند شربت از نیم نخود تا یک نخود * معجون منقول از نصایح الهمان این معجون از استنباط
 استاذ بقراط است نافع است از برای فالج رلقوه و نظد روا سترخا و دافع رطوبات غریبه است و صالح است از برای مبرودین و مشایخ
 و مردمان قریه اصلاحی عظیم و محلل ریاچ و مجفف قروح و زائیل کنند قروح و جرب و قوبا و سغه و ارجاع مفاصل و ظهور هرگاه
 از رطوبت باشند و انواع استسقا و ضعف باد و مسموم و صداع قلب خورده و طلا نمودن با سرکه انگوری و در وسط سر بعد از
 قراشیدن سر و از برای اوجاع اذن قطور آن در گوش بادهان نافع یا روغن بلسان و از برای درد دندان گذاشتن اندکی
 از آن بر دندان و از برای ذبحه باد و غیکه در آن شب یمانی پیخته باشند و باید که استعمال کرده شود بعد از آن روغن کارواز
 برای طحال با بیکه پیخته باشند در آن پوست بیخ کبر و عاقر قرحا و از برای امراض کلیه با بیکه پیخته باشند در آن بود نه نهی و از
 برای انواع کرمها با آب پوست درخت انار شیرین و از برای بوا سیر با خمر عنبری و از برای ضعف کبد و معده و امراض این اعضا باماء
 العمل در بارد و باماء الجبن در عار و این معجون مضراست با صواب حرارت مزاج و مصلحش شیر است و باید که در تابستان
 استعمال نکنند مگر کسانی که استیلا داشته باشد بر مزاج ایشان برودت و قتیکه نموده باشد بلیخا و شربت ازین معجون نادر
 مثقال است و قتیکه و فورداشته باشد اسباب برودت بجهت آنکه این معجون گرم و خشک است در درجه ثالثه و یک مثقال است
 در وقت عدم و فور اسباب حاره و قوت این معجون قاده سال باقی است و بعد از ششماه استعمال توان کرد * صنعت آن دانه
 اترج بزرالمنج سفید ازهریک ده درم قوفیون زعفران سلیخه حماما افیون اقا قبا قسط تلخ سنبل الطیب صمغ عربی تخم حنل قوتا
 تخم انجیره مغز حب الخروع مقل المیهود کند رسما ق دبق معشوق کمریت زرد لیمنی فلغل سفید ورق کل سرخ عاقر قرحا تخم
 عربی تخم کوفس ازهریک چهاردرم تخم با دروچ یک درم ادویه را کوبیده و بسرکه بسر شند با آن مقل از که آن را قوامی باشد
 پس بسر شند بعمل مصفی و داخل کنند در آن روغن بلسان آنچه میسر آید و جوشی اندک داده در شیشه نگاهدارند * معجون هومس
 نافع است از برای زخم چون آشا میده شود از آن وزن دو ثلث در می با آب سرد و از برای وجع کبد بمای ورد و کلکند و از برای
 حمی با آب نیم گرم و اگر با امراض مسطوره تب نماید با طلای ممزوج و از برای نفث الدم مقل اربا قلا با سرکه ممزوج

بآب و در اعتقال امعا و ریاخ با طلاء عتیق ممزوج و بجهت درد سرد هوا و سوجنون شب بخورند با شواب ممزوج و برای
 کزیدن مار و افعی با آب ترنجبین بنوشند و بمالند و بجهت کزیدن سگ دیوانه با شیر و یودار بنوشند * صنعت آن فلغل سفید
 بزرالبنج سفید از هر یک پنج استارافیون زعفران از هر یک ده استارافیون اشق ساذج هندی عاقوقر حایرست بیخ لقاح سداب
 سلیقه سنبل الطیب تخم کرفس از هر یک شش استارعود بلسان سه استاراعسل سفید خوشبو کف کوفته بقدر حاجت بدستور
 مقرر معجون سازند و این نسخه چهارده جزواست و گرم است در نیم درجه خشک است در دو درجه و نیم * معجونی که دندان
 را بی حس کند و درد بنشانند هرگاه به سبب حرارت باشد و علامت آن استراحت از آب سرد و هوای سرد است * صنعت آن
 بزرالبنج افیون میعه بارزد از هر یک دو درم فلغل انکوزه شاهتره از هر یک یک درم کوفته بل و شاپ انکوری سرشته بردند آن نهند
 درد را ساکن گردانند * ایضا مغرحات افیونی است * مفرح از اقتراح حکیم عمادالدین محمود در نفع از برای تقویت باه و پشت
 و کمر و اریه منی و کورده از طرب المجلال اساقوی است * صنعت آن عود قماری خام سه درهم سنبل الطیب قرنفل دانه هیل بوا
 زعفران از هر یک پنج درم زرنباد ده درم درونج عقربی خصیه الثعلب مصری از هر یک سه درم تخم شلغم تخم ترب از هر یک پنج
 درم تودری سرخ تودری زرد خولنجان مغز چلغوزه مغز پسته مغز بادام شیرین مقشر مغز فنق مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه
 جوز بوا بسبب یا قوت رمانی سمکه صیل اعکبابه چینی دارچینی از هر یک ده درم مایه شتر ابربی مصطکی سنا مکی ربک
 ماهی از هر یک سه درم فلغل بزرالبنج سفید از هر یک ده درم افیون پانزده درم جل و ارخطائی مجرب عنبر اشهب ورق طلا ورق
 نقره از هر یک دو درم مشک ترکی خالص سه قیرا عمل مصفی سه وزن ادویه بدستور مقرر معجون سازند و این ترکیب بی و یک
 جزواست و مزاجش سرد است در ربع درجه اول و خشک در دوم * مفرح دیگر مقوی اعضای رئیس است و امعاک و نشاط آورد
 * صنعت آن افیون کا زرونی یکم مثقال در میان شش عدد جوز بوا که میان آنها را خالی کرده باشند فتمله کرده بکنارند و جوزها را
 بشیر گرفته در روغن کوبریان نمایند پس خمیر را در کرده یا قوت زرد یا قوت سرخ لعل بل خشکی موارید ناسفته کهر یا ورق نقره
 از هر یک دو مثقال ورق طلا یکم مثقال عنبر اشهب یکم مثقال عود قماری خام زرنباد دانه هیل بوا شیطر ج هندی طباشیر سفید
 کشنیز خشک از هر یک یکم مثقال و دودانک زعفران چهار دانگ پوست زرد اترج یکم مثقال و دودانک نبات سفید عمل مصفی از
 هر یک چهل مثقال بدستور مقرر معجون سازند شربت یک درم * مفرح جواهری خفقان و رسواس و فکر و توحش را سودمند
 بود و جگر و دل و دماغ را قوت دهد و فرج آورد و نشاط تمام بخشد و لون را صاف کند و بشرة را بغایت برافروزد و بوی دهان خوش
 کند و طعام بکوارد و معدة را قوت دهد و طبع را نرم دارد و مقوی قوت باه باشد و نعوظ آورد و ضعف را زایل سازد و حفظ را زیاده
 گرداند و جوانی را نگاه دارد و پیران را بغایت قوی کند و بواسیر را سود دهد و مجمل خلاصیت این ترکیب بسیار است * صنعت آن
 موارید ناسفته یا قوت رمانی یا قوت زرد فیروزه نیشاپوری زرد از هر یک دو مثقال لعل بل خشکی عقیق یمنی کهر یا شمعی
 بس حبریشب از هر یک سه مثقال لاجورد مغسول یک و نیم درم ریوند چینی صندل سفید نیلوفر عنبر اشهب تخم زردک
 بهمن سرخ طین مختوم عود قماری سلیقه کشنیز خشک زرشک بیدانه از هر یک سه مثقال چند بیدستر طباشیر سفید زرنباد
 خولنجان عود الصلیب سنبل جوز بوا زنجبیل دارچینی قاقله کبار عمل کوفی اسطوخودوس شامی اشنه نعناع خشک فودنج
 قشرا ترج فرنی مشک مرزنجوش ابریشم مقروض بهمن سفید بسبب سه حما مافقاح از خولسان العصار ورق شیمی قرنفل
 بسبب فستقی زراوند کزراوند طویل انیسون تخم کاسنی تخم کرفس اقیموم شامی درونج عقربی مصطکی رومی نانشره

كل سرخ از هريك پنج مثقال فلفل سياه فلفل سفيد دار فلفل آمله مقشور پوست هليمه كابلې از هريك هفت مثقال زعفران ده
 مثقال مشك خالص جل و از موده افیون مصري كار زبان بادرنجبويه تخم كل سرخ از هريك دو مثقال ورق طلا ورق نقره فادزهر
 حیوانی ساج هندی كافور قيصوري از هريك يك مثقال ونیم و بعضی كافور را يك رم کرده اند مو میانی گانی يك مثقال نبات
 سفید نصف تمام اجزای کوفته و پیخته با سه چندان عمل سفید صاف کرده بقوام آورده مورد نموده چنانکه دستور است ادویه را
 در آن آمیخته بصبر شست و در ظرف چینی کرده بعد از سه ماه مقلاردو مثقال میل نمایند و از عصب آن پیه چای یا عرق کار زبان
 بالکلاب بپاشند که نفعها ظاهر می شود انشاء الله تعالی * فصل در بیان مر کباتی که اصل و عمد در آنها پوست خشخاش
 است و دانه خشخاش است و از آن جمله بخور مخدر است * بخور نافع از برای نزلات و ممکن اوجاع سر و دندان و گوش
 منقول از حاج حسین از تلامذه والد ماجد آن مرحوم قدس الله سرهما * صنعت آن بزرگوار لهنج سفید پوست خشخاش اصل
 السوس كل اروانه پوست بیخ لفاح كل بنفشه خمیازی كل خطمي عنب الثلب از هريك جزوی و اگر نزلات بارده باشد مرزنجوش
 تمام با بونه الكلیل الملك از هريك جزوی و اندکی چند بیدستر داخل نمایند و در آب بجوشانند و سر و دهان و گوش را به
 بخار آن بدارند پس صافی نموده قدری از آب آنرا مضغه نمایند و ثقل آنرا بر سر مضامد کنند * ایضا تریاق الدرب است
 جهت در برضعف معده و امعاء و قبض شکم و تقویت اعضاء ریسه بی عدیل است * صنعت آن مرارید مرجان کهر با عقیق
 یشب سبز عاج طماشو طلا ثیم کشنیز خشک بریان صندل سفید بهمنین فوفل سعد زیره کرمانی مدوم مصکی کوریا ما زوسبز
 كل ارمني شاد دانه عی صمغ عربی آرد کنار آرد سنبل حب الاس عذبه دانه عناب بریان کوه پوست بیرون پیسته
 عجم زریب از هريك سه درم ورق نقره يك رم تخم خرفه بریان بزر خشخاش سفید دانه انکور از هريك پنچ رم عود خام
 بزر لهنج از هريك دو درم رب به شیرین رب سبب شیرین رب مورد بالعویه و چون یا سه چندان همه ادویه ادویه را کوفته
 پیخته با اشربه سرشته همچون سازند شربتی تانییم درم با اشربه مناسه بنوشند * تریاق النزله است که در منع انصباب
 مواد و رفع سرفه مجرب است * صنعت آن تخم کاهو درم بزر لهنج سفید پوست خشخاش از هريك پانزده درم تخم خشخاش
 سفید بیست درم كل کار زبان تخم مورد کشنیز خشک از هريك پنچ درم اسطوخودس و نیم درم جمله و در آب بخیسانند
 و بجوشانند و نبات سفید صد و پنجاه درم اضافه نموده بقوام آورند پس كل سرخ کشنیز خشک رب السوس نشاسته صمغ عربی
 کثیرا و صاف از هريك و نیم درم نرم موده بآن بما میزند شربتی يك نخود حب خشخاش نافع است از برای اسهال
 خون و زحیر و اسهال کبدی و معوی و دماغی * صنعت آن ما زوسبز و زچ پوست خشخاش سفید صمغ عربی اجزا معاوی
 کوفته پیخته بالعاب بزر قطن که بآب بار تنک بر آورده باشند سرشته حبوب سازند شربتی مقلاردو مثقال بقدر قوت مزاج
 از يك حب تا پنج حب را کوقدری حب الاس و بیخ انجمارد اخل نمایند بهتر است * و حلوائی تخم خشخاش است مقوی
 دماغ و مسمن بدن * صنعت آن شیوه تخم خشخاش سفید هفت توله نبات سفید پنج توله روغن کاه و تازه سه توله اول شیوه
 خشخاش را در ديك کرده با آتش ملایم چند جوشی دهند پس روغن داغ کرده و نبات کد اخته در آن ریزند و برهم زنند
 تا غلیظ گردد و بقوام آید پس زعفران بماسه از هريك یکما سه بالکلاب سا ئیل داخل نموده فرود آورند و سرد کرده
 ناشتا بخورند جمله يك شربت است اقویا را و وضعف را و دشوشت * و حلوائی کوکنار از اطباء هند است از برای نزلات
 تابع است و نشاط آورد و سرعت انزال را نافع بود * صنعت آن بکیرند خشخاش تیغ نازده با تخم بیست عدل دیکوبند و

يك شب در آب باران پنجه ساندن پس به فشارند و ثقل آنرا دور نمایند و در سیر کنند م را در آن آب بجوشانند تا تمام آب آن را
 جذب نماید پس در سایه خشك نماید و آن آرد را در روغن بویان کرده دو سیر قند سفید و یک سیر عمل مصفی
 را در آب حل کرده بجوشانند و کف آنرا بکینند و داخل آرد و روغن مذکور کرده با تش ملایم بپزند تا شروع به پس دادن
 روغن نماید مغز بادام شیرین مقشر درم زنجبیل دو درم زعفران نیم درم نرم کوبیده داخل کوزه از آتش بکینند و در
 لنگری چینی پهن نمایند و بطریق حلوه لوز بپزند و هر کس به قند از بر داشت طبیعت خود بخورد * و خمیره خشخاش است
 * خمیره خشخاش نافع است از برای نزلات و درد سینه و سرفه و سل و تسکین از جاع * صنعت آن بکینند پوست خشخاش تیغ نزده
 یکصد و پنجاه مثقال و نیم کوفته در سه صد و هفتاد و پنج مثقال آب بجوشانند پس در خریده انداخته بپکانند تا مطلق تلخی
 در آن پوست نمایند پس بکینند تخم خشخاش مقارسی و هفت مثقال و نیم نرم صلایه کوزه در آن آب چکید و پوست کوکنار
 شیر بکشند پس آنرا با سه صد مثقال قند سفید بقوام آورند پس بکینند زعفران سه مثقال و یکلاب مانده در آن داخل نمایند
 و یک جوش داده پس بکینند عنبر اشهب نیم مثقال و با قند سفید بکوبند و در آن داخل نمایند و برهم زنند تا نیکو مخلوط شود از
 آتش فرو آورده دانه هیل هفت مثقال و نیم دار چینی پانزده مثقال کوبیده و بیخه در آن داخل کرده بمحاط آن مقارسی برهم
 زنند که خمیره شود قرصها سازند هر قرصی دو مثقال و نكاهد ازند و در وقت حاجت يك قرص آنرا بخورند * خمیره مسك
 منی چون قبل از جماع بد و ساعت بخورند امساك منی کند و سرعت انزال را نافع باشد * صنعت آن بکینند خشخاش تیغ
 نزده با تخم نیم رطل و نیم کوفته در هفت من آب حل ادا آن بجوشانند چون آب به ثلث رسد بمالند و بمالایند پس با پكرطل نبات
 سفید بقوام خمیره آورند پس فرو آورده زنجبیل بیست درم جوز بود درم افیون یک درم زعفران نیم درم کوفته و بیخته داخل
 کرده تیر زنند تا نیکو مخلوط شود و خمیره گردد در ظرف چینی یا شیشه نكاهد ازند و عند الحاجة شربتی از نیم درم تا یک درم و يك مثقال
 نیز تناول نمایند * خمیره خشخاش تالیف ثواب غفران مآب یعنی حکیم محمد هاشم العلوی قدس سره * صنعت آن تخم خشخاش
 سفید تخم خشخاش سیاه مغز بادام شیرین مغز فندق مغز پسته مغز نارچیل همه مقشر نشاسته کثیرا از هر يك دو نیم مثقال دانه هیل
 در مثقال عود الصلیب چهار دانه زعفران دودانك بهمن سرخ بهمن سفید که با شمعی از هر يك دو مثقال و در نسخه دیگر که با
 داخل نیمعت لموب و تخمها را صلایه نموده باقی ادویه را کوفته و بیخته شربت کاز زبان شربت اسطوخودوس شربت سیب شیرین
 شربت به شیرین از هر يك شش مثقال و در نسخه دیگر شربت بنفشه نیز داخل است و از هر يك این شربتها هفت مثقال نبات
 سفید بیست مثقال همه را بعرق بیل مشک بقوام آورده ادویه را با آن بحرشد و خمیره سازند و هر روز پنج مثقال تناول نمایند
 * خمیره خشخاش ایضا تالیف آن مغفور مبرور * صنعت آن تخم خشخاش سفید تخم خشخاش سیاه مغز بادام شیرین مغز فندق
 نشاسته مغز پسته کثیرا از هر يك دو مثقال و نیم دانه هیل دو مثقال عود الصلیب چهار دانه زعفران یک دانه و نیم بهمن سرخ
 بهمن سفید که با شمعی مغز نارچیل تازه مقشر از هر يك دو مثقال و نیم لموب و بزور نرم صلایه نموده باقی ادویه را کوفته
 و بیخته شربت اسطوخودوس و شربت کاز زبان و شربت انار شیرین و شربت به شیرین و شربت بنفشه از هر يك هفت مثقال و نیم
 نبات سفید پانزده مثقال مجموع را با عرق بیل مشک چهل و پنج مثقال بقوام آورده ادویه را با آن هرشته خمیره سازند شربتی پنج
 مثقال و اگر یک دانه عنبر اشهب داخل نمایند بهتر است * و نیز از انجمه دیاقودا است * بدانکه دیاقودا بفتح دال مهمله و فتح یاف
 مثناة تجتانیه و الف و ضم قاف و سکون و از و فتح ذال معجمه و الف بلغت یونانی به معنی شراب خشخاش است * دیاقودا اکثر نزلات

حارة و سرفه خشك را مفيد است و سينه و حلق را نرم گرداند * صنعت آن بكيونند خشخاش تيغ نزده با تخم بيهست عد د تخم خطمي
 سفيد كنوا سفيد صمغ عربي تخم خبازي بهل انه به شيو بين از هريك پنج رمل اصل السوس بيهست درم بزر قطوناده درم و در
 نسخه ديكر بيهست درم است مجموع را درشش رطل آب باران دوشبانه روز بخيسا نند تا نرم شود پس با آتش ملایم بپزند تا
 مهرا شود و آب به نصف رمل پس بيالایند و با يكمن قند سفيد بقوام آورند شربتى تام تا پنج مثقال و در نسخه ديكر اين دياقودا
 بجای قند سفيد ميبخند است سيل اهمعيل گفته در ذخيره خود كه بعض اطبا قند سفيد نيم من و ميبخند نيم من ميكنند و بعضى
 ميبخند نيم من و غسل مصفى نيم من ميكنند و اگر بجای هر دو شكر كنند و روا باشد ميفر مايند كه اگر بجای همه يكمن فانيل سنجري
 با يكمن ترنجبين يا هودوا از هريك نيم من كنند بهتر است * دياقودا ديكر كه در منافع مثل اوست * صنعت آن خشخاش سفيد
 تيغ نزده با تخم و خشخاش سياه تيغ نزده با تخم از هريك ده مثقال كل بنفشه صمغ عربي از هريك پنج رمل اصل السوس ده درم
 رب انار شيو بين بيهست مثقال قند سفيد يكصد درم بل ستور شربت بپزند شربتى دو مثقال * صنعت اين دياقودا به نسخه ديكر
 خشخاش سفيد تيغ نزده با تخم و خشخاش سياه تيغ نزده با تخم از هريك ده مثقال كل بنفشه صمغ عربي از هريك يك مثقال اصل السوس
 ده درم آب انار شيو بين بيهست مثقال قند سفيد يكصد درم بل ستور مقرر شربت بپزند شربتى ده درم * دياقودا كه منع نزلات
 كند و سرفه را نافع بود و خواب آورد و دماغ را قوت دهد * صنعت آن خشخاش سفيد خشخاش سياه با پوست تيغ نزده از هريك
 ده عد د عناب خراساني بيهست عد د مويز منقى دوازده مثقال و نيم بزر البنج سفيد يك مثقال و يك انك و نيم اصل السوس
 دوازده مثقال و نيم تخم خطمي سفيد ده مثقال انجير زرد ده دانه ايرسا دو مثقال و نيم پوسيا و شان اسطوخودوس زوفا خشك از
 هريك دو مثقال مجموع را در آب باران و اگر يافت نشود در آب حل دادن مقلد از هفت رطل يك شبانه روز بخيسا نند و روز
 ديكر بجوشانند آن مقدار كه ثلث آب بماند پس بمانند و بيالایند و با شكر سفيد يكمن بقوام آورند پس بكيونند مصطكي و موي مرمي
 صافي اقا قيا دار چيني زعفران رب السوس از هريك نيم مثقال كوبيده و بپخته با آن بهر شند هر شنبه نيكو شربتى ده مثقال
 * دياقودا منقول از خط حكيم احمد موسوي قلمي فرموده اند كه اين شربت را بجهت فرزند ام سخته آزموده مجرب افتاد و
 مخترع آن فقير است * صنعت آن پوست خشخاش تيغ نزده هر بنفشه كل سرخ اصل السوس از هريك دو مثقال عناب خراساني
 تازه بيهست عد د سپستان صافي عد د كل خطمي سفيد زوفا يا بس از هريك يك مثقال تخم خبازي نيم مثقال مويز طائفي منقى از حب
 پنج مثقال تخم خشخاش سفيد چهار مثقال جوشانيله صافي نموده قند سفيد يكمن داخل كرده بقوام آورند و بوقت حاجت
 اگر ضرور باشد صمغ عربي شكر تيغال از هريك دودا نك كوبيده بران پاشيده بليهند * دياقودا ديكر تاليف حكيم احمد موسوي
 * صنعت آن مويز طائفي دانه بيرون كرده ده مثقال تخم خطمي سفيد صمغ عربي زوفا يا بس تخم خرفه مقشر تخم خبازي بهل انه
 اصل السوس محكوك از هريك دو مثقال خشخاش تيغ نزده با تخم يا نزده مثقال ايرسا يك مثقال در آب خيسا نيد و بجوشانند
 چون به نصف رمل صافي نموده با شكر سفيد بقوام آورند و اگر سرفه باغي و يا كه نه باشد اندك انكبين يا شكر نيز داخل نمایند
 * دياقودا ديكر اصحاب نزلات و خلد و نك سل و او كسيكه سرفه داشته باشد و با سرفه خون بر آيد نافع بود * صنعت آن خشخاش
 سفيد تيغ نزده با تخم خشخاش سياه با تخم از هريك پنجاه درم تخم كاهو مقشر بزر البنج سفيد از هريك ده درم و نيم كوفته با پانصد
 درم آب صافي بجوشانند تا بيهست درم بماند بيالایند و پنجاه درم لعاب بزر قطونا و يكصد درم ميبخند داخل كرده بقوام آورند
 شربتى يك اوقيه * دياقودا به نسخه ابن ماسويه كه انفع از نسخه قبل است در منافع مل كوره * صنعت آن خشخاش سفيد بيهست

درم خشخاش سیاه ده درم تخم خطمی سفید کثیرا صمغ عربی مغز تخم خیارین مغز بهل انه از هر يك پنجاه رم اصل السوس
بیست درم بزر قطونا پنجاه رم ادویه را سوای بزر قطونا نیم گرفته مجموع را سوای بزر قطونا و خطمی درد من آب باران
بخمسانند يك شبانروز بزر قطونا و خطمی را لعاب بر آورند و صمغ عربی و کثیرا را علائح ده درم سیراب باران حل
کنند پس بجوشانند تا بنصف رسد پس بیالایند و لعابها و کثیرا و صمغ عربی حل کرده با نیم من شکر صافی نموده بقوام آورند
شربتى يك اوقیه * دیا قوذا دیکر که حکیم احمد موسوی در مجربیات خود از والد ماجد خود حکیم سلیمان موسوی
نقل کرده * صنعت آن خشخاش سفید تیغ نزده با تخم نیم من در سه من آب باران يك شبانروز بخمسانند و روز دیکر
بجوشانند تا به نصف رسد صافی نموده با نیم من میخنج و نیم من شکر سفید بقوام آورند و اگر در سینه خلطی باشد بدل
شکر انکبین کنند * دیا قوذا منقول از خط میرزا معزالدين محمد موسوی * صنعت آن تخم خشخاش و پوست خشخاش از هر يك
بیست درم بجوشانند و بیالایند و با پنجاه درم قند سفید بقوام آورند شربتى ده درم با آب نیم کرم * دیا قوذا دیکر منقول از
خط میرزا معزالدين موسوی * صنعت آن خشخاش سفید اصل السوس از هر يك بیست درم خشخاش سیاه ده درم تخم خطمی
و کثیرا صمغ عربی تخم خبازی بزر قطونا از هر يك پنجاه رم همه را در پنج رطل آب باران بجوشانند تا بنصف رسد صافی نموده
در رطل سلاقه عنب مع عصمو عنب پخته و یکوطل فانیل داخل کرده بقوام آورند * دیا قوذا دیکر مجرب از برای امراض صدرو
رنه و سعال * صنعت آن خشخاش تیغ نزده با تخم سی عد کل بنفشه کل نیلوفر کاوزبان از هر يك سه مثقال اصل السوس پنج
مثقال عناب سیستان از هر يك ده دانه ادویه را جوشانند صافی نموده نبات سفید یکمن داخل کرده بقوام آورند شربتى يك
اوقیه * دیا قوذا دیکر منقول از ذخیره سمع اسمعیل جرجانی در زکام و نزل بسیار حار و در بارد نیز که رقیق باشد استعمال کرده
میشود * صنعت آن بکیرند خشخاش تیغ نزده یکصل عدد و با پوست و تخم بکیرند و در هفت من آب باران يك شبانروز بخمسانند
و روز دیکر آن مقدار بجوشانند که بنصف رسد بیالایند و با یکمن قند سفید و یکمن میخنج بقوام آورند شربتى هفت درم با ماء
الشعیر و بعض اطباء قاقیا زعفران مرکبی صافی کنند فارسی عصاره الحیه التیس صمغ عربی از هر يك یکدرم کوبیده با تخم داخل
میکند در تمام آن شربت و بعضی بازای هر رطلی ازین شربت این ادویه را باین مقدار داخل مینمایند * دیا قوذا
تالیف آن مرحوم نافع از برای سل و جمیع امراض صدرو رنه که از نزلات حاره باشد و اسهال مراری و ذریانی و نفث اندم
* صنعت آن خشخاش سفید تیغ نزده با تخم بیست عدد خشخاش سیاه تیغ نزده با تخم ده عدد نیم گرفته بهل انه به شیوین
تخم خطمی سفید صمغ عربی کثیرا اصل السوس محکوک مرضوض سرطان نهري که اطراف آن را دور کرده شکم آن را شکافته
اول مرتبه با آب خاکستر چوب طرفانند ک نمک شسته پس با آب خوش بشویند که اثر خاکسترو نمک دور گردد و از هر يك پنج
مثقال جمله را در یکمن تبویز آب باران يك شبانروز بخمسانند پس بپزند تا به نصف رسد بمالند و بیالایند و لعاب بزر قطونا
ده مثقال قند سفید نیم من داخل کرده بقوام آورند پس بکیرند قاقیا عصاره الحیه التیس طباشیر سفید از هر يك يك مثقال
زعفران بزر المی سفید از هر يك دودانک کبریا مرارید ناسفته از هر يك نیم مثقال داخل کرده نمکوبرهم زنند تا خوب
مخلوط شود و در ظرف چینی نگاه دارند شربتى پنج مثقال * و رب خشخاش است از تالیف قدما است جهت نزلات حاره بغایت
نفع دارد * صنعت آن کوکنار مع تخم و بیست عدد بکیرند و یک شبانروز در نه صد مثقال آب بخمسانند و بجوشانند تا به
نصف رسد پس صافی نمایند و با صد و پنجاه درم شکر یا عسل یا مثاق بقوام آورند که لعوق شود بعد از آن قاقیا زعفران مازو

لحمية التيس از هر يك در می کوفته پیخته در آن بهر شدن و با آنکه که رب نزد اطبا آن است که نبا تات و اثما را کوفته آب آنرا بکوبند یا جوش داده آب صاف طبع آن را بستانند پس این آب یا طبع را بهزند فقط تا که غلیظ شود و باید که چون به نصف رسد قندی شیرینی نیز داخل نمایند و بقوام آورند چه آب بعضی فوا که بعضی شهرها از بسکه ما نیت و لطافت دارند عند الطبع همه هوا میگردند و غلیظ نمی شوند تا که با آن شکر نیا میزند و یا آنکه میسوزند بخلاف شراب که شیرینی در آن بامائعات ابتدا داخل مینمایند و طبع میهن تا غلیظ گردد و بقوام آید خواه آن مانع عصاره باشد یا طبع یا غیر آن و این فرق است میان آن هر دو و نیز بر سبیل تجویز احل هوا را برد یاری اطلاق مینمایند و در حرف الراء در محبت ربوب انشاء الله تعالی خواهد آمد * و سفوف خشخاش است * سفوف خشخاش نافع از برای نزلات حاره و سل و سعال و خشونت صدر * صنعت آن تخم خشخاش سفید پنج درم صمغ عربی نشاسته بویان تخم خطمی سفید کثیرا سفید تخم خبازی از هر يك دو درم تخم خرفه مقشر سه درم طباشیر سفید يك مثقال مغز بهد انه رب السوس از هر يك دو مثقال کوفته و پیخته شربتی دو مثقال با شیر زنان یا شیر بز یا شیر خریها شامند * سفوف دیگر که وجع کلیه را نافع باشد و درد را تسکین دهد * صنعت آن بزرالبنج سفید یکدانک افیون قهرا طبع مغز تخم کل و خرفه مقشر از هر يك یک درم کوفته با شراب خشخاش بنوشند * و ایضا از انجمله شراب های خشخاش است * شراب خشخاش ساده منع نزلات کند و قروح صدر و ریه را نافع بود و بخوابی را مفید باشد * صنعت آن خشخاش سفید بزرک تیغ نروده یکصد عدد با تخم نیم کوفته بادومن آب باران بهزند و بیالایند و با یکمن و نیم قند سفید بقوام آورند شربتی تاده درم و اگر خواهند شراب خشخاش از تخم بی پوهت مرتب نمایند مقدار بیست مثقال تخم خشخاش را بکوبند و بهزند و با يك من قند سفید بقوام آورند و اگر تخم خشخاش از خشخاش تیغ نروده باشد بهتر است * شراب خشخاش بنسخه شیخ التیس مانع انحلال نزلات و مواد ماغی است و هوفه را نافع است و مانع قی الدم و اسهال مزمن است * صنعت آن بکوبند خشخاش زسیل تیغ نروده متوسط در بزرگی و کوچکی د و صد عدد و کنکوره سر آنها را و چوب پایان آنها را دور کنند و در آب باران پانزده رطل سه شبانه روز بنخسانند پس بجوشانند تا به نصف رسد پس بفشارند و ثقل آنها را دور کنند و آب را نیکو صافی نموده وزن کنند از آن چهار رطل و نیم و از عمل سفید مصفی خشبو و اسلاقه عنب از هر يك یک رطل و نیم و بهزند تا بقوام آید پس اقا قیا و زعفران و مومکی صافی کلنار فارسی عصاره لحمية التيس از هر يك یک درم کوبیده و پیخته با آن مخلوط سازند و در ظرف چینی نگاهدارند * حکیم میر معزال دین موسوی گفته که درین شراب برای نفث الدم و اخوین و طراشک شیرین و صمغ عربی نیز داخل میتوان کرد و دیگری درین شراب بجای مومکی صافی عصب و کلنار فارسی هر دو داخل کرده و گفته که این شراب را با پنجه درم شکر سفید یا عمل مصفی یا مثلث مرتب باید نمود و دیگری گفته که این شراب را با عمل مصفی بقل ضرر و مرتب باید نمود و ادویه که در آن داخل میکنند همین اقا قیا و عصاره لحمية التيس آورده و این نسخه از برای اسهال مزمن انصب است و دیگری گفته که در هر رطلی از شراب مذکور یعنی بعد از آنکه بقوام آمده باشد اقا قیا و بزرک سماق و عصاره لحمية التيس و کلنار فارسی و کثیرا زعفران از هر يك چهار درم باید داخل نمود و بنسخه دیگری که از برای اسهال دماغی بحیار نافع است بعد از آمدن بقوام لایق کل سرخ صمغ عربی از هر يك هشت درم تخم خشخاش سفید تخم خشخاش سیاه که هر دو را بویان کرده باشند از هر يك شش درم رب السوس نشاسته کثیرا از هر يك چهار درم زعفران یک درم داخل است شربتی دو درم * شراب خشخاش دیگر * صنعت آن پوست خشخاش سفید تیغ نروده چهل مثقال تخم خشخاش دو صد و چهل

مثقال هر در یکشنبه نوزد در ششوطل آب باران بخیمها نند پس بجوشانند تا نصف رسد و بمالند و بفشارند و صافی نموده قند سفید
 در صند و چهل مثقال داخل کرده بقوام آورده نگاه دارند * شراب خشخاش دیگر تخم خشخاش پوست خشخاش تیغ نژده
 از هر یک می درم نیم کوفته در سه من آب باران بجوشانند و چون یکوطل آب بماند بیا لایند و با یکوطل قند سفید بقوام آورند
 * شراب خشخاش دیگر جهت مسلولین و صاحبان نفث الدم و کمیکه با موفه خون از سینه او آید و از برای اصحاب سعال صعب
 که به شب بیقراری داشته باشند و خواب آمدن ندهد * صنعت آن خشخاش سفید یا تخم خشخاش سیاه یا تخم که آن را تیغ
 نژده باشند از هر یک پنجاه درم تخم که هو مقشر بزرالبنج سفید از هر یک می درم همه را با پا نصل درم آب باران یک شهاب نوزد
 بخیمها نند پس بجوشانند تا نصف رسد و بیا لایند و پنجاه درم لعاب بزر قطن و یکصد درم میختم داخل کرده با ز بجوشانند تا
 بقوام آید و در آخورد درم زعفران داخل کرده در ظرف چینی نگاه دارند * شراب خشخاش مرکب منافع بسیار دارد * صنعت آن
 پوست خشخاش تیغ نژده با تخم یکصد و پنجاه عدد دکنکره و چوب آن را دور کرده یکشنبه نوزد در آب خیمه نیده و اگر بجای آب
 کلاب و عرق بید مشک کنند بهتر است و این ادویه را نیم کوفته در پارچه بسته علیحدّه علیحدّه در آب و یا کلاب و بید مشک بخیمها نند
 همان قسم یکشنبه نوزد پس هر یک را جدا جدا جوشانیده مالیده صاف نموده با سه چندان نبات بقوام آورند ادویه این است
 عود هندی غرقه خام دار چینی قونفل دانه هیل سازج هندی از هر یک یک مثقال سنبل الطیب سه مثقال و بعد تیار غنبر
 اشهب مشک خالص مصطکی زعفران از هر یک یک مثقال اضافه نمایند و باید که قدر نبات تخمینا در صند و شصت مثقال باشد
 * شراب خشخاش دیگر نافع از برای امراض صدر و ریه و نزلات و سعال * صنعت آن خشخاش تیغ نژده با تخم می عدد کل بنفشه
 کل نیلوفر کا و زبان کل کا و زبان از هر یک سه مثقال اصل العوس پنج مثقال عناب سیستان از هر یک ده دانه جوشانیده صافی
 نموده شکر سفید بیست و پنج مثقال داخل کرده بقوام آورند شربت پنج مثقال * شراب خشخاش دیگر که ترطیب بدن کنند
 چون باماء الشعیر بنوشند و حمیات دق و اقسام حمیات را نافع باشد * صنعت آن آب نیلوفر تازه و آب کد و تازه آب کل بنفشه
 تازه از هر یک نیم من تخم خشخاش سفید یکصد درم تخم خشخاش رانرم کو بیله و در آبها داخل نموده با شکر سفید مصفی یکمن
 بقوام آورند و بعضی از اطباء بزرالبنج سفید در آبهای مذکور سه شب خیمه نیده پس صاف نموده تخم خشخاش سفید رانرم کو بیله
 داخل کرده با قند بقوام آورند میفرمایند که این خوب نیست زیرا که بزرالبنج را بیوهت بعیا راحت و این آبها بحسب
 لطافت تاسه روز فاسد میشوند * شراب خشخاش صند لی سعال با تلین طبع را سود مند است * صنعت آن پوست خشخاش تخم
 خشخاش از هر یک ده درم حب الاس بیست درم صند ل سفید صندل سوخ از هر یک پانزده درم همه را در کلاب و عرق بید مشک
 از هر یک یکمن سه شهاب نوزد بخیمها نند و بجوشانند چون یکمن رسد بیا لایند و با نیم من رب به شیرین و نیم من نبات سفید بقوام
 آورند پس نیم درم عنبر اشهب را با دو مثقال نبات سفید نرم کو بیله داخل نمایند * ضماد خشخاش از محمد بن زکریا است نافع
 از برای اوجاع اذن و اسنان و شقیقه * صنعت آن کل بنفشه خشک با بونه اکلیل الملك کل خطمی سفید آرد جو تخم خشخاش
 پوست خشخاش از هر یک کفی نیم کوفته با آب بپزند تا مهرا شود در هاون سنگی بکوبند و روغن کل هر خ داخل کرده بد سنه
 بمالند تا چون مرهم شود بر گوش و لشمه و شقیقه ضماد نمایند * و طلای خشخاش است چون بر د و ر چشم بمالند آب آمدن
 و درد اعماق آن را زایل گرداند * صنعت آن یک عدد پوست خشخاش را در آب برک عناب الثعلب سه ساعت خیمه نیده
 پس مالیده صافی نموده در آن حضض هندی نیم وزن زرد چوبه یک وزن سائیده شهر کرم نموده طلا نمایند * و عرق خشخاش

است و این در خواص قریب ب عرق افیون است * صنعت آن بگیرند کوزه خشخاش تیغ نازده افیون ناکرفته با تخم هرقل در
 که خواهند و پارچه نموده يك شبانروز در آب آنمقل ارکه از روی آن بگذرد بخیمانند پس با چهار وزن آن آب بطریق
 متعارف بآتش ملایم بقرع و انبیک عرق کشند و اگر قوی خواهند باز در آن عرق قدری پوست خشخاش تیغ نازده بدستور
 خیمانیده عرق کشند * عرق پوست خشخاش مرکب در نفع اقوی از سادۀ آن است * صنعت آن بگیرند پوست خشخاش
 موصوف نیم من نمیز بزرالبنج سفید ده مثقال بیخ لغاج پنج مثقال تخم خشخاش بیست مثقال بهمن هرخ بهمن سفید بوزیان
 شقال مصري زراوند ملح حر ج زراوند طویل دارچینی قرنفل جوزبوا بسباسه ازهر يك چهار مثقال برک باد رنجبویه برک
 قرنجمشک برک کاوزبان گل کاوزبان ازهر يك هفت مثقال زعفران سه مثقال چند بید ستر عنبر اشهب مشک خالص از
 هر يك دو مثقال ادویه را هوای زعفران و چند بید ستر و عنبر و مشک جو کوب نموده در آن مقداری آب بازان که از بالای آن
 دوسه انگشت بگذرد يك شبانروز بخیمانند پس چهار وزن آن آب داخل کرده در ديك عرق کشی بدستور مقرر عرق کشند
 و زعفران و چند و مشک و عنبر را سوده در پارچه نازکی بسته در ته مشربه اندازند تا عرق بر آن کشیده شود پس سرد کرده در شیشه
 نگاه دارند و عند الحاجة بقل ربو داشت طبیعت بیاض مانند و این عرق پیران و صاحبان امراض دماغیه بارده و معتادین
 بکونکنا را بسیار نافع است * و اقراص خشخاش است * قرص خشخاش نافع است از برای قروح سینۀ ورنه و درد سینۀ و ذات
 الرئه و ذات الجنب و حرقة البول و بول الدم و قرحة کرده و مثانه و نفث الدم و اسهال خونی و هرنه و تب * صنعت آن
 غنچه گل سرخ منزوع الاقماص صمغ عربی ازهر يك چهار درم نشاسته کثیرا رب السوس ازهر يك دودرم تخم خشخاش سفید
 تخم خشخاش سیاه ازهر يك سه درم طباشیر سفید پنج درم زعفران دودانک کوفته و بخته بآب مرشته اقراص سازند شربت
 از یک درم تا یک مثقال با شراب خشخاش و قوتش تا شش ماه باقی است و بعد از آن ضعیف میگردد و در نسخه حکیم محمد باقر که
 در مجربات خود نوشته نشاسته داخل نیست و گفته که شربتش از يك مثقال تا يك مثقال و نیم است با شراب خشخاش و در
 موضع دیگر از همان بیاض مجربات خود نشاسته داخل است و گفته که شربتش از يك درم تا سه درم است با شراب خشخاش
 * قرص خشخاش که سید اسمعیل در ذخیره در علت قرحة ذکر کرده و گفته که این قرص از برای قروح کلیه و مثانه و مجاری
 بول و از برای رویانیدن کوشش تازه درین قروح بکار آید هرگاه استعمال کرده شود بعد از سکون وجع و ایستادن ریم
 * صنعت آن تخم خشخاش سفید تخم خشخاش سیاه ازهر يك دودرم کثیرا صمغ عربی نشاسته گل از منی طین قبری گل مختوم
 غنچه گل سرخ منزوع الاقماص کلنار فارسی سماق منقذ ازهر يك یک درم طباشیر سفید کهر با ازهر يك یک درم و نیم کند
 نیم درم ریوند چینی دودانک کوفته و بخته بآب بارتنگ تازه اقراص سازند شربت از يك مثقال تا دودرم با سکنجبین سفر جلی
 یا کشکاب بیاض مانند و اگر درین قرص دم الاخوبن و خب الاس و سرطان محرق زیاده کنند قوی تر میگردد و خب القلت و
 ودع محرق و بعد و مرارید نافع است از برای قروح مثانه هرگاه این قرص ساخته شود باید که زیاده کرده شود * قرص خشخاش
 بنسخه دیگر قرحة و جرب مثانه و سوزش بول و نافع باشد * صنعت آن تخم خشخاش سفید و سیاه ازهر يك چهار مثقال
 نشاسته کثیرا صمغ عربی ازهر يك يك مثقال بزرالبنج سفید پنج مثقال ریوند چینی يك مثقال اجزا کوفته و بخته بآب لسان
 الحمل مرشته قرص سازند شربت و درم با سکنجبین سفر جلی بدهند * و کونکنا و مصالح است * صنعت آن پوست خشخاش
 سیاه تیغ نازده یا زده مثقال جوزبوا قرنفل ازهر يك د و مثقال و نیم بسباسه نانخواه بادیان ازهر يك يك مثقال و نیم دارچینی

یک مثقال زعفران نیم مثقال همه را نیم کو فته بطریق متعارف بچکانند شربت پی پنج مثقال * ولبانه طولونیه است لبانه که معین
 بر تقویت باه و بطو انزال است * صنعت آن پوست خشخاش تیغ نروده بیخ لفاع شونیز جوزبوا از هر یک پنجدرم معد کوفی
 قونفل بسباسه از هر یک نیمدرم کوفته و بخته با چهار وزن ادویه بعسل مصفی مقوم مرشته معجون سازند و دو ساعت قبل
 از مقاربت مقدار یک درم تا یک مثقال تناول نمایند * لبانه دیگر که همان منفعت بخشد * صنعت آن پوست خشخاش تیغ
 نروده خولنجان جوزبوا کشنیز خشک ورق الجوز افاقیا فستقین رومی پوست بیرون بسته جاشیر از هر یک یک جزو بالسویه
 قسط هندی میعه یا همه هند روس صغیر تخم سل اب از هر یک نیم جزو مغز بسته مقشر بوزن کل با سه وزن مجموع ادویه عمل
 مصفی طی الرسم مرشته معجون سازند و عند الحاجة دوسه ساعت قبل از آن مقدار یک مثقال تاد و مثقال تناول نمایند
 * واز انجمله لعوقات خشخاش است * لعوق خشخاش از تراکیب حکیم اشرف منقول از خط ولد ارشد حکیم ابراهیم قلمی
 نموده که باین از مرضهای بسیار خلاصی یافته و کما نیکه میل کرده بودند امزجه ایشان بمقد مات سل مبتلا بود و از آن نجات
 یافتند * صنعت آن ایرسا زعفران اسطوخودوس از هر یک پنج مثقال رازیانه غری السمک از هر یک سه مثقال پرسیا رشان
 پنج مثقال کاوزبان هفت مثقال اصل السوس کل خطمی سفید از هر یک سه مثقال تخم خشخاش بیست مثقال تخم اسفناخ
 زرفا خشک از هر یک ده مثقال پوست خشخاش پانزده مثقال مغز فندق خام مقشر سی مثقال عناب سی دانه سپستان سی
 دانه کزانکین سفید پنجاه مثقال فانیل یکصد مثقال نبات سفید یکصد و پنجاه مثقال بدستور مقرر لعوق سازند شربت پی دو
 مثقال آب کرم * لعوق خشخاش که در امراض نزلی قائم مقام شراب خشخاش است * صنعت آن خشخاش تیغ نروده با پوست
 و تخم پنجاه عد در یک میر آب بجوشانند تا بنصف رسد صافی نموده قند سفید و عسل مصفی از هر یک پنجاه مثقال داخل
 کرده بقوام آورند پس شیره مغز چلغوزه و شیر حبه حب القطن نشاسته از هر یک دوازده مثقال داخل کرده باز
 بجوشانند تا بقوام آید بکار برند و اگر دانه هیل و صمغ عربی و رب السوس از هر یک شش مثقال زعفران یک مثقال کوفته
 و بخته ممزوج نمایند بهتراست و در ظرف چینی نگاه دارند شربت پی یک اوقیه * لعوق خشخاش که امراض نزله حارّه مزمنه را
 نافع است * صنعت آن مغز تخم خیارین پنج درم مغز بادام شیرین شش درم صمغ عربی سه درم زعفران یکدرم نرم مائیده سپستان
 سی دانه اصل السوس پوست خشخاش تیغ نروده از هر یک هفت درم در آب جوشانیده چون به ثلث رسد بیالایند فانیل
 ده درم شکر طبرزد یکدرم داخل کرده بقوام آورند و ادویه کوبیده را داخل کرده برهنزند و در ظرف چینی نگاه دارند
 شربت پی یک اوقیه و بعضی در عین بختن فلوس خیار شنبه هر ده درم و کل بنفشه خشک پنجدرم عناب جر جانی بزرک بیست
 دانه داخل نموده اند و در وقت سرشتن اجزا آرد با قلا ده درم و روغن بادام شیرین سی درم داخل مینمایند * لعوق خشخاش
 له قند سه سوره موسوم به لنا نافع از برای امراض مذکوره * صنعت آن پوست خشخاش سفید تخم خشخاش سفید از هر یک
 سی مثقال کل بنفشه اصل السوس محکوک تخم خبازی تخم خطمی سفید کثیرا از هر یک پانزده مثقال در دوازده رطل آب
 باران دو شبانروز خیسانیده بجوشانند تا به نصف رسد پس صاف نموده با در رطل نبات سفید بقوام آورند شربت پی شش مثقال
 * لعوق خشخاش سل و قرحه و نه و امعا و نزف الدم و سرفه بلغمی را نافع باشد * صنعت آن پوست خشخاش سفید پنجاه درم در دو
 رطل آب بجوشانند تا به نصف رسد و بکدر رطل قند اضافه کنند و بجوشانند تا بقوام آید بعد از آن رب السوس و مغز تخم کد و از هر یک
 پنجدرم کوفته بآن ممزوج نمایند شربت پی ده درم بلیسمند * لعوق خشخاش بنوع دیگر که نزله کرم را ساکن کند * صنعت آن

تخم خشخاش سفید ده درم نشاسته کنیراصغ عربی از هریک چهار درم مغز تخم کد و مغز بهدانه از هریک سه درم کوفته
بکلاب بسرشد و لعوق سازند * لعوق خشخاش نزله کرم را نافع باشد و ماده را رقیق کرد اند * صنعت آن تخم خشخاش
سفید ده درم پوست خشخاش سفید پنجاه درم نیم کوفته و خیسانید و صاف نموده با قند بقوام آورند و نشاسته
و کنیرا و صغ عربی از هریک سه درم بآن بسرشد و لعوق کنند * و لعوق خشخاش از استنباط آن موحوم که در امراض نزلی
قائم مقام رب خشخاش است * صنعت آن خشخاش سیاه تیغ زده با تخم پنجاه عدد در یک سیر شاهجهانی آب باران بچوشانند
تا نصف رسد صافی نموده نبات سفید عسل مصفی از هریک پانصد و شصت مغز چهلغوزه شیر حب القطن شیوه کشنیز خشک نشاسته
از هریک چهار توله داخل کرده بپزند تا بقوام آید پس دانه هیل صغ عربی رب السوس از هریک دو توله زعفران سه ماشه
سوده داخل کرده نیکو برهم زنند و در وقت حاجت شربت پیچ مثقال تناول نمایند * لعوق لبوب در تقویت باه و اسماک
منی و سرعت انزال بی نظیر است و تغریح و نشا ط تمام آورد * صنعت آن تخم خشخاش سفید مغز بادام مقشر مغز حب الزلم
مغز حب القطن مغز حب السمیه مغز تخم خیابین از هریک چهار مثقال مجموع را بر روی سنگ با شیرکا و صلایه نموده تا چون
مرهم شود پس بگیرند پوست کوکنار تیغ نزد و شش مثقال بزرالمنج سفید مغز استه تمر هندی مقشر از هریک دو مثقال بیخ لفاح و
سعد کوفی که بهندی بیخ مونه کویند از هریک نیم مثقال حبه موی چهار مثقال مجموع را در سه سیر شیرکا و میس بچوشانند
تا به ثلث رسد پس بمالند بقوت و بیالایند و نبات سفید یک هیردا خبل کرده بقوام لعوق آورند پس لبوب سائیده را داخل کرده
تیمزنند تا نیکو مخلوط شود از آتش فرود آورده شقاقل مصری دارچینی سیلانی بهمن سوخ بهمن سفید از هریک دو مثقال
خصیه الثعلب مصری شش مثقال زعفران عنبر اشهب مشک ترکی از هریک نیم مثقال کوبیده و پیخته بان بسرشد و در ظرف
چینی نکلد ارنده و هر روز صبح یک مثقال و عصر یک مثقال آنرا تناول نمایند * و مرهم کوکنار را است جهت زخم شمشیر و هر طای
ونا صور نافع است * صنعت آن کوکنار ده توله دم الاخوین سرمه اصفهانی زرد چوبه شاخ کوزین سوخته زاج سفید از هریک یک
توله مرده سنگ شمشاد سه موم سفید و روغن کنجد یا زیتون از هریک هشت توله اول روغن و اجوش داده موم را در آن
بکد ازند پس ادویه را کوفته پیخته در آن اندازند و مرهم سازند و وقت حاجت بکار برند * باب الالف مع القاف
* اقحوان بضم اول و سکون ثانی و ضم حای مهمله و او را الف و نون لغت عربی است و آنرا احقاق الموضی نیز گویند و
قسم صغیر آنرا اهل شام عین الحمل نامند و بفارسی با بونه کا و چشم نامند و قسمی از اقحوان را که انبوت الراعی و انبوت
الملک نیز گفته اند که آنرا بیونانی ادمانیس نامند حکیم میر محمد مؤمن گفته که خبز الغراب اقحوان است و مشهور آن است
که خبز الغراب که فارسی آن نان کلاغ است اسم خبازی است و مشهور اصح است و نیز عربی رجل الدجاج و عرار و عین
البقر و عین الاطی و بعبرانی حیفا بقا و سریانی فشا و نیز اقحوان را فرانسیون نامند و نزد بعضی کافوریه اسم اقحوان است
و آنرا کوکیش و کاکاش نیز نامند و آن دو قسم میباشد صغیر و کمیور که بپور باها رکوبند و بیونانی انقلابین و آن دو نوع است بوی
و بستانی و شاخهای او باریک و برگش شبیه بهرک کشنیز و از بانه و گلش زرد مد و درود را طرف آن برکهای ریزه سفید
و از کل با بونه بزرگ تر و ثقیل الیوانه و باندک تلخی و فی الجمله صافی از با بونه است و فرق آن است که با بونه تخم میدهد
و این ندارد و نزد اطلاق مراد کل آن است کرم است در روم و خشک در روم و مسخن قوی و محلل خون منجمد در مثانه
و مفتوح مد چکر و افوا و عروق و ملطف و مد و عرق و بول و حیض و مسقط جنین و با قوت تریاقیه و مفتت حصات و جهت ورم

مقعد و در مثانه و صلابت سوز و استسقا و قراقرم معد با سنگجین و با نمک مهمل سودا و بلغم و لعوق آن جهت ریه و سینه و نفث الدم و جلوس در طایف آن جهت صلابت رحم و طلای آب تازه آن برانثیین و قضیب و کنج ران مقوی باه و جماع و ضما د آن جهت التوای عصب و با موم و روغن جهت ورم صلب و شرب نیم مثقال آن با سنگجین جهت برانکیتن اشتها نافع و فوزجه آن مده حیض و منقی رحم و اکفار آن مصدع و مصلحش سنگجین و مکروب معد و مصلحش بنفشه و انیسون و قند و شربتش تاد و مثقال و بد لش با بونه است و قسم صغیر آن در دوم کرم و در اول خشک و در افعال ضعیف تر از اول و با شراب جهت نیکوئی رنگ رخا ره و تحلیل ورم صلب و اکتحال خشک آن جهت تقویت طبقات چشم و ظلمت بصر و جلای آثار قروح و دفع نزول آب نافع است و خاکستر کل اقحوان نافع است از برای غرب ذرور آن برتن و انکماش بآن و هود و صنف اقحوان میباشد قوی * امراض الراس * سهر بوئیدن اقحوان خواب می آورد * سمات بسیاری بوئیدن اقحوان محبت سمات است. * مالینولیا اقحوان مخرج سودا و بلغم است و استغراغ بآن نافع است از برای اصحاب فزع جالینوس گفته که آشامیدن خشک آن نافع است صاحب مالینولیا را مانند انیسون * صرع استغراغ با اقحوان نافع است از برای صرع بجهت آنکه مخرج بلغم و سودا است محمد طبری گفته که چون از اصول آن هر روز یک مثقال با طبع فانیاتاسی روز متوالی بخورند نافع است از برای صرع و زائل میگرداند صرع را سحقی گفته که چون بیاشامند از اقحوان هر روز درم با شراب ریحانی بیست و پنج روز متوالی نافع است صرع را رازی گفته که چون بیاشامند صاحب صرع را از بیم اقحوان هر روز دو مثقال تاسی روز متوالی نفع میدهد او را نفعی بین رازس گفته که چون آشامید شود از بیم اقحوان هر روز یک مثقال نافع است صرع حادث از خلط سودای را * لقوه مطبوخ اقحوان را نطول نمودن بر سر نافع است از برای لقوه * دهن الاقحوان جهت نضح جراحات اعضای عصبانی و التوای عصب و ورم اسافل بدن و مقعد و صلابت رحم و درد کوش و تفتیح مسامات واد را عرق مؤثر است شرب آن هینا و قطور او آشامیدن پنجد رم آن مده عرق و جهت دفع قولنج مغیل و نافع است استنشاق باین دهن بعد از استغراغ بحسب ایارج از برای سهریکه بوده باشد سبب آن رطوبت بورقی درد ماغ پس بد رستیکه خواب می آورد خوابی نیکو مولانا نفیس گفته که تعریق سوبآن نافع است از برای این قسم از سهر رازی گفته که دهن الاقحوان نافع است از برای سهر حادث از برای مشایخ سحوط کردن بآن و نیز نافع است از برای لقوه تمرین و طلا کردن آن بر سر و آن کرم است * صنعت آن بکیرند کل آن را یکوطل و در چهار رطل زیت یا روغن کنجد داخل کرده چهل روز در آفتاب گذارند پس استعمال نمایند و کاه ترکیب کرده میشود با بعض ادویه حاره عطره ملطفه برای زیاده کردن تسخین و فعل آن * نطول اقحوان نافع است از برای سهر حادث مریران را فرموده اند بدانکه علاج این قسم سهر صعب و دشوار است لیکن سزاوار آن است که استعمال نمایند صاحبش هوشب این نطول را پس بد رستیکه خواب می آورد خوابی نیکو * صنعت آن اقحوان جو مقشر با بونه در آب عذب جو شائیده روغن ابرسا داخل کرده بر سر نطول نمایند و در نسخه دیگر بجای شعیر صغیر است و تمام یک جز و نیز داخل است * اقط بغار سی پهنو و کشک نیز و بتوکی قروط نامند و آن چمنیت دغی است که از طبع منجمد گردانند پس چکانید بعد از رفع مائیت اقراص ساخته خشک کنند سرد و خشک است و در یر هضم و قابض و مبرد و بریان کرده آن جهت اسهال مزمن بنهایت نافع و ضما د سوخته آن جهت داء الشعلب و رفع نزف الدم و بواسیر مغیل و با یشم سوخته بالمسویه جهت خرا از مجرب باین طور که اول سهر را بر روغن کل سرخ چوب کرده بعد از آن طلا کنند و مولد و ریاح و بلغم غلیظ خام

و مسد د است و اصلاحش بجوارشات و لطفند است این الیاس گفته که هرگاه بود صرع بحسب دیدن و خورده شود اودیة
 قاتله دیدن و از برای دفع سبب آن میباشد که بوده باشد شد اد ران روز ماء الاقط با ثوم بسیار * صنعت اقط بگیرند
 دوغ را و بکنند تا جبنیت آن ته نشین شود آب آن جدا کرده جبنیت آن را بجوشانند تا منعقل کردا نگاه در آفتاب بکنند
 تا خشک شود و بعض اوقات از برای منعقل شدن آن بزودی اندکی کشک شعیر یا کشک کندم داخل میکنند * اقط فرا گرفته
 شده از رایب میباشد در آن قوت محله زیاده و ضررش بمعدۀ کمتر از فرا گرفته از جبنیت و این را به ترکی قرا قروط نامند
 و از جبنیت را قروط و در البان نیز خواهد آمد انشاء الله تعالی * اقلیمیا و قلیمیا بغیر همزه در اول نیز گویند و آنرا قلیمیا
 نامند و آن یونانی اسم چیزی است که از کد اختن اجماد متطرقة مانند ذهاب و فضا و مس و مرقشیشا مثل کف و درد بر روی
 و تحت آن منجمل گردد و آنچه در تحت بهم میرسد باز کف آن است که بعد از کد اختن و بهم رسیدن کف بسبب حرکت آن
 فلز بعضی بطرف تحت نیز جمع میشود و گویند خیمت فلزات اقلیمیا است یعنی خیمت ذهاب اقلیمیا ذهاب و خیمت فضا اقلیمیا
 فضا است و بعض اطباء گفته که خیمت فلزات غیر اقلیمیا است و قول اول اصح است و بهترین آن طلائی است و آنچه در رنگ
 شبیه با صل آن فلز باشد و طلائی مائل بمسزی و فضی به سفیدی و سیاهی طلائی از غلبۀ بوره است که بر طلا می زنند و گویند
 اقلیمیا معدنی نیز میباشد و مرقشیشی نیز هست و هر قلم اقلیمیا مثل اصل آن است در طبع و بیوهست بران غالب است و مجفف
 و مقوی با صره و متقی جراحات و جهت بردن گوشت زیاده و رویا نیدن گوشت تازه و دفع نفعن قروح و ازالۀ بیاض عین و
 بهق و جرب و ممل و ناخنه و د معه و غشاوه و نزول آب و طلائی آن رادع ادرام و جالی کلف و آثار سیاه و نا فع از برای صلابت
 هموز و بافیون و زعفران و روغن نا فع از برای مفاصل نقرس و خوردن يك قیرا ط از طلائی آن جهت خفقان و تقویت دل
 نافع و مستعمل از آن محرق مغسول آن است و بد لش مردانك محرق مفعول است * دستور احراق اقلیمیا بگیرند آنرا
 و نرم مائیة در کوزه مطین بطین حکمت کرده يك شب در تنور تابیده یا تون حمام تا بید بکنند و صبح بر آورده بکار برند
 * احراق اقلیمیا به نسخه محمود سنجری بگیرند اقلیمیا و بشکنند آنرا قطعه های ریزه ریزه و بعمل مرشته در کوزه کپی کنند
 و دهان آن کوزه را بکل حکمت بگیرند و در وسط سرپوش آن سوراخی کنند تا بوده باشد از برای دودی که از آن متصاعد
 میگرد و منفذ یکه از آن دود بیرون آید پس آن کوزه را در وسط فحم برافروخته بکنند پس چون شروع کند اقلیمیا به سوختن
 نظر باید کرد بدود آن که از آن متصاعد میگردد پس مادم که آن دود سیاه است باید کداشت و ارا تا بهوزد
 پس چون دود سفید شود کوزه را غرود آورده اقلیمیا را از آن بیرون آورند و شراب بران ریزند آنمقدار که مرود شود
 * طریق شستن اقلیمیا آنست که آن را نرم صلایه نمایند و با آب صاف بمایند تا نیکو نرم و ممزوج با آب گردد در کاسه ریزند و
 از آن کاسه بکاسه دیگر ریزند و اجزای درشت که در ته کاسه اول ته نشین شده است باز بمایند و بهمان دستور عمل نمایند
 تا دیگر ته نشین نشود پس هر کاسه را بسته که غبار در آن داخل نشود بکنند تا ته نشین شود و آب را دور ساخته اجزای ته نشین
 را خشک نموده استعمال نمایند و غسل اقا قیاد و به حجریه مانند یا قوت و شادنج و غیره مانیز بدین دستور است * دستور
 پروردن اقلیمیا آنست که بگیرند آنرا و نرم بمایند و در ظرف چینی کرده آب باران یا عرق بین مشک یا آب سماق یا آب
 غوره هر کدام که مطلوب باشد بخیمانند تا نه روز و هر روز آن آبها را تازه کنند و روز دهم با یکی از آن آبها بر روی منك سماق
 نرم بمایند مثل غبار و در سایه خشک نموده در ظرف شیشه نگاه دارند و عمل الحاجت بکار برند و دستور پروردن هر مه

و توتیا و حلزونان نیز باین قسم است * ذرور را قلیمیا که ابتدا ی رمل را نافع باشد * صنعت آن اقلیمیا ی نقره صبر مقوطری
از هر یک ده درم کثیرا بیست درم صمغ عربی چهل درم نشاسته سی درم انیون دودرم مجموع را کوفته بپخته با آب بادیان
پرورده ذرور نمایند * ذرورد یکر رمل را نافع * صنعت آن اقلیمیا ی فضی سفید آب ارزیز صبر مقوطری از هر یک دودرم
صمغ عربی چهل درم کل بنفشه شصت درم نشاسته سی درم انیون ده درم کوفته و بصبر بپخته با آب رازیانه تازه موخته
خشک نموده ذرور نمایند * ذرور یک رمل کهنه را نافع است * صنعت آن اقلیمیا صبر مقوطری زرد از هر یک دودرم شادنج
مغسول مس موخته از هر یک سه درم و نیم کثیرا شش درم صمغ عربی چهار درم انیون نیم درم مروارید نا سفته زبد البحر
نبات سفید نشاسته از هر یک چهار درم کوفته بپخته ذرور نمایند * صنعت این ذرور به نسخه دیگر اقلیمیا ی فضی سفید آب
قلعی از هر یک ده درم شادنج مغسول مس موخته از هر یک سه درم و نیم کثیرا شش درم بعد روی موخته از هر یک چهار درم
همه را کوفته و صلایه کرده ذرور سازند * ذرور برای بیاض * صنعت آن اقلیمیا ی ذهبی بعوالصب زبد البحر مسوی
کوفته و بپخته در چشم کشند * فصل در ذکر شیاف اقلیمیا * شیاف معروف با قریطن مزگان بر آورد و دمعه را باز دارد
و روشنی چشم را نکاهد * صنعت آن اقلیمیا ی زر را کوفته بعمل بمرشند و در کوزه سفالی کنند و پارچه سفالی که در میان
آن بقل و سر جوال دوزی سوراخ کرده باشند بر سر آن نهند و کوزه را بکل حکمت گیرند و آن سوراخ باز باشد و کوزه را بر فحم
تافته بکنارند تا آنچه در کوزه است بخورد و دود از آن سوراخ بیرون آید پس سفال را از هر کوزه بردارند و شراب انگوری
آن مقدار که دواتر گردد داخل کنند و از کوزه بیرون آورند و سائیده بشویند و بگیرند از آن یک جز و از هر مده محرق مغسول
یک جز و از روی موخته محرق مغسول یک جز و نیم و بمانند و استعمال نمایند * شیاف اقلیمیا که طرفه و رجوع چشم که از
حرارت باشد ساکن کند * صنعت آن اقلیمیا ی ذهبی مس موخته از هر یک ده درم دمالا خونین بعد مروارید نا سفته از
هر یک چهار درم کثیرا مر مکی صافی زعفران اقا قیا نشاسته زرد چوبه از هر یک دودانک زرنیخ شکر طبرزد از هر یک نیم درم
شیاف هازند * شیاف اقلیمیا مستعمل در دبیله ملتحمه که بعد از فصل و اسهال و کشیدن شیاف ابیض انیونی بکار آید
* صنعت آن اقلیمیا ی محرق بد ستور نسخه اول هشت درم مس موخته مر مده اصفهانی شاخ کوزن موخته مغسول مر مکی
اقا قیا از هر یک ده درم انیون سه درم با آب باران سرشته شیاف هازند و دایره هفت است * شیاف اقلیمیا ی دیگر * صنعت آن
اقلیمیا ی ذهبی اقلیمیا ی فضی سفید آب قلعی مس موخته شادنج سی شسته صمغ عربی سنبل الطیب از هر یک شش درم
مر مکی انیون چند بید ستر حضض مکی از هر یک دو مثقال اجزا را بسیار نرم صلایه نموده یک مثقال قند در آب مداب تازه
حل کرده همه اجزا را بآن ضمیر نموده شیاف هازند * شیاف اقلیمیا برای بشور و قروح که در طبقه قرنیه واقع شود و از برای
مورسوج نافع است و منع انصباب مواد از چشم کند * صنعت آن اقلیمیا ی موخته در آب انداخته شانزده مثقال سفید اب
قلعی موخته هشت مثقال زعفران چهار مثقال کثیرا دو مثقال با آب باران شیاف هازند و با سفید تخم مرغ در چشم کشند
* شیاف اقلیمیا آثار قروح غلیظه را به بود * صنعت آن اقلیمیا ی ذهبی موخته شسته مس موخته شسته اقا قیا از هر یک هشت
درم صمغ عربی مر مده از هر یک ده درم صبر زرد مازوز نکا رچند بید ستر حضض مکی سنبل الطیب زعفران انیون مر مکی کلقت
سفید آب نشاء آبنوس از هر یک یک درم و نیم علی الرسم شیاف سازند و چند نسخه دیگر انشاء الله تعالی در حروف الشین در
شیافان خواهد آمد * باب الالف مع الکاف * اکسیریة منقول از قرا با دین اندلی صالیح چلبی حکیم با شی سلطان ابراهیم

قیصر روم که به ترکی نوشته ترجمه آن را بفارسی درین کتاب درج نمود * اکسیر جامع مسهل اخلاط فاسده است در هر مزاج
 و مقوی حفظ است * صنعت آن ریوند چینی غاریقون هشت سفید از هر یک هشت درم منبل الطیب منبل دار چینی زنجبیل
 از هر یک یک درم محرقان و چلا پا تو بد سفید مد بر سورنجان از هر یک دوازده درم بمغایج فستقی اسارون پوست خربق
 سیاه از هر یک شانزده درم پوست زرد اترج کل کاوزبان سنابکی تخم کافیشه از هر یک هشت درم مجموع را کوفته بپخته بگیرند
 انیسون چهار صد درم و تقطیر نمایند تا هفت نوبت قدرش برتش یک قاشق و محرقان و چلا پا هودوا را دویه جدیده است
 تخم مرغ مزوج نموده تقطیر نمایند تا هفت نوبت قدرش برتش یک قاشق و محرقان و چلا پا هودوا را دویه جدیده است
 که از ارض جدیده می آورند و بیان آن در خانه انشاء الله تعالی خواهد آمد * اکسیر الحیوة جهت امراض دماغی و
 تقویت ارواح و دفع سودا و نافع از برای مالیخولیا مراقی و مصلح معدی و حیات و کبد و حافظ صحت و زیاده کننده عمر و مبطعی
 شیب و از اسرار است * صنعت آن دار چینی بیست و چهار درم قرنفل کبابه چینی قاقله حب الغار جوز الطیب بسبب
 وج ترکی غولنجان از هر یک چهار درم پوست خربزه و او قلا و قاکلیل الجبل کل سوخ خشک منزوع الاقماع از هر یک شانزده
 درم ادویه را سحق نموده در عرق انیسون یک هزار و دو بیست درم بکھفته بخیمانند بلکه در همان عرق سحق نموده بکھفته
 بخیمانند پس تقطیر نمایند و در حین تقطیر این ادویه را سحق نموده در صرّة بسته در دهان انبوق بندند اجزا این است
 اصطرک لادن از هر یک چهار درم عود هند ی یک درم و نیم عنبر اشهب مشک تبتی از هر یک نیم درم بعد از تقطیر نبات
 سفید یک صد درم در آن حل کرده نگاه دارند مقدار شربتش نیم فنجان * اکسیر ذوالخاصیة جهت امراض دماغی
 و تقویت ارواح و ضعف قلب و سینه مغیله است و مانع تعفن اخلاط است و ارواح و هوا و قدرش برتش سه درم است * صنعت آن
 صبر سقطری موکی صافی زعفران متساوی در عرق کبریت زرد بمقدار یک از روی وی بر گردد خیسائیده بعد از چهار روز
 برفق صافی کنند و باز اعادة عمل نمایند تا سه مرتبه پس تقطیر نمایند و استعمال کنند اکسیر که مایه عطرها است و در هند
 در اکثر ارکجه ها مستعمل است و در ارکجه ذکر یافت * فصل در ذکر اکسیرین * بد آنکه اکسیرین بکمر همزه و
 سکون کاف و کمر سین مهمله و سکون یای مثلاً تختانیله و کسر ای مهمله و یارنون و بعضی بحد ف یای بین ازل مهملتین
 اکسیرین و بعضی بجای یای ثانی الف اکسیران خوانده اند و گویند نام پادشاهی است از پادشاهان روم که این دوا
 بجهت اوسا خسته شده و بنام او شهرت یافته و گویند بمعنی اصل کار است چه اکسیر نزد اهل کیمیا اصل کار را گویند و گویند
 دوا ی منبت لحم در قروح و ملصق جراحات است و بد آنکه این از ادویه عین است و دستور صنعت ادویه عین آن است
 که بسیار نرم مانند غبار سائیده استعمال نمایند و این از قبیل برودات نافع است از برای رمل های گرم و جرب و فرود
 آمدن رطوبات غلیظه بسوی چشم و قروح آن هر چند کهنه شده باشد و ظلمت چشم خفیف و ضعف بصر * صنعت این بنسخه
 شیخ داؤد سفید آب قلعی هشت درم شادنج عسل سی مغسول سه درم صمغ عربی انزروت از هر یک دو درم نشاسته اقلیمیا ی
 فضی سرمه اصفهانی مر قشیشا ذهبی لو لؤ آمیون بس از هر یک یک درم کوفته بتدریج بپخته صلایه کرده در چشم کشند
 و این در روبر بارد یا بس است در درجه سوم و استعمال کرده میشود در امراض حارّه رطبه پس ازین جهت موافق
 تراست از برای اطفال و کسانیکه حلقه ایشان ضعیف باشد و زمستان فعل این در روبر ضعیف میکند یعنی زمانیکه بارش
 و باران باشد که دوا به سبب رطوبت هوا نم بهم رساند خواه این بارش در زمستان باشد خواه در ربیع و خواه

در تابستان چون برسات هند وستان وخواه درخريف مانند گوناگ ودر نسخه شفائي مرقشيشا و بسا داخل نيست
 * اکسیرين به نسخه ديگر که رمل های گرم و اوجاع حار چشم و قرحه و مورسرج را نافع است * صنعت آن سفيد آب قلعي
 هشت درم اقليمهای نقره صمغ عربي از هر يك چهار درم نشا هته افیون از هر يك دو درم روی سوخته يك درم علی الرهم
 صلايه كرده استعمال نمایند ودر نسخه ديگر وزن روی سوخته دو درم است و يك درم سرمه اصفهاني و شادنج مغسول اضافه
 شد * اکسیرين به نسخه محمود بن ابیاس * صنعت آن شادنج علی سي مغسول و مواريد ناسفته بسا تو بال نحاس محترق
 مغسول اقليمهای ذهبي از هر يك دو درم سرمه اصفهاني مارقشيشا کف دریا از هر يك يك درم کوفته به حریر پیخته خوب
 صلايه كرده مانند سرمه چشم کشند * اکسیرين به نسخه مسيح * صنعت آن شادنج علی سي مغسول سه درم نشا هته اقليمهای
 نقره مغسول سرمه اصفهاني افیون از هر يك يك درم صمغ عربي از هر يك چهار درم زرد روت سفيد از هر يك چهار درم زرد نسخه ديگر دو درم
 است سفيد اب ارزیز هشت درم همه را کوفته بحریر پیخته خوب صلايه كرده در چشم کشند * اکسیرين احمر که نافع از برای
 قروح چشم و از برای شديت آن و قطع میکند از چشم رطوبتی را که فرو د آید در چشم از کثرت رطوبات و فضول و قطع
 پردهای چشم میکند * صنعت آن به نسخه شيخ رئیس افیون شادنج مغسول روی سوخته نشا هته از هر يك هشت درم سفيد اب
 قلعي شصت و چهار درم اقليمهای بيست و هشت درم صمغ عربي چهل و هشت درم شادنج و روی سوخته را علیحدت باب بسايند
 پس جميع ادويه را بآن مخلوط كرده سحق کنند حال کونیکه خشك باشد پس چشم کشند چنانکه سرمه چشم میکشند ودر نسخه
 ديگر بنظر رسیده که با سرمه در چشم کشند * اکلیل الملك آن را اصابع الملك نامند و ملکا نیز و کوبند که آنرا بهندی اسپرک کوبند
 و بفارسي کياد قيصر و بيوناني جالینوس و آن نباتی است برکش مل و بر بقل در هم و شاخهای آن باریک و درشت و صلب
 و بعضی منبسط بر روی زمین و بعضی را ساق بقدر ذری و گلش زرد و ریزه و بعض بنفش و بعضی سفيد و پراکنده و ثمرش مثل
 غلاف تخم ترب و هلالی شکل و در غلاف تخم مل و ریزه از خوردل میباشد و بعضی را تخم شبیه بحلبه و بعضی را غلاف غیر
 هلالی است و باریک تو مرکب القوی است و حرارت و بیوست در آن غالب محلل و منضج و قابض و مجفف و ملطف و مقوي
 اعضا ملین اورام رجهت صمغ و شقیقه و حبس نزلات و درد جگر و معده و سپروز و امراض مقعده و رحم شر با وضاد و جهت
 تحلیل فضول با طنی نافع و طلای پخته آن با میبختج جهت اورام مرکبه و حار چشم و رحم و مقعده و انشيين و مطبوخ آن با آب
 و شراب جهت قروح شهید سر و با افسنتین جهت ورم جگر و سپروز و معده و قطور عصاره آن جهت درد گوش و آشامیدن
 مه درم آن با تخم آن با میبختج جهت ورم احشا نافع و عصاره آن با زعفران در تسکین کل ضربان مجرب و طیب آن جهت
 ربور تقویت حصاة و حقه آن جهت تقویت اعوار تنقیه و تسکین درد امعاء سفید و اشامیدن آن مضر بانثيين و مصلحش عمل
 و انجیر و مویز است و قلر شربتش تادومثقال و از عصاره آن بیست درم است و یک لش با بونه است * دهن اکلیل الملك تد هین
 بآن نافع است از برای صمغ حادث از ضربه و سقطه * صنعت آن بکیرند آب اکلیل الملك تر دو رطل و یک رطل زيت انفاق
 داخل كرده در قند مضاعف بجوشانند تا آب برود و روغن بماند بکا برند و مالیدن آن بر سر نافع است از برای صمغ
 حادث از ضربه و سقطه و قتيكه صمغ خفیف باشد * مطبوخ اکلیل الملك مستعمل در ورم بلغمي معده * صنعت آن اکلیل
 الملك پوست بيم رازیانه از هر يك دو درم در چهار رطل آب بپزند تا بربع برسد پس چهار را وقیه آن را باد و درم روغن بید انجیر
 و سه درم روغن بادام شیرین بعد از گذشتن هفت روز از ابتداء علت که همه روزه آب رازیانه تازه و آب گزنه تازه از

هر يك ذواقیه با دودرم روغن بادام شیرین خورده باشند استعمال کنند * امراض الراس * صداع نطول کردن سر با آب
مطبوخ اکلیل الملك نافع است از برای صداع دراز و سرد را بنوح قمری گفته که طبع آن نافع است از برای دوار و سرد ربارد
العصب چون سر به بخار آن بنارند و آب مطبوخ آن را کرم بر سر نطول نمایند در حمام در روز و شب و نیز این فعل نافع
است مرد دراز و سرد را که از موار با شد * اختلاط اللهن و الرعونة و الحرق و البلادة و البلاهة ارسالیوس گفته که چون خورده
شود از اکلیل الملك دودرم با پنجدرم عسل مصفی نیکو میگرداند ذهن را * مالیتولیا چون بیاشامند از اکلیل الملك وزن
یک مثقال با پنجدرم عسل مصفی نیکو میگرداند ذهن را * مالیتولیا چون بیاشامند از اکلیل الملك وزن یک مثقال با پنجدرم
عسل مصفی زائل میگرداند و سواس سرداوی را و چون بهزند آن را در آب و بریزند آب مطبوخ آن را در حمام بر سر صاحب
و سواس سرداوی در سه روز یک مرتبه پس بد رستیکه زائل میگرداند علت آن را و ارسالیوس گفته هرگاه آشامیده شود از
اکلیل الملك دودرم با پنجدرم عسل مصفی میباشد نافع از برای نسیان و نیکو میگرداند حفظ را * سگته چون اکلیل الملك را
در آب بخند بر سر صاحب سگته نطول نمایند نافع است او را * فالج و استرخاضه کردن اکلیل الملك بر مبدأ عصب عضو
مسترخی نافع است استرخاضه آن عضو را * لقوه این مرا بیون گفته که سردا شدن به بخار آب مطبوخ آن نافع است از برای لقوه رازی
گفته که ذهن اکلیل الملك مسخن عصب است و نافع از برای لقوه نیکو میگرداند * تمدد و کزاز نطول آب مطبوخ آن در آب نیم
کرم بر سر و بر معده نافع است از برای تمدد و کزاز بلغمی * تشنج هرگاه بجوشانند اکلیل الملك را در آب به تنهایی یا با دویه
مناسبة دیگر مانند بایونه و صفت و شمت و نطول نمایند به مطبوخ آن نافع است از برای تشنج امتلائی * اختلاج نطول کردن
طبع اکلیل الملك زائل میگرداند اختلاج را * آلو مالی به لام نه برای مہمله چنانچه بعضی گفته اند بیونانی بمعنی عسل
نخیس است و عسل داود نیز نامند برای اینکه اول کسیکه آن را یافت و مردم شناسانیدند او بود و نامیده بنام خود و آن رطوبتی
غلیظ صافی شبیه بجمعه سائله است که از ساق درختی در ترم حاصل می شود و بهترین آن صافی براق شیرین غلیظ است کرم در
سوم و خشک در اول و گویند در دودرم تراست سه اوقیه آن بانه اوقیه آب مسهل فضول خام و مره صفرا و اخلاط رده است
و جهت جرب و قروح و درد مفاصل نافع و بشارب آلو مالی کسالت و سہات بهم میرسد و باید نخوابد و حرکت بکند و مصلحش
سکنجبین و میبه و نبیل است * ذهن آلو مالی طلای آن جهت درد عصب و جرب متقروح و اکتحال بان جهت ظلمت بصر
نافع است * صنعت آن بکیرند شاخهای درخت آلو مالی را و در روغن مناسب مانند روغن کنجد یا زیت بجوشانند و صاف
نموده استعمال نمایند * باب الالف مع المیم * آملج مغرب آمله فارسی است و بهندی انوله و بلغت مصرهتا نیز گویند و در
شیر پرورده آن را که برای اصلاح و کمی غروص تر آن را در سه روز در شیر کا و خیسانید پس شسته خشک کرده باشند شیر
آمله نامند و آن ثمر درخت هندی است و مستعمل پوست ثمر آن است دون استه آن و آنچه در شیر پرورده نباشد تلخ و عفص
است در دودرم سرد و در اول سوم خشک است و شیر پرورده آن در اول سرد و در دوم خشک است و قابض و مانع ریختن مواد
بمعده و امعاء و حفظ اخلاط از تعفن و مخرج سودا از بدن است و مانع مخالطت سودا را بخورده سوداویه و صفراویه مجترقه بروج
است پس باین اسباب موجب ذکا و رحلت ذهن و تقوی قلب است بالخاصیة و فعل آن که قبض است معین است بر خاصیت
آن زیرا که ادویه قابضه میباشند مقوی و مزاج آن است که هرگاه استعمال کند آن را ببارد المزاج از برای تقویت قلب تعلیل
کند بعمل و یا دارچینی و یا مصطکی و یا شراب و از برای حار المزاج محتاج به تعلیل نیست شیخ رئیس گفته که منفعت آمله

در تقویت قلب زیاده است از منفعت آن برای نوحش و آمله از ادویه شدیده المنفعت است از برای ذهن و حفظ و بالجمله از ادویه قلمیه است بالخاصیة و محرک باه و قاطع قی و تشنگی و آب دهان و خون بواسیر و نزف الدم و مسهل سودا و بلغم رقیق بعصر و مجفف رطوبات معدة و مقوی معدة و امعاء و احشاء و اعصاب و مشتهی و با آرد کثرا و آب به قاطع اسهال مؤمن و مسکن حرارت خون و مقوی دل و چشم و قطور آب منقوع آن که نیم کوفته در آب خیمه نیده باشند جهت ازاله بیاض چشم مجرب است خصوصاً هرگاه بعد از دوسه ساعت آمله را افشرد تا سه بار آمله را تازه کنند و چون حنار با آب منقوع آمله خمیر کرده یا رسمه را بآن خمیر کرده بند بند بر موی میا کند و مقدار شربتش از سه درم تا پنج درم است و در مطبوخ تازه درم مضبوط حال است و مصلحتش عمل و سنبه و موال قولنج و مصلحتش روغن بادام شیرین * امراض الاراس و الاعصاب آملج مانع مخالطت سودا و صعود انحره سودا و به صفرا و به مخترقه است به موی دماغ و قلب و لهذا میباید موجب ذکای ذهن و وحدت فکر و تقویت و مسهل بلغم رقیق است خصوصاً از سرور دماغ و مجفف رطوبات و باین سبب می باشد مقوی اعصاب و حواس دماغی و نافع است مالمخولیا را خصوص مراقبی و حادث از صفرا و مخترقه را و نیز مقوی معدة است بلکه مقوی جمیع اعضاء و جوارح ارواح است و نافع است از برای نسیان و فالج و استرخا و لقوة و گفته شده که چون خورده شود آمله با عمل تقویت دماغ میکند و می افزاید در فهم و چون آشامیده شود نقوع آن منع صعود انحره از معدة به موی می کند و همچنین است مریای عملی آن * فصل در ذکر اقسام انوش داروها * بدانکه انوش دارو لغت فارسی و معنی آن درای هاضوم است و وجه تسمیه این معجون با نوش دارو آنست که جمیع انوش دارو از جوارشات است یعنی کوارند و طعام و بعضی گفته که معنی انوش دارو عطیه الله است یعنی دوائیکه حق تعالی عطیه کرده به بندگان خود و بعضی گفته که انوش دارو اسم است از برای آمله و فلیله و بلیله و خبث الحید و عمل و لهذا معجونیکه مرکب ازین پنج جزو باشد آنرا پنج نوش گویند و معجون آمله را نیز معجون با سم انوش دارو نموده اند بجهت آنکه اصل و عمود در آن آمله است که آن عمل و این پنج نوش است پس معنی دارو دواء الاملج است * انوش داروی ساده معجونی است مشهور نزد اطباء و از تواریکب قدیمه اهل هند است و این از جوارشات مفروحه است و باین سبب آن را معجون مفروحه نیز نامند نافع است از برای سرد مزاجان و هاضمه را قوت دهد و اشتها را طعام آورد و مفرح و مقوی اعضای رئیسه است یعنی قلب و دماغ و کبد و اصحاب مالمخولیا را به نهایت نافع است خصوصاً مالمخولیا را مراقبی چون استعمال کرده شود بعد از تنقیه بدن و مراغ و دماغ و مقوی معدة است و بوی دهان را خوش گرداند و خفقان و صرع را مفید باشد و مقوی بدن و جمیع اعضاء است و نافع است از برای سحر حادث بشرکت معدة بسبب اجتماع فضول رطبه بلغمیه در آن چون ناشتا خورده شود و چند روز بآن مل اومت نمایند و رنگ را نیکو گرداند و زردی و رنگ را برود و بوی عرق را خوش سازد و نفع آن از برای کبد بهیاری است و فوائد بسیار دارد شیخ رئیس گفته که این معجون را هیچ ضرری نیست و پیش از طعام و بعد از طعام میتوان خورد و شربتی ازین مایین یک مثقال تاد و مثقال است شیخ داود انطاکی گفته که این معجون گرم و خشک است در درجه سوم و مبردین و مرطوبین را نافع است و از برای ضعف قلب که از برودت و رطوبت باشد نهایت سودمند است و نیز گفته که حکایت کرد از برای من عارفی از ملک هند که اطباء آنجا استسقا میجویند باین معجون از برای رمل و حمیات خواص و حار باشد و خواص یابد و آنکه ایشان موزج میکنند بعمل آن پیش از آنکه ادویه را بآن بسرشن زرد تخم مرغ که راسن در آن داخل کرده بود هم زده باشند و درین حالت میباشند نافع از برای آنچه مذکور شد و بالجمله اگر نمی بود این ترکیب قابض میبود در نهایت نفع و نیکوئی و اولی آن است که بعد

از چهل روز که از ساختن آن گذشته باشد استعمال کرده شود و قوتش تا در سال باقی میماند و شربتیش از يك مثقال تا سه مثقال است و سزاوار آن است که محرور المزاج بعد از آن سنگین یا شراب بنفشه بخورد و صاحب میزان الطباع گفته که این انوش دارو گرم است در اول درجه دوم و خشک است در دود درجه و ربع درجه سوم و تحقیق آن است که مزاج این مرکب گرم است در نصف درجه اولی و بل رالدین قلانسبی گفته که مفرح معروف با نوشد ارو تا لیف کنند ی است و معتدل است و دفع فزع و غم و هم نماید و نافع است از برای خفقان و فواق چون مد اومت بآن نمایند موجب نشاط نفس است تا بعد یک مستعمل آن را شبیه بر عونت پیدا میشود از بسیاری فرح و خنده و مقوی قلب است و درنگ رو را نیکو میگرداند و مقوی معده است * صنعت آن به نسخه شیخ الرئیس که در قرابادین قانون ذکر کرده غنچه کل سرخ منزوع الاقماع شش رم سفید کوفی پنج رم قرنفل مصطکی سنبل الطیب اسارون از هر یک سه درم قرفة الطیب زرنب زعفران بسماسه قاقله کبار هیل بوا جوز بوا از هر یک دو درم ادویه را کوفته و نیمخته و هر یک علیحدہ وزن نموده مخلوط کنند خلطی محکم بسحق پس بگیرند آمله منقعی جید تازه يك رطل عراقی که نود مثقال است و در نه رطل آب بپزند تا ثلث آب بماند و دو ثلث برود پس بیالایند پس آن پالوده را باز در دیک کنند و فانیند سنجری در رطل داخل کرده بجوشانند تا غلیظ گردد و بکردد بقوام لعوق غلیظ پس از آتش بر گرفته ادویه را بر آن بپاشند و بمصواط که بقا رسی تیر حلوایی کوبند که فرا گرفته شده باشد آن مصواط از چوب بیل یا چوب صندل بر هم زنند بر هم زدنی نیکو که مستوی گردد پس چون سرد شود در ظرف چینی کرده نگاهدارند شربت ی یک مثقال تا دو مثقال میفرمایند که اگر درین نوش از دیک مثقال ورق طلا محلول داخل نمایند میگردانند در جمیع افعال دماغی و قلبی و اگر فانیند یافت نشود بگیرند یک رطل عمل سفید مصفی و یک رطل قند سفید بعوض آن و در نسخه این انوش ارو که شیخ داؤد ذکر کرده سنبل الطیب داخل نیست بعوض آن هیل بوا دارچینی ذکر کرده و وزن آبیکه آمله را در آن طبع میکنند شش رطل مقرر کرده و گفته که بعد از طبع و تصفیه آمله اگر این معجون از برای محرور ساخته شود دو مثل آمله مطبوخ شکر سفید داخل کنند و اگر از برای مبرور المزاج باشد دو مثل آن عمل داخل کنند و بقوام آورده ادویه را بآن بسرشند و در ظرف چینی نگاهدارند میفرمایند که سنبل الطیب بهتر است زیرا که مصلح آمله است در مبرورین و بعضی گفته که آمله را يك شبانروز در شیر کاو نیمه ساعت پس بنوشند و بانه رطل آب بجوشانند تا مبرور شود از پشت غریب بکنارند و باقی و عمل با الماراة یکصد و هشتاد مثقال بقوام آورند و ادویه را بآن بسرشند و بعضی گفته که قند و عمل با هم باید که سه وزن مجموع ادویه این معجون باشد و شیخ رئیس در قانون بعد از ذکر این انوش ارو بل و نسخه معجون هندی ذکر کرده و آن بعینه همین انوش ارو است الا آنکه اختلافی در وزن بعضی اجزاء واقع است چنانچه درین معجون موسوم بمعجون هندی وزن سعد کوفی هشت درم است و وزن قرفة و زرنب و زعفران از هر یک دو درم است چنانکه در نسخه انوش ارو است و لیکن اجزاء بعد ازین سه جزو تا آخر از هر یک یک درم است و وزن آبیکه آمله را در آن طبع باید کرد هفت رطل است و گفته که آن مقدار بجوشانند که چهار رطل آب سوخته سه رطل بماند و با فانیند سنجری بقوام آورده معجون سازند شربت ی یک مثقال و نیم صاحب اختیارات بل یعنی گفته که بعضی از اطبا افزوده اند بر اجزای این مفرح فو نجمشک و مروارید ناسفته و ساج هندی از هر یک دو درم و گفته که شربت ی ازین مقدار و مثقال و نیم است بایکی از اشرافه مناسبه * انوش ارو به نسخه بل رالدین قلانسبی که در قرابادین خود از کندی نقل نموده * صنعت آن غنچه کل سرخ منزوع الاقماع شش رم سعد کوفی بهمن سفید

پوست بلیله کل کاوزبان کیلانی ازهریک پنج روم قرنفل سنبل الطیب اسارون بادرنجبویه بهمن سرخ ازهریک سه روم
 قرفة الطیب زرنب مصطکی قاقلة کبارتودری سرخ تودری سفید خولنجان ازهریک دودرم بسباسه دانه هیل بوازعفران
 جوزبوا ازهریک یک روم عنبر اشهب نیم درم آمله منقی نیم من آمله را درچهار من ونیم آب بپزند تاثلث بماند پس فرود
 آورده بدست بمانند و بیالایند پس بکیرند فانین سنجری سفید و بکلاب حل کرده کف آنرا بکیرند و عنبر دران کل آخته
 مطبوخ آمله را داخل کرده بآتش ملایم بقوام آورند پس ادویه را کوفته بیخته دران داخل کرده معجون سازند شربت
 یک مثقال ونیم و بعضی بر اجزاء مروارید ناسفته سودا کشنیز خشک مقشرو ساذج هندی فرنچمشک ازهریک دودرم
 افزود و گفته که شربت ازین تاد و مثقال است * و میفرمایند که اگر ورق طلا و ورق نقره محلولین ویشب سبز صلایه
 کرده ازهریک یک روم بپزایند میگردانفع و این انوشد اروهمان نوشد اروی هندی است که کندی دران تصرفات
 نموده و الحق که بسیار ترکیب خوبی است بلکه بهتر از انوشد اروی هندی است * صنعت این انوشد اروتصرف بعضی
 متاخرین به نسخه دیگر ورق کل سرخ نه مثقال سعد کوفی هشت مثقال قرنفل مصطکی رومی زعفران اسارون شامی از
 هر یک چهار مثقال دانه قاقلة صغارقاقلة کبار ازهریک سه مثقال ونیم جوزبوا بسباسه قرفة الطیب سنبل الطیب زرنب
 ازهریک سه مثقال آمله منقی یک صد و هفتاد مثقال آمله رایک شب در شیر کاومقداریک صد و پنجاه مثقال در ظرف چینی
 ویاکلی بخیسانند بعد از ان چند مرتبه آنرا از آب عذب بشویند که زمختگی آن برود پس بجوشانند تا مهر اشود و دریا لایش
 مسی تا ز قلعی کرده بیالایند و تغلس را دور کنند پس بکیرند فانین سنجری شش صد مثقال و بقوام آورده آمله پالوده را
 داخل نمایند و یک جوش دیگر داده فرود آورند و تیر بزنند تا نیکو مخلوط شود پس باقی ادویه را کوفته بیخته بدستور مقرر
 بآن بسرشد و در نسخه دیگر وزن آمله یکصد و هشتاد و سه مثقال ونیم است و طریق دیگر آن است که آمله را بعد از طبع و
 پالودن در کیمه کرپاسی کنند و بیالایند تا آبش برود با فانین بقوام آورده و با ساروادیه بسرشد * صنعت این انوشد ارو
 تصرف حکیم جلال الدین مولف معجون جلالی از انوشد اروتصرف کنند به نسخه بد رالدین قلانسی حراتش کمتراست
 و هر نفعی که برای آن ذکر کرده این نیز دارد و حار المزاج و بارد المزاج را مناسب است * صنعت آن ورق کل سرخ شش روم
 سعد کوفی قرنفل پوست بیرون پسته زرشک بیدانه مصطکی رومی اسارون تخم خرفه مقشرتخم کاسنی مقشرو کاوزبان کشنیز
 خشک طباشیر سفید دانه قاقلة کبار دانه هیل بواکل نیلو فرازهریک سه درم صندل سفید مقاصری شش روم قرفة دارچینی
 سنبل الطیب جوزبوا زرنب بسباسه زعفران ازهریک دودرم دواله سه درم شیر آمله منقی یک رطل شیر آمله را در
 نه رطل آب بجوشانند تا به رطل رسد فرود آورده بدست بمانند و بیالایند و یک من فانین دران حل کرده بآتش ملایم
 بجوشانند و کف آنرا بکیرند و صافی نموده آمله مصفی را داخل کرده بقوام آورده ادویه را کوفته و بیخته بآن بسرشد
 و قد روی مشک خالص اضافه نمایند و اگر مروارید ناسفته و ساذج هندی و تخم فرنچمشک ازهریک دودرم اضافه نمایند
 بهتر است شربت از ان دو مثقال * انوشد اروی ساد قلمی فرموده اند که از تالیف حضرت استاذی ولی نعمی قل س الله
 سر است مقوی معد و آلات غذا است و کوارند طعام ولینت بواسیری و غیر آن را نافع است * صنعت آن آمله منقی بیست
 و یک مثقال طباشیر سفید کشنیز خشک پوست بیرون پسته ازهریک سه مثقال غنچه کل سرخ منزوع الاقماع پنج مثقال
 سعد کوفی سه ونیم مثقال قرنفل مصطکی اسارون سنبل الطیب ازهریک سه درم قاقلة صغارقاقلة کبار زرنب بسباسه

جوزبواقره زعفران پوست زرد اتوج با بونه ازهریک دودرم ادویه گرفته پیخته با عسل و نبات با ملنا صغه سه وزن ادویه
بطریق مقرر بحر شربتی از یک مثقال تادو مثقال و در نسخه دیگر عود هندی غرقی خام کا و زبان ازهریک سه درم نیز
داخل است * انوش دارویه نسخه تصرف بعضی متاخرین * صنعت آن کل سرخ منزوع الاقماع شش مثقال سعد کوفی پنج
مثقال قرنفل مصطکی سنبل الطیب اسارون ازهریک سه مثقال قرفة الطیب زرنب زعفران جوزبوا بسبا سه قاقله صغار
قاقله کبار دارچینی سلیخه سیاه عود چهاری خام عود بلسان حب بلسم ساج هندی زنجبیل ازهریک دو مثقال شیر
آمله منقی شصت مثقال عمل مصفی سه وزن ادویه بدستور مقرر مرتب نمایند * انوش دارویی دیگر از تصرف متاخرین
* صنعت آن غنچه کل سرخ ساج هندی ازهریک شش مثقال سعد کوفی قرفة الطیب ازهریک پنج مثقال قرنفل مصطکی
دانه هیل بواسنبل الطیب ازهریک سه مثقال قاقله کبار جوزبوا زعفران زرنبا د ازهریک دو مثقال شیر آمله یکرطل نبات
سفید عمل مصفی ازهریک دورطل شیر آمله را در نه رطل آب بپزند تا به سه رطل رسد صافی نموده تغلش را دور کنند و نبات
و عمل داخل کرده بقوام آورند و ادویه را بآن سرشته بدستور معجون سازند شربتی دودرم تا سه درم * انوش دارو تألیف
یکی از اطباء اصفهان منافع آن قریب بمنافع انوش دارویی هندی نوشته بازیا دتی نفع از برای سده های کمال و استسقا
و جمیع امراض کبد * صنعت آن سعد کوفی غنچه کل سرخ منزوع الاقماع اسارون حب بلسم سنبل الطیب ریوند چینی
ازهریک دو مثقال کل غافق دودرم مصطکی رومی زرنب بسبا سه با غی جوزبوا زرنبا د زنجبیل ساج هندی ازهریک از
هریک یک مثقال دارچینی سه مثقال قوة الصبغ یکد رم آمله منقی شصت مثقال ادویه را سوا ی آمله منقی کوفته پیخته بر روغن
بلسان چرب نموده آمله را یک شما نرزد در شیر کاو خیسانیده پس در هفتاد مثقال آب در یک سنگی باتش ملایم بجوشانند
تا سی مثقال آب باقی بماند و بیالایند پس بگیرند کل کنند آفتابی بوزن تمام ادویه و در هاون سنگی نرم صلایه نمایند
و عمل مصفی دو وزن ادویه مجموع را در آب مطبوخ آمله پالوده داخل نموده بقوام آورند و ادویه را بآن سرشته معجون
سازند * انوش دارویی کنده منقول از مجربات حکیم احمد ولد حکیم سلیمان موسوی بخط میرزا معزال دین برادر حکیم احمد
* صنعت آن غنچه کل سرخ شش جزو سعد کوفی پنج جزو قرنفل سنبل الطیب مصطکی اسارون ازهریک سه جزو قرفة الطیب
زرنب ازهریک دو جزو بسبا سه زعفران دانه هیل بوا قاقله کبار جوزبوا از یک یک جزو اجزا را علیحدہ علیحدہ کوفته پیخته
وزن نموده بگیرند با زای هرسی و شش مثقال از ادویه یک رطل آمله منقی و در هفت رطل آب بپزند تا سه رطل بماند پس
بمانند و بیالایند و صافی آنرا در دیک کرده مقدار یک رطل فانید سنجری صافی داخل کرده بپزند تا بقوام آید پس ادویه را
داخل نموده نیکو بحر شند و نگاهدارند شربتی دو مثقال رنیم * انوش دارویی لؤلؤی مفرحی است قوی دل و دماغ و معده
و جگر ا قوت بخش و اشتها آورد و طعام بکوارد و بیماریها که از مشا رکت معده و جگر بود سرد دهن و نشاط و شکفتگی آورد
* صنعت آن مروراید نا سفته حجریشب بسا سعد کوفی ازهریک در مثقال عود خام طباشیر سفید ساج هندی
سنبل الطیب کل ارمنی ابریشم مقرض ازهریک سه مثقال زعفران د رونج رومی بهمنین اسنه ازهریک دو مثقال شیر آمله
منقی می مثقال زرشک بیدانه اناردانه ازهریک ده مثقال زرشک و اناردانه را با آمله بجوشانند و صاف نمایند و با سه چندان
ادویه تند و عمل بقوام آورند و بطریق معمول معجون سازند شربتی دودرم تا دو مثقال تناول نمایند * انوش دارویی
دیگر قویب النفع بدان * صنعت آن ورق کل سرخ سه درم سعد کوفی قرنفل مصطکی رومی زعفران اسارون هیل بواقره

مرورید نا سفته کهر با مرجان از هر یک دودرم ابریشم مقرض هجری شب کا و زبان هنل لیس درونچ رومی بهمین کل ارمنی
 کل مختوم طباشیر سفید پوهت بیرون پسته از هر یک یکرم و نیم جوز بوا قا قلله کبار کشنیز خشک از هر یک یکرم شیر آمله منقش
 پنجاه مثقال آب زرشک آب انار توش از هر یک پا نرده مثقال عنبر اشهب یکرم مشک ترکی نیم درم ورق طلا سی عدد ورق
 نقره پنجاه عدد قند و عمل سه چندان مجموع ادویه بد ستور معمول بهر شند مقدار شربتی دودرم باشد * انوشد اروی
 لوئی تا لیف حکیم اشرف قومی منقول از خط معزی الیه * صنعت آن عود هنل طباشیر سفید سنبل الطیب کل سرخ منزع
 الاقماع سازج هنل ابریشم مقرض از هر یک چهار مثقال مصطکی زرشک منقش کل ارمنی معمول اسارون سعد کوفی از خرمکی
 دارچینی زعفران از هر یک سه مثقال بهبا سه جوز بوا قرنفل درونچ عقری بهل کهر بای شمعی دانده هیل قا قلله کبار شب
 سبز مرورید نا هفتة عنبر اشهب یا قوت و مانی از هر یک دو مثقال مشک تبتي خالص یک و نیم مثقال ورق نقره یک مثقال ورق
 طلا نیم مثقال آمله منقش هفتاد و پنج مثقال قند سفید یکصد و پنجاه مثقال عمل سفید مصفی شش صد مثقال بد ستور مقرض
 ترکیب نماید شربتی از یک مثقال تا یک مثقال و نیم * انوشد اروی لوئی تصرف حکیم عماد الدین محمود حمینی شیرازی
 مفرح و مقوی قلب و دماغ و کبد و معدة است و هواس و غم و هم و فزع را زائل سازد و فرح و سرور آورد و اقمام مالینولیا
 خصوص مراقبی و معدی را به نهایت نافع است و امراض هو داوی دماغ و قلب را زائل گرداند و منافع بیماری به جهت این مرکب
 ذکر کرده و ما مختصر کردیم * صنعت آن دانده هیل بوازرنب دارچینی زرنباد سنبل الطیب جوز بوا بهبا سه قرنفل درونچ عقری
 کل ارمنی مغسول کل مختوم مصطکی رومی زعفران ورق نقره زرشک بیدا نه مشک تبتي خالص طباشیر از هر یک یک مثقال
 مرورید نا سفته یک مثقال و نیم کل سرخ منزع الاقماع سعد کوفی سنبل سفید بکلاب سوده تخم خرفه مقشر تخم کاهنی مقشر
 از هر یک دو مثقال ورق طلا نیم مثقال شیر آمله منقش نود مثقال کلاب و آب به شیرین آب سیب شیرین آب انار شیرین آب
 امروء عرق بید مشک از هر یک یکصد و بیست مثقال اول مرتبه آمله ریکشب در شیر کاه و بخیمانند و صبح بشویند و بانه رطل آب
 بجوشانند تا سه رطل آب بماند پس فرود آورده ببالند و بیالایند و در صافی آن نبات سفید و قند سفید و عمل مصفی از هر یک یکصد
 و بیست مثقال کلاب عرق بید مشک آب میوه ای معطر داخل کرده بقوام آورند پس از آتش فرود آورده بکندارند که حرارت آن
 شکسته فاکر گردد و بلکه مانل بهر دی شود ادویه را آنچه صلایه کوردنی است صلایه کرده و آنچه حل کوردنی است حل کرده و آنچه
 کو بیل نی است کو بیده بهخته بد ستور بان مرشته معجون سازند و در ظرف چینی نگاهدارند شربتی از یک مثقال تا دو مثقال
 * انوشد اروی لوئی تا لیف حکیم احمد * صنعت آن مرورید نا سفته بهل یشب سبز سعد کوفی مصطکی از خرمکی طباشیر
 سفید تخم خرفه مقشر سازج هنل سنبل الطیب طین ارمنی ابریشم مقرض کل سرخ منزع الاقماع از هر یک دو مثقال عود هنل
 بکلاب سوده سه مثقال و نیم زعفران عنبر اشهب از هر یک یک مثقال ورق طلا ورق نقره از هر یک یک و نیم مثقال شیر آمله
 می مثقال عمل جید سفید قند سفید با لمانا صغه سه وزن ادویه آمله را یک شبانر و زدر شیر کاه و بخیمانند پس شیر را دور کرده
 آمله را با آب گرم بشویند تا اثر شیر نماند پس بکلاب بجوشانند و بیالایند و با عمل و قند سفید بقوام آورند * انوشد اروی
 لوئی دیگر * صنعت آن مرورید نا سفته بهل کهر بای شمعی یشب کا فوری از هر یک سه مثقال و نیم سعد کوفی هفت مثقال
 و نیم سنبل الطیب عود قماری قرفة الطیب زرنب بهبا سه دانده هیل دانده قا قلله کبار دارچینی میلانی جوز بوا پوهت بیرون
 پسته درونچ عقری بهل سفید طباشیر سفید کل ارمنی از هر یک سه مثقال آمله در شیر پرورده منقش بیست و دو مثقال

ونیم عنبر اشهب یک مثقال ونیم ورق طلا محلول ورق نقره محلول از هریک یک مثقال رب هیب شیرین نود و پنج مثقال نبات
سفید پنجاه و هفت مثقال عمل سفید مصفی هفتاد و پنج مثقال جواهر را با هفتاد و پنج توله که دوصد و بیست و پنج مثقال صیقلی
است آب لیو نیکو صلایه کرده نبات را بکلاب کداخته بارب سیب و عمل بقوام آورند اول جواهر را داخل نمایند پس
دورغن بادام شیرین کداخته داخل نمایند پس باقی ادویه را اندک اندک داخل کرده بوه زنده و زعفران را بکلاب
حل کرده ورق طلا و ورق نقره را بعمل چل کرده داخل نمایند و بمحوراط بوه زنده و در ظرف چینی نکاهند از نیک شربت
مثقال تادو درم * انوش داروی لؤلؤی که بجهت بندکان حضرت نواب پادشاه جنت مکان شاه عباس صفوی مولوی حسینی
یکی از اطباء مرکاتو تیب داده و ظاهر آن است که تالیف عمده الاطباء حکیم محمد رضا ولد حکیم سلیمان باشد و مندرج
بجهت آن نوشته * صنعت آن ورق کل سرخ شش درم سعد کوفی چهار درم قرنفل مصطکی قاقه کبار اسارون شامی دار
یوا از هریک دو درم بسبب سه قرقه الد ارچینی جوز بوا سنبل الطیب زرنب کل مختوم بسد محرق و از یانه پوست بیه
پخته از هریک یک درم ونیم زعفران ساذج هندی طباشیر سفید مروارید ناسفته کشنیز خشک مقشور ابریشم مقرض پوست زرن
اتر ج کل کا و زبان بادرنجبویه از هریک دو درم ونیم عنبر اشهب ورق نقره از هریک دو درم مشک خالص ورق طلا از هریک
یک درم شیر آمله منقی یک رطل آب سیب شیرین پنجاه مثقال عمل مصفی قند سفید بالمساواة سه وزن ادویه بدستور مقرر
نمایند شربت یک مثقال پیش از طعام و بعد از طعام توان خوردن * انوش داروی دیگر منقول از مجربات حکیم محمد
حکیم سلیمان بخط معزی الیه * صنعت آن مروارید ناسفته یشب کافوری بسد محرق مغسول سعد کوفی از خرمکی زعفران
از هریک دو مثقال عود قماری خام سه مثقال ونیم طباشیر سفید ساذج هندی سنبل الطیب ابریشم خام مقرض طین ارمنی
از هریک سه مثقال عنبر اشهب نیم مثقال شیر آمله منقی سی مثقال عمل مصفی قند سفید بقدر ضرورت دستور مقرر معجون
هائیک و قلمی فرموده اند تصوفی که کمترین درین نسخه انوش دارو نموده و تجربه کرده نافع آمل این است مروارید ناسفته
بسد یشب سبز سعد کوفی مصطکی از خرمکی طباشیر سفید تخم خرقه مقشور ساذج هندی طین ارمنی سنبل الطیب ابریشم مقرض
ورق کل سرخ از هریک دو مثقال عود قماری خام سه مثقال ونیم زعفران یک مثقال ورق طلا و ورق نقره عنبر اشهب از هریک
نیم مثقال شیر آمله سی مثقال قند سفید عمل مصفی بالمناصفه بقدر ضرورت و اول مرتبه آمله را دوشیر بخمسانند یک شب و روز
پس بآب کرم بشویند و بآب خالص بشویند تا مهرا شود و از پالایش بکنار نهند و قند و عمل را داخل کرده بقوام آورند و
ادویه را گرفته بآن معجون هائیک و در نسخه دیگر وزن عنبر اشهب یک مثقال است و وزن قند و عمل سه وزن
ادویه و قلمی نموده که آمله را بعد از شستن بآب کرم با کلاب بشویند تا مهرا شود و از پالایش بکنار نهند و با عمل و قند بقوام
آورند و ادویه را بدستور مقرر بآن بسروشند * انوش داروی لؤلؤی دیگر که بجهت بندکان حضرت نواب پادشاه شاه
جمجاه سلیمان صفوی موسوی حسینی حکیم میر محمد باقر غفر الله له که از اعمام آن مرحوم است تصرف نموده و در منافع مندرج
منافع انوش داروی لؤلؤی تالیف حکیم عماد الدین محمود شیرازی حکیم باشی حضرت نواب شاه طهماسب صفوی موسوی حسینی
بلکه از ان اقوی است * صنعت آن مروارید ناسفته یا قوت رمانی کهر بای شمعی عنبر اشهب ابریشم مقرض غنچه کل سرخ
سنبل الطیب طباشیر سفید زعفران مصطکی و رومی از هریک سه درم یشب سبز مروارید قرمز درونج عقرایی دانه هیل بوه
تخم بادرنجبویه از خرمکی اسارون شامی ساذج هندی سعد کوفی عود هندی صندل سفید مقاصد پوست زرد اترج زرشک

بهل انه ريوند چيني از هريك دودرم مشك تبتي خالص ورق طلا ورق نقره از هريك يك گرم آمله منقي بشير كاوپر ورده
 نيم رطل قند سفيد نبات سفيد عمل سفيد مصفى متعاري سه وزن مجموع ادويه بدستور مقرر معجون سازند شربتى از
 يك مثقال تا دودرم و در نسخه ديكر بعوض ريوند چيني دار چيني آورده * انوشدا روى لؤلؤى معمول حكيم محمد باقر جهيني
 ولد حكيم عماد الدين محمود غفر الله لهما منقول از خط معزي اليه قريب است در افعال به نسخه والد معزي اليه * صنعت آن
 ابريشم مقرض طباشير سفيد سنبل الطيب زعفران مصطكي رومي كهرباى شمعي مورايد ناسفته ورق كل سرخ از هريك
 سه مثقال اسارون دانه هيل بوارى ريوند چيني عود قماري خام پوست بيمرون پسته صندل سفيد پوست زرد اترج سعد
 كوفي ساذج هندي مرجان قرمزي يشب سبز تخم باد رنجبويه عنبر اشهب مشك تبتي ورق طلا ورق نقره محلولين از هريك
 يك اوقيه زرشك منقي اذخرمكي از هريك دو اوقيه يا قوت رمانى يك مثقال شير آمله منقي شصت مثقال نبات سفيد عمل
 مصفى بالمناصفه سه وزن مجموع ادويه واگردوزن مجموع ادويه كنند بهتر است اول مرتبه آمله را يك شبانروز در شير
 بخيمازند آن مقل اركه تركرد پس از شير شسته با كلاب و عرق بيد مشك بخوشايند آن مقل اركه مهرا شود پس از پشت آرد
 بيموئي بكنند و با نبات و عمل كف گرفته داخل كرده بقوام آورند و ادويه را بدستور با آن سرشته معجون سازند شربتى
 يك مثقال و در نسخه ديكر تا عنبر اشهب از هريك دودرم زرشك منقي را ذخونيز دودرم و مشك يك گرم و ورق طلا دودانك
 است * انوشدا روى لؤلؤى ديكر كه بجهت نواب اشرف اعلى شاه عباس ماضي تركيب نموده * صنعت آن مورايد ناسفته
 كهربايشب سبز كا فوري بعد محرق مغسول يا قوت رمانى لعل بد خشى عنبر اشهب مشك تبتي ورق نقره محلول دانه هيل
 بوارى نفل درونج عقربى قاقله كبر از هريك دو مثقال عود قماري خام مصطكي رومي دار چيني سنبل الطيب سعد كوفي
 ابريشم مقرض از هريك چهار مثقال جوزبوا بسبا سه ساذج هندي طباشير سفيد ورق كل سرخ زعفران طين ارمني زرشك
 منقي اسارون اذخرمكي از هريك سه مثقال ورق طلا محلول يك مثقال شير آمله منقي هفتاد و پنج مثقال قند سفيد عمل
 سفيد مصفى از هريك دويست مثقال بدستور مقرر معجون سازند شربتى از دودرم تا سه گرم * انوشدا روى لؤلؤى
 منقول از خط ميرزا محمد رحيم حكيم باشي شاه سلطان حسين قلمي فرموده اند كه جل معزي اليه حكيم محمد رضا اين نوشدارو
 را بجهت نواب اشرف اعلى شاه عباس ثاني تاليف نموده * صنعت آن عود هندي مصطكي رومي دار چيني سنبل الطيب
 سعد كوفي ابريشم مقرض از هريك چهار مثقال جوزبوا بسبا سه ساذج هندي طباشير سفيد زعفران غنچه كل سرخ منزوع
 الاقماع طين ارمني مغسول زرشك منقي اسارون اذخرمكي از هريك شش مثقال قونفل درونج عقربى قاقله صغار مورايد
 ناسفته يشب سبز كهرباى شمعي بعد محرق مغسول يا قوت رمانى عنبر اشهب مشك تبتي از هريك دو مثقال ورق طلا يك
 مثقال ورق نقره دو مثقال شير آمله منقي شصت مثقال قند سفيد عمل مصفى از هريك دو صد مثقال بقانون مقرر معجون
 سازند شربتى از يك مثقال تا دو مثقال * انوشدا روى لؤلؤى موسوي * صنعت آن غنچه كل سرخ منزوع الاقماع
 شش مثقال سعد كوفي بسبا سه زعفران از هريك پنج مثقال قونفل سنبل الطيب اسارون ساذج هندي از هريك سه مثقال
 مشك تبتي خالص قوفه الطيب از هريك نيم مثقال جوزبوا هفت عد دانه هيل بوا دانه قاقله كبر از هريك دو مثقال زونباد
 دار چيني دار فلفل از هريك دو مثقال و نيم شير آمله منقي يكصد مثقال عمل سفيد مصفى دو وزن مجموع ادويه قند سفيد يك
 وزن مجموع ادويه بدستور مقرر معجون سازند شربتى دودرم و اين انوشدا روى كندى اهرامت و نسخه كندى بهتر

است از برای تقویت قلب * انوش داروی لؤلوی که مغفرت پناه حکیم محمد باقر موسوی ترتیب داده و بعد آن معمول حکیم محمد
 حسین ولد مشا را لیه بود و این دو نسخه است یک نسخه حار و یک نسخه بارد * نسخه حار این است ابریشم مقرض طباشیر
 سفید مروارید ناسفته کهر بای شمعی کل سرخ سنبل الطیب زعفران مصطکی عنبر اشهب ازهر یک سه مثقال عود قماري
 خام پوست زرد اترج باد رنجبویه دانه هیل درونج عقربی اما رون از خرمکی یشب سبز مرجان قرمزی مشک خطائی ورق
 طلا ورق نقره ریوند چینی ساذج هند ی سعد کوفی زرشک منقی یا قوت رمانی ازهر یک دو مثقال آمله منقی شصت مثقال
 قند سفید نبات سفید عمل مصفی ازهر یک برابر مجموع ادویه آمله را بکلاب و عرق بید مشک بچوشانند و از پشت غربال
 بیالاینند و قند و نبات و عمل را صافی نموده داخل کنند و بعد از آن عنبر را در آن حل کنند و بعد از آن مشک و زعفران و
 بعد از این و روها پس باقی اجزا را داخل نمایند * نسخه دوم که بارد است ابریشم مقرض طباشیر سفید کل کاو زبان کل سرخ
 مروارید ناسفته عنبر اشهب ورق طلا ورق نقره کهر بای شمعی صندل سفید زرشک منقی ازهر یک سه مثقال یشب سبز مرجان
 قرمزی ریوند چینی ازهر یک دو مثقال یا قوت رمانی زعفران تخم بادر رنجبویه سنبل الطیب مصطکی ازهر یک یک مثقال اسارون
 سعد کوفی دانه هیل درونج عقربی پوست زرد اترج از خرمکی ساذج هندی ازهر یک یک و نیم مثقال عود هندی غرقبی یک مثقال
 آمله منقی شصت مثقال با نبات و قند و عمل ازهر یک مثل مجموع اجزا مرتب نمایند شربتتی یک مثقال قند و درم نافع باد
 * انوش داروی لؤلوی تالیف زین الدین مسعود شیرازی * صنعت آن مروارید ناسفته بسمل محرق مغسول یشب سبز
 کهر بای شمعی غنچه کل سرخ منزوع الاقماع زعفران قافله صغارا از خرمکی خولنجان بادر رنجبویه کل ارمنی مغسول ریوند
 چینی بمباه دار چینی ازهر یک دو مثقال سعد کوفی بهمن سرخ بهمن سفید ساذج هندی اسارون مصطکی رومی شقاقل
 ازهر یک دو مثقال و نیم سنبل الطیب یک مثقال و نیم عود قماري چهار مثقال زرشک منقی سه و نیم مثقال ابریشم مقرض سه
 مثقال شیر آمله پنجاه و چهار مثقال اجزا را کوفته بخشنه قند سفید پنجاه مثقال عمل سفید جیل خوشبوی مصفی یک ص و پنجاه
 مثقال قند و عمل را بکلاب حل کرده بقوام آورده ابریشم مقرض را بر آن پاشید و ادویه را بدستور مقرر بر آن سرشته معجون
 سازند شربتتی یک مثقال تالیکه مثقال و نیم * انوش داروی لؤلوی قلمی نموده اند که این از تصرف بند آثم میر محمد هاشم
 المحتاج الی غفران ربه الرحمن مخاطب بتکمیل معتدل الملوک سید علویخان است اعضای رئیس و معد و راقوت دهن و نور
 چشم را بیفزاید و مانع انصباب مواد است بمعده و معاود ماغ و اعصاب و هاضم و مشتهی طعام است و بوی دهان خوش کند و فرح و سرور
 مقوی باه و مجفف رطوبات معد و معاود ماغ و اعصاب و هاضم و مشتهی طعام است و بوی دهان خوش کند و فرح و سرور
 آورد و ضعف ماغ و مالبخولیا و سائر امراض سوداوی را دفع است و منافع بعینا دارد و مجرب است این نسخه بلکه جمیع
 انوش داروهای لؤلوی و لاسیما انوش داروی لؤلوی حکیم عماد الدین محمود می باشد مقوی معد و اعضای رئیس و نافع
 از برای اصحاب و سواس سوداوی و مالبخولیا خصوص از برای اصحاب مالبخولیا مراقبی و معالی و میباشند در نهایت نفع مر
 آنها را * صنعت آن غنچه کل سرخ منزوع الاقماع چهار مثقال مروارید ناسفته یشب سبز بسمل محرق مغسول کهر بای شمعی
 ازهر یک دو مثقال طباشیر سفید ساذج هندی پوست بیرون پسته پوست زرد اترج فا زهر معدنی خطائی کل ارمنی مغسول کل
 داغستانی ابریشم مقرض صندل سفید بهمن سرخ بهمن سفید شقاقل مصري خولنجان ازهر یک سه مثقال سعد کوفی هیل بوا
 سنبل الطیب زرنب ازهر یک یک مثقال و نیم زرشک منقی هفت مثقال تخم خرفه مقشر چهار مثقال عنبر اشهب طلای محلول

از هر يك نیم مثقال زعفران و ورق نقره محلول از هر يك يك مثقال شیر آمله منقش هفتاد و پنج مثقال فانیل سنجری عمل سفید
مصفی خوشبو نبات سفید سه وزن ادویه یعنی از هر يك بوزن مجموع ادویه آمله را يك شبانه روز در شیر کاه بخیسانند و پس
بشویند نیکو و آن را با زرشک منقش در نه رطل آب خالص بجوشانند تا بسه رطل بوسد پس بیالایند و فانیل و عمل و نبات را
بکلاب حل کرده بآتش ملایم بجوشانند و کف آنرا بگیرند و چون دیگر کف نیارود صافی نموده در مطبوخ آمله داخل کرده
بقوام آورند و ادویه را بآن بدستور مقرر مرشته معجون سازند شربت از يك مثقال تاد و مثقال * انوش داروی لؤلوی
یا قوتی نیز از اقتراح آن مرحوم * صنعت آن مروراید ناشفته یا قوت رمانی یشب کافوری عقیق یمانی بسد محرق مغسول
مرجان قومی زمرد کهنه فاد زهر معدنی خطائی ورق طلا ورق نقره عنبر اشهب کهر با فقاح از هر يك چهار دانگ سنبل
الطیب ورق کل سرخ سعد کوفی پوست بیرون پسته پوست زرد اتوج طباشیر سفید صندل سفید کل مختوم کل ارمني ابریشم
مقرض سازج هندی دانه هیل از هر يك يك مثقال شیر آمله منقش بیست مثقال آب امرو و آب به شیرین از هر يك چهل مثقال نبات
سفید عمل مصفی از هر يك پنجاه مثقال * دستور ساختنش آنکه شیر آمله را در يك رطل کلاب بیزند تا مهر اشود پس بمالند
و بیالایند و ثقلش را دور کنند و آب امرو و آب به و نبات و عمل قد ری آب خالص داخل کرده بجوشانند کفش را بگیرند
و در آمله مطبوخ داخل کرده بقوام آورند و جواهر و فاد زهر و کهر بار را بکلاب صلایه کرده ذوب و فضا را حل کرده ساثر ادویه
گرفته و ریخته بآن مرشته معجون سازند شربت از دو درم تا سه درم * انوش داروی لؤلوی دیگر نیز از اقتراح آن مرحوم
مقوی اعضای رئیس است و از برای خفقان و جمیع اقسام مالیسولیا خصوص مراقی و از برای ضعف دماغ و معده و کبد و احشا
نافع است و بوی دهان را خوش کند و فرج آورد و مشتهی و مبهي است و روشنائی چشم را بیفزاید و منافع بسیار دارد
* صنعت آن غنچه کل سرخ چهار مثقال سعد کوفی سنبل الطیب از هر يك سه مثقال مروراید ناشفته یشب کافوری یا قوت
رمانی عقیق یمانی بسد محرق مغسول مرجان قومی زمرد کهنه لعل بد خشکی حجر فاد زهر معدنی خطائی عنبر اشهب ورق
طلا محلول ورق نقره محلول کهر بای شمعی درونج عقربی پوست بیرون پسته ابریشم مقرض کل کاز زبان زعفران فقاح
از خر و لنجان زرنب اسارون بسما سه از هر يك يك مثقال پوست زرد اتوج بهمن سرخ بهمن سفید شقایق مصری
دارچینی طباشیر سفید فرنج مشک صندل سفید سازج هندی کل ارمني مغسول کل داغستانی دانه هیل بو اباد رنجبویه
از هر يك يك مثقال و نیم عنبر اشهب مشک تبی از هر يك نیم مثقال شیر آمله منقش شصت و پنج مثقال زرشک منقش هفت
مثقال آمله و زرشک را یک شبانه روز به آب حلادان بخیسانند و باید که مقدار آب نه رطل باشد پس بجوشانند تا سه
رطل آب بماند فرود آورده نیکو بمالند و بیالایند پس فانیل سنجری نبات سفید رب به شیرین رب امرو و از هر يك
نصف وزن اجزا عمل مصفی بوزن اجزا بکلاب حل کرده و بآتش ملایم بجوشانند و کف آن را گرفته چون دیگر کف
نیارود در آمله مطبوخ داخل کرده بقوام آورند و ادویه را بدستور مقرر بآن بسروشند و در ظروف چینی نگاهدارند شربت
از يك مثقال تاد و مثقال * صنعت آن به نسخه دیگر یا قوت رمانی مروراید ناشفته یشب کافوری محرق مغسول کهر بای
شمعی پوست زرد اتوج از هر يك يك مثقال الطیب درونج عقربی سازج هندی دانه هیل بو ورق نقره محلول سعد کوفی
اسارون تخم بادرنجبویه از هر يك دو مثقال زعفران مصطکی طباشیر سفید کشنیز خشک بریان ورق کل سرخ ابریشم مقرض
صندل سفید عود قماري خام از هر يك سه مثقال قرنفل مشک تبی خالص عنبر اشهب ورق طلا محلول از هر يك يك مثقال

شیر آمله منقی شصت مثقال قند سفید عمل مصفی با المناصفه سه وزن مجموع ادویه بد ستور مقرر معجون سازند شربتیی از
یک مثقال تایک مثقال ونیم * انوشد اروی لؤلوی دیگر نیز از تالیف آن مغفور که همان منافع دارد * صنعت آن غنچه کل سرخ
منزوع الاقماغ چهار مثقال مروارید ناهفته بعد محرق یشب سبز کهر بای شمعی از هر یک دو مثقال طباشیر سفید ساج هندی
پوست بیرون پسته پوست زرد اترج حجر فاد زهر معدنی کل ارمنی مغمول ابویشم مقرض صندل سفید از هر یک سه مثقال
معد کوفی دانه هیل بوا از هر یک یک مثقال ونیم زرشک پیدانه هفت مثقال تخم خرنه مقشر چهار مثقال عنبر اشهب طلای محلول
از هر یک نیم مثقال زعفران ورق نقره محلول از هر یک یک مثقال شیر آمله هفتاد و پنج مثقال فانیل سنجری عمل مصفی
نبات سفید هره سه وزن ادویه یعنی از هر یک یک وزن ادویه مجموع آمله را یکشبا نوزد و شیر کاه بخیمانند پس بشویند نیکو
و بانه رطل آب آن را و زرشک را بجوشانند تا به سه رطل رسد پس بیالایند و فانیل و عدس و نبات را داخل کرده بقوام آورند
شربتیی از یک مثقال تادو مثقال * انوشد اروی لؤلوی نیز از تالیف نواب غفران مآب یعنی حکیم محمد هاشم ابن محمد هادی
العلوی غفر الله لهما بنهایست مقوی اعضای ریه است و از برای خفقان و مالیخولیای مراقی و ضعف دماغ و معدة و کبد نافع
است و بوی دهان خوش کند و نشاط آورد و مشتهی است و منافع بسیار دارد و مجرب است * صنعت آن غنچه کل سرخ
چهار مثقال سعد کوفی سه مثقال مروارید ناهفته یشب کافوری یا قوت رمانی عقیق یمانی بعد محرق مرجان قرمزی زمرود
کهنه لعل بد خشبی حجر باد زهر خطائی عنبر اشهب ورق طلای محلول ورق نقره محلول کهر بای شمعی درونج عقربی پوست
بیرون پسته زعفران نقاح از خرز زرب اسارون به با سه باغی از هر یک یک مثقال پوست زرد اترج دارچینی طباشیر سفید
صندل سفید ساج هندی کل مختوم کل ارمنی مغمول ابویشم مقرض دانه هیل بوا از هر یک یک مثقال ونیم شیر آمله شصت مثقال
زرشک منقی هفت مثقال آمله و زرشک را در نه رطل آب بجوشانند تا به سه رطل رسد پس فرود آورده بمانند نیکو و بیالایند
پس فانیل سنجری و نبات سفید و عمل مصفی و رب به شیرین و رب امروود از هر یک بوزن مجموع ادویه داخل کرده بقوام
آورند و با سائر ادویه بد ستور مقرر معجون سازند و در ظرف چینی نگاهدارند شربتیی از یک مثقال تادو مثقال * انوشد اروی
لؤلوی به نسخه دیگر * صنعت آن یا قوت رمانی مروارید ناهفته یشب سبز بعد محرق مغمول کهر بای شمعی پوست زرد
اترج از خرمکی سلیمه سیاه ساج هندی سنبل الطیب درونج عقربی چینی دانه هیل ورق نقره محلول سعد کوفی اسارون
تخم بادرنجبویه از هر یک دو مثقال زعفران مصطکی طباشیر سفید کشمش خشک بویان مقشر کل سرخ منزوع الاقماغ ابویشم
خام مقرض عود قماری خام صندل سفید از هر یک سه مثقال قرنفل مشک تبی عنبر اشهب ورق طلای محلول از هر یک یک مثقال
شیر آمله منقی شصت مثقال قند سفید و عمل با لسویه سه وزن مجموع ادویه بد ستور مقرر مرتب نمایند شربتیی از یک مثقال
تایک مثقال ونیم * انوشد اروی لؤلوی که او مفراحت است و مقوی دل و معدة و مراق و دماغ است و دفع غم و فزع و دوسواس
کند و مالیخولیای مراقی را بنهایست سود مند باشد و هاضم طعام است و بوی دهان خوش کند و اشتها ی طعام آورد و شکم بماند
و هویماری را که به مشارکت معدة باشد نافع است * صنعت آن غنچه کل سرخ منزوع الاقماغ چهار مثقال سعد کوفی از خرمکی
مروارید ناهفته بعد محرق مغمول یشب سبز کهر بای شمعی از هر یک دو مثقال عود قماری غرقی خام سه مثقال ونیم طباشیر
سفید ساج هندی سنبل الطیب کل ارمنی ابویشم مقرض از هر یک سه مثقال عنبر اشهب زعفران از هر یک نیم مثقال شیر آمله
منقی سی مثقال و طریق شیر آمله آن است که هر مقل آن آمله را که خواسته باشند با دوزین شیر کاه بخیمانند یک شبان روز پس

بشویند و هي مثقال آن را باد و صل و هفتاد مثقال آب خالص بجوشانند آنمقل ار که نود مثقال آب در آن بماند پس غسل
 مصفی و قند سفید متعاری یکصد و هشتاد مثقال داخل کنند و بجوشانند تا بقوام آید پس فرود آورد و دویه را بدستور
 بآن بسرشد و در نسخه دیگر این انوش دار و عنبر اشهب داخل نیست و وزن زعفران در مثقال است و این اجزا بر
 اجزای اصل افزوده است که در و نوج عقربی بهمن سفید بهمن سوخ اشنه از هر يك دو مثقال شیر آمله هي مثقال چنانچه
 در نسخه اصل بود باز رشك منقی و انار دانه از هر يك دو از ده مثقال در آب بجوشانند و از پالایش بکند و باده چند
 مجموع ادویه قند سفید و غسل مصفی ترکیب کنند شربتى از دودرم تا دو مثقال * انوش دار و دیکر منقول از خط
 میادت مآب عمدة الاطبا میرزا محمد رحیم حکیم باشي ولد ارشد حکیم محمد باقر بن حکیم محمد رضا برادر حکیم احمد فرموده اند
 که این انوش دار و بجهت نواب اشرف جنت مکانی شاه عباس صفوی موسوی تالیف شده است * صنعت آن عود هندی
 مصطکی رومی سنبل الطیب معد کوفی دار چینی ابریشم از هر يك چهار مثقال جوز بو ابمبا سه ساذج هندی طباشیر
 سفید گل مرخ زعفران کل ارمني زرشك منقی اسارون از خرا از هر يك شش مثقال قرنفل در و نوج عقربی قاقله صغار
 مروارید ناسفته کهربا یشب سبز معد یا قوت مرخ عنبر اشهب مشک تبتي از هر يك دو مثقال ورق طلا یک مثقال ورق
 نقره دو مثقال آمله منقی شصت مثقال قند سفید غسل مصفی از هر يك دو ریست مثقال بدستور مقرر مرتب نمایند
 * انوش دار و لؤلؤی دیگر منافع بسیار دارد و بنهایت مقوی قلب و معده است * صنعت آن مروارید ناسفته معد
 محرق یشب سبز معد کوفی فجاج از خرا از هر يك چهار مثقال طباشیر سفید ساذج هندی سنبل الطیب ابریشم مقرض کل
 ارمني از هر يك شش مثقال عود قماري خام هفت مثقال عنبر اشهب يك مثقال شیر آمله منقی شصت مثقال غسل مصفی
 مصفی و قند سفید بالما صغه سه وزن مجموع ادویه بدستور مرتب نمایند * انوش دار و لؤلؤی دیگر * صنعت آن
 مروارید ناسفته معد محرق یشب سبز طباشیر سفید ساذج هندی سنبل الطیب ابریشم مقرض شیر آمله از هر يك سه مثقال
 معد کوفی زعفران عنبر اشهب از هر يك یک مثقال قند سفید غسل مصفی از هر يك نود مثقال بدستور مرتب نمایند * انوش دار و
 لؤلؤی منقول از بیاض مجربات حکیم احمد موسوی بخط معزی الیه * صنعت آن مروارید ناسفته معد محرق مغسول یشب سبز
 محرق مغسول مصطکی رومی از خرمکی معد کوفی از هر يك دو مثقال عود قماري خام بکلاب سوده سنبل الطیب طباشیر
 سفید ساذج هندی کل ارمني مغسول ابریشم خام مقرض از هر يك سه مثقال عنبر اشهب زعفران از هر يك یک گرم مشک تبتي
 يك داک شیر آمله منقی شصت مثقال نبات سفید غسل مصفی بوا بر بقر حاحا جت بدستور مقرر معجون سازند و بعضی اطبا
 درین انوش دار و مشک خطائی دو مثقال مروارید ناسفته صلايه کرده دودرم و نیم فرنچ مشک ساذج هندی از هر يك دو مثقال
 عنبر اشهب يك مثقال داخل نموده اند و بعضی اطبا آمله را يك شب در شیر می خیسانند پس آنرا بآب گرم شسته که اثر
 شیر برود و در آفتاب خشک کرده کوفته بحریر پیخته داخل می نمایند و قلمی فرموده اند که این قسم بهتر است بحسب طعم از آنکه
 آمله را پیخته از پالایش بیرون میکنند که مائل بتروشی میگردد و شربتى نیم مثقال * انوش دار و لؤلؤی دیگر منقول از بیاض
 مجربات حکیم احمد بخط معزی الیه * صنعت آن مروارید ناسفته معد محرق مغسول یشب سبز معد کوفی از خرمکی زعفران
 از هر يك چهار مثقال عود قماري خام ده مثقال طباشیر سفید ساذج هندی طین ارمني مغسول سنبل الطیب از هر يك شش
 مثقال عنبر اشهب لا جور و مغسول از هر يك دو مثقال صندل سفید بکلاب سوده سه مثقال آمله شصت مثقال قند سفید

یکصد و هشتاد مثقال عمل مصفی بقدر حاجت آمله را یک شب در شیر بنجها نند پس بآب گرم بشویند و به کلاب بپزند تا
 مهرا شود از پالایش بکنرانند و با عمل و قند بقوام آورند و ادویه را بآن سرشته معجون سازند و فرموده که این دستور
 بهتر از صفوف است * انوش داروی لوئی دیگر منقول از خط معزی الیه * صنعت آن مروارید ناسفته یشب سبز بعد محرق
 معمول مصطکی رومی بعد کوفی اذ خرمکی از هر یک دو مثقال عود قمار ری خام بکلاب سوده سنبل الطیب سازج هند طباطبائی
 سفید کل ارمنی ابریشم مقرض از هر یک سه مثقال عنبر اشهب زعفران از هر یک یکدرم مشک تبی یکد انک شیر آمله منقی
 می مثقال نبات سفید عمل سفید مصفی با المناصفه بقدر حاجت بدستور مرتب نمایند شربت یک مثقال تا دو مثقال
 * انوش داروی دیگر منقول از بیاض مجربات معزی الیه * صنعت آن مروارید ناسفته بعد کوفی قرنفل اسارون مصطکی
 از هر یک سه مثقال قاقله صغارقاقله کباربسمه جوزبوا قرفة الطیب زعفران سنبل الطیب زرنب از هر یک دو مثقال ورق
 کل هر خ پنج مثقال شیر آمله منقی هفتاد و پنج مثقال عنبر اشهب یک مثقال مشک تبی یک دانک فرنجمشک سه مثقال سازج
 هند دو مثقال ونیم عمل مصفی سه وزن ادویه بدستور مقرر معجون سازند شربت از دودرم تانه درم * انوش داروی
 لوئی معمول حکیم محمد باقر موموی منقول از خط معزی الیه * صنعت آن ابریشم مقرض طباطبائی سفید سنبل الطیب زعفران
 مصطکی رومی کهر بای شمعی مروارید ناسفته ورق کل هر خ از هر یک سه مثقال اسارون دانه هیل بواریند چینی
 عود قمار ری خام پوست پیرون پخته سنبل سفید پوست زرد اترج بعد کوفی سازج هندی مرجان قرمزی یشب سبز تخم بادرنجبویه
 عنبر اشهب مشک تبی ورق طلا ورق نقره از هر یک یک اوقیه زرشک منقی اذ خرمکی از هر یک دو اوقیه یا قوت رمانی یک مثقال
 شیر آمله منقی شصت مثقال نبات سفید عمل مصفی با المناصفه سه وزن ادویه بدستور مقرر معجون سازند اگر شیرینی دو وزن
 ادویه کنند بهتر است اول مرتبه آمله را از شیر شسته با کلاب و عرق بیل مشک بچوشانند تا مهرا شود از پالایش بکنرانند و با نبات
 و عمل بقوام آورده معجون سازند شربت از یک مثقال تا یک مثقال ونیم * انوش داروی لوئی مفرحی است قوی دل و
 دماغ و معده و جگر را قوت بخشد و اشتها آورد و طعام بکوارد و بیماریها را که از مشارک معده و جگر بود سود دهد و نشاط و
 شگفتگی آرد * صنعت آن مروارید ناسفته جل و اخطائی مجرب یشب سبز بعد کوفی اذ خرمکی کهر با از هر یک دو مثقال
 عود خام طباطبائی سفید سازج هندی سنبل الطیب کل ارمنی ابریشم مقرض از هر یک سه مثقال زعفران درونج رومی بهمنین
 آشنه از هر یک دو مثقال شیر آمله منقی می مثقال زرشک بیل دانه انار دانه از هر یک ده مثقال زرشک و انار دانه را با آمله
 بچوشانند و صاف نمایند و با سه چندان ادویه قند و عمل بقوام آورند و بطریق معمول معجون سازند شربت در دودرم نادو
 مثقال تناول نمایند * انوش داروی لوئی تالیف حضرت استاذی ولی نعمی حکیم محمد فادی خان قدس سره جامع این
 اوراق مقوی اعضای رئیس و معده و هاضمه است و اسهال و طوبی و بواسیری را مغیث * صنعت آن شیر آمله منقی چهل و
 پنج مثقال مروارید ناسفته غلطان بعد محرق معمول یشب سبز کهر بای شمعی بعد کوفی اذ خرمکی از هر یک سه مثقال عود
 ضرقی خام طباطبائی سفید سازج هندی سنبل الطیب کل ارمنی ابریشم مقرض از هر یک چهار ونیم مثقال زعفران سه مثقال
 عنبر اشهب یک مثقال شربت به شیرین شربت سیب شیرین از هر یک بیست مثقال عمل و نبات با المناصفه سه وزن ادویه ملی الرحم
 معجون سازند و در نسخه دیگر قرنفل پوست زرد کونله و پوست زرد اترج مصطکی رومی قاقله کباربسمه از هر یک سه مثقال جوزبوا
 دو مثقال مشک خالص نیم مثقال داخل است * انوش داروی لوئی دیگر * صنعت آن ورق کل هر خ سه درم بعد کوفی

یا قوتی * صنعت آن مروارید ناسفته یا قوت رمانی یشب کافوری کهربای شمعی بسد محرق پوست زرد اترج از خر مکی
ملیحه صیاه هندی منبل الطیب درونج عقری دانه هیل ورق نقره محلول سعد کوفی اسارون تخم بادرنجبویه از هر یک
دو مثقال زعفران مصطکی طباشیر سفید کشنیز خشک بریان مقشر کل سرخ منزوع الاتماع ابریشم مقرض عود قماری صندل سفید
از هر یک سه مثقال قرنفل مشک تبی خالص عنبر اشهب ورق طلای محلول از هر یک یک مثقال شیر آمله منقی شصت مثقال
قند سفید عمل خوشبوی مصفی بالعمویه در وزن مجموع ادویه بد ستور مقرر معجون سازند و در ظرف چینی نگاهدارند
شرابی از یک مثقال تا یک مثقال ونیم * انوش داروی لؤلؤی عنبری * صنعت آن ابریشم مقرض منبل الطیب مروارید ناسفته
کهربای شمعی زعفران طباشیر سفید غنچه کل سرخ منزوع الاتماع از هر یک سه مثقال اسارون ساذج هندی عود قماری
عرقی خام سعد کوفی دانه هیل بو ابرو صبیرون پسته پوست زرد اترج زرشک منقی صندل سفید مصطکی رومی ریوند چینی
عنبر اشهب مشک تبی خالص مرجان قرمزی یشب مبزور ورق طلا ورق نقره بادرنجبویه از خر مکی از هر یک یک مثقال شیر
آمله منقی بیست مثقال قند سفید بوزن تمام ادویه عمل مصفی در وزن مجموع ادویه بد ستور مقرر معجون سازند
* انوش داروی عنبری لؤلؤی دیگر * صنعت آن مروارید ناسفته بسد محرق یشب مبزول طباشیر سفید ساذج هندی منبل الطیب
ابریشم مقرض از هر یک سه مثقال سعد کوفی زعفران عنبر اشهب از هر یک دو مثقال عود قماری عرقی خام دو مثقال ونیم کل
ارمنی یک مثقال شیر آمله منقی بیست مثقال عمل مصفی قند سفید از هر یک نمود مثقال آمله راد رسه رطل آب بجزو شانند تا
بیک رطل رسد قند و عمل راد داخل کرده بقوام آورده پس عنبر راد را در آن داخل نمایند پس باقی ادویه را کوفته بپخته بآن سرشته
معجون سازند و در ظرف چینی نگاهدارند شربتی یک مثقال * انوش داروی عنبری لؤلؤی منقول از تحفه المومنین که معزی الیه
از بیاض مجربات نواب حکیم میر محمد باقر بخط معزی الیه نقل نموده و تلمی فرموده که بهترین نسخه های انوش داروی لؤلؤی
است و مکرر تجربه شده بجهت تقویت اعضای رنیه و ضعف معد و بدن و نقاهت و برانگیختن اشتها * صنعت آن طباشیر
سفید ابریشم مقرض مصطکی زعفران منبل الطیب مروارید ناسفته کهربای یشب کافوری یا قوت رمانی ریوند خطائی
اسارون سعد کوفی عود هندی از خر مکی صندل سفید پوست زرد اترج ساذج هندی بسد یشب مبزول تخم بادرنجبویه درونج
عقری دانه هیل بو از زرشک منقی عنبر اشهب ورق طلا ورق نقره از هر یک دو مثقال مشک ترکی یک مثقال شیر آمله منقی
نود مثقال آمله را با کلاب نود مثقال و آب باران پنجر طل بجزو شانند قاهره شود از زیر بزن بکند و با یک وزن ونیم
مجموع ادویه قند سفید و مثل آن عمل سفید خوشبوی را مصفی بقوام آورند ادویه را بد ستور مقرر بآن معجون سازند
* انوش داروی لؤلؤی عنبری تصوف حکیم رکن الدین مسعود شیرازی * صنعت آن مروارید ناسفته منبل الطیب شقایق مصری
و بهاب از هر یک سه مثقال غنچه کل سرخ منزوع الاتماع بهمن سرخ بهمن سفید از هر یک شش مثقال سعد کوفی طباشیر سفید
صندل سفید زرشک منقی از هر یک پنج مثقال اسارون زعفران قاقله کبار قاقله صغار جوزیوا خولجان دار چینی بادرنجبویه
ساذج هندی کشنیز خشک مقشر از هر یک دو مثقال مشک تبی خالص عنبر اشهب از هر یک نیم مثقال شیر آمله منقی یک رطل
فانین منجری نیم من عمل مصفی یک ونیم من رب به شیرین می مثقال بد ستور مقرر ترکیب نمایند شربتی یک مثقال نافع باد
* نفل در بیان جوار شاتی که اصل و عمود در آنها آمله است * جوارش آملج تالیف حکیم علاء الدین منصور صاحب طب
منصوری معد را قوت هلاک کننده را بدهد و سردی معد را به برد و مقوی قلب و کبد و مغز است و خفقان بارد را زایل

کندن * صنعت آن شیر آملج بیست مثقال پوست بیرون پسته سه درم مصطکی رومی سه درم پوست اترج زرشک بیدانه عود
 قماري ازهریک سه درم عنبر اشهب یک مثقال سنبل الطیب دو درم قند سفید یک من و نیم قند را بقوام آورده ادویه را کوفته
 پیخته بآن سرشته بز روی سنک ریزند و بطریق لوزیات بریده نگاهدارند * جوارش املج قلمی فرموده اند که از تالیف بند
 درگاه محمد هاشم مخاطب بحکیم معتمد الملوک علویخان محمد شاهي است که در سنه یک هزار و یکصد و هفتاد و هجری در دارالفتح
 اجین بجهت شاهزاده والا نسب محمد بیدار تخت بن محمد اعظم شاه بن اورنگ زیب عالمگیر کورکانی تالیف نموده به نهایت
 مفید آمده این جوارش معده را قوت دهد و اشتهاى طعام آورد و حرارت کبد را تسکین دهد و مقوی معده حار و رطب
 است و دل را قوت دهد و مفرج قلب است و اسهال مراری را منفعت دهد و معده را با صلاح آورد * صنعت آن شیر آمله
 منقی دوازده مثقال طباشیر سفید صندل سفید سماق زرشک منقی با درنجبویه کل سرخ منزوع الاقماع پوست بیرون
 پسته ازهریک یک مثقال کشنیز خشک مقشر مغز تخم خرفه مقشر ازهریک دو مثقال مروارید ناسفته چهار دانگ عنبر اشهب ورق
 طلا ورق نقره ازهریک دودانگ نبات سفید رب به شیرین ازهریک دوزن ادویه بدستور مرتب نمایند * جوارش آمله
 لوئی دیگر تالیف آن مرحوم بجهت منافع مذکوره * صنعت آن شیر آمله منقی هفت توله زرشک بیدانه دوتوله در آب
 خالص و کلاب و عرق کاوزبان و آب انار شیرین و آب انار ترش و عرق بید مشک و عرق بادرنجبویه ازهریک ده توله از پارچه
 بپالایند پس یکمیر نبات سفید داخل کرده بقوام آورند پس مروارید یا قوت و مانعی که برای شمعی دارچینی مصطکی از
 هر یک ششماشه دانه هیل بوا طباشیر سفید ابریشم مقرض صندل سفید کل کاوزبان کشنیز خشک مقشر ازهریک یک توله ورق
 طلا ورق نقره ازهریک سه ماشه پوست زرد اترج نه ماشه عنبر اشهب سه ماشه بدستور بآن بهر ششماشه شش ماشه * جوارش
 آمله ساده که همین منافع دارد * صنعت آن شیر آمله بیست درم پوست بیرون پسته سه درم زرشک بیدانه صندل سفید
 ازهریک پنج درم حب الاس کل سرخ منزوع الاقماع خشک کرده ازهریک سه درم قند سفید یکمن و نیم کلاب یک چهار یکمن
 تبریز بدستور مرتب سازند و بر سنک پیخته بطریق لوزیات ببرند * جوارش آمله لوئی دیگر * صنعت آن آمله مقشر چهارده
 مثقال آب زرشک آب سماق ازهریک نه مثقال صندل سفید ابریشم مقرض کل کاوزبان دانه هیل بوا بادرنجبویه دارچینی
 مروارید ناسفته ازهریک دو مثقال کل سرخ خرفه مقشر ازهریک سه مثقال عنبر اشهب مشک خالص ورق نقره ورق طلا از
 هر یک یک مثقال زعفران شش ماشه نبات سفید سی و هفت مثقال رب آلورب سیب ولایتی رب انار شیرین ازهریک بیست
 مثقال کلاب عرق بید مشک عرق کاوزبان ازهریک بیست و پنج مثقال اجزا را کوفته پیخته مروارید را صلایه نموده نبات را
 در عرقیات بقوام آورده ربوب را داخل کرده تیر بزندان تا چون معجون شود و وقت فرود آوردن مشک و عنبر و مروارید و
 ورق طلا و ورق نقره داخل نموده تیر زده فرود آورده در ظرف چینی نگاه دارند خوراکی از ششماشه تا یک توله با عرقیات مناسبه
 بخورند * جوارش املج معده و قلب را قوت دهد و خفقان را زایل کند و قوت تمام آورد و کبد را قوی گرداند این جوارش را منافع
 بسیار است * صنعت آن آب به اصفهانی آب سیب اصفهانی آب اترج آب انار شیرین آب امروء آب سیب ترش آب لیمو آب زرشک
 منقی آب سماق ازهریک دو اوقیه نبات سفید یکمن کلاب عرق بید مشک ازهریک نیم رطل شیر آمله بیست درم شیر آمله را در
 آب بپزند تا ماهر شود و بپالایند و آبها و عرقهایک جا کرده بقوام آورند پس مصطکی و عود خام زعفران طباشیر سفید سنبل
 الطیب قوفه دارچینی ازهریک دو درم پوست بیرون پسته پوست اترج حب الاس ازهریک سه درم کونته پیخته بآن سرشته

جوارش سازند و زیاده نمودن اجزا و کم کردن بحسب مزاج و احتیاج به عمل طبع است که بحسب مزاج هر شخصی اضافه و کم نماید و اگر ضعف قلب باشد و در مزاج حرارت نباشد عنبر اشهب یکم مثقال و مشک خالص دودانک اضافه نمایند و اگر وزن حب الآس ده درم کنند و با آمله بهزند تا مهر شود پس بهای لایند بهتر است و اگر خواسته باشند آمله را بهزند بلکه با سائر ادویه گرفته بیخته بعد از آنکه نبات و آبها و عرقها بقوام آورده باشند داخل کنند جائز است و همچنین اگر آب زرشک را بگیرند بلکه ده درم زرشک منقی از حب را گرفته بیخته با سائر ادویه داخل نمایند جائز است و اگر سه درم غنچه کل سرخ منزع الاقماح معقوق داخل نمایند صواب باشد * جوارش آمله آن که مرحوم به جهت نواب بندکان عالی متعالی شاهزاده والا جا رضا قلی میرزا ولد ارشد نادر شاه صاحب قران نوشته * صنعت آن هلیله مر با یکصد و پنجاه مثقال با کلاب نیم من و آب یکمن بهزند تا مهر شود و از پالایش بیرون کرده قند سفید یکمن عمل مصفی نیم من داخل کرده بقوام آورند پس بگیرند شیر آمله منقی بیست مثقال پوست بیرون پخته مصطکی رومی خار خشک دارچینی عود هندی خام ابریشم مقرض از هر یک سه مثقال زرشک منقی پنج مثقال عنبر اشهب ورق طلا ورق نقره از هر یک یکم مثقال داخل کرده معجون سازند و اگر خمیت الحیدل مد بر هفت مثقال درین جوارش داخل نمایند بهتر است * جوارش آمله دیگر آب لیمو آب سماق از هر یک ده درم قند سفید نیم من بقوام آورده آمله منقی پنج درم عود قماری خام سه درم مصطکی دودرم عنبر اشهب نیم مثقال گرفته بیخته بدستور جوارش سازند * جوارش آمله دیگر مقوی معده حار است و اشتها آورد و طعام هضم کند و اسهال صغراوی باز دارد و دماغ را قوت و خفقان حار را فائده دهد و بوی دهان خوش کند * صنعت آن شیر آمله منقی بیست درم زرشک منقی صندل سفید از هر یک پنج درم کل سرخ منزع الاقماح سماق پوست زرد اترج حب الآس پوست بیرون پسته از هر یک سه درم مصطکی یک درم مشک تبیی یک انک عنبر اشهب نیم انک قند سفید یکمن کلاب یکمن قند را با کلاب حل کرده بقوام آورند و اجزا را گرفته بیخته بآن سرشند شربت ازان سه درم * جوارش آمله تالیف آن مرحوم که به جهت رضا قلی میرزا ولد ارشد نادر شاه ترتیب داده اند معده را قوت دهد و اشتها ی طعام آورد و تقویت قلب نماید و تحفیف رطوبات غریبه نماید و سودا را دفع کند و مفرح است و نافع است از برای وسواس و خفقان و قرحه مثانه کهنه و مغفیل است و منافع بسیار دارد و مجرب است * صنعت آن هلیله کابلی مر با منقی از نو یکصد و پنجاه مثقال با کلاب نیم من تبریز و آب یکمن تبریز بجوشانند تا مهر شود از پالایش بکنارند و ثفل آنرا دور کنند پس قند سفید یکمن عمل سفید مصفی نیم من داخل کرده بقوام آورند پس بگیرند شیر آمله منقی بیست و پنج مثقال پوست بیرون پسته پوست زرد اترج مصطکی خار خشک دارچینی عود هندی ابریشم مقرض کل کاوزبان صندل سفید از هر یک سه مثقال زرشک منقی پنج مثقال عنبر اشهب ورق طلا محلول ورق نقره محلول از هر یک یکم مثقال بدستور مقرر مرتب نمایند و اگر خمیت الحیدل مد بود درین جوارش داخل نمایند بهتر است * جوارش آمله لؤلؤی اقتراح آن مغفور ایضا که به جهت بندکان معزی الیه ساخته و نفع بسیار مزاج ایشان نموده از برای امراض مذکوره قبل * صنعت آن آمله منقی بیست مثقال در کلاب و عرق بیل مشک و عرق خارشتر و عرق کاوزبان از هر یک نیم من عرق بادرنجبویه ده سیور در یک نقره یا دیک سنکی بجوشانند تا آنکه مهر شود و بمالند و بیالایند پس آب سفوف حلوا آب سیب شیرین آب انار آب امرو و شراب اترج شراب آلو بالو شراب زرشک از هر یک بیست مثقال نبات سفید سی میر عمل مصفی دو سیور همه را داخل کرده بقوام آورند پس بگیرند مروارید ناسته ابریشم مقرض خار خشک دارچینی عود هندی پوست زرد اترج از هر یک دو مثقال کل کاوزبان

سه مثقال ساذج هندی طباشیر سفید عنبر اشهب ورق نقره از هر يك يك مثقال ورق طلا مشك تركي جل و اخطائی از هر يك
 نیم مثقال بدستور مقرر بآن سرشته جوارش مازند شربت يك مثقال * جوارش آملج حکیم عزت الله مخاطب بحکیم الممالک
 * صنعت آن آب انار شیرین آب انار ترش قند سفید از هر يك یکصد و پنجاه درم آب نعناع تازه می و هفت درم و نیم شیر آمله
 منقی پنج درم پوست بیرون پخته پوست زردا ترج مصطکی رومی منبل الطیب قاقله کبار دانه هیل بواط طباشیر سفید زرد
 کشنیز خشک از هر يك نیم درم عود هندی خام و ج تركي از هر يك نیم دانك بدستور مرتب نمایند شربت سه درم * جوارش
 آملج لؤلؤ خاصه نادر شاه از تالیف آن مغفور قلمي فرموده اند که این جوارش را فوائد بسیار است و از جمله فوائد آن انفع است
 از برای مالتخولیای مراقبی و سودا و خفقان سودا و ری و صواع سودا و ری * صنعت آن شیر آمله منقی چهارده مثقال زرشك منقی
 هشت مثقال صندل سفید طباشیر سفید گل کار زبان سماق منقی دانه هیل با درنجبویه ابریشم مقرض دارچینی از هر يك
 دو مثقال کل سرخ چهار مثقال تخم خرفه مقشر سه مثقال موارید ناسفته عنبر اشهب ورق طلا ورق نقره از هر يك یک مثقال
 نبات سفید یکصد و هی مثقال شراب آلویست و چهار مثقال شراب انار بیست مثقال بدستور مرتب نمایند شربت دو مثقال
 و در وقتیکه برودتی در مزاج اشرف محسوس شود یا قبضی مصطکی رومی عود هندی پوست زردا ترج از هر يك دو مثقال مشك
 تبتي یک مثقال برادویه افزوده و در شربت ترنجبین خراسانی پاک کرده از تخم و خاشاک می مثقال و نیم من کلاب افزوده
 نافع باد * جوارش آملج دیگر از تالیف آن مرحوم بجهت شخصی که حرارت مغرط در مزاج خصوص کرده ها داشت و بسبب
 حرارت کرده ذیابیطس داشت و اورالینت در طبع نیز بود و ضعف قلب و خفقان و نعیان نیز داشت * صنعت آن آمله منقی ده
 مثقال زرشك منقی پنج مثقال کافور قصوری زعفران از هر يك نیم مثقال غنچه کل سرخ سه مثقال طباشیر سفید باد زهر
 خطائی معدنی کل داغستانی کهربای شمعی کل ارمنی مغسول یشب سبز صندل سفید ابریشم مقرض کزمازج از هر يك يك
 مثقال کشنیز خشک مقشر تخم خرفه مقشر از هر يك سه مثقال آنچه را صلاویه باید کرد با کلاب بوسنك سماق صلاویه نموده باقی
 ادویه را کوفته بخته بوب به شیرین و رب سیب شیرین از هر يك پنجاه مثقال بمرشند شربت دو درم * جوارش آملج دیگر که آن مرحوم
 بجهت عالیجاه لطف علیخان برادر زن نادر شاه تالیف نموده اند که آزار حده مثانه قدیم وضعف معده و بواسیر وضعف باه داشت و
 بسبب مداومت باین جوارش در امراض معزی الیه تخفیف بهم رسید * صنعت آن شیر آمله منقی پانزده مثقال زرشك منقی پنج
 مثقال نادر معدنی خطائی کهربای شمعی کل داغستانی کل ارمنی مغسول طباشیر سفید صندل سفید کزمازج صمغ عربی بزر النبیج
 سفید تخم هلیون غنچه کل سرخ طرا ثیم شیرین عنبر اشهب از هر يك یک مثقال حشک مر باد و مثقال کشنیز خشک تخم خرفه
 مقشر مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه از هر يك سه مثقال مایه شتر اعرا بی نیم مثقال نبات سفید یکصد و ده مثقال رب به شیرین
 رب سیب شیرین کلاب عرق بید مشك از هر يك بیست و پنج مثقال بدستور مقرر مرتب نمایند * جوارش مغر ح کندی
 در حقیقت این جوارش همان انوش اروی هندیست که بسهل تصرفی مسمی بجوارش مغر ح ساخته و افعال و منافع و خواصش
 همان است و کندی گفته که این جوارش نافع است از برای حزن و تقویت بدن و معده و نیکو کردن رنگ و رخساره و دفع بوی
 دهان و عرق * صنعت آن کل سرخ شش مثقال سعد کوفی پنج مثقال قرنفل مصطکی رومی اسارون منبل الطیب از هر يك
 سه مثقال قرقه الطیب زرنب از هر يك دو مثقال بسبب سه جوز بوا قاقله صغار قاقله کبار از هر يك يك مثقال آمله منقی بوزن
 مجموع ادویه یعنی می و يك مثقال آمله را در سه رطل آب بجوشانند تا به ثلث رسد از پرویزن بیرون کرده با یک رطل قند سفید

بقوام آورده بشوند * جوارش آملج مغروح قلمی نموده اند که تالیف حاج حسین از تلامذه حضرت ابوبکر قدس سره است نافع
از برای مالینخولیا ی مراقی * صنعت آن آملج منقی چای خطائی بادرنجبویه طباشیر سفید از هر یک ده مثقال زعفران جوزبوا
ماذج مندی قرنفل بهیاسه دانه هیل بر اعود قماری خام از هر یک ده مثقال پوست زرد آترج پوست بیرون پخته از هر یک ده
مثقال قند سفید نبات سفید از هر یک نود مثقال کلاب مفتاد مثقال آب زرشک پنجاه مثقال آب لیمو شصت مثقال آب
سبب شیرین آب صیب ترش آب آنار آب مغر جل از هر یک هفتاد و پنج مثقال یک ستور مقور ترکیب نمایند شربتی از دردم ناسه
درم * جوارش آملج کابله محمد حسین * شیر آملج منقی زرشک منقی کلاب عرق بیل مشک عرق شاهتره عرق کار زبان از هر یک
یک مینا بنجینا نند نامبر شود و بمالند و از پالایش بیرون کنند پس بکینند نبات سفید یکصد و شصت مثقال شربت آلو شربت
آنار از هر یک بیست مثقال داخل کرده بقوام آورند پس بکینند کل کار زبان بهیاسه باد رنجبویه غنچه کل سرخ از هر یک
ده مثقال مصطکی نعناع طباشیر صندل سفید دارچینی زرشک منقی از هر یک یک مثقال ابریشم مقروض کشنیز خشک از هر یک دو
مثقال لا جورد مغحول نیم مثقال بآن سرشته یک ستور معجون سازند * جوارش آملج از اقتراح حضرت ولی تعالی استادی
جامع این کتاب حکیم سید محمد هادی خان قدس سره مقوی قلب و دماغ و معده است و هاضمه را قوت دهد و اشتها ی طعام آورد
* صنعت آن شیر آملج منقی برک کار زبان از هر یک ده مثقال ورق کل سرخ طباشیر پوست بیرون پخته مغز تخم خرفه مقشور
پوست زرد کونله از هر یک شش مثقال کربا مرجان قرمزی مروارید ناسفته از هر یک چهار و نیم مثقال صندل سفید دانه هیل
قافله کبار قرنفل جوزبوا دارچینی از هر یک ده مثقال ابریشم مقروض یا کوبیده پنج مثقال مصطکی سه و نیم مثقال زعفران
دو مثقال عنبر شهب مشک تبیی خالص ورق نقره محلول از هر یک یک مثقال ورق طلای محلول نیم مثقال با قند و عمل
مصفی بالمناصفه چهار وزن ادویه علی الرسم معجون سازند شربتی از یک مثقال قند و مثقال * حب آملج جهت اسهال بواسیری
و غیر آن نافع * صنعت آن آملج منقی رازیانه هردومسوی الوزن در روغن بادام یا روغن کاه تازه بریان کرده حبوب سازند هر حبوبی
مقدار نخودی شربتی از نیم درم تا چهار درم و اگر مغوف نموده کف نمایند و بالای آن آب یا بعضی شیرهای مناسب بنوشند
نیز مناسب است * دهن آملج موی را سیاه کند و قوت دهد و مقوی بدن و اعضا است * صنعت آن آملج منقی برک مورد پوست
بیم صغیر اجزاء متساوی نیم کوفته در آب یک شمشیر و زنجبیل و باروغن زیتون در دیک مضاعف بپزند تا آب برود و روغن
بماند * سفوف آملج اسهال معدی را با زرد ارد و مقوی معده و جگر است * صنعت آن آملج منقی ده مثقال مصطکی رومی
عود قماری خام ریوند چینی غنچه کل سرخ منزوع الاقماغ زیره کومانی مل بر کر و یا مل بر رب العوس مغز تخم خیاری بن نعناع
خشک اجزاء متساوی کوفته بنخته شربتی یک مثقال با کلاب * شراب آملج در تقویت معده بی نظیر است * صنعت آن بکینند
آملج منقی بیست مثقال افنتین رومی ده مثقال یک شب در کلاب و آب از هر یک یک و نیم مثقال بنجینا نند و صبح بخوشانند تا به نصف
و مل بیا لایند و یک و نیم شکر سفید داخل کرده بقوام آورند شربتی یک اوقیه * محلول آملج مقوی قلب حار و منبه اشتها و هاضم
طعام است * صنعت آن بکینند آملج نیم رس و یا رصیده را هر کدام که خواهند و خاها زده در آب آهک زمانی بکند پس
بر آورده پاک شسته در آب شیرین خالص چند جوشی نموده که نیم پخته کرد پس از آب بر آورده آب را بالکل نشف نموده
هر که انگوری تند و نمک لاهوری بران ریزند و بکند از نند تا برسد و تنازل نمایند و اگر هر که مقطر یا عرق نعناع باشد و چند
دانه قرنفل و فلفل و سیاه دانه در آن اندازند بهتر است و اگر چاشنی از خواص قندری نبات و یا چند دانه مغرمای خارک را

ورق نموده در آن اندازند * موی آملج مقوی قلب و معد و دماغ است * صنعت آن بکیزند آمله های سفید بالید بزرگ دانه
 و خاها و بویار بر آن بزنند و در آب آهک صاف قدری بکند ارند پس بر آورده نیکو شسته در آب صاف شیرین طبع
 نموده رطوبت آنرا از پا رجه کرپاس صافی نشف نمایند و شیوه شکر سفید صاف نموده و یا عمل مصفی که بویا ر غلیظ نباشد
 داخل کرده با تش ملایم طبع دهند تا آنکه در جرم آنها شیوه نفوذ نماید و غلیظ گردد پس فرود آورده سرد کرده
 در مرقبان چینی یا سبوجه لعابدار نموده نگاهدارند و بعد یک هفته یا زیاده ملا حظله نمایند اگر رطوبتی از جرم آنها
 تراوش نموده و شیوه را رقیق ساخته باز چند جوشی داده بدستور نگاهدارند و عند الحاجة یک عدد دانه و عد آن را با کلاب
 شسته با آنچه مناسب باشد از طباشیر و مصطکی و دانه هیل بوا و کشنیز خشک و غیره تناول نمایند * مطبوخ آملج نافع است
 از برای مالتخولیا ی حادث از احتراق صفرا * صنعت آن آمله منقی پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست
 بلبله سنا مکی از هر یک پنجد رم عذاب خورسانی ده دانه آله میاه تمر هندی از هر یک بیست دانه اصل الحوص پوست تراشیده
 پنجد رم همه را بقانون مقرر جوشانیده صافی نمایند بر روی فلوس خیال ر شمر منقی از حب و ترنجبین پاک کرده از هر یک ده
 مثقال و نیکو بمانند و ببالایند و بچکانند بر آن دود رم روغن بادام شیرین تازه و نیم کرم بیا شامند نافع باد * معجون آملج
 نافع از برای مالتخولیا ی مراقی و دوار منقول از خط نجیب الدین سمرقندی * صنعت آن شیوه آمله منقی ابریشم مقروض
 پوست هلیله کابلی کل کا و زبان بادرنجبه کل سرخ بهمن سفید بهمن سرخ کشنیز خشک اجزا متماوی کوفته بخته برب سبب
 شیرین سه وزن مجموع ادویه مرشته معجون سازند شربتی سه درم و در نسخه دیگر بجای پوست هلیله کابلی هلیله سیاه داخل
 است * معجون مفرح آملجی سمرقندی در اسباب و علامات در علاج مالتخولیا گفته که بعد از فصل و تنقیه سودا ساز آن است
 که تقویت کرده شود باین معجون قلب و معد و دماغ را مولانا نفیس در شرح آورده که معجون مفرح به نسخه محمد بن زکریا
 این است * صنعت آن کل سرخ شش درم سعد کوفی پنجد رم قرنفل مصطکی رومی سنبل الطیب سازون از هر یک سه درم
 قرفة الطیب زرنب زعفران از هر یک دو درم بسماسه جوزوا از هر یک یک درم و در نسخه دیگر از هر یک دو درم است اجزا را کوفته
 شیوه آمله منقی یکوطل در هفت رطل آب بپزند تا سه رطل بماند پس بمانند و ببالایند و نیم رطل عمل مصفی در آن داخل
 کرده بپزند تا بقوام آید ادویه را بآن بیا میزند بعد از فرود آوردن از آتش و در ظرف چینی نگاهدارند و بد آنکه این همان
 معجون هند است معروف بانوش دارو که ذکر یافت * فصل در بیان مفرحات آملجی * مفرح آملج لولوی تالیف جالینوس
 این مفرح را از برای قیصر روم تالیف نموده و نامیده آن را اسطوماخس یعنی خیال القلب جهت خفقان حار و مرود او منع
 صعود بخاره بل دماغ و سرد و دوار و سرع و شقیقه و مالتخولیا خصوصا مراقی و حمی و تشنکی و قطع خورن و نکایت سموم نافع است
 و کوبند سرد است در رجه دوم و خشک است در اول * صنعت آن آملج در شیرکا و تازه و شیده و خیمه های یکفته بشرط آنکه
 هر روز شیر را تازه کنند پس از شیر بوا آورده سه روز در کلاب بخیمه سازند پس بپزند با شراب رمانین و شراب سبب و شراب ریاس
 و کلاب و عرق بید مشک از هر یک در صد مثقال تا آمله مهرا شود و با زرد دیک کرده با تش ملایم بپزند تا بقوام لایق آید پس از
 آتش فرود آورده بکیزند کل سرخ منزوع الاقماع کل کا و زبان تخم خرفه مقشر از هر یک بیست مثقال صندل سرخ صندل زرد
 صندل سفید پوست بیخ را زیاده سنبل الطیب از هر یک ده مثقال بهمن سفید دارچینی کشنیز خشک مقشر طباشیر سفید پوست
 زرد اترج پوست زرد نارنج ابریشم مقروض کهر با از هر یک پنج مثقال مرجان قزمزی مروارید نا سفته غلطان بزرگ دانه

از هر یک سه مثقال ورق طلا محلول و ورق نقره محلول یا قوت رمانی زمود هبزا از هر یک دو مثقال معادن را با آب لیمو یا آب
 ترنج ترش حل کرده ورق طلا و ورق نقره را با عسل حل کرده و باقی ادویه را کوفته و پیخته عنبر اشهب دودرم بر وزن پسته یا روغن
 بلحان کد اخته بدستور مقرر یا شرا بهای مزبور معجون سازند و در ظرف طلا یا چینی نگاه دارند شربت یک مثقال تا دودرم
 * مفرح آملج نافع از برای اصحاب مالخولیا * صنعت آن آمله منقی هفتاد و پنج درم پوست ملیله کا بلی پنجاه درم مردور
 در دمن آب بپزند تا مهرا شوند نیکو بمانند و از پالایش یا از پشت غریبال موئی بکن رانند پس نیم من عمل سفید خوشبوی
 مصفی داخل کرده بقوام آورند پس بکوبند با درنجبویه پوست زرد اترج قرنگل مصطکی قرفة الطیب جوز بواقله نارمشک بهمن
 سفید بهمن سرخ زرنبا درونج عقربی زعفران تخم بالنگو تخم فرنجمشک از هر یک دودرم و نیم مشک یکد انک و نیم کوفته پیخته
 بآن بمرشند و در ظرف چینی نگاه دارند * صنعت این مفرح به نسخه صرقتی در قرابادین نافع از برای مالخولیا و مرقی ملیله
 سیاه آمله منقی کا و زبان با درنجبویه کل سرخ منزع الاقماع بهمن سرخ بهمن سفید ابریشم مقرر کشتیز خشک مقشرا جزا
 متماوی کوفته پیخته برب سبب شیرین سه وزن ادویه بمرشند و در ظرف چینی نگاه دارند شربت سه درم با عرق کا و زبان
 * مفرح آملج بارد از اقتراح آن مرقوم مقوی قلب است و نافع است از برای خفقان حار و از برای ناقصین از امراض حارة
 و ممکن حرارت و مزید درار و رسک است * صنعت آن آمله منقی سی درم در شیرکا و تازه و شید و تخیماساند پس از شیر
 برآورده بشویند و در کلاب تخیماساند پس آنرا با کلاب و عرق بید مشک و عرق کا و زبان و عرق صندل از هر یک یکصد مثقال
 بپزند تا مهرا شود و در پالایش نقره یا غریبال موئی بپالایند و شراب سبب یکصد و بیست مثقال داخل کرده بقوام آورند پس
 بکوبند مروارید ناسفته بزرگ دانه غلطان کهر بای شمعی ابریشم مقرر ورق نقره محلول از هر یک یکصد مثقال غنچه کل سرخ
 ده مثقال زرشک منقی صندل سفید صندل سرخ فوفل طباشیر سفید کل ارمی مغسول با درنجبویه پوست بیرون پسته پوست
 زرد اترج از هر یک سه مثقال کشتیز خشک مقشر تخم خرفه مقشر کل کا و زبان از هر یک هفت مثقال با دزهر معدنی خطائی
 ورق طلا از هر یک یکصد مثقال عنبر اشهب دو مثقال بدستور مقرر یا شراب سبب و آمله مذکور معجون سازند شربت از دودرم
 قاسه درم * نبیل آملج اشتها آورد و دفع رطوبات معده کند و مانع صعود بخار از معده بمر است * صنعت آن آمله منقی شش
 امتار با دیان کشتیز خشک از هر یک سه استار شکر سرخ یکمن درخم کنند و بقل و مقرر آب بر روی وی کرده سه روز بکنارند
 پس صافی نموده بقل رده مثقال آنرا بنوشند * امر و سیالغت یونانی است و در اصل بمعنی حابس المواد است نام نهاده شده
 باین معجون که ذکر کرده میشود بجهت آنکه مانع مواد امراض است و دافع امراض و این معجون از احتیاط افضل الحکماء
 و استاذ الاطباء بقراط است از برای ملک عصر که شکوه داشت از ضعف معده و این معجون نافع است از برای ضعف معده و کبد
 و طحال و از برای اورام صلبه این اعضا و بجهت درد معده از سردی و مقوی هاضمه است و کسر ریا و دفع درد معده از
 ریا و ضیق النفس و ربور که سببش ریا و غلیظه باشد سود دارد و از برای ضعف کرده و تقویت با و تقویت شهوت طعام
 مفید است و مفتوح معده و ممل و بول و مفتوح حصات است و بجهت استعاضا عظیم النفع و دفع جمیع امراض بارده است و بدن را
 قوی میکند و از این معجون گرم است در دودم خشک است در موم * صنعت آن به نسخه شیخ الرئيس رحمه الله تعالی
 در قوآن تخم جزر بریحت زیاده کرمانی قرد مانا عود بلحان سلیخته سیاه فجاج از خمر تخم کرفس از هر یک یکدرم فلفل سفید دار
 فلفل قحط تلخ از هر یک نیمدرم مرکی صافی سه درم حب الغارده عدد رج ترکی زعفران از هر یک دودرم مجموع را کوفته

پیچیده بعمل سفید خوشه‌ای مصفی سه وزن ادویه معجون سازند شربت می مقداری قی بآب کرم شمع داود گفته که احوط آن
 است که بعد از دوماه که از ساختن آن گذشته باشد استعمال نمایند و قوت این معجون تا چهار سال و نیم می ماند و شربتش
 تا دو مثقال است با جلاب و گفته شده که قوتش زیاده بر یکسال و نیم نمی ماند و دیگر گفته که قوتش تا سه سال باقی میماند و
 شربتش از یک مثقال تا پنج مثقال بآب نیکوم و در نسخه دوم اسارون شامی در دم داخل است * بآب الالف مع النون
 * این معجون همزه و سکون نون و فتح بای موحده و سکون جیم معرب انبه است که بهندی آن آب نامند در اکثر بلاد هند و هند و
 دکن و بعضی مواحل دریای شور و ریم و عمان و شمیل و میانات که مشهور بمینا و از توابع لار است و غیرها از اماکن دیگر نیز میشود
 و درخت آن بسیار بزرگ و از درخت گردکان بزرگتر و بعد از چهار رینج سال تا هفت سال از نشانی آن بثمر می آید بحسب
 اختلاف اماکن و در تا بهتان ثمر آن میوه و در بعضی جاها بعضی درختان تمام سال ثمر میدهند ولیکن در غیر تا بهتان که
 موسم آن است ثمر آن خوب و لذیذ و شیرین و شاداب نمی باشد و تا چهل و پنجاه سال ثمر میدهند و بعد از آن شروع به نقصان
 می نماید و برگ آن شبیه برگ ساژم هندی و از آن طولانی تر و بمرکبید مانا و از آن عریضتر و بزرگتر و بهار آن که بهندی
 مول نامند فی الجمله شبیه به کنب بید و ثمر آن بزرگ و کوچک و با شکل مختلفه و طعم متفاوته میباشد و بهزرگی ترنجی و
 بوزن نیم آثارتا قریب بیک آثا رهندی شاه جهانی که قریب بد و صل مثقال صیر می باشد تخمینا دیده شده و تا بیک آثا رو
 نیم و زیاده نیز شنیده شده و بعضی اشکال آن اندک مغوط فی الجمله طولانی سر و ته آن کج هریک بطرفی که بهندی چندان
 کوسه نامند یعنی رنگ آن شبیه برونک صندل و شکل آن مانند کوسه می باشد زیرا که چندان نام صندل سفید است بهندی و
 کنجین کوسه نیز نامند و کنجین بلغت ایشان بمعنی طلا است یعنی رنگ آن مانند رنگ طلا است و این در اکثر بی ریشه و ابدار
 و خوش طعم و را نحه میباشد و اکثر اندک شبیه بشکل و هیأت گرد حیوان است و بهترین آن شیرین آبدار خوشه‌ای بی ریشه
 است و بدترین آن ترش بی آب پور ریشه و بعضی بطعم و را نحه کافور و بعضی نانخواه و رازیانه و غیره دیده شده و نیز از
 بدترین انواع آن پریتوع ضخیم پوست آن است که در زیر پوست آن يتوع باشد و بهترین آن باوصاف مذکور نازک
 پوست کم يتوع که در پوست آن يتوعیت نباشد و نیکوترین هیئت خوردن آن آنست که سر آن را بریده بکار نازکی و دو
 طرف آن را برداشته تنه و ل نمایند و نزد اهل هند بهترین اطوار خوردن آن آنست که رسیده آبدار آن را بدست
 نرم کنند و سر آن را به برنگ تایتو عتیکه در سر آن جای اتصال بشاخه میباشد و در شود و بکنند تا تمام آب صافی آن
 مکیده شود و ریشه آن خورده نشود زیرا که ریشه آن ثقیل و نفاخ است و رهمیدن يتوع آن بولب و کام و زبان و حلق
 باعث موزش و جراحت آن میگردد و اگر بی ریشه آبدار آن را بدن قسم که اولاد کربانت و ریشه دار آبدار آن را بدن قسم
 تنه و ل نمایند و این است و ترش ریشه دار شیرین کم آب لحمی آن و همچنین سایر انواع دیگر زیون آن هریک خالی از مضرت
 و ثقل و نفخ نیستند و اولی اجتناب از آنها است اینجی نصیح شیرین کرم و خشک است در درم و خام آبدار آن در درم سرد و خشک
 زیرا که نصیح آن مولد خون سوداوی غلیظ است و نارسیده ترش آن مولد سودا و محدث امراض دموی مختلعه و سوداوی فاسده
 و بنیشتا خوردن آن ممنوع است خصوص آنچه در پوست آن يتوعیت باشد زیرا که مورت غلیظ النفس و سرفه است و همچنان
 حرارت خاصه محروم الزاجان را و مصلح آن ماء القروع و ماء الشعیر و لعاب بزر قطونا و بهلانه و رهمیدن شیرین آبدار آن
 غامض اخلاط لزجه و اندک ملین بطن و مدر بول و مقوی قوی و ارواح و اعضاء رئیس و کرده و مثانه بارده و یافه و نیکو کنند

رنگ رخسار و بوی دهان و دافع خفقان و سرفه و ضيق النفس و درد سر بارده و رطبه و مقوي مري و آلات تنفس و غل اوا معا
و دافع بواهير و اسهال بواسيري و اسهال يکه حادث از ضعف معده باشد و دافع ذوب و معتاد بين بقولنج را نافع و مسکن عطش
و رافع اعيا و ماندگي بدن را فربه کند و بمجرد خوردن تقوي و تغريج بخشد و بی مزگي دهن را زایل کند و مضر محرورين
و صفراوي مزاجان و اطفال و امراض دهان و لثه و دندان و محرک ریاح بواهير و کرده خصوص شیرین لجمي بی آب و سائر
اقسام زبون آن و مورت حکه و جرب و قوبا و امراض دموي سوداي و مصلح آن آب دوغ مرد کرده و آب سرد و اهل هند کوبند
که مصلح و دافع نفخ آن زنجبیل است و برای تقویت باه و بدن و فربهي شیر تازه در شیده و کوبند مضعف جگر و مصلح آن مویز
است و شاید زرشک و یا سکنجبین بهتر باشد و مغز استه و همچنین کل آن حا بس اسهال است چون سفوف نموده با نبات و یا
با ادویه مناسبه بقدر حاجت بیا شامند و خاکستر چوب آن جهت نوزال کم و طلای آب ترهای نازک آن جهت دراز کردن
موي و سیاه داشتن و منع اسقاط آن نافع و بتويع آن حاد یا بس و رائحه آن شبیه برائحه حبه الخضر اعظام نارس که بفارسي بن
و بشیوازي بنشه نامند و در ماستینه و آب دوغ داخل کرده می خورند و اگر بتويع آن را کوفته بدن قسم که چوب سر آنرا دو
هنگامیکه خام است شکسته در ظرفي جمع نمایند و قطره از آن را در آب دوغ داخل نمایند بعینه طعم و رائحه آن قریب به بنشه
خواهد بود و برک و پوست ثمر و چوب درخت آن نیز بهمان رائحه است و مصلح بتويع آن چوبها و شیر تازه و شیده است
بدانکه این همه اختلافی که در طعم و رائحه و خواص این میوه یافت میشود در هیچ میوه دیگر نیست بسیار خوب آن ترجمه
اکثر میوهها دارد و بدن آن نیز زبونترین کل میوههاست * آب انشوده آن بهی که بهندی آمرس کوبند زیرا که رس بزبان هندی
آب معصور ما خود از شی را نامند نافع است از برای طحال و برانگیختن اشتها و منافع آن قریب است بمنافع آب غوره و لیکن
این میوه سودا و امراض سوداي است زیرا که مزاجش بارد یا بس است و کثافت بر جوهرش غالب * صنعت آن بکیرند
انبه خام شاداب و پوست آنرا در کنند و بکوبند در هاون سنگي یا چوبی و آب آن را بفشارند و صاف نموده در شیشه کنند و
قدری نمک در آن ریخته در آفتاب بکند آنرا چون درد آن ته نشین شود صاف کرده صافی آن را در شیشه دیگر کنند و در
را در نمایند و همچنین تکرار نمایند تا دیگر دردی در آن نماند و لیکن باید که شیشه خالی نباشد و پر باشد و بالای آن اندک
روغن کل یا روغن کنجد تازه کنند تا مانع تصوف هوا باشد و فاسد نشود و الا بزودی فاسد میگردد و هرگاه خواهند استعمال
نمایند روغن بالای آن را تمام از پنبه و یا پارچه کرباس نازک پاکیزه گرفته استعمال نمایند و انشوده این بدن شیرینی خوب
لذیذ نمکین میباشد و مزاجش سرد در اول درم و خشک در آخر درم است * امچور یا اصطلاح اهل هند انبه خام نارس پوست
و خسته جدا کرده دو حصه نموده خشک کرده را نامند مانند پوست بالنگ و آنرا که از برای مری خشک مینمایند و عند الحاجة
هر مقل آن که خواهند در اطعمه در حین طبع می اندازند ترش و لذیذ میگردد آن را مانند سیمب و به ترش خشک کرده
* اموتیه با اصطلاح اهل هند شیر انبه شیرین رسیده است که گرفته از صافی کن را نیده بر روی برک موزین کرده خشک
نمایند عند الحاجة تناول کنند مانند شیر زرد الو خشک کرده و از برای این امر انبه بهیار شاداب و خوب نیست بلکه انبه لجمي
مناسب است تا آنکه زود خشک گردد و فاسد نشود * چینی انبه خام لذیذ و هاضم طعام و مغشی ریاح است * صنعت آن بکیرند
انبه خام بی ریشه و اگر پوست بالای و خسته آن نه بسته باشد بهتر و پوست راسته آن را در روده و در هر یک من هندی با پوست
و خسته که بعد از جدا کردن هر مقدار که بماند و زنجبیل تازه که بهندی اد رک نامند نیم آنرا پوست آنرا جدا کرده بر سنگ

صلایه پاکیزه هر دو را جدا جدا نرم بسایند و در وقت سائیدن اگر آبی زیاده از آن هر دو بر آید در ظرف چینی نگاه دارند و بعد سائیدن هر دو را درهم نموده آن آب را در آن ریزند و نمک بقدر آنکه ذائقه آنرا نیکو گردانند و از هر یک از دار چینی و قرنفل و نعناع خشک و فلفل سیاه و سرخ هندی و خردل معشوقه و قاقله کپار و سیاه دانه کوفته بپخته بکتوله کشنیز خشک کوفته بپخته نیم پاور آثار هندی عرق نعناع و اگر نماد شد سرکه انگوری یا شبنم نخود یک آتارد داخل نموده در مرتبان چینی کنند و در آفتاب گذارند و چون رطوبت آن کم گردد عرق نعناع باز داخل نمایند و اگر شبنم نخود بسیار تند باشد نصف یا ربع آثار داخل نمایند و در یک آن رطبه مانند بنکاله عرق نعناع یا سرکه نیم آثار کافی است و عند الحاجة بقدر مطلوب باطعام تناول نمایند و در مزجه حاره فلفل سرخ نصف یا ربع و زن آن داخل نمایند * **حلوائی** انجیر بی روغن مسکن صفرا و مقوی قلب حار و کبد و مسکن عطش و لذیذ است * **صنعت** آن بکیرند انبه خام نارس بی ریشه و پورهست و بپخته آن را در وروده با قدری آب طبع نمایند تا مهرا گردد و از صافی بکند رانند بقسمی که غلیظ القوام باشد پس بکیرند بوزن آن و تاب و وزن شکر سفید و صافی نموده بقوام نبات رقت آورند و به تیر معجون سازی برهم زنند و بمالند و اندک اندک کف سفید بیضه مرغ ممزوج با آب بران بپاشند تا سفید و لهاته گردد انکه انبه پالوده را بدن ممزوج کرده زمانی بر آتش اخگر نهند تا نشف رطوبت آن گردد پس قدری زعفران و قلیلی مشک با کلاب هوده صافی کرده بدن ممزوج کرده فرود آورند و در ظرفها کشیده تناول نمایند و اگر قرص خواهند زیاده نشف رطوبت آنرا نموده بدستور زعفران و مشک داخل کرده نشف رطوبت کلاب را نیز نموده به تخته پهن کرد بطریق لوزینه بپزند و اگر خواهند ورق طلا و نقره بران زنند و از انبه شیرین رسیده نیز اگر خواهند بدین دستور مرتب نمایند و اگر خواهند درین مغز با دام و پخته معشوقه اضافه نمایند و با روغن نیز بدستور حلوبات دیگر مرتب نمایند * **خوشاب** انجیر قریب است بشربت غوره بکیرند انبه خام نارس و پورهست و استه آن را در وروده و بخلال چوبی سوراخهای بسیار در آن کرده در جلاب شکر بپوشانند تا جلاب ترش شود و بقوام آید پس جرم آن را دور نموده در شیشه نگاه دارند و عند الحاجة بقدر حاجت تناول نمایند * **شراب** انجیر قریب است بشراب حصرم در خواص و افعال الا آنکه هو داویت بر این غالب است * **صنعت** آن آب انبه خام را گرفته بکجوش داده فرود آورده بکندارند تا در آن ته نشین شود آب صافی آنرا بکیرند و در دوش را دور کرده در دو من آب آن یک رطل قند سفید با آن مقدار که ذائقه آن را گرداند داخل کرده بقوام آورند * **انشرج** انجیر مقوی اشتها و مطیب نفس و مغر ج است * **صنعت** آن بکیرند انبه خام را و پورهست و استه آن دور کرده و ریزه نموده در آب صافی داخل کرده بکندارند سه چهار ساعت تا آب ترش شود صافی نموده نبات سفید بقدریکه آنرا میخوش گردانند داخل کرده بپاشانند * **عرق** آب انجیر خام در خواص لطیف تر از آب انشرج است * **صنعت** آن آن است که بکیرند انبه خام شا داب نارس و را در قرق و انبیق نقره یا دیک سفالی و هر پوش معکوس عرق کشند و در شیشه نموده قدری نمک داخل کرده به آفتاب گذارند و بر بالای آن قدری روغن کنجد تازه کنند تا از هوا محفوظ ماند و در آنرا بعد ته نشین شدن دور نمایند و عند الحاجة بدستور آب لیو قدری شیر نبات یا قند داخل کرده انشرج سازند و یا بدون شیرینی باندک نمک و اگر خواهند با شکر چاشنی قلا یا آشها و طعماها ازین میتوان نمود * **قرص** استه انجیر قابض و مقوی معده و خوشبو کننده دهان است * **صنعت** آن بکیرند استه انبه خشک را و پورهست با لای آنرا دور کرده مغز آنرا بکیرند و قدری نمک و زنجبیل خشک کوبیده داخل کرده با آب لیو خمیر کرده قرصها ساخته خشک کرده استعمال نمایند و اگر بجای آب لیو عرق

غوره کنند و یا آب آنرا ترش بهتر است و اگر بیک دفعه خوب ترش نکردد ثانیاً باز آب لیمو و یا بغیر آن خمیر نموده اقراص سازند
 و اگر اولاً مغز است انبه را در آب لیمو نمک پرورده نمایند بهتر است * قلیه انبه و در پیمازه و آتش آن لذیذ و مرغوب میباشد
 * صنعت آن مانند صنعت قلیه و در پیمازه و آتش سفرجل و تفاح حامض است که از انبه نارس ترتیب دهند و آب آنرا در
 مطابخات و پلازهای چاشنیدار چون آب غوره و آب نارنج و لیمو داخل میکنند و انبه خام را نیز مانند سیب و به ترش و غیره
 در زیر طعمها میکنند و گاهی که چاشنی دار خواهند قندری شیرینی نیز اضافه میکنند * مصلح انبه نافع است از برای صلابت
 طحال و برانگیختن اشتها و تقویت حواس کلیه و مثانه و اکثر آن مورت حکم و جرب است * صنعت آن بکیرند انبه نارس غلاف
 است نه بسته بی ریشه پوست آن را در کرده شق کنند و استه که در میان آن است بر آورند و پودنه و سیاه اند و یکدانه
 قرفل و زنجبیل تازه ورق کرده و چند دانه سیمو مقشر بجای آن پر کرده و بخلاها محکم نموده و یا بو شده باریک بسته در سرکه
 قند اندازند و بکندارند تا بوسد و اگر بجای سرکه آب انبه نارس یا آب لیمو یا عرق نعناع کنند مناسب است و اگر خواهند
 درین قندری نبات داخل کنند تا چاشنی دار شود و درین صورت نمک کم داخل کنند آن مقل ارکه مانع آید از فساد آن و نیز اگر
 خواهند کوچک آن را رنگ نموده سرخ و یا سبز یا زرد و در سرکه مقطراندازند تا بوسد و بعد از رسیدن آن و اتیل کنند
 و سرکه مقطر جل یک بران ریخته تناول نمایند و اهل هند آنرا شق کرده و بران خردل مقشر و نمک مالیده یک روز در آفتاب
 میکنند و بعد از آن آب کرم بران میریزند آن مقل ارکه از روی آن برکودد پس قندری روغن هرفش تازه بران میریزند
 آن مقل ارکه از روی آن برکودد تا مانع آید از فساد و کوره بستن و در آفتاب میکنند و در وقت استعمال از آن بر آورده
 پیارچه کریاس پاک و روغن آنرا نشف نموده با کچوری و طعام میخورند و این را اچار آبی میگویند و یک نوع دیگر آنست که پوست
 آن را دور نموده بران قندری خردل مقشر و نمک مالیده در آفتاب سه چهار روز میکنند و آنرا تا اندک نرم کردد پس روغن هرفش
 تازه بران میریزند آن مقل ارکه از روی آن برکودد و در آفتاب میکنند و بعد از استعمال از روغن بر آورده از
 پیارچه پاک و روغن آنرا نشف کرده میخورند بعضی پوست آن دور کرده این عمل می نمایند و این بهتر است و این نوع را
 با صلاح خود اچار تبلی میگویند زیرا که مطلق مصلح را اچار و روغن بزور و اتیل مینامند * نوع دیگر آن است که میگیرند
 انبه خام را و پوست آنرا دور کرده ریزه ریزه بشکل لوز بریده قندری خردل جیل مقشر و زرد چوبه کوبیده و نمک و چند دانه
 فلفل سرخ و سایرهای کوچک مقشر و زنجبیل توکه بهندی اد رک کوبند ورق کرده دران داخل کرده در صرهای کوچک بسته
 در شیشه دهن کشاده و یا مرتبان چینی کرده در روی آن روغن هرفش تازه خالص که روغن خردل ایض است میریزند و
 میکنند و بعد از احتیاج از صوره بر آورده با طعام میخورند و اگر خواهند بجای روغن هرفش سرکه
 بر روی آن میکنند و بعضی در صوره نه بسته آنرا ریزه کرده بهمان دستور در شیشه و یا مرتبان کرده روغن یا سرکه بران میریزند
 و آن قسم در صوره بسته را بهندی اچار و تبلی و قسم در صوره نه بسته را کچنبر میگویند و جمعی هردو را کچنبر میگویند و نیز تخم
 نارس نازک آن را علیحدت و یا با انبه در شیشه کرده سرکه بران میریزند و میکنند و این لذیذ و قابض و نافع برای
 امهال است * مربای انبه مغرغ و مقوی نفس و دافع خفقان است * صنعت آن بکیرند انبه خام و پوست آنرا جدا کرده استه
 آنرا بیرون آورده و در آب آهک اندک زمانی بکندارند تا شکنند کردد پس بر آورده پاک شسته و در آب چند جوشی داده
 بر آورده آب آنرا نشف کرده در نبات بقوام آورده داخل کنند و چند جوش دیگر داده بدستور مربای پوست اترج و آمله و

هیبت و به و غیرها در ظرفی کرده عند الحاجة بکار برند و بعضی آنرا را رنگ نموده چنانچه در توشی آن ذکر یافت مر با میسازند
 و چون مر بای آنرا در هند متداول و کثیر الاستعمال است از آنجا با طواف میبرند و همچنین مر بای آمله و هلیله و زنجبیل و بیل
 و غیره اینها جمیع مربیات را انبجیات مینامند تغلیبا * انبجیات اهم اقسام مربیات است چون آنرا مر با و زنجبیل مر با و هلیله
 مر با و آمله مر با و غیر اینها و مر بای هر چیز در ذیل آن ذکر کرده میشود انشاء الله تع محمود سنجری گفته که انبجیات بمعنی
 مربیات است و آن چیزهای است که ترتیب کرده باشند آنها بعمل و بغیر عمل نیز و بعضی افاضل اطبا گفته که انبجیات
 چیزها است که مختلط و ترتیب نمایند آنها را با عمل و یا شکر که با هم متحد کردند مانند چلچلیب و مر با آن است که ترتیب
 نمایند آنها را با عمل تا آنکه هر یک از دیگری کسب کیفیت نمایند و مختلط با هم نکردند و اتخاذ آنها یا از برای تنقیه رطوبات
 و فضل باقیه از غذای متقدم و یا از برای خوشبو نمودن را نکته دهان است و تقویت باه چون مر بای زنجبیل و یا استعمال آن
 از برای محض لذت است چون مر بای کد و پوست هند و آنه * انبر باریس و امبر باریس بمیم نیز آمده و آن را بغارسی
 زرشک و زارج نیز نامند و اعراب اهل بادیه آن را اثرار نامند بنای مثلثه و اهل مصر آن را عقده و گفته شد که قراقاط میوه
 ایست که آنرا عجمی زوقال نامند و آن نوعی از انبر باریس است دیگری گفته که قراقاط زوقال است که نوعی از انبر باریس
 باشد و قراقاط نیست نوعی از انبر باریس و معروف و مستعمل انبر باریس منقی از دانه است یا بید آنه و آن سرد و خشک است
 در دوزخ و شیخ الرئیس در آخر سوم گفته و با قوت قابضه و مقوی معده و جگر و دل و مانع ریختن مواد با اعضا و قاطع صفرا و تشنگی و
 مسکن حرارت معده و جگر و غلیان و سیلان خون از اسفل و بواسیر و رفع سیلان رحم که مزمن شده باشد و بادویه حاره خوشبو
 مانند سنبل الطیب و امثال آن مفتوح سد جگر و مقوی جگر سرد و تر و سائر اجزاء جهت اسهالیکه از ضعف جگر و سردی احشا
 باشد و جهت استسقا و بادویه حاره جهت مبرودین و با آب افستین جهت تقویت هاضمه مفید است و آب آن مانع قی و
 غشیان و باز عفوان جهت صلابت جگر نافع و دانه آن به تنهایی و بادویه مناسبه جهت قرحه و معار و سحج و اسهالیکه از ضعف
 احشا بوده باشد نافع و ضوادی آن را دعوام حاره و مزلج است و مصلحتش قز نفل و قابض طبع و مصلحتش شکر و شیرینها
 است و صاحب شفاء الاسقام مضر باصحاب اعتقال بطن گفته و قد شربت از آب آن تا نیمه متقال و از جرم آن تا پائنده
 متقال و از دانه آن تا سه متقال است و بدلیش مثل آن کل سرخ است و در ثلث آن صندل سفید و پوست بیج زرشک
 آغیس است با لف ممد و ده و سکون رای مهمله و کمرغین معجمه و سکون یای مثناة تحتانیه و سین مهمله و حنین بن
 اسحق در لف مع الزاع ذکر کرده و بزبان اهل دمشق و مصر عود ریج خوانند * طبیعت آن گرم در اول و خشک در
 دوم با قوت بارده و قابضه و مانع تعفن اخلاط و طبیع آن مقوی جگر بارده و مضمضه بدن را نل کنند و قروح دهان و
 قلاع خبیثه آن هر نوع که باشد و در دندان و مقوی لثه و قطو و جوشانید آن با کلاب و همچنین خیسانید و در چشم
 خشک کنند و رطوبات سائله و رافع بقیه رمد مزمن و حافظ صحت آن در هنگام علث و آشامیدن مطبوخ آن
 با شراب و سرکه رافع درد جگر و ورم و مفتوح سد آن و حقه بطبیع آن منقی جگر و قرحه امعا و گفته اند که طبیع آن دافع کرم جگر
 کوسفند آن است و خوردن جرم آن با شراب جهت درد جگر اگر تپ نباشد و با آب سرد اگر تپ باشد و اگر تپ باشد و اگر تپ باشد و اگر تپ باشد
 با صره و در جمیع افعال مانند ما میوان است و بجای آن مستعمل و عصاره مطبوخ منعقد آن در افعال مانند حاض مکی است
 و قد شربت از جرم آن دو متقال و در مطبوخ تاهی درم و مضر صاحب سعال و مصلحتش عمل است و شیخ الرئیس نوشته که

گفته شده که چون بیه آن را بر شکم زن حامله بزنند سه مرتبه و یا بطوخ بتوان کنند اسقاط جنین آن مینماید و نافع است سیلان دم از اسفل را * اغذیه متخذه از انبر باریس * انبر باریسیه هر دو خشک است و غذای صالح و نافع است از برای کبد حار و از برای محرورین و مقوی معده حار و اصلح است از سماقیه از برای کبد حار و نافع است از برای نرف الدم و صالح است از برای کما نیکه دموی مزاج باشند و اصحاب صداع دموی بجهت آنکه متولد میگردد از آن خون بارد یا پس مانل بغلظت و قبض و مزاج آن است که کمیکه نخوامته باشد چیس شکم به یزد در آن انجیر و اسفناج و مغز حب القرطم و کمیکه اراده چیس بطن داشته باشد یزد در آن برک حماض و سماق و بقله الحما و عدس و نیز صالح است مر اصحاب صداع بمشارکت قلب را به سبب سوئی مزاج دموی قلب و هرگاه بوده باشد با صداع حار لینت در طبع باید که بوده باشد غذای صاحبش انبر باریسیه و امثال آن از چیزها نیکه در آن حموضت و عفوضت باشد و نیز نافع است از برای استسقا هرگاه با حرارت مزاج باشد و باید که اقتصار کند صاحبش بمزوره انبر باریس با کاسنی تازه بقدریکه حاصل شود مرار را رغبتی و انبر باریسیه در هر حال غذای جید است از برای اصحاب استسقا از حرارت و چون کاسنی تازه و کاهوی تازه را پخته مطیب با آب زرشک سازند غذای نیکو است از برای اصحاب یرقان و قی و اسهال صفراوی و کبدی و خونی حادث از حرارت معده و کبد و بالجمله انبر باریس اصلح چیزها است از برای اسهال مراری هرگاه بر یزد مره صفرا بعمی معده از کبد * و آنرا اصباح و الوان است * صمغی آن است که نافع است از برای کبد نزد ضعف و حرارت مزاج آن * صنعت آن شکم چو جبه مرغ یادراج را از زرشک بیدانه با اندک کشنیز پر کرده بپزند با کاسنی تازه و اندک عنب الثعلب و بخورند * لون دیگر که نافع است از برای اسهال صفراوی و صداع حادث بمشارکت کبد بسبب صعود بخوره دمویه و صفراویه از کبد بعمی مرزیرا که میباید که بوده باشد غذای ایشان غذا لطیف خفیف مانند زرشکیه * صمغ دیگر آن است که بکیرند برنج را و در آب بپزند و آب زرشک تازه یا آب زرشک خیمه انید و قدری نبات که آن را لذین کرد اند با شوره بادام شیرین یا روغن بادام شیرین داخل کرده بکار برند و اگر اسفناج تازه یا خرفه تریاک داخل نمایند مناسب است و اگر ماش مقشیر یا برنج داخل نمایند خوب است و این مزوره زرشکیه را در وقت حمی حاده و شدت حرارت استعمال نمایند * لون دیگر از زرشکیه نافع از برای اسهال صفراوی هرگاه ضعف غالب بود و خوف سقوط قوت باشد * صنعت آن بکیرند گوشت مرغ جوان و بپزند در آب و تغل آن را دور کرده پس زرشک و به شیرین مقطع و کشنیز خشک بحیا داخل کرده بپزند تا مهرا شود و بوده باشد نمک آن نمک ذرانی بریان کرده و بخورند * صمغ دیگر از انبر باریسیه صالح از برای اسهال صفراوی که بوده باشد از کبد * صنعت آن بکیرند برنج مرغ رنگ و بریان کرده آب در آن داخل نمایند پس زرشک بیدانه و حب الرمان حامض هر دو برادر داخل کرده بیندازند و بران ترهای بقله الحما ریزه کرده بپزند و مطیب سازند بکشنیز خشک موده و روغن بادام شیرین و بخورند * لون دیگر آن است که گوشت بزغاله یا برة یا گوشت طیور خفیفه چون مرغ بچه و خروس بچه و مرغ و خروس و دراج و کبک و طیور ج جوان را قطعات نموده در آب و نمک و پیاز بقل رحا جت بپزند و کف آن را بکیرند پس آن گوشت را از آن آب بیرون آورده با روغن کاه و پیاز حلقه نموده و قدری مصالح حاره چون دارچینی و عنعنای و کشنیز خشک و هیل و قرفه و زیره کرمانی در پارچه نازکی بسته در آن اندازند و با روغن مرغ نمایند پس مصالح را با آب گوشت در آن اندازند و بپزند چون گوشت پخته شود آب زرشک و قند سفید بقدر حاجت داخل کرده بپزند و فرود آورده بانان یا چلار بخورند و اگر خواهند بعد از پختن گوشت قدری برنج داخل کرده بپزند تا پخته شود پس آب زرشک و

قند بقل و حاجت داخل کنند و یک و جوش دیکو داده فرو آورند و تناول نمایند و اگر درین قلیه انبر باریس اند کمی زعفران
از برای تقویت قلب داخل نمایند بهتر است و اگر خواهند درین زرشکیه از بقول مثل اسفناج و خرفه تازه و ترشه و بوک چغندر
و بیج چغندر رورق کرده و کد و و امثال آن در وقت طبع داخل نمایند بد نیست و غذای موافق است از برای امزجه صفراویه
و دمویه و تقویت معده و کبد حار میکند * صمغ دیکر آن است که بپزند برنج را در آب تا مهران شود پس آب زرشک و قند سفید و
مسکه بمقدار یک بگرداند آنرا خوش طعم و لذیذ داخل کرده در سه جوشی داده فرو آورده بخورند و مصالح دران قدری و
چند برک نعنای باشد و بحسب حاجت شوربای ماش یا عدس و از بقول چون اسفناج و کد و خرفه و سمرق داخل این مزوره
انبر باریس نمایند و اگر تقویت و زیادتی غذا نیست خواسته باشند گوشت بوه یا بزغاله را بپزند پس دران برنج داخل نمایند
و روغن بقل و یک بگرداند آنرا طیب الطعم و بپزند تا برنج مهران شود پس آب زرشک و قند سفید داخل کرده چند جوشی داده فرو
آورده بخورند و گاهی داخل میکنند زرشک بیدانه در قهولی و در شکم مرغ و در مرغ پلاور روغن کباب و در شکم بزغاله و بوه املک
در دم پخت نیز به تنهایی و یا با کشمش سبز از برای چاشنی آن * افشرج انبر باریس نافع است معده و کبد حار را و
اشتهای طعام آورد و با غت معده کند * صنعت آن بگرداند انبر باریس بیعت مثقال و در هفتاد و پنج مثقال آب بخیمانند و
صافی نموده یا نوده مثقال نبات سفید داخل کرده به برف و بیج سرد کرده بنوشند و اگر خوش آب انبر باریس یا رب یا شراب آنرا در
آب حل کرده افشرد ساخته به برف یا بیج سرد کرده بنوشند و دیگر احتیاج به شیرینی ندارد * جوارش انبر باریس ماده
محکم حرارت و مقوی کبد است * صنعت آن نبات سفید را بقوام آورده آب زرشک داخل کرده بقوام آورند و بر روی منک
بپزند و به برف مانند لوزیات و بقل و حاجت تناول نمایند * جوارش انبر باریس دیکر امهال معده و معوی را نافع بود
* صنعت آن زرشک منقی سماق حب الاس بوداده آرد کنار ناخواه زنجبیل از هر یک پنج گرم کوفته بپخته بارب زرشک و قدری
قند بقوام آورده بسرشد شربت می دهد * حب انبر باریس نافع از برای امراض کبد * صنعت آن زرشک منقی هفت مثقال
تخم کاسنی تخم خرفه مقشر تخم خیارین مقشر از هر یک یک و نیم مثقال ورق کل سرخ و و نیم مثقال ریوند چینی سنبل الطیب
از هر یک یک مثقال کوفته و بپخته بلعاب بزرقطونا مرشته محبوب سازند شربت یک مثقال با آنچه مناسب باشد * خوش آب انبر
باریس مقوی معده و کبد حار است و نافع است از برای حمیات حاره و موء مزاج حار کبد * صنعت آن بگرداند شکر سفید
و بد ستور مقرر آن را صافی نمایند و در یک من آن نیم من آب زرشک بیدانه یا زرشک بادانه تر تازه پاک شسته افشرد داخل
نموده بجوشانند تا بقوام جلاب آید صافی نموده در ظرف شیشه یا چینی نگاهدارند و در وقت حاجت در اوقیه آن را با یک پیاله
آب سرد حل نموده بیا شامند و اگر به برف و یا بیج سرد نمایند بهتر است و این شراب انبر باریس است فی الحقیقه * خمیره
انبر باریس مقوی معده و کبد حار است و اشتها و طعام آورد * صنعت آن زرشک منقی یک من در آب یک شمان روز بخیمانند و
صبح روز دیگر ما لیده صافی نموده با یک من قند سفید بقوام خمیره آورند و مصطکی و انیسون تخم کاسنی سنبل الطیب قاقله
کبار قاقله صغارا از هر یک دو مثقال کوفته و بپخته داخل کرده تیر بزنند تا خمیره شود و در ظرف چینی نگاهدارند شربت می دهد مثقال
نافع باد * دوائ قرص انبر باریس نافع از برای امهال اطفال و قتیکه تهیج دریا و صورت آنها بهم رسیده باشد * صنعت آن
قرص زرشک بارد نیم مثقال افیون نیم دانک آمله خشک منقی یک دانک حضض مکئی افاقیا از هر یک یک طسوج کوفته بوب به شیرین
پنج گرم سرشته تناول نمایند و بعد از آن کلاب یک مثقال بنوشند * دوائ قرص انبر باریس دیکر نافع از برای امهال ذربانی

که بهیاری باشد و موجب سحج و زحیر شد * صنعت آن قرص زرشک کافوری هوده یک مثقال شیوة بیخ انجبار شیوة دانه هیل
نارمشک بریان از هر یک یک مثقال شیوة تخم خرفه بریان شیوة تخم کاسنی رب به شیرین از هر یک پنج مثقال با عرق کاه کل
بنوشند * رب انبر باریس نافع از برای تعدیل سوء مزاج حار و طب دمو بعد از استفراغ و حاصل شدن علم بآنکه باقی نمانده
در بدن خلط موجب صداع و نیز نافع است از برای اصحاب خمار و صداع خماری * صنعت آن بکیرند آب انبر باریس را و
چند قطعه به شیرین در آن اندازند و در دیک سنکی بآتش ملایم بپزند تا بقوام آید شربت در اوقیه * رب انبر باریس دیکر
معد و جگر را سود مند بود و قی با زرد و التهاب صفرا و تشنگی بنشانند و سحج را نافع بود و شکم به بند * صنعت آن آب
زرشک تازه را گرفته در دیک سنکی بآتش ملایم بجوشانند تا بربع رسد و بقوام آید و این رب اقوی است در عمل خود و چون
در وقت طبع قد ری قند سفید داخل کنند میگردد الطف ولیکن در فعل خود ضعیف میشود و قریب میگردد بشراب انبر باریس
ساده و کاهمی اضافه کرده میشود در آب زرشک طباشیر سفید و صمغ عربی بریان و گل مختوم بحسب شدت حاجت بسوی تبرید
و قبض و کاهمی داخل کرده میشود در آن ادویه مقویه معد و کبد مثل عود هندی و دارچینی و غنچه کل و سرخ و مصطکی و طباشیر
سفید و صندل سفید و مانند اینها که هی داخل میکنند در آن ادویه قلییه نیز هنگام حاجت بآنها مانند قله و هیل و زعفران و
زعفران و سنبل الطیب و مانند اینها و قتیکه مانعی از داخل کردن این ادویه مانند حرارت مزاج نباشد و میباید که از این ادویه
مقداری داخل نمایند که بیرون نبرد طعم رب را از طعم اصلی خود یعنی بحیثیتی باشد که مزه این ادویه بران غالب نباشد
بلکه مزه رب غالب باشد * فصل در بیان سفوفات انبر باریس * سفوف انبر باریس نافع از برای ورم حار کبد و حرارت کبد
و اما کن کنند وادرا نماید و سده بکشاید * صنعت آن عصا زرشک چهار درم و در نسخه دیکر یک مثقال است مغز تخم
خیارین مغز تخم خربزه از هر یک پنج درم تخم کاسنی تخم کشوت طباشیر سفید از هر یک سه درم را زیاده تخم کرفس انیسون
از هر یک در درم و در نسخه دیکر رب السوس دو درم لك مغمول چهار دانگ زعفران سنبل الطیب مصطکی افستین رومی از
هر یک در درم کافور قیصوری دو دانگ داخل است و اگر سرفه بهیاری باشد صمغ عربی و کثیرا از هر یک یک درم داخل کنند
در اوایل و با شیوة تخم خرفه مقشور سنگجبین ساده دهند و در آن خربا سنگجبین بزرری * سفوف انبر باریس معد و جگر را
قوت دهد و شکم به بند ووا حشا را کرم گرداند * صنعت آن نانخواه زنجبیل سماق منقی زرشک منقی انار دانه ترش بریان
کرده آرد کنار از هر یک دو درم قند سفید بیست درم کوفته بمخته نگاهدارند شربت یک مثقال * سفوف انبر باریس نافع
از برای اسهال کبدی * صنعت آن زرشک منقی لك مغمول از هر یک سه درم گل سرخ منزوع الاقماع شش درم فوة الصبغ
طباشیر سفید صندل سفید نشاسته صمغ عربی از هر یک ده درم ریوند چینی یک درم و نیم تخم حماض سه درم زعفران یک درم
کوفته بمخته شربت دو درم بادوغ آهن تاب بدند * فصل در ذکر نسخه سنگجبینات انبر باریسی * سنگجبین انبر باریس
مفرج لیله قدس هرة موسوم به لی مفتوح ملها و ممکن حرارت آن و حرارت معد و قلب و نافع است از برای حمیات صفراویه و حمی
محروقه و التهاب و کرب معد و معد را قوت دهد و اشتهاى طعام آورد و طعام بکند از دفع خمار نماید وادرا بول کند و این
سنگجبین نافع است از برای صداع یا بس و قتیکه با حرارت باشد بجهت آنکه این سنگجبین ممکن است و تقویت معد درین مرض
واجب بجهت هضم غذا زیرا که هضم غذا بحسب ترطیب است و دانسته شد که این سنگجبین کدازنده غذا است و هرگاه بالینت طبع
باشد قبض ضرر است چه لینت اضر اشیا است در امراض یا به پس انبر باریس که درین سنگجبین است موجب قبض و عقل

طبیعت است * صنعت آن زرشک منقی ربع من تبریزی درد ورطل آب و دواوقیه کلاب یک شب بخیسانند و صبحش از غیر مالیدن
 زرشک آب صافی آنرا بگیرند و در ورطل شکر سفید صافی داخل کرده در دیک سنگی بجوشانند و قند ری سفید تخم مرغ در آب
 مخلوط کرده بوهم زنند تا کف کند و کف آنرا بران زنند و کف آنرا بگیرند تا زمانیکه دیگر کف نیاید و رد پس از آتش فرود آورده
 بکندارند تا درد شکر فرو نشیند بپا رچه صغیری صافی نموده باز در همان دیک کنند و پنج استار تبریزی سرکه انگوری و نیم من
 آب سفید داخل کرده با آتش ملایم بجوشانند تا بقوام آید پس فرود آورده سرد کرده نکاهدارند شربت دواوقیه * سنگچین
 انبر باریکی ایضا له قند سحره موسوم به لنا مفتوح سده جگر و مسکن حرارت کبد و معده و قلب است و نافع است از برای حمیات
 صفرا و به و حمی محرقه و التهاب و کرب معده و معده راقوت دهد و اشتها ی طعام آرد و طعام را بکوارد و دفع خمار کند و صداع
 خماری را نافع است * صنعت آن بگیرند زرشک منقی از حب نصف رطل و در ورطل آب صافی و دواوقیه کلاب بر روی ری کرده
 یک شب بخیسانند و روز دیگر از غیر مالیدن آنرا صافی نموده از پا رچه یک فشار داده تا تمام آب صافی آن بر آید پس در آن دو
 رطل قند سفید داخل کرده در دیک سنگی بجوشانند و سفید یک عدد تخم مرغ را در آب داخل کرده بوهم زنند تا کف بهیار
 بر آورد پس آن کف را بران زنند تا کف بر سر آورد و آن کف را تمام بگیرند و فرود آورده بکندارند تا درد آن ته نشین گردد
 بپا رچه صغیری صافی نموده باز در همان دیک کنند و پنج استار سرکه انگوری که هراستاری پنج مثقال باشد در آن داخل کرده
 با آتش ملایم بجوشانند تا بقوام آید پس از آتش فرود آورده سرد کرده در شیشه نکاهدارند شربت دواوقیه و کاهمی اضافه کرده
 میشود درین سنگچین آب به و آب سیمب و آب انار و بسا باشد که داخل کرده شود درین سنگچین ادویه مقوی معده و کبد و
 ادویه مقوی قلب که در انبر باریس ذکر شد بشرطیکه در آب انبر باریس گذشت * سنگچین انبر باریس منقول از بیاض
 مجربات میرزا ابراهیم حکیم با شی ابن اقا شرف تالیف میرزا محمد باقر حکیم باشی * صنعت آن آب انار ترش آب انار شیرین
 از هر یک یکصد و پنجاه مثقال هر که خمر کهنه یکصد مثقال آب زرشک و کلاب از هر یک دو صد مثقال نبات سفید شش صد
 مثقال بل متور مقرر سنگچین بیزند شربت از یک اوقیه تا دواوقیه * فصل در بیان شرابهای که اصل و عمود در آنها انبر
 باریس است * شراب انبر باریس تریا قی جهت رفع موم قاتله و خفقان و کرب و غثیان و ضعف اشتها و برانگیختن آن
 و کزیدن انعی مجرب است * صنعت آن آب زرشک آب سیمب ترش آب سیمب شیرین از هر یک یک رطل آب لیمونیم رطل
 نبات سفید بقدر حاجت بقوام آورند و اگر آب ترنج نیم رطل و مروراید ناسفته محلول دو مثقال اضافه کنند و اکثر امراض
 قائم مقام تریاق فاروق است * شراب انبر باریس سفید جلی له قند سحره موسوم به لنا نافع از برای اصحاب صداع صفراوی
 هرگاه بهیمب حرارت و لیت طبع ایشان باشد * صنعت آن آب زرشک تازه یک رطل و اگر زرشک ترنماش نیم رطل زرشک خشک درد و
 رطل آب یک شب بخیسانند پس روز دیگر بجوشانند آنمقل ار که ثلث بماند پس نیم رطل آب به و نیم رطل قند سفید داخل کرده
 بقوام آورند شربت دواوقیه با شیوه تخم خرفه مقشر * شراب انبر باریس ایضا له قند سحره موسوم به لنا هوء مزاج حار کبد و معده
 و قلب را نافع است و اشتها ی طعام آورد و عاده شهوت طعام زائله از حرارت کند و نا قهین از امراض حاره که بقیه از حرارت
 ما ذجه در مزاج ایشان باشد بنهایت سود مند است * صنعت آن زرشک منقی از حب پا نرزه مثقال آمله منقی هفت
 مثقال یک شب در هفتاد و پنج مثقال آب و بیست و پنج مثقال کلاب بخیسانند و صبح بجوشانند تا آب و کلاب بنصف رسد
 صافی نموده آب ترنج بیست مثقال آب به شیرین آب سیمب شیرین آب انار شیرین آب انار ترش آب سیمب ترش آب زعفران

از هر يك پا نزده مثقال مرواريد محلول در آب ترنج در مثقال قند سفيد هفتاد و پنج مثقال داخل کرده بقوام آورند شربتى
 دوا رقيه * شراب انبر باريس ديگر نافع از براى جميع امراض حارّه دمويه و صداع دموي و از براى ماشرى * صنعت آن
 زرشك منقى از حب نيم رطل عناب جر جانى بزرگ شصت دانه كل مرخ ده درم همه را در دورطل آب و يك رطل كلاب
 بچوشانند تا بيك رطل رسد بپالائند و بايك رطل قند سفيد بقوام آورند شربتى دوا رقيه * شراب انبر باريس بزورى منقول
 از خط حكيم احمد موسوي كه در رساله تجرباب خود ذكر كرده از براى تفتيح ملها و استسقاء و سوء القفيه و يرقان و حميات
 مزمنه مغيله است * صنعت آن زرشك منقى يك اوقيه رازيانه انيسون تخم كرفس تخم كشوت بيج رازيانه زنجبيل زرنباد بيج
 كرفس عود الصليب پوست بيج كبر از هر يك در مثقال تخم كاسني بيست و دو مثقال نيم گرفته در سه پياله آب بچوشانند تا يك
 پياله بقدر نيم من بماند صافى نموده بانييم من قند سفيد بقوام آورند و سرد كرده در شيشه نگاهدارند شربتى يك اوقيه تادو
 اوقيه * شراب انبر باريس دوائى از اختراع ميرزا محمد باقر موسوي كه در امزجه اطفال خصوص از براى حميات وضعف
 جگر و سده آن و ابتداءى استسقاء و سوء القفيه نافع است * صنعت آن اسارون شامى رازيانه انيسون بھغايج نعتقي تخم كشوت
 كل سرخ منزوع الاتماع از هر يك در مثقال ريوند چيني لك منقول عود قمارى خام از هر يك يك مثقال دانه هيل بوا مصطكي
 از هر يك دو مثقال سنبل الطيب يك مثقال و نيم تخم خر بزه مقشر سه مثقال قرفة الطيب يك مثقال دارچيني دو مثقال زعفران
 صندل سفيد از هر يك يك مثقال آب زرشك منقى يك اوقيه من تميزي قند سفيد بقدر حاجت ادويه را نيم گرفته چه شانيد
 صافى نموده با آب زرشك و قند سفيد بقوام آورند و در آخر مصطكي را سوده داخل نمايند شربتى يك اوقيه طيبى و قلمى فرموده
 اند كه تجربه شده در طفلى كه آزار او تا بموت چيزى باقى نمانده بود تپ ميكرد و شكم او ررم كرده و سخت شده بود و تهيج
 اطراف بهمرسيده روز همين شربت را نوشيد خوب شد * شراب انبر باريس قلمى فرموده كه از اقتراح احقر محمد هاشم
 الخطاب بحكيم معتمد الملوك هيل علويخان است نافع از براى سوز مزاج حار كبد و معده و قلب و معده را قوت دهد و اشتهاى
 طعام آورد و عادته شهوت زائله از حرارت كند و تقويت كبد نمايد و تفتيح ملهاى آن كند و ناهمين از امراض حارّه كه بقيه
 از حرارت سازد چه در امزجه ايشان باشد به نهايت سودمند است * صنعت آن زرشك منقى بيست و پنج مثقال يك شب در
 آب بخيسانند و بايد كه وزن آب در صندل مثقال باشد و صبح بچوشانند تا به نصف رسد صافى نموده پس بكيروند آب به شيرين
 آب انار شيرين آب به ترش آب انار ترش آب هيپ شيرين آب هيپ ترش آب امرد آب زعفران كه انكوري از هر يك پنجاه
 مثقال همه را يك جا كرده در ظرف سفالي يا سنگي دوسه جوش داده فرو آورده بكنارند تا ته نشين شود آب صافى آن را
 گرفته چنانچه درد داخل آن نشود پس بگرطل قند سفيد داخل كرده بقوام آورند شربتى دوا رقيه * شراب انبر باريس
 دوائى قلمى فرموده اند كه اين شراب معتدل قذوة العلماء و آل ما جل فقير است قدس سره مفتوح ملهاى كبد است و نافع است
 از براى حميات مزمنه و سوء القفيه و استسقاء و يرقان * صنعت آن زرشك منقى پا نزده مثقال رازيانه انيسون تخم كرفس تخم
 كشوت تخم كاسني پوست بيج رازيانه پوست بيج كبر از هر يك در مثقال مجموع را در دورطل آب بخيسانند
 پس بچوشانند و صافى نموده يك رطل قند سفيد داخل كرده بقوام آورند شربتى يك اوقيه و اگر در وقت قوام آوردن مقدار
 سه مثقال ريوند چيني را كوبيده در كيسه كتانى كرده در آن اندازند و لحه بلحه بمالند تا بقوام آيل بهتر است و اگر خواهند
 ريوند را نرم كوبيده بعد از قوام آمدن داخل نمايند نيز خوب است بلكه اقوى است و در نسخه ديكر اصل السوس و پوست بيج كبر

وزر نما و عود الصلیب از هر يك دو مثقال داخل است و ریوند داخل نند ارد و در نسخه دیگر بجای شكر سفید در صد مثقال
 قند سفید داخل است * شراب انبر باریس دیگر حرارت را ساکن گرداند و دفع قبض نماید و صغرا براند * صنعت آن زرشك
 منقی تمومندی منقی از قشر و لیف و نوی از هر يك چهل مثقال آلود بخارا آلود سیاه از هر يك یکصد عدد کل کا و زبان هر بنفشه
 شاهتره از هر يك ده مثقال مجموع را در دور طل آب يك شب بخیمانند و صبح بجوشانند تا به نصت رسد بپالایند و شیر خشک
 خراسانی یکصد مثقال ترنجبین پاک کرده از خاشاک و تخم یکصد و پنجاه مثقال در آن داخل کرده در ديك سنگی چند جوش
 دیگر داده تا بقوام شراب آید و فرود آورده صافی نموده نگاهدارند مجموع ده شربت است هفتده يك روز یک شربت آن را
 با کلاب حل کرده بنوشند * شراب انبر باریس ساده از اشربه مطفئه خون و ممکن حرارت با قوت قابضه و نافع است از برای
 صداع دموی مکرر آنکه بوده باشد سرفه که مانع استعمال ترشی ها است و نیز این شراب نافع است از برای اصحاب صداع دموی
 بعد از تنقیه تام و از برای سوئی مزاج حار رطب مختلف از خون مرکه اشامیده شود با مثل شیر و تخم کاه و شیر و کشنیز خشک از هر يك
 ده مثقال * صنعت آن بکیرند آب زرشك تریك من و اگر زرشك تر نباشد زرشك خشك را در يك من آب و چهار اوقیه کلاب
 بخیمانند يك شب و صبحش بجوشانند تا به نصف رسد صافی نموده نیم من نبات داخل کرده بقوام آورند شربت دوا و قیه
 * شراب انبر باریس ساده دیگر از اشربه نافع است از برای تسکین خمار و صداع خماری * صنعت آن بکیرند زرشك بیدانه تر
 و اگر بیدانه نباشد دانه دار نیز خوب است و بپشارند و آب آنرا بکیرند و يك جوش داده فرود آورده بکندارند تا درد آن ته نشین
 شود آب زلال آنرا گرفته در ديك سنگی بآتش ملایم بجوشانند تا ثلث آن رفته و ثلث آن بماند پس در آب زرشك
 باقیمانده نبات سفید و قند ری کلاب داخل کرده بقوام آورند و اگر زرشك تر نباشد زرشك خشك را شسته آب گرم بر روی
 وی کرده آن مقل ار که چهار انگشت از روی آن بر کرد و و یکشب بکندارند و صبح صافی نموده نصف وزن آن نبات
 داخل کرده بقوام آورند * عرق انبر باریس مقوی معده و جگر است و قاع صغرا و اشتهاى طعام آورد * صنعت آن
 زرشك منقی ده من تبریز یک شبا نر و زرد آب گرم بخیمانند و مقل ار هفتده مثقال قرنفل کوبیده داخل نمایند
 و قدری سرکه انکورى که زیاده بر ربع زرشك نباشد داخل کنند و بدستور عرق کشند و اگر قدری خاکه نخود داخل
 نمایند لذت تر خواهد شد * فصل در بیان اقراصی که اصل و عود در آنها انبر باریس است * قرص انبر باریس
 نافع جهت حمیات بلغمیه غفنه و اورام کبد و اورام معده * صنعت آن عصاره زرشك مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه
 از هر يك ده مثقال غنچه کل سرخ منزع الا قمع ترنجبین خالص پاک کرده از هر يك پنج مثقال تخم کشوت رب السوس
 طها شیر سفید تخم کاسنی مصطکی رومی عصاره غافث سنبل الطیب فوة الصبغ عود اللغریونل چینی از هر يك دو مثقال زعفران
 یکرم گرفته بپخته با آب مرشته اقراص سازند شربت يك مثقال * قرص انبر باریس منقول از بیاض مجربات حکیم محمد باقر
 حمینی بخط معزی الیه از مفتاح نقل کرده که صاحب مفتاح از محمد بن زکریا ذکر کرده نافع از برای حمیات مرکبه و سله کبد و
 هوء القنیه و استعما * صنعت آن عصاره زرشك لك مغسول دارچینی کل سرخ عصاره کاسنی خشك کرده تخم کشوت از هر يك
 دو مثقال ریونل چینی يك مثقال کوفته بپخته با آب مرشته اقراص سازند شربت دودرم با سنگچین و آب کاسنی تازه و عنب الثعلب
 تازه * قرص انبر باریس دیگر منقول از مجربات معزی الیه که منافع قرص قبل را دارد * صنعت آن زرشك منقی پانزده مثقال
 رب السوس کل سرخ مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه از هر يك ده مثقال مصطکی عصاره غافث فوة الصبغ لك مغسول سنبل الطیب

اما روم عصاره افسنتين فجاج اذ خرتخم شاهتره تخم كاسني تخم كشوت ريوند چيني زعفران طباشير ترنجبين منقى از هريك
دو مثقال ترنجبين را بگللاب حل كرده صافي نموده باقي ادويه را كوفته و بيخته بآن سرشته اقراص سازند شربتى از يك مثقال تا
دودرم * قرص انبر باريس ديكر منقول از ايصاح نافع از بوى حميات حاره و درد جگر * صنعت آن عصاره زرشك ده درم غنچه
كل سرخ طباشير سفيد از هريك پنج درم تخم كاسني مقشر تخم كاسني مقشر مغز تخم كدوى شيرين تخم خرفه مقشر مغز تخم خيال
از هريك سه درم رازيانه يك درم كوفته و بيخته بآب سرشته اقراص سازند و در سايه خشك نمايند شربتى از يك درم تا يك مثقال
و تا دودرم با سکنجبین * قرص انبر باريس تاليف قده المحققين شيخ رئيس ابو علي بن سينا رحمه الله تعالى نافع از بوى
اورام و اوجاع كبلى و مفتوح سد هاى كبلى و نافع از بوى حميات مركبه و تب ربع كه ماده آن محترق از صفرا باشد * صنعت آن
عصاره انبر باريس پنج درم عصاره غاف طباشير سفيد از هريك دودرم و نیم زعفران يك درم كوفته و بيخته بآب كاسني تازه
سرشته اقراص سازند و در نسخه سيد اسمعيل درذ خيره كه از شيخ نقل كرده تخم كاسني تخم كشوت تخم خرفه مقشر از هريك دو
درم و نیم داخل دارد * قرص انبر باريس ديكر صنعت آن عصاره زرشك لك مغسول افسنتين رومي عصاره غاف از هريك
يك مثقال سليخه كل سرخ پاك كرده از قمع سنبلى الطيب اسارون صمغ عربي كل ارمني كثيرا نشاسته مصطكي رومي رب
الموس تخم كرفس با ديان انيمون تخم مورد ريوند چيني از هريك دو مثقال طباشير سفيد چهار مثقال اذ خرمكي زعفران
اقا قيا از هريك يك مثقال كوفته و بيخته با گللاب اقراص سازند شربتى يك مثقال با شواب دينار يا با سکنجبین بزوري تناول نمايند
* قرص انبر باريس منقول از قوا بادين قانون نافع از بوى تب و عذره و وجع كبلى و تسكين عطش * صنعت آن انبر باريس منقى
دوازده درم مغز تخم خياله مغز تخم خيال با درنك مصطكي طباشير سفيد از هريك شش درم لك منقى ريوند چيني از هريك
سه درم كل سرخ پاك كرده از قمع شصت درم زعفران عصاره غاف رب الموس ترنجبين خراساني از هريك شش درم
ترنجبين را بگللاب حل كرده صافي نموده باقي ادويه را كوفته و بيخته بآب سرشته اقراص سازند شربتى از يك مثقال تا دودرم
* قرص انبر باريس منقول از قانون مجرب از بوى تفتيح سد هاى جگر و طحال كه از حرارت باشد و بجهت تپها و امراض
حاره معده بيعديل است * صنعت آن زرشك منقى رب الموس كل سرخ مغز تخم خيال و مغز تخم هند وانه تخم كشوت تخم
كاسني از هريك سه مثقال مصطكي سنبلى الطيب عصاره غاف از هريك دو مثقال فوة الصمغ ريوند چيني زعفران از هريك
يك مثقال قده ري ترنجبين را بآب حل كرده صافي نموده ادويه را كوفته و بيخته بآب سرشته اقراص سازند هريك يك مثقال
شربتى يك قرص و اگر مقدار ريوند را دو مثقال كنند بهتر است * قرص انبر باريس ديكر منقول از ذخيره سيد اسمعيل نافع
از بوى آماس معده و جگر كرم و تپهاى كرم * صنعت آن زرشك منقى رب الموس كل سرخ مغز تخم خيال و مغز تخم خربزه تخم
كشوت از هريك سه درم مصطكي رومي سنبلى الطيب عصاره غاف از هريك دودرم فومور ريوند چيني طباشير سفيد از هريك
يك درم ترنجبين شش درم ترنجبين را بآب كاسني تازه حل كرده ادويه را كوفته و بيخته بآن سرشته اقراص سازند شربتى يك مثقال يا
سکنجبین هاذج قرص انبر باريس بارد نافع از بوى ورم حار كبلى دموي بعد از فصل * صنعت آن زرشك منقى ده درم كل
سرخ طباشير سفيد از هريك پنج درم مغز تخم خيال و مغز تخم خربزه مغز تخم كدو تخم خرفه مقشر تخم كاسني از هريك سه درم
رازيانه دودرم كوفته و بيخته اقراص سازند شربتى دو مثقال با سکنجبین شكوي و اگر حرارت بسيار باشد دودانك كافور قيصري
اضافه كنند و با شيره تخم خرفه مقشر دهند و در آواخ و علت لك مغسول و ريوند چيني از هريك دودرم داخل ميكند * قرص انبر

باریس بارد نافع از برای اوجاع حار و کبد و سوء مزاج حار کبد و سده حادث از حرارت در کبد و از برای استسقاء حادث از
حرارت و یرقان اصفر حادث از حرارت * صنعت آن عصاره زرشک که فرا گرفته شده باشد بدستور یکه فرا گرفته میشود در ب
اهلیج و اگر عصاره زرشک نباشد زرشک منقعی هر کدام که باشد درم کل سرخ آس کرده طباشیر سفید از هر یک پنجاه گرم
تخم کاسنی تخم خیار مغز تخم کد و تخم خرپزه مخش از هر یک سه درم رازیانه یک درم اقراص سازند شربت دوشمال با سکنجبین و
بما باشد که داده شود باب کاسنی تازه و آب عنب الشعلب تازه * قرص انبر باریس بارد نافع از برای سوء مزاج مادی کرم
کند و حمیات حاده چون بعد از تنقیه استعمال کرده شود و بدون اسهال در سوء مزاج حار سازد کبد نافع است منقول از ذخیره سیل
اسمعیل * صنعت آن عصاره زرشک یا زرشک منقعی هر کدام که باشد درم کل سرخ منزوع الاقماع طباشیر سفید از هر یک پنجاه گرم
تخم کاسنی مغز تخم خیار رین مغز تخم خرپزه تخم خرفه مخش از هر یک سه درم کوفته بپخته اقراص سازند شربت دوشمال با سکنجبین و
شیره تخم کاسنی و اگر خوف سده باشد یک درم رازیانه بجزایه فزایند * قرص انبر باریس بارد دیگر نافع از برای و رام حار و دموی
کبد و حمیات حاره بعد از تنقیه ماده و سوء مزاج حار سازد کبد را مفید است در ورم حار دموی کبد بعد از فصل و سوء مزاج
حار سازد ج بغیر تنقیه بمسکلات و فصل مستعمل است * صنعت آن زرشک منقعی از حب ده درم کل سرخ طباشیر سفید از هر یک
پنجاه گرم مغز تخم خیار رین مغز تخم کد و تخم خرفه مخش تخم کاسنی از هر یک سه درم رازیانه دو درم کوفته بپخته باب اقراص سازند
شربت دوشمال با سکنجبین و اگر ورم کبد و حمیات با سرفه باشد دو درم کثیرا و سه درم رب السوس زیاده کنند و اگر حرارت بسیار
باشد دودانک کافور قیصوری زیاده کنند و با شیره تخم خرفه مخش و بیاضا منند و بعضی اوقات درین قرص لك مغمول و ریوند خطائی
اضافه می کنند * قرص انبر باریس بارد دیگر نافع از برای امراض حاره و حرارت کبد و حمیات صفراویه و دمویه و حمی محرقه
و غب خالص * صنعت آن زرشک منقعی از حب پنجاه گرم رب السوس یک درم و نیم مغز تخم خیار مغز تخم کد و تخم خرفه مخش
از هر یک دو درم و نیم کوفته بپخته بکلاب مرشته اقراص سازند هر قرصی نیم مثقال شربت دوشمال با سکنجبین ساده یا آب عنب
الشعلب تازه * قرص انبر باریس بارد نافع از برای صدا حار بمشارکت کبد به سبب صعود الخره دمویه و صفراویه از کبد
بعوی سر چون استعمال کرده شود از برای اصلاح کبد بعد از فصل با سلیق و اسهال بنقوع اهلیج * صنعت آن زرشک منقعی ده
درم تخم کاسنی مغز تخم کد و از هر یک پنجاه گرم مغز تخم خیار رین ده درم طباشیر سفید کل سرخ از هر یک سه درم ریوند چینی دو
درم و نیم رازیانه انیسون تخم کشوت مصطکی از هر یک یک درم زرشک را در کلاب یا آب رمانین بخشایند پس بمالند تا نرم
شود ادویه را کوفته بپخته بآن بمشند و در هاون سنگی بدسته بمالند و اقراص سازند شربت یک مثقال تا دو درم با سکنجبین
بزوری بارد یا معتدل یا آب کاسنی مروق یا کلغند محلول در آب کاسنی و کلاب یا با سکنجبین سقر جلی و شیره تخم کاسنی و عرق
بیل مشک بحسب مزاج و وقت و سن و اعراض و تقویت کبد و دماغ این قرص را صبح تناول کنند و آخر روز آب زرشک و کلاب و
عرق بیل مشک و عرق کاسنی با خمیره مروارید بخورند * قرص انبر باریس حار نافع از برای اوجاع کبد از برودت * صنعت آن
زرشک منقعی پنجاه گرم لك مغمول ریوند چینی عصاره غافث سنبل الطیب انیسون مصطکی از هر یک یک درم اقراص سازند
هر قرصی یک مثقال یک قرص را با طبیع بزور بیاضا منند * قرص انبر باریس حار با ک امراض بلوده کبد و استسقاء نافع است و سده
بکشاید و حمیات بارده را مفید بود * صنعت آن زرشک منقعی پنجاه گرم ریوند خطائی لك مغمول عصاره غافث سنبل الطیب
انیسون مصطکی از هر یک یک درم کوفته بپخته باب اقراص سازند شربت یک مثقال * قرص انبر باریس حار دیگر تالیف حکیم

هلی کیلانی شارح قانون بودت کبد واستسقا را نافع است و تپهای سود بلغمی و مرکب از بلغم و اخلاط دیگر که بلغم یا هودا غالب باشد سودمند است * صنعت آن زرشک منقی سه مثقال غنچه کل سرخ منزوع الاقماع کل غافق عصاره غافق افستین مصطکی تخم کاسنی ازهریک و مثقال سنبل الطیب اسارون اذخرمکی انیسون ریوند چینی طباشیر سفید ازهریک یک مثقال کوفته پیخته با آب اقراص سازند هر قرصی یک مثقال شربتیک قرص * قرص انبرباریس نافع از برای علل کبد که از حرارت باشد و از برای عطش و حرارت مزاج و زردی رنگ و فساد مزاج از حرارت * صنعت آن زرشک بیلانه ده درم تخم کاسنی مقشور مغز تخم خیار تخم خرفه مقشور ازهریک ده درم ورق کل سرخ طباشیر سفید ازهریک پنج درم ریوند چینی تخم کوفس ازهریک یک درم سنبل الطیب نیم درم کوفته پیخته اقراص سازند هر قرصی یک مثقال یک قرص را با سکنه چین سکری ترش یا با آب انار ترش و آب انارین مزوج بنوشند * قرص انبرباریس به نسیجه دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن زرشک منقی لك مغسول ریوند چینی کل سرخ منزوع الاقماع عصاره طلخهقوق تخم کاسنی تخم کشوت اجزا متساوی تونجبین قدری بکلاب حل کرده صافی نموده اجزا کوفته پیخته با آن سرشته اقراص سازند * قرص انبرباریس نافع از برای غب غیر خالص زمانی که صفرا و بلغم مساوی باشد و معده و کبد ضعیف باشند * صنعت آن عصاره زرشک چهار درم کل سرخ درازده درم اصل الحوس عصاره غافق مغز تخم خیار مغز تخم خیار با درنگ نشاسته کثیرا صمغ عربی طباشیر سفید زعفران تخم خرفه مقشور ازهریک دو درم لك مغسول ریوند چینی سنبل الطیب ازهریک یک درم کافور و قیصری نیم درم تونجبین صافی چهار درم تونجبین را در آب حل کرده صافی نموده باقی ادویه را کوفته پیخته با آن سرشته اقراص سازند * قرص انبرباریس دیگر که درین علت زمانی که معده یا کبد ورم کرده باشند مستعمل است * صنعت آن زرشک منقی رب الحوس کل سرخ مغز تخم خربزه ازهریک سه مثقال مصطکی سنبل الطیب عصاره غافق ازهریک دو درم فوة الصبغ ریوند چینی زعفران ازهریک دو درم تخم کشوت تخم کاسنی ازهریک ده درم طباشیر سفید یک درم نیم تونجبین را با آب حل کرده صافی نموده ادویه را کوفته پیخته با آن سرشته اقراص سازند هر قرصی یک مثقال شربتیک قرص * قرص انبرباریس منقول از قوبا با دین کوتوالی حمیات حاره را مغیبات و کرمی را تسکین دهد و جگر حار را نافع و استسقا را که از کرمی باشد سود دارد و عرقه حار را نافع بود * صنعت آن مغز تخم خیارین مغز تخم کدی و شیرین ازهریک سه درم انبرباریس منقی چهار درم کل سرخ منزوع الاقماع تخم خرفه مقشور تخم خشخاش سفید تخم کاهو تخم کاسنی طباشیر سفید صمغ عربی ازهریک دو درم ریوند چینی چهار درم انک کوفته پیخته با آب سرشته اقراص سازند و در سایه خشک نمایند شربتیک سه درم * قرص انبرباریس منقول از بیاض مجربات نواب حکیم محمود باقر بن حکیم عماد الدین محمود حسینی نافع از برای آماس جگر و معده و از برای حمیات مرکبه و تفتیح ملهای کبد و از برای ضعف کبد * صنعت آن عصاره انبرباریس ده درم تخم کاسنی پوست بیخ انجبار تخم خرفه مقشور ازهریک ده درم کل سرخ منزوع الاقماع دو مثقال ریوند چینی یک درم افستین رومی عصاره غافق از یانه انیسون ازهریک دو درم سنبل الطیب نیم درم اقراص سازند شربتیک مثقال * قرص انبرباریس نافع از برای جمیع امراض کبد و امراض حادته بمشارکت امراض کبد بسبب صعود بخارات یا اخلاط از کبد بهر * صنعت آن انبرباریس منقی ده درم تخم کاسنی مغز تخم خیار باد رنگ مغز تخم کدی شیرین ازهریک پنج درم بادیان انیسون تخم کشوت مصطکی ازهریک دو درم اصل الحوس یک درم طباشیر سفید ورق کل سرخ ازهریک ده درم ریوند چینی دو درم نیم انبرباریس را در کلاب یا آب انارین خیسانیده مالیده صافی نموده ادویه را

بآن سرشته اقراص سازند شربتیی از یک درم تادودرم واکر زیاده حاجت به تسخین باشد بجای مغز تخم کلدودرم تخم کرفس و
 دودرم ونیم سنبل الطیب داخل نمایند * قرص انبر باریس دیگر نافع از برای غب خالص وضعف کبد ومعدة منقول از ذخیره
 سید اسمعیل جرجانی * صنعت آن عصاره انبر باریس چهار درم کل سرخ پاک کرده دوازده درم اصل السوس عصاره غافث
 مغز تخم خیار مغز تخم خیار بادرنک نشاسته کثیرا صمغ عربی طباشیر سفید زعفران تخم خرفه مقشر ازهریک دودرم لك مغسول ریوند
 چینی سنبل الطیب ازهریک یک درم کافور قیصری نیم درم ترنجبین منقی چهار درم ترنجبین رادرب آب حل کرده صافی نموده
 باقی ادویه را کوفته بپخته بآن سرشته اقراص سازند شربتیی یک مثقال * قرص انبر باریس دیگر نافع از برای غب غیر خالص
 وحرارت کبد ومعدة وضعف کبد ومعدة بسبب حرارت وورم جگر منقول از ذخیره سید اسمعیل * صنعت آن انبر باریس منقی
 رب السوس کل سرخ منزع الاقماغ مغز تخم خیار مغز تخم خربزه ازهریک سه مثقال مصطکی سنبل الطیب عصاره غافث
 ازهریک دودرم فوة الصبغ ریوند چینی زعفران ازهریک دودرم تخم کشوت تخم کاسنی ازهریک سه درم طباشیر سفید يك درم
 ونیم ترنجبین شش درم بدستور مقرر قرص سازند شربتیی يك مثقال * قرص انبر باریس دیگر کبد ومعدة را قوت دهد و
 چون بعد از مسهلات استعمال نمایند استسقای زقی را که از حرارت باشد مغیل است وحمیات مرکبه را نافع است
 * صنعت آن زرشک منقی رب السوس کل سرخ مغز تخم خربزه ازهریک سه درم طباشیر سفید دودرم ونیم مصطکی
 رومی سنبل الطیب عصاره غافث ریوند چینی فوة الصبغ زعفران ازهریک دودرم تخم کشوت تخم کاسنی ازهریک
 يك درم ترنجبین منقی شش درم ترنجبین رادرب کلاب حل کرده صافی نموده ادویه را بآن بسزشتن و اقراص سازند
 شربتیی يك مثقال با سکنجبین ساده یا آب انار شیرین * قرص انبر باریس تالیف نجیب الدین همرقندی نافع از برای
 حمیات حار واکثر امراض حاره کبد * صنعت آن زرشک منقی ده درم تخم کاسنی مقشر تخم خرفه مقشر مغز تخم خیارین
 ازهریک سه درم کل سرخ طباشیر سفید ازهریک پنج درم ریوند خطائی تخم کرفس لك مغسول ازهریک یک درم سنبل الطیب
 نیم درم کوفته بپخته بآب سرشته اقراص سازند شربتیی يك مثقال با سکنجبین هاذج یا سکنجبین بزوری واکرا برای فساد
 خون از سده وفساد کبد خورند بآب انار شیرین بیاشامند * قرص انبر باریس تالیف میرزا محمد حسین مستعمل معزی الیه در
 حمیات مرکبه بآب برک بید * صنعت آن عصاره زرشک لك مغسول افهنتین رومی عصاره غافث ازهریک يك مثقال کل
 سرخ سلیمه سنبل الطیب سازون صمغ عربی کل ارمنی نشاسته کثیرا مصطکی رب السوس تخم کرفس بادیان انیسون حب
 لاس ریوند چینی ازهریک دو مثقال طباشیر سفید چهار مثقال ازخرمکی زعفران اقا قیا کوفته بپخته بکلاب سرشته اقراص
 سازند شربتیی دودرم بآب برک بید وشراب دیناری و سکنجبین بزوری بنوشند * طریق کوفتن آب برک بید آن است که بکیوند
 برکهای تر آنرا ویکوبند و آب آن را بکیوند ویک جوش داده در پیاله چینی کنند و شب بکنارند و صبح آب زلال آنرا گرفته در دهن
 رادور کنند وپانزده مثقال از آب زلال آنرا یک اوقیه شراب دیناری بایک اوقیه سکنجبین بزوری داخل کرده و با دودرم
 اقراص مذکور بنوشند * قرص انبر باریس ریوندی سده بکشاید و اوجاع کبد را و صلابت آن را نافع و از برای حمیات مرکبه مزمنه
 مغیل است * صنعت آن زرشک منقی کل سرخ پاک کرده ازهریک پنج درم لك مغسول ریوند چینی عصاره غافث سنبل الطیب
 انیسون مصطکی ازهریک یک درم کوفته بپخته بآب سرشته اقراص سازند در اوجاع کبد از سوء مزاج حار کبد با سکنجبین بزوری
 باز در از برای اوجاع بارده کبد با سکنجبین بزوری حار بیاشامند * قرص انبر باریس قابض از اقتراح ابو مولیس حکیم نافع

از برای حواری و سعال و وجع کبد * صنعت آن زرشک منقی طباشیر سفید عود قماري خام تخم حماض بویان مصطکی رومی
 اسارون سک اصلی از هر یک يك مثقال کل سرخ پنج مثقال کوفته بپخته بکلاب سرشته اقراص سازند * قرص انبر باریس قابض
 به نسخه دیگر * صنعت آن زرشک منقی ورق کل سرخ طباشیر سفید از هر یک پنج رم لك مغسول ریوند چینی زعفران صمغ
 عربی کثیرا نشاسته رب السموس از هر یک يك رم کوفته بپخته اقراص سازند شربت یک مثقال * قرص انبر باریس قابض
 نافع از برای حرارت کبد و قتیکه با حمی لیعت طبع باشد * صنعت آن زرشک منقی ورق کل سرخ طباشیر سفید از هر یک پنج رم
 لك مغسول چهار درم تخم خرفه مقشور خشخاش و کاه و کاسنی از هر یک يك رم رب السموس دودرم اضافه نمایند * قرص انبر
 باریس قابض در اسهال کبدی و معوی هرگاه خون دردی و متعفن و کف ناک و سیاه رنگ باشد * صنعت آن زرشک منقی
 کل ارمنی طباشیر سفید شاه بلوط تخم حماض کل سرخ منزوع الاقماع صوطان مشوی صمغ عربی بوداده برب به شیرین سرشته
 اقراص سازند شربت یک مثقال قناد و مثقال * قرص انبر باریس کافوری حمیات صفراوی و دمودی را نافع است و سوء مزاج
 حار کبد را سودمند و مقوی کبد و معدة حار است * صنعت آن عصاره انبر باریس عصاره غانت مغز تخم خیارین ترنجبین از
 هر یک چهار درم ورق کل سرخ رب السموس نشاسته کثیرا صمغ عربی طباشیر سفید تخم خرفه مقشور لك مغسول از هر یک دودرم
 کافور قیصری نیم درم ترنجبین را در آب حل کرده صافی نموده باقی ادویه را کوفته بپخته با آن سرشته اقراص سازند شربت
 یک مثقال با شیر تخم خرفه مقشور * قرص انبر باریس کافوری بیماریهای کرم و تشنگی را سود دارد * صنعت آن زرشک منقی
 رب السموس طباشیر سفید از هر یک سه درم سنبل الطیب یک درم مغز تخم خیارین سه درم و نیم کل سرخ شش درم و نیم تخم
 خرفه مقشور زعفران نشاسته کثیرا از هر یک دودرم کافور قیصری یک درم کوفته بپخته با آب اقراص سازند * قرص انبر باریس
 کافوری نافع از برای کبد حار ملتهبه * صنعت آن زرشک منقی سماق منقی طباشیر سفید کل سرخ منقی از اقماع تخم کاسنی
 رب السموس از هر یک دودنقا مغز تخم کد و چهار دانگ مغز تخم خیارین يك مثقال و دودنقا کافور قیصری دو قیراط کوفته بپخته
 بلعاب بزرقطونا سرشته اقراص سازند جمله دوشربت است با سکنجبین سکری و آب کاسنی تازه بنوشند * قرص انبر باریس
 کافوری دیگر نافع از برای یرقان با حمی و حرارت * صنعت آن زرشک منقی طباشیر سفید کل سرخ از هر یک سه درم تخم کاسنی
 مقشور مغز تخم خیارین مغز تخم کد و تخم کاهوی مقشور تخم خرفه مقشور صندل سفید از هر یک يك رم کوفته بپخته اقراص سازند
 هر قیصری يك مثقال هر روز يك قرص را با يك قیراط کافور قیصری با آب انار ترش و شیرین بنوشند * قرص انبر باریس کافوری
 دیگر که قریب است به نسخه اول در ادویه و خواص * صنعت آن زرشک منقی چهار درم کل سرخ منزوع الاقماع ده درم
 اصل السموس دودرم عصاره غانت مغز تخم خیارین مغز تخم خیارین کثیرا صمغ عربی زعفران تخم خرفه مقشور از
 هر یک سه درم لك مغسول ریوند خطائی مصطکی سنبل الطیب از هر یک يك رم طباشیر سفید دودرم کافور قیصری یک درم
 ترنجبین منقی چهار درم ترنجبین را در کلاب حل کرده صافی نموده باقی ادویه را کوفته بپخته با آن سرشته اقراص سازند
 شربت دودرم * قرص انبر باریس کافوری دیگر قریب المنافع به نسخه قبل * صنعت آن انبر باریس کافور قیصری عصاره
 انبر باریس تازه عصاره غانت مغز تخم خیارین ترنجبین خراسانی از هر یک چهار مثقال نشاسته غنی کل سرخ منزوع الاقماع
 رب السموس کثیرا صمغ عربی طباشیر سفید تخم خرفه مقشور لك مغسول از هر یک دو مثقال زعفران ریوند چینی سنبل الطیب
 از هر یک يك مثقال کافور قیصری نیم مثقال ترنجبین را در آب حل کرده صافی نموده اجزا را کوفته بپخته با آن سرشته اقراص

سازند * قرص انبر باریس کافوری قلمی فرموده اند که این قرص مستعمل زبده الحکماء و استاذ الاطباء میوه ها دی قدس سره
والد ما جد من است در حمیات محترقه و غیب خالص و امراض حار کبد و معدة * صنعت آن زرشک منقی آمله منقی طباشیر
سفید کل سرخ منقی از اقماح از هر یک دو مثقال تخم کاسنی مقشر تخم خیارین مغز تخم کدوی شیرین تخم خرفه مقشر تخم کاهوی
مقشر صندل سفید از هر یک یک مثقال کافور قیصوری بیست قیراط کوفته پیخته بکلاب سرشته اقراص سازند و در پشت غریبال پهن
کرده در سایه خشک نمایند شربتیکه یک مثقال * قرص انبر باریس کافوری تب کرم و درد معدة و جگر را که از کرمی باشد سود
دارد و تشنگی به نشاند و خلد و ندرقان غلیظ را نافع بود * صنعت آن زرشک منقی طباشیر سفید کل سرخ منزوع الاقماح
از هر یک هفت درم تخم کاهوی مقشر تخم کاسنی از هر یک سه درم مغز تخم خیارین مغز تخم کدوی شیرین از هر یک پنج درم صندل
سفید رب السموس از هر یک دو درم کثیرا سه درم کافور قیصوری یک درم کوفته پیخته بلعاب بزرقطونا سرشته اقراص سازند شربتیکه
دو درم با سکنجبین و در قوبا دین شفائی این قرص مذکور با هم قرص زرشک کافور بیست و در نسخه دیگر این قرص تخم خیارین
تخم کدوی شیرین و صندل داخل نیست * قرص انبر باریس کافوری حمی غیب خالص و حرارت کبد و معدة را نافع است و
تشنگی به نشاند و التهاب را ساکن گرداند * صنعت آن زرشک منقی مغز تخم خربزه مغز تخم خیارین مغز تخم کدوی شیرین
مغز تخم هند وانه از هر یک سه مثقال طباشیر سفید ورق کل سرخ صندل سفید از هر یک یک مثقال و نیم ریوند چینی یک مثقال
لك مغسول دو مثقال تخم کرفس کافور قیصوری از هر یک نیم مثقال زعفران یک انک کوفته پیخته با آب کشوت سرشته اقراص
سازند و در پشت غریبال پهن کرده در سایه خشک نمایند شربتیکه یک مثقال * قرص انبر باریس کافوری دیگر که همان منافع
دارد * صنعت آن زرشک منقی سه درم و نیم تخم خرفه مقشر رب السموس صمغ عربی کثیرا سنبل الطیب نشاسته از هر یک سه مثقال و نیم
طباشیر سفید کافور قیصوری زعفران از هر یک یک درم کوفته پیخته اقراص سازند شربتیکه یک مثقال * قرص انبر باریس کافوری
دیگر * صنعت آن زرشک منقی هفت مثقال مغز تخم خیارین مغز تخم کدوی شیرین از هر یک سه مثقال مغز تخم هند وانه مغز تخم
خربزه از هر یک دو مثقال طباشیر سفید کل سرخ منزوع الاقماح ریوند چینی پوست بیخ کرفس لك مغسول از هر یک یک مثقال
و نیم کافور قیصوری زعفران از هر یک دو درم کوفته پیخته با بی که در آن تخم کشوت جوشانیده صافی نموده باشند سرشته
اقراص سازند شربتیکه یک مثقال * قرص انبر باریس کافوری نافع از برای تپهائی که با تشنگی و کرمی و التهاب و ضعف امعاء
جگر باشد منقول از ذخیره خوارزم شاهی * صنعت آن عصاره زرشک چهار درم کل سرخ دوازده درم اصل السموس دو درم
عصاره غافث مغز تخم خیارین تخم خیارین باد رنگ نشاسته کثیرا صمغ عربی طباشیر سفید زعفران تخم خرفه مقشر از هر یک دو
درم لك مغسول یک درم حبوب اربعه سنبل الطیب از هر یک یک درم کافور قیصوری نیم درم ترنجبین چهار درم کوفته پیخته
با آب اقراص سازند شربتیکه یک مثقال و میرزا محمد باقر در ذیل این نسخه نسخه قلمی فرموده اند که مرحوم عموام میرزا
معزال دین محمد این نسخه را از ذخیره خوارزم شاهی نقل نموده و بهیاری از صاحبان اسهال کبدی را با این قرص علاج
فرموده اند * قرص انبر باریس کبیر منقول از قرا بادین قانون نافع از برای حمیات صفرا و یه و مرکبه * صنعت آن عصاره
زرشک واکر نباشد زرشک منقی چهار درم مغز تخم خیارین مصطکی طباشیر سفید از هر یک دو درم لك منقی چهار درم ریوند
خطائی از هر یک یک درم ورق کل سرخ دوازده درم زعفران یک درم سنبل الطیب اصل السموس عصاره غافث ترنجبین از هر یک
چهار درم ترنجبین راد ر کلاب حل کرده صافی نموده باقی ادویه را کوفته پیخته با آن سرشته اقراص سازند هر قرصی بوزن

یک گرم و بیا شامند با آنچه مصلحت باشد از شر به و بعضی زیاد نموده اند براجزای این قرص عصاره افهنتین و درم اسارون
 تخم کرفس رازیانه از هر یک یک گرم فوة الصبغ ریوند خطائی زعفران از هر یک یک گرم تخم کاهنی تخم کشوت از هر یک سه درم
 طباشیر سفید یک گرم و نیم ترنجبین شش درم ترنجبین راد رگلاب حل کرده صافی نموده باقی ادویه را کوفته پیخته بآن
 مرشته اقراص سازند شربت یک مثقال * قرص انبر باریس کبیر به نسخه محمود بن الیاس شیرازی که در حای صغیر
 ذکر کرده نافع از برای حمیات بلغمیه حقیقه و از برای حرارت کبد و ورم کبد و معده شغائی گفته که این قرص استسقا را نیز
 نافع است * صنعت آن عصاره انبر باریس مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه و در نسخه دیگر بچای مغز تخم خربزه تخم خرفه
 معشر است از هر یک سه درم کل سرخ منزوع الاقماع ترنجبین منقی از هر یک شش درم تخم کشوت رب السوس طباشیر سفید
 تخم کاهنی مصطکی عصاره غافث از هر یک دو درم فوة الصبغ لك مغسول ریوند خطائی از هر یک دو درم زعفران یک گرم
 ترنجبین را در رگلاب حل کرده صافی نموده باقی ادویه را کوفته پیخته بآن مرشته اقراص سازند شربت یک گرم نایک مثقال و در نسخه
 دیگر از یک مثقال تا دو درم است صاحب اختیار را بتبعی گفته که ابن مولف گوید که بعضی درین قرص سه درم افهنتین رومی
 افزوده اند و صاحب منهاج الادویه ابن جزله گفته که قوت این قرص تا شش ماه قوی است و بعد از آن ضعیف میگردد * قرص انبر
 باریس کبیر منقول از کامل الصنعه و منهاج ابن جزله و قرابادین قلانسی این قرص تپهای کهنه و تپهای بلغمی و ورم کبد و معده
 را نافع است * صنعت آن عصاره انبر باریس تازه مغز تخم کدوی شیرین مغز تخم خربزه مغز تخم خیارین از هر یک سه مثقال غنچه
 کل سرخ منزوع الاقماع ترنجبین خراسانی از هر یک شش مثقال رب السوس تخم کشوت طباشیر سفید تخم کاهنی مصطکی رومی
 منبل الطیب عصاره غافث از هر یک دو مثقال فوة الصبغ لك مغسول ریوند خطائی از هر یک یک مثقال زعفران یک مثقال ترنجبین را
 در آب حل کرده صافی نموده ادویه را کوفته پیخته بآن مرشته اقراص سازند و در پشت غربال در سایه خشک نمایند شربت
 یک مثقال * قرص انبر باریس کبیر دیگر نافع از برای حمیات بلغمیه و حمیات مرکبه و امراض بارده مرکبه کبد و معده و چون استسقا
 و یرقان هدی و اورام بارده و مرکبه کبد و معده را مثال این امراض * صنعت آن عصاره زرشک لك مغسول افهنتین رومی
 عصاره غافث از هر یک یک مثقال سلخه منبل الطیب اسارون غنچه کل سرخ منزوع الاقماع صبغ عربی کل ارمنی نشاسته مصطکی
 رب السوس تخم کرفس رازیانه انیسون تخم کشوت حب الاس ریوند چینی از هر یک دو مثقال طباشیر سفید چهار
 مثقال از خرمکی زعفران اقا قیا از هر یک یک مثقال کوفته پیخته بکلاب مرشته اقراص سازند شربت یک مثقال با شراب
 دینار یا سکنجبین بزروری * قرص انبر باریس صغیر به نسخه سید اسمعیل که در ذخیره ذکر کرده و گفته که این قرص نافع است
 از برای بیماریهای جگر کرم و تپهای کرم را سود دارد * صنعت آن انبر باریس ده درم تخم کاهنی تخم خرفه معشر مغز تخم
 خیاریاد رنگ از هر یک سه درم کل سرخ منزوع الاقماع پنجدرم ریوند چینی یک گرم منبل الطیب نیم درم کوفته پیخته بلعاب
 بزرقطونا مرشته اقراص سازند و در پشت غربال پهن کرده در سایه خشک نمایند شربت یک مثقال تا دو درم با سکنجبین
 و قوتش تا شش ماه باقی است و در نسخه محمود بن الیاس که در حای صغیر ذکر کرده وزن انبر باریس پانزده درم و وزن
 منبل الطیب یک درم است و گفته که شربت ازین قرص یک مثقال است * صنعت آن به نسخه منقول از بیاض مجرب است
 نواب حکیم محمد باقر حمینی بخط معزی الیه زرشک منقی از حب پنج مثقال تخم کاهنی تخم خرفه معشر مغز تخم خیارین از
 هر یک سه مثقال کل سرخ منزوع الاقماع پنج مثقال ریوند چینی منبل الطیب از هر یک یک مثقال کوفته پیخته بلعاب بزرقطونا

سرشته اقراص سازند * قرص انبر با ریش مغیر فوهی منقول از قرا با دین مارستانی استاذ الاطباء ابو البركات اوجدان
 نافع از برای همیات عتیقه و اورام کبد و معدة * صنعت آن انبر باریس منقی از حب رب السوس ورق کل سرخ مغز تخم
 خیار مغز تخم خرنوبه از هر يك سه درم مصطكي عصاره غافل سنبل الطیب فوة الصبغ لك مغسول عصاره افسنتين اسارون نقاح
 از خر تخم شاهتوت تخم کاسنی تخم کشوت ریوند خطائی زعفران طباشیر سفید از هر يك چهار درم کوفته پیخته با بیکه ترنجبین
 دران حل کرده صافی نموده با شند سرشته اقراص سازند و بر پشت غربال پهن کرده خشک نمایند شوی دودرم * قرص انبر
 باریس لك دار منقول از خط میرزا محمد رحیم حکیم جهت مستسقی که لینت طبع داشته باشد و جهت تپهای مرکبه مزمنه و یرقان
 نافع است * صنعت آن عصاره زرشک یا زرشک منقی هر کد ام که باشد لك مغسول از هر يك سه مثقال افسنتين رومی عصاره
 غافل از هر يك یک مثقال سلخه طباشیر سفید کل سرخ اسارون سنبل الطیب صمغ عربی بویان کل ارمنی بوداده کثیرا
 بوداده نشاسته بوداده از هر يك دو مثقال مصطكي زعفران ترمس شامی شیرین کرده اقا قیا از هر يك یک مثقال رب السوس از خرمکی
 رازیانه انیسون حب الاس ریوند چینی از هر يك دو مثقال بد ستور مقور اقراص سازند هر قرصی يك مثقال يك قرص
 را با سکنجبین بزوری یا شراب دیناری بنوشند و اگر سرفه داشته باشد با شراب حب الاس بنوشند * مغروح انبر با ریس لوکوی
 خفکان حار را نافع بود و قلب و بدن را قوت دهد و محرور المزاج را موافق بود * صنعت آن زرشک منقی ده درم مروارید
 ناسفته کربای شمعی زعفران کافور قیصوری از هر يك نیم درم غنچه کل سرخ طباشیر سفید کل کاوزیان بهمن سفید کشنیز خشک
 مقشر صندل سفید از هر يك یک درم مغز تخم خیارین مغز تخم کاسنی شیرین از هر يك چهار درم تخم خرنوبه مقشر پنجد رم نبات
 سفید یکصد درم آب سیمب شیرین پنجاه درم عرق بید مشک کلاب از هر يك بیست و پنج درم بد ستور معجون سازند
 * نقوع انبر باریس نافع از برای غلیان خون و امراض دموی * صنعت آن عناب خراسانی استه بیرون آورده یکرطل زرشک
 تازه بیدانه یکرطل تخم کشوت کفی تخم کاسنی کفی ریوند چینی سه درم نیم کوفته در ظرف چینی کرده آب کرم آنمقدار که ادویه را
 بپوشد بر روی وی کرده در تا بهتان سه روز در آفتاب بگذارند و در زمستان چهار روز و در روزیک قدح از آن را بنوشند و کاهی
 درین نقوع ده درم شراب عناب داخل کرده آشامیده میشود * صنعت شراب عنابی که با این نقوع آشامیده میشود عناب
 خراسانی یکرطل کشنیز خشک هی درم عدس مقشر یکصد درم بیه کاسنی یک سته همه را در سرکه انکوری سه روز تخمیانند پس
 بچوشانند جوشانیدنی قوی و صافی نموده از آن سکنجبین سازند با نبات سفید * انجما تخم آنرا شدخ بشین و خای معجمتین
 و دال مهمله کویند و بیه آنرا عرق انجبار مشتق از جبر و آن ما بین نبات و شجراست و برکش شبیه ببرک رطبه با اندک
 زغمی مثل غبار و شاخهای آن قویتر از شاخهای رطبه مائل بسرخ و خاردار بقدر قاعته و اکثر بر علیق می پیچد و گلش
 سرخ و ثمرش مزوج بشکل خصیه لهند آنرا خایه ابلیس نامند بعد ازی و انطاکی گفته اند که بعد ریختن کل غلانیهای کوچک
 از و بهم میرسد و در آن تخمهای ریزه می باشد و بختش خشبی و پوست بیه آن سرخ و مستعمل پوست بیه تازه آن است و ریشهای
 باریک آن که لهای انجبار کویند و آن مرد و خشک است در درجه سوم و جالینوس کرم خشک دانسته و قاطع خون جمیع اعضا
 است خصوص از سینه و بواسیر و حابس اسهال مزمن و نزلات از غیر اذیت و مسکن قوی و مقوی اعضا و امعاء و جهت تسکین التهاب
 صفرا و غلیان خون و ضعف اشتها و بول الدم و معدة تازه و مزمن و دفع موم و انفتاح افواه عروق مقعده و دل تازه و مزمن حتی
 زبول را نافع و ضماد آن و آشامیدن جهت سحج و اسهال کبدی و شکستگی اعضا و کوفته کی عضل و فم و هتک آن و در ورش جهت

رویا نیدن گوشت و قطع نرف الدم زخمها بنهايت نافع وقد رشربتش يك مثقال واز عصارة آن يك درم واز برگش پنج درم
و مضومبرودين و مصالحيش زنجبيل و بدلش مثل آن زرشك است و ربع آن كل ارمني و عصارة آن در اكثر افعال اقوي از پوست و بيخ
آن است * صنعت آن آنست كه بكميوند پوست بيخ آنرا بكو بند و آب آنرا گرفته در طبق مغالي كنند و در آفتاب گذارند و هر روز
سه چهار مرتبه برهم زنند و شبها در زیر سقف گذارند كه شبينم آنرا فاسد نكرداند و چون بخدي رسد كه قرص توانكود قرص نموده در
آفتاب خشك كنند و نگاهدارند و در وقت خشك كردن از غبار محافظت نمايند و رنگ آن سرخ تيره مانند توت مي باشد
* حب انجبار جهت نفت الدم و نرف الدم از هر عضويكه باشد نافع است * صنعت آن پوست بيخ انجبار و درم كهر با مرجان
قرمزي دم الاخوين طين مختوم مرواريد ناسفته از هريك يك درم كوفته بپخته با آب برگ بارتنگ سرشته محبوب سازند هر جمعي
مقدار نخودي شربتي تا هفت حب با آنچه مناسب دانند * حب انجبار ديكر اقوي از اول * صنعت آن پوست بيخ انجبار
سه درم بحد محرق مغسول كهر باي شمعي مرجان قرمزي يا سفيد دم الاخوين طين ارمني طين مختوم طباشير سفيد نشاسته از
هريك يك درم مرواريد ناسفته سائیده و درم كوفته بپخته با آب برگ بارتنگ سرشته حب بندند شربتي يك درم با آنچه مناسب
دانند * سفوف انجبار * صنعت آن انجبار حب الآس شاه بلوط خرنوب نبطي خشخاش پوست بيمون پخته از هريك پنج مثقال
بلوط دانه مویز از هريك سه مثقال عود هندي هشت مثقال كوفته بپخته سفوف سازند * سفوف انجبار از برای اصحاب نفت الدم
* صنعت آن پوست بيخ انجبار دم الاخوين مرواريد ناسفته كهر باي شمعي غري السمك عود الصليب رب العوس انيرون
سرطان محرق نشاسته بريان شادنج علسي مغسول كل ارمني صمغ عربي كثير مغز بادام شیرين از هريك يك مثقال افیون
زعفران از هريك شش قيراط كا فور قيصوري نیم مثقال كوفته بپخته مجموع را چهار ده حصه نموده هر روز صبح يك حصه را
با شیر الاغ يا شیر بزرگه نارمشك داخل كرده باشند بنوشند و شام حصه دوم را با آب برگ نارمشك ده درم بپاشانند
* فصل در بيان شرابه های انجباري * شراب انجبار بنسخه حكيم سيد كا زريني كه در شرح موجز ذكر كرده خمس خون
ميكنند از هر موضع كه باشد و خمس امهال خون و نرف خون و آمدن خون از راه رحم و مقعده مي كنند و مقوي معده و كبلي كرم
است و نافع است از برای تغرق اتصال واقع در سينه و ریه * صنعت آن پوست بيخ انجبار شامي هفت مثقال قرط شامي پنج
مثقال صندل سرخ صندل سفيد بگللاب سوده از هريك چهار مثقال باقي ادويه را نیم كوفته يك شب در آب بنفشيدانند و صبح
بجوشانند و بپالائند و در وطن نبات سفيد داخل كرده بقوام آورند شربتي ده درم قاعه مثقال با آب سرد و آب برگ بارتنگ
و شیره تخم خرفه مقشور و شیره كشتيز خشك بحسب اقتضای حال و وقت و مرض و در نسخه ديكر وزن نبات يكرطل است حكيم معزالدين
وال حكيم محمد باقر موسوي گفته كه اين شواب را از برای نفت الدم با آب برگ بارتنگ يك اوقيه و كهر با دم الاخوين و صمغ عربي
از هريك نیم مثقال كا فور قيصوري يك دانك بخورند و گاهی يك قيراط افیون نيز اضافه ميكنند با يك طسوج زعفران
* صنعت اين شراب به نسخه حكيم مسن خان وال حكيم صالح خان خال آن مغفور رحمه الله تع پوست بيخ انجبار هفت
مثقال صندل سرخ سوده صندل سفيد سوده از هريك پنج مثقال اقا قيا و مثقال اجزا نیم كوفته در آب بجوشانند و صافي نموده
نبات سفيد سه صندل مثقال داخل كرده بقوام آورند * صنعت اين شراب به نسخه حكيم مؤمن كه در قرا با دين تحفة المؤمنین
ذكر كرده پوست بيخ انجبار هفت مثقال خرنوب شامي پنج مثقال صندل سرخ سوده صندل سفيد سوده حب الآس از هريك
دو مثقال مجموع را يك شبا نر و زرد آب حلدان بنفشيدانند و در روز ديكر بجوشانند و بپالائند و با يكرطل شكر سفيد صافي بقوام

آورند پس فرود آورده مرد کرده در شیشه نگاه دارند * شراب انجبار دیگر نافع از بواسیر و نفث الدم و آملن خون از هر موضع که باشد * صنعت آن پوست بیخ انجبار پانزده درم کلنا رفا رسی طرا ثیت خرنوب از هر یک شش درم صندل سرخ سوده و اقا قیا از هر یک سه درم اجزا نیکوخته در دور طل آب یک شب بخیسانند و صبح بجوشانند چون ثلاث آب بماند صافی نموده دو ثلاث رطلی قند سفید داخل کرده بقوام آورند پس فرود آورده مرد کرده در شیشه نگاه دارند شربت یک اوقیه * شراب انجبار دیگر پوست بیخ انجبار رسی درم خرنوب نبطي طرا ثیت شیرین از هر یک بیست درم نیکوخته یک شبانروز در آب صافی بخیسانند پس بجوشانند و بپالایند و بیا یکمن قند سفید بقوام آورند * طبع انجبار جهت نفث الدم نافع * صنعت آن بکیرند یکمقال پوست بیخ آن را و بکوبند و بجوشانند با آب و با قدری قند و میبخشند بپاشا من و نیز زوف الدم از هر عضو که باشد قطع نماید * قرص انجبار منقول از خط نواب میوزاصد باقر جمعی از بیاض مجربات معزی الیه نفث الدم و سحج و قروح امعا و کثرت طمغ و آملن خون از بواسیر نافع است * صنعت آن پوست بیخ انجبار شامی چهار درم کل سرخ منزوع الاتماع صمغ عربی کثیرا کهر بای شمعی از هر یک سه درم نشاسته کل ارمی بسل طباشیر سفید رب الموم کلنا رفا رسی از هر یک دو درم اقا قیا یک درم و نیم کوفته بخته برب مورد سرشته اقراض سازند و در سایه بر پشت غریب پهن کنند تا خشک شود شربت یکمقال * لعوق انجبار جهت نفث الدم و نفث المله و سل و بواسیر خونی نافع * صنعت آن پوست بیخ انجبار چهار درم کهر بای شمعی مرجان قرمز بسل محرق مغسول طین مختوم طین داغستانی طین ارمی دم الاخوان کثیرا نشاسته مروارید نا سفته از هر یک دو درم مغز تخم کدوی شیوین مغز تخم خیارین مغز بیل انه از هر یک سه درم طباشیر سفید صمغ عربی از هر یک یک درم اجزا کوفته بخته با رب خرنوب و رب حب الاس و عصاره انجبار از هر یک بقدر احتیاج سرشته لعوق سازند و اگر رب خرنوب و رب حب الاس و عصاره انجبار نباشد با شراب آنها تمام یا هر کدام که باشد و اگر هیچ کدام نباشد با قند که با آب برک بارتند بقوام آورده باشند بموشند و با آنچه مناسب دانند لعوق فرمایند * مغلی انجبار مسمی بمغلی مبارک صاحب شفاء الاسقام نوشته که از املاء استاذ من است جهت اسهال دموی و خیر و قیام صفراوی نافع * صنعت آن پوست بیخ انجبار قازة یک مقال بیخ خطمی با پوست پوست خشخاش از هر یک پنجم درم عود قافله صندل مقاصری از هر یک نیم درم مصطکی ربع درم حله زرورد حب الاس از هر یک یک درم زرشک منقی سماق منقی از هر یک سه درم جوشانید صاف نموده تخم خرفه بربان سه درم دران شیر کشیده طباشیر سفید یک درم سوده بران پاشیده بشراب ورد و شراب سقر جل خام دوا رقیه بالمناصفه داخل کرده تخم بارتند و تخم حماض بریان از هر یک نیم درم کف نموده بالای آن بپاشا منند * انجبار ان معرب انک ان فارسی است و بمانند زان کوله پر نامند و ساق انجبار را به ترکی پالدرغان نامند و کوله پراهم فارسی انجبار طیب است و محروث بعربی اسم بیخ انجبار ان است و چون مطلق مذکور شود مراد از ان تخم آن است و نباتش مجوف و سطی و بلند تر از قامت میشود و برکش شبیه بمرک کلم و از ان کوچکتر و گلش چیزی مثل شبت و سفید ثمرش بقدر از رسیدن سفید و مل و رو پهن شبیه بد رهم و بسیار خوشبو و صمغش را حلتیت طیب نامند و قهوی از ان ثمرش میاید و بسیار است و برکش مانند صمغ سوخته پر سوراخ و ساقش ضعیف تر از قسم سفید و صمغش بسیار بد بو و آنرا حلتیت منتن و حلتیت خرا مانی و بفارسی انکوز و عوام انکشت کنده و بهن ی هینک نامند و صمغش را اشتراغا روکیاه آن را گاه نامند و در بلاد فارس کوسمندان آن را بکیاه آن می چرانند بنهایت فربه میشوند و لیکن کوشش آنها بد بو میشود و حلتیت طیب بهتر

از منتن است و انجیل آن سفید و دروم گرم و خشک است و سیاه منتن در غوم و قومی مطلق انجیل آن را گرم و خشک در دروم گفته اند و آن غلیظ الجرم و دیر می ماند در معده و مخزن معده و مجفف رطوبات و ملطف طعام و مغیر رائحه دهان و مد ربول و حیض و شیر و مسخن کرده و رورده و محرک باه و مقوی معده و مقطع بلغم و محلل ریاح و جهت سورا لبول بلغمی و بوالکخنن اشتها و تقویت هاضمه و دفع ضرر اغذیه غلیظه و اخلاط غلیظه و ادویه سمیه نافع و مقاوم هموم و نافع است از برای درد مفاصل حادث از برودت و سله سپرز و جذب مواد بظا هر جلد میکند چون بگذارد بران جنبی قوی و سوزاوار آن است که انجیل آن را محلل نموده هر که آن را استعمال نمایند و سنگنجبین آن که با میخچه بپزند جهت تب ربع و تپهای بلغمی و مرکبه بنهایت نافع است و جهت درد سینه و عرق النساء و مفاصل و استسقا و یرقان و رفع فواق بلغمی مجرب و با شراب در اخراج جنین قوی الاثر و ضا د ش با موم روغن جهت خنازیر و جراحات و عرق النساء و امثال آن و با روغن زیتون جهت مکنه تحت عین و طلای مطبوخ آن با سرکه و پوست انار جهت بواسیر و ذرور برک آن جهت آکله نافع و بوییدن آن برای فواق و گفته شد که انجیل آن از توایل مستعمله در اغذیه اصحاب فالج و استرخا و لقوه است و مضراست بمثانه مصلحتش تخم خربزه و مضراست با معا و مصلحتش صمغ عربی است و قد رشربتش تا دو مثقال و بد لش محروث برون آن و حلتیت و دوا نک و گویند بوزنش زو فرا و این انسب است و مضر محرو رین و مصلحتش شربت انار و سنگنجبین و بیخ آن در افعال قوی تراز سائر اجزای آن است و طلای آن محلل ا و رام و مانع زیاده شدن خنازیر و ملحم زخمها است و قد رشربتش نیم مثقال و گویند مضو شش است و معده و بطی الهضم و مصلحتش عمل است شیخ داود انطاکی گفته که گویند چون زن بعد از حیض بلافاصله هر روز یک گرم انجیل آن بخورد تا یک هفته هرگز آبستن نشود و تخصیص نداده که سیاه آن باشد یا سفید * امراض الراس * دوار و سرد طبری گفته که گاهی ضما د کرده میشود انجیل آن اسود با خطمی گرفته و آرد کوسنه بر هر دریل رجالت از اخلاط بارده مجتمع در دماغ * رعونت و حلق و بلاد و نسیان روغن گفته که خوردن انجیل آن نیکو میگرداند ذهن را و نسیان را زایل میگرداند و حفظ را می افزاید و بد آنکه موجب تعجب نشود آنکه انجیل آن و امثال آن از دارچینی و زنجبیل و اشتر غار و مانند اینها از ادویه با هیله با وجود آنکه محلل نفخ اغذیه نافعه اند متولد میگردد از آنها نفخی اندک و حیا ری که موجب انعاظ میگردند و گرم میگرداند کرده و نوا حی آن را بجهت آنکه میباشد در انها رطوبت فضلیه غریبه که سبب تولید نفخ و بخار و ریح است و این در زنجبیل و انجیل آن و اشتر غار موجود است و اما دارچینی بسبب شدت لطافت خود غوص و نفوذ میکند در اقصای عروق و متبخر میگرداند آنچه را در عروق است از رطوبات و موجب نفخ میگردد * فصل در ذکر جوارشات انجیلانی * جوارش انجیل آن نافع از برای برودت معده و رورده و جهت جسا و کبل و برودت آن و بجهت استسقا * صنعت آن انجیل آن هیله که تخم حلتیت منتن است ده درم تخم جرجیر تخم کند نا از هر یک هشت درم زنجبیل پوست هلیله آمله منقنی هلیله سیاه از هر یک هفت درم با نخو اه تخم کرفس انیسون خیر بوا زیره کرمانی مد بودار چینی از هر یک پنج درم قرقه الطیب و درم قرنفل یک درم فانیل ابیض سنجری بیست درم کوفته بعسل سقیم بهر شند و در ظرف چینی بکا دارند شربتی دو درم با آب مطبوخ انیسون و بادیان و سنبل الطیب که بعد طبع صافی نموده مصطکی رومی سوده بران پاشیده باشند تناول نمایند و این جوارش گرم است در آخورد رجه درم و خشک است در اول درجه هموم * جوارش انجیل آن منقول از کامل الصناعت نافع از برای نفخ بطن و معده و قراقر و برودت معده و رورده و هاضم طعام است * صنعت آن کاشم که انجیل آن رومی است سیزده درم فلفل تخم کرفس از هر یک دوازده درم

فطر اسالیون نعناع خشك بزرسیمالیوس از هر يك سه درم ادویه را كوفته بپخته بعمل سفید مصفی بقدر حاجت جوارش
 سازند و در ظرف چینی نگاه دارند شربت دودرم بوقت حاجت بکار برند * جوارش انجدان به نسخه ابن جزله مثل نسخه
 صاحب کامل الصناعة است الا آنكه تفصیر کرده شده کاشم با نجدان طیب که در زمان معروف بکوله پراست و وزن
 از هر يك از فطر اسالیون و نعناع خشك و بزرسیمالیوس بیست مثقال است * جوارش انجدان که سید اسمعیل در ذخیره
 در باب ریح معده ذکر کرده قولنج را بکشاید و باد ها و جشای حامض بر طرف کند * صنعت آن فلغل سیاه قرنفل از هر يك پنج
 درم ایرمازنجبیل از هر يك شش درم انیسون مصطکی رازیانه از هر يك دودرم انکد ان پانزده درم نانخواه تخم کرفس
 از هر يك دودرم كوفته بپخته با عسل سفید خوشبوی مصفی بسرشدن شربت دودرم تاسه درم * جوارش انجدان نافع از برای
 نفخ بطن و معده و قراقرور ریح غلیظ * صنعت آن فلغل تخم کرفس از هر يك دوازده درم انجدان اسود چهارده درم
 فطر اسالیون هشت درم کاشم سیزده درم كوفته بپخته بعمل کف كوفته بسرشدن و در ظرف چینی یا کاشی كوده در وقت حاجت استعمال
 نمایند مزاجش گرم و خشك است دوازل درجه ثالث * جوارش انجدان نوع دیگر * صنعت آن فلغل تخم کرفس از هر يك
 دوازده درم انجدان سیاه فطر اسالیون ما میران فودنج حاشا سیمالیوس از هر يك هشت درم انجدان سفید سیزده درم
 بکوبند و با انکمین بسرشدن * دهن انجدان جهت خنار یز و خراجات و عرق النسا و نفرس و واجع مفاصل و تحلیل ادرام
 و ریح و جهت عسر البول بلغمی و ریح كرده و مثانه و برانکستن اشتها و تقویت هاضمه و دفع ضرر ادویه سمیه و اغذیه غلیظه
 و اخلاط لزجه و سوزناغ * صنعت آن بکبرند انجدان هر قدر که خواهند و جو کوب نموده با هشت وزن آن آب باران
 یکشنبه نوز بخیمانند پس بچوشانند تا بر ربع رسد مالیده صاف نموده باروغن کنجد یا زیت بآنش ملایم بچوشانند تا آب
 رفته روغن بماند پس در ظرف چینی یا شیشه نگاه دارند و عند الحاجة بکار برند * سکنجبین انجدانی نافع از برای حمی
 ربع و امراض طحال و امراض بارده سوداویه * صنعت آن بکبرند بیخ انجدان که آن را محروث نامند و نیم كوفته يك شب در
 سرکه انکوری و آب خالص از هر يك نود مثقال بخیمانند و روز دیگر بچوشانند تا بنصف رسد پس صافی نموده با دوشاب انکوری
 یکدل و بیست مثقال بقوام آورند و هر روز ده مثقال آنرا با آب شاهتره تازه یا با شیر تخم کرفس بدهند و اگر حرارت
 غالب باشد با آب کاهنی تازه و امثال آن بدهند این نسخه از حکیم میر محمد مؤمن است که اگر بجای مطبوخ محروث
 در سرکه خل محروث مخلد در سرکه انکوری نود مثقال زنجبیل و دوشاب انکوری غسل طرنا که آن را کز انکبین نامند کنند
 بهتر است * مصلح ساق انجدان و اصل انجدان که آنرا محروث گویند بسیار گرم و خشك و جالی معده و مقطع اخلاط
 غلیظه و نافع از برای برودت و رطوبت معده و تب ربع و سقوط اشتها و سوء هضم اغذیه و لیکن محرق اخلاط و مورت تشنگی و
 التهاب است مصلحش کاه و سرکه و بد لش مصلح اشتراغار است * صنعت آن بکبرند ساق یا بیخ انجدان هر کدام که خواسته
 باشند و ساقش را از بیخ بزد و بیخش و یک هفته در آب نمک بکند و آن پس در آب خالص بچوشانند که شور و نمک از آن
 دور شود پس آن را بیرون آورده در پارچه کرباسی اندازند تا آب آن برود پس آن را بر روی پارچه کرباسی پهن کنند
 که هوا نشف رطوبت آن کند پس سرکه انکوری آن مقدار که از روی آن بر گردد بر روی آن کنند و اگر خواسته باشند چاشنی
 دار باشد قند یا نبات در آن داخل کنند و بکند و آنکه سرکه در جوهر آن جذب شود پس بکار برند و سرکه ساق و اصل انجدان
 مصلح نافع است از برای صلاح طحال * معجون انجدان انواع گرمهای شکم را بکشد * صنعت آن انجدان بیخ انجدان

از هریک شش درم شیخ ارمنی دودرم گرفته بخته با سه وزن ادویه غسل به روشنی * معجون انجمن دیگر اقوی از آن واستعمال
 طحال را مفید است * صنعت آن انجمن و بیخ آن و پوست بیخ کبر لسان العصار تلخ از هریک هفت درم شیخ ارمنی ماهی
 زهر ج قنبیل از هریک سه درم سلیخه مصطکی زنجبیل از هریک یک درم یونک کابلی پلاس پا پره از هریک چهار درم ملی الرهم
 با سه وزن ادویه عمل مصفی به روشنی شربت از یک درم تا سه درم * انجمن با صلاح اهل هند دوائی را نامند که در چشم کشند
 برای تقویت و روشنائی و دفع امراض دیگر مانند اکحال و شیا فات و غیرها * انجمن که چون در چشم صاحب حمی غشی
 که بهندی سنها ت نامند کشند با فاقه آید و از تراکیب اطباء هند است * صنعت آن ترکتا یعنی هلیله بلیله آمله انگوزه
 یعنی حلتیت منتن و ج ترکی نمک سنگ مرشد زرد کرا تخم عرص جمله را بسیار نرم مانند سر مه و غبار صلایه نموده ببول بز
 یا کاه و میش مرشته حبوب یا شیاف ساخته خشک نمایند و عند الحاجة با آب سائیده در چشم کشند * انزروت مغرب از عنزروت
 است و بفارسی اصفهان کنجه واکر دهک و بشیرازی کد و رو و عربی کحل فارسی و کحل کرمانی و بهندی لائی نامند و آن صمغ
 درخت خاردار است به بلندی دوزخ و برکش شبیه ببرک مورد و بوک درخت کند و رومیت آن بلاد فارس و ترکستان
 است و مرغ و سفید مائل بزردی می باشد و بهترین آن قسم اخیر است که در بالید کی مثل کند و صغار و زودشکن و طعمش
 تلخ با اندک شیرینی باشد کرم است در آخر درم و خشک است در اول درم و محقق بی لدع و بهترین مسهلات بلغم غلیظ است
 و بالعوض مسهل صفرا و محال ریح غلیظه و مفتوح سده و مسقط جنین و کرم معده و معالست و جهت مفاصل و وجع و رک و عرق
 النساء بالخاصه و نافع و جاذب بلغم غلیظ از عمق بدن است خصوص با توبه و هلیله و سکینج و امثال آن و در تسهین مهزول بغایت
 موثر چون پنجه درم آن را با سه قیوط حجار البقر که عوام آنرا اندک زرا کویند و ده درم نارچیل مخلوط کرده چهار رخصه کنند و
 چهار روز بعد از حمام و بعد از خوردن چند عد و زرده تخم مرغ نیم مرشد بنوشند باعث تسهین عجیب گردد و بعد از دی گویند
 که زنان مصر انزروت را در آب هند وانه تا نصف روز خیسانید به جهت تسهین تا ده درم آن را می آشامند و گویند پنج درم
 سائیده آن به سبب تسهیل معام و چسپیدن آن با حشا کشنده است خصوص با طلق محلوب و از اسرار مکتومه شمرده اند و مصلکش
 صمغ عربی و روغن بادام است و هرگاه مغرد استعمال نمایند باید که روغن بادام با آن ده چند آن باشد و قد رشربتش مفرد
 از نیم مثقال تا دو مثقال و مرکبا با سائر مسهلات یک مثقال است و بد لش بوزنش صبر است و استعمال آن در خارج جهت التهام
 و زیاده کردن گوشت و خوردن گوشت زائد و پاک کردن چوک زخمها و قطع سیلان خون و رفع آثار جری و با نظرون
 جهت ورم شبیه بخنازیر که در حلق بهم میرسد و با غسل مرشته و بغتلا آلوده کرده در گوش گذاشتن جهت پاک کردن چوک
 گوش بسیار موثر است و اکحال آن خصوصا بغل از آنکه در شیر الاغ یا شیر دختران پیورده باشند جهت رمد و چسپیدن پلک
 چشم و دفع نزلات و جرب و سلاق مفید و چون با مروارید و مرجان سوخته و نبات یا المویه در روغن زیت جهت ازاله بیاض عین
 مؤلف تلکوه مجرب شمرده است * تشنج آشامیدن انزروت با روغن حب الخروع میکشاید تشنج را * امراض اذن چون
 پیازی را خالی کرده جوف آن را از انزروت سفید پر کرده بر آتش نهند تا بجوش آید پس از آن در گوش بچکانند درد گوش را
 هاکن میگرداند * دستور تشویه انزروت بکیرند انزروت سفید را و با شیر الاغ یا شمرده ختر خیر کرده بر شاخهای چوب کز
 بچکانند و در تنور معتدل بپا و یزند تا خشک شود و اندکی بریان شود اگر بار دیگر سائیده با سفید تخم مرغ مرشته بر چوب
 کز چکانند تشویه نمایند با عندالقریب تر می گردد * حب انزروت تنقیه بلغم از تمام بدن میکند خصوص از اعضای صدر

وسرفه بلغمي وضيق النفس را نافع است * صنعت آن انزروت سفید دودرم و ربع درمی عاقرقره حانیم درم غاریقون هشت
سفید تربل سفید مد بر ازهریک سه درم اصل السوس شخم حنظل ایارج فیکرا ازهریک دودرم کوفته پیخته با آب حب سازند
قن و مستعمل از ان از دودرم تا چهار درم * دواء الانزروت مسهل خفیف نافع جهت ارجاع مفاصل و عرق النسا و نفوس است
* صنعت آن انزروت مرغ سورنجان مصري سفید ازهریک سه درم کوفته پیخته بروغن یکصل مد دگردان چرب نموده با
ماء الشبث بیا شا مندل رستیکه عجیب النفع است در اسهال از غیر تعب و عنف * فصل در بیان ذروراتی که اصل و عمود
در آنها انزروت است * ذرورت انزروت نافع از برای رمص و رم و در آخر و حمرت چشم * صنعت آن بکیرند انزروت سفید
بجیل و بران شیر دختران اندازند و در سایه کندارند تا خشک شود پس آن را هودیه بکیرند از ان ده درم نشاسته دودرم و با
آن بمالند و در سایه کندارند تا خشک شود نکندارند و در نسخه دیگر چنین است که بیکند از ان وزن دودرم افیون و
نیم درم کافور * ذرورت انزروت دیگر که زیاده قطع رمص میکند صالح است از خوردن راهر که نموده باشد حلت بسیار
* صنعت آن انزروت مد بر بشیر دختر ده درم زبد البحر یک درم نبات سفید سه درم هودیه ذرورت انزروت * ذرورت انزروت
معمی بذرورت صفر نافع از برای حکه چشم و ورم و رم و صالح است استعمال آن در اواخر رم پس میبرد بقیه سرخی که
در چشم باشد و آب که از چشم آید و خشک میگرداند و طوبت پلکهای چشم را و پاک میگرداند رمص را * صنعت آن انزروت
سفید مد بر بشیر دختر ده درم صبر سقوطی زعفران حضض مکی ازهریک دودرم مکی یک رم کوفته بحریو پیخته استعمال
نمایند و به نسخه دیگر انزروت مربی بشیر خرده درم شیاف ما میثا سه درم حضض مکی صبر سقوطی ازهریک دو
درم زعفران یک رم زبد البحر نیم رم کوفته بحریو پیخته استعمال نمایند * ذرورت انزروت دیگر نافع از برای قروح چشم
که ترشح کند از ان مد * صنعت آن انزروت مربی نشاسته ازهریک سه درم سفید آب تلعی شسته دودرم کوفته پیخته مخلوط
شیاف ابیض نموده استعمال نمایند نافع باد * ذرورت انزروت دیگر نافع از برای جرب اجفان و سنگینی و غلظت در اجفان
* صنعت آن انزروت مربی بشیر خرچها درم زرده تخم مرغ خشک کرده در آفتاب دودرم مکی صافی ما میران چینی از
هریک نیم درم زعفران شیاف ما میثا ازهریک دودرم مجموع را کوفته بحریو پیخته بر یک چشم ذرورت نمایند * ذرورت انزروت
دیگر نافع جهت رم و بیاض عین * صنعت آن انزروت مربی چهار مثقال توتیای کرمانی مغسول دو مثقال ما میران چینی
دودرم زبد البحر حضض مکی صبر سقوطی دار فلفل پوست هلیله زرد ازهریک یک رم صمغ عربی یک مثقال کوفته پیخته ذرورت
نمایند * ذرورت انزروت دیگر و ردینج و ابتدای رم و نافع باشد * صنعت آن انزروت بشیر خرچها و زده نشاسته صمغ عربی نبات
سفید معاوی کوفته پیخته استعمال نمایند * ذرورت انزروت دیگر که رافع بیاض است * صنعت آن انزروت سفید مد بر زبد
البحر شکر مرغ ازهریک جزوی بود ارمنی ربع جزو کوفته نرم پیخته در چشم استعمال نمایند * ذرورت انزروت معروف به ذرورت
ابیض * صنعت آن بکیرند انزروت سفید و سحق نموده شیر دختران داخل کرده در سایه بکنارند تا خشک شود پس آنرا نرم
هودیه بکیرند از ان ده درم و از نشاسته دودرم و باهم سحق نموده بکار برند * ذرورت انزروت معروف بذرورت صفر * صنعت آن
انزروت سفید مد بر سه مثقال صبر سقوطی زعفران حضض مکی ازهریک دو مثقال نرم صلایه نموده ذرورت نمایند * ذرورت
انزروت جالینوس حابس دم جاری از جراحت مرمضه که باشد * صنعت آن انزروت دو مثقال کلنار فارسی کند ردم الاخوین
ازهریک نیم مثقال اجزا کوفته پیخته بر جراحت بها شد و بالای آن رفاذه به بندند * ذرورت صفر به نسخه دیگر * صنعت آن

انزروت پرورده ده درم عصاره مامیثا پنچدرم صبر زرد تخم کل از هر يك نیم درم افیون چهار دانك در می كوفته بیخته
بقفا خوابیده درور نمایند * درورا صغریه نسخه حاری صغیر از برای اوجاع عین از رطوبات * صنعت آن انزروت سفید
مری بشیر خرنجدرم عصاره مامیثا دودرم صبر زرد بزرگ لورد زعفران افیون از هر يك یکدرم كوفته بیخته استعمال نمایند
* درورا صفر منقول از منتخب که همین نفع دارد * صنعت آن انزروت مرئی هفت درم مامیثا چهار درم مرصافی نیم درم
افیون صبر سقوطی زعفران از هر يك یکدرم كوفته بیخته درور سازند * درورا صغیر و رینج و ابند ای رمل و اوجاع
عین را نافع باشد * صنعت آن انزروت مرئی ده درم صبر سقوطی مامیثا از هر يك دودرم كوفته نرم بیخته استعمال
نمایند * درورا صفر کبیر منافع آن مثل منافع درورا بیض است و در قطع سیلان رطوبات و تجلب فضول و منع نوازل نافع
است و رمل عتیق را به نهایت سود دهد * صنعت آن انزروت پرورده يك جزو صبر زرد زعفران زرد از هر يك دو جزو
افیون دو دانك يك جزو عصاره مامیثا يك جزو كوفته بیخته درور نمایند * درورا صغیر کبیر از جیانس کوید که این
درورانیونانی اقرا مطبقان خوانند درد های چشم را سود دارد و رمل کهنه را زایل کند * صنعت آن انزروت
سفید ده درم شیاف مامیثا پنچدرم صبر سقوطی زعفران از هر يك نیم درم افیون دو دانك همه را كوفته بحریر بیخته
وقت خواب به پشت خوابیده در چشم کشند * درورا صفر نافع است از جهت کمنه اند و درد چشم را که سبب آن
رطوبت باشد * صنعت آن انزروت مرئی پنچدرم شیاف مامیثا دودرم صبر زعفران تخم کل از هر يك پنچدرم افیون چهار
دانك كوفته بیخته استعمال نمایند * درورا انزروت از جهت درد چشم اطفال نافع باشد * صنعت آن انزروت مرئی چشمیزج
از هر يك ده درم ما میران دم الاخوین از هر يك دودرم كوفته بیخته استعمال نمایند * درورا انزروت قرحه را پاک سازد
* صنعت آن نشاسته سه درم انزروت مرئی اسفیداج رصاص از هر يك دودرم كوفته بیخته درور سازند * درورا رابعه گوش
برویاند و خون رفتن از جراحت باز دارد و رعا ف را نافع باشد * صنعت آن انزروت مرئی مرمی دم الاخوین کند و مساری
كوفته بیخته استعمال نمایند * درور دیگر که همین خاصیت دارد * صنعت آن انزروت دم الاخوین کند و رگنارکن ارمنی از
هر يك نه درم عدس مقشور یکدرم كوفته بیخته درور سازند * درور یک گوش فاسد شده را بخورد و سرجراحات را به بندد و
سخت کند در وقت به شدن و در اول سرجراحت بکشاید و تری بر چیند و گوشت بپویاند * صنعت آن انزروت چهار درم
دم الاخوین دودرم کل مختوم مرداسنک مرکب از هر يك یکدرم و نیم کل ارمنی شیاف مامیثا از هر يك یکدرم و نیم بوره ارمنی
صبر سقوطی زراوند مدح از هر يك دودرم كوفته بیخته استعمال نمایند * درور مسمی بهلکایا به نسخه دیگر اقوی از
نسخه اول * صنعت آن انزروت مد برد ده درم شکر طبرزد نشاسته از هر يك یکدرم کف دریانچدرم بد ستور مقور مرتب
نموده استعمال نمایند و در نسخه دیگر عروق صغیر و کشنیز داخل است * درور ملکایا نافع از برای آماس چشم که صاحب تذکرة
آن را در رینج نامیده بعد از فصل زیاحج امت و تلهین طبیعت بمطبوخ هلیج و احتراز از ادویه مقویه و چکانیدن شیرد ختودر
چشم و طلا کردن شیاف ابیض محلول با شیر دختران وضاد کردن بکشنیز توراکلیل الملك و قدری زعفران و زرد تخم مرغ
و گشتن سه روز اول از کوفت استعمال نمایند * صنعت آن انزروت مد بونشاسته شکر طبرزد صغ عربی اجزا متساوی نرم
سائید بکار بوند * درور ملکایا دیگر به نسخه حاری صغیر از برای اوجاع عین * صنعت آن انزروت مرئی بشیر خرنشاسته
نمات سفید شیاف مامیثا كوفته بیخته استعمال نمایند * درورا انزروت مسمی بد درورا صغیر که در اول انحطاط ورم جفن

مستعمل است * صنعت آن انزروت سفید مد برده درم شیاف ما میثاد و درم نشا سته چهار درم کوفته بیخته استعمال نمایند
 * ذرورا انزروت محمی بذرور صفر کبیر که در او خرا نخطاط ورم جفن مستعمل است * صنعت آن انزروت سفید
 مد برده درم شیاف ما میثاد و درم صبر سقوطی افیون نشا سته زرد از هریک نیم درم زعفران مر مکی صافی
 از هریک یک آنک و نیم بن هتور مقرر ذرور ما خسته استعمال نمایند * ذرور صفر دیکرا انزروت سفید مد برده درم
 شیاف ما میثاد و درم ذرور صفر کبیر سه درم نشا سته چهار درم کوفته بیخته استعمال نمایند * ذرور انزروت
 محمی بن رو نیم آنیم که بعد از کف شستن یک هفته از ورد پنج و اورام جفن بکار آید * صنعت آن ذرور ملکا یا نیم درم ذرور صفر
 صغیر نیمه درم درم کرده استعمال نمایند * ذرور انزروت که غرب را زائل کند * صنعت آن انزروت سفید قشار
 کند و موخته صبر سقوطی زاج شیاف ما میثا متساوی کوفته بیخته استعمال نمایند * ذرور انزروت که جهت بیاض چشم
 نافع است * صنعت آن انزروت سفید مد بر مروراید نا هفته مرجان قرمزی محرق نبات سفید اجزا متساوی کوفته نرم بیخته
 ذرور سازند * ذرور یک خون رفتن از جراحت باز دارد و گوشت بر ویاند * صنعت آن انزروت دم الاخوین کند و نشا رة عاج
 انیسون کات هند ی اجزا بر ابر صلایه نموده در محال زخم بپاشند * ذرور دیکر که گوشت فاسد بخورد و گوشت نو بر ویاند
 و جراحت را منحل سازد * صنعت آن انزروت مر مکی دم الاخوین مر داسنک مغسول کند از هریک یک جزو کل ارمنی
 شیاف ما میثا صبر زرد را وند کد از هریک نیم جزو کوفته و نرم بیخته صلایه نموده ذرور سازند * ذرور دیکر که همین نفع
 دارد * صنعت آن صبر زرد انزروت دم الاخوین زنجار را مع اشق اجزا متساوی نرم صلایه نموده ذرور سازند * ذرور یک
 آمدن چرک و ریم از زخم بر طرف کند * صنعت آن صبر زرد انزروت کلنا رهمه متساوی نرم کوفته بیخته استعمال نمایند
 * ذرور یک آمدن چرک و ریم از گوش بر طرف کند * صنعت آن صبر زرد انزروت دم الاخوین زنجار خبیث الحیدل از هریک
 جزوی نرم کوفته بیخته بحر که حل کنند و فقیله بعسل آلوده کرده درین ذرور بپاشند و در گوش کذارند * ذرور دیکر که جراحت
 بینی و گوش را با صلاح آورد * صنعت آن انزروت دم الاخوین زبد البحر بوره ارمنی مر مکی صافی شیاف ما میثا از هریک جزوی
 کوفته بیخته بغتیل که بعسل آلوده باشند پاشیده در گوش بکنارند * ذرور دیکر که رخسار ریشه زخم تازه نافع بود و زرد به کند
 * صنعت آن دم الاخوین هم کو سفید موخته زاج موخته انزروت حب الرمان از هریک جزوی کوفته بیخته زخم را بدن پر کنند
 * صنعت آن انزروت محمی بدن است * صنعت آن بکیرند انزروت سفید پنچل رم و مخلوط کنند با آن حجر البقره قیراط مغز
 نارچیل مقشوده درم رهمه را نرم کوبیده چهار حصه نمایند و چهار روز بعد از حمام و بعد از خوردن چند عد در زده تخم مرغ
 نیم برشت بنوشند با عفت تمعین گردد * فصل در بیان شیافات انزروتی * شیاف ملکا انزروتی نافع از برای کمنه مدّه تحت
 قریبه مستعمل بعد از تنقیه بدن و دماغ و چکائیدن لعاب حلقه در چشم و کشیدن شیاف ابیض انزروتی و شیاف ابیض کند ری
 * صنعت آن انزروت سفید اشق از هریک پنچل رم کند رده درم زعفران درم کوفته بیخته بلعاب حلقه هر شته بچشم کشند
 * شیاف انزروت محمی بشیاف دیزج ما ده شعر زائرا به تحلیل برد و در سلاق و جرب مزمن و سبل مغیبل است * صنعت آن
 انزروت سفید مد بر سه درم صمغ عربی سفید اب قلعی کثیرا اقلیای محرق مغسول مر مکی صافی صبر سقوطی زنگار زرنیخ
 مرخ قلقاطر موخته مس موخته فلغل هیاه فلغل سفید دار فلغل شاد نیم عد سی مغسول نشا سته زرد چوبه تو بال نحاس موخته
 مکراب عشر از هریک دو درم دم الاخوین اقانیا از هریک یک درم و نیم تو تیا حضض مکی سنبل الطیب ما ز موخته از هریک یک درم

عد دل اجزایهست و پنج است همه را سائیل پس یک رم بارزد را با آب مذاب تر و ترشی اترج حل کرده ا دویه را با آن مرشته
 شیافها کوچک کوچک سازند و عند الحاجة با سفید تخم مرغ سائیده در چشم کشند * شیاف انزروت معروف بشیاف ابیض
 گا فوری افیونی * صنعت آن انزروت سفید سوده بشیر خر خمر کرده بچوب کز چسپانید با آتش ملایم بویان کرده یک مثقال
 شیاف مامیثا زعفران از هر یک چهار دانگ کثیرا دو دانگ کا فوری افیون از هر یک یک دانگ کوفته بپخته با آب غلب الثعلب
 مرشته شیاف سازند و در وقت حاجت با سفید تخم مرغ سوده در چشم بچکانند یا در چشم بکشند * شیاف بربومما که ردع ماده
 رمل کند و درد ساکن کند و در یکروز معال چشم باشد چون بعد از فصل و تلین طبیعت بچشم کشند * صنعت آن انزروت
 سفید مل برشیاف ما میثا از هر یک هشت د رم زعفران دودرم کثیرا یک رم افیون نیم د رم کوفته بپخته با آب باران مرشته شیافها
 سازند و در وقت حاجت به سفید تخم مرغ حل کرده بچشم کشند * ضما د انزروت بجهت انفجار دمامل نافع * صنعت آن
 تخم مرو انزروت سفید کثیرا بزرگتان از هر یک دو مثقال مغز استه تمر هندی مغز حب الخروع از هر یک چهار مثقال خمیر
 نان هشت مثقال کوفته به شیر کا و پخته زرد تخم مرغ دودرم روغن گل سرخ ده مثقال موم پنج مثقال ریون چینی زرد کا و
 از هر یک یک مثقال مرکب کبوتر دو مثقال صابون عراقی دو مثقال داخل کرده سائیده نیم کرم بر موضع د مل ضما د نماینده
 * فتیله انزروت نافع از برای قروح اذن و مد سائله ازان * صنعت آن فتیله از کاغذ خطائی نیلی ساخته بعمل وزرد تخم
 مرغ آلوده کرده انزروت سفید سفید اب قلعی دم الاخوین صبر سقوطری اجزا متعاضی کوفته بحریر بپخته بران پاشید شب
 در گوش گذارند و بهمان طرف بخوابند * قطور انزروت نافع از برای قروح اذن و مد سائله از گوش * صنعت آن انزروت سفید
 صبر سقوطری کف دریا بوره ارمنی دم الاخوین کند رومکی صافی زنگار خمت الحدید مل بوجه مل متساوی بسرکه انکوری سحق
 نموده اول مرتبه با ماء العسل در گوش چکانند و پاک کنند گوش را ازان پس این د و را بچکانند و بهتر آن است که این د و را
 بسرکه سائیل سائیل نی بلیغ پس خشک کرده نرم سوده فتیله از کاغذ خطائی ساخته بعمل آلوده کرده د و را بران پاشید
 در گوش نهند که بعون الله تع شفا یابد و قطور مسحوق مل بربه تنهائی یا شیر الاغ یا شیر زنان جهت امراض مذکوره نافع و
 مجرب است * مرهم انزروت اکثر قروح و جروح و نا صور را نافع است خصوص نا صور عین * صنعت آن انزروت سفید
 مل بر سوده جز و در عمل مصفی حل کنند تا همچون مرهم شود پس در ظرف چینی نگاه دارند و بوقت حاجت استعمال
 نمایند * مرهم انزروت دیگر از محمد بن زکریا رازی جهت التهام نوا صیر مجرب دانسته و قروح را نیز نافع است * صنعت آن
 انزروت سفید مل برده د رم اشق دودرم کند رفته زنگار از هر یک یک رم مجموع را نرم کوفته بپخته با عمل بر شش و بکار
 بوند و اگر با قلیلی موم و روغن زیت یا روغن گل سرخ یا یکی از ادهان مناسبه دیگر ملی الرسم مرهم سازند و بکار بوند نیم است
 * انفعه بکسر همزه و سکون نون و فتح فارحای مهمله و هالعت عربی است و بفا رسی پییر مایه و بهندی چسته نامند از هر حیوانی
 خاصیت دیگر دارد و با لجمه مجموع آن کرم و خشک است در درجه دوم و گفته اند تا درجه سوم کرم و خشک است و ملطف
 و محلل خون منجمد و شیر بسته شده در معده و با قوت تریاقیت و محمل کل ذائب و مذاب کل محمل مثل خون و شیر که در اعضا
 و معده منجمد شده باشد و مانع رفاف و حابس اسهال مزمن و سحج و نفذ الدم و نفث الدم و میلان رحم و دافع اختناق رحم و
 درد شکم و روده و با سرکه محلل خون منجمد در معده و انفعه کره خربزه کوهی و آهو و اشتر و کوهنند و قیل بقول و نخودی
 بنها بنت مهبی است و آن را خاصیت در تقویت قلب و تغریج آن است الا آنکه بهیاری مسخن است و میل مید هد مزاج روح را

بغضب زیاده بر فوج و بزد اشتن آن بغر زجه معین بر حمل است و آشامیدن آن مانع حمل و نافع است از برای صرع و
تورید و س و شیخ رئیس و مهندس و حکیم علی کیلانی گفته اند که انافع از هر حیوانی که باشند چون آشامیده شوند
با هر که و یا با مسکه یا با عمل میباشند نافع از برای صرع بلغمی الا انکه انفعه ارنب درین باب اقوی است و صبیان را چون
بخوراند از انافع ایمن میگردند از صرع و چون نیم درم انفعه ارنب را در هر که انکوری حل کرده بنوشند نافع است صرع را
و سرسبی گفته که انفعه بچه اسب نافع است از برای صرع و بغلادی گفته که انفعه حیوان بحری مسمی بقوفی و آن حیوان
در بحر روم است خاصیت و قوت آن مانند جند بید است و آشامیدن آن نافع است اصحاب صرع را و آشامیدن تمام
انافع میباشند نافع از برای تعدد و کزاز بلغمی و امتحان خالص آن آنست که انداخته شود بران انفعه هر حیوان دیگر که باشد
پس اگر کک اخته شود خالص است والا فلا * حب انفعه جمل اعرابی له قلس سوره که بجهت رضا قلبی میرزا ابن نادر شاه تالیف
نموده اند از برای تقویت اعصاب و تحفیف رطوبات و تقویت اعضای راس و اعضای ریه و تفریح و دفع خیالات بی نظیر
است و به تجربه آمده * صنعت آن مومیائی دارا بخردی در مثقال بروغن مغز پسته و روغن ناردین از هر یک پنج مثقال کک اخته
صافی نموده جل و از خطائی مجرب زعفران از هر یک نیم مثقال فاد زهر معدنی خطائی بزرالبنج سفید مر و ارید نا سفید صندل
سفید کهر بای شمعی عنبر اشهب و ورق طلا محلول صمغ عربی از هر یک یک مثقال مایه شتر اعرابی یک مثقال و نیم فاد زهر
حیوانی اصطهباناتی نیم مثقال کل کاوزبان طبا شیرو سفید کل مختوم ابریشم مقرض بهمن سرخ بهمن سفید شقایق مصری
غنچه کل سرخ و ورق نقره محلول از هر یک در مثقال مغز چلغوزه مغز حبه الخضراء مغز انجلك مغز پسته مقشور مغز بادام شیوین مقشور
از هر یک سه مثقال بل شتور مقشور محبوب ما زند هر حبی بقدر نخودی شربتی از پنج حب تانه حب با شیرو کاومیش * دواء الانفعه
در یک روز اسهال کودکان که در وقت دندان بیرون آوردن بهم میروانند بازمیدارد * صنعت آن دانه موین سائیده استخوان
هوخته شاه بلوط مقشور کشنیز خشک بریان سماق منقی خرنوب تخم کرفس زیره کرمانی مل بر قسط حبه نانخواه اجزا متساوی
پنیر مایه خرکوش یا پنیر مایه بز یا پنیر مایه آهو هر کدام که باشد نیم جز و کوفته بپخته هر ساعت قلری بخوراند در شش ساعت
هشت درم * دواء الانفعه دیگر که ریم و خون بسته در مثانه بکازد * صنعت آن پنیر مایه خرکوش حلیتیت از هر یک یک جز و
دو قوبودنه خشک از هر یک نیم جز و کوفته بپخته شربتی یک مثقال در یک روزه بار بار چهار بار با هر که یا سکنجبین حامض بیا شامند
* دواء الانافع بغایت مقوی باه است و منعوظ آورد * صنعت آن مایه شتر اعرابی انفعه کوسفند انفعه برا انفعه کار قصب کاو خشک
کرده موهان نموده خولنجان زنجبیل تخم اسپست از هر یک جز و کوفته بپخته در عمل صاف مقوم سرشته معجون سازند شربتی یک درم
* مقوف انفعه که اسهال صفرا باز دارد اگر حرارت عظیم نباشد * صنعت آن پنیر مایه خرکوش افیون از هر یک دودا تک مازوی عبور
کند از هر یک نیم درم کوفته بپخته شربتی یک انک نایک دانه نیم * معجون انفعه که در تقویت باه بی نظیر است و خورنده آن
تواند که هر شب سه چهار ازاله بکارت نماید و بجهت سرعت انزال نیز مفید است * صنعت آن سنبل الطیب قرنفل جوزبوا
دارچینی زنجبیل مایه شتر اعرابی عاقر قرحا خولنجان دار فلفل از هر یک دو مثقال مشک خالص یکدا نک معد کوفی مصطکی
زعفران عود خام جل و از خطائی ماهی سقنقره از هر یک دو مثقال عمل پنجاه درم بل شتور معجون سازند شربتی یک مثقال
* معجون انفعه دیگر که در تقویت باه بی نظیر است و سرعت انزال را نیز مفید * صنعت آن مایه شتر اعرابی سنبل الطیب
قرنفل جوزبوا دارچینی زنجبیل عاقر قرحا خولنجان دار فلفل معد کوفی مصطکی عود هند ی غرقی خام جل و از خطائی

مجبور مایه منقور زعفران از هر یک دو مثقال مشک تمبی خالص عنبر اشهب ورق نقره محلول از هر یک دو دانك ورق
طلا محلول يك دانك اجزا گرفته بخته با هفتاد مثقال عمل مصفی بقوام آورد و بموشند شربتى يك مثقال واکرمایه شتر اعرابی
را پنج مثقال نمایند به تر است * انقرد یا بلاد راحت و در رسم با مایه و خواص و جمیع تراکيب آن انشاء الله تعالى مذکور
خواهد شد * فصل در بیان نسخ انکباب * بدانکه انکباب در لغت بمعنی دروا فتاد ن و میل کردن و با اصطلاح اطبا سر را
هم کردن و بخار گرفتن خواه چادری و دانی بر سر گرفته باشند یا نه * انکباب نافع از برای صداع حادث از بخار غلیظه چون استعمال
کرده شود بعد از تنقیه به نقیع صبر یا بختب ایارج * صنعت آن مرزنجوش بابونه پودنه در آب پیزند و سر را به بخار آن بدارند
و چند مرتبه استعمال این انکباب نمایند تا بخار غلیظه تحلیل رود * انکباب نافع از برای صداع حادث از ریاح بارده غلیظه
کائنه در سر * صنعت آن شیخ ارمني قيصوم صغیر مرزنجوش در آب پخته بر بخار آن بدارند * انکباب دیگر نافع از برای صداع
ریشی * صنعت آن رازیانه مرزنجوش نام برنجاسف جوشانیده بر بخار آن بدارند و آب آنرا گرم نموده بر سر نطول نمایند
* انکباب از برای صداع حادث از اخلاط بارده غلیظه و سوداویه * صنعت آن بابونه مرزنجوش پودنه دشتی اکلیل الملك
قيصوم شیخ ارمني شبت اخخوان نام برک غار تر اشه چوب چینی تراشه چوب صنوبر کبارذ کر مجموع را در آب بجوشانند
و علیل ردائی بر سر گرفته سر به بخار آن بدارد و چون عرق آید آب آنرا گرم بر سر نطول کند و نفاس را بر سر ضما نماید
* انکباب دیگر از برای این قسم صداع خواه یکی ازین خلط باشد یا صمب آن مرکب باشد از هر دو خلط * صنعت آن بابونه
اکلیل الملك مرزنجوش قيصوم نام برک غار هند قوی صغیر فارسي اخخوان شیخ ارمني برک مورد در آب بجوشانند تا مهران شود
پس سر به بخار آن بدارند و آب آنرا گرم کرده در آفتابه کنند و بر سر نطول نمایند یا پارچه نمدی بآن تر کرده بر سر گاد نمایند
و چون سرد شود باز گرم کنند و بپایند و انست که هرگاه اراده کرده شود تحلیل خلط بارد از هر دو دماغ بحلالت لابد است از اضافه
نمودن چیزی قابض بجهت آنکه محللات بصمب تحلیل ضعیف میگرداند هر دو دماغ را پس باید که دراضمه و اطلیه و انکبابات
و نطولات محله امراض بارده سرد دماغ بارد چیزی قابض مقوی دماغ مثل برک مورد و صغیر جل داخل نمایند * انکباب ابن
سرایون نافع از برای دوار حادث از ریاح غلیظه * صنعت آن بابونه اکلیل الملك برنجاسف صغیر فارسي مرزنجوش شیخ ارمني
برک غار مجموع را در آب بجوشانند و سر به بخار آن بدارند * انکباب طبری نافع از برای دوار حادث از اخلاط بارده
هرگاه درین معوطات و عطوسات بعد از استعمال حقن و آشامیدن ایارجات بعمل آمده و علت زائل نشده باشد * صنعت آن
بابونه اکلیل الملك شیخ ارمني قيصوم از هر یک کفی صبر مقو طری مرکی از هر یک اندکی سبوس کند م نمک طعام از هر یک
یک کف کبیوی مغز کردکان دو عدد جوز بواحه عدد دودرانی کونته همه را در آفتابه با آب کرده سر آن را بسته بجوشانند
تا مهران شود پس سر را به بخار آن بدارند باین نحو که قمعی بر سر آفتابه بگذارند و بخار آن را از لوله قمع بکینند و یاد رطبتی
بر یزند و ردائی بر سر گرفته بخار آن را بکینند و چند دفعه این فعل را مکرر کنند پس باز آب آنرا گرم کرده بر سر نطول
نمایند * انکباب اسحق نافع از برای سرد * صنعت آن بابونه اکلیل الملك شیخ ارمني سد اب همه را در آفتابه بجوشانند تا
حشایش مهران شود پس سر به بخار آن بدارند و آب آنرا بر سر نطول نمایند * انکباب ثابت بن قرة نافع از برای سرد و سرداری
* صنعت آن صغیر فارسي مرزنجوش برک غار شیخ ارمني بدستور مقرر در آب بجوشانند و سر به بخار آن بدارند و آب آن را
بر سر نطول نمایند و این عمل را مکرر نمایند * انکباب یوحنا بن سرايون نافع از برای دوار حادث از ضعف دماغ * صنعت آن

با بونه اگیل الملک مرزنجوش تمام مداب با آب در آفتابه بجوشانند و هر به بخار آن بدارند و آب آن را نیکو کم بر سر نطول نمایند
 * انکباب محل نافع از برای دوار و سردی بلغمی * صنعت آن با بونه اگیل الملک صغیر فارسی تمام مرزنجوش غنیمت الشعلاب
 با آب در آفتابه سر بسته بجوشانند و هر به بخار آن بدارند و آب آن را نیکو کم بر سر نطول نمایند * انکباب نافع از برای دوار
 و سردی بلغمی * صنعت آن با بونه اگیل الملک صغیر فارسی مرزنجوش قیصوم تمام شیخ ارمنی شاه سفرم برک غار برک زیتون
 با آب در آفتابه سر بسته بجوشانند و هر به بخار آن بدارند * انکباب نافع از برای دوار حادث از اخلاط بارده رقیقه * صنعت آن
 با بونه برنج سفید برک غار اگیل الملک شبت در آب بجوشانند و هر به بخار آن بدارند و آب آنرا نیکو کم بر سر نطول نمایند
 * انکباب نافع از برای دوار حادث از اخلاط محتبسه در بطون دماغ هرگاه دور نکردد از فصد و اسهال و استعمال معوط و عطوس
 * صنعت آن بیکرند جو مقشر نیم کوفته دو کف سبوس کنند م کل خطمی از هر یک مثل جو مقشر کل بنفشه کفی همه راد و آفتابه
 سر بسته بجوشانند تا حشاش مهر شوند پس امر کنند علیل را با انکباب بزبان در آفتابه یا در پشتی کرده ردائی بر سر گرفته و
 به بخار آن بدارد و یا قمعی بر سر آفتابه گذاشته معکوس از لوله آن بخار بکشد و آب آن را نیم کرم بر سر نطول نماید و چند مرتبه
 تکرار این عمل نماید بعون الله تعالی نافع است * انکباب قلمی نموده اند که از استنماط احقر است نافع از برای لقوة امتلائیة
 و بلغمیه چون استعمال کرده شود بعد از تنقیه بدن بکنه ها راد و یه مهله مشروب و تنقیه سر بخار غر و عطوسات و معوطا
 و این انکباب ملطف بقای فضول است از دماغ و اعصاب * صنعت آن برک اثل و پوست بیخ آن و ثمر آن اگیل الملک حرم
 برک مداب شیخ ارمنی قیصوم مرزنجوش مرما حوز عاقر قرحا صغیر فارسی برک غار حب الغار عشب مغربی ریزه کرده چوب
 صنوبر ریزه کرده از هر یک کفی کبیر همه راد و آفتابه سر بسته بپزند تا مهر شود چند بیل ستریک مثقال سوده بر روغن یا همین و
 روغن نار درین از هر یک یک اوقیه داخل کرده هر به بخار آن بدارند و آب آن را بر سر نطول نمایند و ثقل آنرا کوفته بر موضع
 علت ضما نمایند * انکباب ابوسهل مسیحی نافع از برای لقوة مستعمل بعد از تنقیه بمهلات * صنعت آن صغیر فارسی مداب
 عاقر قرحا شیخ ارمنی برک غار با بونه قیصوم حرم اسطوخودوس جوشانیده هر به بخار آن بدارند * انکباب نافع از برای لقوة
 * صنعت آن شیخ ارمنی برک غار قیصوم حرم اسطوخودوس جوشانیده هر به بخار آن بدارند * انکباب دیگر نافع برای
 لقوة * صنعت آن تمام مرزنجوش صغیر نهرین شیخ ارمنی مرما حوز چند بیل سترجوشانیده هر به بخار آن بدارند بعد از تنقیه
 نام و این محل بقای فضول دماغ و اعصاب و عضل است * انکباب نافع از برای درد کوش * صنعت آن با بونه اگیل الملک
 کل خطمی پرمیا نشان از هر یک کفی همه راد و آب بجوشانند کوش را به بخار آن بدارند * انکباب نافع از برای درد کوش
 حادث از سوز مزاج یا بس ساج * صنعت آن سر بنفشه برک بنفشه کل نیلوفر تخم خبازی برک کلم اجزاء متماوی در آب بپزند
 تا مهر شود شیر کاور روغن بنفشه داخل کرده یک جوش دیگر داده و روغن را به بخار آن بدارند * انکباب دیگر نافع از برای
 دوی و طنین و درد کوش حادث از ریاح * صنعت آن مرزنجوش افسنتین رومی بود نه صغیر فارسی جوشانیده و روغن کوش
 را به بخار آن بدارند * انکباب دیگر نافع از برای درد کوش حار و درد کوش حادث از بخار صغیراوی حار * صنعت آن
 برک کک وی تر جرده کک وی شیرین برک کاهوی تر تخم کاهوی برک خشخاش تر تخم خشخاش پوست خشخاش بزرالینج سفید
 شاه سفرم کل نیلوفر سر بنفشه اطراف خلاف در آب بپزند تا مهر شود و روغن کوش را به بخار آن بدارند و آب آنرا بر سر نطول نمایند
 * انکباب دیگر نافع از برای درد کوش حادث از حرارت و بیوست * صنعت آن کل بنفشه کل نیلوفر کشنیز تر تخم کاهوی برک خرنه تو

و برک بید جرادۀ کدی شیرین خبازی برک خشخاش تخم و پوست خشخاش برک بهتان افروز برک بارتنگ بزر قطونا
 کل خطمی سفید شاه سفرم جو مقشر نیم کوفته همه را در آب بپزند تا مهربا شود شیرو خنثی یا شیر بز و روغن بنفشه داخل
 کرده سر کوش را به بخار آن بدارند و آب آن را نیکرم بر سر نطول نمایند و ثقل آنرا نرم گویند و بر خارج کوش
 ضما د نمایند * انکباب نافع از برای صداع بارد و این انکباب سر را گرم گرداند و محلل مواد دماغ است و مفتوح سد های
 دماغ و درد کوش حادث از ریح بارده غلیظه * صنعت آن با بونه اکلیل الملك مرزنجوش تمام مبعوس کند م کل خطمی نمک
 طعام برنج صاف پودنه شیخ ارمنی جوشانیده سر به بخار آن بدارند و آب آن را نطول نمایند و ثقل آن را ضما د کنند و در
 نسخه دیگر نمک داخل ندارد * انکباب دیگر که مبرد و مرطب دماغ است و صداع حار و قرانیطس را نافع است * صنعت آن
 تراشه کدی و تر مغز تخم کد و تخم کاهو تخم خشخاش کل سرخ بنفشه کل بید ورق بید شاه سفرم مجموع را نیم کوفته در آب
 بجوشانند و سر به بخار آن بدارند و آب آنرا نطول نمایند و ثقل آن را بر سر ضما د کنند * انکباب نافع از برای درد کوش و صماخ
 و تلطیف مواد و تفتیح سد خیشوم * صنعت آن مرزنجوش تمام شیخ ارمنی اکلیل الملك برنج صاف افسنتین رومی بابونه رازیانه
 نعناع زوفای خشک تخم شبت صعتر کبریت زرد نیم کوفته جوشانیده کوش و بیننی را به بخار آن بدارند * انکباب مبرد و مرطب
 دماغ و نافع از برای حرارت و بیوسیت دماغ و از برای بی خوابی و قرانیطس و صداع حار یا بس * صنعت آن کل بنفشه کل
 نیلوفر کشنیز تر تخم کاهو خرنه تر برک بید کل بید جرادۀ کدی و تر جرادۀ خیال تر تخم خشخاش پوست خشخاش برک و کل بهتان
 افروز برک بارتنگ کل خطمی شاه سفرم جو مقشر نیم کوفته مجموع را در آب بجوشانند و فرود آورده شیرو خنثی و روغن بنفشه
 و بادام بران ریخته سر را به بخار آن بدارند و آب آن را بر سر نطول نمایند و ثقلش بر سر ضما د کنند * صنعت این انکباب به نسخه
 دیگر کل بنفشه کل نیلوفر کل خطمی سفید جو مقشر بر کهای نازک اطراف بید ترهای خطمی تراشه کدی و شیرین مجموع را در
 آب بپزند و قندی روغن بنفشه داخل کرده سر به بخار آن بدارند و بجوی آب و روغن را بر هم زنند تا بخار بسیار برخیزد بسوی سر
 بس مرتبه دوم و سوم گرم کرده استعمال نمایند و روزی چند مرتبه استعمال نمایند * صنعت این انکباب به نسخه مبرقندی در
 کتاب قرا بادین از خمسه معزی الیه برک کد و جرادۀ شیرین برک کاهو تر تخم کاهو تخم خشخاش پوست خشخاش کل بنفشه کل نیلوفر
 بهار بید شاه سفرم اطراف خلاف در آب بجوشانند و سر به بخار آن بدارند و آب آن را بر سر نطول نمایند * انکباب نافع از
 برای صداع بارد حادث از سردی و هوای زمستان یا غسل بآب سرد یا مصافحه تلوح * صنعت آن اخوان با بونه اکلیل
 الملك مرزنجوش حما ما شلغم تراشه چوب چیننی تراشه چوب صنوبر خب الغار جوشانیده اندکی روغن آجودا داخل کرده سر به بخار
 آن بدارند * انکباب نافع از برای صداع حار صفراوی چون استعمال کرده شود بعد از تنقیه نام ماده رقیقه بوده باشد بآن
 صداع سهر مغرط * صنعت آن سر بنفشه جو مقشر نیم کوفته جرادۀ کدی و برک بزر قطونا خرنه تر تخم خطمی سفید شاه سفرم پوست
 خشخاش پوست بیخ لفاح تخم کاهو ترهای نازک بید کل سرخ اجزای متساوی همه را بجوشانند تا همه مهربا شوند پس در پشتی ریخته
 بپزند بران قندی روغن بنفشه و شیرینی که دختر شیر دهد و سر بخار آن بدارند و دائم بر هم زنند تا بخار آن زیاده شود
 و بعد دماغ رسد پس آن را نیم گرم بر سر نطول نمایند و ثقلش را بر سر ضما د کنند * انکباب نافع از برای سد خیشوم و زکام
 بارد و تلطیف مواد * صنعت آن با بونه اکلیل الملك مرزنجوش زوفای خشک تمام شیخ ارمنی برنج صاف افسنتین رومی صعتر
 فارسی رازیانه نعناع خشک پودنه خشک تخم شبت کبریت زرد در ظرف مهربسته جوشانیده سر و بیننی را بخار آن بدارند

* حشایش حارّه مهتمعمل در جمیع امراض بارده دماغی بسبب استخوان سرد و تحلیل مواد * صنعت آن با بونه اکیلل الملك
 تمام مرزنجوش سبوس کندم قیصوم کل خطای اسطوخودوس شبت پود نه شیخ ارمنی تراشه چوب چینی تراشه چوب صنوبر
 مجموع را در آفتابه سر بسته خوب بجوشانند و سر بخار آن بدارند و آبش را بر سر نطول نمایند * انکباب حشایش بارده
 و طبعه مبرد و مرطب دماغ است و نافع است از برای صداع حار یا یس و قرانیطس و سایر امراض حاده دماغی و امراض
 یا بسه دماغی و بنخوابی را مفید است * صنعت آن برک کدوی جرادّه کدوی رطب جرادّه خیاب برک کاهو تخم کاهو برک
 خشخاش تخم خشخاش پوست خشخاش شاه سقرم کل بنفشه کل نیلوفر اطراف خلاف در آب پخته و سر بخار آن بدارند و آب
 آنرا بر سر نطول نمایند و ثقلش را بر سر ضام کنند * انکباب نافع از برای صداع حادث از اخلاط غلیظه بارده بلغمیه و سوداویه
 * صنعت آن با بونه مرزنجوش در آب پخته و سر بخار آن بدارند و ثقلش را بر سر ضام نمایند * انکباب دیگر نافع از برای زکام
 و نزله بارد * صنعت آن کل با بونه اکیلل الملك مرزنجوش پوست خشخاش جوشانیده و سر بخار آن بدارند * انیسون بفارسی
 بادیان رومی وزیر رومی و عربی بزرگ رازیانج الرومی و الشامی و حب الخلوه و کمون حلو و بهندی رند نی ثامن تخم
 نباتی است بلند تر از ذریعی و ساقش مربع و باریک و برکش باریک و خشبو و گلش مائل به سفیدی و تخمش در غلاف لطیف
 طولی و از رازیانّه کوچک تر و سبز مائل به سفیدی و زردی کرم و خشک است در آخردوم مدبول و حیض و شیر و عرق
 و محلل ریاح معده و سایر اعضا و مبهی و قابض طبع خصوصاً برشته کرده آن و مقوی کرده و مفتوح سدّه جگر و سپرز و جالی مجاری
 نفس و درد سینّه و هرقه و ضیق النفس و اعیا و استهقا و حصات و تب بلغمی و سوء القنیه و قطع سیلان رحم و زاله فضل نافع
 و باقوت تریاقیه و از توابل مستعمله در اغذیه اصحاب فالج و استرخا و لقوه است بخورش جهت اخراج جنین و مشیمه و سنون
 آن جهت جلای دندان خصوصاً محرق آن و دفع بد بوئی دهان و اکتحال آن جهت سبل کهنه مجرب دانسته اند و خائین
 آن جهت خفقان و طلای مطبوخ آن در سرکه جهت تحلیل اورام و کشتن قمل و طبع آن با شکر جهت دفع زردی رخسار زن
 زائیده نافع و مضرا معا و مصلحش رازیانّه و مصلح محرو و مصلحش سنگجبین و قدر شربتش از دودرم تا پنچد رم و بد لش
 تخم شبت و ربع آن رازیانّه و در تقویت باه مثل آن انجیره است * دستور تشویه انیسون جهت سنونات و غیرها آن است که آنرا
 بعمل مرشته در لته بسته لته را بکل گرفته در تنور معتدل یک شب بکند از بند پس بر آورند و بکار برند * صداع انیسون نافع
 است از برای درد سر و شقیقه و بخور آن دافع درد سر بارد است و چون بخور کرده شود در زیر بینی میباشند نافع از برای
 صداع بارد و نزلات بارده و بخور کردن و معوط نمودن از آن نافع است از برای صداع بارد * زکام و نزلات بخور انیسون
 نافع است از برای نزلات بارده و چون انیسون را بر سرکه انکوری تر کرده خشک نموده بوداده در پارچه کتان نیلی بسته دائم
 بمویند نافع است از برای زکام و نزلات بارده * لیشر غس و چون بکینند از انیسون نیم درم و از مصطکی یکد انک و کوفته در
 ده درم کل قند مرشته بخورند و چند روز باین مداومت نمایند بعد از استفراغ بلغم نافع است از برای لیشر غس بجهت
 آنکه مبل مزاج دماغ و مقوی معده است پس تولید نمی کند بلغم را که سبب لیشر غس است * سبات چون دو درم انیسون را
 در آب بجوشانند و صافی نموده ده درم جلنجبین عملی در آن حل کرده صافی نموده بیا شامند نافع است از برای سبات حادث
 از برد خارجی و سبات حادث از اشامیدن ادویه مخدره مانند افیون و سزاوار آن است که کسیکه این مغلی را بیا شامد باید که
 بوده باشد غلای او نخود آب کوشش خروس جوان متوبل با بازیر حارّه با حلتیت و مغز حب القرط سمد اسمعیل گفته که نافع

است از برای هبات بلغمی بعد از تنقیه تام تقویت معدّه و امت آشفامیدن انیسون و مصطکی با گل قند سکری * دوار و معدّه
چون انیسون را در آتش بریزند که دود کند و استنشاق دود آن کنند ماکن میگرداند دوار بارد را به سبب تحلیل مواد
عبد الله بن جبرئیل گفته که بوئیدن بودا ده آن نافع است از برای دوار و خوردن کردن بآن و معوط نمودن آن * مالینولیا
چون انیسون را کوبیده و مغوف نمایند و یا کوبیده و بگل قند موشته بخورند و یا جوشانیده و بتنهائی بنوشند و یا گل قند در آن
حل کرده صافی نموده بنوشند نافع است از برای مالینولیا خصوص مراقبی آن * کابوس چون انیسون بوزن آن دو قوباهم
در آب بجوشانند و صافی نموده با ماء العمل بپاشانند نافع است از برای کابوس * صرع سزاوار آن است که انداخته شود در
قد و صاحب صرع انیسون را مثال آن از بازیری که نبوده باشد در آنها حرارت * فالج و استرخاء و لقوه از توأبل مستعمله
در قد و صاحب فالج و استرخاء و لقوه انیسون است شیخ الرئيس گفته انیسون نافع است از برای استرخاضا کردن بآن بر
اعضای مسترخیه بسبب آنکه میباشند در آن حرارت بادنئی قبضی که بآن قبض تقویت عضو میکند رازی گفته که سزاوار آن
است که اقتصار کنند در اول فالج تا چهار روز و یا تا هفت روز بآبیکه جوشانیده باشند در آن انیسون به تنهائی و یا حل کرده
باشند در آن یک اوقیه جلنجبین عملی * امراض اذن چون انیسون را نیکو سحق نموده مخلوط بروغن گل سرخ نموده
در گوش بچکانند ماکن میگرداند و جمع اذن را و قطور روغن گل که در آن انیسون جوشانیده باشند در گوش جهت کرمی
و ثقل ما معه مفید است * جوارش انیسون منقول از قرا با دین ترکی افندی صالح چلبی محلل ریا ح و بلغم لزج و اخلاط
غلظه و مرفقه کهنه است * صنعت آن انیسون بیست درم اصل الموم مصطکی از هر یک هشت درم کرویاریا زبانه بسبب
خولنجان زنجبیل دارچینی از هر یک پنج درم فلفل سفید فلفل سیاه و دار فلفل عاقر قرحا فودنج از هر یک دو درم قاقله کبابه
چینی زعفران سنبل هندی از هر یک یک درم و نیم قند سفید شانه زده درم عمل مصفی بقدر کفایت بدستور جوارش سازند
* جوارش انیسون دیگر که همان نفع دارد * صنعت آن زنجبیل فلفل سفید مصطکی جوز بو از هر یک ده مثقال انیسون رومی
دارچینی نانخواه کمون کرمانی از هر یک شش مثقال سنبل الطیب قرفل از هر یک دو مثقال تخم رازیانه پنج مثقال عسل مصفی
ده وزن ادویه و بعض اطباء و دار فلفل از هر یک دو درم اضافه نموده اند * حب انیسون کاهریا ح و تشنج عصب و
نفخه انثیین و رجوع رحمی را نافع است * صنعت آن انیسون مصطکی تخم کرفس حرمل زعفران سکینچ مقل ازرق از
هر یک یک درم هلیلج سیاه پوست بلیله آمله منقی از هر یک دو درم فودنج فطراسالیون نقاح از خرقسط تلخ هارون زرنباد عود
الوج از هر یک نیم درم اجزا کوفته بپخته بآب من اب حب ها زنده مرحمی بقدر نخودی شربتیی یک درم * دهن انیسون نافع
است جهت استسقا خصوص استسقای طبعی و داده میشود با ماء اللحم و بعض از مطبوخ مناسبه و منع میکند نوازل و ضیق
النفس را و محلل ریا ح معدّه است و خالی میگرداند معدّه را از آنها * صنعت آن بکیرند انیسون در ورطل و بنجیهانند
در بیست رطل آب گرم با دواوقیه نمک مدنی پس بقرع و انبیق تقطیر نمایند و دهن را از آب جدا نمایند و نکاه دارند و
عند الحاجة بکار برند منقول از طب کیمیائی بر اکلوسوس و نوع دیگر آن است که مانند دهن انجیدان اخذ نمایند و بکار برند
و آن ذکر یافت * سفوف انیسون با وهای معدّه را دفع کند و معدّه را از اخلاط غلیظه پاک کند * صنعت آن نانخواه تخم کرفس
از هر یک پنج درم کندر چهار درم فقا ح از خرقسط مصطکی از هر یک سه درم اسفند ان سفید سی درم کوفته بپخته با فانیل بموشند
شربتی پنج درم * عرق انیسون کرم و خشک و لطیف و محلل ریا ح و کاهرا آن و هاضم غل اورد را کثرافعال و خواص از جرم

خود بهتر است و مفتوح شده جگر و مهر زو جالی مجرای نفس و رافع اعیا و جهت سوء القنیه و استسقا و فالج و لقو و تحلیل فضول و ترقیق آن را مرض بارده نافع * صنعت آن بکیرنک انیسون هر قدر که خواهند و باشش چند آن آب عذب صافی یکشما نروز بخیهها نند پس درد يك کنند و بطریق متعارف عرق کشند شربتی از هفت مثقال تا ده مثقال و زیاده هم بطریق برداشت طبیعت مریض می توان داد * فصل در بیان نسخ اقراص انیسون * قرص انیسون منقول از قرابا دین قانون مفتوح شده های کبد و مصلح حال کبد و مقوی آن است و نافع است از برای ضعف کبد و ملین طبع است و تپهای کهنه را زایل کند و تهیج در آخر بیمارها را مغیل است * صنعت آن انیسون سه درم افسنتین رومی اسارون شامی تخم کرفس مغز بادام تلخ مقشر ساذج هندی سنبل الطیب مصطکی رومی تخم شبت از هر یک يك رم غافث سه درم صبر سقوطی چهار درم و نیم کوفته پیخته با آب افسنتین مرشته اقراص سازند هر قرصی يك رم شربتی يك قرص با سنگنجبین بزوری بل هندی * قرص انیسون نافع از بواسیر و یرقان سدی * صنعت آن انیسون غافث از هر يك سه درم صبر سقوطی زرد پنج درم غاریقون سفید دو درم افسنتین رومی اسارون تخم کرفس تخم شبت مصطکی رومی سنبل هندی مغز بادام تلخ مقشر از هر يك يك رم کوفته پیخته بطبیخ افسنتین مرشته اقراص سازند شربتی از يك رم تا دو درم * قرص انیسون به نسخه سعید اسمعیل در ذخیره * صنعت آن انیسون چهار درم اسارون شامی ساذج هندی عصاره غافث از هر يك سه درم افسنتین رومی مغز بادام تلخ مقشر صبر سقوطی سنبل الطیب از هر يك چهار درم مصطکی تخم کرفس از هر يك يك رم کوفته پیخته اقراص سازند هر قرصی يك مثقال شربتی يك قرص با طبیخ افسنتین و دیگری درین قرص يك رم شب یمانی افزوده و در نسخه دیگر دو درم غاریقون هشت سفید بواجزای نسخه اصل اضافه شده و بعضی گفته اند که این قرص را با سنگنجبین بل هندی و دیگری گفته که اجزای این قرص را با کلاب مرشته اقراص سازند شربتی از آن يك رم با طبیخ افسنتین و بمایک دانست که شیخ رئیس این قرص را در قرابا دین قانون با هم قرص عشر ذکر کرده و ادویه نسخه شیخ رئیس با ادویه ذخیره معاوی است و اختلاف درین دو نسخه در اوزان ادویه است و در نسخه شیخ رئیس که با هم قرص عشر آورده باین اوزان است انیسون چهار درم مصطکی اسارون ساذج هندی افسنتین رومی تخم کرفس مغز بادام تلخ مقشر سنبل الطیب از هر يك يك رم صبر سقوطی دو درم عصاره غافث چهار درم کوفته پیخته بطبیخ افسنتین مرشته اقراص سازند و آب گرم بنوشند و گفته که این قرص نافع است از برای تپ ربع کهنه و دفع وجع کبد و ترهل و استسقا و تهیج و بیش از قرص عشر شیخ قرص دیگر را وصف کرده که بعینه همین قرص است الا آنکه افسنتین داخل ندارد و در اوزان ادویه اختلافی دارد آن قرص باین اوزان است انیسون تخم کرفس از هر يك چهار درم اسارون مغز بادام تلخ مقشر مصطکی سنبل الطیب ساذج هندی از هر يك چهار درم عصاره غافث صبر سقوطی از هر يك يك رم کوفته پیخته اقراص سازند * قرص انیسون دیگر خوانند تپهای بلغمی را سود دارد و معده را قوت دهد و طعام بکوارد و ریاح غلیظه را لطیف گرداند و ملها بکشد و ترهل و تهیج حادث بعد از تپهای بارده را زایل گرداند * صنعت آن انیسون تخم کرفس را زیانه از هر يك سه درم نعنای خشک قاقله کبار خیر بوا از هر يك دو درم عصاره غافث عصاره افسنتین نقاح از خرفه غفران ریوند چینی فطراسالیون مصطکی سنبل الطیب و ورق کل سرخ از هر يك يك رم کوفته پیخته اقراص سازند هر قرصی چهار دانگ شربتی يك قرص با ماء الاصول * قرص انیسون به نسخه شفائی تپ بلغمی و جگر ضعیف را نافع بود * صنعت آن انیسون افسنتین مغز بادام تلخ سنبل الطیب صبر از هر يك چهار درم عصاره غافث ساذج هندی اسارون از هر يك سه درم مصطکی تخم کرفس را زیانه از هر يك يك رم کوفته پیخته بکلاب قرص سازند شربتی

یک گرم با طبعی افستین * معجون انیسون استسقای طبعی را که با او حرارت نباشد نفع دارد * صنعت آن انیسون فطراسالیمون
 حب الغار شونیز سعد کاشم چند بید ستر قد ما نا منبل الطیب حب بلسم جارشیر حلتیت انجلمان اسارون زعفران از
 هر یک یک گرم سکینج و ج مغز بادام تلخ سد اب خشک زیره کومانی کرویانا نخواده صغرد و قوخلنجیان ورق الغار جعد زنجبیل
 عاریقون حما ما کعب کوساله یا کاسوخته از هر یک دو درم کوفته پیخته بعمل بحرشد * باب الالف مع الرا و * اوزیکسر همزه و
 فتح و امشد ده وزای معجمه عربی است و وزیز کوبند و بفارسی قازنا منک و مرغابی نیز کوبند و بهندی هانس نامند و بهریانی
 از وزنا منک و کوبند اهم جنس مرغابی است ولیکن نزد اطبا مراد نوع کبیر آن است که قازنا منک و گفته اند که جمیع اصناف
 آن تاد و م کرم و تا آخر د و م تر غلیظ الغداء و دیر هضم است و کوبند که چون هضم شود مسمن بدن و محرک باه است چون
 یا مصالح حاره بپزند بهتر است و مصالح آن آبکامه و آب انار است و گفته اند که از اغذیه نافع است از برای برودت کبد و ارجاع
 حادثه مر آن را که از برودت باشد و مشوی بطون آن با اباز و حاره چون فلفل و دارچینی و زیره و امثال اینها و تا نصفه آن لذیذ
 است و غلیظ و بطی الانهضام ولیکن چون هضم شود متولد میگردد از ان غذای بهیاری کبد آن الذ کبد ها است و غذائیت آن
 از جمیع کبد ها بیشتر است و نیمت کز شتن آن از بطن دشوار و جناح آن صالح است در هضم و غذا و گوشت آن شدید الحرارت و
 الرطوبت و کثیر الفضول و بطی الهضم و زهم است و بزودی از خوردن گوشت آن حادث میگردد تپها و نیمت گوشت آنرا اغذائیت
 بیشتر از گوشت ماکیان * اوزبری بهتر از ارزالمی و گوشتش ملائم تر است و بیه آن محلول اورام بارده است و طلاهی مغز سر آن
 جهت ورم مقعده آزموده است و بیه آن جهت صلابت مقعده و شقاق آن و شقاق جلد و تقشر آن و داء الثعلب و داء الحیه
 و جهت رفع اذیت آبیکه در گوش رفته باشد و با آرد باقلا جهت ورم پستان بالخاصیه نافع است و زرد تخم نیم برشت آن مقوی باه و
 منعظ و جهت افزونی عقل نافع و قطو رآن با زیت نیم گرم در رحم جهت احتباس حیض نافع است و گوشت آن که مهر پیخته باشد
 جهت التیام فتوق و زیاده کردن پیه کرده و ریزانیدن سنگ کرده و مثانه الاکلا و ضماد اموات است صاحب جامع الادویه گفته که
 خون آنرا چون با آب نمک بنوشند جهت درد مثانه و حصاة بسیار نافع و بیضه و ذبل آن جهت هرفه خشک مغیل است و پوست
 تخم آن جهت اسهال دموی بهترین ادویه است نعیان و تمدد و کز از و تشنج مهربا رس گفته خوردن بیض اوز موجب ذکای
 ذهن و حفظ قوت حافظه و مزید نسیان است و گفته که خوردن اوز نافع است از برای نسیان و ذکای می گرداند حفظ
 را و تمرین به پیه اوز کد اخته نافع است از برای تمدد و کز از و تشنج امتلائی و همچنین آشامیدن آن برای تشنج * دهن اوز
 یعنی روغن قاز منقول از طب فرنگی از برای وجع مفاصل مزمن گفته که مجرب است * صنعت آن بکیرند آن را و ذبح
 کرده پاک نمایند از پر و احشا و معایس الیقا قوس موزنجوش اسطوخودوس از هر یک کفی اشق مقل ازرق از هر یک
 شش مثقال از خرمکی جوز بوا بهیا سه قرنفل مورنجان از هر یک سه مثقال روغن خراطین که نوشته می شود در حرف
 الدال مع الهاد دراد هان انشا الله تعالی می و شش مثقال ادویه را کوبیده و روغن خراطین مرشته در شکم آن کنند
 و بک وزند و بعد از ان بهیج کشند و با آتش انکشت کباب نمایند در تنور و ظرفی را پر از سرکه انکوری کرده در زیر آن
 بکند ارنند تا روغن از ان در سرکه بپکد و روغن را چند ان بجوشانند که هر که به تحلیل رود و روغن بماند در شیشه
 کرده نگاه دارند و اگر قاز نباشد از اردک و حواصل نیز می توان ما خب و همه خواص دارد بلکه مصنوع از حواصل
 اقوی است * امال از جمله اغذیه است و آن مرقی گوشت و بقول مطبوخه است که صافی نموده می آشامند و بعضی در حین

طبع ترشی داخل می نماید و خواص آن تابع بقول و امثال آن است * باب الالف مع الهاء * اهللیج بدل آنکه اهللیج و ایفاریسی
 هلیله و بهندی هر نامند ثمریست هندی خوشه دار و انواع است و آنچه تحقیق شده همه ثمری است درخت است که از ابتدای
 ظهور شکوفه تا انتهای پختگی و کمال نضج هر مرتبه را نامی گذاشته اند شکوفه خشک آن را که مثل زیوه است هلیله زیوه و از آن
 اندک بزرگ تر را که بقدر جو است هلیله جوی و از آن بزرگتر که سیاه بقدر مویز سیاه است مویزک و هلیله زنگی و هلیله
 هندی امود نامند و اینها همه بسته اند و از آن بزرگتر نیموس مویز ماثل بزرگی را هلیله چینی و از آن رسیده تر و زرد
 و اهللیج اصغر و به کمال رسیده زرد ماثل بهرخی املس را کابلی و در اکثر جاها از بلاد بنگاله و هند و کهن بهم می رسد مثل
 پیر بهوم از بنگاله و بنارس و کجرات و غیره و از همه بهتری ریشه و بالیده بزرگ است که کوچک کجراتی است که کابلی نامند
 جهت آنکه اکثر از آن سم است به بلاد دیگر می برند و همچنین از هر سمتی موسوم بدان است مانند چینی و بصری و غیره و همه
 انواع آن در اول سرد و در دوم خشک و گفته اند که خشکی کابلی از سایر انواع کمتر است و معهل بعصر صغیر و بلغم رقیق است
 بحسب مراتب خود در وقت وضعف و مقوی معده و دماغ و مفتوح سد و مطبوخ و منقوع آن بهتر از جرم آن است و طبع
 بهیار با عفت ضعف قوت آن است و جرم آن محدث قولنج است به سبب دفع نمودن خلط رقیق و باقی ماندن غلیظ لهند
 حمیات قبل از رابع عشر منع نموده اند و گفته اند که هلیجات را هرگاه با مسهلاتی که عمل آنها به تلئین و لزوجت است
 چون بنفشه و خیاض شیر ترکیب کنند چنان یا بد ترکیب کرد که قوت یکی مصادم و مضعف و مبطل قوت دیگری نشود و مانع
 تاثیر آن نگردد و نیز گفته اند که سزاوار است که استعمال کرده شوند هلیجات مروض یعنی نیم کوفته نه مستحقوق بسیار
 نرم تا اینکه باطل شود فعل آنها * اهللیج اصغر هلیله زرد است و بهترین آن بالیده زرد است چنانچه مذکور شد در آخر اول
 سرد و در دوم خشک مقوی حواس و ذهن و جهت خفقان و صداع و غثیان و جذام و حمیات مرکبه و درد سر و استسقا و
 ریاح بواسیر و منع معود بخار و دماغ و تصفیه رنگ رخسار و اطفای نائز و سودا که از احتراق صغیر باشد نافع و بعضی در حمیات
 مطلقا منع کرده اند و این قول درست نیست مگر آنکه ماده بسیار غلیظ باشد که پیش از نضج و ترقیق جایز نیست و بدستور
 در حقنها منع نموده اند و در شرح اسباب در قواعد کلیه علاج سرسام صغیر و می که راست است که هلیله در حقنه باید داخل کرده
 شود و این پسندیده است و علت منع عصر آن است و این صورتی ندارد چه حقنه را اثر در افضیه است نه مسام که باعث انضمام
 و باقی مواد غلیظه در آنها کرده خصوصا که بادویه ملینه و مفتوحه و جاذبه اصناف آن باشد و عصاره خشک هلیله قوی الفعل
 و ذرور هلیله زرد جهت دمه و تجفیف رطوبات و حدت بصر نافع خصوصا هرگاه در خمیر گرفته بهوزا نند و بدستور قطور
 آب خیمه نیده آن همین آثار دارد و سنون دانه آن جهت تقویت لثه و خون رفتن از بن دندان و رویانیدن گوشه آن مفید
 و مضر مغل و مصلحش عناب و سیستان و مصلح قبض لازم و عصر آن روغن بادام و قند و ترنجبین و قند شربت از جرمش تا
 پنجدرم و در مطبوخات و منقوع از هفت درم تا ده درم و بدلتش در غیر اسهال بواسیر و بواسیر و بواسیر و بواسیر و بواسیر و بواسیر
 * و اما اهللیج هندی که اسودن نامند و بفاریسی هلیله سیاه و بهندی زنگی هر آن بقدر مویز سیاه و صلب پیدا نه است چنانچه ذکر
 یافت گفته اند در دوم خشک و در وسط اول سرد و معهل سودا و منقی خون و روح از خلط سودا و جهت بوا سیر و تقویت
 احشای و در سیر و رطوبت معده و جذام و بوداده آن جهت اسهال مفید و نکاه داشتن اوردردمان باعث سیاهی موی و تقویت
 آن و تقویت لثه بغایت مؤثر و کوبیدن مضر جگر است و مصلحش عمل و قند شربت از جرمش تا دو مثقال و در مطبوخ تا هفت

مثقال و بد لش هلیله کابلی و در قبض نصف و زرش غص و خمس آن تخم موزد است * و اما اهللیج کابلی بهترین آن بالیده پرمغز
کم ریشه اهته کوچک زرد مائل بمرخی است بعضی آنرا در برودت معتدل و در اول خشک و بعضی آنرا و هلیله سیاه را کرم
با اعتدال میل اندک مهمل بلغم و سودا و صفراوی مخلوط با خلط و مدربول و بهتر این اقسام و در افعال قویتر از هلیله زرد و سیاه
در مجموع خواص که در هلیله زرد مذکور شده و گویند چون یک سال هر روز یک عدد آنرا تناول نمایند موی هفیل نشود
و بعضی این خاصیت را مخصوص به هلیله هندی و بعضی مخصوص به هلیله پرورده کابلی دانسته اند و بالخاصیه جهت رفع ضرر
آبهار بهیاری خوردن آب نافع و دانه هلیله مدربول است و در ور محرق آن جهت قطع خون بواسیر و نزف الدم اعضاء تقویت
دندان و لثه مجرب و قدر شربت از جرمش تا سه مثقال و در مطبوخ تا هشت مثقال و بد لش سیاه است و مر بای آن که زیاده
از یک سال برو نکند شته باشد مقوی معده و دماغ و مفتوح سده بلغمی و مقوی جگر و حواس است * و اما اهللیج چینی گفته اند
از صنف کابلی است زرد مائل بمرخی و سیاهی و کوچک و درشت دانه و کم گوشت و مائل به تد و یرو ضعیف الفعل بحدیکه
با وجود سائر هلیجات آنرا استعمال نباید نمود المضره بالراس گفته شده که هلیله کابلی مضر است بمر و مصلحش عسل است
منافعه للراس را مراده هلیله کابلی نافع است جمیع حواس را و دافع حرارت سر و نیکو کننده حال دماغ و عقل است و صافی
میکرد اند ذهن را خصوص مر بای آن و گفته شده کسیکه هر روز یک عدد استه بیرون کرده آنرا در دهان نگاهد اید تادرد هان
بخیل و آب دهان قوت آنرا بکیرد و آب دهان را فرو برد و ادمان باین فعل کند نیکو میکرد اند حال دماغ را و از منافع مشترکه
میان جمیع اقسام اهللیجات تقویت حواس و زیاده کردن ذهن است و حفظ و لیکن نسبت با هلیجات دیگر اهللیج چینی
درین افعال بلکه در جمیع افعال ضعیف است و اهللیج اصغر مقوی دماغ و لصداع آشامیدن اهللیج کابلی نافع است از برای
صداع للنسیان اهللیج کابلی نافع است جمیع حواس را خصوص از برای حفظ الی و ارسد و پوست هلیله زرد نافع است از برای
دوار و سرد و آشامیدن آن و اسهال بآن و هرگاه سفوف کرده شود پوست هلیله کابلی را و چون آن کوفته هر روز یک مثقال آن
را با شکر سفوف سازند نافع است از برای دوار صفراوی سوزنی گفته که استغراغ به هلیله کابلی نافع است از دوار و سرد بلغمی للمالینخولیا
اهلیج کابلی نیکو میکرد اند حال دماغ را و نافع است از برای مالینخولیا و سواس و بنا بر قوی ضعیف که آن مضر است تربیت
آن با شکر با عسل دافع ضرر آن است و جمیع اصناف اهللیجات پاک میکرد اند خون را از سودا و صافی میکرد اند ارواح را
و نافع اند از برای مالینخولیا و سواس سوداوی لیکن اسود هندی درین فعل از همه اقوی است سوزنی گفته که چون فرا گرفته
شود از اهللیج سیاه هندی پنج روم و از حجرار منی مغسول یک روم و از سقمونیا مشوی انطاکی ربع درمی و حب ساخته با
ماء الجبن فرو برند نافع است از برای مالینخولیا ترک هندی گفته که هلیله کابلی معجون بعمل مصفی نافع است از برای نسیان
آشامیدن آن و هلیله سیاه هندی می افزاید در قوت حفظ و نافع است از برای نسیان و مقوی حواس است الصرع آشامیدن
اهلیج کابلی با عسل نافع است از برای صرع شیخ الرئیس گفته که اسهال فرمودن سودا به هلیله بتنهائی و با دویه دیگر مثل
یسفایج و فستقی و اسطوخودوس و حجرار منی و حجر لاجورد و زرافتمون نافع است از برای صرع سوداوی قرشی گفته که نافع
است از برای صرع صفراوی پوست هلیله زرد منقوع در آب رمانین معصور با شکر آشامیدن آن بجهت آنکه میباش
مهمل صفرا للقهوه ابن بطلان گفته که چون صاحب لقوه هر روز یک عدد اهللیج کابلی را استه بیرون کرده در دهان کیزد و
بچاود تا تمام شود و آب آن فرو برد نافع است او را محمد بن زکریا گفته که هزار آن است که بکند ارد صاحب لقوه در دهان در

جانب مائیل یکعل د هلیله کابلی را بولس گفته که چون برشند هلیله کابلی کوپیل را بعسل سه وزن هلیله و بخورد از آن صاحب
لقوه هوروز بقدر یک جوزما کول نافع است آن را شیخ رئیس گفته که از مصنوعات مجرب به از برای اصحاب لقوه چاودین هلیله
سیمه هند است و واجب است نگاهداشتن آن در دهان در شق علیل و در طب الاثمه عم منقول است از محمد بن سنان از علی
بن موسی الرضا علیه التحیه و التنا که گفتند شنیدم موسی بن جعفر علیه السلام را که به تحقیق شکایت کردند از مرض پس
آمدند اطباء و توصیف کردند برای آن حضرت عم عجائب ادویه را پس فرمودند آن حضرت این یذهب بکم یعنی چرادر
میر وید انتصار بکنید بر سید این ادویه یعنی اهللیج و را زیانچ و شکرد را بتداع کر ما سه ماه متوالی در هر ماهی سه روز متوالی و
در پیش آمدن زمستان همین قسم بکردار اینچ مصطکی در زمستان بد رستیکه مریض نمی شود مکر مرض موت
* احراق اهللیجات از برای ذرورات عین خصوص هلیله زرد محرق و از برای ذرورات قاطع خون بوا میر و نرف الدم و
تقویت دندانها و لثه خصوص اهللیج کابلی محرق درین امور مجرب است * صنعت آن بکیرند اهللیج را از هر نوع که خواسته
باشند و در خمیر کوفته بر روی خزنی بگذارند و در تنور نهند تا سوخته شود پس از تنور بیرون آورده خمیر را از آن جدا کرده
اهللیج محرق را سائیده بکار برند * تشویه و تقلیه اهللیجات خصوص اهللیج امود در سفوفات قابضه و غیرها آن است که هلیلیجات
را که ذرات نوی باشند استه آنها را بیرون کرده و دانهای غیر صاحب نوی را نیم کوفته در آب بجوشانند تا آب را جذب کنند پس
بزیست انفاق یا روغن بادام یا روغن کا و تازه چرب کرده بوشته کنند و احتیاط نمایند که هلیله نسوزد و اما تقلیه امود پس
آن را در روغن کابریان نمایند تا بحد یک روغن مائیل بسپاهي شود و احتیاط نمایند که هلیله نسوزد پس از روغن بیرون
آورده کوپیده بکار برند * فصل در بیان اهللیجات مر با * اهللیج مر با معده را قوت دهد و طعام هضم کند و خمل معده را
محکم کند و اشتها ی طعام آورد و نفخ معده را تحلیل دهد و داغ معده است و دفع میکند بعصر فضول رطبه مختلفه از هضم
باقیه از غذای متقل م در معده و معا را ازین جهت ادمان آن مانع سفید شدن موی و محسن لون است و نافع است از برای
بواسیر و اصحاب سودای متولد از بلغم مد اومت بآن و نافع است از برای رطوبت دماغ و حرق خصوص آنکه مداومت کرده شود
بآن بعد از تنقیه بلغم و سودا بجهت آنکه مقوی معده و دماغ است و ناشف رطوبات فضلیه و نافع است خوردن هلیله مر با در
زمان انحطاط صداع صفراوی و دموی چون آن را بکلاب شسته کشنیز خشک سوده بر آن پاشیده خورده شود بجهت آنکه مقوی
معده و مصلح مزاج دماغ و مانع صعود بخاره بسوی سر و دماغ است و مداومت آن نافع است از برای صداع حادث از مشارکت
معده بسبب صعود بخار از معده بدماغ و از برای صداع و شقیقه و اطریفل صغیر اقوی از اهللیج مر با است و ابلغ است درین
فعلا تمام از آن الا آنکه اطریفل صغیر مقلل منی است و نیز اهللیج مر با خصوص عملی آن نافع است از برای نعیان مداومت
بآن و بواسیر را سودمند بود و روشنائی چشم بیفزاید و سلها بکشاید و درد سر که از بخار باشد زایل کند و اگر قوی کشنی
خشک سوده باری خورده شود بهتر است و رطوبت معده را دفع کند و ملین طبع است و جهت ضعف جگر و دماغ و ریاح بواسیر
سوداوی و سودای مسترق نافع و خوردن آن در اخرا صداع دموی مفید زیرا که تقویت معده میکند و مصلح مزاج دماغ است
* صنعت آن اگر اهللیج تر تازه بهم رسد بهتر است و باید که آنرا با غسل یا شیوه نبات مر با سازند و اگر هلیله تریافت نشود
پس دستور ترتیب که معمول آن قلس سره است آنست که بکیرند هلیله کابلی بزرگ فربه همین بی داغ بی سوراخ غرقی را که بته
آب رود و کودی در زمین ساخته هلیله را یک یک بر روی زمل چیده چنانکه متصل بیکدیگر نباشند و اطراف آنها خالی باشد

پس رمل را بران ریزند و باید که آن رمل از رودخانه آب عذب خوش باشد پس در روزی دوسه مرتبه آب خوش بران ریزند بعد از دوسه روز هلیها را از رمل برآورده رمل تازه در آن کود کرده بدستور مذکور روزی دوسه مرتبه آب بران ریزند و بدستور بعد از دوسه روز رمل را تازه نمایند و این عمل را زیاده بوده روز نکنند پس هلیها را بیرون آورند آن زمان هلیها مثل هلیله تر خواهند گردید پس بشویند هلیها را با آب خوش سه چهار مرتبه تا خوب شسته شود پس بگیرند عمل کوفی با زای هر یک صد عدد هلیله ده مثقال و خرما ی جیک بیست و پنج مثقال و در آب بپاورد بجوشانند و هلیها را در آن آب مطبوخ اندازند و با آتش ملایم بجوشانند پس چون نیم پخته شود از آب برآورده آب را دور کرده مرتبه دوم بدستور در آب مطبوخ عمل کوفی و خرما بجوشانند تا خوب پخته شود پس برآورده با آب شیرین بشویند شستن با کیزه پس بگیرند عمل جیک سفید و کف آن را بگیرند و یا شیرۀ نبات را در آب بپاورد داخل کرده هلیها را در آن اندازند و بپزند و کیسه افارویه را که ذکر کرده میشود بر آنرا بسته در آن اندازند و افارویه این است دارچینی قرنفل دانه هیل بوا بسبب زنجبیل زعفران مشک تبتي کوفته در کتانی بسته در آن پاتیل اندازند و بجوشانند و دانه کیسه را بمالند تا قوت ادویه باز داده شود و چون شیرینی و آب جذب گردد در هلیها از آب برآورده بر روی دسترخوان کرباس پاکیزه پهن کنند و دوسه روز بگذارند تا رطوبتی را که جذب کرده هوا نشف کنند پس در مرتبان چینی کرده عمل سفید مصفی بقوام آورده و یا شیرۀ نبات بقوام آورده در آن مرتبان اندازند آن مقدار که از روی هلیها برگردد و بیست روز در خاکستر یا ماش دفن کنند پس بیرون آورند و اگر عمل یا شیرۀ نبات آن بسبب رطوبتی که در جرم هلیها مانده رقیق شده باشد آن عمل و شیرۀ نبات را دور کرده عمل سفید تازه بقوام آورده و یا شیرۀ نبات سفید بقوام آورده بر روی وی کرده نکاهدارند و اگر خواسته باشند این افارویه را کوفته پخته بر عمل آن یا شیرۀ نبات آن افشانند دارچینی قوفه الطیب قرنفل زنجبیل جوزا لطیف عود هندی در هر یک صد عدد هلیله از هر یک دودرم مشک تبتي نیم مثقال زعفران یک مثقال همه را کوفته پخته بران افشانند و بر آن را کوفته بعد از چهل روز استعمال نمایند و هر روز بیرون ظرف را با آب سرد بشویند انشاء الله تعالی نافع است * اهلیج مر با به نسخه می بین معهود سنچری * صنعت آن بگیرند هلیله کابلی اعلی یکصد عدد و در زمین کوی کنند در موضعی نمناک رملی در زمین عذب پس بر زمین این کور رمل از رودخانه عذب ریخته و بر روی آن هلیها چیده و بر روی هلیها رمل ریخته بپاشند بران آب و بعد دوز هلیها را از رمل بیرون آورده رملها را دور کرده بطریق مذکور در رمل تازه دفن کنند و دوزد بیکبار اندازند و در روز سه چهار مرتبه آب بران بپاشند و باز بر آورده هلیها را باقی را دور کرده در رمل تازه دفن کنند و باین دستور تا ده روز که هلیها بالیده و تر گردند پس سه مرتبه آن هلیها را با آب خوش بشویند یا چهار مرتبه پس بگیرند جو و در آب وافر بجوشانند و هلیها را در آن آب مطبوخ جو اندازند و با آتش ملایم بجوشانند تا هلیها پخته شوند پس بشویند هلیها را شستن با کیزه پس بگیرند عمل نیکو سفید و بجوشانند و کف آن را بگیرند و هلیها را در آن بجوشانند و بگیرند این افارویه را زعفران قافله هیل بوا از هر یک دو مثقال قرنفل دارچینی از هر یک یک مثقال مشک نیم مثقال کوفته در کیسه کتانی کرده در آن اندازند و ساعت بعامت کیسه را مالیده بفشارند تا قوت آن تمام باز داده شود پس هلیها را بر آورده در ظرف زجاجی یا مرتبان چینی کرده عمل کف کوفته بقوام آورده بران ریخته مشک تبتي زعفران عنبر اشهب با قند سوده بران پاشیده و هر مرتبان را محکم بسته عمل الحاحیت استعمال نمایند و هر چند کهنه شود بهتر میباشد * اهلیج مر با به نسخه دیکو بگیرند اهلیج کابلی بزرگ یکصد

هلد و در آب بقل ریکه آن را بپوشاند و پنجاه درم خاکستر چوب تاک بران ریزند و هر سه روز یکبار آب و خاکستر
 را تازه سازند و بعد از نه روز هلیله را بشویند و باقی ری آب که آن را بپوشند و یک کف جو مقشر بپزند چون پخته شود هلیله را
 از آب بیرون آورند و خشک کنند و با هر سوزن هر عددی را چند سوراخ کنند و با عمل کف گرفته بقدر فرا گرفتن آن در ظرفی
 کنند و بیست روز یکبار آن را و عمل را تغییر دهند و اگر آن عمل را چند جوش داد بران ریزند نیز خوب است و تجلید اولی
 است و همچنین تا خاطر جمع کردند که رطوبتی از آب برداشته بود دیگر در آن نمائند پس با عمل مصفی تازه بقدر ریکه آن را
 بپوشاند در ظرفی نگاهدارند و اگر خواهد اقوی کرد با زای هر یک صد عدد هلیله از هر یک ازین ادویه دارچینی زنجبیل
 قونفل دانه میل جوز بوا از هر یک سه مثقال مشک ترکی یکا نک گرفته پخته اضافه نمایند * ا هلیله مر با بد ستور را طبای هند
 * صنعت آن بگیرند از ا هلیله آن قدر که خواهند و در تغار سبزی کرده و چند آن آب بران ریزند که هلیله را بپوشاند و بعد از آن
 پنجاه درم خاکستر چوب بلوط دران ریزند و هر سه روز یک مرتبه آب و خاکستر را بدل کنند تا دوازده روز که چهار مرتبه آب
 و خاکستر بدل شده باشد بعد از آن بچند آب هلیله را بشویند آهسته که پوست آنها جدا نشود و بعد از آن در پاتیل آنک ازند و
 آن مقدار آب که از سر آن بر گردد و در کف جو دران کرده بپوشانند تا چون کشکاب شود پس بآرد بیکر بر آورده بشویند بقسمی
 که پوست آن جدا نشود و هر هلیله را بخاری مانند سوزن جوال دوز چند سوراخ زده در سه روز یکبار آن را تا هوا نشف رطوبت
 آن کند پس در مویچه سبزی کرده عمل کف گرفته یا شیوه نبات بقوام آورده بران ریزند و سرش را گرفته نگاهدارند * فصل در
 ذکر ا طریقات * بدانکه ا طریفل معجون متخذ از سه میوه است یعنی ا هلیله و بلبلج و املج محمود سنجری گفته که ا طریفلات
 معاجین متخذ از هلیلهجات خمسه است و آن هلیله کابلی و هلیله زرد و هلیله سیاه و بلبله و آمله است و هر قندی در اصول
 التراکیب گفته که ا طریفل معرب است از لغت هندی و واقع میشود بر ا هلیله و املج و بلبلج این سه میوه خاصیت ا طریفل تقویت
 اعضای عصبی و دباغت آلات غذا از فضلات مجتمعه دران و ترکیب کرده شده ازین سه میوه بحسب مشارکت آنها در منفعت
 و تقویت بعضی آنها مر بعضی دیگر را و گردانیده شده اوزان آنها را متعاضی بحسب تشابه قوتها و منافع آنها و اصل آن است که
 اقتضای کرده شود از هلیلهجات بر هلیله کابلی و بلبله و آمله و کاهمی اضافه کرده میشود بر این سه هلیله زرد هلیله سیاه بمثل اوزان
 هر یک از آن سه بجهت آنکه این دو مقوی آن سه می باشد در مزاج و منفعت از تقویت و تنقیه پس میگرداند کامل و اقوی در فعل
 و بعضی اطباء گفته که ا طریفل معرب از لغت یونانی است و معنی آن سه هلیله است و گفته شده که این معجون از تراکیب اندر و ماخس
 اول است و ابن ماهویه کان کرده که از مخترعات جالینوس است شیخ داود گفته که نیست چنین که ابن ماهویه توهم کرده زیرا که
 اسحق بن یوحنا از جرجس والد بختیشوع طبیب عجمین که ناقل صناعت طب است از لغت یونانی بلغت نبضی آورده که ا طریفل
 بلغت یونانی است و آنی است مرکب از هلیلهجات از و است اندر و ماخس اول و بعضی دیگر را کان آن است که از تراکیب اطباء هند است
 و معرب تری پهلای هندی است یعنی سه میوه که هلیله و بلبله و آمله است قلاتسی گفته که ا طریفل معرب از لغت هندی است و معنی آن
 سه هلیله است ولیکن در عرف اطباء اطلاق کرده میشود و این اسم بر مرکب از هلیلهجات خمس یعنی سه هلیله مشهور و بلبله و آمله
 و یا شیر آمله که آن آمله پرورده در شیر است چنانچه در املج ذکر یافت از برای ازاله تجفیف آن و بایله دانست که اولی آن است که
 شیر آمله در مفرحات داخل کرده شود و آمله غیر پرورده در شیر در ا طریفلات این بود اقوال اطباء درین باب میفرمایند که در کتاب
 کافی از کتب اربعه احادیث شیعه از محمد بن یحیی از احمد بن محمد بن عیسی از سعید بن جناح مروری از ابی عبد الله امام اسحق ناطق

جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام روایت کرده اند که آن حضرت فرموده اند که موسی بن عمران علی نبینا محمد وآله و اصحابه الصلوة والسلام شکوه نمود به پور در کار خود عزوجل از زیاده تی رطوبت و بلبت پس امر کرد پور در کار عالمیان که بکیر هلیله و بلیله و آمله را پس معجون مازاین جمله را بعمل مصفی و فرا کیر ازین دوا پس حضرت امام علیه السلام فرمودند که این دوا همان است که شما آن را اطر یفل نامید و بنا بر این نیست اطر یفل از ترا کیمب اند و ما خمس ونه از ترا کیمب جالینوس ونه اطباء هند بلکه از ترا کیمب سماوی منزل به پیغمبر است لیکن ممکن است که اندر و ما خمس اول اسم اطر یفل بر آن گذاشته و بآن شهرت داده و یا اطباء هند آن را تری پهل که معرب آن اطر یفل است نام گذاشته و باین نام در میان ایشان اشتهار یافته باشد و در کتاب فردوس که از کتب حدیث اهل سنت و جماعت است نقل کرده از ابن عباس که آن روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه وآله و اصحابه و سلم که آن حضرت فرمودند که هلیله سیاه و هلیله کابلی منقی و هلیله زرد منقی و بلیله و آمله منقی را گرفته و بخته بر روغن گاو چرب نموده بعمل مصفی معجون سازند و این اطر یفل است انتهى و نیز باید دانست که اطر یفل را نزد اطباء نسخ بسیار است و اصل همه اطر یفلات اطر یفل صغیر است و آن مرکب است از هلیلهجات خمسة یعنی پوست هلیله زرد و پوست هلیله کابلی و هلیله سیاه و بلیله منقی و آمله منقی اجزا متساوی و بعضی هلیله چینی منقی را نیز بوزن یک جزو داخل نموده اند اجزا را گرفته و بخته بر روغن گاو یا بر روغن بادام شیرین چرب نموده بعمل معجون سازند و سزاوار آنست که داخل کوزه شود عمل در اطر یفلات در چند مجموع ادویه و قتیکه اراده کرده شود از آنها تمام و کمال افعال آنها و کاهی داخل کرده میشود عمل صافی سه وزن مجموع ادویه تا آنکه بکردد لطیف تر و بکردد بدی و بشاعت طعم آن کمتر و همچنین است حکم معاجین دیگر و عمل خام احرا حد و اقرب بد و ائیم میباید از عمل کف گرفته و عمل مطبوخ کف گرفته حد تش کمتر از آن و درین حال سزاوار آنست که داخل کرده شود در آن آب اول مرتبه و بجوشانند تا بقوام آید هرگاه اراده طبع عمل باشد و بعد از دوماه استعمال نمایند شربتی و مثقال و باید دانست که این معجون انفع ادویه است نزد اطباء روم و یونان و فارس و هند و باید دانست که از اطر یفلات کاهی اراده کرده میشود تقویت و کاهی اراده کرده میشود ازان تنقیه پس در وقتیکه اراده کرده شود ازان تنقیه باید که اضافه کرده شود بآن مثل تربل سفید مل و رو کاهی اراده کرده میشود ازان منع سیلان خون از بواسیر و درین حال باید که اضافه کرده شود بآن دواهای حابس خون مانند کهور بار و مر و ارید و کلنا و فارسی و صدف سوخته و غل به و ناختوا مل و پروسل و مانند اینها و باید که اوزان آنها کمتر از اوزان هلیلهجات باشد و وقتیکه بوده باشد برای ادرار بول و تلمین طبیعت و سیلان خون درین احوال باید که هلیله و آمله را در روغن بریان نموده تا شکسته شود قوت امهال آنها و بکورد عصر آنها مبدل بقبض و نیز حفظ نماید در قوت آنها را تا برسد بمواضع بعید و روغن کوبهترین ادهان است از برای بریان نمودن آنها در آن و عمل را نباید در آن داخل کرد بجهت آنکه در عمل حدت و معاونت بر سهال است بلکه اجزا را بمقل مخلول بآب کند تا باید سرشت بمسب اختصاص مقل به بواسیر و حبس آن مرخون را و حبس ساخت حبوب کوچک تا با سانی فرو برده شود و محل گردد و نزول با سفلی نماید و این را حبس مقل تا منک کاهی زیاده کرده میشود بر اطر یفل دواهای که اصلاح حال معده میکنند و مقوی اند مر آن را نزد سوء مزاج معده و اجتماع اخلاط در آن پس نزد سوء مزاج بارد رطب معده زیاده کرده میشود مصطکی و زنجبیل و فلفل و دار فلفل و عود هندی و باید که بکودانند مقل و این ادویه را در عود و اوزان بر مقل و سوء المزاج بحسب قوانین مقرر در اصل ترا کیمب پس باید که نسبت جمیع این ادویه معده که زیاده کرده شده است

بسبب سوء مزاج بارد معدّه باشد و رطوبت آن و نزد سوء مزاج حار و صفرا بایل که زیاده کرده شود سنا مکی و گل مرغ و ادویه را بر روغن بادام شیرین چرب نمایند و بمرشد بشراب تمر هندی و با شیر خشک و شراب ورد و از برای جوب اقتصار کرده بر سه میوه اول و د اخل کرده شود در آن سنا و شاه تره و سرشته شود بکشمش به سبب رطوبت آن و کمی گرمی آن و نزد حاجت بمنع بخار از سردا خل کرده شود در اطر یفل صغیر کشنیز خشک و نزد احتیاج با استفراغ سودا ترکیب کرده شود بغار یقون و بهفایج و تربید و افتیمون و اسطوخودوس و زیاده کنند این پنج را با زای آن پنج پس بگردانند اوزان اینها را متساوی بسبب تساوی منافع اینها و تفاوت قوای اینها بر نصف از اوزان ادویه اطر یفل بسبب شدت قوت اینها بقیاس بقوت ادویه اطر یفل و با باشد که زیاده کرده شود تربید بر جمله اینها بمقدار یک و اربع شود در هر پنج روم از جمیع ادویه یک روم تربید سفید مدبر یادشش درم از ادویه یک روم تربید سفید نزد زیادتی سودا و بلغم در حالیکه بوده باشد اراده تقویت قوت اسهال آن و می نامند آن را معجون نجاج و گاهی زیاده میکنند بر آن سنا مکی و اسطوخودوس و غیر اینها بحسب هوا و کاهی زیاده کرده میشود بر اجزای اصل مقویات معدّه جالینوس گفته که ادویه اطر یفلات و جوارشات را بمیان نرم نماید کوبید تا اینکه سطح معدّه را بحسب طول مقام خود در آن سفش کردن و زود منحل و نکود و بایل که اجزا را بعد کوبیدن بروغن کار تازه یا بروغن بادام شیرین تازه چرب نموده شود تا شکسته شود صورت یبوست آنها را اصلاح یا بدن بجهت آنکه یبوست مفرط اجزا مضر است بقوت ماضیه و کاهی که تجار زکند از حد تقویت موالات غذا را و ازین جهت است که ادمان نوشیدن اطر یفلات مورت هزال است و روغن کار بهتر است بجهت آنکه اقوی ترین و موافق ترین ادهان است بمزاج انسان اگر زود و قریب بهاختن استعمال کرده شود و اما اگر در استعمال آن تاخیر واقع شود پس روغن بادام بهتر است بجهت آنکه همین بقوی بزودی یبوست پیدا میکند و متغیر میگرداند آن و فاسد میشود و فاسد میگرداند مرکب را و بیل آنکه ادویه اطر یفلات و تراکیب دیگر که بروغن بادام یا غیر آن از روغن کار و بلعان و بنفشه و بادام و غیر اینها چرب میکنند بایل که قبل از مزوج نمودن و سرشتن آن با عمل و غیر آن چرب نموده بکف بمالند و زمانی بگذرانند تا اجزا قوت و مزاج روغن را بخود جذب نماید و کسر کیفیت آن ادویه از یبوس یا حلت یا شدت نفوذ گردد پس با عمل و یا غیر آن بسروشد شیخ داؤد انطاکی گفته که اصل اطر یفلات اطر یفل صغیر است و آن مرکب از هلیلیجات است یعنی هلیله زرد کابلی و هلیله سیاه و هلیله سبز چینی و بلبله و آمله و گاه اکتفا کرده میشود به سه جز و باقی و گاهی از شش جز و من کور بلبله و آمله انداخته میشود و اکتفا کرده میشود بچهار هلیله و گاهی اضافه میکنند بر شش جز و من کور کشنیز خشک در وقت غلبه بخارات و آن را اطر یفل کشنیزی میگویند و باکی نیمت افزودن تخم خشخاش و تخم کرفس بر آن پس ادویه را کوفته بمیخته بروغن کار و یا روغن بادام شیرین چرب نموده بعمل معجون می سازند و گاهی اضافه میکنند بر اهللیجات مذکوره اسطوخودوس و فواریا و عاقر قرحا از هر یک مثل یک جز و از هلیلیجات و یا نصف یک جز و و معجون می سازند باز زیب استه بیرون کرده و این را معجون زیب و اطر یفل زیبی میگویند و گفته که این معجون زیب از صناعت شیخ رئیس است و لیکن من دیدم در قرآبادین رومی که این معجون را ذکر کرده و فلفل بوزن حب زیب آورده یعنی گفته که حب زیب را بیرون آورده بجای حب آن یکدانه فلفل سیاه کن داشته اجزا را نرم کوبیده بمیخته بروغن بادام شیرین چرب نموده زیب مذکور را با دانه های فلفل نرم کوبیده اجزا را با آن سرشته معجون سازند و این اطر یفل محمی است بمعجون زیب و نافع از برای صرع و مالمخولیا و برودت کلیه و مثانه و تقطیر بول و گاهی اضافه کرده میشود بر اجزای اطر یفل

صغیرا فتمون و ترب و انیمون از هر یک نصف یک جزو از هلیجات و آن را اطر یفل انتمونی مینامند پس میگرد نفع آن
بزرگ در امراض حادث از اخلاط بارده خصوص سودا پس گفته عمد نفع اطر یفل صغیر در امراض دماغیه و قطع البخرة و
تقویت اعضا و دماغ و معده و بواسیر و تزکیه ذهن و رعونت و حرق است خواصه سبب آن بلغم باشد و خواصه سودا مد اومت
بآن بعد از تعدیل در مزاج در امراض ساذجه بعد از تنقیه در مادیه بجهت آنکه تقویت مینماید معده و دماغ را و نیکو میگرداند
مضمرا و نشف رطوبات فضلیه میکند پس متوال میگرد در بدن خونی پاکیزه لطیف صافی از رطوبت بلغمیه و آذر دی سودا
و لهذا جمهور اطباء تصریح کرده اند با آنکه ادمان اکل اطر یفل صغیر مانع عقید شدن موی و مقوی دماغ و مصلح رطوبات صلییه
است ولیکن گاهی ادمان آن تولید قولنج میکند زیرا که اسهال رقیق اخلاط میکند و غلیظ آنها مانده مورت قولنج میگرد
و اسحق گفته که اطر یفل صغیر مضر است بطحال و مصلح آن شراب بنفشه میفرماید که کان احقر این است اصل را اطر یفل
صغیر هلیله کابلی و بلبله و آمله باشد و از برای تقویت و زیادتی فعل هلیله زرد و هلیله سیاه را افزوده اند و بعضی هلیله سبز
چینی را نیز زیاده کرده اند و بحسب اغراض و اعراض ادویه دیگر نیز افزوده اند هر یک را مسمی بد آن نموده اند چنانچه
به تفصیل انشاء الله تعالی مذکور میگرد * خواص و منافع اطر یفلات * امراض الراس * الصداع و الشقیقه چون اطر یفلات
منقی سر و دماغ و نافع اند امراض آن را خصوص کشنیزی آنها بسبب قطع رطوبات و منع صعود اخلاط و البخرة از معده و سائر
بدن بسوی دماغ لهذا نافع است آن از برای صداع بمشارکت معده و طحال و شقیقه را نیز مد اومت بخوردن اطر یفل کشنیزی
* السمات و الما لئخولیا و سوء الفکر خوردن اطر یفلات حار و نافع اند سمات و الما لئخولیا و سوء فکر بار د رطب بلغمی را و
اطر یفلات بارده حار و دمویه آنها را * الدوار و السکر گفته اند هرگاه بوده باشند آن هر دو مزمن و حادث از اخلاط بلغمیه و رطوبات
و ریاح و البخرة متصاعده از معده و سائر بدن بسوی سر و از مشارکت معده علاج آنها بعد از کشودن طبیعت بکنه ها و تنقیه
تام معده و بدن بقی بسکنجبین و آب ترب یا مقیئات دیگر و یا اسهال بایارجات بعد از انضاج ماده استعمال اطر یفلات است
موافق سبب مرض از برای تقویت معده و دماغ و تجویذ هضم و اسهال بلغم بعصر و نشف رطوبات باقیه و منع صعود البخرة و
ریاح بسوی سر و تولید بلغم و رطوبت در معده و سائر اعضا و نیز گفته اند بسا باشد که در علاج آن هر دو علت محتاج باشند
بخوردن اطر یفل صغیر به تنهایی هر صبح ناشتا و و مثقال و آخر روز شراب اسطوخودوس شراب لیمون بعرق بادرنجبویه و
غل اکباب بخورند و بایار ج فیکرا اگر بوده باشد بلغم بسیار و عقل طبیعت زیاده و نیز نافع است اطر یفل صغیر به تنهایی سدر
حادث از ضربه و سقوطه را بجهت مذکوره از تقویت دماغ و منع صعود بخار بد دماغ و غیرها و نیز خوردن دو مثقال اطر یفل
کشنیزی خصوص وقت خواب بآب کرم نافع است دوار حادث از البخرة غلیظه صفراویه را * النسیان تعاهد بخوردن اطر یفلات
نافع است آن را * الما لئخولیا و الوساوس السوداء و گفته اند که چون هر هفته از اطر یفل صغیر سه درم و اتمون مسحوق
دو درم و یارج فیکرا نیم درم درهم سوخته حبوب ساخته بورق نقره پیچیده و وقت خواب بآب کرم فرو برند نافع است آن هر دو
را ابن نوح قمری گفته بد بیومالئخولیا فصل است اگر واجب باشد و ترطیب مزاج و انضاج سودا و اسهال آن با دویه مناسبه
و در ایام راحت باید که داده شود بصاحب آن هر روز چیزی از اطر یفل صغیر باثلث وزن آن اتمون مسحوق و سدس
آن ایارج فیکرا شیخ الرئیس گفته که استفراغ ماده مالئخولیا بعد از ترطیب و نضج ماده هر هفته یکمرتبه باید نمود بجهت لطیف
متوسط در قوت وضعف و مابین این مدت استعمال اطر یفلات باید نمود باین صفت که بکینند اطر یفل صغیر سه درم و اتمون

مسحوق یک گرم و یارج فیقرانیم در هر سه مرتبه حب ساخته با آب گرم فرو برند و هر ماه یک مرتبه استغراغ با دویه قویه نمایند مانند
ایارجات کیمار و محبوب کیمار قویه تا زمانیکه زائل گردد علت و طریفل صغیر با فتمون مجرب است از برای مالینخولیا اگر بوده باشد
خوف ضعف قوت از استعمال ادویه مسهل قویه سید اسمعیل جرجانی گفته که چون ابدان اصحاب مالینخولیا میباشند بسیار
ضعیف پس باید که استغراغ ایشان نمود با طریفل صغیر سه درم و افتمون دودرم و یارج فیقرانیم یک گرم و جمله یک شربت است
قرشی گفته که تعادل استغراغ در مالینخولیا بعد از هر چند روز بعد از ترطیب بدن و انفعال ماده با طریفل صغیر مقوی با افتمون
باین نحو که در هر سه درم از آن یک گرم افتمون مسحوق در هر سه مرتبه بخورند و این تدبیر بسیار مفید خصوص در صنف مالینخولیا که
سبب آن در نفوس دماغ باشد بجهت آنکه آن مسهل بلغم و سودا است بعصر و مقوی دماغ است میرزا ابراهیم در منهاج الادویه آورده
که چون گرفته شود در مالینخولیا مابین آشامیدن ماء الحین در هر چند روز که از هفته متجاوز نباشد از طریفل صغیر دودرم و
ایارج فیقرانیم یک گرم و فتمون مسحوق دودانگ مجموع را در هر سه مرتبه حب ساخته فرو برند نفع میبخشد آنرا نفعی بین واکر قوت
و ابرداشت باشد زیاده کنند برین دوا ششم حنظل مسحوق و همچنین طریفل اسطوخودوسی و فتمونی * الکنه گفته اند
که چون صاحب سکنه غیر دموی را اناقه حاصل شود در تواند دوا خورد نافع است او را خوردن طریفل صغیر مقوی با اسطوخودوس
و یارج فیقرانیم * الصرع قرشی گفته که استغراغ بلغم با طریفل صغیر مقوی با یارج فیقرانیم و حجرارمنی از هر یک یک گرم نافع است
از برای صرع بلغمی خصوص آنکه بمشاکت معدة باشد و تنقیه سودا با طریفل صغیر مقوی با یارج فیقرانیم و حجرارمنی از هر یک
یک گرم نافع است از برای صرع سوداوی * الفالچ قرشی گفته که در فالچ بلغمی استغراغ با طریفل صغیر مقوی با اسطوخودوس
و یارج فیقرانیم نافع است آنرا گفته اند که در فالچ دموی بعد از فصل و استعمال حقنه متوسطه نافع است طریفل
صغیر با یارج فیقرانیم * اللقوة شیخ الرئیس گفته که چون صمیان را در آخر فصل ربیع لقوة عارض گردد باید که تا هفت روز هر
روز بخوراند ایشان را طریفل صغیر و غذا ایشان باید که نخورد آب باشد * وجع الاذن خوردن دو مثقال از طریفل کشنیزی
نافع است درد گوش حادث از بخارات معدة را * سلس البول مل و مت با طریفل کشنیزی نافع است آن را بجهت آنکه مقوی
اعصاب و اعضاء عصبانیه و ناشف رطوبات است * فصل در بیان نسخ اقسام طریفلات * طریفل اسطوخودوسی تنقیه
اخلاط غلیظه بلغمیه و سوداویه از بدن و دماغ کند و نافع است از برای صرع سوداوی و بلغمی و از برای لقوة و این طریفل از
استنباط آن موحوم است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقعی سنا مکی تربد
سفید مل بر بسفایج فستقی اسطوخودوس افتمون از هر یک پنج مثقال غاریقون هشت سفید مصطکی رومی فارانیا بزرسیه الیوس
حجرارمنی مغسول از هر یک دو مثقال و نیم مویز هر مخ منزوع العجم ده مثقال ادویه را کوفته بپخته بروغن بادام شیرین می
مثقال چرب نموده مویز را بکلاب بپزند تا مهربا شود پس بپالایند و با سه وزن ادویه عمل بقوام آورده ادویه را بآن بمشند و
بعد از چهل روز استعمال نمایند شربت از آن تا چهار درم و از برای اسهال تا شش درم * طریفل اسطوخودوسی دیگر نافع
از برای صرع * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقعی سنا مکی تربد سفید مل بر
بسفایج فستقی اسطوخودوس اجزای متساوی کوفته بپخته بروغن بادام شیرین نصف وزن مجموع ادویه چرب نموده بعمل
مصفی سه وزن ادویه همچون سازند شربت دو مثقال و کاهی آشامیده میشود در صرع بلغمی این طریفل مقوی با یارج فیقرانیم
یک گرم و گفته شده که طریفل نافع است از برای فالچ و مقادیر شربتش بجهت فالچ چهار مثقال است و بدانکه طریفل اسطوخودوسی

ملین طبع و مقوی دماغ است و بهای ریه‌های بلغمی و سوداوی را نافع دماغ و معده را از اخلاط پاک کند و صرع و مالخولیا را بهیچ
و برص را مغیل است و امراض سر و چشم و گوش و بینی را نافع است خوردن چهار درم آن بتنهائی و یا مقوی با یا رج فیکرا
یک درم از برای صداع بلغمی بجهت آنکه اسهال بلغم میکند بشرط آنکه استعمال کرده شود بعد از نضح بلغم * **طریقل اسطوخودوسی**
دیگر تنقیه دماغ از اخلاط غلیظه میکند و نافع است از برای مالخولیا خصوص صفی که از احتراق بلغم باشد و مداومت بآن مانع
سفید شدن موی است و رطوبات دفع کند * **صنعت آن** پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی
سنا مکی تربل سفید مل بر بقیای فستقی اسطوخودوس مصطکی رومی افیمون اقویطی کشمش سبز مویز منقی از هر یک پنج مثقال
کوفته بخته بروغن بادام شیرین مقل اریست و پنج مثقال چرب نموده پس مجموع را بعمل مصفی سه وزن ادویه معجون
هائند و بعد از چهار روز استعمال نمایند شربت چهل و چهار مثقال * **طریقل اسطوخودوسی** به نسخه دیگر ملین طبع است و مقوی
دماغ و از برای امراض چشم و گوش نافع است * **صنعت آن** پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی
اسطوخودوس از هر یک پنج مثقال کوفته بخته بروغن بادام شیرین بیست و پنج مثقال چرب نموده بکشمش سبز ده مثقال و عمل
مصفی سه وزن ادویه به صورت مقرر معجون سازند و بعد از چهار روز استعمال نمایند شربت چهل و چهار مثقال و
در نسخه دیگر وزن کشمش پنج مثقال است و در نسخه دیگر بقیای نیز داخل است * **طریقل اسطوخودوس** مسهل تنقیه بلغم
و سودا کند و نافع است از برای مالخولیا و صرع خصوص وقتی که ماده متصاعده از اعضا مانند رحم و معده و غیر این اعضا بدماغ
باشد * **صنعت آن** پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی اسطوخودوس افیمون حجازی بقیای فستقی از
هر یک ده درم ایا رج فیکرا تربل سفید مل بر از هر یک بیست درم غاریقون هشت سفید کافیطوس از هر یک پانزده درم شحم
حنظل هشت درم نمک هند ی چهار درم کوفته بخته بروغن بادام شیرین سه درم چرب نموده بعمل سفید کف گرفته سه وزن
ادویه معجون سازند شربت چهل و چهار روز از سه درم تا چهار درم * **طریقل اسطوخودوس** به نسخه دیگر نافع از برای
اصحاب مالخولیا و رسواس سوداوی و افکار فاسده و از برای صرع و سایر امراض سوداوی و بلغمی * **صنعت آن** پوست هلیله
زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی از هر یک ده درم شیطان هند ی افستین رومی سنا مکی اسطوخودوس
افیمون بقیای فستقی تربل سفید مل بر از هر یک پنج درم سنبلی الطیب مصطکی رومی جوز بو از هر یک دودرم کازبان
شاه توره فرنجمشک لاچورد حجازی مغولین با درنجبویه از هر یک چهار درم انیسون دودرم کوفته بخته بروغن بادام شیرین
چرب نموده با سه وزن ادویه عمل سفید مصفی با مویز استه بیرون آورده یا هر دو با هم معجون سازند شربت چهل و چهار مثقال * **طریقل**
اسطوخودوس تالیف آن مرحوم که بنهایت مقوی دماغ بارد است و نافع است از برای نسیان بارد و طب و حافظه را قوت دهد
* **صنعت آن** پوست هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقی از هر یک ده مثقال پوست هلیله زرد پوست هلیله چینیی پوست بلبله
اسطوخودوس و ج ترکی سعد کوفی با درنجبویه از هر یک پنج مثقال عود الصلیب زنجبیل اسارون شامی شیطان هند ی ابرسا
گل بابونه از هر یک دارچینی فلغل سفید مصطکی کند رد ارفلغل از هر یک سه مثقال عاقر قرقا قرنفل پودنه دشتی جعد از هر یک
یک مثقال و نیم مویز سرخ منزوع العجم کلغند آفتابی از هر یک نود مثقال عمل مصفی یکصد و هشتاد مثقال مویز راشب در
عرق بهار نارنج و عرق افرنجمشک از هر یک یک رطل عرق گل مشک عرق عود قماری عرق صغیر فارسی عرق از خراز
هر یک نیم رطل بخیمیا نند و صبح با کلغند در دیک پاکیزه نموده بجوشانند تا مبراشود از آتش فرود آورده بمالتن و بفشارند و

وصافي نمايند پس در عمل مصفى داخل كرده بچو شاند و كفش را بكيرون و بقوام آورند پس ادويه را كوفته بپخته بروغن بادام
شيرين چهل مثقال چوب نموده بآن بسرشد و بعد از چهل روز استعمال نمايند شربتى دو مثقال * اطريرفل افييموني به نسخه
امين الدوله ابن تلمين معده و نواحي آنرا پاك سازد و تنقيه دماغ كند و سودا و بلغم را دفع كند و ماليخوليا را نافع باشد و حفظ
موي از سفيد شدن كند * صنعت آن پوست هليله زرد پوست هليله سياه پوست بلبيله آمله منقى انيسون از هريك سه مثقال افييمون
اقريطي تربل سفيد از هريك هفت مثقال كوفته بپخته بروغن بنفشه و بادام بيمت مثقال چوب نموده شكر سفيد نود مثقال كلاب
آب كا و زبان از هريك سي مثقال بقوام آورده ادويه چوب نموده را بآن سرشته معجون سازند شربتى چهار مثقال و در نسخه ديكر
انيسون داخل نيست و گفته اند كه شربتى از دو مثقال تاسه مثقال است * اطريرفل افييموني ديكر * صنعت آن پوست هليله كابل
شيطرج هندى بسفيايج فستقي انيسون از هريك سه مثقال نمك هندى دو مثقال پوست بلبيله آمله منقى از هريك ده مثقال
سنا مكى افييمون اقريطي تربل سفيد از هريك پنج مثقال زنجبيل يك مثقال كوفته بپخته بروغن بادام شيرين يا نوده مثقال
چوب نموده بعمل مصفى سه وزن ادويه معجون سازند و بعد از چهل روز استعمال نمايند شربتى تا چهار مثقال * اطريرفل
افييموني بنسخه ديكر بپارهاى سوداوي و بلغمي را نافع است و سياهي موى را نكاه دارد و نكند كه زود سفيد شود * صنعت آن
پوست هليله زرد پوست هليله كابل هليله سياه پوست بلبيله آمله منقى از هريك ده درم سنا مكى تربل سفيد مل بر افييمون اقريطي
از هريك پنج درم شيطرج هندى سه درم بسفيايج فستقي يك درم انيسون نمك هندى از هريك دو درم اجزا را كوفته بپخته
بروغن بادام شيرين چهل درم و در نسخه ديكر بيمت مثقال چوب نموده بعمل سفيد مصفى سه وزن ادويه معجون سازند
شربتى از يك مثقال تا چهار درم و نيز گفته اند كه از يك مثقال تاسه درم است و ابن الياس گفته كه شربتى از اين اطريرفل يك
مثقال است و صاحب ميزان الطبائع گفته كه اين اطريرفل كرم است در اول درجه دوم و خشك است در آخر درجه دوم و در
نسخه ديكر اين اطريرفل پوست هليله زرد و هليله سياه داخل نيست و وزن بسفيايج دو درم است و وزن روغن بادام شيرين پنجاه
درم و گفته كه بعد از چهل روز استعمال نمايند شربتى تا چهار مثقال * اطريرفل افييموني ديكر بهق سفيد را بوطرف سازد و
مرد مند بود * صنعت آن هليله سياه بلبيله آمله منقى سنا مكى از هريك ده درم دو قوبيمت درم مصطكي سه درم افييمون
رومى پنج درم و ج تركي دو درم مويز منقى سي درم اجزا كوفته بپخته با سه چنگل ان عمل بقوام آورده كف كوفته بسرشد
* اطريرفل افييموني ديكر بهق سياه را بوطرف كند و فائده ده * صنعت آن هليله كابل هليله سياه بلبيله افييمون از هريك جزوى
كوفته بپخته با مويز منقى بسرشد مقل شربتى سه درم باشد * اطريرفل افييموني ديكر اقوى از نسخه قبل * صنعت آن پوست
هليله زرد پوست هليله كابل هليله سياه پوست بلبيله آمله منقى بسفيايج فستقي اسطوخودوس تربل سفيد از هريك هفت درم
افييمون ايارج فيقرا از هريك ده درم غاريقون هشت سفيد پنج درم نمك هندى دو درم كوفته بپخته بروغن بادام شيرين
چوب نموده بعمل مصفى سه وزن ادويه بسرشد شربتى از سه درم تا پنج درم با آب كرم نخورند * اطريرفل افييموني له قلس
سره اين اطريرفل اقسام ماليخوليا را بنهايت نافع است و مجرب است * صنعت آن ككند آفتابي مويز منقى عمل مصفى از
هريك يكصد و نود درم همه را در كلاب و عرق كا و زبان و عرق دارچيني و عرق فرنچمشك از هريك يك رطل حل كرده با نش ملائم
بچوشانند و مالند نيكو و بفشارند و بپالانند و بقوام آورند پس بكيرون پوست هليله زرد پوست هليله كابل هليله سياه پوست
لبيله آمله منقى زرشك منقى از هريك ده درم كا و زبان افييمون اقريطي اسطوخودوس شاه توه افستين رومي فرنچمشك

یا در نجبویه سنا مکی از هر یک هفت درم به سفایج فستقی تراشید؛ تربل سفید مل بر حجرار منی لاجورد مغسول را هن شخم حنظل
 زیونک چینی انیسون زراوند مل حرج سنبل الطیب از هر یک پنچ درم غاریقون هشت سفید سه درم حب بلسمان فاونیا
 دارچینی مصطکی رومی نارمشک تمام پودنه نهري سلخه از هر یک دودرم کوفته بیخته بروغن بادام شیرین چهل درم چوب
 نموده بآن بسرشد و بعد از چهل روز استعمال نمایند شربتى دو مثقال واکو خواسته باشد که در اسهال قوی باشد یک درم
 ایارج فیقرادر یک مثقال شربت آن سرشته حب ساخته با آب کرم فرو برند * اطریفل اکبر نافع از برای بوردت معد و ریاح
 بوا میر و تحمین لون و زیاده نمودن باه * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی فلغل دار فلغل از هر یک پنچ درم
 زنجبیل بوزیلان شیطرح هندي بسبا سه مثقال از هر یک سه درم تودری زرد تودری سرخ لسان العصار میر حب القلقل از
 هر یک دودرم بهمن سرخ بهمن سفید از هر یک سه درم کنجل مقشر نبات سفید از هر یک ده درم کوفته بیخته بعمل مصفی بوزن
 مجموع ادویه بسرشد و بعد از چهل روز استعمال کنند شربتى سه درم * اطریفل تربی طبع را نرم گرداند و معد و از صفرا
 و بلغم پاک گرداند و تپهای مرکب و بلغمی را مفید است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله
 منقی از هر یک شش مثقال غنچه کل سرخ اصل الموس پوست تراشید؛ از هر یک سه مثقال تربل سفید مجوف مل بر چهارده
 مثقال زنجبیل دو مثقال قرفة الطیب دارچینی قاقله جوز بوا از هر یک یک مثقال شاه تره شش مثقال اجزا را کوفته بیخته بروغن
 بادام شیرین شش مثقال چوب نموده بعمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و در ظرف چینی نگاه دارند شربتى از دو مثقال
 ونیم تا چهار مثقال و در نسخه دیگر شربتى هفت درم است با آب کرم نافع است انشاء الله تعالی * اطریفل تربی بنسخه میرزا
 محمد حکیم منقول اریط معزی الیه جهت امراض بارده دماغی * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست هلیله زرد هلیله سیاه پوست
 بلبله آمله منقی از هر یک بیست مثقال تربل سفید مل بر ده درم انیسون پنچ درم انیسون یک مثقال کوفته بیخته بروغن بادام
 شیرین چهل مثقال چوب نموده بعمل مصفی سه وزن مجموع ادویه کلاب عرق کاوزبان از هر یک یک درم با کلاب و عرق
 کاوزبان بقوام آورده ادویه را بآن بسرشد و در ظرف چینی نگاه دارند شربتى بعد از چهل روز که از ساختنش گذشته باشد
 پنج مثقال * اطریفل جوز چندم خواش کل خوردن و چیزهای بد را قطع کند * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله
 منقی جوز چندم مصطکی قاقله کبارناخواه زنجبیل اجزا را متعادل کوفته بیخته بعمل مصفی بسرشد شربتى مقدار جوزی پیش
 از طعام و بعد از طعام می توان تناول نمود بجای کل نشاسته بانمک شور کرده بخورند و با جوز چندم را شور ساخته بخورند و
 غذا را منحصراً بکباب بلکه بکباب مرغ بچند نمایند * اطریفل خبث الحیدل اکبر نافع است از برای اوجاع بواسیر و استرخای مثانه
 و از برای جمیع امراض حارثه از رطوبت و بلغم و از برای ضعف ها ضمه و بوردت آن * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس
 که در مقاله سوم از جمله اولی از قوا بادین که در جوارشات است ذکر کرده و معلوم نیست که مؤلفش کیست پوست هلیله کابلی
 پوست بلبله آمله منقی تخم کوفس کوهی ناخواه صغیر فارسی از هر یک یک اوقیه حماما سنبل الطیب دانه هیل بواج ترکی از
 هر یک سه درم خبث الحیدل مل بر سه اوقیه دارچینی چهار درم فلغل سفید فلغل سیاه دار فلغل نارغیست یعنی نارمشک نمک
 هندي از هر یک نیم اوقیه خردل یلها اوقیه ونیم نوشا در نیم درم ادویه را کوفته بیخته وزن کرده همه را بروغن بادام شیرین
 چوب نموده بعمل سفید مصفی سه وزن مجموع ادویه معجون سازند و بعد از چهل روز که از ساختن آن گذشته باشد
 استعمال نمایند شربتى یک مثقال صاحب میزان الطبایع گفته که این اطریفل کرم است در دودرجه ونیم و خشک است در آخر درجه

هوم و این توهم است از آن چه حواری و بوسه‌نش هر دو را از آنچه گفته کمتر است و در نسخه دیگر این طریفل شیطان ج هندی یک
 اوقیه داخل است * طریفل خبث الحیدر منقول از قانون سوء الهضم و ورودت معدة و امعاء و باد بواسیر و مثانه را نافع بود
 و باه را قوت دهد * صنعت آن پوست هلیله کا بلی پوست بلبله هلیله سیاه آمله منقی تخم کرفس جبلی شیطان ج هندی ناخواه
 صغیر فارسی از هر یک یک اوقیه سنبل الطیب حما ما هیل بوا و ج ترکی از هر یک سه درم دارچینی چهار درم فلغل سیاه و سفید
 نار مشک نمک هندی از هر یک نیم اوقیه خردل سفید یک اوقیه نو شادر نیم درم خبث الحیدر یک مد بر سه اوقیه اجزا کوفته پیخته
 بروغن بادام چرب کرده با سه چندان عسل کف گرفته بپوشند شربت دودرم * طریفل خبث الحیدر و دیگر منقول از قانون
 شیخ الرئیس نافع از برای اصحاب معدة سرد و بواسیر و ریا ج بارده و رنگ و رصاصی گرداند و اشتهای طعام آورد و طعام را
 هضم کند * صنعت آن پوست هلیله کا بلی پوست بلبله آمله منقی بیخ سوسن زنجبیل عود قماری خام جوز بواسک اصلی کل مورخ
 منزوع الاقماع سنبل الطیب از خرمکی مصطکی رومی از هر یک ده درم مشک تبی یک درم براده خبث الحیدر منقوع در شواب
 ریحانی هفت روز پس از هفت روز بگیرند آنرا و سحق نمایند سحق بلیغ و در تابه آهنی بریان کنند و بگیرند از آن بوزن
 مجموع ادویه و مخلوط کنند با باقی ادویه کوفته پیخته بروغن بادام شیرین چرب نموده و مجموع را با عمل مصفی سه وزن
 ادویه بپوشند * طریفل خبث الحیدر منقول از جامع الادویه ریحانی که همین منافع دارد * صنعت آن پوست هلیله کا بلی
 پوست بلبله آمله منقی بیخ سوسن زنجبیل عود قماری خام جوز بواسک اصلی کل مورخ سنبل الطیب از خرمکی مصطکی از هر یک
 ده درم خبث الحیدر بصری که هفت شبانه روز در سر که خیساییده و بعد از آن خشک کرده و بریان نموده صلایه کرده باشند
 مثل مجموع ادویه را کوفته و پیخته بروغن بادام شیرین چرب نموده با نبات سفید قوام آورده بپوشند شربت دودرم
 * طریفل خبث الحیدر به نسخه عیسی بن نجی بن جزله * صنعت آن هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی فلغل زنجبیل سعد
 کوفی شیطان ج هندی سنبل الطیب از هر یک ده درم خبث الحیدر یک مد بر یعنی کوفته پیخته که چهارده شبانه روز بمرکه انکوری
 تر کرده پس خشک نموده بریان کرده باشند یکصد درم جمله ادویه را کوفته و پیخته یک را عمل و وزن نموده بهم آمیزند
 و بروغن بادام چرب نموده دودرم مشک تبی خالص نموده در آن کنند و با عمل سفید مصفی سه وزن ادویه بپوشند و بعد
 از شش ماه استعمال نمایند شربت دودرم تاد و مثقال * طریفل خبث الحیدر جوز چند می مطبوخ نافع از برای ریا ج بارده
 و رجع طهر و فساد طبع و بواسیر و رنگ و رصاصی گرداند و اشتهای طعام آورد و در تقویت باه بی نظیر است و کاسه ریا ج بارده
 معدة است و مقوی معدة و رخم و مثانه بارد است * صنعت آن پوست هلیله کا بلی پوست بلبله آمله منقی جفت بلوط پوست بیخ
 کرفس از هر یک ده درم تخم کرفس رازیانه دوقوا نیمون فطراسا لیون تخم کز تر تخم کند نا تخم پیاز تخم شلغم تخم ترب تخم اسپست
 ناخواه تخم انجوره حبه الخضر الانجلمان فلغل تخم شبت بزرگتان زیرة کرمانی کشنیز خشک از هر یک سه درم زرنبا ددرونج
 عقربی بهمن مورخ بهمن سفید تودری سرخ تودری زرد جوز بوا به با سه دارچینی خولنجان زنجبیل سعد کوفی سنبل الطیب
 سیمبر از هر یک چهار درم اشنة شیطان ج هندی اسارون اظفار قصب الذریره لعان العصا فیرنا ر مشک صغیر فارسی راسن
 قاقله خیر بوا صندل سفید قرفة الطیب هر نوه از هر یک پنج درم جوز چند م حرف با بلی مصطکی رومی غنچه کل سرخ مرما حور
 قشار کند و نعناع خشک پودنه خشک از هر یک هفت درم خبث الحیدر یک درم کرده با تش پس بنمید ریحانی سرد کرده مرات
 بسیار بوزن مجموع ادویه را با نمیل عقیص بپزند تا غلیظ شود و از آتش بر گرفته بپالایند و مقلداریک اوقیه هر روز ناشتا

یا مل اذنیسم گرم نموده بنوشند و میان روز غذا اسفید باج با گوشت بده باشد و بجای آب نمایی صوف بپاشا من و مدت یک هفته
 تاد و هفته باین مدت نمایند * اطریفل خبث الحیدل مطبوخ به نسخه شیخ رئیس صالح بجهت ضعف معد و حرارت
 مزاج آن * صنعت آن خبث الحیدل بصري مل بر پوست هلیله زرد هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی کل سوخ منزوع الاقماع
 گلنار فارسی از خرمکی اجزای متساوی همه را در شراب ریختنی بجوشانند تا غلیظ شود پس بپالایند و نکاهل از نیک و هر روز مقدار
 سه اوقیه بپاشا من * اطریفل خبث الحیدل دیگر منقول از قرا بلدین قلابسی که بجهت معد گرم موافق است * صنعت آن
 پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی بیخ سوسن کل سوخ از خرمکی از هر یک ده درم خبث الحیدل مل بر مثل مجموع
 ادویه شکر طبرزد آن مقدار که ادویه بآن سرشته شود شکر طبرزد را بیک از نیک و بقوام آورند و ادویه را بآن بسرشدن شربتی
 دودرم با شراب سیب و امثال آن و بد آنکه این اطریفلات خبث الحیدل در اکثر نسخ با سم جوارش خبث الحیدل مسطور
 است * اطریفل دیدان گرمهای بزرگ و کوچک و حب القرع را بکشد و بیرون آورد و تنقیه فصول فاسده غلیظه از معد
 و امعا کند و اخراج بلغم نماید * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی از هر یک
 ده درم بر نیک کابلی مقشر بیست و پنج درم تربید سفید حب النیل قسط تلخ از هر یک پنج درم قنبیل ترمس شامی افسنتین
 رومی در منة ترکی افیمون اقریطی خردل نمک نفتی شحم حنظل سعد کوفی راسن از هر یک سه درم کوفته بپخته با سه وزن
 مجموع ادویه عمل سفید مصفی بعد از آنکه اجزای را بروغن بادام شیرین چرب نموده باشند بسرشدن شربتی از دو مثقال
 قاقچار مثقال * اطریفل زیب به نسخه شیخ رئیس نافع از برای صرع * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست کابلی هلیله سیاه
 پوست بلبله آمله منقی اسطوخودوس از هر یک ده درم فانییا پنج درم عاقور حاد سه درم کوفته بپخته بروغن بادام شیرین
 چرب نموده بمویز سوخ دانه بیرون کرده کوپید و بسرشدن و استعمال نمایند و در نسخه دیگر اسطوخودوس پنج درم است
 و پنج درم افیمون افزوده شده و عاقور حاد داخل اندارد و در نسخه دیگر افیمون و عاقور حاد داخل نیست و باقی اجزا
 و اهللجات در وزن متساوی و وزن زیب بوزن تمام ادویه است شربتی تا یک مثقال و نیم * اطریفل رمانی که حکیم میر محمد
 مؤمن در تحفه ذکر نموده و گفته که تالیف پدر من حکیم میر محمد زمان است و در نسخه دیگر است که تالیف من است که با هم
 پدر خود گردانیده ام مسهل صفرا و بلغم و سودا است و تنقیه معد و دماغ کند و مدت او مت آن قطع نزلات کند و مانع صعود
 بخارات بدماغ است و مسهل است و اگر بعد از طعام خوردن مضرت نمیرساند و بجهت مالینخوا لیا خصوص مراقبی و قولنج نافع
 و قوتش تاد و سال باقی میماند و قد رشو بتمش بجهت اسهال اخلاط از چهار مثقال است تا شش مثقال و چون مدت او مت
 بآن کنند و هر روز یک مثقال تا دو مثقال تناول نمایند و موافق جمیع مزجه است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست
 هلیله کابلی هلیله سیاه کل بنفشه خشک سقمونیای مشوی از هر یک ده مثقال تربید سفید مل بر کشینز خشک از هر یک بیست مثقال
 پوست بلبله آمله منقی کل سوخ طما شیر کل نیلوفر از هر یک پنج مثقال صندل سفید کنیرا از هر یک سه مثقال روغن بادام شیرین
 سی مثقال ادویه را کوفته بپخته بد آن چرب نموده عذاب سهستان از هر یک یکصد عدد کل بنفشه ده مثقال جوشانیده صافی
 نموده شیوه هلیله مر با یکصد و هشتاد و یک مثقال عمل مصفی یکصد و هشتاد و یک مثقال داخل کرده بقوام آورده ادویه را
 بآن بسرشدن * اطریفل سنا مکی مجرب است از برای چوب و حکه و سغه * صنعت آن پوست هلیله زرد پانزده مثقال پوست
 بلبله آمله منقی سنا مکی از هر یک ده مثقال ربون چینی پنج مثقال کوفته و بپخته بروغن بادام شیرین چرب نموده بعمل سفید

مصغی سه وزن مجموع ادویه به روشنی شربت تا پنج مثقال * اطر یفل سنا مکی دیگر با دشنام را سود مند بود * صنعت آن
 هلیله زرد و زده درم هلیله سیاه هفت درم هلیله آمله از هر یک پنج درم سنا مکی شاه تره از هر یک شش درم کل سرخ بنفشه
 تخم کاسنی از هر یک دو مثقال اجزا کوفته بپخته بروغن گل چرب کنند و با عمل به روشنی و مقل از شربت چهار درم باشد
 * اطر یفل سنا مکی دیگر که رسواس و دیوانکی و اندیشهای فاسد را نافع باشد و بواسیر را سود دهد و طبع را نرم کند
 * صنعت آن هلیله کابلی هلیله آمله منقی از هر یک ده درم افصتین رومی سنا مکی شیطان هند ی افتمون به فایح تربل سفید
 اسطوخودس از هر یک پنج درم سنبل الطیب مصطکی جوز بوا از هر یک دو درم کار زبان فرنج مشک لاجورد مغسول حجار منی مغسول
 بادرنجبویه از هر یک چهار درم تخم کوفس انیسون از هر یک دو درم اجزا کوفته بپخته بروغن بادام چرب کرده یا در چندان
 ادویه عمل صاف و صند درم مویز پوست از دانه بیرون کرده نرم کوفته بدستور متعارف به روشنی * اطر یفل شاه تره جرب
 وحله و سعفه و شری را نافع است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه شاه تره خشک از هر یک سی درم
 پوست هلیله آمله منقی سنا مکی از هر یک بیست درم ریوند چینی دو درم چوب کزد و درم ادویه کوفته بپخته بروغن بادام
 شیرین چرب نموده به کشمش سبز کوبیده به روشنی شربت چهار درم و در نسخه صاحب اختیارات بدیعی وزن هلیله و آمله
 و سنا مکی از هر یک ده درم است و نسخه اول بهتر است صاحب میزان الطبائع گفته که مزاج این اطر یفل کرم است و یک درجه
 و نیم و خشک است درازا خود درجه درم * آن قدس سره میفرماید که در خشکی این اطر یفل شکی نیست لیکن سرد است در
 ارا خود درجه اولی یا از اول درجه درم و بعضی گفته اند که کشمش درین اطر یفل بوزن مجموع باید و این اطر یفل را با طبع
 عناب باید داد شربت مقل از یک جوز که چهار مثقال باشد و بعضی گفته اند که شربت ازین اطر یفل از چهار درم تا پنج درم
 است * اطر یفل صبری تالیف آن قدس سره یعنی حکیم معتمد الملوک سید علویخان مهمل است و اسهالش بطی است و
 بعد باشد که روز درم اسهال کند و مواد از اعالی و اعماق بدن جذب کند و تنقیه معده و سر کند از اخلاط و نافع است از برای
 امراض خصوص امراضی که از بخارات معده باشد و صدا و کوانی کوش و اوجاع مفاصل را سود مند است * صنعت آن
 پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی از هر یک پنج مثقال صبر مقطری بیست درم غاریقون
 فلفل سفید سورنجان مصری از هر یک دو مثقال سنبل الطیب اسارون زعفران حب بلسمان عود بلسمان دارچینی مصطکی
 ساینده اسطوخودس افتمون اقریطی کل سرخ منزوع الاقماع از هر یک یک درم کوفته بپخته بروغن بادام شیرین سی درم
 چرب نموده بعمل مصغی سه وزن ادویه معجون سازند شربت چهار درم تا چهار مثقال حب ساخته بورق نقره پیچیده
 وقت خواب فرو بزنند و از عقب آن آب نیم کرم پیالنه بنوشند انشاء الله تعالی نافع است * اطر یفل صغیر به نسخه شیخ رئیس
 * صنعت آن پوست هلیله کابلی آمله منقی پوست هلیله کوفته بپخته اجزا متساوی بروغن کارچوب نموده بعمل صافی معجون
 سازند نافع است از برای رطوبت معده و استرخای آن و غلبه رطوبات در بدن و ریاح بواسیر و نیکو کردن رنگ رخساره و
 چون اطر یفل صغیر را بتنهائی یا مقوی با یارج فمقرا و اسطوخودس که دو مثقال آنرا با یارج فمقرا و اسطوخودس از هر یک
 نیم درم سرشته حب ساخته فرو بزنند درائی نافع است از برای اسهال و صدا و بلغمی بشرط آنکه استعمال کرده شود بعد از
 نضج ماده و نیز خوردن چهار درم اطر یفل صغیر مقوی با یارج فمقرا و غاریقون سفید و افتمون از هر یک یک درم نافع است
 از برای صدا و سدی و از ادویه نافع از برای آن است که وقت خواب در چهار درم اطر یفل یک درم ایا راج فمقرا بروغن بادام

شیرین چوب نموده هر شته حبوب سازند و بآب گرم فرو برند و قوت این اطر یفل تا دو سال باقی میماند و مزاجش سرد است در درجه اولی و خشک است در درجه ثانیة شفائی گفته که شربتتی ازین اطر یفل دو درم است و صاحب حاوی صغیر گفته که شربتشی يك مثقال است و بعضی گفته اند که شربتشی در سهولات چهار مثقال می فرمایند که بهتر آن است که پوست هلیله زرد و هلیله سیاه بر اجزای این اطر یفل بیفزایند و بر روغن بادام شیرین چوب نموده با سه وزن ادویه عمل معجون سازند * اطر یفل صغیر کشنیزی نافع است مر آن را که نافع است اطر یفل صغیر و قتیکه بخار غالب بود شفائی گفته که اطر یفل کشنیزی معده را قوت دهد و درد هر و درد کوش و درد چشم که بحسب بخار معده باشد نافع بود و مداومت با اطر یفل کشنیزی نافع است از برای صداع به شارکت معده بحسب صعود اخیره از معده بهر و از برای صداع حادث از بسیاری اکل چون استعمال کرده شود بعد از تنقیه معده بخوارش شهر باران و جوارش سفر جلی مهمل چون آن غذا از معده منحل شده باشد * صنعت آن مثل اطر یفل صغیر است الا آنکه اضافه کرده میشود بآن کشنیز خشک بوزن یک جزو از هلیله با و بعضی متاخرین کشنیز خشک را بوزن همه اجزا داخل میکنند و در نسخه حکیم مؤمن بوزن نصف مجموع اجزا است و گفته که این اطر یفل بجهت منع بخارات از دماغ و ریختن سودای سوخته معده و تقویت حواس نافع است و بعضی اطباء بعوض عمل کشمش سبز و یا مویز طایفی استه بیرون آورده داخل میکنند و شربتتی از اطر یفل کشنیزی يك مثقال است تا چهار درم و بعضی از يك مثقال تا دو مثقال گفته اند صاحب میزان اطباء نفع گفته که درین اطر یفل اگر اجزا را بعمل بهر شدند مزاجش سرد است در نصف درجه اولی و خشک است در آخر درجه سوم و اگر بکشمش بهر شدند سرد است در یک درجه و خشک است در درجه سوم و بعضی گفته که این اطر یفل را بعد از پانزده روز جایز است استعمال نمودن شربتتی از آن از دو درم تا شش درم * اطر یفل صغیر مقلی در علاج بوا سیر بعد از فصل و تنقیه بکار آید * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی از هر يك ده درم مقل از رقی می درم با عمل بهر شدند شربتتی چهار درم * اطر یفل عرق مدنی چون باین اطر یفل ده روز مداومت کنند معده عرق مدنی که بفارسی رشته و بلادی پیرو بهندی نارونا منل از بدن پاک کند * صنعت آن پوست هلیله زرد هلیله سیاه هلیله کابلی پوست هلیله آمله منقی تربک سفید موصوف زنجبیل قنبیل از هر يك پنج مثقال کوفته بخته بروغن بادام شیرین چوب نموده بعمل سفید مصفی یا قانیل سنجری هر کدام که باشد سه وزن کل ادویه بهر شدند شربتتی سه مثقال و در نسخه شفائی که بنام اطر یفل قنبیلی ذکر کرده و در نسخه حکیم مدر محمد مؤمن که ازین رخود ذکر کرده هلیله زرد داخل ندارد و قلمی نموده اند که ادویه را با سه وزن آنها عمل مصفی معجون سازند * اطر یفل غاریقون نافع از برای امراض حادثه از طو بات در بدن خصوص در سرد معده * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی از هر يك پنج درم غاریقون هش سفید ده درم اجزا را سوای غاریقون کوفته بخته غاریقون را از پشت آرد پیژ موی بکن رانند و همه را در بیست درم روغن بادام شیرین چوب نموده بعمل سفید مصفی یکصد و پنجد درم معجون سازند و بعد از چهل روز هر روز پنجد درم آنرا بآب نیم گرم تناول نمایند * اطر یفل غل دی علائی خنازیر و خوانیق را نافع است و جمیع امراض سوداوی را سود منل و منافع بسیار دارد * صنعت آن هلیله سیاه پانزده درم پوست هلیله آمله منقی تربک سفید مدی بر غل که در گردن کوسه منل میباشد خشک کرده از هر يك پنج درم افریطی ده درم بهفایج فستقی اسطوخودس سنابکی از هر يك هفت درم شیطرح هندی نو شادر غاریقون هش سفید از هر يك سه درم انیسون مصطکی خیر بو سنبیل الطیب

از هر يك دودرم كوفته بيخته بروغن بادام شیرین چرب نموده بعمل سفید مصفی سه وزن مجموع ادویه معجون سازند
شربت پنجم درم و در نسخه دیگر بمغایح داخل نیست و زرنجاده درم و جوزبوا و قرنفل از هر يك دودرم داخل است * اطریفل
غل دی دیگر جهت آماس گلو که بهند ی کیهکها ناعمل نافع است * صنعت آن زنجبیل پوست هلیله زرد از هر يك شش مثقال
جوزبوا بماسه دارچینی از هر يك يك و نیم مثقال غل کردن کا و میش چهار غل و غل را در سایه خشک نموده با ماژر ادویه
نرم كوفته بيخته با سه چنگل ان عمل هر شته معجون سازند شربت یك درم تا يك مثقال و اگر این ادویه را بطریق سفوف
ربع مثقالی بخورند بهتر است * اطریفل فارسی منقول از قربادین افندی صالح چلبی حکیم باشی ابراهیم سلطان قیصر ورم
جهت حمیات نافع و حمی ربع را سفید و مانع ربو و بلغم با طنی و مقوی دماغ و بصور قاع عطش و مفتاح سدد و جهت احتراق
اخلاط نافع و قد رشربش هشت درم است * صنعت آن عصاره عنب الشلب عصاره هند با عصاره کرفس عصاره لبلاب از
هر يك یکصد درم کل بنفشه سه درم غاریقون هشت سفید هشت درم سنا مکی شانزده درم آلوینج غل تخم کشوت چهار درم
پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه بروغن کل سرخ هرسه را بریان کرده از هر يك سه درم انیمون چهل درم سنبل هندي
نیم درم سحق نموده با سه عصارات سا بقه جوش داده صافی نموده در نصف این جوشانیده بیست و چهار درم تورهندی و سی
وودرم فلوس خیارشمر و دوازده درم ترنجبین و یکصد درم شربت بنفشه حل کرده صافی نموده و در نصف دیگر یکصد درم قند
سفید و یکصد درم شکر سفید و سرکه انگوری یکصد درم داخل کرده بقوام آورند و ریونک چینی شانزده درم پوست هلیله زرد
هشت درم پوست هلیله آمله منقی از هر يك دودرم تخم شاه توره کل سرخ بماسه مصطکی کباب چینی طباشیر سفید صندل
سفید از هر يك یک درم لبوب بارده از هر يك یک درم و نیم سنبل الطیب دودرم سحق بلیغ نموده بشکر قوام آورده مزبور سرشته
و در آن نصف دیگر را نیز سرشته معجون سازند و مراد از عصاره لبوب شاید حلیب و شیوه لبوب حبوب باشد * اطریفل فریونی
مسهل زرد آب و بلغم است و امراض عصبانی از فالج و بقوه و استرخا و اوجاع مفاصل و عرق النساء و وجع و رک و غیرها و استسقا و
طحال را نافع * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست هلیله زرد بلیله آمله منقی از هر يك پانزده مثقال فوفیون تربل سفید مل بور
ماژریون مل برای راج فیقرا از هر يك سه مثقال رب السوس مقل کثیر از زنجبیل و ورق کل سرخ مصطکی از هر يك يك مثقال
اسطوخودوس ریونک چینی غاریقون هشت سفید برک سنا مکی از هر يك دودرم ادویه كوفته بيخته بروغن بادام شیرین چرب
نموده با سه وزن کل اجزا عمل مصفی مقوم بسرشدن و بعد از یکماه شربت ی از درم مثقال تا سه مثقال با نچه مناسب باشد از
معینات و مبل رقات مانند ماء الشبث و ماء الاصول بیا شامند * اطریفل قنبیلی لی حب القرع و اقمام دید ان کبار
وصغار را بکشد و دفع نماید و تنقیه فضول غلیظه فاسده از معده و سائر بدن نماید و امراض رطوبی و بلغمی و اوجاع مفاصل را
نافع بود * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست هلیله زرد هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی از نو از هر يك دوازده درم قنبیل
چهار درم برنک کابلی مقشر بیست درم تربل سفید مل برشش درم حب السلاطین مل برسه درم قسط تلخ ریونک چینی سوزنجان
مصری سفید لسان العصا فیر تلخ از هر يك پنجم درم ترمس شامی افستین رومی درمنه ترکی انیمون اقویطی خردل نمک
نفطی شحم حنظل سعد کوفی راسن شیخ ارمنی پلاس پاره برک سنا مکی از هر يك چهار درم زم زیوه کومانی زنجبیل انیسون
مصطکی کل سرخ منزوع الاتماع از هر يك سه درم کثیرا رب السوس از هر يك دودرم ادویه كوفته بيخته بروغن بادام شیرین
چرب نموده با سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی بقوام آورده علی الرسم بسرشدن شربت ی از درم مثقال تا چهار مثقال

* اطریفیل قنمیلی لی دیگر که استیصال حب القرع و دیدن آن نماید * صنعت آن پوست هلیله کابلی پا نزده مثقال پوست
 هلیله زرد هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی از هر یک ده درم قنمیل پنچ درم برونک کابلی مقشر بیست درم کبموکه برکی است
 که از حبه می آورند و برای حب القرع مستعمل حبوش است و در رنگاله برکی که آنرا چریتا مورنگی نامند و از مورنگ می
 آورند شبیه بآن است و از ده درم زنجبیل سه درم تربل سفید مل بر پنچ درم لسان العضا فیو تلخ هفت درم پلاس پا پوره که
 دوائی بدل ازان نباشد هند بیست شیخ ارمینی پوست بیخ انا را زهر یک سه و نیم درم کثیر از پوره کرمانی از هر یک ده درم و نیم
 ادویه کوفته پیخته با روغن بادام شیرین چرب کرده با سه وزن کل ادویه غسل مصفی بقوام آورده علی الرسم بموشند
 شربتی از درم تا پنچ درم با آب گرم * اطریفیل کبیر بل آنکه اطریفیل کبیر عمده اطریفلات است و نافع است از برای سوء
 هضم و برودت معده و امعاء و استرخای معده و مقوی معده و احشاست و طعام هضم کند و بالجمله نافع است از برای جمیع امراض
 معده و استرخای مثانه را مفید است و باه را زیاده کند و اجاع ظهور را سود مند بود و دافع بواسیر و ریاح بود و رنگ رو را
 تیکر و صافی گرداند و در صداع بمشارکت کرده و مثانه بعد از اصلاح حال کرده و مثانه و از برای تقویت سر و کرده و مثانه استعمال
 آن باید نمود * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس که در مقاله سوم از جمله اولی از قرا با دین قانون که در جوارشات است آورده
 هلیله زرد هلیله سیاه آمله منقی پوست بلبله دار فلغل فلغل سیاه از هر یک سه جز و بوزیدان شیر آمله شیطان هند ی شقاقل مصري
 زنجبیل از هر یک یک جز و به نسخه دیگر بمسما سه یک جز و داخل است تود ری سفید تود ری سرخ لسان العضا فیو بز رومان بری
 یعنی حب القلقل و بعضی کان کرده اند که شهلان نه بری است و آن را بمیاردانچ کوبند و بفارسی ناسفانه کوبند و کنچل مقشر
 و شکر طبرزد که معروف است به نبات از هر یک ده جز و بهمن سرخ بهمن سفید خشخاش از هر یک نیم جز و اجزای خشک را
 هر یک علیحدّه کوفته پیخته کنچل و تخم خشخاش و حب القلقل را علیحدّه نوم صلایه نموده مجموع را وزن کرده مخلوط نموده
 بروغن کاو چرب کرده بعمل سفید مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و در ظرف چینی نکاهند از آن و بعد از دما استعمال
 نمایند و بعضی درین نسخه بجای روغن کاو روغن بادام شیرین آورده اند و این خوب است و این نسخه بغیر روغن کاو و غسل
 نوزده جز و است سوای بمسما سه و با آن بیست جز و است صاحب میزان الطبایع گفته که این اطریفیل کرم در آوا خورد رجه
 درم و خشک است در معده درجه دوم و شربتی ازین اطریفیل یک مثقال تا دو مثقال است * اطریفیل کبیر بنسخه شیخ رئیس که
 در مقاله اولی از جمله اولی از قرا با دین قانون که در ذکر معجون کبار است آورده و گفته که این اطریفیل ضعف معده و
 هاضمه وضعف کرده را که از برودت باشد و امراض حادّه از طوبیت و بلغم را نافع است * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست
 بلبله آمله منقی بوزیدان بمسما سه شیطان هند ی شقاقل از هر یک یک جز و تود ری سرخ تود ری زرد لسان العضا فیو بهمن سرخ
 بهمن سفید از هر یک نیم جز و مجموع را کوفته پیخته بروغن کاو چرب نموده بعمل مصفی معجون سازند و این نسخه دوازده
 جز و است صاحب میزان الطبایع گفته که این اطریفیل کرم و خشک است در یکدرجه و نیم محمود بن الیاس این اطریفیل را
 در حای صغیر ذکر کرده و بهمنین داخل اند و گفته شربتی ازین یک مثقال و بعضی اطبا گفته که این اطریفیل را بعد از
 کشتن درما از ساختنش باید استعمال نمود * اطریفیل کبیر بنسخه حکیم سلید کازرونی که در شرح موجز قوشی آورده و
 این همان نسخه اول شیخ رئیس است با اندک تفاوتی در ادویه و از آن * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله
 آمله منقی فلغل دار فلغل از هر یک سه جز و زنجبیل بوزیدان بمسما سه شیطان هند ی تود ری سرخ تود ری سفید تخم خشخاش

سفید شکر طبرزد بهمن سفید بهمن سرخ از هریک یک جزو گرفته بیخته بروغن بادام شیرین یا روغن کاج چوب نموده بعمل
مصفی معجون سازند شربت می دهد درم تا سه مثقال بعد از دو ماه استعمال نمایند * اطریفل کبیر به نسخه شیخ
دارد انطاکی این نیز همان نسخه اول شیخ رئیس است با قدری تفاوت * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی
پوست هلیله چینی هلیله سیاه هلیله آمله منقی فلفل دار فلفل از هریک یک جزو زنجبیل بوزیدن شیطرج هندی بسپا سه شقال
مصری تودری زرد تودری سرخ لسان العضا فیروز حب القلقل کنجد مقشر نبات بهمن سفید بهمن سرخ از هریک ثلث جزوی
و گفته که شیخ رئیس افزوده برین اجزاء مصطکی رومی کبابه چینی دارچینی از هریک ربع جزوی و این زیادتیه جید و حسن است
اجزای گرفته بیخته بروغن کاج یا روغن بادام شیرین چرب نموده بعمل سفید مصفی معجون سازند و گفته خطا کرده کسیکه داخل
کرده درین اطریفل مویز میفرمایند که وجه خطا ظاهر نمیگردد مگر آنکه مرادش این باشد که کسیکه بعضی عمل درین اطریفل مویز
داخل کرده چنانچه بعضی کرده اند خطا است زیرا که این اطریفل از معاجین کبار است و لازم است بودن عمل دران از برای حفظ
ترکیب تا زمانیکه مزاج گیرد و گفته که اطباء درین اطریفل نسخهای بسیار است از روی خطا و غلط و نسخه معتدل علیه همین است
* اطریفل کبیر تالیف ابن ماسویه منقول از قرا بادین افندی صالح چلبی طبیب ابوالهیم سلطان قیصر روم که به ترکی نوشته مقوی
معد و کبد است و مصفی لون و مزیل اخلاط فاسده معد و دافع ریح غلیظه و حافظ صحت و مقوی مباحث و دافع بواسیر و قند
شربت یک گرم است * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست هلیله زرد هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی از هریک پنجم رم
دارچینی سه درم شقال کبابه چینی تخم کرفس قرنفل سنبل الطیب قاقله کبار قاقله صغار سلیخه شیطرج هندی معد کوفی
لسان العضا فیروز بهمن سرخ بهمن سفید زنجبیل از هریک دو درم سنبل الطیب رومی جوز بوسپا سه مغز حب القلقل از هریک
سه درم مغز بادام شیرین مقشر مغز بادام تلخ مقشر از هریک پنجم رم عود زراوند مل حرج زازانه مصطکی رومی از هریک
دو درم تخم فلکن نعنای خشک از هریک یک گرم و نیم اجزای گرفته بیخته با چهار وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند
* اطریفل کبیر به نسخه دیگر نافع از برای امراض کلیتین و مثانه و امراض سر و معد و صداع حادث بمشارکت مثانه و کلیتین و
تقویت سر و دفع امراض کلیه و مثانه مد اومت بآن * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی فلفل
دار فلفل از هریک سی درم زنجبیل بسپا سه بوزیدن شیطرج هندی شقال مصری تودری سرخ تودری زرد لسان العضا فیروز
مغز حب القلقل کنجد مقشر خشخاش سفید شکر طبرزد بهمن سرخ بهمن سفید از هریک ده درم گرفته بیخته بروغن کاج
یا بروغن بادام شیرین چرب نموده با سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند و بعد از دو ماه استعمال نمایند
شربت از دو درم تا چهار درم * اطریفل کبیر به نسخه حکیم مؤمن که در قرا بادین تحفه المؤمنین آورده جهت تقویت دماغ و
قطع ریح بواسیر و نفخ معد و برص و بهق و اصلاح خلط سودا و نافع است * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست هلیله آمله
منقی بزرگ کرفس الجبل از هریک شش درم شیطرج هندی نانخواه صغیر از هریک دو اوقیه سنبل الطیب حماما دانه هیل
وج ترکی از هریک سه درم دارچینی دو درم فلفل ابیض فلفل اعود نار مشک تلخ هندی از هریک نیم اوقیه خمث الحیدل
سه اوقیه خردل یک اوقیه و نیم نوشادر نیم درم ادویه را گرفته بیخته بروغن بادام شیرین چرب نموده با سه وزن ادویه عمل
مصفی بهر شکر شربت یک مثقال تا دو مثقال * اطریفل کبیر دیگر بکیرند پوست هلیله کابلی هلیله سیاه هندی پوست هلیله
آمله منقی از هریک پنج اوقیه جو کوب نمایند و بکیرند تربید سفید مجوف خراشیده بسفایج فستقی حب دند مقشر مل برافتنون

غار یقون تخم شاهتره از هر یک سه اوقیه و نیز جو کوب نماید و هلیجیات را با پنج رطل آب با تش ملایم طبع دهند تا به نصف
و بعد پس بماند و صاف نمایند و بریزند در آن عقاقیر جو کوب نموده را و یک شبانه روز بگذرانند تا خوب آن را تشرب نمایند
پس خشک نمایند در سایه و بکوبند و در پنج جلی و نه ری افشنتین زرارند طویل و مدح جرج قسط شیوین فلغل دار فلغل از هر یک
پنج درم و جو کوب نمایند و بریزند در پنج رطل آب تا یک رطل و نصف آید و صاف نمایند و بریزند بر عقاقیر مسطور و یکروز
و یک شب بگذرانند تا تمام مائیت را نیز تشرب کنند پس بکوبند تا نفع بزرگ کوفس انیسون از هر یک شش درم پوست بیخ کرفس
پوست بیخ رازیانه بیخ از خردقواز هر یک پنج درم بیخ غافس بیخ هلیون بیخ علیق پرهیارشان از هر یک پا نروده درم اصل
الموس مقشر سه اوقیه جمیع را جو کوب نموده در پنج رطل آب یک شبانه روز بخیمانند پس با تش ملایم جوش دهند تا یک
رطل و نیم آید پس فشرده صافی نمایند و بریزند بر عقاقیر مذکور و بدستور بگذرانند تا تمام نشف مائیت کنند و خشک
کرد و بکوبند در چینی و سلیخته سیاه و اسارون و جوز بوا بسببه قرنفل مصطکی سازج هندی ملح هندی از هر یک شش و ربع
درمی ریوند چینی لك منقی خام قاقله کبار و صغار از هر یک یک اوقیه بهمان قسم در پنج رطل آب جوش دهند و عقاقیر را
در آن بخیمانند تا تمام مائیت باقی مانده از طبع را نشف نمایند پس خشک نموده بکوبند و بریزند به حریر و چوب نمایند
به پنج درم روغن بلحان و بقل رکفایت روغن بادام شیرین و بگذرانند یک روز و یک شب پس بر روی منخل یا پارچه بهیار
تکی بپهن کنند و تخمیر دهند بد و بعد هندی پس بردارند و با عمل بقل رکفایت بد هتور مغمول بپوشند و بعد از چهل
روز استعمال نمایند و اگر تر بد و بسفایج و حب دند و غیره را در آب جوشانده هلیجیات را بخیمانند و همین قسم تا آخر
تثابذ خوب باشد * اطر یغل کشنیزی که در منهاج در باب ثقل سامعه صغراوی آورده * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست
هلیله آمله منقی از هر یک ده درم کشنیز خشک غنچه کل سرخ از هر یک پنج درم کوفته بخته روغن بنفشه یا بادام چرب نموده
بعمل معجون سازند شربت یک مثقال و بعضی کشنیز را بوزن یک جزو از هلیجیات که ده درم است و بعضی بوزن تمام ادویه
ممکنند و این اطر یغل نافع است مذاعی را که بوده باشد بمشارکت طحال چون آن را قنارل کرده بعد از آن شراب
بمطوخودوس محلول در عرق باد و نجبویه بنوشند * اطر یغل ماهان و در نسخه دیگر اطر یغل ماهون بوار بنظر رسید برص و
یاقوت را نافع است و هیاهوی موی را نگاهدارد و امراض بلغمی را معود دارد * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست بیخ کرفس
هلیله آمله منقی از هر یک ده درم بونک کابلی مقشر پانزده درم زنجبیل شیطرج هندی سعد کوفی از هر یک سه مثقال سازج
هندی پنج درم بسفایج فمقی اسطوخودوس از هر یک هفت درم غار یقون هش سفید شش درم قسط تلخ سه درم مصطکی
انیسون کند و خیر بوا جوز بوا از هر یک دو درم فلغل نارمشک از هر یک چهار درم کوفته بخته با عمل سفید خوشبو مصفی معجون
سازند شربت از سه درم تا چهار درم و در نسخه محمود بن الیاس شیرازی دار فلغل چهار درم نیز داخل است و در نسخه دیگر
دار فلغل و حاشا از هر یک چهار درم داخل است صاحب میزان الطبائع گفته که مزاج این اطر یغل گرم است در یک درجه و سه
ربع درجه و خشک است در اول درجه و دوم و بنا بر نسخه که دار فلغل و حاشا دارد گرمی آن قریب است بد و درجه و در نسخه
حکیم مؤمن وزن هلیله کابلی ده درم است و وزن بونک مقشر پنج درم و وزن زنجبیل و شیطرج و سعد کوفی از هر یک سه درم
و وزن بسفایج و اسطوخودوس از هر یک یک مثقال و وزن مصطکی و انیسون و کند و خیر بوا و جوز بوا از هر یک شش درم است
و شش درم قرنفل و چهار درم دار فلغل نیز داخل دارد و گفته که مقدار شربتش از سه درم تا چهار درم است * اطر یغل متوسط

بیماریهای حادث از صفرا و بلغم و سودا را نافع است و صداع و دیوار و کابوس و ظلمت بصر که از بخارات غلیظه باشد که از معده متصاعد گردد بنهایت نافع است و گفته که این اطریفل جمیع انواع کابوس را نافع است * صنعت آن پوست هلیله کابلی بی درم پوسه هلیله کابلی بی درم پوسه هلیله زرد چهل درم هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی از هر یک بیست درم شاهتوره پانزده درم غنچه کل سرخ یک استار سنامکی ده درم انیسون مصطکی از هر یک پنج درم کوفته پیخته بروغن بادام شیرین چوب نموده بعمل مصفی معجون سازند و اگر رطوبت غالب باشد شش درم ترب سفید مل بو بیفزایند و اگر سقمونیاق ر خاجت بآن یا رکنند امهال صفرا بیشتر کند و این اطریفل در گرمی و سردی معتدل است و خشک است در اواسط درجه درم * اطریفل مختصر نافع است سوء هضم را و درد معده و مثانه و آن هر دو را قوت دهد * صنعت آن هلیله سیاه پوست هلیله کابلی پوست هلیله آمله منقی زنجبیل کنجد مقشر نبات سفید اجزا متساوی کوفته پیخته بروغن بادام شیرین یا روغن کاج چوب نموده بعمل مصفی سه وزن مجموع ادویه معجون سازند و این نسخه سوای روغن کاج و یا روغن بادام و عمل مصفی هفت جز است و بعضی درین اطریفل کنجد و نبات داخل نکرده اند و بجای این هر دو پوست هلیله زرد و فلفل داخل نموده و گفته که این اطریفل نافع است از برای استرخای معده و رطوبت آن و دیوار و کابوس و یوی دهان را نیکو کند و مجلس البول را نافع بود و شربتی از یک مثقال تا دو مثقال بعد از دو ماه که از ساختنش گذشته باشد استعمال نمایند و قوتش تا دو سال باقی میماند * اطریفل مسهل امهال اخلاط ثلثه کند و معده را بکشد و محلل ریاخ و مقوی معده و دماغ و جگر است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی ترب سفید مل بو سنامکی از هر یک پنج مثقال غار بقون هشت سفید چهار مثقال افیمون دو مثقال اسطوخودوس دو مثقال زنبیب ریوند چینی هفت مثقال کوفته پیخته بعمل سفید مصفی سه وزن ادویه بعد از آنکه ادویه را بروغن بادام شیرین چوب نموده باشند معجون سازند * اطریفل مسهل منقول از تحفة المؤمنین که مشارالیه از خط نواب حکیم محمد باقر نقل نموده جهت بهی و برص و جذام و داء الفیل و غیره امراض بلغمی و سوداوی نافع * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله آمله منقی افیمون صبر حقو طری ایاریج فیقرا شاه تره از هر یک دو درم بهغایج فمقی سنامکی از هر یک هفت درم ترب سفید مل برده درم حاشا سه درم اسطوخودوس پنج درم انیسون یک درم سقمونیای مشوی پنج درم باه و زن ادویه عمل مصفی معجون سازند و شربتی پنج درم تا پنج مثقال * اطریفل مسهل تا لیف حکیم مؤمن جهت امراض حارة و مواد سوداوی بعد از نضج و جهت قولنج بهیاری نافع است و قد شربتش تا پنج مثقال است * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک بیست مثقال کوفته بروغن بادام شیرین چوب نموده سنامکی کل بنفشه از هر یک بی مثقال کل سرخ بهغایج فمقی از هر یک پنج مثقال عمل در وزن ادویه با یک سنامکی ده مثقال کل سرخ بنفشه هلیله سیاه از هر یک ده مثقال پوست هلیله کابلی بیست مثقال جوشانیده پالوده باشند داخل کرده بقوام آورده معجون سازند و معزی الیه قلمی نموده که این معجون نافع است از برای قولنج و غافل است ازین معنی که استعمال هلیجات منع است در قولنج و عمود درین معجون هلیله است * اطریفل مقلی بوا میر و شقاق مقعد و وجع آنرا نافع است و ضعف ها ضمه و ضعف کرده را که از برودت باشد مفید است و با لجمه جمیع امراض حادثه از برودت و رطوبت و بلغم را نافع است * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست هلیله آمله منقی انیسون مصطکی رومی از هر یک ده درم نانخواه پنج درم ادویه کوفته پیخته بروغن مغز استه شفتالو چوب نموده پس بکوبند مقل از رق بیست مثقال و در آب خیمه نموده در هاون سنگی این سه بمالند و ادویه را بآن معجون سازند و اگر درین معجون با مقل از رق بوزن جمیع ادویه عمل مصفی داخل کرده

معجون سازند بهتر است شربت می ده مثقال بعد ازان قل ری آب نیم کرم بنوشند * اطر یفل مقلی دیگر جھب بواسیر و ورام مقعد
نافع است و بادها بشکند و خون بواسیر باز دارد * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی تخم هیند ان سفید تخم
کند نا تخم ریحان ازهر یک پنج مثقال مقل ازرق پنجاه مثقال مقل را در آب کند نا حل کرده در عمل مصفی دوروزن ادویه داخل
کرده ادویه را بآن معجون سازند و بعضی درین اطر یفل عمل داخل نموده * اطر یفل مقل صغیر نافع است از برای بواسیر و
امهال بواسیری چون بعد از فصل و تنقیه استعمال نمایند * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی ازهر یک ده
درم مقل ازرق می درم مقل را بآب کرم حل کرده با عمل بقوام آورده و رشته باقی ادویه را کوفته بپخته بروغن بادام شیرین
یا روغن کارچوب نموده بآن بسرشد شربت می چهار درم و در نسخه که حکیم مؤمن در قرآ با دین تحفه المؤمنین آورده هلیله
کابلی و روغن بادام یا روغن کار داخل ندارد و گفته که مقل را بآب کند نا حل کرده با شصت مثقال عمل مصفی بقوام آورده
معجون سازند * اطر یفل مقل صغیر که همین منفعت دارد و تحلیلش زیاده است * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست
بلبله آمله منقی ازهر یک یکرطل مصطکی دواوقیه و نیم مقل ازرق ده استار زعفران و زونا ازهر یک دواوقیه مقل را در آب کرم
حل کرده درهاون بسته بمالند تا هموار شود و باقی ادویه را کوفته بپخته بروغن بادام چوب نموده و اول مرتبه مقل را بعمل
ده وزن ادویه بسرشد تا نیکو مخلوط گردد پس باقی ادویه را بآن بسرشد و بعضی عمل داخل نمی کنند * اطر یفل مقل
کهر بانی که بجهت قطع خون بواسیر مجرب است * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی ازهر یک ده مثقال کهر بای
شمعی بعد محرق مغسول ازهر یک پنج مثقال قرن ایل محرق مغسول پنج مثقال زاج سفید محرق ناخواه ازهر یک ده مثقال
مقل ازرق بیست مثقال مقل را در آب کند نا حل کرده باقی ادویه را کوفته بپخته با هفتاد و پنج مثقال عمل مصفی بسرشد شربت می
ده مثقال * اطر یفل مقل ملین طبع را نرم دارد و بواسیر را نافع است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله
سیاه پوست بلبله آمله منقی اقیمون اسطوخودوس ازهر یک پنج درم عمل خیار و شنبور مقل ازرق ازهر یک می درم مقل و
عمل و خیار و شنبور را بآب کند نا حل کرده بپالایند و در عمل بقوام بلند آورده داخل کرده که بعد از داخل کردن آن بقوام
معجون آید پس اجزا را کوفته بروغن بادام شیرین چرب نموده بآن بسرشد شربت می از یک مثقال تا چهار مثقال و در نسخه
دیگر بقایم پنج درم و ازان ادویه تا اسطوخودوس ازهر یک ده درم است * اطر یفل مقل ملین اقیمون فی تالیف افاضل
الاطباء خجندی نافع از برای امراض سوداوی خصوص بواسیر و داغ معده و آلات غذا است و ملین طبع و مقوی احشا * صنعت آن
پوست هلیله کابلی پوست هلیله زرد هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی اقیمون اقربطی ازهر یک ده مثقال مقل ازرق تربد
سفید ازهر یک شش مثقال ناخواه مد بر در سرکه مصطکی رومی دارچینی عود قماری خام تخم شاه تره ورق کل سرخ ازهر یک
ده مثقال کشنیز خشک مقشریا زده مثقال اجزا را سوای مقل کوفته بپخته بروغن بادام شیرین یا روغن کار کلام که باشد
بیست مثقال چرب نموده قند سفید عمل مصفی با لمنا صغیر ازهر دوسه وزن ادویه مقل را در آب کند نا حل نموده بپالایند و
درهاون بسته بمالند تا قوام پیدا کنند پس قند و عمل را بقوام آورده مقل را بآن بسرشد پس تربد مد بر پس باقی ادویه
و در ظرف چینی نگاه دارند در میان جوتا چهل روز پس از جو بیرون آورند و استعمال نمایند شربت می از یک مثقال تا دو
مثقال * اطر یفل مقل ملین دیگر بواسیر را نفع دهد و طبع را نرم دارد * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله زرد هلیله سیاه
آمله منقی ازهر یک پنج درم تربد سفید تراشیده مد بر هفت درم مصطکی سه درم مقل بیست درم مقل را در آب کند نا حل

کرده اجزا را کوفته بپخته بروغن بادام چوب نموده با سه چند آن عمل بقوام آورده معجون سازند مقل ارشربتی و مقل
 خداوند بواسطه راندن و مت این معجون بغایت نافع باشد * اطر یفل مقل ملین دیگر که شکم صاحب بواسطه راندن و مت این معجون
 و تحلیل دهان * صنعت آن مقل ازرق سی درم پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی ازهریک ده درم تربل سفید مدبر
 بیست درم مکین پنج درم انیسون مصطکی ازهریک پنج درم مقل راد آب کند نا حل نموده باقی ادویه را کوفته
 بپخته با سه وزن آن عمل بقوام آورده بحر شند شربتی سه درم * اطر یفل مقل ملین دیگر طبع راندن و بواسطه راندن
 دهان * صنعت آن مقل ازرق فلو س خیار شنبه ازهریک سی درم پوست هلیله کابلی پوست بلبله هلیله سیاه آمله منقی
 افسیمون اسطوخودوس ازهریک ده درم مقل و فلو س راد آب کند نا حل کنند و باقی ادویه کوفته بپخته با سه وزن ادویه
 عمل بقوام آورده بحر شند بعد از آنکه بروغن بادام چوب نموده با شند شربتی از سه درم تا پنج درم * اطر یفل ملین
 این اطر یفل ملین طبع و مسهل صغرا و سودا است و نافع است از برای دوار و سردی و راحه و از آنکه غلیظه * صنعت آن
 پوست هلیله زرد چهل درم پوست هلیله کابلی سی درم بلبله آمله منقی هلیله سیاه ازهریک بیست درم شاه تره پانزده
 درم سنا مکی ده درم ورق گل سرخ یک استار انیسون مصطکی ازهریک پنج درم کوفته بپخته بروغن بادام شیرین چهل
 درم چوب نموده بعمل مصفی سه وزن ادویه بحر شند و اگر بوده باشد بلغم غالب باید که بیفزایند بر این اجزا تربل سفید
 مد برشش درم و اگر احتیاج با سهال صغرا زیاد کرده شود بر اجزای اصل مقوم نماید بقدر حاجت و اگر احتیاج با سهال
 هودا زیاد باشد باید که بیفزایند بر اجزای اصل افسیمون ده درم شربتی و مقل با آب کرم این اطر یفل حار در اوائل
 درجه و یابس در آخر درجه درم است * اطر یفل ملین تالیف نواب غفران مآب حکیم معتمد الملوک سید علو خان
 قدس سره محمد شاه نافع از برای نزلات بلغمیه مزمنه * صنعت آن عذاب انجیر زرد ازهریک بیست دانه اصل الحوس
 زرفای خشک کل بنفشه اسطوخودوس ایرو سا بسغایچ فستقی فراسیون ازهریک دو مثقال و نیم مویز سرخ استه بیرون کرده
 بیست و پنج مثقال مجموع راد سه چهار یک من تمریز آب خالص بجوشانند تا بنصف رسد بپالایند و عمل سفید مصفی
 یکصد و پنجاه مثقال داخل کرده بقوام آورند پس پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی
 اسطوخودوس کشنیز خشک مقشر ازهریک پنج مثقال رازیانه افسیمون مصطکی حب بلبله ازهریک دو مثقال و نیم غاریقون
 شش سفید سه مثقال فلفل سیاه نیم مثقال تخم خشخاش سفید دو مثقال و نیم روغن بادام شیرین دوازده مثقال و نیم ادویه را
 کوفته بپخته بروغن بادام شیرین چوب نموده بعمل مزبور بحر شند شربتی از یک مثقال تا سه مثقال با آب نیم کرم تناول نمایند
 * اطر یفل ملین به نسخه حکیم مؤمن نافع از برای بواسیر * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی از نوب هلیله
 سیاه افسیمون اسطوخودوس ازهریک ده مثقال تربل سفید هفت مثقال مقل ازرق سی مثقال فلو س خیار شنبه سی مثقال
 مقل و فلو س خیار شنبه را در آب کند نا حل کرده صافی نموده با عمل بقوام آورند و ادویه را کوفته بپخته بروغن بادام شیرین
 چوب نموده با آن سرشته استعمال نمایند * اطر یفل ملین دیگر عذاب خراسانی سپهستان ازهریک بیست دانه سر بنفشه غنچه
 گل سرخ سنا مکی ازهریک ده مثقال با آب جوشانید صافی نموده بعمل مصفی یکصد و پنجاه مثقال و در نسخه دیگر دوسه و
 هفتاد مثقال است داخل کرده با تش ملائم بقوام آورند پس بکوبند پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی طباشیر سفید کشنیز
 خشک ازهریک ده درم هلیله سیاه بیست و یک درم پوست بلبله آمله منقی زنجبیل پوست هلیله ازهریک پنج درم غنچه گل سرخ منقل

هغیل از هر يك پنج مثقال تربل سفید مد بر ریونك چینی از هر يك ده مثقال سقمونیای مشوی پانزده مثقال اجزا را گرفته بپخته
 بروغن بادام شیرین بیست و پنج مثقال چرب نموده یا عمل مزبور معجون سازند شربت از يك مثقال تا چهار مثقال * اطر یغل
 ملین دیکر طبع را نرم دارد و معده را از بلغم و صفرا پاک گرداند * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه
 آمله منقی از هر يك ده درم اصل المومس مقشور ورق کل سرخ از هر يك پنج درم تربل سفید مجوف مصغ مل بر بیست درم شیطرح
 هندی زنجبیل از هر يك سه درم دار چینی قرفه دانه هیل بوا از هر يك دو درم شاهتره ده درم بعمل سفید مصغی بدستور مقرر
 معجون سازند شربت از دو درم تا دو مثقال * اطر یغل ملین دیگر از حکیم اشرف قمی * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست
 هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقی پوست هلیله تربل سفید از هر يك چهل مثقال اول مرتبه تربل را نیم گرفته در کیسه کتانای کرده
 در پنج من آب بجوشانند تا بنصف رسد صافی نموده يك من تمر یز عمل مصغی داخل کرده بجوشانند تا بقوام آید ادویه را
 گرفته بپخته بروغن بادام شیرین چرب نموده بآن معجون سازند * اطر یغل معلوم قلمی نموده اند که از سید سند قل و
 العلماء سید الاطباء و الی ما جل من است قل سره این اطر یغل را معروف بمعلوم نموده اند تا از اطر یغلات ملین دیگر متمیز
 باشد و این اطر یغل از برای درد سر و درد چشم و در دگوش که به سبب اختراعه معده باشد در نهایت نفع است و اسهال کند و
 معده و سوراخ را از اخلاط صفرا و به پاک کند و گرم مزاج را موافق باشد * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله
 سیاه پوست هلیله آمله منقی از هر يك ده درم رازیانه مصطکی رومی اسطوخودوس سقمونیای مشوی ریونك چینی از هر يك
 پنج درم گرفته بپخته بروغن بادام شیرین چرب نموده بعمل مصغی سه وزن ادویه سرشته معجون سازند شربت چهار مثقال
 با آب گرم تناول نمایند * اطر یغل ملین منقول از ارشاد جهت قطع اخلاط بارده و فضلات بلغمیه و ادرا رحیض نافع و نیز این
 اطر یغل رنگ رورا نیکو میگرداند و بوس را مغیل است چون سه روزی هم پنج درم هر روز استعمال نمایند و قطع کنند پس
 بعد از چند روز دیگر عود کنند و وقت استعمال آن خوب است که قمر شروع به نقصان کرده باشد * صنعت آن پوست هلیله
 کابلی پوست هلیله آمله منقی اخیمون اقویطی دو قوا از هر يك پنج مثقال قرفه دار فلفل از هر يك چهار مثقال جوز بوا عاقر قرحا
 شیطرح هندی از هر يك دو مثقال با سه وزن ادویه عمل مصغی معجون سازند * اطر یغل ملین به نسخه دیگر * صنعت آن
 عناب خراسانی سپستان از هر يك یکصد دانه کل بنفشه ده مثقال جوشانیده صافی نموده بعمل مصغی در بیست مثقال داخل
 کرده بقوام آورند پس پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی تربل سفید مد بر سقمونیای مشوی از هر يك ده مثقال هلیله سیاه
 آمله منقی پوست هلیله طباشیر سفید کشنیز خشک کل سرخ کل نیلو فر از هر يك پنج مثقال صندل سفید بکلاب نموده ده مثقال
 گرفته بپخته بروغن بادام شیرین پنجاه مثقال چرب نموده یا عمل مذکور معجون سازند شربت چهار مثقال * اطر یغل نافع
 مرا اکثر امراض دماغیه حادث از اخلاط مرکبه را و از برای طرش و ورق و ثقل سامعه بی نظیر است * صنعت آن پوست هلیله
 زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی از هر يك دو درم سنا مکی تربل سفید مد بر اخیمون از هر يك هفت
 درم اسطوخودوس به فایف فستقی کل سرخ سقمونیای مشوی از هر يك پنج درم غاریقون هشت هغیل مصطکی از هر يك سه درم
 کشنیز خشک پانزده درم گرفته بپخته به بیست درم روغن بادام شیرین چرب نموده با سه وزن عمل معجون سازند شربت
 از سه درم تا پنج درم منقول از خط حکیم عبد الرحیم قزوینی * اطر یغل دیگر نافع از برای امراض سوداوی * صنعت آن
 پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی از هر يك بیست مثقال به فایف فستقی اسطوخودوس

انقباض تریب سفید مل بوغا ریغون هیش سفید ازهریک ده مثقال عمل مصفی سه وزن ادویه بل متور معجون سازند * اطر یغل
 و یگر مقوی معده و دماغ بارد است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی ازهریک
 بیست مثقال عود هندي زنجبیل ازهریک پنج مثقال فلفل دار فلفل ازهریک سه مثقال کوفته بیخته بروغن بادام شیرین چوب
 نموده با سه وزن ادویه عمل معجون سازند * اطر یغل دیگر از برای کسیکه زود مویش سفید شود * صنعت آن پوست هلیله
 کابلی هلیله سیاه آمله منقی ازهریک ده درم پوست هلیله کندر زکریطبا شیر سفید ازهریک پنج درم صندل سفید بکلاب نموده تخم
 کاسنی ازهریک سه درم فلفل دودرم و نیم زنجبیل کل سرخ منزع الاقماح و چ ترکی ازهریک یک درم و نیم کوفته بیخته بعمل
 هلیله کابلی مر با سه وزن ادویه به روشنی شربت می سه درم پس بد رستیکه قطع میکنند از موی سفید ی راونکاه میدارد سیاهی را
 * اطر یغل مقوی قوت حافظه و دافع نسیان تالیف حکیم مد یل کازرونی * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقی
 دارچینی و چ ترکی ازهریک پنج درم پوست هلیله سعد کوفی ازهریک چهار درم زنجبیل فلفل دار فلفل کندر ازهریک سه درم
 مغز پسته مغز نارچیل ازهریک هفت درم مویز منقی از حب پنجاه درم ادویه را کوفته بیخته با مویز معجون سازند و هر صبح
 دو مثقال آن را ناشتا تناول نمایند * اطر یغل دیگر چشم را روشن کند و معده را از رطوبت پاک سازد و طبع را نرم
 دارد و بواسیر را سود مند بود * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقی هلیله سیاه فلفل دار فلفل قنطور یون
 باریک ازهریک جزوی اجزا مساوی کوفته بیخته بروغن کارچوب کنند و با سه چنگل ان عمل به روشنی مقل از شربت می
 دو مثقال است * فصل در بیان نفع جوارش اهللیجی * جوارش اهللیج این جوارش از اطباء ی هند است طعام
 بکوارد و اشتها ی طعام آورد و بواسیر را نافع بود و باد ها بشکند و طبع را نرم دارد و رنک را نیکو دارد * صنعت آن پوست هلیله
 کابلی تریب سفید مجوف تراشیده بروغن بادام چوب نموده مرصوص زنجبیل فلفل دار فلفل موز رتب ازهریک چهار درم نارمشک
 دودرم فلفل مویه هشت درم هاذج هندي یک درم دارچینی سنبل الطیب ازهریک ده درم فانیل سه درم بر مجموع ادویه
 بل متور مقرر مرتب نمایند شربت می از یک مثقال تا دودرم * جوارش شاهی تالیف آن مرحوم مالینولیا ی مراقی را بی نظیر
 است و مقوی قلب و معده است و تقریح آورد * صنعت آن آمله مویز هلیله ازهریک هفتاد و پنج مثقال از استه بیرون کرده
 زرشک منقی کلاب عرق بیل مشک ازهریک هفتاد و پنج مثقال سه را بپزند تا مهورا شود مالیده بهالایند پس شراب انار ترش شراب
 انار شیرین نبات سفید شربت نارنج شربت لیمو شربت آلو ازهریک بیست و پنج مثقال سنگجبین هی و پنج مثقال داخل کرده
 بقوام آورند پس ابریشم مقرض ورق طلا و ورق نقره مروارید ناسفته ازهریک سه مثقال عنبر اشهب در مثقال کل کار زبان
 غنچه کل سرخ ازهریک پنج مثقال کوفته بیخته با آن به روشنی شربت می دودرم * حافظا العقل نیز این معجون از اقتراح آن مرحوم
 است و مجرب است در حفظ حواس ظاهر ی و باطنی و تقویت آنها و تن کیه عقل و ذهن و فکر و مانع تشویش عقل است * صنعت آن
 شیر آمله ده مثقال پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله ازهریک پنج مثقال طباشیر سفید صندل سفید
 ابریشم مقرض کند ربا در نجبویه تمام مغز نارچیل مغز پسته اسطوخودوس کل با بونه ازهریک یک مثقال کوفته بیخته بروغن
 بادام شیرین بیست مثقال چوب نموده مویز منقی عمل مصفی نبات سفید ازهریک چهل و پنج مثقال اول مرتبه مویز را
 بعرق افرنج مشک بپزند تا مهورا شود بمالند و بهالایند و نبات و عمل را داخل کرده بقوام آورند و ادویه را با آن به روشنی شربت می
 دو مثقال * فصل در بیان حبوبیکه اصل و معود در آنها اهللیج است * حب اهللیج نافع از برای دوار صفراوی حادث از

ابخرة اخلاط حارة * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی کشنیز خشک از هر یک
 دودانک سنا مکي نیم مثقال کوفته بروغن بادام شیرین چرب نموده بآب سرشته حب ما خسته فروریزد جمله یک شربت است
 * حب اهلایج نافع از برای سدر بسبب امتلاهی دماغ و سر و جمیع بدن از اخلاط * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله
 سیاه از هر یک دودرم اسطوخودوس بسفایج فستقی افتیمون تربید سفید خراشیده بروغن کل سرخ چرب نموده از هر یک یک گرم
 ونیم سر بنفشه خشک دودرم انیمون یک گرم کوفته بخته بآب رازیانه تازه سرشته حب ما خسته فروریزد جمله یک شربت
 است محرر و برنواز عنب آن جلاب سکری ده درم بآب نیم گرم حل کرده بنوشند * حب اهلایج له قدس سره مجرب
 للماخولیا الحادث من المواد المحترقة من صفراء * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله
 آمله منقی از هر یک دودانک سنا مکي لاچورد مغسول افتیمون غاریقون سفید کشنیز از هر یک یک گرم کوفته بخته بروغن بادام
 شیرین چرب نموده بمویز طائی منقی سرشته حب ما خسته باعوق کازبان نیم گرم که در آن جلاب سکری ده درم حل کرده
 باشند فروریزد جمله یک شربت است هفته یک مرتبه این حبوب را استعمال نمایند تا زمانیکه مالمخولیا زایل شود * حب اهلایج
 نافع از برای مالمخولیا حادث از سودای محترقه از صفراء * صنعت آن پوست هلیله زرد شش درم پوست هلیله آمله منقی
 ورق کل سرخ نمک هندی از هر یک دودرم ایارج فیکرا پنج درم شاه تره سقمونیا مشوی عصارة انستین از هر یک ده درم
 تخم کرفس نیم درم غاریقون هشت سفید چهار درم کوفته بخته بروغن بادام شیرین چرب نموده بآب کاسنی تازه سرشته
 حب ما زرد شربتی از دودرم ونیم تاسه درم و در نسخه صاحب ذخیره خوارزم شاهي کل سرخ نمک هندی و تخم کرفس داخل
 نیست و وزن پوست هلیله هفت درم است میفرمایند که چون سقمونیا یا صلی یافت نمی شود اگر بدل آن پنج درم
 سنا مکي داخل کنند بهتر است * حب اهلایج ابن حارث مجرب است از برای بهق فاحش و ازاله آن میکند در سه روز و
 نیز این حب نافع است از برای حمی و ریاح و اوجاع مفاصل هر مرض بلغمی و سوداوی * صنعت آن پوست هلیله زرد هلیله
 سیاه پوست هلیله کابلی صبر سقوطری انزروت سفید مقل سرخ شحم حنظل سکینچ از هر یک پنج جزو حرف ابیض صغرفا ری
 شونیز زرد کرمانی نمک طبرزد مصطکی رومی از هر یک یک جزو و صغفاراد رطوف مسی بآب کند نابقل ریکه ادویه بآن
 خمیر توان کرد بخیه اندک دور و پس حل کرده باقی ادویه را بآن سرشته هر شش جیل و حبها سازند هر حمی بقل و فلفلی و
 در سایه خشک نمایند شربتی یک مثقال بآب نیم گرم د و روز قبل از استعمال این حب از جمیع اشیاء هوای نان و زیر باج
 پوهیز نمایند * حب اهلایج ابن هیوه ظاهر النفع است از برای بواسیر و مطلق ریاح خصوصاً ریاح بواسیر و از برای صفرا و بلغم
 خام و بهق و حکه میتوان آشنا میل هر روز و هوشب تا بستان و زمستان * صنعت آن پوست هلیله زرد هلیله سیاه پوست هلیله
 هر یک دوازده مثقال آمله منقی شش مثقال شیطرج هندی دار فلفل از هر یک پنج مثقال جوز بوانمک دارانی از هر یک یک مثقال
 ونیم تربید سفید مصغ مل بر صبر سقوطری از هر یک سه مثقال کوفته بخته بروغن بادام چرب نموده بآب سرشته بصورت
 شمعی ساخته در سایه بسیار بماند پس باز کوبیده بآب سرشته حبوب سازند هر حمی بمقل و نخودی * حب اهلایج نافع از
 برای اخراج موه صفرا و سودا از مری و سار بن و مکرر تجربه شده و بسیار نافع است و بیغاثله * صنعت آن پوست هلیله زرد
 پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی سنا مکي از هر یک دودانک سقمونیا مشوی یک گرم کوفته بخته بروغن
 بادام شیرین چرب نموده بمویز دانه پیرون آورده سرشته حب ساخته بورق نقره پیچیده وقت خواب فروریزد بعد از آن

آب نیکرم پیماله بنوشند و گاهی اضافه کرده میشود بر اجزای این حب از برای تقویت اسهال آن مرموره هودارالاجوردو
حب النیل از هر يك يك دانك * حب اهللیج دیگر * صنعت آن پوست هلیله کابلی ایارج فیقراترید سفید مل بوزهریک چهار
منقال غاریقون هشت سفید از آرد پیژموی بیرون کرده صمغ عربی کثیرا مصطکی رومی انیسون زنجبیل نمک هند ی از هر يك دو
منقال صبره مقوطری شحم حنظل از هر يك يك منقال کوفته بپخته بآب حب سازند * حب اهللیج دیگر * صنعت آن پوست هلیله
زرد پوست هلیله کابلی ایارج فیقراترید سفید مل بوزهریک دو منقال حب النیل غاریقون سفید انیسون صمغ عربی از هر يك
يك منقال شحم حنظل نمک هند ی از هر يك يك انك کوفته بپخته بآب رازیانه تازه سرشته حبوب سازند * حب اهللیج دیگر طبیعت را
نرم دارد و مزاج معتدل را مناسب است * صنعت آن پوست هلیله زرد سر بنفشه تربید سفید ریوند چینی از هر يك دو درم
سقمونیای مشوی نیم درم عصاره افهنتین رب السوس از هر يك يك درم کوفته بپخته بآب حب سازند شربت ی از دو درم تا سه درم
* حب اهللیج حنین منقول از اختیارات حنین مسهل خفیف است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله
سیاه پوست بلبله آمله منقی از هر يك سه درم غاریقون سفید نیم درم سقمونیاه قنطاری نمک هند ی در قنطاری کوفته بپخته بآب
حب سازند شربت ی سه درم * حب اهللیج قلمی فرموده اند که معمول حضرت استاذی ابوبکر قدس سره است در جمیع امراض
مقراری و دموی و هودای محترقه * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه سنا مکی پوست بلبله آمله منقی
از هر يك دو دانك سوده بروغن بادام شیرین چرب نموده حب ساخته بآب گرم فرو برند * حب اهللیج اصفر که تنقیه معده از صفرای
مخلوط بباغم کند هرگاه استعمال کرده شود بعد از قی * صنعت آن پوست هلیله زرد یک درم و نیم سقمونیای یک انك صبره مقوطری
زرد و دانك غاریقون سفید نیم درم کوفته بپخته بآب غلب سرشته حب سازند * حب اهللیج نافع از برای
حک و جرب و نمش * صنعت آن پوست هلیله زرد صبره مقوطری از هر يك يك درم سقمونیای مشوی کل سرخ از هر يك ربع
درم کوفته بپخته حب سازند جمله يك شربت است * حب اهللیج که حکیم میر محمد جعفر ولد مولانا حمید رعلی ساکن مشهد
مقدس حضرت امام رضا علیه الصلوٰه والسلام وقتیکه محمود آقا ناظر بزیارت روضه رضویه طی ساکنها الف الف السلام و الصلوٰه
و التحیه و الثناء گرفته بودند معزی الیه را حمی ربع عارض کردید بود حکیم معزی الیه باین حب اهللیج بدستوریکه مرقوم میگوید
علاج فرموده بودند دستور آن را عالجتجا معظم الیه گرفته بودند و دستور مرقوم باین طریق است که حب اهللیج موافق
نسخه باید که صبح حبی ربع در غیر یوم راحت و وقت طلوع صبح دو منقال فرو برده از عقب آن قهوه دار چینی پیماله
بنوشد غل انخود آب گوشت خروس بچه مشروط بآنکه در روز اول راحت نگذرد آفتابی هفت منقال سکنجبین هفت منقال
با عرق کاوزبان تناول کرده باشد و غذا یوم اول راحت قیئه شور با از گوشت برة تناول نمایند و در جمیع اوقات صاحب این
تپ از حموضات و لیمیات و بقول اجتناب نماید * صنعت این حب اهللیج پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه
سنا مکی از هر يك پنج منقال ایارج فیقراترید سه منقال عصاره افهنتین يك منقال و نیم سقمونیای مشوی شاهتره از هر يك يك منقال
نمک هند ی یک انك کوفته بپخته بروغن بادام شیرین چرب نموده حب ساخته با کلاب بدستور مزبور فرو برند و در روز نوبت
حب ذهب یک عدد اول روز یک عدد آخر روز فرو برند * صنعت آن طلای مکلس فاد زهر مغنی جگ و اخطائی من قنب از
هر يك يك منقال جوزبوا مصطکی رومی زعفران از هر يك چهار دانك دار چینی قرنفل از هر يك نیم منقال صمغ عربی دو دانك
کثیرا یک انك اجزا موافق دستور مستحق نموده بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخود ی * حب هلیله که مسهل

خفیف است منقول از اختیار آن چنین * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی
 از هر يك سه درم غاریقون سفید پنجه درم سقمونیای مشوی سه قیرا طنمک هندی دو قیرا ط کوفته پیخته با آب کاسنی تازه مرشته
 حب سازند * حب اهللیج مسهل صفراى خالص * صنعت آن پوست هلیله زرد و درم حب النیل یک درم سقمونیای مشوی
 نیم درم کوفته پیخته با آب لبلا ب مرشته حب سازند شربتى دودرم تا سه درم * حب اهللیج شیخ رئیس نافع است از برای
 صرع سوداى * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر يك نیم مثقال لاجورد حجر ارمني افتخون اسطوخودوس از هر يك
 یک آنک کوفته پیخته بروغن بادام شیرین چوب نموده با آب مرشته حب سازند جمله يك شربت است * حب اهللیج نافع
 از برای اسهال بواسیری و غمزه * صنعت آن پوست هلیله سیاه مشوی در روغن کافور پنجه درم زیره کومانی مد بر پنجه درم طباشیر
 سفید یک درم شکر سفید بیست و دو درم کوفته پیخته از برای بواسیر با آب کندنا و از برای لینت بعد از زحیر با آب برک بارتنگ
 مرشته حبوب سازند شربتى تا يك درم * حب اهللیج مسهل * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه سنمکی
 از هر يك يك مثقال ورق کل مرخ نیم مثقال نموده بروغن بادام شیرین چوب نموده بادو مثقال مویز منقی مرشته حبوب ساخته
 بورق نقره باطلا پیچیده وقت خواب با آب کرم فرو برند و در نسخه دیگر ربع مثقال صمغ عربی نیم ذرا خل است و وزن ادویه
 بحسب احتیاج و قوت و ضعف مزاج زیاده کم مسطور است و در نسخه دیگر یک درم نمک لاهوری برای تقویت عمل نیز ذرا خل
 است و نوشته که با عرق بادیان نیم کرم تناول نمایند و در حین عمل هرگاه تشنه شوند عرق و از یانه نیم کرم بنوشند
 * دواء اهللیج از طب الایمه گفت محمد بنان که حدیث کرد ما را حضرت رضا علیه السلام گفت شنیدم موسی بن جعفر را که تحقیق
 شکایت کرد از فجاة که باطبا رجوع نموده و هر يك دواى عجمی بیان کرده پس آن حضرت فرمودند چرا فراموش کردید
 و از ذهن شما رفت بعید ادویه که هلیله و از یانه و شکر است اجزا مساوی در استقبال صیف سه ماه و در هر ماهی سه مرتبه
 و در استقبال شتا سه ماه و در هر ماهی سه روز و درین وقت بجای از یانه مصطکی نماید بد رستیکه مستعمل آن مریض
 نکرده مکرر مرض موت * نصل در ذکر ادهان کلکلا نچ * دهن کلکلا نچ و در بعض نسخ دهن کلکلا نچ بنظر رسیله و معرب پلپلانه
 هندی بیست یعنی دهن میوها که عبارت از هلیله و بلبله و آمله باشد از اطباء هند است و نافع است آشامیدن آن با ماء الاصول
 از برای اصحاب سکتة بعد از اناقه و نیکو است از برای فالج و استرخا چون با ماء الاصول بنوشند و نیز از برای تشنج و عرق النساء
 و از جاع مفاصل بارده و لقوة و رجوع غلظت و قولنج و مد رجیض است و نفاس و مسخن رحم و مفتت حصاة کلیه و مثانه و مل یسه
 آنها است و ممکن رجوع و مفتت مد ها و مسخن بدن است این نوح قوی گفته که آشامیدن آن با ماء الاصول بعد از دو هفته
 از ابتداء فالج نافع است آنها را بنهایت نفع ابو مهمل مستحی گفته که چون منقضي شود در اول فالج سه هفته تابیهست و پنجه روز
 پس نافع است آن را آشامیدن ماء الاصول با دهن کلکلا نچ * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست
 بلبله آمله منقی از هر يك ده درم بیخ کرفس بیخ و از یانه از هر يك هفت درم دار فلفل فلفل زنجبیل از هر يك شش درم جاشیر
 بزرالبنج سکبینه از هر يك پنج درم تربل مد بر چهار استار کلم تو یک قبضه اجزای یابسه را نیم کوفته صمغ و با آب کرم حل کرده
 بقول زایزه نموده مجموع را در دیک تازه قلعي نموده مقدار بیست و چهار رطل آب بر روی وی کرده بپزند تا آب به نصف
 رسد پس صافی نموده باز در دیک کرده داخل نمایند در آن هشت رطل روغن حب الخروع تازه و با تش ملایم بپزند تا آب
 برود و روغن بماند پس نکاهند از آن و قومی افزوده اند درین دهن ایرساد و استارانیسمون و حرمل و عاقر قرحا از هر يك

در درم شیطرج هندي چهار درم * صنعت دهن کلکلا نچ به نسخه شيخ داؤد انطاكي انواع هليلجات اربعه و بلیله و آمله منفی از هر يك
 پنج درم تربل سفید مد بر چهار درم حلك تر کلم تر از هر يك پنج درم ادویه را با آب بپزند و بمالند و بفشارند و بپالایند و در
 ديك كرده روغن حب الخروع ماده داخل كرده بپزند تا آب برود و روغن بماند * صنعت این دهن به نسخه حكيم مؤمن
 انواع هليلجات آملج بللج دار فلغل فلغل زنجبیل كرنب بوك سد اب از هر يك ده درم جاوز شیر سگینج اشق از هر يك پنج درم
 تربل سفید مد بر چهار درم اجزا را در يك زار و در صل مثقال آب بپزند تا به نصف رسد نیکو بمالند و بفشارند و بپالایند و با ز
 درد يك كرده يك صل مثقال روغن بیل انجیر تازه بر روی آن كرده با تش ملایم بپزند تا آب رفته روغن بماند و اگر در رقل و
 مضاعف بپزند بهتر است ابو سهل مسیحی گفته که در علاج تشنج امتلائی باید که بخوراند بصاحب آن دهن کلکلا نچ با ماء
 الاصول ابن نوح قمری گفته که علاج تشنج امتلائی علاج نالچ است و آن باین دستور است که بیاشامانند او را حبوب محله
 پس بیاشامانند او را دهن کلکلا نچ با ماء الاصول و گفته شده که آشامیدن دهن کلکلا نچ با ماء الاصول بعد از استغراغ بحبوب
 محله هرگاه بدن از اخلاط پاک شود نافع است از برای خدر و نیز گفته شده که این دهن کلکلا نچ نافع است از برای خدر
 چون آشامیده شود بعد از استغراغ بحسب شیطرج و حسب منتن و قتیکه حد و ث خدر را زیلغم باشد و نافع است آشامیدن این
 دهن از برای ریشه حاد از خلط بلغم * رب اهلیج بعضی اطبا آن را حب اهلیج نامیده مهیا می سازند این دوا را از برای
 معافین مهمل صفرا است برفق و نافع است صداع صفراوی و سائر امراض صفراوی هر وقتیکه با نهایت باشد و قائم مقام مطبوخ
 هلیله است در رفع از برای هر مرضی که نافع است مر آن مرض را مطبوخ هلیله * صنعت آن بکیرند هلیله زرد فربه بزرگ
 بی سوراخ یک صل عدد در تغرا خضر یعنی لعاب ار كرده آب بر روی وی کنند چند آنکه چهار انگشت آب از روی هلیله ها بر کورد
 پس سر آنرا بپوشانند که کرد و غبار در آن داخل نشود و در آفتاب گذارند دو هفته پس صافی نموده آب آنرا نگاهدارند و باز
 آب تازه بر روی وی کنند و سرش را پوشیده در آفتاب یک هفته دیگر بگذارند پس آب آنرا صافی نموده نگاهدارند و ملاحظه
 هلیله نمایند اگر در آنها زردی و تلخی باقی باشد یک مرتبه دیگر آب بر روی وی كرده بعد از هفته آب آنرا گرفته هلیله را درم کنند
 و الا بعد از دو مرتبه هلیله را دور کنند و آبهارادریا لها ی خرد كرده بر بالای بام بر روی تخته بند نهند در آفتاب و سوبیا لها را بپارچه
 بپوشند و صبر کنند تا خشك شود پس ازین حبها ساخته نگاهدارند و در وقت حاجت چهار درم تاهفت درم آن با آب خالص یا
 جلاب سکری فرو برند پس هرگاه که تب نباشد و اراده اسهال زیاده باشد باید که اضافه کنند برین دوا صبر عقو طری و کل مرغ
 و کثیرا حب ساخته بکار بند و گاهی می افزایند عصاره افسنتین پس باید که صبر یک جز و از عصاره افسنتین نیم جز و از گل
 مرغ ربع جزوی و از نقوع هلیله مد کور مثل مجموع شربتی از چهار درم تاهفت درم باشد * فصل در بیان سفوفاتیکه اصل
 و عمود در آنها اهلیج است * سفوف اهلیج مستعمل در یرقان اصفر مدی بسبب سده فیما بین مراره و امعا هرگاه از قدامیر دیگر
 زایل نکرد این سفوف را بشوشتربل هندي خصوص شتریکه آنرا علف شیخ و قیصوم داده باشند * صنعت آن پوست هلیله زرد سه درم
 انیسون نیم درم از هر يك نیم درم ایارج نیمه چهار دانگ جمله يك شربت است با پنجاه شصت درم شیو شتر * سفوف اهلیج شیخ
 داؤد انطاكي جید الفعل و عظیم النفع و بالغ است در قطع امراض هرومعه و قلب * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست
 هلیله کابلی هلیله سیاه تخم ریحان تمام بود نه نهري و تربل سفید مد بر از هر يك چهار درم کهر با تخم خرفه مقشر و جویان
 قرمزی از هر يك سه درم و هرگاه حرارت در مزاج نباشد و سه قیراط مشک اضافه کنند و اگر ارا دها اسهال باشد اضافه کنند بر

اجزای اصل هر بنفشه بشقایق منتقی اصل الحوس از هر يك چهار درم سقمونیای مشوی دودرم و اگر مرض اعضای مذکور
متعدی بمری کبد باشد اضافه کنند بر اجزای اصل نسخه انواع ثلثه صندل را یعنی احمر و اصغر و بیض را اگر در معدّه باشد
مصطکی کل سرخ بر اجزای اصل بیفزایند و اگر خفقان قوی باشد کل کاو زبان طباشیر سفید بر اجزای اصل بیفزایند و اگر
ریاح بسیار باشد رازیانه داخل کنند از هر يك سه درم و از برای حلیف نفوس و رمواس و سودا و جنون اقیهون اقویطی شش
درم انیمون چهار درم ابریشم مقرض مر را رید ناسفته کشنیز خشک معشر کل ارمني مغسول از هر يك دودرم بیفزایند بر
اصل نسخه و هرگاه که خفقان قوی زیادتی کند در آن عود قماري خام و درونج عقری و زرنیاد از هر يك سه درم اضافه کنند
و اگر حرارت اشتداد داشته باشد بیا شا منک آنرا با آب زرشک و کلاب بعد از آنکه بروغن گل سرخ چرب نموده باشند و الا بروغن
بادام شیرین چرب نمایند و اضافه کنند بر آن بوزن آن شکو شربتی پنجم درم * سفوف اهللیج قابض شکم به بند دودرم معدّه
و نافع بود و زحیر را بعد از تنقیه عود منک بود * صنعت آن هلیله سیاه در زیر استفاق بریان نموده صمغ عربی بریان زیره کرمانی
من بر انیمون بریان از هر يك یک جز و بزرقطونا بریان حب الرشاد از هر يك دو جز و چهار درانی او را کوفته بپخته و بزرقطونا
و حب الرشاد را بروغن گل یا بادام چرب نموده و درست داخل کرده استعمال نمایند شربتی چهار درم * سفوف اهللیج که
بلغم بر آن و معدّه را پاک سازد * صنعت آن پوست هلیله کابلی دودرم نمک هندي دار فلفل از هر يك دودرم کوفته بپخته همه
یک شربت باشد با پیاله آب گرم بنوشند * سفوف اهللیج در امراض طحال و یرقان اسود چون بعد از فصل با سلیق و اسلیم ایسر
و خوردن مسهلات موافقه با ماء الجبن متخّل با سکنجبین اقیهونی خورده شود نافع است * صنعت آن پوست هلیله زرد سه درم
پوست بلبله هلیله سیاه از هر يك دودرم اقیهون یک درم ایارج فیقر نیم درم نمک هندي یک درم کوفته بپخته جمعه یک شربت
است بحسب قوت و ضعف و زیاده و کم نمودن برای طمیب است * سفوف اهللیج دیگر که در یرقان اسود بحسب سده مابین
کبد و طحال بکار آید هرگاه استعمال کرده شود با ماء الجبن فرا گرفته با سکنجبین اقیهونی * صنعت آن پوست هلیله زرد سه درم
پوست بلبله پوست هلیله کابلی از هر يك دودرم اقیهون یک درم ایارج فیقر نیم درم نمک هندي یک درم آنک جمله یک شربت است
این همان نسخه قبل است الا آنکه هلیله سیاه داخل ندارد * سفوف اهللیج ابو ماهر که نافع است از برای اسهال دماغی
و رطوبی که هر روز یک درم میداده باشند * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه نمک طعام سازج هندي
افهنتین رومی ایارج فیقر اقراص کل اجزای متعادل کوفته بپخته بوزن مجموع نبات سفید نموده داخل نمایند * سفوف اهللیج
دیگر نافع از برای اسهال معدی که بحسب ضعفها ضمه حادث از زیادتی بلغم و صفرا باشد * صنعت آن پوست هلیله زرد یک
جز و حب الرشاد نیم جز و حب الاس هماق کزما زج منک اصلي از هر يك سدس جز و کوفته بپخته شربتی دودرم * سفوف اهللیج
گفته شده که نافع است از برای صداغ صفراوی بحسب اسهال صفرا * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی از هر يك سه درم
و چون چینی ثلث درمی کوفته بپخته سفوف سازند جمعه یک شربت است با آب انار ترش و آب انار شیرین معصور با شحم بنوشند
و باید دانست که قومی از اطبا مکروه داشته اند استعمال جرّم اهللیجات را در امراض هر جهت آنکه اجرام اهللیجات میباشد
اسهال آنها بعصر و بعد مسهلات الغبه را اکثر تعقل بطن یعنی بستی شکم عارض میگرد و عقل شکم در امراض سوزا ضراشیا
است بانها پس اولی آن است که اهللیجات را در امراض سربطریق نقوع یا مطبوخ داده شود بعد از ربع عشر پس بنا برین اگر
اجزای این حب را یعنی عود و هلیله و ربوند و انقوع سازند با این طریق که بکینند هلیله زرد هلیله کابلی از هر يك پنجم درم

ریوند چینی نیم درم تایک درم و همه را در آب رمانین معصورین باشم بخیمانند و در هاون سنگی بدسته بمالند تا آب
 انار قوت دواها را بکشد و صافی آن را بیا شامند خوب است و گفته اند که صمغیتی که در هلیله زرد بخا صیتی که در آن است
 میباشد مسهل صفرا و معین است بر خاصیت آن عصر آن پس هرگاه بخیمانند آن را در آب جدا میکرد از آن قوت صمغیت
 در آب و میکرد اسهال آن آب اقوی و در ریوند چینی قوت بارده قاضیه می باشد و قوت حار و لطیفه پس هرگاه در آب
 بخیمانند آن را بیرون می آید جرم ناری مسهل آن بغیر جوهر قابض پس اسهال نقوع آن زیاده است از اسهال جرم آن
 * سفوف اهللیج نافع از برای وعونت و حرق * صنعت آن پوست هلیله کابلی دو مثقال کنده فلز مصطکی رومی از هر یک یک مثقال
 نبات سفید پنج مثقال کوفته هر روز صبح ناشتا یک مثقال آن را بخورند * سفوف اهللیج روفس نافع از برای قطرب
 چون آشامیده شود با ماء الجبن بعد از فصل و اخراج خون مقل از یک قریب بغشی رسد * صنعت آن هلیله سیاه آمله منقی
 پوست هلیله کابلی بسفایج فستقی پوست تراشیده ایتیمون لاجورد کوفته بیا شامند از آن در درم با ماء الجبن * سفوف اهللیج
 مستعمل در ربع بعد از ظهور نضج در قاروره و سایر علامات نضج ماده * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک هفت
 درم بسفایج فستقی ایتیمون از هر یک سه درم همه را کوفته بخیخته شوبتی سه درم با سه درم شکر سفید کف کنند و بعد از آن
 آب گرم بنوشند * سفوف اهللیج مستعمل در خفقان سودای * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقی تخم فلنج مشک
 تخم بالنکواسطوخودوس لسان الثور ایتیمون کل ارمنی عود هند ی عمل کوفی قرنفل کشنیز خشک از هر یک سه درم کهربا بسد
 مروارید ناسفته ابریشم مقرض حجار ارمنی مغسول از هر یک یک درم و نیم تخم خرفه مقشر مغز تخم کدوی شیرین از هر یک
 چهار درم کوفته بخیخته شربتی یک مثقال با آب بادرنجبیویه یا شراب سیمب شیرین بنوشند * سفوف اهللیج قاطع بخا رات از
 دماغ و عین و اذن و نیز این سفوف نافع است از برای تقویت قلب و معد است و هاضم طعام و در رکنند و سواس و خفقان و غشی
 و مجفف رطوبت و مخرج اخلاط ریه است * صنعت آن پوست هلیله کابلی فندق بریان کرده از هر یک یک اوقیه کشنیز خشک
 در سه که خیمانید خشک نموده بریان کرده کا و زبان آمله منقی پوست اترج تخم کاهنی اصل السوس از هر یک پنج درم
 زرورد درونج عقربی بزرگ قطونای غیر کوبیده رازیانه حرف محرق از هر یک سه درم لك مغسول طباشیر سفید عود و هند ی
 مصطکی رومی مروارید ناسفته صندل سفید از هر یک در درم نبات سفید بوزن مجموع ادویه کوفته بخیخته شوبتی پنج درم
 و اگر حرارت غالب باشد نیم درم کافور قیصوری زیاده نمایند * سفوف اهللیج مستعمل در سوء مزاج حار ما دی کبد بعد از فصل
 درد موی و تضمد بآب کدوی تازه و آب خیانتازه با آرد جو و آرد عدس و صندل سرخ و فوفل * صنعت آن پوست هلیله
 زرد ده درم لك مغسول سه درم طباشیر سفید دو درم رازیانه یک درم و در نسخه دیگر بجای رازیانه تخم کشوت است کوفته
 بخیخته شربتی سه درم و دستور خوردن این سفوف آنکه هر روز سه درم این سفوف را با خهل درم ماء الجبن بد هند و تا
 هفت روز هر روز بیست درم ماء الجبن را زیاده کنند * سفوف اهللیج مستعمل در شیرشتر در سوء مزاج حار مادی کبد * صنعت آن
 پوست هلیله زرد ده درم لك مغسول کل سرخ طباشیر سفید از هر یک پنج درم ریوند چینی سه درم رازیانه ایتیمون
 از هر یک یک درم کوفته بخیخته با شیرشتر بنوشند و اگر خواهند تلبین زیاده کند چهار درم کل بنفشه داخل نمایند و سفوف ساخته
 با ماء الجبن شیرشتر یا شیر بز سه درم آنرا بد هند * سفوف اهللیج مستعمل در ورم صلب کبد هرگاه حرارت نباشد بایک رطل
 شیرشتر * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک یک جزو تخم کرفس ایتیمون رازیانه از هر یک ربع جزوی شربتی

۱۰۰۰ د زم تا هفت درم بایک رطل شیر شتر * سفوف اهلایح مستعمل در یوقان اصغر هرگاه بخیب بهیاری صفرا باشد در جگر و تب
 نباشد * صنعت آن پوست هلیله زرد ده درم صبر سقوطی نیم درم طباشیر سفید یک درم مقمونیا یک آنک و نیم جمله سه شربت
 است * سفوف اهلایح لؤلؤ نافع از برای مالیدن خولیا و ضعف قلب و خفقان سوداوی * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله
 سیاه آمله منقعی پوست هلیله تخم فرنج مشک تخم بادرنجبویه لسان الثور اسطوخودوس افتیمون اقربطی گل ارمنی عود هند
 بعد کوفی قرنفل کشنیز خشک از هر یک سه درم کهربای شمع ابویشم مقرض حجر ارمنی مغفول مرورایل ناسفته از هر
 یک درم و نیم تخم خرفه مقشور مغز تخم کوی شیرین از هر یک چهار درم کوفته پیخته شربتی یک مثقال با عرق بادرنجبویه
 شراب هیب شیرین بنوشند * هنون اهلایح محلی بد را نیکه عمل الله بن معبود یمانی از طبرانی روایت کرده که از خ
 که گفت نوش از برای من حضرت امام علی بن موسی الرضا عم این دوا را از برای بلغم * صنعت آن فرمودند بکیر هلیله زرد
 یک مثقال خردل و مثقال عاقر قرحا یک مثقال و یکوب و پیچ و مال پیای دندانها صبح ناشتا پس بد رستیکه این دوا نفعیه
 بلغم میکند و خوشبو میگرداند بوی دهان را و مستحکم میگرداند دندانها را باذن الله تعالی * فصل در ذکر اشراف اهلایح
 * شراب اهلایح تپهای کرم و اوجاع کرم را سود دارد و صفرا براند و طبع را نرم کند * صنعت آن پوست زرد
 نیم کوفته در ظرفی کرده آب صاف بر سر آن کنند و سه روز در آفتاب بگذارند و بعد از آن صاف کرده در شیشه
 بحد هلیله دیکر نیم کوفته با قدری آب تازه داخل همان آب کرده سه روز در آفتاب بگذارند و صاف نموده در
 دیکر را با قدری آب تازه اضافه کنند و در آفتاب بگذارند و بعد از آن روزی در آفتاب بگذارند و صاف کنند و با ص
 قرنجبین بقوام آورند و از آتش فرو گیرند یک مثقال مقمونیا مشوی سوده در آن حل نمایند * شراب اهلایح
 قنقیه معد * اصحاب صناع خماری بشراب اهلایح مفید است و ایشان را * صنعت آن پوست هلیله زرد
 آمله منقعی از هر یک پانزده درم آلوی سیاه بزرگ قریه فارسی آلوی بخارائی از هر یک نیم رطل تمر
 یک رطل عناب خراسانی بزرگ پنجاه دانه همه را در شش رطل آب بپزند تا چهار رطل ببرد و در رطل
 داخل کنند در آن آب اتوج و آب انار ترش و آب انار شیرین معصومین به شحم و آب سمب و کلاب از هر
 قرنجبین پاک کرده از هر یک دو ثلث یک رطل و آب آتش ملایم بپزند تا بقوام جلاب آید و سوده در شیشه نگاه دارند
 دیکر ملین و مشهوی طعام و مقوی معد است * صنعت آن پوست هلیله زرد هلیله سیاه پوست هلیله منقعی از
 هشت مثقال بجز کوب نموده در مرتبان چینی یا سفالی کرده مقدار چهار پنجم آتار هندی آب بر آن ریخته در آن
 یک هفته قاده روز در زمستان و در تابستان چهار پنج روز تا یک هفته پس صاف نموده آب زلال آن را گرفته مقدار
 مثقال نمک طعام داخل نموده نگاه دارند و وقت حاجت از پانزده تا بیست مثقال میل نمایند * عرق اهلایح میهی
 و مکیف و منشط است * صنعت آن قند سیاه یک درم پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست
 دو هر پوست درخت امغیلان چهار سیو همه را یک ستور مقور در خمر کرده بقدر ضرورت آب بر روی وی کرده خمر را
 در هر کین اسپدن کرده بگذارند تا جوش خورد و از جوش فرو نشیند پس از خمر بر آورده بد ستور مقور و عرق کشند
 پس بکیرند کل سرخ با قمعاد و سیود ارچینی بهمن هفید بهمن سرخ خولنجان شقائق از هر یک پنج توله برک فرنج مشک
 کل کاوزبان از هر یک نیم هر خصیه الشعلاب مصری پنج توله ابویشم خام پا و سیرد اخلا هرق مذکور کرده مرتبه ثانی عرق

کشند و در وقت عرق کشیدن بیکتوله عنبر و شهاب در ته مشرب به که عرق در آن می چکد بکنارند تا عرق بزان بچکد
 * عرق هلیله دیگر که بجهت نواب ذوالفقار خان بها در تالیف نموده شخصی از طبای عصر * صنعت آن پوست هلیله
 کابلی ده میو در آب بجوشانند تا مهرا شود پس دانه های آنرا دور کرده یکمن قند سرخ داخل کرده در خم معتدل نموده خم را
 در سرکین آب دفن کنند و یک روز بکنارند و شیر کا تازه در شیله جوشانیده که چوبه آنرا گرفته باشند داخل کرده و سرش را بکیونند
 و روز دیگر پنج میو ناخواه پاک کرده در آن داخل نمایند و روز دیگر دو میو و نیم سرش آهن داخل نمایند و بعد دور زده میو
 ما ست داخل نمایند و روز دیگر دو صد برك تا نبول داخل نمایند و بکنارند تا نبین شود پس عرق کشند از آن مقدار پانزده
 میو در پیاله پیش از غذا و دو پیاله بعد از غذا بیا شامند که اشتها آورد و باه را قوت دهد و اما ک آورد و غرایب بیند و اگر
 مفواسته باشند که در آتش نمایند اول مرتبه بیست میو عرق بکشند و یک میو دارچینی یک شبانه در آن بخیمانند پس روز
 دیگر از آن عرق کشند مقدار دوازده میو * فنجنوش نسخ آن در حرف الخاء در خم الحید انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد
 * فیروزنوش بد آنکه طبای فرس این لفظ را کاه بر معجون مرکب از فیون و مصلحات آن و کاه بر معجون مرکب از هلیجات
 و خم الحید استعمال میکنند چنانچه در باب فیون ذکر یافت و آنچه فیروزنوش بمعنی فنجنوش است در خم الحید
 مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی * فیروزنوش ممسک بمعنی فیروزنوش با مسک این فیروزنوش نافع است از برای ریا ح
 بواسیر و بلغم خام و مقوی معده است و مقوی باه و معین آن و رنگ را صافی کند و کرم کو داند نافع است از برای ریا ح رحم
 و با بس خون بواسیر و دافع سرعت انزال است * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله زرد شیطان هندی
 تخم کرفس خیر بوا قسط تلخ سلیخه قرنفل به با سه خولنجان نار مشک از هر یک شش روم پوست بلیله آمله منقش ناخواه تو در ی
 زرد تو در ی کلکون دار فلفل کنجد مقشر از هر یک چهار درم قرنه الطیب جوز بواز نجبیل فلفل مویه از هر یک هشت درم سعد کوفی
 ده درم و در نسخه دیگر چهار درم است مشک خالص ترکی دو مثقال عنبر اشهب یک مثقال خم الحید مل بر وزن مجموع
 ادویه روغن کاوده استا رکه چهل مثقال باشد مجموع ادویه را با دو وزن و نیم غسل سفید جین منزوع الرغوة معجون سازند
 شربتی دو درم با درغ کا و مسکه گرفته و یا با نبین زبیب جید و در هفته باین دوا مداومت باید نمود و بعضی گفته اند که این معجون
 را باید که با شیر کا و تازه در شیله بنوشند و مزاج این معجون کرم است و خشک است و در آخر درجه سیوم * قرص هلیله نافع از
 برای ضعف معده بلغمی بعد از تنقیه بصب شیمار باقی با سکنجبین و آب هر که ام که باشد در هفته یکمرتبه و غذا باید در ایام
 خوردن این قرص زیر باج باشد و این قرص تالیف طبای هند است * صنعت آن پوست هلیله کابلی ده درم زنجبیل شش درم
 دار فلفل شیطان هندی از هر یک چهار درم نمک سنگ هفت درم کبریت زرد مل برودع محرق از هر یک یک مثقال جمله را در آب
 لیمو یک شبانه در سحقی نمایند پس اقراص سازند شربتی از یک روم تا دو درم * فصل در بیان نسخ کلکلا نجات * کلکلا نچ مغرب از لغت
 هند است که پلپلانه باشد بفتح با ی هر دو فارسی چه پل بزبان هندی بمعنی میوه است یعنی مرکب از میوه ها که هلیله و بلیله و آمله
 باشند شیخ رئیس در قانن آورده که این معجون از تو اکیب طبای هند است که کثیر النفع است از برای استرخای معده و برودت
 آن و ضعف معده از برودت و رطوبت و از برای سغه بلغمی و تپهای کهنه و غشی و حبس بول و بهق و بوس و بهر وضیق النفس
 و سل هر که نموده باشد با حمی و از برای جبر کسر عظام و از برای برودت بدن و از برای بواسیر و اورام طحال و قتیکه نموده باشد
 با تپ و از برای دیله و قولنج و ماء اصفر و انقسام استمقا و از برای زنانی که در ایام حمل مریض گردند و از برای اختناق رحم و صرع

و ریاح حادث در مغاصل و نغخه مراق و درد زانو و درد عضل * صنعت آن هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی دار فلغل فلغل
 زنجبیل شیطرج هندی فلغل مویه نمک هندی سیاه نمک سرخ نغطی نمک زرد نمک طعام نمک درانی لسان العصار فیروز هندی
 دانه هیل بواجوز بواقوفه الطیب برنگ کابلی مقشر صغیر فارسی شونیز حب النیل زیوه کرمانی ساج هندی تخم کرفس ازهریک چهار
 درم و گفته که یا فتم در نسخه دیگر این معجون این ادویه را آن هشیقل است و آنرا خشقیقل نامند و اطموط که آن کشت بر کشت است
 ازهریک چهار درم خیارشنبه هشت درم تربل سفید یکرطل و چهار استار مویزدانه بیرون آورده یکصد مثقال آمله منقی صد
 مثقال فانیل شش رطل و نیم روغن کنجد سه رطل و در نسخه دیگر روغن کنجد یک رطل است ادویه را کوفته بپخته مویز را در آب
 پخته بپالایند پس خیارشنبه را در آن بخیمانند پس بخوشانند و بپالایند و آمله را علیحد در بیست و دو رطل آب خالص یک
 شبانه روز بخیمانند پس بخوشانند تا هشت رطل آب باقی ماند پس بپالایند و مرتبه دیگر پا لوده را در دیک کرده و خیارشنبه و نیمه
 در آب مویز را که پا لوده اند فانیل را در آن حل کرده با آتش معتدل بپزند تا بقوام عسل آید پس روغن کنجد را در آن اند از رنگ
 و حرکت دهند تا مخلوط گردد روغن بآن و بچمپیل بدست و جامه پس از آتش فرود آورده ادویه را کوفته بآن بسرشد و استعمال
 نماید شربتی از یک مثقال تا چهار مثقال بحسب هر کسی بقدر قوت و بحسب سن و بلد صاحب میزان الطباء این نسخه را
 با اندک تفاوتی ذکر کرده یعنی بجای هلیله هندی سیاه هلیله کابلی و بجای آمله منقی شیر آمله منقی و بجای قوفه قرنفل و وزن
 هلیله و بلیله و شیر آمله ازهریک هفت درم آورده و وزن باقی ادویه با کشنیز خشک ازهریک پنج درم و خشقیقل و اطموط را نامورده
 و وزن تربل را یکصد و پنجاه درم و وزن فلوس خیارشنبه را ده درم و وزن زبیب را نیم من آورده و بجای آمله آخوشیر آمله بوزن یکمن
 آورده و گفته که شیر آمله مویز منقی را در ده من آب بپزند تا ثلث آب باقی ماند پس بپالایند و خیارشنبه را در آن حل کرده و سه من
 و ده استار فانیل جید در آن بکنارند و با آتش ملایم بخوشانند و نیم من روغن کنجد را بآن بیامیزند و یکدو جوش دیگر داده تا بقوام آید
 پس ادویه را بآن بسرشد شربتی چهار درم و گفته که این ترکیب سی جزو است بغیر فانیل و روغن کنجد و مزاجش گرم است در
 آخر درجه اولی و خشک است در سه ربع درجه اولی و نسخه شفائی دوقرا بادین خود آورده مساوی است با نسخه صاحب میزان
 الطباء و هلیله سیاه و قوفه را بحال داشته بوزن پنج درم و بجای سعد قرنفل و بجای صغیر فارسی صمغ البطم آورده و گفته که مویز
 و شیر آمله را در شش من تریز آب بپزند تا بل و من رسد وزن کرده و وزن فانیل را سه من ذکر کرده و گفته شربتی پنج درم است با
 شیر شریا آب عنب الثعلب و سید اسمعیل در ذخیره این کلکلا نیج را باسم کلکلا نیج موزی ذکر کرده باعتبار آنکه این ترکیب از طبای مرو
 است یا باعتبار آنکه اطباء مرو این نسخه را از هندی ترجمه کرده و در کتب خود ذکر کرده اند و نسخه آن با نسخه صاحب میزان
 الطباء معاوی است الا آنکه وزن خیارشنبه بیست درم است و وزن آبیکه مویز و شیر آمله را میجو شانند دوازده من و وزن
 روغن کنجد سه من و قوفه و قرنفل را داخل ندارد * کلکلا نیج اکبر این معجون هندیست عمل آن اجزای آن آملج است نافع است از
 برای درد معده و تپهای کهنه و غشی و عسر البول و برص و بهق و سرفه رطب و قروح شش و عطش و زهرها و برودت بدن و بواسیر
 و درد سپر زرد ما میل و قولنج و ماء اصفر و استسقا و امراض زنان آبستن و از برای اشتها ی طعام آوردن و قوتش تا پنج سال باقی
 میماند * صنعت آن هلیله سیاه بلیله شیر آمله منقی بونج کابلی فلغل مویه تخم کرفس شیطرج هندی فلغل لسان العصار فیروز
 کرمانی شونیز هشیقل و بعضی گفته اند شقاق ملج درانی ملج هندی بهمن سرخ بهمن سفید نمک طعام نمک سیاه نمک سرخ
 نانخواه ازهریک سه مثقال تربل سفید یکرطل ادویه را کوفته بپخته شیر آمله منقی سه رطل در بیست و چهار رطل آب شیرین

با آتش معتدل بپزند تا ثلثش باقی ماند از آتش فرود آورده بماند و بهالایند و ثفلش را بپزند و شکوفه فی چهار رطل داخل
 کرده بر آتش ملایم بکند و بپزند تا شکوکا خفته شود و غلیظ گردد مانند عسل و روغن شیطان تازه سه رطل در آن
 داخل کرده حرکت دهند تا بآن معزوج شود از آتش برگرفته ادویه را کوفته بپخته بوان بپاشند و برهم زنند تا معزوج شود در
 ظرفی چینی کرده بوقت حاجت استعمال نمایند شربتش از سه مثقال تا چهار مثقال * کلکلا نیچ اکبرد یکوبه نسخه سموتندی
 نافع از برای اصحاب استسقا و اصحاب ضعف کبد و زردی آن و اصحاب صلابت آن و میباشند این کلکلا نیچ ملین طبا نفع ایشان رسد
 و قولنج بکشد رصلا بت سپرز و بوقان سدی و دبیل و امراض حادث از بلغم و رطوبت را نافع است * صنعت آن هلیله سیاه هلیله
 استه بیرون کرده از هر یک سی و پنج رطل و در نسخه دیگر پوست هلیله زرد بیست درم و هلیله سیاه پوست هلیله از هر یک پانزده درم
 است آمله منقی یکمن و نیم تهرندی پنجاه درم و در نسخه دیگر بجای تهرندی تمر هندی استه بیرون کرده پنجاه درم است
 مویز منقی از حب یک رطل همه را در پانزده رطل آب بجوشانند تا ربع رطل آب بماند پس بماند نیکو و از پالایش بکند و در آن
 کنند در آن یک رطل فلوس خیارشنبر و مرتبه دیگر صافی نمایند پس بکینند برک ما زریون بیست درم و در سه اوقیه روغن بادام
 شمیرین و یک رطل آب بپزند تا تمام آب برود و روغن بماند پس بکینند یک مغسول سنبل الطیب کل سرخ دو قوطر اسالیون فوة
 الصمغ و بوند چینی نمک هندی ایرسا غار یقون هشت سفید از هر یک شش درم کا زریوس سیع الیوس زراوند طویل اسارون عود
 بلعان مصطکی جنطیانا بونک کابلی مقشر پوست سلیخه از هر یک چهار درم عصاره غافق عصاره افسنتين سعد کوفی اند خرمکی
 از هر یک پنج رطل تخم کشوت بزر سرسوق و در نسخه دیگر بجای بزر سرسوق تخم حرمل است رب السوس مقمونی از هر یک ده درم تخم
 کرفس بادیان قسط تلخ و ج ترکی انیمون از هر یک سه درم تربل سفید مد بر یکصد و پنجاه درم زیره کرمانی چهار درم کوفته
 بپخته بر روغن بادام مزبور چرب نموده پس بکینند دو من فانیل و سی درم روغن کنجد و فانیل را در مطبوخ مسطور حل کرده
 مرتبه دیگر به بپزند تا غلیظ شود و بقوام آید پس روغن کنجد و ادویه مسحوقه را داخل کرده جوش خفیفی داده برهم زنند تا
 مستوی کرد و فرود آورند شربت چهار درم تا پنج رطل با شیر شتر یا آب عنب الشعاب یا ماء الجبن * کلکلا نیچ کبیر و ضعیفی
 معده را که از سردی و تری باشد و تهیهای کهنه را سود دارد و باز گرفتن بول بکشد و بهق و برص و سرفه بلغمی و قروح شش و
 تنگی نفس را ببرد و خد او اندان جگر بارد و سهرز صلب را و خد او اندان با سور و قولنج را و خد او اندان استسقا و ختناق رحم و بیماریهای
 آنرا و خد او اندان صرع و مزاج سود را سود دارد * صنعت آن هلیله کابلی هلیله آمله پاک کرده از حب و ریشه از هر یک هفت درم فلفل دار
 فلفل زنجبیل فلفل مویه نمک هندی سیاه نمک هندی سرخ نمک اندرانی نمک تموزد خمیر لسان العصار فی شیطرج سعد خیرو بوقافه
 قونفل بونک کابلی مقشر صنعت فارسی شونیز حب النیل زیره کرمانی ساذح هندی تخم کرفس کشنیز خشک از هر یک پنج رطل و تربل
 سفید صد و پنجاه درم فلوس خیارشنبر تازه ده درم مویز منقی نیم من شیر آمله پاک کرده یکمن مویز و آمله را اندر دوازده من
 آب بپزند تا دو بهره برود و یک حصه بماند و بهالایند و خیارشنبر را درین حل کنند و سه من و ده استار فانیل نیکو درین آب
 بپاشند با آتش نرم و نیم من روغن کنجد تازه باری بیامیزند و یک جوش دیگر بپاشند تا قوام گیرد بعد آن داروها بدین
 بسروش شربت از سه درم تا چهار درم و این ترکیب سی جز است بغیر فانیل و روغن کنجد و وزن آن شش صد و شصت
 و هفت درم و نیم تقریباً مزاج آن گرم است در آخورد درجه اول و خشک است در سه ربع درجه و در نسخه دیگر که باسم کلکلا نیچ
 بزوری است زیره و ساذح و تخم کرفس و کشنیز خشک داخل نیست * کلکلا نیچ صغیر نافع از برای اقسام استسقا و ارجاع کبد و

طحال و هله و دما میل و مجرب است در منافع مذکوره * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس پوست هلیله زرد بیست درم هلیله سیاه
پوست هلیله از هر یک پا نزد درم آمله منقی سه رطل تمر و رنی پنجاه درم مویزدانه بیرون آورده یک رطل ادویه را جمع
کرده بی رطل آب بر روی آنها کرده بجوشانند تا آنکه هشت رطل آب باقی ماند پس ادویه را نیکو بمالند و بفشارند و بپالایند
و بکیرند عمل فلوس خیارشمر منقی از حب و قشر یک رطل و در آن آب مصفی داخل کرده یک جوشی داده پس فرود آورده
بمالند مالیدنی نیکو و در پالایش انداخته بپالایند یا از غربال موی بکن رانند و ثقل آن را دور کرده پس بکیرند فانیل چید
چهار رطل و در آن حل کرده بجوشانند تا بقوام عمل آید پس داخل کنند در آن روغن کنجد تازه یک رطل و در نسخه که صاحب
میزان الطبایع ذکر کرده وزن روغن کنجد سه استار است و علی التقریرین صافی نموده برهم زنند تا مخلوط یکد یکوشوند و
چند جوش دیگر داده از آتش فرود آورند و بکیرند لك مغسول سنبل الطیب دو توکل سرخ منزع الاقماع فطرا سالیون فو
ریوند چینی نمک هندی بیخ موهن آسمان نجونی غاریقون هشت سفید از هر یک شش درم کاذریوس همسالیوس زراوند طویل
امارون مضطکی عود بلسان جنطیانابریک کابلی مقشر سلخه از هر یک چهار درم بزرکشت بزرهمرق اصل السوس رب السوس
معمو نیای مشوی از هر یک ده درم عصاره عافیه عصاره افسنتین سعد هندی نقاح اذخرا از هر یک پنج درم تخم کرفس قسط
تلخ و ج ترکی رازیانه انیسون از هر یک سه درم ترب سفید مد بیکصد و پنجاه درم زیره کرمانی چهار درم مجموع را کوفته
بیخته پس بکیرند بوک مازریون بیست درم و داخل کنند در آن یک رطل آب و ده اوقیه روغن کنجد و باروغن بادام شیرین
و بجوشانند تا آب برود و روغن بمالد پس بپالایند و ادویه را بآن چرب کرده و در فانیل مطبوخ مذکور مخلوط سازند
خلط نیکو و در ظرف چینی نکاهدارند شربت چار درم با شیر شتر یا ماء الجبن یا آب عنب الثعلب یا آب کاکب و بعضی گفته
اند که شربت از چهار درم تا پنج درم و این نسخه چهل و ده جزا است بغیر فانیل و روغن و وزن ادویه یک هزار و نود و هفت
درم است و مزاجش گرم است در اواسط درجه اولی و خشک است در یک درجه و نیم و در نسخه سید اسمعیل در ذخیره بجای
کاذریوس کافیطوس است و این نسخه اصل از نسخه ذخیره است * کلکلا نیچ اصغر در منافع مثل منافع کلکلا نیچ اکبر است * صنعت آن
هلیله سیاه هندی بلبل منقی شیر آملج منقی نفل دار نفل شیطرج هندی صبر زنجبیل حب النیل بونج کابلی مقشر کشمیر
بخشک نانخواه فلهامویه تخم کرفس لسان العصا فیروزه کرمانی اطموط از هر یک پنج درم خیارشمر منقی از قشر و حب نمک
هندی قره الطیب ما ذج هندی هبل بوا که شمشیر است و اگر یافت نشود عوض آن قاقله کبار حبه العودا که شونیز است
از هر یک سه درم است ترب سفید روغن شیوج از هر یک بیست استار شکر سفید یکصد و بیست استار مویزدانه بیرون کرده
دو بیست و پنجاه استار آب آملج ده رطل * صنعت ماء الاملج مستعمل درین کلکلا نیچ شیر آملج منقی سه من مویزدانه منقی از عجم شش
من در چهل رطل آب عذب بپزند تا ربعش بمالد پس بمالند و بپالایند و درد یک پاکیزه کرده شکر را در آن اندازند و با آتش
ملایم بپزند تا شکر کداخته و مثل غلیظ گردد پس ادویه محبوقه را بر آن ریخته بر بالای آتش حرکت دهند بعد از آن روغن
شیوج را بر آن ریخته برهم زنند تا خوب مزوج شود و مثل خمیر گردد و از آتش برکیرند و سرد کرده در ظرف چینی یا زجاجی
نکاهدارند و بوقت حاجت استعمال نمایند شربت از سه مثقال تا چهار مثقال و قلمی فرموده اند که با اعتقاد این فقیه درین مورد
نسخه روغن شیطرج تازه است که بهر و روغن شیوج قلمی شده خواص هر از مولفش باشد یا از کاتب بعد از تالیف * کلکلا نیچ دیگر
مذکوره کمال و طحال و عمو بول بکشايد وضیق النفس و قولنج را نافع بود و بیما ریهای رحم و تبهای کهنه که از بلغم و رطوبت

باشد هو د متل بود و مستمقی را فائده عظیم بخشد و مینه و شش را از باغم و رطوبت پاک سازد و مرفه کهنه که از رطوبت دماغ
 و شش باشد بر طرف کند * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست بلبله آمله معشر فلفل شیطرح هندی صبر زرد زنجبیل حب النیل
 بونک کابلی معشر کشنیز خشک نانخواه فلفل مویه تخم کرفس لسان العصاره زرد کرماني بند ق هندی ازهریک پنجه درم شیر
 فلوس خیار شنبه نمک هندی قرفه سا ذج هندی قاتلتین شونیز ازهریک سه درم تربل سفید مد بریکصد درم مویز منقی از
 پوست و تخم پاک کرده یکصد درم شیر آمله ده زطل اجزا کوفته پیخته مویز و شیر آمله را در بیست رطل آب صاف طبع نمایند
 و صافی کرده مقدار یک کفاف باشد فانیند داخل کرده بقوام آورند انگاه دواها را کوفته پیخته دو رطل روغن کنجد تازه
 داخل کرده همه را در هم آمیخته خوب بپوشند و در ظرف چینی یا شیشه نگاهدارند و هنگام حاجت مقدار شربتی چهار مثقال
 تناول نمایند * کللانیج بارد نافع از برای استسقای حار و اوجاع کبد و سده و دما میل * صنعت آن به نسخه ثابت بن قره در
 ذخیره و ظاهر آن است که بوده باشد از تالیف او پوست هلیله زرد شیر آمله منقی مازریون مد بو غاریقون هش سفید
 تربل سفید مد بر ازهریک پنجه درم غنچه کل سرخ منزع الاقماع تخم کاسنی تخم خیارین معشر ازهریک دو درم رب السوس
 یک درم عصاره افستین سه درم ترنجبین یکصد درم ادویه را کوفته و پیخته ترنجبین را در آب حل کرده بجوشانند و بپالایند
 و باز بجوشانند تا بقوام آید ادویه را بآن بپوشند * کللانیج بارد دیگر به نسخه سید اسمعیل که در ذخیره خوارزم شاهي
 در باب استسقای زقی ذکر کرده * صنعت آن بکیرند بوک مازریون که هفت روز در هر که خیسانیده خشک کرده باشند پوست
 هلیله زرد غاریقون هش سفید ازهریک پنجه درم عصاره افستین سه درم ایرسا کل سرخ منزع الاقماع تخم کاسنی تخم خیارین
 معشر رب السوس ازهریک دو درم کوفته پیخته ترنجبین منقی فلوس خیار شنبه و فانیند ازهریک پانزده درم هر سه را با آب کرم
 کداخته صافی نموده بقوام آورند و ادویه را بآن بپوشند شربتی از دو درم تا چهار درم و در نسخه سمرقندی که از برای استسقا
 با حرارت آورده بجای ایرسا اصل السوس است و در نسخه دیگر مغز بادام معشر پنجه درم نیز داخل است و بجای مغز تخم خیارین
 مغز تخم خربزه است و در نسخه دیگر وزن ترنجبین و فلوس خیار شنبه ازهریک شصت درم است و نوشته که شربتی از دو درم تا
 چهار درم با شیر شربلا اشربه مناسبه دیگر بپاشانند و تا شش درم میتوان خورد و باقی ادویه مساوی نسخه سید اسمعیل اند
 * کللانیج حار نافع از برای امراضیکه نافع است از برای آنها کللانیج بارد و مستعمل است در آن امراض و قتیکه بوده باشند بحسب برودت
 * صنعت آن ورق مازریون مد بو غاریقون هش سفید پوست هلیله زرد سکبینه ازهریک پنجه درم ایرسا سه درم ربون چینی
 عصاره غافث انیسون سنبل الطیب ازهریک دو درم کوفته پیخته با سه وزن ادویه عسل مصفی معجون سازند شربتی از سه درم تا
 چهار درم با شیشوشتر یا غیر آن از اشربه مناسبه و تا شش درم میتوان خورد * کللانیج معتدل منقول از قرا بادین قلانسی به نسخه ثابت
 بن قره * صنعت آن ورق مازریون که یک هفته در سرکه انکوری خیسانیده خشک کرده باشند پوست هلیله زرد غاریقون هش
 سفید ازهریک پنجه درم عصاره افستین سه درم ایرسا کل سرخ منزع الاقماع مغز تخم خیارین تخم کاسنی رب السوس ازهریک
 دو درم ترنجبین منقی فلوس خیار شنبه فانیند ازهریک پانزده درم این هر سه را با آب کرم حل کرده بپالایند و بپزند تا غلیظ شود
 و ادویه خشک را کوفته پیخته بآن معجون سازند شربتی از دو درم تا سه درم و این نسخه با فانیند و از ده جزو است و وزن
 این مجموع هفتاد و سه درم است و مزاجش چنانکه ثابت بن قره اشاره نموده معتدل است در حرارت و برودت و خشک در
 درجه درم * کللانیج به نسخه دیگر * صنعت آن تربل سفید مد بر مازریون مد بو پوست هلیله کابلی عصاره افستین ربون چینی

۱۰ ريقون هس سفيل از هريك پنجل رم مغز تخم خياري ن تخم كاسني ورق كل سرخ ابوسا رب السوس از هريك دودرم ترنجبين
 شكر سفيل فلولس خياري شنبير از هريك پنجاه درم روغن بادام شيرين دوازده درم تربل و هليلجه را كوفته بخته بروغن بادام شيرين
 چرب نمود باقي ادويه را كوفته بخته ترنجبين و شكر و فلولس خياري شنبير را در آب حل كرده صافي نموده با تش ملايم بقوام آورده
 يك ستور مقرر معجون سازند شربتى سه مثقال تا پنج مثقال جائز بود با شير و شير يا غير آن از اشربه مناسبه * كلكلانچ ديكر بنسخه
 صمد بن زكرياء رازي * صنعت آن ما زرين مد بر تربل سفيل مد بر غار يقون هس سفيل پوست هليلجه زرد از هريك پنجل رم
 عصارة انجنتين سه درم ورق كل سرخ تخم كاسني از هريك دودرم رب السوس دودرم و نيم با ترنجبين منقى و فلولس خياري شنبير با
 فانيل يك ستور معجون سازند شربتى از دودرم تا چهار درم با طبيخ هليلجه زرد و در نسخه سيد اسمعيل فانيل داخلى نيست
 * ماء الحيوه جهت قوت هاضمه و دفع سحتي اعصاب و بجهت تقويت دماغ وحدت ذهن نافع است * صنعت آن پوست هليلجه
 كالبلي هليلجه آمله منقى خبث الحديد از هريك پا و اثار هندي دار فلفل زنجبيل نانخواه از هريك نيم پا و همه را جو كوب كرده خبث
 الحديد را نرم سائيد در سبوجه چيني يا لعابدار كرده پا نژده اثار آب شيرين خالص را بجوشانند تا بده اثار بماند كرم بران
 ريزند پس شش توله نمك طعام داخلى نموده و اگر نمك سنگي سفيل باشد بهتر است پس سر آنرا بسته در آفتاب بكنارند تا دوازده
 روز كه شب و روز در تحت السما باشد پس شروع نمايند بخوردن آن شربتى از سه توله تا پنج توله نا شتا و بعد از طعام توان
 خورد در ايام خوردن از ترشي و بادي پرهيز نمايند و هرگاه قدرى آب خرچ شود قدرى آب خالص را جوش داده كه ثلث آن
 برود كرم داخلى نمايند و همين قسم چون آب كم شود آب خالص را جوشانده اضافه نمايند تا دران طعم و تندي باقي است
 و چون طعم آن كم گردد ديكر آب داخلى نمايند * ماء الفواكه ا هليلجي اسهال صفرا بآن بعد از نضج و نافع است موصداً صفرايى
 را * صنعت آن پوست هليلجه كالبلي پوست هليلجه زرد از هريك هفت درم عناب ده دانه سپستان سي دانه تمر هندي منقى از قشر
 و حب و ليف ده درم آلوي سياه آلوي بخارا ئي از هريك دوازده دانه همه را در يك رطل آب كرم يكشب بنخيسانند و صبح صافي نموده يك
 اوقيه تا دو اوقيه سکنجبین سکري ساده داخلى نموده بنوشند * مضموع ا هليلجي اين مضموع از استنباط آن قلس سره است نافع
 است از برای رعونت و حلق * صنعت آن بكميوند ا هليلج كالبلي كلان غروي زرين عدى و استه آن را بپروند كرده با كنك و ذكر
 مصطكي ملك البطم از هريك يك مثقال عنبر اشهب موز سرخ سعد كوفي معتر فارسي قرنفل زنجبيل اسطوخودوس از هريك نيم
 مثقال كوفته بخته بعرق بادرنجبويه سرشته بنادق سازند هريك بوزن يك مثقال دايم يكى را در دهان نگاهدارند و آهسته آهسته
 بخايند و آب آن را فرو بوند * فصل در بيان مطبوخاتيكه اصل و عمود در آنها ا هليلج است * رازي گفته كه آشامیدن آن
 نافع است از برای دراروسد صفراوي ابن الياس گفته كه علاج دار صفراوي تنقيه بدن و سر است از صفرا به مطبوخ ا هليلج
 مل اينني گفته كه اسهال بطن بمطبوخ ا هليلج نافع است از برای دراروسد صفراوي سموقندي گفته كه هرگاه سبب دراروسد
 حادث بمشاركه معدة اخلاط مراريه حاصله در معدة باشد علاجش بقى است و باسهال بمطبوخ ا هليلج * مطبوخ ا هليلجي
 مهمل صفرا منقي معدة و سراز اخلاط مراريه * صنعت آن پوست هليلجه زرد پوست هليلجه كالبلي از هريك هفت درم هر بنفشه كل
 نيوفور تخم كاسني سنا مكی از هريك پنج درم اصل السوس تراشیده سه درم موز منقى ده درم عناب سپستان آلوي سياه از هريك
 بيست دانه مجموع را در سه رطل آب بجوشانند تا يك رطل بماند صافي نموده فلولس خياري شنبير ترنجبين از هريك پا نژده مثقال
 دران داخلى كرده صافي نموده روغن بادام شيرين دودرم بران چكانيد سحر بنوشند * مطبوخ ا هليلجي ديكر كه منقي

معدۀ از اخلاط مزاجیه و نافع است از برای دوار بشرکت معدۀ از اخلاط صفراویۀ در معدۀ * صنعت آن پوست هلیله زرد تهرهندی
 از هر يك ده مثقال آلوی سیاه آلوی بخارانی سپستان از هر يك ده دانه تخم کاسنی پنج مثقال در آب جوشانید صافی نموده ترنجبین
 خواصانی پانزده مثقال در آن حل کرده صافی نموده سقمونیا یک آنک سوده داخل کرده سخنوشند * مطبوخ اهللیج اطلاق
 طبیعت بآن از برای تنقیۀ معدۀ از بقیۀ فضل شراب که در معدۀ مانده باشد و قتیکه بوده باشد مزاج حار و صلاخ خماری شد یک
 میباشد مغیل * صنعت آن پوست هلیله زرد شش درم آلوی سیاه فارسی آلوی بخارانی از هر يك بیست دانه شاه توره سنامکی از
 هر يك پنج درم ورق کل سرخ چهار درم عناب بیست دانه رازیانه تخم کشوت تخم کاسنی از هر يك دودرم عناب الشلب اصل
 الحوس سر بنفشه گل نیلوفر از هر يك سی درم همه را در سه رطل آب بجوشانند تا بنصف رسد صافی نموده بکینند از آب صافی
 آن یکصد درم و شیر خشت خراسانی و تهرهندی منقی از حب و لیف از هر يك ده مثقال در آن حل کرده بهالایند و بهاشامند
 * مطبوخ اهللیج اصغر نافع از برای اسهال صفراوی در صلاخ حادث بمشارکت معدۀ از غلبۀ صفرا در معدۀ * صنعت آن پوست
 هلیله زرد پنج درم شامتره سه درم عناب خراسانی ده دانه تهرهندی مویز منقی از هر يك ده درم جوشانید صافی نموده فلوس
 خیارشنبه منقی از حب پانزده درم در آن حل کرده صافی نموده سقمونیا نیم آنک نشاسته دود آنک سوده داخل کرده بنوشند
 و غدا مرقۀ چوزۀ مرغ مطبوخ با آب آلوی تهرهندی یا آب غوره یا آب سماق باشد * مطبوخ اهللیج نافع از برای دوار
 صفراوی * صنعت آن پوست هلیله زرد شامتره از هر يك ده درم در یک رطل و نیم آب بجوشانند تا ثلث بماند بر روی فلوس خیارشنبه
 و شیر خشت خراسانی از هر يك ده مثقال صافی نموده بهالایند و بفشارند و بهالایند و یک مثقال روغن بادام شیرین داخل کرده
 بهاشامند * مطبوخ اهللیج دیگر نافع از برای دوار حادث بمشارکت معدۀ از اخلاط مزاجیه در معدۀ * صنعت آن پوست هلیله
 زرد شش درم آلوی سیاه آلوی بخارانی از هر يك ده دانه سپستان بیست دانه تهرهندی منقی از حب ده درم تخم کاسنی چهار
 درم جوشانید صافی نموده ترنجبین خراسانی سی درم در آن حل کرده صافی نموده بنوشند و اگر یک آنک سقمونیا مشوی سردار و
 نموده بنوشند بهتراست * مطبوخ اهللیج نافع از برای دوار صفراوی * صنعت آن پوست هلیله زرد سر بنفشه از هر يك ده
 درم در یک رطل آب بجوشانند تا ثلث باقی ماند صافی نموده بیست درم شیر خشت خراسانی در آن حل کرده صافی
 نموده بنوشند * مطبوخ اهللیج مستعمل در دوار و دوار و دوار اسهال خلط حادث آن هرگاه بوده باشد علت قوی * صنعت آن
 پوست هلیله زرد پانزده درم آلوی سیاه بزرگ دانه بیست دانه سپستان سی دانه مویز منقی بیست درم تهرهندی پانزده درم
 شامتره پانزده از هر يك ده درم ورق کل سرخ شش درم افستین رومی پنج درم باد آورد سه درم رازیانه انیسون از هر يك يك
 درم سقمونیا مشوی یک آنک سوده در آن حل کرده سحرگاه نیم گرم بهاشامند * مطبوخ اهللیج دیگر مسهل سودا و اخلاط
 محترقه نافع از برای امراض سوداویۀ و صفراویۀ خصوص از برای دوار * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله
 سیاه از هر يك دودرم و نیم افستین رومی تربل سفید مجوف مصمغ مل بر نیم درم آلوی سیاه پانزده دانه تهرهندی منقی
 از حب و لیف ده درم همه را بدستور مقرر جوشانید صافی نموده فلوس خیارشنبه ده مثقال ترنجبین بیست درم در آن بهالایند
 و بهالایند و روغن بادام شیرین یک درم در آن داخل کرده سخنیم گرم بهاشامند * مطبوخ اهللیج طبری این مطبوخ را در
 کناش موهوم بهعالجات بقراطی ذکر کرده و گفته که هرگاه بوده باشد دوار از اخلاط حارۀ محتبسه در بطون دماغ و طیبب لازم
 است که درین قسم دوار نظر کردن بقوت علیل و سائر قرائن پس اگر مانعی منع نکند اول فصل قیفال نماید پس اسهال

طبیعت فرماید بعد از چند روز باین مطبوخ واقف بشاید که پنچ روز از فصل بکند رد و مقتضی طبیعت و قوت این مطبوخ آن است که ملطف و منضج اخلاط است و مهمل و مستغرق جمیع بدن است و اگر یک شربت کفایت کرد بهتر و الا باید که بیا شامانند و شربت و سه شربت * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک پانزده درم افستین رومی قنطوریرون دقیق حشیش غاف از هر یک چهار درم تمر هندی منقی از لیف و حب ده درم عناب آلودی سیاه از هر یک سی دانه پوسیا و شان پنج درم اصل السوس تراشیده مرصوص چهار درم مجموع را بیک ستور مقرر در مطبوخ بجوشانند و صافی نموده بگیرند از آن یک شربت و بمالند در آن غاریقون سفید و ثلث درمی تربید سفید مل بر یک درم سقمونیای انطاکی مشوی سه طحوج بعد از آنکه همه را سحق نموده بجلاب سکری هر شته باشند پس آن را نیم گرم کرده اول طلوع صبح بنوشند * مطبوخ اهللیج دیگر منقول از کناش بقراطی مستعمل در وارا از اخلاط ریاحیه محتسمه در بطون دماغ و بواسطه واجب است که اگر قوت اطاعت کند فصل قیغال نماید علل را پس بعد از پنج روز اسهال طبیعت نماید باین مطبوخ * صنعت آن پوست هلیله زرد سی درم تمر هندی منقی از حب و لیف سی درم افستین رومی هفت درم رازیانه زوفای خشک معترفا رسی از هر یک پنج درم عناب آلودی سیاه از هر یک سی دانه مویز منقی بیست درم مجموع را بیک ستور مقرر بیزند و صافی نموده بگیرند از آن یک شربت و حل کنند در آن تربید سفید یک درم سقمونیای انطاکی مشوی یک آنک و نیم گرم کرده بیا شامند * مطبوخ اهللیج این مطبوخ جامع مهمل هر سه خلط است و پاک میکند دماغ را و نافع است از برای امراض دماغی خصوص از برای دراز و در حاد از اخلاط مختلفه هوای خون * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک ده درم آلودی سیاه سی دانه تمر هندی منقی پانزده درم شاهتره هفت درم افستین رومی سه درم همه را در سه رطل آب بجوشانند تا بنصف رسد صافی نموده بگیرند از آن یک رطل و بمالند در آن تربید مل بر یک درم صبور سقوطی ربع درمی غاریقون دودانک و بنوشند میفرمایند که اگر ادویه سرد را در حب بسته فرو بزنند و بعد از دو ساعت مطبوخ را بنوشند بهتر است و اگر در مطبوخ ده مثقال فلوس خیارشنبو حل کرده بپالایند و یک مثقال روغن بادام شیرین داخل کرده بنوشند اقوی است * مطبوخ اهللیج باشا مترج شیخ رئیس گفته که هرگاه بوده باشد سبب دراز و در حاد بمشاکت معده و اخلاط مریه ساز چه در معده پس باید که استفراغ با سهال باین مطبوخ بعد از قیغ نموده شود * صنعت آن پوست هلیله زردش درم آلودی سیاه آلودی رانی از هر یک بیست دانه پیستان سی دانه شاهتره سنا مکی از هر یک پنج درم ورق کل سرخ چهار درم عناب ده دانه رازیانه تخم کثوت تخم کاسنی از هر یک دو درم عناب الثعلب اصل السوس کل بنفشه کل نیلوفر از هر یک سه درم مجموع را در سه رطل آب بجوشانند تا بنصف رسد صافی نموده شیوخشت خراسانی تمر هندی منقی از حب و لیف از هر یک ده مثقال ترنجبین فلوس خیارشنبو از هر یک پانزده مثقال در آن بمالند مالیدنی قوی و بپالایند و یک مثقال روغن بادام شیرین بر آن بچکانند و بیا شامند * مطبوخ اهللیج باغاریقون از اهرن گفته که میباید دراز یا از معده یا از هور آنچه بوده باشد مختص بهر باید که بیا شامانند صاحب آنرا این مطبوخ که مهمل اخلاط ثلثه است از هر و نیز این مطبوخ نافع است از برای جنون چون استعمال کرده شود بعد از آنکه ابیر منومه چون خواب آید اسهال خلط نماید باین مطبوخ بعد از نضج ماده و بعد از تنقیه چند روز در آن رخصصا استراحت فرمایند و امر کنند او را بتدا بیر مرطبه از اغذیه و غیره پس اعاده کنند هوای مهمل را و برای طبیب است که اعاده همین مهمل نماید یا اقوی از این چون حب اسطرخودوس * صنعت آن پوست هلیله زرد ده درم پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک هفت درم پوست هلیله آمله منقی از هر یک چهار درم مویز سرخ

منقی ده درم آلوی سیاه ده دانه کاوزبان بادرنجبویه حشیش غافث اسطوخودوس ازهریک سه درم بسفایج فستقی پوست
 تراشیده مرصوص و درم افتیمون در کتان بسته ده درم ازرنج مشک ساذج هند ی انیمون ازهریک یک درم مجموع را بل ستور
 مقرر بجوشانند و صافی نموده غاریقون هش سفید صبر سقوطی ازهریک یک درم نمک نبطی لاجورد مغسول ازهریک دودانک
 شحم حنظل یک انک شکر سرخ ده درم غاریقون را به پشت آرد پیزمویی بمالند و پیزند و با باقی ادویه سرداروکه گرفته بسته
 باشند در شکر مرشته در مطبوخ بمالند و بنوشند * مطبوخ اهلیج مستعمل در اقسام جنون و قتیکه سودای محترق از صفرا
 باشد چون استعمال کرده شود بعد از فصل و سائر تلای بیر سر سام صفراوی * صنعت آن پوست هلیله زرد پانزده درم پوست
 هلیله کابلی ده درم افتیمون افسنتین رومی ازهریک چهار درم بسفایج فستقی پوست تراشیده نیم گرفته پنج درم سنامکی
 سه درم جوشانیده صافی نموده فلوس خیارشنبه بیست درم ترنجبین پاک کرده پنجاه درم دران حل کرده صافی نموده
 بنوشند و بعضی اوقات نیم درم سقمونیای مشوی داخل نمایند و بعضی اوقات سر بنفشه کل نیلوفر عناب جوشانیده اضافه نمایند
 و این نسخه بطریق دستور العمل است در خور هر شخص زیاده و کم کنند و بعضی اوقات از جهت تقویت قوت مصطکی رومی و
 انیمون داخل نمایند * مطبوخ اهلیج دیگر مهمل صفرا مستعمل در صدا ع صفراوی * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست
 هلیله کابلی اصل السوس ازهریک در مثقال آلوی سیاه ده عدده مویز منقی بیست عدده عناب خراسانی پانزده عدده تمر هند ی پنج مثقال
 جوشانیده صافی نموده شیر خشک خراسانی ترنجبین ازهریک پانزده درم دران حل کرده صافی نموده فلوس خیارشنبه پانزده مثقال دران
 حل کرده باز صافی نموده روغن بادام شیرین یک مثقال دران داخل کرده بنوشند * مطبوخ اهلیج مهمل صفرا مستعمل در صدا ع
 صفراوی * صنعت آن پوست هلیله زرد تمر هند ی منقی از حب و قشر و لیف ازهریک سی درم مویز غافثی منقی از حب عناب سیستان از
 هر یک سی دانه سر بنفشه خشک دوازده مثقال آلوی سیاه سی عدده و همه را درشش رطل آب پیزند تا دو رطل بمالند پس بکیرند از ان
 هر روز هفتاد مثقال و حل کنند دران دوازده مثقال فلوس خیارشنبه منقی از حب و بمالند و بپالایند و بچکانند بران روغن بادام
 شیرین یک مثقال و بنوشند * مطبوخ اهلیج دیگر مستعمل در صدا ع صفراوی که در اسهال صفرا اقولی از نسخه قبل است و اسهال صفراوی
 غلیظ یعنی مرده محمی میکند * صنعت آن پوست هلیله زرد پانزده درم آلوی سیاه فارسی بزرگ دانه بیست دانه عناب خراسانی
 بیست دانه تمر هند ی منقی از حب پانزده درم شاهتره ده درم افسنتین رومی پنج درم مجموع را در دو رطل آب پیزند تا به ثلث
 رسد صافی نموده بکیرند از ان شش اوقیه و حل کنند دران شیر خشک خراسانی و ترنجبین ازهریک یک اوقیه و تقویت نمایند
 آنرا به نه انک سقمونیای مشوی و بیاشامند و اگر ماده اغلط باشد سزاوار آن است که بعوض شیر خشک و ترنجبین نیم مثقال
 صبر سقوطی دران داخل کرده بنوشند * مطبوخ اهلیج دیگر مستعمل در صدا ع صفراوی هرگاه با صفرا شائبه از بلغم باشد
 * صنعت آن پوست هلیله زرد بیست درم تمر هند ی منقی از حب سی درم پرمایشان اصل السوس ازهریک سه درم شاهتره
 پانزده درم افسنتین رومی هفت درم عناب سی دانه آلوی بیست دانه مویز منقی از حب ده درم کشنیز خشک یک کف کبیه
 مجموع را در آب پیزند چنانکه رسم مطبوخ است و بفشارند و صافی نموده در مقدار یک شربت از ان وزن پانزده درم
 ترنجبین پاک کرده حل کرده صافی نمایند و مقل اوطوح سقمونیای و ثلث درمی تریک سفید مد بردان بمالند تا نیکو
 مخلوط شود بیاشامند * مطبوخ اهلیج دیگر صفرا و سودای محترق از صفرا و صدا ع صفراوی و سودای را مفید است * صنعت آن
 پوست هلیله زرد هفت درم پوست هلیله کابلی آمله منقی ازهریک چهار درم تخم کاسنی نیم گرفته کل سرخ منزوع الاتماع ازهریک

ده درم عناب بیست عد دالوی سیاه پانزده عد کل نیلوفود درم ریونک چینی نیم درم ریونک را نیم کوفته در صوف کتانی بخته
 مجموع را در آب بجوشانند یک ستور مقرر پس صافی نموده بیست و پنج درم شیوخشت در آن حل کرده صافی نموده تریل
 سفید مل بر چهار دانگ پوست هلیله زرد نیم درم سقمونیای مشوی یک دانگ کل سرخ منزوع الاقماع یک دانگ کوفته بخته
 در آن حل کرده بیاشامند و اگر سردار و راحب ساخته فرو برونک و بعد ازان مطبوخ را بیاشامند بهتر است * مطبوخ اهلیج
 فواکھی ملین طبع است باز لاق و امهال صفرا و نافع است از برای صداع صفراوی * صنعت آن پوست هلیله زرد چهار درم
 عناب بیست دانه پسته سی دانه آلوی سیاه بزرگ آلوی خراسانی سیومش اصفهانی از هر یک ده دانه تمر هندی منقی از حب و
 لیف ده مثقال افسنتین و رومی تخم خبازی تخم کشوت تخم کاسنی کل نیلوفود پوست بیخ کاسنی پوست بیخ رازیانه از هر یک ده درم
 مجموع را در دورطل و نیم آب بپزند تا ثلث باقی ماند پس صافی نموده حل کنند در آن فلوس خیارشنبو منقی از حب و
 شیرخشت خراسانی از هر یک ده مثقال ترنجبین پانزده مثقال و بمانند و ببالایند و بچکانند بر آن روغن بادام شیرین یک
 مثقال و بیاشامند و اگر با صفرا شایسته از بلغم باشد باکی نیست که تقویت کرده شود این مطبوخ بر ریونک چینی و دوانک تریل
 سفید محکوک ملتوت بر روغن بادام شیرین مرصوص یک درم هر دو را کوفته بخته بر آن پاشیک نیم گرم بنوشند * مطبوخ
 اهلیج بنفشه ابوجریج مستعمل در صداع دموی استی گفته که اسهال بمطبوخ اهلیج و بنفشه نافع است از برای کابوس حادث
 از سودای مخترق از خون چون استعمال کرده شود بعد از فصل * صنعت آن پوست هلیله زرد سر بنفشه خشک از هر یک
 پنج درم تمر هندی منقی از حب ده درم در آب بپزند و صافی نموده بیست درم شیرخشت خراسانی در آن حل کرده باز صافی نموده بنوشند
 * مطبوخ اهلیج اصغر مهمل صفرا بر فرق است و اسهال صفرا بر آن بعد از نضج نافع است از برای صداع صفراوی * صنعت آن پوست
 هلیله زرد بیست درم در دورطل آب بجوشانند تا ثلث بماند پس صافی نموده حل کنند در آن وزن چهل درم ترنجبین پاک کرده و
 سی درم شیرخشت خراسانی و صافی نموده بنوشند به نسیجه دیگر پوست هلیله زرد ده درم تابیست درم نیکو کوفته در دورطل آب بجوشانند
 بوق تا یک درم بماند صافی نموده شکر طبرزد بیست درم شیرخشت یا ترنجبین هر کدام که باشد پانزده درم در آن حل کرده صافی نموده
 بیاشامند به نسیجه دیگر پوست هلیله زرد بیست درم در یکم آب بپزند تا ثلث بماند صافی نموده سی درم شیرخشت خراسانی در هفتاد
 درم آب مطبوخ حل کرده صافی نموده بنوشند و اگر شیرخشت نباشد بدل آن ترنجبین چهل درم کنند میفرمایند که اگر بدل این
 هر دو شربت ورد مکرر بیست درم کنند بهتر است * مطبوخ اهلیج دیگر مستعمل در صداع صفراوی * صنعت آن
 پوست هلیله زرد تمر هندی منقی از حب و قشور لیف از هر یک بیست درم هر دو را در دورطل آب بپزند تا به ثلث رسد صافی
 نموده بکیونک ازان سه اوتیه تا چهار اوتیه و داخل کنند در آن فلوس خیارشنبو منقی از حب و بمانند و ببالایند و داخل کنند در آن یک مثقال
 روغن بادام شیرین و بیاشامند * مطبوخ اهلیج دیگر مستعمل در ربع دموی * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی
 از هر یک هفت درم کل سرخ تخم کاسنی از هر یک پنج درم مویز منقی آلوی سیاه پسته سی دانه از هر یک سی عد پوست بیخ کوفس
 پوست بیخ رازیانه انیسون از هر یک یک درم برک کوفس تر برک کاسنی ترازو از هر یک یک بسته کوچک بود نه خشک شده شاخه بنفشه
 پنج درم تمر هندی بیست درم در یک من و نیم آب بپزند تا نیم من بماند پس در مقل ارد استار ازان سی درم ترنجبین
 حل کرده صافی نموده بنوشند * مطبوخ اهلیج دیگر مستعمل در ربع صفراوی * صنعت آن پوست هلیله کابلی پوست هلیله
 زرد از هر یک هفت درم کل بنفشه پنج درم افسنتین و رومی تخم شیت تخم خربزه نیم کوفته بیخ خربزه از هر یک

پنج رَم جوشانیده صافی نموده مقدار صد درم یا زیاده درم سنگچین آمیخته نیم گرم بنوشند * مطبوخ اهلبلج
 مستعمل در ربع سوداوی که اسهال قوی کند * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک ده درم پوست بلیله آمله منقی
 از هر یک پنج رَم افستین رومی چهار درم اقیمون هفت درم لسان الثور یا درنجویه بسفایج فستقی نیم کوفته از هر یک چهار
 درم سنامکی پنج رَم آلوی سیاه مویز خراشانی از هر یک بیست دانه جمله را در دهن آب بپزند تا نیم من بماند پس صافی
 نموده در یکصد درم از آن یک مثقال غاریقون سفید و نیم درم صبر سقوطی و نیم درم ملح نطی و یکد آنک خربق سیاه کوفته
 بیخته بعمل سوشته حل کنند و بنوشند و اگر این اجزاء حبسته فرو برون و بعد از آن مطبوخ را بنوشند بهتر است * حب مسهل
 که بدل اجزای سردار و درین مطبوخ استعمال کرده میشود * صنعت آن اقیمون یک درم ترب سفید مد بو یک رَم و نیم
 ناخواه در دانه بسفایج فستقی چهار دانه انیسون تخم کرفس رازیانه از هر یک دو دانه ایا راج فیکرا غاریقون سفید از
 هر یک یک رَم نمک هندی مقل ازرق از هر یک نیم درم کوفته بیخته با آب پودنه تازه سوشته حبوب سازند و شب خواب یک رَم و
 نیم ازین حبوب فرو برون و سحر مطبوخ ساده را نیم گرم بنوشند * مطبوخ اهلبلج که مسهل صفرا و سودای مخترق از صفراست و
 صراع صفراوی و سوداوی را نافع است * صنعت آن پوست هلیله زرد هفت درم پوست هلیله کابلی آمله منقی از هر یک چهار
 درم تخم کاسنی نیم کوفته کل سرخ منزع الاقاع از هر یک سه درم غاب بیست دانه آلوی سیاه پانزده دانه ریوند چینی نیم درم
 ریوند را نیم کوفته در صند کتان کوفته کل نیلوفر و درم مجموع را بدستور مقرر طبع نموده شیرخشت خراسانی بیست و پنج درم
 در آن حل کرده صافی نموده سردار و ترب سفید چهار دانه پوست هلیله زرد نیم درم سقمونیای مشوی کل سرخ از هر یک یک
 دانه بسایند و در آن داخل کرده بیا شامند و اگر سردار و حب بسته فرو برون و بعد از آن مطبوخ را بیا شامند بهتر است
 * مطبوخ اهلبلج مستعمل در سوء مزاج حار مادی کبد و درد موی بعد از فصل و در صفراوی پیش از فصل هرگاه فصل
 واجب نباشد * صنعت آن پوست هلیله زرد تمر هندی منقی از حب و لیف از هر یک ده درم آلوی سیاه بیست دانه
 جوشانیده صافی نموده شیرخشت خراسانی ده درم در آن حل کرده بنوشند * مطبوخ اهلبلج مستعمل در سوء مزاج
 بارد مادی کبد که بجهت تنقیه ماده می دهند * صنعت آن پوست هلیله کابلی پانزده درم افستین رومی غاف
 از هر یک پنج درم کل سرخ و درم ترب سفید مد بر موضوع سه درم سنبل الطیب یک درم پوست کرفس پوست
 بیج رازیانه رازیانه انیسون از هر یک دو درم اقیمون پنج درم بسفایج فستقی پوست تراشید و موضوع هفت درم
 مویز منقی سی دانه انجیر زرد پانزده دانه جوشانیده صافی نموده بیست درم فانیل خزانگی در یکصد درم ازین مطبوخ داخل
 کرده صبح بنوشند و اگر شب وقت خواب حبی فرا گرفته شود از ایا راج فیکرا یک رَم غاریقون سفید یک رَم نمک طعام یک دانه
 ریوند چینی دو دانه انیسون مقل ازرق از هر یک یک دانه با آب کرفس تازه حب ها خسته فرو برون و صبح مطبوخ محصور را
 بنوشند بهتر است * مطبوخ اهلبلج مستعمل در ورم بارد کبد بجهت استفرغ ماده * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه
 از هر یک ده درم بیج رازیانه سه درم غاف چهار درم تخم کشوت سه درم انیسون بسفایج فستقی پوست تراشید و موضوع افستین
 از هر یک پنج رَم ریوند چینی نیم کوفته نیم مثقال مویز منقی بیست درم بدستور بپزند و صافی نموده بیست درم فانیل و
 سه درم ترنجبین در آن حل کرده صافی نموده شب وقت خواب حبی که فرا گرفته باشند از ایا راج فیکرا و غاریقون سفید
 از هر یک یک رَم فرو برون و صبح مطبوخ محصور را نیم گرم بنوشند * مطبوخ اهلبلج مستعمل در ورم حار طحال بعد از فصل با سلمق

و حبل الذراع و اهلیم جانب چپ * صنعت آن پوست هلیله زرد هلیله سیاه از هر یک هفت درم و نیم شاهرخ کزمازج پوست
بیخ کبر از هر یک سه درم تخم کشوت تخم کاسنی از هر یک یک درم و نیم آلوی سیاه یا زرده دانه جوشانیده صافی نموده محرکاه
ایارج فیقرایک مثقال غاریقون سفید هشت یک درم حب ساخته فروزند و با مالد مطبوخ را نیم گرم بنوشند * مطبوخ اهلیج
مستعمل در صلابت طحال بعد از فصل و تدابیر لطیفه * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه از هر یک هفت درم شاهرخ ده
درم بیخ اندخو غاف از هر یک پنج درم کزمازج سه درم اشنه انیمون تخم کرفس رازیانه از هر یک سه درم جوشانیده صافی
نموده شربت دواقیه بایک درم ایارج فیقرایک درم غاریقون سفید که حب ساخته فروزند و صبح مطبوخ را بنوشند
* مطبوخ اهلیج مستعمل در یرقان اصغر بصیب سه مابین کبد و مراره * صنعت آن پوست هلیله زرد یا زرده درم هلیله سیاه
هفت درم شاهرخ غانت افستین رومی از هر یک پنج درم مویز منقی بیست درم مصطکی رومی انیمون از هر یک سه درم
ایرما بیخ خطمی بیخ رازیانه پوست بیخ کبر از هر یک هفت درم تربل سفید پنج درم افتمون ده درم آلوی سیاه بیست عدد
تمر هندی منقی از حب و لیف و قشر یازده درم در سه من آب بجوشانند تا بیک من رسد صافی نموده هفتاد درم آنرا با نیم من
غاریقون هشت سفید و یک انک نمک هندی و یک انک محمود مشوی هر پنج روز یک مرتبه یک هنک * مطبوخ اهلیج دیگر مستعمل
در یرقان امود که صلب آن سه میان کبد و طحال باشد بعد از فصل با سلیق یا فصل اهلیم از دهت چپ * صنعت آن پوست
هلیله زرد یا زرده درم پوست هلیله کابلی بیخ کرفس بیخ رازیانه از هر یک هفت درم کل کبر پوست بیخ کبر عقولوتند ریون
از هر یک شش درم خریق سیاه چهار درم مویز منقی بیست درم آلوی سیاه بیست عدد تمر هندی منقی از حب و لیف و قشر
ده درم افتمون پنج درم در سه من آب بجوشانند تا به ثلث رسد صافی نموده شربت هفتاد درم بایک درم ایارج فیقرایک و نیم درم
غاریقون هشت سفید و یک درم تربل هندی و این مطبوخ را سردار و چند مرتبه بایزداد * مطبوخ اهلیج نافع از برای یرقان امود
بصیب سه مابین طحال و کبد * صنعت آن پوست هلیله زرد ده درم هلیله سیاه هفت درم افستین رومی پنج درم مویز
منقی یا زرده درم پوست بیخ کبر پوست بیخ کرفس بیخ رازیانه بیخ کاسنی از هر یک پنج درم آلوی سیاه بیست عدد تمر هندی
منقی از حب و لیف و قشر یا زرده درم افتمون سه درم در سه من آب بجوشانند تا یک من بماند صافی نموده ده درم فلوس خیارشیر
در یکصد درم از آن حل نموده روغن بادام شیرین یک مثقال داخل کرده بنوشند * مطبوخ اهلیج دیگر نافع از برای صلابت
طحال * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه غنچه کل سرخ کاوزبان بادر نجبویه شاهرخ هشت اعشاب
پرمیاز شان از هر یک نه مثقال سنامکی یک توله عناب ده دانه جوشانیده صافی نموده فلوس خیارشیر شش توله کلغل آفتابی
چهار توله در آن حل کرده صافی نموده روغن بادام چهار ماشه اضافه نموده بنوشند عدا میان روز خود آب و شب قلیه و خشکه
* مطبوخ اهلیج نافع از برای ورم دوی کلبه بعد از فصل با سلیق و در صغراوی بغیر فصل * صنعت آن پوست هلیله زرد
ده درم تمر هندی منقی از دانه و لیف بیست درم آلوی سیاه بیست عدد عناب سیستان از هر یک پنجاه عدد کل بنفشه خشک
تخم کشوت از هر یک دو مشت برک کاسنی یک مشت عناب اعشاب یک مشت جوشانیده صافی نموده ترنجبین منقی ده درم
فلوس خیارشیر یا زرده درم در آن حل کرده صافی نموده سه طموج سقمونیا اضافه نموده نیم گرم بنوشند و اگر حاجت باقی
باشد در مدت سه روز سه مرتبه این مطبوخ را یک هنک * مطبوخ اهلیج دیگر نافع از برای جمیع امراض صغراوی مانند صداع
و حمیات صغراویه و غیرها * صنعت آن پوست هلیله زرد پنجه یعنی هلیله بیست و پنج درم تمر هندی پنج استار شاهرخ

یازده درم عناب خراسانی بیست عدد سپستان پنجاه عدد آلوی سیاه ده دانه کل هرخ شش درم برک عناب الشعلب پنج درم
 تخم کشوت پنج درم برک کاسنی تازه یک سته تخم کاسنی نیم کوفته پنج درم مجموع را در پنج رطل آب بپزند تا دو ثلث یا یک رطل
 بماند و بیا شامند بنا این سفوف سقونیای یک انگ نمک هندی دودانک صبر مغسول یک درم و نیم کثیرا نیمه انک تربل سفید
 یک بویک مثقال کوفته پیخته بروغن بادام شیرین چرب نموده بجلاب سرشته حب ساخته فرو برند یا در مطبوخ مالیده بنوشند
 * مطبوخ اهلایج نافع از برای خارش * صنعت آن هلیله زرد منقی از نوئی پانزده درم پیر سیارشان شاهتره از هر یک پنج درم
 ما میران چینی دو درم تخم کاسنی سه درم بسفایج فستقی کل هرخ حشیش افستین از هر یک سه درم جمیع اجزا را در سه رطل
 آب بجوشانند تا دو ثلث یا یک رطل بماند پس صافی نموده در آن پنج درم افتیمون داخل کرده یک شب بگذرانند پس بمانند و
 صافی نموده پانزده درم ترنجبین پاک کرده در آن انداخته بمانند و مرتبه دیگر صافی نموده بنوشند * مطبوخ اهلایج مهمل
 صغرا مستعمل در صلح کائنات بمشارکت معده به حب غلبه مره صغرا در معده و انصب آن است که استعمال کرده شود این مطبوخ
 بعد از استعمال مقی صغرا * صنعت آن پوست هلیله زرد پنج درم شاهتره سه درم عناب ده عدد تمر هندی منقی از حب
 و مویز منقی از حب از هر یک ده درم جوشانیده صافی نموده فلوس خیارشنبه پانزده درم در آن حل کرده صافی نموده سقونیای نیم
 دانه نشاسته دودانک داخل کرده بنوشند و غل امره چوزده مرغ مطبوخ با آب آل و آب غوره و آب سماق تناول نمایند * مطبوخ
 اهلایج سود نافع از برای مالیتولیا بجهت آنکه اخراج سودا از دماغ میکند بقوتی که در آن است و نیز این مطبوخ نافع است از برای
 ابتلای جلای و از برای جرب و قوبا و بهق سیاه و کلف * صنعت آن هلیله سیاه ده درم سنا مکی هفت درم تربل سفید مل بر
 چهار درم بسفایج فستقی پنج درم اسطوخودوس ده درم مویز طائی دانه بیرون کرده افتیمون از هر یک ده درم ادویه را سوای
 افتیمون در سه رطل آب بجوشانند تا یک رطل رسد پس صافی نموده افتیمون را در پارچه کتانیه بسته در آب مطبوخ که خوب
 گرم باشد انک از یک شب بگذرانند و صبح باز آن آب را گرم کرده کیسه افتیمون را بمانند و بغشارند و دور کنند پس بکیرند
 غاریقون سفید ثلث درمی صبر سقوطی زرد یک درم نمک هندی نیم درم خربق سیاه ربع درمی همه را نرم نموده بجلاب سکری
 سرشته در مطبوخ نیکو مالیده نیم گرم بنوشند و این مطبوخ بسیار قوی است و اگر خواسته باشند اجزای هر دار و را باد دانه کثیرا
 حب ساخته فرو برند و بعد از دو ساعت مطبوخ را بنوشند * مطبوخ اهلایج اسود دیگر مهمل سودا است نافع است از برای مالیتولیا
 هرگاه خلط موجب سودای خفیف باشد و بوده باشد مائل ببردت * صنعت آن هلیله سیاه هندی پوست هلیله کلبی از هر یک دو درم
 پوست بلبله آمله منقی از هر یک پنج درم افستین رومی کازبان با درنجبویه بسفایج فستقی پوست تراشیده مرضوض از هر یک
 چهار درم سنا مکی پنج درم آلوی سیاه مویز منقی از هر یک بیست دانه مجموع را در چهار رطل آب بجوشانند تا یک رطل رسد
 بر روی هفت درم افتیمون در کتان بسته صافی نموده یک شب بگذرانند و روز دیگر گرم کرده کیسه را بمانند و بغشارند و دور
 کنند و تقویت عمل آن نمایند بغاریقون هشت سفید یک مثقال نمک نفطی صبر سقوطی از هر یک نیم درم خربق اسود یک
 دانه و بیا شامند و اگر اجزای هر دار و را حب ساخته فرو برند و بعد از دو ساعت مطبوخ را نیم گرم بنوشند بهتر است
 * نسخه دیگر این مطبوخ هلیله سیاه ده درم بسفایج فستقی پوست تراشیده مرضوض پنج درم اسطوخودوس سنا مکی از هر یک
 هفت درم ورق کل هرخ کازبان با درنجبویه از هر یک چهار درم رازیانه انیمون از هر یک یک درم خربق سیاه دودانک
 غاریقون سفید نیم درم تربل سفید یک درم زنجبیل نیم درم همه را در چهار رطل آب بپزند تا یک رطل رسد پس بکیرند افتیمون

ده درم و در پارچه كتاني بسته دران اندازند و يك جوش ديگردد آوده فرورد آورند و صرة افييمون را د ايم بمالند
 يا تم قوت تا تمام قوت آن بيرون آيد پس آن كيسه را نيكو فشرد و در كنند و مطبوخ را صافي نموده پيش از نوشيدن
 مطبوخ حبي كه فرا گرفته باشند از لا جورد و نمك نطفي و ايارج فيقرا و شحم حنظل از هر يك دو دانك كوفته بخته بروغن بادام
 شيرين چرب نموده حب ساخته بورق نقره پيچيد و فرو برند و بعد از دو ساعت مطبوخ را نيم گرم بنوشند * به نسخه ديگر
 هليله ميا هندى ده درم بهفاليج فستقي پوست تراشيد و موضوع پنج درم سنا مكي هفت درم اسطوخودوس چهار درم مجموع
 را در چهار رطل آب بجوشانند تا بيكوطل رسد پس بگيرند افييمون ده درم در صرة بسته دران اندازند و جوشي ديگردد آوده فرورد
 آورند و دايم خوقه را بمالند تا قوت افييمون بيرون آيد و مطبوخ سزد شود پس صرة افييمون را بفشارند و دور كنند و مطبوخ
 را صافي نموده تقويت فعل آن بسرداروى متخل از غايقون سفيد چهار دانك خوبق سياه يك دانك ايارج فيقرا يك درم
 اجزا را كوفته نرم كوييد و بجلاب سكوي سوشته در مطبوخ بمالند و كوم كوده مطبوخ را نيم گرم بنوشند و اگر اجزاي سردارو
 را كوفته بروغن بادام شيرين چرب نموده حب ساخته فرو برند و بعد از دو ساعت مطبوخ را نيم گرم بياشامند مناسب است
 * مطبوخ اهليلج اسود ديگر نافع از بواي مالينخوليا و درم طحال * صنعت آن هليله ميا هندى پوست هليله كابللي آمله منقي
 از نوئ از هر يك چهار درم ورق گل سوخ تخم كاسني نيم كوفته عذ به از هر يك سه درم بهفاليج فستقي افييمون از هر يك ده درم
 كاوزبان دو مثقال عناب پانزده دانه آلوى بهتي ده دانه بقانون مقرر بجوشانند و صافي نمايند و دروى ترنجبين و كزبانكبين
 يعنى فانيل سنجوي از هر يك پانزده درم و بمالند و صافي نموده بياشامند و كاهى تقويت كوده ميشود و اين مطبوخ تربك سفيد
 مد بر يك درم سر بنفشه خشك نيم درم و بوند چيني كنير اسقمونيا مشوي از هر يك يك دانك باین نحو كه اجزا را كوفته بخته بجلاب
 سكوي سوشته در مطبوخ بمالند و مطبوخ را نيم گرم بنوشند و با آنكه اجزا كوفته بروغن بادام چرب نموده حب ساخته فرو برند
 و بعد از دو ساعت مطبوخ را بنوشند * مطبوخ اهليلج اصفر نافع از بواي مالينخولياى حاد شد از سوداى مسترق از صفرا * صنعت آن
 پوست هليله زرد باليد كيار هفت درم تخم كاسني نيم كوفته كل نيلوفر سر بنفشه سنا مكي از هر يك پنج درم اصل السوس پوست
 تراشيد و چنانچه يعنى موضوع سه درم موبز طائفي منقى از دانه درم عناب سپستان آلوى سياه همه بزرگ دانه باليد
 از هر يك بيست عد و مجموع را شب در سه رطل آب گرم بقانون مقرر بخيمازند و صبح با تش ملايم بجوشانند تا بيكوطل رسد
 پس بروى فلوس خيار و شنبور و ترنجبين منقى از حب از هر يك پانزده درم صافي نموده بمالند و بپالايند و يك درم روغن بادام
 شيرين بران چكانيله بنوشند * مطبوخ بنفشه ديگر كه تنقيه معد نمايد از سوداى مسترق از صفرا و نافع است از بواي
 مالينخولياى حاد شد از سوداى مسترق از صفرا * صنعت آن هليله زرد منزوع النوى هليله كابللي منزوع النوى از هر يك هفت
 درم سنا مكي پنج درم تخم كاسني نيم كوفته كل نيلوفر سر بنفشه از هر يك پنج درم اصل السوس سه درم موبز طائفي منزوع
 العجم ده درم عناب سپستان آلوى سياه از هر يك بيست دانه مجموع را در سه رطل آب بجوشانند تا بيكوطل بمالند پس بروى
 ترنجبين و فلوس خيار و شنبور از هر يك پانزده مثقال صافي نموده نيكو بمالند و بپالايند و مقد ارد و درم روغن بادام شيرين
 بران چكانيل و نيكو گرم بياشامند * نسخه ديگر پوست هليله زرد شش درم آلوى سياه بزرگ دانه آلوى بخارائى از هر يك بيست
 دانه سپستان سياه سنا مكي شاهتره از هر يك پنج درم ورق گل سرخ چهار درم عناب ده دانه از يان نه تخم كشوت تخم كاسني نيم
 كوفته كاوزبان از هر يك ده درم عناب اصل السوس سر بنفشه كل نيلوفر از هر يك سه درم مجموع را در سه رطل آب

بجز شاندن تا به نصف و یک پس صافی نموده بگردان از آن یک رطل و داخل نمایند در آن شیر خشت خورامانی و تمر هندی منقی
 از حب و لیف از هر یک ده مثقال ترنجبین پاک کرده فلوس خیار و شیر منقی از حب از هر یک پانزده مثقال و بمالند و بمالایند
 و بچکانند بر آن یک مثقال روغن بادام شیرین و بنوشند * مطبوخ اهلایج اصفردیکر که معهل اخلاط موخته است و تنقیه
 دماغ کند و نافع است از برای مالینولیا * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی افسنتین رومی افسنتین از هر یک دوزم
 تربل سفید مک بونیم درم آلو سیاه پانزده عدد تمر هندی منقی از حب و لیف ده درم بقانون مقرر طبع نمایند و صافی نمایند
 بر روی فلوس خیار و شیر ده مثقال ترنجبین بیست درم و بمالند و بچکانند بر آن روغن بادام شیرین تازه و نیم گرم
 بپاشند * مطبوخ اهلایج اصفربا افسنتین نافع از برای مالینولیا حادث از سودای محترق از صفرا * صنعت آن پوست
 هلیله زرد تمر هندی منقی از حب شامه از هر یک ده درم آلو سیاه بزرگ بیست عدد ورق کل سرخ تخم کاسنی نیم کوفته از
 هر یک پنجم درم و شستمان پنجاه دانه مجموع را در سه رطل آب بچوشانند تا بیکرطل بمالند پس بکیزند افسنتین ده درم و درخوکه کتان
 بسته در آن اندازند و یک جوش دیگر داده فرود آورند و دایم بمالند تا سرد شود پس صرة افسنتین را بفشارند و دور کنند و مطبوخ
 را گرم کرده صافی نمایند بر روی ترنجبین بیست درم و بمالند مرتبه دیگر صافی نموده مقمونیا مشوی یکد آنک صبر سقوطری
 زرد مغسول یک درم تربل سفید مک بویک درم همه را کوفته بجای آب سکری مرشته در مطبوخ حل نموده نیم گرم بنوشند
 * مطبوخ اهلایجات اسهال سودای محترق کند و نافع است از برای مالینولیا حادث از آن * صنعت آن پوست هلیله زرد
 پوست هلیله کابلی هلیله سیاه هندی از هر یک هفت درم پوست هلیله آمله منقی هنامکی کار زبان شامه افسنتین باد ترنجبین
 اسطوخودوس قنطاریون دقیق از هر یک چهار درم بسفایج فستقی پوست تراشیده مروض سه درم تربل سفید مک بومروض
 دوزم در پنج رطل آب بچوشانند تا یک رطل و ثلث رطلی آب بمالند صافی نموده بنوشند و کاهی تقویت کرده میشود این
 مطبوخ بغاریقون سفید نیم درم خربق سیاه سه طسوج شحم حنظل دوزد آنک * مطبوخ اهلایجات دیگر که اسهال اخلاط
 موخته کند و منقی دماغ است از برای مالینولیا * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه
 هندی پوست هلیله سبز چیتی از هر یک ده درم آلو سیاه سی عدد تمر هندی منقی از حب پانزده درم افسنتین رومی
 ده درم شاه تره هفت درم مجموع را در سه رطل آب بچوشانند تا یک رطل باقی ماند بر روی فلوس خیار و شیر
 ده مثقال صافی نمایند و بمالند و صافی نموده بچکانند بر آن روغن بادام شیرین یک مثقال و بنوشند و کاهی تقویت کرده میشود
 این مطبوخ باین نحو که بکیزند تربل سفید یک درم ایارج فیکرا نیم درم غاریقون سفید دوزد آنک کوفته بر روغن بادام شیرین
 چرب نموده حب ماخته فرو برند و بعد از دو ساعت مطبوخ را نیم گرم بنوشند * مطبوخ اهلایج که مستعمل است در قطوب
 که سبب آن سودای محترق از صفرا و یا خون باشد چون استعمال کرده شود بعد از نضج ماده و بعد از فصل و قتی که فصل لازم باشد
 و نبوده باشد مانعی از فصل * صنعت آن پوست هلیله زرد پانزده درم پوست هلیله کابلی هلیله سیاه هندی از هر یک ده درم
 افسنتین افسنتین از هر یک چهار درم بسفایج فستقی پوست تراشیده چپانیده پنجم درم هنامکی سه درم در سه رطل آب بدستور
 مقرر بچوشانند و در آخر کیسه افسنتین را داخل کرده یک جوش دیگر داده فرود آورده کیمه را بمالند تا تمام قوت آن بمطبوخ
 بر آید پس کیمه را فشرده دور کنند و مطبوخ را با زکرم کرده بر روی فلوس خیار و شیر بیست درم ترنجبین پاک کرده چهل
 درم صافی نموده بمالند و بچکانند و یک مثقال روغن بادام شیرین داخل نموده بنوشند و این دستور العمل است از برای

شرکت اکمل این مطبوخ چون مریض ضعیف القوه باشد یا مرض ضعیف باشد کم باید نمود از اجزای این مطبوخ بحسب مقدار
و گاهی در مطبوخ سر بنفشه کاو زبان کل نیلو فر شاهره عناب می افزایند و گاهی از برای تقویت قوت و قتی که قوت ضعیف باشد مصطکی
و دارچینی و انیسون و کل کاو زبان داخل کرده میشود و گاهی از برای تقویت اسهال این مطبوخ نهیلم سقمونیای مشوی سردار میکنند
و شیخ رئیس این مطبوخ اهللیج را از برای ما نهی و سایر اقسام جنون و قتی که سونا سبب مرض مسترق از صفرا باشد و وزن سر بنفشه
و کل نیلو فر که افزوده است بر نسخه اصل و شیخ رئیس در اصل نسخه آورده از هر یک چهار درم است و عناب ده دانه و گفته که گاهی
افزوده میشود در این مطبوخ سقمونیای مشوی نهیلم را اگر بوده باشد طبیعت عمر الانفعال عاصی از فعل درای مسهل و اگر
بوده باشد قوت ضعیف داخل میکنند مصطکی و انیسون * مطبوخ اهللیج طبری نافع از برای صرع حادث از صعود ریح از اسافل
و ساقین و قی مین و باید دانست که درین قسم صرع ابتلا باید کرد به بستن ساق موضعی که مانع موضعی است که ابتلا میکند از آن
موضع تصاعد خلط بسوی دماغ پس تیغ زدن اسفل موضعی را که بسته اند و بوان مسحه بچسباند و بیاشامانند و در غیر وقت نوبت
صرع با و این مطبوخ را * صنعت آن هلیله سیاه هندی پوست هلیله کابلی از هر یک پانزده درم پوست بلیله آمله منقی از هر یک
سه درم سنا مکی اسطوخودوس قنطاریون دقبق حبش غاف از هر یک چهار درم اقیمون هفت درم اقیمون را در پارچه
کتانی بسته با تریل سفید مل بر کوبیده سه درم ریوند چینی کوفته در درم و این صوره را نگه دارند و فوراً از هر یک سه درم کافیطوس
کا در یوس از هر یک سه درم جعل پنچل درم اینها هفت درم مو بزهرخ منزوع العجم بیست درم اجزا را بدستور مقرر بچوشانند
و در آخر صوره اقیمون و تریل ریوند را در آن انداخته تا نیمه اند تا شیره و قوت ادویه تمام بر آید پس صوره را نیکو مالیده بفشارند
و دور کنند و مطبوخ را صافی نموده بکوبند از آن مقدار یکصد درم و حل کنند در آن مقدار یکصد درم و نیم غاریقون سفید و در قنطاریون
درمی ایارج فیکرا و یکدانه خربق سیاه محقوق که همه را بعمل برشته باشند و نیم گرم بنوشند * فصل در بیان معاجینی
که اصل و عمود در آنها اهللیج است * معجون اهللیج نافع از برای صرعی که ماده آن از عضو دیگر بدماغ آید * صنعت آن پوست
هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی از هر یک ده درم اقیمون اسطوخودوس حجرار منی بهفایج فستقی غاریقون سفید
کا فیطوس تریل سفید مجوف مل بر روغن بادام شیرین چوب نموده ایارج فیکرا از هر یک پانزده درم نمک هندی ساج هندی
از هر یک چهار درم شحم جنظل هشت درم عمل مصفی سه وزن ادویه بدستور معجون سازند * معجون اهللیج اسود نافع از برای
صرع هو داری * صنعت آن هلیله سیاه بیست درم اقیمون پانزده درم سپند سوختنی تخم ریحان تخم مرو سفید غاریقون
هش سفید خربق اسود کاو زبان عود الصلیب از هر یک پنچل درم اسطوخودوس ده درم قنفل در درم با درنجبویه پوست
زرد اتوج فرنجه شک از هر یک دو درم جوز بوا مشک ترکی از هر یک یک درم کوفته بپخته بکشمش سبز و عمل مصفی معجون
سازند شربتی و مثقال * معجون اهللیج کابلی قلمی فرموده اند که از تالیف احوج العباد الی فضل ربه الرحمن علونخان
است نافع از برای جمیع امراض بارده دماغیه خصوص از برای صرع و مجرب است * صنعت آن اهللیج کابلی منزوع النوى
سی مثقال دریکوطل کلاب و عرق بهار نیم رطل و عرق صفتو و عرق افسنتین و عرق فرنجه شک از هر یک ربع رطلی یک شب
بنشینانند و روز دیگر بچوشانند تا مهرا شود و از پالایش بهالایند پس بکوبند و میز سرخ دانه بیرون کرده و کشمش سبز از
هر یک نیم رطل و در آب بپزند تا مهرا شود پس آنرا نیز از پالایش بهالایند و این هردو مطبوخ را یکجا کرده عمل سفید مصفی
خوشبو سه رطل داخل کرده بقوام آورند پس بکوبند و عنبر اشهب مو میانی دارا انجری از هر یک یک مثقال و در روغن بلسمان

و دروغ مغز بسته از هر يك دو مثقال كك اخته فاد زهر معدني خطاي فاد زهر حيواني اصطهباناتي زمر دكهنه طلای مكلس
 جنگ بيل ستر از هر يك يك گرم فولاد مكلس مد بر كهر بای شمعي از هر يك يك مثقال ونيم اسارون شامي افيون اقريطي بسباسه جنطيانا
 حاشا حاما خولنجان ثمر درخت ديودار ديونك چيني زوفای خشك زراونك طويل زراونك مد حرج زرنباد سليخه شيطرج
 هند ي بود نه جبلي قاقله كيار خيرو بوا قرنفل كنك رذ كرم زنجوش مرما حوز از هر يك دو درم اسطوخودوس عاقر قرحا سكبينج
 اشنة عود الصليب انيسون ايوسا با در فجمويه دار چيني دار شيشعان دار فلغل بزرسيه ليوس فرجه شك قنطوريون دقيق نعناع
 خشك كل شقايق النعمان از هر يك سه درم اقراص عنصل اظفار الطيب اقحوان بيخ بابونه عود بلسمان جاشير جعله حلتيت
 از هر يك يك مثقال خاكستر حافرحمار وحش يك فلنجار ادويه را كوفته بپخته با عمل مزبور بيل ستور معجون سازند و بعد از
 چهل روز استعمال نمايند شربت يك مثقال * معجون اهليلج كشميشي نافع از برای جوب و حكه وسعفه * صنعت آن هليلج زرد
 منقي از نوع شش مثقال پرسیا نشان شاهنوه از هر يك دو مثقال افسنتين رومي يك مثقال ونيم كوفته بكشمش سبز بقدر يك ادويه را
 بآن توان سرشت سرشته معجون سازند شربت هر روز بقدر كركاني * معجون اهليلج كه بواسير را لاغر كردن و دماغ را پاک
 كند و اسهال باز دارد * صنعت آن پوست هليلج زرد در اوقيه پوست بلبه مصطكي دار فلغل تربل سفيد مد بر شونيز از هر يك يك
 اوقيه دار چيني اسارون از هر يك نيم اوقيه كوفته بپخته بروغن كاشش اوقيه با در رطل عمل مصفى يکجا کرده در هم بچوشانند تا
 بقوام آيد ادويه را بآن بسروشند * معجون راحت مسهل اخلاط بلغميه و صفراويه و سوداويه و منقي بدن است از آنها و جهت
 امراض دماغي و عصباني مانند فالج و لقوه و رعشه و صرع و كبوس و اوجاع مفاصل و ظهر و عرق النسا و نفوس و امثال اينها نافع است
 * صنعت آن پوست هليلج كابلې پوست هليلج زرد هليلج سياه پوست بلبه آمله منقي كل سرخ قرنفل جوز بوزونجيميل دانه هيل
 از هر يك دو درم برك سنا مكی خالص چهار درم اجزا كوفته بپخته كل قند آفتابي سي و شش درم در عرق رازيانه خوب مالیده
 صاف کرده با چهل مثقال عسل خالص بقوام آورده ادويه را بآن بسروشند و شب وقت خواب سه درم تا چهار درم بحسب مزاج
 و احتياج تناول نمايند و بالای آن آب گرم بنوشند و بخوابند و اگر هليلجات و بلبه و آمله هر يك را چهار درم بکيرند و بروغن
 بادام شیرين آن مقدار كه چوب گردد چوب نمايند و بوزن كلقند و عسل نيز هر يك پانزده درم بيفزايند اقوع ميكرد
 * معجون زيب كفته اند كه از صنعت شيخ رئيس است و فرموده اند كه ظن اين فقير آن است كه اقدم است از شيخ رئيس
 * صنعت آن پوست هليلج زرد پوست هليلج كابلې هليلج سياه پوست بلبه آمله منقي اسطوخودوس فانياعا قرحا جز امتساري
 كوفته بپخته بهويز طائفي استه بيرون آورده بسروشند شربت از آن چهار مثقال از برای صرع شيخ داود گفته در قرايدينی كه ذكر
 شده بود اين اطريفل داخل بود در آن فلغل بوزن استه موز كه بيرون آورده اند * معجون زيب از اطريفلات مائل با اعتدال
 است و از برای صرع نافع است و مداومت آن در دفع امراض عصب و دماغ مجرب است * صنعت آن پوست هليلج كابلې پنجاه
 درم آمله منقي پوست هليلج زرد هليلج سياه پوست بلبه اسطوخودوس از هر يك ده درم عود الصليب پنچ درم عاقر قرحا سه درم
 كوفته بپخته بامويز سرخ دانه بيرون آورده بوزن ادويه بسروشند شربت از يك درم تا دو درم و تا سه درم نيز در نسخه ديكر وزن
 مويز منزع العجم يكرطل است و در نسخه اصل وزن پوست هليلج كابلې نيز ده درم است * معجون زيب حكيم سديد كازرني
 نسيان را زائل كند و حفظ را بيفزايد و صرع را مفيد است و مانع از تباك بلغم درد دماغ است * صنعت آن پوست هليلج كابلې
 هليلج سياه پوست بلبه آمله منقي دار چيني رچ تركي از هر يك پنچ درم سمد كوفي چهار درم زنجيميل فلغل دار فلغل كنك در

از هر يك سه درم مغز پخته معشوقه درم مویز سرخ طائفي استه بیرون کرده پنجگانه درم ادویه را کوفته پیخته بمویز کوبیده سرشته
 در ظرف چینی نگاه دارند و هر روز يك مثقال آنرا بخورند * معجون مهمل که غفران پناه حکیم عماد الدین محمود بن هیل
 قطب الدین مسعود حمینی شیرازی با هم خود ذکر کرده که نافع است از برای مالینخولیا و مهمل سودای مسترق است و باید دانست
 که این معجون نجاح جهور است که بمغایب اسطوخودوس را داخل نکرده و لا جور و حچوار منی داخل کرده است * صنعت آن
 هلیله سیاه هلیله زرد منزوع النوى هلیله کابلی منزوع النوى بلیله منزوع النوى آمله منقی از هر يك ده درم ایتیمون تریک
 مهمل مل بر حچور لا جور و حچوار منی که معروف است بشمط از هر يك سه درم ادویه را کوفته پیخته بورغن بادام شیرین چرب
 نموده بعمل سفید مصفی بسرشدن شربتیه سه درم بعل از نضج ماده با بن جلاب داده شود * صنعت آن جلاب منضج که پیش ازین
 معجون چند روز باید داد تا اثر نضج در قاروره ظاهر شود با درنجبویه کا و زبان اسطوخودوس از هر يك پنج درم جوشانیده صافی
 نموده جلاب سکوی نیم رطل داخل کرده بقوام آورند و هر روز در اوقیه آن را بکلاب حل کرده بنوشند تا اثر نضج در قاروره ظاهر
 گردد دیس معجون مزبور را تناول نمایند * معجون مهمل محمد بن زکریا بنهایم نیکو بالغ النفع است از برای مالینخولیا و در
 کردن توحش و سودا * صنعت آن هلیله سیاه پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی ایتیمون اقريطی اسطوخودوس بمغایب فستقی
 تریک سفید مل بر از هر يك یک مثقال غاریقون سفید نمک هندی حچوار منی از هر يك نیم مثقال قرنجمشک هاذج هندی قرنفل از هر يك
 ربع مثقالی کوفته پیخته بشراب آمله و عمل مصفی متساوی سه وزن ادویه سرشته معجون سازند شربتیه دو مثقال تا چهار درم و در
 نسخه دیگر چنین است که اجزا را کوفته پیخته بکیرن آمله منقی نیم رطل و بهرنند در چهار رطل آب تاهرا شود و در حصه آب رفته یک حصه
 بماند پس از غربال موئی بیالایند و یک رطل عمل مصفی در آن داخل کرده بقوام آورند پس بکیرن از آن سه وزن ادویه و ادویه
 را با آن بسرشدن * معجون مهمل دیگر نافع از برای سودا و توحش و مزیل مالینخولیا و اندیشهای باطل بیهوده و خوف و خفقان و
 وجع فواد و فزع است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی از هر يك پنج درم کشنیز
 خشک معشوقه درم کل نیلوفر بمغایب فستقی پوست تر اشیده نیم کوفته اسطوخودوس کل سرخ منزوع الانعاج با درنجبویه
 ایتیمون نارمشک کهربای شمعی بسل از هر يك سه درم حچوار منی تخم کاهنی کل بنفشه از هر يك دو درم ریون چینی یک درم
 مقمونیای مشوی یک درم و نیم کوفته پیخته بعمل سفید مصفی سه وزن ادویه بسرشدن و در ظرف چینی نگاه دارند شربتیه سه درم
 تا پنج درم و این قریب است بمعجون نجاح هر مس * معجون مهمل دیگر که امهال سودا نماید * صنعت آن هلیله زرد و کابلی
 و سیاه از هر يك ده درم آمله و بلیله از هر يك پنج درم ایتیمون اسطوخودوس از هر يك سه درم اجزا را کوفته پیخته
 بورغن بنفشه بادام چرب نموده با فند و عمل بسرشدن شربتیه دو درم * معجون املیلج دیگر حکم و جرب را نافع باشد و صفرا
 براند * صنعت آن پوست هلیله زرد هنامکی بنفشه از هر يك ده درم قاقله زنجبیل مصطکی از هر يك دو درم ورق کل سرخ سه
 درم ادویه کوفته پیخته بورغن بادام چرب کنند و با سه چندان آن ادویه عمل و فند بسرشدن شربتیه چهار درم * معجون هندی
 منقول از قانون در خواص قریب است به انوشد اوصاف کننده لون و مقوی بصر و منقی معدة و ملین طبیعت و بواسیر را نافع است
 * صنعت آن فلفل دار فلفل هلیله سیاه بلیله آمله منقی قنطاریون دقیق از هر يك چهار استار عمل و بورغن کا و تازه قدری که
 ادویه را با آن توان مرشد علی الرغم بسرشدن شربتیه يك مثقال و زیاده بقدر قوت و بوداشت طبیعت * معجون املیلج مهمل از
 استنباط آن قدس هره نافع از برای کابوس بارد حادث از بلغم و سودا و مجرب است * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه

آمله منقی کاو زبان باد رنجبویه انتمون افستین رومی از هر يك هفت مثقال انیمون و دوقورد مانا حب بلان از
هر يك سه مثقال خاوانیا عود هند یی برک مداب بزر سیما لیس از هر يك دو مثقال سکنینج یک مثقال افریون نیم مثقال
کل تند شصت مثقال عمل مصفی یکصد و هی مثقال کل قند را بکلاب و عرق دارچینی از هر يك نیم من تبریز حل کرده خوب بمالند
و بچوشانند و بیالایند و عمل را صافی نموده دران داخل کرده بقرام آورند و ادویه را کوفته بپخته بروغن باد ام شیرین بیست مثقال
چرب نموده بآن بموشند و در ظرف چینی نکاهند و شربت می دودرم و اگر عنبر اشتهت و مشک ترکی از هر يك دو مثقال درونک مثقالی داخل
نمایند میگردانند اقوی * معجون مفرح قلمی فرموده اند که از تالیف بنده آثم محمد هاشم مخاطب بحکیم معتمد الملوک سید
علو بخان است دافع سودای محترق از خون و صفرا و دافع خفقان و ضعف قلب و مالینخولیا خصوص مراقی و نافع از برای امراض
خاوت از سودا است * صنعت آن مروارید ناهفته که درونج عقربی ورق نقره محلول ابویشم مفرض تخم باد رنجبویه تخم
یادروج تخم فرنجمشک از هر يك دو مثقال باد رنجبویه فرنجمشک پوست زرد اترج کل سرخ طباشیر سفید دارچینی کل کاو زبان
برک کاو زبان کشنیر خشک مقشودانه هیل بهمن سرخ بهمن سفید از هر يك دو مثقال زعفران عنبر اشهب ورق طلا محلول
از هر يك يك مثقال هلیله سیاه پوست هلیله کابلی از هر يك بیست و پنج مثقال آمله منقی هفتاد و پنج مثقال زرشک منقی ده مثقال
این هر چهار را یک شب در کلاب و عرق کاو زبان و عرق بیدمشک از هر يك يك من تبریز بخیمه اندک و صبح در دیک
منکی یا نقره با آتش ملایم بجوشانند تا مهران شود پس از آتش فرود آورده نیکو بمالند و بیالایش نقره یا از پشت غریب
مونی بکن را نند و یک من و یک چهار یک من قند سفید و بیست مثقال عمل مصفی داخل کرده به پزند تا بقوام آید
پس زعفران را بکلاب سوده داخل نمایند و از آتش فرود آورده ورق نقره و ورق طلا محلول را و عنبر اشهب و مشک
ترکی با نبات کوفته را داخل نمایند و بمحوط چوب بید یا چوب صندل برهم زنند و باقی ادویه را داخل کرده باز برهم زنند
تا نیکو مخلوط شود در ظرف چینی نکاهند و شربت می دودرم و اگر رطوبت در معده باشد مصطکی کند از هر يك دو مثقال
صندل سفید عود قماری خام نارمشک از هر يك يك مثقال اضافه نمایند و وزن عنبر را دو مثقال کنند * معجون مفرح رازی
که در منصوری ذکر کرده و گفته که این معجون مالینخولیا و توحش و افکار فاسده و وسواس را زایل گرداند و مفرح قلب و نیکو
گرداننده رنگ است و مقوی معده و هضم * صنعت آن باد رنجبویه پوست زرد اترج قرنفل مصطکی زعفران قوذه جوز بوا قاقله
نارمشک سک اصلی بهمن سرخ بهمن سفید زرنیاد درونج عقربی بزر باد رنجبویه بزر فرنجمشک از هر يك جزوی عنبر اشهب
مشک تبی از هر يك عشر جزوی هلیله کابلی بیست عدد آمله سی عدد هلیله و آمله را از امته منقی نموده در سه رطل آب بپزند
تا بیک رطل رسد پس فرود آورده بمالند بقوت تمام و بیالایند پس یک رطل عسل مصفی داخل کرده بپزند تا بقوام آید پس
بکوبند از آن مقدار سه وزن ادویه و اول مرتبه عنبر و مشک را در آن حل نمایند پس ادویه را بر آن پاشید و برهم زنند تا نیکو
مخلوط شود شربت می دودرم * معجون مفرح سید اسمعیل که در ذخیره از برای مالینخولیا مراقی ذکر کرده * صنعت آن
باد رنجبویه پوست زرد اترج قوذه مصطکی قرنفل جوز بوا قاقله نارمشک بهمن سرخ بهمن سفید زرنیاد درونج عقربی زعفران
تخم بالنکو تخم فرنجمشک از هر يك دو درم و نیم مشک ترکی یک انک و نیم کوفته بپخته پس بکوبند پوست هلیله کابلی پنجاه
درم آمله منقی هفتاد و پنج رطل و در دو من آب بپزند تا بنصف رسد فرود آورده بمالند و بیالایند و نیم من عسل صافی داخل
نموده بقوام آورند و ادویه را بآن معجون سازند شربت می دودرم و نیم تاسه درم * معمار الابدان ابدان را با اعتدال دارد و

هوالمزاج آنها را زائل سازد و تقویت بخشد * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله سیاه آمله منقی طباشیر و روغن بادام
شیرین از هر یک دو توله فلغل سفید فلغل سیاه زنجبیل فلغل مویه دار فلغل مغز خیار شنبدر مصطکی از هر یک سه توله نبات
مصری یا عمل دونیم آثار بطریق متعارف معجون سازند * مفرح نافع از برای مالینخولیا می مرقی * صنعت آن هلیله
هیه آمله منقی از هر یک دو جزو کل کاوزیان بادرنجبویه ورق کل مرخ بهمن مرخ بهمن سفید کشنیز خشک مقشرا بریشم
مقرض از هر یک یک جزو گرفته بمخته با شراب سیب شیرین سه وزن مجموع ادویه معجون سازند شربت می سه درم با کلاب
و عرق بید مشک و عرق کاوزیان * فصل در بیان مفرحات اهل بلخی * مفرح اهل بلخی معنی بد انش بخش قلمی فرموده اند که از
قرا کیب بند * موفق بتوفیق الملك المنان محمد هاشم المخاطب بخطاب حکیم معتمد الملوک هید محمد علو بخانست بنهایت
مقوی دماغ است و موجب ذکای فکرو ذهن و زائل کننده بلاد و رعونت و حرق عارضی است * صنعت آن پوست هلیله
کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی از هر یک بیست درم اسطوخودوس بادرنجبویه کاشم از هر یک ده درم از خرمکی
فرنج مشک و ارچینی عد به عود هندی معتبر فارسی کبابه چینی کند مصطکی سنبل الطیب ابریشم مقرض ایرمانام
دروغ عقربی مغز نارجیل از هر یک هفت درم زرنماد زنجبیل نشا و عاج از هر یک پنج درم صمغ عوبی عاک البطم از
هر یک سه درم عنبر اشهب دو درم جد و ارجطائی ورق طلا و اکریجای ورق طلا طلای مکس کنند میگرد و اقوی مشک
قبتی مومیائی دارا بجودی از هر یک یک درم گرفته بمخته مصطکی و عاک البطم و مومیائی و عنبر را در روغن بادام شیرین
و روغن مغز پسته هر دو چهل درم کد اخته ادویه را گرفته بمخته بآن روغن چرب نموده بعمل مصفی سه وزن مجموع ادویه
بسر شد شربت می یک مثقال تا دو درم * مفرح یار د اهل بلخی قلمی فرموده اند که این نیز از اقتراح احقر العباد است مجرب
است از برای مالینخولیا می مرقی و سایر اقسام مالینخولیا و جمیع امراض سوداوی و ترخش و خفقان حادث از سودای محترق
از صغرا و خون و یا از سودای طبیعی و قتیکه حرارت غالب باشد و فرموده اند که یکی از بنی اعمام احقر را علت مالینخولیا
مرقی عارض کردید و مشارالیه را کلاتری شولستان بود و بسبب انتقال خدمت فرصت آمدن بشیر از نبود و مدت سالی
کشید و زمان مرض مشارالیه و علاج بسیار نموده فایده بر آن علاجات مترتب نشده بود پس آمد بشیر از و فیما بین احقر
و مشارالیه خلعت و دوستی بسیار بهم رسید و در آن اوان عمو احقر هفده یا هیجده سال بود و شوق بهیاری در معالجه
مرضی داشتم خصوص در معالجه خلان و دوستان پس متوجه گردیدم بعلاج ایشان پس عطا نمودم در اول امر ایشان
را منضجات سودا منصجات معتدل و بعد از ظهور علامات نظیم در قاروره و سایر اعراض عطا نمودم ایشان را حب
لا جور د با معجون نجات به نسخه جمهور با ماء الجبن متخذ از سکنجبین ایتیمونی که هفت حب و معجون را شب میلادم
و صبح در ماء الجبن مزبور فلوس خیار شنبدر و شیر خشک حل کرده صافی نموده روغن بادام شیرین در آن چکانید
می نوشید که در عرض چهل و یک روز پنج مرتبه معهل نوشید و اکثر مشهل را قی میگرد و با وجود آن عمل خوب می گرد
پس از این مشهلات چند روزی ایشان را استراحت فرموده شروع نمودم بدادن هلیله مر با هر روز یک عدد بادود اندک
لا جور د بیست روز و اکثر این ایام قی سوداوی عنیف مینمود و بر می آمد بقی چیزی مثل آجر کو بید و زرنیم نیم گرفته و
قطعات چون نصف نخود و ماش و کوچکتر با فضولی بسیار خاد پس بغل از بیست روز عطا نمودم با ایشان این مفرح را که از
اقتراح احقر است که ترکیب شده بتوفیق و یاری ملک اکبر با شربه مقویه مانبل شراب سبب و شراب ارمان منع و شراب

مغر جل و شراب فواكه و شراب صندل حامض بالکلاب و عرق کاوزبان و عرق بيد مشک و تخم بالنکو و تخم فرنجه مشک و تخم
 بادروج پس زائل کردید آن مرض بکلي * صنعت آن مرواريد کبار غلطان ناسفته کهرای شمعی زعفران از هر يك چهار دانگ
 کافور و تصوري دودانک لاجورد مغسول حجرار مني مغسول باد زهر معدني خطائي صندل سفيد طباشير سفيد بهمن سرخ
 بهمن سفيد خیر بواورق کل سرخ اسطوخودوس کل کاوزبان بادرنجهويه از هر يك يك مثقال پوست هلیله کابلي هلیله سیاه
 از هر يك سه مثقال آمله منقح پنج مثقال مغز تخم کلب و پنج مثقال تخم خرند مغشور پانزده مثقال زرشک منقح ده مثقال نعناع
 خشک ابریشم مقرض کل نیلوفر هر بنفشه از هر يك دو مثقال شراب صمغ شراب فواكه از هر يك بیست و پنج مثقال عمل مصفی
 ده مثقال قند سفید بقدر حاجت همه را با کلاب و عرق بيد مشک و عرق کاوزبان حل کرده بقوام آورند و جوار هورا با آب تونج
 صلايه نموده ورق طلا و ورق نقره محلول از هر يك چهار دانگ عنبر اشهب نیم مثقال مشک ترکی دودانک با سائر ادویه که
 گرفته باشند بدستور مقرر معجون سازند شربت دودرم تاسه درم * مفرح معتدل نیز از استنباط آن مرجموم نافع از بواسه
 قوحش و وسواس سوداوي و مالینولیا و خفقان سوداوي * صنعت آن مرواريد ناسفته یا قوت رمانی کهرای شمعی باد زهر
 معدني خطائي ابریشم مقرض ورق نقره محلول از هر يك دو مثقال لعل بد خشبي ورق طلا از هر يك يك مثقال لاجورد مغسول
 حجرار مني زعفران عنبر اشهب مشک تبتی از هر يك يك مثقال و نیم کل کاوزبان بوک کاوزبان پوست بیخ کاوزبان از هر يك
 چهار مثقال فرنجه مشک بادرنجهويه بهمن سرخ بهمن سفيد درونج عقربی طباشير سفيد عود هندی صندل سفيد خیر بواورق
 کبار کل نیلوفر آتمون ورق کل سرخ تخم خرند مغشور از هر يك سه مثقال آمله منقح پوست هلیله کابلي هلیله سیاه زرشک منقح
 از هر يك ده مثقال تخم خشخاش کشنیز خشک مغشور مغز تخم کد و از هر يك پنج مثقال قرنفل مصطکی نار مشک تخم فرنجه مشک تخم بادروج
 تخم بالنکو از هر يك دو مثقال و نیم شراب صمغ شراب رمان شراب سمرجل آب لیو کلاب عرق بيد مشک عرق کاوزبان عرق بهار
 نارنج از هر يك سي مثقال نبات سفید قانین سنجرى از هر يك یکصد و پنج مثقال عمل سفید خوشبو مصفی بیست و پنج مثقال
 بقانون مقرر در مفرحات یا قوتیه ترکیب نمایند و در ظرف چینی نگاه دارند و بعد از چهل روز استعمال نمایند شربت یک
 مثقال * فصل در ذکر معجون نجاج * بدانکه معجون نجاج از فروع اطریفلات است اطبا گفته اند بهتر آن است که ساخته
 شود این معجون در ایلول ماه رومی سامری شارح قانون گفته که معجون نجاج ترکیبی نیکو است و منافع بسیار دارد و
 از آن جمله نفع است از برای دماغ و مالینولیا و ابوسهل معجون نجاج نافع است از برای مالینولیا خصوص مراقبی
 آن و این الیاس گفته که هرگاه بوده باشد مالینولیا از سودای محترق از صفرا نافع است صاحب آن را تنقیه دماغ بمعجون
 نجاج و نیز اگر مالینولیا از سودای محترق از سودای طبعی باشد نافع است صاحب آن را آشامیدن معجون نجاج مره بعد از خوردن
 و سبیل اسهیل گفته که معجون نجاج به نسخه جمهور و مقوی بغار یقون و حجرار مني نافع است مر صاحب مالینولیا را آشامیدن
 آن هر روز و نیز گفته که معجون نجاج نافع است از برای مالینولیا بنهایت نفع خصوصاً معدي را و این معجون انفع مهلات
 است و از برای نهان سوداوي و از برای کابوس و نیز گفته که این معجون نافع است از برای صرع سوداوي و چون خورده
 شود در زمستان با سکنجبین عنصلی یا با شراب زوفا و در تابستان بآب کرم و در زبد گفته که این معجون نافع است از برای
 صرع هرگاه نموده باشد علامات غلبه خون و بولس گفته که سزاوار آن است که بیا شامند اصحاب صرع معجون نجاج را
 بجهت آنکه آن را خاصیتی عظیم است از برای امراض سوداويه خصوص مالینولیا و صرع و نافع است از برای اختناق رجم

بالخاصة * معجون نجاح مهمل سودا وبلغم غلیظ اشد و جهت توانج و امراض دماغیه که از سودا باشد نافع است * صنعت آن
 پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی از هر یک ده مثقال تربل سفید هفت مثقال غاریقون هشت
 سفید بهفایج فستقی از هر یک پنج مثقال اسطوخودوس ده مثقال محموده مشوی ده مثقال کل مرخ رب السوس مصطکی رومی
 از هر یک پنج مثقال عمل مصفی ده وزن ادویه بد ستور مقرر معجون سازند شربت بی دو مثقال ناهه مثقال این معجون در درجه
 اول کرم است و قوتش تا یک سال باقی است * معجون نجاح به نسخه دیگر که از هر مس اصغراست و چنین گفته که از جالینوس
 است جهت زحیر و درد معد و مالمخولیا و جنون نافع است * صنعت آن هلیله سیاه پوست بلبله از هر یک ده مثقال انتمون
 تربل سفید مد بر اسطوخودوس بهفایج فستقی از هر یک پنج مثقال غاریقون سفید حجرار منی مغمول مرجان قرمزی کهر با
 مروراید ناسفته از هر یک یک مثقال کل مرخ زرنب با درج بعض مکی دم الاخرین از هر یک یک مثقال ونیم و در نسخه شیع
 رئیس طباشیر سفید ده مثقال داخل است و گفته که اطباء هند را باین معجون رغبت بهیاست و شربت بی از آن دو مثقال
 است و کند رذکر و مرزنجوش و پوست هلیله کابلی و مصطکی از هر یک ده مثقال اضافه باید نمود ادویه را گرفته بپخته با ده وزن
 مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند و این نسخه را شیخ داود از هر مس اصغر نقل کرده و گفته که دیدم در کتاب تعریف که
 قالیف چنین است مرقوم است که از صناعت جالینوس است پس دیدم در تصحیح ابدان و نصایح که از استاذ ابقرط است و عبارتی
 ابقرط که ترجمه عربی آن این است که بودم من هرگاه میکل شتم بکمتار یعنی دار الشفاء مجانبین میخوردم از این معجون نجاح
 و در مثقال از برای ثبات عقل و این قول میباشد و دانچه قبل ازین ذکر یافت میفرمایند که ممکن است که هر یک را معجون نجاح نافع
 از برای سودا و نسخه تالیف هر یک غیر نسخه تالیف دیگری باشد و اقوال مزبوره همه صحیح باشد * معجون نجاح دیگر که سید اسماعیل
 در علاج مالمخولیا آورده و گفته که این معجون خون را از سودا پاک کند و نافع است از برای جمیع امراض سوداوی خصوص دماغی
 و خصوص مالمخولیا و جنون و دراز و سک رهودای * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقی از هر یک ده
 درم اسطوخودوس تربل سفید مد بر انتمون بهفایج فستقی از هر یک پنج درم غاریقون هشت سفید پنج درم حجرار منی مغمول
 در درم ونیم عمل ده وزن ادویه بد ستور معجون سازند شربت بی چهار درم و در صنعت این معجون به نسخه دیگر که سید اسماعیل
 در ذخیره آورده وزن انتمون ده درم است و وزن غاریقون ده درم و در درم ونیم لاجورد مغمول ده درم سقمونیا مشوی
 در جوف سفید با تفاحه بر نسخه قبل افزوده است * معجون نجاح مهمل سودا باشد و اخلاط غلیظه از دماغ فرو آورد * صنعت آن
 هلیله سیاه پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی انتمون از هر یک ده درم تربل سفید مجوف تراشیده بهفایج فستقی
 اسطوخودوس از هر یک پنج درم غاریقون ده درم لاجورد شسته حجرار منی مغمول سقمونیا مشوی از هر یک دو درم ونیم اجز
 گرفته بپخته با عمل صاف بر شند * بنسخه دیگر هلیله سیاه پوست هلیله کابلی پوست بلبله از هر یک ده درم تربل سفید اسطوخودوس
 بهفایج فستقی انتمون شامی از هر یک پنج درم گرفته بپخته با دو چندان عمل بر شند مقل شربت بی از ده درم تا پنج درم باشد
 این نسخه اصل است و در بعض نسخها تصرف زیاد و کم ادویه کرده اند این نسخه از آن جمله است هلیله کابلی هلیله آمله تربل
 سفید از هر یک ده درم اسطوخودوس بهفایج فستقی انتمون از هر یک پنج درم غاریقون ده درم حجرار منی لاجورد مغمول
 از هر یک دو درم سقمونیا خریق سیاه از هر یک یک درم و در نسخه دیگر درونج نارمشک سنبل الطیب جوز بوا مصطکی کا و زبان
 پرمه تریج از هر یک دو درم زعفران ریوند چینی از هر یک یک درم افزوده اند * معجون نجاح عظیم النفع است از برای اکثر

امراض واعراض مذکوره مخصوص سو داویه دماغیه چون مالخولیا وجنون و دراز و سدر سوداوی و فزع اطفال و اختناق رحم را
 مفید است * صنعت آن بنسخهٔ جمهور پوسهٔ هلیلهٔ زرد پوسهٔ هلیلهٔ کابلی هلیلهٔ سیاه پوسهٔ هلیلهٔ آملهٔ منقی از هریک ده
 درم بهفایف نستقی پوسهٔ تراشیدهٔ مرصوص افتیمون اسطوخودوس تربک سفید مل بر از هریک پنج درم کوفتهٔ پیختهٔ بروغن بادام
 شیرین چرب نمود و بقانون مقرر بعمل مصفی بهر شنب و بعد از چهل روز استعمال نمایند شربت پنجم رم باب کرم و اگر جهت
 تقویت اسهال احتیاج باشد در وقت استعمال غار یقون سفید حجر ارمنی بقدر احتیاج داخل نمایند و بعضی اطباء گردانیده اند
 غار یقون سفید را پنجم رم حجر ارمنی را در درم از اجزای اصل این معجون صاحب کامل الصناعه گفته که تقویت کرده
 میشود تقویت اسهال معجون نجاح جمهور بغار یقون سفید و خربق سیاه و سقمونیای مشوی بقدر حاجت و صاحب اختیارات بدیعی
 گفته که در کتاب کامل الصناعه دیدم نسخهٔ این معجون را که هریک از غار یقون سفید و لاجورد مغسول یک مثقال از اجزای آن
 بود و نسخهٔ که صاحب میزان الطبائع ذکر کرده پوسهٔ هلیلهٔ زرد داخل نموده و بر نسخهٔ جمهور غار یقون سفید سه درم دو قو
 د و نعلت درمی حجر ارمنی لاجورد مغسول از هریک دو درم و نیم سقمونیای مشوی دو درم افزود است و بعضی اطباء زیاده کرده اند
 بر نسخهٔ جمهور یا این پنج جز که صاحب میزان الطبائع افزوده است این اجزا را نیز درونج عقربی نارمشک خیر بوالعان الثور
 سنبل الطیب مصطکی پوسهٔ زرد اترج از هریک دو درم ریوند چینی زعفران از هریک یک درم و گردانیده و زن تربک را دو استار
 * فصل در بیان نقوعا نیکه اصل و عمود در آنها املیج است * نقوع املیج نافع از برای اسهال صفرادر صداع صغراوی * صنعت آن
 بکیرند پوسهٔ هلیلهٔ زرد ده درم تا بیست درم و یک شب در نیم رطل آب بخیسانند و صبحش صافی نموده و ترنجبین پاک
 کرده یا شیر خشک خراسانی هر یک ام که باشد دو اوقیه دران حل کرده مرتبهٔ ثانی صافی نموده و بنوشند و اگر بعوض شیر خشک
 یا ترنجبین شراب ورد مکر کنند بهتر است و گاهی بجای آن مرهمه جلاب سکری میکنند * نقوع املیج دیگر محصل صفرانافع از
 برای صداع حار صغراوی هرگاه نبوده باشد بآن صداع حمی و نیز نموده باشد بآن صداع سرفه و خشونت صوت و
 بحرحت صوت * صنعت آن پوسهٔ هلیلهٔ زرد ده درم و در پنجاه درم آب آلو بخیسانند پس درهاون سنکی بلخته بمالند
 تا آب آلو قوت هلیله را بگیرد و صافی نموده و ترنجبین پاک کرده یا نروده مثقال دران حل کرده صافی نموده و بنوشند و اگر
 بعوض آب آلو آب تمر هندي کنند نیکو است و اگر عوض ترنجبین شیر خشک کنند بهتر است و اگر عوض مرهمه جلاب سکری
 کنند موافق است و این نوع نافع است از برای صداع حادث بمشارکت قلب بحسب صفرانافع از برای تنقیهٔ آن * بنسخهٔ
 دیگر پوسهٔ هلیلهٔ زرد پانزده درم آب آلو سیاه یکصد و سی درم و در نسخهٔ دیگر یکصد درم است اندک آب آلو را
 بر هلیله درهاون سنکی بپاشند و بمالند آن مقدار که آب آلو قوت هلیله را بمالند پس صافی نموده و سی درم شیر خشک
 یا چهل درم ترنجبین دران حل کرده صافی نمایند و قومی گفته اند که ترنجبین یا شیر خشک را در کلاب یک اوقیه حل
 کرده صافی نموده و در آب آلو محسوق با هلیله داخل کرده بپاشانند و اگر بعوض آب آلو تمر هندي کنند شایسته * صنعت این
 نقوع بنسخهٔ دیگر بکیرند آب نقوع آلو سیاه و آب نقوع تمر هندي از هریک یک رطل و بخیسانند دران پوسهٔ هلیلهٔ زرد
 نیم کوفته بیست و هفت درم پس درهاون سنکی بمالند تا بگیرد آب نقوع قوت هلیله را پس هر روز
 از آن نیم رطل کوفته شیر خشک خراسانی ترنجبین از هریک بیست درم دران حل کرده مرتبهٔ دیگر صافی نموده و بنوشند
 و اگر در طبع قبض زیاده باشد پانزده درم فلوس خیارشور دران حل کرده مرتبهٔ دیگر صافی نموده و روغن بادام شیرین

يك مثقال داخل کرده بنوشند * نقوع اهليلج ديكر مستعمل در صلاح صفراوي * صنعت آن پوست هليله زرد تمر هندي
منقي از حب و ليف و تشرازهريك مي درم مويز منقي عناب سپستان از هريك مي عدد سر بنفشه فلوس خيار شنبه از هريك
هوازده مثقال آلوده هياه شصت عدد همه را در سه من آب گرم يك شيان روز بخيسانند و صبح هفتاد درم آنرا صافي
نموده با قدری شیر خشك يا شكر هفید يا فلوس خيار شنبه بنوشند * نقوع اهليلج ديكر مهبل صفرا است و صلاح حار را
نافع است * صنعت آن پوست هليله زرد ده درم آلوده هياه عناب از هريك بيست عدد سپستان مي عدد تمر هندي
منقي از حب و ليف بيست درم كل بنفشه تخم كاهني تخم كاهو از هريك ده درم مجموع را در سه رطل آب يك شب
بخيسانند پس صبح صافي نموده بر روی فلوس خيار شنبه و ترنجبین از هريك ده مثقال مالیده مریس آن را بکینند
و باز صاف نموده روغن بادام شیرین يك مثقال داخل کرده بپاشانند * صنعت این نقوع بنفشه ديكر پوست هليله
زرد ده درم آلوده هياه عناب سپستان از هريك سي عدد تمر هندي منقي از حب و ليف بيست درم كل بنفشه تخم كاهني
تخم كاهو از هريك ده درم ورق كل مرخ پنج درم شب در پنجاه درم آب گرم بخيسانند و صبح بر روی فلوس خيار شنبه
ده مثقال و ترنجبین پانزده مثقال صافي نموده نیکو بمالند و بپالایند و روغن بادام شیرین يك مثقال داخل کرده
بپاشانند * صنعت این نقوع بنفشه ديكر پوست هليله زرد تمر هندي منقي از حب و ليف از هريك مي درم عناب سپستان
مويز منقي از حب و ليف بيست درم كل بنفشه دوازده مثقال آلوده هياه فارسي مي عدد همه را در سه من آب گرم يك
شب بخيسانند و صبح صافي نموده هفتاد درم آنرا با دوازده مثقال فلوس خيار شنبه که در آن حل کرده صافي نموده
باشند و يك مثقال روغن بادام شیرین داخل کرده بنوشند و اگر بجای فلوس خيار شنبه و خشك خراشاني يا شكر هو
كدام که باشد دوازده مثقال داخل کنند شايد * نقوع اهليلج ديكر نافع از برای صلاح صفراوي که تنقيه صفرا کنند
چون استعمال کرده شود بعد از نضج ماده * صنعت آن آب انار ترش آب انار شیرین معصورین باشم پنجاه مثقال
بخيسانند در آن پوست هليله زرد پوست هليله كاهلي از هريك پنج درم ريوند چيني نیم درم غنچه كل مرخ منزوع الاقماص
چهار درم که اجزا را تمام نیم گرفته باشند پس صافي نموده ترنجبین خراشاني پانزده درم در آن حل کرده صافي نموده
بپاشانند * نقوع اهليلج اصفر قوي در اسهال صفرا نافع از برای صلاح صفراوي * صنعت آن پوست هليله زرد ده درم
هنا مکی هفت درم آلوده هياه عناب جرجاني از هريك بيست عدد سپستان مي عدد تمر هندي منقي از حب و ليف هر
بنفشه تخم كاهني از هريك ده درم همه را يك شب در شش رطل آب گرم بخيسانند و صبح صافي نموده بکینند و يك رطل آن
را و داخل نمایند در آن فلوس خيار شنبه و ترنجبین از هريك بيست درم و بمالند و بپالایند و داخل نمایند در آن مقلاد
يك مثقال روغن بادام شیرین و بپاشانند * نقوع اهليلج نافع از برای صلاح بشاركت كبد بعبوب سوء مزاج حار و موی
يا صفراوي كبد چون نوشیده شود این نقوع بعد از فصل حمل الذراع بشرط بودن قوت * صنعت آن بکینند آب رمانین
معصورین باشم از هريك نیم رطل و بخيسانند در آن پوست هليله زرد نیم گرفته چهارده درم و در هاون بد هته بمالند
تا آب رمانین قوت هليله را بکیرد پس صافي نموده در حوضه نمایند و هر روز يك حصه آن فلوس خيار شنبه پانزده درم داخل کرده
صافي نموده يك مثقال روغن بادام شیرین داخل کرده بپاشانند بعد از نضج ماده با ماء الاصول بارد * نقوع اهليلج به نسخه
رازي گفته که اسهال بطن با این نقوع در دراز و سرد صفراوي از لادر و موي بعد از نضج با سلق و حجامت ساق میباشند نافع

* صنعت آن پوست هلیله زرد آلودی سیاه تهرندی در آب بخیمه انداخته شب و صبح صافی نموده بجلاب سکری شویین کوده بنوشند
میفرمایند باید که درین نقوع وزن پوست هلیله زرد و تهرندی از هر یک ده درم و آلو پیست درم و جلاب سکری در اوقیه
باشد * نقوع اهلیج نافع از برای صرع صفراوی * صنعت آن اهلیج اصفر منزع النوى در آب انار شویین معصومین
باشیم خیمه نیکه و در ماهون بدسته بمالند تا قوتش در آب رمانین آید پس صافی نموده بیاشامند * باب الالف مع الیاء
المثناة المختاریه * ایرسا بکسر همزه و سکون یای مثناة تختانیه و رای مهمله و فتح هین مهمله و الف لغت یونانی است و معنی
آن قوس قزح است و مواد از آن بیخ هوسن اسماء نکونی است و برومی ابویمون نامند و بحر یانی عقار اسوسالی و آن بیخ هوسن
کبود بری و جبلی است که آن را سوسن بری نیز گویند و بعضی گفته که مراد از هوسن بری هوسن زرد و لبوس است و ایرسارا
هوسن جملی گویند و رنگ کل ایرسا مرکب از بنفشه و سفیدی و زردی است و بیخ آن پهن و دراز و بقدر انکشتی پر کرده در درم
گرم و خشکیش کمتر است و ملطف و مسخن و معهل ماء اصفر و موهودا و بلغم غلیظ است و جهت سینه و شش و مغص و درد جگر
و سوز و لوزه که از برودت بود و ضیق النفس و ربو و اعیا و احتباس طمث و استمقار و یرقان و بواسیر و عرق النساء و امراض رحم
و باس که جهت کزیدن هوام و ورم رسه سپرز و باشواب جهت فتک عضل مقید و جاویدن آن جهت رفع بوی خمر نافع
است و ضماد مطبوخ آن جهت درد رحم و صلابت آن و انضمام فم رحم و اورام صلیه و مزمنه و خنازیر و مزیل صداع و منوم است
و طلای آن با سرکه جهت درد سر کهنه و بهق سفید و کلف و فرجه اش با عمل جهت اخراج جنین و ذرورش جهت رویانیدن
گوشت بر استخوان و التیام زخماهای غائرة و بد بوئی ناصور و با عمل ضماد کردن آن جهت زخماهای غائرة و جلوس در طمخش
جهت صلابت مقعد و رحم و امراض یارده و قطور طبع آن با سرکه جهت نزلات بارده و دوی گوش و مضمضه آن جهت درد
دندان و بدل ایرسا در اسهال ماء اصفر ثلث و زنش ما ز زیون است با بیست مثقال شیرشتر و قد رشربش تا دو مثقال است
و گویند مضر است به شش و مصالحش عمل است * امراض الواس صداع چون بیخ هوسن اسماء نکونی را بپایند و مخلوط به سرکه
و روغن کل نمایند و ضماد کنند بر هر نافع است از برای صداع طلاطلی در مجربات خود آورده که چون ورق ایرسارا بگویند
و آب آن را افشوده معوط بآن نمایند سه روز متوالی قطع شقیقه میکند باذن الله تعالی * اخطلاط الذهن ابقر اط گفته که خوردن
ایرسانیکو میگرداند ذهن را * بهر اندر و ماخس گفته که هرگاه آشامیده شود از آن مقدار هفت درم یا ماء العمل امهال بلغم
غلیظ و موه سودا میکند و خواب می آورد * فزع الاطفال فی النوم آشامیدن طبع ایرسا اطفال را دافع فزع ایشان است در
خواب * نسیان اسحق گفته که آشامیدن آن نافع است از برای نسیان ابقر اط و جالینوس گفته اند که آن می افزاید در حفظ
و نافع است از برای نسیان * سکنه ایرسا خوردن آن نافع است از برای سکنه تیمیمی گفته که کل ایرسا نافع است از برای سکنه چون
ضماد کرده شود بر سر * صرع آشامیدن آن نافع است از برای صرع * فالج واستوخا ابقر اط گفته که نافع است از برای فالج شربا
این ماهویه گفته که اصل آن و کل آن هرگاه آشامیده شوند با آب میباشند نافع از برای استرخا جالینوس گفته که ایرسا نافع است
از برای فالج خصوص دهن آن * تشنج از خواص آن نفع است از برای تشنج جالینوس گفته که اصل هوسن اسماء نکونی نافع است
از برای تشنج خصوص روغنی که آنرا در آن پخته باشند و نیز گفته نافع است از برای تشنج خوردن جرم آن و همچنین آشامیدن
آب طبع آن و این صحاح بحث گفته که چون آشامیده شود اصل ایرسا با شراب ریحانی نافع است از برای تشنج امتلائی و مالقی
گفته هرگاه طبع کرده شود با شراب و آشامیده شود نافع است از برای تشنج و بیخ آن و کل آن هر دو نافع اند از برای تشنج و روغن گفته

که چون اصل ایرسا را کوبیده در زیت داخل کرده کوم نموده تمویج بآن نمایند نافع است از برای تشنج و آشامیدن ایرسا نافع است از برای تشنج امتلائی * اختلاج جالینوس گفته که آشامیدن طبعی اصل ایرسا نافع است از برای اختلاج * خدر را بن زهر گفته که شراب ایرسا زائل میکند خدر را را زنی گفته که آشامیدن هریک از اصل ایرسا و برک آن و کل آن نافع است از برای خدر * ریشه آشامیدن اصل ایرسا نافع است از برای رعد و ریشه * جوارش ایرسا تالیف نیکو لاوس منقول از قریبادهن افندی صالح چلبی حکیم باشی ابراهیم سلطان قیصر روم نافع از برای عرقه و ضیق النفس از اختلاط غلیظه در سینه و آلات تنفس * صنعت آن بیج ایرسا هشت درم فودنج خشک زرفای خشک اصل العوس از هریک شش درم کثیرا مغز بادام شیرین مغز بادام تلخ مویز منقی فستق رومی دارچینی زنجبیل فلفل خرما منقی از نوعی از هریک نه درم اصطرب خور مریم از هریک دو درم شکر حلیمانی سفید مصفی بقدر کفایت بقوام آورده ادویه را بدستور مقرر بآن بمشند شربتیک مثقال * حب ایرسا تنقیه بلغم از جمیع اعضا نماید خصوص از اعضای صدر و روده نافع است از برای ضیق النفس بلغمی و معال بلغمی * صنعت آن شحم حنظل ثلث درمی غار یقرون هشت سفید نیم درم رب العوس فرا هیون زرفای خشک از هریک ثلث درمی تخم انجیر ایرسا از هریک نیم درم کوفته پیخته بآب حب ما زنگ جمله یک شربت کامل است * دیند ایرسا نافع است از برای فساد معده و اجتماع ماء اصغر در بطن که عبارت از احتساق زقی باشد نافع است تلین بطن را * صنعت آن ایرسا بیست و چهار درم فلفل سیاه بیست درم زنجبیل انجل ان از هریک دو از ده درم انیمون مصطکی رازیانه از هریک چهار درم فلفل سیاه تخم کرفس از هریک هشت درم کوفته پیخته بعمل مصفی ده وزن ادویه بمشند شربتیک از ان مقدار یک ملحقه * دهن ایرسا تل هین باین دهن نافع است از برای مداع و هریکه بسبب رطوبت بورقی در دماغ باشد بعد از استفراغ بحسب ایارج و تمویج بآن نافع است تشنج رطب امتلائی را و نیز تمویج بقیر و طی فرا گرفته از دهن ایرسا بامیعه سائله زائل میکند خدر را و نیز نافع است از برای اختلاج و خدر آشامیدن آن و تمویج بآن و احتساق بآن خواب می آورد خوابی نیکو و نیز معوط بآن نافع است مهر عارض مرشایخ را و ایضا شرب آن جهت کشودن افواه عروق و بواسیر و رفع سمیت فطر و بنج و غیرها و یک اوقیه آن مسهل قوی و مغروره آن با ماء العمل جهت خشونت قصبه ریه مفید * صنعت آن مانند صنعت دهن انجل ان است که ذکر یافت * قرص ایرسا فالج و تشنج و عرق النسا را مود دارد و صلابت میوز را بیک از محمد بن زکریا گفته که چون این قرص را مطحول با سکنجبین بخورده سه روز متوالی صحت یابد * صنعت آن ایرسا چهار درم فلفل منبل الطیب اشق از هریک یک درم اشق را در حرکت انکوری تند حل کنند و باقی ادویه را کوفته پیخته بآن مرشته اقراص سازند شربتیک درم تایک مثقال با آنچه مناسب باشد * قرص ایرسا بنسخه معتبر نافع از برای طحال و اورام کبد * صنعت آن ایرسا چهار درم فلفل منبل اشق عصارة زرشک ریوند چینی از هریک یک مثقال تخم کامنی مقشر تخم خرفه مقشر مغز تخم کن از هریک یک مثقال و نیم طماشیر مفید دو مثقال و نیم اجزا را کوفته پیخته بکلاب مرشته اقراص سازند و در سایه خشک نمایند شربتیک مثقال * قرص ایرسا به نسخه شفائی میوز را نرم سازد * صنعت آن ایرسا چهار درم فلفل منبل الطیب اشق از هریک دو درم اشق را در حرکت انکوری تند حل کنند و باقی ادویه را کوفته پیخته بآن بمشند و اقراص سازند شربتیک دو درم با سکنجبین آهن کوبیده طبعی که این قرص را ساخت میگویند که من خوک را سه روز این قرص دادم پس او را بکشتم میوز را و رانیافتم و این نسخه با نسخه محمد بن زکریا برابر است الا آنکه آنچه آنجا یک درم است در اینجا خود درم است * لعوق ایرسا ربو و معال مژمن را که بارطوبت باشد نافع است * صنعت آن ایرسا نیم کوفته زرفای خشک از هریک

بیمت درم در سه رطل آب بپوشانند تا چون بکمر رطل آب بماند صافی نموده با یک رطل قند سفید بقوام آورند هر صبح ده درم
 وشام ده درم لعوق نمایند * کتاب الباء الموحدة باب الباء مع الالف * باد زهر حیوانی بفتح بای موحدة و الف و سکون دال
 مهمله و فتح زای معجمه رها و رای مهمله در آخر و کاه حذف میکنند دال را و میگویند بازهر و گفته اند اصل آن با کزهر است کاف
 را بدل ال بدل کردند با د زهر شد و کاه با را بغا بدل میکنند و فاد زهر میگویند که معرب باد زهر باشد و گفته اند که اصل آن بازهر
 است که زای اول را بدل ال بدل کرده اند و کاه دال را نیز حذف مینمایند و بغا رسی بازهر بای عجمی میگویند و باد زهر در لغت
 عجم بمعنی دافع و مقاروم سم است چنانچه تریاق بیوتانی به همین معنی است و بنا برین بحسب لغت اطلاق باد زهر و تریاق
 هر دو بر هر دوی مفردی و مرکبی که مقاومت با سموم نماید میتوان کرد بالاشتراك ولیکن بحسب اصطلاح اکثر اطباء باد زهر
 اسم دوائی است مفرد حجری که از جوف حیوانات و یا از معدن اخذ مینمایند مانند باد زهر حیوانی و معدنی که بالخاصیت
 و بالطبع بصورت نوعیه خود حواریت غریزه و روح و دل را از مضرت و اذیت سموم حارة و باردة محافظت مینماید و تریاق
 اسم مرکبی است مصنوع که همین اثر بخشش مانند تریاق فاروق و مشرودیطوس و آنچه قریب باین هر دو باشد در خواص و فوائد
 مذکوره و بوادویه مفردة نباتیه نافع در امور مذکوره را تریاقیه نامند و بعضی از اطباء لفظ تریاق را از مرکبات بر غیر تریاق
 فاروق و لفظ فاد زهر را از مغردات بر غیر فاد زهر حیوانی و معدنی اطلاق نمی نمایند و این دو اسم را مخصوص باین دو دوا میدانند
 و بس و آن سنگی است که در شیردان اکثری از حیوانات مثل بزکوهی و گاوکوهی و میمون یا فنت میشود و بعضی گفته اند در زهره
 آن تگون میباشد و اصل آن است که متصل بزهره آن تگون میباشد و بهترین آن حجر التمس است و چون مطلق ذکر کرده شود مراد همین
 است که در شیردان یاروده بزکوهی که در کوههای شبانکاره فارس باشد تگون یابد و آن باشکال مختلفه میباشد طولانی و هیكلی و کور
 و پهن زیرا که بر هر چه منعقل بسته شود بهمان شکل میگرد و آنچه بچوب مخلصه منعقل شد باشد طولانی یا هیكلی میباشد و این هر دو
 بسیار خوب و آن چوب و یا تخم مخلصه را مغز فاد زهر مینامند چه مشهور است که غذای آن بزمار است و بعد از خوردن مار و احساس
 سمیت آن مشغول بخوردن علف مخلصه که تریاق آن است و در آن کوهستان بسیار است میگرد و باین سبب این دوا در جوف
 آن متکون میشود و این هر دو شکل فاد زهر را فاد زهر گیاهی نامند و پهن آن اکثر اوقات آن است که پشمی است یعنی بر پشم
 منعقل گشته و در جوف آن پشم میباشد پس اگر پشم جوف آن کم است چون در آب اندازند ته نشین میگردد و اگر زیاده است
 بر روی آب می ایستد و مقدار این فاد زهر از ربع مثقال تا سه مثقال دیده شده بطول نیم بند انگشت و به حجم ثلث آن و تا بطول
 یک انگشت خنصر و به حجم آن بقدر بلوطی متوسط نیز میگویند که از علامات آن حیوان آن است همیشه یک و جدا از میان
 بزهاد ران کوه میگردد و لاغر و لیکن قوی و زور آور میباشد و نیز نوعی از باد زهر حیوانی میباشد که آنرا حجر الایل میگویند
 در جوف گاوکوهی متکون میگردد این جمع گفته در دل آن گاو میباشد و آن گاو بقوت و جذب نفس مار و افعی را از هوارا
 بیرون میکشد و غذای خود میسازد و بعد از احساس سمیت آن هر چیزیکه دفع سمیت آن میکند و موجب نجات او است
 بالهام الهی می خورد و بدین سبب این دوا در جوف آن متکون میگردد و این بهترین انواع باد زهر حیوانی و موافق
 جمیع امزجه است اگر شخصی هر روز بقدر نیم دانگ از آن را با آب بوسنک سائیده بخورد مقاومت با جمیع سموم میکند و از
 مضرت آنها ایمن میگردد اگر چه در بدن آن شخص دغدغه خلط غالب نیز باشد و چنانچه در تریاق فاروق مشرودیطوس
 شرط است که بدن باید نقی و پاک باشد درین نیست لیکن در کمال امتلا شاید خوب نباشد و احتیاط ضرور است و وزن

این باد زهر تا بیست مثقال دیده شده و جمیع اجزای باد زهر حیوانی در طبقات و پردها می باشد تو بوی تو مانند پیاز و گاه
است که طبقه یا بعضی از آن ضخیم تر از دیگری می باشد و در ابتدا ای تگون بتدريج طبقات آن یکی بعد دیگری منعقد می گردد
تا تمام و کامل می گردد و بعد از آن تمام می گویند که اگر آنرا از جوف آن حیوان برونیاورند گرمی در شکم آن حیوان بهم می رسد
که بمرو را یا م آن باد زهر را می خورد و یا خود بخود بسبب گرمی و حرارت منحل می گردد و بعضی اوقات یافته اند باد زهر را
که بعضی از آن را گرم خورده و یا منحل شده بود و گفته اند که در حین بر آوردن آن را از شکم آن حیوان بغایت نرم
می باشد و بعد از رسیدن هوای خارج بآن و سود شدن صلابت و خجریست بهم می رسد و بعد از آن بر آوردن در آخرین
گرمی و نرمی فی الفور در دهن می اندازند و به تغلب زبان بهر شکلی که می خواهند می سازند و لحظه در دهان نگاه میدارند
پس بیرون می آورند و بدین سبب سطح ظاهر آن براق و املس می باشد * فصل در بیان کیفیت پیدا شدن باد زهر
در ولایت فارس بدانکه صاحب تاریخ الحکما معنی بخلصة الحيوة ملا حمل تتوي نوشته که از جمله اتفاقات عجیبه پیدا
شدن باد زهر است در ولایت فارس و کیفیت ظهور آن را در کتب معتبره حکما چنین آورده اند که در ایام حکومت ملک
خورم زاد که یکی از اجلاد بهمن اسفند یار بود اخنوش نام مردی که بصلاح و صدق در آن زمان اشتهار داشت و اوقات
از رسیدن صید یعنی ادویه از صحرا آوردن و شناختن آن ممکن شد و او هر روز بصحرای ولایت فارس و کوه های آن
دیار می رفت و ادویه و عقاقیر جمع می کرد و بشهر می آورد یک روز نظرش بر کوزن کوهی افتاد که بوقله کوه ایستاده و زیاد
میکرد و گاهی دست و گاهی ذنب خود را بر زمین میزد و حرکات عجیبه و اوضاع غریبه از رفتار او مشاهده می نمود و گاهی
در اثناى جست و خیز بجانب آسمان نگاه میکرد و از روی نشاط و خوشحالی آواز غیر مکرر میکرد القصه چون اخنوش
این حالت از آن کوزن دید حربه خود را برداشته از کمین گاه متوجه او شد تا آنکه خود را به نزدیک او رسانید
آنچنان حربه برود که از قله کوه پائین افتاد اخنوش در ساعت خود را با او رسانید و ذنبش نمود و در اثناى ذبح دید
که سرافعی بزرگی در دهن اوست که نیم چاریده در دهن او مانده اخنوش چون آنرا مشاهده کرد تعجب او زیاده شد
در حال شکم آنرا بشکافت که بحقیقت حال اطلاع یا بد چون رود های آن را ملاحظه نمود از روده که بزبان فارسی
آبراه از خانه کوبید سنگی املس هموار یافت آن سنگ را بر چوب زر شک نهاد و بخت مت ملک خورم زاد آمد و آنچه از
احوال کوزن مشاهده نموده بود بعرض رسانید ملک خورم زاد حکیم ارثنا میوس را که از اجلاد امام ابقرط و از تلامذه
حکیم ابو قلیس صاحب تریاق صغیر و برادر زاده او بود و در مملکت فارس منصب وزارت ملک خورم زاد چنانچه
رسم آن زمان بود که غیر حکیم را وزارت نمی دادند باو تعلق داشت طلب نموده آنچه از اخنوش صید لاتی شنیده بود
باو تقریر کرد حکیم بعد از ساعتی تأمل کرده روی با اخنوش آورد و گفت ای اخنوش آیا در دهن آن کوزن هیچ کف داشت
یا نه اخنوش گفت دهنش کف بسیار داشت حکیم پرسید که در ذنب او هیچ گرمی یا جراحتی بود یا نه گفت در طرف ذنب
او کوهی بمنزله انگی بود ظاهر آنچنان می نمود که پوست از آن موضع کنده اند حکیم چون این علامت از اخنوش شنید متوجه
ملک شده بعد از ادای دعا و ثنا ئیکه در آن زمان وزیر در وقت عرض مهمات بسلاطین میکردند گفت ایها الملك خوراک
این کوزن افعی است و دردم او چنانکه اخنوش میگوید کوهی بمنزله کوهیست و همیشه در دهن او کف می کند و در روده های او در
سنگ این چنین متوال می شود یکی از آن تریاق جمیع درما است و دیگر خاصیت زهر فلهل دارد که ذره از آن قاتل است پس

ملك تبسم کرده گفت ایها الحکیم اکنون این را تجربه باید کرد حکیم گفت گهی را که قتل بر و را جب شد و باشد حاضر کنند تا
این را تجربه کنم ملك فرمود تا از بند بخانه هشت نفر را حاضر ساختند آن جماعه چون بخد مت ملك حاضر شدند ملك از ایشان
پرسید که آیا در ملت آبا و جداد ما قتل شمارا جب است یا نه ایشان گفتند بمقتضای شرع قتل ما واجب شده ملك گفت اکنون
مرا سنجی است شبیه میان زهر و تریاق آن را برای امتحان بشما میدهم اگر زهر بوده باشد شما بمیاست خود رسیده از عقوبت
اخروی خلاص میشوید و اگر تریاق است شما را منافع بدنی بسیار حاصل خواهد شد و بعد از آن آزاد خواهید شد ایشان
باینکه بیکر مصلحت کرده قبول آن کردند حکیم آن سنگ را وزن نمود چهار درم بود بالعویه میان هشت نفر قسمت نمود و ایشان
را در حضور ملك خورا نید و جماعتی بر ایشان موکل ساخت که تا پنج روز ایشان را نگاهدارند که حقیقت حال مشخص شود
اتفاقا قتی که ایشان از مجلس ملك بیرون میرفتند یکی از ایشان نارنجی از دست شخصی گرفته آب آن را تمام بمکید و هفت
نفر دیگر بالای آن هیچ نخوردند و بعد از پنج روز ملك ایشان را طلب داشته حکیم را فرمود که از احوال تحقیق نمایند که هر یکی را
بعد از خوردن آن سنگ چه حالت پدید آمد یکی از ایشان گفت که مدت یک سال بود که مرا خفقا نی حادث شده بود و آنچنان
شدت داشت که من بهلاکت خود را نمی بودم اکنون بمجرد خوردن این سنگ آن مرض بالکلیه از من زایل شد دیگری گفت مرا
درد سری قدیم بود و هیچ لحظه و هیچ لحظه نبود که از وجع آن الم نداشتم الحال بعد از تناول آن سنگ بیکساعت آن درد مزمن
از من زایل شد و هیچ اثری از دردین پنج روز در خود نیافتم میوه می گفت که چشم من بسیار ضعف داشت اکنون بمجردن آن
در با صرغه من قوت عظیم پیدا شده که در جوانی نیز آنحال را در با صرغه خود نمی یافتم چهارمی گفت که مراد معده درد و وجع
و ضرب و سحر بود بمجرد ورود آن در معده من آن مرض مزمن بصحت مبدل گشت پنجمی گفت مدت مدیدی بود که از درد زانو
مینالیدم اکنون بالکلیه آن درد از من مفارقت نمود ششمی گفت مرا بواسیر مؤلم بود الحال آن الم بالکلیه زایل گشت و در بدن
من نشاط و قوت پیدا شد هفتمی گفت که مدت مدیدی بود که بر ساقین من قروح خیمه پدید آمده بود که همیشه صلی و چرک
متعفن از آن جاری بود اکنون همه رو بخشکی آورده بصحت مبدل و مند مل شد و رنگ پوست اصلی در آنجا ظاهر میشود هشتمی
گفت که مرا مدت دو ماه درد سری بود که همیشه من از شدت آن مینالیدم از خوردن آن سنگ اکنون شدت آن بیشتر شد حکیم
گفت که تو چیزی بعد از خوردن آن سنگ خورده بودی گفت آری آب يك نارنج را بالتمام مکیده بودم حکیم فرمود که این شدت
درد بمبب فعل آب نارنج است نه فعل آن سنگ چرا که ترشی نارنج بارد و یابس است و برودت مستلزم جمع و قبض است
چنانچه بمرست موجب امساک و حفظ را این هر دو وصف مانع اند از انتشار حرارت این حجر و ظهور آثار آن و لهذا بعد
از آن حکما بالکلیه منع از خوردن ترشی فرموده اند و همچنین در هر دوی ذوالخاصیه مثل باد زهر و تریاق فاروق و غیر اینها
تجربیه هر چه قسم ترشی فرموده اند اما وجه تسمیه این سنگ بماد زهر گفته اند آن است که چون آن شخص هشتمی که نارنج مکیده
بود بخانه خود رفت درد مرا بر تبه اشتداد یافت که ظلمت بر چشمهای او مستولی گشت بنا برین آن شخص از روی کمال
اضطراب و هراس میکی بر درهای ملك آمده فریاد برآورد که مرا باز زهر بد هند چون آواز بکوش ملك رسید فرمود که نام این
سنگ را باز زهر قرار باید داد و بکثرت استعمال باز زهر کردید * فصل در بیان جودت و رداءت باد زهر * بدانکه بهترین
انواع باد زهر که اکثر متعجل در معالجات است اسطه بانانی شباهت آن است که رنگ آن زیتونی یا ماشی مائل به سیاهی باشد
بعضی زیتونی و بعضی ماشی را ترجیح میدهند خصوص که براق و پدیدهای بسیار و چشم دار باشد یعنی در کمره آن مانند چشم

موضعی در خشنود بود چه این دلالت بر صفائی جوهر آن میکند و با این وصف هر چند بلوطی شکل و بزرگتر باشد بهتر است
و امتحان خوبی آن آنست که با شیر بر روی سنگ بسایند اگر رنگ آن سرخ بر آید و یا شیر را منجمد سازد خوب است و اگر زرد
و یا سرخ بسیار تیره بر آید بد است دیگر آنکه با خاکستری یا آهک خشک بر کف دست خوب بمالند اگر رنگ خاکستری یا آهک را
همزیابستی نماید خوب است و الا فلا و امتحان اصلی از مصنوعی آن آنست که سرسوزن آهنی را با آتش سرخ نمایند و در آن
فروراند اگر بد شواری و اندک فرورزد و زرد از آن بر آید و سرسوزن زود گردد اصلی را کربا سانی فرورود و دود سیاه
از آن بر آید و سرسوزن سیاه گردد جعلی و مصنوعی است زیرا که شنیده شده که از صبر و دواهای دیگر فاد زهریه میسازند بهیاب
بواق شبیه باصلی که بحسب رویت بر اکثر حذاق اطباء مشتبیه میگردد * فصل در بیان مزاج و کیفیت باد زهر و خواص شبانکاره آن
و مقدار شربت و بدل آن * بد آنکه با وجود آنکه آن گرم در هوم و خشک در دم است در جمیع امزجه و با انواع سموم حار و بارده
نباتیه و حیوانیه و معدنیه مقبل است چه اثر آن چنانچه ذکر یافت نه بطبیعت و مزاج است بلکه بخاصیت و صورت نوعیه و بالطبع دفع
مضرت سموم از اعضای رئیسه و سایر بدن مینماید و تقویت آنها میکند و جهت تقویت حرارت غریزی و باد نافع ولیکن محذور المزاج
و بغایت مضر و سوزن خون و مورت التهاب و اسهال دموی است و محل اوزام بارده سائیده آن بتنها ئی و یا با آب کشنیز تازه جهت
اوزام حار و بالکلاب جهت طاعون و بتنها ئی نیز با شراب جهت کزیدن هوام و با آب ریحان جهت کزیدن زنبور و همچنین با شراب
و به تنهایی نیز بر موضعی که مار و یا انعی و یا جانوران سمی کزیده باشند باعث تسکین درد و وجع آن است در ساعت نجات
او از هلاکت مالیدن و خوراندن آن هر دو صاحب کنش بقراطی در کنش خود آورده که زنبور کزیده را دینم که موضع نیش
آن ورم کرده بود و سرخ شده و از درد بی قرار و آرام بود قدری فاد زهر را با آب سوده بر موضع آن مالیدند هر جا اثر این درامید
فی الحال برنگ اصلی مائل میگردد و ورم آن تخفیف می یافت و هم او نقل کرده که شخصی را مار کزیده و تریاق حاضر نبود
حجر التیس را با شراب سوده بد و دادند و قدری شیر بز بر بالای آن خوراندند بدن او آبله کرد و از هلاکت نجات یافت و نیز
گفته اند که از خواص او آن است که چون بر محل کزیدن مار بکند او را در آن موضع محکم می چسبند و تا زهر را تمام نکشد جدا
نمیکرد و اگر شخصی را زهر خورانیده باشند و همان لحظه فاد زهر از موده را در دهان او نگاه دارند نفع تمام می بخشد و اگر چند
عدد فاد زهر موصوف را در کاسه چینی کد او اند و بر بالای آنها شیر بد رشتند و زمانه توقف کنند که شیر قوت و کیفیت فاد زهر را بکشد
و آن شیر را بخوردن مسموم دهند بعد خوردن آن شیر را قی کرده از ضرر آن هم ایمن میگردد و گفته اند چون بهایند آنرا و بر
موضع جراحت هوم و غیر آن بپاشند زهر را جذب نموده به ترشح دفع مینماید و باعث التیام آن میگردد و نیز از فوائد آن انتعاش
و زیاده نمودن حرارت غریزی و تقویت قلب و دماغ و حواس و محافظت قوای بدنی و تقویع و نشاط و ازاله غم است و قدر شربت
آن از یک قیراط تا دو قیراط و در بعضی امزجه با بعضی مصطلحات تا سه قیراط نیز تجویز فرموده اند و زیاده از آن کشنده و بدل آن
بوزن آن حجر الایل و اگر نباشد فاد زهر معدنی نوع اطلی و یا زمر صاف شفاف کهنه و یا زبرجد است * فصل در بیان دستورات
خوردن حجر التیس * دستور خوردن آن در اول فصل بهار نزد اعتدال هوا و اعتدای لیل و نهار اگر کمی از اصحاب برای حفظ
صحت مزاج و تقویت قوای و ارجح و حرارت غریزی چهار قیراط آنرا بر روی سنگ سماق بهیاب نرم سوده بخورد تمام سال فرح
و نشاط و قوت و شگفتگی در خود مشاهده می نماید بدین شروط یکی آنکه مزاج و سن او مقتضی باشد یعنی در سن شباب و محو و
المزاج نباشد چه بواسطه زیاده تی حرارت آن هر دو را مضرت چنانچه ذکر یافت دیگر آنکه در زمان گرمی و سرمای سرد

نماید دیگر آنکه قبل از شروع آن منضج و مهیل خفیف میل نمایند تا تنقیه بدن فی الجمله حاصل گردد دیگر آنکه پرهیز و احتیاط از
حموضات و لبنیات و آب سرد و بقول و اطعمه غلیظه و مقدمات معده و حرکات عنیفه و اعراض نفسانیه و جماع و غم اجتناب
لازم دانند و اقلا ایام پرهیز قبل از شروع ده روز بعد از فراغ بیست روز است دیگر آنکه در روز خوردن فاد زهر بدن را
بلباسهای نرم و نازک و پاکیزه و معطومین و ملبس سازند و طبیعت خوشحال و شگفته دارند و غم و اندوه را بخود راه ندهند و اگر
میسر آید در ریختن و عمارات دل کشا با ندمای شیرین کلام و مطربان خوش الحان مجلس نمایند و اطعمه لطیفه خفیفه میل
نمایند و دیگر اگر سال اول خوردن این دوا باشد یک آنکه آنرا بکیند و بر سنگ سماق بمیان نرم سوده با شیوه نبات سرشته سه حصه
نموده در سه روز شتا هر روز یک حصه را حب ساخته فرو برد بقمی که بدن آنها نرسد و از عقب آن فنجانی پر از کلاب بنوشند
و بعد از آن احتیاطا جهت رفع غائله و مضرت آن بدن آنها چنانچه بعضی کان بوده اند که مضرت بدن آنها و چندان اصلی
ندارد بشیرک و یا با آب کشنی تازه مضمضه نمایند و اگر درین ایام سه روز قبل و سه روز بعد از آن غذا را منحصر بنخود آب
گوشت جوان مرغ و بزغاله فربه و برفه شیومست با هیل و دارچینی و قرقفل و از کبابها کباب کبک و تیهوج و دراج و مانند اینها
تناول نمایند هر وقت از روز که کرسنه شوند و شب شربت نبات با کلاب و عرق بیل مشک بنوشند و یا شربت معمول از شربت
هندل و یا شربت کازبان ساده و یا عنبری یا شربت ابریشم بدستور رسیده یا عنبری یا معمول از هر سه هر یک بحسب مزاج و
اقتضای وقت با کلاب و بیل مشک و یا بایکی از عرقهای مناسبه و یا شربتهای مناسبه دیگر که تخم بالنکویا فرنجمشک بران پاشیده
و از حلویات حلوی یا قوتی و سمب ربه شیرین و برنج با روغن بادام و یا شیوه نبات و اندک کلاب و از تنقلات شکر پیروز نقل بادام
و هیل و قرص عنبر و پیسته و بادام و مانند اینها بکار دارند و اگر سال دوم باشد دودانک و اگر سال سوم باشد و بمزاج موافقت کرده
و حرارت بر مزاج غالب نباشد نیم مثقال و الا بقدر بود اشته طبیعت و مزاج و من و عادت و دیگر آنکه در آن ایام
بحمام نروند زیرا که حرارت و رطوبت حمام فاد زهر را بعرق دفع می نماید و دیگر آنکه اگر درین ایام تقلیل غذا
نمایند آن مقلد آنکه تخمه و فساد هضم عارض نگردد بهتر است و بعضی مردم شش قیراط آن را بر روی سنگ سماق
نرم سوده سه حصه نموده هر سه حصه را یک روز با کلاب آمیخته قلمی را در دهان گرفته بدست فرو میکشند بقمی که
بدن آنها نرسد و از عقب آن شربتی از نبات و کلاب می آشامند و بر بالای فرش نرم از پهلوه به پهلوه میکردند و اندک
راهی میروند که حرارت فی الجمله انتعاشی یابد و بعد از دو ساعت یا هر وقت که خوب کرسنه شوند طعام لطیف خفیف
مثل نخود آب من کوز را مثال آن به تقلیل میل مینمایند و اگر به تنهایی نخواهند با این ادویه که حکیم محمد هاشم طهرانی
در رساله جل و افاد زهریه خود نوشته اند ترکیب نموده تناول نمایند نیز خوب است * و آن این است که بکیند طباشیر
سفید مروارید ناسفته از هر یک یک مثقال عنبر اشهب یک دانه مثقال مشک خالص پنجاه آنک مثقال یا قوت لعل فاد زهر
عود قماری مصطکی رومی از هر یک نیم مثقال ورق طلا مخلوط ده عدد ورق نقره مخلوط پانزده عدد جواهر و فاد زهر
را بر سنگ سماق نیکو صلایه نموده باقی اجزای نرم گرفته پیخته مجموع را با شیوه نبات سرشته حبوب بسته سه حصه
نموده هر حصه را یک روز با نبات فرو برد اگر کسی در سن کهولت و ضعف مزاج شش قیراط آن را بیل ستور معطر
مفرد یا مرکب در اول فصل بهار یا اول فصل خریف بخورد نیز بسیار مفید و سودمند است * دستوریکه آن غفران مآب
قلمی فرموده اند که ازین بنده حقیقه محمد هاشم العلوی مخاطب بمعقل الملوک است و در مزجه بارده روز اول تحویل

حمل تا سه قیراط بمشایخ میخوراند این است فاد زهر حیوانی اصطهانی مجرب نیم درم مروارید ناسفته زمرد اعلی
 ابریشم مقرض صندل سفید گل داغستانی ورق نقره ازهر یک یکدرم ورق طلا یک دانگ صمغ عربی دودانگ نموده
 بکلاب مرشته حب سازند و سه حصه نموده هر روز یک حصه را بخورند * دستوریکه قلمی نموده اند که حضرت استاد
 اطباء وقت و حکما سید هند را که ما بجل حقیر قدس سره قرار داده اند این است * که بکیرند عنبر اشهب مومیا ئی دارا
 بچردی ازهر یک یک نخود مصطکی رومی یک دانگ همه را در فنجان چینی کرده روغن مغر پسته داخل کرده در ظرف
 مس کوی کلاب کرده بر سر آتش کد ارنند و سه پایه در آن گذاشته فنجان را بر روی سه پایه نهند و کلاب را بجوشانند
 تا اجزا حل شود پس باد زهر حیوانی مجرب سه قیراط مشک خاص یک قیراط قرنفل دار فلفل دار چینی عود هندی جوز بو
 هود الصلیب درونج عقربی زنجبیل جل و اخطائی خصیة الثعلب مصری ازهر یک یک دانگ مثقال صبر فی کوفته پیخته
 بآن مرشته حبوب سازند و سه حصه نموده هر روز یک حصه آنرا فروبرند و از عقب آن نبات سفید پنجدرم تخم بالنکو
 یکدرم کلاب عرق کاوزبان ازهر یک ده درم شربت نموده بنوشند * دستور دیگر از برای خوردن باد زهر حیوانی
 منقول از خط اهتاذ الفضلا و الاطبا میرزا ابوطالب قلمی فرموده اند که کمان این است که از تالیف معزی الیه است و
 دستور خوبی است و از اکثر نسخهها بهتر است * صنعت آن باد زهر حیوانی نیک اند عنبر اشهب یک دانگ و نیم مروارید
 ناسفته نیک اند کهربای شمع بید محرق مغمول ازهر یک نیم مثقال ورق طلا سه عدد ورق نقره پنج عدد صندل سفید
 یک مثقال مومیا ئی دارا بچردی یک دانگ زعفران دودانگ صمغ عربی دودانگ اجزا را صلیب کرده مومیا ئی را بر روغن
 پسته کد پیخته مجموع را بشیره نبات بقوام آورده مرشته سه حصه نمایند هر روز یک حصه را در سه روز متوالی فروبرند
 و از شیرینی و قش و ماست و پنیر و سبزیها اجتناب نمایند و اگر یک دانگ جل و اخطائی مجرب و نیم دانگ جنک بید ستور
 نموده اضافه نمایند بهتر است * حب فاد زهر حیوانی مرکب حمیات و بائی و امراض مزمنه و حاده و کزیدن
 جانوران و حی را تریاق اکبر است و مخرج اخلاط فاسده بدنی و مقوی بدن است و مقدار شربت آن دودرم است منقول
 از مرکبات صالح چاپی طبیب ابراهیم سلطان قیصر روم * دستور خوردن باد زهر حیوانی از حکیم عمادالدین محمود
 شیرازی * صنعت آن باد زهر حیوانی مروارید ناسفته یا قوت رمانی ازهر یک یک مثقال طباشیر سفید نیم مثقال عنبر اشهب
 مشک تبی ازهر یک نیم دانگ صندل سفید چهار دانگ و نیم عود قماری خام چهار دانگ مصطکی رومی دودانگ ورق
 نقره پنجاه عدد ورق طلا بیست عدد فاد زهر یا قوت و مروارید را بر سنک سماق صلیب کرده ورق طلا و ورق نقره را
 حل نموده باقی ادویه را کوفته پیخته با شیر نبات برشته و حبوب سازند و سه حصه کرده هر روز یک حصه را بنا شدادر
 اول تحویل حمل فروبرند و قبل از خوردن فاد زهر سه روز پرهیز کنند از لبنیات و قشها و اعلیه بادی و از مجامع
 و غن ان خود آب و قلیه و کباب و از اشربه شربت فواکه شیرین و شربت کاوزبان و تخم بالنکو و کلاب و عرق بید مشک و عرق
 کاوزبان و نبات مناسب است میفرمایند که این مقدار که حکیم عمادالدین محمود مقرر کرده اند از برای خوردن
 هر روز میباشد هم قائل زیرا که مقدار شربت از باد زهر حیوانی بقول جمیع متقدمین و متأخرین مقدار یک قیراط است
 و مقدار یک حکیم مقرر کرده اند هر روز دودانگ بخورند می آید و این بنده حقیر دید شخصی را که سنش از شصت سال
 متجاوز نموده بود و مزاجش سرد بلغمی و باین دستور این حب را خورد پس تمام بدنش سیاه شد و هلاک گردید و از نواب

امیرالامرا بهادر ذوالفقار خان هبه سالار مالک هند وستان محمود شد گفت که من نیز شخصی را دیدم که باین دستور
 باد زهر را خورد و روز دوم تب محرقه آن را عارض کردید و روز چهارم هلاک شد پس فقیر اظهار این معنی را واجب دانست
 تا دیکری عمل بآن نکند * دستور دیکر از حکیم عماد الدین محمود که بسیار خوب است * صنعت آن باد زهر حیوانی نیم مثقال
 یا قوت رمانی لعل بل خشی عود هندی از هر یک نیم دانک زبرجد اعلی یک دانک مشک خالص عنبر اشهب مصطکی از هر یک
 یک جو ورق طلا دو عد دورق نقره چهار عد ملی الیسم بکلاب مرشته حبوب سازند و سه حصه نموده هر روز یک حصه را فرو برونند
 و از عقب آن یک پیاله کلاب بنوشند و بعد از ظهر نخود آب گوشت مرغ و قلری برنج و دارچینی بخورند و آخر روز شربت
 نبات و کلاب و عرق بیل مشک بنوشند و مر بای صیب شیرین و جوارش عود و جوارش مصطکی مهل کنند و نقل بسته و بادام
 تنقل نمایند و یک هفته پیش و بعد از لبنیات و حموضات و صبیضها و روغن و مباشرت اجتناب نمایند * دستور دیکر از برای
 خوردن باد زهر در ابتداء ای تحویل حمل یا اول میزان آن است که بکیرند باد زهر حیوانی اصطهبا ناتی مروارید ناسفته
 کهر بای شمعی بسل از هر یک نیم مثقال عنبر اشهب یا قوت رمانی زعفران صمغ عربی از هر یک دو دانک مشک تبتی مومیا ئی دارا
 بجردی از هر یک یک دانک طباشیر سفید یک مثقال و نیم ورق طلا سی عد ورق نقره پنجاه عد صندل سفید یک مثقال اجزا
 را صلایه کرده با شیرو نبات سفید مرشته حب ساخته سه حصه نمایند و هر روز یک حصه آنرا فرو برونند و از ترشها و ماست و پنیر
 حذر کنند و اگر به شخصی که مزاج بارد داشته باشند دهند جد و از خطائی مجرب دو دانک جنبل بیل ستر یک دانک داخل نمایند
 * دستور دیکر از برای خوردن باد زهر حیوانی * صنعت آن باد زهر حیوانی نیم مثقال یا قوت رمانی زمرد اعلی از هر یک یک
 دانک ورق طلا سه عد دورق نقره شش عد د مشک خالص عنبر اشهب مصطکی رومی مومیا ئی دارا بجردی از هر یک یک
 نخود عود قماری خام نیم دانک بل ستور حب سازند و سه حصه نموده هر روز یک حصه را فرو برونند و از عقب آن کلاب پیاله
 بنوشند و غل آنخود آب گوشت جوان مرغ با قلری برنج و دارچینی که در آن داخل کرده باشند تناول نمایند و آخر روز
 شربت نبات سفید پنجم روم تخم بالنگو یک رم کلاب ده درم بنوشند و قلمی نموده اند که این نسخه خوب است بشروط آنکه وزن
 باد زهر نیم درم باشد * دستور دیکر که بهترین دستورات متاخرین است چه آن دستورات دیکر در اکثر امزجه ضرر عظیم
 دارد در این بحسب آنکه وزن باد زهر موافق است با آنچه متقدمین قرار داده اند ضرر آن دستورات دیکر را ندارد * صنعت آن
 باد زهر حیوانی اصطهبا ناتی یک دانک مثقال صیرفی طباشیر سفید عنبر اشهب از هر یک دو دانک مروارید ناسفته مشک تبتی
 مصطکی رومی از هر یک نیم دانک صندل سفید عود هندی خام از هر یک یک دانک ورق نقره دو مثقال ادویه را صلایه نموده با شیرو
 نبات یا شراب فوا که شیرین یا شراب گلوزبان یا شراب ابریشم دو وزن ادویه مرشته پنج حصه نموده هر روز یک حصه را بخورند
 * دستور دیکر باد زهر حیوانی طباشیر سفید از هر یک نیم مثقال عنبر اشهب مشک تبتی صندل سفید عود قماری خام از هر یک
 نیم دانک مصطکی رومی یک دانک مروارید ناسفته یا قوت رمانی از هر یک یک مثقال ورق طلا بیست عد ورق نقره پنجاه
 عد ادویه را بل ستور مقرر صلایه کرده با شیرو نبات مرشته حب سازند و سه حصه نموده هر روز یک حصه را فرو برونند و از قبل از خوردن
 باد زهر یک هفته بعد از آن از لبنیات و ترشها پرهیز نمایند * صنعت آن باد زهر حیوانی نیم مثقال یا قوت رمانی لعل بل خشی
 عود هندی خام از هر یک یک دانک زمرد یک دانک ورق طلا دو عد دورق نقره چهار عد د مشک تبتی مصطکی از هر یک یک نخود
 کوفته بخته بکلاب مرشته حبوب ساخته سه حصه نمایند و هر روز یک حصه را با کلاب پانزده مثقال فرو برونند و غل اقربب ظهر

نخود آب مرغ جوان که دارچینی و هیل و قرفل داشته باشد بخورد و آخر روز کلاب و عرق بید مشک از هر یک ده درم نبات
 مغیل پنجم رم تخم قرنجه مشک یک درم بنوشند و جوارش عود ساده و جوارش مصطکی و مغز پسته و مغز بادام تناول نمایند و یک روز
 پیش از خوردن باد زهر و یک هفته بعد از آن از ترشیه و بقول و لبنیات اجتناب لازم است * دستور دیگر باد زهر حیوانی موارید ناسفته
 کهر بای شمعی یا قوت رمانی از هر یک نیم مثقال طبا شیر سفید صندل سرخ از هر یک یک مثقال مشک تبیی مومیا نی دار انجودی
 از هر یک یک دانک عنبر اشهب دودانک ورق طلا و ورق نقره از هر یک سه عدد زعفران دودانک صمغ عربی یک مثقال اجزا را کوفته
 پیخته بشیر نبات سرشته حبوب ها زنند و سه حصه نموده هر روز یک یک حصه را تناول نمایند و از ترشیه و لبنیات پرهیز نمایند و
 اگر شخصی بهیاریار المزاج باشد جل و از خطائی مجرب دودانک چند بید ستریک دانک داخل نمایند * دستور خوردن باد زهر
 حیوانی بنوع دیگر * صنعت آن مشک یک دانک عنبر اشهب یک دانک و نیم موارید ناسفته نیم مثقال کهر بانی نیم مثقال صندل
 یا قوت چهار دانک طبا شیر سفید یک مثقال صندل سفید نیم مثقال باد و نجبو به باد زهر حیوانی از هر یک یک دانک و نیم تادو
 دانک زعفران یک دانک صمغ عربی دودانک اجزا را صلایه نموده بشیر نبات سرشته بورق نقره پنجم د و ورق طلا سه عدد
 آلوده کرده حب ساخته سه قسم نموده هر روز قسمی را فرو برند و اگر مزاج بهیاریار سرد باشد مومیا نی دار انجودی و جل و از
 چند بید ستر داخل میتوان کرد * و اما دستور اینکه میوز احمد قاضی در رساله فاد زهریه خود که منتخب از رساله حکیم سالک
 الدین یزدی نموده از آن جمله یکی آن است که گفته اند بهتر آن است که باد زهر را بی انضمام چیزی استعمال کنند و اگر
 چیزی داخل نمایند میباید که فی الجملة مناسبتی بباد زهر داشته باشد جهت آنکه باد زهر را تا ثیر در بدن انسان بخصایص است
 و تا ثیر بعضی ادویه دیگر از حیثیت کیفیت و مزاج است اگر با هم ضم کنند باید که موافقت بمزاج هر کس را ملاحظه نمایند و از
 جمله اختراعات ایشان این ترکیب است که جهت صاحب مقاصد ترتیب داده اند * صنعت آن سورنجان مصری و مثقال بوزیدن
 مصطکی جوز بومر و ارید ناسفته از هر یک یک مثقال باد زهر حیوانی چهار دانک ورق طلا و ورق نقره محلولین از هر یک بیست عدد
 عنبر اشهب مشک خالص صندل سفید کهر بای شمعی از هر یک نیم مثقال عدد ادویه دوازده است و وزن آن هشت مثقال و چهار
 دانک اجزا کوفته پیخته باد زهر و موارید را بسنگ سماق صلایه کرده بشیر نبات بنوشند و چهار حصه کنند و در وقت تحویل شمس
 بحمل در چهار روز ناسفته بخورند و بعد از دوساعت شربتی از نبات کلاب و عرق بید مشک و تخم بالنگو بنوشند و غذا نخورند آب
 جوان مرغ یا کوشش برة بازویه و زعفران و دارچینی میل نمایند * نوع دیگر جهت تقویت باه وضعف قلب مرطوب مزاجان
 ترتیب داده اند * صنعت آن باد زهر حیوانی عنبر اشهب مشک خالص از هر یک نیم مثقال قوص افعی موارید ناسفته خصیه
 الثعلب مصطکی صندل سفید مقاصری عود قماری از هر یک یک مثقال ورق طلا ده عدد ورق نقره بیست عدد اجزا را محقق
 ها خسته علی الرسم در شربت کازبان سرشته چهار حصه نموده در چهار صباح بطریق مذکور بنوشند و در آن ایام شکریلا و
 چمنایلا و وکیل جوان و مرغ و کمر ترپچه میل کنند و از شر به شربت صندل و کازبان عنبری و شربت سمب و امثال آن و
 از تنقلات شکریلا و شکریلا و نقل پسته و مشکوفی که مناسب دانند عدد ادویه بشیر نبات دوازده است * نوع دیگر که در تحریک
 باه و قوت شهوانی بی نظیر است * صنعت آن باد زهر حیوانی موارید ناسفته از هر یک نیم مثقال جل و از مجرب خصیه الثعلب
 مصری از هر یک یک مثقال یا قوت سرخ مرجان قرمزی از هر یک دودانک زعفران لاجورد مغسول از هر یک یک دانک ورق طلا دو
 عدد ورق نقره پنج عدد عنبر اشهب چهار نخود مشک خالص دوازده علی الرسم در نوش داروی لؤلؤی بنوشند و سه حصه

نمایند و در سه صباح بدستور بنوشند * نوع دیگر باد زهر حیوانی را بتهائی با کلاب بوسنگ سماق مائیده در معجون مناسب
 مثل دواء المسك و نوشد ارو مغر ح یا قوتی بصرشند و سه صباح بطریق معهود بنوشند * فصل در ذکر حبوب باد زهر حیوانی
 * حب باد زهر جهت تقویت قلب و دماغ و کبد و معده نافع و قوی الدم و اسهال را مفید * صنعت آن مر واریک ناسفته نیم مثقال
 کهربانی مثقال مشک خالص یکد انک بسد یا قوت صندل سفید طباشیر سفید از هر یک نیم مثقال باد زهر حیوانی یکد انک و نیم
 زعفران یکد انک صمغ عربی یک مثقال کوفته پیخته حب سازند * حب باد زهر که بجهت ابقای قوت حیوانی خورند * صنعت آن
 باد زهر حیوانی نیم مثقال عود هند ی غرقی خام یا قوت و ماننی پیکرئی لعل بد خشی از هر یک یکد انک زهر جد د و د انک
 ورق طلا و عدد ورق نقره چهار عدد عنبر اشهب یک نخود مصطکی دود انک اجز را آنچه صلاحیه کرد نی است بوسنگ سماق
 صلاحیه کرده و باقی را در هاون نرم کوبیده پیخته بکلاب سرشته بورق طلا و نقره محلول مخلوط ساخته حب سازند و سه قسمت
 نموده هر روز قهوه را فرو بزنند و از عقب آن کلاب بنوشند * حب باد زهر حیوانی قلمی فرموده اند که از قد و حکماء اشراق
 و خیل اطباء آفاق و ال ماجل حقیر قدس سره العزیز است * صنعت آن باد زهر حیوانی مجرب یکد انک مشک خطائی عنبر اشهب
 مومیا نی دارا بجردی از هر یک نیمد انک مر واریک ناسفته کهربای شمعی بعد محرق از هر یک نیم مثقال یا قوت و ماننی دود انک
 طباشیر سفید یک مثقال ورق طلا و ورق نقره از هر یک می عدد صندل سفید یک مثقال زعفران صمغ عربی از هر یک دود انک
 مومیا نی و عنبر را بر وغن بلسمان کداخته جواهر را با کلاب صلاحیه نموده باقی ادویه را کوفته پیخته و صمغ عربی را بکلاب حل کرده
 ورق طلا و ورق نقره را با آن حل کرده باقی ادویه را با آن سرشته حبها سازند هر حبی بقدر نخودی هفت حصه نموده هر روز
 یک حصه آنرا با کلاب و عرق کاوز بان از هر یک ده مثقال فرو بزنند * حب باد زهر حیوانی * صنعت آن باد زهر حیوانی مجرب باد زهر
 معد نی خطائی عود هند ی قرنفل سنبل الطیب دارچینی جوز بان از هر یک دود انک عنبر اشهب مشک تبی زعفران ورق طلا
 ورق نقره از هر یک نیم د انک صمغ عربی یکد انک صمغ را بکلاب حل کرده ادویه را کوفته پیخته با آن سرشته حب سازند هر حبی
 بقدر نخودی هر روز و حب آنرا با کلاب و عرق کاوز بان پنج پنج مثقال فرو بزنند * حب باد زهر حیوانی دیگر نیز از ان قدس الله
 سره است * صنعت آن باد زهر حیوانی یکد انک و نیم یا قوت و ماننی لعل بد خشی مر واریک ناسفته مصطکی رومی درونج
 عقری حب بلسمان از هر یک نیم مثقال زعفران چند بیل ستر مومیا نی دارا بجردی از هر یک یکد انک ورق طلا ورق
 نقره مشک تبی عنبر اشهب از هر یک نیم د انک صمغ عربی یکد انک اول مرتبه عنبر مومیا نی را بر وغن پیسته کداخته پس
 جواهر را که با کلاب صلاحیه کرده باشند با آن بسروشند و صمغ عربی را بکلاب حل کرده ورق طلا و ورق نقره را با آن حل نمایند
 و آنچه باقی مانده از ادویه کوفته پیخته مجموع ادویه را با صمغ محلول سرشته حب سازند هر حبی بقدر نخودی و هشت
 حصه نموده یک حصه را را کد ازنند و باقی هفت حصه را در هفت روز با کلاب هر روز یک حصه را فرو بزنند * حب باد زهر
 حیوانی منقول از خط حکیم محمد طاهر ولد حکیم صالح خان مرحوم باد زهر حیوانی اصطهبا ناتی یک مثقال و دود انک مشک
 تبی مصطکی رومی دارچینی قرنفل قاقله صغار عا قرقر حافل سیاه بزرالبنج سفید عود قمار ی خام زرنباد بهمن سورخ
 بهمن سفید حب الغار ابریشم مقرض از هر یک یک مثقال زعفران خصیه الشعلب مصری صمغ عربی از هر یک دو مثقال انیون
 کازرونی سه مثقال و نیم جوز بان و سباسبه از هر یک دو مثقال و نیم صندل سفید انیون از هر یک یک مثقال و نیم ورق طلا و ورق
 نقره عنبر اشهب از هر یک نیم مثقال عمل مصفی سه مثقال کلاب پانزد ده مثقال عمل را بکلاب حل کرده باقی ادویه را

گرفته بخته بآن خمیر کرده حب سازند هر حبی بقدر نخودی * مغروح شاهي از مخترعات صاحب خلاصه التجارب * صنعت آن
 باد زهر حیوانی اصطهباناتی ده درم جد و از خطائی مجرب پانزده درم زعفران پنج درم ابویشم محرق بادرنجبویه از
 هریک هشت درم زیره کرمانی لعل بدخشانی از هریک شش درم کاروبان سه درم ونیم ورق کل سرخ هشت درم عنبر اشهب
 دو درم مشک خالص یک درم صندل سفید درونج عقربی از هریک چهار درم آمله مقشور زنفاد از هریک سه درم ونیم ورق
 کل سرخ هشت درم ادویه گرفته بخته باد زهر را بوسنک سماق صلاویه نموده جمله را با عرق بید مشک سرشته نیم خشک نموده
 با شربت صیب شیرین معجون سازند و در ظرف چینی نگاه دارند شربت یک منقال و اگر حب خواهند قد ری نبات و قلیلی
 صمغ عربی در بید مشک خیمه نیده بآن مرشته حب سازند هر حبی بقدر نخودی و فلفلی و ماشی شربت اقویا را مقلد او
 نخودی و متوسطین را بقدر فلفل و ضعفاف را بقدر ماش و گفته اند که در ملک هند از شکم بعضی حیوانات جنگلی نیز نوعی از
 باد زهر برمی آید قریب بحجر التیس و در نفع ضعیف تر از آن و بعضی مبالغه نموده و قریب بآن گفته اند و اصلی ندارد و
 نیز در شهرهای ولایت کونکنده و تلنگانه که از حدود ملک دکن است از رود کار و کامیش جنگلی نیز بومی آید و بسیار و زعفر
 است مد و سبز زرد رنگ بی رونق و جلا میباشد و تا بیست منقال دیده شده بسیار کم قوت و ضعیف الفعل است و نیز گفته اند
 که در جزائر بحر هند و چین نوعی از فاد زهر میونی بهم می رسد که از رود میمون بومی آرند و رنگ آن بزردي و بشکل
 هیگلی و درازی و باریکی مائل پادشاهان آن سمت بقیمت تمام میخورند و در خزائن خود نگاه میدارند و با اعتقاد آن قوم خواص
 حجر مذکور دارد و در باب او مبالغه بسیار مینمایند * باد زهر قفلی و آن سنگی است مد در باندک طولانی بشکل و بونکه
 دانه جوز بوا اندک تیره رنگ تو کوچک بقدر نیم منقال و تا دو منقال نیز دیده شده میگویند که در زهرهای بعضی از خار پشتهای
 جنگلی در بعضی از جزائر ملک فرنک بهم می رسد گویند که آن جزیره بتاریه که جاریه میزنند و علامت بهم رسیدن آن در
 زهره آن آنست که آن حیوان روز بروز ضعیف و لاغر میشود و از میان قنفذهای دیگر دو آمده جد او تنها میگذرد و اگر مطلع
 نشوند بونیای و رنگ آن را او را هلاک میکند اندک از خواص آن آنچه یافته و شنیده شده آن است که نافع است از برای سوء هضم
 و اکثر انواع هیضه ها و ارجاع کرده و امراض بارده رطبه و بعضی سموم * و طریق استعمال آن آن است که در ظرفی مقدار
 پانزده تا بیست منقال آب شیرین خالص کنند و لحه آن سنگ را با هستگی در میان آن گذارند تا آب تلخ گردد پس آن را
 برآورده آب را بمویض بخوراند و آن سنگ را خشک نموده نگاه دارند اگر بیک دفعه تسکین تام نیابد مومنه دیگر نیز بدستور
 بخوراند و این هر چند بزرگتر و آب را زود تو تلخ کند بهتر و نواست زیرا که چون مکرر آنرا در آب اندازند و یا کهنه گردد
 قوت آن ضعیف میگردد و آب را دیر تو تلخ مینماید و از جوهر آن نیز چیزی تحلیل می یابد و کوچکتر میگردد و شاید رفته رفته
 قوت آن باطل شود و تمام کد اخته گردد * فصل در بیان باد زهر معدنی * آن را بعربی حجر العسم و بفارسی باد زهر
 گانی و زهر مهره نامند و در هند نیز بزهر مهره مشهور است و در بعضی لغات معروف بقیطاس است و آن حجر معدنی است
 و معادن آن در ملک خطا و جبال چین و هند از اجمیر و دکن و تبت و قند هار و در مملکت باختر و خراسان و کومان و توران
 و خلیص است که در نواح مدینه ظیمه است و بهترین آن خطائی پس قند هاری پس خراسانی پس خلیصی است و بدترین
 آن دکهنی است او آن باقسام و الوان کثیر بنظر رسیده گویند که الوان مفوده آن پنج است زرد و سفید و سبز و اغبر و منقط و
 این هر پنج قسم را احقر دیده و الوان دیگر مانند سیاه و ما بین زردی و سفیدی و بونک و سه و زرد مائل بسبزی و زرد مائل

بمهری و سرخ شلغمی و مخطط بخط هیز و زرد و سیاه و بری بلین الوان و نخودی یک رنگ نیز بنظر رسیده و بالجمله این چیز را
الوان و اقسام بسیار است اما امتحان خوبی و بهترین آن انواع است * یکی آن است که سخیف نرم املس خوش قماش خوشبو
باشد و زرد سائیده شود و از سائیده آن بوی خوش قریب بپوی مشک و عنبر به مشام رسد بلکه نا سائیده آن نیز خوشبو باشد و بعد
از سائیدن هر رنگ که باشد سفید و کف دار بر آید و خوش طعم بود و هر چند سفیدی و کف و بوی آن زیاده باشد بهتر است
* دیگر آنکه چون با انیون یا آب برک نیم بهایند تلخی آن هردو را زایل کند و یا آنکه چون برک نیم را بخایند و مقارن آن
زهر مهوۀ سائیده بخورند تلخی آن محسوس نگردد و همچنین انیون را * دیگر آنکه گفته اند که چون در آفتاب بکند و ارند عرق
کند و کداخته شود و آن عرق را اگر بخورند صاحب تب دهند تب را زایل کرد و شاید این توهمی باشد و اصلی نداشته باشد * دیگر آنکه
گفته اند که چون بر طعمایکه بم آلوده باشد کدرا رند اگر عرق کند فاد زهر بسیار خوب است و الا نه * دیگر آنکه گفته اند که چون
بقدر جو از آن را بسایند و بخورد افعی دهند اگر افعی را بکشد با دزهر خوب است و علامت خوبی آن نیز آن است که چون
همی بخورانی بخوراند و یا آن را بکزانند و بعد از آن قدری معتدل از آن سائیده بآن حیوان بخوراند و در صورت کزانی ن نیز
بر موضع کزیده بمالند اگر دفع سمیت نماید بسیار خوب است و الا فلا * امتحان دیگر آنکه در یکی از سموم مشروب یا مالد و غه
امتحان نمایند اگر نفع و اثر تمام از ظاهر شود خوب است و الا نه و شاید بعضی ازین اقوال خالی از مبالغه نباشد و فرق میان
خطائی و چینی و غیر آن مانند خراسانی و کرمانی و قند هاری و شاه مقصودی و خلیصی آن است که خطائی و چینی نرم میباشد
و باقی صلب و لیکن صلابت بعضی زیاده و بعضی کمتر و در باقی اوصاف از خوشبویی و خوش طعمی و خوش رنگی و قماش و صفائی
جوهر سنگ و ملاست و سفید بر آمدن مشک همه برابر اند با مزیت خطائی و بعضی از قند مای اطبا خراسانی را در نفع و اثر معاری
با چینی بلکه زیاده از آن میدانند و بغدادی نیز برین است و بهترین الوان آن را زرد و صاف نیم رنگ و بعد از آن اغبر و بعد
از آن مائل بسبزی و نخودی گفته * حاصل آنکه هر سنگی که متصف باوصاف مذکوره و بسیار خوشبو باشد و بهر رنگ و از هر جا که
باشد بسیار خوب و با قریب قیمت است هر چند بیشتر و بیشتر و هر سنگی که اوصاف مذکوره در آن کمتر آن ضعیف تر * در بیان مزاج
و طبع این سنگ اطبا را در آن اختلاف است بعضی گرم میدانند و بعضی سرد و بعضی معتدل و بعضی معتدل مائل بحرارت
و قول با اعتدال اقرب بصواب است و یا بس در درجه دوم بالاتفاق * بیان منافع و خواص آن گفته اند موافق است بجمع امزجه
بکسب آنکه نفع آن بخالصیت است نه بطبیعت فقط و دفع جمیع سموم نماید و تاد و از دة قیراط آن که قریب بیک درم باشد مقاوم
جمیع سموم حیوانی و نباتی و معدنی است و چون آنرا صلایه نموده و حب ساخته هر روز یک قیراط آنرا فرو ببرد تا چهل روز
حافظت و مانع ضرر هوای و بائی و اختلاف میاه و امویه و مانع تعفن اخلاط و زایل کنند سمیت آن و مبهی و مقوی اعصاب
و قوت و مقاصل و محلل و رادع اورام با رده و حاره است و جهت خفقان و ضعف قلب و معده و اسهال و در آوازه هیضه که قی و
اسهال بند نشود و جهت ربو و ضیق النفس و ازاله غم و هم و توحش و مالتخولیا و طاعون و وبا مفردا با کلاب یا عرق بمل مشک یا
غیر آن از عرقهای مناسبه یا آب خالص سائیده آشا میدن و اگر با ادویه مناسبه دیگر ترکیب نمایند نیز بسیار موثر و شربتی
از آن از بلك قراط تا دوازده قیراط است افلاطن در کتاب جامع الخواص در فصل فاد زهر کانی میگوید که هم را جنب مینماید و
شریانات و بدن را از آن پاک میسازد و تنقیه میکند و خون را از سمیت خالص میسازد از هر سم قاتلی که باشد هرگاه مبادرت در
خوردن آن نموده شود پیش از انتشار و رو بر آید شدن سم در بدن و همچنین نفع میبخشد نفع ظاهر بین در کزیدن جانوران

و حیوانات همی اگر بسایند و بز موضع افع هوام ارضیه بپاشند هم را بتشریح دفع مینماید و حکیم محمد هاشم طهرانی در رساله فاذ زهریه
 خود نوشته که از غرائب آثار آن این است که شخصی از روی جهل در حالت تخمه فصل کرده و در دشت یلی در جانب جگر
 وزیر اضلاع او عارض گشته بود سه دانگی ازین فاذ زهر بصدقه در یک روز با و داده شد هر مرتبه آزار او تخفیف یافت تا
 آخر روز مرض رجوع او با کلیه دفع کردید و صحت یافت و اگر کسی را به بیشتر معومی فصل کرده باشد قلری از آن
 هتک را بپاشند و بر آن بپاشند مضرت نرساند ارسطو گفته که اگر از باد زهر معدنی نوع اعلی انکشتري سازند و در دست کنند
 و همیشه با خود نگاه دارند هموم بدانند آن چندان اثر نمیکند که در غیر آن و دستی که در آن این انکشتري باشد اگر داخل طعامی کنند
 که همیت داشته باشد حلت و قوت آنرا ضعیف و کم میگرداند و ازین قبیل است زهکیر آن و نقل کرده اند که اگر برین سنگ و تیکه قمر
 و ربرج عقرب باشد صورت عقربی نقش کنند و بر نکین دان انکشتري طلا نصب نمایند عقرب بدانند که آن مضرت نمیرساند
 و نزدیک او نمیشود و با خود ددا شدن این انکشتري نیز این اثر دارد و اگر این انکشتري را یا انکشتري که ارسطو نقل کرده در دهن صاحب
 معوم کند او را نیک و بمک نافع است او را و همچنین اگر بر موضع لدع عقرب و هوام و طیمارات ذوات السموم مثل ذرا بچمالند
 نافع و موثر باشد و بدل آن زمرد سبز صاف خوش رنگ آیداری تف که مشهور بزمرد کهنه است بوزن آن است و طبع و مزاج و قلر
 شربت زمرد نیز بباد زهر معدنی بر او است چون آب سرد یا بانبات یا با عمل بنوشند در جمیع افعال قائم مقام آن است و ز بوج
 صاف نورانی نیز در نفع و اثر قریب بزمرد اعلی است لیکن گفته اند بسبب زیادتیی میوهی که دارد و بدل آن جهت شفاف تر
 و جوهر و صافتر از زمرد است و لهذا از درجه اعلی انحراف یافته در مثل آن بدل یک زمرد میتواند بود و گفته اند که
 اگر بباد زهر سفید کانی را با آب بسایند و بر عضویکه بواسطه سقطه و ضربه متألم شده باشد طلا نمایند از آله الم و منع تورم آن
 مینماید و چون زهر خورده را بخوراند زهر را بطریق عرق دفع مینماید * فصل در ذکر حبوب باده زهر معدنی * حب باده زهر
 معدنی چون چهل روز متوالی بدان مدار مت کرده شود جمیع منافع مسطوره در باده زهر از آن بظهور میرسد * صنعت آن
 باده زهر معدنی مروراید ناسفته کهر بای شعبی طباشیر سفید کل داغستانی کل ارمنی مغمول صندل سفید از هر یک دودرم و
 نیم ورق نقره یک گرم ورق طلا نیم درم عنبر اشهب دودانک کوفته بخته هشتاد حب ساخته هر روز و خوب آن را با کلاب فرو برند
 * حب باده زهر معدنی دیگر تالیف آن مرحوم بجهت جمیع خواص مذکوره و در تقویت باه مجرب است * صنعت آن باده زهر
 معدنی پنج مثقال مروراید ناسفته کهر بای قوت رمانی زمرد کهنه سبز صافی مرجان قرمزی شقاقل مصری بهمن سرخ بهمن سفید
 طباشیر کل کاوزبان صندل سفید دارچینی از هر یک یک مثقال و یکدانک و نیم زعفران چهار دانک عنبر اشهب مشک تبی خالص
 از هر یک نیم مثقال جواهر را با کلاب صلایه نموده ورق طلا محلول نیم مثقال ورق نقره محلول چهار دانک ادویه کوفته عنبر اشهب
 را با نبات هوده مجموع حب سازند هر حبی بقدر نخودی هر روز چهار حب آن را فرو برند * حب باده زهر معدنی در تقویت
 قلب و دفع معوم و ازاله ضرر هوای همی و اصلاح اخلاط فاسده بدن بی نظیر است * صنعت آن باده زهر معدنی خطائی یا قوت رمانی
 مروراید ناسفته کهر با کل ارمنی مغمول درونج عقربی حب بلسان شقاقل مصری بهمن سرخ بهمن سفید حب الغار طباشیر
 معقل کل کاوزبان صندل سفید دارچینی از هر یک یک مثقال زعفران نیم مثقال عنبر اشهب مشک خالص ورق نقره ورق طلا
 از هر یک یکدانک و نیم جواهر را بر روی هتک سماق با کلاب صلایه کرده ورق طلا ورق نقره را با آب صمغ عربی محلول حل نموده
 مشک و زعفران را با کلاب حل کرده عنبر را در روغن بلسان نیم مثقال کد اخته باقی ادویه را کوفته بخته همه را درهم کرده

و نیمکوه رشته حبها از آن هر حبی بمقدار قیراعلی و هر روز پنج عدد ازین محبوب را با کلاب ده مثقال فرود بوند * حب بادزهر معدنی
مشهور بحسب ثلاثی نافع از برای تقویت قلب و دماغ * صنعت آن بادزهر معدنی خطائی مروراید ناسفته سائیده صندل سفید
اجزای امتعاری کوفته پیخته با کلاب یا عرق بید مشک سرشته محبوب سازند هر حبی بقدر نفوذی شربتی از سه حب تا پنج حب
با کلاب یا عرق بید مشک فرود بوند * سفوف بادزهر معدنی تالیف میرزا ابراهیم قمی فرموده اند که این سفوف را منافع لاتحصی
است و در تقویت هاضمه و قلب و دماغ بی مثال است و با وجود این افعال نیست بصیقل حار * صنعت آن بادزهر معدنی خطائی
مروراید ناسفته از هر یک پنج مثقال عود قماری عود الصلیب کشنیز خشک دانه هیل اسطوخودوس کل کارزبان با درنجبویه
زرشک منقش از هر یک ده مثقال رازیانه کل سرخ از هر یک یک مثقال عنبر اشهب یک مثقال نبات سفید یکصد و پنجاه مثقال کوفته
پیخته سفوف سازند شربتی یک مثقال و نیم با کلاب سفوف سازند * بادرنجبویه محبوب بادرنجبویه فارسی و عربی مفرح القلب و
بقله اترجینه و ترنجبان نیز نامند و بهندی بلی لوتن و آن نباتی است در بوشیمه بهادرنگ و خود رو و بستانی میباشد نوعی را
که برکش لطیف و طولانی و اطراف برگ مثل آره و شاخش بر شعبه و شبیه بریحان و کش بنفش مائل برخی و بجای سبزی
باطعام متخورند ربیعی و صیفی میباشد و هر سال تخم آن سبز میشود تخمش شبیه به تخم کتان و غیره نوعی دیگر در بوی باوشیمه
و از آن تند بو تو و برکش مائل به تد و بر و صحرائی و بستانی میباشد بی ساق و شاخها و بصیار از یک شاخ و بیخ میروید و برکش
با خشونت و عریض و از برگ نعنای بزرگتر و کش سفید و کم تخم و در دارالمزرا آن را بادرنجبویه میداند و ریشه او مثل نعنای
هر سال سبز میشود و کوبه این نوع را دوست میدارد و جمعی هر دو را یکی میداند و آنچنان نیست و حکیم میرمحمد مؤمن نوشته
که آنچه مولف اختیارات بدیعی گفته که آن بالنگواست غلط است چه تخم با درنجبویه باریک تر از تخم بریحان و اغبر است و
حقیر تخم بالنگور آکشته گیاه آنرا از جمله بریحان مشاهده نموده و آن بریحان سبز بزرگ است و در بو مثل شاه سفیر و بادرنجبویه
در دروم گرم و خشک است و مقوی دل و دماغ و حواس و معده و جگر و مفرح و مفتح و ملطف طعام غلیظ و هاضم و مورث ذکار
حفظ و جهت عمر النفس و خفقان و غشی و فواق و تحلیل سود او امراض بلغمی و کابوس و مغص و امراض و رگین و کرده و رفع
سوم مطلقا و حشمت سوداوی و سده دماغ و نافع و برگ مسحوق آن از پنج عدد رم تاده درم با شراب جهت کزیدن سک دیوانه و
و تبلا شراب و ضماد امفید خائیدن آن جهت ازاله بوی شراب و بد بوئی دهان بسیار مؤثر و مضمضه طبخ جهت فساد دندان و
جلوس در آن جهت احتباس حیض و ضمادش جهت درد مفاصل و طلای آب آن جهت جرب سوداوی و نمل و نار فاسی و آکله
و رفع لوزه و قشعریه و بانمک جهت خنازیره درم آن بانمک درم نظرون جهت قرحه امعا و بایک مثقال نظرون جهت رفع
ضرر فطر و سماروغ و لعوق آن با عمل جهت عمر نفس و نفس انتصابی نافع و مضرورک و مصالحش صمغ عربی و کندرو
بدلش در وزن آن ابریشم و دو ثلث آن پوست ترنج و قدر شربت از خشک آن تاده درم و از تازه اش تا بیست درم است
و تخمش در افعال ضعیف تر از برگش است و یک مثقال او جهت رفع لرزه و قشعریه و مغص نافع و قدر شربتش تا دو مثقال
است * شراب بادرنجبویه امراض بارده و سوداویه دماغی و سده های دماغی و خفقان بارد و سوء مزاج بارد سوداوی
قلب را نافع است * صنعت آن آب بادرنجبویه تازه یکمن و بایک من قند سفید بقوام آورد و اگر تازه آن نباشد پنجاه مثقال
بادرنجبویه خشک را بجوشانند و ببالیند و بایک من قند سفید بقوام آورند * شراب بادرنجبویه مرکب برگ بادرنجبویه
هفت مثقال و نیم تخم بادرنجبویه تخم فرنج مشک تخم کاسنی از هر یک ده مثقال کارزبان اصل العوس از هر یک پنج مثقال

و از یانه بهفایح فستقی از هر يك چهار مثقال ایر ماهه مثقال كلاب يك مینا آب سيب شیرین دویست مثقال قند سفید يكصد و پنجاه مثقال بد ستور مقرر مرتب نمایند شربتى يك اوقیه * صنعت شراب باد رنجبویه که شیخ رئیس در ادویه قلبیه ذکر کرده و در اکثر اقسام ضعف قلب و دماغ و تنقیه آنها مجرب است تخم کاسنی تخم فرنجمشك تخم باد رنجبویه از هر يك ده مثقال گازبان کیلانی کل گازبان رازیانه بیخ بنفشه اصل السوس مقشر از هر يك سه مثقال پرسیاوشان بهفایح فستقی مقشر انیسون از هر يك پنج مثقال باد رنجبویه نه مثقال در كلاب و عرق بید مشک و آب سيب خیسانیده جوشانیده صاف نموده با يكصد و چهل مثقال قند سفید بقوام آورند * عرق باد رنجبویه مقوی اعضای رئیس و معدة و مفرح و مفتح و ملطف و هاضم طعام و مذکي ذهن و حفظ و بارد المزاج و نافع است * صنعت آن بگیرند باد رنجبویه تازه سبز و در يك کنند و در يك من آن شش من آب خالص شیرین داخل کنند و اگر تنگ خواهند کمتر و اگر ملایم خواهند زیاده و بد ستور متعارف عرق کشند و اگر برك باد رنجبویه تازه سبز نباشد از خشك آن بگیرند و در يك من آن هشت من آب یا کمتر یا زیاده بنا بر اغراض داخل کرده عرق کشند * فصل در بیان باد مهرج * باد مهرج بنسخه سید اسمعیل جرجانی ریاخ غلیظه در معدة و احشایا به تحلیل برود و سدهای کبد و طحال بکشد و ضیق النفس و یرقان سدی و استرخای اعضا و برودت رحم و تب ربع را مفید و حیض بکشد و معنی آن تریاق الريح است مانند باد زهر که تریاق الحیم است و در افیون نیز ذکر یافت * صنعت آن هزار اسپند حلیه از هر يك سه درم زرنباد درونج عقربی عاقر قرحا ذفل سلیخه سیاه اسارون قسط تلخ رنجبیل زعفران از هر يك دو درم کوفته بپخته بعمل مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقرر معجون سازند شربتى يك مثقال * باد مهرج بنسخه سمرقندی در قرا بادین از کتب خمس معزی الیه نافع از برای برودت معدة و ورم و احتباس طمغ و ریاخ غلیظه آن * صنعت آن زرنباد درونج عقربی بزرالبنج سفید چند بیل ستر فلغل سفید فلغل سیاه دار فلغل سلیخه قسط سنبل الطیب اکلیل الملك بزرالاسف فانیخواه قرنفل شونیز رنجبیل جاور شیراشق قنده سکیمینج حب الحلب از هر يك شش درم حرم و ج ترکی حب الغار مبعده سائله خربق سفید زعفران سعد کوفی از هر يك ده درم مروارید ناسفته سه درم مرمک صافی صبر سقوطری از هر يك درازده درم حلیه پانزده درم صمغ را بشو آب حل کرده باقی ادویه را کوفته بپخته بعمل بهر شند شربتى از يك درم تا دو درم و در نسخه دیگر شربتى از يك مثقال تا دو مثقال است بزرالاسف تخم کبر است * فصل در ذکر نفع با سلیقونات * بد آنکه با سلیقون بمعنی کحل روشنائی است و بمعنی جالب السعادت نیز گفته اند و گویند بلغت یونانی بمعنی ملك اعظم است و با سلیقون دواى ملكی است و نام پادشاهی است که این دوا بجهت ارساخته شده و باسم آن شهرت یافته و بقراط مولف آن است * با سلیقون کبیر تاریکی چشم و ابتدای نزول آب و دمعه و جرب و سبل و ظفوة و شرناق و نافع است * صنعت آن کف دریا اقلیمیای نقوه از هر يك ده درم نمك اندانی ساذج هندی سفید آب ارز بونفل دار فلغل سنبل الطیب هر مه اصغهانى از هر يك دو درم نمك هندی قرنفل دواله از هر يك دو درم صبر سقوطری عصاره مامیثامس سوخته از هر يك پنج درم مامیران چینی مرمک فوشاد زرد چوبه از هر يك سه درم حلیه زرد چهار درم مثل غبار سائیده بچشم کشند * با سلیقون کبیر جالی و حافظ صحت چشم و نافع از برای جوب و حكه و غشاوه و غلظت اجفان و سبل و دمعه و بیاض کهنه و در هر مرض که از حرارت نباشد این دوا بهتر است آنرا از روشنائی شیخ رئیس گفته که این دوائی است جلاد هند از برای چشم میکشند در چشم در حال صحت در هر روز یکمرتبه یا در هر دو روز یکمرتبه پس جلاد میکشد بصبر را و حفظ صحت چشم میبخشد میکنند شفاى گفته که تاریکی چشم

وابتدای آب و دمه و جرب و سمل و ظفر و شرناق را نافع است * صنعت آن بنسخه شیخ رئیس که در جمله ثانیه از قرا با دین
 قانون نوشته اقلیمیای فضه زبد البحر از هر یک ده درم مس سوخته پنچل رم سفید اب قلعی نمک اند رانی از هر یک ده درم نوشادر
 دار فلغل از هر یک دو درم قونفل اشنه از هر یک یک رم فلغل چهار درم کا فور ریاحی نیم درم کوفته صلایه کنند بر سنگ سماق
 و در چشم کشند * با سلیقون کمپربه بنسخه شیخ دارد * صنعت آن اقلیمیای فضه زبد البحر از هر یک ده درم مس سوخته سفید اب
 قلعی نمک اند رانی فلغل میاه جعه نوشادر در فلغل از هر یک دو درم و نیم قونفل از هر یک یک رم کا فور نیم درم و در بعضی
 نسخهها سرمه اصفهان چهار درم داخل است و با کمی نیمه از داخل بودن آن * با سلیقون اکبر بنسخه حاروی صغیر * صنعت آن
 زبد البحر اقلیمیای ذهبی اقلیمیای فضی از هر یک ده درم مس سوخته پنج درم نمک اند رانی سا ذج هند ی سفید اب ارزیز
 فلغل دار فلغل چند بید ستر سنبل الطیب سرمه اصفهان از هر یک دو درم قونفل یک رم صبر سقوطی پانزده درم اشنه یک رم
 مرصافی ما میران چینی نوشادر زرد چوبه از هر یک ده درم پوست هلیله زرد چهار درم نمک طعام یک رم و در نسخه دیگر صبر
 پنچل رم و قونفل دو درم است و این نسخه آخرا صحت است ادویه کوفته و بحریر بسته وقت حاجت در چشم کشند * با سلیقون دیگر
 که همین خاصیت دارد * صنعت آن زبد البحر اقلیمیای فضی اقلیمیای ذهبی مر قشیشای ذهبی توتیای هند ی دار چینی سنگ
 بصری سرمه اصفهان هلیله سماه شنجرف از هر یک پنچل رم سلیخه قونفل از هر یک چهار درم پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی
 صبر سقوطی شادنج عده می مغسول از هر یک ده درم زنجبیل ما میران چینی فلغل دار فلغل نمک هند ی نمک اند رانی نمک
 هر خ از هر یک دو درم زعفران مر واریک با سفته نوشادر از هر یک یک رم بد ستور صلایه کرده بکار دارند * با سلیقون کمپرمغول
 از قرا با دین کوتوالی ظلمت بصرا ببرد و ابتدای نزل آب را نافع است و منع کند از فرود آمدن آب و جرب چشم و دمه را که
 بسبب رطوبت باشد سود دهد * صنعت آن زبد البحر اقلیمیای فضی اقلیمیای ذهبی از هر یک پنچل رم شیاف ما میثا صبر سقوطی
 زرد چوبه از هر یک دو درم و نیم پوست هلیله زرد دو درم مرصافی ما میران چینی نوشادر توتیای هند ی توتیای کرمانی طباشیر
 سفید از هر یک یک رم و نیم مس سوخته سفید اج رصاص نمک طبرزد سا ذج هند ی فلغل دار فلغل چند بید ستر سنبل الطیب
 سرمه اصفهان نی نمک نقطه از هر یک یک رم اشنه قونفل از هر یک نیم درم نمک خمیر در استار کوفته به حریر بسته سحبق نموده
 بکار برند و در نسخه دیگر مشک بر کوی یک دانك داخل است * با سلیقون صغیر در نفع قریب است با سلیقون کمپرم * صنعت آن
 اقلیمیای ذهبی کف دریا از هر یک پنچل رم مس سوخته اقلیمیای فضی از هر یک دو درم و نیم فلغل دو درم سفید اج رصاص
 مغسول نمک طبرزد که آنرا نمک اند رانی خوانند از هر یک یک درم و نیم نوشادر دار فلغل از هر یک یک رم دواله قونفل از هر یک
 نیم درم کا فور مشک از هر یک یک دانك و نیم اجزا را کوفته بسته سحبق نموده بکار دارند * با سلیقون صغیر نافع از برای جمیع آنچه
 نافع است از برای آن با سلیقون کمپرم * صنعت آن بنسخه شیخ رئیس اقلیمیای ذهبی مغف درم شادنج مغسول نوشادر دار
 فلغل از هر یک دو درم مس سوخته فلغل سفید اب نمک اند رانی از هر یک پنچل رم کف دریا چهار درم نمک هند ی قونفل هیل بوا
 اشنه سنبل الطیب از هر یک یک رم کوفته بر روی سنگ سماق صلایه کرده بچشم کشند * صنعت این بنسخه شفا ئی اقلیمیای نقره
 پنچل رم روی سوخته دو درم سفید اب قلعی نمک اند رانی نوشادر جعه فلغل دار فلغل از هر یک نیم درم کوفته بحریر بسته صلایه
 کرده استعمال نمایند و در نسخه دیگر بجمای روی سوخته مس سوخته است * بنسخه دیگر * صنعت آن اقلیمیای ذهبی ده
 درم مس سوخته پنچل رم سفید اب رصاص نمک اند رانی از هر یک دو درم نوشادر جعه فلغل دار فلغل توتیا از هر یک دو درم

زبل البکر و درم و در نسخه دیگر یک دزم است قرنفل اشنه از هر یک یک درم مجموع را کوفته بخور و بخته و صلابه کرده اکتحال
 نمایند و در نسخه دیگر این با سلیقون بجای جعله نیم درم کافور قیصو ری داخل است * با سلیقون که جهت غشایه وسطبری
 پلک و بیاض مزمن را نافع است و سبیل و جرب و دمعه را نیز مفید * صنعت آن اقلیمیای نقره زبل البکر از هر یک پنج مثقال مس
 سوخته هفت مثقال سفید اب ارزیز جعله نمک توکی فلغل سیاه نوشا در دار فلغل از هر یک یک مثقال قرنفل اشنه از هر یک نیم درم
 کافور ربع مثقال ساذج هندی چند بید نستر سبیل الطیب از هر یک یک درم کوفته بخور و بسیار نرم بخته بکار بوند و در نسخه دیگر
 بجای قرنفل قرفه است و در بعضی نسخهها سورمه اصفهانی چهار درم نیز داخل است * با سلیقون دیگر جرب و سبیل و ظفره و دمعه
 و خیرکی چشم را نافع است * صنعت آن فلغل دار فلغل دار چینی زنجبیل پوست هلبله زرد هلبله سیاه از هر یک پنج درم
 صبر سقوطی یک درم و نیم کف دریا شش درم شنجرف پنج درم سلیقون سیاه قرنفل از هر یک چهار درم کوفته بخور و بخته ساذج
 نیکونموده در شیشه بکارند و بوقت حاجت چشم کشند * با سلیقون دیگر ظفره وضعف با صره و انتشار و نزول آب و خارش
 چشم را نافع است و از برای ورم جفن سود مند * صنعت آن زنجبیل مامیران چینی فلغل دار فلغل از هر یک دو درم زعفران
 مورارید ناسته از هر یک یک درم پوست هلبله زرد پوست هلبله کابلی نمک هندی ملح اندرانی نمک سرخ از هر یک دو درم شادنج
 عمل می مغسول صبر زرد سقوطی از هر یک سه درم کف دریا توتیای هندی خجربصری سورمه اصفهانی مرقشیشای ذهبی اقلیمیای ذهبی
 اقلیمیای فضی از هر یک پنج درم بدستور مقرر کحل سازند و در آدویه بیست است * فصل در نسخ پاشویه ها * بد آنکه پاشویه
 صلاح و هر سام و جمیع آلام دماغی را بنا بر جناب مواد با سفل نفع تمام دارد و ایضا حمیات را در آخر نو بتهای بحسب
 انفتاح مسام و تسهیل عروق و بحسب جناب حرارت از باطن بظاهر زرد تر منخط میسازد و استعمال آن در عین اشتداد حمی
 مفراط الحار اذ جائز نیست بحسب گرمی آب گرم و اگر ناچار باشند پاشویه نمایند با آب معتدل مائل بسردی و در هر حال باید
 که در وقت پاشویه نمودن دانی مابین ظرف آب و روی بیمار حائل سازند تا بخار آب بدماغ مریض نرسد و اصل در پاشویه
 آب گرم است فقط و از برای اصلاح حرارت بالفعل آب گرم آدویه بارده در آن میجو شانند مانند نخاله جو و برک بیک
 و خطمی و نیلو فرو و امثال اینها را عانت بر میل ماده با مائل آدویه مرخیه چون گل خطمی و برک خطمی و خبازی را مثال
 اینها و از برای تحلیل اخیره منجنق به با سافل چون اکلیل الملك و بابونه و عنب الشعلب و سموس کنند و از برای جناب مواد
 با سافل مثل خردل و حلبه و نمک و وسه و امثال اینها و طریق استعمال آن آن است که آدویه را در آب بسیار بجوشانند و
 در وقت طبع سر آن را بپوشند که بخار آن بیرون نرود پس فرود آورده بکنارند تا بخار و گرمی آن کم گردد صاف نموده در
 آفتابه کرده پایها را تا زانو برهنه کرده در لکن و یا طشت بکنارند و آب را از بالا آهسته آهسته بریزند و بکسیه حمامی از اطلی با سفل
 بمالند و پوده میان ظرف و روی مریض حائل سازند چنانچه کثشت و باید که آب بسیار گرم نباشد که با بخور زد و در امراض
 حاده هر چند مائل بسردی و اعتدال باشد بهتر است پس پایهای را بپادری خشک نموده در چادر خشک دیگر زمانی بپچیده
 در آن پس باز نمایند و این عمل را بحسب حاجت در شبان روزی دوه مرتبه میتوان نمود و بعضی گفته اند که کثشتن
 پاها را در پاشویه در ظرف عمیقی که عمق آن تا زانو باشد و آب خالص گرم یا مطبوخ آدویه آن مقداری در آن باشد که پاها
 در آن غرق شود و مالیدن ساقها از اطلی با سفل مدام که مریض را خوش آید و طبع او برداشت کند بهتر است و در هر حال
 باید که هنوز در آب گرمی باقی باشد که ریختن از اطلی با سفل از آفتابه یا کثشتن پاها در ظرف عمیق را موقوف نمایند کثشتن

دستها درین آب نیز جنب بخار از دماغ و دل میکند و هرگاه حرارت اشتداد داشته باشد و جنب با انخوره ضرور باشد اقتضای بر عمل اطراف بهتراست از غرق آنها در آب گرم چه گذاشتن اطراف در آب گرم نزد حدت حرارت محذرت زیادتیه گرمی است و باید دانست که هر وقت که شد رجلیں کرده شود جهت جنب مواد با سفلی باید که ابتدا از اعلی نموده با سفلی آیند بدین قسم که پارچه کورپاس طولانی گرفته از بیخ و آنها پیچیده با سفلی آیند تا کعبین و در وقت باز کردن از سفلی باطلی روند و بعد از باز کردن بلافاصله پاها را با آب گرم بشویند تا انخوره منجبت به باز صعد نماید و این آموخته کوره واجب الحفظ و ضروری و مراعات آن لازم است * پا شویه نافع جهت امراض حار و حمیات حار و حاد و امراض قلب و کبد حارین و سایر امراض حار * صنعت آن کل بنفشه کل نیلوفر کل خطمی از هر یک يك جز و شکوفه برك بيد برك خطمی برك خمیازي از هر يك يك قبضه سبوس جود و مشیت در آب بسیار جوشانیده صاف کرده در آفتاب نموده بطریق مسطور پا شویه نماید و اگر جمیع ادویه بدست نیاید آنچه بدست آید کافی است * پا شویه معتدل در امراض مرکبه * صنعت آن کل نیلوفر کل بنفشه با بونه اکلیل الملك از هر يك يك جز و سبوس کندم سبوس جواز هر يك يك مشیت برك بيد يك قبضه همه را با هم در آب بسیار جوشانند و صاف کرده در آفتاب نموده بطریق مسطور پا شویه نمایند * پا شویه دیگر جهت امراض بارده دماغیه * صنعت آن کل نیلوفر کل بنفشه با بونه عنب الثعلب کل خطمی زوفای خشک اکلیل الملك از هر يك يك جز و سبوس کندم مشیت حلبه دو جز و همه يك و نیم جز و در آب جوشانیده بطریق متعارف پا شویه نمایند * پا شویه حار جهت اماله ماده بارده دماغیه * صنعت آن با بونه اکلیل الملك عنب الثعلب کل خطمی زوفای خشک خردل حاشاکا فیطوس از هر يك يك بقدر حاجت سبوس کندم مشیت در آب بسیار جوشانند و بطریق مقرر پا شویه نمایند * باب البناء مع البناء المثناة الفوقانية * بتیمه مضاعفه بد آنکه بتیمه لفظ هندی است و معنی آن هی و د و و است یعنی این نسخه هی و د و و است و مضاعف آن شصت و چهار و او اکثر آن ادویه هندی است نافع جهت امراض بارده و سرد مزاجان و پیران را موافق * صنعت آن تخم تالمکها تا تخم آتکنن بیخ بند و والی تخم گرانج به بهلی جوز بوا به دانه میل قافله سنبل الطیب اشنه سادج زرنبا د موصلي سفید مائین کلان مائین خرد کل سپاری کل پسته کل دهاوه مندی کل کیکوکل خور زهره پوست کیکو پوست درخت مونسری سپاری بوه صمغ سچینه موصله سینبل قرنفل تچ تیز پات سپاری چهلایه اندر جو شیرین زلفل دار فلفل زنجبیل دار چینی سنبل و سکه صمغ پلاس ماز و پهل جوز الحرو سنبل پهل سنکهاره ثعلب مصری صمغ سینبل کل سینبل زعفران مغز نارچیل خرما خارک مغز گرد کان مغز بادام شیرین صمغ ببول چروچی مغز پسته مشک خالص مغز چلغوزه کهیلی کهیلی ستاور کوکهر و اسکند نا کوری کوفته پیخته با سه وزن تمام ادویه شکر سفید املی مزوج کرده بقم حلوا سوهان پیخته نگاه دارند و در موسم سرما بقدر برداشت مزاج تناول نمایند * باب الباء مع الخاء المعجمة * فصل در بیان پیخته جوشاب * پیخته جوش بجهت معده و ضعف آن و برودت جگر و وجع ظهور مفاصل و قولنج و لقوه و نسیان و وجع کرده نافع بود ورنک را صافی کرد اند و بوی دهان خوش کند و باه را قوت دهد و حفظ را زیاده گرداند و بول براند و بادها بشکند * صنعت آن شراب انکوری یکصد من گوشت سرخ از کوسه غنق فربه بیست من عود قماری غرقی خام ده درم جوز بوا زعفران مصطکی رومی خولنجان از هر يك پنج درم سلیمه سیاه زنجبیل سفید دار چینی سنبل الطیب عاقر قرحا از هر يك يك درم میل بوا کبابه چینی زرنبا د قرنفل به سه سه سعد کوفی از هر يك يك درم عمل مصفی ده رطل گوشت را در آب انکور جوشانند تا مهر اشود و ادویه را نیم کوفته در کیمه کرده هر کیمه را نرم بندند و در آن اندازند

وهر لحه بمالند و يك رطل كلاب اضافه نموده بپالایند و در آخر مشك تبتي دودانك و عنبر اشهب يكدرم داخل نموده در خم چيني ریزند و بعد از ششماه استعمال نمایند و اگر خواسته باشند مرغ و دراج و كبك و كمبوتر بچنه و سنك خوار را مثال این لحوم داخل نمایند * بخته جوش بنسخه ديكر * صنعت آن بکیرند آب انكور مثقالی با انكور را زقي رسیده شیرین مقلار يك صدمن گوشت برة نر به گوشت مرغان مثل مرغ خانكي و كمبوتر و تيهوج رد راج و كبك و قمري و فاخته و كنچشك مقلار بيست من آب سيب آب انار شیرین آب به شیرین آب امروود از هريك ده رطل و در ديكر كنند و بجوشانند و كف آن را بکیرند پس بکیرند عود هندي ده درم زعفران پنچ رطل قونفل بمياه خمر بوا كماه چيني زرنباد سعد كوفي از هريك سه درم جوز بوا مصطكي رومي خولجان از هريك پنچ رطل سلیخه سیاه زنجبیل دار چيني عاقر قرحا منبل الطيب از هريك يكدرم مجموع را نیم كوفته در خریطه كنند و باید که خریطه از دراپر نباشد و سر آن را برینند و در ديكر اندازند تا آب و گوشتها بجوشد و خریطه را لحظه بلخظه بمالند و چند آن بجوشانند که گوشتها مهرا شود بعد از آن بکیرند كلاب يك رطل عسل مصفى ده رطل مشك تبتي يك انك و نیم و در نسخه ديكر يكدرم است عنبر اشهب يك مثقال در ديكر بریزند و زمانی ديكر بجوشانند تا غلیظ شود چنانچه انكشت پیچ شود پس از آتش فرود آورند و خریطه ادویه را بمالند و بفشارند و بیند از آن پس پارهای گوشت که مانده نیز بكفکیر بکیرند و بفشارند و بیند از آن پس بخته جوش را بپالایند و در ظرف چيني یا كاشي نگاه دارند و اگر راورقي خواهند مصطكي زعفران از هريك يك مثقال کافی است و اگر خواسته باشند که ادویه ديكر بدستور يك ذكروش داخل كنند و لیکن عسل داخل نمایند و جوش بعمیارتند هند که غلیظ شود بلکه همچنان تنك از آتش بردارند و بپالایند و در شیشه كنند و نگاه دارند و در وقت حاجت استعمال نمایند و باید که بداني راورقي شواب مسكر حرام است * فصل در بیان بخورات * بخور مريم از حضرت ابي جعفر محمد بن علي الباقر عم منقول است که وصف نمودند بخور مريم عمر را از برای ام ولد که آن حضرت را بود و فرمودند که این بخور نافع است از برای هر چه از قبل ارواح باشد از فساد تخيل و جنون و صرع و مالمخولیا و امثال آن * صنعت آن فرمودند بکیر لبان سند روس مقل ازرق پوست خنظل جز ربوي كمريت سفید مقل مكی سعد يمانی از هريك قد ري كوفته بقطران شامي بقدر سه قطره چوب كرده و همه را يكجا كرده بخور كیر بآن بد رستیکه نيكو و نافع است منقول از طب الاثمه * و بد آنكه بخور بفتح باي موحده و ضم خای معجمه دوائی را نامند که بر آتش نهند و دود آن را استعمال نمایند و یا در آب بپزند و بخار آن را بکیرند و فرق میان تخمیر و تن خین آن است که در تخمیر اجزای مائي و هوائي و ناري از جسم منفصل شوند و تن خین آنكه از هم جدا و منفصل نكردند بلکه همان اجزای ناري و هوائي جدا كردند زیرا که اكثر استعمال آن یابس است که بر آتش انداخته دخان و دود آنرا میکیرند بخلاف بخار که در آب جوش داده بخار آن را میکیرند و اطباء عموما كاه بر يك يكر اطلاق مینمایند * بخور معروف بد خنة اليهود منقول از كتاب بخورات كواكب * صنعت آن كند رهند روس مبعده مائله اظفار الطيب قصب النريه عود قاتله مشك طيب عود هندي مقل ازرق عنبر اشهب قسط حرا صطرک مجموع را كوفته يك جا كرده نزد حاجت بخور كنند * بخور ملكي همان این است که از طمطم هندي است و بعضی گفته اند که از هرس كمير است * صنعت آن عود قماري خام بخور الوهمان اصطرک كوكب الارض هر خس سك الماك كلنار فارسي بزر البنم بسخ لفاح بهرمان حضض مقل اليهود صندل سزخ هند روس ابهقان طرطير اجزا كوفته يكجا كرده بكلاب سرشته قتيلهای باريك سازند و خشك نموده نگاه دارند و وقت حاجت بخور كنند بآن همچنان که فتيله است

از غیر کوبیدن * بخور السوسن بکیرند هموسن منزوع الاقمار يك رطل اصطرک نه اوقیه قسط قرنفل حماما مصطکی اظفار الطیب
عمل از هر يك يك و نیم اوقیه روغن بلسان پنج اوقیه ادویه کوفته بپخته با شراب بقل را حتما ج هر شته اقراص سازند و بوقت
حاجت بخور نمایند * بخور الورد بکیرند حماما مرصافی قسط سلیخه از هر يك يك اوقیه اصطرک مصطکی مقل الیهود اظفار
الطیب اشنه لادن از هر يك در اوقیه ورد منقعی از قمع بیست و نه اوقیه ادویه کوفته بپخته اقراص سازند و عند الحاجة بخور نمایند
* بخور یکه مقوی ذهن و دماغ و مزکی حواس و مزیل خفقان و غشی است * صنعت آن عود هندی قسط شیرین صندل سفید
از هر يك جزوی مشک کافور از هر يك نیم جزو کوفته بپخته بکلاب هر شته حبها سازند و تخمیر نمایند * بخور یکه لیثو غس را
مود دهد باید که روز سوم تخمیر کنند * صنعت آن حاشه فودنج هر دو برابر در سرکه بپزند و نزدیک بینی دارند قطع اخلاط
کند و ایضا جهت اعانت بر قطع اخلاط غلیظه موی هر آدمی سوخته بپایند و بر سر که آمیزند و بر جبهه طلا نمایند * بخور یکه
صداع حار مع ماده را سود دهد * صنعت آن بنفشه نیلوفر قصبان خطمی شعیر مقشور مرصوص جرادة القروح رطب جمله یا هر چه
از اینها بهم رسد در آب بپزند و در پشت ریزند و قدری روغن بنفشه یا روغن گل در آن آمیزند و نزد علیل گذارند و بفرمایند که
ردائی بر سر پیچیده انکباب بر آن کنند و آب را حرکت میداده باشند تا بخار او بدماغ بر آید و روزی دوهه بار این عمل نمایند
و اطراف را آب گرم بشویند * بخور یکه صداع بارد مع ماده را نفع میدهد * صنعت آن مرزنجوش فودنج بابونج اکلیل الملك
قیموم شیت شیخ نام غار ادویه پخته و هر پوشیده انکباب بر آن نمایند و تنطیل این آب بر سر نیز نافع است * بخور یکه زکام گرم
را سود دهد * صنعت آن باقلی در هر که خیمه نهد و بر آخور نهاده تخمیر نمایند و تن خین بورق آس و مورد یا بس نیز زکام حار
را نافع است * بخور یکه صداع ریخی را سود دارد * صنعت آن رازیانه باب پخته تخمیر نمایند بر سمیل انکباب * بخور یکه
زکام و نزله بارد را سود دهد * صنعت آن بابونه اکلیل الملك مرزنجوش در آب بپزند و بر بخار او انکباب نمایند و اگر سنگ
گرم کرده را در شراب اندازند و بر بخار او انکباب نمایند همین عمل کنند و تن خین بقسط و شونیز نیز نافع است و همچنین
تن خین بهندروس و طرفا و عود فردی و مجموع * بخورد یکر که زکام بارد را نافع است * صنعت آن کند ر میعه سائله سعد کوفی
هند روس اجزا متساوی کوفته بپخته کلولها ساخته بخور نمایند * بخورد یکر زکام و نزله سرد را سود دارد * صنعت آن کند ر
میعه یا بسه مر قسط سندر روس مساوی کوفته بپخته حبها ساخته تخمیر کنند در يك ساعت قطع سیلان کنند * بخور دیکر که سله
دماغ بکشاید و زکام کوفته را سود دهد * صنعت آن باقلا و سموس کنند از هر يك قدری در هر که ترکند و خشک نموده بخور
نمایند و دماغ را به بخور آن بدارند * بخور بجهت زکام * صنعت آن سیاه دانه را بر روی آهن تفته ریخته دود آن را استنشاق
نمایند و جهت حبس کردن ماده زکام و قطع سیلان رطوبات بخور سندر روس مجرب است و بخور نبات جهت سیلان ماده زکام
مفید و آجرتفته را در شراب انداخته سر را به بخار آن داشتن جهت درد سر مزمن و شقیقه و مواد بارده دماغیه از مجربات است
و اگر ماده بسیار غلیظ نباشد بجای شراب آب با هر که مزوج مجرب است * بخور یکه زکام و نزله حار را نافع باشد * صنعت آن
هموس کندم آرد جو باقلا صندل سفید گل سرخ بنفشه گل کز از هر يك نیم درم کافور دانه کوفته بپخته در هر که خیمه نهد
خشک نموده دیکر باره بکلاب هر شته حبها سازند و در وقت حاجت بر آتش نهند و هر به بخار آن بدارند و بخور کشند و خشک
پوست خشکاش نیز مفید است یعنی دخنه آن * بخور دیکر جهت ثقل سامعه و دوی و طنین و ریاح بغایت نافع است * صنعت آن
مرزنجوش سله ابافهنتین شیخ ارمنی صغیر ابل بابونج اکلیل الملك بنفشه نیلوفر بالهویه جوشانید در ظرف لوله دار

کرده لوله ظرف را در سو راخ گوش گذارند تا بخار آن داخل گوش شود * بخورد یکوجهت تسکین درد گوش * صنعت آن برک
 نیم برک آزاد درخت که بهندی بکاین نامند برک فنجنکشت که بهندی سنبهالونا منک از هر یک قدری در آب بجوشانند و باید
 که در وقت جوش هر ظرف بخته باشد بقمعی یا انبویه بخار آن بگوش برسانند * بخورد بکر کرم دند ان را بیرون آورد
 * صنعت آن بزوال پنج تخم کند تا تخم پیاز سیر تر موم با یک یک کوفته کلولها ساخته در آتش اندازند و دود آن را از قمعی یا
 انبویه بردند ان کرم دار برسانند کرم بر آید * بخور نافع برای مرفه مزمن و نفث منتن و ربو * صنعت آن زرارند مومیه
 هائله قنه با لویه زرنج مثل جمیع ادویه کوفته بپخته بروغن کاه سرشته بمقل ارفند قی حبوت بخته ناشنا تخم نمایند
 * بخور یکه ربو ضیق النفس را نافع باشد * صنعت آن مرصاف سلیمه قطار عفران از هر یک یک جزو بکوبند و به کلاب
 بمرشند و قرص نموده خشک کنند و با آتش دود کرده دهن را بک و د آن بدارند * بخور یکه ضعف دل و دماغ را نافع
 و مقوی روح حیوانی و نفسانی بود و بیمار ان ضعیف و محروم المزاجان را فایده دهک * صنعت آن سیب اصفهانی
 کوفته میان آن را خالی کرده از کلاب و صندل و کافور و مشک پود کرده در حضور مریض بچهار آتش بگذارند که بخار آن بهشام
 آن برسد * بخورد یکوجهت تقویت دل و دماغ * صنعت آن عود هندی حن لبان پوست زرد اترج با کلاب هائله در
 جوف به و سیب کدشته بر آتش بسوزانند * بخور یکه تقویت دل و دماغ کند * صنعت آن صندل سفید عود هندی میعه خشک
 نبات سفید از هر یک جزوی کوفته بپخته بکلاب خمر کرده خوب بمرشند و قرصها ساخته خشک نمایند هر وقت که خواهند بخور
 کنند * بخور یکه مقوی دماغ باشد و ضعف دل را زایل کند * صنعت آن صندل سفید عود هندی بیخ بنفشه از هر یک دو درم کل
 فارنج سنبهال الطیب از هر یک پنجاه گرم کلاب عرق کل نارنج از هر یک بیست درم آب یک پیاله مجموع را در دیکچه سورتک کرده
 در حضور بچهار آتش بگذارند که با مسکنی بجوشد و بخار آن بدماغ برسد * بخور یکه بر آب بختنی معین باشد * صنعت آن
 میعه هائله بارزد حب الغار را جزا معاری کوفته بعمل بمرشند و بعد از طهرمه روز متوالی هر روز یک درم بزیردان بخور کنند
 و بعد از ان مباشرت نمایند * بخورد یکوجهت خاصیت دارد * صنعت آن سد اب خشک کوفته بخته با موم کدخته و به پشم
 خرگوش سرشته بخور کنند * بخور یکه بدان احتیال کنند بران که زن آبتن خواهد شد یا نه * صنعت آن کند رجب بلحان
 از هر یک دو درم مرکی یک درم و نیم قرنفل میعه هائله دارچینی از هر یک درمی سنبهال الطیب چهار درم سادج نیم درم کوفته
 بپخته بعمل بمرشند و قرصها سازند و در زیر خود بخور کنند اگر بوی دوا بخار آن از دهان و بینی بیرون آید آبتن خواهد
 شد والا نه * بخور دیگر که از برای آب بختنی مفید بود * صنعت آن سد اب دار شیشعان از هر یک جزوی کوفته بروغن کاه و بمرشند
 و بر آتش نهند و ایستاده زیر خود بخور کنند * بخورد یکوجهت ادرار حیض کند * صنعت آن جاشیر کند ش اطفا را الطیب عود
 الصلیب میعه یا به تخم کنند رحم را * بخورد یکوجهت رفع احتباس حیض نافع است * صنعت آن شحم حنظل شونیز
 کندش میعه علك البطم از هر یک جزوی عنبر اشهب نیم جزو مشک زعفران از هر یک ربع جزوی بروغن زیتون یا زنجق سرشته
 بقل رند قی و زیر خود بخور کنند * بخور یکه در اسقاط حمل و تسهیل ولادت عجیب است * صنعت آن مقل ازرق مرابهل
 با لویه کوفته بپخته بنادق سازند و تخم نمایند * بخور یکه مشیمه بیرون آورد و بچه موده بیند از د * صنعت آن مرکی
 بارزد کوکود شحم حنظل اجزا معاری کوفته بپخته بزهره کاه و بمرشند و کلولها سازند و در زیر تغار سو راخ کرده دود کنند و
 فرج را بد آن هوراخ نهند * بخور یکه بواسیر را نافع بود * صنعت آن بیخ کز شمع کوفس چوب خور زهره خا ترنجبین بیخ سوسن

آسمانجوئی اجزا مساری کوفته پیخته بعمل بلاد بر سرش و قرصها سازند هر قرصی مقل اربك مثقال خشك نموده نگاهل ارنك
 هنگام حاجت يك قوس ازان را بآتش بشكاشند در زیر تغاری که نه آن را سوراخ کرده باشند دود کنند و خداوند عامت خود
 را بر بالای تغار بدارد چنانچه دود و بخار ازان سوراخ آهسته بمقعد آن برسد * بخورد يگر که همین نفع دهد و بواسیر را بزمرد
 و خشك کرداند * صنعت آن سپند ان سفید بیه حنظل هزار اسپند اشنان مرکي سداب انزروت همه را برابر کوفته اقراص
 سازند و بهمان دستور بآتش بشکاشند بخور کنند و خود را بر بالای دود آن بدارند * بخورد يگر که بواسیر خونی را نافع باشد
 و خون آمدن را باز دارد * صنعت آن مقل سندروس شاخ کوزن شاخ کرکدن کوزن از هریک جزوی کوفته پیخته با آب کشنیز
 هم بر سرش و اقراص نموده خشك کنند و وقت ضرورت در آتش چوب کز دود کنند و بخور فضله خشك کبوتر نیز بدستور همین
 اثر دارد و مسقط دانه آن است * بخورد يگر که بواسیر را نافع باشد * صنعت آن مقل ازرق تخم کند ناکل باد نجان از هریک يك
 جزو کوفته پیخته قرصها ساخته دود کنند * بخور يکه همان نفع دهد * صنعت آن خیارزه کبر مقل تخم کند نا شاخ کوزن از هریک
 جزوی بهمان دستور بخور کنند * بخور نافع جهت بواسیر * صنعت آن حرف بابلی ابیض عروق الصباغین پوست بیه کبر
 شحم حنظل اشنان انزروت اجزا کوفته پیخته بطریق مقرر بخور نمایند * بخورد يگر جهت بواسیر * صنعت آن بیه کبر شحم حنظل
 مرکي انزروت اجزا مساری کوفته پیخته بروغن زیتون مرشته در زیر تغار سوراخ کرده دود کنند و بر روی آن نشینند
 * بخورد يگر جهت بواسیر دموی * صنعت آن زرد چوبه بزرالینج سرخ بلاد را جزا مساری کوفته پیخته حبوب ساخته در
 زیر تغار مشقوب بخور کنند * بخورد يگر که همین نفع دارد * صنعت آن پوست ما زرو شاخ کرک بخور کنند * بخور يکه جهت
 هاتق کردن دانه های بواسیر مجرب است * صنعت آن کوکرد بلاد اصل العوس بیه کبر برک مورد بالسویه بروغن زیتون
 مرشته حبها ساخته دخنه نمایند و در آب برک مورد به نشینند و عمل مکرر کنند * بخور جهت کسیکه دائم به سبب تر حرمشاق
 تیر بود و هیچ بر نیاید و این حالت با طالت کشیده باشد * صنعت آن بکیرند کبریت و باشحم کلیه ما عز بر سرش و بخور از آن
 و بتوسط قمعی د خان آن را بمقعد رسانند * بخور يکه درد با سوری به نشاند * صنعت آن خاکشی که خبه است تخم کند نا
 کشنیز خشك بالسویه بخور از آن در ظرفی رود و آن بمقعد رسانند * بخور نافع است جهت ورم انشین و نزول آب
 در آن که سخت و صلب شده باشد * صنعت آن برک بنك خشك کرده هشت توله اسپند خالص یک توله با هم بیامیزند
 و بر کرسمیکه وسط آن سوراخ باشد بنشینند * به نحو يکه بیضه مکشوف و ازان آویزان باشد و برک بنك و اسپند را در زیر
 آن کرسمی اندک اندک بخور از آن تا مدت یک ساعت که دود و گرمی آن به بیضه برسد و یا بمقعد اریکه برداشت تواند نمود
 نه بهیاز زیاده و نه کم و در بین روزانیدن اطراف گرمی را و خود را تا کمرازا پارچه به پیچند که دود مطلقا بیرون نرود
 و هوای خارج به بدن نرسد و بعد ازان قبضه بسته شب بخوابند و خود را از هوا محفوظ دارند و صبح باز نمایند و باز از هوا
 محفوظ دارند و همچنین تا صفت شب و بعضی رادر بین و اکثری را بعد ازان ادرار میشود و بعضی را تا مدت ششماه ادرار
 میماند باید که معالجه ادرار نه نمایند و حبس نکنند بعون الله تعالی زائل میگردد و بهیأت اصلی بر میگردد و بد آنکه مصروع
 را تلخین شاخ بزر بارزد و تخم کتان مصروع آن است و همچنین از بوییدن بیه لغاچ خصوص که مخلوط با مشک باشد و
 همچنین بوییدن خنفسا و ذرا بیه محبوقین و گفته اند که هرگاه نزد صاحب صرع در آن حین حاشا را بخور از آن و با نافت آید
 علامت صحت و برع آن است * باب الباء مع الراء المهملة * فصل در ذکر برودات * بد آنکه برود بضم بای موحده

ورای مهمله ادویه را کوبند که با بهای گیاه مخصوص سرشته خشک نموده باز سائید و مانند ذرور استعمال نمایند و چون ابتداء از کافور و میردات ترتیب یافته باین اسم مهملی کشته و بعد از آن این رعایت متروک شده و بر ادویه حار و نیز اطلاق یافته چنانچه از عبارات کتب ظاهر میشود که این لفظ را مطلق و بلاقیق اطلاق کرده اند و اول کسیکه آنرا تالیف نمود بلینانوس است و فرق میان برود کحل و ذرور آن است که اجزای مانعه برود را با اجزای یا بهی می هوشند در اکثر و خشک نموده باز سائیده استعمال مینمایند چنانچه ذکر یافت بخلاف کحل و ذرور که ادویه آن هودورا در اکثر کوفته و بحریر بسته استعمال میکنند بلینانوس سرشتن آن بچیزی دیگر و ایضا ذرور مخصوص بچشم نیست بلکه در جراحت نیز استعمال میشود و طریق استعمال آن آنست که کوفته بحریر بسته در چشم بپاشند و کحل آنچه بمیل در چشم کشند تا قدری از دروا استعمال کرده شود و نیز کحل آن است که سیاهی داشته باشد زیرا که مشتق از کحلوش بمعنی سواد است و شیاف ادویه را کوبند که کوبیده و بسته و با مائعات سرشته حبهای طولانی دراز بندند و در وقت حاجت با بهای مناسب سائیده در چشم بکشند یا نکشت و نیز شیاف مخصوص بچشم نیست در غیر چشم نیز مستعمل است * و بدانکه باید که در ادویه مخصوصه بچشم مانند برود و ذرور و شیافان و اکحال نهایت سعی و مبالغه مرعی دارند در ساختن و ترکیب ادویه آنها که اصلا و مطلقا بچشم آسیبی و اذیتی از آنها نرسد زیرا که چشم عضوی است شریف ذکی الحس و اشرف اعضا است پس باید که ادویه حریه آنرا مانند شادنج و توتیا و قلمیل و غیرها آنچه به تصویر یعنی بغسل محتاج است بطریقی که در جاهای خود ذکر یافت اهتمام تمام بجا آورند و آنچه محتاج بسوختن باشد مانند سرمه و بسک و شمع و غیرها بدستور مزبور در جای خود نیز بعمل آورند و هر دو اینکه محتاج بترتیب باشد مانند انزروت بشیر خرو توتیا یا آب غروره و سرمه یا آب رازیانه نیز بطریق مزبور در اماکن خود پس هر یک از ادویه سوخته و شسته و پرورده را جدا جدا با سائیده از پارچه ابریشمی صغیری بسته و زن نمایند و ادویه دیگر باید که نو تازه و بی غش و صاف اخذ نموده و بدستور هر یک را جدا جدا کوبیده بمیاز نرم بسته و زن نموده مجموع را درهم کرده بوسنک سماق باز سحق بلوغ نمایند و در حین سحق از گرد و غبار محافظت نمایند تا مانند غبار گردد و در شیشه یا چینی نگاه دارند و عند الحاجة بملایمت در چشم بپاشند یا بمیل طلا و یا نقره و یا چوب بیخ درخت زرشک در چشم کشند * برود قاطع که آنرا برود مارستانی نیز نامند از محمد بن زکریا است در تقویت اجفان و رویانیدن مزه و رفع برص اجفان و تقویت بصر و منع نوازل مجرب است * صنعت آن سرمه اصفهانی سنبل الطیب از هر یک يك جزو دانه خرما دانه هلیله که هردو را بنجیمیر گرفته سوخته باشند از هر یک نیم جزو و بعد از سائیدن با آب کشنیز تازه یا آب بوک مورد پرورده خشک کنند و صلایه کرده در چشم کشند * برود احمر چشم را خشک کند و از سوزش بازدارد * صنعت آن شادنج مغسول ده درم روی سوخته پنجه رم مروریلدنا سفته يك مثقال و دودانك نبات يك رم نیکو صلایه کرده استعمال نمایند و در نسخه دیگر روی سوخته داخل نیست * برود احمر بنسخه دیگر آب چشم را بنک کند و چشم را خشک کند و سوزش شیافهای گرم که در چشم کشند بازدارد * صنعت آن شادنج علی سی مغسول ده درم روی سوخته يك مثقال نبات سفید یک درم کوفته بسته به کار دارند * برود اکمیورین که برود احمر نیز نامند از تالیف قدما است جهت التیام قروح و تجفیف رطوبات و رفع جرب مجرب است * صنعت آن به نسخه شیخ داود شادنج مغسول و اگر نباشد مقناطیس محرق مغسول چهار جزو و سرمه دو جزو و توبال النحاس يك و نیم جزو و صدف سوخته سفید آب قلعی مروریلدنا سفته از هر یک نصف جزو و زیاد کرده می شود از برای جلات و جلاوی بسیار و قلیه های فنی

صمغ عربی نشاسته از هر يك يكجزو آب را زیاده تو پرورده استعمال نمایند * برود حصوم نافع از بوی حواری و گرمی چشم
و دمه و سلاق * صنعت آن توتیای کرمانی کوفته بحری پخته در آب غوره هفت روز پرورده خشک نموده و دیگر بار سحق کرده
استعمال نمایند * برود حصوم به نسخه دیگر * صنعت آن توتیای کرمانی زرد چوبه از هر يك ده درم پوست هلیله زرد پنج
درم بآب غوره یک ستور مل کور پیور و زرد و خشک کنند و صلایه کرده در ظرف چینی نگاهدارند * برود حصوم دیگر سلاق و سبل
و جرب و ظفره را سود دارد * صنعت آن توتیای کرمانی هفت و نیم درم پوست هلیله زرد زنجبیل از هر يك پنج درم زرد چوبه
يك اوقیه فلفل ما میران از هر يك دو درم نمک هند ی چهار درم انك مجموع را کوفته پخته با آب غوره پرورده پنج بار تا هفت
با آب غوره را تازه کنند پس خشک نموده صلایه نمایند و بکار برند * برود حصوم دیگر نافع از برای بقیه رمل جار و آب آمدن
از چشم * صنعت آن توتیای کرمانی شادنج عسل مغسول صلایه کرده آب غوره بر روی وی کوفته در آفتاب نهند تا خشک شود
باز آب غوره بر روی وی کنند تا هفت مرتبه پس هود در چشم کشند * برود حصوم دیگر جرب و بیاض و دمه و سلاق و سبل و
ظفره را نافع باشد * صنعت آن توتیای کرمانی مغسول ده درم زنجبیل هلیله زرد چوبه از هر يك پنج درم دارچینی ما میران
چینی از هر يك سه درم نمک هند ی یک درم کوفته بحری پخته بیست روز در آب غوره پیور و زرد و در سایه خشک سازند و در
نسخه دیگر بورد ارمنی نیم درم نیز داخل است * برود حصوم کافوری (نافع از برای رمل حار و سوزش و خارش و آب آمدن از
چشم * صنعت آن توتیای کرمانی که هفت مرتبه در آب غوره پرورده خشک کرده باشند پنج درم کافور و حبه نرم صلایه
کرده در چشم کشند * برود قوع یعنی توتیای کد و که بجهت رمل حار بغایت نافع است * صنعت آن توتیای کرمانی کوفته
بحری پخته در آب کد وی تر هشت روز پرورده خشک کنند و دیگر بار سحق کرده استعمال نمایند * برود خیاباد رنگ
* صنعت آن بکوند توتیای کرمانی را سحق کرده پس بکوند خیاباد رنگ و مجوف سازند و توتیای دران پر کنند و سر آنرا
بکوند و دخیمر کوند و در تنور نهند تا خمیر پخته شود پس توتیای را بر آورده سحق بلیغ نموده استعمال نمایند * برود اسود نافع از برای
اوجاع عین * صنعت آن افیون ده درم مشک یک درم کافور و درم زعفران دو دانك مرصافی پنج درم مس سوخته دو درم اقلیمیا پنج درم
صمغ عربی چهار درم توتیای هندی قاقله از هر يك یک درم سرمه اصفهانی بیست درم مارقشیشا دو درم نبات سفید یک دانك حضض مکی
یک دانك کلنا فارسی ساذج هندی از هر يك یک دانك و نیم اقلیمیا و نحاس علیحد با نمایند و صلایه کنند و باقی ادویه را هوای صمغ کوفته
پخته صمغ را با آب باران بقل ریکه از روی ادویه تواند بر گردد بقل رجه را انکشت بخیسانند پس ادویه مسحوقه را در آن
بخیسانند و در آفتاب نهند تا خشک شود پس سحق کرده باز بخیسانند بهمان آب باران که صمغ در آن خیسانیده باشند و خشک
کنند تا هفت مرتبه پس خشک کرده کوفته پخته در ظرف چینی نگاهدارند و در وقت حاجت چشم کشند * برود اسود به نسخه
دیگر * صنعت آن افیون ده درم مشک یک درم زعفران دو دانك مرصافی پنج درم مس سوخته دو درم شکر طبرزد دو دانك
حضض مکی حله کلنا فارسی ساذج هندی از هر يك یک دانك یک ستور مل کور مرتب نمایند * برود اسود دیگر دمه باز دارد
و بیاض ببرد * صنعت آن سرمه توتیای کرمانی مغسول از هر يك دو از ده درم مروارید ناسته دو درم ساذج هندی يك مثقال
زعفران نیم مثقال مرقشیشا هشت درم مشک و کافور از هر يك دانكی نیم صلایه کرده استعمال نمایند * برود بنفشه جرب
چشم را نافع بود * صنعت آن کل بنفشه کشیز خشک بوداده صمغ عربی کنیا از هر يك یک درم نشاسته سه درم کوفته پخته
پنج نوبت در سرکه انکوری پرورده هفت خشک کنند پس سائید بحری پخته استعمال نمایند * برود یک چشم را جلاد

و تبریک کند و حرارت را فرو نشاند * صنعت آن اقلیای ذمی چهار درم توتیای هندی سرمه اصفهانی از هر یک پنجاه درم
توتیار افسوزانند و اجزای کوفته بکلاب و سرکه خمر انکوری سرشته در پارچه بقیه که پارچه مصر است و بعضی گفته که آن کتان مصری
است کنند و هفت مرتبه بشویند و هر مرتبه که میشویند خشک کنند و باز با کلاب و سرکه خمیر کرده در پارچه من کور کرده بشویند
تا هفت مرتبه پس خشک کرده بادو دانگ کافور قیصری نیکو صلایه کرده بکار برند * برود ملین یوحنا که کشیده میشود در چشم از
برای بقایای رم * صنعت آن ساج هندی مس سوخته افیون نشاسته از هر یک هفت درم صمغ عربی هندی درم اقلیای چهل درم
سفید آب رصاص شصت درم مجموع را عوای صمغ عربی کوفته بپخته صمغ عربی را هفت حصه کرده هر مرتبه یک حصه آن را
با آب باران آنقدر ار که چون ادویه را در آن بخیمانند چهار انگشت از روی ادویه برکودد بخیمانند و ادویه را با آن تر کرده
خشک کنند تا هفت مرتبه پس صلایه کرده در چشم کشند و در نسخه دیگر این برود اقلیای سفید آب داخل نیست * برود ملین
حنین گرمیهای چشم را فرو نشاند و آب آمدن از چشم باز دارد و از پس شیا فها نیز باید کشید تا عوزش چشم را فرو نشاند
* صنعت آن شادنج یا نروده مثقال رو سخته پنج مثقال مروارید ناسفته چهار درم سد سه مثقال نبات سفید یک درم شادنج را بر روی
هنگام با اندکی آب نیک بسایند تا خشک شود دوه بار چنین کنند و باقی ادویه را نرم کوفته بحریر بپخته بشادنج مخلوط کرده بارد یکر
سحق کنند و نکاهدارند و هنگام حاجت در چشم کشند * برود دردی قرحه و مومس را نافع است * صنعت آن سفید آب قلعی یا نروده
درم اقلیای نقره ده درم صمغ عربی هفت درم نیم شادنج مغسول روی سوخته نشاسته افیون از هر یک ده درم صلایه کرده بلعاب
بزر قطوناسرشته خشک نموده باز مثل غبار سائیده برود نمایند * برود دیگر که بیاض چشم به بود و جای قرحه را بپزند * صنعت آن
ساج هندی شش درم مس سوخته سرمه اصفهانی از هر یک سه درم شادنج مغسول مروارید ناسفته صد ف سوخته از هر یک یک درم
توتیای کرمانی مامیران چینی از هر یک دو درم کوفته بحریر بپخته بکار برند * برود کرمانی منقول از ذخیره چشم را قوت دهد
و بصرا تیز گرداند * صنعت آن بکیرند انارین بادانه و شحم و بکوبند و بفشارند و آب آنرا کوفته بپا لایند و نیکو صاف کنند و در
مقدار یکم از آب انارین صد درم انکبین اضافه کرده در دیک سنگی با آتش ملایم بجوشانند و کف آن را بکیرند و بقوام آورند
و نکاهدارند و هنگام ضرورت استعمال نمایند * برود دمه سیلان اشک و تر بودن چشم را هود دارد * صنعت آن استخوان
هلیله کابلی سوخته سه درم ماز و نمک اندرانی از هر یک نیم درم کوفته بحریر بپخته استعمال نمایند * برود فارسی قوت
با صوره بیفزاید و محافظ چشم کند * صنعت آن توتیای قرشیشا اقلیای نقره از هر یک پنجاه درم سمبل الطیب ساج زعفران
از هر یک یک درم مروارید ناسفته دو درم کافور قیصری دو دانگ مشک دانگی کوفته بحریر بپخته استعمال نمایند * برود نقاشین
در زمان بنام برود الرمانین من کور خوا هلد انشاء الله تعالی * برود یکه رم چشم را هود دارد * صنعت آن ساج
هندی افیون نشاسته از هر یک هفت درم صمغ عربی سی درم اقلیای مغسول چهل درم سفید اج ارزیشیت درم اجزا کوفته
بپخته نیکو بسایند و استعمال نمایند * برود دیگر چشم را جلادهد و تقویت بصر کند * صنعت آن شادنج مغسول رو سخته
از هر یک پنجاه درم صبر مقوطری بوره ارمنی از هر یک یک درم زنجار فلل سفید دار فلل شحم حنظل زعفران نانخواه از هر یک
پنجاه درم کوفته و نرم بپخته استعمال کنند * برود یکه جلادهد چشم را و مقوی است * صنعت آن نشاسته چهار درم
صمغ عربی دو درم سرمه مرغ سفید آب ارزیز از هر یک درمی نیکو سائیده استعمال نمایند * باب الای مع السین المهملة
و سببه بغارسی بز باز و بهندی جایتری کویند و آن پوسه اندرون جوز بوا است بر جوز پچیده بهتوین آن تازه تندر بو

اشقر ماثل بصرخي پيچيد است و در دوزخ کرم و خشک و کويند در اول کرم و در دوم خشک است محلل رياح و صلابات باطني و مفتوح سده و مجفف رطوبات و مقوي معده و باه و هاضم و خوشبو کنند دهان و جهت سلس البول و سحج و نفث الدم و قرحه امعاء و رطوبت سينه و شش و اسهال کهن و درد سپرز و منع ريختن فضلات معده و تقويت رحم و رطوبت آن و ضما دبرک آن با برک مورد جهت رفع بد بوئي زيوبغل آزموده و با سرکين بز و غسل جهت ابرام صلبه و فرجه آن با غسل بعد از طهر معين بوجمل و باز عفوان منقي و مصلح رحم و معوط آن جهت صرع و شقيقه بارد و طلای آن با غسل در حمام جهت درد پشت زن زائیده و رفع رياح نفاس مجرب است و مصلح و مصلحش کلاب و کويند مضر جگر است و مصلح آن صمغ عربي است و قل و شراب تشن تاسه درهم و بنفشه جوزبوا است * فصل در ذکر نسخ جوارشات بسباسه * جوارش بسباسه محلل رياح و صلابات باطني و محلل رطوبات و مفتوح سده و مقوي باه و هاضم طعام و خوشبو کنند دهان است و اگر دران زعفران داخل نمايند ميپاشد مصلح رحم و در جوارش آن کلاب داخل بايد کرد تا صداع نياورد و صمغ عربي دفع ضرر آن از کبد نمايد * صنعت آن بسباسه سي درم زعفران سه درم صمغ عربي هفت درم و نيم نبات سفيد يکمن طبعي که يکصد و سي مثقال صيرفي باشد کلاب هفت مثقال نبات سفيد را بکلاب حل کرده بقوام آورده ادويه را کوفته بيخته داخل کرده جوارش سازند شربت در دو مثقال جوارش بسباسه نافع است از جهت برودت معده و سوء استواء و از برای بوا سير و رياح غليظه * صنعت آن بسباسه قرفه قافله صغار زنجبيل دار فلغل دار چيني اسارون از هريك سه درم قافله کبار پنچل رم فلغل سياه دود رم قرفل يک درم و نيم نبات سفيد بيست درم ادويه کوفته بيخته با غسل مصفى سه وزن کل ادويه جوارش سازند شربت يک مثقال * جوارش بسباسه ديگر معده را نافع است و باد های بوا سير را هود مند باشد و خفقان بارد و ضعف قلب بار در ا مقيد * صنعت آن بسباسه قرفه قافله صغار زنجبيل دار چيني اسارون دار فلغل از هريك يک درم قافله کبار پنچل رم قرفل يک درم و نيم مشك تبتي نيم درم قند سفيد بيست درم اجزا را کوفته بيخته با غسل مصفى سه وزن ادويه جوارش سازند * جوارش بسباسه ديگر باد بوا سير و هودي معده و بدي هضم را نافع باشد و باد های غليظ را دفع کند * صنعت آن بسباسه قرفه قافله کبار از هريك پنچل رم فلغل دود رم قرفل يک درم و نيم زنجبيل دار چيني دار فلغل اسارون قافله صغار از هريك پنچل رم قند سفيد بيست درم اجزا کوفته باه چندان غسل صاف بصر شد * دواء البسباسه که مني بيغزايد و تفرج آورد و مقوي باه است و منفعت بسيار دارد * صنعت آن بسباسه قرفل از هريك پنج مثقال خولنجان دو مثقال دار چيني کنجل مقشر سفيد و سياه از هريك پانزده مثقال کوفته بيخته با غسل مرشته تناول نمايند * دهن بسباسه نافع است قولنج و نوازل را و مقوي دماغ و معده و قلب و جميع امراض رحم و سلس البول از برودت و تنهين آن آلات تنامل را مقوي است * صنعت آن بکيوند بسباسه هر قدر که خواهند و بخيما نند يك شبانه روز و بقرع و انبيق تقطير نمايند و دهن را از وجدا نمايند و بکار برند * حب بسباسه نشاط و خوشحالی تمام و امساک مني و نعوظ آورد و مقوي باه است * صنعت آن قرفل دار چيني جوزبوا کهر با تخم فرنجمشك کا و زبان بادرنجبويه موميائي دارا بچودي عنبر اشهب از هريك يک درم مرواريد ناسفته يا قوت رمانی بهمن سفيد بهمن سرخ اشنه سازج هندي زرنباد خولنجان فلغل سفيد فرنيون کبابه چيني بسباسه صندل سفيد از هريك دودرم بزرالنج سفيد پنچل رم جله و از خطاي مجرب زعفران از هريك سه درم مشك خالص نيم درم ادويه کوفته بيخته با عرق مخلصه يا عرق دار چيني خوب بپزند هر حبی بقدر نخودی شربت از يك حب تاسه حب * فصل در بيان نسخ معاجين بسباسه * معجون بسباسه مقوي اعضای ريسه و معده است و

رباح وجشارا زائل میسازد و طعام نیکو میکوارد * صنعت آن کل سرخ طباشیر بهمن سفید بهمن سرخ کل کار زبان کشنی
 خشک بریان کرده صندل سفید مرورایک ناسفته کهر با نار مشک فرنج مشک کار زبان باد رنجبویه پوست ترنج تخم کاهواز هریک
 سه مثقال مغز تخم خیارین مغز تخم کدو مغز پسته مغز فندق مغز بادام مغز حبه الخضراء مغز چلغوزه مغز نارجیل از هریک دوازده
 مثقال تخم خرفه مقشر چهل و پنج مثقال زعفران بزرالبنج از هریک نه مثقال کافور مشک عنبر از هریک نیم مثقال جوزبوا
 بهبامه از هریک بیست و چهار مثقال زرشک بیدانه هزده مثقال ورق طلا پنجاه عدد ورق نقره صد عدد ادویه را کوفته
 پیخته سه وزن ادویه نبات و عمل بالمناصفه بقوام آورند شربتیک مثقال تائیک مثقال ونیم * معجون بهبامه دیکر مقوی
 معده و اعضای رئیس و باده است و منی بیفزاید و تقریح آورد و طعام بکوارد و اشتها زیاده کند * صنعت آن بهبامه جوزبوا
 بیخ لفاع تخم کاهوی سفید زعفران قاتله صغراقله کبار غنچه کل سرخ منزوع الاقماع بهمن سرخ بهمن سفید برک شیرازی
 از هریک سه مثقال شقاقل مصري خصیه الثعلب مصري طباشیر سفید از هریک شش مثقال مغز چلغوزه مغز بادام مقشر مغز
 تخم خیارین مقشر مغز نارجیل مقشر از هریک پانزده مثقال مشک خالص عنبر اشهب از هریک یکونیم مثقال عمل مصفی خالص
 نبات سفید از هریک دو وزن جمیع ادویه ورق طلا ورق نقره محلولین از هریک یک مثقال طین الرسم معجون سازند * بسد بکمر برای
 موحله و تخفیف سین و بضم با رفتح سین مشدده نیز آمده اسم سنکی است سرخ پورخ مثل خانه زنبور لیکن سوراخهای
 این ازان باریکتر و آن سنکی است خزنی صاب که در سواحل دریای مالدیپ و فارس و عمان و یمن و غیرها در زیر آب تکوین
 می یابد و آنچه مشهور است که بیخ مرجان است و ریشه آن سفید و هر چند بلند تر میشود سرخ تر میگردد و شاخهای آن مرجان
 است اصلی ندارد و آن سرخ و سفید و سیاه نیز میباشند باختلاف اماکن و مواد و شاید ماده آن طین لزج مختلط با رملیت یا
 اجزای غیر لزج و هوائیت باشد که بطول مدت و صدمات امواج رملیت و یا اجزای غیر لزج آن جدا شده و هوائیت آن
 متبخر گشته بد آن هیأت منعقل و متحجر میگردد و سیاه آن قویتر و سفید آن ضعیف تر است و بهترین همه سرخ آن است
 که صاف و کم سوراخ و صلب بی رمل باشد و در اول سرد و در دوم خشک مغروح و قابض و محفف و قاطع نزف الدم و نفث الدم
 و محلل خونیکه در دل منجمد شده باشد خصوصا محرق آن و جهت وسواس و جنون و خفقان و صرع و ضعف معده و فساد اشتها و
 نفث الدم و اسهال دموی و سنگ مثانه و کرده و سپرز و بواسیر و نیم مثقال آن که بانصف آن صمغ عربی و یا سفیده تخم مرغ
 مرشته باشند و با آب سرد نوشیدن جهت قطع نزف الدم باطنی مجرب است خصوصا سوخته آن و محرق و مغسول نوع سیاه
 آن بغایت مقوی دل و ذرور بسد جهت بودن کوشش زیاد زخمها و رفع آثار آن و محرق آن جهت نزف الدم ظاهری و تقویت
 دندان و زائل کردن زردی دندان و بشورات چشم و تقویت باصره و دمه و جرب و بیاض و سلاق و قطور آن با روغن بلسان
 جهت ثقل سامعه و کوی نافع و امین الدوله گوید که چون سه روز هر روز چهار دانگ آن را با سنگچین بنوشند البته رفع
 ورم و مده سپرز میکنند و مضر کرده و مورث تهوع و مصلحش کثیرا و بدیش جهت حبس خون بوزنش دم الاخوین و قذر
 شربتش تائیک مثقال و ارلی استعمال محرق آن است در جمیع مذکورات و محلول آن را در رفع جذام مجرب دانسته
 اند و از خواص آن است که چون طلا و نقره را از هریک بقدر درهم کداخته انگشترئی یا نکیان دانی ترتیب دهند
 و بعد را در آن نصب کنند و قمر و شمس در حد اتحاد خود مقارنه بازه داشته باشند و با خود نگاه دارند در حال صرع
 قطع شود و دارند آن را مرکز غمی نرسد و از چشم بد ایمن باشد * دستورا حراق آن آن است که بسد را ریزه ریزه کرده

در کوزه گلی تازه آب ندیده کرده بگل حکمت گرفته در تنور گذاشته یک شب بگذارند و صبح روز دیگر بر آورده احتیاط نمایند که
بسیار نسوزد و بمرحله دبت نرسد بعد از احراق بسایند و بشویند آن را بدستور غسل اثم و احجار دیگر استعمال نمایند
و در اثم ذکر یافت * دسل - رد بر سنج اقراص بسد * قرص بسد نافع از برای اسهال دموی و قذف خون * صنعت آن بسد
محقق مغسول ده درم اقا قیا کلنا رفا رسی از هر یک چهار درم صمغ عربی یک درم دارچینی نیم درم کوفته پیخته با سفید تخم
مرغ بقدر حاجت سرشته اقراص سازند شربت یک مثقال * قرص بسد قوی الدم را نافع باشد * صنعت آن بسد مغسول ده
درم کند را قیا کلنا رصمغ عربی از هر یک چهار درم کثیرا کل مختوم از هر یک سه درم دارچینی یک درم کوفته پیخته اقراص
سازند و در سایه خشک نمایند شربت یک مثقال با شواب انجبار * قرص بسد نفث الدم و سحج امعاء و کثرت طمث و آمدن خون
بواسیر را نافع است و نیز در منافع مثل قرص انجبار است که ذکر شد * صنعت آن بسد محرق لبان ذکر اقا قیا کلنا رفا رسی اقر
هر یک چهار درم دارچینی صمغ عربی از هر یک یک درم و در نسخه دیگر از هر یک نیم درم است کوفته پیخته با سفید تخم مرغ
سرشته اقراص سازند و در سایه خشک نمایند قوتش تا دوسال باقی میماند شربت یک درم است * معجون بسد افراط خون
حیض و اسهال دموی و نفث الدم را هود مند بود * صنعت آن بسد مغسول شاد نیم مغسول کرویا کلنا رگل ارمنی کل مختوم
دم الاخوین شب یمانی از هر یک جزوی در وزن مساوی کوفته پیخته باریک به و رب صفاق و رب حب الاس بسرشد مقدار دو
درم شربت بد هند * بسفایج فستقی پیختی است مائل بسیاهی و باریک و گردان و از هر گرمی ریشها برآمده و اندرونش همزیستی
و نیک و نبات آن بی ساق و یک ساق و برک دار شبیه بهال طیور و مانند گیاه سرخس و بقدر یک شبر و از میان شاخهای درختان و
از بیخ اشجار میروید و در تنگابن دا و جما زنا مند کرم است در درجه درم و خشک است در اولی و گویند در اول کرم است و در
یومست معتدل مسهل مره سودا و بلغم غلیظ و بهر خلطی که ملاقات کند و محلل نفخ و شیر منجمد در معده و قولنج و منجمد کنند
شیر غیر منجمد و مفرح بالعرض و جهت دفع سودا و جذام و علل سودای و مغااصل وضاد آن و جهت التواء عصب و شقاق میان
انگشتان نافع و خوردن آن با شکر و با اطعمه خصوص بختن در میبخت و یا با ماء العمل موجب اسهال مواد دوی ضرر است و مطبوخ آن
باصل السوس و انیسون جهت سرفه و ضیق النفس و رب و مدام و مت مطبوخ آن با عناب جهت سقوط بواسیر بغایت موثر و چون سه
منقال آن را جوشانید با فلوس خیار شنبور و ترنجبین که در آن حل کرده صافی نموده روغن بادام شیرین داخل کرده بنوشند
جهت درد معده مزمنه و ریاح بواسیر و صرع مجرب و مغشی و مضر سینه و کرده است و مصلحتش پریشان و جوشانیدن آن
با ماء الشعیر و فوا که یابسه و باخروس سالدار و قد رشرب از جرم آن تاسه درم و در مطبوخ تاشش درم و بدش جهت مواد سودای
نصف وزنش افیمون و ربع آن نمک هند است و سزاوار آن است که استعمال کرده شود مجرود یعنی پوست تراشیده نرم گویند
تا اینکه نفخ نکند و سود بخشش * حب بسفایج بلغم و سودا را از معده پاک کند و تنقیه دماغ نماید * صنعت آن ایارج فیه واده درم
بسفایج فستقی ده درم شکر حنظل شش درم اسطوخودوس افیمون از هر یک دو درم و نیم تربد سفید هشت درم مقهونیا میسوی
یک درم و نیم کوفته پیخته با آب حب سازند شربت دو درم و نیم * سفوف بسفایج مسهل سودا و خلط محرق سودای و از برای امراض
حادثه از سودا و اخلاط غلیظه نافع * صنعت آن بسفایج فستقی افیمون اقربطی از هر یک یک جنه و شکر طبرزد و در جزو کوفته پیخته چهار
درم آن را با جلاب شکری بنوشند * شراب بسفایج مسهل سودا بود منقول از کناش اطیموس * صنعت آن بکینون بسفایج فستقی
یک اوقیه در صره کتانیه کرده در پنج قسط شراب انکوری انداخته بیست و یک روز بگذارند پس صره را نیکو بماند و بغشازند و

دور کنند و شراب را نکند و بکمر تبه پیش از غذا از آن بقدر حاجت بپاشند * مطبوخ بسفایج جهت درد معده و ریاح
 بواسیر و صرع و امراض سوداوی بی عذیل است * صنعت آن هر روز از سه مثقال تا پنج مثقال آن را خیسانیده بجوشانند و
 صاف او را با فلوس خیارشمر و روغن بادام شیرین بنوشند و یک ستور با ترنجبین نیز موثبات * باب الباء مع الصاد المهملة
 * بصل بفارسی پیاز نامند و بری آن بی بوته و در چشمه سارهای کوهها کثیر الوجود و طعم و بوی برکش مانند پیاز و بتوکی
 کومران نامند و قویتر از بستانی است و مجموع آن در آخر صوم کرم و در اول صوم خشک و کوبند و در چهارم کرم است و با
 رطوبت فضلیه و مفتوح معده و مقوی شهوتین خصوص بخته آن با گوشت چرب و رافع مضرت هوای وبائی و طاعون و اختلاف
 آبها و مل و بول و حیض و مفتوح حصاة و مطبوخ مهرای آن کثیر العذای و ملین طبع و بخته آن با چربی جهت تنقیه
 شش و مینه از اخلاط لزجه و بخته آن در سرکه یا پرورد و سرکه جهت یرقان و میرز و برا نیکستن اشتها و تقویت هاضمه و
 منع غثیان صفراوی و بلغمی و بتنهائی مانع غثیان ادویه کویه و دافع سموم و آب آن جهت رفع ضرر رسک دیوانه کزید و
 نافع و خصوصا چون یک چهار یک بوزن شاد از آن در عرض سه روز خورد و شود بغایت مجرب است و قطور آن جهت
 دمعه و حکله و جرب چشم و ابتکای نزول آب و با عمل جهت بیاض و سعوط آن منقی دماغ و بونیدن آن جهت رفع ضرر هوای
 وبائی و معده دماغی و چکانیدن آب آن و گذاشتن بخته آن در گوش جهت ثقل هاضمه و طنین و پاک کردن چرک و تحلیل
 ریاح و ضمادش بخون بظا هر جلد و نیکوئی رنگ مجرب است و با موی آدمی جهت زخم رسک دیوانه کزید و با انجیر
 جهت کزیدن عقرب و زنبور و ضماد بخته آن جهت نضح اورام بارده و باز رده تخم مرغ یا روغن تازه جهت درد ورم معده
 و حکله و بار زدن کوهان شتر جهت شقاق معده و بواسیر و زحیر مجرب و خمور آن جهت کشودن رگهای بواسیر و سیلان
 فرمودن خون مرقور و جهت کجی ناخن و تشنج نافع و پوست محرق آن با موی سوخته و کافور جهت آکله مجرب و قیرو طی آب
 آن با پیله مرغ جهت ریش شدن پا از کفش و موزه مفید و مضر محرورین و اکثرا آن مورث قبی و نسیان و لیث غس و ریاح غلیظه
 و مولد کرم معده و خلط غلیظ در جرم معده و موجب تشنگی و مصدع محرورین و مصلح شستن آن با آب و نمک و با سرکه
 خوردن و بعد از آن انار و کاسنی تناول نمودن و رافع بل بوئی آن با قلی و نان سوخته و کودکان مشوی است و تخم آن در آخر
 دوزخ کرم و خشک و بار طوبت فضلی و منقی و ضمادش جهت داء الثعلب و بهق نافع و قند و شربتش یک مثقال است * حصو بصل
 هر فربار و نافع باشد و باه را بوا نکیزد * صنعت آن شیوه پیازده درم در یک رطل شیر کافور تازه بپزند و ده درم عمل مصفی
 داخل نموده نیمه کوم حصونما ینک * دراء البصل مولد منی باشد و نعوذ آورد و بغایت مبهی است * صنعت آن آب پیاز یکم
 شیر کاونیم من فائید یکم با تش نرم جوش دهند تا بقوام آید و اگر خواهند که قویتر شود این اجزا را کوفته و بیخته در هم
 مرشته داخل کنند تخم اهیست ده درم زنجبیل دار فلفل از هر یک دو درم تخم مارچوبه پنج درم شربتی یک ملغقه و اگر قوی تر
 خواهند کبابه چینی بوزید آن بهمنین شقاق قرنفل دارچینی جوز و با سبامه از هر یک یک درم نیز اضافه نمایند * قیرو طی بصل
 جهت ریش پاکه از کفش یا موزه بهم رسید و باشد مفید * صنعت آن بکیرند آب پیاز را و با پیله مرغ طی الرهم قیرو طی
 هازند و بکار برند * لعوق بصل مبهی است و منی را زیاده کف و سینه را نرم کند و باه را بیفزاید * صنعت آن بکیرند پیاز
 مفید و کوفته آب آن را بکیرند و در قد نیم رطل آب آن یک رطل عمل مصفی داخل کرده بپزند تا بقوام عمل باز آید و در ظرف
 چینی نگاه دارند شربتی یک اوقیه * لعوق بصل بخته دیگر اندک و اعدل از اول * صنعت آن پیاز مفید یک جز و شیر کافور تازه

و جزو فانیست سنجری يك جزو مجموع را یکجا کرده بپزند تا غلیظ شود و در شیشه یا ظرف چینی نگاه دارند شربت يك اوقیه
 صبح و يك اوقیه شام * مرهم بصل نوا صبر و قروح مزمنه را نافع است * صنعت آن بکیرند پیاز رسیده بالید آید این پنججاه درم
 و نرم بگویند بعد از جد کردن تشوان و با هم وزن آن روغن کاو خالص بچشانند تا مائل به میاهي شود بعد از آن صاف نموده
 روغن را تمام گرفته با نیم وزن آن بوک نیم تازه سائیده قرصها مثل کباب شامي ساخته در آن روغن بریان نمایند تا آنهم مثل
 پیاز مائل به میاهي گردد پس قرصها را برآورده روغن را صاف نمایند و هشت درم موم خالص در آن بکند از آن و همین مقدار
 قند نیز در آن بکند از آن و صاف نموده در ظرفی نگاه دارند و عند الحاجة بکار برند و باید که این مرهم را قبل از هفت پاس
 از روی زخم بزنند از آن * مرهم بصل دیگر نوا صبر و جمیع قروح مزمنه را نافع است * صنعت آن موم سفید مسکه کاوازهريك
 ده درم پیازده درم مرهمي صافي صبر سقوطي کندرزنگار از هر يك نیم درم پیاز در مسکه بسوزانند و مسکه را صافي نموده و موم را
 در آن بکند از آن و اجزا را بطریق غبار سائیده داخل کرده در هاون بمالند که يك سان شود * مخلل بصل یعنی پرورده آن در هر که
 که آنرا بفارسي ترشي پیاز و بهندی اچار پیاز نامند بجهت یرقان و پیروز و برانکختن اشتها و تقویت هاضمه و مانع غشيان ادویه کریمه
 و دافع سموم است * صنعت آن بکیرند پیاز بزرگ بچیل را و بخلل چوبی مورا خهای بسیار نمایند یا چهار رشق کنند اگر
 در سم منظور باشد و به تعجیل مطلوب نباشد و الا ورق نمایند و در سرکه انکوری بیند از آن مقدار که هر که از روی آنها
 برگردد و بکند از آن تا بوسه پس استعمال نمایند و اگر از بوی خوشبوئی و خوش طعمی چند دانه قرنفل و چند پارچه جوز بوا
 و چند دانه نفل سیاه یا نفل سرخ دراز که در هند میسر د داخل نمایند بد نیم ص و اگر خواهند که زود ساخته تناول نمایند
 پیازها را خا و بسیار بزنند و در دیک قانصه آب کنند و بر سر آن صافي بنند و پیازهای خازرده را بر آن صافي بچینند و بالای
 آن سرپوش کنند از روی ديك آتش برانورزند تا آب بجوش آید و بخار آن بر آنها برسد و آب آنها از صافي در آب بچکد و بخته
 گردند پس برداشته در هر که سبکی جوش دهند پس در هر که تن اند از آن و نك بقدر حاجت و آنچه خواهند از ادویه خوشبو
 از قرنفل و جوز بوا و سیاه دانه و نفل سرخ هندی و غیره داخل کنند و این نوع در يك روز قابل خوردن میشود و بدین دستور
 مخلل هر چه جرم آن سخت باشد و زود خواهند تناول کنند مرتب نمایند * باب الباء مع الطاء المهملة * بطبق
 باي موحده و طای مهمله نوعی از طیور آبی است ابلق مختلف الالوان و کوچک ترا از آنکه بقارسي قازنا مند و به هندی
 راج هنس و آن را بقارسي اردک مرغابی ام جنس آن است و پایهای آن کوتاه و اهلي و وحشي و جنگلي می باشد
 در دهم کرم و در اول خشك مرطب و طوبت فضلیه و کرم ترین طیور اهلیه است اهلي آن و بعضی گفته اند در مبرود المزاج
 گرمی میکند و در محروم المزاج مورت حمی است کثیر الغنا دیر هضم کثیر الريح نفاخ محمن بدن و کوده و مبهی و مصفی
 آراز و مولد خون غلیظ سریع التعفن و مصلح و چون هضم شود بهترین کوشتها است در تقویت باه و زیاده کردن ماده منی و
 سائر قوی و مصلح آن هر که وزنجبیل و ادویه حاره و سکنجبین است و خوردن جگر آن خصوص پلواری آن مولد خون صالح
 و خفقان را مفید و ضما د کوشش آن بانمک جهت تألیل پیۀ آن بهترین پیۀ است کرم و لطیف و ملین و محلل و با قوت نافذ و
 جهت خفقان و ورم پستان و تسکین اوجاع با آرد با قلا ضما د و شرابا جهت امراض مذکوره و تسکین لذع امعاء و اوجاع آن
 و اعماق بدن و سرفه و خشکی سینه و خشونت صوت مفید و همچنین تد هین بآن و تخم آن دیر هضم و ضعیف تر از تخم مرغ
 و برای رفع هزال و سرفه و درد سینه و با کھوب جهت نطع سملان خون و زخم و برشته آن با سداب و روغن زیتون جهت

هر عت نكلم اطفال نافع و سائیدة پوست آن با موارید و شكر و نوشادر جهت رفع بياض مؤثر و قوي و سنگدان آن دیو هضم و از تعفن دور و چون هضم شود مقوي معده و احشا است و خاكستر پروبال آن برای تحلیل خنازیر و زبل آن جهت كلف و نمش و خنازیر نافع * دهن البطل آنكه فرنگان فرا میگرداند از آن روغن بی جهت رجوع مفصل * و طریق ساختن آن آنست كه بگیریند بط فربه را و آن را كشته پاک کنند پس بگیرند الیقا قوس موزنجوش اسطوخودوس از هر یک كفی اشق مقل ازرق از هر یک شش مثقال از خرمكي جوز بوا به با همه قونفل سورنجان از هر يك سه مثقال روغن خراطین كه در رسم الدال انشا الله تعالی در ادهان مذکور خواهد شد می و شش مثقال ادویه را كوفته پیخته بروغن خراطین مذکور چرب نموده در شك آن كرده بد و زند پس آنرا بمیخ كشند و با تش انكشت كه با نمایند و در ظرفی سوكه انكوری كرده در زیر آن بكنند از آن قاروغن از آن در سركه بچك تا آنكه دیگر روغن در آن نمایند پس آن سركه و روغن را چند آن با تش ملایم بجوشانند كه سركه به تحلیل رود و روغن بماند و چون روغن مزبور ساخته شود فقرات پشت و مواضع درد را بآن چرب كنند و پوست بپوشد كه تازه كشیده باشند و گرم باشد بر روغن اسفند كه ذكر كرده خواهد شد چرب نمود بالای اعضا و مواضعی كه چرب نموده اند بپزند و اگر این روغن را كه مذکور شد با روغن جوز بوا و روغن الیقا قوس از هر یک دو مثقال مزوج نمایند انفع است و روغن قارو روغن حواصل به نسخه فرنگان نیز بدستور روغن بط است و همین منفعت دارد * بطیخ هندی كه بفارسی هند وانه و عربی دلاع و ابوقه و بهندی تربز نامند و در اول دوم سرد و در آخر آن ترو مسكن حلت صفرا و خون و تشنگی و ملربول و ملین طبع و آب اوباعسل و زنجبیل جهت قطع بلغم و با شیر جهت امراض سوداوی و با تمر هندی جهت مواد صفراوی و جرب و حكه و با سکنجبین جهت تفتیح معده و ادرا ربول و یوقان و مواد محتوqe و اعافه بر هضم و با شیر خشك و امثال آن جهت تیهای حارة و دفع خلط ردي الكلیفة كه كم مقدار باشد مفید و مولد خون رقیق و بلغم شیرین و مرطب بدن و مضر سوز و بارد المزاج و مضر معده سرد و مصلحش كل قند و عسل و قند و امثال آن و در مزاجیكه صفرا بسیار غالب باشد هندی وانه از جهت لطافت مستحیل بصغرا میشود مثل آب كدو و در مبرودین بدن مصلح مورت ضعف باه و درد مفاصل و امثال آن است چون هندی وانه را سوداوی كرده قلدی عمل در آن ریخته سودا را مستحکم كنند و يك هفته در زیر سوكین اصپ دفن كنند آب آن مثل شواب مسكرو میگرداند اما مغشی و مفصل معده است و تخم اورد و دوم سرد و تر و در جمیع افعال مانند تخم كدو است و قدرش برش تا پنچدرم است و در اخراج حصاة و انحلال خربزه از معده كویند محبوب است * شراب بطیخ صنعت آن بگیرند هندی وانه بزرگ رسیده و قدری از سر آن را بویله و اندکی خالی كرده پس مویز كوبیده با نبات سفید یا قند سیاه در آن پور كرده هوش بجای خود بگذارند و سه روز بگذارند كه بجوش آید پس صافی نموده بنوشند و كاه دو مثقال زرشك و نیم مثقال جوز مائل داخل میكنند و این شراب نيكو و سود است * مریای پرست هندی وانه بعسل و شكر جهت برسام و وسواس و بهریمبی و درد همین و ضعف معده كه از خلط كراخی باشد و تقویت هاضمه نافع است * صنعت آن بگیرند پوست هندی وانه و پوست سمز آن را دور كرده در آب آهك صافی نموده كه قدری تندي داشته باشد يك شبانروز بنشیند پس با آب گرم بشویند تا اثر آب آهك دور شود پس در آب تازه تلخ دهنل تا پیخته شود و نبات سفید را بقوام آورده پوست هندی وانه را در آن اندازند و يك جوش دیکرداده كه جذب شیرینی نماید پس فرود آورده سرد كرده نگاهدارند و اگر بمشك یا كلاب سوده معطر نمایند بهتر است * باب الماء مع الغین المعجمة * بغراغی ای خراسانی است كه از آرد خمیر كرده بقدر در می ترتیب میدهند و با قلیه

که از هر که و در شب وادویه حاره و گوشت ساخته باشند استعمال نمایند گرم مائل باعث ال و مشهوی و مسکن قبی صفراوی و التهاب و تشنگی و مقوی بدن و مفتوح شده و مصالح حال کرده و اصحاب ریاضت و مولد خون صالح و بطبی الهضم و مولد ریاح و مصلحتش در چینی است و مولف تذکره موافق آنچه مذکور شد ذکر نموده است و همین خاصیت دارد آتش ماهیچه و آتش اکوه که در اصفهان آتش برک نامند در اطریه ذکر یافت * باب الباء مع القاف * بقلة الحمة بقره خرفه نامند و تورک و بعبوانی از علم و بفرنگی برغال سالی نباشد کمتر از ذریعی و اکثر مغروش و زمین و عاقش بقدر انکشتی و بعبارنا زک و شکننده و برکش ریزه مائل بتد و پروکشت سفید و تخم ش سیاه و ریزه و طولانی در هوم سود و تر و کوبند در دوم تراست آب او ممکن حدت صفرا و خون و قاطع نزف الدم و چرکی که از سینه آید و مانع نزلات و جهت حصاة وادرار فرمودن بول و حرقت آن و نواصیر و حرارت جگر و تپهای حاره و دفع حب القرع و درد مثانه و قرحه امعاء و تمیید دماغ و در هر حار نافع و ضما و باروغن کل جهت صداع حار و سوختگی آتش و از رام حاره و با شراب جهت بشور و با آرد جو جهت معده شقا قلوب و ورم چشم و ورم دماغی و جرب و حكه و ورم انثین و شری و حمرة و آشامیدن او با ریوند چینی جهت قطع تب مجرب و حقه اوجیه ورم انثین حاره و میلان فضول با معا و رحم و ضما و بیخس جهت ثلیل قوی تر از نباتات او و نباتات آن در مزوره صاحب تب و امراض حاره بغایت نافع و مضربه میروند و وضعیف الحرارة و بالخاصیة مسقط اشتها و اکثر ارمورت تاریکی چشم و مصلح ارمصطکی و کوفس و نعناع و قدر شربت از آب او تا بیست مثقال است و فرش کردن نباتات آن مانع احتلام است و تخمش در جمیع افعال مثل آب او و از آن ضعیف تر و ذرورش جهت قلاع اطفال و غیر آن نافع و در رفع تشنگی قویتر از نباتات است و کوبند مضر سپرز و معده بارد است و مصلحتش قند و قدر شربتش تا پنجاه هم و بدش در اکثر امور بزرگ طونابو داده اوقا بض و غیر بودا ده ملین طبع است * حریرة بزر بقلة الحمة مبرود و نافع از برای اصحاب دق و سل و از برای سعال حار و خشونت سینه از احتراق مواد * صنعت آن بکیرند تخم خرفه و معشر کنند یعنی بکوبند و بشویند تا سیاهی و پوست آن تمام دور شود پس آنرا با آب شیره کشیده بکنارند که نشاسته آن ته نشین شود آب آنرا دور کرده نشاسته آنرا سه جزو با یک جزو آرد برنج در شیر کارد اخل نمایند پس بکیرند مغز بادام شیرین پنج جزو مغز تخم کدوی شیرین مغز تخم هندوانه از هر یک دو جزو و نیم در کلاب و عرق بیل مشک شیره کشیده در آن داخل نمایند و با آتش ملایم بپزند چون قریب بقوام حریرة رسل شیره نبات بقدر حاجت داخل کرده دوسه جوش دیکودا ده در ظرفی بکشند و بخورند * حلواى بزر بقلة الحمة موافق سینه و حلق و سرفه و تب دق و قرحه امعاء و ترتیب اعضا و سهل است و سرد و تر است * صنعت آن بکیرند تخم خرفه معشر و شیره آن را گرفته بکنارند تا ته نشین شود پس آن ته نشین را با مثل آن نشاسته در آب بپزند و روغن بادام و روغن مغز تخم کدو و روغن خشخاش و نبات سفید داخل کنند چنانکه شروع به پس دادن روغن کنند پس در ظرفی چینی پهن کرده بطریق لوز بریده بخورند * باب الباء مع اللام * بلا در بر بی حب الفهم و ثمره الفهم و حب القلب و برومی انقر دیا و بهندی بهلاوه کوبند و آن مثل اکلیلی است بر بالای ثمر شبیه بدل و ازین جهت آن را حب القلب نامیده اند و آن ثمر درخت هند است و شبیه بشاه بلوط و سیاه رنگ و مغز آن بنفش و درون آن مغزی مثل مغز بادام شیرین و ما بین مغز و پوست آن مملو از رطوبت سیاه غلیظ که عمل بلا در بر نامند و درخت آن بقدر درخت کوه دکان و برکش عریض و اغبر و تنک بود و آنچه به تحقیق پیوسته ثمر آن شبیه بامروم میباشد و رنگ آن زرد و بر سر آن مثل اکلیل و تاج دانه برآمده و آن بلاد راحت و بر بالای آن دانه کل آن و در اندرون ثمر آن تخم ها است و گوشت آن اندک شیرین

چاشنی دار غصص و بعضی مردم آن را میخورند و مغز بلاد و نیز شیرین است مانند مغز بادام و آن را برآوردند و نیز میخورند و بلاد در دو قسم است صغیر و کبیر و کبیر را بادام فرونگی مینامند و بهیأت کرده بز میباشند و عمل آن کمتر و مغز آن شیرین تر و ما کول است و عمل آن مستعمل نیست و صغیر را بلاد در نامند و عمل آن بسیار و مستعمل است و مغز آن کوچک و طریقه برآوردن مغز هود و نوع آنست که باید آن را در آتش اخگر اندازند تا پوست و عمل آن سوخته گردد و مغز آن نعوذ پس از آتش برآوردند و مقشور نموده تناول نمایند و خوابیدن در سایه درخت آن باعث نگر و سمات و عمل بلاد در چهارم گرم خشک و پوست آن در هوم و مغز آن در هوم گرم و در اول خشک و بی مضرت و مہمی و مہیج باه و عمل آن را مخلوط بروغن کایا کنجد تازه یا مغز گردگان کرده باید استعمال نمود محلل و مسخن و ملطف قروح و مقرح جلد و جهت امراض بارده دماغی و عصبانی و رطوبی و تقویت حفظ و ذهن و رفع رطوبات و ریاح و تقویت اعصاب و رفع ساس البول و نسیان و فالج و لقوة و رعشه و خدر و اختلاج و قطع تألیل و ورم و ماثر آثار جلد نافع و مضور محرورین و محرق خون و مورت یبوست دماغ و جوش دهان و بدن و جفن و ورم و ماثر آثار جلد نافع و مضور محرورین و محرق خون و مورت یبوست دماغ و جوش دهان و بدن و آن کشنده رقت و شر بتش از ربع درهم تا نیم درهم و بدلش پنج وزن آن خنک و ربع آن روغن بلسم و سدس آن نغط است و آن کنجال آن در چشم چار یا یان مورت بیاض و رافع آن خربق و ضماد آن با ادویه مناسبه غیر مقرحه جهت جمیع امراض بارده نافع و بخور آن زائل کننده بواسیر و مسقطه اوست و پوست بلاد در مہمی و جهت حفظ سیاهی موی بغایت موثر است خصوصاً هرگاه با روغن بطمین برآوردند با شند کوبند چون بکیرند پوست بلاد را که مغز آن را دور نموده با شند و بسمای رویه مقرض کرده مقدار یک اریقه آن را در ظرفی کوده در هون البطم آن مقدار که از روی آن بر گردد بران ریزند پس بیست درم لمان ذکر را سوده بران بپاشند و زیر آن آتش بسمای ملایم برافروزند تا منعقد گردد پس بریزند و سوده زرد بازای هون اریقه نیم اندک و بعد انعقاد از آتش برکیرند و در ظرف شیشه بکمال دارند و هنگام حاجت قطعه از آن بوزن یک گرم در دهان اندازند و بخابند تقویت و انعطاف قوی نماید * صنعت برآوردن عمل بلاد بکیرند بلاد نو تازه هود که خواهند و سر آنرا بپزند و به انبوس گرم نموده بکیرند و بفشارند و قطره روغن غلیظ که از هر آن برآید گرفته جمع نمایند تا هود که خواهند و نگاه دارند و این روغن مصفی بعمل بلاد است صنعت کوفتن روغن گردگان مانند کوفتن روغن مغز بادام است * دستور اخذ عمل بلاد و بنوع دیگر آنست که ته دیک مغالی را موافق کردن شیشه که از آن توان کف رانید و سوراخ سازند و دیک را بوسه پایه استوار کنند و شیشه کردن بلند را بکل حکمت بکیرند و بلاد در را پوست کنند و یا سر آنرا جدا کرده و نیم شکسته در شیشه کنند و قدری لیف یا موی بر بال اسپ پیچیده بدین شیشه بکمال دارند و کردن شیشه را از کون از سوراخ ته دیک برآوردند و در کاسه آب کرده در زیره پایه زیر دهن شیشه بکمال دارند و بالای شیشه درون دیک آتش ملایم از سر کین کاو جنکلی که بهندی اپلا کوبند برافروزند یا آنکه دیک را از سر کین کاو بکیرند و آتش کنند تا عمل بلاد در بپزد و در کاسه جمع شود و هرگاه از چکیدن باز ایستد بر دارند * نوع دیگر آنست که هر بلاد در را برینه بر تابه آهنی یا هنکی کدازند و دسته هاون یا امثال آن را گرم نموده بران کد داشته بزور بفشارند و آنچه روغن از آن برآید جمع نمایند و اگر با کنجد نرم بکوبند و اندک نمک آب بر آن بزنند و در لته قوی اندازند و در شکنجه بکشند آنچه روغن در آن است بخوبی برمی آید جمع نمایند و باید که در جمیع احوال دست و دهن و بینی را محافظت نمایند که باعث تورم آنها نگردد * طریقه خوردن بلاد در جهت حفظ بدن و تقویت اعصاب و باه و استحکام لثه و دندان آنست

که بکوبند بلاد را و سر آنرا برید؛ عمل آن را بدستور مسطور گرفته جرم آنرا ریزه ریزه نموده باز عملیکه در آن باشد دور نموده
 با مغز نارجیل ریزه کرده با کنجیل مقشر یا غیر مقشر یا کوردان هر کدام که باشد و خواصند مخلوط نموده بخورند و باید که جرم
 بلادریک جزو مغز نارجیل و غیر آن هر کدام که باشد از پنج جزو کمتر نباشد و ابتدا از ربع یا ثلث یا نصف دانه بقل را حتمال
 طبیعت شروع نمایند و بتدریج اندک اندک بیفزایند تا یک دانه و دودانه و تا پنج و هفت هم تجویز کرده اند در صورت موافقت
 و عدم مضرت و بعضی جرم بلادریک عمل گرفته را با یکی از مصلحات که مغز نارجیل و مغز کوردان و کنجیل مقشر یا غیر مقشر است
 بهمان وزن سابق کوبیده بهمان دستور مخخورند و شاید این در ابتدا و قبل از عادت بهتر باشد و بعضی بلادریک عمل ناکرفته
 را بهمان دستور کوبیده میخورند لیکن این در ابتدا خالی از غائله نیست و باید درین ایام از ترشیها و چیزهای نفاخ و اشیاء
 مضرة بآن و یا مصلحت تقویت آن و یا شکنندگی قوت آن با لکویه و از حرکات متعبه و هوای تند اجتناب نمایند و خوردن بلادریک
 پیوان و کهول و جوانان مرطوب المزاج را نافع و محرر و ریاض المزاج و جوانان را مضر است و علامت مضرت آن آن است
 که کمی و آنکه مضرت بمجرد استشمام رائحه آن اعضای آن متورم میشود و درم رخو متخلخل از قبیل تهیج پس او را استعمال آن
 حتی المقدور جایز نیست * بخور بلادریک را نل کنند دانه بواسیر و مسقط آن است * صنعت آن کودی بکنند و اندک آنشی
 در آن کتارند و یکدانه بلادریک را بر آن بگذارند و بر آن قدری آتش و بر آن به نشینند تا دود آن بر آن دانه برسد در سه چهار
 دفعه نهایت هفت هشت دفعه زائل خواهد شد و یا در زیر یک کلبی یا غیر آن که آن را سوراخ کرده باشند و معکوس کنند و
 در زیر آن دود کنند و بر آن نشسته دود آن را بکشند * فصلی در بیان مرکباتی که اصل و عمود در آنها عمل بلادریک است و از انجمله
 انقودیا است * بدانکه انقودیا لغت رومی است و نامیده اند این دوا را با سم انقودیا بسبب آنکه عمود و اصل در آن عمل بلادریک است
 و اول کسیکه استنباط این معجون نموده ابقرط است پس زیاده کوده بر آن زیاد تیهاجالینوس شیخ رئیس گفته که این معجون نافع
 است از برای فالج و مانند آن از لقوه و استرخا و جلای دماغ دهد و تن کیه ذهن کند شیخ داؤد انطاکی گفته که اعظم نفع آن که من تجربه
 کرده ام از این معجون تقویت حفظ است و دفع نسیان و بلادت و فالج و لقوه و رعشه و نیز از نفع عظیم است از برای اوجاع مفاصل و
 عرق النساء و اوجاع کلیه و مثانه و هر مرض بارد و صرع و استرخا و معوط کرده میشود بآن با آب موز نجوش از برای شقیقه و درار و
 حدت میل هل با صرة را از روی تجربه این جزله گفته که سوای منافعی که شیخ رئیس از برای آن ذکر کرده آنرا منفعت کلی است از برای
 دوار بلغمی و نسیان و صرع و صداع بارد و اوجاع معده و سینه و جمیع دردها که از برودت باشد * صنعت آن بنسخه شیخ رئیس
 سنبل الطیب موز عفوان سلیخته سیاه سازج هندی اذخر قونفل حب بلسمان ریوند چینی ازهریک دودرم حب البان
 مقشور نجیل صبر سقوطی ازهریک یک اوقیه مصطکی عمل بلادریک در فوفل ازهریک سه درم غاریقون هشت سفید درم و در
 نسخه شاپور هشت درم است ایو سادوا و قیه پوست بیخ وازیانه سه وطل سرکه انکوری که نه وطل ادویه کوفته بنسخه پوست بیخ
 وازیانه را سه روز متوالی در سرکه بنجسانند پس در یک سنگی یا دیک کلبی کوده بآتش ملایم بجوشانند تا سه چهار جوش
 بخورد پس بهالایند و ثقل آن را دور کنند و سرکه را باده وطل و نیم عمل مصفی در همان دیک کوده بآتش ملایم بجوشانند
 قاقوام آبل پس ادویه کوبیده را بآن بر سرشند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربت یک درم بآب نیم کرم و غذای کوشش
 بخورند * صنعت انقودیا به نسخه این جزله درمنهاج که جهت درد اعصاب و استرخای عصب و دوار و نسیان و خیالات و
 صرع و درد سر و درد معده و درد سینه و جمیع دردهای بارد نافع است * صنعت آن سنبل الطیب مرصافی سازج هندی

سلیخته زعفران و بعض اطبا شیخ ترکی افزوده و در بعض نسخ شیخ رومی داخل است افتیمون اقویطی در منة ترکی از خر مکی
 ریوند چینی حب البان مقشر قرنفل از هر یک یک اوقیه مصطکی عمل بلاد از هر یک دو مثقال حب بلسان زنجبیل صبر سقوطری
 از هر یک یک اوقیه غاریقون هشت درم بیخ سوسن آسمانکونی دو اوقیه پوست بیخ رازیانه سه رطل خل خمر سه قسط که دومن
 ونیم باشد ادویه یا سه را کوفته پیخته بغیر از بیخ رازیانه که آن را در سرکه خیمانیله با شند پس در یک پاکیزه کرده در سه
 بجوش داده از آتش فرود آورده صافی نموده سه رطل عمل داخل کرده با آتش ملایم پیزند تا بقوام آید ادویه مسحوقه را بعمل
 بلاد مرشته بعمل بقوام آورده بحر شد و بعد از ششماه استعمال نمایند شربت یک درم با آب نیم کوم جهت فالج و لقوه و
 استرخا و شیب نافع باد * صنعت انقردیا بنسخه شیخ داود انطاکی ایرساد و اوقیه سنبل الطیب سازج هندی مرکبی صافی سلیخته
 عیار زعفران شیخ ارمنی افتیمون اقویطی از خر مکی ریوند چینی حب البان مقشر قرنفل مقل از ررق حب بلسان صبر
 سقوطری عمل بلاد از هر یک یک اوقیه غاریقون هشت مثقال مصطکی رومی از هر یک شش درم فلفل و ج ترکی سعد کوفی کنار
 از هر یک پنج درم و گاهی زیاده میشود برین اجزا انواع هلیجات از هر یک ده درم و در نسخه دیگر اسارون کبابه چینی از
 هر یک دو مثقال داخل است و در نسخه دیگر شونیز چهار درم است شیخ داود گفته که اما من مقارن اجزای این معجون میسازم
 نشارة عاج هفت درم مرجان قرمزی سه درم تخم حرمل درونج عقربی بهمن سرخ از هر یک دو درم جند بید ستر نیم درم
 مجموع را کوفته پیخته پس بکیرند پوست بیخ کرفس پوست بیخ رازیانه از هر یک سه رطل سرکه انکوری سه قسط هر دورا سرکه
 خیمانیله پس بجوشانند تا ثلث سرکه بماند و بپالایند و عمل مصفی بقدر پنج وزن مجموع ادویه داخل سرکه مزبور نموده
 با آتش ملایم بقوام آورند پس ادویه را بآن معجون سازند و نگاه دارند و درین نسخه اختلاف بسیاری واقع است و جائز نیست
 استعمال این معجون پیش از آنکه مدت ششماه از ساختن آن گذشته باشد و سید اسمعیل در ذخیره گفته که قوت این معجون تا
 ده سال باقی میماند و قول زهرای و مسیحی صحیح است که گفته اند قوتش تا چهار سال باقی است و شربتش از یک درم تا
 یک مثقال است و بهتر آنست که استعمال نکنند این معجون را مکرر مشایخ و موطوبین و مبرودین در فصول بارده * انقردیا
 کبیر که شیخ رئیس در قانون ذکر کرده و گفته که نافع است از برای جمیع اوجاع معده و از برای صداع عتیق و دوار معده
 و جنون و هذیان و وجع کبد و طحال و کلیه و از برای برودت مزاج و اوجاع ارحام و نقرس و جدام و امراض سوداوی
 و نسخه ابن جوزی و نسخه شیخ داود انطاکی قریب باین نسخه اند و اندک اختلافی دارند * صنعت آن سنبل الطیب مؤلف زعفران
 سلیخته عیار سازج هندی افتیمون اقویطی از خر مکی حب بلسان ریوند چینی قرنفل حب البان مقشر زنجبیل سفید صبر
 سقوطری مقل از ررق مرکبی روغن بلسان از هر یک یک اوقیه مصطکی عمل بلاد از هر یک هشت مثقال از هر یک هشت درم
 ایرساد و اوقیه پوست بیخ رازیانه سه رطل سرکه انکوری سه قسط پوست بیخ رازیانه سه رطل سرکه انکوری خیمانیله
 پس در یک کوده جوش دهند جوشی اندک و بپالایند و بفشانند و ثقل آنرا پیزند از سرکه را با یک رطل ونیم عمل مصفی
 در یک سنگی کرده با آتش انگشت بقوام آورند و ادویه را کوفته پیخته بآن مخلوط نمایند و بعد از ششماه استعمال نمایند
 شربت یک درم با آنچه مناسب باشد * انقردیا دیگر منقول از قزاقان صهارخت نافع است از برای جمیع امراض بارده مزمنه
 چون فالج و استرخا و لقوه و اوجاع بارده مفاصل و نقرس و این معجون پیوان و هرد مزاجان را نافع است و سیاهی موی
 را نگاه دارد * صنعت آن هلیله عیار پوست بلبله آمله منقی از هر یک هی و شش درم شونیز بیست و چهار درم هیل بوا مفت

دوم غلبه شیر سفید سعد کوفی عمل بلاد از هر یک شش درم فلغل دار فلغل زنجبیل فلغل مویه انیسون از هر یک دوازده درم
ادویه را کوفته بپخته فافین صنجویی شصت درم فافین راد آب بقدر کفایت حل کرده ادویه را با آن بسروشند و در مویچه لعابدار
اخضر کرده در جودفن کنند و چون سه ماه بگذرد بکار برند و بعضی گفته اند که بعد از شش ماه که در جودفن داشته باشند استعمال
نمایند و مزاج آن گرم است در یک درجه و نیم و خشک است در آخر درجه دوم * انقر دیا دیگر که قریب است در مناخ با نقر دیای
صهار رخت و مصر و ع را بنهایت مفید است * صنعت آن پودست هلیله کا بلی پودست بلبله آمله منقی کشنیز خشک مقشور
اسطوخودوس از هر یک پنجم و زنجبیل عود الصلیب صغیر فارسی عمل بلاد از هر یک سه درم چند بیل ستریک رم عمل سفید
مصفی سه وزن ادویه بدستور مقرر معجون سازند شربت یک گرم با آب گرم * انقر دیا دیگر بربص و بهق و فالج و نسیان و استرخا
و بنهایت نافع است * صنعت آن هلیله سیاه پودست بلبله آمله منقی از هر یک سی درم کند روز و فای خشک زنجبیل فلغل عمل
بلاد از هر یک پنجم و عمل مصفی بقدر حاجت بدستور معجون سازند و این معجون گرم است در سه ربع درجه اول و
خشک است در آخر درجه دوم شربت یک گرم با آنچه موافق باشد از شربه * انقر دیا معروف بمعدل المزاج و آن را انقر دیا
کبیر نیز نامند لقوه و رسته و فالج و ربص و خدر و نسیان و صداع بارد و صرع و جمیع امراض بلغمی را نافع است و حفظ را زیاده کند
و ماضیه را قوت دهد و باه را بیفزاید چنانکه بلغمی مزاج را هیچ دوائی در امر باه بهتر از این معجون نیست و یوقان و جمیع امراض
حادیه از سردی را نافع است صاحب اختیار رات بدیعی گفته که کسانی را که بلغمی مزاج بودند امر کردم ایشان را با استعمال
این معجون بجهت قوت باه بهیما رسانیدند و در قوت حفظ و ذهن و دفع نسیان و فالج و لقوه و همه رنجهای حادث از
سردی بنهایت سودمند است * صنعت آن زنجبیل عاقر قرحا شونیز و ج ترکی قسط تلخ عمل بلاد از هر یک ده درم سد اب خشک
حلیت حب الغار زراوند مل حرج جنطیانا حب البان شیطان حندی خردل سفید چند بیل ستر از هر یک پنجم و رم اجزای
خشک را کوفته بپخته بعمل بلاد رسشته بروغن مغز گردکان چرب نموده با عمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند شربت
از یک گرم تا یک مثقال و در نسخه اختیارات بدیعی فلغل و دار فلغل از هر یک ده درم اضافه این اجزا شده و وزن عمل بلاد در
چهار مثقال و نیم است و در نسخه دیگر بجای زنجبیل حب البان فلغل دار فلغل از هر یک ده درم داخل است * انقر دیا کبیر به
نسخه نجیب الدین همرفتند که باسم بلاد کبیر و در قوا با دین خود ذکر کرده و گفته که این معجون تریاق فالج و لقوه و سکنه است
و مفید است از برای ربص و بهق و کزین عقرب و جمیع امراض بارده و از برای تشنج و طب و نسیان و این در ساعت بدن را مشتعل
می سازد و عرق می آورد و سزاوار آن است که چون خورده شود چیزی بنوشند تا عرق آورد * صنعت آن عاقر قرحا زنجبیل
شونیز قسط تلخ فلغل دار فلغل و ج ترکی از هر یک ده درم مومکی صافی بوک سد اب حلیت جنطیانا زراوند مل حرج حب
الغار شیطان حندی چند بیل ستر خردل از هر یک پنجم و رم عمل بلاد پنجم و رم ادویه را کوفته بپخته بروغن مغز گردکان و
عمل بلاد چرب نموده بعمل مصفی معجون سازند و بعد از چهل روز استعمال نمایند شربت یک گرم * انقر دیای صغیر منافع
آن قریب است با انقر دیای صهار رخت * صنعت آن هلیله سیاه پودست بلبله آمله منقی از هر یک ده درم سعد کوفی سفید الطیب
کند روح ترکی فلغل زنجبیل عمل بلاد از هر یک پنجم و رم ادویه را کوفته بپخته بروغن مغز گردکان و عمل بلاد چرب نموده بعمل
مصفی سه وزن ادویه معجون سازند شربت یک گرم بعد از شش ماه از ساختن آن استعمال نمایند و در نسخه دیگر این انقر دیا
بجای هلیله سیاه پودست بلبله کا بلی داخل است * انقر دیای صغیر دیگر نافع است از برای صلابت سحر زوسه و درد معده و کرده

و مثانه و تپهای کهنه * صنعت آن جنطیانا رومی فلغل سیاه از هر یک هشتاد زم قسط تلخ مومکی صافی سازج هندی ریونک
چینی منبل الطیب از هر یک هشت و نیم مثقال ادویه را کوفته بپخته بروغن مغز گردان و غسل بلاد ریونک رم چوب نموده بعمل
مصغی سه وزن مجموع ادویه مرشته معجون سازند و در ظروف چینی نگاهدارند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربت
یک رم * انقردیای ملین صرع و فالج و لقوه و رعشه و استرخای اعصاب را نافع باشد و دماغ را از اخلاط پاک سازد و هشی را تیز
کند و حفظ را زیاده کند و پیران و سود مزاجان را موافق باشد و طبع را نرم دارد * صنعت آن منبل الطیب سلیخه سازج هندی
فوموز عقوان درمنه ترکی افیمون فجاج از خر ریونک چینی حب بلسان قرنفل از یک و درم حب البان مقشور زنجبیل
از هر یک یک درم مصطکی دار فلغل از هر یک سه درم غاریقون ایرسا از هر یک و درم صبر زرد درم پوست پیچ
رازیانه سه رطل سرکه کهنه سه رطل پوست پیچ را زیاده را سه روز در سرکه بخیمانند و در یک سنجی بجوشانند بعد از
چهار جوش از آتش فرو گیرند پوست پیچ را زیاده را بمانند و بفشارند و جرم آن را بپزند از آن و صاف کنند با سه رطل
و نیم غسل صاف بقوام آورند و سه درم عمل بلاد را ضافه کنند و با ادویه کوفته بپخته بموشند و بعد از شش ماه مقل از
یک درم بآب نیم کرم بخورند * انقردیای دیگر منقول از شرح اسباب و علامات نسیمان و فالج و جمیع امراض دماغی که از
غلبه بلغم و رطوبت باشد سود مند بود این معجون آزموده قدما است خصوص از برای قوت حافظه * صنعت آن عمل
بلاد ریک اوقیه صبر سقوطی شصت مثقال غاریقون بیست و چهار مثقال سلیخه زراوند و ج ترکی زعفران دار چینی
مصطکی رومی از هر یک شش مثقال قسط تلخ تخم سداب فلغل سفید از هر یک هشت مثقال افیمون یک اوقیه اجزا کوفته
بپخته با سه چند آن عمل کف کوفته بموشند مقل از شربت بعد از ششماه یک مثقال بآب کرم * فصل در بیان
جوارش تیکه اصل و عمود در آنها بلاد است * جوارش بلاد معروف بجوارش الملوک که آن را دواء الحسنه نامند بحسب آنکه
ظاهر نمیکرد تمام منافع آن مکر آنکه استعمال کرده شود یک سال تمام که در آنوقت تمام منافعش ظاهر میگردد و این جوارش
را جوارش سلیمان نیز نامند منافع و خواص این جوارش را بسیار شمرده اند از جمله آنکه منع سفید شدن موی میکند مکر آنکه
سفید شده باشد و اسهال اخلاط بارده میکند و نافع است از برای ضعف معدیه و سوء هضم و از برای اوجاع معدیه و اوجاع سر و
صداع و فالج و صرع و لقوه و نسیمان و دوار و تشنج معروف بکراز و محلل ریح شیخ رئیس گفته که این دوا ملوک است حکایت
کرده اند که ملوک باین دوا ملوا میکردند و این دوا نافع است از برای ناصور اسود و ایض و احمر و ثلث و صفوت و ابوده
و ضربان مفاصل و جلای باصبر و زیاده میکند قوت جماع را زیاده فی ظاهری و نیست از برای این جوارش ضرری و از استعمال
این جوارش کرم نمیکرد مزاج مستعمل آن تفسیر کلام شیخ مراد از ناصور اسود بهیق اسود است و برص اسود که عبارت از قوبای
اسود است و مراد از ناصور ایض برص ایض است و مراد از ناصور احمر و جل ام است و مراد از ثلث دانه های بواسیر
است و سائر ثلث لیل و غن ها که در بدن بهم میوید و مراد از صفوت یرقان اصغر سدی است و صفوت رنگ بحسب فساد مزاج کبد
و گفته اند هرگاه فرا گرفته شود از این جوارش یک سال تمام هر روز بلافاصله پس صالح میگردد اند عمر فرا گیرند کان را باذن الله
عز و جل و کسیکه یک سال تمام این جوارش را مل و رمت کند باقی نمی ماند در بدن او مرضی از امراض مادی مکر آنکه آن مرض
زایل میگردد با امر الله تعالی * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس هلیله سیاه بلیله منقی آمله منقی از هر یک سی و شش مثقال شونیز
بیست و چهار مثقال فلغل سیاه زنجبیل دار فلغل فلغل مویه از هر یک بیست و درم مثقال نازمشک قافله صغار و عمل کوفی از هر یک

دو مثقال کبابه چینی عمل بلادراز هریک شش مثقال اجزا را جدا جدا گرفته پیخته پس وزن نموده که از آن جمیع اجزا تمام
 باشد پس اجزا را مخلوط کرده شش صد مثقال فانیل سنجری دریا تیل پاکیزه کرده با آتش ملایم بکندارند و آب بر فانیل بپاشند
 تا کد ا ختمه شود پس اجزا را داخل کرده حرکت دهند تا نیکو مخلوط شوند پس برداشته بکندارند تا گرمی آن شکسته شود پس آنرا
 بنادق سازند هر بند که دو مثقال و ربع مثقالی و دسنت را چرب نمایند بزیت یا بروغن مغز گردکان یا بروغن کاه در وقت ساختن
 بنادق پس بخورند از آن هر روز یک بند که و این جوارش سیل درواهاست و کمی که جوارش میخورد باید که از ترشیها و
 لبنیات پرهیز کنند و مزاج این جوارش گرم است در درم و خشک است در وسط درجه سوم * جوارش بلادربه نسخه ابن جزله
 گفته که این جوارش سرور و اها است و هر کس که یک سال باین جوارش مداومت نماید باقی عمرش بصحت میگذرد و هیچ
 علت در بدن نش نباشد مگر آنکه بکلی زایل گرداند و خوردنش هیچ زیان ندارد * صنعت آن بلیله منقی آمله منقی هلیله عیاء
 از هریک سی و شش مثقال شونیز بیست و چهار مثقال فلفل اطرک دار فلفل زنجبیل فلفل مویه از هریک دو مثقال کبابه چینی
 عمل بلادراز هریک شش مثقال اجزا را جدا جدا گرفته پیخته وزن نموده بهم آمیخته شش صد مثقال فانیل را در دیک روئین
 پاک کنند و با آتش ملایم بجوشانند بعد از آن که بقل رحاجت آب در آن کرده باشند و بقوام آورند و ادویه را در آن داخل کرده
 بپزم زنند و دسنت را بروغن کاه یا بروغن گردکان یا بزیت چرب نموده بنادق سازند هریک بقدر دو مثقال و یکل آنک و نیم و هر صبح
 یک بند که را با آب سرد حل کرده بخورند * صنعت این جوارش به نسخه شیخ داؤد انطاکی پوست هلیله زرد هلیله کابلی هلیله
 عیاء بلیله آمله منقی از هریک سی و شش مثقال شونیز بیست و چهار مثقال کبابه چینی دوازده مثقال عمل بلادرمصطکی از هریک
 شش مثقال فلفل مویه فلفل دار فلفل دار چینی اشق زنجبیل از هریک دو مثقال ساج هند ی یک مثقال شکر سفید صافی شش صد
 مثقال شکر را بقوام آورند تا قریب با نفع قدر هم پس ادویه را گرفته پیخته بعمل بلادرمصطکی و در ظرف چینی پهن کرده شکر را
 بقوام آورده بر آن ریزند و نیکو بپزم زنند و بکندارند تا سرد شود و بطریق لوزیات بپزند و نگاهدارند و غالب آن است که استعمال
 کرده شود بعد از طعام و کمی که ریاخ غلیظه در بدن او بمیاریا شد بناشتا بخورد و کسیکه بخار بمیاریا در بدن نش باشد وقت خواب
 بخورد و شربت دو مثقال و همچنین شربت اکثر جوارشات دو مثقال است * صنعت این جوارش به نسخه حکیم میر محمد مؤمن
 گفته که این جوارش بجهت اسکندر ترتیب داده شده و چون یک سال تمام استعمال کرده میشود آنرا دواء السنه نامیده اند و در
 دواء السنه مذکور خواهد شد * صنعت این جوارش به نسخه دیگر گفته هر که یکسال تمام بدوام بخورد باقی عمرش بصحت
 گذرد و هیچ علتی در اندرون وی نماند و همه را بکلی بیرون آورد و ناصور و درد مفاصل را ببرد و روشنائی چشم را افزایش
 و شهوت باه را زیاده کند و اشتهاهای طعام آورد و فوائد این جوارش را بمیاریا نوشته و بالجملة جمیع امراض را نافع بود و در ذکر خواص
 آن ماطریق اختصار را مملوک داشتیم هلیله سیاه اشق دار فلفل زنجبیل فلفل مویه از هریک بیست و دو مثقال کبابه چینی عمل بلادرو
 از هریک شش مثقال همه را جدا جدا گرفته پیخته وزن نموده در هم آمیزند و بعمل بلادر آمیزند پس دیک نازه قلعی نموده را بر
 آتش ملایم نهند و اندکی آب کنند و سه صد و پنچ مثقال فانیل جیل را کویده اندک اندک در آن کنند تا کد ا ختمه شود بعد از آن
 ادویه در آن ریزند و بپزم زنند و بکندارند و دسنت را بروغن مغز گردکان چرب نمایند و اقراص سازند هر قرصی دو مثقال
 و یکل آنک و نیم و هر بامداد یک قرص را با آب سرد بخورند و در آن سال که این دوا را استعمال میکنند از بقول و ترشیها و
 لبنیات و همچنین هر که این جوارش میخورد و دروائی که بلادرو عمل بلادر دارد از خوردن مطلق لجوم خواه انعام و خواه

ملبور و خواه از سماک پرهیز واجب است زیرا که از خاصیت بلاد و عمل بلاد را فساد بخورم است * جوارش بلاد در معده
 بجوارش حبه الخضر نافع است از برای استمرا و استطلاق بطن و برودت معده و اختهای طعام و بواسیر را مفید باشد و بدن
 را قریه کند و حفظ بیفزاید * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس که در قریه باد بن قانون ذکر کرده عمل بلاد رحمة الخضر کنجد
 مقشر از هر یک يك استار شکو طبرزد بیست و چهار استار پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقی زنجبیل دار فلفل بونک کابلی
 مقشر سازج هندی شیطرج هندی از هر یک چهار درم فلفل مرزنجوش بسیار سه از هر یک دو درم کوفته بیخته اول مرتبه ادویه
 را بعمل بلاد مرشته بروغن مغز گردکان چرب نموده پس بعمل مصفی بقدر کفایت بسرشند و نگاه دارند و شربتی ازین
 جوارش دو درم با مخیض کار و طعام در مدت که این جوارش خورده میشود باید که شیر بونج باشد و گوشت نخورند و گفته اند
 که این جوارش کرم است در وسط درجه سوم و خشک است در آخر درجه سوم * صنعت این جوارش بنسخه ابن جزله حبه الخضر
 که آن را بفارمی کمودان کویند و بن نیزنا منل و ون نیز کویند و عمل بلاد و کنجد مقشر از هر یک بیست و چهار مثقال پوست
 هلیله کابلی پوست بلبله شیر آمله منقی زنجبیل دار فلفل بونک کابلی مقشر سازج هندی شیطرج هندی از هر یک چهار درم قرنفل
 مرزنجوش بسیار سه از هر یک يك درم نبات سفید نیم من ادویه را کوفته بیخته با اندک روغن کار و عمل بلاد چرب نموده
 با عمل نحل خالص بقدر مناسب بقوام آورده بسستور مقور جوارش سازند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربتی دو درم
 یادوغ کار بنوشند * جوارش بلاد صغیر نافع است از برای سردی مزاج و جمیع امراض بارده بلغمیه و درد معده و ریاح و رنک
 و انیکو گرداند و نعیمان و سکنه را نافع بود * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقی از هر یک سی درم کند رزرقای
 خشک از هر یک شش درم زنجبیل فلفل عمل بلاد از هر یک پنجم درم روغن مغز گردکان هفت درم ادویه را کوفته بیخته بعمل
 بلاد مرشته بروغن گردکان چرب نموده با سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی مرتب نمایند و بعضی وج ترکیبی و عمل کوفی
 از هر یک پنجم درم بر اجزای این جوارش می افزایند و درین حالت میگرد آقوی در عمل و بعد از ششماه استعمال نمایند شربتی
 از یک درم تا دو درم * جوارش بلاد کبیرا قوی از جوارش بلاد صغیر است در جمیع افعال و مبدل مزاج باز د است و نافع
 است از برای جمیع امراض بارده و بلغمیه مانند فالج و لقوه و سکنه و تشنج و وعشه و لدغ عقرب و سموم بارده * صنعت آن
 ها قرقها زنجبیل شونیز قسط شیرین فلفل و ج ترکی از هر یک ده درم بوک سداب حلتیت جنطیاناز راوند مل حرج حب الغار
 چند بیل ستر خردل شیطرج هندی عمل بلاد از هر یک پنجم درم روغن گردکان ثلث مجموع ادویه کوفته بیخته بعمل بلاد
 مرشته بروغن مغز گردکان چرب نموده با سه وزن مجموع ادویه عمل سفید مصفی مرتب نمایند و بعد از چهل روز استعمال
 نمایند شربتی مثل بند قه و هرگاه خورده شود دو ساعت خود را بپوشند که عرق آید و در نسخه دیگر وزن روغن مغز گردکان
 مد من اجزا است * جوارش بلاد بنسخه حکیم معصوم از هندیان است نعیمان بر طرف کند و حفظ را زیاده و ذهن را تیز
 گرداند و لون را صاف سازد و بلغمی مزاج و پیران را موافق بود * صنعت آن فلفل هلیله کابلی هلیله زرد آمله مقشر از هر یک
 چهار درم چند بیل ستر دو درم قشر انرج عمل بلاد رنک سفید قسط تلخ حب الغار سعد کوفی از هر یک هشت مثقال اجزا کوفته
 بیخته بروغن کار و عمل بلاد ملوث کرده و با سه چندان عمل کف گرفته بسرشند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربتی
 دو درم * جوارش بلاد صالح از برای وجع معده که مزمن شد باشد و از برای سردی مزاج و نعیمان و رنک و رانیکو
 گرداند و فکر و ذهن را لطیف سازد و جید گرداند و خواص بسیار دارد و این جوارش از حکما است و کویند که از سلیمان

بن د اورد عم * صنعت آن به نسخه شمع رئیس که در قرا بادین قانون آورده هلیله سیاه هندی پوست بلبله شیر آمله منقش
فلغل دار فلغل چند بیل ستر از هر یک چهار درم قسط تلخ مغز بلاد در بونک کابلی مقشر نبات سفید حب الغار از هر یک
دوازده درم سعد کوفی هشت درم اول مرتبه بلاد در مقشر نموده نرم بکوبند و باقی ادویه را کوفته بپخته عمل مصفی مسکه کاو
متمما وی در هم بجوشانند و بقوام آورند و ادویه را با بلاد کوبیده مخلوط کرده در عمل و روغن بقوام آورده مخلوط نمایند
قا منعقل شود و بعد از ششماه استعمال نمایند شربت دودرم با آب طبع کوفس و رازیانه و مستعمل این جوارش باید که نکاه
دارد خود را از تعب و غم و حزن و آشامیدن شراب بسیار و جماع و باید که غذا بی گوشت بخورد و مزاج این جوارش گرم
است در اول درجه سوم * صنعت این جوارش بنسخه این جزله پوست هلیله کابلی پوست بلبله آمله منقش فلغل سیاه دار فلغل از
هر یک چهار درم بونک کابلی مقشر عمل بلاد در قسط تلخ حب الغار سعد کوفی از هر یک هشت درم ادویه را بعمل بلاد و روغن
روغن کاو چرب نموده با عمل مصفی سه وزن ادویه ترکیب نمایند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربت دودرم با آب کوفس
* جوارش بلاد این جوارش را از غایت فعل فر به نمودن جوارش محسن نامند نافع است از برای بواسیر و بواسیر و هضم طعام
و باده رازیانه کند * صنعت آن به نسخه محمود بن الیاس شیرازی در قرا بادین جوی صغیر فلغل زنجبیل از هر یک ده درم دار
فلغل سی درم فانیل دو من مغز گردان مقشر کنجد مقشر از هر یک پنجاه درم بلاد در مقشر پنج عدد و در نسخه اصل حاوی بلاد در دیده
نشد ۱۵ جز را کوفته بپخته بعمل مصفی بموشند شربت یک مثقال * صنعت این جوارش بنسخه حکیم محمد مؤمن که در تخته آورده
زنجبیل ده امانتار دار فلغل سه امانتار شیطان هندی دو امانتار شقایق پنج امانتار فانیل جید چهار صد و پنجاه مثقال مغز گردان مقشر
کنجد مقشر از هر یک بیست درم و در نسخه دیگر ده مثقال است بلاد در مقشر پنج عدد بلاد در کوبیده در یک اوقیه روغن کنجد بمالند
و صافی نمایند و ادویه را کوفته بپخته با آن بموشند یا سه چند آن ادویه فانیل سنجری کدابخته بقوام آورده بموشند * جوارش
بلاد این ماهویه منقول از قرا بادین افندی صلاح چلمی حکیم باشی ابوالعزم سلطان قیصر روم جهت زیادتی حفظ عقل و نافع
از برای اصحاب مطالعه و مقوی معده و امعاء و تصفیة خون و مقدر شربت یک درم تا دودرم با عرق رازیانه است * صنعت آن
فلغل دار فلغل پوست هلیله کابلی آمله منقش پوست بلبله چند بیل ستر از هر یک دودرم قسط تلخ بلاد در شونج حب الغار از هر یک
شش درم سعد کوفی چهار درم نبات سفید شانزده درم بعد از سحق بلخ و روغن کاو چرب نموده بعد از یک روز با سه وزن عمل
سفید مصفی بموشند * جوارش بلاد مصفی بجوارش محسن فو بهی آورد و طعام هضم کند و اشتها ی طعام آورد و بواسیر و
مهور را مود دارد * صنعت آن زنجبیل ده درم دار فلغل سه درم فلغل دودرم شیطان هندی دودرم شقایق پنج درم فانیل
شصت و پنج درم مغز گردان کنجد مقشر از هر یک بیست درم بلاد در پوست جید اکرده پنج عدد بلاد در کوبیده در پارچه
نازکی کرده در یک اوقیه روغن کنجد بمالند تا شیوه آن بر آید و صافی نموده ادویه را کوفته بپخته با آن روغن چرب نموده فانیل
و در آب بکند آرند و بقوام آورده ادویه را با آن بموشند تا منعقل گردد بهمان کومی برکنج ران ضما د نمایند اسهال صغیر کنند
و بر بالای ناف اسهال مودا و بر رگین و تهیکاه اسهال بلغم و هرگاه با آب سرد بشویند قطع امهال شود * جوارش بلاد در جهت
ریاح بواسیر و تقویت باده و هضم طعام نافع است و موافق مزاج پیروان است * صنعت آن زنجبیل دو صغیر طبعی دار فلغل سه صغیر
شیطان هندی دو صغیر شقایق پنج صغیر فانیل چهار صد و پنجاه مثقال مغز گردان مقشر کنجد مقشر از هر یک ده مثقال ده عدد
بلاد در کوبیده در سه اوقیه روغن کنجد خیمانیله بدست بمالند و صافی نموده ادویه را با آن چرب نموده و یک وزن و نیم فانیل

و با قوام آورده جوارش هازنک شربت یک رم * حلوی بلاد منقول از خلاصه التجارب گفته که از اختراعات اهل هند است و در منافع قریب جوارش بلاد است * صنعت آن عمل بلاد یک جز و روغن کنجد تازه دو جز و درهم نموده آرد میله را با آن بویان کنند آن مقدار که دستور حلوا است پس بقدر کف عمل مصفی بر آن ریخته بر هم زنند و هنگام فرود آوردن فلغل زنجبیل دارچینی به سبب با دیان جز و بوا قرفل از هر یک جزوی سائیده ریخته بر آن ریزند و نیکو بر هم زنند و فرود آورده در ظرف چینی نگاه دارند هر روز مقدار دره مثقال تناول نمایند * دل بهره بلاد را از صنعت اطباء هند است و منافع بسیاری از برای آن ذکر کرده اند و گفته اند نافع است از برای اکثری از امراض مزمنه و باید که غذای نوشند آن گوشت بویان بر وزن کا و باشد می فرمایند که هرگاه بلاد در مرکبات خورده شود واجب است پرهیز از خوردن گوشت چه بلاد منقول گوشت است چه در خارج و چه در بدن و لهذا با وجود آنکه آنرا تر یا قیت قوی است در تریاق فاروق که گوشت افعی در و داخل است نکرده اند * صنعت آن بلاد یک سیرو پوست هلیله زرد نیم سیرو مویه یعنی سعت نیم سیرو دار فلغل فلغل سیاه فلغل مویه از هر یک سلس سیوی قرفل نه دانه کل دها و پنجه سیرو قند سیاه دو وزن همه ادویه را نیکو کوفته قند را با آب کرم حل کرده همه را در ظرف گلی مستعمل کرده در هر کین اسپ دفن کنند تا نیمه شود و همچون نمک شل بپالایند و بکار برند و این را اگر عرق کشند بهتر است * دواء السنه این دوا جوارش بلاد است و جوارش اسکندر نامند بجهت آنکه از برای اسکندر ترتیب داده اند چون در تمام سال استعمال میشود آن را دواء السنه نامیده اند و آنرا جوارش الملوک نیز نامند خواص آن چون یکماه خورده شود موی سخیم را سیاه کند و چون تمام سال مداومت کرده شود معدی را قوت دهد و با صرة را قوی کرد اند و لکنت را از زبان و برودت اعصاب و عروق را به برد و در تنقیه کرده و مثانه و باه و قوت هاضمه و قوت حفظ و رفع امراض بلغمی و سوداری و جنام و بهق و برص و بوا سیرو حفظ حرارت غریزی بی نظیر است * صنعت آن پوست هلیله کا بلی هلیله سیاه آمله منقعی از هر یک سی و هشت مثقال پوست بلبله شونیز از هر یک بیست و چهار مثقال فلغل سیاه دار فلغل از هر یک بیست و دو مثقال زنجبیل فلغل مویه نار مشک قافله صغار از هر یک دوازده مثقال کبابه چینی بلاد منقعی از هر یک شش مثقال بزغنج بیست و چهار مثقال اشق دوازده مثقال مویز منقعی مغز تخم خیار از هر یک هفت مثقال نبات سفید شش مثقال ادویه کوفته ریخته با نبات بحر شند و سه صد و شصت و پنج قسمت کرده اقرص سازند و هر روز یک قرص را تناول نمایند و در نسخه ذخیره پوست هلیله زرد و بزغنج و مویز و تخم خیار بیست و دو نسخه دیگر اشق و شونیز داخل ندارد و در نسخه دیگر سعد کوفی و افسنجین از هر یک دوازده مثقال داخل است و در نسخه دیگر وزن فلغل بیست مثقال و تخم خیار بیست و چهار مثقال است * دهن البلاد از تالیف قدما است بجهت بوا سیرو و جمیع امراض بارده و تحلیل ریاح غلیظه عظیم النفع است * صنعت آن اشق انیسون زرنب بسفناج فستقی حب بلسمان مغز بادام مقشر خربق سفید فلنجه شیطان هند از هر یک شش مثقال قرفل جوز بوا زنجبیل خولنجان دارچینی بلاد رجند بیل مترا از هر یک پنج مثقال سعد کوفی برک مورد موز نچوش حلبه اسپند حبه الخضرا حب الخروع از هر یک ده مثقال اشنه ورق الغار فوفل هپستان از هر یک چهار مثقال عمل مصفی روغن کا و نقط سفید روغن یا همین قطران روغن حب الخروع دهن الغار از هر یک هیزده مثقال زیت سفید صد و پنجاه مثقال آب صافی هزار مثقال با تش ملایم بجوشانند تا آب برود و روغن بماند در شیشه نگاه دارند * دهن بلاد دیگر جهت احتیاج عصب و فالج و لقوة و امراض بارده نافع است بنهایت محلل ریاح است * صنعت آن سنبل الطیب دانه هیل بوا فلغل و ج ترکی شیطان هند را من دار فلغل جوز القی بلاد را بر ازانده

قسط تلخ بوزن ان زرد نماد درونج محرقی از هر يك پانزده مثقال نيكوفته با شیر و آب از هر يك پا نصل مثقال روغن کنجد دريست
و پنجاه مثقال بجوشانند تا آب و شیر برود و روغن بماند در شیشه با احتیاط نگاه دارند * عرق بلاد در جمع امراض بارده بلغمیه
و اوجاع مفاصل و تشنج امتلائی بارد و پیوان را موافق است * صنعت آن بلاد پوسست هلیله کابلی زرد چوبه از هر يك درونیم
آثار هندی سیریک انه که بهندی يك پرتیه نامند نیم آثار و نیم پا و قند سیاه بیست و دو آثار اقماع بلاد را دور کرده زرد چوبه
را نیم کوفته تمام اجزا را در خم کرده آب کرم بقدر لائق بران ریزند و سر آن را بسته در سوکین اسپ دفن کنند تا بجوش آید و
فرورشد که علامت رسیدگی آن است پس آن را عرق کشند که شش آثار بر آید و باز آن را عرق کشند که دو آثار بر آید
شربت از ان دو درم و هر روز اندک اندک مقل و ثلث درم بیفزایند تا به هشت نه درم که مقل از دو توله است برسد و بعد از ان
شروع بکمی نمایند بهمان ترتیب که افزوده اند تا بد و درم برسد و باید که ناشتا بخورند بلکه هر روز يك نان روغنی بی نمک
آورده بروغن کا و چوب نموده اول يك لقمه از ان نان بخورند و بالای آن عرق را و نیمه نان را بالای آن میل فرمایند و هر وقت
سوزشی در اندرون معلوم گردد چیزی تناول نمایند زائل میگردد و این عرق اشتها می طعام می آورد و تقویت باه می افزاید و باید
که از توشی و بادی و خوردن گوشت بهیاری اجتناب نمایند * مزید العمر از مخترعات صاحب خلاصه التجارب * صنعت آن بلاد
يك جز و کنجد سفید معشرد و جز و فلفل قرنفلی را رچینی از هر يك سه جز و مشک خالص نصف جز و پوست هلیله بلبله آمله منقح
از هر يك چهار جز و تخم جوز مائل نصف مجموع ادویه اول بلاد و کنجد را با هم نیکو سحق کنند انکه باقی ادویه کوفته بیخته
بآن خلط نموده باز سحق نموده با سه وزن مجموع ادویه بعمل مصفی بقوام آورده بسرشد شربت می مقدار فنک قی محو و المزاج
را بالای طعام و مبرود المزاج را ناشتا بخورند * لبانه الطولونیه جهت رفع سرعت انزال و تقویت باه مفید * صنعت آن بلاد
مقشريك از قیه کنل رنج درم جو شیر درم سنک روس یک درم سقمونیا نیم درم ادویه کوفته بیخته در روغن حب الخروع
تا يك هفته بخیمانند پس بجوشانند و حبوب ها زرد و عند الحاجة و وقت مجامعت نیم درم آنرا بخایند * معجون بلاد
جهت تقویت اعصاب و استحکام دندان و لثه و دفع جمیع امراض بارده رطبه مانند فالج و لقوه و استرخا و رعشه و سکنه و
لشوغس و نهیان و تشنج امتلائی و اوجاع مفاصل و وجع و رک و عرق النساء و نقرس و ماثر امراض عصبانی و شرب
موم بارده و کزیدن جانوران سمی بارد مانند عقارب نافع و تقویت معده و دماغ و اعضای تناسل و آلات بول نماید و بالجمله
منافع بسیار دارد مبرود المزاج و پیران را و محو و المزاجان و شبان را مضر * صنعت آن مغز بلاد حب الغار برک کابلی
مقشركنجد مقشراز هر يك ده درم جنل بید ستر دار فلفل هلیله سیاه پوست بلبله آمله منقح معد کوفی قسط تلخ از هر يك هفت
درم پوست زرد اترج عاقر قرحا زنجبیل زراوند طویل و من حرج بهمنین عود بلسان حب بلسان جنطیانا عود الصلیب عود
هندی ایرماج ترکی شقاقل مصري شیطرج هندی مصطکی شونیز بوزیدن برک کا و زبان کل کا و زبان باد رنجبویه فرنچمشك
اسطوخودوس بصفايچ از هر يك چهار درم مغز بلاد حب الغار و برک کابلی مقشركنجد مقشور در هاون سنگی نرم بکوبند
و ماثر ادویه را هر يك جدا جدا پس وزن نموده درهم کرده مجموع را بروغن مغز کدکان چوب نمایند و باید که وزن ادویه
فانین و دو وزن عمل مصفی موم طن الرهم مرشته در ظرف نقره یا شیشه یا چینی که يك ثلث آن خالی باشد در میان جو
پکن دارند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربت می از يك درم تا سه درم و تا پنج درم در بعضی امزجه مجوز است و باید که استعمال
این ادویه بعد تنقیه و خالی بودن بدن از اخلاط فاسده باشد و در ایام خوردن از توشها و بادی اجتناب نمایند * بلسان بهار لام

و سین مهمله مفتحات و الف و تون درختی است مخصوص به بلاد مصر در موضعی که معزوف است بعین الشمس به مقدار
درخت سقز برک آن در شکل و بوشبیه بمرک مداب و از آن سفید تر و مدور تر و آن از جمله اشجار نغیسه کثیره المنافع است
شیخ داود انطاکی گفته درخت آن در ابتدا بقا است درخت ریحان می باشد و به ترتیب با آن مقدار میرسد و آن مانند انسان
از سردی و گرمی و تشنگی و سیوایی بسیار متاثر می گردد پس سواران آن است که آن را بحسب اختلاف از منہ و فصول
ترتیب نمایند و از کلام او ظاهر می گردد که آن درخت حال مفقود است و بجای آن عطاران حب و عود و دهن بشام را می
فروشد و این در افعال بسیار ضعیف و بجای آن نمی تواند شد و اما خواص و منافع اجزای بلسان پس بدانکه ضما د برک آن
جهت کزیدن عقرب و رفع صداع بار در طوبی و آشامیدن طبع آن جهت تحلیل نفخ و ریاح و عصاره آن جهت اخراج زلو
و خار و استخوان در حلق و قطور آن جهت درد کوش و همچنین قطور طبع آن و نگمید بدان جهت تسکین صداع و طوبی و ضما د
بمع و ریشهای سوخته آن با هر که جهت رفع تآلیل و مرهای پوست تازه آن با عسل جهت تقویت معده و رفع رطوبات آن
مفید و اما محب آن پس بهترین آن تازه خوشبوی شبیه بهوی دهن بلسان است اشقر اللون ثقیل الوزن اندک تلخ و تند که
زبان را اندک بکزد و نخل بر کمی نماید و شکل آن مستدیر و ماثل بطولانی بزرگ تر از فلغل با مغز سفید باشد بخلاف حب بشام
که بی مزه و مد و رومی مغز است و آن کرم و خشک است در آخر درجه دوم با قوت تریاقیه و میجفف رطوبات معده و اما و رافع
مغص و امراض بارده بلغمیه و سوداویه و صرع و ضیق النفس و نفس الانتصاب و شوصه و ورم رنه و سرفه و سله جگر و استسقا
و عرق النساء و کزیدن هوام و عقرب و تحلیل ریاح و نفخ و عسر البول و حبس آن و حیض شربا و تسرود خنه آن جهت اوجاع
ارحام و جلوس در طبع آن مفتوح رحم و جاذب رطوبات آن و ضما د آن به تنهایی جهت کزیدن عقرب و با ابرسا جهت قروح
و نافع و مضر بمثانه و مصالح آن کثیر و اولد و شربه آن تا در درهم و بدل آن یک وزن و نیم عود آن و اگر نباشد بوزن آن سلیخه
و عشر آن بهیامه و در تریاقات بوزن آن زراوند طویل یا حب الغار است و اما عود آن پس بهترین آن باریک سرخ رنگ
خوشبوی تازه است که بوی دهن بلسان از آن آید و در حرارت و بیوست از حب آن کمتر و در سائر افعال معطوره از آن ضعیف
و در بدل آن در ثلثه حب آن و همچنین باقی ادویه مذکوره و اما دهن آن پس بهترین آن خوشبوی تازه قوی الرائحه
خالی از حموضت سرخرنگ صافی با اندک غلظت و چسبندگی که زود در آب منحل گردد و قوام آب را مانند شیر گرداند
و شیر را منجمد سازد و در آب ته نشین نشود و چون به پشمی آلوده با آب بشویند اثری از آن در پشم نماند در چشیدن زبان را
بکزد با اندک قبضی و هر چه در آن این آثار نماید مغشوش است و خوب آنرا قوت تا چهل سال باقی میماند در سوم کرم و خشک
با قوت تریاقیه و مانند تریاقات است در مرکبات و مقارن سموم بارده مانند عقرب و سائر هوام و خانی النمر و سائر سموم را
و امراض بارده عضبانیه دماغیه مانند فالج و لقوه و صرع و دراز و زعشه و استرخا و کزاز و اوجاع مفاصل و عرق النساء و نفوس
و صداع و گرمی و ظلمت بصور و بیاض و سہل و غشاره و حذت بصرو نزول آب و قروح سر و اوجاع حلق و اسنان و ضیق النفس
و ورم و سعال و انتصاب نفس و قروح رنه و ضعف معده و کبد و طحال و کوره و مثانه و حرثه البول و عسر و سلس آن و ریزش آن
حصاة و استرخای قضیب و امراض مقعد و رحم و اوجاع آن و اخراج جنین و مشقه و ادرا و حیض و نشف رطوبات و اعانت
در حمل و پاک کردن جراحت از چوک و تلین صلابات و تحلیل مواد بارده شربا و طلاء و تدهینا و اکتحال و قطور و فروزجه
مورد و مرکبات نافع مثلا حمل آن با هوام و روغن کل مخرج مشیمه و جنین است و باد من زریق بود اشتن و فتمیله آلوده بدان

در بینی گذاشتن جهت رفع سکنه و اصحاب جمود و قطور یکد انگ و نصف آن با طبع زرفا بقدر یک اسکوچه ناشتا جهت معال
 و ارجاع سینه و آشامیدن نیم مثقال آن با شیو تازه دو شید جهت رفع همیت و اذیت خائق النور و نهش هوام همی و با ابرو
 جهت اخراج شوک و استخوان و مقدار شربت آن نایم مثقال و بدل آن یک وزن و نیم و تا دو وزن آن روغن زیتون کهنه یا
 روغن رازی یا روغن ترب که در آن حب و عود بلسان جو شاییده باشند * صنعت اخذ خالص اصلی آن آنست که در حین
 بودن آفتاب در سرطان نزد طلوع شعری یمانیه تنه درخت آنرا تیغها زده آنچه از آن تراوش کند جمع نمایند این ببطار و بغلادی
 نوشته اند که در سالی مقدار پنجاه رطل بعمل می آید به نیم وزن آن نقره یا طلا میفر و شند و نوشته که باید با اوصاف مذکوره
 و نك آن بسیار کدر مانل بحموت باشد و اما آنچه بالفعل معمول است آن است که میگیرند چوب بشام و بمبها سه و مبعده و روغن
 تخم ترب اجزا مساوی و می جو شانند مجموع را با ده وزن آن زیت و صاف نموده میفر و شند * نوع دیگر شاخ و برگ و حب
 و عود بلسان را در آب جو شاییده و با روغن زیت مرتب نموده می فر و شند و مغشوش با کثراد همان مانند دهن حبه الخضرا
 و حنا و درخت مصطکی و سوهن و بان و بعضی بعمل و موم و روغن مورد و حنا و را تینچ می نمایند و نوع دوم بهترین ابلال
 دهن بلسان است * معجون بلسان از محمد بن زکریا رازی نافع از برای حصاة مثانه کوید عجیب است درین فعل هرگاه که اومت
 کرده شود بان و نیز گفته که من معالجه کردم باین بانیون را که سنگ بسیاری در مثانه داشت و جمعی برین شله بودند که بشکافند
 و سنگها را بر آورند و من چهل روز این معجون را باور دادم تمام سنگها را ریزه ریزه کرده بیرون آورد * صنعت آن حب بلسان تخم
 ترب در قوطر اسالیون پوست پیچ کمر پوست پیچ جاو شیر بادام تلخ حب الغار از خر سدل کوفی سنبل الطیب سلیخه اسقو لوقند ریون
 هرمل جنطیا نازرا و نك مد حرج اسارون قردما ناقر نفل اشق سکینین مقل فلعل و ج ترکی اجزا متساوی صمغ راحل کنند و باقی
 ادویه را کوفته بشته بر روغن بلسان چوب سازند و بصمغ هرشته حبها سازند و هر روز در دم آنرا با طبع بزور بنوشند و بسا باشد
 که محتاج باشد علیل با نکه یماشام با این یکد انگ از رماد عقارب و صنعت رماد العقارب در عقرب انشاء الله تع ذکر خواهد
 یافت و بدانکه فی الحقیقه این حب است نه معجون * بلوط بلوغ طبرستانی دارمازی نامند و بغاری سی بلوط کویند قسمی
 از آن مهتد یر می باشد و قسمی را بهش نامند و آن از قسم مستطیل اند و در درخت آن شبیه بل رخت فندق و آن شاه بلوط
 است و ماکول اهل بلاد را بن تلمین شاه بلوط و بلوط را در قسم شمرده و مولف مالا یمع سه قسم ذکر کرده و این اصوب است و
 درین صورت شاه بلوط نیز از اقسام آن است و مستطیل در قسم می باشد یکی ماکول و دیگری با مرارت و غیر ماکول چنانچه در دیلم و
 طبرستان مشاهده شده است و امین الدوله از محمد بن احمد و از ارجالینوس ذکر کرده که در بعضی بلاد درخت بلوط یک سال بلوط بار
 میدهد و یک سال غصش شیرین ماکول آن در اول سرد و در دوم خشک و تلخ آن در اول هم خشک و نایب مناب غص است و قابض و
 مغلظ و حابس اسهال مزمن و نفث الدم و نزف الدم و جهت سحر و ملس البول و تقطیر البول و قرحه امعا و خفقان و غشيان که از قسم
 معده باشد نافع و ضماد آن با پیچه خوک نمک سرد جهت ورم جانب و اورام بلغمی و سوخته آن جهت قلاع و قروح ساعیه و
 حمول آن جهت قطع سیلان رحم نافع و نان آن ثقیل و مصنوع و مولد سودا و مصلحش سکنجبین و قند و قند رش و بهش از
 یک مثقال تا پانزده مثقال و بدلش خرنوب نمطی است و درخت بلوط را جمیع اجزا بار و یابس است و ریشه های باریک آن
 یا بس تر و در قطع سیلان رحم و امثال آن نافع و برگ آن جهت التیام جراحت تازه و خا کستر چوب آن جالی دندان و
 جهت آنگه مغیث است و چون بلوط را با نیم وزن آن کند و با روغن زیتون هرشته مدا و می شرب آن نمایند تا طبع سلس البول

و بول در فراش وادرار مذی و منی و مجفف نار فاری است و مجرب دانسته اند و آیه که در خیم و موختن چوب بلوط ظاهر میگردد
جهت خضاب ابرو بهتر از خطاط است و جفت البلوط که پوست رقیق آن است و بر مغز آن ملاحق است مجفف قوی و زاد ع
جراحت و حابس سیلان خون و رطوبات شر با رضاد از جهت فتق ضما دانافع و بد لش کلنا را است و گویند پوست انا و رومورد
بالهویه بدل آن است و قل و شر بتش یک مثقال و در مطبوخات قاسه مثقال و شاه بلوط با اندک حرارت و قبض و بیس آن که تو
از بلوط است و غدا ئیه آن غالب و با قوت جالیه و معمن بدن و مولد پیه کرده و مشوی آن با اشربه مبهی و مبهی باه و مقوی بدن
و جهت رفع موم بغایت موثر و در سائر خواص ضعیف تر از بلوط و نفاخ اقسام بلوط مضر حلق و مثانه است مصالح آن بزر حلق قوی
و شکر و سکنجبین و چون پوست درخت آن را مهر یا بخته یکشب بر موی کاذب نمایند که قبل از آن با طین قیمه و لیا شسته باشند بغایت
سایه کند و جفت شاه بلوط در سمیت مثل پوست سلتوک است * حب جفت بلوط نافع از برای افراط طم و سیلان ارحام و رطوبت
فروج را به نهایت مفید است * صنعت آن به نخته حکیم بعد ظاهر و دل حکیم صالح خان مرحوم زاج سایه قرطاس خطائی محرق
جفت بلوط صدف محرق قرن ایل محرق عصف محرق مطفی بالخل از هر یک سه مثقال کوفته یا بخته در آب برک مورد یک مثقال
و نیم صمغ عربی یک مثقال محلول در آب و سرکه انکوری چهار مثقال خمیر کرده حبها سازند هر جمی بمقدار فندقی در وقت حاجت
پرو کنند * فصل در بیان سفوفات بلوطی * سفوف بلوط منقول از منصور بن محمد بن زکریا بجهت تطهیر بول و سلس البول
* صنعت آن بلوط مفشر بوداده کند و کشنیز خشک بوداده کل از منی صمغ عربی اجزا متعادل سفوف سازند و بقل رد در هم صمغ
و در در هم شام و اکوبیا سلس تشنکی مغرط باشد که مریض هر چند آب بیاشامد تشنکی او دفع نشود باید که مریض این سفوف را
با ماء الشعیر و بز قطونا بیاشامد و غذا از آب غوره و آب سماق و امثال آن مزوره ترتیب داده بخورند و در نخته دیگر این
سفوف وزن بلوط پنج جزو کند سه جزو باقی ده جزو است * سفوف بلوط دیگر مجرب از برای سلس البول * صنعت آن بلوط
ده مثقال و در نخته دیگر هشت مثقال است کشنیز خشک را سه از هر یک سه مثقال اصل السوس کا و زبان انیسون تخم خرفه مفشر
زرد و منبل الطیب سعد کوفی کند و از هر یک چهار مثقال طبا شیر سفید پنج مثقال مصطکی یک مثقال قند سفید بوزن مجموع
ادویه کوفته یا بخته وقت خواب سه مثقال آنرا سفوف نمایند * فصل در ذکر معجون عطائی که اصل و عمود در آنها بلوط است
* معجون عطائی جهت دفع مرصع انزال بی نظیر است * صنعت آن جفت بلوط لبان ذکر بز را لقیب از هر یک نیم مثقال
مصطکی یک گرم اجزا کوفته یا بخته با چهار وزن ادویه عمل مصغی مقوم سرشته معجون سازند شربت ی یک مثقال * معجون عطائی
دیگر که جهت دفع مرصع انزال نافع است * صنعت آن جفت بلوط کند مصطکی اجزا متعادل کوفته یا بخته با چهار وزن ادویه
عمل مصغی بقوام آورده بسرشدن شربت ی یک مثقال * معجون عطائی دیگر که همین خاصیت دارد * صنعت آن بلوط کلنا را
نارسی کشنیز خشک شونیز لبان ذکر از هر یک دو نیم مثقال کمون کرمانی ناخته کروی از هر یک یک مثقال و ربع مثقالی
پوست هلیله زرد پوست بلبله هلیله سیاه آمله منقی از هر یک یک گرم ادویه کوفته یا بخته با سه وزن ادویه عمل مصغی مقوم
سرشته معجون سازند شربت ی تا دو مثقال غذا کباب و چلا و قلیه نو که می مناسب است * معجون عطائی دیگر تطهیر البول و
مرصع انزال را نافع باشد * صنعت آن کندر علك رومی جفت بلوط شاهد انه مویز اجزا مساوی کوفته یا بخته با سه چند ان
عمل صاف بسرشدن شربت ی دو مثقال * معجون عطائی دیگر سلس البول را نافع باشد * صنعت آن کلنا را فاری کند و علك
رومی بلوط که در سرکه پرورده باشند از هر یک بیست گرم سعد کوفی کروی از هر یک پنج گرم دار فلفل خصمه الثعلب از هر یک

هه درم اجزا کوفته بخته باشد چند آن عمل صاف معجون سازند * معجون عطائی هرعت انزال و احتلام و تقطیر البون
 را نافع باشد * صنعت آن علك رومي کنی ربلوط کنار شونیز کشنیز خشک از هر يك دو درم زیوه کرمانی نانخواه از هر يك پنج درم
 پوست هلیله کابلی هلیله زرد هلیله سیاه آمله منقعی از هر يك سه درم اجزا کوفته بخته باشد چند آن عمل بهر شکر * معجون ربلوط
 معقوی باه و مومک است * صنعت آن ربلوط معشر آرد کنار لبان ذکر از هر يك ده درم زیوه کرمانی مد بر نانخواه کروی یا
 از هر يك پنج درم کشنیز خشک دو درم کوفته بخته باشد و زن ادویه عمل مصفی معجون سازند شربت می دودرم تا دو مشقال
 علك کباب و در پیاز و نان میل و تناول فرمایند * باب الباء مع النون * بن بضم بار سکون فون مشدده و در اصل اهم خم
 غلیظ که مشهور و معروف بقهوه است بوده و بالفعل اطلاق مینمایند بر ثمری خاص و برای حرمت آنرا ترک کرده اینرا بجای
 آن می آشامند و آن ثمر درختی است کوهستانی که در جبال یمن و نواح آن و در بتاریه که جزیره ایست از جزایر زیربادات
 بهم میرسد و تخم آنرا در آذر میکارند و در آب که هر در اسم ماه رومي است میرسد و یک ساق دارد بطبری انکشت ابهام و
 بلند ی آن بد و ذرع تا سه ذرع است میرسد شبیه بلرخت زعفران و رنگ آن سفید رنگ و ثمر آن در غلاف سیاه رنگ شبیه
 حب الغار و در اندرون آن دو مغز در وسط هر مغزی شکافی مانند دانه کندم میباشد ولیکن ازان پهن تر و بزرگتر و بزرگ
 که در جوف آن پرده نازک پیچیده باندک تلخی میباشد و بهترین آن تازه سنگین بزرگ آن است که در ته آب رود و سیاه آن
 بهیارید و تلخ و بد طعم و بتاوی آن سفید و بزرگتر و سبکتر از یمنی پوست تازه آن با اندک رطوبت و چسبندگی و خلوت و
 عفروستی است و چون خشک گردد خلوت بد آن کم میشود و رفته رفته زائل میگردد و ضخامت آن از پوست پخته و حب الغار کمتر
 و نازکتر است گویند سبب اطلاع بر آن آنست که شیخ ابو الحسن شاذلی که در کوهستان یمن صومعه داشت و مریدان او به سبب
 کثرت شب بیداری و ریاضات کسل مند و ماند می شد از اتفاقات و قتی بعضی ثمر آنرا یافته خورند دفع کسل و ماندگی
 آنها شد و این را بد یکران گفتند آنها نیز خوردند نفع یافتند به پیرو خود گفتند او حکم نمود که جوش داده آب آنرا بیاشامند
 پس این میوه را در آب جوش داده آب آن را می آشامیدند با عطر گل و لعل و لعل ایشان میشد پس رفته رفته شهرت تمام
 یافت و تجار در کل بلاد بردند و منتشر ساختند و اکثری میخوردند ولیکن اهل هر بلدی و جائی بوضع خاص اهل یمن و
 نواح آن پوست بیرون آن که قشر نامند خصوص تازه آن را در آب بهیاری جوش داده صاف کرده کرما کرم و نیم کرم
 پیالهای بزرگ پیش از طعام و اکثری بعد ازان می آشامند و رلوع بهیاری بران دارند و طعم آن آب نیز مائل بشیرینی
 و عفروست میباشد خصوص تازه آن و اهل مکه معظمه و مدینه طیبه و بلاد دیگر از عرب و عجم و ایران و توران و هند و همتان و فرنگ
 و غیره مغز آنرا بعضی خام و بعضی نیم بریان و بعضی بریان که قریب با حراق رمل بعضی نیم کوفته و بعضی نرم کوفته در آب طبع
 داده بعضی اندک غلیظ و بعضی بهیار رقیق و بعضی صاف کرده و بعضی صاف ناکرده می آشامند چنانچه به تفصیل انشاء الله تع
 مد کور خواهد شد و در طبع و مزاج آن اختلاف است حکیم میر عماد الدین محمود در آخر رساله افیونیه در بیان قهوه نوشته اند
 که هر دو خشک است در درجه دوم جهت آنکه در آن کیفیت غلبه بر طعم و رائحه و لون آن نیست که قیاس دلالت بر
 حرارت آن نماید و به تجزیه یافته اند که سردی آن بحر حد اضرار نمیرسد و در تعاوی و غلبه هر يك از برودت و یبوست
 بودیکوی موقوف به تامل است و میرزا قاضی در رساله خود نوشته اند که بتجربه فقیر یافته که سردی آن در درجه اول و خشکی
 آن در درجه دوم است و حکیم مالک الدین یزدی نوشته اند که بعضی از اطفال خواص ادویه بران رفته اند که برودت آن

در اول ذریعۀ ثانیه و بیوهست آن در ثالثه است بواسطۀ آنکه در افراط آن بیوهست دماغ و بنحوایی و خشکی مزاج بهم میروند
 شاربان آن را شیخ داود انطاکی گفته که کرم در اول و خشک در دوم و مشهور سرد و خشک است و نیز چنین نوشته جهت آنکه
 بیوهست آن تلخ است و تلخی دلیل حرارت است ممکن که بیوهست آن کرم باشد و مغز آن معتدل و یا سرد در اول و آنچه دلالت
 بر برودت آن میکند عقوصت آن است و حکیم میرسید مؤمن در تحفه نوشته اند که بقیاس ظاهر میگردد که در کرمی معتدل
 و خشکی بر آن غالب و قشر آن کرم و خشک تر از آن باشد جامع اوراق پواکنده احوال میگوید که شاید مرکب القوی باشد
 خصوص تازه آن جهت آنکه در آن دو جزو است یکی لطیف هوایی حار و رطب و دیگری کثیف ارضی بارد و یابس که به جزو اول
 افعال و آثار حرارت از تغریج و تلطیف و تفتیح و نضج و در ار و تلئین و غیره از آن صادر میگردد و به جزو ثانی افعال و آثار
 برودت و بیوهست از تسکین حرارت و تشنکی و ثوران و غلیان دم و حلات صفرا و لدغ آن و منع نوم و بیوهست دماغ و غیر
 آن ظاهر میشود و هر چند تازه تر باشد آن جزو اول در آن زیاده می باشد و چون کهنه گردد بدتر ریح کم و زائل می شود
 خصوص در قشر آن و چون بریان نمایند آن نیز کم تر و زائل می گردد بمقدار بریان نمودن پس حاصل مدعا آنکه تازه تر و نو آن
 خصوص قشر خام آن مائل به حرارت و بیوهست است و کهنه آن خصوص بریان آن بارد و یابس و هر چند کهنه تر گردد و زیاده
 بریان نمایند برود و یابس آن می افزاید و اما افعال و خواص آن آنچه اطباء مذکور بیان نموده اند آن است که شرب آب
 مطبوخ آن مفتوح معد است و بغاذ زهریتی که دارد ممکن اوجاع و ثوران و غلیان خون و حلات و لدغ صفرا و سودا و احتراق
 آن و مرقق و مصفی اخلاط و غلظت آنها است و لهذا در حمیات د مویه و صفراویه و سوداویه خصوصاً در اول و بعد بروز
 حصیه و جدري و ربع مفید است و شری د موی و یوقان را معود مند است و ملین طبع و مد ربول و متعفف رطوبات و گفته
 اند که بواسطه بسیار نافع است و اکثر انواع صداغ و رمد و مالینخولیا خصوصاً احتراقی آن و آنچه به سبب غلظت اخلاط
 و انجماد آن باشد به جهت تصفیه و ترقیق آن مر اخلاط را و حکیم میر عماد الدین فرموده که پنل ارم مجذوم را نیز نافع باشد
 به جهت همین علت و نیز سرفه بلغمی و نزلات و رخاوت معد را به تجفیف رطوبات آن و معبود بخارات بد دماغ و اسهال
 خصوصاً نیم بریان آن و کثرت نوم و تشنکی و صبر بر آن هود و واکنفا نمودن بطعام و شراب اندک بی آنکه مودی به ضعف
 و انحراف مزاج گردد مفید و نیز رفع اعیار و ماندگی و کلال و ملال اسفار و حرکات مشقتها مینماید و از مضار آن آنست که گفته اند
 صداغ می آورد و باعث بیداری و لاغری بدن و صغرت لون و قطع شهوت باه و تقلیل منی و خفقان و نفخ و قولنج و مالینخولیا
 و کابوس و خشک نمودن آلات تنفس و در شتی آن و مولد بواسطه است و با کجمله بارد المزاج و مرطوبین و اصحاب غلبه
 اخلاط فاسده را مضور بعضی ظرافت در مذمت آن گفته اند * بیت * آن سیه رو که نام آن قهوه است * مانع النوم و قاطع الشهوه است *
 و اغلب آنکه این مضار را کثرد و کهنه بسیار بریان کرده سیاه شده آن باشد نه تازه خام آن خصوصاً قشر که در بعضی امزجه شاید
 محرک باه و ماضی طعام باشد و ممکن که وجه ولوع اهل یمن باشد امین آن بالای طعام همین در وجه باشد و در جواب این
 گفته اند که وجه ولوع ایشان بدان کثرت حرارت مزاج و خوردن خرما و میوه های گرم است و حق آن است که مبالغه
 و بسیار از طرفین در منافع و مضار آن اینجا است اکثر عبادت و قوت مزاج بر میگردد و هیچ یک کلی نیستند و بیان وجوه هر یک از
 منافع و مضار آن طولی دارد و مقام کنجایش تفصیل آنها اند ارد و میرزا قاضی نوشته اند اما جمعی که مزاج ایشان گرم باشد
 این دوا به سبب آنکه حرارت را کم میگرداند و به سبب کمی حرارت رطوبت کم به تحلیل میروند لهذا که است که ایشان را

خواب می آورد و از آنجمله شخصی را دیدم که مزاج او کال حرارت داشت و بدن آن سبب شبها خواب نمیگردد مانند کسیکه
 هر صبح داشته باشد و اضطراب میگرد چون در سه شب بقهوه مداومت نمود او را خواب آمد و آن حالت زائل گشت و چون قهوه
 مضر قلب است اگر با مرور این استعمال نمایند اولی است خصوص در حصیه و جد ری بعد از بروز جهت آنکه مرور این را در
 حصیه و جد ری نفع تمام است و نیز استعمال آن جهت تقویت قلب باز عفوان که چند طاقه در حین طبع در آن اندازند نیکو
 است و چون معاف در وقت فرود آمدن و همچنین بعد تعب و مشقت بسیار و بعد خوردن افیونیات رافع تعب و کلال و ملال
 و باعث شکستگی طبع است آشامیدن چند فنجان آن و گفته اند ناشتا در وقت امتلا از غذا و مکرر نباید آشامید بلکه صبح
 اندک غذا بطریق ناشتا که بالفعل در عرف عوام مشهور به تحت القهوه است خورده بالای آن چند پیاله بپاشا منند و
 اگر خواهند معتادین بافیون و شب نشینان آخر روز یا بعد از نماز عشا خصوص قریب به نصف شب چند پیاله
 بپاشا منند و گفته اند مصلح آن زنجبیل و دواء الحک و نبات و کلاب و امثال اینها است و شیخ دوازده انطاکی نوشته که شخصی که اراده
 شرب آن برای نشاط و رفع کسالت و آنچه ذکر کردیم نماید باید که شیوینی و روغن بخته و روغن بسیار با آن بخورد و قومی
 یا شیر میخورند و این خطا است و خرف احداث یوس است و احقر میگوید که بهترین مصالحات و طعم و رائحه آنرا طیب و
 لذیذ میگرداند و کوبیده و بلذائقه نیمه زرد عنبر اشهب است پس زعفران * صنعت طبع آن آنچه حکیم میرعماد الدین محمود
 نوشته اند آن است که مقدار پنج مثقال تاده مثقال آن و در مشتاد مثقال آب بچوشانند تا سی مثقال بماند و صاف سازند و
 گرم بپاشا منند که هرد آن عظیم بد باشد و فائز آن نیز خوب نیست و بدل ضرر کلی میرساند و احداث خفقان می نماید و اصلاح
 آن با ادویه مذکوره و زعفران نمایند و بعد طبع قبل از خوردن بزودی صافی نمایند و نگذارند که جرم آن باز صافی و
 قوت آن را بخورد جذب نماید و میرزا قاضی نوشته که در بعضی بلاد مغز آنرا بریان میکنند یا با پوست آنرا میچوشانند و آب آنرا
 میخورند و در بعضی بلاد مجموع مغز با هر دو پوست آن را میچوشانند و آب آنرا میخورند و در بعضی بلاد پوستش را بریان
 میکنند چنانچه نیم سوخته شود و بان تنقل می نمایند و اولی آن است که مغز آنرا با اندک پوستی بریان کرده بچوشانند و
 آب آن را بخورند جهت آنکه حق سبحانه تع در بیشتر از دواها و میوهها که قشری دارند خاصیت غریبی و وضع عجیبی قرار
 داده که از هر یک از قشر و مغز دفع مضرت دیگری میکنند لهذا شیخ الرئيس میگوید که خیابار را با پوست خوردن بهتر است جهت
 آنکه در پوست آن جلانی است که دفع لزوجی مغز آن را میکند و برای این نیز موثر را با دانه خوردن بهتر است و همچنین
 بسیاری از میوهها و اما اصحاب تنعم بواسطه ادراک لذت مغز را از قشر جدا می نمایند و بریان کرده که بعد از سوختن رسد
 و کوبیده جو شانیده می آشامند و سبب بریان نمودن آن بان حد کثافت جرم آن است که به سبب سوختن لطیف میشود و
 آنچه متعارف است آن است که اول آنرا بریان میکنند و بعد از آن میگویند بجهت آنکه زود صلایه شود اما اولی آن است
 که اول بگویند و بعد از آن بریان کنند و این اگر چه اندک دشوار است اما نفعش بیشتر است چه هرگاه در دست بریان کنند
 اجزای آن بیک طریق بریان نخواهد شد و اندک اختلافی در آن خواهد بود پس جزویکه بیشتر بریان شده باشد لطیف تر
 از جزوی خواهد بود که کمتر بریان شده است و اما آنچه بالفعل معمول اکثر عوام اهل بلاد مانند جرمین الشریفین زادهما
 الله تع شرفا و کرامه و عراق و عجم و ایران و هند است آن است که مغز قهوه را در ظرف سفالی بدین آنکه دهنیتی با آن
 برسانند نیکو شسته بریان می نمایند که جوزی رنگ کرد و در بعضی اندک زیاده پس نرم کوبیده با دانه دوازده مقدار آن آب

بر آتش اخگر بدین دستور میپزند که آب را گرم جوشان نموده در تهنه دان سنگی یا شیشه یا نقره یا مس تازه قلعی نموده و
 تهنه را در آن اندک اندک می ریزند و بر هم می زنند تا نیکو مخلوط گردد و بر آتش گذاشته می جوشانند تا کف بر سر آورد
 و کف آن فرو نشیند و در بین جوش دومه مرتبه اندک اندک آب سرد بر آن می ریزند تا کف آن بپاید و روغن بر سر
 آورد پس در پیالها ریخته گرم ما گرم صبح و شام هر وقت صادر و زاردی آید می آشامند چند پیاله پی هم جرعه جرعه اندک
 اندک و اما بغض خواص دانه های سیاه فاسد آن را دور کرده پاک شسته بهمان نحو بریان مینمایند که جوزی رنگ کرد و
 بهر حال سرختن نوسن و دانه های که بهیار بریان و سیاه کشته پیچیده دور مینمایند پس اندک خورد نموده پوده نازک اندرون
 آنرا که تلخی دارد افشاند و دور کرده باز نرم میکوبند و هر مقدار که خواهند با ده درازده وزن آن آب صافی شیرین بدستور
 طبع نموده و در بین طبع اگر یخ یا برف باشد بجای آب سرد چند پارچه در آن می اندازند و بدستور گرم ما گرم اندک اندک
 می آشامند و بعضی از صاحبان سابقه متنعن متزفه برای خوشی طعم و رائحه آن دوسه حبه عنبر و ریزه کرده در بین طبع در آن
 می اندازند تا کف آخته گردد پس می آشامند و نیز بهترین مصاحبات آن است چنانچه ذکر یافت و اگر از برای بلغمی مزاجان
 و صاحبان مزفه معتاد بر آن سه چهار ذله قند در دست و راز بین طبع در آن اندازند و بعد از طبع بر آورده دور نمایند و بیاشامند
 نیز از بهترین مصاحبات آن است * باب الباء مع النون * فصل در بیان بنادق البزور است * بنادق البزور که در
 قرحه مجاری بول مجرب است * صنعت آن مغز تخم خربزه شانزده درم مغز تخم خیارین پنج درم مغز تخم کدو درم
 بزرالبنج سفید تخم خرفه مقشر از هر یک دو درم تخم خطمی سفید کثیر و نشاسته کهنه رب العوس خشخاش سفید کل ارمنی تخم کرفس
 از هر یک دو درم کوفته بپاشدق سازند شربت یکلرم * بنادق البزور به نفع دیگر * صنعت آن مغز تخم خربزه ده درم
 خیارین پنج درم مغز تخم کدو تخم خرفه مقشر از هر یک سه درم خطمی سفید مغز بادام شیرین مقشر نشاسته رب العوس تخم
 خشخاش سفید کل ارمنی تخم کرفس از هر یک دو درم کوفته بپاشدق سازند شربت یکلرم * بنادق البزور
 و بکونافع از برای قروح مزمنه مجاری بول * صنعت آن تخم کرفس فومود و قوطر السالمون ابهل اسارون نانخواه رازیانه
 منبل الطیب مغز بادام تلخ از هر یک بیست درم تخم خرفه مقشر ده درم اشق سه درم اشق را در آب حل کنند و باقی ادویه را
 کوفته بپاشدق سازند * بنادق البزور منقول از خط میرزا احمد باقر ولد حکیم میرزا محمد الدین محمود
 * صنعت آن مغز تخم خیار و مغز تخم خیار باد رنگ مغز تخم کدو شیرین مغز تخم خربزه از هر یک پنج درم خشخاش سفید و سیاه
 از هر یک پنج درم کرفس چهار درم غنیم الثعلب شش درم تخم خرفه مقشر ده درم کثیرا صمغ عربی از هر یک پنج درم طین
 ارمنی مغهول دو درم نبات سفید دو درم ادویه را کوفته بپاشدق نیم گرم بنادق سازند شربت یکلرم * بنادق
 البزور و قرحه البول و قروح کلیه و مثانه و عسر البول را نافع باشد و خلد و اند جرب و قرحه مثانه را به نهایت سود مند باشد
 * صنعت آن مغز تخم خربزه ده درم مغز تخم خیارین پنج درم مغز تخم کدو و بزرالبنج تخم خرفه مقشر تخم خطمی سفید کثیرا مغز
 بادام شیرین نشاسته رب العوس خشخاش سفید کل ارمنی تخم کرفس از هر یک دو درم بکوبند و بهادق سازند شربت یکلرم
 بشراب خشخاش * بنادق البزور و بقراط نافع از برای قروح قضیب و مثانه و بستی بول را بکشاید و حرقت بول و سوزشی که در
 مجرای بول باشد به نشاند * صنعت آن مغز تخم خیارین از هر یک جزوی مغز تخم کدو و مغز تخم خربزه مقشر تخم خشخاش سفید
 از هر یک نیم جزو تخم خطمی سفید ثلاث جزو کوفته بپاشدق بلعاب بز و قطونا هر شسته بنادق سازند شربت یکلرم مثقال بوقت ناشتا

با شراب خشخاش بخورند * بنادق البزوردیگر که قرحه و جرب مثانه را سودمند بود و هورزش بول را بنشانند * صنعت آن
 مغز تخم خر بزه مغز تخم خیار مغز تخم کدوی شیرین از هر یک پنجاه رم کل ارمنی صمغ عربی لبان ذکر دم الاخوین تخم کرفس
 از هر یک سه درم افیون دو درم کوفته بیخته بنادق سازند و با شراب خشخاش بنوشند * بنادق البزوردیگر برای قروح کلی و
 مثانه و حرقت بول نافع * صنعت آن مغز تخم خیارین مغز تخم کدو و مغز تخم خر بزه نشامه تخم خر فیه مقشر تخم خشخاش سفید
 از هر یک جزوی تخم خطمی سفید کثیرا مغز بادام شیرین مقشر از هر یک یک جزو و خار خشک که با از هر یک ربع جزوی کوفته بلعاب
 بزرقطونا مرشته حبها سازند شربت پیچما شه با ده توله عرق خارشتر بنوشند * بنادیقون این معجون نافع است از برای هودی
 معده و کبد و ریاح احشا * صنعت آن زعفران کاشم تخم کرفس زنجبیل حاشا مغز حب الصنوبر الکمار از هر یک شش رم کوفته
 پیخته با سه چند ادویه عمل سفید معجون سازند * بنفشه مغرب از بنفشه فارسی است و عربی فرقیو نامند و بیونانی ابرودراول
 سود و در درم تراست و کوبند در اول هردو تراست و بعضی در اول کرم و تودا نسته اند معهل صفرا و ممکن عطش و حرقت خون
 و حمیات حاره و خفقان و غشی و منوم و محلل او را م و لطیف و جهت صداع حار و سرفه و خشونت مینه و حلق و حرقت مثانه و بول
 و درد کرده و احتباس بول و ذات الجنب و خناق و ذات الرئه و صرع اطفال و نزلات و زکام را نافع است و چندی روزم او مت نمودن
 دو درم تا چهار درم آن با آب سود جهت رفع اسهال صفراوی لذاع مجرب است و سه مثقال سائیده خشک آن با شیر خشک و شکر و
 امثال آن از هر یک پنج مثقال معهل هر ربع العمل مرشته آن با شیر و کلغند جهت تبهای مرکبه بی عمل است و مستعمل
 کل آن است پس برک آن و تخم آن و چوب آن را استعمال نشاید کردن و کوبند کل تازه آن فاد زهر هموم است و نطول
 طبع آن جهت رفع یبوست دماغ را اعضا و ضما آن جهت صداع حار و زورام حاره و شقاق و درد معده سفید و را کثرت آن
 مورت ضعف دل و قبض آن و باعث کرب و ثقل معده و غشیان و التهاب خصوص در تبهای حاره و مصاحش اندکی از انیسون و بد لش
 نیلوفر و برک خبازی و در معال کل کاوزان اسف و قد رشربت از جرم آن تا پنج مثقال و در مطبوخ تاده مثقال و خوردن آب برک
 آن با ثلث آن شکر جهت خروج معده اطفال بغایت مؤثر و ضما آن جهت زورام حاره و التهاب معده و چشم و نتر معده و جرب
 صفراوی و حله بی عمل است و روغن بنفشه فواید بسیار دارد و خواهد آمد انشاء الله تع * جوارش بنفشه به نسخه حکیم معصوم
 مسهل سودا و بلغم باشد از باب تنعم و سردمی را که از خوردن مهملات متنفر باشند موافق بود و بذائقه خوش آید و مسهل
 بی زحمت باشد * صنعت آن زنجبیل مصطکی قرنفل قاقله کل هر خ از هر یک سه درم به فایح فستقی هنامکی مقمونیا مشوی
 از هر یک پنجاه رم تربید سفید تراشیده بروغن بادام چرب کرده کل بنفشه از هر یک دو درم شربت بنفشه شربت نیلوفر شربت
 کاوزان از هر یک بیست درم ترنجبین شیر خشک از هر یک بی درم آب آلوی بخارانی آب تمر مندی از هر یک پنجاه درم مشک
 ترکی یک درم اجزا را کوفته پیخته مقمونیا و بنفشه را خوب در هم محق کنند و ترنجبین و شیر خشک را در کلاب صاف نموده آبها
 و شربتها را با صد درم قند سفید بقوام آورده ادویه را کوفته پیخته بد ستور متعارف بآن بهوشند شربت از سه درم تا پنجاه درم
 هنگام حاجت * فصل در ذکر نوع حبوب بنفشه * حب بنفشه نافع از برای رمل و صداع حار * صنعت آن هر بنفشه تربید سفید
 مد برا از هر یک دو درم رب العوس نیم درم مقمونیا مشوی ربع درمی کثیرا یک انک حب ما زنگ جمله یک شربت است
 * حب بنفشه دیگر تنقیه جمیع فضول و اخلاط صفراوی و سوداوی و بلغمی نماید و جمیع اقسام رب و وضیق النفس و بهر و عذر النفس
 را نافع باشد * صنعت آن هر بنفشه ورق کل بر رخ رب العوس از هر یک یک درم غاریقون شش سفید مقمونیا مشوی از هر یک

نیم گرم بود حب سازند جمله یک شربت است و اگر طبیعت قبض باشد یک گرم به فایده فمغنی اضافه نمایند * حب بنفسم دیگر
 هر بنفشه ورق کل سرخ تربل سفید از هر یک یک گرم کثیرا رب العوس سقمونیا مشوی ایا راج فیقرا از هر یک نیم گرم کوفته بکلاب
 سرشته حبها سازند جمله یک شربت است با کلاب نیم گرم فرو بزنند و تکرار نمایند تا تنقیه کامل کند * حب بنفسم منقول از اختیارات
 بل یحی نافع از برای درد چشم و درد هر درد شقیقه و درد گوش و دماغ را پاک کند از فضول صفراوی و بلغمی * صنعت آن سر
 بنفشه خشک دو گرم تربل سفید مد بر یک گرم رب العوس پوست هلیله زرد انیسون از هر یک نیم گرم سقمونیا مشوی
 نیم دانک ادویه را کوفته بپخته با آب خالص سرشته حب سازند شربتی یک مثقال تا سه گرم شب وقت خواب با آب نیم گرم فرو بزنند
 و در نسخه دیگر ورق کل سرخ یک دانک داخل است روزن سقمونیا نیز یک دانک و بعضی گفته که جمله این اجزا یک شربت کامل
 است * حب بنفسم تنقیه دماغ و سینه کند و نافع است از برای صداع و درد گوش و چشم و درد سینه و سرفه * صنعت آن کل بنفشه
 دو گرم تربل سفید مد بر یک گرم رب العوس نیم گرم سقمونیا ورق کل سرخ از هر یک یک دانک کوفته بپخته با آب سرشته حب
 سازند و با آب گرم فرو بزنند جمله یک شربت است * حب بنفسم بنسخه دیگر * صنعت آن کل بنفشه دو گرم تربل سفید یک گرم
 رب العوس نیم گرم محمود مشوی ربع گرمی کثیرا یک دانک بن ستور حب سازند * حب بنفسم به نسخه دیگر منقول از کناش
 طبری معروف بهعالجات بقراطی گفته که این حب تالیف قهطی است * صنعت آن نانخواه زیوه کرمانی کوریا انیسون هلیله
 نمک نفتی از هر یک یک گرم مصطکی سه گرم سر بنفشه سه گرم صبر هقوطی مثل مجموع ادویه ادویه را کوفته بپخته با آب بزرگ
 اترج سرشته حبها سازند از نخود بزرگتر و هر روز یک حب آنرا تناول نمایند یک میاس عمل کند و رطوبات فاسده را از معد
 پاک سازد و نکندارد که رطوبات فاسده موجب ضعف معدی و سر گردد بعون الله عزوجل * حب بنفسم منقول از قوا بادی
 کو قوالی اسهال صفرا و بلغم کند و اخلاط از بدن پاک سازد * صنعت آن سر بنفشه تربل سفید پوست هلیله زرد از هر یک سه
 گرم رب العوس یک گرم و نیم سقمونیا مشوی نیم گرم کثیرا یک گرم کوفته بپخته حب سازند شربتی سه گرم با آب نیم گرم فرو بزنند
 * حب بنفسم دیگر مستعمل در تب و خشونت سینه * صنعت آن سر بنفشه یک مثقال شیرخشت خراسانی یک مثقال هودورا
 بعمل خیارشهر سرشته حب سازند جمله یک شربت است * حب بنفسم نافع است از برای ارجاع هر کهنه و شقیقه و ظامت
 بصرو اوجاع اذن * صنعت آن کل بنفشه دو مثقال تربل سفید مد بر یک مثقال رب العوس پوست هلیله زرد انیسون از هر یک
 نیم مثقال کل سرخ کثیرا سقمونیا مشوی از هر یک یک دانک کوفته بپخته با آب سرشته حب سازند شربتی از یک مثقال تا یک
 مثقال و نیم * حب بنفسم از شاپور بن مهمل اسهال صفرا و بلغم با سانی کند * صنعت آن کل بنفشه خشک تربل سفید از هر یک
 پنج گرم و نیم زعفران چهار دانک کوفته بپخته با آب حب سازند شربتی سه گرم * خمیره بنفسم اسهال صفرا کند و امراض
 صد روزات الجنین و ذات الرئ و معال و تپهای گرم را نافع باشد * صنعت آن بکیرند کل بنفشه و ساق و قمع و جز آنرا دور کرده
 بر کهای بنفش آن را مقدار یک گول و سه رطل قند سفید را کوبیده هودورا در هم کرده کف مال نمایند و در وقت مالیدن قند رخ
 از کلاب بر آن بپاشند تا نیکو مخلوط شود پس در آفتاب گذارند تا سه روز و هر روز آن را نیکو کف مال نمایند پس نگاه دارند و
 دو وقت حاجت ده گرم آنرا تناول نمایند و این را بنفسم مر با و کل انکیمین بنفسمی نیز نامند و هر چند تکرار مالیدن زیاده
 نمایند و تا چهل روز در آفتاب گذارند بهتر است بنسخه دیگر که قوت اسهالش زیاده است بکیرند سر بنفشه خالص پاک کرده
 یک چهارم یک هن تهریز و نیکو کف مال نمایند و شیر که بعد از ریختن قند در کوزه و نمات در شیشه میمالند که بسته نمیشود

قنادیان آنرا شیوۀ اصل میمانند دو وزن کل بنفشه داخل کرده در پاتیل قنادی کرده تیر زنند تا چون خمیو شود سه روز در آفتاب
 گذارند و هر روز مکرر بر هم زنند پس آن را در ظرف چینی کرده نگاه دارند شویته ده درم * دهن بنفشه بود و تراست و
 منوم جهت جرب و حرارت جسد و خشکی دماغ و سرفه و نرم کردن اعصاب و مفاصل و حفظ صحت ناخن و مکرر آشامیدن آن
 بعد از تغریق در حمام جهت ضیق النفس و ضما آن بر سینه اطفال جهت معال بنهابت مؤثر است و قطور آن در احلیل جهت
 حرقة البول و حرارت مثانه و سقوط آن جهت درد و سحر حار و یخوابی مغیبات و بد لش روغن نیلوفر است و تدبیرین ناف بآن
 جهت رفع اسهال مجرب است و چون اسهال را یا بنه را بروغن بنفشه آلوده کرده بر مقعد ضما نمایند در تنویم علیل
 ندارد و طریق گرفتن روغن آن دو نوع است یکی آنکه کنج مقشور با کل تازه آن و یا بادام مقشور را در کيسه کوبایی کرده مکرر
 بمالند و خشک کنند و کل را تبدیل نمایند تا مغز بادام یا کنج رنکین شود برنگ بنفشه پس آنرا کوبیده روغن بگیرند و دیگر
 آنکه کل بنفشه تازه بقدر سی مثقال در یکرطل روغن کنج یا روغن بادام داخل نمایند و بعد از چهل یوم صافی نموده باز بنفشه
 تازه داخل نمایند و همین قسم تا رنگ و بوی بنفشه بگیرد * ذواء الینفسمج منقول از حنین صفرا و بلغم را از اندامها فرو آورد
 * صنعت آن کنج سفید و مغز بادام مقشور و مغز حب القرطم تربل سفید از هر یک سه درم و نیم کل بنفشه خشک چهار درم
 سقمونیایک منقال نخود خام دو درم همه را کوفته بخته در دو ارقیه عمل مصغی معجون سازند و بوقت حاجت دو درم از روغن
 بکار برند و قوت این دوا تا یک سال باقی میماند * رب بنفشه جهت اصلاح یبوست فیون و غیره * صنعت آن بگیرند آب معصور
 تازه آنرا و در سایه خشک کنند و یک ستور هرگاه تازه آن نباشد بنفشه خشک را خیسانیده چنانچه مذکور شد آنرا خشک کنند و
 مقدار کم آن فعل مقدار بسیاری از جرم آن نماید * فصل در بیان نسخ اشربه بنفشه * شراب بنفشه منقول از کامل الصنایع
 بجهت تپهای کرم و سعال و تسکین غلیان خون و تلطین طبع نافع است * صنعت آن بنفشه تازه سه رطل در چهار رطل آب
 بجوشانند تا بر یک رطل و با سه رطل شکر بقوام آورند و اگر بنفشه را مکرر کنند تلطین آن قوی تر خواهد بود و همچنین هر چند
 تکرار زیاده نمایند قوی تر میگردد مانند شراب و رد و اگر بنفشه خشک باشد یکرطل آنرا جوشانیده با دو رطل شکر بقوام آورند
 * شراب بنفشه دیگر مرکب از اقتراح بقراط معتدل است درد شش و درد سینه و پهلو و درد کرده را سود دارد و اگر بول کثله
 و شکم را نرم کند و سینه و سر را نیک باشد و سرفه و تپهای کرم را منفعیت دارد * صنعت آن کل بنفشه تازه یکرطل اصل السوس
 تراشیده یک ارقیه تخم خطمی کونار سفید از هر یک پنج درم کثیرا بهلانه از هر یک سه درم مجموع را در چهار چنگ وزن ادویه
 آب بجوشانند تا به نصف رسد پس بمالند و بهالایند و سرد کنند و با یکمن نبات سفید بقوام آورند و هر روز یا نوزده درم آنرا با ماء
 الشعیر صبح بیا شامند و ده درم آن را شیا نگاهداری بالعباب بزرقطونا بیا شامند * شراب بنفشه مرکب به نسخه دیگر نافع از برای شوصه و سرفه
 * صنعت آن کل بنفشه تازه یکرطل بهلانه صمغ عربی تخم خشخاش تخم خطمی سفید از هر یک ده درم مجموع ادویه را یکشبان روز در
 پنج رطل آب بخیسانند پس بجوشانند آنمقل از که ثلث آب بمالند و بهالایند و دو رطل نبات بنجری داخل نموده بپزند تا بقوام
 شربت آید پس بوداشته سود کرده نگاه دارند شویته از آن هفت درم و در نسخه این شراب که فلانسی ذکر کرده مکان تخم خشخاش
 تخم خیارا است و ده درم کثیرا سفید نیز داخل دارد و باقی موافق نسخه سابق است * شراب بنفشه به نسخه سفید اسمعیل که در
 ذخیره ذکر کرده * صنعت آن بگیرند سه بنفشه تازه نیم من بهلانه ده درم کثیرا بهلانه درم تخم خطمی سفید یا نوزده درم و در دو من آب
 بجوشانند و بهالایند و با یکمن نبات سفید بقوام آورند * شراب بنفشه دیگر طبع را نرم دارد و ذات الجنین و ضیق النفس و سرفه کرم را

نافع باشد * صنعت آن بنفشه تازه نیم من بهلانه ده درم تخم خبازی اصل السوس از هر يك سه درم مجموع را در سه من آب
 صاف بخیم مانند يك شب و يك روز بکنارند پس بجوشانند و صاف کنند و با نیم من قند بقوام آورند * شراب بنفشه دیگر
 شوره و ذات الجنب و ذات الصد و سرفه کرم و بیماریهای کرم زان نافع باشد * صنعت آن بنفشه تازه يك ص درم بهلانه تخم
 خطمی صمغ عربی کثیرا مغز تخم خیارین از هر يك ده درم مجموع را در پنج پل آب جوشانند تا ثلث بماند صاف کنند و
 یا یکمن قند یا فانید بقوام آورند شربت هفت درم * فصل در ذکر نسخ اقراص بنفشه * قرص بنفشه معمول اطباء جهت
 امراض حاره که با یبوست طبع باشد * صنعت آن کل بنفشه محموده مشوي مغز تخم کدوی شیوین تخم خرفه مقشر از هر يك
 ده مثقال ورق کل سرخ تخم کاسنی از هر يك پنج مثقال رب السوس کثیرا از هر يك ده مثقال مصطکی دو مثقال کوفته پیخته
 با آب ترنجبین محلول سرشته قرص سازند * قرص بنفشه محمل بلا غائله * صنعت آن سر بنفشه خشک ده درم مقمونیا ی غیر
 مشوي يك مثقال رب السوس کثیرا نشاسته از هر يك یک درم کوفته پیخته قندی نبات سفید را بلعاب بزر قطونا حل کرده ادویه
 را با آن سرشته اقراص سازند شربت دو مثقال * قرص بنفشه منقول از کامل الصنایه نافع از برای درد چشم درد سرد و درد شقیقه
 و در او رو ظلمت بصورت و رم زانیز زائل کند * صنعت آن کل بنفشه دو درم تربل سفید میخوف یک درم رب السوس نیم درم
 مقمونیا ی مشوي نیم مثقال اقراص سازند شربت از یک درم تا يك مثقال و خاصیتش اسهال صغرا و بلغم باشد و بد آنکه شیخ
 المونس این قرص را در قرا بادین قانون باسم قرص ملین طبع ذکر کرده و تفاوتی که با این نسخه دارد آن است که مقمونیا داخل
 ندارد و گفته که این قرص مزید کرب است و نافع است از برای ضیق النفس و مانع قبی است و شربت از آن از دو درم است تا
 سه درم و تا چهار درم با جلاب سکری که بعون الله تع نافع است حکیم بنده با قرین حکیم عماد الدین محمود شیرازی بعینه نسخه
 قرص بنفشه صاحب کامل الصنایه را در بیاض مجربا ت خود بخط خود از برای ضرب غیر خالص ذکر کرده و گفته که در نسخه
 فقیه الدین محمود قندی که در قرا بادین خود ذکر کرده وزن مقمونیا یکدک و نیم است و حکیم بنده با قرین نوشته که اجزای آن کوفته
 پیخته با بی که ترنجبین خراسانی در آن حل کرده صافی نموده باشند سرشته اقراص سازند و مجموع يك شربت است با ده
 درم شکر سفید که با آب کرم حل کرده باشند بنوشند و سید اسمعیل در ذخیره قرص بنفشه صاحب کامل الصنایه را در غب
 خالص آورده و گفته که این طب غیر خالص را از تلین طبیعت بعد از نضج بکار آید و اختلافی که میان نسخه صاحب کامل
 الصنایه و نسخه سید اسمعیل است آن است که وزن مقمونیا یکدک است گفته که مجموع يك شربت است با پنج درم
 ترنجبین و آب کرم حل کرده صافی نموده * صنعت این قرص به نسخه دیگر کل بنفشه خشک کرده چهل درم تربل سفید
 من بر بیست درم صمغ عربی رب السوس از هر يك ده درم مقمونیا ی مشوي چهار درم همه را کوفته پیخته با آب اقراص
 سازند مثل ارشوبش از چهار درم با جلاب سکریست درم و کلاب ده درم و آب نیم کرم چهل درم و اگر در طبع قبض
 بیماری را باشد بجای جلاب سکری با شیر خشک خراسانی ترنجبین از هر يك ده درم کل بنفشه * قرص بنفشه دیگر که منافع قرص
 بنفشه کامل الصنایه دارد * صنعت آن کل بنفشه ده درم اصل السوس تربل سفید از هر يك يك درم کوفته پیخته با آب
 خالص سرشته اقراص سازند و در زمانه خشک نمایند شربت سه درم * قرص بنفشه دیگر همین منفعت دارد * صنعت آن
 کل بنفشه دو درم تربل سفید يك درم رب السوس نیم درم مقمونیا یکدک بود نه انیمون از هر يك یکدک آنک با آب
 کاسنی تازه و با آب کونفس حل کرده ادویه را کوفته پیخته با آن سرشته اقراص سازند شربت سه درم * قرص بنفشه دیگر

که تپهای گرم و سرفه و ذات الجنب را نافع باشد * صنعت آن سر بنفشه مغز بادام شیوین مغز تخم کدوی شیوین مغز تخم خیارین
تخم خطمی سفید از هر یک پنجاه گرم رب السوس کثیرا کل سرخ از هر یک سه درم کوفته بپخته قرص سازند شربت
درد درم با کشاکش * قرص بنفشه دیگر نافع از برای غلبه خالص و سرفه و خشکی طبع و ذات الجنب * صنعت آن سر بنفشه ده درم
تخم خشخاش تخم کاسنی مغز تخم خیارین از هر یک پنجاه گرم رب السوس کثیرا از هر یک چهار درم کوفته بپخته اقراص سازند
شربت یک مثقال با جلاب سکری بد هند و کاهی که خشکی طبع زیاده باشد چهار درم سقمونیا و هفت درم تربل سفید مجوف
زیاده کنند بجهت تلخین طبیعت شربت درم با جلاب سکری بد هند * قرص بنفشه دیگر که همین منافع دارد * صنعت آن
سر بنفشه ده درم سقمونیا مشوی چهار درم رب السوس دو درم کثیرا نشاسته از هر یک یک درم کوفته و بپخته بلعاب بزرقطونا
سرشته اقراص سازند شربت با جلاب سکری بد هند بجهت اسهال صفرا * قرص بنفشه مسهل قولنج بکشاید و خل او را ضیق
النفوس و تپهای مرکب از بلغم و صفرا و سرفه را مفید بود * صنعت آن کل بنفشه خشک ده درم تربل سفید مل بر پنجاه گرم رب
السوس سه درم و نیم سقمونیا مشوی سه درم مصطکی رومی یک درم و نیم کثیرا سفید نیم درم کوفته بپخته اقراص
سازند شربت درم و نیم با جلاب سکری بجهت قولنج در طبع زیمب و انجیر با فلوس خیارشمر که در طبع حل کرده صافی
مموده و روغن بادام شیوین چرب کرده باشند بپاشند * قرص بنفشه مسهل به نسبت محمود بن الیاس که در حاروی ذکر
کرده در نفع از برای درد چشم و درد و سردرد شقیقه و در واد و ظلمت چشم بیمار قوی است و رم را زایل کرداند * صنعت آن
کل بنفشه خشک دو درم تربل سفید یک درم رب السوس نیم درم پوست هلیله زرد نیم درم سقمونیا مشوی یک آنک و دو حبه
کوفته بپخته حب سازند مجموع یک شربت است * صنعت این قرص به نسخه دیگر سر بنفشه تربل سفید از هر یک ده درم رب
السوس یک درم غنچه کل سرخ پنجاه گرم سقمونیا مشوی یک درم مصطکی رومی یک درم و نیم کثیرا نیم درم بل سقر اقراص
سازند * قرص بنفشه حار منقول از ایضاح تپهای مرکبه که بلغم غالب باشد و سرفه بلمغی و دردهای بلغمی را نافع است
* صنعت آن کل بنفشه تربل سفید از هر یک ده درم رب السوس سقمونیا مشوی از هر یک سه درم و ثلث درم کثیرا مصطکی
از هر یک دو درم و ثلث درم کوفته بپخته اقراص سازند و مجموع راده قرص سازند و در سایه در پشت غربال خشک کرده بکاه
دارند شربت یک قرص * قرص بنفشه مسهل اسهال صفرا کند و جمیع امراض صفراوی را نافع است خصوص سرفه صفراوی
* صنعت آن سر بنفشه سی درم کل سرخ بیست درم اصل السوس مقشر پوست هلیله زرد تربل سفید مل بر از هر یک ده درم
صمغ عربی کثیرا محموده مشوی مصطکی رومی از هر یک پنجاه گرم کوفته بپخته بکلاب سرشته اقراص سازند شربت چهار درم با
نیم رطل کلاب که شانه زده درم و نیم یا شیر خشت خراسانی در آن حل کرده باشند بپاشند * قرص بنفشه مسهل دیگر که
همین منفعت دارد و ذات الرئه را هود دارد * صنعت آن سر بنفشه بیست درم کل سرخ ده درم رب السوس صمغ عربی از
هر یک پنجاه گرم نشاسته کثیرا از هر یک یک درم پوست هلیله زرد سقمونیا مشوی غاریقون سفید از هر یک چهار درم سوده بکلاب
سرشته اقراص سازند شربت چهار درم تاشش درم با جلاب نیم گرم * قرص بنفشه مسهل که منافع نسخه قبل دارد * صنعت آن
سر بنفشه پنج مثقال ورق کل سرخ کل نیلوفر مغز تخم خیارین مغز تخم کدو تخم کاسنی سقمونیا مشوی از هر یک قدری لائق
کوفته بپخته اقراص سازند شربت یک مثقال با شراب بنفشه * فصل در بیان لعوقات بنفشه * لعوق بنفشه جهت سرفه و
قولنج و رمی و صفراوی نافع است * صنعت آن کل بنفشه ده مثقال مویز منقح بیست دانم عناب ده عدد همستان سی دانم

جوشانیده آب آنرا نیم رطل با شکر سفید پنجاه مثقال عمل خیارشمار سی مثقال روغن بادام شیرین سه مثقال بقوام آورده
هر بنفشه خشک سی مثقال مائیده اضافه نموده شربت از پنج مثقال تا هفت مثقال * لعوق بنفشه بنفشه معصومی سینه را نرم کند
و سرفه کرم را سود دهد و قولنج و رمی را نافع باشد * صنعت آن بنفشه خشک ده درم فلوس خیارشمار پنج درم مویز سرخ که از
پوست و دانه پاک کرده باشند ده درم عناب ده دانه سپستان سی دانه اجزای آب صاف طبع نمایند و صاف کنند و یک رطل قند
سفید و نیم رطل روغن بادام بقوام آورند چنانچه منعقل شود * لعوق بنفشه دیگر که امراض حار و سرد را نافع باشد
* صنعت آن سر بنفشه خشک دو درم فلوس خیارشمار پنجاه درم مویز دانه بیرون کرده بیست درم عناب ده دانه سپستان
سی دانه جوشانیده بیا لایند پس شکر سرخ نیم من اضافه کنند و هفت استار روغن بادام شیرین داخل کرده بجوشانند تا بقوام
آید پس هفت استار کل بنفشه خشک را سوده داخل کنند و شربت از پنج درم تا یک اوقیه لعوق نمایند * لعوق بنفشه به نسخه
صاحب اختیارات بدیعی * صنعت آن کل بنفشه خشک پنج مثقال عناب خراسانی بیست دانه سپستان پنجاه دانه مویز طافی
منقی از حب سی دانه اصل السوس خراشیده ده درم خشخاش نیم کوفته بیست مثقال زرفای خشک را زیاده کثیرا از هر یک سه
مثقال ایرسا نیم کوفته سه مثقال صمغ آلود و درم پرسیاوشان پنج مثقال انجیر زرد بیست دانه مجموع را در آب بجوشانند و
یک است بمالند و بیا لایند و فلوس خیارشمار بیست مثقال در آن حل کنند و بیا لایند و قند سفید نیم من اضافه کنند و باز بجوشانند
تا بقوام لعوق آید پس مغز خیارین سه درم مغز بادام شیرین معشر پنج درم مغز بهدانه تخم خبازی حلیمو از هر یک سه درم
یا قلائی معشر ده مثقال کل خطمی سفید پنج درم کوفته بیخته بآن بسرشند و روغن بادام شیرین بیست مثقال اضافه نمایند
و برهم زنند تا مخلوط شود نکاهد از آن شربت یک اوقیه * فصل در ذکر نسخ معاجین بنفشه * معجون بنفشه امراض صفراوی را
نافع بود و سرفه را دفع کند * صنعت آن بنفشه بادام شیرین از هر یک ده درم تخم کاسنی سه درم مغز تخم خیارین مغز
تخم کل و سلیخه از هر یک پنج درم کثیرا یک درم اصل السوس یک درم کوفته بیخته بقند و کلاب معجون سازند شربت یک
درم بکلاب کرم کرده * معجون بنفشه دیگر که همان نفع دهد * صنعت آن بنفشه خشک چهل درم ورق کل مرخ رب السوس
هقمو نیا از هر یک ده درم کثیرا از زیاده از هر یک پنج درم زعفران دو نیم درم قند و عمل مصفی از هر یک صد درم ادویه را
کوفته بیخته بر روغن بادام چرب نموده بل ستور معجون سازند مقدار شربت پنج درم * معجون بنفشه به نسخه دیگر
صفرا و بلغم بر اند و ضیق النفس مورد را سود مند بود * صنعت آن بنفشه چهل درم هقمو نیا بیست درم اصل السوس
قراشیده بیست درم کل مرخ ده درم کثیرا از زیاده از هر یک پنج درم زعفران دو نیم درم عمل و شکر طبرزد برابر ادویه چنانچه
و هم است معجون سازند شربت چهار درم بآب کرم بل هند * معجون بنفشه دیگر که همان نفع دارد * صنعت آن بنفشه خشک
چهل درم فلوس خیارشمار ترنجبین از هر یک پنجاه درم تربل سفید بیست درم رب السوس پنج درم مغز بادام معشر ده درم
بنفشه تربل کوفته بیخته ترنجبین و فلوس خیارشمار بکلاب صاف کنند و بل ستور معجون سازند مقدار شربت پنج درم * معجون
بنفشه دیگر که همان نفع دهد * صنعت آن بنفشه خشک چهل درم فلوس خیارشمار ترنجبین از هر یک پنجاه درم ترنجبین را
بکلاب صاف کنند و بل ستور معجون سازند شربت پنج درم * معجون بنفشه دیگر که امراض صفراوی و سرفه و
ذات الجنب و شوصه را نافع و قولنج که از ورم امعا باشد سود دهد * صنعت آن مغز تخم خیارین مغز تخم کل و اصل السوس
قراشیده تربل سفید از هر یک سه درم بنفشه خشک سی درم کثیرا دو درم هقمو نیا مشوی پنج درم ترنجبین بیست درم مویز

منقح ده درم فلو من خیارشمر یازده درم روغن بادام ده درم ترنجبین و فلو من خیارشمر را بکلاب صاف کنند و مویز را از پوست و دانه برآورده نرم بگویند و ادویه دیگر را کوفته بپخته با ترنجبین برشته شربتی سه درم * معجون بنفشه قولنج بکشاید و مهمل صفرا و باغم باشد * صنعت آن تربد سفید تراشیده چهل درم سقمونیای مشوی هفت درم بنفشه می درم ورق کل سرخ در درم رازیانه کثیرا از هر یک پنجم درم زعفران دو درم و نیم قند و عمل مصفی از هر یک صد درم ادویه کوفته بپخته بروغن بادام شیرین چرب سازند و چنانچه رسم است معجون سازند مقل ارشربتی پنجم درم * بنج عصاره آن با آرد جوجبهت اورام حاره و به تنهایی بجهت درد گوش و درد چشم و با شراب جهت نفوس و ورم خصیه و پستان نافع است و چون خاکستر سوخته آن را با دارچینی و زنجبیل و عمل مخلوط کرده طلا نمایند بهترین ادویه درد معده است و برگ و شاخ آن را چون در عصای طبع دهند بغایت معمن است * دهن بزرا الینج بکیرند بزرا الینج سفید را و با آب کرم خمیر کرده در آفتاب گذارند که اندک خشک شود افشوده روغن آن را بکیرند تدهین بآن بجهت قروح صفراوی و جرب و حکه و معوط آن جهت رفع بخوابی و درد سر حار و قطورش جهت درد گوش و حملش جهت درد سر و درد چشم نافع است * دهن بزرا الینج دیگر که تریاق مهموم است و مال بخولیا و رسواس و بیدی نفس را شربا و تدهینا و معوطا نافع است * صنعت آن بزرا الینج سفید سه مثقال تخم کاهویک مثقال و نیم تخم خشخاش سفید یک مثقال گویند و بفشارند و روغن بکیرند * باب الباء مع الواو *

* فصل در ذکر انواع نهج بوزها * * * بل آنکه بوز اسم فارسی نمیدانند و ذکر انبوه در حرف نون انشاء الله تع خواهد آمد با افعال و خواص آنها و در اینجا ذکر میکنیم بعض بوزهای مستعمل اهل هند را * بوزة بونج بنفشه بعضی اطباء هند * صنعت آن بکیرند بونج هر قدر که خواسته باشند و بپزند به نحویکه نیم پخته شود چون شله گردد و در هر یک من طبعی از ورق القنب اعلی یک میر طبعی کشمش سبز پنج میر سنج سه ربع میر جوز بوا دو میر طبعی داخل نمایند و باز چند جوش دیگر داده فرود آورده سرد کرده در خمی نمایند و در زیر سر کین اسپد خن را دفن کنند و چون بجوش آید و از جوش فرو نشیند و لائق نوشیدن شود صافی نموده بنوشند و تا هفت روز ضائع نمی شود و بکار می توان بود و بعد از آن فاسد می گردد و اگر خواهند که خوشبو سازند در وقت نوشیدن اندکی قرنفل و بهبهه و جوز بوا عا ئیه داخل نمایند * بوزة حنطه بادها و تهیج جلد را دفع کند و قوت دهد و منی افزاید * صنعت آن بکیرند یک من کند م و آن را نیم کوفته در چهار من آب به پزند تا چون فالوده شود ده سیر قند سیاه داخل کرده در خم اندازند و خم را در زیر سر کین اسپد دفن کنند بعد از یک هفته که بوسه قرنفل چهار درم جوز بوا و ورق القنب خولنجان از هر یک پنج درم فوفل سنبل الطیب از هر یک ده درم بزرگ تانبول بیست و پنج عدد کوفته در آن اندازند و سه شبانه روز دیگر بکندارند پس صافی نموده بکار ببرد و این بوزة زیاده از یک هفته نمی ماند پس فاسد میگردد و بعضی گفته اند اگر خواسته باشند که زیاده بماند بعد از سه روز که ادویه در آن انداخته باشند بجوشانند تا بقوام عسل آید صافی نموده نگاه دارند * بوزة جاورص * صنعت آن بکیرند از زن ده سیر و نیم کوفته با آب بجوشانند تا مثل پالوده شود پس سرد کرده در خمی اندازند و در سر کین اسپد دفن کنند تا بجوش آید و از جوش فرو نشیند بزرگ کل سرخ بزرگ کل سفید که آن را ورد چینی گویند از هر یک دو سیر نارمشک نیم سیر در آن داخل کرده بعد از سه روز بهالایند و مشک خالص و زعفران از هر یک یک مثقال موده داخل کرده بکار برند * باب الباء مع الباء المشاة التحتانیة * بیش بکسریای موحده و سکون یای مشاة التحتانیة و شین معجمه بنجی است سمی در اکثر جبال هند و نواح آن میروید و انواع می باشد یکی را سنگها

نامند جهت مشابهت و هیأت آن بشاخ آهوبه و هینک بلسان اهل هند شاخ حیوانات را نامند و اکثر در کوه دار پرست که میان هند و خطا واقع است می باشد و در کوهستان مورنگ و رنگپور و نیپال نیز بهم میرسد و بهترین آن آن بود که بوزن سنگین و چون بشکنند اندرون آن سیاه براق صلب باشد و بعد از آن آنچه اندرون آن سرخ تیره و یا زرد و یا سفید تیره بود که بر ظاهر آن نقاط سیاه و بر روی آن چیزی مانند طلق و یا کافور سوده نشسته باشد و قویترین از همه سیاه پس سرخ پس زرد پس سفید آن بود و قوت اقوای آن را بمرتبه گفته اند که اگر کسی آنرا لمس کند یا به بدن عرق آلود آن بوسد و یا بر زبان بوساند در ساعت هلاک شود به سبب سرعت تاثیر آن در ارواح و فاسد ساختن آنها را و بضیعت قرار نمودن روح حیوانی بهوی قلب و محقق و خاموش شدن در آن و میکوبند حکمای هند امتحان قوت آنرا بدان میکنند که سائیده بوشاخ گاو میش شیور دار میمالند خون از پستان و بعضی گفته اند که خون از دماغ و شکم و جاری شده میبود و بعضی مبالغه باین حد نموده اند که اگر دانه درست آنرا بوشاخ گاو میش و دار تعلیق نمایند اگر بجای شیور خون از پستان آن برآید بغایت قوی بود و الاضعیف و بوی آن کشنده است و اگر کسی بوی آن گاو میش و یا گاو هوار شود در آن نیز تاثیر میکند و نیز میکوبند که اگر بر رکاب بمالند از بیرون موزه و کفش برآید سرایت میکند و این نوع را ملوک و سلاطین هند در خزاین خود نگاه میدارند و محافظت بهیچار مینمایند و این قسم نادر و گم یاب است نوع دیگر بچهناک است و آن بینی است که در هیأت و نا هموار و غایب شبیه بچل و راحت و بیرون آن سیاه و اندرون آن شکری رنگ و گیاه بیش بقدر ذری و یک ساق از آن برمی آید و برک آن شبیه ببرک کاه و کل بعض آن سرخ و بعضی زرد و بعضی بنفش و کوبند اقوای بیش در کوه کیدار و سرحد ثبت کوچک و در مواضع دیگر از کوهستان و کاماتی و غیره که من کور شد نیز یافت میشود که بوزن سنگین و صلب و اندرون آن براق مصغ میباشد و نیز اقوای آن در سمیت بمرتبه است که اگر مقلد از خرد له از آن را بخورند در یک لحظه هلاک میکنند بفساد و تعفن روح و چون بچهناک در سمیت کمتر از سینگا است و رائحه آن مهلک نیست و رسیدن دسمت و عرق بدن نیز مؤثر نیست لهذا حکمای هند این را بعد از تنبا میر استعمال مینمایند و ایضا گفته اند اقسام دیگر نیز میباشد ولیکن همه ضعیف و هیأت و لون شبیه بآن مانند رود منتا و پا چلتک و کم جاین این هر سه از اصناف بچهناک ضعیف اند و از دودانک قانیم در هم آنها کشنده است به تعفن ارواح و در طعم هیچ یک از انواع بیش تلخی و تیزی و حدت نیست ولیکن همه آنها مخدر اند فی الفور و نیز قسمی از اقسام بچهناک صنوبری الشكل کوچک بیرون بزرگی مائل شبیه به سعد میباشد و آن را نیزک نامند در غایت تنبی و تلخی و این نوع شبیه بچل و راحت و قسمی دیگر شبیه با طیل الملک است و این را قرون السنبل مینامند و احیاناً در سنبل نیز یافت میشود و قسمی دیگر را بهوا صورت کوبند و آن سفید شکری رنگ مائل بزرگی غیر مخروطی الشكل شبیه به بیخ نی است و در اعالی کوهستان حوالی کشمیر و غیر آن از مواضع دیگر بهم میرسد و بعضی آن را مهوده نیز نامند و در طعم این نیز تلخی و تند میباش و یکدانه این کشنده است بکیفیت غائله خود بهوش اندرون و غلبه حرارت و افراطی و اسهال و تشنج و تحلیل ارواح و قسمی دیگر را هلدیه میکوبند یعنی شبیه بزرگ چوبه جهت آنکه زرد چوبه را بهندی هلدی مینامند و گاهی در میان زرد چوبه بهم میرسد و لهذا گمانیکه آن را می شناسند از میان زرد چوبه و الا جهل نموده بعد از آن زرد چوبه را جوش داده خشک کرده حمل و نقل به بلدان نموده بیع شراب مینمایند و طریقه شناخت آن میکوبند آن است که زرد چوبه را اولاً جوش داده بعد از آن خشک میکنند و یا بریان مینمایند و آنچه هلدیه است رسمی در وقت بریان نمودن چسبیده

بیرون می افتد آنرا علل و نگاه میدارند و اهل صنعت برای آن چیزها از خواص و منافع در عمل خود بینا می کنند و رنگش همزاد
 با اندک زردی و منقط بسیا هی است و آن را کالات نیز مینامند و این نیز قوی است در سمیت و قسمی را ستوامی نامند یعنی مانند
 زنجبیل بود و این در میان زنجبیل یافت میشود و در قوت ضعیف تر از چهار قسم اول است و فی الحقیقه شاید این پنج قسمی از اقسام
 پیش نباشد بلکه بیخ همی دیگر باشد مگر آنکه بیش را اسم جنس بیخ سمی می گویند که همه را شامل گردد نه اسم نوع در طبیعت مطابق
 آن میان حکمای هند و یونان خلاف است هند یان جمله را سرد میدانند و مرتبه چهارم جهت دریافت بعضی آثار
 و اقسام آنها را تابع خواص آنها میدانند و جوهر آن را منافی جوهر روح حیوانی و حکمای یونان کرم و خشک بر مرتبه چهارم
 گفته اند جهت دریافت بعضی از آثار آن و جوهر آن را ضد جوهر روح میدانند و گویند طویق اخلاص آن و هائوسوم نباتیه چنان
 است که آنرا نکه می شناسند و عادت با استعمال سمیات کرده اند در وقتیکه آن بیخها رسیدند شبها رفته در علفهای آنموضع میرو
 میکنند هر جا که بیخ سمی قوی بود از آنموضع شعاعی ظاهر میگردد که ریخا کستر از برای نشان و علامت بر آنموضع می ریزند و روز
 رفته آن موضع را شکافته بیخ را با احتیاط بر می آورند و صاحب دستور الاطبا حکیم محمد قاسم استرآبادی ملقب به هند رشاه مشهور بر فرشته
 در کتاب مسطور نوشته که بچه ناک را اطباء هند بعضی سرد و بعضی گرم میدانند سودا و بلغم و غلتهای حلق را نافع بود و صفرا
 زیاده کند و طلالی سائیده آنرا با آب یا گلاب بر موضع بهق و برص و جذام مفید و مجرب میدانند و گفته که چون بچه ناک را اطباء
 هند از جمله رسائل میدانند واجب و لازم نمود که برخی از آن را ثبت نمایند بلکه آنرا هجده قسم گفته اند ده قسم آن زهر قاتل
 است که اصلا در معالجات مستعمل نیست از آن جمله یکی آن است که چون سائیده بوشاخ کاو می کشد بمالند خون از دماغ و شکم
 او جاری شده هلاک گردد و قسم دیگر آنکه اندرون و بیرون آن هر دو سفید باشد و اقسام دیگر را برای تطویل ذکر ننموده و هشت
 قسم مستعمل آن که بعد از تند ببرد داخل در اوهای می نمایند بهترین آن تیلیا بچه ناک است که بیرون و اندرون آن سفید
 می باشد و دیگر بر همین بچه ناک است که آن نیز اندرون و بیرون آن سفید می باشد زیاده از تیلیا بچه ناک و این بهترین آن
 هشت قسم است و مضرت این کمتر و بیخ این مطبوعه را این باریک می باشد مثل شاخ کوزن و میگویند در زمینیکه همینک و بچه ناک
 و کالاکوت اعلی میروید هیچ کیهی دیگر نمیرود مگر جند را و آن نیز بچند ذرع دور تر و بر اطراف آن و آن جند و تربیاق
 آن بیش است و شاید بو حاضرم بای موحده و سکون و او و فتح حواله نام همان جند و او باشد نه غیر آن و خاک آن موضع
 مانل بسیا هی می باشد و چنان مینماید که کو یا چرب است و در موسم گل آن هیچ حیوانی کرد آن نمیکرد که اگر بوی آن بدیشان
 برسد هلاک میگردد و الا حیوانی که آنرا موش بیشا نامند و مغر آن در میان آنها و خوراک آن نیز از همان بیخها است و آن
 حیوان نیز سمیت دارد و بالجملة اقسام مستعمل آن در اطمینان برص و جذام و معجون بزرجلی و بیشی و غیره داخل است
 در بیان احوالی که بعد از خوردن هر یک از انواع قوی آن طاری میگردد از آن جمله خدر است و بیشی اعضا و روم اعضا
 باطنی و غشی و دوار و خیرکی چشم و برآمدن آن از حلقه و رعاف و صرع است گویند از استشمام رائحه کل آن نیز
 صرع عارض میگردد و اگر کسی از این آفات بخوردن جند و او و تربیقات و غیره نجات یابد اکثر آن است که منجر و انتقال
 بدق و سل میگردد و تربیاق آن جند و او مجرب و تربیاق فاروق و دواء المسک خصوصا قرآن و امثال آن از تراکیم تربیاقیه
 و فاد زهر حیوانی و معدنی است و لیکن نفع تربیاق فاروق را در رین بسیا رضعیف دانسته اند و خوراندن بزرک بزرگ
 انجیر مکرر و قوی فرمودن مفید است و اما اهل که آن را هلاهل نیز مینامند در آن اختلاف بسیا ر است بعضی میگویند

که صمغ درخت قوی الهی است و بعضی میگویند که بچه‌ناک قوی است و بعضی میگویند که نام کوه و موضعی است که در آن
 بچه‌ناک میروید و در آن موضع از بعضی بچه‌ناک ها صمغی تراش مینمایند در کمال قوت سمیت و آن صمغ را صمغ با هم
 آن موضع مینمایند مجاز و بعضی میگویند که رطوبت و کفی است که از دهن حیوانی که صمغ بموش بیشا است بر می آید و
 آن در کمال حدت و قوت سمیت است و آن موش را هلاهل و آن رطوبت را هم هلاهل مینامند و بعضی میگویند که آن حیوان
 کفچه دم است و هرگاه میخورد بر حیوانی تسلط یابد در کفچه دم خود بول کرده بر روی پاشد بمجرد رسیدن بول آن حیوان
 هلاک میگردد و اجزای او از هم میپاشد و العلم عند الله * دستور مد بر نمودن بچه‌ناک یعنی بیش آن است که دیکی را پو آب
 کنند و بچه‌ناک را در پا رجه بسته در آن بیاویزند بنوعیکه در آب معلق باشد و مقدار یک ساعت آن را جوش داده بیرون
 آورند و این قسم جوش دادن را با اصطلاح اهل هند در ول جنتر مینامند و اگر بجای آب در شیر طبع دهند و یا آنکه به بخار
 شیر بدین قسم که در پا رجه نازکی در دیکی که تا نصفه شیو کاو باشد معلق بیاویزند که بشیر نرسد و سردی را گرفته آتش در
 زیر آن کنند و تا یک ساعت و زیاده جوش دهند پس بر آورده بکار برند بهتر است لیکن اکثر در آب مستعمل است * نوع دیگر آن
 است که هر تخم مرغی را سوراخ کرده سفیده آن را بر آورند و قدری عمل در آن بویزند و بر هم زنند و بیش را ورق کرده
 در آن ریزند و سر آنرا بسته بخمیر بکینند و در زیر آتش گرم دفن کنند به نحویکه تخم نسوزد پس بر آورده شسته استعمال
 نمایند و بدین عمل اندک حدت قوت آن کم میگردد * دستور خوردن بچه‌ناک یعنی بیش جهت دفع جمیع امراض بارده
 و طبع و تقویت اعصاب و باه آن است که از مقدار یک کنجیل از بچه‌ناک مد بر شروع بخوردن نمایند و هر روز یا دوروز
 یا سه روز بحسب بوداشت مزاج و قوت اضافه نمایند تا آنکه روز هشتم یا شانزدهم یا بیست و چهارم بهشت برنج برسد و
 بر همان مقدار مداومت نمایند جمیع امراض مذکوره زایل گردد و تقویت یابد و گفته اند که اگر با هموزن آن تنکار بخورند
 نفع عظیم می بخشند و باعث طول حیات است و زرگران آن را با تنکار جهت مهرات کد از طلا در وقت کد از طلا می زنند
 بسیار زرد کد آخته می شود و باید که در ایام خوردن بیش از حموضات و لبنیات و بقول و حبوب نفاخه و حرکات متعبه و
 جماع و از خوردن ادویه مضاده و مهمجه قوت آن و مضغه آن اجتناب لازم دانند و چون خواهند که خوب بمانند و قوت
 آن محفوظ ماند در کنجیل مقشونک دارند * ترتاب لنگ این از رساین اهل هند است و رساین با اصطلاح ایشان ادویه مقتوله
 و اصلاح کرده شده را نامند جهت تشنج ریخی و بلغمی امتلائی که اهل هند آن را دهنک یا رانمند و افلنج و استرخاء و امراضیکه
 زنان را بعد از وضع حمل بهم می رسد مفید است * صنعت آن سیماب مصفی طلق کشته کو کرد منقول از هر یک یکتانک فلغل
 هیا سه تانک و دغ محرق که بهندی سنکه به هم نامند چهار تانک آهن کشته پنج تانک خاکستر سرکین کا و صحرانی هشت تانک
 بچه‌ناک نیلینه که نوعی از بیش است شانزده حصه مجموع ادویه و سیماب و کو کرد را با هم بحق بلیغ نمایند بحال یک اجزای
 سیماب نامعلوم گردد پس ادویه را کوفته بهخته اضافه نموده آب زنجبیل تازه که ادرك نامند و آب بسکه پره و آب ارومه
 از هر یک سه مرتبه هر شته و هر دفعه خشک نموده پس حبوب سازند هر حبیبی بقدر دو کنجیل شربت بی یک حب تاد و حب باب
 زنجبیل تر که مصالح آن است فرو برند * تریاق بیش که صمغی بتریاق کامل است از مخترعات صاحب خلاصه التجارب
 * صنعت آن در حروف التاء در تریاقات انشاء الله تع خواهد آمد * حب بیش که باثنی عشری موسوم است منقول از خط
 نواب غفران مآب حکیم احمد موسوی * صنعت آن بیش مد بر بیخ کل سه بر که عاقر قرحا زنجبیل صمغ عربی از هر یک سه

مثقال فلغل سیاه دار فلغل از هر یک دو مثقال قونفل یک مثقال نو شادر نیم مثقال زیره گرمایی ملبر ناختوازه از هر یک ثلث درمی
 کوفته بپخته حبوب سازند هر حبیب بقدر فلغلی شربتیی یک حب با کلاب فروروند * حب جور آنکس جور بضم جیم و سکون
 وارورای مهمله در لغت هندی تپ را کویند و آنکس کچک فیل را نامند یعنی حبیبی که تپ را مقهور و مغلوب و مطیع سازد مانند
 فیلبان که میگوید اند فیل را بضرب کچک بر مغز آن مقهور و مغلوب مطیع خود خصوص حبیبات بلغمیه و مرکبه را با صلاح
 می آورد و این حب از اطباء هند است * صنعت آن سیماب مصفی کبریت مغسول بیش مد بر تخم جوز ماثل پوست هلیله
 زرد پوست هلیله آمله منقی زنجبیل خشک دار فلغل زرنیخ ورقی اجزا مساوی سیماب و کبریت را که به هندی کنند نامند
 هر دورا با هم سحق بلوغ نمایند بنحویکه اجزای سیماب ناپدید گردد پس سایر اجزا را کوفته بپخته اضافه نمایند و آب بنهر آ
 که گیاهی است هندی و بقدر یک درع دستی میشود و سفید و سیاه رنگ میباشد سفید آن بهتر است و بر کهای آن سبز تیره کوچک
 طولانی مثل برک انار میباشد و شاخهای آن باریک در هم نیکو صلایه نمایند و به مقدار دانه فلغلی حب بنند و در سایه خشک
 نمایند و عند الحاجة یک حب راویاز یا ده بقدر قوت مزاج و برداشت طبیعت جهت تپ با شکر سفید سائیده و جهت
 پیمیش و اسهال با عمل با مصلحات آن میل هند * معجون بیشی از تراکیب اطباء هند است جهت چندان و داء الحیه و
 برص و بهق مستعمل است و آن را در نفع از برای چندان عظیم شمرده اند و منافع دیگر نیز از برای آن ذکر کرده اند * صنعت آن
 هلیله سیاه شیطرج هندی از هر یک ده درم دار فلغل پنج درم بیش دو درم و نیم ادویه را کوفته بپخته بروغن کاوچوب نموده با
 سه وزن ادویه عمل مصفی معجون سازند شربتیی کامل یک مثقال است * معجون بزر جلی این معجون نیز از تراکیب اطباء
 هند است و گفته اند که این معجون را از برای چندان نفع عظیم است و منفعت دیگر هم از برای آن بیان کرده اند * صنعت آن
 پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست هلیله آمله منقی شیطرج هندی از هر یک چهل مثقال جوز بوا قشار کنند
 موفو فلغل دار فلغل نار مشک کنند شصت و سه اسفیل سازد هندی از هر یک بیست مثقال بیش سفید که بهندی در کره نامند
 چهار مثقال مجموع را کوفته بپخته با فانیل سنجری معجون سازند و بعد از چهل روز استعمال نمایند شربتیی کامل از این معجون
 تانیک مثقال طیبی * معجون روشن که بزبان هندی پیروز کویند * صنعت آن بیش یک مثقال و نیم فلغل دو مثقال زنجبیل
 یک مثقال و نیم عاقر قرحا مویز از هر یک یک مثقال عسل مقوم سه وزن تمام ادویه و میباید که هر یک از ادویه را علیحد
 علیحد کوفته بپخته بعد از آن وزن کنند و با عسل مقوم بهر شد شربتیی کامل از نیم مثقال تا یک مثقال * مفرح د لکشای بیشی
 که ملا رستم جرجانی جهت مرتضی نظام شاه والی احمد نکر توتیب داده بر ای دفع خمار شراب و درد سر و مغی و امراض سوداوی
 و بلغمی را زائل کنند و دل را تقویت دهد و نشاط افزاید و فوج آورد * صنعت آن بچهناک تیلیامد بر که نوعی از بیش است
 چنانچه در بیش ذکر یافت و باد زهر حیوانی پوست هلیله پوست بلبله آمله منقی مویز پهل مولسری از هر یک یک تانک
 زنجبیل فلغل سیاه شیطرج بهادر مونهه سنبل الطیب کهربای شمعی کچری که نوعی از دستنمویه است جهریله دیودار چوبه بری
 فلغل مویه ساج هندی ناکیمر شقاقل کشنیز خشک اسکن از هر یک دو انچه تانک قونفل دار فلغل کبابه چینی دار چینی مصطکی
 رازیانه کنتوته تخم کرفس باله سفید کل سرخ کل سیوتی که ورد صینی است قاقله صغار بهنکره کل جای کل جننگلی که در سایه
 خشک کرده باشند کل دهانه چووه عود هندی قسط تلخ خولجان کوکهر و مغسول مشک خالص از هر یک چهار تانک ریوند چینی
 عاقر قرحا تخم خطمی کل نیلوفر پوست بیخ کاسنی تخم کاسنی عنبر اشهب از هر یک دو تانک مرارید نا هفت بهل از هر یک پنج توله

پوست زرد اثر ج حضي لبان خاک کهری موصلي میا موصلي سفید راج هنس طباشیر سفید صندل مرغ صندل سفید
 هنامکی از هر یک سه تانک کافور میا ب مصفی از هر یک نیم تانک زعفران شش تانک حاجی فخر هفت تانک
 تانک ادویه کوفته بمخته با سه چند آن عمل سفید وقت سفید کف گرفته بقوام آورده علی الرسم بعرضش شود
 نخود * بیض مراد از مطلق آن تخم مرغ خانگی است و بهندی مویکا اند انا مند و حرارت هوا مفصل آن
 در نماک نگاه داشتن آن است و بهترین آن بزرگ مقدار آن است که در همان روز از مرغ تولد کرده
 معتدل ترین اغذیه و مائل بکرمی و مرکب القوی است و پوست آن در اول دوم سرد و خشک و سفید
 آن در اول کرم و تر و کثیر الغذا و قلیل الفضول و مولد خلط صالح و مهبی و مقوی دل و بدن و جهت خشونت
 و قرحه کرده و مثانه و نفث الدم و منع نزلات حار و سینه و اصلاح آن و مقوی شخصی که بخون زیاده از
 بهم رسید با شد و موافق مزاج سوداوی و بخته آن در هر که قابض طبع و مانع ریختن مواد معدنه و با
 دانه مویز و انکور و امثال اینها جهت اسهال مراری و با مصطکی و مانند آن جهت درد شکم و با تخم قزقریز
 مقنقور و نشا و قضمب کا و کوهی و پنبه مایه شتر جهت تقویت باه بغایت نافع و خوردن زرد خام آن جهت که
 هرقت مثانه و تصفیه صوت سفید و مضر معدنه و اکثرا رمد او مت آن مولد حصاة کرده و بهق و کلف و بسیار
 و مورث قولنج و مصلحش ادویه حاره و آبکامه و نیم بخته آن در مزاج اطفال نائب مناب شیر و با کندر جهت سرفه و با
 جهت ضیق النفس و با اندک کندر و نمک و انزروت جهت تسهیل بدن بی عدیل و بادام الاخوین جهت زرد
 زکهر با و طباشیر جهت قطع سیلان خون و تسهیل فوهای عروق و سحج و بانیم مثقال بجرم لك که زرگران ز مور
 آلات را با استحکام میل هند جهت قطع سیلان حیض و در رحم مجرب و ضامدش با روغن گل و با بونه جهت ورم چشم
 انثیمین و مقعده و با موم روغن جهت تلئین اورام و اعصاب و طلائی بخته آن باز عثران و روغن گل جهت ورم بوا میری
 مقعده و ضربان آن و ضربان چشم و با عمل جهت رفع کلف و آثار میاهمی و باروغن بنفشه جهت ادرام حاره و با مور و زعفران
 جهت ورمیکه از خون غلیظ بهم رسد و بتنهائی جهت شقاق سفلی نافع است و چون زرد آن را بر پارچه آب ندیده مالیده
 بر اورام دما میل بکنارند آن را بخته و منفجر میسازد در مدت یکروز یا دو روز و سفید تخم مرغ مغری و خوردن آن مولد
 خلط خام و لزج و دیهضم و خوردن زرد با سفید موافق محرور المزاج و آشامیدن آن با آرد جو قاطع نزف الدم و نفث الدم
 از فوق و تحت و ضامد آن جهت درد چشم و حرارت مقعده و قروح خبیثه و سوختگی آتش و آب بمیار کرم و منع آبله کردن
 آن و بر بصره جهت رفع آثار حرارت افتاب و با ادویه قابضه بی لذع جهت قطع خون رعاف که از پوردهای دماغ آید و با کندر
 بر جبهه طلا کردن جهت منع ریزش نرله چشم و بتنهائی رادع و معده مسام و جهت ادرام حاره نافع و حقه آن با الکلیل الملک
 و امثال آن جهت امعا و سحج و اسهال مراری و حمل آن با روغن گل جهت ضربان مقعده و رحم و اکتمال آن بتنهائی و با
 با قلیلی کافور جهت تبرید چشم و منع ریختن مواد بدن سفید و با کافور و بزرالبنج جهت صداع حار مجرب است و قطور آن
 باز روغن گل جهت وجع و خارش و قروح اذن و پوست تخم مرغ جالی و مجفف قروح و قاطع رعاف و جهت جرب و
 صداف جهت بیاض چشم و نفوع سوخته آن بقدریکه سیاه شود و خاکستر نکند جهت رعاف مهلك مجرب و سوخته
 که مانند آملک سفید گردد با عمل جهت قطع بیاض چشم بغایت موافق الاثر و خوردن پوست تازه آن مسحوق

همیج باه وطلای آن با عسل وهرکه جهت تحلیل اورام وذرور آن قاطع خون و جهت التیام جراحات کهنه و التصاق جراحات تازه و پرده
 ملاصق پوست آن همولا معیل بکارت است باخون بچه کبوتر و از اسرار است و مکمل پوست تخم مرغ در جمیع آثار مثل آهک است و
 جالینوس حلی بجهت نیم پخت کردن آن قرار داده که هرگاه در آب جوش داده بکن از نیک و تامل شماره کنند و هرگاه در آب سرد
 بر آتش گذارند و تا سه صد شماره نمایند نیم پخته میشود و قدرش و شربتش از پنج عدد تا پانزده عدد است و تخم ساقطی و در
 ابواب خود مذکور است و در فضائل تخم کبوتر و تیهوج و دراج و کبک شبیه اند به تخم مرغ خانگی * طریق تکلیس قشر بیض آن
 است که در آب نمک مکور بشویند و پرد های اندرون آن جدا نمایند و نرم کو بیده در کوزه مطین کرده در تنور کرم بگذارند
 تا عوخته مثل آهک سفید گردد پس شسته استعمال نمایند و پوست تخمی که چوزه بر آورده باشد از برای ادویه چشم بهتر است
 * حلوائی زرد بیضه * مرغ کثیر الغذا مقوی و مبهی و منعظ و معین بدن است * صنعت آن بکوبند تخم مرغ هر قدر که خواهند
 و در آب پخته پس سفیده آنها را دور کرده زرد آنها را بروغن کوبویان نمایند و در چینی جوز بوا بازاء هر بیست و پنج
 عدد از زرد یک مثقال از هر یک داخل کرده تنک سفید بکلاب حل نموده داخل کرده به پزند تا آب برود فرود آورده بکار برونه
 و بعضی یک دانگ مشک داخل مینمایند * حلوائی زرد بیضه * مرغ دیگر زرد تخم مرغ پنج عدد زعفران ربع مثقال
 مشک یک حبه نبات شش مثقال درشش مثقال روغن کاه تازه بریان نموده تناول نمایند و اگر ربع مثقال در چینی بران
 بپاشند نیز خوب است * حلوائی زرد تخم مرغ دیگر نبات را در آب یا کلاب حل کرده بر آتش گذارند تا بجوش آید و زرد
 تخم مرغ هر قدر که خواهند در عین جوش در آن اندازند و برهم زنند تا پخته گردد و را نچه خامی آن دور شود پس زعفران
 و مشک با کلاب سوخته داخل نمایند و همچنین ادویه دیگر از دار چینی و دانه هیل و قونفل و سیاه و جوز بوا بقدر حاجت
 و ضرورت و اگر خواهند بعد از امتزاج با شیره نبات قندی مسکه کاه تازه داخل نموده قدری بریان نمایند پس زعفران و
 غیره را در آن بپاشند و فرود آورده تناول نمایند * حلوائی بیضه * مرغ دیگر * صنعت آن آرد برنج که برنج بریان یا برنج را
 پخته خشک نموده آرد کرده باشند پنجاه درم باد و وزن آن شیره نبات با آتش طبع نمایند تا پخته و غلیظ گردد پس پنجاه
 عدد زرد تخم مرغ یا زرد تخم کبوتر یا قدری هر کدام که خواهند در آن داخل کرده برهم زنند و طبع نمایند تا را نچه
 خامی بیضه زایل گردد پس بهمان دستور مسکه کاه تازه داخل کرده بریان نمایند و در آخر قدری زعفران و اندکی مشک
 با کلاب سوخته بآن ممزوج کرده فرود آورده تناول نمایند و اگر خواسته باشند دار چینی و غمزه نیز اضافه نمایند و اگر خواسته
 باشند بجای آرد برنج آرد کدوم و یا آرد نخود نمایند * دهن البیض کرم و محلل و ملطف بجهت درد دندان و رویانیدن موی
 و وجع مقبله و بواسیر بغایت مفید است * صنعت آن بکوبند زرد تخم مرغ هر قدر که خواهند و در آب به پزند و تا بقدر
 آهنی را بر آتش گذارند هر شب تا سرخ گردد و زرد پخته را بطرف بالای تابه بگذارند تا نیم سوخته گردد و بعد
 آهنی امثال آن آنرا بزور بفشارند تا آنچه دهنیت است جدا شده بطرف نشیب آید و زردی بردارند و در ظرفی جمع نمایند
 و همچنین تا دیگر در آن دهنیت نمایند * نوع دیگر آن است که زرد بیضه را هر قدر که خواهند سخت پخته در پارچه صغیری
 کرده نیکو بمالند و بفشارند آنچه دهنیت است از آن بر آید و این نوع بهتر از اول است و بسیار بر می آید * رشته بیضه کثیر
 غذا و مبهی و منعظ و لذیذ است * صنعت آن بکوبند زرد بیضه هر مقل را که خواهند و قلیلی زعفران بکلاب سوخته بآن
 بپاشند و نیکو برهم زنند و اگر قلیلی مشک یا عنبر نیز داخل نمایند بهتر است و در ظرفی هر کشاده شربت نبات با کلاب کرده

بر آتش بکند آرد تا بجوش آید و در غین جوش آن را در قیف رشته ریزی که در آن منافذ و سوراخهای کشاد باشد کرده
در آن بریزند بنوعیکه درهم نشود و منعقل گردد و در وقت ریختن دست را بگردانند و آنچه منعقل شده باشد بر آورند و تازه
بریزند و همچنین تا تمام گردد و در بین جوش اگر کف بر سر آورد آب سرد بر آن بپاشند تا فرو نشیند و معیار شیوینی آن
را در آن شربت مرعی دارند و غلیظ بهتر است * شش رنجه قریب است به عجه * صنعت آن پیاز را حلقه نموده در روغن
گوسفند بریان کرده رب انار ترش یا آب نارنج یا آب لیمو یا آب ترهندی و یا ترشی دیگر و قند سفید داخل کرده چند
بجوشی داده تخم مرغ را بر آن بریزند تا نیم بسته شود فرود آورند با نان و یا با پیلا و بخورند و اگر زردک را رشته بریده
پخته با پیاز سرخ نموده بدستور معطر و شش رنجه که شش رنجه نیز گویند مرتب نمایند بسیار خوب است * فصل در ذکر نفع عجه *
بدانکه عجه بفتح عین مهمله و جیم مشدده و ها بمعنی و نام نوعی از خاکینه است که کوکونا منک مقوی باه و مسکن بدن است
* صنعت آن زردۀ تخم مرغ زردۀ تخم کبوتر از هر یک بیست عدد آرد مثله کفی مجموع را مخلوط نموده قدری نمک و یک
مثقال دارچینی سوده داخل کرده در روغن گاو نیم برشت نموده نیم گرم بخورند بعون الله تعالی نافع است * عجه منه قند من
مردۀ بکیرنک آرد نخود آرد میله از هر یک کفی و در آن بیست عدد تخم مرغ بشکنند و دارچینی و بسمباده از هر یک یک درم
نمک بقدر حاجت داخل کرده روغن گاو در تا به داغ کرده آن را در آن ریزند و چون قدری بسته شود بکارد به برند و بکودانند
تا روی دیگر آن برشته شود فرود آورده نیم گرم بخورند * عجه متوکلی که بنهایت مقوی باه و مسکن بدن است * صنعت آن
بکیرنک پیازۀ درم ورق کرده باروغن گاو آب زردک بپزند تا سرخ شود تخم مرغ تخم کبوتر از هر یک بیست عدد داخل کرده
نیم برشت نمایند و بر آن نیم درم خولنجان و یکدانک نمک سفید و پاشیدۀ بخورند * عجه دیگر که مقوی باه و مسکن بدن
است و زیاده کنندۀ منی است * صنعت آن بیضۀ ماهی تازه زردۀ تخم مرغ کد ناریزه کرده همه را در یکجا کرده با اندک
آرد میله و بقدر حاجت روغن گاو خاکینه نموده بخورند که مفید است * عجه دیگر منقول از مجربین اطباء هند * صنعت آن
زردۀ تخم مرغ بیست عدد از آن عجه نیم برشت ترتیب داده لسان العصار شیرین تخم شلغم تخم کزرا قرقها اسکنند از هر یک
هفت درم کوفته پخته بر آن پاشیدۀ بخورند * عجه دیگر صنعت آن بیضۀ ماکیان هفت عدد پیاز بروغن گاو سرخ نموده
و هل س یکسیر نخود بریان کرده لبه که آنرا بهندی دل کرده گویند همه را درهم کرده باروغن گاو و شهل از هر یک هل س
یک سیر مخلوط کرده عجه نموده بخورند و اگر روغن گاو و شهل بیشتر باشد بهتر است * عجه دیگر از اطباء هند * صنعت آن
زردۀ تخم مرغ پیاز حلقه کرده عسل مصفی روغن گاو هر چهار برابر بود هم پخته بخورند و بیست و یکروز باین مداومت نمایند
و از ترشها پرهیز کنند * عجه متوکلی که از برای متوکل عباسی ترتیب داده اند باه را قوت دهد و مسکن بدن است * صنعت آن
آرد میله را بروغن گاو بریان کرده تخم کنجشک تخم کبوتر تخم تل و تخم مرغ جمله را بشکنند و نیم درم خولنجان و اندکی ملح
سفید و بر آن انکند و نیم گرم بخورند * عجه دیگر که همین منفعت دارد * صنعت آن زردۀ تخم مرغ ده عدد بروغن گاو
بیست درم نبات سفید همی درم دارچینی نیم درم نیم برشت کرده بخورند و اگر بدارد المزاج باشد بدل نبات عسل مصفی کنند
* عجه دیگر بکیرنک پیاز را ورق و رزق کرده بروغن گاو برشته نمایند تا سرخ شود پس چند عدد تخم مرغ بر آن شکسته بکند آرد
که نیم برشت شود قدری نمک و دارچینی را بر آن پاشیدۀ بخورند که مفید است * عجه دیگر * صنعت آن بکیرنک حشیش
فلیمون را و در آب پخته پس آن را باروغن گاو سرخ نموده چند عدد تخم مرغ بر آن شکسته بکند آرد که نیم برشت شود و با افابیه

و دارچینی خوشبو کرده قل ری نمک یا قند بران پاشیده بخورند که مفید است * عَجَه شمع رئیس ابوعلی بن سینا * صنعت آن
بگیرند مغز سرکنجشک مغز سرکبو تر از هر یک پنجاه عدد زرد تخم مرغ زرد تخم کنجشک از هر یک بیست عدد آب گوشت برة پنجم
ارقیه نمک و توایل حاره بقدر حاجت بروغن کافور پنجاه درم از مجموعه عَجَه ترتیب دهند و بخورند و بیا شامند بران شراب ریحانی
قوی مائل بشیرینی و در نسخه دیگر بجای آب گوشت برة آب گوشت خروس خصی جوان غریبه است و بجای روغن کافور روغن کوسه غنک
است و هر دو نسخه خوب است * کو کو قریب است به عَجَه * صنعت آن کند ناویاز را ریزه نموده تا تخم مرغ بانمک و فلفل کوبیده
در هم کرده در روغن کافور ماهی تا به رشته نموده چون یکروی وی برشته گردد آن را بکارد قطعات نموده بوگردانند تا روی
دیگر آن برشته شود فرو برد آورده بر روی چلا و گذاشته و با چلا و کباب نیمه و بخورند و اگر خواسته باشند شیت را نیز ریزه
نموده در اجزای کو کو داخل نمایند و با بونه نیز خوب است * صنعت نیم رو بکوبند روغن کوسه غنک را و در تابه داغ نموده
تخم مرغ را بر روی وی بشکنند و نمک و فلفل کوبیده بران بپاشند و با نان یا چلا و بخورند و از برای تقویت باه مشوی زرد تخم
مرغ با پیاز باین نحو یک تخم مرغ را بپخته زرد آن را ورق کرده با پیاز حلقه نموده و نمک و صفت و دارچینی در روغن کافور
نموده میخورند و نیم بست زرد تخم مرغ باینقسم که زرد تخم مرغ را در همان پوست یا ظرف دیگر کرده مقداری برداشت مزاج و
بر روی آتش کزاند تا نیم بند شود و یا در آب نیم بپخته چنانچه ذکر یافت پس برداشته قدری نبات و دارچینی و زنجبیل و جوز بو کوبیده
تمام یا بعض اینها بران پاشیده بخورند بسیار مقوی باه و معصن بدن است * کتاب التاء المثناة الفوقانیة * باب التاء مع الالف
* تا نبول آن را بهندی پان و برك تا نبول نیز نامند بدانکه تا نبول انواع است يك نوع آنست كه برکهای آن نازک
و کوچک و سفید است و در مکه که از مضافات صوبه عظیم آباد دهند است میشود مکهی نامند لطیف و کم حدت معتدل در حرارت و
بیست و خوشبو است نوع دیگر کنکری است که در شاه جهان آباد و اکبر آباد و نواح آن میشود و برك آن بزرگتر از برك مکهی و در
جميع افعال و مزاج و خواص قریب بآن است نوع دیگر که برکهای آن سبز و بزرگ و نازک و در همانا رگا نو که قریه از قرائ مضافات
جها نیکو نکراننگاه است میشود کافوری نامند با حدت طعم و تنی رائحه شبیه برائحه و طعم قرنفل در مزاج گرم در آخر دهم و خشک
در اواسط آن است از جميع انواع الطاف مقوی هاضمه و خوشبو کننده دهان است قسم دیگر که برکهای آن بزرگ و نازک و سفید
و در اکثر بلاد هند میشود سانچی نامند نیز لطیف و خوشبو است ولیکن بلطافت و رائحه آن سه نوع نمیرسد و در حرارت قریب
با وائل درجه ثانیه است نوع دیگر که برکهای آن سبز و بزرگ و ضخیم و با حدت است بنگاه نامند و این نیز در اکثر بلاد هند
نیم میرسد و حار و را و اخف درجه دوم و یا بس در اواسط آن است و هر يك از سانچی و بنگاه اصناف میباشند و هر بلدی و
جائی بقمی در بعضی جاها و رقههای آنها بزرگ و در بعضی جاها کوچک و از اصناف بنگاه آنچه برکهای آن باریک و نازک
و کوچک و اندک عریض میباشد ملک پوری مینامند و با لجمه اصناف و اقسام بسیار میباشد و هر بلدی و جائی بقمی و
ینامی مشهور است و تمام اینها تا در درخت است سبز میباشد و بعد چیدن بعضی را بتعمل سفید مینمایند بدین قسم که
برکهای بعضی را زان را در زنبیلی و یا سبدی یا کوزه که بهندی توکری نامند کرده سر آن را به پیمیشال بونچ یا کندم که بهندی
پوایل کوبند پوشیده و در زمین کودی بمقد از آن کنند و در آن کود آتش می افروزند تا قدری گرم گردد پس آتش را
از آن کود بر آورده زنبیل تا نبول را کرم در میان آن میکنند و بالای آن سنگی یا چیز ثقیلی میکنند و بکشبان روز
نگاه میدارند پس در تابستان شبها در شبهم بد در زمستان جای گرم نگاه میدارند برکهای آن سفید و نازک میگردد و جميع

اقسام آن مغروح و مشتهی و مقوی معده و دماغ و مقوی حافظه و فهم و نشاط آورنده است و مضغ آن بجهت رفع رطوبات دهان
ولته و استحکام لثه و دندان و خوشبوئی دهان و تقویت معده و هاضمه خصوصاً با فوفل نافع و قاطع نرف الدم و ملحم جراحات
است و بسمت برک پان بنکله کرم کرده بونزول آب که در ریاضه باشد بسیار مفید است در دوسه روزه تحلیل میبرد و اگر
بسیار گرمی کند و تاب نیاورند متوالی نه بنکند بلکه متفرق یکروز یا دو روز در میان تا به تحلیل رود و درخت آن بطریق
نجم و بیاضه میباشند مثل درخت تاک بستانی و خیار و کدو و برک آن عریض و طرف بالای آن باریک تر و تیز و تند طعم و
بیخ آن را خولنجان نامند و طریق استعمال آن آنست که بگویند سه چهار عدد برک آن را و رکه های آن را در رکنند و با قدری
فوفل ریزه کرده و گت هند می شسته بپایند و اول مرتبه آبی که در دهان جمع شود بیند ازند تا اثر آهک دور شود پس نیکو بچایند
و آب آن را میکند و فرو برند و شغل آن را بیند ازند و فرو برند که ثقیل و معده است و کاهمی در آن دوسه دانه با دام مقشرا از
برای دفع خشکی آن داخل میکنند و بعضی یک و دانه قونفل یا هیل بوا از برای زیادتیی و تقویت آن مرطوبات را نیز داخل
میکند و اهل هند هرگاه تا نبول گویند مرکب سکری که از برک تا نبول ترکیب می کنند میخورند و هرگاه برک تا نبول را با
مصالح آن که فوفل و گت هند می رند ری آهک است چائید آب آن را بر زخم تازه عموماً و بر زخم کچلی و بر بعد هر ترشی و خون
آلود بودن ببالند و همچنین بعد ختمه اطفال خصوصاً بوان چکانند و یا بپاشند موجب بند شدن خون و سرعت اند مال آنها
میکرد و بعضی درین فوفل داخل نمیکند * صنعت تا نبول چنانست که برک تا نبول را سائید و قدری شربت فرا گرفته از
کلاب و نبات داخل میکنند و بپاشند و جوز بوا و زعفران و تخم خشخاش سوده داخل کرده میخورند و بعضی از برای نشاط و
سکرت ری ورق القصب سوده نیز داخل میکنند * تا نبول که خمیر اهل هند است و تقویع و نشاط می آورد و مقوی باد است و امعاک
منی میکنند * صنعت آن بنسخه شیخ محب الله چون نوری این و زده ازای در شیشه است بزرگ و بزرگ سفید اگر بزرگ و بزرگ سفید یک
مثقال و نیم را که زور خواهند چهار دانگ و نیم مثقال صیوفی جوز بوا بپاشند از هر یک سه مثقال و ربع مثقالی قونفل دانه هیل بوا
از هر یک یک مثقال و چهار دانگ زعفران صندل سفید عود قماری خام از هر یک یک مثقال و دودانگ مشک تبی عنبر اشهب از
هر یک دودانگ اول مرتبه سه مثقال تخم اسپند سوختنی را در دوشیشه آب یکشبه بپاشند پس ما فی نموده پوست کونکنا ریک
مثقال و دودانگ در قدری از آن آب مذکور بپاشند سائید نی بنکات پس بگویند سه بیوه پان که هر بیوه پانزده ورق باشد با
مصالح موافق معمول و هرسه را بپاشند بطریق سائید ن بنک و اندک اندک از آب مذکور بپاشند بچکانند تا نیکو سائیده شود
پس ادویه مذکوره را سائیده همه را یکجا کرده با نبات سفید با قدری مطلوب بکار برند و از د و توله تا ربع یکمیر شاهجهانی
بنوشند که نشاط تمام دهد * فصل در بیان عرقهای تا نبول * عرق تا نبول مرکب در شکم و معده و قولنج ریخی و امراضیکه از
بلغم و ریج باشد مفید است * صنعت آن عود قماری خام دوازده مثقال کل سرخ منزع و الاقماح چهل و هشت مثقال
فانخواه صعد در چینی قونفل زنجبیل از هر یک بیست و چهار مثقال کاوز بان کیلانی پودنه خولنجان از هر یک چهل و هشت
مثقال برک تا نبول از هر نوع که باشد در صد و دوازده گونی و بنکله بهتر است کلاب نیم شیشه بیل مشک دوشیشه آب باران دو
شیشه همه اجزا را شب در عرقها و آب مذکور خیسانید و در ستور معمول عرق کشند شربتی تا بیست مثقال * عرق تا نبول
ساده مقوی معده و هاضم طعام و خوشبو کننده دهان است * صنعت آن برک تا نبول کافوری یا مانچی یا بنکله هر کدام که باشد
در دیک کنند و هشت چندان اگر تفک نخواهند و الا کمتر آب شیرین بزرگ آن کنند و بپاشند و عرق کشند و اگر قدری

عنبر بر سر نچیده بند نک خوب است و اگر بر آید زیاد تر باشد و طعم قدری قوی و نفوذ و عود نیز در پارچه بختند و رطبه مشرب نهند
 بهتر است * باب التامع الراء الملهمة * تربد بضم تاء مشددة فوقانية و بای موحدة در میان را و دال مهملتین ساکنین یعنی است ظاهر
 سیاه و باطن سفید و مجوف و منبت آن حوالی خراسان و هند و نبات آن ساق از برکش شبیه بمرک لوبیا و اطراف آن محدد و
 گلش آسمان نچونی و ثمرش مثل لسان العصاره و هر چه اندر و نش سیاه باشد مثل خربق هم است و زرد آن نیز بد است و بهترین
 آن سفید سبک مجوف انبوی صمغ دار است در اول صوم کرم و در آخر آن خشک و مسهل بلغم و رطوبت رقیقه و قلیلی از صفرا و
 اخلاط سوخته و گفته اند که خوردن خرم خام آن مخرج بلغم است زیاده از صفرا و مطبوخ آن صفرا را زیاده از بلغم و باز نجیب
 قلع بلغم غلیظ و لزج از همت بدن و منقی معده و رحم و مفتح شده آن و منقی دماغ از بلغم و جهت عرق النسا و امثال آن و فالج
 و عرقه که بمشاکت رطوبات معده باشد و با هلیله کابلی و امثال آن جهت مالش و خولیا و جنون و صرع و با تخم کتان و روغن
 بادام جهت سعال مزمن و درد سینه نافع و مضرا معا و مجفف اعضا و مغنی و مرکب و مصلحش خراشیدن پوست سیاه آن و
 بروغن بادام و پیسته چرب کردن و با کثیر استعمال نمودن و قدر شربتیش از جرم تاسه درهم و در مطبوخ تا پنجدرم و بدنش
 پوست ریشه توت است بوزن آن و در بعضی امزجه غاریقون و در غیر معا چین باید که مبالغه در کوبیدن و پیختن آن نکنند
 یعنی باید که خربش باشد تا تحمل معده و امعا و رطوبات و بلاغم نچسبند و باعث اذابه و دفع آنها کرد و نیز بسیار هم چرب
 نباید نمود بلکه مانع الصاق آن گردد و تحمل معده و رطوبات و بلاغم و زرد از معده بگذرد و تربد را اگر بطریق سفوف
 باشک خورند باید که با آب کرم بخورند و اگر با نمک خورند با آب سرد بخورند تا عمل آن نیکو گردد * طریق مد بر نمودن
 تربد آنست که بکوبند تربد سفید مجوف مصمغ خراشید و مرضوض را و بروغن بادام چرب نمایند اگر از برای دواء التربد
 و جوارش و حب و سفوف است اندک بکوبند که خربش باشد و باد ویده مناسبه دیگر ممزوج نموده بکار برند و اگر از برای
 معا چین است نرم بکوبند و نیز فرا گرفته میشود از آن جوارشات مسهله * جوارش تربدی مسهل تنقیه معده و دفع فضلات
 کند * صنعت آن تربد سفید تراشید بروغن بادام چرب کرده درم زنجبیل پنج درم قند سفید پنجاه درم قند را بقوام
 آورده تربد و زنجبیل را بآن بسر شنبه شربتیی سه درم با آب کرم و گاهی اضافه کرده میشود بآن بعضی ادویه مسهله دیگر مثل
 هضمونیا و عصارة افستین و ریوند چینی و امثال آن بحسب احتیاج و بقدر ضرورت و نیز فرا گرفته میشود از آن حبوب مسهله
 * فصل در ذکر حبوب تربدی * * حب تربد اسهال بلغم کند * صنعت آن تربد سفید مد بر سه مثقال زنجبیل مصطکی
 و زمی از هر یک یک مثقال ریوند چینی غاریقون از هر یک سه درم شحم حنظل یکدرم ادویه کوفته پیخته با آب رازیانه سرشته
 حبوب سازند شربتیی تا پنجدرم * حب تربد دیگر منقول از حاجی حسین اسهال بلغم و صفرا کند * صنعت آن تربد سفید
 مد بردو مثقال کل بنفشه خالص خشک کثیرا از هر یک سه مثقال رب العوس هضمونیا مشوی از هر یک نیم مثقال کوفته پیخته
 بروغن بادام شیرین چرب نموده با آب سرشته حب سازند شربتیی دو درم با آب نیکو کرم * حب تربد دیگر مسهل بلغم و سودای
 محترقه است * صنعت آن تربد سفید مد بویک درم افستین افیمون اقريطی از هر یک نیم دانک پوست هلیله زرد نیم درم
 نمک سیاه دودانک کوفته پیخته با مویز سیاه دانه بیرون کرده سرشته حبوب سازند جمله یک شربت است با آب نیم کرم و باید
 که پیش از خوردن حبوب مسهله و بعد از آن پرمیز نمایند و در نسخه دیگر افستین داخل نیست * حب تربد اسهال سودای
 متولد از بلغم از بدن و فواح قلب و معده و دماغ کند و نافع است از برای خفقان سوداوی * صنعت آن تربد سفید مد بر

اقتیمون اقريطی از هر يك يك درم حاشا شحم حنظل غاریقون سفید چچار منی از هر یک ربع درمی سقمونیای مشوی دو
 دانك نمك نغطي يك دانك امطوخودوس ثلث درمی خربق سیاه نیم درم کوفته بپخته بروغن بادام شیرین يك درم سرشته
 حب سازند و آب نیم گرم فرو برند جمله يك شربت است و در نسخه دیگر سقمونیا يك دانك است در صورتیکه تنقیه جمیع
 بدن منظور نباشد * حب تربل که مستسقی را مفید است * صنعت آن تربل سفید مد بر ریونک چینی از هر يك نیم دانك
 تخم انجوره مقل ازرق از هر يك دودانك فوفیون که بروغن کارچوب کرده باشند دانکی طی الرسم بآب رازیانه حب سازند
 جمله يك شربت است تا سه شربت بحسب مزاج و فرا گرفته میشود از آن معالی و آنرا دواء التریب مینامند * فصل در ذکر
 فتح دواء التریب * دواء التریب بنسخه اسحق بلغمهای غلیظه و رطوبت فلهله را که در اعضا از خوردن میوههای رطب
 متولد شده باشد فرود آورد و بلغمی مزاج را نافع باشد * صنعت آن تربل سفید مد بر سه درم و نیم زنجبیل دودرم شکر سفید
 پانزده درم کوفته بپخته شربتی يك مثقال تا دودرم استعمال نمایند و قوت این دوا تا سه سال باقی میماند * دواء التریب
 به نسخه سفید مظفر الدین شغائی * صنعت آن تربل سفید مد بر بیست درم زنجبیل مصطکی از هر يك ده درم نبات سفید
 چهل درم کوفته بپخته شربتی هر شب يك مثقال و حکیم محمد معصوم در قو بادین خود شربتی چهار درم بآب گرم ذکر نموده
 * دواء التریب به نسخه دیگر * صنعت آن تربل سفید مد بر ده درم سنا مکي پنج درم زنجبیل مصطکی از هر يك دودرم شکر
 سفید سی درم شربتی چهار درم و اگر بجای شکر پنج درم کل قند آفتابی و شیر خشک و ترنجبین از هر يك پانزده درم نمایند
 میگردد قوت اسهال آن بیشتر * دواء التریب به نسخه آن مرحوم قانع بلغم غلیظ و لزج از عمق بدن و منقبی معده و رحم و دماغ
 از بلغم رسودا است و نافع است از برای مالمختولیا و جنون و صرع و نافع است از برای اسهال بلغمی مزمن و درد سینه * صنعت آن
 تربل سفید خراشیده بروغن بادام شیرین چوب نموده موضوح سه درم زنجبیل یک درم مصطکی و رمی نیم درم کثیرانیم درم
 پوست هلیله کابلی يك رم و نیم غاریقون سفید يك دانك نبات سفید صفت درم کوفته بپخته کف کنند و بعد از آن آب نیم گرم
 بنوشند و بآنکه درد راء التریب مبالغه در نرم کوفتن و بپختن نباید کرد بلکه باید که اندکی درشت بپخته شود * رب تربل قدر
 قلیل از آن فعل قوی مقل اکثر کنند * صنعت آن بکیرند تربل سفید مجوف خواشیکه هومقل از که خواهند و بگویند و در آب
 گرم بخمسانند و روزی چند بار حرکت دهند و بعد سه روز افزوده صافی آن صافی نموده در ظرفی کرده باز آب در آن کنند
 و بهمان قهر عمل نمایند تا مادام که در جرم آن طعمی نمایند پس آن آب را در سایه خشک نموده نگاهدارند و عند الحاجة
 بکار برند * فصل در بیان نسخ سفوفات تربلی * سفوف تربل اسهال بلغم کنند و امراض بلغمی را نافع است * صنعت آن تربل
 سفید مد بر ده درم زنجبیل کل سرخ ریونک چینی از هر يك يك رم کوفته بپخته سفوف سازند شربتی دو مثقال باروغن بادام
 شیرین و آب گرم بنوشند * سفوف تربل دیگر اسهال اخلاط بلغمیه غلیظه ازجه نمایند * صنعت آن تربل سفید مد بو غاریقون
 هیش سفید از هر يك دو مثقال کثیرا حب النيل انیسون مصطکی از هر يك يك مثقال ملخ درانی نیم مثقال ادویه کوفته بپخته
 سفوف سازند شربتی دو درم تا دو مثقال * سفوف تربل دیگر * صنعت آن تربل سفید مد بر يك رم نمك هند يك رم و
 نیم هر دو را کوفته بپخته کف کنند و بعد از آن آب سرد بپاشند و هرگاه تشنه شوند آب سرد بنوشند بجهت آنکه آب گرم قاطع
 عمل آن است * سفوف تربل دیگر قلهبی فرموده اند که از ببله درگاه سیدها شمس اسهال خلط اسود نماید و نافع است از برای
 امراض حادّه از اخلاط غلیظه * صنعت آن تربل سفید مجوف خواشیکه بروغن بادام شیرین چوب نموده پوست هلیله زرد

هنامکی از هر یک یک گرم زنجبیل یک دانگ غاریقون و شش سفید ریوند چینی به سفایح فسنقی اسطوخودوس افتیمون اقویطی
 غنچه کل سرخ کشید از هر یک دودانگ فضی نبات سفید دودرم کوفته بهخته بروغن بادام شیرین چوب نموده شربت از دو
 درم تادومشقال کف نموده بعد از آن آب نیم گرم بنوشند * فصل در ذکر شوا بهای تربی * شراب تربی از نبات بن قره
 بلغم و صفرای عفن براند * صنعت آن تربی سفید مل بونیم کوفته نیم رطل در چهار رطل کلاب بجوشانند تا نبات آید صاف
 کنند و بایکمن قند بقوام آورند و در آخر یک درم سقمونیای نیم درم زعفران و دودانگ زنجبیل کوفته بهخته بآن بیامیزند
 شربت بیست درم و اگر بجای کلاب عصاره بزرک کل سرخ کنند میگردد اقویطی * شراب تربی دیگر مسهل بلغم بود * صنعت آن
 تربی سفید مل بونیم کوفته ص درم در شیشه کنند و آب صاف بر سر آن کنند آن مقدار که پنج انگشت بالای آن باشد و سه روز در
 آفتاب بکند از آن پس بپالایند و دیگر بار آب تازه کنند و سه روز دیگر در آفتاب بکند از آن
 تا آنکه هیچ مزه در تربی نماند پس مجموع آبهارا بایکمن قند بقوام آورند و اگر بقدر حاجت سقمونیای داخل کنند صواب
 باشد و اگر بجای آب خالص آب باران کنند اولی است و اگر بیست درم زنجبیل با تربی یا رکند بهتر است شربت در او قه
 * فصل در بیان نسخ معجون تربی * معجون تربی قولنج بکشد و بلغم دفع کند و درد پشت را ساکن گرداند * صنعت آن
 سقمونیای درم قافله کبار قافله صغار زنجبیل دار فلفل دار چینی قه نارمشق قرنفل فلفل از هر یک پنج درم شکر و سرخ تربی سفید
 از هر یک ص درم مثقال عمل بقدر احتیاج معجون سازند شربت دودرم * معجون تربی دیگر که مسهل بلغم بود * صنعت آن
 تربی سفید مل بر سقمونیای مشوی از هر یک نیم درم قافله صغار انیسون از هر یک دودرم دار چینی نمک مندی از هر یک چهار
 دانگ دار فلفل یکونیم دانگ اجزا کوفته بهخته با شکر طموزد معجون کنند مقدار شربت چهار دانگ با آب نیم گرم بدهند
 * معجون تربی که مسهل بلغم باشد * صنعت آن تربی سفید تراشیده غاریقون از هر یک چهار درم حبیب النمل یک گرم
 شحم حنظل نیم درم زنجبیل دار فلفل قافله کبار مصطکی از هر یک یک گرم اجزا کوفته بهخته با قند و عمل به روش شربت
 چهار درم با آب گرم * معجون تربی دیگر طبع را نرم دارد و بلغم و صفرا برفق براند و معده را قوت دهد و صفا عینکه
 از بخار رات باشد بر طرف کند و قولنج بکشد * صنعت آن تربی سفید پوست هلیله کابلی سنبل مکی بنفشه از هر یک ده
 درم قافله زنجبیل مصطکی از هر یک دودرم ورق کل سرخ روغن بادام از هر یک پنج درم زعفران یک گرم رازیانه
 سه درم اجزا کوفته بهخته بروغن بادام چوب کنند و با سه چندان ادویه قند و عمل به روش شربت چهار درم
 باشد * معجون تربی که اهل تنعم را بداند خوش آید و موافق باشد و مسهل بی زحمت است * صنعت آن تربی سفید
 مل بوده درم ورق کل سرخ زنجبیل زعفران سقمونیای مشوی از هر یک نیم درم مصطکی رزمی یک گرم مغز بادام معشرد
 درم قند و عمل سه وزن ادویه کوفته بهخته با عمل و قند به روش شربت و اگر خواسته قند در قوام قند و عمل اضافی نمایند
 شاید * ترنجبین بافتح شیمی است که بر خار مسمی است حاج منعقد میکرد و شیرین و در اول گرم و ترو جالی تراز شکر و ملین
 طبع و مسهل صفرا و محرک باه و الطبع از شیر خشک جهت مرده و در عینه و غشایان و تپهای حار و تشنگی و با ماء الجبن جهت
 اخراج اخلاط محترقه و با روغن کوه کاه جهت عسر البول و با شیر تازه دوشیده جهت تحریک باه نافع و مضر سپرز و مصلحش
 ترمندی و عناب و قند و شربت از صفت مثقال تلوی مثقال و بدانش شیر خشک است و بدستور آب جو با شکر سرخ * و از آن فرا گرفته
 میشود درائی از برای تقویت باه و تقسیم و تقسیم لوی * صنعت آن ترنجبین پاک کرده چهل درم شیر کاه یا شیر کاه میش

از هر کدام که باشد بیکرطل مخلوط کرده بپالایند پس بجوشانند تا بقوام حمو آید بپاشا مثل بقل زرد داشت طبیعت و این دوا در
 مزجه حاره و معتدل مفید است و چند روز بآن مداومت باید کرد * دواء الترنجبین به نسخه آن موحوم * صنعت آن ترنجبین
 خراسانی پاک کرده نبات سفید از هر یک ده مثقال در شیر تازه دوشیده و اگر شیر اسهال باشد بهتر است حل کرده بپالایند پس
 بجوشانند تا بقوام حمو آید زنجبیل خولجان دارچینی خصیة الثعلب مصري بوزیدان از هر یک یکدانه کوفته بخته داخل
 نمایند و این در مزجه بارده و معتدل لهانفع است * دواء الترنجبین دیگر ایضا به نسخه آن موحوم * صنعت آن شیر تازه
 دوشیده و اگر شیر بزر باشد بهتر است مقدار یکرطل نبات سفید و ترنجبین خراسانی از هر یک ده درم در آن حل کرده بپالایند
 پس بجوشانند که بقوام حمو آید زنجبیل خولجان دارچینی خصیة الثعلب بوزیدان از هر یک یکدانه کوفته بخته داخل
 کرده ازان بمقدار ربو داشت طبع بخورند * دواء الترنجبین دیگر منقول از معصومی در ضعف باه که از حرارت باشد سودمند بود
 و منی زیاده کند و جوان را موافق باشد * صنعت آن ترنجبین تازه پاک کرده از خاک و خاشاک می درم در ورطل شهر
 صاف کنند و به آتش ملایم بقوام آورند و هر شب یک ملعقه میل نمایند * شراب ترنجبین این شراب را دواء الله نامند و شراب
 مبارک نیز اصحاب مل و هرقه و نفث الدم و نفث المله را فائده دهد و مل قوق و صاحب قبض طبیعت را نافع باشد * صنعت آن
 ترنجبین پاک کرده نود درم عناب خراسانی بیست دانه پستان پنجاه دانه اصل السوس محکوک مروض تخم خشخاش
 سفید خمیره بنفشه زوغن بادام شیرین از هر یک دودرم کشمیر حب الاس از هر یک پنج درم جو مقشر با نوده درم تخم خطمی سفید
 هفت درم پرمیا و شان سه درم انجیر زرد سی دانه ادویه را سواى ترنجبین و خمیره بنفشه و زوغن بادام نیم کوفته در یک من آب
 تخمها نخل و روز دیگر بجوشانند تا به ثلث رسد بمالند و بپالایند ترنجبین و خمیره بنفشه را در آن حل کنند و با آتش
 ملایم بقوام آورند و در آخر زوغن بادام را داخل کرده یک دو جوشی داده فرود آورند و سرد کرده در شیشه نگاه دارند و هر روز
 صبح چهار درم و شام چهار درم با ماء الشعیو بنوشند * شراب ترنجبین که قلانسوی در قرا بادین خود ذکر کرده گفته که این شراب
 مفید است و ملین طبیعت و قاطع عطش و فرود آورنده صفرا و اسهال و در زقا بستان چون در صبح بپاشا مثل اطفای حرارت
 میکند * صنعت آن بکیرند ترنجبین و از خاشاک و غبار پاک نمایند پس آب را بجوش آورده از آتش فرود آورند و بکنارند که
 جوش آن فرو نشیند و ترنجبین را در آن حل کرده بپالایند پس با آتش بمیاری ملایم بپزند تا بقوام آید و در هر اوقیه ازان وزن
 یک قیراط همو نیا تا یکدانه داخل نمایند و این شراب اسهال بطن سهولت میکند و اخراج مره صفرا میکند و صالح است از
 برای صاحبان تب هرگاه محتاج شوند بمسهل و قولنج که از حرارت باشد میکشاید و اخراج خلط بی اذیت میکند و مجرب است
 * معجون ترنجبین معجون مختصر مقوی باه معرور المزاجان و ملین طبع ایشان است * صنعت آن ترنجبین سفید
 منقل از یکرطل در آب حمک تازه صاف کنند و نیم رطل فانیق و دورطل شیر در آن اضافه کرده با آتش نرم جوش دهند تا که
 بقوام آید هر شب وقت خواب منقل از یک ملعقه بنوشند * فصل در بیان تریاقات که در آنها انیون نیست * تریاق کبیر شیخ
 دارد گفته که من تالیف کردم این تریاق را در سینه نهض و نود و چهار رو تجربه نمودم پس بحمد الله عز و جل یافتیم آن را عظیم
 النفع و جزیل الفعل در فصول اربعه سنه و در مزجه تسعه منقی دماغ است از جمیع امراض و دافع حرور جمیع موم و مقوی
 باه است و بجهت صرع و مالمخولیا با آب مرزنجوش استعمال کرده میشود و بجهت فالج و لقوه و امراض بارده دماغی چون
 خند و تشنج و کزاز و از برای ثقل لسان و عمر البول و سنگ مثانه با آب کرفس یا آب زنجبیل و بجهت ضیق النفس و هرقه

و ثقیل الدم و ذات الریه و ذات الجنب و خفقان و ضعف معدة که از حرارت باشد با آب کاهنی تازه و اگر از برودت باشد با کلاب و عرق دارچینی که اندکی مشک در آن حل کرده باشند و بجهت استمعا و درد سپرز و برقان و قولنج با آب مطبوخ انیسون و بجهت بواسیر و امراض مقعدة با آب عناب و بجهت دوار و راجع مغاصل و نفوس با آب مطبوخ بیخ کبوتر رازیانه و سورنجان و بجهت موم و چنگام با شیر تازه و دوشیده و بجهت برص و بهق با ماء العمل بنوشند و طلاف آن در امراض مذکوره بجهت اورام نافه است و قوت این تریاق تا بیست سال باقی میماند و شربت آن از یک مثقال است قاشقه مثقال و مزاجش معتدل است در کیفیات با میل بجان سرد حرارت و بیوهست * صنعت آن پوست زرد اترج و حب اترج مقشور ورق اترج از هر یک ده مثقال حب الغار جنطیانا سنبل هندی سکر با فلن از هر یک هفت مثقال زرنب درونج عقربی آطریلال بهمن سرخ بهمن سفید از هر یک سه مثقال زمره صلایه کرده که هوای شمع از هر یک دو مثقال عود هندی هفت مثقال عود را در بیست و شش مثقال کلاب بخیمسانند بعد از آنکه سیزده قیراط فاد زهر جید در آن کلاب هائیل باشد و واک اندازند منقوع را هفت روز پس مروراید تا بفته چهار مثقال در شیشه پوزاب اترج کنند و هر آن را محکم بکینند و در حمام نهند تا آنکه مروراید حل گردد پس آن محلول را در کلاب و فاد زهر داخل کنند و سه وزن ادویه عمل مصفی را بقوام آورده محلول را کم کم در آن ریزند و برهم زنند و آتش ملایم بحدیکه بجوش نیاید آن را دهند تا تمام کلاب با آن تسقیه کرده شود و کلاب را عمل بخود کشد و بعد از آن ادویه مسحوقه را با آن معجون سازند و در ظرف چینی نکه دارند و بعد از ششماه استعمال نمایند حکیم میر محمد مؤمن گفته که در نسخه اصل این تریاق سیزده دانک فاد زهر معدنی داخل است و اگر یافت نشود سیزده قیراط فاد زهر حیوانی جید کنند و آن مرحوم میفرماید اینکه گفته این تریاق معتدل است نیست بلکه حار و با بس است در او اخرنافیه * تریاق کبیر قلمی فرموده اند که بند آثم میر محمد هاشم با الهام و تأیید حکیم علیم جمع اجزای آن نموده بملوک و صعلوک و عالی و ادانی و شریف و وضع و شمع و شاب و صبیان و کهل تجربه کرد در هر فصل از فصول سینه با شش خاص کثیره آن را عظیم الفوائد یافت در جمیع سموم مشروبه و منهوشه و در امراض بلده قلیه و دماغیه مخصوص مالمخولیا و صرع و بالجملة از برای جمیع منافعی که بجهت تریاق فاروق ذکر کرده شده * صنعت آن مرکبی صافی را تینج بار زرد جوار شیر از هر یک چهار درم همه این صمغ را در آب مخلصه و عرق بهار نارنج و عرق دارچینی و کلاب از هر یک بقدر ضرورت بخیمانند و حل نمایند پس بکینند و مویائی دارا بچردی و عنبر اشهب و مصطکی و کندر و صمغ ضرور از هر یک دو درم و این مجموع را در روغن بلسان درم در قح چینی در قدر مضاعف بکینند پس بکینند مروراید تا بفته یا قوت سرخ زمانی زمره کهنه عقیق یمانی که هوای شمع حجر باد زهر معدنی خطائی از هر یک چهار درم هر یک عمل کنند و بر سنگ سماق با کلاب بسایند تا منحل شوند پس بکینند لا جورد مغلول حجرار منی مغلول و حجرار منی که در زمان معروف است بسط و ذهب و فضه که هر دو را مکس نموده باشند از هر یک دو درم ادیشم محرق سه درم اقراص اسقیل به نسخه که در تریاق فاروق است و ذکر شد حب الغار جنطیانا زرداوند طویل قسط تلخ زرداوند مد حرج عروق صغیر بزر رازیانه نفل سفید دار نفل جلد را و خطائی مجرب عود قماری فلاح از هر یک چینی سنبل الطیب قنطاریون دقیق پوست هلیله کابلی اسطوخودوس زعفران درونج عقربی فارا نیا عاقر قرحا بزره سیالیوس پوست بیخ کبوتر انیسون هائیل زرنب از هر یک در نیم آن تخم آنچون آن رومی است تمام صغیر جنبل بیل ستر که بیخ زرد زرنب

بیخ کرمه البیضا که معروف است بمادر داروغه یقون سفید برنجاسف اتیوان با بونه از هریک چهار درم کل سرخ شش درم مشک
 تبتی خالص برک مخلصه فاد زهر حیوانی بری اصطیها ناتی طین دا غمتانی تراب مرقه حضرت امام حسین علیه السلام از
 هریک دودرم غسل صافی سه وزن مجموع ادویه * طریق ساختن این تریاق آن است که عمل را با آتش بسیار ملایم
 گذاشته صمغ را در آن حل کرده بمحوط برهم زنند تا آنکه بگردد صمغ با عمل متحد پس از آتش بر گرفته جواهر و ذمبه
 و فضه مکس را در آن حل نموده بمحوط برهم زنند تا نیکو مخلوط شوند پس اجزای بروغن با همان چوب نموده بکف دست
 نیکو بمالند تا روغن در جرم ادویه نفوذ کند پس اجزای اندک اندک بر عمل بیافزایند و برهم زنند بمحوط برهم زدن
 قوی متوالی تا اجزای نیکو مخلوط بعمل شوند و در ظرف طلا یا فضا کرده چنانکه چهار انگشت ظرف خالی باشد و هفت روز
 آن را در آفتاب دهند و شبها در زیر آسمان گذارند و بعد از هفته آن را در ظرفی که در آن ماش میاید باشد دخی کنند و هر
 هفته یک روز آنرا از ماش بر آورده سر آن را بکشایند تا بخارش بیرون رود و روز دیگر باز در ماش دخی کنند تا چهار هفته
 پس آن را بیرون آورده بعد از یک هفته استعمال نمایند شربت تریاق درم با آنچه مناسب باشد * تریاق اربعه این تریاق
 را تریاق صغیر خوانند از تراکیمب قلیله است پیش از اندر و ماخس ثانی بلکه چنانچه مذکور شد در تریاق فاروق اول
 تراکیمب فاد زهریه اطباء است و تالیف اندر و ماخس اول است و این تریاق حار و یابس است در آخر درجه دوم یا در اول
 درجه سوم محال ریاخ غلیظه و مصلح کبد و طحال است اصلاحی عظیم و مفتوح سد ها و نافع است از برای هم مار و عقرب و
 عنکبوت و جمیع جانوران کزنده زهر دار و صوم و خفقان و جمیع امراض بارده و ادرا و فضلات مستجمعه به سبب ورودت
 و اخراج جنین میت و تمهیل و لا دت میکند و قولنج میکشاید و جمیع امراض بارده را نافع و لیکن صورت صداع و دمه است
 و مصلح آن شیوه تخم خرفه مقشراست * صنعت آن حب الغار جنطیانا یرومی مرکبی صافی زراوند طویل اجزای متساوی
 گرفته بپخته بعمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و بعد از چهل روز استعمال نمایند شربت تریاق از چهار دانگ تا یک مثقال
 یا آب گرم و قوت این تریاق تا دو سال باقی میماند و بدلش نصف وزن آن مژ و دیطوس است و گفته شده که بعضی اطباء
 بعوض مرصاف قسط تلخ داخل کرده اند و حکایت کرده صهارنخت که یافتیم در نسخه که یک جزو زعفران بر اجزای اربعه این
 تریاق زیاده کرده شده و شیخ رئیس گفته که بعضی اطباء بعوض زراوند طویل مدحروج میکنند و این اقوال است * تریاق افریاس
 از تراکیمب اسکندر رومی است و این تریاق ملقب است به منقل یعنی مخلص و این تریاق را مخلص اکبر گویند چنانچه
 هو طیارا مخلص اکبر میگویند و این تریاق عجیب الفعل است در تخلص از سموم بقی و اسهال و مقوی معده و کبد و طحال
 است و نافع است از برای امراض سرد و دوار و شقیقه کهنه و رجاع ظهر و این دوا یجید است ولیکن زود فاسد میشود و زیاده
 بزرگ مال نمیماند * صنعت آن بصل عنصلی مشوی تربل سفید مجوف مصغ تراشیده بروغن بادام شیرین چرب نموده سنبیل
 الطیب از هریک ده مثقال جنطیانا هفت مثقال امازون مقل ازرق حب الغار از خرکمی از هریک پنج مثقال باد آورد بوز
 محمل قوی موزارید نا هفت از هریک ده مثقال کهربای شمعی صندل سرخ صندل سفید از هریک دو مثقال کوفته بپخته بوزن
 مجموع از هریک از عمل مصفی و روغن کار مرشته معجون سازند و در ظرف چینی نگاه دارند شربت تریاق یک مثقال یا آب نیم گرم
 * تریاق نفع دافع مضرت جمیع زهرها است و قولنج و مده بکشاید و فالج و لقوه و استرخا و اختلاف اخلاط روده و اورام جاسیه و
 رجاع معده را نافع باشد و چشم را روشن کند و مقوی باد باشد و مفتوح حصاة و رمد و دوی را نیکو باشد * صنعت آن فلفل

ابيض فرنجمشك فاشرا از هريك دودرم چند بيل ستر يكدم كوفته بودغن بلسان چوب نموده با سه وزن مجموع ادويه عمل
 مصفى معجون سازند و در جو نكاهل از نك و بعد از ششماه استعمال نمايند شربتى يك انك * تریاق انفع ديكرا زمعا چين كيار
 است و آن را از مغز حات شمرده انك و از تریاق است * صنعت آن يا قوت رمانى مرواريد ناهفته دار فلل جوز بوا قائله كيار
 شیطرج هندى دار چينى لمان العصا فیر ما ذج هندى غنچه كل سرخ منزع الاقماق قرنفل زنجبيل فوفل سنبل هندى هيل بوا
 درونج عقربى بادر نجبويه لمان الثور مصطكى خولجان فرنجمشك صندل سفيد زراوند مد حرج سلخه سياه از هريك دودرم
 پسمامه شش درم پوست انرج سه درم زعفران پوست بلبله جل و اړ خطائى از هريك يكدم بهمن سرخ نيم درم عنبر اشهب
 مشك تبتي از هريك نيم انك اجزرا كوفته بخته با عسل مصفى دو وزن ادويه معجون سازند شربتى يك مثقال و اين تركيب
 مى و در جز و است و وزن اجزا شصت درم و چهار دانك و مزاجش گرم و خشك است در دودرجه و بعضى گفته اند شربتى
 از اين تریاق از يكدم تا دو مثقال است * تریاق بليغ النفع كه جماعتى از اطبا وى را در نك عا قاعى معاري تریاق كيبور يا فته
 اند * صنعت آن انبسون ده درم فلل سه درم زراوند مد حرج چند بيل ستر از هريك يكدم و نيم كوفته بخته به ميخته
 بهر شند شربتى قدر يك جوزة * تریاق ثمانية بعد از تریاق اربعة تاليف شده نافع است از براى كزیدن حشرات و دافع همه
 زهرها است و بادها بشكند و قولنج بكشاید و تفتيح مى ها كند و از براى صلابت طحال و سد هاى آن نافع است و نالغ و وعشه و صرع
 را هود دارد و منافعش از تریاق اربعة بيشتر است * صنعت آن بنسخه سيل اسمعيل در ذخيره اين نسخه اصل قليد من حكيم
 است و بعد از آنند و روم اخس اول كه مؤلف تریاق اربعة است چهار رجز و بران افزوده كه هشت جز شده و لهذا آنرا تریاق
 ثمانية نامند و اين تریاق نيز باسم تریاق صغير مسمى است بكيرون صافى حب الغار جنطيانا قطط تلخ از هريك شش مثقال
 فلل سفيد سلخه سياه از هريك چهار مثقال زعفران دار چينى از هريك دو مثقال اجزرا كوفته بخته بعمل مصفى بهر شند
 شربتى از يك مثقال تا سه مثقال * صنعت تریاق ثمانية بنسخه صاحب اختيارات بكيرون حب الغار جنطيانا مرصافى زراوند
 طويل ريوند چينى پوست بيج كوزرد چوبه قسط تلخ اجزا مساوى كوفته بخته بعمل بهر شند شربتى از يكدم تا يك مثقال بعد
 از كند شتن چهار ماه از ساختن آن استعمال نمايند و بعضى گفته اند كه اين تریاق را بعد از كند شتن چهل روز از ساختن
 آن استعمال توان نمود * تریاق ثابت بن قرة عقرب كزیده را نافع بود * صنعت آن زراوند طويل و مد حرج پوست بيج كبر
 طرخشقون اجزرا بوا كوفته بخته بعمل بهر شند شربتى دودرم * تریاق سرطان كه مسمى است بد واء السرطان كزیدن كلب
 و نافع است * صنعت آن سرطان محرق ده درم كندر جنطيانا از هريك پنجم درم كوفته بخته بعمل بهر شند شربتى يك مثقال و
 در نسخه ديكر جنطيانا نيكدم داخل است و فرموده كه دودرم صماج و دودرم شام بآب مردتار و زهاى بياربل هندى * تریاق صغير شيخ
 رئيس كه در نفع از براى موم و امراض بارده اقوى از تریاق ثمانية است * صنعت آن حب بلسان قسط تلخ جنطيانا مرصافى دار چينى
 فلل سفيد عود هندى فطراما ليون از هريك يكجز و مشك تبتي ثلث جز وى چند بيل ستر ربع جز وى اجزرا كوفته بخته بعمل مصفى
 سه وزن ادويه بل ستر معجون سازند * تریاق صغير ديكر از شيخ رئيس كه در نفع از براى كزیدن جانوران مومى و مومى
 و دفع امراض بارده اقوى از تریاق اربعة است * صنعت آن زراوند طويل حب الغار جنطيانا پوست بيج كبرافه نئين
 رومى زرد چوبه بيج حنظل فاشرا اجزا مساوى كوفته بخته بعمل مصفى معجون سازند شربتى يك مثقال * تریاق طين
 مختوم جهت موم قتاله نافع است و از خاصه اين است كه چون موم بخورد تا كه هم پاك نشود قى نه ايمتد و اگر

بدند و قی نیاید دلیل آن باشد که آن شخص سم نخورده * صنعت آن کل مختوم حب الغار و ما بالعویة کوفته پیخته بود و غن
 کا و چرب نموده بعمل بر شند شربتی مقابل يك فندي و در نسخه دیگر اینها نیست قبل از غذا و بعد از آن توان خورد
 * نوع دیگر که جهت موم قتاله و منصفه از هوام و دراب در تن مردم نافع است * صنعت آن کل مختوم حب الغار از هریک
 در درم انفعه طبعی هشت درم جنطیانا رومی زراوند ملحد حرج تخم سد اب برک غار از هریک يك رم کوفته پیخته بعمل
 صاف بر شند شربتی قلابا قلانی * تریاق طین جدید از مخترعات صاحب خلاصه التجارب و نفع از آن گفته * صنعت آن
 بکیرند کل ارمی در درم فادز هر حیوانی پنجاه رم سیماب کشته در درم پنهناک یک رم جمله راسائیده یا هم و بخون بزما رخواو
 بر شند و قوصها کرده بسایه خشک نمایند و نگاهدارند شربتی در داندك * طریق کشتن سیماب چنان است که در بونه گرمی کنند
 و اندکی کوگرد بران بپاشند و در ظرف چینی بویزند و بزور محق بلیغ نمایند و در او را و اخر همان قسم ظرف چینی را بپوشی
 خاکستر گرم گذاشته محق نمایند چندانکه خشک شود و هیچ ریزه از آن نماند و اگر اول بار بادار و های خشک نموده در ظرف
 چینی کرده محق نمایند چندانکه خاک شود هم نوعی از کشتن بود و اگر با آب یا با مائی دیگر محق بلیغ نمایند نیز نوعی از کشتن
 بود و این است قول صاحب خلاصه التجارب * تریاق محمد بن زکریا که نفع دهد اکثر سموم را * صنعت آن پوست بیخ کبر
 افسنتین زراوند ملحد حرج جنطیانا اجزا مساوی کوفته پیخته بعمل مصفی سه وزن ادویه مرشته معجون سازند شربتی در
 درم * تریاق مصنف کناش بقراطی را نفع عموم را دویه سمیه بود * صنعت آن زراوند طویل و ملحد حرج از هریک دانکی
 چند میل ستر جاو شیر بارزد از هریک يك انك و نیم ادویه کوفته پیخته جاو شیر و بارزد را در شراب تر نموده مجموعه را در قدری
 انکبین بر شند شربتی یک درم تا يك مثقال * تریاق دیگر که دافع جمیع زهرها است * صنعت آن حب بلسان زرفای خشک
 تخم شلغم بوی فلفل سفید و سیاه دارچینی و ج ترکی انیسون فطرا سالیون اسارون زیور کرمانی بزرالبنج سفید از هریک
 هجده درم زعفران شش درم ادویه کوفته پیخته با سه چندان عمل بر شند شربتی یک درم با شراب * تریاق عام النفع که جهت
 اکثر سموم مشروب و ملد و غه نافع است * صنعت آن تخم حرمل شونیز زیور کرمانی از هریک در درم جنطیانا یک درم فلفل
 سفید مر از هریک نیم رم زراوند ملحد حرج یکونیم درم کوفته پیخته علی الرغم بایک سیر عمل بر شند شربتی مثل باقلانی
 یا شراب * تریاق کامل از مخترعات صاحب خلاصه التجارب * صنعت آن سیاب کشته پنهناک که پیش میاده است زرنیخ از هریک
 یکجز و زراوند ملحد حرج فادز هر معدنی مر مکی زنجبیل فلفل قرنفل مشک تخم مر و گوشت اغی خون کشف از هریک در جز و فوایم
 بیخ انکدان تخم ترنج مقشر گوشت راسو مخلصه قضیب ایل انفعه خرکش انفعه جلی از هریک سه جز و فادز هر حیوانی جدید و ار
 پوست بیخ کبر دارچینی جنطیانا از هریک چهار جز و جزو مائل نصف مجموعه ادویه خون میش ثلث مجموعه اول کوشته
 را نرم بگویند و قضیب ایل را همچنان خشک بپوشانند و با کوشتها بگویند و اگر همچنان خشک بپوشان نموده با کوشتها بگویند
 شاید بهتر باشد پس تخمها را بآن بگویند پس زنجبیل دارچینی و پوست بیخ کبر و پوست بیخ انکدان را نرم بگویند و با آنها
 نموده باز بگویند و بپزند انگاه جمله را بخون کشف صلیبه کنند انگاه باقی ادویه و اجزاء را کوفته پیخته بآن ضم کنند و بسیار با هم نرم
 بپایند و بپزند انگاه جمله را بخون میش بر شند و چندان محق و صلیبه کنند که با هم خشک شوند انگاه جمله را با عسل معجون
 سازند و در حقه قلعی کرده در شیب جو نگاهدارند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربتی از نیم درم تا یک درم و تلیک درم و نیم
 * تریاق عسکری جهت لدع عقرب جراثیم و غیر جراثیم اثر تمام دارد * صنعت آن پوست بیخ کبر بیخ حنظل افسنتین زراوند

مملح حرج طرخشقون یا بس دینار رویه که بتازی حزاء کویند جمله برابر کوفته پیخته تا دودرم بخورند و در نسخه دیگر
 حنظل و دینار رویه نیمت و عوض اینها جنطیانا مرقوم شده و بدانند که در دزخم کزدم ازین دوا در یک ساعت فرو نشیند
 و شربت وی یک درم جهت بالغ و ثلث درم جهت طفل کافی است * تریاق دیگر که مقوی ارواح و دافع موم و مکبودین
 را نافع است * صنعت آن اما روم فطرا اما لیون از خرقاق از خر تخم انجیر لافاف البکرم افتیمون از هر یک شش درم
 پوره ارمني ملح اند رانی زوفای خشک بود نه چلی ساذج عندی مصطکی از هر یک دودرم شحم حنظل تخم فنجکش
 بیخ بارتک تخم بارتک تخم هلیون بیخ غار غاف حب البان زعفران از هر یک یک درم و نیم را سن مر مجفف فلغل
 زیوه کرمانی سنبل الطیب ایرو سا از هر یک یک درم مغز بادام شیرین و تلج بیخ لوف جعبه شطیبه غار بقون بابونه از هر یک
 یکونیم درم کبد ذنب مجفف حب الاس برک طرخشقون حب کاکج از هر یک ده درم تخم کرفس انیمون افمنتین برک
 خی العالم از هر یک سه درم پودمت به شیرین خشک ناردین فرموا از هر یک یک درم و دوثلث درم عصاره انبویاریس هلیله زرد
 از هر یک بیست درم قنطور یون دقیق مر صافی میعه سائله میعه یا بسه جعد کهر با از هر یک سه درم ریوند چینی تخم خیبار
 تشار خربزه لك خام از هر یک یک درم تخم حلبه تخم مرورب السوس از هر یک دودرم سرخس برک شبت از هر یک دودرم
 و نیم ادویه کوفته پیخته با زیمب طاقی منزوع العجم کوبیده سرشته معجون سازند باید که نوشیده شود و در جمیع امراض
 کبد بارده رطبه با ماء الاصول و سکنجبین بزوری و در امراض حارّه یا بسه با آب برک کاهنی و آب طرخشقون که کاهنی
 بوی است و آب برک عنیب الثعلب و ابوما هر گفته که اطباء ما هر این تریاق را با ماء الشعیر یا صاحب امراض حارّه کبد
 همیشه مخورانش و در سده کبلی با سکنجبین بزوری و طبیب باید بر حسب هر علت و ترکیب آن با ادویه مفورده و مرکبه
 بخوراند * تریاق دیگر جهت لنگ عقوب * صنعت آن مغز گردکان جا و شیر از هر یک دودرم سداب حلتیت مرکبی از هر یک
 یک درم کوفته پیخته یا انجیر مل قوق یا با عمل مصفی مقوم بهر شکر شربتی سه درم با شراب * تریاق دیگر که لنگ عقوب را
 هود مند بود * صنعت آن تخم سداب زراوند طویل حب الغار جنطیانا پودمت بیخ کبرافمنتین زرد چوبه بیخ حنظل فاشوا
 بالمویه کوفته پیخته بعمل بهر شکر * تریاق دیگر که جهت لنگ عقارب هود منبرا است * صنعت آن بیخ کبرافمنتین نبطی
 زراوند چینی طویل جنطیانا کوفته پیخته با عمل سرشته شربتی سه درم * تریاق دیگر که عقرب کزیده و خد اوندان تولنج
 و درد احشا و نفخ رودها را بنهایت نافع است و تسهیل و لادت کند * صنعت آن مر صاف حب الغار قسط تلخ بود نه سداب
 بوی چند بیل ستر عاقورق حازر نیمیل فلغل شونیز حلتیت اجزا مساوی کوفته پیخته یا سه وزن مجموع ادویه عمل مصفی بقوام
 آورده معجون سازند شربتی دودرم با آب نیم گرم و در نسخه دیگر جنطیانا و زراوند مل حرج داخل است * تریاق یوحنا
 که در دفع سمیت عقرب سریع النفع است * صنعت آن چند بیل ستر پودمت بیخ کبر ریوند چینی عاقورق حازر اوند طویل
 اجزا مساوی کوفته پیخته با انکبین صاف بهر شکر شربتی یک مثقال با شراب ریحانی بل هندی * تریاق جهت کزیدن رتلا
 * صنعت آن شونیزه درم در قوزیوه کرمانی از هر یک پنج درم ابهل جوزا السرو از هر یک سه درم سنبل الطیب حب الغار
 زراوند مل حرج حب بلحان دارچینی جنطیانا تخم حنک قوقی تخم کرفس از هر یک دودرم کوفته پیخته بعمل مصفی بهر شکر
 شربتی مقدار جوزی با شراب کهنه با ماء العسل بنوشند * تریاق دیگر که دفع مضرت افیون و میروح و شوکران و کزبوره و
 زرنیخ و هم الغار و ادویه سجه و سمیات باز دارد * صنعت آن حلتیت چند بیل ستر ابهل فلغل میاه مساوی کوفته پیخته بعمل

بسر شدن شربت مقابله يك فنل قی با شراب كهته بعد قی کردن بماء العمل و شبت و ملح * تریاق دیگر که افیون خورده و
 بحقرب کزیده را نافع بود و مضرت سموم بارده از بدن باز دارد و اگر پیش از آفت بخوردن این تریاق عادت کنند ایمن
 باشد * صنعت آن دانه سیر مقشور برک درخت انجیر برک درخت لاغیه از هر يك ده درم گل ارمني پنچ درم اجزا کوفته
 بپخته با عسل بسر شدن شربت قی يك درم * تریاق که ضرر سحاب و سم الفارورنگار و رمود اسنك باز دارد * صنعت آن موافستین
 تخم کرنس مساوی کوفته بپخته دو مثقال با یک اوقیه شراب بخورند بعد از آنکه قی کرده باشند بطبیخ انجیر و شبت و قند ری
 نمک آمیخته و باید که سقمونیا در جلاب دهند که شکم براند * تریاقی که جهت کسب که ذنب ایل خورده باشد * صنعت آن
 ونبق فستق فیل زهرج اجزا مساوی نرم کوفته بپخته بقدر بیضه از آن در یک روز به چهار مرتبه بخورند بعد از آنکه مبادرت
 بقی کرده باشند بکرات کثیره و سم و عسل قلیلی باورده * تریاقی که جهت کسب که عرق دابه خورده باشد * صنعت آن
 زراوند نمک اند رانی بالسویه کوفته بپخته بآب نیم گرم یک درم یک هنر بعد از آنکه قی بد فعات فرموده باشند بماء العمل
 و پس از آنکه میبختیم باروغن کل بشویند و طعن مختوم نیز درین حال نفع دارد * تریاق که همین عمل دارد و عقرب کزیده
 و نافع * صنعت آن زراوند ملحروج پوست بیخ کبر بالسویه کوفته بپخته یک درم با شراب بپاشند و بشویند * فائدہ بد آنکه
 از ادویه مفرده و مرکبه فاد زهریه نیز و تریاقه لبن اللاغیه تریاق لدغ افعی است و شرابی که افعی در آن موده تریاق است
 هر سموم جمیع حیوانات را و تخم اتوج مقدار در مثقال فستق به جمیع سموم دارد خاصه کلب کلب را و بیخ انجیر آن فاد زهر
 جمیع سموم است و جوز مع فنق و انجیر فاد زهر است و جنطیانا و جاشیر مع زراوند و ثمره الدلب رطب فاد زهر است
 و دارچینی و کفادر یوس و کاشم و اذریون و حرف و ثوم و غار یقون و قرد مانا همه اینها سود مند اند و طبیخ سرطان نهري
 و بارزد نیز نفع تمام دارد * تریاق که عقرب کزیده و افیون خورده را بغایت نافع است و مساوی تریاق کبیر شمرده اند
 * صنعت آن انیسون ده درم فلفل سه درم زراوند ملحروج چند بیل ستر از هر يك يك درم و نیم کوفته بپخته با مثلث بسر شدن
 شربت مقابله يك مثقال تا دو مثقال * تریاق دیگر که در لدغ عقرب جید الاثر است * صنعت آن بیخ حنظل خشک کرده
 دو مثقال با آب گرم بخورند و این دوا اسهال نیز می آورد و حلتیم يك مثقال با يك اوقیه شراب لدغ عقرب را نافع است
 * تریاق که جهت ضربه و سقطه که بر سینه و پشت و سایر اعضا رسد اکثر مستعمل اهل بنگاله است و خالی از نفعی نیست * صنعت آن بکیرنگ
 بادنجان را و درست در زیر آتش کنند که نیم پخته گردد پس بر آورده بفشارند و مقدار دوسه توله آب آن را گرفته مقدار یک توله قند
 سیاه داخل کرده تا دوسه روز روز تازه آن را نیم گرم بخورند بد آنکه معنی تریاق و تریاق الافاعی که تریاق فاروق و تریاق
 الکبر است در افعی و تریاقا نیکه در آنها افیون بود و افیون ذکر یافت ما ندانند تریاق برء المعاعه و تریاق کبیر مسمی بشر و دیطوس
 و تریاق کبیر مسمی بسو غیر معروف به خاص اکبر و تریاق کبیر مسمی بشلیما و تریاق کبیر مسمی بغرزه و تریاق کبیر شیخ ابو علی
 و تریاق صغیر آن و تریاق اعظم حکیم میر محمد مومن و تریاق الالهان و تریاق النفع و تریاق العوض صاحب خلاصه التجارب
 * توخوانه با ورمع و له و وزن مردانه نوعی از طعام باشد که مردم فقیر و نامراد بجهت زمستان سازند * صنعت آن چنان
 است که کنند م را بلغور کنند و بادارهای گرم در آب بجوشانند تا نیک بپزد و قوام گیرد و قند ری آب خورده در آن ریزند و اگر میسر
 نباشد شیر کو سفند و آنرا کلهها سازند و خشک کنند و بوقت حاجت قند ری از آن را بجوشانند و بخورند و این را ترخینه نیز نامند
 * ترینه بر وزن قوینه نوعی از قانق باشد که مردم نامراد و فقیر در آشهای آرد کنند و طریق ساختنش آن است که نان

تنویری نیم بخته را بر بوزه ریزه کرده با فلفل و زنجبیل و زبیره و سیاه دانه نیم کوفته و همزبیه های ریزه کرده مانند شلغم و چغندر و گند نا
 و پودنه را مثال اینها و مجموع را در تفراری کنند و سرکه و دوشاب بر بالای آن ریزند و مشت بسیاری بر آن بزنند تا خوب
 خمیر شود و در آفتاب نهند و همچنین تا چهل روز بکین دستور هر روز سرکه و دوشاب بر آن ریزند و برهم زنند و در آفتاب نهند
 تا بقوام آید و بعد از چهل روز قوصها از آن سازند و خشک کنند و در وقت احتیاج قرصی از آن را در آب کوم اندازند تا نرم شود
 و فاتق آتش کنند و اقسام همزبیه ها را نیز گویند و طعمی باشد که آن را با کوشک و کندم و سرکه بپزند و آن را بر بی عویشه خوانند
 با عین بی نقطه بر وزن همیشه * برهان قاطع * باب التاء مع المشین المعجمة * تشمیز ج معرب چشمیزک فارسی است که
 بهندی چاکسو نامند و آن دانه ایست بمقدار بهل دانه و مثلث شکل و بهترین آن بزرگ سیاه براق است در آخر دوم کرم و
 خشک و جالی باندک حلت و بهنایت قابض و محلل و مقوی با صوره و جهت دمه و غشاوه و جراحت قضیب و اعضاء عصبانی نافع
 مفرد از مرکبها و ذرور را و قطور را و کحلا * دستور مقشر نمودن تشمیز ج پنچن نوع است یکی آنکه در آب خالص بخیمه اند تا پوست
 آن نرم گردد پس مقشر نمایند و بکار برند دوم آنکه تشمیز ج را در آب گیاه مامیثا بجوشانند و سه روز در همان آب بکندارند
 پس بر آورده مقشر نموده و خشک کرده بکار برند سوم آنکه تشمیز ج را در کیمه کتانی کرده در آبیکه سرکین حمار در آن طبع
 نموده باشند بجوشانند پس بر آورده مقشر نموده خشک کرده بکار برند چهارم آنکه بکیروند تشمیز ج را در میان پیاز کد ارند و
 پیاز را بخمیر کوفته در زیر آتش بپزند پس بر آورده مقشر نموده بکار برند نوع اول از برای خوردن و سه نوع دیگر از برای
 امراض عین بکار می آید * فصل در بیان ذرور آتیکه اصل و عمود در آنها تشمیز ج است * ذروریکه رمد صعب دموی را
 نافع است * صنعت آن تشمیز ج مقشر کرده پنچن رمد الاخوین یک رمد کف سفید تخم مرغ سه رمد باید که سفید تخم
 مرغ را در ظرف چینی کوره چند آن برهم زنند که تمام کف شود و آن را خشک ساخته مجموع را نرم صلایه نموده هنگام صبح
 و شام در چشم درو نمایند * ذرور تشمیز ج که مستعمل اطباء مصر است در رمد اطفال و در دینج * صنعت آن انزروت
 مربی ده درم چشمیزک مقشر سه درم بصیار نرم سائیده استعمال نمایند * ذرور تشمیز ج نافع است از برای درد چشم اطفال
 * صنعت آن تشمیز ج انزروت سفید مر با بشیر و خراز هریک ده درم ما میران چینی دم الاخوین از هریک دو درم کوفته بخته
 استعمال نمایند * ذرور تشمیز ج که مسمی است بن روز ابيض بسیار لطیف و محلل رمد و مجفف رطوبات عین است و جهت
 امراض چشم اطفال نافع است * صنعت آن چشمیزک انزروت سفید بشیر و خراز و رده از هریک جزوی حبه العود انشاسته از هریک یکونیم
 جزو و سفید اب قلعي ربع جزوی صلایه کرده درو نمایند * ذرور تشمیز ج دیگر مسمی بن روز اصفرابن حنین کوبک که این ذرور رمد
 و دردهای چشم را که از رطوبات باشد منفعه دارد * صنعت آن تشمیز ج سه درم انزروت سفید پا نریده درم نشاسته شش درم همه
 و انرم سائیده بحریر بخته وقت حاجت در چشم بپاشند * ذرور تشمیز ج دیگر بفاض رقیق و جرب و حکه و حمزه ملتحمه و بقایای رمد
 و حرقت و قرحه و دمه حاره را نافع و حافظ صحت چشم است * صنعت آن تشمیز ج بیست مثقال با بیست مثقال آب گیاه مامیثا بجوشانند
 و سه روز در همان آب بکندارند پس بر آورده مقشر نمایند و خشک کنند و ده درم از آنرا بکیروند و با صمغ عربی و سماق و صمغ آلو و
 انزروت سفید ملبر و نبات سفید و کدبیز و قطونا که در حین کوبیدن از این جل امی شود از هریک دو درم افیون و دو نخود اجزا کوفته و نرم
 بخته درو نمایند * ذرور تشمیز ج که جراحت قضیب را نافع است * صنعت آن بکیروند چشمیزک را و نرم نموده بر جراحت بپاشند و
 بادام الاخوین و مرداسنک و گل ارمنی را مثال اینها نیز مفید است * سفوف تشمیز ج جهت بواسیر خونی و سرعت انزال و میلان منی نافع

* صنعت آن تشمیز ج مقشر محرق به رنی نال مکانه مل بر که د وای هند صنعت شمشه بآب که میرو با پوست پانزده دانه
 چند روز متوالی بنوشند و طریق مل بر نمودن تا مکانه آنست که قدری تا مکانه را بکوبند و در آب بخیسانند و تا مکانه درست را
 در آن آب بخیسانند پس برآورده خشک نموده بکار برند * قطور تشمیز ج ابتدا ای رمل را نافع و ممکن وجع است * صنعت آن
 تشمیز ج بهلانه تخم خبازی از هر یک ده دانه نیم کوفته نشاسته نیم درم حضض مکی دودانک در آب بجوشانند تا غلیظ گردد
 و با قدری سفیدی تخم مرغ در شیشه کرده برهم زنند و نیم گرم نموده در چشم بچکانند * قطور تشمیز ج دیگر که در ایام تزیل
 رمل نافع است * صنعت آن تشمیز ج بهلانه از هر یک سی عدد نیم کوفته با یک گرم و نیم انزروت سفید مل بر در شیشه کرده
 بآب غصی الراعی و شیر و ختران بآتش ملایم بجوشانند و صاف نموده در چشم بچکانند و اگر آب غصی الراعی نباشد آب
 بارتنگ عوض آن نمایند * کحل تشمیز ج رمل مزمن و بیاض و میل و نکد و امثال اینها را نافع * صنعت آن بکیرند تشمیز ج
 را و در جوف پیا زو خمیر کد آشته در زیر آتش پخته مقشر کرده با نبات سفید زعفران ما میوان چینی سوره اصفهانی کوفته پخته
 مانند کحل ساخته در چشم کشند * کحل تشمیز ج که آن قس سوره ترتیب داده اند جهت امراض مل کور عین * صنعت آن بکیرند
 تشمیز ج را و در کیسه کنانی کرده در آبیکه در آن سرکین حمار طبع نموده باشند بجوشانند پس برآورده مقشر کرده انزروت
 سفید مل بر از هر یک در مثقال سفید اب قلعی شسته توتیای کومانی مغسول ما میران چینی اقلیهای ذهبی حضض مکی از هر یک
 یک مثقال کوفته نرم پخته مانند سوره در چشم کشند و اگر خواسته باشند ازین شیاف ساخته عند الحاجة با لعاب حلیمه یا نیک
 شب در چشم کشند و اطبای هند فرامیکیرند از آن عرقی و میکوبند نافع است از برای بوا سیر و نوا صیور و کور ریا و منافع بهیاری
 برای آن ذکر کرده اند * صنعت آن بکیرند چشمیزک یا زده میرو آس کرده بعد هندی در سیر و در درمن آب بجوشانند تا
 به نصف رمل پس در خم کرده پانزده سیر قند سیاه کهنه داخل کرده خم را در سرکین اسپ دفن کنند و نه روز بگذرانند که بوسه
 پس برآورده قرنفل جوز بوا بسبب سه از هر یک دو درم خولنجان پنجاه گرم نیم کوفته داخل کرده عرق کشند و در شیشه نگاهدارند
 و بنوشند شربت پنجاه مثقال و همچنین تشمیز ج مقشر را به ستم مستور نرم سوره و چون در چشم کشند همان منافع بخشند
 * باب التاء مع القاء * تفاح بغار سیب نایب نا مند شیرین آن در اول کرم و در دوم تو و ترش آن در اول درم سرد و خشک و مز آن
 که منخوش نامند در حرارت و برودت معتدل رد اول خشک و میوه ع آن مقوی دماغ و دل و جگر و جهت خفقان و عسر
 النفس نافع اند و در حدیث وارد است که خوردن تفاح حامض مورت بسیار است و شیرین آن منوح و ملطف روح حیوانی
 و مریع الاستحاله بصفرائی که در معده باشد و با قوت تریاقیه ریخته آن جهت سرفه یبسی و آب آن با شراب و گوشت آب جهت
 رفع غشی مجرب و آب آن در معاجین مغروح مقوی فعل آن را کثرت خوردن آن باعث تپهای مرکبه و نسیان و مولد ریا و مصلحتش
 اغلیه لطیفه است و ترش آن قابض و مسکن قی و عطش و مزاق معده صفراوی ریخته آن در خمیر جهت اسهال دموی و مصلح
 ادویه سیه و خشک کرده آن با آب انار و ادویه مناسبه جهت تقویت معده و اسهال صفراوی و تسکین قی نافع و اکثر آن مضر
 عینه و مورت ذات الرئه و ریا و عروق و مصلحتش کلقتل و در چینی است و ترش شیرین آن مولد خلط صالح و در افعال مثلی
 ترش آن است و نار و بی مزه آن مولد خلط خام و ضاد آن در ابتدا ای اورام حاره نافع و سبب تلخ قابض ترا زحمه و عصاره
 سبب و عصاره برک آن جهت عموم مفید قدرش برتش هفت مثقال است و شکوفه آن با ادویه موافقه جهت دفع اخلاط متعفن
 و با ادویه مغرجه جهت تفویج موثر است و کوبیدن اقسام سبب هرگاه بخلاط حار که در معده باشد پس رمل دفع آن میکند و رب سبب

ترش که آب آنرا بدون شربت بقیام آورده باشند در آخر اول سرد و در رطوبت و بی‌موس معتدل و جهت غلبه صغرا و غلبان
 خون را سهال صغرا و دفع آن و رفع غم و الم و سودا و دفع نافع و مضر امهال دموی و شش و رب شیرین آن در افعال قوی تر از سیمب
 شیرین است و شربت سیمب جهت موم و روپا و تفویج قلب بسیار مؤثر و مرطوب آن در جمیع افعال بهتر از مفرد آن است و در
 خلل یسف وارد شده که تفاح نافع است از برای هم و سحر و ملخی که عارض میگردد در اهل زمین و از برای بلغم غالب و نیز چیزی انفع
 و اسرع از آن نیست و در خلل یسف دیگر دارد است که قانع حمی و مسکن حرارت است و در خلل یسف دیگر دارد است که قاطع رعان
 است و در خلل یسف دیگر دارد که در ایام و با خوردن آن مفید است و در احادیث معتدله وارد است که خوردن مویق تفاح قاطع
 و دافع موم مشوره و ملسوعه از مار و عقوب است * **جمله چین تفاح** که تفاح مرطوب و یسف کل سیمب نامند ضعف دل
 و دماغ را سودمند بود و تقویت بخش و باه را برونیزاند * **صنعت آن** برک کل سیمب یکم با دمن قند سفید هر شسته در شیشه
 کرده در آفتاب نهند تا چهل روز بکار برند * **فصل در بیان جوارشات قلعی** * جوارش تفاح که جهت تقویت احشا و معد و
 دماغ و ماضمه و تقویت قلب نافع است * **صنعت آن** بکیرند یک رطل سیمب شیرین که پاک کرده باشند از پوست و دانه و با شراب ریحانی
 بجوشانند تا مهر شود و از پالایش بیرون کرده و نیم رطل قند سفید و نیم رطل عسل سفید مصفی داخل کرده بقیام آورند پس
 فلعل در ارفل از هر یک دو مثقال زنجبیل یک مثقال زعفران عود هندی از هر یک پنج مثقال کوفته بخته با آن بمرشند
 و در نسخه دیگر زعفران نیم مثقال است و این اصح است * **جوارش تفاح** دیگر قلعی فرموده اند که از تالیف بند و درگاه
 حکیم معتدل الملوک میل علو بخان است نافع از برای خفقان و ربع و سواس و مالتخولیا و مرقی و مقوی قلب است
 * **صنعت آن** بکیرند سیمب شیرین پاک کرده از پوست و دانه و ریزه کرده در عرق فرنگه مشک به پزند تا مضمحل شود پس
 از پالایش بکنار اند پس بکیرند آمله منقی پانزده مثقال و یک شب در شیر کاه و بخیسانند پس روز دیگر آن را شسته با کلاب
 و عرق کاه و زبان و عرق بید مشک از هر یک یک چهار یک من تبریز بجوشانند تا مهر شود از پالایش بیرون کرده کل کل و زبان
 ابریشم مقروض دانه هیل صندل سفید بادرنجبویه و ورق کل سرخ کهر بای شمع عود هندی پوست اترج پوست بیرون پسته از
 هر یک دو مثقال عنبر اشهب زعفران مشک تبتی از هر یک یک مثقال نبات سفید شربت فوا که ترش از هر یک یک چهار یکم
 تبریز در سیمب و آمله داخل کرده بقیام آورند و باقی ادویه کوفته بخته بدستور مقور با آن سرشته جوارش سازند شربت
 دو مثقال * **جوارش تفاح مقوه** * **صنعت آن** بکیرند سیمب شیرین شامی از پوست و دانه پاک کرده یک رطل و آنرا در شراب
 ریحانی و یا مثقال کلاب یا سرکه تخیمانند یک شب و از پس با آتش ملایم بجوشانند تا مهر شود در پالایش به پالایش پس قند
 سفید یا عسل مصفی یک رطل داخل کرده بقیام آورند عود هندی طما شیر سفید قرقفل دانه هیل صندل سفید از هر یک نیم
 درم زعفران دود اندک عنبر اشهب مشک تبتی از هر یک نیم دانه کوفته بخته با آن بیامیزند شربت یک مثقال تا دو مثقال
 * **جوارش تفاح** دیگر معده و دل و جگر را قوت دهد و غشی و خفقان را سودمند بود و سودا و مزاج را موافق باشد * **صنعت آن**
 آب سیمب ترش آب سیمب شیرین از هر یک دو نیم رطل کلاب قند سفید و عسل مصفی از هر یک دو رطل مجموع را با هم بقیام
 آورند و این اجزا کوفته بخته در آن بیامیزند سنبیل الطیب قرقفل دارچینی مصطکی کل کل و زبان عود هندی تخم بادرنجبویه
 از هر یک چهار درم و در نسخه دیگر در درم است مشک نیم درم شربت پنجدرم * **جوارش تفاح** بدست صاحب کامل الصناعات
 * **صنعت آن** سیمب شیرین شامی و سید از پوست و دانه پاک کرده یک رطل و با شراب ریحانی جیل به پزند تا مهر شود

پس بگویند عمل نخل جدید منزوع الرغوة يك رطل و صيب را مالیده و از بالايش كند را نيله و در عمل داخل کرده بقوام آورند
پس بگویند فلفل مياہ دار فلفل از هريك دو درم زعفران شش درم زنجبيل چهار درم عود قماري خام پنج درم گرفته بپزند
بآن بپوشند و در سيني مس آن را پهن کرده به بزند هر قطعه سه درم تا سه مثقال و در برك اترج بکنارند و در وقت حاجت
شربت يك قطعه * جوارش تفاح به نسخه ابن جزله ضعف معده و قلب را نافع بود و مقوي هاضمه است و خفقان را هود دارد
* صنعت آن بگویند صيب شيوین شامي اصفهاني پاک کرده از پوست و دانه و ثقلی که در میان آن است يک رطل و در شراب
مثلي بخیمانند يك شبانه روز پس بجوشانند تا مهرا شود پس نرم بگویند و بهالایند و عمل سفيق مصفی بوزن آن دران
داخل کرده و دیگر بار بجوشانند تا بقوام آید عود هندی زنجبيل قرقر فلفل جوز بواز زعفران از هريك نیم درم و در نسخه دیگر
بجای آن ادویه این ادویه داخل است زنجبيل اقا قیانا مشك از هريك نصف مثقال عود هندی ارچيني از هريك ربع مثقال
زعفران نیم مثقال مشك قهتي خالص يك دانك جمله را جدا جدا گرفته بپخته وزن کرده در هم بیامیزند و بعمل مخلوط
به صيب مقوم بپوشند و نگاه دارند شربت يك از يك مثقال تا دو مثقال است * حلوای تفاح مقوي معده و جگر و دل و مولد خلط صالح و
معتدل است * صنعت آن بگویند صيب اصفهاني و پوست تخم آنرا دور کرده به بزند تا مهرا شود و در وقت طبع قلبی کلاب داخل نمایند
پس نبات سفيق با عمل بقلر که مطلوب باشد داخل کرده به بزند تا منعقل گردد و مغز بسته بودا ده بقلر احتیاج داخل کرده
در طبق چيني پهن کرده بکار بزند * خمیره کل صيب مقوي قلب و کبد و دماغ و مانع صعود بخار بد ماغ است * صنعت آن بگویند
گل صيب و بانصف آن قند سفيق کو بید سرشته چهل روز در آفتاب گذارند پس بکار بزند * رب تفاح حلو با شراب و ماء اللحم
جهت رفع غشي مجرب است * صنعتش آن است که آب آن را گرفته با آتش ملایم بجوشانند تا بقوام آید و نگاه دارند و در وقت
حاجت بکار بزند * و رب تفاح حامض که بطريق رب تفاح حلو بپخته باشند در ازل سرد و در رطوبت و بپوست معتدل است
جهت غلبه صفرا و غلیان خون و اسهال صفراوی و قی صفراوی و رفع غم و الم سوداوی نافع است و رب صيب شيوین در
افعال اقوی از صيب ترش است * سنگ چين تفاحي له قندس سره انفع است از سنگ چين ساده سکري از برای حرارت قلب
و خفقان حار و حمیات محرقه که از تعفن صفرا در حوالی قلب باشد * صنعت آن بگویند آب صيب شيوین اصفهاني در رطل
پس آن را در ديك سنگي کرده چهار جوش داده کف آن را بگویند پس فرود آورده بکنارند تا مهرا شود هر آن را بجوشانند
و سه چهار ساعت بکنارند تا درد آن نه نشین شود پس آب صافي بالای آنرا با هستكي بگویند که درد بآن مخلوط نکردد بادو
رطل شکر سفيق فائق و يك اوقيه کلاب بجوشانند و قند صفيق تخم مرغ منزوع با آب بربالای آن بپاشند و کف آنرا بگیرند
پس چون دیگر کف بر نیاید صافي نموده باز در ديك سنگي کرده سه کله انکور هر چين نیم رطل داخل کرده بجوشانند با آتش
ملایم تا بقوام آید پس يك اوقيه دیگر هر که داخل نموده و سه جوش دیگر داده از آتش فرود آورده بکنارند که هود شود
در ظرف چيني یا زجاجي نگاه دارند شربت يك اوقيه باشیوه تخم خوفه معشور * فصل در ذکر شرابهای تفاح * شراب تفاح
مطلب به نسخه ابن ماهويه گفته که این شراب سرد و خشك است فم معده را قوت دهد و رنگ و ریا بگویند و بوي دهان را
بخوش کند و تنكي نفس و بر هوا سبب بودا و وي و خفقان را هود دارد و حبس قی و اسهال کند * صنعت آن بگویند تفاح مزه
یعني صيب ترش شيوین و پوست و تخم آن را دور کنند و پنج رطل آن را در هاون سنگي بدسته سنگي بگویند پس پنج رطل نبات
سفيق و عمل سفيق خشمی و مصفی را با وی بیامیزند و هر دو را بپزند پس درازده رطل آب باران با وی بیامیزند و دیگر باره

بجمله را نیک بپزند پس یک گرم مشک تمبی خالص و سه گرم عود قماری و دو گرم از هر یک از سک و مصطکی و رومی کوفته پیخته
در آن کنند و بکفچه بوهیم زنند تا نیکو مخلوط شود و در شیشه کنند و سرش را بپوشند و یک ماه در آفتاب گل آرند تا سطیم شود
انگاه در سموی رنگین کنند و نگاهدارند و بوقت حاجت بکار برند * شراب تفاح مقوه به نسخه سید اسماعیل که در ذخیره ذکر
کرده ضعف قلب و امراض سودازی را بنهایت نافع است * صنعت آن بکیرند سیمب شیرین شامی یا اصفهانی و پوهت و تخم آنرا
دور کرده بکوبند و آب آن را بکیرند و در هر دو من آب آن یکمن آب صفرجل اصفهانی و یکمن شراب ریحانی داخل کنند و
همه را در دیک کنند پس بکیرند قرنفل یک مثقال عود قماری خام و دو گرم کل کاوزبان بادرنجبویه فرنجمشک از هر یک سه گرم
ورق کل سرخ دو گرم همه را نیم کوفته در صوره کتان کشادی کنند و در آن اقل از نل و آب نش حلایم بجوشانند و صوره را بدست
بمالند تا آبها به نصف رسد پس صوره را نیکو بمالند و شیوره اش را بر آورند و بغشارند از آب بهار و در کنند و یکمن قند سفید داخل
کرده بقوام آورند و فرود آورده سرد کرده نگاهدارند شربت در اوقیه * شراب تفاح مقوه دیگر نیمست مثل این شراب دوائی
در تقویت اعضای رئیسه و دفع خفقان و تحریک شهوت طعام و اصلاح حال نغماء و حفظ جنین و دفع وسواس و خوف از برای
کسیکه آفراسک دیوانه گزیده باشد و از برای جمله موم * صنعت آن بکیرند سیمب شیرین شامی یا اصفهانی و پوهت آنهارا
بکار چوبی جدا کنند و تخم آنها را نیز تمام دور کنند و بکوبند و هر رطلی از آن را باده رطل آب باران آنمقدار بجوشانند که
سه ربع برود و ربعی بمالند پس بمالند و داخل کنند در آن هل من وزن آن آب اترج یا آب لیو هر کدام که باشد پس بکیرند
بازای هر یک رطل از آن انیسون پنج گرم مصطکی چهار گرم دانه هیل بوا جوز بوا بهما سه قرنفل از هر یک دو گرم و کوفته در
کیسه کتان کشادی کرده در آن اندازند و دائم کیسه را بمالند تا بقوام آید از آتش بر گرفته سرد کرده کیسه را غروب بمالند و
شیوره آن را بر آورند و بغشارند و دور کنند و شربت را در ظرف چینی یا زجاجی نگاهدارند * شراب تفاح مقوه دیگر یعنی
ضمون آن گفته اند که نیکوترین شرابها شراب هیب است که از سیمب شامی یا سیمب اصفهانی فرا گرفته باشند گرم و خشک است
در درجه اول فم معده را قوت دهد و خفقان و قی و اسهال را معود دارد و مقوی روح است * صنعت آن هیب شامی رطبه را
پوهت باز کنند و از دانه پاک سازند و پنج رطل آنرا بکوبند و آب آنرا بکیرند و پنج رطل قند را کوفته در آن داخل نمایند و دوازده
رطل آب باران در آن اندازند و نیک بوهیم زنند و در ظرف آبکینه کرده یا در ظرف چینی کرده و پاره مشک و سه گرم عود هندیه
و سک اصلی و مصطکی از هر یک دو گرم نرم کوفته پیخته در آن اندازند و هر ظرف را محکم نموده در آفتاب بکنارند و بعد از یکماه
بر آورده صافی نموده بکار برند * شراب تفاح به نسخه دیگر * صنعت آن آب سیمب شیرین آب هیب ترش شراب ریحانی از هر یک
یکمن بجوشانند و در وقت جوشانیدن این ادویه را نیم کوفته در پارچه کتانی بسته در آن اندازند عود قماری دو گرم قرنفل
یک مثقال کاوزبان بادرنجبویه کل سرخ از هر یک سه گرم و لجه بلحه صوره را بدست بمالند و بعد از فراغ از طبع با دور رطل
نبات سفید بقوام آورند شربت یک اوقیه * شراب سیمب حلوساده جهت موم و رو باو تقریب دل بهما نافع است و مقوی معده و
قلب است و نافع است از بواعی سوء مزاج حار و اشتها ی طعام آورد و راهال صفراوی و قی صفراوی باز دارد و تهوع و غشیان را ساکن
گرداند و از صناعت جالینوس است * صنعت آن بکیرند سیمب شیرین اصفهانی رطبه و پوهت و تخم آنرا دور کنند و آن را در
هاون سنگی بدست بکوبند و آب آنرا بکیرند پس آب آنرا در دیک سنگی یا مسی تازه قلعی کرده چهل جوش خفیفی بدست و کف
آنرا بکیرند پس فرود آورده زمانی بکنارند که سرد آن ته نشین شود پس بکیرند صافی آنرا به نحو بکه در داخل نشود و ده من

آب آن را بجوشانند تا بدو من رسد پس یکم قند سفید را داخل کرده با آتش ملایم بقوام آورند * صنعت شراب تفاح ساده به نفع
دیگر بکوبند آب سیب شیرین سه من و آن را چند جوش داده بکند آرند یکشب تا درد آن ته نشین شود پس با ثلث وزن آن
آب قند یا عمل یا دوشاب انکوری یا سیلان رطب بقوام آورند و بعضی آب سیب را با شیرینی با ملنا صغه بقوام می آورند
* عرق تفاح منقول از خط میرزا رحیم حکیم باشی که قلمی فرموده که نسخه این عرق را میرزا علاء الدین کاشی از هند آورده
از برای تقویت قلب و تغریج بی نظیر است * صنعت آن سیب شیرین از پوست و تخم پاک کرده پنجمین تبریز سنجک یکم و نیم
هندل سفید در صندل در چینی هیلانی یکصد مثقال اشنة بیست و پنج مثقال دانه هیل می و سه مثقال و دود انک قرنفل
ده مثقال چوب چینی جوز بوا بسبب سه از هر یک پنجاه مثقال جد و ا ر خطائی مجرب یک مثقال و چهارده انک مصطکی بیست
مثقال و دود انک مورنجان پانزده مثقال و دود انک مشک خطائی چهارده انک شقاق بیست و پنج مثقال زرنباد هشت مثقال
و دود انک بیخ تفاح شانزده مثقال و چهارده انک زعفران هیزده مثقال و دود انک درونج عقوی بی شش مثقال و چهارده انک عود
هندی شش مثقال و چهارده انک عنبر اشهب یک مثقال با درنجبویه شانزده مثقال و چهارده انک کلاب شش مینا عرق یک مثقال
ده مینا اجزا را بغیر از عنبر و مشک و مصطکی و سیب و سنجک سه شهاب نو و زرد و کلاب و عرق یک مثقال بخیمه مانند و در وقت عرق
کشیدن سیب و سنجک و مصطکی و زعفران را داخل نمایند و مشک و عنبر را در پارچه کتان بسته بد همان نیچه بسته عرق کشند
* عرق تفاح به نسخه دیگر * صنعت آن بکوبند سیب رسیده خوشمور را و پوست آنرا جدا کرده با آب در د یک کنند پس سنبل
الطیب کل کا و زبان با درنجبویه عود قماری خام زیره کرمانی صندل سفید اشنة بسبب سه اجزا مساوی نیم کوفته در کیسه
نازکی بسته در آن اندازند و عرق کشند و اگر بجای آب کلاب کنند بهتر است و اگر خواهند قدری عنبر بد همان نیچه بکنند
و بعضی بیخ لفا ح و بزرالبنج نیز اضافه نموده اند * مر بای تفاح در جمیع افعال اقوی از سیب غیر مر با است نافع است از
برای تقویت معد و قلب و نیکو کردن بوی دهان * صنعت آن بکوبند سیب رسیده نیکوشامی و پوست آنرا بکارد چوبی جدا کرده
تخم و ثفل آن را به ثفل کش بوا آورند و در آب و قدری کلاب به پزند چون نیکو بخته شود از آب بیرون آورده بکوبند با کوزه
آن را خشک کنند تا آبی را که جذب کرده است پس دم پس نبات سفید را در آب آن بقوام آورده سیبها را در آن اندازند و
یک جوش دیگر داده فرو آورند و سرد کرده نگاه دارند و بعد از دوسه روز ملاحظه نمایند اگر سیب آب پس داده و شیوه نبات
رفیق شده باشد سیبها را بر آورده شیوه را باز بقوام آورده سیبها را داخل نمایند و اگر خواهند نبات بجای نبات سفید
کنند و در آخر قدری مشک یا کلاب سوده اضافه نمایند و وقت خوردن با ورق نقره تناول نمایند * باب التامع المیم
* تمر بفارسی خرمانا من و آنرا از ابتدای تکه تا انتهای هفت مرتبه میباش یک طالع و ولیم نیز کوبند و یک ربع سوم خلال چهارم
بهر پنجم قسم ششم و طبع هفتم تمر و هو بلک در موضع خود من کور است و تمر در دوم کرم و در اول خشک و بعضی در اول تردانسته
اند مهبی مبرودین و موافق سینه و شش و کثیر الغذا و مولد خوس متین و مقوی کرده لاغر شده و ملین مفاصل و جهت فالج و اعیا و درد
ورک و امراض بارده و المغیمه و درد کمر و طبع آن باطلیه جهت تب بلغمی و هصاة مجرب و مولد سودا و سله جگر و سپرز و محرق
مخون و معفن اخلاط و مصلح و مورق قلاع و ورم و درد دندان و مصلحش روغنها و خشخاش و بادام و سکنجبین و آب انار و محرور
را اجتناب اولی و در بلک یک خرمنا حاصل نشود اهل آن بلک را باید بسما رتقلیل نمایند و دانه خرمنا مرکب القوی و قابض و مستحرق
آن جهت امهال و در زرد سوخته آن جهت رویانیدن مزه و قروح خبیثه و الصاق جراحت تازه و قرحه چشم و سبل و جرب و حلت

بصر نافع است و چون تمر را در شیر تازه دوشیده خیسانید و تناول نمایند و از عقب آن شیو بنوشند در تقویت باه بی عمل
 دانسته اند * تمر پیرونی تو ریخت باریک کوچک هر خرنک با استه باریک کوچک و از تمر خمیس میسازند و آن بفتح خاء معجمه
 و کسر باء موحده و سکون یاء مثناة تحتانیه و صاد مهمله بغارسی چنگال و مالیده کوبند و آن غذای غلیظ و دیو هضم کننده غذا
 و مسکن است * صنعت آن نان میله و روغنی را ریزه ریزه کرده با خرما میسازند و پیرون آورده درهم بمالند و روغن داغ کرده
 و بر روی آن ریخته درهم سرشته تناول نمایند * و از خرما غذای دیگر که آن را رنگینک کوبند میسازند باین طریق که اسه
 خرما را پیرون کرده در طبق پهن نموده آرد میله و در روغن بریان کرده اندک کلاب و دانه هیل بران پاشیده و بر روی آن
 کوبده میخورند و از رطب و هم پره خرما بهتر است و بس و سیلان بغارسی و دو شاب خرمائی نامند و آن انواع است آنچه شیره
 خرما را گرفته طبع داده باشند و بس مینامند و آنچه شیره آنها را در طبقها کرده در آفتاب کذارند تا غلیظ و منجمد و منعقد گردد
 آن را دبس آفتابی کوبند و آنچه جلتهای خرما را در حبه بوم چیده و یک طرف نشیب حبه حوضی ساخته که آنچه شیره
 از جلتهای تراوش و سیلان نماید در آن جمع گردد پس برداشته بدون طبع استعمال مینمایند این را سیلان نامند در درم کوم و در
 اول خشک ملین طبع و کثیر الخلاء و موافق بارد الی زاج و بلغمی و جهت سرفه و فالج و درد مفاصل نافع و طلای آن به تنهایی و
 با قسط و نمک جهت کاف و با شونیز جهت جمود اعضاء در سرما نافع و مولد سودا و محرق خور و مصلحتش سرکه و بادام و خشخاش
 و ترشیا است * دواء التمر مقوی باه است * صنعت آن بکوبند خرما میسازند و پیرون آورده در شیر کوبده و بخیسانند
 پس خرما را خورمه شیر را از بالای آن بنوشند و اگر در آن اندکی زنجبیل داخل کنند بهتر است * رب بمرقی و اسهال باز
 دارد و معده ضعیف را نافع باشد * صنعت آن بکوبند خرما می نیم ریخته و پیرون آورده آن را بر آورند و بکوبند و بفشارند و
 صاف نمایند و با تش نرم جوش دهند تا ثلث آن بماند نگاه دارند و عند الحاجة بکار برند * مربای تمر از برای تسهیل و
 تقویت باه مغین است * صنعت آن بکوبند خرما می رسیده خوب واسطه آنرا پیرون آورده بجای استه مغز بادام مقشور یا پیسته
 مقشور کذارند و در مویان و باد در کدو کرده سیلان رطب یا شیره نبات که اندک زنجبیل در آن داخل کرده باشند بر روی
 وی کنند و چند روز بگذرانند که شیره در جرم خرما جذب شود پس بکوبند و با کر قندی کنیز سفید متشیر نیز داخل کنند
 خوب است * تمر هندی بارد رختی است در غلانی و نهایت بقدر شیری و باد آنها بشکل باقلای کوچکی پهن و درخت آن
 عظیم و با طراف شاخها شاخهای باریک بهیاء برآمده و بهود و طرف شاخهای باریک مقابل هم برکها کوچک طولانی از این
 صفت داده و از درخته و طعم آن اندک ترش و با عفو صفت بسیار و طعم مافی الغلاف که لحم آن است ترش و هورخ تیره و
 به هندی انیلی نامند و نوع دیگر سرخ میباشد بهترین آن پخته بکمال رسیده خالی از عفو صفت صادق الحموضه منقح از
 حب و لیف است که نه بهیاء کهنه و نه بهیاء تازه باشد در سوم سرد و در دویم خشک و ممکن غشیان صفراوی و ملین طبع و
 محیل صفرا و خلط متورقه و در حموضات مصلی سواي آن نیست و مطفی هیمجان خور و جهت خفقا ن حار و حله و جرب
 و قلاع و عطش و تپهای حاده و تپهای غشیه و کوب و تفریح محرورین و یعدیل و اکثر آن مورت سحج و سعال و مغشور سوز
 و مولد سده و مصلحتش کثیرا و خشخاش و بنفشه و لعاب بهیانه و عناب و قنبر و شر بنفشه و هفت مثقال تا سی مثقال و بد لش
 آلوی سیاه و در غیر اسهال زرشک و دانه آن در سیم سرد و خشک و قابض و مغز آن جهت امساک منی مجرب و ضماد آن جهت
 خلع عضو و روثی و تقویت سستی عضل و بایه و امثال آن جهت نضح و کشودن دمل آزموده و تضمین مبطوخ آن ممکن ادرام

و درد های حار است و با شیر پخته آن جهت تحلیل اوزام و رنضج آنها و دما میل سفید خصوصاً که با تخم ریحان کوبیده پخته
 باشند * جوارش تمری نافع از برای حبس بول و قولنج و درد معده * صنعت آن بوره ارمنی زیاده کومانی مدبر فطرا سالیون
 زنجبیل فلفل سفید از هر یک یک جزو سقمونیای مشوی و دوجوز خرما می هیرونی از دانه ریوسه پاک کرده مغز بادام شیرین
 مقشر برک سداب خشک از هر یک چهار جزو ادویه را کوفته پخته خرما را یک شبانه نو زد و سرکه انکوری بخمسانند و نرم
 بگویند و ادویه را کوفته پخته بآن بهر شدند و مجموع را بعمل مصفی بهر شدند و بوقت حاجت شربشی از آن تا چهار مثقال
 بکار برند * جوارش تمری دیگر منقول از قرا با دین افندی صالح چلبی حکیم سلطان قیصر روم نافع از برای ضیق النفس و
 ضیق الصدر و تقویت معده و اوجاع کرده و استسقا و تغریج قلب و قذر شربش سه درم * صنعت آن قرنفل زنجبیل از هر یک
 پنج درم دارچینی سنبل الطیب کثیرا بلاد راسته خرما حب بلسان کبابه چینی انیمون اهل فلفل دار فلفل از هر یک یک درم
 مروارید ناسته طباشیر سفید از هر یک ثلث درمی ورق طلا و نقره شاخ کوزن از هر یک ثلث درمی دندان فیل مشک تبتی
 عنبر اشهب از هر یک ثلث درمی عمل سفید خوشبوی مصفی بقدر کفایت بدستور معجون سازند * حلوائی بزرگ تمهندی
 قوت باه بیفزاید و امساک منی آورد * صنعت آن بکیرند تخم تمهندی ریوسه آن زادر کنند و خوب بهایند که مثل آرد
 شود و در روغن بریان کنند و با قند حلوا نمایند و اگر در آخر قذری جوز بوا و بسببه و دارچینی و زعفران و قرنفل سا ئیده
 اضافه نمایند میگردد اقوی و لذیذ * سکنجبین تمهندی له قدس هر سه نافع از برای شدت حرارت و حمیات حاده و قتیکه باقبض
 طبیعت باشد و از برای قبی صغراوی و تقویت معده و کبد حار نافع * صنعت آن بکیرند تمهندی نیم رطل و در دو رطل آب
 خالص و در او قیقه کلاب بخمسانند یکشب و صبح آب صافی آن را از غیر مالیدن جرم آن بدست بکیرند و در دو رطل شکر سفید
 جیل داخل کرده بجوشانند و قذری سفید تخم مرغ مخلوط با آب بآن بزنند و کف آن را بکیرند و چون دیگر کف برهنیاد و در
 مصفی نموده باز در یک سنگی نموده مقدار نیم رطل سرکه انکوری جیل داخل کرده بجوشانند تا بقوام آید و نگاهدارند * شراب تمر
 هندی مسکن غثیان صفراوی ملین طبع و مهمل صفرا و خلط مستورقه است و مطفی و مسکن هتجان خون و جهت خفقان حار
 و تپهای کرم نافع است * صنعت آن بکیرند تمهندی منقنی از حب و لیف نیم من و در آب بخمسانند پس بجوشانند تا بنصف
 رسد صافی نموده و نیم من قند سفید داخل کرده بقوام آورند شربتی دوا قیه * شراب تمر هندی به نسخه دیگر نافع است از
 برای تپهای صفراوی و تپهای کرم و یرقان و مهمل صفرا است * صنعت آن تمهندی منقنی از حب و لیف را در آب بخمسانند
 پس بجوشانند تا مهران شود صافی نموده قند سفید بقدریکه خوش طعم گردد داخل کرده بقوام آورند و اگر قذری محمودة
 داخل نمایند قوی الفعل میشود و حکیم معصوم گفته برای زیادی قوت اسهال یک گرم سقمونیای مشوی و ده درم تربد و نیم درم
 زنجبیل موده اضافه نمایند شربتی مقدار پانزده درم در آب مزوج کرده بیاشامند * مر بای تمر هندی در افعال قریب است
 بشراب آن و از آن کثیف تر * صنعت آن بکیرند تمهندی مرغ تازه و ریوسه آن را در کرده است آنرا بیرون آورند و بپزند
 تا نرم شود پس قند سفید یا نبات سفید داخل کرده چند جوش دیگر دهند که بقوام آید و بکار برند * معجون تمر جهت
 صبر بول و قولنج نافع و بی مشقت اسهال میکند و در زمستان و تابستان میتوان داد * صنعت آن خرما می هیرونی یا تمر
 صرغان دانه بیرون کرده پنجاه درم یک شبانه نو زد و سرکه انکوری خمسانیده بپزند و از پالایش بیرون کنند پس سقمونیا
 هلاب خشک از هر یک هفت مثقال فلفل سیاه یکصد دانه زنجبیل سه مثقال بوره ارمنی یک مثقال مغز بادام مقشر سی عدد

گرفته بخته بتموم مطبوخ در سه وزن ادویه بعمل مصفی سرشته معجون سازند شربتیی چهار مثقال باب کرم فرو بوزن و این قریب
است بجوارش که ذکر آن کرده شده * معجون تمیری به نسخه شفا ئی قولنج را بکشاید * صنعت آن زنجبیل فلغل سفید از هر یک
بیست درم مقوم نیاده درم دانه خرما تخم بیرون کرده مغز بادام برک سداب از هر یک شصت درم خرما را یک شبانه روز در سرکه
خیما نیل و بکوبند و با داروهای دیگر بمشند و با نیم من عمل صاف معجون سازند شربتیی سه درم تا چهار درم * معجون تمیری
دیگر قولنج بکشاید * صنعت آن زنجبیل فلغل سفید از هر یک بیست درم مقوم نیای مشوی زیوه کرمانی قسط فطرا سالبون
خرما بیلانه مغز بادام مقش از هر یک شصت درم سداب پنچ درم خرما را یکروز و یک شب در سرکه بخیسانند و دست مالیده نرم
کنند و دواها را گرفته بخته با نیم من عمل صاف معجون سازند و عند الحاجة بکار بزنند * باب التاء مع النون * تنبا کو حکیم
مین محمد مؤمن در تحفه المومنین نوشته اند که تنبا کو ظاهر اقسامی از ماهی زهر ج جلی که قلو مس نامند بوده باشد جهت آنکه در
ماهیت بقم سوم آن شبیه و در سمیت نهیت بما هی چنان است که در قلو مس تعریف کرده اند و برکش مانند برک آن که
مثل کوب زان دراز تر و با اندک رطوبت چپند و ساقش زیاده بزرگی و با اندک زغب و تخمش در غلافی و بجمیا ریزه
مانند بسماهی و از خیمه ریزه تر و تلخ است و مؤید دیگر آنکه در زمان بقراط بجهت رفع وبا کیهی را مقرر کرده که آورده در خندق
اطراف شهر در دکنند و دود آن باعث گردید که احدی را وبا اثر نکرد و آن کیهی قسمی از قلو مس بوده و این اثر با تنبا کو میباشد
و گویند باعث وفور و شهرت آن در ایران و هند وستان پرتگیش که صنفی از نصار است شد که چون ارض جلیل را بدست
ورد که تخمینا سنه نهصد و کسری از هجری قمری عام باشد و از آنجا تخم و برک آن را به سمت ایران و هند وستان آورد و ابتدا
شهرت و فور آن در ایران زمان سلطنت شاه عباس ثانی و در هند وستان از اواخر اکبر و اوایل جهانگیر شد که سنه یک هزار و کسری
از هجری قمری نبوی صلعم باشد و بالفعل عالم کبر شده خواص و عوام صغیر و کبیره مبتلایان کشته اند چه در غلیان بکشیدن
و چه بخوردن و چه بسعوط نمودن و در جمیع ممالک و بلاد آن و قری زراعت و کشت کار آن میشود و در همه اسواق بیع و شراء
آن مینمایند و آن در آخر موم کرم و خشک و معطش و مجفف و مع اقسام ماهی و دود آن مصلح فساد هوا و منقی رطوبات دماغی
و محرک آن است و جهت درد دندان رطوبی و ربوبلغمی و خا کستر آن جهت زخم دوا ب و با روغن کل سرخ جهت جرب
متقروح و حزاز و منع نزف الدم جراحت تازه و تجفیف قروح مزمنه آزموده است و از جمیع ثقات شنیده شده که چون آب غلیان
را که از کشیدن تنبا کو زرد شد باشد صاحبان استحقاقا شتاب بخورند به سبب ادرا و بول و عرق مغرط مفید است و بزودی
از آن نجات مییابند و گویند ما رکزیده را این آب نیز مفید است و مضر دل و دماغ یا بس و مغلط خون و مورت سله و خفقان
و مکرر حواس محروزم و سوداوی است و مصلح آن شیو تازه و در شیده است و او معیار رفع تپها است چه مغتادین آن با اندک
نا خوشی و تپیی که باشد ادراک لذتی از آن نمیکند و خوش نمی آید در همین تپ و گویند چرکی که در آب نی غلیان نزدیک
بمو غلیان جمع میگردد اگر آن را بر آورند و فتمیله یا خسته یا فتمیله بآن آلوده در نا صورتیکه مزمن شده باشد بکند از آن در سه چهار
مرتبه با صلاح می آرد و به تجربه رسیده و چون آن چرک را خشک نمایند و صلایه کرده مانند هر مه در چشم کشند در رفع شکوری
مجبور است و کشیدن تنبا کو را بمر غلیان با هم وزن آن برک فنج کشک که بهندی منبها لونا منک برای ضیق النفس و مزنة
مزمن و ظلمت بصر عارض از برودت و رطوبت نافع و مجرب گفته اند و سعوط ما ئیده برک آن که مانند غبار نرم سوده
باشند جهت دفع نزلات دماغی مزمن تنطیس فرمودن بآن مفید و فرو بردن دود آن رافع قبض طبیعت است * حسب تنبا کو

جهت استسقا و سرفه بارد مزمن و ضيق النفس بارد و اشتهاى طعام و رفع يهس طبيعت و اما ك مني نافع * صنعت آن
 بكيونى بر ك تنبا كوهى ركه خواهند و يك شب د و آب بخيسانند پس از آب بر آورده خشك نمايند و بويلاى سنك ملاق
 نرم بسايند و محبوب بنده هر حبي بقدر نفعى بوي استسقا و سرفه بارد و ضيق النفس ناشنا از يك حب تا پنج حب و بوي رفع
 قهص و اشتهاى طعام بعد از طعام * حب تنبا كود يكر كه همان نفع دارد * صنعت آن بكيونى نفع خشك با پوست يا باقلاى
 خشك مقشر مقلار يكه خواهند و با بر ك تنبا كود در مويان لا بلا بچينند بعنوان فرش و لحاف و آب بر سر آن ريزند آنقدر كه از
 روى آن بر كودد و هفت شبها نروزيك ارنند پس نفعودهارا بر آورده خشك نمايند و نرم كوييله با آب تنبا كوهى سوشته خوب
 بنند شوبقى يك حب صبح يك حب شام و اكوبلغم ببيار و مبرود المزاج باشد يك حب وقت ظهر نيز فرو برون و از خوردن ترش
 و بادى اجتناب نمايند * روغن تنبا كوهى بوي فالج و لقوه نافع است * صنعت آن ورق هيو كوچك تنبا كود و سويى بر ك زقوم
 خار دار تازه با شاخها يك سهر در دورا خشك كرده كوفته در چهار چند آن آب بجوشانند كه يك سهر باقى يماند پس صاف نموده
 و روغن زيتون يا روغن بيل انچور آن قدر بجوشانند كه آب بتحليل رود و روغن بماند بعد تنقيه در جاي كرمي برون
 بماند مجرب است * عرق تنبا كودا نكه فرا گرفته اند متاخرين از ان عرق كه آن عرق نافع است از بوي فالج و لقوه و استرخاى
 اعصاب و استسقا و مفاصل بارد و تحليل رباح معدة و تفتيح سد هاى كرده و ماسا ربقا و تحليل مواد فاسدة رحم و تفتيح سد هاى
 آن و از بوي هضم طعام و آوردن شهوت طعام و رفع صداع بلغمي و رعشه و جميع امراض بلغمي و امراض حادة از رباح بارده
 خصوص قولنج بلغمي و راحي * صنعت آن تنبا كوهى زرد خشك يك چهار يكمين تير يزر اكوشك نمايد تر آن سه چهار يك
 نانچوا صغرا زهر يك پنج مثقال دار چيني قرنفل اطعرا الطيب حاشا زهر يك دو مثقال همه را در چهار من تير يزر آب يك شبها نروزي
 بخممانند پس عرق كشد و هر صبح و شام پنج مثقال آن را بنوشند و سوشته تنبا كوهى جهت دفع جراحت دواى نافع و بار روغن
 گل سرخ جهت جرب متقرح و حزاز و منع نفوذ الكم جراحت تازه و تحفيف قروح مؤمنه آزموده است و خوردن آن با بر ك
 تا نبول ر بوي نافع است * كوراكوبضم كاف عجمي و سكون و او قح را ي هندی چهار نقطه و الف و هم كاف عجمي و او لغت
 هند يمت و از تو اكيمب ايشان كه اجاي تنبا كود در سر غليان ميكشند * صنعت آن تنبا كوهى هندی اكر نم و رطوبت دارد بهتر
 والا آب بران پاشيده كه نم بود دارد و ساق ممان بر ك آن را جدا كرده با كار و يا با طور آن را ريزه ريزه نمايند و با هم وزن
 آن اكوتنبا كوهى بنفشه و كمشود است و الا با يك وزن و يك ربع تا يك و نيم وزن آن شكور سرخ كه بهندی كوه نامند
 در هاون جويين و يا سبكي خوب بكونند كه مزوج كودد پس در ظرفي كرده هر آن را بيسته در يك ان حارة يا بسه تا يك هفته
 در زمين دفن نمايند و در يك ان حارة رطبه احتياج بدفن نيست در جاي نمناك بكنارند تا تخمير يابد پس استعمال نمايند
 و هر چند تنبا كوتنل قريه و شكور سرخ صاف و غليظ تر باشد بهتر تخمير ميابد و بهترين تنبا كوهاى آن بهيلمه دكهي است
 خصوصاً آن اعلاى آن بجلد از ان انواع تنبا كوهى هندی و بيشا لي ديكر كه ممتاز و بر كهاى آن ضخيم و تنك طعم و رائحة و خوشبو
 باشد و بعضي بوي خوبي طعم و رائحة قلري مويى بقد و وقت كوييدن داخل مينمايند و بعضي در تنبا كوهائيكه ببيار
 خوشبو نيستند قبيلي سنبه الطيبه كوييدن مزوج ميكشند * و طريق استعمال آن بدو نوع است صا حيان سليقه تا به از نقره و يا
 از آهن و يا مغالي ساخته يكرى آن قلري كوراكوبچا نمند در سر غليان ميكند ارنند كه از طرف چپايند كوراكود در جوف
 سر غليان باشد و طرف خالي آن بالا و بران اخروهاى آتش كند داشته و بعد از زمانى كه حرارت درين تاثير نمود و شروع

با احتراق آن کود آن زمان میکشند تا تمام محترق گردد و چون تمام سوخته شد تبدیل مینمایند و سنون سوخته آن جهت
 درد دندان و تقویت آن و تقویت لثه و خوردن آن جهت طحال و کرم معده و رفع خواش کل خوردن و امثال اینها و منافع
 که در تنباکو ذکر یافت موثر و بهترین تابها سفالی است زیرا که نفوذ و آهن زود کرم میشوند و بزودی محترق میگردد آنرا
 و طعم آن را نیز فاسد میسازد * و نوع دوم آن است که مردم کم مایه قدری از آن را در سرغلیان گذاشته بر آن آتش میکنند آنرا
 و میکشند و این را با اصطلاح خود سلفه نامند طبیعت آن کرم و خشک در موم افعال و خواص آن جهت امراض و طوبی مینه و
 معده مانند سرفه و ضیق النفس و تحلیل ریا و هضم طعام و امثال اینها نافع * المضار مضر و زهرین خصوصا صاحبان قلب
 حار و دق و دل و خفقان و توحش و امثال اینها را و آشامیدن مقدار قلیل از آن که بطریق محبوب سرفه حب بسته در وقت همچنان
 سرفه با رد و طوبی و ضیق النفس بلغمی بلع نمایند نافع چنانچه شخصی ثقه نقل نموده که در مغری ادویه حاضر نبود و مردم
 بسیار را سرفه رسید قدری کوراک بدست آمد آن را محبوب صغیر ساخته با آنها میخورانید و هر یک بخوردن هفت هشت
 حب بتفاریق صحت یافتند و اگر جهت سرفه بجای کوراک با مویز منقی بهرشد و محبوب صغیر ساخته استعمال نمایند انفع است
 * موم تنباکو از برای زخم نا صورت زخم زهر دار * صنعت آن تنباکو سه جز و انزروت یک جز و زاج سفید نیم جز و
 زنجار یک جز و موم کافوری سه جز و پیه بزیا کو سفید دو جز و تنباکو را خشک نموده با اجزا کوفته بیخنه با شمع و پیه ممزوج
 نموده استعمال نمایند و قتی که همه گوشت مرده را خورده بکشد صبح روز بروز از جز و تنباکو کم نمایند که زود گوشت
 بپزد * موم تنباکو از برای امراض مذکوره که در نسخه قبل ذکر یافت نافع * صنعت آن تنباکو پیماز هردو وزن برابر و
 روغن کنجد جوش دهند تا سوخته گردد بر آورده صاف کرده قدری موم شسته داخل کرده موم سازند و بکار برند * معجون تنباکو
 جهت سعال عتیق و ضیق النفس بعد از تنقیه و مثقال آن را بخورند و با لای آن یک پالنه شربت خوری عرق کاسنی
 مبل نمایند و اگر محض و ری مزاج باشد یک مثقال کافی است * صنعت آن و طریقی ساختن آن این است که ورق تنباکو که بزرگ و چک
 خشک نموده یک سیر خوب کوفته باد و سیر آب چندان بجزو شاند که یک سیر باقی بماند بعد از آن صاف نموده با دو سیر قند
 بقوام آورده تناول نمایند * فصل در ذکر نفع تنزوها * تنز و خطائی که آنرا شاه صینی گویند و آن اقراضی مصنوع
 است مائل به رخ و بعضی مائل به مزی که از خطامی آورند و اقراض سیاه رنگ نیز از کاشغری آورند که با هم تنز و نیز
 معروف است میگردانند که ظن احقر آن است که تنز و خطائی عصاره برک حنای خطائی است که با کلی که از یکی از معادن
 باد زهر مغنی بومی آورند و رشته اقراض ساخته بهر ملک آن ملک بجهت اعتبار و سائیده باطراف می آورند و چون باد زهر
 معدنی مختلف الالوان است لهذا تنز و نیز مختلف الالوان میباشد و آن مرکب القوی است قابض و رادع و محال ادرام
 باورده و حاره و مسکن اوجاع آن و مسکن درد و کزیدن هوام و محلل خنازیر و ادرام صلبه و فرزجه آن جهت افراط میلان
 و طوبات رحم و جمع علل آن که از طوبیت باشد و قاطع نزف الدم جراحت و آشامیدن یک دانگ آن تا نیم مثقال جهت
 امهال دموی و بواسیری و نفث الدم و قی الدم و ذرور آن جهت قرحه چشم و مقعده و قضیب نافع و مضرش و مصالحش
 کثیر است * تنز و خطائی منقول از مرکبات اندکی صالح چلبی طبیب سلطان ابوالهمیم قیصر روم گفته که این تنز و خطامی
 حار کرمش کمتر است * صنعت آن پوست بیرون بسته ده درم عود قماری خالص هشت درم قرنفل قندخل صندل سفید
 طین قبری بهمن مرغ بهمن سفید زرنجاد درونج مغربی طباشیر سفید رنگ آن فیل سنبل الطیب تخم خوبره از هر یک پنج

درم کل مختوم مصطكي مروريل ناسفته يا قوت رمانی مرجان قرمزي لاچورد مغسول زمرود مشک عنبراشهب قرص تنزوي
 هارکه بعد ازین می آید از هریک سه درم جدوار خطائی مجرب ده درم افیون خالص دودرم فادزهر خطائی معدنی پنجدرم
 ادویه را آنچه کوفته است کوفته پیخته و صلايه کردنی را با کلاب صلايه کرده پس بکینند ابریشم خام و در کلاب و عرق ریاحین
 جوشانیده صافی نموده لعاب کثیرا داخل کرده اجزا را با آن مرشته اقراص سازند * تنزوي حار تالیف حکیم محمد حسین رح
 * صنعت آن مرکبی کند رذ کر یون چینی مقل ازرق زیت کهنه از هریک بیست مثقال قسط بحري قسط تلخ ایرما
 زعفران مصطكي رومی قرد مانا بارزد پوست پیچ کبربرک کبر سکینج مقل الیهود صمغ عربی حب الغار صبر سقو طری زرد
 بزرکتان حلبه شیان ما میثا سلاحه از هریک ده مثقال چند بید سترجد وار خطائی مجرب زرنبا د شونیز سعد کوفی کل ارمنی
 مغسول را تمنج فریون قرنفل کبریت زرد سلخه سیاه مشکطرا مشیع حاشا بزر حومل قصب الذریر از هریک پنج مثقال
 اشق جا و شیر مقل ازرق از هریک پانزده مثقال برک سداب ورق کل سرخ برک حنا برک سرور برک مورد زهره کا و از هریک
 پنجاه مثقال اقحوان بیست مثقال اول مرتبه برک سداب و کل سرخ و برک حنا و برک مورد را در آب بسیاری بجوشانند
 تا ثلث بماند پس صافی نموده در شیشه نکاهدارند پس صمغ را آنچه حل کردن آنها ممکن باشد حل نموده اولاً و باقی
 ادویه یا بعه را بکوبند و به پزند و با صمغ و زهره کارمزوج نموده در هاون کرده از آب مطبوخ اول اندک اندک داخل
 کرده تا جمیع آب مطبوخ بکار رود پس قرص ساخته مهر کرده نگاه دارند * تنزوي دیگر تالیف نواب حکیم احمد غفران مآب
 حکیم باشی که در قزوین ساخته بودند * صنعت آن مرکبی صافی زراوند طویل قسط بحري کند راپرسا ریوند چینی چند بید ستر
 صندل کثیرا جد وار خطائی مجرب زرنبا د جنطیانا کل سرخ مقل ازرق زعفران مصطكي رومی مشک بادیان خطائی
 و بیق کشته کوفته پیخته بکلاب مرشته و زرداده قرص نموده مهر نمایند * تنزوي حار دیگر تالیف مرحمت و غفران پناه میرزا
 زین العابدین موسوی برادر نواب غفران پناه میرزا محمد باقر حکیم باشی * صنعت آن قسط بحري صندل سفید بادیان خطائی
 و زرنبا د جنطیانا کثیرا کند ر مقل الیهود مرکبی صافی صندل سرخ کل ارمنی مغسول چند بید ستر از هریک پنج مثقال و بیق
 مقتول هفت مثقال ایرسا مصطكي رومی از هریک هشت مثقال قسط تلخ جد وار خطائی مجرب از هریک سه مثقال ریوند چینی
 مورنجان مصری زراوند طویل از هریک ده مثقال طین شاموس شش مثقال زعفران چهار مثقال مشک تبتي يك مثقال
 کوفته پیخته بکلاب مرشته اقراص سازند * تنزوي حار دیگر نافع جهت وجع مفاصل بارد و امادر مفاصل حار با ادویه بارده استعمال
 میتوان کرد * صنعت آن لبان سورنجان مصری موزنجوش کل خطمی اکلیل الملك از هریک ده مثقال خولنجان شیان
 ما میثا مغاث بغلادی آرد جواز هریک پنج مثقال پوست پیچ لغاح زعفران افیون از هریک دو مثقال کوفته پیخته بآب برک حنا
 مرشته اقراص سازند * تنزوي بارد از تالیف حاج حسین جراح مستعمل در اورام حار و معمی به قرص مبارک نمود در افیون
 ذکر یافت در اقراص افیونی * تنزوي دیگر از حکیم احمد منقول از خط برادرزاده معزی الیه حکیم محمد باقر * صنعت آن قسط بحري صندل
 سرخ بادیان خطائی زرنبا د کثیرا کل ارمنی طین مغره کند مرکبی از هریک پنج مثقال جنطیانا زعفران از هریک چهار مثقال
 ایرسا مصطكي سیاب کشته از هریک هفت مثقال قسط تلخ جد وار خطائی از هریک سه مثقال ریوند چینی زراوند مد حرج
 مقل ازرق مورنجان صندل سفید از هریک ده مثقال طین شاموس شش مثقال بکلاب مرشته اقراص سازند * قرص تنزوي منقول
 از مرکبات حکیم صالح چلبی طبیب سلطان ابراهیم قیصر روم گفته که این قرص نافع امت از برای حبوبات و بانیه و جمیع سموم

و از برای تقویت اعضای رئیس و امراض سوداویه و حبس اسهال و نفث الدم از هر موضع که باشد * صنعت آن کل مختوم
 یکصد و نود و دو درم عنبر اشهب نود و شش درم مشک تمبی غالیه انجیر یعنی مروارید ناسفته از هر یک بیست و چهار درم عود
 تماری خام هشتاد درم صندل سرخ سه صد و هشتاد و چهار درم صندل سفید بیست و چهار درم مصطکی و ج ترکی خولنجان
 دارچینی صبر سقوطری ریوند چینی هلیله زرد منقی از نوکل ارمنی هلیله کابلی افسنتین رومی مرجان قومی از هر یک
 شانزده درم ورق طلا هشت درم باد زهر یکصد و شصت درم ابریشم محرق شصت و چهار درم دندان فیل سوخته سه صد و سی
 و شش درم یا قوت سرخ زرد یا قوت زرد یا قوت کبود از هر یک سی و دو درم ادویه را آنچه کوفتنی است کوفته بپخته و آنچه
 صلایه کردنی است صلایه کرده بآبی که کنیزان در آن خیسانیده صافی نموده باشند سرشته اقراص سازند * باب التاء مع الواو
 * توت شامی شیرین آن را نمطی و ترش آنرا شامی نامند و شیرین آن در اول کرم و درد درم تو و مدربول و ملین طبع و موال
 خون صالح و مبهی و موافق سینه و شش و مرطب دماغ و در انضاج شبیه با انجیر و مفتوح سده و مصلح حال جگر و فساد پیروز و معین
 و مقوی پیه کرده و جهت آبله و حصه نافع و مقصد معده و هریع الاستحاله بخاطر حاضر آن و مصلحش سنگین است و ترش آن
 درد درم سرد و در اول خشک و قابض و مطفی حدت خون و قاع صفرا و رادع و مانع ریختن مواد با عضو مواد حاره بحلق و
 زبان و مسکن عطش و منبه اشتها و غرغره آب آن جهت ردع و تحلیل مواد و تقویت حلق و خشک آن جهت قرحه امعاء
 اسهال حار و رب آن نائب مناب آب آن و خشک آن مضر سینه و عصب و مصلحش عسل و جوارشات و طبیع آن با عمل و انجیر
 جهت سموم بر هام و جنون و درد کمر و پشت بغایت نافع و طبیع برک آن نیز همین اثر دارد و رطوبت بیخ آن را که خراشیده
 در خم کنند و آنچه در عرض شبان روزی جمع شده باشد ضبط نمایند مهمل قوی جهت درد دندان و تحلیل دملهای بزرگ
 نافع است و از صمغ توت هم همین آثار می آید و مضمضه بطبیع پوهت درخت و برک آن جهت درد دندان نافع و خائیدن
 صمغ آن نیز همین اثر دارد و عصاره برک آن بقدر یک اوقیه و نیم جهت کزیدن رخیلا و هوام و ضوآد آن با سرکه در حمام جهت
 شری مزمن و طلای برک آن باروغ زیتون جهت قروح و سوختگی آتش و ضوآد توت نارس آن با سرکه جهت رفع شقاق
 و شری آزموده است * رب و شراب رب و شراب آن میباشند نافع از برای درد کروی صفراوی و دموی آشامیدن و غرغره
 بدان و مسکن صفرا و حدت خون * صنعت رب توت شامی بکیرند آب توت را و در دیک سنگی کرده با تش ملائم بجوشانند
 تا بقوام آید * نوع دیگر رب شاه توت منقول از معصومی خدانند خنای را سود مند بود * صنعت آن بکیرند عصاره توت شامی
 و بیالایند و با تش نرم آهسته جوش دهند تا به نیمه آید پس پنجر طل ازین آب با سه رطل مثلث جوش دهند تا سه یک بمانند
 بعد از آن شب یمانی و مروز عفران از هر یک درمی کوفته بپخته مزوج نمایند * صنعت شراب توت شامی بکیرند آب
 توت را و بجوشانند تا به نصف رسد پس فرود آورده یکشب بگذارند تا در د آن ته نشین شود صبح آب صافی آنرا بکیرند چنانچه
 درد داخل نشود و بایکمن قند سفید بقوام آورند شربتی دوا قیه و این رب و شراب قابض و مطفی حرارت خون و قاطع
 صفرا و رادع و مانع ریختن مواد اند بحلق و زبان و غرغره بآن رادع محلل مواد و مقوی حلق است و چون هشت درم ریشه
 توت را با سه اوقیه انجیر زرد در نود مثقال آب بجوشانند تا به نصف رسد صافی نموده بیا شامند مهمل قوی است از برای
 خلط سودا و غریب الاثر است و عصاره برک توت جهت کزیدن هوام نافع * توایل اصطلاح است از برای ادویه یا باده که در
 اطعمه کنند مانند زیره و دارچینی و کشنیز خشک و غیره * تودری اسم فارسی است و بیونانی ارد همین و بعرابی بزرجمهر

نامند نبات اورا برک درازوبی ماق و شاخهای او سرخ و صلب و باندک خاری ریزه و ثمرش در غلاف باریک و لطیف
 و تخمش از مدس کو چکتر و اندک پهن و سرخ و زرد و سفید میباشد و بی قندی و در اصفهان قل و مه کویند و سرخ او را
 قل و مه کلکون را و غیر خبه است چه خبه را خاکشی نامند و حکیم میر محمد مؤمن نوشته که حقیر نبات هر دو را مشاهده نموده
 است و هر دو را آثار قریب بیکدیگر اند در دوم گرم و در اول تر محرک باه مشه و مومن و جهت برودت احشا و
 سرخ کردن رخسار و صاف نمودن بشرة و رفع مواد سوداوی و تصفیه صوت و معال د موی و بیسی و مطبوخ آن در شیر
 جهت تسهیل اعضا و رنک رخسار و نافع قل در شربتش تا پنج درم و یک لش بهمن سرخ است و نبات آن قابض و در غایت
 ردع است * دراء التودرین از تالیف آن مرحوم مبهی و مومن و صافی کنند بشرة و صوت است * صنعت آن تودری
 کلکون تودری زرد از هر یک یک مثقال در شیر کوبیند و مومن نیم ریخوشا نند پس بهمن سرخ خولنجان زنجبیل دارچینی
 از هر یک یکد آنک باخل کرده نبات سفید یک اوقیة طبعی اضافه نموده بنوشند نافع باد * توتیا معرب از ردیای فارسی
 است و بیونانی ثمقونس نامند و آن معنی و مصنوعی می باشد و آنچه صاحب تحفة المومنین حکیم میر محمد مؤمن رح
 و دیگران نیز در باب توتیا نوشته اند اکثرش بی اصل می نماید مثل آنکه معنی را سه قسم گرفته اند یکی سفید شبیه به پوست
 تخم شتر مرغ که بر وجهی مثل نمک ظاهر باشد گفته که بهترین اقسام است و یکی زرد و یکی کبود شفاف و آن غلیظتر از همه
 است و مشهور بتوتیای هند و توتیای دیکن و در غایت حدت است اما در قسم اول که سفید و زرد باشد ظاهر آن است
 که مصنوع از درد قلعی و اسهال و شیم که بفارسی روح توتیا و بهندی جهت نامند باشد و سوم را از مس بعمل می آورند و
 چند قسم دیگر نیز قلمی فرموده اند چنانچه در تحفه و غیر آن به تفصیل مذکور است و تحقیق آن است که توتیای کرمانی که انابیمی
 و سفالک نیز بهندی که بهر به و سفالک بصری مینا منک دودی است که در کرمان که معنی عرب است در وقت گل آختن منک آن
 بعمل می آورند یک بی طریق که در کوره آن که در طبقه میسا زنک بلند و زیر آن جای آتش کردن میکل آنک مثل اجاغ و از
 خاک چسبنده که در عرف آن را خاک گریست مینا منک و بعضی عوارض آن هر میشود خاک معطوری را خیمایه و خوب
 مرشته و ورزیده از آن شمشها و قلمهای راست بشکل خیارشتمول و در که دوسر آن اندک باریک و طول آن مقدار یک شهر
 باشد میسا زنک و خشک نموده در آب نمک غوطه میدهند و باز خشک مینمایند و آنهارا در طبقات کوره مل کور چپ و راست و
 چلیما خوا بانیک می چینند و سنگ مرز را که تازه از معن بر آورده اند میکل زنک تا دود آن بر آنها پمپیده منعقل گردد و
 ضایع نشود و چون بعد مل تی یافتند که قل ری معن دود بر آنها انعقاد یافته آن شمشها را بر می آورند و شمشهای دیگر بلند ستور
 بجای آنها می چینند و همچنین پس آن شمشهای معقود بران درد را با هستگی میکنند و دود های معقود را که بشکل قلم و
 انجوبه و سفالک است جل اکود و شکاه میکل زنک و با طراف میبوند شتیه شش که یک ستور معطوری از منک روح توتیا میوزد و همین
 کلک از بعمل می آورند و خاصیت بهیاد دارد * نوع دیگر آن است که کوره آنرا بشکل تنوری سرتنک بلند میسا زنک و در زیر
 آن جای آتش و کلک از میکل زنک و از پائین تا بالای دیوار آن تنور میخهای سفالین یک ستور مل کور نصب میکنند و سنگ مرز را
 در زیر آن تنور با آتش قوی میکل زنک تا بخار غلیظی که از آن صعود میکند بر میخها پمپید و منعقل گردد چنانچه ذکر یافت و
 آنچه بر پائین میخها پمپید غلیظ و انبوی میباش را آنچه بطریق کرد بر حوالی کوره و دیوار آن پمپیده شده است و تراشیده
 جمع میکنند آنرا توتیای کرد مینا منک و باز چلهای انبوی که مشابیهت با فلز دارد و رنگ آن خاکستری و صدای آن مثل چینی

شکسته میباشد اعلی و خالص تر و ناصاف آن مغشوش است اقسام آن را بدین تغسل استعمال جائز نیست بد آنکه توتیای
هندی مستعمل در اکثر احوال آنچه آن قدس سره ذرا کمتر مواضع ضبط فرموده اند همین است نه توتیای اخضر حار حاد کال
و چون از کومان به بصره برده و از آنجا به هند و ایران میگردند مشهور به بصری کشته و الا در بصره نمیشود و امین الدوله ذکر
نموده که توتیای بصری نیز میباشد و آن سنگ سفید مستطیل بر شبیه بسنگ ریزه میباشد و جالینوس توتیا را در اول سرد و در
دوم خشک دانسته و مغسول را بارد و مجفف بی لذع و مشوی آن لطیف تر و مقوی چشم و حافظ صحت آن و مانع انحدار مواد
و جهت تقویت روح با صرة و قرحة چشم و قضیب و عانة و مقعدة و سرطان متقرحه و جراحت بینی و سایر اعضا و اندام قروح
و با روغن کل جهت التیام جراحت عصب و نشف رطوبات و قطع نفث الدم و نزف الدم و تقویت معدة مسترخیه و جهت
قروح ظاهری و باطنی شرابا و ضمادا و اکثر امراض عین و آكله و شفاف آن جهت حرقة البول و حمل آن جهت سیلان رحم نافع
و مولد سدد و مصلح آن عمل و قد شرربتش تا نیم مثقال و قسم هندی آن قاتل و بد لش بوزن آن شادنج و نصف آن تو بال
النحاس مغسول زکونند مر قشیشا و اقلیم ابل آن است در امراض عین مستعمل غیر توتیای هندی اخضر است و مراد از توتیای
هندی توتیا سفالك است که بهندی که پریه نامند * دستور غسل آن بطریقیکه مفعود بن سنجرى در حقایق اسرار طب ذکر کرده
آن است که بکیرند توتیا را با آب صلایه کرده و سحق بلیغ نموده پس آن را در پیاله کرده آب بران ریزند و برهم زنند و در پیاله
دیگر کنند و درد آنرا دور کرده آب را بکند آرند تا ته نشین شود آب آن را بجر علقه دور کرده ته نشین آن را باز با آب سحق کرده
در پیاله کرده آب بران ریزند و برهم زنند و در پیاله دیگر بکنند و دردی که در پیاله اول بماند دور کرده پیاله دوم را بکند آرند
تا ته نشین شود و بهمین دستور سه مرتبه عمل نمایند پس ته نشین آن را خشک کرده استعمال نمایند و بعضی گفته اند طریقی
آن است که توتیا را سحق بلیغ نموده در کیمه کتان متهلل النعج کرده و کیمه را در پیاله چینی گذاشته آب باران بر روی آن
کرده حرکت دهند تا رقیق و لطیف آن بیرون آید و باقی ماند در صرة رمل غلیظ و ریح آن پس آن آب را در پیاله دیگر کرده
بریزند بران کیمه آب باران مرتبه دیگر آنچه اول مرتبه بعمل آورده این مرتبه نیز بعمل آورند و آنچه در آب برآمده
بر روی آب اول ریزند و همه را حرکت دهند و در پیاله دیگر ریزند پس دردی که در ته پیاله ماند دور کرده و آنچه در پیاله
دوم ریخته اند بکند آرند تا ته نشین شود و آب آن را بجر علقه گرفته و ته نشین آن را خشک کرده بکار برند و بعضی دیگر
طریق غسل آن را چنین مقرر کرده اند که توتیا را کوفته بمخته مخلوط با آب باران نموده حرکت داده آب را در پیاله
دیگر ریزند و آنچه در پیاله اول مانده باز صلایه نمایند پس در پیاله نموده آب بران ریزند و حرکت دهند و در پیاله دیگر
ریزند و درد آن را باز بمانند تا دیگر در ته کاسه چینی نمایند پس بکند آرند توتیا را تا ته نشین شود و آب بالا ایستد آنرا دور
کرده توتیا را خشک نموده بکار برند * طریق تشویه توتیا آن است که آن را با آب سائیده قرص نموده در آتش نرم بر روی
سفال کند آرند و بگردانند تا خشک شود و مشوی آن لطیف تر است و مقوی چشم و حافظ صحت آن و مغسول آن مجفف
بی لذع است * دستور پروردن توتیا با آب غوره بکیرند توتیای کرمانی کوفته بمخته نرم بمانند و در ظرف چینی یا شیشه
در آب غوره که خوب صاف کرده باشند بخیسانند و تانه روز هر روز آب غوره را تازه کنند پس از نه روز که مکرر با آب غوره
صاف تازه پرورده باشند بر روی سنگ سماق اندازند و آب غوره که خوب صاف بر بی جرم باشد را بر ف وینج سرد کرده
باشد با هستکی بسایند و چون خشک شود با آب غوره سرد نموده اندک اندک بران ریخته بسایند تا آنکه بغایت نرم سوده

شود پس در سایه خشك نمايند و در ظرف شيشه نگاه دارند و عند الحاجة بكار برند * صنعت توتیای هندی که توتیای اخضر است آن است که مس را قلمهای باریك تنك کرده ریزه ریزه مقدار نصف با قلا نموده و باربع و ثلث وزن آن زاج سفید و بعضی بجای زاج کبریت مزوج نموده در ديك صفالي کرده هر ديك را بند نموده اطراف آن را به کل حکمت گرفته زیر آن آتش بسیار ملایم میکنند تا زاج و یا کبریت بتدریج سوخته شود و چون دانستند که تمام سوخته شد فرود می آورند و سر ديك را کشاده آنچه مس سوخته باشد جدا کرده نگاه میدارند و قتمه را باز با زاج و یا کبریت بهمان وزن مزوج نموده در ديك میکنند و بهمان نحو میسازند و همین عمل را مکرر مینمایند تا تمام سوخته شود پس مسهای سوخته را در آب بسیار حل کرده در حوضی می ریزند و سه چهار روز میگذرانند تا متعفن گردد پس بوهی زنند و زمانی میکنند که دردی آن نه نشین شود آب سبز بالای آن را گرفته در ظرفی نگاه میدارند باز روز دیگر بوهی زده آب سبز بالای آن را میکشند و در آب روز اول می ریزند همین عمل میکنند تا دیگر آب رنگین نشود پس آبها را در ديك مهي میکرده میجو شانند تا غلیظ گردد پس در ديك کلي جوش میل دهند تا خشك و منعقل گردد پس ديك را فرود آورده از میان آن بر می آورند و اگر بر نیاید ديك را شکسته بر می آورند

* فصل در ذکر نسخ حب توتیای هندی * حب توتیا که جهت آتشك نافع است * صنعت آن توتیای اخضر هندی که توتیای هندی مردا سنك از هر يك نه گرم هلیله زنگی سیاه يك گرم در آب لیموی کاغذی يك شبانه روز سحق بلیغ نموده حبوب بندند هر حبی بقدر ماسی و در سایه خشك نمایند شربتیی يك حب با شوربای گوشت و یا آب لیمو سائیده بر موضع زخم طلا نمایند * ایضا حب توتیا جهت آتشك * صنعت آن توتیای هندی هلیله زنگی از هر يك سه مثقال رسک و چهار رقی قرنفل بیست و یکانه فوفل دکهنی يك انه جمیع اجزا را در آب پاک و يك لیمو کاغذی سائیده حبوب بندند هر حبی بقدر نخودی بزرگ شربتیی يك حب قاهفت روز و اگر جراحت باشد با آب لیمو یا آب خالص سائیده نیز طلا نمایند و غیر نان و شمر بنی هر چه خواهند بخورند

* حب توتیا به نسخه دیگر جهت مرض آتشك * صنعت آن نیله تهوتها يك توله پوست هلیله کابلی سه توله هر دورا دوازده یاس متوالی با آب لیموی کاغذی صلابه نموده بعد از آن حبوب بندند هر حبی بقدر نخودی شربتیی يك حب با آب لیموی کاغذی فرورزند و اگر زخم بزرگ باشد قدری از آن حب را با آب لیمو سائیده بران بمانند * حب دیگر توتیای هندی يك توله هلیله سیاه دو توله حب السلاطین دوازده دانه هر سه را با پنجاه عدد آب لیموی کاغذی سائیده حبوب بندند هر حبی بقدر نخودی شربتیی يك حب با آب لیمو بخورند و سوده يك حب را با آب لیمو بر زخم طلا نمایند * دواء التوتیا جهت آتشك و جل ام و قروح خبیثه نافع و محبوب * صنعت آن بکیرند يك عدد لیموی کاغذی و از میان بهرند و يك سرخ توتیای هندی را بهوزانند آن مقدار که خاکستر گردد و در يك حصه آن بپاشند و به مکن تا تمام آب آن مکیده شود پس حصه دوم را نیز بمکن و بالای آن يك پیاله شوربا از هر کوشتی که باشد و اگر گوشت موجود نباشد و یا نخورند مانند بعضی هنود ماش یعنی موند را با برنج جوش دهند تا خوب طبع یابد و مهرا شود صاف نموده با اندک نمک و پياز بکهار داده نیم گرم بپاشند و معنی بکهار در ماش ذکر خواهد یافت

انشاء الله تعالی پس قی آورد بعضی را بشت و رطوبات غلیظه لزجه زرد رنگ دفع نماید و اسهال نیز کند همان نوع اخلاط و تاده روز هفتمین بعمل آورند انشاء الله تع شفا حاصل میگردد هر نوع علت که باشد * فصل در بیان ضرورت آنکه اصل و عمود در آنها توتیا است * ضرورتا غیر قروح چشم و باد سبل و جرب را سود دارد * صنعت آن توتیای کرمانی مغسول شیخ محرق مغسول نبات سفید از هر يك پنج گرم انزروت سفید پرورده شیاف ما میثا از هر يك در می نیکو سحق نموده استعمال

نمایند و در نسخه دیگر این درو را نزروت شیاف ما میثدا داخل نیست * در وریکه ذمه و جرب را مودد آورد و روشنائی چشم
بیفزاید و پیران را موافق باشد * صنعت آن توتیای کرمانی سه درم هلیله زرد صبر زرد دار فلغل زرد چوبه از هر یک پنج درم
فلغل سیاه دودرم گرفته بخته چون سر مه بکار برند * در وریکه نافع است از جهات درد چشم کهنه و عرقی و آب رفتن از چشم را
* صنعت آن توتیای مغحول نشاسته سفید آب قلعی مسای کوفته بخته درو نمایند * و شیاف تیکه اصل و مودد در آنها توتیا
است در حرف الشین ذکر خواهد یافت انشاء الله تع * فصل در بیان مراهم توتیائی * مراهم توتیا که جهات جراحات قضیب
مود مند باشد * صنعت آن توتیا بیست درم صلیه کرده باموم زرد غیر مستعمل بوزن آن و روغن کل سرخ یکصد درم در هم
کد اخته مخلوط کرده در هاون بدسته بمالند تا یکمان شود و استعمال نمایند و در نسخه دیگر روغن کل و موم زرد از هر یک پنجاه
درم است * مراهم دیگر که جراحات قضیب را بنهایت مقبل است و بزودی با صلاح می آورد * صنعت آن توتیای کرمانی پوست
تخم مرغ مکلس کاغذ سوخته از هر یک یکجز و مرداهنک یکجز و نیم انزروت سفید دم الاخوین از هر یک دو جز و کوفته بخته با
موم بروغن کل کد اخته بدستور مراهم سازند و در نسخه دیگر زاج سوخته یکجز و داخل است * مراهم دیگر که جراحات قضیب را
در درو و زبا صلاح آورد * صنعت آن قنه توتیای هندي مازوی سبز از هر یک جزوی قنه را در هاون چوبی با آب کرم نرم سازند
و از پارچه نازکی صاف کنند و قند ری سیاب را با آب دهان کشته توتیا را در سفال آب ندیده بریان کرده با سائادویه نرم بگویند
و از حریر بخته موم سفید غیر مستعمل در روغن کل سرخ یا روغن کنجد کد اخته ادویه را با آن داخل کرده در هاون بدسته بمالند
تا یکمان شود پس اول مرتبه محل زخم را با آب نیم کرم که در آن برک حنا و جعد جوشانیده با شند بشویند اما این مراهم را زخمی
بکند از آنکه مراد تجفیف قروح باشد * مراهم توتیا به نسخه حکیم لطف الله رح * صنعت آن توتیا مرکبی صافی را نینج علك البطم
انزروت از هر یک هفت درم زفت رومی چهار درم موم شانزده درم روغن زیتون یکصد و پنجاه درم موم زفت را در روغن
بکند از آنکه و صمغ را حل کرده داخل نمایند که یکمان و مراهم شود و در ظرف چینی نگاه دارند و بکار برند * مراهم توتیا که جمیع
قروح اعضای عصبانی خصوص قروح رطبه قضیب و انشین و عجان و مبدل مقبله را بنهایت مقبل است * صنعت آن توتیای
کرمانی مغحول صبر سقوطی انزروت سفید کند و شادنج مغحول پوست درخت غرب سوخته شب یمانی زاج محرق مازوی
همزکنار فاسی اقا قیا اجزا مساوی کوفته زنجار نیم جزا قمع رمان حامض در جزو مجموع را در روغن کل سرخ مراهم سازند
* مراهم توتیای دیگر همین منفعت دارد * صنعت آن توتیای کرمانی مغحول مازوی سبز از هر یک دودرم زاج محرق انزروت سفید
قنه از هر یک یک درم موم را در روغن کل سرخ کد اخته ادویه را با آن مزوج کرده مراهم سازند * مراهم دیگر منقول از مجربات
حکیم مهدي جهت کپه ارمی که نهایت با وجع شدید باشد * صنعت آن توتیای هندي را با پیه کرده بز سرشته بر زخم کد از آن
و بعد از آنکه دیگر مراهم بر کسم نچسبید قند ری روغن کشنیز بر زخم بچکانند تا خوب به شود * مراهم دیگر سرریع الاثر و مجرب جهت
آنشک قروح خبیثه * صنعت آن توتیای اخضر هندي یکمانه کات هندي سفید مغز تخم بید انجیر که کهنه و فاسد نشود باشد
از هر یک یکتوله توتیا و کات و سائیده و با مغز بید انجیر تانیم ساعت خوب حل نمایند و عند الحاجة بوزخم بمالند انشاء الله تع
در دوده دفعه صحت حاصل میگرد و دستور مالیدن آن آنست که زخم را از چرک و زهر و رطوبت خوب پاک و خشک نمایند
که مطلق در آن رطوبت نمایند و مراهم را بزودی در آن بمالند بنحویکه تمام جوف و اطراف آنرا فرا گیرد که هیچ جای میان آن
و عضو صحیح خالی نماند و دوده ساعت به نشیند و حرکت نکنند پس حرکت نمایند و راه روزی مانع نیست و تا زخم در زیر مراهم

باقی است مرهم در آن چسبیده میباشد و بعد چاق شدن خود بخود جدا میگردد و احتیاج به مرتبه دیگر نمیباشد الا نادر * نوبال معرب
از تغال فارمی است و آن چیزی است که از مس و آهن تفته در حین کوفتن آن ریزد و از مطلق آن مراد نوبال مس است
و بهترین آن مائل به سیاهی و سرخی و بواق و رقیق است که قهوه‌ای نامند در سیم کرم و خشک و ملطف و جالی و جهت جرب و حکه
و سبل و قلع بیاض و منع زیاده شدن قروح خبیثه و التیام قرحه چشم و خشونت اجفان و بردن گوشت زیاده صلب جراحت و
آشامیدن مغسول آن با علك البطم یا آرد کندم با صمغ عربی معهل قوی بلغم و جهت استعمال استسقا و اخراج ماء اصفر نافع و زیاده
آن باعث صحیح و قرحه امعا است و ناشتا آنرا استعمال نباید نمود در اضمه و مراهم و آب مغسول آن در نهایت لطافت و حدت
می باشد و نوبال الحديد در چهارم خشک و حابس اسهال خون و مانع خفقان و ذرب و ضعف باه و در سایر خواص قریب
بنوبال نحاس است و چون در لته بسته در جای نمناک خصوصا تحت خمها يك هفته بگذرانند زعفران میشود و آن بجهت
بردن جرب عین و جلا و حمرت آن و باریع آن نوشاد و جهت دفع بیاض و سبل آزموده است و با سرکه و عسل محلل او رام
است * باب التاء مع الیاء المثناة التحتانیة * تیزاب فاروقی که اگر کاردی در آن اندازند فولادش کداخته
شود و دهته در رست بماند * صنعت آن بکیرند شوره قلمی و باره و بوزن آن زاج سفید و ربع وزن شوره نوشاد در
پیکانی و این جمله را در هم صلایه کرده در قرع و انبیق تصعیل کنند تا تیزاب بچکد و باید که از طلوع صبح تا بوقت زوال آتش
معتدل دهند که در یکپاس قرع سرخ شود و بعد از آن انبیق دودی پیدا کند و سرخ شود و بگذرانند که آن دود سفید شود
چون سرد شود فرود آورند حکیم میر محمد مؤمن گفته که تیزاب فاروقی مستعمل ضرایبان است و جدا کنند طلا از نقره است
که با هم مخلوط باشند چون کداخته در آن ریزند و باید که سه چند آن مغشوش باشد و در زجاج مطین بآتش ملایم بجوشانند
پس قطعه مس در آن اندازند و نقره از طلا جدا شده بر بالا آمده بر مس ملحق میگردد و طلا خالص ته نشین میشود و در امور
معالجات جهت بردن گوشت زیاده و بهق و برص و حکه و جرب غیر متقرح و رفع آثار جلد مستعمل است و در بعضی اعمال
که با موثر دانسته اند * صنعت آن زاج میاه دو جز و او را باد و جز مشوره بسیار صاف نموده قلمی سائیده بقرع مطین و انبیق
تقطیر کرده و با درد يك يك و خا که تر با قرع غیر مطین بعمل آورند و کوبند چون در قرع زیق ریخته ازین آب بقدر ثلث
قرع اضافه نمایند و تقطیر کنند زیق را مکس میسازد * تین بفارسی انجیر نامند بری و بهستانی میباشند و هر یک آن نرو
ماده و بری آن غیر جمیز و برک و بارش کوچک تر و در تنکا بن دیوانجیر نامند با سمیت و بسیار کرم و تند و محلل قوی و
ضداد آن در رفع خال و ثالیل نافع و شیر آن در افعال قویتر از شیر بهستانی است و تازه بهستانی در اول کرم و درد دم و رومی
و کثیر العذا تر از سایر میوهها است سریع الانحدار و ممکن حرارت و تشنگی و معرق و ملین طبع و مسهل برفق و کاه قوت غضبی
و مبرد دل و معمن بدن خصوصا چون چهل صباح با قدری انیسون تناول نمایند در تسهین علیل ندارد و مفتوح سدد و مقوی
جگر و دفع مله و ورم طحال و بواسیر و عسر بول و هزال کرده و خفقان و ربور و سعال و درد سینه و خشونت قصبه ریه و
با کردگان خوردن جهت امان از ضرر صوم قتاله و با سداب نایب مناب تریاق و با بادام و پسته مصلح بدنها و زیاده کنند
عقل و جوهر دماغ و تازه و خشک آن با مغز قرطم و یکدانک و نیم بوره ارمنی معهل قوی اخلاط غلیظه خشک آن در دوم کرم و
در اول تر و در جمیع مراتب مذکوره ضعیف تر از تازه و معطش و ثقیل و ملین و دافع مواد عفنه بطرف مسامات جلد و لهذا اکثر
آن مولد قمل است و با مغز کردگان جهت معتادین قولنج و صا حبان پیوست طبع و تفتیح مجاری غدا و تسهین بدن و کزیدن

عقرب و رفع مورت رباح موثر است و ضماد آن با آرد کندم و جو منضج و محال ورم بنا گوش و دملها و با پوست انار جهت
 داخس و بازاج جهت قروح ساق و با خردل جهت خارش گوش و دوی و با بوره ارمني جهت بهق و امثال آن و آب مطبوخ
 آن با حلبه جهت سینه و ریه و با سداب و انیمون جهت رباح و سدد نافع و سوخته آن در سفید کردن دندان بی عمل و مقوی
 لثه و قاطع نزف الدم و با موم و روغن جهت شقاق که از سرما بهم رسیده باشد و حقه آن با سداب جهت مغص مفید است و
 انجیر نارس ملین و جاذب و با تر باقیه و ضماد پیخته آن جهت خنازیر و تعقد عصب و با سرکه و نمک جهت قروح و طبعه و با عمل
 جهت کزیدن سگ دیوانه و با کرسنه جهت کزیدن ابن عرس و طلای آن با برک خشخاش جهت اخراج استخوان شکسته ریزه
 شده موثر و شیر انجیر معهل قوی و خطرناک و منجمد کنند کل ذائب و آب کنند کل منجمد است و آنکحال آن جهت نزول
 آب و حمل آن با زرد تخم مرغ و موم مد ریض و منقی رحم و مخرج جنین و ضماد آن با حلبه جهت نقرص بارد و با آرد جو
 جالی جرب متقروح و قوبار کف و بهق و طلای آن جهت کزیدن هوام و سگ دیوانه و سنون آن جهت دندان متا کل و درد آن و با پیله
 جهت قلع ثانی لیل مفید و برک تازه آن جهت کزیدن سگ دیوانه و جهت التیام جراحات و خشک آن با سرکه جهت تقش و جلد و
 طلای آن با آب جهت ریختن موی و طبع آن جهت استخوان گرفت یافته نافع و معانی اجزای آن را فی الجملة نفعی در صرع و
 جنون و وهواس است و ثمرش قوی تر است چون انجیر را در سرکه نه روز بخیمانند و هر روز پنج عد آن را با سرکه آن بنوشند و
 بعضی را کو بیده ضماد نمایند جهت تحلیل سپرز مجرب دانسته اند و چون با مساوی آن مغز کودکان کو بیده روزی بیست
 مثقال آن را بخورند بالخاصه اطلاق مینمایند و مجرب است و مضر جگر ضعیف و مصلحش کردکان و معتد و انیمون و مصلح
 انجیر تازه سنگنجبین و شربت ترنج و ریاس و بدلش در ادویه شش مغز چلغوزه و قدر شربتش از خشک آن تا سی مثقال و از تازه
 آن تا یک رطل * فصل در بیان نسخ شراب تین * شراب تین مبهی و کثیر الغذاء و معین بدن و ملین طبع است و موجب امان از ضرر
 موم و الطاف از تین است * صنعت آن بکیرند انجیر زرد فربه خشک و یکم آنرا نیکو شسته در پنج من آب صافی یک شب خیمانند
 و زدیگر بجوشانند تا آب به نصف رسد فرود آورده بپالایند و یک رطل و نیم عسل سفید داخل کرده بقوام آورند شربت تا سه
 اوقیه * شراب تین مقوه که سید اسمعیل در ذخیره از برای تقویت باه ذکر کرده * صنعت آن انجیر زرد خشک فربه پنج من حلبه
 سه درم اول مرتبه انجیر را بشویند و در آن مقل از آب که چهار انگشت از روی وی برکودد بخیمانند و اگر زمستان باشد سه
 چهار روز را که تا بهستان باشد یک شب آنرا کربیع و خریف باشد دو روز و یک شب در جای گرم بکنارند تا آب قوت انجیر
 را بستاند پس آن را جوشی با حلبه داده بپالایند و آب مطبوخ صافی نموده را در یک سنگی کنند و هموزن آن عمل
 سفید خوشبوی مصفی داخل نمایند پس بکیرند تخم هلیون و تود ری کلکون و تود ری زرد از هر یک دو درم زنجبیل سه
 درم دارچینی به مساوی با غی جوز بود آنه هیل بوا از هر یک یک درم همه را کوفته در کیمه کتان کشادی کرده چنانکه ثلث
 کیمه خالی باشد و سر آنرا محکم بسته در دیک افکنند و بجوشانند و هر لحظه صوره را بمالند و بفشارند تا صوره از دارو فارغ شود
 و شراب بقوام آید پس فرود آورده سرد کرده نکاده اند * شراب تین مقوه مسطور در حار و ی صغیر ابن الیاس نافع از
 برای ریه و سعال مزمن و وجع ظهر و کلیه بارده * صنعت آن بکیرند انجیر سفید خشک کرده یکم و در پنج من آب صافی
 بجوشانند تا به نصف رسد پس از آتش فرود آورده بمالند و بپالایند پس در هر رطلی از آن طبع یک رطل عسل سفید
 خوشبوی مصفی داخل نمایند و بکیرند در چینی هیلانی قرنفل خولنجان از هر یک یک درم زعفران نیم درم صواب

زعفران با قی ادویه را نیم کوفته در کیمه کتان کشادی کرده سر آنرا همکم بسته در آن اندازند و به پزند و لیمو بلمحه کیمه را
بمالند و بفشارند تا بقوام آید پس از آتش فرود آورده زعفران را بکباب سوده در آن داخل نمایند و چون قدری سرد شود
صده را نیکو مالیده بفشارند و دور کنند و شراب را در ظرف چینی یا زجاجی نگاه دارند و در نسخه شغائی انجیر و دمن و
همبل الطیب نیز داخل است * شراب تین دیگر که ربو و سعال و ضعف کرده را نافع باشد و باه را قوت دهد و هینه و طبع را
نرم کند * صنعت آن انجیر سفید رسیده مویز طائفی بیدانه از هر یک دور طل ترنجبین صد درم در دمن آب جوش دهند و
بپالایند و با دور طل عمل صاف با فانیل سنجری بقوام آورند شربتی ده درم * شراب تین دیگر که طبع را نرم کرد اند و
قولنج را نافع بود و ریاح را دور کنند و پیران را موافق باشد * صنعت آن بکیرند انجیر زرد فربه خشک کرده یک من و بشویند
و در چهار من آب به پزند تا به نصف رسد پس فرود آورده بمالند و پالایند و فانیل نیم من در آن داخل کنند و بجوشانند و در حین
جوش صده که در آن زنجبیل و خولنجان کوفته از هر یک یک درم باشد در آن اندازند و لیمو بلمحه کیمه را بمالند و چون بقوام
آید فرود آورده سرد کرده در ظرف چینی نگاه دارند شربتی دوا قیه * شراب تین به نسخه اطباء هند منقول از ترجمه
بما هر جهت درد کمر و درد کرده و مثانه و رحم و جگر و مغص و ورم سپرز و عرق النساء و نفث الدم و ربو و فواق و خفقان و
قرحه امعاء و تهیهای دائره و کزیدن هوام و مفاصل مفید * صنعت آن انجیر زرد فربه خشک کرده رازیانه از هر یک یکصد و پنجاه
مثقال در آب بنجیسانند پس بجوشانند تا به ثلث رسد پس صافی نموده شیرو برک کل سرخ تازه سه صد مثقال قند سفید
بششصد مثقال داخل کرده بجوشانند تا بقوام آید و یکصد و پنجاه مثقال ریوند چینی سوده که اول بکباب ترکرده باشند و
به پانزده مثقال روغن کارچوب نموده داخل کنند و از ده مثقال تاییمت مثقال استعمال نمایند * لعوق تین منقول از بیاض
قرا بادین بمط میرزا محمد باقر حکیم باشی که در انجامجریات خود را ذکر کرده اند اسهال صغیرا کند و سرفه خشک را نافع باشد
* صنعت آن انجیر زرد ده دانه کوزیان سه درم عناب سپستان از هر یک ده دانه کل بنفشه پنج درم جوشانیده بپالایند و فلوس
خیار شنبه هشت درم ترنجبین خراسانی پانزده درم در آن حل کرده صافی نموده و روغن بادام شیرین یک درم داخل نموده
بنوشند میفرمایند که صواب آن است که این دوا در مطبوخات مذکور شود و با هم مطبوخ تین مسهل مسموم باشد * ماء التین
تنکی نفس و ربو و سرفه بلغمی را مود دارد چون چهار اوقیه آن را با یک درم روغن بادام شیرین بخورند * صنعت آن
انجیر زرد ده دانه مویز طائفی منقی از نوی یازده دانه عناب سپستان از هر یک سی دانه پرسیاوشان سه درم اصل السوس
خراشیده نیم کوفته هفت درم تخم خطمی تخم خمیاز از هر یک در درم جمله را در دور طل آب بجوشانند تا به یک رطل رسد
بمالند و صافی نمایند و بکار برند * مخال تین یعنی پرورده انجیر در هر که نافع از برای تحلیل صلابت سپرز * صنعت آن بکیرند
انجیر زرد خشک را و پاک بشویند به تعجیل که رطوبت در جرم آن اثر نکند پس بپارچه رطوبت آن را نشف نموده خشک
کرده در سرکه افکوری قند بیند از آن مقدار که چهار انگشت سرکه بر بالای آن باشد و بکند از آن تا برسد هر صبح ناشتا یک آن
تا پنج دانه آنرا با قدری از آن سرکه مطحول بخورد و انجیر نیم رس و خام مخال نیز این فعل دارد * مطبوخ تین لبی جهت
بروز جری و نضج مواد بلغمیه * صنعت آن انجیر زرد از سه عدد عدس مقشر هفت مثقال لك منقی خام کشیرا
از هر یک سه مثقال رازیانه دو مثقال در یک رطل و نیم آب یا آتش ملایم طبع نمایند تا به نصف رسد مالیده صاف نموده قلیلی
زعفران در آن حل کرده نیم گرم یا هرد به یک دفعه یا بدو دفعه بخورند و جهت اطفال مقدر آنهارا کمتر از حد نمایند

مطبوخ تین دیگر ای از ان اقوی * صنعت آن انجیر زرد خشک پنج عدد نخود خام عدس مقشور و زردک خام با پوست تازه
 و اگر نباشد خشک آن ماش هندی از هر یک هفت مثقال کل نیلوفر خام از هر یک دو مثقال کثیرا و بزرگ کل شقائق از هر یک یک
 مثقال در یک و نیم رطل آب جوش دهند تا به نیمه رسد مالیده صاف کرده سرد نموده بیک دفعه یا بدلت بخوراند و
 در نسخه دیگر کل نیلوفر کثیرا و کل شقائق داخل اندارد و اگر این را بطریق نفوع بخورند نیز خوب است * تیمو اج پوست
 درختی است شبیه به پوست درخت چنار و کوبند پوست درخت لسان العصاره بلاد خطا است و ظاهر اطالیه سفیر باشد در
 آخر درم کرم و خشک و قابص و بحیا ر تلخ و سفوف آن بادوغ ماست چکیده و ربوب قابضه جهت اسهال مزمن بارد بواسیر
 و قطع خون بواسیر و با نیلوفر نیز جهت اسهال بواسیری و ضامش با سرکه جهت درد سر از اورام رخور سنون آن جهت درد
 دندان و تقویت لثه و نزله رطوبی و بخور آن جهت رفع و با و طاعون عجیب الاثر و بدستور جهت بواسیر و شقاق مقعد و درد
 آن و درد رحم و فرجه آن جهت قطع سیلان رحم و حیض مفید است و نیم مثقال آن با یک مثقال نیلوفر در خمس اسهال مجرب
 است و قدر شربتیش تا یک مثقال و مضر محرورین و معطش و مودث التهاب احشاء و مصلحش کثیرا و ربوب فواکه است و آنچه
 به تحقیق پیوسته غیوطا لیسفر است و تیمو اج هندی را به لغت هندی کالا کورانا مند و کوبند آن پوست درخت لسان العصاره
 است که در هند وستان درخت آن را کوبیده بضم کاف و کسر رای و فتح یای مثناة تحتانیه و هار پوست آن را کوبیده کچال زیرا که
 چهل با لسان ایشان پوست درخت را کوبند و در خواص قریب است به تیمو اج خطائی که قشری است شبیه به پوست چنار و
 طبیعت آن را سرد و خشک گفته اند در درم یا موم جهت بواسیر خونی نافع و مجرب دانسته اند شربتی چهار مثقال و طریقه
 استعمال آن چنان است که هفت مثقال آنرا نرم صلایه کرده باروغن بادام شیرین سرشته حب سازند و پنج روز آن حبها را
 میل نمایند روز اول یک مثقال روز دوم یک مثقال و یک آنک روز سوم یک مثقال و در د آنک و همچنین هر روز یک آنک
 بیفزایند که تا پنج روز تمام خورده شود و غدا روز یکم رتبه وقت ظهر چلار باز ده تخم مرغ روز پنجم مسکه تازه کاو با چلار بخورند
 قطع بواسیر نمایند و مجرب است جهت رعاف اندکی از ان موده در بینی نفوخ نمایند و اندکی بالاب و صندل و کافور
 سرشته بر پیشانی طلا نمایند و جهت بغث الدم یک مثقال از ان با مثل آن لیمه التیس میل نمایند جهت منع سیلان خون
 جراحت نرم سوده بپاشند و جهت خمس اسهال دموی با شیر تخم خرفه بریان نیم مثقال آن را بپاشامند و مضر و مصلحش
 بزر قطونا و روغن بادام است * جوارش تیمو اج جهت اسهال دموی و بواسیری و نزف الدم از عضویکه باشد مفید * صنعت آن
 تیمو اج خطائی سه مثقال پوست بیخ انجبار کهر با سوده طباشیر مروراید ناسفته صلایه کرده از هر یک یک مثقال کل مختوم
 دم الاخوین کثیرا از هر یک نیم مثقال ادویه کوفته بپخته با سه وزن مجموع ادویه شربت سبب و به شیرین یا شربت حب الان
 یا انجبار برشند بعد آنکه بقوام آورند و اگر در مزاج حرارت بسیار باشد یا شربت سبب و به ترش شربتی یک مثقال با شیر
 تخم خرفه و خشکاش * حب تیمو اج جهت امراض مذکوره نافع است * صنعت آن تیمو اج خطائی پوست بیخ انجبار از هر یک
 یک مثقال مروراید ناسفته بعد محرق مرجان قرمز کهر با ی شمعی دم الاخوین کثیرا طین مختوم طین داغستانی فادزهر
 معدنی از هر یک نیم مثقال انجبار را بر سنگ سماق نرم موده سائر ادویه کوفته بپخته با آب برک بارتنک سرشته حب سازند
 و اگر خواهند بطریق سفوف نکاهند از شربتی یک مثقال با آب خالص یا آنچه مناسب باشد فرو برند * سفوف تیمو اج جهت
 اسهال بواسیر نافع * صنعت آن تیمو اج خطائی یک درم کثیرا نیم درم کل نیلوفر درم کوفته بپخته سفوف سازند جمله سه شربت

است * موهم تیمواج چرا حتهای قضیب و خصیه و فرج را نافع است * صنعت آن تیمواج خطائی پوست هلیله زرد شیخ محروق
 قوتیای گرمایی شیرخشت خراسانی از هر يك يك مثقال مرد اسك ده مثقال مازوی مجزینج عد د سفید اب قلعي پنج مثقال
 صبر سقو طری طلق مخلوب مرجان سفید از هر يك سه مثقال انیون نیم مثقال صابون عراقی قدری موم زرد غیر مغسول
 روغن کل سرخ روغن شیخ صنعان از هر يك بقدر کفایت موم و صابون را در روغن بکد از ندر و سائر ادویه کوفته بهخنة خوب بآن
 بهروشند و موهم ساخته استعمال نمایند * کتاب الثاء المثلثة * باب الثاء مع العین المهملة * ثعلب بفارسی رובה نامند و آن
 حیوانی معروف است و پوست آن در گرمی قریب بمو ر جهت میروند و مرطوبین و نطول طبعی زنده و مذ بوح آن جهت
 درد مفاصل و طبعی زنده آن قوی تر است خصوصا که در زیتون جوشانیده باشند و جهت تعقل و صلابت مفاصل نافع و باعث
 سرعت راه رفتن اطفال و رفع اعیا و آشامیدن يك مثقال از شش آن که خشک کرده باشند بآب و عسل جهت ربو و هرقه
 و طلای آن با پوست سوخته تخم مرغ جهت داء الثعلب مجرب و بیه آن جهت درد گوش و با روغن زیتون و امثال آن جهت
 نفوس و دزد های بارده و معوط زهره آن با هم وزن آن آب کرفس در هر ده روز یکبار جهت ابتدای جذام و زیاده نشدن آن
 بغایت موثر و کوشش آن جهت میروند و قروح حاره و تحریک باه و صاحبان استسقا مفید و خاکستر پوست آن جهت سوختگی
 آتش و نوا صبر و قروح حاره و تد هین دعت و بابه بیه آن مانع مضرت سرما و نگاهداشتن دندان آن را جهت منع فساد کردن
 سگ مجرب دانسته اند و مالیدن بیه آن بر چوبی و نصب کردن آن در موضعی از خانه سبب اجتماع کیک بر آن است * آ بزن طبعی
 ثعلب نشستن در آن نافع است از برای وجع مفاصل و تعقل و صلابت آنها و باعث سرعت راه رفتن اطفال است و رفع اعیا میکند
 * صنعت آن بکیرند ثعلب زنده یا مذ بوح و زنده آن اقوی است و در آب خالص و زیت بجوشانند و طبعی آن در زیت اقوی است
 که زنده آنرا گرفته و دعت و پای آنرا محکم بسته در آب یادر زیت انداخته بپزند تا مهربا شود در طشتی کرده در حالتیکه نهگرم باشد
 علیل در آن نشیند تا سرد شود * بخور ثعلب جهت فالج و امراض و تم دیبسی و امتلائی نافع * صنعت آن بکیرند ثعلب را و همان قسم
 زنده دعت و پابسته در آب زیت یا روغن کنجد طبع دهند و در حین طبع هر ظرف را بپوشند تا بخار و قوت آن بیرون نرود و چون خوب
 طبع یافت و مهربا شد مریض را بر چار پاییه که پایهای آن از زمین بلند باشد و سطح آن را از خیزران یافته باشند بطرف علت بخوابانند
 و لحافی بر آن بپوشانند که سر آن برای نفس کشیدن بیرون باشد پس دیک را همان نخوس پوشیده زیر چار پاییه برده اطراف
 چار پاییه را محکم و دکنند که بخار اصلا بیرون نرود و هوا هم نرسد پس هر دیک را اندک اندک باز کنند تا بخار آن بقدر مطلوب
 بیرون مریض بوسه و عرق کنند تا تمام بخار گرفته شود و مریض همان قسم خوابیده باشد اگر برهنه باشد بهتر و صبر کنند تا عرق بو
 بدن او خشک شود پس لباس را گرم کرده بپوشد و بر آید و اگر لحاف از عرق تر شده باشد لحاف دیگر را گرم نموده از بالای
 آن بپوشد و لحاف تر شده را از زیر بآهستگی که هوا نرسد بر آورند و بدن را نیز پا رچه گرم نموده خشک میتوان نمود و اگر از یک دفعه
 رگفایت نشود مکرر نمایند * باب الثاء مع الوا * ثوم بفارسی میرو بهندی لهن کویند و بری آن اسقورد یون است و
 بستانی آن دو قسم میباشد یکی بهیار دانه و یکی منحصرا بیکد انه و بقدر پیا ز کوچکی و آن کمتر است و جمیلی آنرا بفارسی موهم
 نامند و برکش عریضتر از برگ نرگس و گلش بنگش و بیخش یکعل در بی دند انه و بزرگ مقل از و در بوی مانند بستانی
 و بهتر از همه بستانی مشهور پودند انه است در آخر موم گرم و خشک و با رطوبت فضلیه و محلول و مدربول و حیض و عرق و مفتوح
 و جالی و جاذب و مجفف رطوبات معده و مفاصل و حرارت آن شبیه حرارت غریزی و ملطف و رقیق کنند خون و با قوت

البریاقیه و خوردن آن با مراعات زمان و مزاج و حد اعتدال حافظ صحت و رافع مضرت آبهای مختلف و هوای زیانی و
 تعفن آن است و جهت کزیدن عوام و سگ دیوانه و تصفیه حلق و صوت و قطع اخلاط غلیظه و قولنج ریحی و نسیان و ربو و
 سیر زور یاح تهیگاه و در میرودین محرک باه و مولد منی و در محرورین مجفف آن و معطش و جهت تپهای کهنه و قروح
 شش و درد معده و مفاصل و رفع کرم شکم و زلزل در حلق مانده و رفع تشنگی که از بلغم و از معده مایه رقیقا باشد و تقطیر البول و
 نیکوئی رنگ رخساره و تلطیف غدهای غلیظه و جهت ضیق النفس و فالج و رعشه و تحلیل اورام و حصاة کرده و با شراب
 جهت هم افی و درام آن با عسل سقوط موی سفید و رویانیدن موی سیاه و با انجیر و سداب و با مغز کدکان قویتر از فادزه و
 و مطبوخ آن با زیره و برک صنوبر جهت تقویت دندان و با شیر کوسه و بعد از آن با روغن تازه و بعد از آنکه با عسل سرشته
 باشند در تحریک باه بی عذیل و اکثر آن و عدم مراعات مزاج و سن و فصل و معرق خون و مضرب و امیر و زنان حامله و شیرده
 و صاحبان زخم و خنازیر و مولد صفرا و بیماریار تن و وضعف با صوره و هیچ امراض نایبه و منجر و مضربش و مصلح آن است
 پختن آن در آب با قلیلی نمک و اضافه نمودن روغن بادام و روغن کوه و استعمال کشنیز و سکنجبین و آب انار ترش و شیرین
 و امثال آن و نشستن در طبع برک و ماق آن جهت احتباس حیض و اخراج مشیمه و طلای آن با عسل جهت بشور لبیمیه و قوبا
 و قروح رطبه سر و نخاله آن و بهق و جرب متقروح و با برک انجیر سیاه و زیره جهت کزیدن این عرس و با جند و روغن
 زیتون جهت جذب سم عقرب و با سرکه جهت تحلیل رطوبات غلیظه و دررم اعضا و ضماد پخته آن با شیر جهت کشودن دمل
 و تصفیه معرق آن با عسل جهت ازاله رنگ خون منجمد در تحت پلک چشم و با روغن بان جهت داء الثعلب و روغنی که
 در آن سیر مکرر جوشانیده باشند جهت جمود خون در اطراف بدن و شقاقیکه از برودت باشد و جهت مفاصل و قولنج بلغمی
 و سحر شربا و ضماد نافع و غرغره با موکة ترشی سیر جهت اخراج زلزل که در حلق مانده باشد و جهت ذبحه مفید و مضمه
 طبع آن با کندر جهت درد دندان بارد مفید و بد لش پیا از عنصل و سیر محرانی و طلای آن با نوشادر جهت برص و بهق
 و بازفت جهت داخس و خشونت ناخن و کجی آن و طبع آن کشنده قمل است * تریاق الثوم در احادیث وارد است که این
 تریاق معروف است بدوای شافیه و این تریاقی است که حضرت جبرئیل عم از برای حضرت موسی عم آورده در حالتیکه فرعون
 ضیافت آن حضرت عم و قوم او شان کرده بود و در جمیع طعامها هم داخل کرده موسی عم بقوم خود پیش از خوردن طعام بهر یک
 بقدر سه روزی از این تریاق خورانیده از آن طعامهای مسموم متضرر نشدند و این تریاق نافع است از برای هر نه کهنه و
 تازه و لقوه کهنه و تازه و فالج کهنه و تازه و از برای دیبله و کزاز و ریح شوکه و درد چشم و ریح سبل و از برای شعر منقلب و از
 برای درد پای مزمن از بلغم خام و از برای ضعف معده و از برای ام الصبیان و از برای فزع زنان آبستن در خواب و سالی که
 شروع به تقیم کرده باشد و زرد آب بطن که علت استسقا از آن حادث میشود و از برای کزیدن جانوران سمی و کزیدن مار
 و عقرب و از برای جمیع موم و اعظم و اکبر تریاقات است * صنعت آن بکیرنک سیر بستاننی مقشونک جز و آنرا شکسته نرم
 گوینده هر مقداری که خواسته باشند و در پاتیلی کرده بر آفر و زنگ در زیر آن آتش ملایم و بریزند بر آن روغن گاو آن مقداری که
 از سیرها بر گردد و با آتش ملایم به پزند تا روغن را جذب کند و چون دیگر روغن را جذب نکند شیر گاو و یا شیر بز تازه دوشیده
 بدستور روغن بر روی وی کنند و با آتش ملایم به پزند تا شیر را جذب کند پس بکیرنک شهل مفید خوشبوی مصفی و بجوشانند
 و کف آنرا بکیرنک تا دیگر چیزی از موم و روغن و عکردان نماند پس آن را بر آفر و زنگ در زیر آن آتش بسیار

نرم تا با هستگی بقوام آید پس بگیرند ده درم شونیز پاک کرده و بکوبند از غیو پیختن و پنجدرم قفل و مثل آن مرزنجوش و هر دو را نرم بکوبند و همه را داخل کنند دران سیر مطموخ با عسل و غیره و بگردانند آنرا مانند خمیس یعنی چنگال حا لکونیکه بوده باشد بر آتش پس فرود آورده آنرا سرد کرده در ظرفی کنند و محافظت نمایند از غبار و باد و ظرفی را که این معجون دران میکنند باید که از سمن بقری چوب نمایند و معجون را دران کنند و آنرا در جو یا در خاکستر دفن کنند و چهل روز بگذرانند که مزاج گیرد و این دوا هر چند کهنه تر شود بهتر میگردد و شربتیی ازین تریاق یک نخود است در ساعتی که برسد باین کس از یتیی شدید و در حدیث شریف وارد است که چون یکماه از ساختن این دوا بگذرد پس آن نافع است از برای ضربان دندانهها و جمیع امراض که بحرکت درآمده باشد از بلغم بعد از آن که فرا گرفته شود از آن برناشتا مقدار نصف جوزی و چون در آید بماده دوم از ساختن آن پس آن نیکو است از برای حمی نافض و باید که فرا گرفته شود از آن وقت خواب مقدار نصف جوزی و آن نافع است در نهایت نفع از برای هضم طعام و هر مرضیکه بوده باشد در چشم و چون در آید بماده سوم پس آن نیکو است از برای مره صفرا و بلغم محترق و هیجان هوعلت که بوده باشد از صفرا و قتیکه فرا گرفته شود صبح ناشتا و چون در آید آن را ماه چهارم پس آن نیکو است از برای ظلمت چشم و نفسیکه میگردد مرد را و حرکت میکنند و میگرد در شب وقت خواب و چون در آید آنرا ماه پنجم فرا گرفته شود روغن بنفشه یا روغن کنجد و فرا گرفته شود ازین دوا مقدار نصف عدسی و حل کرده شود بر روغن من کور و معوط کرده شود بآن از برای صداع مطابق یعنی صداع دائمی که نموده باشد آنرا نواب و چون بیاید آنرا ماه ششم فرا گرفته میشود از آن قدر عدسی و معوط کرده میشود بآن از برای صاحب شقیقه یا روغن بنفشه در جانبی که دران جانب مرض است و باید که معوط کرده شود بآن برناشتا اول روز و چون در آید ماه هفتم نافع است از برای ریاح از آن هرگاه بچکانند در گوش حا لکونیکه حل کرده باشند مقدار عدسی از آن در روغن گل سرخ اول روز و وقت خواب و چون در آید بران ماه هشتم نافع است از برای مره صفرا و مرضیکه دران خوف آکله است چون آشامیده شود با آب و مالیده شود با هر روغنیکه خواسته باشند بر موضع مرض برناشتا اول طلوع آفتاب و چون در آید بران ماه نهم نافع است باذن الله تع از برای سحر و بسیاری خواب و هذیان در خواب و ترس و فزع و قتیکه فرا گرفته شود با روغن تخم ترب برناشتا و وقت خواب مقدار عدسی ازین دوا و در نسخه دیگر بجای سدره است و چون در آید بران ماه دهم نیکو است از برای مره صفرا که حادث میشود صاحب آنرا ملبله و تب باطنی و اختلاط عقل چون بگیرند از آن عدسی با سرکه و سفید تخم مرغ و بیاشامند برناشتا با هر روغنیکه خواسته باشند وقت خواب و چون بگذرد بران ماه یازدهم نافع است از برای مره هوداری که حادث میشود صاحب آنرا فزع و سواس چون فرا گرفته شود از آن مقدار نشود با روغن گل سرخ و آشامیده شود برناشتا مقدار نخودی و آشامیده شود وقت خواب پس باید آنمقدار نخودیکه وقت خواب می آشامند بغیر روغن باشد و چون برسد آنرا ماه دوازدهم میباشند نافع از برای فالج که تازه حادث شده باشد و فالج کهنه چون فرا گرفته شود از آن مقدار نخودی و باید که وقت خواب دلك نمایند هر دو پای او را بزیت که نمک طعام دران داخل کرده باشند و شب دیگر هم مثل شب اول پوهیز کنند از سرکه و شیر و آنچه از شیر فرا گرفته باشند از بقول و ماهی و غیر اینها هر چه خواسته باشند بخورند و چون برسد بماده هیزدهم نافع است از برای دیبله و خنده بی سبب و بعیث مرد باریش خود باز یکردن چون بگیرند از آن مقدار نخودی و در آب سداب تازه حل کرده اول شب بیاشامند و چون برسد این دوا بماده چهاردهم میباشند نافع از برای تمام موم و اگر بوده باشد که آشامیده باشد سمی باید که بگیرند تخم باد نجان و کوفته با آب و بر روی آتش

بجوشانند پس آنرا صافی نموده بیا شامانند ازین دوا مقلد از نخودی یکم مرتبه یا دو مرتبه تا سه مرتبه یا چهار مرتبه با آب نیم کرم و از چهار مرتبه تجاوز نکنند و باید که بیا شامانند آنرا نزد سحر و چون بوسد این دوا بماه یا نزد هم پس بدستیکه نافع است از برای تخمه و بلغم خام و از برای ابوده و ارواح هرگاه فرا گرفته شود از آن مقلد از نصف بند که و با خرما بجوشانند و بیا شامانند آنرا و قتیکه بوخت خواب روند و بیا شامانند در آن شب آشامیدنی و نه فردای آن طعام بهیاری خورند و چون بوسد این دوا را ماه شانزدهم فرا گرفته میشود از آن نصف عدسی پس حل کرده میشود با آب باران تازه که از آن روز یا از آن شب کوفته باشند و یا با آب تکرک پس کشید و شود در چشم صاحب عینی یا حدیث صبح و شام و وقت خواب چهار روز متوالی پس بدستیکه بری میشود از عینی و چشم آن روشن میگردد و اگر درین چهار روز روشن نکردید پس تا هشت روز بدستور من کورا بآن اکتحال نمایند و دیده نشد که بوسد بهشت مگر آنکه شفایافته باذن الله عزوجل و چون بوسد این دوا را ماه هفدهم نافع است باذن الله عزوجل از برای جن ام چون بکیرند از آن مقلد از یک بند که با روغن یا چه کا و رونه روغن یا چه کوسغند وقت خواب و صبح ناشتا و بکیرند از آن حبه و با روغن یا چه کا و بآن تنهین جسد نمایند و دلک نمایند بآن بدن را دلکی شد یک و بکیرند از آن مقلد از قلیل و بآن معوط نمایند با دهن زیت زیتون و یا با روغن کل سرخ و بوده باشد معوط بآن آخر روز در حمام و چون بوسد این دوا بماه هزدهم نافع است باذن الله عزوجل از برای بهق آنچنان بهقی که بوده باشد شبیه بمرض الا آنکه چون تمغ زنند موضع آن را خون بیرون آید و باید که فرا گرفته شود از برای این مرض ازین دوا مقلد از نخودی و آشامیده شود با روغن بندق یا روغن بادام تلخ یا حب الصنوبر بعد از طلوع صبح و معوط کرده شود ازین دوا مقدار حبه یا یکی از ادیان مذکوره و دلک کرده شود با این دوا بانمک طعام جسد او را و راوی کوی که هزار و نسیست که تغیر داده شود این ادویه از حل هائیکه قوار داده شده و کن داشته شده که ذکر یافته پیش ازین بجای آنکه اگر مخالفت کرده شود هر آینه میگردد مخالف عمل آنها و نفع نمیلند بپیش از آن و هوگاه بوسد این دوا را ماه نوزدهم فرا گرفته میشود حب الرمان شیرین پس فشرده میشود و بیرون آورده میشود از آن آب پس آشامیده میشود ازین آب با شستن حنظل مقلد از یک حبه پس آشامیده شود ازین دوا با آب کرم که موجب شفا است از سه و نسیان و بلغم سوخته و تپهای کهنه و قهای تازه بهم رسیده چون ناشتا آنرا بیا شامند و چون ماه بیستم شود از ما ختن این میباشند نافع باذن الله عزوجل از برای گوی کوش چون بخیمانند کند را در آب پس بکیرند آب آن را و حل کنند در آن مقدار دانه عدس متوسطی ازین دوا و بچکانند در کوش او پس اگر شنید بهتر و الا معوط کنند صبح روز دیگر بآن آب مقدار عدسی و بریزند بر یا فوخ آن باقی مانده از معوط را و میرسم هرگاه سنگین شود بر آن مرض و دراز گردد کردن و دراز گردد زبان او باید فرا گیرد حب العنب حامض و بخورد آن را پس بیا شامد ازین دوا پس بدستیکه میگردد منتفع بآن و موجب تخفیف مرض ارمیشود و هر چند این دوا کهنه تر میشود میباشند بهتر و باید که فرا گرفته شود از کهنه تر از آن مقلد از قلیبی که در توضیح وجه تسمیه این دوا بشافیه بلفظ تانیت که دال است بر جمعیت بحسب اشتمال این دوا است بمنافع بهیاری فالج بکسر لام با اصطلاح اطباء استرخای تمام نصف بدن است از سر تا بقدم و این اصطلاح موافق است بالغت عرب زیرا که عرب میگوید فلجیت الشیء فلجیتین یعنی آنرا منشق نمودم بدو نصف و بعضی اطباء گفته اند که فالج استرخای یکی از دو شق بدن است سوای سروصاحب کامل الصناعته باین قول است و قلل مانی اطباء فرق میان فالج و استرخا نکرده شیخ رئیس رح گفته که هرگاه فالج بمعنی استرخا بکیریم مطلق پس میباشند از آن قسمی که بوده باشد عام هر دو شق بدن سوای اعضای راس که اگر عام با عضای راس نیز باشد سکنه میباشند همچنانکه می باشد قسمی از آن مخصوص است بیک انگشت و گفته

که لقوه بفتح لام و کسر لام نیز علتی است که منجذب شود بسبب آن يك شق از وجه بهوی جهت غیر طبیعی پس برآید نفعه و
 بزاق از دهان از یکجانب و نیک نباشد ملاقات هر دو لب و منطق نکردد هر دو يك يك چشم بیکدیگر * و بیله بعضی گفته اند که
 و بیله بلفظ تصغیر هر و رمی است که عارض گردد از داخل آن موضعی که ریخته شود در آن ماده پس آنرا د بیله گویند و آن
 مخصوص است با هم ورم و از د بیلات آنچه بوده باشد ماده آن عارض مخصوص است با هم خراج آملی گفته که د بیله ورم کبیر
 مستند بر شکل است که جمع گردد در جوف آن و بعضی اطبا گفته اند که د بیله دمل بزرگی است که آن را دهانهای بحیار
 باشد آنرا بفارسی گفتی و کبیر و بعضی دیگر از اطبا گفته اند که د بیله معرب د بیله در فارسی بمعنی کیمه است یعنی دمل
 دو کیسه و آن قعوی از دمل است که آنرا يك بیله باشد که در میان آن ماده جمع می باشد و در میان آن بیله د بیله دیکر می باشد
 که در آن ماده غلیظی می باشد و خراج و دمل و رمی را گویند که جمع شود ماده آن در يك بیله و این قول اقرب بصواب است
 و کزاز بضم کاف گفته میشود بر تشبیه که ابتدای آن از عضلات ترقوه باشد پس موجب نمند آن عضلات گردد بهوی قدام یا
 بهوی خلف یا بهی دو جانب و کاهی گفته میشود کزاز بهی عضویکه باشد و کاهی اختصاص داده میشود لفظ کزاز از
 تملد آنچه بوده باشد به سبب بود مجمل از داخل یا از خارج خواسته باشد از یکجانب یا از دو جانب * و شو که صاحب
 قاموس گفته که شو که مری معروف است و آن ورم صفراوی است که حادث شود بر بالای جمل صاحب بحر الجواهر گفته که
 الشوکه حمرة تعلو الجسد والوجه و بعضی گفته که مراد از شوکه اینجا رنجی است که حادث شود از کزین عقرب و امثال آن و بعضی
 مترجمین این حدیث گفته که تعریف من کو درین حدیث از برای جمل خلاف آن معنی است که مشهور است میان اطباء بر آن که درین
 حدیث تفسیر شده * رنج جمل بآنکه رنجی است که بر ویك شعر زاید در يك چشم و شیخ الرئيس گفته که سبل غشاوه ایست که عارض
 می گردد چشم را از انتفاخ عروق ظاهره در سطح ملتحمه و قرنیه و از انتحاج چیزی مابین آن عروق که مامند د خان است علامه
 شیرازی در شرح قانون گفته که اطبا تحقیق کلام در جمل نموده اند حتی آنکه شیخ الرئيس با جلالت قد رنج حقیقت جمل
 را آنچه بوده باشد حق بیان نکرده و حق آن است که جمل عبارت است از اجسام غریبه شبیه بعروق و غشای رقیق غریب
 که متولد شوند در چشم آنقل من مریه میفرمایند که نیمه مخالفت میان تفسیری که از برای سبل در حدیث وارد شده و
 آنچه اطبا در تعریف جمل آورده اند چه از لوازم جملی که اطبا تعریف نموده اند آن است که با آن موی زاید در يك روی پس
 آنچه در حدیث وارد شده تعریف بعرض عام و آنچه اطبا ذکر کرده اند تعریف ما هیئت آن است پس نیست مخالفت میان این
 دو قول * و خام بلغمی است که هنوز نضج نیافته باشد صاحب بحر الجواهر گفته که خام بلغم غیر طبیعی مختلف القوام است در رقت
 و غلظت و اطلاق کرده میشود نیز بر چیزیکه مرتب باشد در قاروره که بوده باشد رقیق الاجزا غیر متین و درین حدیث است
 و المحل الذي ياخذ بالثقيق وهو الماء الاصفر في البطن بعض از مفسرین یاخذ بالثقیق خوانند و اند و گفته که مراد از آن قولنج مراری
 است و این قول در نهایت بعد است بلکه مراد حضرت عم سلمی است که شروع کرده باشد به ثقیق پیش از آنکه شروع بآمدن
 ماده کرده باشد چه هرگاه در سل ماده برآید علاج ین یر نیست و آن حضرت هم تعریف قیج نموده که آن آب زردی است که از
 باطن برآید که در فارسی آنرا خونابه گویند و بدانکه مل در لغت بمعنی هزال است و در طب بمعنی قرحه رنه است و لازم آن است حمی
 دقیقه و تسمیه قرحه رنه با هم مل بجهت آن است که لازم آن است هزال و بعضی از اطبا گفته اند که اطلاق کرده میشود سل بر حمی دق
 شیش و خیمه و بر قرحه رنه و صاحب قاموس گفته سل بکرمین و بضم سین و لال بر وزن غراب قرحه ایست که حادث شود در رنه یا

بعقب ذات الجنب وعقب ذات الرئة یا بعقب زکام ونزلات وفعال طویل و لازم آن است حمی ماویه یعنی تب ملایم و نهشه
 عبارت از لسع هوام است و در بعضی نسخ این حدیث عند المضيف است یعنی نزد محل ضیافت و در اکثر نسخ عند المضیق است
 یعنی نزد محلی ضیق یعنی در تنگ نای تا برکوداند زمان صبیان را و این اولی است * شدخ در قاموس آورده شدخ کالمنع الکسر
 فی کل رطب رقیل یا بس * و خمیس حلوائی است متخذ از خرما و هن * و مرة حمرا یا عیارت است از دم فاسد محترق یا ریاحی
 که موجب احمرار بدن گردند * سد در بعضی نسخ بدل و دال مهمله است و در اکثر نسخ برای مهمله بدل از دال مهمله است
 * سدر بفتح و به تحریک در لغت بمعنی تحمیر بصر است و در طب مرضی است که باقی مانند انهمان با جدو ث آن مبهوت و بیابد
 در سر خود ثقلی عظیم و در چشم ظلمت و بها باشد که بیابد در گوش طنین و در وی و بها باشد که باو عقل زائل گردد و چون لازم
 این مرض است تحمیر بصر معنی باین اهم ساخته اند آنرا * و سد جمع مده است و سده عبارت از اخلاط لزجة غلیظه است که
 متشبث گردند در مجاری و رکهای تنک پس باقی مانند دران مجاری و عروق و مانع نفوذ غذا در آنها و خروج فضلات از آنها
 گردند و اطلاق کرده میشود نیز بر آنچه مانع بعضی از آنها باشد درون بعضی علامه شیرازی گفته بدانکه انهماد نزد اطباء غیر مده
 است زیرا که انهماد او را اطلاق میکنند بر معام جلد و افواه عروق هرگاه منضم شوند و گاهی اطلاق کرده میشود بر صلا با تیکه
 بر ویند بر سر جراحات بمنزله قشر و در بعضی نسخ این حدیث بلبله است که جمع آن بلابل الصدر است یعنی شدت هم و رسواس
 و در بعضی نسخ ملبله است بمیم و یای مثناة تحتانیه بعد از لام و آن حرارتی است که عارض بدن گردد و در بعضی نسخ همی و در
 بعضی نسخ این حدیث من القايله است بمای موحده یعنی شب آینه * و در بعضی نسخ من القايله بمای مثناة تحتانیه یا بهمز
 است یعنی کرد این فعل را نزد قبایله نیز و قول آنحضرت که یشرب هذا الماء یعنی پیش از آب باد نجان و بعد از آن یا بآن
 که حل کرده باشند در آن * ابوده بکسر همزه و رای مهمله علتی است که از غلبه سردی و رطوبت مرد از جماع صحت گردد و
 همزه آن زاید است مولانا محمد باقر مجلّی در بحار الانوار گفته که قول آنحضرت عم که لا یشرب فی اللیلة مزار آن است که
 نیا شامد ازین دوادر شب بل اکتفا کند بر یکمرتبه و بعضی گفته که مواد آن است که لا یشرب الماء فی اللیلة و مخفی نماند بعد ازین
 تفهیم مولانا میفرماید که مخفی نماند بعد قول اول بجهت آنکه آن حضرت فرمودند که نه یشرب به عند مضجعه ولا یشرب
 فی اللیلة و لامن الغل حتی یطعم طعاما کثیرا پس چون آن حضرت فرمودند که بیا شامد در آن شب ازین دو وقتیکه بخوابگاه
 رود معنی ندارد آنکه نیا شامد در آن شب ازین دو بلکه معنی آن است که نیا شامد در آن شب آب و معین است برین معنی
 آنکه آن حضرت فرمودند که نیا شامد تا آنکه غذای بسیار نخورد یعنی چون بغل غذا آب نوشیدن از برای بدرقه غذا
 ضروری است بعد از غذای بسیار آب از برای بدرقه غذا بنوشند و عجب است از فضل مولانا و بیماری مهارت آن در حدیث
 که قول اول را ترجیح دهد برین قول ثانی باوجود بی معنی بودن تفهیم ثانی * و بود به تحریک بمعنی صقع است که آن را
 بغارهی تکرک نامند یعنی این را در آب تکرک حل کرده بیا شامد و قول آن حضرت که فرموده بدن الزیت زیت الزيتون
 بجهت این معنی فرموده که اطلاق کرده میشود زیت بر هر روغنی که بطریق عصر گرفته باشند و اگر چه از غیر زیتون باشد
 جالینوس گفته هر چیزی از ادهان که بعصر بکنند و اگر چه از غیر زیتون باشد پس بدینستیکه آن را زیت کویند بطریق
 استعاره قول آن حضرت که فرموده اند که الا ان یشرب موضعه معنی آن است که بهق و برص متشبه بیکدیگر اند تیغ
 زده شود به تیغ حجام یا به مثل تیغ حجام پس اگر خون بر آید باید دانست که بهق است و نیست برص حقیقی و هرگاه

بوده باشد برص حقیقی بیرون می آید از آن آبی سفید و قول آن حضرت من السخالة باین عبارت است در نسخه های او که
 یافتیم و ممکن است که مراد از حنظله دواى شافیه باشد که از راه تلخی آن را حنظله گفته یا به معنی اذخال دواى حنظله است
 با هم در آب رمان با آنکه مراد آشامیدن آب انار یا حنظله است اولاً و بعد از آن نوشیدن دواى شافیه و قول آن حضرت که
 ینفع بماء تمویین یعنی کنند را با بای بخشایند و در گوش بچکانند اگر نفع کرد بهتر را لا معوط کنند آنرا در بینی او و تریاق ثوم
 صمغی بد وای نافع در محل است و ادر است که بجزر ثیل امین عم از برای حضرت محمد مصطفی صلعم آورد و صمغی و معروف بد وای
 محمد صمغی و این گرفته میشود از برای برخی از مرضها مگر آنکه نفع میدهد آن را در نبال که یک مر مواز آنچه وارد شده زیاده
 و کم نمود * صنعت آن بکیرند از شیر مقشور چهار رطل و بریزند در طمخیر و بریزند بر آن چهار رطل شیر کا و تازه در شیده و
 برافروزند زیر آن آتش بهیار ملایم فرق تا شیر را شیر مقشور بیا شد یعنی بخود کشد پس بریزند بر آن چهار رطل روغن کاه
 و بجوشانند تا شیر روغن را جذب کند و نضج یابد پس بریزند بر آن عسل سفید خوشبوی مصفی چهار رطل و برافروزند در
 زیر آن آتش بهیار ملایم پس بیند از آن در آن وزن دود رهم قراض کوبیده و به معوط برهم زنند بضر بی شد یک تا زمانیکه
 منعقد گردد پس چون کردید منعقد و نضج یافت و مختلط کردید بان قراض باید کرد انید آن را در صبوچه صبر و حال آنکه
 بوده باشد آن دوا کرم و مرا ترا گرفت و دفن کرد در جویا در خاک پاک طیب تمام ایام صیف و چون برسد زمستان فرا
 گیرند از آن یک نخود بزرگ برناشتا پس بد رستیکه این دوا جامع است از برای هر چیزی خواص حقیر باشد و خواص جلیل و خواص
 کوچک و خواص بزرگ و این دوا مجرب و معروف است میان مؤمنین و قراض با بونه است * تریاق ثوم دیگر که جمیع صوم را
 فافع است و از برای باه بی نظیر است و منی بیفزاید * صنعت آن نزد اطبا بکیرند شیر مقشور آن مقدار که خواسته باشند و
 با شیر کا و به پزند و چون دیگر شیر را جذب نکند در روغن کاه و بجوشانند چون دیگر روغن بخود جذب نکند در عسل سفید مصفی
 به پزند و برهم زنند تا چون خمیر گردد در ظرف چینی نگاهدارند شربت یک درم * دهن ثوم صمغی قدیم و جدید را نافع
 است و ثقل عامه و دري و طنین بارد حادث از ریاخ بارده را نافع است * صنعت آن بکیرند روغن کنجد و در ظرف مس بغیر
 قلعی بجوش آورند و یک عدد میر را بانبر آهني گرفته در آن بکود اندک که میر مرخ شود پس میر را دور کرده روغن را در شیشه
 نگاهدارند و در وقت حاجت سه قطره از آن در گوش بچکانند * دهن الثوم المركب که آن را دهن الرامب نامند گویند که
 این ترکیب یکی از راهبان صالح است و باین مصدر افعال عجیبه کشته و مد او امیکرد باین روغن پیران زمین گیر را و این
 روغن مجرب است در هر مرض بارد و عاده باه مایهین میکند و مزبل تعقد عصب است و رجوع ظهر قدیم و جدید و بواسیر
 و قطیر البول و جمیع امراض بار در امفیل است و مد ها میکشاید و رنگ را مرخ میکرداند و کسیکه آنرا در زمستان استعمال نماید
 نمیکرد محتاج با آتش و پوشیدن پوهتین * صنعت آن ثوم مقشور یک جزو و فرفیون عاقز قرحا از هر یک ثلث جزوی فلفل مداب
 از هر یک ربع جزوی مجموع را نیم کوفته و بانه وزن جمعی زیت بپزند تا ثلث بماند پس بمالند و بیالایند و در شیشه نگاهدارند
 * لعوق ثوم پیران و هود مزاجان را مرافق بود و اخلاط لزجه از حینه پاک کند * صنعت آن بکیرند ثوم بالیده فربه پاک کرده
 مقدار یکم و بانیم من آب و نیم من روغن طبع دهند تا مبراشود پس بیالایند و با یکم عسل بقوام آورند شربت پندرم لعق
 نمایند * مخلل ثوم طریقه آن مثل طریقه مخلل پیماز است * صنعت آن مرقه که خواهند سیریکل انده را گرفته و مقشور نموده بتلال چوبی
 سوراخ سوراخ نموده در حرکت تند بیندازند و بکلی از آن تا برسد و انگاه استعمال نمایند و اگر چند دانه قرنفل و چند دانه فلفل سیاه و یا

هر خ در آن اند از اند میگردد الذواقوی و نافع است از برای ریح و تقویت هاضمه و رفع رطوبت معده و قوا قوآن * معجون ثوم تالیف
 اسحق کثیرا لمانافع است و بنهایت مبهی میبردین و مرطوبین است و بجهت دفع رطوبات و جمیع امراض بارده رطبه چون فالج
 و نهمیان و سکنه و رعشه و ضیق النفس و کنت زبان و هرغه رطوبی و فساد آواز و تحلیل ریح و هدر و تقویت معده و جگر و امراض
 معده و رحم مکر اختناق رحم و جهت احتباس حیض و بول و نیکو کردن رنگ و رو و برانگیختن باه مجرب است و طلا کردن
 روغن آن بر بدن جهت دفع اذیت سرما و شقاق بود و منع آنرا و بر قضیب جهت تهیج باه مغید و قوتش تا چهار سال باقی میماند
 و شربتش تاد و مثقال و مزاجش گرم در هوم و خشک در اول است * صنعت آن بکیرند سیر تازه پاک کرده یکرطل و بایکرطل
 و نیم سیر تازه دوشیده بجوشانند تا شیر را جذب کند پس یکرطل و نیم عمل مصفی بقوام آورده زنجبیل سفید فلفل قرنفل دار فلفل
 دار چینی کبابه چینی جوز بوا عا قرقرها خولنجان از هر یک دو مثقال زعفران یک مثقال روغن گل سرخ ده مثقال و اگر
 اخذ روغن آن خواهند قبل از آنکه با عمل بجوشانند روغن آنرا بکیرند و بعد از آن بعمل بجوشانند * معجون سیر و بنسخته
 شفا فی لقوه و فالج و صرع و رعشه و بوا میر و بهق و برص رانافع است و معده را قوت دهد و اشتها طعم آورده و بلغم دفع کند و رنگ
 درو را نیکو گرداند و قوت بیفزاید و حرارت غریزی برافروزد و پیران را بغایت مغید بود * صنعت آن سیر پاک کرده نیم من
 در یکمن شیر کاه و بپزند تا مهرا شود و سه چهار یکمن عمل و می درم روغن کاه و بر سر آن بپزند و با یکد یکر ممزوج کنند و از آتش
 فر و گیرند و این داروها کوفته بمخته بآن بمشند قرنفل جوز بوا بهما سه فلفل مصطکی قافله هلیله کابلی دار چینی زنجبیل از
 هر یک ده درم عود خام زعفران از هر یک پنج درم شربتی مقابل یک کردگان * کتاب الجیم باب الجیم مع الالف * چای خطائی
 بدانکه چای بفتح جیم فارسی و الف و یاد را خرازا دویه جلدیده عزیزه غیر متعارفه است و در کتب قدیمه قوم مذکور نیست و
 آنچه ابوریحان در صید نه خود و حنین بن اسحق در اختیارات خود ذکر کرده اند بعضی از آنها تحقیقی چندان ندارند و حکیم
 میرزا محمد قاضی در رساله خود نوشته که حنین بن اسحق گفته که سبب معرفت و شناخت چای چنان بوده که پادشاهی از پادشاهان
 چین بر یکی از خواص خود خشم گرفته آن را از ملک خود اخراج نموده آن شخص در جنگها و کوهها میکشت و زرد و علیل و
 ضعیف گشته روزی از غایت گرمی بر اطراف کوهی میکشت گیاهی دید آنرا غذای خود ساخت در اندک مدتی آثار صحت
 و حسن صورت در خود مشاهده نمود و کمال قوت در خود یافت در شهر آمده با یکی از مقربان پادشاه احوال خود را نقل کرد آن
 شخص بحضور پادشاه عرض نمود پادشاه باحضار و امر فرمود و از دیدن صورت او متعجب شد بعد موال از احوال آن اطباء را
 امر فرمود تا آن گیاه را حاضر سازند و تجربه نموده خواص آن را ثبت نمایند و نیز حنین در اختیارات خود نوشته که نبات چای
 شبیه به نبات شبنم و باریکتر خوشبو با اندک تلخی است و چون آن را بجوشانند تلخی آن زایل میگردد و آشامیدن آب آن
 حرارت باطن را تسکین میدهد و خون را صاف مینماید و آن خود رو و مزروع میباشد و گفته که طائفه که در بلاد چین نبات
 آن را مشاهده کرده اند چنین میگویند که در میان شهر چین وادی بی است و این برک هر اطراف آن می روید و خماران بخوردن
 آن اعتیاد دارند و بیع و شرای آن بی رخصت پادشاه آنجا نتوانند نمود و خراج آن بخزانة پادشاه عائد میماند و مترجم صید نه
 ابوریحان میگوید که چای نوعی است از انواع نبات منیمت آن زمین چین است و آنرا بپزند و در سایه خشک کنند و در وقت
 حاجت با آب گرم شربت کنند و بخورند شربت آن قائم مقام ادویه مرکبه بود و مضرت ادویه مرکبه نکند و از این جهت اصل
 قیمت دفع مضرت شراب با می کنند زیرا که ایشان افراد در خوردن شراب میکنند و در دفع مضرت او هیچ دلیلی باین نمیبرند

وطائفه که بزمین ثبت میگردند در قیمت او جز مشك نمی گیرند و فوق بهیاء را هم در میان قیمت اعلای آن تا ادنی را هم گویند
 که آنچه مشاهده شده بودک آن شبیه بمرک انار و حنار و یحان است با شعبها و بعضی نوع آنرا برک بزرگتر و بعضی تر و عریضتر
 و ضخیم تر و بعضی کوچکتر دیده شده و منبت آن ملک چین و خطا و نیپال است و آن انواع و الوان میباشند سفید و سبز و بنفش و
 قهوه و سیاه اما سفید ریزه برک خوشبو که برکهای آن در هم پیچیده باشد از همه اقوی است و بعد از آن سبز و بیس این زیاده است
 و بعد از آن سیاه و این از همه ضعیف تر و نوع خوب اعلای آن قلیل الوجود و گران بها است و آنوا بجایهای دیگر نمیگردند و
 آن مخصوص بسلاطین آن بلاد است مگر احمیانا قد رقیلی از آن را بعنوان تحفه و هدیه از برای بعضی سلاطین دیگر بفرستند و
 از برای آن خواص بهیاری نقل میکنند از کمال قوت و سرعت انضمام و انحدار آن مواغذیه غلیظه را و تقویت قوی و ارواح و
 دفع امراض بلغمیه بارده خصوص صاحبان شرب خمر را را آنچه متداول است و بهیاء که در قوتها و صند و قهاس می آورند آن را
 نیز مراتب است بعضی خوب و گران بها و بعضی متوسط و بعضی بد و ضعیف القوت و ارزان و این نوع اخیر سیاه رنگ و اندک
 بد بومیباشد و از بعضی شنیده شده که چون آورند آن از سمت چین نصاری اند و طریقه ایشان آن است که مطبوخ و جوش
 داده آنرا مضرمیدانند لهذا استعمال آن نزد ایشان چنان است که قدر قلیلی از آن را در قهوه داغی و مانند آن کرده آب بهیاء
 گرم جوشان مقدار معتدی بر آن ریخته و آنرا بخته تا یک ساعت کامل میکنند و آن قدری در آب باز داده شود و آب
 قیمونک گردد پس در پیاله ها ریخته با نبات و شیر و یا با نبات تنها نیم گرم می آشامند چنانچه به تفصیل انشاء الله تع خواهد آمد
 و از برای این نوع طبع انواع ظروف از نقره و چینی و سفالی می سازند همه لوله دار و در هر پوش آنها یک و هوراج با ریک
 میکنند و آنرا قابعات احتقان الخثره و تعفین آن نگردد و بعضی نا معین آن از خد مه و غیرها بعد صاف نمودن آب آن برکها را
 خشک نموده جمع کرده در میان قوتها و صند و قهاس باز پر نموده و آن را همان قسم بخته میفرورشد و این نوع خالی از عفت و
 و زهومتی نیست و برکهای آن اندک از هم باز شده و رنگ آن بهیاء می مانل کشته و اکثر شکسته میباشند و انواع دیگر از سفید
 و سبز و اندک سیاه متوسط اند در قوت هر یک نسبت بد یکی و از نوع بهیاء خوب اعلای آن آثار غریبه عجیبه شنیده شده از آن جمله
 آن است که اگر سه چهار برک آنرا بویک و آن گوشت کا و خام کوپیده بپاشند و و آن را پوشیده چهار پنج ساعت نگاه دارند تمام
 آن را مضمحل میگردانند و این نقل را چنین میکنند که یکی از سلاطین خطا قد رقیلی از چای با تخم ف دیو برای یکی از سلاطین
 هند فرستاده بود بنظر آن پادشاه حقیر نمودا یلچي پادشاه خطا گفت اینقدر بهیاء را است و عزیز و مقدار استعمال آن بهیاء کم
 از یک و برک زیاده نیست پس ران گوشت کا و خامی را طلبیده آن عمل را بد آن نمود و مهرزاقاضی در محال خود نوشته
 اند که قوت این دوا را استحاله طعام و غذا چنانچه از بعض ثقه که بقول آن اعتماد تمام بود و به بلاد خطا رفته و از کیفیت آن
 اطلاع داشته معموع شد که اگر چند برک آنرا در دیکی که در آن سه من برنج و گوشت و مصالح طعام بوده باشد بکنارند و سرد یک
 را ساعتی بپوشند چون سرد یک را بردارند معلوم نتوان نمود که در آن دیک چه چیز بوده یعنی کداخته و مضمحل و در هم
 شده بنوعیکه امتیاز نتوان نمود اما مزاج آن بد آنکه آن کرم است در او اخود رجه دوم و بعضی ازین کمتر و بعضی بنا بر تسکین
 آن مر حرارت و التهاب باطن را سرد میداند و شاید این توهمی باشد و تسکین آن حرارت و التهاب باطن را نه به سبب سردی
 آن باشد بلکه به سبب حرارت و تقطیع و تلطیف آن مر بلاغم و اخلاط لزجه را و یا بس در اوائل دوم و مهرزاقاضی نوشته که
 متوجه کتاب ابو ریحان متوجه تحقیق این دوا نشده و از فتوای کلام مشارالیه چنان معلوم میشود که مزاج این دوا بارد

باشد زیرا که دفع ضرر شراب را با آن نشان میدهند چنانکه می گویند حرارت باطن را تسکین می دهد ازین اقوال
استدلال بر سردی مزاج آن تواند نمود کلامیکه چنین نقل می کنند که در طعم او تلخی فی الجمله هست مشعر است
بر آنکه در وی حرارتی هست و آنچه بخاطر فقیر می رسد این است که طبیعت این دوا معتدل مائل بحرارت باشد والله اعلم
بحقائق الاشياء * اما افعال و خواص دافع رطوبات و هاضم طعام و مقوی آن و ارواح و قوی می رودین و مرطوبین و مفتح
و معرق و منضج و طبع آن مسکن عطش کاذب و التهاب معده و جشای دخانی و صاف کننده خون و رنگ رخسار و منشط و منعظ
و محرک باه می رودین و جهت ازاله بخروید بوئی دهن و رائحه شراب و سیر و پیاز و طیب نکلت بغایت مفید و مبدرق ادویه
است بقعر معده و عمق بدن و معرق و منقی دماغ و معده و شاید یرقان و سوء القنیه و استسقا و امراض سدی را با ادویه مناصبه
هر یک مفید باشد و جهت خفقان و امراض قلب و انتصاب نفس و انقباض نفس و ازاله غم نافع و بعضی از اطبا آنرا داخل
انجری مفرحات کرده اند جهت آنکه مفرح و درزیابی تقریب معده است و ضماد پخته آن جهت اورام صلبه و تسکین درد بواسیر
نافع و نطول آن معرق و منوم است و در طعم اندک تلخی و عفوصتی میباشد و آن در طبع با آب و داخل کردن نبات زائل
میشود و مهزل بدن محرر المزاج است و مصلح آن شیر تازه ووشیده جوش داده و نبات است و مضر معده بارد و مصلح آن
بادیان خطائی است * مطبوخ چائی که از برای هضم غذا به نهایت نافع است و بعضی را کمان آن است که مرخی جرم معده
است و لهذا در معاموخ آن مقویات معده چون بادیان خطائی و قرنفل و امثال آن داخل مینمایند * صنعت آن بکیرند چهارمین
آب باران و در دیک سنکی و یا سفالی و یا نقرئی کرده بجوشانند تا یک من بماند کرما کرم در مرتبان چینی کرده چای خطائی
بادیان خطائی دار چینی میلانی قرنفل نانخواه فوفل از هر یک یک مثقال سوای چای باقی ادویه را نیم کوفته در آن ریخته
اطراف و مر آن مرتبان را بلبلها پیوشانند بنحویکه بیست و چهار ساعت اثر کرمی در آن بماند پس صاف کرده در شبها
نکاهدارند و نزد حاجت کرم کرده نبات سفید پنج مثقال داخل نموده نیم کرم کرده بپاشانند و یا آنکه قدری نبات بقل و
ضرور داخل کرده بقوام آورده بر سنک بویزند تا مانند اقراص بسته گردد و چون بسته شود بریده نکاهدارند و در وقت
حاجت یک قرص یا دو قرص را در آب یا کلاب پخته چون قهوه بنوشند * طریق طبع چای که بهترین اقسام و اکثر معمول اهل
فرنگ است آن است که قدر کمی از چای را در قهوه دان چینی یا گلی یا نقرئی کرده آب را بهیارجوش نموده کرما کرم بران
می ریزند و مقدار یک ساعت میکندارند که آب نیم رنگ شود بعد از آن در پیالها ریخته قدری نبات که آنرا شیرین کند داخل
کرده شیر کرم مینوشند یک پیاله یا دو پیاله بالای ناشتا یا وقت انحدار غذا و بعضی شیر تازه ووشیده جوش داده نیز قدری در
آخر داخل میکنند و بعضی قدری بادیان خطائی در قهوه دان با چای می افکنند در ابتدا و ناشتا خوردن و بسیار غلیظ رنگین
آن ممنوع و مضر معده و لاغر کنند بدن است خصوص محرورین را و شیر و شیرینی مصلح آن است و رافع یبوست آن نیز
* طریق بختن چای نوع دیگر مقدار هشت آثار آب در دیک سفالی بجوشانند تا به نصف رسد پس دار چینی قرنفل بادیان
خطائی نانخواه دانه هیل فوفل از هر یک یک مثقال در آن بجوشانند تا دو میر آب بماند و در عین جوش دو مثقال چای درو
ند از رنگ و فرود آورده سر او را پیوشانند و بالای آن چند لای پارچه بیندازند تا کرم بماند و بخار آن بیرون نرود و تا
دو سه ساعت نکاهدارند پس مقدار سه چهار مثقال آن را با دو مثقال نبات شیر کرم بنوشند * نوع دیگر دار چینی عود غرقی
انیسون خصیه الشعاب مصری مصطکی رومی صندل سفید کاوزبان از هر یک ربع مثقالی در آب بجوشانند و در آخر نیم مثقال

چای در آن اندازند و فرود آورده به همان دستور بکار برند و مقدار شش هفت مثقال آن را با چهار پنج مثقال نبات بنوشند
 و اگر بسیار مبرود المزاج باشد و گرمی بسیار مطلوب باشد یک حبه مشک و دو حبه عنبر روده بر آن پاشیده بنوشند * اما آنچه
 میوزا قاضی در رساله خود نوشته طریق طبع آن آن است که از شخصی تاجر کاشغری شنیدم که طبع آن باین طریق مشاهده
 شد که مقدار دو یست مثقال آب را با دو مثقال چای در یکجای کرده با آتش ملایم آن را به جوشانند تا به نصف رسد و هرگاه
 بغلیان و ثوران آید قدری آب سرد بر آن زنند تا غلیان و ثوران آن باز نشیند و همچنین زمان زمان ملاحظه نمایند تا
 آنکه رنگ آن مثل شراب ریخانی شود پس فرود آورده نیم گرم چند پیاله بنوشند در افعال مذکوره بغایت مفید بود و ایضا
 نوشته که از شخص دیگری نوع مشاهده شده و آن شخص از اهل بلاد خطا بود میگفت که آب را بغلیان میباید آورد و چند
 برک از آن را در حالت غلیان در آن میباید انداخت و فرود آورده زمانی کزاشته تا رنگ و اثر آن در آب اثر نماید پس صافه
 نموده استعمال نمایند و جماعتی از اعیان بعضی از ادویه حاره مثل دارچینی و هیل بوا و زعفران قدری اضافه مینمایند
 و می جوشانند و می گویند که آثار غریبه از آن بظهور می آید * قرص چای خطائی مقوی بدن و هاضم طعام و دافع جش
 و ریاح و مهب باه است * صنعت آن چای خطائی بادیان خطائی دارچینی زنجبیل فلفل هیل از هر یک پنج مثقال جوز بوا
 یک عدد قرنفل دو مثقال اجزا کوفته ریخته به شکر مقوم نیم گرم بقدریکه مرشته شود مرشته بر روی سنگ پهن کرده بطریق
 لوزیه بوند و بوقت حاجت به قدر ضرورت میل نمایند * قرص دیگر مقوی معد و هاضم طعام و مقوی دل و دماغ و باه است
 * صنعت آن چای خطائی بادیان خطائی از هر یک هشت مثقال قرنفل دارچینی بهمن سفید بهمن سرخ خصیه الثعلب مصری از
 هر یک دو مثقال قاقه صغار چوب چینی کار زبان عود غرقی خام از هر یک سه مثقال صندل سفید چهار مثقال مصطکی کبابه چینی
 از هر یک یک مثقال عنبر شهب چهار حبه مشک خالص دو حبه ادویه کوفته ریخته با یک سیمرقند سفید بقوام آورده علی الرغم
 مرشته قوصها سازند و با بوسنک ریخته لوزها به بوند و وقت حاجت از یک مثقال تا سه مثقال آنرا در آب گرم حل نموده شیر گرم
 بنوشند * باب الحیم مع الدال المهملة * جل و اربفتح حیم و سکون دال و فتح و اووالف و رای مهمله بغار سی زد و اربزای
 عجمی و مغربی ماه فروین و بیونانی ساطریوس و عربی انطله و بهندی نربسی نامند و آن بخشی است شبیه به سعد هندی اما
 بوزن ثقیل تر و صلیبتر از آن و اکثر مخروطی شکل کرده دارد بقدر آنکه شستی و از آن بزرگتر و کوچکتر میباشد و بهترین آن آنست که
 چون بمایند رنگ آن بنفش و طعم آن تلخ باشد و نبات آن مقدار یک شبر و شاخ آن بنفش و بوک آن شبیه ببرک پرسیا و شان است
 اما وجه تسمیه آن بلغث اهل هند به نربسی آن است که نربسمرنون و سکون رای مهمله بلسان ایشان بمعنی دافع و خالص و
 پس بکمر بای موحده و سکون همین مهمله بمعنی زهر و بیش است یعنی دافع و خلاص کننده از زهر است خصوص زهر بیش که
 بدترین زهرها است بحدیکه نوشته اند مطلقا امان نمیدهد و هیچ تریاقی با و مقاومت نمی نماید حتی تریاق فاروق نیز مگر جل و از
 نقل است که شخصی مقدار نیم مثقال بیش بخورد در حال لبهای او درم کرد و چشمهایش بلند شد از حد که برآمده و بخود شد
 مقدار نیم مثقال جل و از اصلایه کرده بایک کاهه شیر تازه دوشیده با و خوراندند بعد از یک ساعت شریع بقی کردن نمود قی متعفن
 و با نوع رنگها چنانچه حاضران را از بوی آن صلیح عارض شد و اکثری بیهوش شدند و باز آن شخصی بخود افتاد و بار دیگر نیز
 نیم مثقال جل و از سائیده با شراب انکوری با و خوراندند باز قی بسیار نمود و بعد از قی خواب بروی غلبه نمود و در بین خواب عرق
 بسیاری از وی جاری شد و چون بیدار شد غذا طلب نمود و باذن الله تعالی از آن سهم قاتل نجات و صحت یافت و گفته اند که جل و از

پنج قسم میباشد یکی آنکه ظاهرش تیوه و باطنش بنفش مائل بسرخ و عقربی شکل تلخ باشد و در طعم آن اولاً شیرینی کمی و بعد از آن تلخی بسیاری محسوس گردد و این قسم را خطائی گویند و بهترین اقسام است و دوم آنکه ظاهر و باطنش هر دو تیوه و رنگ مائل بزردی و عقربی شکل و تلخ باشد و این در خوبی بعد خطائی است سوم آنکه ظاهر و باطنش سیاه و سائیده آن برنگ نیل و تلخ باشد و این هر دو قسم را هندی گویند و از جبال تبت و نیپال و رنکپور و مورنگ و غیره اخیزد چهارم آنکه بعد از بتونی مائل به سیاهی و تلخ باشد و این قسم از بلاد دکن خیزد پنجم اندامی است و آنرا انطه گویند بقدر شوری و سیاه و نرم و بسیار تلخ میباشد و اکثر آن است که منبت این بایش یکجا میباشد و میگویند که بسبب مجاورت این سمیت آن بیش کم میشود بعد یکم اکثر اهل آن موضع مقدار نیم دانگ آن بیش را میخورند و زبان نمی یابند بخلاف آنکه علحد و تنهار و رثیه باشد که مقدار بیمار کم آن هلاک میسازد و حکیم هاشم در رساله فادزهریه خود نوشته که جد و اردر اکثر محال و مواضع میروید بایش و بدون بیش حتی محال خرسان خصوص حدود یک به سمت مشرق نزدیک تر باشد چه از جمعی نشنیده که در کوههای قهستان که واقع است میان مشهد مقدس و تبت کبایه جد و اردر بیمار میروید اما جد و اردر کوچک و کمرنگ بسفیدی مائل و اثر تر یا قیمت آن بسیار کم است و اما آنچه در تبت میروید بیمار بزرگتر و بهتر و رنگین تر است از آنچه در هند میروید و اثر و نفع تمام بر و مترتب میشود و هندی بهتر است از آنچه در جاهای دیگر میروید و جد و اردر بعضی از محال هند که بعد و تبت نزدیکتر است و مشک نیز در اینجا یافت میشود بهتر از جد و اردر محال هند است و در نفع و اثر نزدیک بجد و اردر خطائی است چنانچه مشک این موضع نیز نزدیک به مشک خطائی است بجهت قرب حدود و آنچه در خراسان و سائر محال میروید بزبون تر و اثرش بغایت ضعیف تر چه خوبی و بدی هر میوه و گیاه بحسب اقتضای آب و هوا و زمین آن موضع است لهذا یک چیز در یکجا بیمار خوب میشود و اثر و نفع بسیاری بر آن مترتب میگردد و همان چیز در موضع دیگر چنان نمی شود مثل ریوند که مشخص و محقق است که بیخ ریواس است و فقیر خود مکرر کنده و دیده از اقتضای آب و هوا و زمین چنان است که ریوند اینجا در نهایت خوبی و اثر و نفع بیمار میباشد بخلاف ریوند جاهای دیگر چنانچه انشاء الله تعالی در رسم الزاء مع الالف ذکر خواهد یافت در بیان جودت و رداءت جد و اردر فرق میان خالص و مغشوش آن بدانکه جد و اردر چنانچه ذکر یافت بنفش مائل بسرخ و بنفش مائل به سیاهی و سفید و زرد میباشد لیکن همه تلخ باید که باشند و هر نوع که تلخی آن زیاده باشد بهتر است و همچنین هر چند عقربی شکل تر و صلب سنگین و بزرگتر چه بنفشگی باشد که چون بسایند رنگ آن بنفش صاف مائل بسرخ باشد بهتر است و این نوع و خطائی مینامند و احیاناً بدین اوصاف چند دانه در میان جد و اردرهاییکه در اماکن دیگر میروید یافت میشود و همچنین نوع سیاه آن را که هندی نامند هر چند بزرگتر و سیاهتر و سنگین تر باشد بهتر است و اگر اندکی بسرخ گراید قریب بخطائی است و همچنین الوان دیگر بدانکه چون جد و اردر بزرگتر و کم یا ب است بعضی از نامقیدان بعضی بخیهای شبیه بجد و اردر را رنگ کرده بجای جد و اردر میفرشند و نیز گاهی بعضی انواع بیش ضعیف را در شیرجو شده تا اهمیت آن کم گردد و در رنگ نموده بعضی جد و اردر میفرشند و اگر چه بوطییب لطیف متنوع فرق میان جد و اردر اصلی خالص و مبدل مغشوش ظاهر است اما باز بنا بر احتیاط که مبادا اشتباهی واقع شود جد و اردر را مقید به تجرب میسازند یعنی باید بعد از تجرب به امتحان که خاطر از خوبی و تر یا قیمت و اثر و نفع آن جمع نموده باشند استعمال نمایند و اما فرق میان جد و اردر اصلی و رنگ کرده و بیخ های دیگر بچندی روش است یکی آنکه رنگ کرده آن ظاهرش بزرگ و چون اندک بطور بیتی بظواهر آن رسد بدون آنکه بسایند بدست و یا بهارچه گریاسی

که بد و سرد سواست میکند و چون در فتنجان آب گرم اندازند آب و رنگین میسازد بزرگ آنچه بل و رنگ کرده اند که با بغش و بعضی اوقات مائل به رخس و گاهی بزرگ کل کا و زبان در قفا درم آنکه ظاهر جل و ار رنگ کرده به سبب جوشانیدن و خیمه نیدن و خشونت و نا همواری و شکنج بهم میرساند و اصلی رنگ نکرده در غایت نرمی و صفا و همواری میباشد و بر صاحب بصیرت این معنی پوشید * نیست سوم آنکه چون آنرا بشکنند و رنگ با طمش را ملاحظه نمایند اگر رنگ جمیع اجزای با طمش معاوی است و اختلافی ندارد اصلی است و اگر آنچه قریب بظا هر آن است رنگین تر و اندرون آن که رنگ تر رنگ کرده است و اما فرق میان جل و ار و بختهای مشابه آن بر صاحبان هوش و شعور که مکرر ملاحظه جل و ار نموده باشند نیز پوشید * نیست چه بختهای دیگر همه در جمیع اوصاف مذکور از شکل و حجم و هیئت و صلابت و وزن مشابه جل و ار نیستند هر چند در بعض اوصاف اندک مشابهتی داشته باشند و اما فرق میان جل و ار و بیش نیز بچند وجه است یکی آنکه بیش کوچکتر و باریکتر از جل و ار میباشد و رنگش سرخ تر درم آنکه چون بیش را بتراشند و بر زبان رسانند زبان را بکزد و احداث حرقت و خلد اورت نماید و بعدا باشد که باعث تورم و آبله شود و این در صورتی است که سمیت آن را چنانچه ذکر یافت نکرشته باشند و یا اندکی گرفته باشند و اما اگر بالتمام گرفته باشند امتحان آن نیز به تلخی یا بحسب حجم و شکل است والا با امتحان جل و ار اصلی نمایند از افاده خاصیت و تریاقیت و غیر آن اما تجربه اصلی جل و ار که تریاقیت و عدم تریاقیت آن که درجه مرتبه است بدین نحو است که زهری از زهر کدو نام که باشد و اگر بیش باشد بهتر است بخورد میوه نونی یا خرومی دهند و گفته اند که اگر این امتحان در خروس دشتی صحرائی که عمارت از قرقاول است و بفارسی تل و رو بعرابی تل رج گویند واقع شود بهتر است چرا که مزاج او خشک تر و محکم تر است و بهتر این است که چنین نمایند که مقدار قاتل بیش را که از نهال اندک تا یک اندک است بخورد آن داده بیفاصله جل و ار بقل و یک اندک تا دودا تک بخورد او دهند اگر دفع سمیت بیش را نمود جل و ار خوب است و معتمد و لانه و باید که بیش را علیحد * نیز آزموده باشند که قوی باشد که اشتباه واقع نشود دیگر آنکه مقدار قاتل افیون درمزا جیکه متوسط باشد نه بسیار ضعیف نه بسیار قوی و معتاد با فیون نباشد و در هم طبعی که یک مثقال صیوفی باشد یا قدری کمتر از آن بد آن بخوراند و فی الفور همان مقدار جل و ار ساییده بدان بدنند اگر دفع سمیت آن نمود جل و ار خوب و مجرب است والا فلا * امتحان دیگر آنکه چون بیش را بزبان و لب رسانند و از آن هوش و جوش لب و زبان عارض گردد از مالیدن و خوردن اندکی جل و ار اگر بزودی دفع اذیت و غائله آن شود خوب و اعتمادی است والا نه * فصل در بیان مزاج و کیفیت و منافع جل و ار * بدانکه جل و ار گرم و خشک است در اول درجه موم و حرارت آن لذاع و کزنده و موزی نیست به سبب مناهیت آن با حرارت غریزی و ارواح و تقویت و ازدیاد آن مر آن سرد را و شاید آنچه شیخ رئیس رح در رساله ادویه قلبیه خود و دیگران نیز فرموده اند که حرارت آن مغرط نیست بنا بر همین باشد و اثر و نفع آن همین بکیفیت فقط نیست بلکه بصورت نوعیه و خاصیت است و لهذا انواع موم حاره و بارده مشروب و به ملک و غه را نافع است و الا میبایست که مخصوص بموم بارده و امراض بارده باشد نه حاره و یا آنکه اثر آن در بارده بیشتر از حاره باشد و حال آنکه معاوی است بلکه باید که بکیفیت فقط نباشد کا ذکر فی المقله و مقدار شربت آن از یک اندک تا نیم مثقال گفته اند و قائم مقام تریاق کبیر است مغر و مقوی دل و اعضای ریه و احشای و بادز هر جمیع موم است و مفتوح و ملطف و محلل و منضج و ممکن ارجاع و مقوی یا صره و مشتهی و مبهی و مدر و نافع است از برای عفونت اخلاط و تب ربع و اسهال و عسر البول و تمهین بدن و حصاة و یرقان و قرینج و صرع و فالج و امراض بارده را آشامیدن آن و طلای آن جالی جلد و نافع است درد دندان

و درد چشم را با سرکه رافع طاعون و دافع برص و مانع وبا است و بالجمله منافع و خواص این بیخ بهیاریست یکی آنکه باد زهر و تریاق و دافع اکثر سموم حار و بارده مشروب و ملک و غه است حتی بیش که بدترین آنهاست و افعی و فیمون نیز چنانچه ذکر کرده شد خصوصاً با چند دانه فلفل سیاه دیگر آنکه گفته اند شخصی را ماری از مارهای قتال بگزید مقداری نیم مثقال آن را با شراب سائید و بخورد و دادند بفرمان باری تعالی یافت و در رفع زهر عقرب حتی عقرب جراره که سمیت آن زیاد و قویتر است و رتیل و جملة حیوانات زهر دار شرب مقدار و دانک آن با شراب نافع است دیگر آنکه مجموع درد ها و اوجاع را به نشاندن اگر در اعضای ظاهره باشد با کلاب یا آب کرم یا جلاب بحسب مزاج و بخورند و در رجوع قولنج و درد کوده و معده و سنگ کلیه و مثانه و عسر البول با شیوة تخم خیارین سائیده یا شامند و نیز مجموع اورام باغمیه و صفراویه و دمویه و سوداویه را سود دارد در ابتدا و انتها اما در ابتدا ماده را باز گرداند و در انتها تحلیل دهد و اگر محتاج به نضج باشد نضج دهد خصوصاً اورام مغایین چون زیر بغل و پس کوش و بن ران چون بلسر که بسایند و طلا نمایند خصوصاً با آب کشنیز تازه جهت حار و آنها و خیارک را نیز تحلیل دهد بی آنکه به یزد و یکشاید و هیچ زحمت با و نرسد و بعضی را بکیفیت و بعضی را بصورت و خاصیت چنانچه ذکر یافت دیگر آنکه چون در ایام و با طاعون هر کس که طاعون بر آورد با سرکه بسایند و بران موضع طلا نمایند بعون الله تعالی از آن نجات یابد دیگر آنکه دل و جگر را بغایت قوت دهد از جهت ازدیاد حرارت غریزی و تقویت قوی و ارواح چنانچه ذکر یافت دیگر آنکه طلا کردن آن با سرکه در ابتدا بر خنا زیر بغایت مفید بود و تحلیل دهد آنرا دیگر آنکه چون بوریشهای خمیث و زخمهای کهنه قدری از آن را بگویند و بپاشند گوشت مرده قاصد را زائل کند و تازه برون یابد و جراحت را با صلاح آورد دیگر آنکه چون با بعضی روغنهای مناسبه چون روغن قسط و کل سرخ و سورنجان و با بونه با کلاب یا عرق دارچینی سائیده بوضع مفاصل بمالند و قدری با کلاب سائیده بخورند بهیاری مفید است دیگر آنکه کسی را که ضعف دل یا خفقان و طپش و افسردگی دل باشد خصوص که از بوردت باشد چون چند روز و روز مقداری نیم درم از آن را با جلاب یا شراب یا یکی از اشریة مناسبه مثل شربت کاوزیان و ابریشم و بادرنجبویه و مانند اینها و عرقهای مناسب مثل عرق کاوزیان و کلاب و بادرنجبویه و امثال اینها بخورد دل او را بغایت قوت دهد و تفریح بهیاری آورد دیگر آنکه جهت تقویت با و انعاظ در بعضی امزجه بغایت مفید است خواه به تنهایی یا بادریة مناسبه دیگر با کلاب سائیده بخورند یا حب یا معجون ساخته و گاهی با شیو کا و تازه درشیده یا شراب یا با بعضی شربتهای مقویه نیز مفید است و انعاظ تمام آورد دیگر آنکه در ایام و با چنانچه ذکر کرده شد در تریاق که تنارل کردن آن منع عفونت و ضرر و با میکنند و تقویت دل میدهد شرب این درامفرد نیز همان خاصیت آن مرکب دارد باز یادتی جهت آنکه با قوت تریاقیت چند آن کرم نیست و مولانا اخیل الدین از شاگردان مولانا نجم الدین محمود بن الیاس شمر ازی که یکی از شراح کلیات قانون است فرموده که هو خاصیتی که در تریاق فاروق است درین بیخ نیز هست و هم او فرموده که مراد معده بود هر معالجه که کوردم مفید نیفتاد و آخر الامر چند عدد جلاب را اندک اندک بر روز کار صلاهی میکردم و با جلاب کرم میخوردم بعون الله تعالی آن درد زائل شد اگر مقداری خوراک بقدریک دانک باشد بهتر است دیگر آنکه شخصی را سده جگر بود و نزدیک بود که باستسقا انجام چند روز جلاب را سائیده با سکنجبین میل نمود سده جگرش کشاده شد و رنگ رویش بغایت زرد شد بود باز برنگ اصلی عود نمود دیگر آنکه شخصی

را قرحه^۱ مثانه شد؛ بود و چهار روز بول او بند بود قل ری^۲ زجید را را سائید بر پشت زهارا و طلا نمودند و چند قطره در
احلیل او چکانیدند همان دم بول او کشود^۳ شد و چرک بسیاری بر آمد و از آن علت شفا یافت دیگر آنکه استسقای بارد که از
پودت کبد و ضعف آن باشد و از سده^۴ ماساریقا یک دانگ آن را با سکنجبین ساده یا بزوری یا شربت دینار و شیوة غلب الثعلب
و شیوة تخم گاسنی بنوشند و چند روز بد آن مداومت نمایند تا آنکه تمام بخشد دیگر آنکه جهت سنگ کرده و مثانه در شیوة غلب
الثعلب و خارخسک سائیده بنوشند دیگر آنکه جهت حبس البول با شیوة تخم خیارین و تخم خربزه یا شیوة خارخسک مفید است
دیگر آنکه قولنج رنجی که همیشه سردی و نفخ باشد با بعضی مطبوعات مناسبه مثل مطبوخ سد آب و پودنه و رازیانه و غلب
الثعلب آشامیدن آن مفید است دیگر آنکه حمی ربع و سائر حمیات بلغمیه مزمنه را بعد از تنقیه بدن با جلاب کرم کرده با
شربت های مناسبه دیگر مداومت کردن دو دانگ آن موافق است و اقل ایام مداومت هفت روز است دیگر آنکه چون بر موضع
درد و دانه بواسیر طلاغایند درد و وجع آنرا ساکن و ورم آنرا تحلیل دهد دیگر آنکه چون برای دشواری وضع حمل مقلاردو
دانگ آن را سائیده با آب غلب الثعلب یا آب حلیه یا شیوة خارخسک یا جلاب بخورد زن آبستن دهند و اندکی سائیده پا رجه^۵
پشمی بآن آلوده کرده بقرمایند که بخود بر دارد وضع حمل آن آسانی کردد دیگر آنکه چون زنی را بد شواری وضع حمل
شود و مشقت بسیاری بآورد و وضع او را عارض گردد و یا آنکه بچه مرده از شکم وی بر آید و سمیت به بدن او سرایت نماید
و همچنین اکثر امراض وارده بعد ولادت را چون چند روز بخوردن مقلار سه چهار حبه از آن با کلاب سائیده و مداومت
بر آن نماید بعون الله تع شفا مییابد و اقل مدت خوردن آن هفت یوم است که تا سه روز هر روز صبح و شام و ایام دیگر صبح
پیشامد دیگر آنکه خناق بلغمی را طلا کردن آن مفید است و محلل او رام بلغمی است دیگر آنکه درد چشم بلغمی را چکانیدن آن
در چشم باعث تسکین درد و آلم آن است و صفراوی را طلا کردن آن بر پشت چشم محلل او رام پلکهای آن است و فرق میان درد چشم
بلغمی و صفراوی آن است که بلغمی را درد هاکن تر و حمرت کمتر و ورم زیاد و صفراوی را درد و عوزش و چکیدن آب بیشتر
باشد دیگر آنکه بهق سقیم و برص را طلا کردن آن نافع بود دیگر آنکه درد دندان را ساکن گردانند چون مقلار سه آن را
بفرودند آن بکیرند و یا سائیده ببردند آن طلا نمایند دیگر آنکه جمیع امراض بارده^۶ رطبه دماغیه و عصمانیه سازجه و مادیه
و امثال صرع و سکنه و فالج و لقوه و خن و استرخا و رعشه و مانند اینها را مفید بود شربا و طلا خصوصاً با کلاب یا بایکی از ادهان
مناسبه و دماغ را قوت بخشد و تقریح آورد و اعانت طبیعت نماید بر دفع امراض از خود دیگر آنکه صرع صمیان که ام الصمیان
نامند نافع بود چون مقلار نیم دانگ آنرا تا دانه کی با شیر مرصعه^۷ آن سائیده بخوراند و گفته اند که طفلی را چهارده روز ام الصمیان
بود که یک زمان خالی نبود جلد او را با شیر مادر وی سوده بوی دادیم همان روز شفا یافت و بارها آزمودیم و حکمای هند گویند
که مداومت بآن مردم را فربه کند و اقم گوید شاید مبرود المزاجان بلغمی مراد باشند و بعد از تنقیه در اکثر امراض از مزجه نفخ
آن بیشتر است و گفته اند درین دوا صل و بیست منفعت است و آنچه به تجربه معلوم شده و اجتماع از استادان یافته و در کتب
دیله^۸ اکثفا^۹ نموده شد و آن مضر و مضاع محرورین و یا بس المزاجان و مضاع ایشان و مورت جراحت و قرحه^{۱۰} امعا^{۱۱} است و مصالح
آن سکنجبین ساده و شیر تازه ووشیده آهن^{۱۲} یافته و با بعضی از مبردات و مطفیات دیگر است بحسب مزاج و شخص و سن و نوع
مرض و مقلار شربت آن از نیم دانگ تا چهار دانگ بحسب مزاج و شخص و مرض مختلف است جهت اطفال از نیم دانگ تا یک دانگ
و در تب ربع و مائل امراض دیگر دودانک و در تقویت باه تا نیم مثقال و در استسقا تا چهار دانگ گفته اند و بدل آن در تقریح و

تویا قیمت سه وزن آن زرنباد است و شاید در تویا قیمت تویاق فاروق و باد زهر حیوانی بدل آن باشند و این اقرب بقیاس است
از زرنباد طی الاطلاق و چنانچه ذکر یافت تاثير آن بکیمت صرف نیست بلکه بصورت نوعیه و بالخاصه است و قانون ترک افیون
بجمل وارد افیون ذکر یافت * دستور خوردن جلد و اخطائی * قلمی فرموده اند که از بند فقیر آثم محمد هاشم العلوی المحتاج
الی غفران ربه الغنی است از برای تقویت باه و جمیع امراض بارده بلغمیه و امراض عصب و دفع جمیع سموم و امراض حادثه
از مواد سمیه چون جذام و آتشک و از برای ذرب مزمن و ضعف معدّه مزمن و مفاصل بارد و تقویت اعضای رئیس مقرر
نموده آن است که اول مرتبه تنقیه باید نمود در اول فصل ربیع باین طریق که در ورز این منضج را بنوشند * صنعت آن
کا و زبان شاهتره بسفایج فستقی عنب الثعلب پرسیاوشان بادرنجبویه اقیهون ازهریک در مثقال انجیر زرد ده دانه مویز
منقی بیست دانه ادویه را سوای اقیهون جو شانیله در آخرا اقیهون را در پیارچه کتان بسته در آن انداخته یک جوش
دیگر داده فرود آورده دائم کیسه را بمالند تا سرد شود پس کیسه را مالیده فشرده دور کنند و ادویه را صافی نموده ترنجبین
گلغند آفتابی در آن حل کرده با صافی نموده بنوشند و روز سوم بر اجزای مطبوخ مزبور سنالمکی اصل الخوس تخم
کشت ازهریک در مثقال بیفزایند شب چهارم پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه سنالمکی ازهریک نیم مثقال
غاریقون کثیرا ازهریک یکد آنک کوفته بخته بروغن بادام شیرین یک مثقال چرب نموده حب ساخته بورق نقره سه عدد پیچیل و وقت
خواب فرو برند و از عقب آن آب نیم گرم یک پیاله بنوشند و طلوع صبح کا و زبان شاهتره بسفایج فستقی بادرنجبویه پرسیاوشان
غنچه کل سرخ اصل السوس اسطوخودوس اقیهون ازهریک دو مثقال سنالمکی چهار مثقال عناب انجیر زرد ازهریک ده دانه مویز
منقی بیست دانه مجموع را سوای اقیهون جو شانیله صافی نموده اقیهون را در آخر بکتابانی بسته در آن انداخته و یکجوش
دیگر داده فرود آورند و دائم کیسه را بمالند تا مطبوخ سرد شود پس کیسه را مالیده فشرده دور کنند و ادویه را صافی نموده
شیرخشت خراسانی گلغند آفتابی ازهریک ده مثقال ترنجبین فلوس خیارشنبه ازهریک پا زده مثقال داخل کرده بمالند و
بوالایند و روغن بادام شیرین یک مثقال داخل کرده بنوشند اگر بهمین تنقیه بدن پاک شد بهتر و الا یکمرتبه دیگر تکرار نمایند
پس سه روز هر روز هلیله مر با عددی بکلاب شسته تناول نمایند و بعد از آن تخم فرنجمشک یک مثقال کلاب ده مثقال نبات
هفید پنج مثقال بنوشند پس هفت روز این حب را فرو برند * صنعت آن جلد و اخطائی یکد رم و یکد آنک بهمین سرخ بهمین
هفید زرنباد درونج عقربی خولنجان زرنب ازهریک نیم مثقال و نیم آنک مایه شتر اعرابی ورق نقره ورق طلا مروارید
نابسته فا دهر معد نی خطائی ازهریک یکد آنک کوفته بخته بشیره نبات سفید بقوام آورده مرشته حبوب سازند و هفت حصه
نموده هر روز یک حصه را با کلاب ده مثقال فرو برند و غذا چها رها عت از روز یک شته نخود آب بخورند و آخر روز تخم بالنگویک
مثقال کلاب دو مثقال نبات هفید پنج مثقال بنوشند و شب پلاو کوشت مرغ جوان یا گوشت برة بخورند و یک هفته بعد از خوردن این
حبوب از ماست و پنیر و ترشیه و غذای غلیظه و اعراض نفسانیله پرهیز نمایند * طریق دیگر بکشد جلد و اخطائی مجرب یکد رم
و ده حصه نمایند و هر روز یک حصه را با کلاب موده حب ما خسته صبح ناشتا فرو برند و از عقب آن شربت از نبات و عرق کا و زبان و
عرق بید مشک بنوشند و بعد از سه ساعت نخود آب گوشت جوان مرغ با ادویه حاره مانند دارچینی زعفران تناول نمایند
یا قیه شو را بخورند قلیله پلاو نیز خوب است و از حموضات و لبنیات اجتناب کنند و اگر پیش از خوردن آن چند روزی خوردن
نان و اغذیه غلیظه پرهیز کنند اولی و نایله این را بهیاز نوشته اند * فصل در بیان حبوبی که اصل زعفران را نهاده اند

و نیز در آنها قندی افیون از برای حفظ ترکیب داخل است و عمود در آنها جن و آرامت بخلاف حبوب جل واریکه در
 باب افیون ذکر نموده شد که اصل و عمود در آنها افیون است و جل و از برای اصلاح افیون داخل است * حب جل و از بامومیائی
 که اوجاع بدن را دفع کند و تقویت بدن و قوتها نماید و نشاط آورد و مقوی اعضای رئیس است و معدله را بنهایت نافع است
 * صنعت آن جل و از خطائی بنفش آزموده در ونج عقربی دارچینی عود بلحان قرنفل طبا شیو سفید مومیائی دار انجودی از
 هر یک دودرم بمیاسه مصطکی عود هندی افیون کازرونی بزرالبنج سفید ازهر یک یک درم مشک ترکی نیم درم اجزای کوفته
 پیخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیبی بقدر نخودی شربتیی از یک حب تا دو حب و اگر عنبر اشعت و موراریک ناسفته و کهر بای
 شمعی ازهر یک نیم درم داخل نمایند می گردد اقوی * حب جل و از دیگر سرفه و اوجاع صدر را نافع باشد و دل و دماغ و جمیع
 اعضای رئیس را قوی گرداند و نشاط و فوج آورد و نعوظ قوی آورد و طعام هضم کند و سرعت انزال و سلس البول و لبنیت طبع و زکام
 و نزله بار در دور گرداند * صنعت آن جل و از خطائی آزموده هفت مثقال زعفران تخم کرفس درونج عقربی ازهر یک دو مثقال
 و نیم فلغل زرنماد مصطکی عود قماری سنبل الطیب قاقله کبارد ار فلغل قرنفل خیر بوا صمغ عربی خولنجان دارچینی عاقور حلا
 افیون ازهر یک یک مثقال و نیم فرنیون نیم مثقال کوفته پیخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیبی بقدر نخودی هر صبح دوعده
 و شام دوعده با کلاب فور و برند و اگر نزله باشد با عرق کازربان و از حوضات پوهیز نمایند * حب جل و از دیگر فاد زهر و مومیائی
 که از ان اقوی است * صنعت آن جل و از خطائی مجرب دو مثقال فاد زهر حیوانی یک دانگ عنبر اشهب مومیائی دار انجودی
 مشک ترکی خالص ازهر یک یک مثقال عود قماری خام دارچینی قرنفل خیر بوا کل سرخ منزوع الاتماع شقاقل مصری سعد
 کوفی ایروا ازهر یک دو مثقال صندل سرخ مرارید نا سفته دار فلغل بهمن سرخ ازهر یک پنج مثقال زرنماد بهمن سفید سنبل
 الطیب خصیة الشعلب مصری ازهر یک سه مثقال صمغ عربی یک دانگ و نیم قرص افعی تخم خرنه مقشور تخم خشخاش ازهر یک
 ده مثقال زعفران هفت مثقال افیون سه مثقال پوست تخم مرغ مگلس یک مثقال کوفته پیخته بکلاب مقوم سرشته حبوب سازند
 هر حبیبی بقدر نخودی بورق نقره پیچید نگاه دارند شربتیی دو حب * حب جل و از نواب تقرب خان که بجهت نواب اشرفخان
 ترکیب نموده و نسخه آن را بنواب معزی الیه داده بودند * صنعت آن جل و از خطائی مجرب دارچینی بمیاسه فلغل سفید افیمون
 خصیة الشعلب قصص الکریم زعفران ازهر یک دو مثقال صندل سفید مصطکی اسارون شامی عود قماری خام کثیرا افیون مشک
 خالص عنبر اشهب ازهر یک یک مثقال اجزای کوفته پیخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیبی بقدر نخودی بورق طلا پیچیده
 نگاه دارند شربتیی یک حب تا دو حب * حب جل و از حکیم جلایا از اولاد حکیم ابوالمرکات اوحدانی حکیم حرم شاه ملیان صفوی
 * صنعت آن عود قماری خام مصطکی رومی بهمن سرخ بهمن سفید پوست زرد اقوج قاقله صغار قاقله کبار صندل سفید بکلاب
 سوده کل کازربان مورارید نا سفته بمیاسه فاد زهر معدنی کهر بای شمعی یا قوت رمانی عنبر اشهب طبا شیو سفید صمغ عربی
 بزرالبنج سفید ازهر یک یک مثقال افیون کازرونی دو مثقال جل و از خطائی مجرب سه مثقال زعفران نیم مثقال ورق طلا و ورق
 نقره ازهر یک ده عدد بل ستور مقوم حبوب سازند هر حبیبی بقدر نخودی شربتیی دو حب * حب جل و از دیگر که در تقویت
 باه و اعصاب منی بی نظیر است و منافع بسیار دارد * صنعت آن جل و از خطائی مجرب افیون زعفران ازهر یک نیم مثقال قرنفل
 یادر نجبویه کبابه چینی فلغل دار فلغل ازهر یک سه درم عود هندی چهار درم فرقه الطیب دو درم مشک ترکی مصطکی رومی
 ازهر یک یک مثقال با بونف مورارید نا سفته ازهر یک یک درم کوفته پیخته بکلاب سگری یا بشیره نبات مقوم سرشته حبوب سازند

* حب جل واره غفر الله له ولوالده ولي بحق محمد صلعم وآله واصحابه * صنعت آن جوز بوا پنج عدد میان آنها را خالی کرده
 افیون کا زرونی یک مثقال فتمله کرده در آن جوزها بکندارند و جوزها را بخمیر گرفته در روغن کابریان نمایند بعد یک
 خمیر قریب بسوختن گردد خمیر را از آنها جدا کرده جل واره خطائی مجرب بهمن سفید بهمن سرخ شقاقل مصري خصیه
 الثعلب مصري از هر یک چهار مثقال عود قماري غرقه خام زرنباد درونچ عقری کبابه چینی کل کاو زبان زعفران
 لعان العصافیرا سارون بسماسه سنبل الطیب صطکی قرنفل غنچه کل سرخ منزوع الاقماع ایوسا فلغل سیاه دانه خمیر بوا
 قافله کباب زرنباد رنجبویه خولنجان تخم هلیون مغرب همنه در چینی مغرب الزلم مغرب چلغوزه مغرب نارجیل مقشر
 مغرب القطن از هر یک دو مثقال مایه شترابی کثیرا صمغ عربی از هر یک یک مثقال تخم خشخاش مغرب القطن
 تخم خرفه مقشر از هر یک پنج مثقال عنبر اشهب مشک ترکی ورق طلا ورق نقره محلولین از هر یک نیم مثقال نبات هفیل
 هفت مثقال بلستور مقرب محبوب سازند هر خمی بقدر نخودی شربتی از د و حب تا چهار حب را کرد و مزاج برودت
 غالب باشد بجای تخم خرفه قرص انعی بوزن آن داخل کنند * حب جل واره از تراکیب متاخرین است مقوی اعضای
 رئیس و باده و مولد منی و مغلا آن و باعث حصول ولد است باذن الله تعالی * صنعت آن جد واره خطائی مجرب دودرم
 موارید ناسفته کهر بای شمع بیل زرنباد صمغ عربی طبا شیرو عود غرقه خام قرنفل سنبل الطیب جوز بوا بسماسه قافله
 کباب ریون چینی بهمن سرخ بهمن سفید باد رنجبویه زعفران تخم انجیر تخم شلغم حرم خشخاش سفید خشخاش سیاه عنبر
 اشهب مشک خالص از هر یک نیم مثقال و در نسخه دیگر وزن مشک ربع مثقال است یا قوت رمانی لعل بد خشبی از هر یک ربع
 مثقالی ورق نقره ورق طلا محلولین از هر یک ربع مثقالی چلغوزه مغرب مرکب شک نر خصیه الثعلب مصري کشن خرما بیخ شیمی
 لعان العصافیرا افیون مصري خالص از هر یک یک مثقال و در نسخه دیگر بوزن آن شقاقل مصري بیخ لجاج از هر یک نیم مثقال
 داخل است و در نسخه دیگر افیون داخل نیست اجزا گرفته پیخته با کلابی که در آن صمغ عربی ربع مثقال و نبات دو مثقال
 خیمانیله با شند سرشته محبوب سازند هر خمی بقدر فلغلی و نخودی بوق طلا و نقره پیچیده در سایه خشک نمایند شربتی از
 یک حب تا سه حب از بزرگ و کوچک تا پنج حب * حب جل واره منقول از حکیم مسیح همه قوی و اعضای رئیس از دل و دماغ و
 کبد و سایر اعضا و اعصاب و باده را قوت بخش و ریاح غلیظه را دفع کند و معال بلغمی و قوی الدم و اوجاع نفوس و مفاصل و
 بواسیر و فالج و لقوه و سکنه و صرع و نزله و شقیقه و استرخای زبان و درد چشم و سرعت انزال و قوبا و قروح امعاء را سودمند
 بود و فروح و سرور آورد و بر اشتها طعم و هضم یاری کند و میاه می موی را محافظت نماید و رفع زهر جانوران کزنده نماید
 ورنک را سرخ گرداند و قولنج بکشد و بول براند و سنگ کرده و مثانه بریزاند و روشنی چشم بفرزاید و دیوانگی و سودا را
 دفع کند و مداومت آن از جمیع امراض مذکوره و علل بلغمی و سوداوی ایمنی بخش و پیش از طعام و بعد از طعام توان خورد
 * صنعت آن جد واره خطائی مجرب زعفران راسن مقل ازرق کبابه چینی بهمن سرخ بهمن سفید جوز بوا انیسون تخم سداب
 تخم کزورق کل سرخ زنجبیل از هر یک یک مثقال صیونی که چهار ماشه باشد دار فلغل دو مثقال و یک ربع زرنباد هفت ماشه
 آمله مقشر شقاقل مصري از هر یک شش ماشه سارون در چینی باد رنجبویه افیون اعلی خالص از هر یک پنج ماشه بزرالبنج
 هفیل عاقره ها تخم کرفس عود قماري غرقه خام صمغ عربی قرنفل خولنجان خصیه الثعلب مصري بسماسه نعناع کاو زبان
 حب الآس سعد کوفی مغرب تخم خیارین مغرب بادام مقشر ماهی مقنقور و کزنباد بل آن و یک ماهی یا هر دو هفیل موارید

ناهفته تخم هلبون درونج عقربى از هريك يك درم صمغى كه سه ماشه باشد سنبل الطيب قاقله كبرافرفيون ويونك چيني
 مصطكى رومى سلخته شيطرج هندي زراوند مدحرج كل نيلوفر مائه شترابى نخود الوندى عنبر اشهب از هريك نيم مثقال
 صمغى بسك دواله نبات مشك خالص لعل بد خشى يا قوت رمانى از هريك يك ماشه چند بيد ستونيم ماشه ورق طلا ورق نقره
 محلولين بقدر كفاف ادويه كوفته بيخته با كلاب سرشته حبوب سازند هر حبه بقدر نخودى در ورق طلا و نقره پيچيده در سايه
 خشك نمايند شربتى يك حب تاسه حب * حب جد و ارديكر * صنعت آن جد و اردى خطائى مجرب پنج مثقال عنبر اشهب زرنباد
 درونج عقربى سنبل سقيد مرواريد ناسفته زعفران ورق طلا از هريك يك مثقال ورق نقره كل كار زبان از هريك دو مثقال
 يا قوت رمانى لعل بد خشانى مشك تبتى خالص عود هندي غرقى خام صمغ عربى افيون خالص از هريك نيم مثقال ادويه كوفته
 بيخته با كلاب سرشته حبوب سازند * حب جد و ارديكر * صنعت آن جد و اردى مجرب زرنباد دارچيني تخم كرفس عود قمارى
 غرقى خام از هريك ثلث درهمى بزرالبنج دو ثلث درهم ادويه كوفته بيخته صمغ عربى را در كلاب حل كرده بآن بسروشند و
 حب سازند هر حبه بقدر نخودى بورق طلا و نقره پيچيده در سايه خشك نمايند شربتى از يك حب تاسه حب اين حب فالج
 و امراض بارده را نافع است و امساك آورد * حب جد و ارديكر * صنعت آن جد و اردى خطائى مجرب بزرالبنج زعفران از هريك
 نيم مثقال سنبل الطيب پوست بيضه مكس اسارون از هريك يك ونيم مثقال افيون عاقور حاشهب مصطكى سليخه پوست
 بيمون پسته از هريك يك مثقال زرنباد درونج عقربى عود هندي دارچيني از هريك يك مثقال و ربع مثقالى نانخواه مشك خالص
 فلغل سياه از هريك ثلث مثقال ادويه كوفته بيخته بعسل بسروشند و حبوب سازند * حب جد و اردى مختصر * صنعت آن جد و اردى
 خطائى مجرب عنبر اشهب از هريك يك مثقال مصطكى زعفران افيون از هريك دو مثقال و اگر افيون را يك مثقال كنند و
 براى غير معتادين با فيون نيم مثقال كنند بهتر است مشك نيم مثقال افيون را در كلاب حل كرده صاف نمايند و در آفتاب
 كنارند تا غليظ كوداد ادويه كوفته بيخته بآن سرشته حبوب سازند * حب جد و ارديكر * صنعت آن جد و اردى مجرب افيون خالص
 ا على عود غرقى خصية الثعلب مصرى از هريك يك درم عنبر اشهب يك درم و دو ثلث درم درونج مشك خالص قرنفل ورق كل
 سرخ زرنباد از هريك ثلث درمى فلغل سنبل الطيب جوز بوا عبا شير قوفه قاقله صغار بسياه از هريك دو ثلث درمى ورق نقره
 ورق طلا بقدر كفاف ادويه كوفته بيخته با كلاب سرشته حبوب سازند شربتى از يك حب تاسه حب * حب جد و ارديكر نافع از
 بواى امراض سوداويه * صنعت آن جد و اردى خطائى مجرب عنبر اشهب مرواريد ناسفته تخم خرفه مقشركل كار زبان تخم
 فرنچمشك سنبل سقيد كشنيز خشك مقشوطا شير سقيد از هريك يك مثقال افيون يك انك زعفران نيم مثقال لاجورد مغسول
 چهار دانك كوفته بيخته با كلاب سرشته حبوب سازند هر حبه بقدر نخودى شربتى دو حب * فصل در ذكر حبوب جد و اردى
 كه اصل و عود در آنها جد و اردى است و افيون داخل نيست * حب جد و اردى از متاخرين در تقويت با هاضمه وضعف دل و معده
 بنهايت نافع است * صنعت آن جد و اردى خطائى مجرب مرواريد ناسفته دار فلغل تخم بادرنجبويه از هريك يك مثقال تخم فرنچمشك
 عود قمارى قرنفل كبابه چيني قوفه الطيب فلغل از هريك دو مثقال خصية الثعلب مصرى سه مثقال زعفران نيم مثقال ادويه
 كوفته بيخته قند سقيد بيست و دو مثقال بقوام آورده ادويه بد آن سرشته حبوب سازند هر حبه بقدر نخودى بورق طلا و نقره
 از هريك سى عد پيچيده نگاهدارند شربتى نيم مثقال * حب جد و ارديكر از متاخرين مبهى و هاضم و مقوي بدن است و نافع
 از براى هموم * صنعت آن جد و اردى خطائى مجرب عود قمارى خام سنبل سقيد زرنباد زعفران قرنفل صمغ عربى فلغل درونج

عقربی دارچینی ازهریک دومثقال مصطکی عاقرقرحا مشک تبی ازهریک نیم مثقال کوفته بپخته بشیوه نبات سرشته حبوب سازند
 * حب جد وار منقول از بیاض حکیم محمد حسین بخط معزی الیه بدن را قوت دهد و حافظ صحت و مقوی اعضای رئیس و معد و
 دافع آلام و امراض بارده است * صنعت آن جد و ارخطا ئی مجرب صنل سفید بکلاب سوده زرنباد دارچینی درونج عقرب صمغ
 عربی ازهریک یک مثقال عود قماری خام یک مثقال و نیم مصطکی رومی زعفران عاقرقرحا ازهریک نیم مثقال قرنفل فلغل سیاه
 مشک ترکی ازهریک دومثقال کوفته بپخته بشیوه نبات سفید سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی شوی یکد آنک * حب جد وار
 اطباء منند گفته اند که حافظ قوی و ارواح است و چون هر سال چند روز آن مداومت نمایند بعمد طبعی میسازند * صنعت آن
 جد و ارخطا ئی مجرب تخم کند نا دارچینی فلغل دار فلغل کند رطلی مکلس فولاد مکلس ازهریک سه مثقال دانه هیل بواقرنفل
 زنجبیل زعفران صبر سقوطری زرد ازهریک دومثقال سعد کوفی سنبل الطیب عود قماری خام غاریقون هشت سفید ازهریک
 چهار مثقال باد زهر حیوانی اصطهبا ناتی یک مثقال مصطکی پنج مثقال ذهب مکلس یک دانک طلق مکلس و فولاد مکلس و ذهب
 مکلس را در روغن کاه و بپوشانند و باقی ادویه را کوفته بپخته بآن بسروشند و بعمل مصفی بقوام آورده سرشته حبوب سازند هر حبیب
 بقدر نخودی بورق طلا و نقره بپچیده نگاه دارند شربت دوحب * حب جد وار فاد زهری مومیا ئی حکیم محمد باقر موسوی منقول
 از خط نواده معزی الیه میرزا عبد الباقی قلمی فرموده اند در بیان حب مغروح و مقوی قلب و حافظ صحت که ترکیب بماء آن
 بدستیا ری پنجه حواس خمس باطنی این حقیر و نقل یرمقا دیو آن بهر اس طبع این فقیر صورت بسته امید که در نظر یک جهتان
 این درد مان ولایت نشان مورد تحسین و در مذاق طبع صوفیان آستان خسرو شاه نشان شیرین آید * صنعت آن جد و ارخطا ئی
 مجرب هفت مثقال فاد زهر معنی سه مثقال مرارید نا سفته دومثقال یا قوت رمانی عنبر اشهب ازهریک یک مثقال زعفران
 مومیا ئی دارا بچردی ازهریک نیم مثقال مومیا ئی را در روغن بنفشه با دام یا روغن مغزیسته مل بر در بنفشه کلخته باقی ادویه
 و اسوای جواهر و فاد زهر کوفته بپخته جواهر و فاد زهر را با لعاب بزرقطونا که در آن صمغ عربی و کشیرا حل کرده باشند صلابه نموده
 بعد از آن ادویه را بآن سرشته در هاون سنگی بدسته بمالند بعد از آن حبها سازند هر حبیب بقدر نخودی بورق طلا بپچیده
 یا ورق نقره در سایه خشک کرده نگاه دارند شربت چهار قیوط * حب جد وار حکیم عمادالدین محمود منقول از خط میرزا محمد باقر
 ولد حکیم معزی الیه * صنعت آن جد و ارخطا ئی مجرب پنج مثقال عنبر اشهب یک مثقال مشک نیم مثقال زرنباد درونج عقرب
 صنل سفید مرارید ناسفته زعفران ورق طلا ازهریک یک مثقال یا قوت رمانی لعل بد خشبی صمغ عربی عود قماری خام ازهریک
 نیم مثقال ورق نقره کل کاو زبان ازهریک دومثقال و یکد آنک بد ستور و مقور حبوب سازند شربت چهار قیوط * حب جد وار دیگر
 * صنعت آن جد و ارخطا ئی مجرب بنفش نیم مثقال فاد زهر حیوانی قرنفل زعفران عاقرقرحا چند بیک ستر جوز بوا بسماء
 دارچینی دانه هیل بورق طلا محلول ورق نقره محلول ازهریک یکد آنک کوفته بپخته بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبیب بقدر نخودی
 شربت از سه حب تا هفت حب * حب جد وار صغیر جد و ارخطا ئی مجرب مرارید ناسفته از هر یک دو جز و نبات سه جز و با لعاب
 بهل اند سرشته حبوب سازند شربت نیم رم * حب جد وار که در تقویت قلب و دماغ و جمیع اعضای رئیس و دفع رطوبات دماغی و
 درد معد و پرودد دماغ و معد نفع تمام دارد * صنعت آن جد و ارخطا ئی مجرب عود غرقی خام مصطکی رومی ازهریک
 پنج رم دارچینی کل کاو زبان زعفران پوست زرد اترج ازهریک شش رم درونج اسطوخودوس قاتله کبار قافله صغار
 فلغل دار فلغل ریونک چینی عاقرقرحا سنبل الطیب دانه زرنباد و ج ترکیب مشک خالص عنبر اشهب ازهریک یکونیم درم

اجزا گرفته بخته با کلاب سرشته محبوب سازند هر جمی بقدر فلفلی و بوق طلا و نقره پیچیده در سایه خشک نمایند شربت ی یک
حب تاه حب و تاپنج حب بخته قوت و مزاج * حب جل و ارد یک که مبهی و هاضم طعام و مقوی بدن است * صنعت آن
جل و ار خطائی مقشر مجرب عود قماری خام صندل سفید زرنباد قرنفل صمغ عربی درونج مقربی فلفل سیاه ازهر یک دو مثقال
مصطکی زعفران ازهر یک یک مثقال گرفته بخته با کلاب سرشته محبوب سازند شربت ی از یک انک تادودانک * حب جل و ارد یک
بنهایت مقوی باد است و در امساک منی بی نظیر * صنعت آن جل و ار خطائی بهمن سرخ بهمن سفید زعفران صندل سفید
موراریل ناسفته ازهر یک پنج مثقال بادزهر حیوانی مجرب یک انک عنبر اشهب مشک تبی ازهر یک نیم مثقال صمغ عربی
یک انک و نیم عود قماری قرنفل فلفل دار فلفل غنچه کل سرخ سعد کوفی ازهر یک دو مثقال قرص افعی تخم خشخاش خصیة الثعلب
مصری ازهر یک ده مثقال زرنباد دارچینی ایر سا شقاقل مصری صندل الطیب ازهر یک سه مثقال تخم خرفه مقشر پوست تخم مرغ
مکس ازهر یک یک مثقال اجزا گرفته بخته بشیره نبات سفید بقوام آورده سرشته محبوب سازند هر جمی بقدر نخودی در سایه
خشک نمایند شربت ی پنج عدد * حب جل و ارد یکرا مساک منی کتل و هومت انزال منی را دور گرداند و تقویت باد کند و پشت
را قوی گرداند و ضیق النفس را نافع بود و بواسیر بادی و خونی را سود آورد و تپهای کهنه و سرنه و سل را مفید است * صنعت آن
علك البطم مصطکی رومی ازهر یک یک گرم قرنفل سه درم مشک تبی یک انک و نیم جل و ار خطائی مجرب دودانک زعفران
یک گرم اجزا را نرم سائیده با اندک شیوة نبات بکلاب بقوام آورده سرشته محبوب سازند هر جمی بقدر نخودی بوق طلا و
نقره پیچیده در سایه خشک کرده نگه دارند شربت ی پنج حب * حب جل و ارد تالیف حکیم محمد حسین حکیم باشی شاه جنت مکان
شاه عباس صفوی موسوی مقوی جمیع اعضای ریه و مقوی باد است و نشاط آورد و مجرب است * صنعت آن جل و ار خطائی مجرب
عود هندي قاقله صندل الطیب دارچینی لسان العصا فیور قرنفل بهمن سرخ مایه شتر اعرابی ازهر یک سه مثقال زرنباد درونج
عربی صندل سفید موراریل ناسفته لعل بل خشی عود بلسان فلفل سفید زنجبیل ریون چینی باد زنجبویه سازج هندي بهبسه
خولنجان کبابه چینی عود الصلیب بوزیدن تودری کل سرخ منزوع الاقماع تخم فرنج مشک دوق عاقر قرحا ازهر یک دو مثقال
گل کاو زبان خصیة الثعلب مصری مصطکی رومی طباشیر سفید پوست زرد اتوج همکه صید ازهر یک پنج مثقال صمغ عربی
هفت مثقال عنبر اشهب مشک تبی ازهر یک یک مثقال بهمن سفید هفت مثقال نبات سفید بیست مثقال اجزا را گرفته بخته
بکلاب سرشته محبوب سازند و بوق طلا و نقره ازهر یک یک مثقال پیچیده در سایه خشک نمایند و باید که محبوب هر یک بقدر
نخودی باشد شربت ی از پنج حب تا هفت حب با عرق جزر بمقلاریک و قیه فرو روند * حب جل و ارد یک * صنعت آن
جل و ار خطائی آزموده فلفل سفید فلفل سیاه ورق کل سرخ صندل الطیب ازهر یک پنج مثقال روم کهربای شمعی موراریل ناسفته
یا قوت رمانی تخم کرفس سازج هندي حب بلسان سلخه عود بلسان فرنیون زنجبیل دارچینی کبابه چینی زراوند مل حرج
اسارون شامی زرنباد عود هندي خام غرقی پوست بیرون پخته صمغ عربی دار فلفل حقیق یمانی بسل یشب سبز ازهر یک
سه درم زعفران نانوای جو زبوا بهبسه حب الزلم شقاقل مصری خصیة الثعلب مصری ازهر یک شش درم عاقر قرحا درونج
مقربی مومکی صافی ازهر یک چهار درم بزرالمنج سفید زرنباد ازهر یک دو درم عنبر اشهب یک درم ورق طلا پنجاه عدد ورق
نقره یکصد عدد ادویه را آنچه کوفتنی است گرفته بخته و آنچه صلایه کردنی است با کلاب بر سناک سماق صلایه کرده و آنچه حل
کردنی است حل کرده مجوع را بروغن مغزیسته چرب نموده محبوب سازند هر جمی بوزن نخودی شربت ی از چهار حب تا شش حب

حب جلد و ارد يک بجهت تقويت باه و قوت هاضمه وضعف دل و معدة * صنعت آن جلد و ار خطايي از موده مرواريد ناسفته
 دار فل فل از هريك يك مثقال فل فل قرفة الطيب عود قماري خام قر نفل كبابه چيني از هريك دو مثقال خصية الثعلب مصري شقاقل مصري
 تخم بالنکو از هريك سه مثقال زعفران نيم مثقال کوفته بيخته بجلاب سکري سرشته حبوب سازند هر حبی بقل رنخودی شربت
 نيم مثقال * حب جلد و ارد يک که مقوي معدة و باه و قلب است و هاضمه را قوت دهد و خفقان ببرد و زائل کند و در تقويت باه
 بی نظير است * صنعت آن جلد و ار خطايي مجرب مرواريد ناسفته دار فل فل کهر باي شمعي از هريك يك مثقال فل فل زنجبيل
 خولنجان قرفة الطيب بهمن سرخ بهمن سفيد عود قماري خام قر نفل كبابه چيني از هريك دو مثقال خصية الثعلب مصري
 شقاقل مصري تخم بالنکو از هريك سه مثقال زعفران نيم مثقال اجزا را کوفته بيخته بجلاب سکري مقوم سرشته حبوب سازند
 و بورق طلا پيچيده نگاه دارند شربت نيم مثقال و اين حب جلد و ار با نسخه قبل يك است با اندک تفاوتی * حب جلد و ار
 د يک * صنعت آن باد زهر معدني مجرب يك دانك عنبر اشهب مشک ترکی از هريك نيم مثقال صمغ عربي يک دانك و نيم عود
 قماري قر نفل فل فل غنچه کل سرخ سعد کوفي از هريك دو مثقال صندل سفيد مرواريد ناسفته جلد و ار خطايي بهمن سرخ بهمن
 سفيد زعفران از هريك پنج مثقال قرص افغی تخم خشخاش خصية الثعلب مصري از هريك ده مثقال زرنبا د دار چيني ايو سا
 شقاقل مصري سنبل الطيب از هريك سه مثقال تخم خرنه مقشر پوست تخم مرغ مکس از هريك يك مثقال اجزا را کوفته بيخته
 بشير و نبات سفيد مقوم سرشته حبوب سازند هر حبی بقل رنخودی شربت پنج حب * حب جلد و ار که مقوي قلب و دماغ و
 کبد است و باه برانکيزد و معدة را موافق باشد و پشت و کمر را قوت دهد و نشاط آورد * صنعت آن اشنه سنبل الطيب صندل
 مرغ صندل سفيد حب الاس لاجورد مغسول شمس مغسول سازج هندي تخم ریحان تخم خشخاش کشنيز خشک مقشر پوست
 هليله کابلي هليله ميايه پوست هليله زرد پوست هليله آمله منقعي اسطوخودوس از هريك سه مثقال جلد و ار خطايي بنفش مجرب
 سه مثقال و نيم مرواريد ناسفته بسمل کهر باي شمعي يشب سبز عنبر اشهب ابريشم مقرض ريوند چيني زنجبيل سفيد طباشير
 سفيد لادن فل فل از هريك دو مثقال پوست زرد اترج کل سرخ تخم خرنه مقشر مغز بادام شیرين مقشر مغز چلغوزه مغز حب
 الزلم مغز نارجيل مقشر مصطكي از هريك پنج مثقال کل مختوم کافور قيصوري ورق نقره مشک ترکی از هريك يك مثقال تودري زرد
 تودري کلکون از هريك دو مثقال و نيم ورق طلا نيم مثقال ادويه را آنچه صلايه کردني است با کلاب بر سنک سماق صلايه کرده و آنچه
 کوفتني است کوفته بيخته و آنچه حل کردني است حل کرده بروغن بلسان چرب نموده بآب پوست کونار سرشته حبوب
 سازند شربت يك درم و اگر خواسته باشند اجزا را بعمل مصفى سه وزن ادويه سرشته معجون سازند شربت از ان يك مثقال
 است * حب جلد و ار حکيم ارشد قمي منقول از خط و لک ارشد معزي اليه ميرزا ابراهيم * صنعت آن ذهب مکس جلد و ار
 خطايي فاد زهر معدني خطايي اعلی از هريك يك مثقال جوز بوا مصطكي رومي زعفران از هريك چهار دانك دار چيني چهار
 مثقال قر نفل نيم مثقال صمغ عربي دودانك کثيرا يك دانك ملی الروم حب سازند هر حبی بقل رنخودی و چون يك حب
 اين حبوب در حمی ربع پيش از وقت نوبت به نيم ساعت با کلاب فرو روند نافع است * حب جلد و ار حکيم سليمان باه را
 قوت دهد * صنعت آن جلد و ار خطايي مجرب مایه شتر اعرابي قرص افغی خصية الثعلب مصري زعفران از هريك سه درم
 عنبر اشهب مصطكي وومي مشک خالص خايه خروس کند رسعد کوفي از هريك يك درم کافور جودانه نيم درم اجزا کوفته بيخته
 بکلاب سرشته حبوب سازند هر حبی بقل رنخودی بورق طلا نقره پيچيده خشک نمايند شربت يك از يك حب تاد و حب * دهن جلد و ار

جهت رفع اوجاع مفاصل و اوجاع و رگ و عرق النساء و نفوس و التیام جروح و تورش و قطورا معین * صنعت آن بکیرنه
جلد را خطائی مجرب را و جو کوب نموده یک شمان و زرد آب باران یا خمر عنبی بخیشانند پس بآتش ملایم طبع دهند تا
تمام قوت آن در شراب آید پس نیکو مالیده صاف کرده با هم وزن آن آب صافی روغن کنجد تازه یا روغن زیتون یا روغن
وردا خمر بآتش ملایم طبع دهند تا روغن بماند و نسوزد و بکار برند * مرهم جلد و اراز صنعت حکیم علی کیلانی شارح قانون
گفته که این مرهم نیز عدیل و مانند دهن دیودار است در کثرت فوائد بلکه ازان زیاده و نمی رسد باین در منافع برای التیام
جراحات و اندمال آنها و ائی نه مرهمی * صنعت آن جلد و ارا خطائی خوب مجرب که بیش نباشد یک مثقال زرد چوبه
دیودار اصل السوس بعین در آخر برک حناء خشک دود مجتمع بر صقوف دکانین محصان و نخود بویزان نه دکانین زرکوان
و مس کران و قلعی کران و غیرها از هر یک یک اوقیه پوست درخت مغیلاں برک درخت نیم تازه سبز هوجویه از هر یک دو اوقیه
قنه نصف اوقیه چوبها و بنجها را نیم کوفته و بر روی سنگ صلیه نرم بسایند تا مضحل گردد و با سائر ادویه سوای قنه درد و
نیم من آب بآتش ملایم بجوشانند تا به ثلث رسد پس آب صافی آن را بکفچه که بسیار سوراخ آن ریزه و تنگ باشد بکیرند و
از پشت همان کفچه در کفچه بفشارند و اطفال آنرا تا آنچه دران مائیت است بر آید پس آن مائیت را گرفته اطفال را دور
قمایند و بریزند بران روغن کنجد تازه خالص بیست اوقیه و بآتش ملایم بجوشانند تا آنکه قریب خشک شدن آب گردد پس
صاف نمایند و اطفال را فشرده دور نمایند و قنه را با اندکی ازان روغن حل نموده صاف نمایند و باد و اوقیه موم زرد در
باقی روغن بریزند و بآتش ملایم طبع نمایند تا بقوام مرهم آید و احتیاط نمایند که نسوزد و عند الحاجة استعمال نمایند و
نوشته که اگر در بعضی بلاد برک درخت نیم یا پوست درخت مغیلاں یا جلد و ارا فانی محتجن یافت نشود باکی نیست بخفیف
آن لیکن تمام اجزای بهتر و اولی است * مرهم جلد و ارا یک قروح خبیثه و ناصور و زخم آتشک و زخمهای کهنه را نافع و مجرب
است * صنعت آن جلد و ارا خطائی مجرب یک مثقال هوجویه قنه پوست درخت مغیلاں برک حناء در سایه خشک کرده از هر یک
نوزده مثقال برک نیم در سایه خشک کرده موم زرد غیر مستعمل از هر یک بی و هفت مثقال و نیم روغن کنجد سفید هفتاد
و پنج مثقال اجزا را سوای جلد و ارا در سه هزار مثقال آب بجوشانند تا به ثلث رسد که هزار مثقال باشد مالیده صاف نموده بعد
ازان موم و قنه و روغن را داخل کرده بآتش ملایم بجوشانند که آب رفته روغن بماند پس جلد و ارا را نرم سوده داخل
کرده در هاون بدسته بمالند تا یکسان مانند مرهم شود و در ظرف چینی بکمالند و عند الحاجة بکار برند * فصل در ذکر
معجون جلد و ارا * این معجون را موسی بن میمون از خط شیخ رئیس نقل کرده و قلمی نموده که خواص این معجون را
شیخ چنین نوشته که بنهایت مقوی باه است و دافع جمیع سموم و ماضیه را قوی گرداند و اعضای باطنه را تمام علی العموم
قوت دهد خصوص دل را و دفع بلغم کند و مانع صعود البخار بدماغ است و تقویت جمیع اعضا و حواس ظاهر و باطن کند و
ککورتها را نازل گرداند و تغریج آورد و نفوس را قوی گرداند و حافظ صحت است و مانع بیماری از امراض است و فوائد این
معجون را بجمیع نوشته و مختصر کردیم * صنعت آن جلد و ارا خطائی مجرب قسط تلخ غنچه کل سرخ منزوع الاقماع پوست هلیله
کابلی هلیله سیاه پوست بلبله از هر یک یک اوقیه آمله منقی دوا و قیه پوست زرد اترج اسطوخودوس کاوزبان از هر یک یک اوقیه
اسمان العصاره شقایق مصری تخم هلیون تخم خربزه تخم جرجیر بهمن سرخ بهمن سفید انیسون مصطکی عود بلسان باقش از هر یک
قیم اوقیه کبابه چینی قرنفل دارچینی از هر یک ربع اوقیه کوفته پیخته بپورغن بادام شیرین زردغن منقش پسته مکرر چرب نموده

با عمل مصفی دو وزن ادویه و جلاب سه رطل که بقوام آورده باشند بسوزند و هر روز يك مثقال آنرا تناول نمایند تا مزاج
 باعتدال آید * معجون جل و ارد بکر مقوی باه و مجرب است * صنعت آن عود قماري خام قرنفل شقایق مصري خصیة الثعلب
 مصري از هر يك سه مثقال زعفران نیم مثقال کبابه چینی فلفل تخم بالنگردار فلفل از هر يك دو مثقال تخم بابونه مر و ارد ناهفته
 جل و ار خطائی مجرب از هر يك يك مثقال قند سفید سه وزن ادویه قند را بقوام آورده ادویه را کوفته پیخته بآن معجون
 سازند * معجون جل و ارد اب حکیم الممالک مر حوم * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلبله آمله مقشور دارچینی
 و ج ترکی از هر يك دو توله سعد کوفی یکونیم توله زنجبیل فلفل سیاه دار فلفل کند را از هر يك یک توله مغز پیسته سه توله مویز منقی
 بیست توله اسطوخودوس پوست زرد اترج کار زبان کیلانی جل و ار خطائی تخم خربزه از هر يك دو توله قسطانخ غنچه
 کل سرخ لسان العصا فیر شقایق مصري تخم هلیون زعفران بهمن سرخ بهمن سفید انیسون مصطکی عود الصلیب عود باهان از هر يك
 یک توله روغن بادام شیرین روغن پیسته از هر يك پنج توله عمل مصفی یکونیم سیر قند سفید پارسیور ترنجبین بیست توله بقوام آورده
 علی الرسم معجون سازند شربتئی از يك مثقال تا دو مثقال * فصل در بیان نسخ مفرحات جل و اری * مفرح جل و ار که حسب الامور
 حضرت اقل ساطع ظل الهی شاه ملیمان صفوی موسوی حکیم محمد باقر موسوی حکیم باشی از حکیم فرنکی نسخه آنرا کوفته
 * صنعت آن جل و ار خطائی مجرب زعفران تخم ریحان عود هندی قرنفل پوست اترج خولنجان بسبا سه جوز بوا میعه سائله
 از هر يك دو درم و نیم انیسون عاج سوخته موزه انیسون از هر يك یک گرم کافور قیصوری مشک ترکی عنبر اشهب مر و ارد ناهفته
 استخوان دل کوزن یعنی با دزهر حیوانی کوزنی از هر يك نیم گرم ورق طلا ورق نقره از هر يك بیست و چهار درم آب سیب
 شیرین عرق کار زبان از هر يك قدری قند سفید دو وزن مجموع ادویه قند را در آب سیب و عرق کار زبان حل کرده بقوام
 آورند و اجزا را بآن معجون سازند شربتئی در درم تا سه درم * مفرح جل و ار جلالی * صنعت آن جل و ار خطائی مجرب
 مر و ارد ناهفته یا قوت رمانی با دزهر معدنی خطائی کهر بای شمعی بسد محرق پوست بلبله عود قماري خام اسارون شامی
 ماهی رو بیان بسبا سه زرنبا د خصیة الثعلب مصري بهمن سفید بهمن سرخ کل کار زبان ورق کل سرخ بوزینان شقایق مصري
 تخم خشخاش از هر يك سه مثقال ابریشم مقرض لاچورد مغسول ریوند چینی انیسون اقريطی سنبل الطیب مصطکی ورمی
 زعفران ساذج هندی عنبر اشهب مایه شتر اعرابی صندل سرخ دارچینی زنجبیل قرنفل جوز بوا درونج عقری سعد کوفی
 با درنجبویه تخم هلیون تو دري سرخ تو دري زرد قاقله کبار تخم فرنجه مشک کبابه چینی خولنجان طبا شیر سفید ورق نقره از
 هر يك دو مثقال مشک ترکی ورق طلا از هر يك یک مثقال آمله منقی ده مثقال آب به شیرین آب سیب شیرین از هر يك چهار یکون
 قمریز قند سفید یکصد و پنجاه مثقال عسل مصفی دو بیست مثقال بدستور مقرر معجون سازند شربتئی از یک گرم تا يك مثقال
 طبعی و در نسخه دیگر پنج مثقال افیون درین مفرح داخل است و نسخه اول خوب است * مفرح جل و ار شریقی * صنعت آن
 جل و ار خطائی مجرب و ج ترکی نار مشک سنبل الطیب دارچینی تخم زردک تخم شلغم رازیانه خصیة الثعلب مصري مخلصه
 زرشک منقی کل مختوم مر و ارد ناهفته کهر بای شمعی از هر يك سه مثقال پوست زرد اترج کل کار زبان صندل سفید شیر
 آمله منقی طبا شیر سفید ابریشم مقرض از هر يك پنج مثقال بهار نارنج خشک کرده مغز تخم خیاریون عود هندی غرقی خام تخم
 خرفه مقشور از هر يك هفت مثقال قرنفل جوز بوا خولنجان سعد کوفی تخم افرنج مشک زرنب بسبا سه فاد زهر حیوانی اصطهاناتی
 از هر يك یک مثقال و نیم قرقه الطیب دار فلفل قاقله کبار زنجبیل فلفل سیاه کافور قیصوری لعل بد خشبی زمر د اعلی از هر يك يك

مثقال پوست پیرون پسته جنطیانا تخم کرفس لمان العصار فیوز زرنباد مغز حبه الخضرا مغز چلغوزة مصطکی قاقله صغارد رونج
عقربی کبابه چیننی بهمن سفید بهمن سرخ از هر یک دو مثقال یا قوت رمانی بادر نجبویه فاد زهر معدنی خطائی عنبر اشهب از
هر یک چهار مثقال مشک ترکی نیم مثقال ورق طلا پنجاه عدد ورق نقره یکصد عدد نبات سفید چهار صد مثقال بد ستور
مقر و مرتب نمایند میرزا محمد باقر حکیم باشی قلمی نموده که من این مفرح را حسب امراضی ساختم لیکن کافور و فاد زهر حیوانی
را داخل نکردم و مشا را لیه قد رخوراک آن را از برای هر مرض مختلف نوشته و در امراض متنوعه نافع دانسته لیکن هنوز تجربه
نشده * باب الحیم مع الزاء المحجمة * جز ربفتح حیم وزای معجمه و رای مهمله بغارسی کز روزر دک و بهندی کا جر کویند
بری و بستانی میباشند بهستانی آن دو قسم میباشد یکی طویل و یکی مستطیل در دو م کرم و ترو کویند در اول تراست مبهی و
ماطف و مل و بول و حیض و خصوصا بوی آن و مفتوح سله جگر و استسقا و قاطع بلغم و مقوی معده و ملین و دیو هضم و چون بکوبند و
بر قروح متاع کله بیند نافع است آن را جهت سرفه کهنه و درد سینه و ذات الجنه و درد معده و جگر و تسکین معص و اخراج
حصاة مفید و تطویل طبع و ریشهای آن محلل خون جامد و مر بای آن بغایت مبهی و منعظ و مقوی احشا و رحم و هاضمه و سریع
الاضمه و برورده آن بمرکه و نمک جهت اذابة سپرزی عدیل و مقوی معده و جگر بارد و دوشاب آن قریب به مر بای آن است و
قبیل آن که آب افشوده آن را با ربع وزن آن عمل جوشانیده در خم ریخته بکنارند تا مسک شود بغایت مسک کننده و بطبی
الانحل از مصلع و عرق آن که با ادویه مناسبه گرفته شود بد ستوریکه انشاء الله تع عنقریب من کور خواهد شد در جمیع آثار
فانوب مناب خمراست مکر در ز یادتی اسکار و ضما د برک آن جهت آکله نافع و جرم آن بطبی الهضم و نفاخ و مضر محوورین و
مصلحش ادویه حاره و آبکامه و پخته آن با کوشک بزغاله مولد خلط صالح است و قد رشربت از جرم آن تا ضل و شصت مثقال
و از مر بای آن تا هفت مثقال و از قبیل آن تا پنجاه مثقال و تخمش محرک باه و در آثار مثل اصل آن و در درار بول و
حیض قوی و خصوصا بوی آن و چون یک جزو آن را بایک جزو تخم شلغم در جوف ترب کوده در زیر آتش طبع دهند
جهت اخراج سنگ کوده و مثانه و عصب بول مجرب دانسته اند و قد رشربتش تا دود و هم وید لش انیسون و در وقت است
و بری آن را در بلاد قزوین کز رانان منل بختش بقدر انکشتی و گلش زرد و غلاف آن تخم خارناک در اول سوم کرم
و در آخر اول خشک و با اندک حل تی و در افعال سوای تحریک باه تویترا از بستانی و حمل آن مخرج جنین و خوردن خام آن
جهت موم و ضما د پخته اصل و برک آن جهت انجماد خون که از بروت باشد نافع و آویختن آن در منازل باعث کربختن هوام
است و مضر معده و حلق و عصب و مصلحش انیسون و حمل آن منقی رحم و معین بر حمل است * حلوائ جزر مبهی و مل و بول
و مفتوح سله جگر و جهت سرفه بارد و اخراج حصاة کلیه و مثانه نافع است * صنعت آن بکیرند زردک رسیده و پوست آن را دور
مکرده از ک و تراش بتراشند و استخوان سخت میان آنرا د و رکنند پس آن زردک تراشیده را در آب و کلاب بپزند تا مهربا
شود و با ساطم برهم زنند و شیوه نبات سفید با عمل مصفی بقدر حاجت در آن داخل کرده بپزند و برهم زنند تا قریب با انعقاد
اصل پس قد ری مشک و عنبر اشهب را با نبات سفید کوبیده و زعفران را با کلاب سائیده در آن داخل نمایند و برهم زنند پس
مغز پسته بوداده و مغز بادام بوداده نیم کوفته داخل نمایند و برهم زنند و در سینی کشیده پهن کنند و بطریق لوز بریده نگاهدارند
و بطریق بودادن مغز پسته و مغز بادام در حلوائها آن است که بادام و پسته را مقشر کرده آرد کنند را در ماهی تا به کوده مغز پسته
و بادام را در آن اندازند و در زیر آن آتش ملایم کنند و برهم زنند تا بوداده شود * فصل در ذکر نسخه اشربه جزر * شراب جزر

چند آن قوت دارد که به تجربه در نیاید * صنعت آن بکیرنگ جزر و پوست آن را تراشیده بطول آنرا شق نموده استخوان میان
آنرا بیرون آورده جزر را ریزه کرده مانند دراهم یکم آنرا در یک کوزه و سه درهم حلیه و دو من و نیم آب بر روی وی کرده سر
دیک را بطبق سفالی پوشانیده اطراف طبق را بخمیر محکم نموده با آتش ملایم بپزند تا جزر مهربا شود پس از آتش فرود آورده
بکندرند تا سرد شود بمالند و به پالایند و بمقدار صافی آن عمل مصفی از رغوۀ داخل نموده بکیرنگ این ادویه را تودری سرخ
تودری زرد از هر یک پنج درم زنجبیل چهار درم قرنفل خولنجان از هر یک سه درم جوز بوا بمالند از هر یک هفت درم و نیم
کوفته در صرة کتان کشادی کرده در آن اندازند و با آتش ملایم بپزند و لحظه بلحمه کیمه را بدست بمالند تا قوت ادویه بیرون
آید و بقوام آورند و کیمه را مالیده بفشارند و دور کنند و شراب را سرد کرده در ظرف چینی نگاه دارند و هر روز بیست درم
آن را با قدری آب یا عرق جزر بمالند * صنعت این شراب به نسخه سید اسمعیل که در ضعف با ذکر کرده بکیرنگ جزر
و سر و بن و استخوان آنرا دور کرده خود نموده دو من آن را در دیک سنگی کرده سه درم حلیه و ده من آب بر روی وی کرده
سردیک را بطبق سفالی پوشانیده اطراف آن را بخمیر گرفته به پزند تا جزر مهربا شود پس فرود آورده سردیک را بر کوفته
بمالند و بپالایند و بوزن آن عمل سفید خوشبوی مصفی از رغوۀ داخل نمایند پس بکیرنگ تخم هلیون تودری سرخ تودری
زرد از هر یک دو درم زنجبیل سه درم دارچینی جوز بوا بمالند و قافله صغار از هر یک یک درم کوفته در صرة کتانی کرده در
دیک اندازند و بجوشانند و لحظه بلحمه صرة را بدست بمالند و بفشارند تا بقوام آید و بعضی بوزن آب شراب انگوری داخل
میکند * شراب جزر دیگر بکیرنگ جزر رحیل و پاک کرده استخوان آنهارا دور کنند و در دو من ازان ده برابر آب داخل
کرده به پزند تا مهربا شود پس بمالند و بپالایند و بوزن پالوده عمل مصفی داخل کرده و این ادویه را کوفته در صرة کتانی
کشادی کرده در آن اندازند و با آتش ملایم بجوشانند و لحظه بلحمه صرة را بدست بمالند و بفشارند تا شراب بقوام آید ادویه
این است قافله صغار قافله کبار نارمشک جوز بوا بمالند سه قرنفل قرفة الطیب از هر یک یک درم خولنجان منبل الطیب از هر یک
پنج درم رازیانه گویا دو قوا از هر یک دو درم انیمون پنج درم اهارون سلیخه از هر یک چهار درم زعفران دو درم مشک تبتی
یک درم * شراب جزر به نسخه قلانسی در امر با به بی نظیر و مقوی بدن و کرده است * صنعت آن بکیرنگ جزر رحیل و
پاک کرده استخوان اندرون آن را دور کرده ریزه ریزه چون دراهم نموده در دیک پاکیزه کرده ده وزن جزر آب خالص بر
روی وی کرده به پزند تا مهربا شود پس از آتش فرود آورده بکندرند تا گرمی آن ماکن شود پس بمالند و بپارچه پاکیزه
کرده بپالایند و داخل کنند در هر جزوی ازان یک جزو شراب عتیق صافی صرف و یک جزو عمل سفید خوشبوی مصفی پس
بکیرنگ این ادویه را کوفته در پارچه کتانی بسته چنانکه ثلث خالی باشد و در دیک اندازند و به پزند تا بقوام آید پس صغرة
را دور کرده شراب را بکاربوند و ادویه این است قافله نارمشک جوز بوا بمالند سه قرنفل قرفة الطیب از هر یک سه درم خولنجان
منبل الطیب از هر یک پنج درم رازیانه گویا دو قوا از هر یک دو درم انیمون ده درم سلیخه اهارون از هر یک چهار درم زعفران
مشک تبتی از هر یک نیم درم کوفته در کیمه کتان کرده در آن اندازند * شش رنگه جزر بسیار لذیذ و مقوی باه است * صنعت آن
بکیرنگ زردک را و پاک کرده از یک و تراش بیرون نموده و بار بیشه بریده در آب طنج نموده بار و بن و بپا ز سرخ کرده و
چاشنی گرفته از رجب آنرا دریا غیر آن هر ترشی که خواهند و در آن بیضه مرغ هر قدر که خواهند شکسته فلفل کوبیده بر آن پاشیده
بکندرند تا نیم بسته گردد پس با نان یا چلا و قناد نمایند * عرق جزر کیمو قالیف نواب زعفران مآب حکیم احمد

موسوی * صنعت آن کلاب عرق بید مشک از هر یک پنجاه مثقال آب خالص یک من شاه تخم حوز بادرنجبویه کل کار زبان
 از هر یک ده مثقال تخم شلغم هفت مثقال و ج ترکی بمغایه فستقی از هر یک سه مثقال جل را ر خطائی محبوب در مثقال اذخر مکی
 شیطان جندی بهمن سفید بهمن سرخ سازج هندی زرنب زرنبا از هر یک پنج مثقال درونج عقری سه مثقال انیسون دو
 مثقال ادویه کوفته در کلاب و عرق بید مشک بخیسانند پس یک من زردک پاک کرده را ریزه کرده در آن خیسانیده
 ادویه داخل کرده بطریق مقرر عرق کشند میفرمایند که اگر در وقت عرق کشیدن یک مثقال عنبر اشب بود هان نیچه
 بندند بهتر است * فصل در ذکر الوان اطعمه جزری * بند آنکه از جزر الوان طعامها ساخته میشود * لونی آنکه جزر
 را در آب به پزند و ورق کرده بخورند و یا در زیر آتش ملایم به پزند و بخورند و مقدار خوراک از جرم آن تا یکصد و شصت
 مثقال است * لونی دیگر قلیه جزراست * صنعت آن بکیرند گوشت بزغاله یا بوره ششماه و قطعات نموده باد و عد دیاز
 در آب بجوشانند و کف آنرا بکیرند پس آن گوشت را با روغن و مصالح حاره و پیاز سرخ کنند و باز در آب بجوشانند و پیاز و
 زردک پاک کرده قطعات نموده داخل کرده به پزند تا مهر اشود و اگر خواسته باشند چیزهای ترش چون آبگامه و یا آب غوره
 و یا آب لیمو و یا چغاله سیب و یا به و یا انبه و یا غیر آن هر چه خواهند داخل کنند و اگر چاشنی از خواهند قدری قند سفید
 یا در شاب داخل کنند و چند جوشی داده کشیده بخورند * لونی دیگر قورمه زردک است که در قورمه گوشت بریان بدستور
 مقرر زردک را قطعه قطعه کرده داخل نمایند و اگر خواسته باشند این قورمه را در زیر پلا و یا در زیر چلا و کذاشته قورمه
 پلا و یا قورمه چلا و زردک سازند * لونی دیگر در پیاز زردک است که در پیاز را بدستور مقرر ساخته زردک را در آن داخل
 کنند * لونی دیگر قبولی جزراست که در قبولی آن بدستور مقرر زردک داخل نمایند و درین الوان اگر ترش خواهند از اشپای
 حاضره مذکوره داخل نمایند و اگر چاشنی از خواهند شکری نبات بقل رجاحت نیز داخل نمایند * لونی دیگر کرکمی پلا و
 است که در زیر پلا و زردک و اسفناج و روغن سرخ کرده بکند ارنند و بعد کشیدن آن زردک و اسفناج را بر روی آن کن ارنند و
 تخم مرغ نیم بوشت در آن کن داشته بخورند * لونی دیگر برانی جزر و اسفناج است که این هر دو با گوشت بزغاله یا بوری گوشت
 در آب پخته و روغن کاه سرخ کرده در لنگری کشیده ماست چکیده بر روی آن کرده خورده میشود و این الوان همه میباشند مبهی
 و پخته زردک با گوشت بزغاله مولد خلط صالح است و مضر معد و حلق است و مصلحتش ادویه حاره و آبگامه است * نبیل جزر قائم
 مقام خمواست و بنهایت مسمت کننده و بطایع الهضم است * صنعت آن بکیرند جزر و بکیرند و باربع آن عمل مصفی بجوشانند
 و در خم و پخته خم را در ذبل اسپ دفن کنند تا جوش خورده از جوش فرونشسته بوسد * باب الحیم مع اللام * جلاب طبیی
 * صنعت آن بکیرند شکو سفید یک من کلاب سه من بآتش ملایم بجوشانند و کف آن را بکیرند هرگاه به نصف رسد مقلار
 یکدم زعفران سوخته در آن داخل کرده در وقت حاجت بآب سرد حل کرده بنوشند * جلاب دیگر از محمود بن الیاس مقوی
 قلب و نافع از برای خفقان و ما لیمولیا چون هر صبح بناشتا بیاشامند * صنعت آن کلاب عرق کار زبان بید مشک نبات
 سفید از هر یک ده درم نبات را در عرقها بکند ارنند و حل کنند در آن یک مثقال معجون مفرح و بیاشامند * نسخه معجون مفرح
 ورق کل سرخ سعد کوفی قونفل پوست زرد اترج از هر یک سه درم مشک تمبی یک آنک کوفته پخته بشراب سیب شیوین سه
 وزن ادویه بپوشند * جلاب و بشارسی کلنا و کوبند و را غیر کل انار مضمراست اگر چه در جمیع افعال مشابه یکدیگر اند ولیکن کل
 من بزرگتر و اهزه است و ثمر نیمه هلالان در دروم سرد و خشک و قابض و رادع و مجفف و مقوی اعضا رجعت اسهال دموی

وصغراوی و رطوبی و زلق امعاء و سحج و قوحة امعاء و نزف الدم و عضو و نفث الدم و جرب و حكة و منعر و یختم مواد بعمله نافع و ضماد
آن جهت بد بوئی زیو بغل و التیام جراحت و منع نزاید او را م و سقوط موی و سنون و مضغه آن با سرکه جهت بد بوئی دهان و
استحکام لثه و اسنان و قلاع موثر و مصلح و مصلحش کثیرا و قد رشوبتش تا دود در هم و بدش بوزن آن پوست ا نارست و از خواص آن
آن است که چون رزقها رشنیه وقت طلوع آفتاب یک عدد غنچه ناشکفته آنرا صاب و مل و معتدین بآن از درخت بد من جدا
کوده فرو بربند تا یک سال رمل نکشد و از محبوبات شمرده اند * سفوف جلنار اسهال مراری و دموی را نافع است و طبع را به بندد
* صنعت آن کلنار بلوط در سرکه خیسانیده سماق حب الاس قرظ طراویش از هر یک دو درم مازوی سبز در سرکه پرورده بویان
کوده پوست انار کزما زج را مک از هر یک یک گرم تخم حماض صمغ عربی عصاره الحیمه التیس دانه مو یز بویان کوده خرنوب شامی
از هر یک یک گرم و نیم اجزا کوفته بپخته سفوف سازند شربت یک گرم * فصل در ذکر نسخ اقواس جلناری * قرص جلنار نافع از برای حمیات
حار و اسهال مزمن و آمدن خون از هر موضع که باشد شیخ داود انطاکی در تذکره آورده که این قرص را من تجربه کرده ام
در چیزیکه ذکر نکرده احدی آن را در خواص این و آن این است که از برای تجفیف قروح قعمی از نار فاریسیه که آن را آشک فرنک
گویند پس بصحت پیوست تجربه من و فعل کرد در تجفیف آن قروح فعلی عجیب و لیکن لازم است که هرگاه از برای این فعل
آشامیده شود زیاده کرده شود بواجزا نیمه ذکر کرده میشود غص سبز و پوست انار و استعمال کرده شود با آب گرم تا سه مثقال
اما در غیر این فعل پس شربت از آن تا نیم مثقال است و گفته که قوت این قرص تا چهار سال باقی میماند میفرمایند این اگر چه
بجانب ظاهر در آن نظر است بجهت آنکه عمود درین قرص کلنار است و آن زود فاسد میشود ولیکن می تواند بود که چون یکی از
اجزای آن افیون است و افیون حافظ ترکیب مرکب است قول شیخ داود صمغ باشد و الله اعلم * صنعت آن کلنار فارسی اقاقیه
از هر یک هشت درم انیسون طین مختوم سلیخه صمغ عربی از هر یک چهار درم کثیرا افیون از هر یک یک گرم کوفته بپخته با آب
کلنار تازه یا آب گرم سرشته اقواس سازند * صنعت آن قرص به نسخه دیگر سلیخه سیاه کل از منی از هر یک چهار درم کل سرخ
منزوع الاقماع کلنار فارسی اقاقیه از هر یک سه درم کثیرا سفید دو درم کوفته بپخته با آب کلنار سرشته اقواس سازند * صنعت این
قرص به نسخه دیگر سلیخه سودا طین مختوم مرمکی صافی صمغ عربی کلنار فارسی از هر یک هشت درم کثیرا یک گرم کوفته بپخته
با آب کلنار سرشته اقواس سازند و اگر کلنار تازه نباشد کلنار خشک را در آب بجوشانند و صافی نموده در آن آب بسرشند * صنعت این
قرص به نسخه دیگری بن عیسی بن جزله که در منهاج با سم قرص ماریوس آورده و گفته نافع است از برای اختلاف و نفث الدم و
نزف الدم و افراط طمث و جویان خون بوا سیم * صنعت آن سلیخه سیاه طین مختوم مرمکی صافی صمغ عربی از هر یک چهار درم
کل سرخ منزوع الاقماع کلنار فارسی اقاقیه از هر یک هشت درم کثیرا یک گرم اجزا را نرم کوبیده تحریر بپخته با آب کلنار فارسی
قرو یا با آب مطبوخ کلنار سرشته اقواس سازند و در سایه خشک نموده بکاهل از دل شربت دو درم قوتش تا شش ماه باقی میماند * قرص جلنار
که در آمدن خون از هر موضع که باشد بکار آید خصوص از برای نفث الدم و قوی الدم که به سبب توقیدن و یا کشاده شدن
رگی از رگها باشد بعد از فصل در حین قوت و امتلا ی دموی و بد و ن فصل زمانی که ضعف باشد مستعمل است * صنعت آن
صمغ عربی پانزده درم کبریا بهل کشنیز خشک کل سرخ منزوع الاقماع طباشیر سفید سماق کلنار عصاره الحیمه التیس نشاسته از
هر یک ده درم شاخ کوزن سوخته شسته اقا قیا از هر یک هفت درم شب بمانی سه درم افیون یک گرم تا دو درم کوفته بپخته اقواس
سازند شربت سه درم با آب بادیان یا با آب لسان الحمل بپاشانند * قرص جلنار دیگر که همین صنعت دارد * صنعت آن کلنار

فلزمي شش درم كهرياي شمعقي بهد كند درم الاخوين نشا شسته صمغ عربي از هر يك يك درم كوفته بهخته بالعاب بارتنگ سرشته اقراص
 سازند و اگر حرارت بسيار باشد نيم درم كافور و قه صور ي زياه كنند و اگر حاجت بقبض باشد افيمون يكدا نك اضافه نمايند شربت ي
 دودرم * قرص جلنار ديكو نافع از براي اسهال معدي و خون آمدن از هر موضع كه باشد * صنعت آن كلنار فارسي زرد رنگ
 حماض از هر يك سه درم سماق منقي از حبب مازوي سبز عصاره لحيه التيس اقا قيا كنند از هر يك يك درم ونيم كوفته بهخته با آب
 بر ك مورد تر سرشته اقراص سازند شربت ي يك درم با شربت حبب الآس * قرص جلنار ديكو نافع از براي اسهال مزمن و از براي
 خون آمدن از هر موضع كه باشد و از براي ضعف كرده حار بعد از فصل كركوت باشد و علامت امتلائي خود موجود باشد و چون بجهت
 ادين علت استعمال كرده شود بايد كه بايكي از اين ادويه استعمال كرده شود يعني رب به شيرين و رب سيب شيرين و شربت حبب الآس
 و شربت ريباس و شربت ليمو و غذا شله هلس يا شله سماق و يا غوره و يا پاچه بزغاله يا سربزغاله باشد يا گوشت كبك يا دراج يا
 طيهوج * صنعت آن كلنار فارسي قضم حماض از هر يك ده درم كل سرخ منزوع الاقماع سماق منقي طباشير سفيد صمغ عربي
 كل مختوم كل ارمني كل قبرسي صندل سفيد از هر يك يك درم ونيم نشا شسته بريان سه درم اقا قيه دودرم كوفته بهخته با آب سيب
 و آب به ترش سرشته اقراص سازند شربت ي يك درم بايكي از ربوب و اشربه مذكوره * قرص جلنار ديكو بجهت ذيا بيطس و
 خون آمدن از هر موضع كه باشد * صنعت آن كلنار فارسي چهار درم كل سرخ منزوع الاقماع سه درم اقا قيه دودرم صمغ عربي
 يك درم كثيرا سفيد نيم كوفته بهخته اقراص سازند شربت ي دودرم بالعاب بزر قطونا و در ذيا بيطس با آب كد و سرد كرده
 * قرص جلنار ديكو از براي اسهال رقيق اعم از آنكه دموي باشد يا صفراوي * صنعت آن حضض خرنوب نبطي كوزا ج كنند
 كلنار فارسي از هر يك يك جزو افيمون صمغ عربي از هر يك نيم جزو اقراص سازند شربت ي يك درم * قرص جلنار به نسخه شيخ رئيس
 نافع جهت قروح سرد و رونه و ملحم جراحات آنهاست * صنعت آن كلنار فارسي كل سرخ از هر يك چهار درم مغز كنند
 لبان از هر يك دودرم صمغ عربي كثيرا مصطكي از هر يك سه درم اقا قيا زعفران از هر يك نيم درم كهرياي بامر مكي از هر يك يك درم
 نار كهوا پنچ درم اجزا كوفته بهخته با رب به شيرين يا رب حبب الآس سرشته اقراص سازند هر قرص ي يك مثقال و در سايه خشك
 نموده شربت ي يك قرص تناول نمايند * باب الجيم مع الميم * جمل بفارسي بنخ نامند در هوم سرد و در دوم خشك ممكن در د
 دندان حار و اخراج كننده زل و در حلق مانده و جهت گرم معده و تقويت هضم معده حار و جرب و حكه و آشا مودن آن با است
 اجتماع حرارت در معده لهذا مخل و معطش و مورت سعال و مضرا حشاي ضعيف و مبرودين و صاحبان اورام باطني است
 و ضماد آن بر پيشاني حابس رعا ف و مجرب و آب پرورده آن بهتر است و مصلحتش قرنفل و عسل و بدل آن قلع است كه در خواص
 و افعال ما نند اين است ليكن اين ازان الطاف است * دستور صنعت جمل بدانكه در بل يك به سبب قلت برودت هوا و يا اندك
 رطوبت آن در موم زمستان به منجم نكردد و خواهند كه بعمل آورند * طريقش آن است كه در صحرائيكه بي اشجار و درود
 از ابادي باشد و قرب بل راي شور نباشد و اگر دامن كوه باشد بهتر است زمين را مقل اريك و جب كنند دران كاه نيشكر و اگر
 نباشد كاه بونج بضمخامت چهار انگشت و زياده فرش نموده بران ظرفهاي سر كشاده سفالي كنارند و آب چاه اگر اندك شوري
 داشته باشد بهتر است گرم نموده اول شب در آنها بريزند كه در هر يك بمقل اريك و پنج انگشت نهايضا در انگشت باشد و تمام شب
 يكبارند و وقت طلوع صبح پيش از بر آمدن آفتاب بوداشته در جاي خنكي جمع نمايند و همچنين هر قدر كه خواهند و در پنج چال
 محفوظ دارند بل ين قسم كه بالاي آن كاه بونج ريخته آنها را از پا و غير آن خوب بنشانند كه همه يك قرص كودد و از هواي گرم

مستافلت نمایند و در ایام کرما بر آورده بهر نحو که خواهند استعمال نمایند و این عمل را باید در عین زمستان کمال سردی هوای آن بلد نمایند و چون کثیف و مغشوش بکاه میباشند اگر ظروف آب را در آن بگذارند که سرد و یا منجمد گردد و همچنین میوهجات را بهتراست * یخ پرورده که یخ بچه نیز نامند لذیذ و بهتراز برف و یخ لطیف تر از هر دو است * صنعت آن آن است که بکیرند یخ یا برف هر کدام که باشد ریخته در آن نمک بمقدار عشرين و شوره بقل رخمس و قلیلی شنجرف ممزوج نموده در طاسی ریازد یکی کرده و در ظرفهای کوچک دیگر مرتنک سفالی نازک و یا نقره و یا مس نازک تازه قلعی کرده شربت بید مشک یا کلاب یا عرق بهار ساخته و یا آب انار و سیب و هر میوه که خواهند و یا شیر جوش داده با قند یا نبات شیرین کرده و یا انشرفهای حامض چاشنیک را از هر کدام که خواهند ولیکن باید که شربتها بسیار شیرین باشد زیرا که بعد انجماد شیرینی آنها کم محسوس میگردد و در آن ظرفها کرده که اندک خالی باشد و هر آنها را بر سر پوش پوشیده و اطراف آنها را بخمر سخت مستحکم نموده که آب و رطوبت خارج در آن مطلقا نفوذ ننماید پس آن ظرفها را در میان آن یخ یا برف بنحوی به چینند که یخ یا برف تمام اطراف آنها را فرا گیرد و بالای آنها قدری معتدل باشد و سر آن طاس و دیک را بقدر کاه برنج و یا رجه نمدی و یا پشمی ببوشند که تمام آن طاس را فرا گیرد که مطلقا هوا بآن نرمد پس سه چهار ساعت بگذارند تا منجمد گردد پس بر آورده هر آنها را باز کرده با کاردی باریک نازک بریده در ظرفی بر آورند و با فاشق تناول نمایند و این پرورده از شربتها و انشرفها بسیار صلب مانند یخ نمیکردد بلکه مانند برف منجمد میباشند و اما آب خالص مانند یخ میشود صلب و بعضی قدری نو شاد در بالای آن برف و یخ بعد گذاشتن کوزه در آن کوبیده میپاشند ولیکن بدون شنجرف و نوشا در هم منجمد میگردد اندک بدی * جمهوری * شرابی است که مثلث را با آب بجوشانند تا آب بموزد و مدتی بگذارند پس استعمال نمایند و بعضی شراب انکور سه ساله را جمهوری نامند و دیگری گفته که آب انکور است که جوشانیده تا به نصف رسیده باشد پس در خم کرده آنرا شراب نمایند و آن گرم و خشک و منضج و محلل و مشتهی و مبهی و معین بر جماع و هریع الانحلل و رومول خون غلیظ و مسخن احشاست * جمجم * یعنی است که از چین می آورند و کمان آن است که شقاقل چینی باشد و آن یعنی است شبیه بزرگ و باریک و دراز و افلاکون و مغیث و بیرونش مابین سفیدی و زردی و خوشبو و با اندک تلخی و تنیدی و شیرینی و از بلاد چین خیزد و در کوهستان کزرموشان نامند ساق و برگش شبیه بزرگ است در هم گرم و خشک و محرک با خصوصاً موی آن جهت ربو و مرفه و نرف الدم و ذات الرئه و ذات الجنب نافع و مضر سپرز و مصلحش صمغ عربی و قند و شربتش نادر هم و امین الدوله گوید که از یک مثقال تا یک مثقال و نیم آن با جلاب رافع خفکان است در حال و از مجربات است * مر بای جمجم * صنعت آن بکیرند تازه آنرا پوست آنرا خراشیده در آب آهک صافی نموده که قدری تنیدی داشته باشد یک شبانه روز بشیمانند پس بشویند و با آب بجوشانند یک دو جوشی تا آب آهک که جذب کرده اثرش نماند بعد از آن در آب تازه طبع دهند تا نرم و پخته شود و عمل را بقوام آورده جمجم پخته را در آن اندازند و چند جوش دیگر دهند و عمل باید آن مقل را باشد که جمجم را بشویند و بهر متور بجای عمل با شکر و نبات میتوان ساخت و اگر تر آن نباشد خشک آنرا چند روز در آب بخیسانند که نرم شود پس پوست آن را دور کرده در آب به پزند و با اندک آب و عمل بجوشانند تا نرم شود پس عمل کف گرفته با قند بقوام آورده بر روی آن کنند آن مقدار که از روی آن بر گردد و دو سه جوش دیگر داده فرود آورده سرد کرده در ظرف چینی یا زجاجی نگاهدارند * باب الجمیم مع النون * جنطیانا یکسر جمیم و سکون نون و کمرطای مهمله و فتح یای مشنای تحتانیه

والف و نون لغت یونانی است و بهنگی بگهان بیل کونیک یعنی است در ازو غلیظ و مائل به رخ و تیرکی و تلخی و رومی
آن را که بهترین انواع است ساق و عروق بهطبری انکشتی و مجوف و در طول قریب بدو ذرع و زرد رنگ و چون بشکنند
اندرون آن زرد تر قریب بریوند و تلخ طعم و در قلل جبال و جاهای نمناک و سایه میروید و بعضی گفته اند وجه تسمیه آن
بجنطیا نا جهت آن است که اول کسیکه یافت و شناخت آن را جنطین الملک بود از ملک روم لهذا مشتق بدان است و برکش
شبهه بمرک کردن و لسان الحمل و سوخ و ریزه با تشریفات و کلس مرخ مائل بکمبودی و ثمرش در غلافی شبیه بکنجد
میباشد و غیر رومی را چومغانی نامند برکش شبیه بحماض و این غیر مستعمل است در اول هموم کرم و خشک در درم
است و بغایت ملطف و منقح و جالی و محال و با قوت قبضیت و مد و تریاق هموم و مخرج جنین و جهت کزیدن سک دیوانه
و عقرب و هوام و هموم مشروب و ورم جگر و سپوز و عمر بول و احتباس حیض و ضما د آن با شراب جهت کزیدن جانوران
همی و جراحات و قروح غبیه و ورم بارد اخشا و جهت ضربه و مقطه و کمر اعضا و روثی و زائله بقی و با شراب جهت رج
معدة و طای آن با حنا بر کف دست قاطع خون حیض و استعمال آن با مداب یا شراب یا هو در تریاقیه اقوی است و شرب
درد رم آن با شراب جهت التواء عصب و وجع کبد و طحال و بیرونت و اورام آنها و حمل آن مخرج جنین و مسقط آن
و لطوخ آن جهت رمد بارد نافع و مضر مینه و مصلحش اسقوله و قند ریون است و قدر شویتش تا یک مثقال و بدلش در تفتیح
و تحلیل یک وزن و نیم آن اسارون و نیم وزن بیه که در مدرما نر مواضع قحط و زرد رنگ بوزن آن و بقای قوت آن تا سه سال است
و عصاره آن در جمیع افعال قوی و تریاق آن است و تریاق هموم و نافع از برای کزیدن سک دیوانه و هوام و هموم مشروب و ورم
جگر و استعمال آن با مداب در تریاقیه اقوی و قوتش تا هفت مال باقی میماند * دستور اخذ عصاره آن آن است که آنرا بکوبند
و پنچر و زرد آب بخیمانند و بچوشانند تا آب غلیظ شود پس صافی نموده طبع دهند تا منعقل گردد * دواء الجنطیانا نافع از برای
صلابت و مداب و وجع کبد و معدة و طحال و از برای تهیه کهنه * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس جنطیانا رومی فلغل ازهریک
ده درم شب یمانی مفید سازد چندی منیل الطیب ریوند چینی ازهریک یک اوقیه کوفته بخته بعمل مصفی آن مقل ارکه
ادویه بآن هوشته شود بهوشند شربت یکدرم با مینختج یا باب مداب و در نسخه دیگر بجای ریوند قسط تلخ است بوزن آن و
یک اوقیه زراوند مدحرج داخل است * دهن جنطیانا محال و یاح بارده و نفخ است و بجهت قیله و فتق بنهایت مفید و ورم
بلغمی را بنهایت نافع است و باید یک در خصیه و زهار و پشت و کوده باشد و در غیر این اعضا نیز دور کند * صنعت آن جنطیانا
رومی ده درم زراوند مدحرج سعد کوفی سلیخته سیاه پوست بیه که ازهریک پنچدرم کوفته در یکرطل روغن مغز بادام تلخ
داخل کرده خوب برهم زنند و در شیشه کوده ده روز در آفتاب کدازند پس از آفتاب برداشته بپالایند و در شیشه کوده نگه دارند
* سفوف جنطیانا ادرار بول نماید و چون باماء الاصول حار یا بارد بحسب مزاج نخورند استسقای لحمی را نافع است * صنعت آن
جنطیانا زراوند مدحرج حاشا فطر اما لیون تخم کرفس انیمون ازهریک دو مثقال منیل الطیب فقاح اذ خرفوة الصبغ جعه
حار چینی مغز تخم قیارین ازهریک دو درم و در نسخه دیگر ازهریک ده درم است ریوند چینی ربع جمیع ادویه نبات مفید
مثل جمیع ادویه کوفته بخته سفوف سازند و مستعمل دودرم با شراب بزوری یا سکنجبین بزوری یا ماء الاصول حار یا بارد
بحسب مزاج و اغراض بیاشامند * شراب جنطیانا مقوی معدة ضعیف بود و رطوبات معدة را پاک سازد * صنعت آن جنطیانا
ده درم صبر زرد چهار درم مویز بیدانه ده درم کل مرخ افمنبتین ازهریک ده درم تریب پنچدرم مجموع را در سه رطل آب

خنیا نیکه جو شند تا ثلث بماند صاف کنند و با یکرطل میبختند بقوام آورند شربتیه **ملعقه** * ضماد جنطیانا ابن ظهیر و
 خواص آورد هورزی را که خون حیض زیاده از عادت آید و بند نشود بستانند جنطیانا رومی را و نرم بگویند و با حنا بمرشند
 و بر کف دست ضماد نمایند آمدن خون را باز دارد * **معجون** جنطیانا صلابت پیرز و جگر و درد معده و کورده و مثانه مزمنه
 و اذیت زهرهای کزنده را نافع باشد و هله بکشد * **صنعت** آن جنطیانا رومی فلفل سیاه از هر یک ده درم قسط مرها ذج
 هندی سنبل و یونک چینی از هر یک هفت مثقال کوفته و بخته با سه وزن ادویه عمل مصفی بمرشند شربتیه دودرم با آب مطبوخ
 مد اب * **معجون** جنطیانا مشهور بمعجون سقر اطیحت امراض بلغمی و سوداری و از برای صداغ و ضعف کرده و جنون و
 ضعف بدن و نسیان و رواس و سل و سرفه قنیم و دق و صرع و برص و بهق و درد معده و جگر و یرقان و سپر زود ما میل و زحیر
 و قوت باه مفید است * **صنعت** آن جنطیانا قدمان نارمشک پنجگشت حب الغار زراوند طویل انیسون جند بیل ستر حب بلحان
 اسارون سلخه از هر یک یک مثقال مرصاف یک مثقال و دودانک اگر ترکی یک مثقال و چهار دانک درونج زرباد تخم کرفس
 از هر یک یک مثقال و چهار دانک زعفران دارچینی لک مغحول صبر سقوطری تربل سفید عود جوز بوا قونفل ریونک قاقله اشه
 بحبامه سنبل الطیب کل سرخ سعد حب المنقلب هلیله سیاه پوست بلبله آمله مقشر از هر یک چهار مثقال و یک دانک تخم جرجیر
 تخم پیاز تخم کند نا از هر یک یک مثقال و دودانک زرنب شیطرح و پیاز غنصل مشویا فلنجه از هر یک دو مثقال نرم صلایه کرده
 و برون بادام چوب کرده با سه وزن عمل بمرشند و در جوشش ماه کن داشته بعد از آن استعمال نمایند شربتیه از آن ازدو مثقال
 قاجار مثقال است * **جند** باد ستر بغاری آش بچکان و به ترکی اغلان آشی نامند و آن شبیه بخصیه است دودرم متصل بهم و
 حیوان آن مائی و در انهار عظیمه بیشتر یافت میشود و غیر شک آبی است و از شک بهیار کو چک تر و موی او سرخ مائل به سیاه هی
 و در خارج آب تعیش نمی کند و درد یلم آن را اشک نامند و حکیم میگوید مؤمن در تحفه نوشته که قیاس تقاضای آن نمی کنند
 که خصیه آن بعظم جند باشد و حقیر تازه او را ملاحظه نموده که صیاد قطع نموده بود اصله بود و رنگ نداشت و بعد از جو شانیدن
 آن در آب و خاکستر و پرورده کردن آن یک و دکا بعد از مدتی صاحب بود و رنگ شد و اینکه در نوعی از استحاله هست شک
 نیست مولف گوید که آنچه حکیم رح نوشته بیان واقع است و بهترین انواع جند سرخ و بعد از آن زرد است و سیاه آن از عموماً
 قتاله است و واجب است که بعد از قطع آن بشکافند آن را تا آنکه رطوبت و چیزیکه در آن است مانند عمل بر آید پس خشک
 نمایند در آخوسوم کرم و در درم خشک و الطف و قوای جمیع ادویه حاره یا بیه است و چیز صمغی شمعی که در داخل آن است
 لازم شد بدسترسین است استعمال آن چنانکه نیست مغتنج و محلل و قویاق ادویه بارده قتاله و اکثر هوام و مخنوق از خربق جهت
 احتیاس حیض و اخراج مشیمه و جنین و نفخ و فواق و مغص و مالیمخولیای موقی و قولنج بلغمی و ریخی و خفقان بارد و نسیان
 و صرع و ام الصبمان و فالج و رعشه و تشنج رطب ایتلائی و سرسام بلغمی که لیثوغس است مفید و ماثر امراض بارده ماغی و
 عصبانی را با سرکه و روغن گل نافع و چون بعد از فصل صافن مقدار دودرم آن را با آب فودنج با عمل بخورند در رطوبت
 مینمایند بدن ضرور اخراج جنین و برودت رحم را زایل میکنند و اگر با رطب نیز باشد با عمل و فلفل مقدار یک ملعقه لعق نمایند
 و هیچ مضرت ندارد و مهبج حرارت غریزی است و طلای آن جهت قروح قتاله مفید است و سغوط و طلای آن جهت درد سر بارد
 ریخی مؤمن و سبات و خدر و کزاز رطب و صرع مفید و همچنین خوردن آن و تضمین آن به تنهایی یا با روغنهای مناسبه جهت
 تحلیل او را مزمنه حاره و بارده و اوجاع بارده مفصل و غیر آن مفید و به ستودن همین دروغن آن و کناشتن آن در گوش جهت

ریا ح و ثقل سامعه که از برودت باشد و وجع بارد آن و همچنین قطور آن باروغن نار دین در گوش جهت امراض مذکوره و
 بخور آن جهت اصناف صداع بارد و ریخی مفید و استنشام آن جهت اورام رئه و علت های آن نافع و اکثراً آن جهت ظلمت
 و دمه و سبل و حمل آن مصالح حال رحم و مسقط جنین و مد ریض و بول و آشامیدن آن بقل ریکه افیون خورده باشد نافع
 سمیت آن است و چون با معاری آن افیون بسایند سمیت آن را زائل میکند مضر و مکرورین و مصلحتش شربت بنفشه و قد و
 شربتش تا یک انگ و بد لش مثل آن و ج یا نصف آن فلفل و در بعضی مواج بوزن آن مشک و در امراض جگر و فیون و جبهه
 تحلیل رطوبات لزجه سه وزن آن فلفل و ثلث آن دار فلفل و ثلث آن زرنبا د است و چند سیاه بقل ریکه هم کشته است و بهما
 است که در مدت یک روز میکشد و الا منجر بهر هم میشود و تویاق آن ترشی ترنج و سرکه خمر و شیر الاغ است * دواء جنک بادستر
 چون زن ازین بیاشامد اگر آبستن باشد بچه آن را قوی گرداند و اگر آبستن نباشد و حیض آن بسته شده باشد حیض آنرا
 بکشد * صنعت آن جنک بید ستروج ترکی انیسون تخم کرفس از هر یک یک گرم نرم کوفته بخیخته با شراب موزج یا شامه
 * حب جنک بید سترو لی جهت ام الصبیان و صرع و فالج و سکنه و سایر امراض بلغمی و رطوبی و اعراضیکه بعد از وضع حمل عارض
 زنان و اطفال میگردد که از برودت باشد مفید است * صنعت آن جنک بید سترو مشک خالص عود الصایب اجزا مساوی با
 عرق دارچینی یا عرق جوز بوا یا عرق رازیانه نرم سائیده حبوب سازند هر حبیبی بقل رفل شربت اطفال را نیم حب تا یک
 حب با شیر مرصعه آن و دیگران را از یک حب تا سه حب با آنچه مناسب دانند و با عرق جوز بوا یا دارچینی و یا رازیانه سائیده
 کرم نموده طلا نمایند و اگر دهن زنان زائیده برهم افتاده باشد بر شقیقه ها و فکین ایشان بمالند و اگر دهن عود هندی غرق
 نیز اضافه نمایند بید نیست و اگر برودت بسیار غالب باشد جوز بوا نیز * دهن جنک بادستر تل هین و تریج آن باروغنهای دیگر
 جهت تحلیل اورام مزمنه و رعشه و دردهای هر مثل مفاصل و قطور آن در گوش جهت ریا ح و ثقل سامعه و ارجاع بارده بلغمیه
 و رعشه نافع و حمل آن مصالح حال رحم و مد ریض و نوشیدن آن جهت حرقت آنها و ریا ح افرسه و ارجاع مفاصل
 بارده و فالج و استرخا و لقوه و صرع و بلغمی و سمیات نافع است * صنعت آن بکیرند جنک بید سترو فلفل سفید ها قرق حاشم حنظل
 فریون حلیمت اجزا مساوی همه را نرم بگویند پس ده درم آنرا در یک رطل بغلادی روغن سداب داخل کرده خوب برهم
 زنند و یک هفته در آفتاب بکند و هر روز دو مرتبه برهم زنند پس بعد از هفته آنرا بهالایند و ثقل آنرا بمالند و بکوب و بفشارند و
 مرتبه دیگر ده درم از همان ادویه را داخل کنند و بکوب و بزنند و یک هفته دیگر در آفتاب بکند و هر روز دو مرتبه برهم زنند پس
 بعد از هفته آنرا بهالایند و ثقل آنرا بمالند و بکوب و بفشارند و مرتبه دیگر ده درم از همان ادویه را داخل کنند و بکوب و بزنند و
 یک هفته دیگر در آفتاب بکند و هر روز دو مرتبه برهم زنند پس از هفته از پارچه کتان آنرا بهالایند و بکوب و بفشارند
 و در شیشه نکاهند و بکار برند * جوارش جنک بید سترو ریا ح زنان آبستن را دفع کند و جنین را محافظت نماید * صنعت آن
 جنک بید سترو حلیمت زرنبا د ما زوطیا شیراز هر یک یک گرم زنجبیل ده درم قند سفید دوا زده درم مشک نیم مثقال کوفته بخیخته
 با عمل مصفی مقوم سه وزن ادویه بهر شش شربت دودرم * مرهم جنک بید سترو جهت ضعف رجلین و قد مین * صنعت آن
 جنک بید سترو چهار درم اما ورن شامی صبر سقوطی شیان ما میثا شیطان هندی کسب انزروت مومکی از هر یک سه درم ادویه
 و انرم کوفته بخیخته با طلا که نوعی از شراب است نرم سوده مثل مرهم سازند و برها قهای پا و بوقد مین بمالند و کسب بضم کاف
 تازی و سکون مین مهمله و بای موحده بمعنی ثقل و جرم حبوبات است که افشرد و روغن آنها را کوفته باشند و مراد اینچاقول

کنند است و فی الحقیقه این نوع طلا و مروخ است نه موهوم * فصل در ذکر کونج معاجین جنلی * معجون جنل نافع جهت ریاحی که
عارض میشود در معده زنان حامله * صنعت آن جنل بیل ستریک درم و نیم مروارید ناسفته بسد کبر با ابویشم قونقل زعفران از هر یک
یک درم زرنیاد درونج عقری از هر یک درم اشنه سنبل الطیب از هر یک نیم درم ادویه کوفته بیخته با سه وزن کل عمل بقوام آورده
طی الهم بسو شدن * معجون جنل بیل ستر که همان خاصیت جوارش آن دارد * صنعت آن جنل بیل ستریک مثقال درونج عقری زرنیاد
از هر یک درم مروارید ناسفته با کلاب سائید که با دواله سنبل الطیب از هر یک یک درم کوفته بیخته بعمل مقوم سه وزن ادویه
هرشته معجون سازند شربتیک مثقال * معجون جنل بیل ستر که در سهولت وضع حمل بغایت مفید است * صنعت آن جنل بیل ستر
مر مکی صافی میعه سائید از هر یک یک مثقال دارچینی نیم مثقال اجزا کوفته بیخته با انگبین بهر شند شربتیک و مثقال با
شراب کهنه یا با ماء العمل بنوشند * معجون جنل بیل ستر مشهور بمعجون ابن عباد نافع بود معده را که طعام قبول نمیکند
و فواق امتلائی و سوء الهضم و ارجاع معده را بغایت نافع و بی نظیر است * صنعت آن جنل بیل ستر قسط شیرین سنبل الطیب
فلفل سیاه دارفلل دارچینی از هر یک یک اوقیه سلیخه دودرم مر مکی سه درم افیون یک درم افیون و مر مکی را در شراب
کهنه ریحانی خیسانید و نرم کنند اجزا را کوفته بیخته مجموع را آمیخته معجون سازند و بعد از ششماه استعمال نمایند شربتیک
یک مثقال * فصل در ذکر ننج سنجریا هر چند مناسب آن بود که در ذکر حرف سین مذکور شود لیکن چون اصل و عمود
در آنها جنل باد ستر است لهذا مناسب نمود که اینجا ذکر یابد * بد آنکه این لغت یونانی است بمعنی کثیر النجاح و چند
قسم بنظر رسیده در نسخه سنجریا بفتح سین مهمله و سکون نون و فتح جیم و سکون رای مهمله و کمر نون و فتح یای مثناة تحتانیه
و الف و در نسخه دیگر سنجریا بزیاد تی یای مثناة تحتانیه قبل از نون ثانیه و در نسخه ثالث سنجریا بکمر رای و سکون یای
مثناة تحتانیه و فتح نون و الف و شاید لغت اول اصح باشد صاحب کامل الصناعة و شیخ داود انطاکی گفته اند که در کلمات تقریب
ترجمه کرده شد بمعجون عارس یعنی معجون کلیه و مثانه و در کتاب منتخب موهوم است بمعجون ملامس یعنی معجون مل و
سنجریا کبیر بلا خلاف از تراکیم جالینوس است که ترکیب نموده بود این معجون را از برای پادشاه جترة و قتیکه حبس
بول بهر مانیده بود و این معجون را بعضی از تریاقیات شمرده اند و شکی نیست در آن که از معاجین کبار است و خاصیتش
بی شمار مجرب است در رفع از برای امراض بارده و تریاق امراض بلغمی است و امراض حادثه از ریاح غلیظه و از برای عصر البول و
ارجاع کرده و حصاة کرده و مثانه و از برای مخاطی بودن بول و سلس البول و قروح مجاری بول و از برای نفاخ و رطوبات و
تخمه و ضعف هضم و درد معده که از برودت و ضعف معده باشد و دیر کشیدن طعام از معده و قولنج و از برای ضعف کبد و تحلیل
صلابة کبد و از برای وجع اسنان و تا کل آنها و از برای خفقان و سرد مزاجان را بغایت مفید و موافق حفظ مینماید بدن ایشان
را و بهیاری از امراض و حافظ صحت مشایخ است و گرم میکند بدن را از بردیکه از خارج عارض آن شده باشد و مزاجش گرم
و خشک در درجه ثانیه و مضر و ورین و مصلحتش آب کاسنی تازه است و قوتش تا چهار سال باقی میماند و باید که استعمال
کرده شود بعد از ششماه * صنعت آن به نسخه شیخ رئیس که در قوا با دین قانون ذکر کرده جنل بیل ستر افیون دارچینی اسارین
قومود و قوا از هر یک یک درم فلفل دارفلل قنده قسط حلو از هر یک ششدرم زعفران نیم درم آنچه کک اختنی باشد در ماء العمل
خیسانیده حل کنند و باقی ادویه را کوفته و بیخته مجموع را با سه وزن ادویه عمل مصفی بهر شند و معجون سازند شربتیک
از یک دانک تا یک مثقال و بعضی گفته شربتیک از یک دانک است تا یک درم و بعضی از یک دانک تا دو مثقال گفته اند و بزعم

بعضی شربتیش نیم مثقال و این نسخه سوای عمل دوازد جزو است و وزن اجزای وی یک درم و نیم است صاحب میزان الطبایع گفته که مزاج این معجون گرم است در آخر درجه ثانیه و خشک است در دو درجه و ربع درجه و در نسخه دیگر زعفران داخل ندارد و نسخه که حکیم میر محمد مؤمن در نسخه ذکر کرده در اصل نسخه زعفران یک درم است و گفته که در بعض نسخه نیم درم و شش قیراط است و اسارون داخل ندارد و بجای آن مرصافی شش درم داخل است و بعضی اطباء با عمل یک سکرجه مثلث داخل کرده اند * سنجر نیا کبیر به نسخه اسحق * صنعت آن چند بیل ستر دار چینی فومودو قند کزرد شتی اسارون از هر یک یک مثقال کوفته بهخته با سه وزن ادویه عمل مصفی بصرفش و نیز شش قیراط زعفران و سه اوقیه میخک دروی کنند و در وقت حاجت از مثقالی از وی تا دو مثقال بکار دارند و وقت این معجون تا دو سال میماند و بعضی گفته اند که شربتیی از این معجون از یک دانگ تا دو مثقال است و یک لش امر و سیاه است که همین عمل میکند و محبوب است سنجر نیا کبیر به نسخه یحیی بن عیسی بن جزله که موافق است با نسخه اسحق و در آخر گفته که داخل کرده میشود درین معجون ربع رطلی مثلث و شش قیراط زعفران * سنجر نیا کبیر از شیخ رئیس که در قرا بادین قانون آورده * صنعت آن چند بیل ستر فلغل سیاه زعفران مودو قند اسارون افیون فلغل سفید قند دار چینی از هر یک دو درم قسط یک گرم کوفته و بهخته و زن نموده بعمل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند و نگاه دارند و بعد از شش ماه استعمال نمایند سید اسمعیل در قرا بادین ذخیره این نسخه را آورده و گفته که از جهت باد های رحم و از جهت بازگرفتن حیض و نابودن فرزند مقلد از یک با قند ازین معجون را بروغن سوسن حل کرده زن بخود بردارد و اگر در روغن بادام تلخ حل کنند شاید و بخور کردن و بوئیدن آن هم سود دارد و باد های رحم را به برد و آنچه آن باشد که معجون را با تشنه نهند و فرج را بآن بلد اردریا با نیزی قمع بخار آن را بخوریشتن کبود و از جهت درد سین و سرفه و امراض کلیه اندون شراب صرف بخورند * سنجر نیا صغیر به نسخه شیخ رئیس که در قرا بادین قانون ذکر کرده که در منافع قریب است بکبیر * صنعت آن چند بیل ستر افیون از هر یک دو درم و در نسخه دیگر ده درم است دار چینی فومودو قند اسارون از هر یک ده درم فلغل دار فلغل قند مرصافی قسط از هر یک شصت درم زعفران ربع اوقیه اجزا را کوفته و بهخته بعمل مصفی سه وزن مجموعه ادویه معجون سازند و در نسخه دیگر زنجبیل یک اوقیه و میعه سائله سه اوقیه داخل است و در نسخه اصل قند داخل نیست شربتیی نیم مثقال با آب گرم * سنجر نیا به نسخه دیگر * صنعت آن چند بیل ستر فلغل سیاه فلغل سفید زعفران مودو قند اسارون دار چینی قسط از هر یک یک درم عمل مصفی سه وزن ادویه کوفته بهخته بعمل معجون سازند شربتیی نیم مثقال با آب نیم گرم ناشسته بخورند و بعضی گفته که چون حل کنند یک قیراط ازین معجون را در روغن سوسن و بمالند بر موضع مارگزیده و دیگر جا نوران همی که گزیده باشند دفع زهر آنها میکند و نیز خوردن آن نافع است از برای ضرر سموم و سمیت گزیدن چنان نوران همی چون نیم مثقال آنرا با شراب بیاشامند و نیز نافع است از برای ریاخ رحم و قلت کوفتن حمل و کمی ادرار خون حیض چون مقلد از با قند از آن را در روغن سوسن حل کرده با پشم پاره فروزجه سازند و قند از آن را باروغن زنبق حل کرده و بیویک از آن زن و نیز بآن تلخین کنند در رحم خود مفید است و نیز از برای وجع سین و سرفه و از برای امراض کلیتین و از برای عموال البول و از برای سردیها و ریاخ یارده خورده میشود از آن مثل نخودی با شراب صرف و از برای تخمه چون بیاشامند از آن وزن یک مثقال با شراب صرف * سنجر نیا به نسخه سید اسمعیل در قرا بادین ذخیره منقول از قرا بادین چنین * صنعت آن قند ما نازیه کرمانی قند کور از هر یک سه درم چند بیل ستر افیون مودو قند اسارون از هر یک یک درم کوفته بهخته با سه وزن ادویه عمل مصفی معجون سازند و بعضی

شراب انگوری درین معجون داخل کرده اند و مسیحی در نسخه خود مثلث بجای شراب انگوری آورده شوی از یک دانک تا یک مثقال است * سنجر نیا به نسخه یحیی بن عیسی بن جزله درد معده و سوء هضم و قولنج و حبس بول و جمیع امراض بلغمی و بادهای غلیظ را سود دارد و تنگ رستی از بیماری علل است * صنعت آن چند بید ستودار چینی سیلانی فومود و قو اسارون از هر یک یک مثقال اجزا را جدا جدا گرفته و بخته و زن کرده درهم آمیزند و با سه وزن مجموع ادویه عسل و یک دانک و نیم مثلث معجون سازند و یک مثقال زعفران در آن آمیزند شربت از یک دانک تا دو مثقال باشد نافع باد * باب الحیم مع الوار

* فصل در بیان جوارشات غیر مهله بل آنکه اکثر جوارشات در ذیل بعض ادویه مفوده که آن دوا اصل و عمود است در آنها به ترتیب حروف تهجی ذکر یافت می یابد مانند جوارش حب الاس و ابهل و اترج و عنده و اسارون و اشته و آمله و انبو و یاریس و انجیلان و انیسون و ایوسا و بسماسه و بلاد و تیواج و جنک و جوز بوا و فنجینوش و دار چینی و رمان و زعفران و زنجبیل و زوفا و سفرجل و سماق و سمسم و سنبل الطیب و صندل و طباشیر و حصرم و عنبر و عود هندی و فلفل و فودنج و قونقل و حب القوطم و کافور و کنگ و کمون و کندر و لؤلؤ و مشک و مصطکی و نانثوا و روج و جوارشات افیونی مانند جوارش طباشیرا فیونی و عاج افیونی و بعضی که ذکر نیافته بود و آنکه هر یک بر اسمی خاص دارند من کور میگوید * و بل آنکه جوارش بضم جیم و فتح و او الف و کمر راء مهمله و شین معجمه بن و نون و جوارش بن یافون در آخر هر دو آمده و صاحب بحر الجواهر گفته که بانون تصحیف است و آن معرب کوارش است و معنی آن در لغت فارسی کوارنده طعام است و هاضم غذا که عربی ماضوم کویند پس در حقیقت ترجمه جوارش عربی ماضوم است شیخ داؤد انطاکی در تذکره گفته که جوارش فارسی است و بلغت عربی مسخن و ملطف است و نیز شیخ داؤد گفته که نجیب الدین سمرقندی در قرابادین از کتب خمسة خود گفته که جوارش لغت قدیم است و معنی آن مقطع اخلاط است و گفته که پرسیدم از کما نیکه خمیر از لغت فرس بودند انکار کردند آن قدس سره میفرمایند که فرق نیست میان تفسیر جوارش بمسخن و ملطف یا بمقطع اخلاط چه اینها همه از صفات جوارش است زیرا که جوارش بمعنی ماضوم است و اینها از لوازم و خواص آن است چه هضم غذا تمام نمی شود مگر بچیزیکه مسخن و ملطف ماده غذا باشد و آنچه ملطف و مسخن ماده غذا است مقطع اخلاط غیر منضمه از چه ملتصقه بخمل معد و حایله مانع از اشتغال معد و بر غذا و تصرف حرارت در آن و هضم و نضج تام یافتن و مستعمل شدن آنها از برای کردیدن جزو اعضا است و شیخ داؤد نیز گفته که جوارش نزد اطباء عبارت است از ادویه که نرم کویند نشه و حرارت آتش بآنها نرسید باشد بلکه با شکر و یا عسل بقوام آورده سرد کرده سرشته قطعات نازک کوچک برید و باشند و ایضا میفرمایند که لفظ جوارش نزد اطباء موضوع برای معجون است که ماخته باشند از برای اصلاح حال معد و رعایت بر هضم و استمرار و کواریدن طعام و ققطاع اخلاط و تحلیل ریا و رطوبات و لهن اجزای جوارش را جریش باید کویند تا زود از معد نکند و بوده باشد بسبب طول مکث در معد و اقوی پس اگر جوارشات را با افعال مذکوره افعال و خواص دیگر باشد ضرر بمعد عا نمیرسد که آن را از جوارش بودن بیرون برد و جوارشات مثل معاجین میباشد الا آنکه معاجین شیرین میباشد و تلخ نیز و کوبیده و کوبیده و جوارش نمیشد مگر طیب و طیب جوارشات و آن آنها عود است و در حرف العین مع الوار و نسخ آن در ذیل عود هندی هم بطریق اجمال و کلیه دستور العمل و هم به تفصیل جزئیة انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد و آنکه بعض اطباء منسوب نموده جوارش را با طبای یونان و بعضی با طبای قبط و فرقه دیگر گفته اند که نه از اطباء یونان است و نه از اطباء قبط بلکه جوارش

مخصوص فارسیان است و مخترع آن نجاشعه اند که از برای خلفای عباسی ساخته اند پس شهرت یافته تالیف جوارشات
 میان اطباء و جمعی انگار این قول نموده اند و گفته اند که بهیاری از جوارشات چون جوارش بقراط و جوارش جالینوس و جوارش
 کمونی مقدم بر نجاشعه اند * میفرمایند که اصل جوارشات که اطرینفل صغیر است مقدم است بر اطباء یونان و بر اطباء قبط
 نیز و ممکن که کوئیم پیش از نجاشعه این جوارشات مسمی بجوارش نبوده اطباء عجم جوارش خسروی را از برای نوشیروان تالیف
 کرده باین اسم مسمی ساختند و ادویه که از برای اصلاح معدة و تقویت هضم است نیز باین اسم مسمی نموده پس نیمه تن
 اطباء عجم مخترع جوارش بلکه مخترع این اصطلاح اند که معاجین مصلح معدة و هضم را جوارش نامیدند * جوارش از برای
 تالیف نیکو لا و من منقول از قوا با دین تالیف افندی صالح چلبی حکیم باشی ابراهیم سلطان قیصر درم ضعف بدن را زایل
 کند و نافع است از برای تفریح و ما لیکولیا و جنون و تقویت هضم و مناسب هر مزاج و شربتش یکدم است * صنعت آن کل
 اکلیل المملک کل هرخ منزع الاقماح اصل العوس مقشر از هر یک شش درم قرنفل سنبل الطیب جوز بوا دارچینی خولنجان
 خیر بوا زنجبیل زرنبا د بسبا سه عود هندی قاقله انیسون تخم طوارق ارقی و طوارق ارقی خشیش خوشبو است که ترکان در
 ما است میکنند و بشیرازی آنرا لوبونا مند از هر یک یک درم و نیم شکر سفید صافی بقوام آورده بقدر حاجت بد ستور مقور
 مرتب نمایند * جوارش بزوری مقوی هاضمه و مفتح هک دو قولنج و محلل ریا ح است * صنعت آن کمون کرمانی انیسون رازیانه
 کرویاد دو قونا نخوای تخم کرفس از هر یک شش درم مجموع را بیست و چهار ساعت در هر که انکوری خیسانید پس خشک کرده
 اند کی بوداده با صندل دارچینی زنجبیل دار فلفل بزر میسالیوس خولنجان از هر یک شش درم کوفته پیخته بعمل سفید بقدر کفایت
 هر شته جوارش هازند شربتی یک مثقال * جوارش بقراط معدة را قوت دهد و طعام هضم کند و اشتها ی طعام آورد و نفخ دور
 کند و باه را قوت دهد و برودت معدة و کرده و مثانه زایل گرداند و آب آمدن از دهان باز دارد و جش و فواق را مورد مند باشد
 * صنعت آن تخم کرفس تخم کز تخم شبث رازیانه کشمش خشک ناخوای از هر یک یک سیر مصطکی عاقر قرحا از هر یک یک مثقال
 عود قماری قرنفل از هر یک نیم مثقال کوفته پیخته با سه وزن ادویه فانیل سنجری و عمل سفید مصفی با لمعات جوارش
 هازند شربتی دوم مثقال * جوارش بقراط به نسخه نواب غفران پناه حکیم احمد موسوی که در بیاض مجربات خود قلمی فرموده
 اند منقول از خط معزی الهه * صنعت آن قرنفل سنبل الطیب فلفل سیاه زنجبیل عاقر قرحا زرنبا جوز بوا از هر یک سه مثقال
 ترب سفید کبابه چینی عود هندی از هر یک یک مثقال اسارون نیم مثقال شقال قاقله صغرا از هر یک دو مثقال و نیم مشک تبتی
 عنبر اشهب از هر یک یک دانک و نیم صغریا رسی ناخوای تخم جبلا هک برک سد اب از هر یک پنج مثقال کوفته پیخته بروغن
 بادام شیرین چرب نموده با عمل سفید مصفی سه وزن ادویه بد ستور مقور جوارش هازند و در ظرف چینی نگاه دارند
 شربتی دوم مثقال * جوارش جالینوس این جوارش را فواید و خواص بسیار است همه اعضا را قوت دهد و بوی دهان خوش
 کند و با دها بشکند و بهیاری بول را که از هر دی باشد خصوص سردی مثانه باز دارد و باه را قوت دهد و دیوانگی زایل کند و
 رنک و راضا فی کند و اسهال بلغمی را نفع دهد و صداع بلغمی و سمات و سر نه بلغمی و بوا و میر و نفرس و قوبا و بهق و سنک مثانه
 را نافع بود و سیاهی مو را حفظ کند و نکند ارد که سفید شود و گفته هر که بیست روز باین جوارش مداومت نماید از جمیع
 امراض ایمن شود * صنعت آن سنبل الطیب قاقله سلیخه سیاه دارچینی خولنجان قصب الذریره قرنفل معد کوفی زنجبیل
 فلفل سفید دار فلفل تخطی عود بلهان امارون شاهی حب الآس زعفران از هر یک ده درم مصطکی رومی پنجد درم قند سفید

بوزن جمیع ادویه عمل سه وزن مجموع ادویه را کوفته پیخته با قند و عمل سفید مصفی بهوشند و در نسخه دیگر مصطکی ده درم
 است شربت از یک مثقال تاسه مثقال پیمش از طعام و بعد از طعام توان خورد و در نسخه میل اسمعیل در ذخیوة حب بلسان ده درم
 داخل است و در بعض نسخ این جوارش جنطیا نانیز داخل است و این جوارش را بعد از ده روز که از ساختن آن بگذرد استعمال
 توان کرد و بعضی گفته که هنگام رسیدن این جوارش بعد از هفت روز است و هر چند گفته تر شود خاصیت آن بهتر میشود و مزاج
 این جوارش گرم و خشک است در آخر درجه دوم و گفته که مد ارمیت بیست روز باین جوارش پیروی رادیومی آورد * جوارش جلای
 منی زیاده کند و قوت مجامعت بیفزاید و ضعف کوده را هود مند بود و معده را قوت دهد و اشتها ی طعام آورد * صنعت آن سنبل
 الطیب قوفه الطیب از هر یک یک مثقال زیوه کرمانی مد بر نعنای خشک عود هندی غوطی خام از هر یک چهار مثقال فلفل اسارون
 شقال از هر یک دو مثقال خصیة الثعلب مصری بوزیدن از هر یک دو نیم مثقال اجزا کوفته پیخته با سه وزن آن قند و عمل
 یکرطل کلاب بقوام آورده بدستور متعارف بهر شند شربت در درم * جوارش حماض قانع صغرا و مسکن عطش و حمیات صغرا و
 و نافع * صنعت آن بکینند برک حماض تازه که بهندی چو کیکا ساک نامند و با هم وزن آن یا زیاده یا کمتر بدستور مسطور
 در جوارش رمان ساده مرتب نمایند و عند الحاجة بقدر ضرورت تناول نمایند * جوارش حنین معده را قوت دهد و بلغم را
 به برد و دهان را خوشبو سازد و آب رفتن از دهان باز دارد و سردیها را زایل گرداند و گرم شکم بکشد و باد بنشانند و کوده را قوی
 گرداند و ریک مثانه را پاک سازد و طعام را بکوارد و باد بواسیر را به برد و اشتها آورد و نیز گفته اند که عجب باشد از کسیکه
 هالی یک هفته هر روز سه درم از این جوارش بخورد او را بطیب احتیاج باقی باشد و اگر ده کنیزک داشته باشد از عهد
 همگی بیرون آید * صنعت آن تخم کرفس تخم جزر تخم شبت از هر یک یک استار قرنفل مصطکی رومی عود هندی از هر یک
 یک درم کوفته پیخته با سه وزن مجموع ادویه عمل سفید مصفی بقوام آورده مرتب نمایند و هر روز سه درم آنرا بخورند
 * جوارش خاصه خواص بسیار دارد و اعصارا قوت دهد و بوی دهان خوش کند و کمر و ریاح کند و بیماری بول را که از سردی
 مثانه باشد باز دارد و سرفه بلغمی را نافع بود و باد را قوت دهد و منی بیفزاید و جگر و قضیب را قوی گرداند و آب از دهان آمدن
 باز دارد و ریک مثانه را پاک کند و تخمه را نافع بود و دماغ را قوت دهد و نفوس و بهق و قوبا و بواسیر را سود دارد و سیاهی
 موی را نکاه دارد * صنعت آن کهر بای شمعی سنبل الطیب سلینجه دارچینی قاقله خولنجان قرنفل سعد کوفی زعفران
 زنجبیل فلفل دار فلفل قسط تلخ عود بلسان اسارون حب الآس قصب الذریوه از هر یک چهار مثقال مصطکی کبابه جوز بوا
 از هر یک سه مثقال شقال پنج مثقال مغز چلغوز مغز فندق از هر یک چهار مثقال خصیة الثعلب پنج مثقال لعان العصاره بوزیدن
 از هر یک دو مثقال مشک تبتی عنبر اشهب از هر یک یک دانک ورق طلا ورق نقره از هر یک بیست عدد یا قوت احمر مورارید
 ناسفته از هر یک دو مثقال عمل سه وزن ادویه بدستور مرتب نمایند * جوارش خرنوب منقول از شرح اسباب و علامات
 شکم قبض کند و ذر و اسهال معوی را نافع است * صنعت آن خرنوب شامی بیلانه زیوه کرمانی مد بر حب الآس سویی کنار
 بلوط کشنیز خشک از هر یک جزوی سه مساوی کوفته پیخته بارب مورد بهر شند شربت درم * جوارش خوزی جهت
 اسهال مزمن و تقویت جگر و معده و دفع رطوبات معده و امعاء نافع و موافق امزجه اطفال و زلق الامعاء بغایت مفید و از تراکیب
 محمد زکریا رازی است * صنعت آن دانه انکور که از سرکه استخراج کرده باشند و بوداده مثل سومه صلابه کوده سی و پنج مثقال
 تخم مورد شصت مثقال خرنوب نمطی کنار جوز بوا کرمانی از هر یک ده مثقال کنار ناخواه سعد کوفی مصطکی سنبل الطیب

از هر يك پنج مثقال با شكر يا عسل بقوام آورده در وزن ادويه بسرشدن شربتى تا سه مثقال * جوارش سكر بعضى اطبا اين جوارش را مسمى جوارش عود نموده اند معده را گرم كند و هاضمه را قوت دهد و نيكو كردنك و نافع است از برباى رطوبت معده و بلغم * صنعت آن به نسخه محمود بن الياس درخاري صغير قاقلة صغار قاقلة كبر قرقفل دارچيني زنجبيل دار فلفل زعفران از هر يك يك درم شكر طبرزد نيم رطل عود هندی فلفل سياه از هر يك نيم درم كوفته بيخته بعسل مصفى بقدر كفايت بسرشدن شربتى يك مثقال * جوارش غليظاني روايت است كه حضرت سليمان عم هفتاد حرم داشت و همه را به سبب اين جوارش خورند داشتى و چندان اصلى ندارد * صنعت آن لسان العاصير تخم پياز تخم شلغم تخم يونجه كبابه چيني تخم تره تيزك كزما زج ها قرقح تخم كزرا از هر يك سه درم و در نسخه ديكر بجاي تخم كزما هي رويان بوزن تخم كزرو در نسخه ديكر بجاي آن سه درم هفتاد و هشت بوزن آن و اگر هر سه باشد بهتر است كوفته بيخته وزن كرده يكجا نموده در شيشه نكاهد ارنه و در وقت حاجت بمده انكشت بر كيرنك هر چه آيد بر روي يك عد در زده تخم مرغ نيم مرشت يا شيشه نيم گرم بخورند سه روز يا زياده * جوارش سلمويه در تقويت معده و سوء هضم بسيار مجرب است و رطوبت و برودت معده را بر طرف سازد و برودت آنرا مبدل بگرمي سازد و اشتهاى طعام آورد * صنعت آن سنبيل الطيب قرقفل دارچيني جوز بوا قاقلة صغار سكر اصلي از هر يك پنج درم كند و ده درم فلفل زنجبيل از هر يك شش درم جند بيد ستونيم درم شكر طبرزد برابره ادويه كوفته بيخته على الرسم جوارش سازند شربتى سه درم * جوارش سلمويه ديكر معده را قوت دهد و طعام هضم كند و اشتهاى طعام بيارد و نفخ و جش را دور سازد * صنعت آن كند و نانخواه مصطكي از هر يك شش درم فلفل از هر مكى حب الغار عود هندی خام غرقى از هر يك سه درم مجموع را جدا جدا كوفته بيخته موزن طاييفي صل درم با پوست رد انه كوفته همچون مرهم سازند و ادويه را با موزين بسرشدن و در ظرف چيني يا شيشه نكاهد ارنه شربتى از يك مثقال تا سه مثقال * جوارش شاهي تاليف آن مرحوم در دفع ماليخوليای مراقي رابى نظاير است و مقوي قلب و معده است و تفريح آورد * صنعت آن آمله مر با هليلج مر با از هر يك هفتاد و پنج مثقال از استه بيرون كرده زرشك منقى كلاب عرق بيند مشك از هر يك هفتاد و پنج مثقال همه را بپزند تا مهرا شود ماليد به پهل لايند پس شراب انار ترش شراب انار شيرين فبات سفيد شربت نارنج شربت لپوش ربت آلواز هر يك چهل و پنج مثقال سکنجبین هي و پنج مثقال داخل نموده بقوام آورند پس بپوشم مقوض ورق طلا ورق نقره موزا ريد نا سفته از هر يك سه مثقال عنبر اشهب و مثقال كل گلوزيان غنچه كل سرخ از هر يك پنج مثقال كوفته بيخته با آن بسرشدن شربتى در درم * جوارش صغتر آن را بقا رعي كوارش روشن كويند و باح معده و امعاء دفع كند و معده را قوت دهد و ضعف هضم را زائل كند و امراض بارده دماغي را نافع باشد * صنعت آن صغتر فارسي زعفران ناخواه نعناع خشك مرزنجوش سمز زيره گرماتي از هر يك پنج درم زنجبيل و ج تركي سه با سه هود هندی خام غرقى از هر يك سه درم تخم كرفس را زيانا نيمون از هر يك چهار درم حاشادو درم شكر پنججاه درم همه را كوفته بيخته با سه وزن آن عمل مصفى تركيب نموده استعمال نمايند شربتى يك مثقال * جوارش طاليسفر نافع است از برباى هردى معده و كبد و رياح غليظه و مقوي كبد است * صنعت آن طاليسفر پنج درم زنجبيل بيضت درم فلفل دوازده درم هيل بوا قوفه از هر يك شش درم شكر طبرزد پنج رطل كه شش و چهل و دو درم و نيم باشد كوفته بيخته در ظرفى نكاهد ارنه و در وقت حاجت يك مثقال آنرا تناول نمايند و مزاج اين جوارش گرم است در آن درجه دوم و خشك است در سه ربع درجه اول و در نسخه ديكر بجاي فلفل دار فلفل است * جوارش العاج مین بر حمل است * صنعت آن نشاره عاج ميعه سائله مصطكي سنبيل الطيب

دارچینی از هر يك پنج مثقال پوست زرد اترج سه گونی عود قماري خام نار مشك قرنفل از هر يك چهار مثقال عود الصليب
كل سرخ سازج هندي افیون مصري خالص از هر يك سه مثقال را کرافیون را يك مثقال نماید بهتراست عنبر اشهب مشك
خالص از هر يك نیم مثقال عنبر و مشك را از هر يك يك مثقال نماید نیز خوب است نبات برابو تمام ادویه عسل دو برابر ادویه
بلبل الرهم جوارش سازند شربت از يك مثقال تادو مثقال * جوارش عطائي مني زياده كنند و كرده را قوت دهد و دماغ را
قوي گرداند * صنعت آن مصري قاتله صغار دار فلغل خولنجان دارچینی زنجبيل قرفة الطيب از هر يك پنج مثقال
بهمن سرخ بهمن سفيد تودري كلگون تودري زرد تودري سفيد تخم يونجه تخم شبت مغز تخم خربزه تخم جرجير تخم پياز
سفيد تخم هليون كثيرا تخم شلغم تخم كرفس از هر يك سه مثقال مجموع را كوفته بپخته ترنجبین سفيد پاک كرده سه وزن
مجموع ادویه ترنجبین را يك شب در شير كا و تخمسانند و صبح در دست مالیده بکنند رند که اگر خاکی دران مانده باشد ته نشین
شود پس صافي نموده بجوشانند تا غلیظ شود پس از آتش فرود آورند و بکنند رند که حلت و حرارتش شکسته شود و نیم گرم باشد
ادویه را بآن بحرشنند و در ظرف چيني نكا همدارند شربت سه مثقال بادواقيه شيركا و ميش تازه در شیده * جوارش قند اریقون
اين جوارش از روميان است نافع است از برای ضعف معده که تولید ریا دران بسیار باشد و از برای ضعف کبد بارد و استسقاء
طبي و از برای درد پشت و درد معده * صنعت آن به نسخه شمع رئيس زنجبيل سنبل الطيب از هر يك شش درم مصطكي
رومي ناخواه از هر يك چهار درم تخم كرفس نعناع خشك از هر يك پنج درم سلیخه سیاه زیاده کرمانی مل بر عاقر قرحا حب
بلسان از هر يك دو درم سازج هندي يك درم كوفته بپخته بعسل سفيد مصفی بحرشنند و در سبوحه جزئی نكا دارند شربت نیم
مثقال مزاجش گرم است در اول درجه سوم و خشك است در آخر درجه سوم حکیم معصوم در قرا بادین خود گفته که شربت
ازین جوارش چهار مثقال است و در نسخه او انیسون چهار درم داخل است و در نسخه ابن جزله بر نسخه اصل فلغل سیاه
شش درم انیسون چهار درم افزوده است و در نسخه سيل اسمعيل در ذخیره در سبوحه مزاج بارد سازج معده بچای نعناع
خشك پودنه دشتي آورده و باقي موافق نسخه شمع رئيس است * جوارش قند اریقون دیگر معده را گرم کند و ریا بپسند
و نافع است از برای اوجاع معده و امعاء و تفتیح مل های کبد و استسقاء لحمي را سفيد است * صنعت آن تخم سداب زعفران تخم
كرفس انجدان زنجبيل حاشا مغز بادام شیرین مقش از هر يك شش درم کنند و مغز بادام تلخ مقش از هر يك دو درم فلفل هفت درم كوفته
بپخته باد و وزن و یا سه وزن ادویه عسل منزع الرغوة بحرشنند شربت از يك مثقال تادو درم و در نسخه دیگر بجای مغز بادام شیرین مغز
چلغوزه بوزن آن داخل است * جوارش قند اریقون دیگر نفع معده و روده و درد معده و امعاء را نافع باشد * صنعت آن زنجبيل
فلغل سنبل الطيب از هر يك چهار درم مصطكي ناخواه تخم كرفس پودنه دشتي از هر يك پنج درم حب بلسان سلیخه عاقر قرحا زهره
کرمانی مل بر از هر يك دو درم سازج هندي يك درم كوفته بپخته با سه چند ان عسل مصفی بحرشنند و معجون سازند شربت از يك
مثقال تادو مثقال و این همان نسخه شمع الرئيس است با اندک تفاوتی * جوارش قند اریقون دیگر منقول از منهج نفع و برودت
معده را سودمند بود و درد معده که از برودت و بلغم و نفخ و هضم باشد برطرف کنند * صنعت آن زعفران انجدان تخم كرفس
زنجبيل حاشا مغز چلغوزه تخم سداب از هر يك دو درم کنند و مغز بادام تلخ از هر يك چهار درم فلغل شانزده درم كوفته بپخته با سه
چند ان عمل مصفی مل الرهم بحرشنند شربت يك مثقال * جوارش فوا که تالیف استادین الی بن صاحب اختیارات بل يعي معده
و اقوت دهد و قی باز دارد و جگر و دل و روده را قوت دهد و دفع صفرا کند و تنقل بآن کردن دافع خمار است * صنعت آن آب

انار ترش آب انار شیرین آب میب ترش آب به شیرین آب به ترش آب به شیرین آب غوره آب زرشک آب سماق آب کیل آب
 امرو د اجزاء متساوی همه را با آتش ملایم بپزند تا بر یک رسد و کف آنرا بکینند پس مساوی آنچه باقی مانده قند سفید داخل
 کرده با آتش ملایم بجوشانند تا بقوام آید پس آب لیو آب اتوج از هر يك متساوی يك جزو اندك اندك داخل کرده با آتش ملایم بپزند
 تا بقوام جوارش رسد و قتیكه تمام آبها را تشراب کرده باشد بر روی سنگ ریخته بپزند و بردارند و اگر خواسته باشند آب فواکه
 را با قند سوای آب لیو و آب اتوج بقوام بلند آورند پس فرود آورده اندك اندك آب لیو و آب اتوج داخل نمایند و
 قرص سازند چه اگر پیش ازین داخل نمایند تلخ میشود و اگر بعد از فرو گرفتن از آتش مشک تبتي دودانك مصطكي رومي يك رم
 زعفران نیم درم سوده داخل کنند بهتر است * جوارش فواکه مغوه نافع از برای ضعف قلب و معدی و خفقان * صنعت آن آب
 انار ترش آب انار شیرین آب امرو د آب میب شیرین آب به آب غوره آب زرشک آب سماق آب لیو از هر يك بیست درم قند سفید
 یکوطل بقوام آورده از آتش فرود آورده پس مصطكي دارچيني با درنجویه از هر يك سه درم مشک تبتي دودانك کوفته ریخته
 بآن بموشند و در ظرف چینی بکاه اند شربت سی درم * جوارش فواکه قلمی فرموده اند که از تالیف حکیم معتمد الملوك
 هیل علویخان است * صنعت آن آب انار ترش آب انار شیرین آب میب ترش آب میب شیرین آب به شیرین آب به ترش
 آب امرو د آب آملۀ تازه از هر يك چهل مثقال شراب ریاس شراب زرشک ماده شراب کیل شراب غوره شراب انناس شراب
 فالسه از هر يك در صد مثقال هر دو ثمر درخت هند یا اند نبات سفید یکصد و هشتاد مثقال آب لیو و آب اتوج از هر يك بیست
 مثقال اول مرتبه آب میوه های را سوای آب لیو و آب اتوج بجوشانند و کف آنرا بکینند و فرود آورده يك شب بکاه اند پس آب
 صافی بالای آنها را بجز علقه گرفته در دوی را دور کنند و آبهای صافی را وزن نموده در دیک هنکی با آتش ملایم بجوشانند تا بر یک
 رسد پس شربت ها و نبات را داخل کرده بقوام جوارش آورند و چون قریب بانقضاء رسد اندك اندك آب لیو و آب اتوج
 را داخل کرده با آتش انگشت جید بپزند تا تمام آبها را تشراب نماید و بقوام جوارش آید و باید که پیش از داخل نمودن آب لیو
 و آب اتوج کلاب عرق کل مشکي عرق بید مشک عرق صندل از هر يك بیست مثقال عرق بهار نارنج ده مثقال داخل کرده بقوام
 آورده باشند پس بنحویکه ذکر یافت آب لیو و آب اتوج را داخل کرده بقوام آورند پس از آتش فرود آورده طما شیر سفید کشنیز
 خشك مقشور ورق گل سرخ صندل سفید از هر يك دو مثقال دانه هیل ابریشم مقروض نعناع خشك کهر بای شمعی مروارید ناسفته
 بعد محرق مغمول از هر يك یک مثقال مشک تبتي خالص عنبر اشهب ورق طلا ورق نقره از هر يك دودانك بد ستور بآن بموشند
 شربت يك مثقال * جوارش فواکه دیکو معدی و دل و جگر را قوت دهد و امهال معدی و ذرب را باز دارد * صنعت آن آب میب
 آب به آب انارین از هر يك یکصد درم فانیل سنجری نیم من همه را با هم بجوشانند و بقوام آورند و این اجزا کوفته ریخته بآن
 بموشند اجزا این است سوبق کنار سوبق امرو د از هر يك پنچ رم سعد کوفی مصطكي سنبل الطیب جوز بوا از هر يك دو درم
 زعفران یک رم طی الرهم بآن بموشند شربت از دو مثقال تا پنج مثقال * جوارش فوغل معدی و دل را قوت دهد و دند ان را
 محکم سازد و بوی دهان خوش کند و شکم به بند و طبع را باز دارد و طعام بکوارد * صنعت آن فوغل رسیدۀ فربه بیست عدد نیم
 کوفته در شیر ریخته اند و بعد از دوروز از شیر بر آورند و خشك نمایند و بکینند دانه هیل بوا قورنفل تخم شبت از هر يك سه درم
 صندل سفید عود هند ی زعفران کبابه چینی کشنیز خشك مقشور از هر يك دو درم اجزا را با فوغل يك شب در کلاب ریخته اند
 پس خشك سازند و بکینند و با اندکی شیر ریخته با يك من قند بقوام آورده بموشند و بالای سنگ بپزند و پهن ساخته بکار د

به بوند پیش از طعام و بعد از طعام بقدر حاجت تناول نمایند و اگر در آخر شب و داخل نمایند بوی بعضی و در هواهای باران
 و طب خوب است * جوارش قانصه جهت ضعف معده و ذرب نافع * صنعت آن پوست اندرون قانصه خروس یعنی
 سنگ دان آن که خشک کرده باشند طباشیر سفید از هریک دو مثقال و نیم کل سرخ سه مثقال نعنای خشک قانصه کبار و صغار
 پوست بیرون پسته پوست تریج پوست هلیله زرد آمله منقی از هریک یک مثقال بهمنین صندلین صغیر کشنیز خشک بویان
 قرنفل قرفه حب الاس از هریک دو درم اجزا کوفته بپخته با شربت فواکه سرشته معجون سازند شربت و دو مثقال
 * جوارش قانصه دیکو در منافع مذکوره از آن اقوی * صنعت آن پوست اندرون قانصه چوز پوست اندرون قانصه خروس
 مروارید ناسفنه طباشیر سفید از هریک یک مثقال غنچه کل سرخ نعنای خشک پوست بیرون پسته قانصه صغار و کبار از هریک
 یک و نیم مثقال صندلین صغیر کشنیز خشک بویان حب الاس پوست هلیله آمله منقی از هریک یک درم بعد محرق کبر با باد زهر
 معدنی خطائی جوز بوا بسما سه قرنفل دارچینی ساسنه از هریک نیم درم ادویه کوفته بپخته با شربت سمب و شربت به سرشته
 جوارش سازند شربت و دو مثقال * جوارش قانصه دیکو جهت ضعف معده و ذرب نافع است * صنعت آن پوست اندرون قانصه
 خروس خشک کرده عود غرقینی خام مصطکی رومی از هریک دو درم زیوه کرمانی بهمن سرخ بهمن سفید عنبر اشهب ورق طلا
 ورق نقوه از هریک یک مثقال کشنیز خشک یک درم طباشیر سفید زرشک منقی کل کاوزبان دانه هیل بادرنجبویه از هریک
 دو مثقال ابویشم مقرض سه مثقال سماق منقی کل سرخ پوست بیرون پسته پوست زرد انوج حب الاس حب الرمان نعنای
 خشک از هریک سه درم مشک خالص نیم درم مربای آمله عمل مربای هلیله قند سفید کلاب خالص از هریک نیم آثار هندی آمله را
 بایک آثار آب و کلاب مهر ایزند و صاف نموده قند و عمل و هلیله را داخل کرده بقوام آورند و سایر ادویه کوفته بپخته بدستور
 یان بسروشند شربت و از یک درم تاسه درم * جوارش قطر مرون منقول از قرا بادین افندی صالح چلبی حکیم ابواهییم سلطان
 قیصر روم که بتوکی نوشته جهت امراض صدر و معده نافع قدر شربتش یک مثقال است * صنعت آن بیم اند زیاده درم زیوه
 کرمانی سه درم بیروح تخم رازیانه از هریک چهار درم عسل مصفی بقدر کفایت بدستور مقرر جوارش سازند و در ظروف
 چینی نگاه دارند * جوارش کثیرا تالیف نیکولاوس منقول از قرا بادین افندی صالح چلبی حکیم ابواهییم سلطان قیصر روم
 که افندی مزبور از طب کیمیای بواکلسوس رومی انتخاب نموده جهت امراض سینه و ضیق النفس و ذات الرئه نافع و مقوی
 معده و هاضمه است * صنعت آن کثیر ازوفای خشک از هریک چهل و هشت درم مغز پسته مقشر مغز بادام مقشر از هریک شش درم
 بزرگتان بزر حله دارچینی از هریک چهار درم اصل العوس رب العوس زنجبیل از هریک دو درم شکر سفید مصفی بقوام
 آورده بقدر کفایت شربت و یک درم تا دو درم * جوارش کواویا نافع است از بوی ضعف معده و وجع معده و سده که در
 باشد و از بوی های کبدی و بیتهت قلت انضمام طعام * صنعت آن کواویا نافع است تخم کرفس زنجبیل مو بزم منقی بزر
 هیسایوس تخم جز از هریک هشت درم مغز بادام تلخ مقشر ده درم کوفته بپخته بعسل سفید مصفی سه وزن ادویه بسروشند
 شربت و مقدار عصبی * جوارش کواویا به نسخه دیکو * صنعت آن کواویا فجاج از خرکل سرخ فلفل سفید زیوه کرمانی من بو
 اجزا متساوی کوفته بپخته با سه وزن ادویه عسل مصفی جوارش سازند * جوارش متوکل معده را قوت دهد و ضعف هاضمه را
 نافع بود و سردی مزاج و بردت معده و کبد و ابتدای استسقا را نافع باشد * صنعت آن به نسخه ابن جزله قرنفل سنبل الطیب
 دارچینی جوز بواسک اصلي قانصه از هریک یک مثقال فلفل سفید زنجبیل جنبل بیله سترا از هریک دو مثقال کند و چهار مثقال

نبات سفید بوزن همه ادویه را کوفته بخته با سه وزن مجموع ادویه عسل مصفی جوارش سازند شربتیه سه مثقال
 * جوارش دیگر که حکیم معصوم نوشته مستعمل من است مقوی فعله و جگر بود و شکم به بند و هیضه و قی و غثیان و اسهال
 هموی را نافع بود * صنعت آن طباشیر سفید حب الآس انا دارانه کل هر رخ بهمنین سنبل الطیب اسارون ازهریک درونیم درم
 زرشک منقی پنجم درم پوست بیرون پسته مصطکی قرفة الطیب ازهریک یک و نیم درم مشک دودانک رب به رب سیب رب مورد رب
 فواکه ازهریک ده درم کلاب بیست درم طی الریم بهر شد * جوارش فوفل مطیب دل را قوت دهد و دهان را خوشبو سازد
 و قی و هیضه و ضعف معده را نافع بود و طعام بکارد و اشتها بیاورد و دندان و لثه را محکم سازد و امساک منی آورد * صنعت آن
 فوفل کبابه چینی دانه هیل دارچینی سنبل الطیب عود هندی ازهریک پنجم درم زعفران مصطکی ازهریک دو درم مشک عنبر
 اشهب ازهریک یک درم کافور یک دانگ شربت فواکه شیرین سی درم میخنج پنجاه درم فانین سنجوی صد درم فانین را در کلاب
 بکندارند و با شربت فواکه و میخنج بقوام آرند و اجزا کوفته بخته دران بهر شد و بر بالای سنگ پهن سازند و بکندارند تا سرد
 شود و از کارد به برون و نگاه دارند و بدان ملامت نمایند * جوارش فوفل مطیب دیگر مقوی معده و مشهوی طعام بود * صنعت آن
 قافله کبار قرنفل زنجبیل دارچینی دار فلفل زعفران عود هندی فوفل ازهریک یک درم مشک دودانک عنبر اشهب سه دانگ
 اجزا کوفته بخته با شکر طبرزد بقوام آورده بهر شد شربتیه سه درم با کلاب * جوارش معتدل جهت تقویت معده و انهضام
 طعام و قطع بلاغم و دفع ریا و تبیل یل یرو دت معده بخوارت و تقویت اعضاء رئیس و باه نافع است * صنعت آن جوزبوا خولنجان
 هیل بواز زنجبیل فلفل دار فلفل دارچینی زعفران عود قماری سازج هندی تخم کرفس سنبل الطیب بهمن سفید بهمن هر رخ شقاقل
 مصری بوزیلان مصطکی کار زبان ابریشم مقرض ازهریک یک درم عنبر اشهب مشک خالص ازهریک نیم درم مروارید ناسفته
 با بیک مشک بر سنگ سماق سوده یک درم تخم خرفه مقشر سه درم کشنیز خشک مقشر طباشیر سفید پوست بیرون پسته زرشک
 منقی سماق منقی ازهریک یک درم و ثلث درمی شربت سیمب شیرین و ترش شربت امرو د شربت انا رین شربت به شیرین و
 قرش ازهریک بیست مثقال ادویه کوفته بخته با سه وزن تمام ادویه نبات سفید و عسل مصفی طی الریم بهر شد و در آخر پنجاه
 عدد ورق طلا و یکصد عدد ورق نقره بآن بهر شد شربتیه از یک درم تا سه درم * جوارش مغروح امزجه بارده را نافع است
 و معده را قوت دهد * صنعت آن سنبل الطیب قافله کبار دارچینی سلیخه سیاه خولنجان قرنفل سعد کوفی زنجبیل فلفل سیاه
 دار فلفل قسطا عری حب الغا و حب بلسان جنطیانازاروند مد حرج قرفة الطیب اسارون حب الآس ازهریک بیست مثقال
 جوزبوا قصب الک ریوه مصطکی عود هندی ازهریک پنج مثقال زعفران تخم کرفس انیسون بسما سه ازهریک دو مثقال چرس
 خالص یا ورق القنب یا بیخ لغاح هر کدام که باشد بمقلار مناسب مزاج و عادات آن شخص قند سفید بوزن مجموع ادویه
 عمل دو وزن ادویه بد ستور مرتب نمایند اصل این نسخه از جالینوس است که اطباء زمان بعض تصرفات دران نموده مشوش
 ساخته اند * جوارش مغروح دیگر این جوارش معروف است بجوارش کند ی اندوه به بود و نشاط و سرور آورد و تن و نفس و
 معده را قوی گرداند و رنگ رو را صافی و بوی دهان و عرق را خوش کند * صنعت آن کل هر رخ شش درم سعد کوفی پنج درم
 قرنفل مصطکی سنبل الطیب اسارون شامی ازهریک سه درم قرفة الطیب زرنب ازهریک دو درم بسما سه قافله دانه هیل بوا
 جوزبوا ازهریک یک درم جدا جدا کوفته بخته وزن کرده در هم بیا میزند و در هر سی و شش مثقال ازین ادویه نیم من آمله
 منقی در پنج من آب بجزند تا یک من و نیم برسد بدست بمالند و بیا لابند و بار دیگر در یک منکی کنند و نیم من فانین دران کنند

و بپزند تا مانند آرد هاله شود از سر آتش بردارند و ادویه را بر آن بپاشند و تیمونند تا چون خمیر گردد و در ظرف چینی یا کاشی نگاه دارند شربت در مثقال * جوارش منقلباً تا زخم و پپیش شکم و بواسیر را سودمند است * صنعت آن * چندی آن خوش یک گرم زبده کومانی در سرکه انکوری خیسانید و از آن برآورده در سایه خشک کرده اندک بوداده نیم گرم پوست هلیله کبابی در روغن کابریان کرده نیم گرم کوفته بخته بکلاب بمرشد * جوارش ملکی معده و جگر را قوت دهد و در امر مجامعت قوت عظیم پیدا کند * صنعت آن قرنفل جوز بوا بسماسه لسان العصا فیرو شیرین بیخ اذ خورنجبیل دارچینی مصطکی عود قماری زعفران از هر یک سه درم قافله کند از هر یک یک مثقال اشنه سه مثقال مشک تبتی یک انگ و نیم قند سفید و کلاب از هر یک ده مثقال قند را در کلاب حل کرده عسل مصفی بقدر کفایت در آن داخل کرده با آتش ملایم بجوشانند تا قریب بانهقا در رسد پس فرود آورده بکنارند تا حرارتش ساکن شود ادویه را کوفته بخته در آن داخل کرده بوهیم زدن تا خوب مخلوط شود و در ظرف چینی نگاه دارند شربت یک مثقال * جوارش ملکی تالیف ابن ماسویه منقول از قرا بادین افندی صالح چلبی نافع از برای ما ایخولیا و ضعف معده و خفقان و امراض مزمنه و تقویت حافظه و ضیق النفس * صنعت آن قرنفل دارچینی عود هندی خولنجان سنبل الطیب جوز بوا طبا شیر سفید زنجبیل از هر یکی کل سرخ منزوع الاقماع کل بنفشه از هر یک یک گرم بسماسه مصطکی اصطوک مرزنجوش نعناع خشک قافله دار فلقل تخم فلکن حب الآس پوست خربزه از هر یک در ثلث درمی مروارید ناسفته بهمن سفید بهمن سرخ مرجان قوزی ابریشم محرق از هر یک ثلث درمی مشک ترکی خالص یک قمرط کا فور قیصوری یک حبه اجزارا آنچه کوفتنی است کوفته و آنچه صلایه کردنی است صلایه کرده شکو سفید را در آب حل کرده بجوشانند و کف شیر بر آن زده چرک آن را بکینند و صافی نموده بقوام آورند و ادویه را بکستور مقربان سرشته جوارش سا زدن شربت یک مثقال * جوارش و در منقول از قرا بادین افندی صالح چلبی مقوی اعضای رئیس و مقوی قوت هاضمه و دافع رطوبات فاسده و مناسب هر مزاج است * صنعت آن کل سرخ منزوع الاقماع ده درم عود هندی صندل زرد از هر یک دود درم دارچینی چهار درم مصطکی رومی یک گرم و نیم عنبر اشهب درمی کوفته بخته بشارب و در بقدر کفایت بکستور مقرب جوارش سازند * جوارش منقول از اکلیل محمد بن زکریا گفته که این جوارش طعام بکوارد و دهنها بکشد و فواق را زایل گرداند و نشف رطوبت معده نماید و اسهال رطوبی را نافع باشد * صنعت آن پوست بیرون پسته سه درم کبه یعنی مصطکی طین ارمنی سنبل الطیب از هر یک دو درم کل سرخ منزوع الاقماع طبا شیر سفید از هر یک چهار درم عود قماری خام سه درم نبات سفید پنجه درم سماق شش درم اجزارا کوفته لیکن در شب بکنارند و با سه وزن ادویه عمل مصفی مقوم بمرشد شربت یک گرم تا چهار درم یا آب سیب یا رب سفرجل تناول نمایند * جوارش که مقوی قلب و کبد و معده است و تهیج اطراف را نافع باشد و خفقان و رجوع فواد را با صلاح آورد و تفریح بخشش * صنعت آن مروارید ناسفته یشب سبز مصطکی طبا شیر سفید آمله منقی ابریشم مقروض صندل سفید زنجبیل تخم خرفه مقشر از هر یک سه مثقال پوست هلیله عنبر اشهب سنبل الطیب سعد کوفی از هر یکی او بوند چینی رب السوس سادج تخم کشوت از هر یک دو مثقال عود قماری خام پوست هلیله زرد از هر یک سه مثقال ورق کل سرخ و رشک منقی از هر یک چهار مثقال زعفران ورق نقره از هر یک یک مثقال تخم خشخاش پنج مثقال تودری سرخ تودری زرد از هر یک دو مثقال و نیم ورق طلا نیم مثقال اجزارا کوفته بخته صلایه کردنی را صلایه کرده و حل کردنی را حل کرده شراب سیب شیرین و شربت تریج و شربت فواکه شیرین و شربت فواکه ترش از هر یک بیست و پنج مثقال قند سفید بوزن مجموع ادویه

کلاب پنجاه مثقال بقوام آورده بدستور مقور جوارش سازند * جوارش هاشمی رطوبت مزاج و سردی را سودمند و قولنج و
لقوه را مغیل بود و بهق و برص و تپهای کهنه را نافع باشد * صنعت آن حب المقلب مقشردانه هیل بوا قرنفل زنجبیل تربید سفید
مد بر عاقر قرحا ناخته تخم کرفس نمک درانی زرنب اجزا مساوی گرفته بخیخته بعمل مصفی بعمل شربت از بهر جوارش
یک مثقال و از بهر اسهال چهار مثقال * جوارش هندی که شیخ الرئيس رح درقا نون آورده نافع است از برای قولنج و بوردت
معد و رجع مفاصل و نفوس و ضعف معد را نیکو بود * صنعت آن شیطرح هندی سازج هندی از هر یک چهار درم جوز بوا
ناخده نارمشک هیل بوا از هر یک دو استار فلغل دار فلغل زنجبیل از هر یک پنج استار هلیله سیاه سی استار قرنفل پنچدرم بسباسبه
چهار درم فانین ده استار گرفته بخیخته در وقت حاجت در درم آنرا بانمیل کهنه تناول نمایند و این جوارش کرم و خشک در
اول درجه سوم است * جوارش هندی دیگر مقوی باه است و مودوزن را فربه سازد و رنگ رو را صافی و روشن گرداند و قوت
بدنی را بیفزاید * صنعت آن زنجبیل اسکند از هر یک یک استار و نیم شاهي بهمن سفید بهمن سرخ تودری سفید بوزیل ان
خولنجان از هر یک هشت درم قرنفل دانه هیل از هر یک چهار درم اجزا را گرفته بخیخته پس بکیرند مقل خراسانی و خرما می تو
و قند کهنه و نبات سفید و روغن کاه از هر یک یک استار شاهي و همه را در هاون اند از آن و نرم بگویند و از برای کوفته بخیخته را
اندک اندک در آن اند از آن و بدسته بمالند تا نیکو مخلوط شود پس بنادق سازند هر بند که نیم استار شاهي و هر روز یکمند قه
آنرا با شیر کاه میش تناول نمایند * فصل در بیان جوارشات مسهله * جوارش شهریاران سردی جگر و معد و قولنج و عسر البول
را نافع است * صنعت آن به نسخه ابن جزله زنجبیل قوفه قرنفل دارچینی سلیخته سیاه سنبل الطیب جوز بوا هیل بوا مصطکی رومی
قالله کبار حب بلحان زعفران از هر یک چهار درم و نیم سقمونیای مشوی سه درم تربید سفید حب النیل از هر یک هشت درم قند سفید
بوزن مجموع ادویه کوفته بخیخته با عمل مصفی جوارش سازند شربت از برای آب نیم گرم * جوارش شهریاران دیگر
به نسخه شیخ الرئيس نافع از برای بوردت معد و کبد و استسقا و مره سودا و این جوارش مسهل است * صنعت آن زنجبیل
شیطرح هندی فلغل دار فلغل قوفه قالله صغار قونفل ناغیست سازج هندی مرصافی مصطکی رومی قالله کبار دارچینی سنبل
الطیب تخم کرفس سلیخته سیاه ناخده از برای نه انیسون از هر یک شش درم فتمون اقريطی تربید سفید مجوف ترا شیده و روغن
یادام شیرین چرب نموده از هر یک دراز ده درم سقمونیای مشوی ده درم شکوطیوزد بیست درم مجموع را کوفته بخیخته بعمل
مصفی سرشته جوارش سازند و مزاج این جوارش کرم و خشک است در دو درجه و نیم * جوارش شهریاران تنقیه معد از اخلاط مرکبه
نماید و نافع است از برای امراض حادثه در معد از اخلاط مرکبه و امراضی که حادث شود در سایر اعضا بمشارکت معد خصوص
از برای صرع حادث بمشارکت معد از صعود ابشوه اخلاط مرکبه یا صعود نفوس آن اخلاط از معد بدماغ * صنعت آن فلغل
هیاه زیوه کرمانی مد برمداب بوره ارمنی خولنجان قوفه از هر یک یک درم سقمونیای مشوی ده درم عمل مصفی چهل درم بدستور
مقرر مرتب نمایند مقل از معتدل از آن از در مثقال تا پنج مثقال * جوارش شهریاران به نسخه بدالین فلانسی نافع است
از برای معد و جگر و قولنج بکشاید و سودا و باغم بوائد * صنعت آن سنبل الطیب قوفه دار فلغل فلغل انیسون قالله جوز بوا
از هر یک دو درم زنجبیل مصطکی رومی دارچینی نارمشک شیطرح هندی از هر یک سه درم سقمونیای مشوی ده درم مغز
حب النیل چهار درم بسغایچ نستقی پنچدرم نمک هندی سه درم تربید سفید مد بر بیست درم خیر بوا در درم ادویه را کوفته
بخیخته بعمل جوارش سازند شربت از این جوارش اقویا در درم وضع را پنچدرم و مزاج این جوارش کرم است در دو درجه

وربع درجه و خشك است دريك درجه و ثلث درجه * جوارش شهریاران به نسخه حكيم معصوم برودت معد و جگر و
 نافع باشد و موه صغرا و سودا براند و قولنج بكشاید * صنعت آن شیطرج هندی زنجبیل دار فلفل فلفل خولنجان قوفه
 قونفل سازج هندی نارمشك مصطكي رومي سنبیل الطیب سلخته هیل قاتله کبار را زیاده انیسون تخم کرفس نانخواه از
 هریك سه درهم بسغاییم فستقی نه درهم انیسون پنجدرم تربل سفید تراشیده بروغن بادام چرب کرده سی درهم سقمونیا
 مشوي دوازده درهم شكر طبرزد شصت درهم عسل بقل رجاحت ادویه كوفته بخته بآن بمرشند و در میان جوبنک ارند
 و بعد از شش ماه استعمال نمایند شربت می مقد ار چهاردرم تاشش درهم همراه آبمکه زیاده کرمانی دران جوشانیده
 باشند * جوارش قیصر قولنج بكشاید و نقرس را سود مند بود و اخلاط غلیظه لزجه را دفع کند * صنعت آن دار فلفل
 زنجبیل هلیله زرد سقمونیا تربل سفید از هریك دوازده درهم تخم کرفس نانخواه عاقه قرحانك طبرزد از هریك ششدرم
 قند سفید شانزده درهم كوفته بخته بعسل بمرشند * جوارش نارمشك طبع را نرم دارد و قولنج بكشاید * صنعت آن
 جوزبوا قاتله کبار در ارچینی از هریك سه درهم قونفل زنجبیل نارمشك از هریك ششدرم سقمونیا پنجدرم نبات بقدر
 تمام اجزا عمل دوچند ان ادویه را كوفته بآن بمرشند شربت می از يك درم قاسه درهم * جوارش نارمشك دیگر ضعف
 معد و مقله استهقار نافع بود * صنعت آن نارمشك سه درهم قاتلتین از هریك دودرم فلفل پنجدرم دارچینی چهار
 درهم قونفل سقمونیا از هریك دودرم تربل سفید ده درهم مصطكي زنجبیل از هریك يك درم و نیم اجزا كوفته بخته با قند
 و عمل بمرشند شربت می دو مثقال با قدری كلاب * جوارش نارمشك قلمی فرموده اند كه از تالیف قندها لكحقیقن هیل هندی وال
 ماجل فقیر میر محمد هادی قدس الله تعالی موه است معد را قوت دهد و اخلاط فاسده را دفع کند و جگر را قوت دهد و باد های غلیظ
 خفقاں را دفع کند * صنعت آن نارمشك شیطرج هندی زنجبیل فلفل دار فلفل دارچینی قاتله صغرا قاتله کبار قونفل سازج هندی
 بهبا سه خولنجان مصطكي رومي کبابه چینی سنبیل الطیب سلخته تخم کرفس نانخواه بادیان بوزیدان انیسون افتیون از هریك
 شش مثقال ریونله زعفران از هریك يك مثقال تربل سفید دوازده مثقال اجزا كوفته با دروزن ادویه عسل مصفی مرشته
 بطریق معمول جوارش سازند شربت می از چهار مثقال تاشش مثقال بدانكه جوارش مسهل اهللیجی تربل و تمری هریك درجای
 خود ذكر یا قند و جوارش سفر جلی مسهل و جوارش سقمونیا و جوارش طما شیر مسهل و جوارش عود مسهل اهللیجی و جوارش
 عود ملین و جوارش قرطم و جوارش كمونی مسهل و جوارش ما زربون انشاء الله تعالی در اماكن خود هامل كور خواهند شد
 * نسخه جواهر موه اطلی كه از فونك ماخته می آورند جهت تقویت قلب و رفع خفقاں و توحش و دیگر امواض و خواص بسیار
 برای آن بیان میکنند مختصر نموده شد * صنعت آن لعل یا قوت سوخ یا قوت زرد یا قوت كمود ورق طلا از هریك چهار درم
 حقیق یمنی یشب بمل فیروزه جلاوار از هریك يك ماشه و پنج سوخ كهر باد و ماشه مر واریك ماشه و چهار سوخ نارچیل و سویی
 لاجورد از هریك سه ماشه فاد زهر مشك عنبر و ورق نقره از هریك شش سوخ كافور چهار جو مومیائی دو سوخ افیون يك سوخ
 قرص افعی شش ماشه زمرد چهار ماشه همه اجزایا بوسنك سماق با كلاب سحق بلیغ نموده با آب صمغ عربی موه بندند
 و بورق طلا پیچید خشك نمایند شربت می دو سوخ ناچار سوخ * فصل در بیان چوب چینی چینی و خطائی و ساهتی و بنكالی *
 و ماهیت و کیفیت بد و اطلاع بران و جیل و مختار و مزاج و خواص و منافع و طرق استعمال آن اما بیان ماهیت آن بدانكه اكثر
 چوب چینی را بامچ چینی نیز نامند و آن بهشتی است سوخ و نك و کلابی و بعضی سفید و بعضی مائل به سیاهی بواق كه آن را

مصنع می نامند که گویا در اندرون آن صمغ جا کرده و قطعات آن بزرگ و طولانی بقدر یک شهر و زیاده و کمتر و قوی و ضعیف و کم کوه و پر کوه و راست و کج و متشعب و امس و خشن و سبک و صلب و رخومیا شد و گیاه آن از قبیل نجم و بیاض و مغروش بر زمین و برک آن باریک بلند مثل برگ ساج هندی و از آن اندک کوتاه تر و نازک تر و ساق آن با اندک صلابت و غیر مجوف و تازه آن بیخ بارطوبت و شیرین و چون خشک شود شیرینی آن کم میگرد و کهنه آن تفته میباش و در کوهستان بلاد چین و کوهستان سلامت از بلاد بنکاله یافت میشود و در جای دیگر تا حال شنیده نشده * اما سبب بد و اطلاع بر چینی آن بد آنکه حکیم میر عا دالدین محمود شیرازی رحمه الله علیه در رساله چوب چینی خود که در زمان سلطنت شاه طهماسب ماضی بن شاه اسمعیل صفوی موسوی که تقریباً سنه نهصد و پنجاه هجری حضرت ختمی پناهی صلوات الله علیه و آله تالیف نموده بنا بر آنکه در آن آوان چوب چینی از چین بتوسط فرنگان که دایم در تجسس و تفحص امور غریبه اند و برای همین دایم در میر دریا و جزایر و سواحل آن شرق و غربا و جنوبا و شمالا و فوق الارض و تحت الارض اند و هر جا امر غریبی و چیز تازه میباشند در صد تحقیق و تمییز و تجربه و تحریر آن در می آیند و با طرف و اکناف میگرد و باعث شهرت و انتشار آن میگردند چنین نوشته اند و پوشیده و پنهان نیست که این بیخ که درین تاریخ که مردم بر آن اطلاع و استعمال آن انتفاع یافته اند چنین مجموع شده که وقتی از اوقات در آن بلاد که این بیخ از آنجا می آورند قطعی در آن شهر پیدا شده بود و مردم بصحرا متوجه شده اغتلا باصول و اوراق نباتات می نمودند و چون این بیخ غریبی دارد و طعم و رائحه که موجب تنفر طبع باشد ندارد مردم باین بیشتر رغبت نمودند و اتفاقاً در میان ایشان صاحبان امراض مزمنه بوده اند خاصه سوداویه و قروح عفن و خبیثه و نواسیر و نار فارمی و مانند اینها را از خوردن این بیخ شفا ی کامل می یافتند و چون این حال مشاهده ایشان شد از آن زمین استخراج می نمودند و بیکر مواضع می بردند و معطر شفا می شد اما چون در آن صحرا بواسطه اضطراب قطعی نمک بهم نمی رسید و اکل آن بیخ بی نمک بوده است بهر جا که می بردند بی نمک میدادند و بتلاحق افکار و تجارب بسیار قرار بر آن داده اند و بطریقیکه حالا معمول است خورده اند و بعد از آنکه باینجا آوردند تمیز نمی کردند در بعضی مغیل می بود و در بعضی غایب نمیداد بلکه مضرت می رسا نید و از جمله بیکم را که حرم شاه جنیت مکان مغفور میر و ورشاه اسمعیل بود فالجی طاری گشت و نصف اعضای او از حرکت ماند بعد از معالجات بسیار او را حرکت پیدا شد و دست ایشان همچنان از حرکت ماند و چون اول اشتها را این بیخ بود که در بلاد ایران تازه آورده بودند در دادن آن اندیشه کردند که مبادا مودی بهلاک شود صلاح در آن دیدند که اول مرتبه درد یکر تجربه کنند بعورتی که قریب با و در سن بود دادند مغیل نیفتاد بنا بر آن با وفادارند و اما در ریشها و زخم قروح خبیثه و عفن و وجع مفاصل و باد های آتشک ملتهای مدید مزمن شده بود و هیچ تنقیه و تطایه در آن مغیل نمی افتاد و بکم مرضی ازین امراض دادند که شفا نیافته باشند و حکیم میرزا قاضی یزدی و حکیم هاشم طهرانی در رساله چوب چینی خود چنین نوشته اند که در رساله دیگر از آن جماعت معطور است که مردم آن بلاد هر ساله چارواها را بموانات خود را ببلای مقرر که داشته بودند می فرستادند در مالی بعلم خشکی و کمی با ران در آن ببلایات علف خوب میزدند بود بموضعی دیگر که در آنجا علف و گیاه تازه بود فرستادند بعد از مراجعت بعضی از آن حیوانات که بغایت لاغر و ضعیف و لنگ و زخمهای فاسد داشتند تمامی چاق شدند و فربه گردید و زخمها و لنگهای آنها با صلاح آمد و بود حکمای آن دیار متفطن بآن شدند که درین ببلای البته علفی باید یافت شود که در ببلای دیگر نباشد و آن را این خاصیت باشد بعد از تفحص

و تجسس ظاهر کردید که این بیخ در بیلانق میباشد و در بیلانق دیگر یافت نمیشود و عنب و جهت و دفع این علتها و فریبی و
 چاقی حیوانات همین بیخ است بتد ریح در امراض و علل انسانی تجربه نمودند و آن آثار و منافع را مشاهده کردند و بعد از این
 باین دستور که حال معمول است قرار یافت و این کلام دلالت تمام دارد بر آنکه در امراض حیوانات نیز بغایب نافع است و اما آنچه
 فخرالدین نام حکیمی که شاید از حکمای هند یا توران باشد در رساله چوب چینی خود نوشته چنین است که وقتی جماعتی
 بر کشتی نشسته بمغرد ریابجا نب تخت الریح می رفتند شخصی در میان آن جماعت آبله فرنگ داشت و بغایت ضعیف و ناتوان
 و بدن وی مرتبه مجروح و ریم و چرک بیماری از آن جاری بود که اهل کشتی تمام از و متاثری و متنفر بودند اتفاقا بعد از
 چند روز بجزیره رسیدند که محل برداشتن آب بود مردار آن کشتی مصلحت چنین دید که آن مریض را در آن جزیره فرود
 آورد و اندک خوراکی بوی دهند و آنجا رها کنند پس او را فرود آوردند و خورد بجانب مقصود شتافتند بعد یکمال که باز
 بدان جزیره معاودت نمودند جهت برداشتن آب جمعی بجزیره فرود آمدند دیدند شخصی بغایت تند رست بر کنار چشمه
 آب نشسته اما برهنه و عریان است از و سوال کردند که چه کسی احوال خود را بیان نمود مردم کشتی او را شناخته با خود
 بکشتی بردند نا خدا و مردار کشتی از وی احوال استفسار نمودند آن شخص گفت وقتی که مرا درین جزیره رها کرده رفتید
 ما یوس شده با طرف و جوانب این جزیره میکشتم بعد از چندی خوردنی که داده بودید با خور رسید شروع بخوردن کیاها
 نمودم بکیا می رسیدم که بیخ آن شیرین بود سه روز بعد از آن مردا و مت نمودم آن مرض من بالکلیه زایل گردید و صحت یافتم
 و تا این مدت از همان بیخ مخورم حکیمی در آن کشتی بود گفت این بیخ را در آن مرض نفع تمام است اهل کشتی را بجمع
 کردن آن بیخ امر نمود و از آن با زالی و مناهد شهرت یافته و قول حکیم میر عماد الدین محمود اقرب بصواب است و بعد از آن
 قول میرزا قاضی و میرزا هاشم و این قول بعید مینماید مگر آنکه برای آن تاویلی کنند و آن جزیره از جزایر چین کبرند چه
 بصحت پیوسته که از ملک چین می آورند نه از تخت الریح که زیر باد است * و اما اطلاع بر سهلی بنکالی آن * بدانکه الی الآن
 که هشتاد و یکصد و هشتاد و پنج هجری است با وجود قرب مله که چهارده پانزده منزل بیشتر مفاصله و دور از مرشد آباد
 نیست و در جانب شمال ما ئل بشرق و در هر حد ممکن بنکاله واقع است بسبب قصور همنا کسی از اهل مرشد آباد و اما کن دیگر
 اطلاع بر آن نیافته و از اهل کوهستان مله و مله و نواح آن شنیده شده که اکثر آنرا از برای جمیع امراض مذکوره در
 چوب چینی بتنهائی و یا با ادویه دیگر بطریق مطبوخ و قهوه معتدل دارند و فوائد بیماری از آن نقل می نمایند و قبل از این گاهی
 گاهی عطاران بنکالی در مرشد آباد آورده بتنهائی و گاهی بعوض چوب چینی و گاهی مخلوط بچوب چینی کرده می فروختند
 و اهل بنکاله این را مکچینی و چوب چینی بهار می گویند و چوب چینی را جهازی مینامند و کم کسی واقف برین
 بود و بعضی که فی الجمله اطلاعی داشتند اعتنای و توجهی بآن نمی نمودند تا آنکه درین اوقات شخصی از اهل آنجا بمرشد آباد
 آمد و قدری بیخ چینی آنجا تازه را با خود داشت و میگفت تر تازه آن قوی و مفید و سودمند است و خشک آن ضعیف و بی فائده و
 فی الحقیقه چنین است زیرا که خشک آن ضعیف بیمغز و خشبی ریشه دار است و استعمال آن بی فائده محض است خصوص
 که نه آن و شاید اگر کسی دانابد آنجا رود و آن ریشه را ترتیب نماید و هنگام کال بختکی و رسیدن کی بر آورد و حفظ و ضبط آن
 بشرائط مقرر نماید بحدی که خشک آن نیز سودمند باشد و چون کس را که وجع مفاصل حادث از بیس بسبب خوردن زیق و
 غلبه ریح و نفخ در شکم و بی رغبتی بر طعام داشتند با بعضی از ادویه دیگر هر یک را بطور خاص که بپاش نیز انشاء الله تعالی

خواهد آمد خورانی و رطوبت یا فتنه و شاید در کوهستانهای دیگر که قرب و اتصال بدان دارند مثل تیره و مورنگ و رنگپوز
و نیپال و غیر اینها نیز یافت شود اگر تجمیع و تفتحص نمایند و بدانند که نوع یکدیگر شده که آنرا چوب چینی خطائی می نامند
و آن چیز است شبیه بغله و کوره بزرگی شبیه بکد و و کتهل با پوست اندک خشنی بجوزی رنگ تیره و مغز آن کلابی و بادامی
رنگ بی ریشه شبیه بخمیر نان خشک شده که از کوهستان خطا و نیپال می آورند و بر حقیقت آن چنان اطلاع نیست شاید
از تنه درخت برمی آید مانند کتهل و بعضی میوه های دیگر و از برای آن خواص بسیاری نقل میکنند از قبیل خواص چوب چینی
و بعضی بهتر و قویتر از آن می دانند و دستور استعمال این نیز مانند آن است * اما چید و مختار چوب چینی آن است که
رنگ آن سرخ یا کلابی رنگ تیره باشد و سنگین املس که بته آب رود و کم کوره بی ریشه متوسط در بزرگی و کوچکی و صلبی و
رخوی و مانند بشیرینی و مهتوی الا جزا باشد بعضی پخته مرخ و بعضی خام سفید و بعضی صلب و بعضی رخونما شد زیرا که
اینها همه دلالت بر کمال قوت و لطافت ماده و جوهر و اعتدال مزاج و نیکوئی زمین و آب و هوای آن میکنند و باید که قطعهای
آن درست باشد و بریده و ریزه کرده و کوبیده نباشد زیرا که قوت آن بسبب تصرف هوادران ضعیف میگردد و بیس بر و غلبه
میکند و سفید و سبک و رخ و خشن اند و رن سیاه که گویا صمغ در اندرون جا کرده که آنرا صمغ نامند و ترکیه و بسیار کج و پو
شعبه و پر کوره ریشه دار و بسیار صلب و رائحه و طعمی غالب بر آن نباشد جهت آنکه بعضی از اینها دلالت بر خا می و بعضی بر کال
یوس و عدم اعتدال آن و بدی زمین و آب و هوای آن میکنند و باید که کهنه بوسیده کرم خورده نباشد که مشهور اند نیست
و مکنث حرارت و بیس بسیار است و فائده هریک از امور وجودیه و مضار هریک از امور عدمیه آن را حکیم میر عماد الدین
محمود در رساله چوب چینی خود مدلل بیان نموده اند * تنبیه باین دانست که بعضی نامقیدان چوب چینی خام سفید را
در آب آهک غیسانیده در آب گل لاله و عباسی مرخ و مانند آن خیمه نیله رنگ کرده می فروشنند باید که واقف بوده امتحان
کرده استعمال نمایند هر چند بر صاحبان بصیرت که مکرر چوب چینی را دیده اند مشتبه نمیکردند از رنگ ظاهر و پوست آن
معلوم میکردند و آنکه رنگ ظاهر و رنگ کرده مخالف رنگ باطن آن است و نیز باید که نمی و رطوبت دریا و گرمی آتش و آفتاب
بآن نرسیده باشد و از مجاورت چیزهای که مفعول و مغیر مزاج آن است مثل کافور و فرفیون و جند بیل و ستر و مشک و آهک و
امثال آنها مصئون باشد و اما طبیعت و مزاج آن بقول میر عماد الدین محمود چنین است که چون از قل ما در باره آن نصی
نیست لهذا تا مل در تحقیق طبیعت آن لازم است مجمل چون نفع و فائده آن در امراض سوداویه بسیار است و سودا بار دیا بس
است و بنا بر قاعده کلیه که شفاء مرض بضاعت و حفظ صحت بمثل باید که حار و طبع باشد و چون تاثیر حواریت آن ظهوری
چنانچه آن ندارد یعنی بتکرار و تکرار استعمال مقدار آن احداث حرارت زیاده نمی نماید باید که حار در مرتبه اولی باشد بلکه در
اول آن و دلمل دیکر آنکه چون فعل آن ترقیق و تمهیل و نل و یب و تحلیل مواد است و اینها همه فعل حواریت است نه تغلیظ و
انجماد و تخیل و تصلیب که فعل بوردت است باید که در طبیعت آن حواریت باشد و دلیل بر آنکه معتدل نیست آن است که
دوای معتدل از انفعال مذکور قاصد است پس هرگاه معتدل نباشد ظاهر است که بارد نیز نتواند بود بل لیل ظهور تاثیر افعالی
مذکوره و اما دلیل بر طوبیت آن همان دلیل بحراریت آن است که از ظهور و تاثیرات و افعال مذکوره زیرا که افعالی مذکوره مقارن
ببوسه نمی توانست بود ولیکن جائز است که در آن بیوسه قلیله باشد و بواسطه مصاحبت آب بسیار منکسر گردد و بر طوبیت
مانند شود و میتوانست بود که بواسطه همین رطوبت مکتعجه دفع بیوسهت کند و خود هم منکسر گردد و بر حوال اعتدال آید که

اذا تعارضتا قطاراين احتمال قوي است لهن احکم بررطوبت آن تا مل تمام است بخلاف حرارت که با وجود انکسار
 به برودت آب بالکلیه منطفي نمیشود را ما اینکه دران رطوبت فضلیه است ترددی نیست و مراد از رطوبت فضلیه رطوبتی است
 که در مزاج او باشد و مزاج تمام اجزای او نباشد و دلیل برین آن است که سوراخ سوراخ میشود و متفتت میگردد و چون این
 رطوبت فضلیه فی الجمله کسب حرارت آن می نماید قسمی که اندک کهنه باشد تا ثیر آن در بعضی امزجه و مواد اقوی میشود
 و بهتر میماند آن را * و میرزا قاضی یزدی و حکیم هاشم طهرانی سرور در اول و خشک در دوم میدانند و میگویند که
 سردی و خشکی آن بسبب مزاجت و مخالفت با آب بیشتر و کمتر میگردد اما تحلیل و ترقیق و تلطیف و کداختن و سایر افعال و
 آثار قویه که ازان ظاهر میگردد از جهت خاصیت و صورت نوعیه آن است و بعضی از آثار دیگر تابع کیفیت آن است و ایشان هر دو
 نیز قائل بر رطوبت فضلیه آن اند بل لیل تقویت آن مرابه را و تگون کرم دران بزودی و حکیم میرمحمد مؤمن در تحفه المؤمنین حکم
 به مرکب القوی بودن آن با میل بحرارت و بیوهست کرده و گفته که بیوهست آن زیاده است بر حرارت آن و حکیم محمد اکبر
 معروف بحکیم ارزانی نیز در قرا بادین خود که موسوم بقرا بادین قادی است قائل بمرکب القوی بودن آن است بدلیل
 آنکه مقرر است نزد اطباء که تا امکان استناد فعل و اثر چیزی بکیفیت آن باشد استناد بخاصیت آن یعنی در خاصیت دانستن
 آن جایز نیست و همچنین تا نسبت عمل بما بالذات چیزی ممکن باشد نسبت اویه ما بالعرض روان نیست و مع ذلك بعضی افعال
 عجیبه که از قوت و کیفیت آن خارج باشد اگر آنرا بخاصیت مغض دارند این اجتماع خاصیت بمرکب القوی بودن آن قدحی
 بمد عائد است پس آن مرکب القوی است و آن قدس مزه میفرمایند که نزد این بندة آثم محمد هاشم العلوی الخطاطب بمعتقد
 الملوک آن است که مرکب القوی است و مزاج ترکیبی آن مانل بحرارت و بیوهست است با رطوبت فضلیه غریبه بهیار و اما
 اجزای اصلیه بسیطه آن که این دوا ترکیب از آنها یافته هر یک را مزاجی خاص است اما جزو دوائی آن حار معرق و ملطف
 و محلل است و جزو راضی آن یارد مقوی و جزو دوائی آن غالب و جزو غذائی آن قلیل و جزو بدن شود و باقی میماند
 در بدن جزو دوائی آن تا مدت مدیدی آن جزو دوائی اثر تسخین و تلطیف و ترقیق در بدن میکند و چون در آب بطریق تصعید
 بخته شود در آب جزو حار لطیف آن میباشد غالب و غذائیت آن بجهت آنکه در جرمش می ماند کمتر و لهذا استاذان بعد
 از دادن مطبوخ آن حلوائی از جرم چوب چینی ساخته دران لبوب و قدری از ادویه عطریه مقویه ارواح حاره داخل
 کرده میدهند که غذای متین لزج ازان تولد کند که بچسبید با اعضا و بچسباند غذای سابق و لاحق را با اعضا و تا مدت مدیدی
 اثر و فعل دوائی آن در بدن بماند مانند بعضی ادویه غذائیه که چون وارد بدن کردند بعد از اثر دوائیت آن در بدن و
 مستحیل بخاطر کردن بدن و جزو بدن شدن آن تا ثیر دوائیت آن مدتی در بدن باقی میماند و ظاهر آن است که حرارت آن
 در آخر درجه اولی باشد و بیس جرمش نیز در آخر درجه اولی و اما آب مطبوخ بطریق تصعید آنرا باین معنی که سر
 دیک را بصورت پوشیده و اطراف آن بپارچه و خمیر آرد ماش محکم گرفته که اصلا و مطلقا بخار آن بیرون نرود باید این مقدار
 از بیوهست آنرا نباشد و شاید مانل بر رطوبت باشد و لهذا اکثر اطباء در امراض مزمنه این دوا را مطبوخ بطریق تصعید میدهند
 جهت آنکه مطبوخی که سرش باز باشد اجزای حاره ملطفه معرفه محله آن به سبب لطافت منقلب بهوا گردد و فانی میگردد
 و اثرش کم میشود و اما بطریق تصعید یعنی عرق گرفتن مثل ماء الورد که کلاب باشد و سایر عرقها اجزای لطیفه آن متصاعد
 گردد چیزی از اجزای متینه و اجزای غذائیه آن دران داخل نمیشود پس بزودی از حرارت بدن متاثر گردید و فعلش زائل

میکرد و اما بطریق تضعیف در دیک سرپوشانیست بنحوی که جرم در زیرش باشد متصل از اجزای لطیفه آن متصاعد گردد
منقلب بمائیت شد؛ باز در همان دیک که جرم چوب چینی در آن است نزول نموده بآنها مخلوط گردید؛ باز صعود میکند تا
زمانیکه در ثقل آن قوتی باقی نماند و درین قسم طبع هم اجزای لطیفه متصاعد میباشند و هم چیزی از جرم آن پس حاصل
میکرد از آن مطلوب و حکیم میرعماد الدین محمود را که اول کسی اند از اطباء اسلام که در آن رساله نوشته و بیان کرده درین
مقام و اکثر مواضع دیگر سخنان محققانه مدققانه مدلل است و میرزا قاضی و حکیم هاشم طهرانی را با ایشان مناقشه بسیار
است که طایلی در تحت آنها نیست و این مختصر کنجایش ذکر آنها ندارد و قول هر یک خالی از شبهات نیست لکن اذکر کرده
نشده کسی را که اراده اطلاع بر آنها باشد باید که رساله میرزا قاضی و میرزا احمد هاشم را مطالعه نماید مخفی نماند که آنچه از
روی تجربه به تکرار استعمال آن بر این بنده ضعیف عامی هیچکدام از جامع این اوراق پریشان و سخنان منتشر معلوم شده
آن است که با وجود مرکب القوی بودن صاحب رطوبت فضلیه عارویا بس است ولیکن ظهور این هودو کیفیت در آن بمراتب
است از تری و تازگی و قرب عهد از اخل و خشکی و کهنگی و بعد عهد از اخل آن مانند حرارت و بیسوت در ابدان محروم المزاجان
صفراوی از مراتب طفولیت و شباب و کهنیت و شدوخت که در ابتدا و حین تری و تازگی حرارت و بیسوت آن بحسب کثرت
رطوبت بلغمی منغمز میباشند مثل حرارت بدن طفل که منغمز در تحت رطوبات و افوره آن است و اثری و ظهوری ندارد
و بعد از آن که اندک مدتی بر آن بگذرد و رطوبت آن فی الجملة به تحلیل رود و اعتدالی یابد که تخمینا ششماه تا یکسال
یابد حرارت و بیسوت آن نیز بمرتبه اعتدال ظهور می یابد مانند ظهور حرارت و بیسوت در ابدان شبان و چون از حد اعتدال
بگذرد که تخمینا یک و نیم سال تا دو نیم سال از زمان اخل و آوردن آن از زمین باشد رطوبت آن میل بغنا مینماید و خشکی
بر استیلا می یابد بحکم آنکه احدی الفا علمین را که حرارت و بیسوت است با احدی الی منفعلتین که رطوبت باشد فعل را اثر ضعیف
میباشد و با منفعل دیگر که بیسوت است قوی و بعد از آن هر چند میل به کهنگی و خشکی آورد اثر حرارت و بیسوت از آن زیاده
ظاهر میگردد مثلاً سه ساله و چهار ساله آن در کمال حرارت و بیسوت میباشد و همبرین قیاس تا فاسد و باطل گردد پس ترو تاز
آن از برای محروم المزاجان دموی و صفراوی و امراض حادثه از احتراق و فساد آن هر دو خلط به تنهایی یا با بعضی از ادویه
مناسبه و از برای سوداوی مزاجان و امراض حادثه از آن با بعضی از ادویه مناسبه آن مفید و متوسط آن مثلاً یکساله تا دو ساله
آن از برای سوداوی مزاجان و امراض سوداویه مفید و نیم کهنه آن مثلاً دو نیم ساله تا سه و نیم ساله آن از برای مبرود المزاجان
مربوط بلغمی و امراض بارده رطبه بلغمیه نافع است و اما بسمای کهنه آن از برای اکثر امراضه خصوصاً محروم المزاجان ضعیف
بنیه بسیار مضور و محبت حرارت عظیمه و منجر بدق است و اجتناب از آن حتی المقدور واجب و لازم و واجب است
خصوصاً بطریق مطبوخ و تعریق در بین استعمال و اگر ضرورت بدارد عی شود و علاج منحصر بدان باشد و تاز و نو آن و یا نیم
کهنه آن مطلقاً یافت نشود آن هنگام مقدار کمی از آن بقدر ضرورت با ادویه بارده رطبه مناسبه با کمال احتیاط بعنوان نقوع یا قهوه
و یا مطبوخ و ن تعریق یعنی در بین تعریق نه نشیند استعمال میتوان نمود و باقی العلم عند الله و عند اهله الذین هم الرا سخرن
فی العلم * سوال اگر کسی کوید تمثیل شما تمام نیست و مناسبت و مشابهاست تام و من جمیع الوجوه با مثل که مراتب اسنان
است ندارد * در جواب میگوئیم فی الواقع چنین است لیکن مثال را با مثل اندک مشابهاست کافی است که در جمیع وجوه
نباشد و هو مثالی را که ملاحظه نمایند چنین است * و اما خواص و فوائد و موانع آن * بدانکه این در امداد حرارت غریزیه

و طبیعت ممکن و مقوی اعضای رئیس است و در اخر جمیع امراض مادیه و امراض مزمنه سوداویه و بلغمیه مانند ارجاع مفاصل و فالج و رعشه و بهق ابیض و تشنج امتلائی و ارجاع ظهور و رجوع و رک و عرق النساء و نقرس و داء القیل و دوالي و خنازیر و سل و دفع مواد نزلیه بارده مزمنه و تنویم بسمار و اختلاط ذهن و سمل و نفث الدم و نزف الدم از موضع که باشد و تقویت باه و اعضاء تناسل ما یوسین از باه و داء الثعلب و داء الخیه و سوء القنیه و استسقا و حمیات عتیقه و سایر امراض بلغمیه مزمنه و جهت از اله و تحلیل امراض سوداویه و مواد غلیظه متخیره عتیقه مزمنه و مواد سوداویه مخترقه مانند آتشک و جذام و انواع جرب و حكه و قوبا و جمیع قروح خبیثه و جوششها و عقدهای صلبه و اورام صلبه و اقسام جنون و مالیخولیا و مانیاز قطرب و برص و بهق اسود و آكله و قروح کلبه و مثانه و امراض مقعده و بواسیر و بواسیر و اسهال بواسیری و حمی ربع و سرطان و امراض رحم و عقر و مرض شقیقه و صداع مزمن سوداوی و سایر امراض سوداویه که تفصیل آنها موجب تطویل است قوی الاثر و النفع است در هر یک بنوعی خاص و مجفف رطوبات غریبه و ملطف و مفتح و محلل و موقق و مصفی خون و سایر اخلاط و ارواح از کثافات و کد و راس و مشرق و منور آنها است و سریع النفوذ در عمق بدن و تن و ریه رطوبات و اخلاط غلیظه منجمده و مرقق و دافع آنها است به تمخیر و اندازن به بول و عرق و جهت بر و ز فرمودن حصیه و دفع سمیت خلط فاسد سمی و رفع عادت افیون سریع الاثر و چون اصحاب از سن و قوف هر سال در موسم سرما خوردن آنها برخود لازم گیرند از ناتوانی محفوظ میمانند و جهت رفع نقامت خصوصاً پیران را و از برای تسهیل اکثر ابدان و نضارت و حموت و صفای رونی رنگ بشوئ نیز نافع لیکن مشقت و صعوبت پرهیز آن بواسیری بانه آن نمیکنند چنانکه انشاء الله تعالی بیان پرهیز و مضار عدم آن خواهد آمد و مستعمل در اکثر امراض آب طمیع بطریق تصعید آن است چنانکه ذکر یافت و جرم آن مصلد و قوی التجفیف است و تسهیل و تجفیف جرم تازه خشک نشد آن کمتر و مصلح چوب چینی خصوصاً تازه و تر آن در اکثر امراض بارده رطبه دار چینی و عشب مغربی و بادیان خطائی و صافغراس و کیا کواست و در مرفهای کهنه و ضیق النفس اصل العوس و در استسقا باد آورد و شکاعی و فقاخ از خروازد خرمکی و یا عرق اینها و در خفقان و توحش لسان القوز و کل آن و باد زنجبویه و بسغایج و در امراض دماغیه بارده اسطوخودوس و بسغایج و همبوین قیاس در هر مرضی و ماده و مزاجی خاص با ادویه مناسبه و مختصه بآن مرض و آن عضو تا خواهند مفرد آن را به تنهایی بکار برند مگر عند الحاجة و ضرورت با ادویه دیگر و در آنوقت نیز هر چند کمتر باشد بهتر است و اما در سل و دق و نفث الدم و نزف الدم بعنوان نفوع در عرقهای مناسب و مفرد اولی است مگر در اخر و عند الضرورة با بعض حاسبات دم و مغزیات اندک و مقدار شربت آن منوط بر رأی طبیب حاذق است * مخفی نمائند که این دوا حقیقه جمیع اقسام امراض بارده بلغمیه را سود مند نیست چه در قویه آنها مانند فالج و رعشه و استسقا و زقی و طبعی و امثال اینها بی فائده بلکه مضر است * و اما در اقسام ضعیفه آنها مانند استسقای لحمی حادث از قیل و رم صلب سوداوی کبد و طحال و امثال اینها را ممکن که سود مند بود و مضر از جهت اطفال و شبان و محور المزاجان است و ایشان را استعمال آن جائز نیست زیرا که احداث حرارتی و رطوبتی زاید بر حرارت غریزیه و رطوبت اصلیه مینماید و بدان سبب خون و ارواح را گرم میسازد و باعث تحلیل و افنای رطوبات و احتراق آنها میگرد و بمسی بالعرض نیز مینماید و اینها خود کمال مضرت است کلاً لا تخفی * و اما منافع آن اکثر بواسطه افعال مذکوره آنست از تلطیف و تن و ریه و تر قیق و تصفیه و دفع فضول و غیره که ذکر یافت و ظاهر است احتیاج به تمهین نک از * فصل در بیان شرائط ضروری استعمال چوب چینی قبل از شروع و در بین و بعد اتمام آن * بدانکه شرائط استعمال آن بسیار است از آن

جمله * یکی آن است که باید بدن مستعمل آن اگر متحرک را از اج باشد از چهل سال و اگر مبرود المزاج بود از سی سال متجاوز
 باشد بیجهت مذکور * شرط دوم آن است که تا ضرورت بسیار رداعی نشود و علاج منحصراً بدان نباشد متوجه استعمال آن
 نکردند و بعین خود را در مشقت و رنج و تعب و مهلكه نیندازند زیرا که چنانچه نفع آن بسیار است ضرورت آن نیز زیاده از آن
 است و اندک بی احتیاطی و ناپرهیزی منجر بامراض صعبه میگردد و بیان بعضی از آن انشاء الله تعالی خواهد آمد و نیز در بین
 آن عوارض و حالات مختلفه طاری میگردد که کم کمی متحمل آنها میتوانند شد * شرط سوم آن است که باید هوا در کمال اعتدال
 مائل بسردی باشد و بهترین فصل برای آن اواسط و اواخر زمستان است در اکثر بلاد هند و بنگاله و در ایران و اکثر بلاد
 دیگر و اواخر زمستان و اوایل ربیع و نایب و اوایل خریف نیز * شرط چهارم آن است که باید که بدن نقی و پاک باشد از فضول
 و اخلاط فاسده خصوص در مرض آتش و جذام و قروح و جروح خبیثه و سایر امراض سوداویه و بلغمیه و ارجاع مفصل و صحت
 مزاج و غیره و تنقیه یا بقصد است یا باسهال * اما فصل پس هرگاه خون فاسد و زاید در بدن بسیار باشد و علامتش از حمیت
 و نك بشوره و برآمدگی عروق و ثقل سر و بدن و بیماری خواب و غیره ظاهر باشد بقدر و زیادتی بشرط معادلت قوت و
 حال مریض و فصل و معادلت و عدم موانع فصل نمایند و بقدر احتیاج بیک دفعه یا بدفعه یا زیاده خون کم نمایند و اگر
 خون بسیار غلیظ و کثیف باشد بعد از فصل اول شروع بخوردن این درآمده بعد از چند روز که رقتی در خون پیدا شده
 و قوامش با اعتدال آمده باشد بیجهت آنکه مرقق و مصفی خون است فصل دیگر نمایند بهتر است چه با وجود زیادتی و فساد خون
 این درانفعی معتدل به نمی بخشکد و شاید ضرور رساند و گاه باشد که بعد از فصل در اثنا ی چوب چینی بقصد دیگر نیز محتاج شوند
 باید که با وجود احتیاج تام توقف و تا مهمل نموده بقصد مبادرت نمایند و همچنین است در تنقیه بمسهل و مل و لیکن تنقیه سایر
 اخلاط را پیش از شروع بخوردن چوب چینی باید نمود یعنی استعمال منضجات و معهلات آن خلط را نموده پس شروع بخوردن
 چوب چینی نمایند که در اثنا ی چوب چینی احتیاج به تنقیه آن خلط نشود چه بسبب فصل و تنقیه قری از خلط فاسد دفع
 میگردد و باقی آن خلط را طبیعت با عانت افعال این دراز تلطیف و تل و تب و تحلیل و تسهیل و تخمیر و تعریق و ادراک و غیره دفع
 میکند و غلط کرده اند که گمانیکه حکم کرده اند که پیش از درامطلق فصل و تنقیه اخلاط نباید کرد که موجب ضعف میشود و غرض
 از استعمال این دراتصفیه خون و دفع اخلاط دیگر و تقویت حرارت غریزی و قوتها است هرگاه خلط فاسد در بدن بسیار باشد و
 چوب چینی مادی فاسد ساکن را بحرکت درآورد به تلئین و ترقیق و تلطیف و تخمیر و تسهیل و غیره و بر دفع تمامی آنها قادر
 نباشد ممکن است که با عضای رئیس یا شریفه یا ضعیفه ریخته موجب قتل و یا ضرر عظیم گردد مگر آنکه ماده قلیل باشد و ضعف
 که درینصورت غالب است که چوب چینی تواند آن مقل از ماده را دفع نماید که درین حالت پیش از شروع احتیاج بقصد
 و تنقیه نیست بلکه درین حالت شاید آن را فصل و تنقیه ضرور رساند و در امراض سوداویه مانند آتش و قروح خبیثه و جذام
 و بعد از احتیاج بقصد باید فصل را کشاده بزنند و لخته بلغمه در بدن را با نکشت گیرند تا طبیعت خون فاسد غلیظ را بدین
 رگ رساند پس انکشت را بدارند تا قدری خون دفع گردد و همچنین تا اتمام فصل و این معنی موجب عدم عروض غشی و ضعف
 نیز است و استعمال جمیع امور از فصل و تنقیه و غیره منوط بر ای طیب حاذق است و لیکن ما از برای شفقت بحال مریض و
 طیب دستور العملی کلی از برای تنقیه در مرض آتش و جذام و سایر امراض سوداویه و صفراویه و بلغمیه ذکر میکنیم و کمی و
 زیادتی آنرا نیز را میکند بر ای طیب حاذق * مبضع و زاول کار زبان شاهره بسفایح مستقی با درنجوبه غلبه الثعلب

پرمیا و شان اصل السوس معشر کل بنفشه کل نیلوفر از هر يك دو مثقال عناب انجیر زرد از هر يك ده دانه جوشانیده صافی نموده
 ترنجبین سنگنجبین اقیمونی از هر يك پانزده مثقال در آن حل کرده صافی نموده نیم گرم بنوشند و روز دوم و سوم بردای روز
 اول تخم خبازی تخم خربزه پوست پیچ کاسنی پوست پیچ بادیان پوست پیچ کشت اقیمون در کتان بسته از هر يك دو مثقال
 اضافه اجزاء جوشانیده نموده بعد از جوشانیدن ادویه سوای اقیمون در سه پیاله آب خوری آب که بیک پیاله رسد اقیمون
 را در آن انداخته يك جوش دیگر داده فرود آورده متصل کیسه اقیمون را بمالند و بغشارند در آن تا آنکه حرارت مطبوخ
 کم شود پس مطبوخ را بر روی ترنجبین و سنگنجبین اقیمونی از هر يك پانزده مثقال صافی نموده بمالند و بپالایند و نیم گرم
 بنوشند شب چهارم حب لاجورد یک مثقال سوده بروغن بادام شیرین يك مثقال چرب نموده بمغجون نجات در مثقال مرشته
 حب ساخته بورق نقره پیچیده وقت خواب فرو برند و از عقب آن آب نیم گرم پیاله بنوشند صبح کاوزبان شامتره بفسایج
 فستقی پوست تراشیده پوست هلبله زرد پوست هلبله کابلی هلبله سیاه عنب الثعلب پرمیا و شان کل بنفشه کل نیلوفر از هر يك پانزده
 تخم خبازی تخم خربزه اصل السوس معشر پوست پیچ کاسنی پوست پیچ بادیان غنچه کل سرخ از هر يك دو مثقال عناب چهار
 مثقال اقیمون در کتان بسته دو مثقال عناب انجیر زرد سرمش اصفهانی از هر يك دوازده دانه مویز منقعی بیست عدد
 ادویه را در سه چهار یک من آب بجوشانند تا بیک چهار یک برسد اقیمون را در آن انداخته يك جوش دیگر داده فرود آورده
 متصل کیسه را در آن آب بمالند و چون حرارت مطبوخ کم شود کیسه را فشرده دور کنند و مطبوخ را بر روی فلوس خیارشمر
 و ترنجبین و سنگنجبین اقیمونی از هر يك پانزده مثقال شیر خشک خراسانی ده مثقال صافی نموده بمالند و بپالایند و روغن
 بادام شیرین يك مثقال داخل کرده نیم گرم بنوشند روز پنجم هلبله مر با يك عدد بکلاب شسته لاجورد مغسول يك انگ بران
 پاشیده ورق طلا دو عدد بران پیچیده تناول نمایند بعد از آن تخم بالنکریك مثقال شربت کاوزبان پنج مثقال کلاب ده مثقال
 بنوشند روز ششم به نمخه روز اول روز هفتم به نمخه روز دوم عمل نمایند و شب هشتم و شب چهارم و روز هشتم و روز
 روز چهارم و روز نهم و روز دهم را بنوشند و درین ایام وقت ظهر قیقه شور با یا نخود آب کوشک جوان مرغ بخورند و
 شبها تر پلا و قلیه و چلا و رعد ازین چهار روز مدت بخوردن هلبله مر با بکلاب شسته و شربتی فرا گرفته از نبات سفید و کلاب
 و عرق کاوزبان و عرق بید مشک از هر يك پنج مثقال تخم شربتی يك مثقال نمایند و غذا درین ایام تر پلا و از کوشک بره یا کوشک
 جوان مرغ باشد پس شروع بنوشیدن چوب چیني يك دستور يکه مذکور میشود نمایند و اگر ماده صفرا وینت داشته باشد منضج
 روز اول متخذ از سر بنفشه کاوزبان شامتره کل نیلوفر عنب الثعلب اصل السوس از هر يك دو مثقال آلوی بخارائی عناب سیستان
 از هر يك ده دانه تمر هندي پنج مثقال جوشانیده صافی نموده ترنجبین پانزده مثقال شیر خشک خراسانی ده مثقال در آن حل کرده
 صافی نموده بنوشند و روز دوم اضافه ادویه روز اول تخم کاسنی تخم خیارین تخم خربزه از هر يك دو مثقال نمایند و روز سوم اضافه
 ادویه جوشانیده پیچ کاسنی پوست پیچ رازیانه بفسایج فستقی غنچه کل سرخ تخم خیارین از هر يك دو مثقال و بر ادویه که در آن حل
 کرده میشود مغز فلوس خیارشمر پانزده مثقال روغن بادام شیرین يك مثقال اضافه نمایند و شب چهارم حب که فرا گرفته باشند
 از پوست هلبله زرد پوست هلبله کابلی هلبله سیاه عناب کثیرا حشر ارمني مغسول از هر يك
 يك دانگ کوفته بپخته بروغن بادام شیرین يك مثقال چرب نموده حب ساخته بورق نقره پیچیده وقت خواب فرو برند و
 در عقب آن آب نیم گرم پیاله بنوشند طلوع صبح کاوزبان شامتره کل بنفشه کل نیلوفر عنب الثعلب پرمیا و شان اصل السوس

تخم کاهنی تخم خیارین تخم خربزه پوست پیچ کاهنی پوست پیچ را زیاده بمالیم فستقی از هر یک دو مثقال سنا مکی چهار مثقال
 عناب آلوی بخارائی از هر یک ده دانه تمر هندی هفت مثقال پوست هلله زرد پوست هلله کابلی هلله سیاه از هر یک دو مثقال
 در سه چهار یک من تمیزی آب بخورند تا بیک چهار یک رمد بر روی شیر خشک و ترنجبین و فلوس خیار شنبه و سکنجبین
 افتیونی صافی نموده بمالند و ببالایند و روغن بادام شیرین یک مثقال داخل کرده بیاشامند روز دیگر هلله مری با بکلاب شسته
 ورق نقره دو عدد بران پیچیده تنازل نمایند و بعد ازان شربت انار شیرین یک مثقال تخم شربتی اسپرزه از هر یک یک مثقال
 کلاب عرق بید مشک عرق نیلوفر از هر یک پنج مثقال شربت نموده بنوشند روز ششم به نسخه روز اول و روز هفتم به نسخه روز
 سوم و شب هشتم و روز هشتم به نسخه شب چهارم و روز چهارم و روز نهم به نسخه روز پنجم عمل نمایند و غذا باید درین
 ایام نیز بدستوریکه در ماده سودای ذکر شد بوده باشد و چهار روز دیگر هلله مری با بکلاب شسته تنازل نمایند و بعد ازان شربتی
 از نبات سفید پنج مثقال تخم شربتی اسپرزه از هر یک یک مثقال کلاب عرق بید مشک عرق نیلوفر از هر یک پنج مثقال بنوشند
 و غذا تر پلاو بخورند پس شروع بخوردن چوب چینی نمایند و اگر ماده بلغمی باشد منضج روز اول و زبان باد رنجبویه بمالیم
 فستقی قنطاریون دقیق زرفای خشک عناب الثعلب پر سیا و شان اسطوخودوس افسنتین رومی از هر یک دو مثقال انجیر زرد ده دانه
 مویز منقی بیست عدد جوشانیده صافی نموده ترنجبین کلغند آفتابی از هر یک پانزده مثقال دران حل کرده صافی نموده بنوشند
 روز دوم بر جوشانیده روز اول پوست پیچ کاهنی پیچ بادیان ایر سا پیچ کرفس پیچ کبر اصل المومس از هر یک دو مثقال بیفزایند
 روز سوم بر اجزای روز دوم فلوس خیار شنبه پانزده مثقال روغن بادام شیرین یک مثقال بر اجزاییکه در مطبوخ حل کرده
 میشود بیفزایند شب چهارم ایارج فیقرایک درم پوست هلله کابلی تربک سفید از هر یک دودانک زنجبیل غاریقون شحم حنظل
 مقل ازرق کثیرا از هر یک یک دانگ نموده بر روغن بادام شیرین یک مثقال چوب نموده حب ساخته بورق طلا سه عدد پیچیده
 وقت خواب فرو برند و از عقب آن آب نیم گرم پیاله بنوشند یا این حب را * صنعت آن ایارج فیقرا غاریقون شحم سفید
 و یون چینی تربک سفید مدبر از هر یک نیم درم شحم حنظل نیم دانگ محمودة مشوی یک دانگ و نیم شط مغمول نیم درم مصطکی
 مقل ازرق کثیرا نمک هندی از هر یک دو نخود باده مثقال شراب بنفشه مرشته وقت سحر بخورند چون بعضی از اطباء مثل
 صاحب معالجات بقراطیه در جمع میان صبر و غاریقون امتناع مینمایند اگر بنا برین احتیاط ایارج داخل نکنند و یا غاریقون
 داخل ننمایند بواسطه آنکه در ایارج فیقر صبر داخل است و عوض آن حجار منی داخل نمایند بهتر است طلوع صبح کاو زبان
 با درنجبویه بمالیم فستقی قنطاریون دقیق پوست هلله کابلی پوست پیچ کاهنی پیچ بادیان پوست پیچ کبر پیچ کرفس اصل
 المومس غنچه کل مرغ از هر یک دو مثقال سنا مکی چهار مثقال مویز منقی بیست عدد تربک سفید مدبر دو مثقال زنجبیل یک مثقال
 جوشانیده صافی نموده فلوس خیار شنبه و ترنجبین از هر یک پانزده مثقال کل قند آفتابی ده مثقال دران حل کرده صافی نموده روغن
 بادام شیرین یک مثقال داخل کرده بنوشند روز دیگر هلله مری با بعد از شسته مصطکی نیم مثقال نموده بران پاشیده تنازل نمایند
 بعد ازان نبات سفید پنج مثقال تخم فرنج مشک یک مثقال کلاب عرق باد رنجبویه از هر یک ده مثقال شربت نموده بنوشند روز
 ششم نسخه روز اول و روز هفتم نسخه روز سوم و شب هشتم ایارج لوزا ذیالچهار مثقال حب ساخته و وقت خواب فرو برند بعد
 ازان آب نیم گرم پیاله بنوشند و روز هشتم نسخه روز چهارم را بنوشند و غذا درین ایام میان روز نخود آب گوشت جوان مرغ
 یا دراج یا تدر و باشد و شب پلاو یا یکی ازین گوشت ها روز نهم ادویه نسخه روز پنجم را بخورند و پنج شش روز دیگر هلله مری با

بکلاب شسته مصطکی نیم مثقال سوده بران پاشیده تناول نمایند بعد از آن شربت اسطوخودوس پنج مثقال کلاب عرق
 با درنجبویه از هر یک ده مثقال تخم فرنجمشک یک مثقال بنوشند پس شروع بخوردن چوب چینی نمایند و اگر صاحب آزار
 را علتی در کبد باشد جهت اصلاح حال آن نیم مثقال تا در مثقال ریوند چینی را سوده اضافه منضج و مسهل آن نمایند و
 اگر اوجاع مفاصل باشد در منضجات و مسهلات آن مورنجان داخل نمایند و اگر زن باشد از راجس طمث باشد در سوداری
 تخم کشوت و خشکانه و مشک طومار مشیم و در بلغمی جلبه و خسق دانه و مشکطرا مشیم و کافیطوس و کاذریوس در منضجات و مسهلات
 آن را اگر صفراوی باشد تخم خیارین تخم خربزه تخم کاسنی تخم کشوت آلو بالورمانند اینها و همچنین در هر علتی ادویه مناسبه
 آن در منضجات و مسهلات آن اضافه باید نمود بحسب رأی طبیب حاذق * شرط پنجم آن است که باید یک هفته قبل از شروع
 و در بین و یک اربعین بعد از اتمام آن که مجموع هشتاد و هفت یوم باشد از اکل حموضات و لبنیات و از شیر و ماست و پنیر و
 غیره و بقول و حبوب و میوه های تر و اشپای نفاخه و قابضه مسده و مخمره و ثقیله و بطیئه الهضم و رذیه الکبوس و حرکات عنیفه متعبه
 بدنیه و نفسانیه از قبیل بهیاری راه رفتن و دویدن و چیزهای ثقیل برداشتن و بیاری بهیاری و جماع و امثال اینها و از هموم
 و غموم و خوف و غضب و غیره اجتناب نمایند که مضرت عظیم میباشد * حکایت شخصی را در بین چوب چینی اعراضی و خشمی
 واقع شده غضب نموده چوبی برداشت که شخصی را بزند و بعد از آنکه یک و چوب بران زد دمت خود را خواست که جمع نماید
 نتوانست باری به تعریقات وند ایستاد و بعد از آنکه یک و چوب بران زد دمت خود را خواست که جمع نماید نتوانست باری به تعریقات وند ایستاد
 آب سرد نیز اجتناب نماید چنانچه شخصی در اثناي اشامیدن چوب چینی در بین خواب پای او بوهنه شد و هوا بآن رسید پا به
 آن لنگ کودیل و دیکوی در ازایل قد ری انار شیرین و آب سرد بخورد درد سینه و سرفه آن را عارض کرد یک باری بتدا بیر بعد از
 ده دوازده روز زایل شد زیرا که در آن هنگام جمیع منافذ و مسامات مفتوح میباشد و اعضا بهیاری است کویا از هم جدا و جلد
 تن رقیق با اندک برودتی و رطوبتی و حرکتی بیجا میگردند و باعث قبض و جمع و تشنگی و ورن در افعال و ترکیب
 بدن رومی دمل و در باطن باعث حمل و تراشید و جمع باطنیه و سدد و غیره میگردند * و نیز از هوای بهیاری گرم و دیدن اشیای نیره
 شگافه براه و خطوط بهیاری رخی و کتابت بسیار نمودن اجتناب نمایند زیرا که اینها باعث ضعف بصر و رجوع انگشتان و دمت
 میگردند * و ایضا از مباشرت و حمام نیز اجتناب نمایند * حکایت شخصی در بین اشامیدن چوب چینی مقاربت نمود او را
 ریشه در پاها و تمام اندام بهم رسید و زایل نکردید مدت العمر پس تا مدت ششماه بعد از اتمام از حموضات و مباشرت اجتناب
 اولی است خصوص در امراض صعبه مزمنه و صاحبان ابدان ضعیفه و پیران که ضرور و واجب است چه هر یک از امور مذکور
 و مضرت آنها ظاهر است زیرا که هر یک بجهاتی چند منافی افعال چوب چینی اند * شرط ششم آن است که در زخم آتشک و
 جلد ام و سایر قروح و جروح خمیه کهنه مزمنه و اکثر امراض مزمنه نمک را بالکل در اثنا و یک هفته قبل از شروع و یک هفته
 بعد از اتمام ترک نمایند و بخورند و بعد از آن اندک اندک میل نمایند تا قریب یک ماه بحکم اصلی رسد زیرا که فعل نمک
 احراق و تغلیظ خون و تصلیب اعضاء و تجفیف مواد و رطوبات و تحلیک مسام است و اینها همه منافی چوب چینی اند و برای این امور
 و عدم تضرر از هوای خارج و حرکات و محاسن لباس خشن گفته اند که باید که بر بدن مولود حین ولادت آب نمک نیکو بمالند و در سایر
 امراض نمک را تقلیل نمایند * شرط هفتم آن است که در بین چوب چینی تغیر جامه و لباس نکنند زیرا که بهیاری رسیدن بخارات و عرق
 بدن تاثیر در آن بهم میرسد و قوتی به بدن میباشد که از تبدیل آن آن فائده فوت میگردد و اگر بهیاری چوکی شود و محتاج

به قبل یل کرد فل دوره دست لباس پاکیزه را در آب چوب چینی تر کرده خشک نموده مهیادارند که عند الحاجة تبیل نمایند
 و نیز بدن را نشویند و حمام نروند بهمان جهت و نفوذ آب و هوا در بدن * شرط هشتم آن است که باید که مطعوم و مشروب
 شارب چوب چینی نیم گرم باشد زیرا که سرد آن باعث خلل و فساد از جاع باطنیه و سردی و قولنج میگردد * و نیز باید که آب استعمال
 در دست و روشتن و طهارت گرفتن و وضو ساختن همه نیم گرم باشد و سرد نباشد و اگر آب چوب چینی باشد بهتر است بدین
 قسم که قل ری از ریشه دارهای پوکره که واج آن را اگر چوب چینی خوب کم باشد هر روز زدر ظرفی علیحده در آب بسیاری طبع
 دهند و آن آب را اندک اندک استعمال نمایند * شرط نهم آن است که اطفال هر روز را بعد از طبع با احتیاط تمام خشک نمایند
 که فاسد نگردد تا آنکه در آخر بکار آید خصوص در جا نسکه چوب چینی کم باشد و یافت نشود و محتاج بآن باشند که مرتبه ثانی
 آنرا طبع نموده آب آن را بیا شامند بدین قسم که اطفال هر روز را جدا جدا در سایه خشک نمایند و اگر در سایه خشک نشود اندکی
 با آفتاب یا با قش نموده خوب خشک کرده در پارچه کاغذی بسته بر آن بنویسند که ثقل روز اول و همچنین تا بیستم یا بیست
 و یکم و روز بیست و یکم و بیست دوم ثقل روز اول را بدستور طبع نموده بیا شامند و همچنین تا چهل و یک روز که با تمام روز
 * شرط دهم آن است که درین مدت هشتاد و هفت روز احتیاط نمایند که نخمه و سوء هضم و هیضه عارض نگردد که بیمار مضروب
 باعث ضعف میشود و از بیمار خوردن طعام هم را اختلاط لطیف با کثیف و غیرها و بیمار هم کم نخورد که ضعف عارض گردد
 * شرط یازدهم آن است که از خواب بیمار و بیداری بیمار و همچنین از یکجا نشستن بیمار و راه رفتن بیمار اجتناب نمایند که همه مضروب
 اند هر یک بجهتی * شرط دوازدهم آن است که اگر توانند معتادین بانفیون و افیونیات و مغیرات و قهوه و تنباکو بطریق قلیان
 و دمی و غیرها ترک نمایند و یا کمتر میل نمایند بهتر و اولی است خصوص ضعیف المزاجان و صاحب قلب و دماغ حار که تنباکو
 رود و آن مضربان هر دو است و افیون و قهوه مضرب صاحب مزجه ضعیفه بارده است و مضروب صاحب مغیرات خود ظاهر است
 زیرا که منافی و مخالف چوب چینی است * و بدانکه اکثر این شروط و لوازم برای کسانی است که صاحبان امراض مزمنه صعبه
 و یا لطیف المزاج با حس و ادراک باشند و اگر شخصی بسیار قوی المزاج و یا غلیظ الطبع باشد و آن امور را مرعی ندارد و بخلاف
 آن قائل نماید و هیچ نوع ضرری نیابد امور او را مندر نیست و باعث رد قول جمهور نمیکردد زیرا که او از مانع فیه خارج است و
 افعال او مناطبی ندارد و دیگران را نماید پیروی او نمایند و متمسک خود سازند بلکه باید در جمیع مراتب حد وسط را مرعی
 دارند نه از حد لایق در گذشتن و نه بسیار بر خود تنگ بر گیرند که ضعیف و ناتوان گردند و الله اعلم * و اما بیان طرق
 استعمال چوب چینی * پس بدانکه بهترین طرق استعمال آن مطبوخ بطرز تعریق است و بعد از آن قهوه و بعد از آن تقوع و بعد
 از آن معجون و بعد از آن حلوا و حریره و بعد از آن سفوف و بعد از آن عرق و فلوله و مر یا و بعد از آن سایر تراکیب * و اما مر یا
 آن در جمیع افعال از همه اقسام ضعیف تر است الا در تقویت معده * و وجه ترجیح مطبوخ بطرز تعریق یعنی سرپوشیده و
 اطراف سرپوش را بپارچه و خمیر مستحکم نموده که اصلا و مطلقا بخار آن بیرون نرود همان است که در صد در بیان طبیعت و مزاج
 چوب چینی ذکر یافت پس یا زده روز یا بیست و یک روز یا چهل روز بحسب احتیاج و ضعف و قوت مرض و مریض باید داده
 شود بدین طریق که چوب چینی جیل باوصاف مذکوره گرفته اکثر تر و تازه باشد و رقیقهای نازک نمایند و اگر خشک باشد و نتوان
 ورق نمود بدست تیشه نجاری و یا کارد چون نخود و با قلا ریزه ریزه کرده و ریشه و گرهی که در میان آن باشد و آنچه مثل آرد
 شده باشد دور نمایند و اکثر آنها را در ظرفی علیحده در آب بسیار برای استعمال دهست و در شستن و وضو ساختن و طهارت

گرفتن جوشک هندی و عند الحاجة نیم گرم بکار برند که ضایع نکردد بهتراست و وجه دور نمودن کوه و ریشه آن است که بیس و کثافت بر آنها غالب است و وجه دور نمودن اجزای آرد شده آن آن است که آب را غلیظ میگرداند و نیز مانع نفوذ در عروق ضیق و باعث سده میشود و حکیم میرعماد الدین محمود در جوجه دیگر نیز نوشته اند و انشاء الله تع در رساله ایشان خواهد آمد و اما در باب جدا نمودن پوست آن اختلاف است حکیم میرعماد الدین محمود و حکیم محمد هاشم طهرانی و میرزا قاضی یزدی و حکیم میرمحمد مؤمن و غیر ایشان هیچ یک متوجه ذکر آن نشده و مطلق بیان ننموده اند و آنچه از بعضی فوکلان شنیده شده بی پوست و با پوست هود و استعمال مینمایند و از چین هم با پوست و هم بی پوست مقشور و رتقهای نازک کرده می آورند و پارچه های درخت مقشور و غیر مقشور نیز اکثر دیده شده و اهل سلامت نیز بیشتر با پوست مستعمل دارند و حکیم ارزانی در قرا بادین قادری خود نوشته که پوست آن را جدا نمایند و شاید تحقیق درین امر آن باشد که تازه و تر آن محتاج بجد نمودن پوست نباشد بهسبب کثرت رطوبت آن و خشک کهنه آن محتاج بجد نمودن پوست باشد بجهت بی پوستی آن پس ازین چوب چینی خورده کرده هر روز مقل ارهفت و نیم مثقال صیوفی بکوبند چه کمتر ازین را به تجربه معلوم کرده اند که هود مند نیست لکن بعضی روزی هشت مثقال صیوفی شش دانگی گفته اند و زیاده ازین را مضر میدانند و این اقرب بصواب است در امر مزجه و امراض قویّه مزمنه جهت آنکه هرگاه کسی رنجی و تعب می کشد چو اعبت و بیهوده باشد در پیاله چینی در کلاب و عرق بید مشک از هر یک یک اوقیه تمر بزی یک شب بخیمانند و اگر مریض صاحب نرله باشد کلاب و اگر بارد المزاج باشد بید مشک داخل نمایند و در آب و یا عرقهای مناسبه دیگر بخیمانند و روز دیگر با دو من و نیم آب خالص در دیک سنکی یا سفالی یا نقره یا مس تازه قلعی کرده پاکیزه که چرب و چرکین نباشد ریخته هر آن را بطبق سفالی یا نقره یا مس تازه قلعی کرده پوشانیده و اطراف سوزیک را بخیم آورده ماش و گل حکمت محکم نموده چنانچه در وقت طبع مطلق بخار آن بیرون نرود پس بار نموده مقل اردومن و نیم هیمه قلم باریک خشک متماوی در باریکی و خشکی دوشاخ متصل در زیر آن بهوزانند تا هیمه تمام شود و آب بنصف رسد زیرا که به تجربه معلوم شده که باین مقدار هیمه باین دستور آب به نصف میرسد پس دیک را فرو آورده زمانی بگذرانند که حدت گرمی آن کم شود پس ردای بر سر گرفته سوزیک را بتدریج اندک اندک باز کرده و و گردن علیل را به بخار آن بدارند و یک پیاله شربت خوری آب آنرا پنج مثقال نبات سفید داخل کرده گرم کوم بنوشند و ردای بر سر گردن پیچیده و اگر احتیاج بلحاف باشد لحافی پوشیده بخوابند تا عرق خشک گردد پس تنه آبهار در شیشه کرده در عرض یک شبان روز قدری نیم گرم بعرض آب و قدری گرم نیجای قهوه و قدری بدل آب در طبع غذا و خمیر نان بقدر خوراک آن شخص بکار برند تا تمام شود و هر روز بهمین دستور عمل نمایند تا بیست و یک روز و یا چهل روز و روز هفتم و یازدهم و چهاردهم و هفدهم و بیستم بعرق نشینند بدین نحو که مقل ارهشت مثقال ناده مثقال چوب چینی را در یک من و نیم آب بوزن شاه که یک هزار و هشتصد مثقال صیوفی میشود بدستور در دیک علیحدّه طبع نمایند جهت آنکه اگر همان دیک آب مشروب باشد اگر قطره عرقی یا کثافتی در آن افتد باعث کراهیت و تنفر طبع میگردد پس علیحدّه بودن بهتراست و آن دیک را همان قسم گرم کوم و هر هفته بزی گرمی برند که در وسط آن موراحی باشد یا وسط آنرا بخیزران که بهندی بینت کوبند بافته باشند و علیل بران گرمی نشینند و لحافی بزرک بر خود بپوشد بنوعیکه تمام بدن آنرا و گرمی را فرا گیرد و رخنه از برای داخل شدن هوای خارجی و بیرون شدن بخار داخلی نمایند و دهن و بینی آن از برای نفس کشیدن بیرون باشد که خفقان و غشی آن را طاری نکردد

پس شخصی دمت در زیر کرسی کرده سردی را اندک اندک بکشاید که بهموار می بخار آن بجمیع اعضای بدن
مخصوصا بعضو معلول که آن را بیشتر بخار دهد تا تحلیل مواد از آن عضو بیشتر واقع شود و یک پیاله شربت خوری آب چوب چینی
مقرری را با نبات و یا بی نبات اثرش بیشتر است بنوشند تا اثر آن بباطن و اعماق بدن آن برسد زیرا که همچنانکه
اثر بخار آن بطواهر و اعلائی بدن بیشتر است همچنان تاثیر شرب آب مطبوخ آن در باطن و اعماق بدن از آن زیاده است
و چون عرق بخیار آید و هنوز بهرحال ضعف نور میله باشد لیکن را بر خود پیچیده بقسمی که هوا نرسد از کرسی فرود آمده
بخوابد با آرام تمام تا تمام عرق در بدن از خشک شود و درین هنگام نیز راه نفس کشیدن باز باشد تا موجب ضعف و اضطراب و غشی
نگردد و اگر عارضه وعلتی در صورت و مجرای انف باشد در بین تعریق گاه گاهی هر صورت را محاذی اندک بخار
بدارد و چون اضطراب عارض گردد صورت را از عرق خشک نموده اندک از لیف بر آورد و همچنین باید که در وقت بخار
گرفتن و خوابیدن حرکات بیجا و مختلف ننماید که عارضه رود پس تتمه آب هر روزه را بدستور بمصرف رساند و آب
دیکی که در زیر کرسی بوده اند دور نمایند که بکار نمی آید و اگر ماده بیماریار تعلیظ و مرض بیماریار مزمن باشد تا چهل روز بخورد
و بدستور مقرر در مواد بارده قدری دارچینی سیلانی از مقدار یک درم تا دو درم بحسب مزاجه ریزه کرده با چوب چینی
بخیسانند و طبع نمایند و بعد از بیستم سه مرتبه دیگر هر هفته یکمرتبه بعرق نشیند بدستور مزبور فائده بد آنکه در تعریق مراعات
بنیمه و حالات مزاج از قوت و ضعف و شدت مرض شرط است بعضی را هر روز جایز است و بعضی را یک روز در میان و بعضی را
دو روز در میان و بعضی را سه روز در میان تا یک هفته و زیاده هم بحسب برداشت و طاقت و نیز مقدار زمان مکث آنرا طویل
و قصیر نمایند و هرگاه علت در عضوی خاص باشد و شامل تمام بدن نباشد اگر هر روز یا یکروز در میان همان عضو را به بخار
چوب چینی بداند کافی است و بعد از فراغ از خوردن مطبوخ چوب چینی بیست و یک روز این حلوا را بخورد و فائده
آن مذکور شد **صنعت آن آرد کندم چهل مثقال آرد نخود می مثقال بروغن کوبریان کرده عسل مصفی بیست مثقال نبات**
بقلمر ضرور بکلاب و عرق بید مشک حل کرده داخل نموده به پزند تا چون قر حلوا شود مغز پسته مغز بادام شیرین مغز چلغوزه
مغز حب الحنه مغز فندق مغز نارگیل مقشور مغز حبه الخضر مغز حب الزلم از هر یک دو مثقال نیم کوفته داخل کرده بپزند
تا شروع به پس دادن روغن نمایند چوب چینی با رصاف مذکوره چهارده مثقال خصیه الثعلب مصری چهار مثقال دارچینی
بعصاه خولنجان مصطکی سورنجان دانه هیل بنوا قرنفل عود هندی عود الصلیب جوز بوا زر نماد شقاقل بهمن سفید بهمن سرخ
از هر یک یک مثقال زنجبیل زعفران از هر یک نیم مثقال کوفته بپخته بعد از فرو آوردن حلوا از آتش داخل کرده در طبق چینی
پهن کرده قدری نبات سفید کوفته بر آن پاشید بطریق لوزیات بریده هر روز چهار مثقال آن را تناول نمایند و بعد از اتمام حلوا
بتمام رود و انتقال چوب چینی را سائیده بر بدن در حمام بمالد و باز بعد از دو روز بتمام رفته این ادویه را بر بدن طلا نماید
عود هندی عود الصلیب قسط تلخ و سبج ترکی زر نماد سورنجان بوزید آن عاقر قرحا از هر یک یک مثقال چوب چینی نه مثقال
کوفته بکلاب و آب ریختن تازه مرشته روغن قسط و درم داخل کرده پیش از داخل شدن در آب بر بدن بمالد و بعد از در
ما عت بشوید **نسخه حلوا چوب چینی دیگر قلمی فرموده اند که از قهقه لاطبا و الد ماجل فقیر قدس سره است نافع**
از برای امراض مزمنه بارده چون مرض معروف بآتشک و جل ام و درد مفاصل و بهق و ضعف باه **صنعت آن آرد میله چهل**
مثقال آرد نخود می مثقال بروغن کوبریان کرده عسل مصفی بیست مثقال نبات سفید بقلمر ضرور بکلاب و عرق بید مشک

وعرق کا وزبان از هر يك يك اوقية تمویزی حل کرده داخل نموده با آتش ملایم بپزند تا چون تر حلو شود پس مغز باد ام شیرین
مقشر مغز پسته مقشر مغز فندق مقشر مغز نارچیل مقشر مغز حب الخضر مغز انجلك مغز چلغوزه مغز حب السمكه مغز شاه بلوط مغز
بن مالورد از هر يك دو مثقال و نیم کوفته داخل کرده بپزند تا شروع به پس دادن روغن نماید پس از آتش بر گرفته چوب چینی
بصفات مزبوره چهارده مثقال خصیه الثعلب مصري چهار مثقال دارچینی بهمن سرخ بهمن سفید قرنفل زرنباد دانه هیل
مصطکی عود الصلیب شقایق بسباسه سورنجان مغاث بغادی تو دری کلکون از هر يك يك مثقال جوز بوازنجیل زعفران از هر يك
نیم مثقال کوفته بخیخته داخل کرده نیکو بپزند و در ظرف چینی پهن کرده بر آن تند سفید موده پاشیده بطریق لوزیات
به بوند هر قطعه چهار مثقال هر روز يك قطعه صبح و يك قطعه شام بخورد و بعد از آن نبات سفید تخم فرنجمشك كلاب عرق بیدمشك
بنوشند و اگر در آخر دودانك مشک تبتي خالص در حلو داخل نمایند بهتر است و اگر ضعف بر بدن طاری شود که قوت رفتار در
پاها نماند اکثر اوقات روغن جوز بواز بر بدن بمالد خصوص پاها تا کم رفتارات ظهور را از حرکات بسیار و شدید اجتناب
نماید بد آنکه بدین دستور هر روز هشت و نیم مثقال اگر یازده روز خورده شود چوب چینی هشتاد و دو مثقال و نیم میشود و اگر
بیست و يك روز خورده شود یکصد و پنجاه و هفت مثقال و نیم میشود و اگر چهل روز خورده شود صد و هشتاد و دو مثقال میشود و اگر
چهل و يك روز خورده شود صد و هفت و هشت مثقال و نیم میشود و اگر هر روز هشت مثقال خورده شود در بیست و يك روز یکصد
و شصت و هشت مثقال و در چهل روز صد و بیست و هشت مثقال و در چهل و يك روز صد و بیست و هشت مثقال میشود و اگر
اثقال هر روز را خشک نموده بعد از اتمام و فراغ از چوب چینی اندک اندک بپوشانند و بجای آب بخورند در بعضی امراض
محتکمه بهتر است و بد آنکه اگر در بعضی روزها آب مطبوخ و قابض کول و مشروب ننمایند ثقل آن روز را باد و مقل از آب
که مطلوب باشد بد دستور مقرر طبق دهند و در مطبوع بکار برند و در مشروب نیز بد بیست و بعد از اتمام درایام خوردن حلو
اگر هر روز قدری از اثقال خشک کرده آن را در آب یا به بعضی عرقهای مناسبه مثل عرق کا وزبان و رازیانه و شاهتره و عنب
الثعلب و مانند اینها جوش داده نیم گرم بجای آب بپاشند و آب خالص سرد ننوشند و بعد از حلو نیز یازده روز از همان
هر قها به تنها نیم گرم بپاشند و بیدمشك و كلاب نیز خوب است اما اگر مریض صاحب نزله باشد كلاب نباشد که
محرک نزله است و بد آنکه ملاحظه احتما و پرهیز در استعمال چوب چینی از امور مذکور بقدر داشت طبیعت و قوت و ضعف
مزاج مریض و مرض است نه آنکه بسیار شدید و تنگ بایند گرفت که مریض ضعیف شود و بسیار عارض گردد نه چندان
بی ملاحظه بود که مرضهای بسیار از آن عاید شود زیرا که هر مرضی که در بین چوب چینی عارض گردد چنانچه ذکر یافت باز
موقوف با استعمال چوب چینی از آن قوی تر است و بعضی عوارض نیز از آن قبیل است که زایل نمیکرد و مدت العمر می ماند
پس بای حال بقدر ضرورت احتیاط و اجتناب اولی و واجب است * و باید درایام پرهیز غذا منحصر با غل به جیده الکیموس
هریعة الهضم باشد مانند سبب کباب بانان یا چلاور و پلاور ساده و یا شکر پلاور و یا شله مغز و قلیه و شوربا و خود آب همه کم روغن
و زرده تخم مرغ نیمبرشت و امثال اینها از کوشش بز و بزغال و گوشت شیرمخت و مرغ بچه و خروس بچه و کبک و دراج
و طیهور و سنگخوار و چرزا و امثال اینها از هر يك که موافق مزاج دانند با بعضی ادویه حاره مثل دارچینی و قرنفل و هیل و
قرنه و زعفران و زیره و فلفل و زنجبیل بقدر ضرورت و اما باید که همه از برای صاحبان آتشك و جنابان قروح و
بجز دج خبیثه مزمنه بی نمک و از برای دیگران کم نمک باشد و از حلویات حلوای دارچینی و برنج و حلو مغزی و شکر پاره

و نشاسته و نقل و رازیانه و هیل و پخته و چاغوزه و قرص دارچینی و مصطکی و هیل و باوصندل و عنبر و عود و مویز منقش و انجیر
 زرد خشک و درمه دانه خارک جهرمی و مانند اینها موافق مزاج و وقت و حال میتوان خورد و همچنین پالوده و پین بهته و
 شربت قند یا بید مشک و کلاب با تخم ریحان و شربتی همه نیم کرم نیور با دام با عتبا و ثقل آن مناسب نیست و از سبزیها پیاز
 بقد ریکه گوشت را با صلاح آورد و نعناع و پودنه و مرزه و با درنجبویه تجویز نموده اند و بعد از فراغ تا چند روز نیز این امور
 را مرعی دارند و تقلیل و تلطیف در اغذیه اولی است و اجتناب از امتلا و تخمه و سوء هضم و هیضه واجب دانند و محرومان را نیز از آن
 و از ادویه حاره و شیرینها اجتناب اولی است بلکه برای ایشان خصوصا صفراوی انار شیوین و انار منخوش و رب انار شیوین
 و شربت زرشک و شربت ریاس و آلبالو بعضی تجویز کرده اند کی نه بسیار اما روز تعویق و یک روز قبل و یک روز بعد از آن
 مناسب نیست و اگر میرود المزاج بلغمی را با شربت چوبچینی که در شرابها انشاء الله تع ذکرش خواهد آمد بدهند خصوصا
 صاحبان ضعف باه و مایوسین را بدین قسم که اولاً مقلد انیم درم تا دو مثقال آن را بحسب حال و مزاج بخورند و بالای آن
 آب مطبوخ چوبچینی را زیاده در آن حل نمایند و بنوشند و باقی یک ابر منوط بر آئی طیب حاذق است و بدینکه چون رساله حکیم
 میرعماد الدین محمود شیرازی قدس سره جلیل القدر عظیم الغواث و مدلل است و در چند بعضی فوائد آن با لاجمال بیان
 نموده شده است لیکن چون خواست که این کتاب از فوائد تمام آن خالی نباشد لهذا تمام آن را ایاد نموده حکیم قدس
 سره میفرماید * رساله حکیم میرعماد الدین محمود قدس سره * بسم الله الرحمن الرحیم * الحمد لله علی نعمائه
 و الصلوة والسلام علی نبینا محمد و آله و اصحابه افضل الصلوة و اکمل التحلیل * اما بعد بدینکه این رساله ایست مختصراً و مقاله ایست
 معتبر در امور متعلقه به بیخچینی که حسب الامر نواب جهانبانی و کشورستانی سلیمان الزمانی آنکه از فهم ثاقب و رای صائب
 گوئی سبق از همکنان و اقوان بلکه از عالمیان و بوده و ابواب خیر و صطناع بر عالمی کشوده عالمی است در عالمی وجهانی در جوانی
 و دریای در داناتی سایه دولتش که غره صباح سعادت است همچون ظل شاخص در وقت استواید و اوائل نهار در خط استوا از
 مشرق بمغرب کشیده آنکه در خوردی از همه بزرگان بمرتبه بلند تر و در سن حد اثنی عشر از همه د و لقتل آن
 ارجمند تر است نور حد قه شاهی و نور حد یقه شاهنشاهی مجموع الطاف الهی الذی فی شانیه و در هکذا الایات علی خاطری مرتجل
 و به اباهی * بیت * ای پرورش ذات تو از لطف الهی * انعام تو و لطف خدا نامتناهی * هر چند خود خواست کند حصرت کالت *
 عاجز شد از اوصاف کمال تو که ای * کس را نبود هیچ شکایت و زمانه * که چرخ کند پیروی آنچه تو خواهی * این خقیقی استطاعت
 در همه صناعت * محمود بن معمود الطیب شیرازی * رساله در خواص و طبایع و منافع بیخچینی که تا قریب باین زمان معلوم
 نگشته بود در حین تحریر آورده اکو موافق صواب باشد بمرکت آستان علیین و آشیان امام الثقلین هادی الخافقین علی ابن
 موسی الرضاعم اکمالها و من التکمیات اجمالها و بتوجه شاهزاده عالمیان و نور دیده آد میان خواهد بود و اگر موافق نباشد از
 و فور قصور این فقیر است لیکن امید واری بتوفیق حضرت باری عزاسمه چنان است که از آنچه در بیان دواهایی که معروف
 و مشهور است و در همه کتابها مذکور و معطوراتم و اکمل و احسن و اجمل باشد ان شاء الله تعالی و به تحقیق رجاء المؤمنین
 جل یو * مقلد * پوشیده و پنهان نیست که این بیخچین تاریخ که مردم بر آن اطلاع و از استعمال آن انتفاع یافته اند چنان
 مسموع شده که بعضی از اوقات در این بلاد که این بیخچین از آنجا می آرند قطعی در شهر پیدا شده بود مردم بحسب متوجه شده
 اغتناب اصول و اوراق نباتات می نموده اند و چون این عمل و بتی دارد و طعم و برا آنچه که موجب تنفر طبع باشد اندازد مردم

باین بیشتر رغبت مینموده اند اتفاقا در میان ایشان صاحبان امراض بوده اند خاصه سوداویه و قروح خبیثه و نواصیب
 و نارفاری و مانند اینها از خوردن این بیخ شفائی کامل مییافتند و چون این حال مشاهده ایشان شد از آن زمین استخراج
 مینمودند و بیکر مواضع می بردند و مضمحل می یافتند و چون در آن صحرای اسطوخودوس اضطرار قحطی نمک بهم نمیرسید اکل
 آن بیخ بی نمک بوده است باز بهر جا که بودند باز بی نمک میدادند و بتلاحق افکار و تجارب بسیار قرار بر آن داده اند که بطریقیکه حالا
 معمول است مینخورده اند و بعد از آنکه با اینجا آوردند تمیز نمیکردند در بعضی مفید می بود و در بعضی فائده نمیداد بلکه مضرت
 می رسانید از آنجمله بیکم را که حرم شاه جنات مکان مغفور میرور شاه اسمعیل بود فالجی طاری گشت و نصف اعضای او از
 حرکت بازماند بعد از معالجات بسیار او را حرکت پیدا شد و دست همچنان از حرکت ماند و چون اول اشتها را این بیخ بود در آن
 اندیشه کردند که مبادا مودی بهلاک شود صلاح در آن دیدند که اول در دیکری تجربه کنند بعورتی که قریب با و در سن بود
 دادند مغیل نیفتاد و بنا بر آن باورند اند و اما در ریشها و در زخمها و قروح خبیثه و وجع مفاصل و بادهای آتشک که
 مکنهای مدید مزمن شده بود و هیچ تنقیه و تطلیه در آن مفید نمی افتاد بکم مرضی ازین امراض دادند که شفا نیافته باشند
 * فصل در تحقیق طبیعت از * چون از قول قدماء در باره ارضی نیست تا مل تمام در تحقیق طبیعت او هست مجمل چون
 نفع او در امراض سوداویه است و در طبیعت سودا برودت و یبوست است بنا بر قاعده کلیه که شفا ی مرض بضد است چنان
 ظاهر میشود که حار و رطب باشد و چون تاثیر او در حرارت ظهوری ندارد مینماید که در مرتبه اول بلکه در اول مرتبه اول باشد
 در حرارت دیگر چون فعل او ترقیق و تسهیل و تل و یب مواد است نه تغلیظ و اجما و تخنیر و تصلیب باینکه در طبیعت او
 حرارت باشد زیرا که طبیعت دوای معتدل از افعال مذکوره قاصر است و هرگاه معتدل نباشد ظاهر است که بار د نتواند بود
 و دلیل آنکه تللیل الحرارت است آن است که در تکثیر مقدار و تکرار استعمال از احداث حرارتی زیاده نمی نماید و اما اینکه
 این رطب است نه یا بس همین دلیل حرارت جاری است جهت آنکه افعال مذکوره که ترقیق و تسهیل و تل و یب است مقارن
 یبوست نمیتواند بود ولیکن جائز است که در وی یبوست قلیله باشد و بواسطه مصاحبت آب بسیار یبوست او منکسر شود و بر طوبت
 مائل گردد و میتواند بود که بواسطه همین رطوبت مکتبمه دفع یبوست کند و این احتمال قوی است لهذا در حکم بر طوبت او
 قائل تمام است بخلاف حرارت که با وجود انکسار او به برودت آب بالکلیه منطفی نمیشود و اما اینکه در رطوبت فضلیه هست
 قردی نیست و مراد از رطوبت فضلیه رطوبتی است که در مزاج او باشد و مزاج اجزای تمام او نباشد و دلیل بر این آن است
 که سوراخ سوراخ میشود و باندک زمانی متفتت میشود و چون این رطوبت فضلیه کمر حرارت او فی الجمله میکند قوی
 که اندک کهنه شده باشد آن را بهتر میدانند بواسطه آنکه تاثیر او اقوی میشود * فصل در بیان منافع او * همه کس نفع او را
 در قروح آتشک که به تنقیه و تطلیه و سائر تنایر متعارفه منفع نشود مشاهده کرده اند بعد از آنکه درین مرض کاهیه و زبون
 شده باشند بعد از خوردن این بیخ بکسر قوت اول رجوع میکنند بلکه بسیار بهتر از اول مرغ و باده و تراوت میشوند
 و در تعقبات و کمرهای صلب سوداوی فائده عظیم دارد و بطریقیکه آفتاب برف و یخ را میکند از این بیخ اینها را میکند از و
 در داء الشعل و داء الکحیه نیز بسیار نافع است و اما نفع او بصعوبت پرهیز آن برابری نمیکند و محتمل است که در مالغولیا و
 جنون و ربههای کهنه نیز نافع باشد اگرچه در نسخه طریق خوردن این بیخ نوشته اند اما بمشاهده نرسیده و در برص سیاه و بهق
 سیاه بسیار مفید است و در سرطان بواسطه آنکه مرض در کمال صعوبت است نادران نافع میباشد * حکایت عورتی را سرطان رحم

بود درین بیست سالگی تقریباً بدین سبب عقیم بود و فرزند او نمی آمد و اگر حامله میشد زود اسقاط می کرد او را بعد از تنقیه بلیغ بیخ چینی دادند موی او بالکلیه مرتفع شد و فرزند او متعدد آورد و بزرگ و کامل شدند چند کس را دیدم که سرطان دریم داشتند و حامل شدند و در وقت وضع بواسطه آنست عضو قوت دفع جنین وجع شد و یل طلق داشتند و مودند و بسیار و حامل نمیشدند و بحال ایشان اصلاح می بود اگر این بیخ را میل ادند بایشان یقین که فائده عظیم می یافتند اما چون خواص تمامی این بیخ مردم را معلوم نمود بعمل نمی آوردند و در جواب بواسطه آنکه مواد تحت جلد را بعرق دفع میکند نفع تمام دارد اما نفع او به مشقت پرهیز برابری نمیکند و خالی از نفعی ظاهر نیست و در او را مصلیه سفید و سیاه و ورم بیضتین نفع تمام دارد و درد مقاصل سوداوی را نافع است این است منافعی که ازین بیخ اکثر مشاهدۀ این حقیر شده است **تنبيه** در نفع او در ازاله عادت افیون از افیونی که بواسطه تقلیل دم و روح مضرت عظیم بشارب آن میرسد و آنکه ترک نمیتواند کرد چنانچه در رسالۀ افیونیه گفته ایم به سبب آن است که روح و حرارت بدنی بواسطه قلت وافی و قادر با قلال بدن نیست و از خوردن آن احتمالی حاصل میشود که بقوت تمام نمود میکند و لایزال درین حال مبتلا باین وبال است و این بیخ چنانچه مذکور شد ترقیق خون میکند و از خون رقیق روح بهیاری متولد میشود پس ضعفی که از افیون حاصل میشود و ببردت و بیبوستی که او را همت بحرارت لطیفه و رطوبت ذاتیه و یا عرضیه از زائل میشود خاصه در زمان طویل و غالب آن است که بتدبیر دیگر در ازاله غائله عادت افیون حاجت نمیشود و خواجگی پسر خواجه شمس الدین محمد همدانی بعد از آنکه بیست سال افیون و بوش و مانند اینها با فراط میخورد بیخ چینی خورد و از خوردن آن عادت او بر طرف شد و بقوت و حال اول عود نمود و بسیاری نظایر او چنین کردند و گمانیکه بواسطه تسکین او جاع قدیمی افیونی شده بودند چون آن او جاع را بر طرف ساخت این عادت را نیز بر طرف ساختند و چندان مشاهدۀ شده که مشکل است حصر آن و بدانکه منافعی که در نسخه ها نوشته اند مطلقاً درست نیست و مطلقاً نیز باطل نیست و ما از برای هویت از صواب و خطا وجهی و حکمی بیان میکنیم آورده اند که این بیخ در مرض استسقا مفید است و این گاهی میتواند بود که سبب استسقا او را مصلیه سوداویه که بدیه یا طحالیه باشد چون آن را در ازاله اینها اثری تمام است در استسقا نیز فی الجمله اثری دارد دور نیست که فائده کند و با آنکه در ازاله و طوبات استسقا نیز به تعریق و ادراک دفعی تمام دارد در این در سوء القنیه که از او را مملو کرده باشد نیز خالی از نفعی نیست اما اگر زقی عظیم بل طبعی یا لحمی باشد عجیب است که تأثیری بکند بلکه احتمال ضرر نیز دارد اما در طبلی فائده او معدوم و ضرر او معلوم و در در قسم باقی بواسطه آنکه مرض از رطوبات حاصل شده و ترطیب این بیخ بهیاری است نفعی معتد به ندارد و ضرر قوی دارد جهت آنکه آن قدر تعریق و ادراک که او میکند باضعاف آن ترطیب میکند دیگر آورده اند که در مالمخولیا نافع است و این حق است جهت آنکه خون را صافی و مشرق و نورانی میکند و کثافتها و کدورتها که موجب اظلام روح میشود دور میسازد و اینها مستلزم رفع این علت است و ما بعد مالمخولیا از اتمام جنون و مانی و قطرب نیز همین حال دارد و آنچه آورده اند که جناب را مفید است جهت آن است که تصفیه و ترقیق خون میکند و ازاله تعقلات که لازمه این مرض است مینماید و مواد تیوره کثیره که مکدر رلون است به تعریق اخراج میکند و ازاله بیبوستی که لازم مرض است مینماید و وجهه نفع تمام دارد درین مرض و ما نفع او در لقوه اگر موافق تجربه واقع شود بسبب آن است که مواد متشنجه و مرخیه را به تعریق اخراج میکند اما فائده او در برص میانه ظاهر است و در برص سفید جهت آنکه خون صافی رقیق درین اوقات بسیار حاصل و ظاهر میشود و ازاله رنگ و طبع

غذای عضو مری و مری می کند و ماده برون را نیز شینا نشینا به تعریق در ایام درازنوا سطره آنکه تر قیق کرده است اخراج مینماید
و اما فائده او در قولنج بواسطه تر قیق و تحلیل ماده محدث قولنج است بمایند دانست که مراد مردم از لفظ قولنج تشنج امتلائی
عضلات و اعصاب و رباطات است و در دیکه از انصباب مواد درین اعضا حادث میشود و نفع این بیخ در اینها حاجت به
بیان ندارد و اما قولنج که متعارف اطباء است و آن وجع امعاء است که بواسطه عسر و خروج مایخروج بالاعمال است نفع این دوا
در ازاله تسکن و ازمان او است و اگر نه بآنکه معلوم ما نیست که حل قولنج صعب کند بمشقت پرهیز و نفعی از زرد و اما فائده او
در وجع الورك که آنرا بترکی که بنکو کوبند آن است که رطوبت غلیظ که متشرب شده در جرم عضو بواسطه لطافت بخار لطیف
میشود و در مدت مدیدی بعروق و بخار دفع میشود و به تخصیص که ماده و سبب آن منقطع میشود بواسطه انقطاع تخمه و بهمین دلیل
نفع او در عروق النسا ظاهر است و اما در مرض کچلی بواسطه تحلیل ماده به تبخیر و تلین و توسیع معام جلد و تصفیه دم از کدورات
و شوا یب مغلظه و مخترقه و همچنین در امراض مقعده و بواسیر جهت آنکه حدوث اینها از مواد غایظه سوداویه میشود و این
دوا در دفع سودا اثر عظیم دارد و اما نفع او در تب ربع بواسطه تلطیف ماده و اصلاح دم و ازاله کیفیت سوداویه از اخلاط و اعضا
است و اما نفع او در مفاصل از آنچه در وجع الورك گفته شده ظاهر میشود بآنکه ماده این در صعبیت و غلظت کمتر است از آن
و اما نفع آن در داء الفیل و دوالی هم بواسطه تصفیه دم و زوال سودا و بیت و غلظت مواد است این است سبب نفع او درین
مرضهای مذکوره * فصل * معلوم است که مراد از کثیره صعبه مزمنه نفع و قوت تاثیر بتمثیلی که دارد که بعد از آنکه در
امراض مذکوره از سایر معالجات مایوس گشته باشند در استعمال این بیخ نجات تمام و فلاح و خلاصی مالا کلام حاصل
میشود و از این است که گفته اند که پرورش از آب حیات است به تخصیص که روایت کرده اند که از جوالی ظلمات می آورند
خواه این ظن صواب باشد و خواه خطا و سبب نفع کلی این دوا در بدن از چند وجه است و محتمل است که از تمام وجوه باشد و
محتمل است که وجوه غیر معلومه زیاده از معلومه باشد و لا یحیطون بشی من علامه الا بما شاء وجه اول آن است که بخار این
دوا بعد از طبع و نضج کامل و تلطیف حرارت طبع آب را و تمزیج این دوا هم در ظاهر بدن و هم در باطن او تاثیر میکند اما در ظاهر
ظاهر است و اما در باطن جهت نفوذ او در باطن از رگن راستن شاق و تنفس رگه از آن اثر کلی بدماغ وائف و مجرای میان الحف
و فم و حلق و قصبه رگه و دل میرسد و خود بخار که از معام باند رگه رفته بواسطه سرعت غوص به بسیاری از مواضع بدن میرسد
پس چنین ظاهر شد که هیچ موضع نیست از بدن که این بخار در آن تاثیر بسیار ندارد وجه ثانی از تاثیر این دوا خوردن آب
گرم است که با الخاصیت و بالطبع منجذب میشود و در عروق زیاد از آنکه آب فقط منجذب شود و این معنی بر شارب این دوا
ظاهر است زیرا که از خوردن آب و اصلاح ثقلی نمی یابد و سبب این سرعت انجذاب آن است که این آب بترارت طبع در غایت
لطافت شده بجهت آنکه سر آن را بسته اند و بخار آن چون راه بیرون ندارد بسود یک میرسد و مستحیل بآب میشود و باز در دیکه
می ریزد و ملایم است و در لطافت بمرتبه اعلی و سیکه و این چنین آب چون در معده رسد زود در عروق نفوذ کند و بجگر و سایر
اجزای بدن رسد خاصه که حرارت طبع هنوز با اوست و این موجب سرعت نفوذ او است و چون خود در کمال رقت و لطافت است
چون اخلاطی که ممانع و مصاحب اویند لطیف میشوند و رقت ایشان زیاده از قدر طبعی میشود و معلوم است که همچنانکه
با اعضا مدد غذا میرسد که اگر منقطع شود آن عضو ضعیف و فانی میشود همچنین مواد امراض با وجود آنکه صلابت زیاده
از رقت و متعارف داشته باشند اغلظه ابمواد مناسبت میکنند و هرگاه که مواد بنی اینحال بپزد اگر مرضی که از این نشو و نما داشته

باشد در کمال لپه و ریختن و ضعف خواهد بود و هرگاه که اینست یوما فیوما بر و زارد شود بهیاری نمیکنند که از آن مریض اصلاً
 اثری نمی ماند وجه ثالث آن است که بدن متکلیف بکیفیات بخار متخلل میشود و این کیفیت میماند در بدن بواسطه تواتر و زدن آن
 و عدم انفعال بآب و غیر آن و عدم تبیل ثیاب و مسام بدن اکثر اوقات منفتح است و این موجب وصول کیفیت و راست
 باعماق بدن و در تحت جلد خود البته میرسد و از اینجا شیا فشیماً با قاصی بدن بواسطه آنکه حرارت در و تاثیر بهیاری کرده و اخلاط
 حاده حاره مصالح او است تحلیل تمام نیست و در سطح نیز و بیماری از اینخیزه نیز در منافذ جامه هست و این مستلزم آن است
 که تحلیل قوی حاصل شود خاصه در جلد و مادرین او و آنچه دور است از مسام بواسطه آنکه اثر مافی المصام با و میرسد آن نیز تحلیل
 مییابد وجه رابع آن است که ترک ملح مصلب مجفف میکند و در اعضا بواسطه آن لین و رطوبت نماید و میشود و از نمک اعضا
 مصلب میشود و نفوذ در و در رتبه تعمیر میشود و قوام رطوبت را نیز غلیظ میکند و منجمد میسازد و برای این معنی در مولود آب
 نمک بر اعضا میپاشند تا مصلب شود و از ماسات ثیاب صلبه و هوای بارده متضرر نشود وجه خامس قریب با آنچه سابق مذکور
 شد آن است که چون آن را در آب میچوشانند و طبع او را منخورند در عروق دقیقه ضیق نفوذ میکند و بواسطه آنکه محل صلابت
 و غلظت است میرسد خواه بواسطه طول استعمال که او در همه جا میرسد و خواه بواسطه آنکه طبیعت باذن خالقها توجیه امور
 نافعه بواسطه لایقه میکند و شیا فشیماً تن و رب مواد صلبه می نمایند حرارت لطیفه ذاتیه و مکتسبه از حرارت طبع و آنچه تلطیف
 میکند اگر به تخمیر میکند اخراج آن از معامات بخار میکند را اگر بطریق تسهیل میکند با حائیه طبع بطریق عروق و ترشح از مجاری
 بول منفع میشود و میتواند بود که بهر سه طریق دفع کند وجه ششم مادم ترک اطعمه غلیظه و ردیه است و استعمال صالحة الکپوس
 پس از این ماده مدد این امراض منقطع یا کم میشود و طبیعت بر آن محتوی میگرد و دفع میکند وجه سابع آن است که تقلیل
 غذا خواه اختیاری و خواه اضطراری جهت آنکه طعام بی نمک و موجب عدم توجه تام طبع است با آن و تقلیل غذا موجب
 تقلیل مواد میشود و تقلیل مواد موجب استیلای طبع بر دفع مرض و وجه ثامن طول زمان است جهت آنکه مؤثر هر چند ضعیف
 باشد در مدت طویل اثر قوت اوقوی میشود و قریب با این معنی در اثنای وجوه مذکوره کن شد وجه تاسع آن است که بواسطه
 عدم تنفس از هوای بارد سخونت در ارواح قلبیه و از اینجا در تمام اعضا ارواح حاصل میشود و موجب تحلیل قوی میشود
 وجه عاشر آن است که طبیعت درین اوقات که غذا کمتر مییابد رومی آرد باصلاح ماده مرض و صرف میکند آن را در مصالح خود
 وجه حادی عشر آنکه بعضی از مقلد مات که از مطاری ماسبق معلوم شده آن است که اگر شخصی چند روز متعاقب غده از غذا
 هر چند که صلب و قوی باشد در آب گرم فقط بگذارد و بهیاری زمان نکند که آن غده بگذارد پس اگر در مدت چهل روز این
 آب چهار مرتبه را استعمال کند البته از باطن بواسطه گرم میرسد جهت آنکه آب مشروب با قاصی اعضا میرسد و یا خود بهمه
 مجاری میرود بدلیل آنکه بول کسی که دریا حنابسته باشد سرخ مییابد و هرگاه هر روز با آن موضع میرسد تحلیل بسیار و اثری
 قوی خواهد کرد یوما فیوما ماده مرض کم خواهد شد و هرگاه که کم میشود تحلیل و امهال میشود جهت آنکه محلل یوما فیوما
 اقوی میشود زیرا که اثر او کیفیت او تمام زائل نشده و اثر دوار و زدیگر با و میرسد همچنین متخلل نیز یوما فیوما کم میشود و
 هرگاه که فاعل قوی میشود و منفعل ضعیف فعل با کمال وجوه وقوع یابد اما در قروح و نواسیر که بواسطه رداءت غذا آن
 قرحه ناصور میشود و هرگاه آن رداءت بر طرف شود اخلاط صالحی که کاسر کیفیت ردائت آن باشد یا به تحلیل رود بواسطه
 قوت محله و یا منتشر شود و طول ملائمت از بدن را بر طرف شود بلکه مجموع این امور و امثال آنها واقع شود و بر طرف شدن

اینها بسیار صعب نباشد و اما در سائر امراض مذکوره سبب و علت آنها مذکور میشود * فصل در شرائط خوردن این بیخ
اما شرائط منقسم است بکس و قسم یکی آنکه متعلق است به نفس این در آدم آنکه متعلق است با استعمال او اما اول و در آن چند
شرط است اول آنکه هر خ باشد و سفید او با آنکه غالب سنگین ترمی باشد دلالت بر غلبه فجاجت و قلت نضج و حرارت می کند
و این چنین بیخ طبع او نیز سرخ است دوم آنکه سنگین باشد جهت آنکه سبک او کهنه و بوسیده و کم قوت است بنا بر آنکه سبک او
بواسطه غلبه اجزای هوائی خفت پیدا میکند و اجزای هوائی متخلخل المزاج است و تخلخل موجب تاثیر هوای خارج در باطن و
تحلیل قوای او شود آنکه کم کوره باشد و سطح ظاهر او مستوی باشد چه آنچه بر خلاف این باشد یا آن است که در زمین کم رطوبت نما
یافته است و بیسن بر غالب شده و معلوم است که این چنین در اجذب غلای خود نتوانست کردن و ناقص و کم قوت مانده و یا آن است
که هنوز استکمالی نیافته که بیرون آورده اند و رطوبات غیر مزاجه او مفارقت نموده اند و خشکی مانده و ضعف و نقصان این در
دفع علت ظاهر است چهارم آنکه متوسط باشد در کوچکی و بزرگی را که چنین نباشد افراط در بزرگی چندان مذموم نیست
مادامیکه جمیع صفات حمیه با او باشد اما خوردن با وجود آنکه در اکثر حالات اشغال میباشد بواسطه نقصان نمو قوت و کمال
نیافته پنجم آنکه در و طعمی غالب نباشد زیرا که طعم غالب دلیل است که جسم دیگر در طعم در و نفوذ کرده و احداث طعم نموده
و چون در اصل خالی از طعم و بت و بت مایل است هر چه نه چنین باشد مغیری بر و مستولی شده خواهد بود و آنچنانکه مغیر
طعم است مبدل مزاج است ششم آنکه رائحه با او نباشد بهمین دلیل مذکور هفتم آنکه رنگ ظاهر او مخالف باطن نباشد بلکه
آنکه هر خ تروما هوای این دلیل آن است که رنگ از خارج استفاده نموده باشد هشتم آنکه چهار دانگ آن قسم سنگین و در دانگ
سبک تر باشد دلیل این در مقاله مذکور است نهم آنکه مستوی الاجزا باشد در صفات مذکوره و آن لون و صلابت و این است دهم
آنکه در آوردن او را از مغیرات و مفصلات نگاهدارند مثل آب دریا و نم و باران و گرمی آفتاب و آتش و مجاورت چیزهای که
مغیر و مفصل مزاج است مثل کافور و زعفران و جند بید سترومشک و امثال اینها و این شرط عام است در اکثر ادویه یا زدهم آنکه
در دست باشد و نا کوفته جهت آنکه قوت او زود به تحلیل میرود و خوب و بد او متمیز نمیشود و همچنین شرط ها که در جمع و حرارت
حقاقت آورده شده در اینجا نیز ملحوظ دارند قسم دوم از شروط آن است که متعلق با استعمال باشد و در آن نیز چند شرط است اول آنکه
این بیخ چنانکه مذکور شد بعضی سبک باشد و بعضی سنگین و آن را بکار دی پاره پاره کنند به تنگی کاغذی و اندکی ازان کنند
تر حاصل چنان نماید کرد که مرتبه اول در جوشانیدن طبع استیفاء تمام قوت او نموده باشد و آن قدر قوت در این نموده باشد
که در مرتبه ثانیه که مطبوخ شود میان او و بید کهنه فرقی نباشد بلکه فرق باشد که در چوب بید کهنه فی الجمله قوتی هست و
در مثل این نمی و کاه است که میگویند او را و بقل رجو نخورد و با قلا خورد می کنند و این بد نیست مادام که مانند آرد ریخته نشود
و اگر بشود آنرا بدل کنند بوزن آن بیخی که بطریق مذکور باشد بسبب آنکه آنچه مانند آرد شده در و چند مضرت است یکی آنکه
در و قوتی نمی ماند برای طبخه ثانیه و دیگر آنکه بعضی از اجزای او با آب مشروب داخل میشود و در آن نیز چند مضرت است
یکی آنکه کم میشود برای طبخه ثانیه دوم آنکه قوت او در طبخه اولی زیاد از قدر مطلوب میشود و همچنین آنکه تفریط خوب نیست
افراط نیز مضر است سوم آنکه آب را غلیظ میکند و در منافذ و مسالك ذقیقه نفوذ بر وجه مطلوب نمیکند چهارم آنکه از نیز در بعضی
مجاری میماند و احتمال تحلیل دارد و دیگر آنکه چون در مقدار کمتر از باقی اجزا است تاثیر و انفعال او از حرارت طبع و غیر آن
متشابه نخواهد بود پس در تاثیر یا دیگر اجزا متعاری نخواهد بود شرط دیگر از قسم دوم و رکن معین است بدستور مذکور که

به تجربه بصحت رسیده که ما در آن غیر موثر و ما فوق آن مضراست سوم آنکه طبع آب که اگر معقوف سازند و یا معجون کنند و یا غیر آن و یا آنکه بدستوریکه بعد از این میآید ترتیب یافته باشد خاصیت مطلوبه از او بفعلی آید و تعیین آب در میان مایعات بواسطه آن است که قابل همه قوتها است و منافات با هیچ قوتی ندارد و مالوف همه طما ئع است چهارم تعیین وزن آب جهت آنکه زیاده بر آن موجب ضعف یا بطلان قوت او میشود و کمتر از آن موجب غلط قوام و تاثیر آن زیاده از حد مطلوب و تجربه درین امور شاهد عدل حکم و صدق است پنجم پوشیدن او در وقت جوشیدن تا آنکه بخوره که حامل قوت او است بیرون نرود و نقصان قوت او لازم نیاید ششم آنکه جوشیدن تا حد معین و آن کمتر از ثلث باشد که استیفای استخراج قوت او چنانچه مطلوب است بشود هفتم آنکه بخار او در وقت سردی برداشتن و دیک را زیر لحاف بردن میباید که در روی و گلو و بر آید هشتم آنکه آن بخار که بعیند بیرون آید ضائع نشود و هم برای مصلحتی صرف شود و آن این است که بخاریکه بسیاری از قوت دوا با اوست بعضی در بیرون بدن تفتیح مسام کند و رطوباتیکه بواسطه حرارت بخار در زبان و سیلان پیدا کرده از مسام بیرون آید و همچنین یک مانع از ممر تنفس و استنشاق و پوشیدن ضروری اثر کلي میکند و رطوبات غلیظه که در دماغ است میکند از در سینه و شش و آلات تنفس اثر عظیم میکند حاصل آنکه آن بخار در ظاهر و باطن بدن تاثیر قوی میکند و رطوبات را تکمیل میدهد اما تاثیر او در اعالي بدن زیاده است از آنکه در اسافل جهت آنکه باطبع صعود بخار بجا نب بالا است و در تنفس نیز بالای بدن متاثر میشود نهم آنکه از آن آب مقدار اینکه بخار او بیرون آمده باشد و حرارت او هنوز فاقتر نشده باشد یک پیمانه و نیم بپاشند بعد از تصفیه تا این آب بحرارت بالفعل و بالقوه آنچه بخار در جوف اعلی اند کم کرده باشند این در جوف اسفل اعضا فاضله آن بکنند در عروق ما حاریقا نیز نفوذ کرده تفتیح آنها کنند و در جگر همچنین و از اینجا از مجرای جوف با اعضا رسانند و آنچه مذکور شد از منافع و فواید بفعلی آید دهم آنکه بقیه آن آب را دو نصف کنند نصف صباح تا پیشین و نصف پیشین تا شب جرعه جرعه بجای آب بپاشند منی یازدهم آنکه از این آب قدری در دیک طعام و در شرابها بلکه در ابریق آب طهارت کنند تا از همه جهتی در بدن اثری از این آب حادث شود دوازدهم آنکه استعمال اطعمه ما کولات اریبی نمک باشد جهت آنکه در نمک تصلیب اعضا و تجفیفه رطوبات است و این معنی منافی افعال این بیخ است چنانچه مذکور شد سیزدهم آنکه آن نمک که از خوردن ترشها و لبنیات و همه طعامها بغیر از چیزی چند که مجوز است احتراز کند و بسبب آن حاجت به تفصیل ندارد چهاردهم آنکه احتراز کنند از مباشرت مطلقا و سبب آن نیز معلوم است پانزدهم از اعراض نفسانی مثل غم و هم و غضب محترز باشند و امریکه مغضبی یکی ازینها باشد مثل غضب در بعض احوال و وجه آن بر خیمیر بصیر مخفی و مستور نیست شانزدهم از حرکات عنیفه مجعلا و از جمیع چیزهایی که حافظ صحت را می بایند مرعی دارد شارب این دوا نیز می بایند که آنها را مرعی دارد هفتم خشک کردن بیخ جوشانید است و آن چنان است که در سایه خشک کنند و رطوبات او را با لکویه نشف کنند تا از تعقین محفوظ باشد و اگر زمستان یا هوای نمناک باشد با آفتاب یا حرارت آتش ملایم خشک کنند و در کیمه یاد رکازی کنند و بر آن بنویسند که بیخ روز فلان تا بیست و روز و روز بیست و یکم از سر گیرد اول بیخ جوشانید و روز اول و روز چهارم بیخ جوشانید و روز بیستم هفدهم این بیخهای دوا بار جوشانیده را بدستور مذکور خشک سازند و حاجت آن نیست که مفرد باشد بلکه همه و یکجا با هم میتوانند کرد اما در خشک کردن مبالغه بایند کرد نوزدهم آن است که از این بیخ جدا حلوای بپزند یا داخل زفت نموده بر سواقرع نهند یا خشک کرده بر جراحت افشانند بیستم آنکه وقت خوردن و عرق کردن تغییر جامه نکنند و بحمام نروند جهت آنکه در بخار یک در بیرون

بدن تاثیر کرده قوتی از در بدن و جامه میماند از درام ملاقات تاثیر عظیم حاصل میشود و اگر این شسته شود اثر آن باطل
میکردد و رطوبات بدنی را بواسطه طول تاثیر قوت و حرارت غریزی تاثیر همت که کمتر از تاثیر قوت دوا نیست و ازین است
که تا بحال میمبالغه نموده اند که دست و روی را با آب خالص نشویند بیعت و یکم آنکه بدن را از هوای سرد نگهدارند خاصه در
زمانیکه مسام بدن بواسطه تعریق منفتح شده باشد که درین هنگام برودت هوا در اقصای بدن نفوذ کند و آن تحلیل و تلبیس که
مطلوب است بفعل آید بفعل نمی آید و دیگر مضرت های کلیه و ریزش مینماید واضح باشد که تغییر بدن در حرارت و برودت
موجب و هن ترکیب بدن میشود و تخلخل و تکثیف متعاقب بی تدبیر هیچ خلل عظیم میرساند قیاس از گرم کردن به شب و در آب
سرد انداختن بایک کرد که بعد از آن که این را مکرر کنند باندک سعی منفسخ میشود با وجود صلاحیت قوی که او را همت پس
واجب است که بعد از تعریق توقف تمام کنند تا بدن بحالت اصلی عود نماید بعد از آن اگر تردد اندک نمایند رواست
بیست دوم آنکه بکنارند که آب بیخ که مملو از شرب و شربت بر آن است سخت سرد شود که موجب خلل و ثقل و لجمی یا رجعی
قوی در اندرون شود بیست سوم از اموریکه محدث مرض باشد خاصه مرضیکه منافعی باشد خاصه تپها نیکه بحسب ضرورت
معالجه او را مقلد باید داشت استعمال چیزی چند باید کرد که موافق صحت و غرض مطلوب باشد و رفع این چنین غائله کنند
* فصل در بیان تفاوت مزاج در خوردن این در * مخفی نمائید که مزاجیکه برودت و بیوهست بر غالب است خاصه که در آخر
هن شباب و اول کهنولت باشد انتفاع از این دوا اتم را بالغ است و اطفال بواسطه غلبه رطوبت اصلیه و مشائخ بواسطه رطوبات
فضلیه ازین دوا کمتر منتفع میشوند مگر مزاج اصلی ایشان بواسطه مرض تغییر یافته باشد که این هنگام متمم است که بهیچ
بایشان بوسه خاصه که آنیکه در آخر هن صبا و اول شبان باشند و بواسطه امراض هوداریه قریب بدق شیخوخه حاصل کرد *
که ایشان میتوانند بود که بسیار منتفع شوند و اما مشایخ با آنکه رطوبت فضلیه ایشان بواسطه عارضی بر طرف شود و دق شیخوخه
ایشان بر طرف گردد و بصلاح آمدن ایشان بواسطه انحطاط قوی دور است و چند کس را دیکم از پیران که بواسطه خوردن
این دوا اول نوبت حبس بول شد بواسطه آن که رطوبت با تیکه منجذب در عروق ایشان با عضای ایشان می شود بواسطه ضعف
قوت تمام بعروق منفع نمیشود و بجا نب کرده و مشائخ می آید و چون در طی معافیت طویل مختلط با خلط غلیظه میشود و
بواسطه کثرت و غلظت قوت ایشان از دفع آن عاجز میگردد و بول میشود و بعد از تحمل بهیچ خطرهای شدیدی مشاهده
میشود * اما تقطیر المول بواسطه ضعف ماسکه پیدا میشود و بهیچ وجه منفع نمی شد و بعد ازین بهیچاری نمیکند شت که از هم میکنند شت
و ایشان را از چیزهای که بی اختیار اتفاق افتاده و زیدن باد شمال بود با وجود آنکه در میان تابستان بود که اودخل کلی در حبس
ایشان بود و می پندارم که اگر بجا نب مثانه عود نمیکرد در اعضا می ماند و موجب استسقا میشد * و اما مزاجه بارده رطبه که بلغم
و مائیت در غالب باشد این دوا در ضرورت بهیچ جهت آنکه حرارت ضعیفه او در آن مزاج تاثیر ندارد و رطوبت او ضرورت
بهیچ میرساند و اما مزاج صفراوی نفع فی الجمله دارد چه اصلاح آن مزاج میکند و حرارت او را مشتعل نمیسازد بلکه سورت
و حدت او را میشکند و در اعتدالی و قوتی احداث میکند و اما در موی مزاج نیز خالی از ضرورت نیست اگر کویند حفظ
صحت بمثل است و چنانچه کثرت غالب در طبع او حرارت و رطوبت است پس باید که دموی مزاجان صحیح را این دوا بسیار مفید
باشد گویم که این دوا بواسطه دوائیت مشابه طبیعت دم بلکه طبیعت سایر اعضا نمی شود بلکه احداث کیفیتی می کند و رای آنچه
بدن را است پس دم را از حرارت و رطوبتی که موجب اعتدال است بیرون می آورد و بدن را با لاتر از آن میرساند که مرتبه افراط

است و برین قیاس باقی اخلاط و سایر اجزای بدن پس مشا به کیفیت بدن نخواهد شد بلکه غلبه بر کیفیت بدن و خلطی
خواهد بود و در طبی این کلام حکم بر آنکه موافق دموی مزاج نیست ظاهراً اما اختصاراً اوقات فصول در شرب این دوا بدانکه
بهترین اوقات شرب این دوا وسط بها راست و ازایل خریف بطرفین صیف که تمام آن در اول ربیع و اول خریف شود و بد
ترین اوقات آن است که برودت هوا تکثیف مسام نماید و ظاهر قیاس عقل مقتضی آن است که اسنان و امزجه و فصول و بلدان
متعارفی الاقدام باشند در استعمال دوا لیکن بنظر تحقیق چنان ظاهر می شود که اسنان متساوی باشند چنانچه کثرت و
فصول و بلدان برابر باشند * فصل در مقدار خوردن آن * جمهور بر آنند که قبل از استعمال آن اسهال اخلاط فاسد
بلکه اسهال خلطی که سبب مرض است بکنند تا آنچه بماند اندک باشد و این بیخ در اصلاح و دفع آن قوی باشد و بواسطه
لیمب تعیین منضج و مهمل و تلیمین در خوردن هر مرض و مزاج و اسنان است و اما طریقه آن علی سبیل التمثیل بیاوریم که اگر آن
نهی را معمول دارند شفا و صحت مقارن افتد از آن جمله هرگاه که جهت قروح و نواسیر که از آبله و ترک پیدا شده باشد دهند
منضجات آن مرکب از پوست هلیله زرد هلیله سیاه کار زبان با در نجو به انجیر آلوی بخارا ئی مویز منقش بنفشه عناب اصل
العوس تخم کاسنی بیخ کاسنی تخم خیارین گلقد آفتابی ترنجبین و مسهلاتی که در مطبوخ داخل میشود تربد و اقیهون و
بسفایج و مانند اینها زود ترد اخل کنند تا هر چه یومافو ما نضج یا بد اینها اخراج کنند و کمتر نمایند تا هم نضج قلیل باقی
اسهل باشد و هم دفع آن آسان تر و اخل اهللجین در اول مرتبه جهت آن است تا فائده آن بیشتر بظهور رسد زیرا که
عمل و اند در تصفیه دم و تقویت اعضای غل که بواسطه ارخای ادویه منضجه هست شده باشند و بواسطه انصباب مواد
فاسده در احشای ضعیف یا فته تلافی کنند و دیگر مقاصد که تبیین آنها مستلزم تطویل کلام باشد و این ادویه را تا روز چهارم معمول
دارند و در پنجم مضاعف با اینها سنا مکی پنج مثقال تا هفت مثقال داخل کنند و چون رفع اکثر مضار سنا مکی کل سرخ است
و فی الجملة اسهالی بر سبیل عصر میکند سه مثقال داخل کنند و کمی را ندیدند ام که استعمال سنا مکی بی کل کرده باشد و اگر
طبیعت لین چندان پیدا کنند که باشد که روز ششم و هفتم نیز داخل کنند جهت اصلاح جگر که می از نیم مثقال تا دو مثقال ریوند
چینی در جلاب اگر بد هند نفع کلی دهد و روز ششم یا هفتم علی سبیل الاحتیاج جلاب ضعیف مشتمل بر بعضی از
ادویه منضجه بد هند و اگر حاجت باشد استراحت فرمایند و روز آخر از یارج فیهرا و غاریقون و ریوند چینی و تربد هلیله
از هر یک نیم درم شحم الحنظل نیمه انک محموده یک انک و نیم شحم مغول نیم درم مصطکی و مقل و کثیرا و نمک هندی از
هر یک دو نخود بد هند و ده مثقال شراب بنفشه وقت محرک هند و بعضی از اطباء مثل صاحب معالجات بقراطیه در جمع میان
صبر و غاریقون امتناع مینمایند بنا برین اگر احتیاط کنند غاریقون داخل نکنند بواسطه آنکه در یارج فیهرا صبر و همت و
مبعوض آن حجار منی بوزن آن داخل کنند میساید * فصل در ترتیب خوردن بیخ چینی * میباید که بهتانند از و صل و
پنجاه مثقال زرکری و آن شش انک است و صل و هشتاد مثقال عطاری تبریزی ابریشمی که هر مثقالی از آن پنج دانگ باشد
آنرا به بیست و یک حصه کنند و هر روز حصه را مثل باقلا و کوچک تر خورد کنند و در یک من و نیم آب بوزن تبریز بجوشانند
تا به نصف آید و در بعضی نسخ آمده در درمن آب بجوشانند تا به سه چهار یک آید و بعد از آنکه پخته شود بر بالای دیگ استاده
مردیک را بردارد تا بخار بر روی و گلوی او بر آید یا آنکه همچنانکه در دیگ است پیش خود نهی و لحاف بر سر کشد و سردیک
را محاذی روی و سر خود بکشد تا عرق تمام بکند و گاه گاه دهن و اکند و نفس بکشد هم از دهن و هم از بینی که بخار خوب باند رن

برسد و بعد از آن صاف کرده و پیا له از آن بخورد و بعضی گفته اند که یک پیا له و نیم پیا شامد و تهنه آنرا در آن شبانروزی
 بخورد و آب دیگر نخورد و دست و روی خود را هم بدان آب بشوید و در وقت قسمت کردن میباید که دودانک سنگین و دودانک
 سبک باشد هر روزی مقل از هفت و نیم مثقال که دودانک میشود تخمینا و تخمینا جهت آن گفته اند که فی الحقیقه از دودانک کمتر میشود
 و بعد از آن در دیک سفالین پاک شسته کنند و آب بوزن مذکور در ورزند و دیک دیگر بوسرا و نهند هر نگون و اطراف آنرا بشویند
 بکوبند بعد از آن بر آتش نهند و بجوشانند و میباید که از هیچ طرف محل تنفس نداشته باشد که بخار بیرون رود و همچنان هر بسته
 و شیب احاف بوند و سرش بکشایند و نوعی کنند که بخار بر سر و روی و سر و همین بعضی که یک بار بجوشانند و باشند بار دیگر
 بجوشانند بهمین طریق تا چهل و دو روز تمام شود و پرهیز نمایند از لبنیات و حموضات و بقول و سبزیها و میوهها و نمک و آب
 و غیر از نانی بینمک و بونج و مرغ بینمک نخورند و از هوا اجتناب نمایند و شربت قند یا نبات بخورند و در طعام دار چینی
 بخورند و گوشت براه کباب هم میتوان خورد و درین مدت اصلا مباشرت نمیباید کرد و تبیل لباس و غصه و غم ننمایند و بحمام
 نباید رفت و آخر روز چهل و دوم بحمام رود و در نسخه اصل مذکور است بهر مرض که خورند الله سبحانه تع شفا میبخشد و
 تفصیل مذکور سابق واقع است و در بعضی نسخ آمده که تا بیست و یک روز هر روز هشت مثقال بجوشانند چنانچه صد و شصت
 مثقال باشد و این چون مشتمل بر مقل را اکثر بواسطه احتیاط اشهر است و کما نیکه سه صد مثقال استعمال مینمایند اگر چه مشتمل
 بر احتیاط است اما معتلزم افراط است * فصل در استعمال این بیج * بغير طریق مذکور معلوم باشد که بعضی چوب چینی
 دوباره جوشانیده را خشک میکنند و میکوبند و داخل حلوای آرد و روغن میکنند و معجورند اما عجب است که بعد از دوباره
 طبخ و تجفیف در اوقوتی مانده باشد و اگر نخورند و آرد و روغن فقط بخورند و این چنین چیزی در آن نکنند و بعوض آن
 دار چینی کنند اولی خواص بود و حلوا بقند سازند و اگر حلوا بآرد بونج سازند بهتر است چرا که غلظت و تسلید آن کمتر است
 و اگر با قند و یا عمل ترکیب کنند و مانند معجون و شربت بکار دارند نسبتی دارد و بسیار مردم باشند که فواید این دوا ایشان
 را حاصل شود اما تاب مشقت و پرهیز در روز درازند این وزن مذکور را کوفته بپخته سفوف میکنند و نشینیم و نندیم که
 یکی را انتفاع حاصل شده باشد اما اگر بکوبند و بحسب مصلحت هر مرض با بعض ادویه ترکیب ساخته بقند مقوم و عمل معجون
 سازند و هر روز قندی بخورند و غذا و پرهیز مقوم معمول دارند اگر تمام منافع آن را نبینند بعضی از آنها لامحاله حاصل شود
 انشاء الله تعالی تمت الرسالة * و اما آنچه حکیم هاشم طهرانی در رساله خود طریق استعمال آنرا نوشته این است که ملا حظة
 نمایند قبل از شروع اگر بدن محتاج به فصل و تنقیه باشد فصل و تنقیه آن ضرور است بدانکه هرگاه خون فاسد باز آید در بدن
 بهیاض و علامات آن ظاهر باشد بقلر فساد و زیادتی بنیه و قوت حال مریض اولاً آن خون را دفع باید نمود و اگر خون بسیار غلیظ
 و کثیف باشد و از فصل رقیق آن دفع گردد و بقیه غلیظ تر شود بعد از چند روز از خوردن این دوا یا در اثنای منضج که قوام خون
 باعتدال مایل گردد فصل نمایند زیرا که قطع نظر از قیاس و دلیل مکرر تجربیه شده که با وجود فساد و زیادتی خون این دوا نفع
 نکرده بلکه ضرر کلی از و ناشی شده و گاه باشد که با وجود فصل در اثنای چوب چینی بقصد دیگر محتاج شوند با وجود احتیاج تامل
 نه نموده بقصد مبادرت نمایند و همچنین است حال تنقیه و بقول جمعی که میکوبند در اثنای این دوا فصل و تنقیه مناسب نیست
 اعتماد ننمایند و چون ماده مرض آشک از سودا ویت و کثافت خالی نیست بهتر آن است که در اواخر این مرض یا در اثنای منضج
 یا چوب چینی که قوام خون را اعتدال می حاصل میشود فصل نمایند و در امراض سودا ویه مزمنه رک را کشاد بزنند و لحظه

بلطفه دهن رگ را با نكشت بگيرند تا طبيعت خون غليظ فاسد را بموضع فصل نژد يك سازد چه اهتمام طبيعت در دفع مواد فاسده
و حفظ صالح بهيوار است و اين معني موجب عدم عروض ضعف و غشي نيز هست لهذا اكثر اوقات اطبا بنا بر اين منافع بويين نهج
و دستور امر بفصل مينمايند خصوص در حالتی كه كمان ضعف و غشي باشد و تمامي مراتب مذكوره از ضرورت فصل و فصل قبل از
منضج و چوب چيني در آتشك وساير امراض مقلد ار كم نمودن خون منوط بر اى و حك من طبيع است كه از نبض و بشرة و
قاروره و ساير علامات استنباط و حكم مينمايند و از ملاحظه قاروره بهتر ظاهر ميشود و همچنين هرگاه اخلاط فاسده در بدن بهيوار
باشد اخراج خلطی كه سبب آن مرض باشد لازم و ضرور است تا بحسب تنقيه قدری از خلط فاسد دفع و كم شده در اصلاح و دفع
باقی بطريق تلئين و تحليل و سيلان از راه بخار و عرق و بول و ادرار اثر اين دوا قوي و ظاهر كودد و اينكه بعضی را اعتقاد اين
است كه فصل و تنقيه اصلا نميبايد و موجب ضعف ميشود و غرض از اين دوا كه تقويت حرارت غريزي و قوتهاست حاصل نميشود
از صواب دور است چه هرگاه خلط فاسد در بدن بهيوار باشد و چوب چيني مادهای فاسده ساكن را به تلئين و ترقيق سيلان حركت
دهد و بر دفع تمامي قادر نبود بعضی را بعرق و بخار و ادرار دفع كند و بعضی ديگر با عضای رقيقه يا شريفة يا ضعيفه رانخته شود
موجب ضرر و خطر بلكه هلاك ميشود مگر آنكه قدر خلط فاسد قليل باشد كه بچوب چيني دفع كردد يا آنكه مريض ضعيف باشد و
قاب تنقيه نداشته باشد يا آنكه غرض از چوب چيني دفع مرض مادي نباشد بلكه ترطيب و تبريد يا تقويت قوت و حرارت غريزي
باشد كه در اين حالات تنقيه ضرور نيست بلكه مضر است پس خلاصه كلام در باب فصل و تنقيه آن است كه اگر خون يا خلط فاسده
بهياری در بدن باشد بدن دفع آنها چوب چيني نفع نمی نمايد و ضرر ميرساند و فصل و تنقيه لازم است مگر در حالات و
شقوقيكه بيان شد كه از فصل و تنقيه ضرر ميرسد و گاه باشد كه سبب تلف و هلاك شود و اگر چه تلئين منضج و مهمل در خوردن
مزاجی و مرضی و بنیه و شخصی بر طبیب لبیب سهل و آسان است اما بنا بر آنكه اين رساله در هر باب تمام باشد طریقه بر
هميل اجمال بجهت ابدان و امراض متوسطه و مواد مختلفه بيان مينمايد كه هرگاه بدان نهج و قانون و دستور عمل نمايند
حق سبحانه تعالی مقارن آن شفاى كرامت فرمايد چنانچه اگر ماده صغرايت داشته باشد در روز و روز و روز منجسی از بنفشه و گل
نيلوفر و تخم خطمي و خبازي و اصل العوس و تخم كاسني و بيخ كاسني از هر يك دو مثقال تمر هندی هفت مثقال ترنجبین و
شیرخشت از هر يك ده مثقال بن ستور معمول خياميله و جوشانیده صاف نموده ميل نمايند روز سوم باضافه سنا مكي چهار
مثقال گل سرخ دو مثقال مغز خيار چنبره ده مثقال روغن بادام دو مثقال بنوشك و روز چهارم دواهای روز سوم را باضافه
پوست هليله زرد پنج مثقال تربل سقيد روغن بادام چوب كرده خراشیده دو مثقال ميل فرمايند اگر چه مشهور اين است كه
قربل مهمل بلغم است اما نزد مجربين محقق است كه طبع او مهمل صغرا و جوش مهمل بلغم است و روز پنجم راحت نموده سحر
روز ششم حبی از ريو نك چيني يك مثقال پوست هليله زرد دو مثقال سقمونیاى مشوي يكدا نك مثقال حب ساخته فرو بوند و
چنانچي آب نيمكرم از عقب آن بنوشك بعد از دو ساعت منضج روز اول را بن ستور ميل نمايند و غدا يكروز قبل از تنقيه و دو
روز بعد قيمه شور يا كوشه خروس بچه يا برة نمايند و در ايام منضج و مهمل نخود آب و اگر مانعی از ترشي نباشد قبل از
منضج و ايام منضج و يكروز بعد از فراغ بتمه هندی ترش و بقتل شیرين سازند و اگر ضعف باشد شربتى از عرق بيل و بيل مشك كه
بهيوار شیرين نباشد نيز ميتوانند خورد و دوم از فراغ بحمام ميتوانند رفت و پارچه نانی يا مریای زرشك يا آلو يا يکی از شربت
های ترش مثل شربت فواكه ترش يا ساكنجبین مفرجلي خوردند و اگر ماده بلغميه داشته باشد سه روز هر روز منضجی از پرمياوشان

اصل الموصی بیه کوفس افستین رومی زوفا بیه را زیانه انیمون تخم کاسنی غلب از هر یک دو مثقال انجیر یزدی
پنج عدد مویزدانه بیرون کرده سه مثقال شربت زوفا هفت مثقال کلکند آفتابی ده مثقال بنوشند و روز چهارم با ضافه هلیله
سیاه پوست هلیله کابلی از هر یک چهار مثقال ایوسا دو مثقال میل نمایند و اگر ضعیفی باشد راحت نمایند والا روز پنجم باز منضج
روز اول رابد ستور و سحر روز ششم حبی از ایارج فیکرا و پوست هلیله کابلی از هر یک یک مثقال تربل سفید نیم مثقال غاریقون
دو دانک مثقال شحم حنظل یک دانک مثقال حب ساخته فرو بوند و از عقب آن فنجان آب نیم کرم بنوشند و اگر تنقیه کامل
ازین دوا حاصل نشده باشد یکروز استراحت نموده روز دیگر باز منضج روز اول و روز دیگر بعد از آن حب مذکور را بد ستور
بنوشند و اگر در اعضا در دو رجع باشد سورنجان و بوزیدن و ماهی زهوه از هر یک دو مثقال اضافه منضج و مسهل نمایند و غذا
در روز قبل و در روز بعد و ایام راحت قیمة شور با با کوشش تغلی و شیشک و هیل و دارچینی و قونفل و زعفران نمایند و
ایام منضج و مسهل نخود آب و روزهای آخر شربت قند با کلاب و عرق بید مشک و تخم ریحان موافق و مناسب است و اگر
ماده مرض سودا ویت داشته باشد سه روز هر روز منضج از کار زبان بادرنجبویه شاهتره پوسید و سیارشان اسطوخودوس اصل
الموصی بیه کاسنی افستیمون رومی از هر یک دو مثقال انجیر یزدی پنج عدد شربت اسطوخودوس ده مثقال بنوشند و روز
چهارم با ضافه بسفاج فستقی هلیله سیاه پوست هلیله کابلی از هر یک سه مثقال اضافه نمود میل نمایند و روز پنجم
یک ستور منضج روز اول و روز ششم مسهل روز چهارم را بنوشند و روز هفتم استراحت نموده سحر روز هشتم حبی
از ایارج فیکرا پوست هلیله کابلی از هر یک یک مثقال حجار منی مغسول لاجورد مغسول غاریقون از هر یک دو دانک مثقال
افستیمون رومی نیم مثقال حب ساخته فرو بوند و فنجان آب نیم کرم از عقب آن بنوشند و اگر تنقیه کامله از این ادویه نشده
باشد یکروز استراحت نموده باز منضج روز اول و میل نموده روز دیگر حب و ابله ستور بنوشند و غذا و شربت بد ستور سابق
است و هرگاه ضعیفی باشد بقدر سه چهار مثقال شربت کار زبان یا عرق کار زبان و بید مشک میل نمایند و بعد از فراغ
از تنقیه هر ماده تا چند روز تقلیل و تلطیف در غذاها ضرور و لازم است تا بک نی که از خلط فاسد پاک شده از امتلا
اغذیه تولید خلط فاسدی در ریه و بزرگی نشود چه درین وقت تولید خلط فاسد بیشتر میشود این بود منضجات و مسهلات مناسبه
مواد صفراویه و بلغمیه و سوداویه ابل ان و امراض متوسطه که معمول و مجرب فقیر است هرگاه ماده مرض بیشتر یا کمتر باشد یا
مرض مرکب که سبب آن مثلا در خلط باشد یا مزاج و بنیه قویتر یا ضعیف تر باشند بحسب صائب و رأی ثاقب قدر ادویه منضجه
و مسهله در فراخور آن زیاده و کم و مدت منضج و مسهل را بیشتر یا کمتر نموده دواهای هوخلطی را با دواهای خلط دیگر که مزاج
او باشد ترکیب دهند تا غرض و مقصود حاصل شده عوض و مرض با الکلیه دفع شود و اما آنچه در بیان دستور خوردن بیه چینی
بطریق عرق بقانون معمول مشهور از مقلد رخوراک و قدر آب و مقلد ارجوشانیدن و مدت خوردن و بعرق نشستن پرهیز
غیرها قریب با آنچه در صمد ذکر یافت بیان نموده اند لهذا امتنع از ذکر آن نکردید و اما آنچه معمول ایشان است بیان مینمایم
فصل یک آنکه دستوریکه در باب خوردن این دوا از قبل شربت هر روز و مقلد رخوراک و مدت آشامیدن و جوشانیدن با آب بوزن
معین و رسیدن بقدر مقور بیان نموده و در سائل مذکور و مسطور است شاید بایان و امراض و مزاج باشد که بحسب اعتدال
و واسطه در ضعف و قوت و شل و خفت و حرارت و برودت باشند و الا در تمامی امراض و مزاجه و بایان و اشخاص مختلفه این دستور
ازجاده صواب دور و منحرف مینماید زیرا که موافق قانون کلی قد شربت و مدت شربت و مقلد آب و سائل و شروط مقلدات

آنچه مذکور شد فراخور مزاج و بنیه و مرض و سبب و حال است که گاه باشد که مزاجی بسیار ضعیف باشد و ثقل و هشت و شش
 ضرر رساند و کمتر نافع باشد چنانچه به تجربه ظاهر شد و قیاس نیز دلالت دارد زیرا که تا ثیر در بدن بعد از تا ثیر بدن
 است در دوا و اخراج قوت او پس هرگاه زیاده از ثقل اری باشد که بدن در و تواند تا ثیر نمود اثری نخواهد داشت چنانچه اگر
 هضم و نیامدن اری و دهنک و اسهال بسیار می کند و اگر زیاده باشد اصلاً اسهال نمی نماید پس صواب آنست که اولاً قدری
 کمی داده و بتدریج اضافه سازد و گاهی نیز بر عکس است که در مزاج و بنیه قوی قدری کم را اثری نیست و از قدر زیاده کمال انتفاع
 مییابد درینوقت شاید هر روز قاعده و نوزده مثقال توان داد و بعداً باشد که مرض صعب نباشد و نیم خوراک کافی باشد و این نیم خوراک
 نیز بعضی اوقات اتفاق می افتد باید که در عرض شانزده روز میل نماید و گاهی نیز در عرض هفت و هشت روز و هرگاه صعب شد باید
 باشد محتاج بخوردن دو خوراک میشود و یک خوراک را نیز بعضی اوقات باید که در عرض چهل روز و گاهی در عرض پانزده
 روز و شانزده روز میل نماید و همچنین قند رآب و جوشانیدن نیز مختلف می گردد و در مزاجهای خارج خصوص که تشنگی غالب باشد
 قند رآب زیاده از دهن تمیز باید و کمتر از دستور مذکور باید جوشانید که مثلاً نصف آب بماند تا وفا بصرف و ضرورت نماید
 و در مزاجهای بارد قند رآب را کمتر و بیشتر جوشانید که به ثلث یا بربع رسد و در اصل آب نیز مختلف می گردد که باشد که در
 مزاجهای خارج و صغری و مزاجهای گرم باید که عرقهای سرد تنها مثل عرق بید و بید مشک و نیلوفر و کاسنی داخل نموده و یا آب
 و عرق یا یک یک یا هممزوج و در امراض و مزجه هوای عرق کا و زبان یا بلدرنج و بیه یا شاه تره هر یک به تنهایی و یا از هر یک قدری
 یا یک یک یا هممزوج باید نمود و در مزاجها و مرضهایی که سودا و یت غالب نباشد و رطوبت زیادتی داشته باشد کلاب یا عرق رازیانه یا
 عرق اند خور هر یک به تنهایی یا هممزوج یا هم با هممزوج با آب باید * مجمل در هیچ یک از این ابواب بنا بر اختلاف احوال و مزجه و امراض
 دستور کلی قرار نمی توان داد و تعیین هر یک از این مراتب در امراض و مزجه منوط برائی و محل و طبع است اما بنا بر آنکه
 میخواهد که این رساله تمام باشد برسمیل اجمال و دستور خوردن این دوا را به طریق که تجربه نموده مذکور میسازد و امیدارد
 که هرگاه موافق آن عمل نمایند حضرت حق سبحانه تعالی مقارن آن صحتی کامل و شفای عاجل کرامت فرماید * طریقه اولی
 که در ابتدایان و امراض متوسطه تجربه و داده شده آن است که یکصد و پنجاه و هفت مثقال و نیم از چوب چینین موصوف مذکور را
 در عرض بیست و یک روز بتدریج کور سابق و بدین قانون میل نمایند هفت روز اول هر روز هفت مثقال و هفت روز
 دیگر هر روز هفت مثقال و نیم و هفتم آخر هر روز هشت مثقال و این طریقه بحسب قیاس و تجربه بهتر از دستور مذکور است
 زیرا که از الفت و عادت و طبیعت بدن و اثری اثر او کمتر میشود پس اگر هر چند روز قدری اضافه نمایند که اثر او کم نشود قویتر
 گردد بهتر باشد لهذا اعلمای چنین معالجه مرض هر چند روز از دواهای بد و راجع رجوع و تغیر نسخه می کنند هر چند که هر دو در آثار
 و منافع و مزاج بهم نزدیک باشند و یا آنکه قند ری همان دوا را زیاده مینمایند * و دستور نشستن بعرق که بیان کرده قویب بقانون
 طریقه اول است که بیان شد و گفته بنا بر این دستور که قند رآب یکصد و پنجاه و هفت مثقال و نیم است در هفتم اول که هفت
 مثقال میل میشود قند رآب یک من و سه چهارم یک تمیز که یک هزار و پنجاه مثقال باشد مییابد که چند آن بخورند که سه صل
 و نود و سه مثقال و چهار دانگ و نیم بماند که با زاء هر مثقالی یکصد و پنجاه مثقال آب و آنچه باقی می ماند پنجاه و شش
 مثقال و یک دانگ و نیم باشد و در هفتم دوم که هفت مثقال و نیم خورده میشود قند رآب یک من و سه چهارم یک تمیز که یک
 هزار و در صد و بیست و پنج مثقال و نیم خواص بود که از جوشانیدن چهار صد و بیست و یک مثقال و پنجاه دانگ و نخودی باقی

فیروز همان پنجاه و شش مثقال و یکد انگ و نیم باشد و در هفتۀ سوم که هشت مثقال خورده میشود بهمان دستور اول سابق است که قل را آب دو من تبریز است و آنچه باقی میماند سه چهار یک است اما طریقه ثانیه که مناسب و موافق ابدان قویه و امراض صعبه است آن است که سه روز اول هر روز شش مثقال و سه روز دیگر هفت مثقال و سه روز دیگر هشت مثقال و سه روز دیگر نه مثقال و سه روز دیگر ده مثقال بدستور مذکور جوشانید و میل نمایند و همه روزۀ یا یک روز در میان بعرق نشینند و بهتر آن است که در سه چهار روز اول به عرق نه نشینند تا مسامات مفتوح و رطوبت رقیق و مواد استعداد دفع بهم رسانند و ازین قرار در عرض پانزده روز یکصد و بیست مثقال چوب چینی میل نمایند و اگر احتیاج بخوردن باقی باشد از قل ده مثقال اضافه ساخته سه روز یکونه مثقال و سه روز دیگر هشت مثقال و سه روز دیگر هفت مثقال و سه روز شش مثقال میل نمایند که مدت خوردن بیست و هفت یوم و قل و خوراک دو دست و ده مثقال شود و باز اگر احتیاج باقی باشد سه روز دیگر هر روز پنج مثقال و سه روز چهار مثقال و سه روز سه مثقال و سه روز دو مثقال بدستور میل نمایند که مدت خوردن بسی و نه روز و قل و خوراک بد و بیست و پنجاه و دو مثقال و سه روز و قل را آب و جوشانید و آب تنها یا عرق تنها یا مزوج با آب و سایر مرآتیب بدستور بیست که سابقا بیان شد و در هر یک موافق حرارت و برودت و بیض و رطوبت و صفرا و بیت و سودا و بیت مزاج بدان قانون عمل نمایند و در اوقاتیکه قل چوب چینی را کمتر نمایند که هر روز چهار پنج مثقال میل میشود یا کمتر و آب آن وفا بضرورت نمی نمایند از ثقل ایام سابق که خوب خشک ساخته باشند و فساد با آن راه نیافته باشد بقدر هر روز چهار پنج مثقال را جوشانید و صاف نموده صرف نمایند و همچنین بعد از فراغ و چند روزیکه آب باید میل نشود اما بدستور موم که مخصوص امزجه و ابدان ضعیفه است آن است که سه روز هر روز چهار مثقال و سه روز دیگر پنج مثقال و سه روز دیگر شش مثقال و سه روز دیگر هفت مثقال میل نمایند که در عرض دوازده یوم شصت و شش مثقال چوب چینی صرف شود و اگر احتیاج باقی باشد از هفت مثقال تجاوز ننمود و سه روز دیگر هر روز شش مثقال و سه روز دیگر هر روز پنج مثقال و سه روز دیگر هر روز چهار مثقال و سه روز دیگر سه مثقال بدستور بنوشند که مدت خوردن بیست و چهار روز مقدار چوب چینی صد و بیست مثقال گردد و قل را آب و جوشانید و و نیم یل آب بعرقهای گرم و سرد یا مزوج ساختن آب و عرق جایگزین یکدیگر بنوعی است که مکرر بیان نمود و اگر حرارت نباشد قل را آب یا عرق را کمتر و بیشتر بجوشانند غایت کمی آب آن است که بازاء هر مثقالی صد مثقال باشد و نهایت جوشانیدن آنکه ربع او بماند چه کمتر ازین آب و زیاده برین جوشانیدن موجب غلظت قوام آب چوب چینی میگرد و اگر حرارت مزاج غالب باشد قل را آب یا عرقهای سرد را بیشتر کنند و کمتر بجوشانند و غایت زیاده بی آب آن است که بازاء هر مثقالی دو دست مثقال باشد و نهایت کمتر جوشانیدن آن است که بنصف رسد چه زیاده برین قل را آب داخل ساختن و کمتر ازین جوشانیدن سبب ضعف قوت آب این بیخ میشود و حد وسط مقدار آب و جوشانیدن آن است که مذکور شد و اگر سودا و بیت بر مزاج غالب باشد عرق کا و زبان و بادرنجبویه و اگر رطوبت غالب باشد کلاب و عرق رازیانه الحاصل بهمان دستور که بیان شد ملوک نمایند و در این دستور نیز بهتر آن است که تا چهار پنج روز به عرق نه نشینند و بقدر قوت و طاقت هر سه چهار روز یکبار بعرق نشینند زیرا که اگر مفروض آنست که مزاج و بدن ضعیف است و گاه چنین باشد تا ب عرق هر روز نخورده داشت تا اینجا بیان طریقه حکیم هاشم بود و حکیم میر محمد مومن در تفسیر المومنین آورده که چوب چینی را چنانکه این نهج استعمال میکنند به عرق و قهوه و نقوع

و حلاوت و سقوط و معجون و عرق مستطرازان و آنچه به تجربه و هیکله دوائی مفرومه در منافع چون چوبچینی مشاهد نکشته و دیده
نشته و قهقهه از انعام استعمال آن چوب دیده نشده که موافقت بحالی از احوال بدن انسان نداشته باشد با ملاحظه شرایط و ادعای
آن طریقه استعمال آن بطور عرق بطریقه ایشان و طریقه حکیم ارزانی نیز قریب بطریقه اولی است که از حکیم میروماد الی یی
محمود است که از رساله اصل فرنگان اخذ نموده و خود به تجربه رسانیده اند الا آنکه میروماد مو من از هفت مثقال تاده مثقال
نوشته اند و طریقه حکیم میروزا قاضی قریب بطریقه حکیم محمد هاشم است بلکه حکیم هاشم از ایشان اخذ نموده اند با تصوفات دیگر و
همه خوب و مستحسن است و هر یک به مزاجی و مرضی از قوت و ضعف و توسط و غیر آن موافق و حکیم میروزا قاضی در رساله چوبچینی
خود نوشته اند که در رساله حکمای فرنگ موافق مشهور میان خواص و عوام مسطور است که صبر و پنجاه مثقال صیوفی شش دانگ
ازین بیخ را باید گرفت و به بیست و یک حصه باید کرد و هر روز یک حصه را استعمال باید نمود اما بخاطر این فقیر و سیک که در
بعضی امراض چون قوی ضعیف باشد معلوم نیست که طبیعت تاب این مقدار را زین بیخ داشته باشد و چون تاثیر و اثر
بدن بعد از تاثیر بدن است در او پس اگر این بیخ را زیاده از مقدار یک بدن در او اثر تواند کرد استعمال نماید این بیخ
هم در بدن اثر نخواهد کرد پس در این چنین مرض اندک بیخی استعمال باید نمود و هر چند در قوی های بدنی قوتی بهم
رسد این بیخ را زیاده باید کرد پس کلیه خوب نباشد که چه مقدار از این دوا در امراض استعمال باید کرد آخر به تجربه در
ماده جمعی کثیر و فقیو ظا هر شد که در بیماری از امراض اگر بدستور مشهور استعمال این بیخ نماید اثر نمیکند و اگر بدستور یک
که گفته اند منافع عظیم میکند پس ظاهر شد که در همه امراض یک مقدار از این بیخ که هفت مثقال و نیم باشد استعمال نمایی
باید کرد پس بعضی طبیب در بعضی مرضها هر روز زیاد و کم باید کرد و در امراضیکه احتیاج نیست که هر روز ازین بیخ را زیاد
و کم کنند اگر در هفته اول هر روز هفت مثقال و در هفته دوم هر روز هشت مثقال و نیم و در هفته آخر هر روز هشت مثقال
استعمال نمایند ولی خواهد بود جهت آنکه هر چند طبیعت الفت بدو بگیرد اثر دوا در کمتر میشود پس باید که هر چند روز
اندکی ازین بیخ را زیاده کنند تا اثر این بیخ کم نشود و اکثر اوقات این بیخ را باین دستور داده اند و مجرب است و خوراک چوب
چینی باین دستور صل و پنجاه و هفت و نیم مثقال میشود و در بعضی رساله های اطباء فرنگ یک صل و شصت مثقال مذکور است
و در بعضی سه صل مثقال و این در بیشتر مرضها افراط است و حکیم کمال الدین شیرازی نیز برین است که بیست بخش کرده برای
بیست روز هر حصه هشت مثقال است آن را در دو من آب بوزن تمیز بجوشانند چنانکه چهار یک بما ندک بدستور مقرر و
پیش از منک بهمان نهج نوشته که ثقل بیخ چینی را خشک نموده بیست و یک روز بکار برند بهمان نهج و افعال این را نکند ازین که
درای هر اقرع است و باقی شرایط را نیز به نهج مقرر مذکور است و حکیم میروزا قاضی نوشته که مستعمل اهل تجربه آن است که
هفت مثقال و نیم که مقدار اوسط است در یک من و نیم آب بوزن تمیز بجوشانند با بنصف آید و در بعضی نسخها مل کور است که
در دو من آب بسندک تمیز بجوشانند تا به چهار یک رسد و در بعضی بلاد متعارف است که در سه من آب بسندک تمیز بجوشانند
قابه نصف رسد اگر در بدن مائیت باشد و عطش نباشد آب را کمتر داخل کنند و اگر مواد یا بسنه غلیظه باشد یا عطش با فراط
داشته باشد آب را زیاده باید کرد و اگر مقدار این بیخ را از هفت مثقال و نیم زیاده یا از کمتر استعمال نمایند آب را بآن
نسبت زیاده و کم باید کرد و اگر آب و فو با عطش و طعام نکند بالضرورت آب را زیاده کنند و بعد از تمام بیک روز بتمام روز
و اگر وجهی باقی باشد روغن نارد آن بر بدن طلا نمایند بعد از آن داخل آب شوند و بدستور اول نهک را پیش از روز

چهل و دوم در طعام داخل نماید کرد و بدستور دوم بعد از يك هفته از تمام این بیخ نمك را اندکی داخل کنند و هر روز قند ری
ریا ده کنند تا آنکه بعد از بیست روز بدستور احتیاج نمك را داخل نمایند بعضی بعد از اربعین که از ابتداء خوردن چوبچینی
یکند رد تمام نمك بخورند و بعد از دوازده روز میوهها توانند خورد و جماع مضرت ندارد و بعد از سه اربعین ترشها و سبزیها و
لبنیات مضرت ندارد و اما هر چند از اینها را کمتر استعمال نمایند اثر این بیخ بیشتر خواهد بود * اما مطبوخ آن بطریقه
مولوی افندی احمد بن لطف الله رومی * در رساله ادویه جلد یک خود که ترجمه از ترکی به عربی نموده واصل آن از فونك است
و انشاء الله تعالی در خاتمه تمام آن رساله مذکور خواهد شد و اینجا ترجمه آن بالا جمال مینماید آنست که نوشته این دوا را
فانحاء مختلفه منكهة از مطبوخ و معجون و سفوف و غیرها استعمال می نمایند و اشهر آنها مطبوخ آنست جهت آنکه الطیف
و عریع النفوذ تر از سایر تراکیب آن است و جرم آن ثقیل و در استعمال آب آن نیز بچند طریق است اشهر آنها آنست که از
برای هر روز طبع جلد یک نمایند جهت آنکه آب آن بسبب لطافت زود متغیر میگوید و در اختیای روزن آن سه مرتبه است
بجهت قوت مویض و مریض مرتبه اولی که علیا است آنست که بکیند هر روز مقدار بیست و چهار درم از جید و مختاران و ریزه
ریزه نموده و با مقل از يك مشت مویضیه استه پیرون کرده و اگر از صنف کشمش باشد بهتر است و قلیلی اصل العوس مقشور
اندکی صندل سرخ و صندل سفید و درشش رطل آب گرم بکشد و نه روز بخیمانند پس در يك گلی که اندرون آن لعابدار
باشد سر آن را بپوش و خمیر مستحکم نموده بآتش بشیاء ملایم طبع نمایند تا به ثلث یعنی دو رطل رسد و امتحان آن را
بطور متعارف نوشته اند از مقیاس بچوب و غیر آن پس فرود آورده ردای بر سر گرفته مقل از پنجاه درم تا صد درم
آن را قند ری نبات داخل کرده نیم گرم بپاشا مند تا عرق شود و وقت شام نیز بدستور و مراعات در تعریق هود و
وقت صبح و شام بقند را احتیاج و ضرورت و حالت مرض و مریض است در شدت و ضعف مثلاً اگر مزاج مریض و مرض
قوی باشد هود و وقت الايك وقت و در مدت زمان مكث نیز بدستور بخند ی که در کثرت با عصف و ضعف و در کمی بی فایده
نماید مریخی دارند و تیره آب را صاف کرده اوقات دیگر نیم گرم بجای آب بپاشا مند و افعال آن را درشش رطل آب
بدستور طبع دهند تا به نصف رسد پس صاف نموده بمصرف مشروب و مطعوم و غیرها رسانند و وجه داخل نمودن نبات و شیرینی
آن است که دفع مغل و رزیادتی ببس آن نماید و نیز کیند بخوبی آن را قبول کنند و بزودی جلد یک نماید زیرا که کیند مشتاق
شیرینی است بمناسبت مزاج خود و نیز بسبب قوت جلای خود معین بر افعال چوبچینی گردد * و مرتبه ثانیه که وسطی است
آن است که هر روز مقل از پانزده درم را درشش رطل آب بدستور طبع دهند تا بدو رطل رسد و بهمان مصرف رسانند و استعمال
را نیز * و مرتبه ثالثه که ادنی است و مختار در جمیع مراتب و مزاجه را اکثر امراض است نزد حذاق متأخرین از اطباء و آن آنست
که هر روز مقل از ده درم آن را در سه رطل آب طبع نمایند تا بیک رطل رسد پس بدستور صرف نمایند و ثقل باقی را بهمان دستور
بجای آب بپاشا مند و در طبع طعام و قهوه اگر معتاد بقهوه باشد داخل نمایند و در باب تنقیه و پرهیز و اجتناب از آب سرد و هوا
و نمك و غیرها بدستور مزبور متعارف مشهور که ذکر یافت بیان نموده و لیکن مدت ایام را ذکر نکرده شایب بمتعارف مشهور که
بیست و یک روز تا چهل روز است حواله نموده باشند و گفته که مزاج این دوا بنا بر قول صحیح معتدل قلیل الحرارة یا بس در
درجه اولی است و در آن رطوبتی است موافق رطوبت غریزی حیوانی ازین جهت باعث تسمین مهزولین است و در آن
قوت فاذر هریه زایل شده و پاره دیگر است بنا بر این دفع سمیت اخلاط فاسده مینماید و مصفی و مسکن دم است بالخاصه

نیمت زیرا که بحسب هر شخص شخص و مرض و مزاج با اعتبار جزئیات از ملاحظه هن و کیفیت مزاج شخص و مرض و سخته و بله
و فصل و غیرها مختلف میباشد اما در کلیات اکثر باید که قریب بهم باشند و هر مرتبه که استعمال کرده میشود البته باید که یکی
از طرق کلیه مقوره باشد بی تصرف در آن و یا باندک تصرفی بحسب مزاج آن شخص و مرض و غیرها و آن بسطه طور است یکی
بجهت حفظ صحت و نیمت بحال ضعفادوم بجهت متوسطین و اکثر امراض حل یثه غیر مزمنه سوم جهت صاحبان امراض قدیمه
مزمنه و امراض صعبه از آتشك و جذام و سائور و جروح خبیثه و ریه و اما شوائط خیمیه و سائور امور نیز بطریق مزبوره است
از قلت و کثرت و شدت و ضعف و توسط موافق حال مریض و مرض و سن و فصل و غیرها اما طور اول که بجهت حفظ صحت و ضعف و
صاحبان امراض جزیه است آن است که بکیرند چو بچینی باوصاف مذکوره جهت صفراوی مزاجان و امراض صفراویه و حارّه
یا بسطه تر و تازه آن وجهت سوداری مزاجان و امراض سوداریه و بارده یا بسطه خشك یکماله آن تایک و نیم سال و همچنین جهت دموی
مزاجان و امراض دمویه و امراض حارّه رطبه و از برای بلغمی مزاجان و امراض بلغمیه و بارده رطبه و سالتنهایت تا سه ساله آن زیرا که
کهنه زیاده از سه سال استعمال آن خالی از غائله و خطری نیست چنانچه ذکر یافت و بسطه رورق نموده و یا مانند خود و یا قلابه کرده
ریشه دار و زرد شده آنرا در کوزه روز اول مقل اریک و نیم مثقال صیوفی که ششماشه بوزن بنکاله میشود و روز دوم سه مثقال و روز
سوم چهار مثقال و نیم که یک توله و نیم دوازده ماشی میشود و روز چهارم شش مثقال و روز پنجم هفت مثقال و روز ششم هفت مثقال
و نیم و همچنین تا زیاده روز روزی نیم مثقال بقیه زایلند و روز دوازدهم به توتیمی که افزوده اند بکاهند که روز بیست دوم باز
بهمان یک و نیم مثقال روز اول برسد و روز بیست و سوم و چهارم نیز یک مثقال بدستور معطور و باید که هر روز آن وزن
چوب چینی را در کلاب و عرق بید مشک و یا از عرقهای مناسبه دیگر و یا آب اول صبح نخیسامند و قریب به نصف شب درد يك
پاکه از سنکی یا نقره یا مس تازه قلعي کرده با دو مقل از آب که تمام شبانه روز تخمینا صوف قهوه و مشروب گردد در آن ریخته
هر آنرا بر پوش از همان جنس کوفته اطواف آن را تخمیر آرد ماش مستحکم نموده بالای سر پوش سنکی منکین بکند و آنکه از زور
بهار بلند نکرد پس در زبون آتش ملایم بدستور معطور در قاعده صد و بیست و ختمه به نصف رسانند و یا آنکه اول آن مقل از آب
که در شبانه روزی صوف قهوه و مشروب گردد مثلاً دو آثار و یا زیاده در آن دیک ریخته و هر آنرا پوشیده مجموع آب و دیک و سر پوش
و چوب چینی و خمیر او وزن نمایند و سنگ وزن آن را در خریطه نگاهدارند و باز همان مقل از آب دو آثار و یا زیاده بر آن ریخته
هر آنرا بدستور به آرد ماش مستحکم نموده با آتش بسیار ملایم طبع دهند تا آنکه بحسب در یابند که بوزن مقرر رسیده آن منکام
آتش از زیر دیک کشیده دیک را وزن نمایند با وزنه که در خریطه نگاهداشته اند اگر برابراست فیها دیک و آتش در زیر آن نکنند
و الا باز قدری آتش در زیر آن نمایند و ساعت بساعت وزن نمایند تا بحال مقرر رسد پس صبح دیک را فرود آورده نزد خود طلبیده
ردای بخود کوفته بدستور یک پیاله بمقل از پنجاه شصت مثقال تا صد مثقال از آن آب را نیم گرم یا پنج مثقال نبات بیاشامند
و همین مقل از آخر روز یا اول شب گرم کرده با پنج مثقال نبات بیاشامند و تا آنکه عرق شود و عرق بوبدن خشك گردد و
تیمه آب را صاف نموده در ظرف چینی یا شیشه نگاهدارند و بجای آب تمام شب و روز نیم گرم بیاشامند و آب خالص نیاشامند
و افعال آنرا در د و مقل از آب که صوف مطبوخ طعام و خمیر نان و سائور مطعومات گردد طبع نمایند تا به نصف رسد و بصرف
آنها در آورند و اگر قدری از ریشه دارها و قسم زبون آنرا در آب بسیار طبع دهند و بصرف دهست و روشنستن و وضو ساختن
و طهارت گرفتن نمایند اولی است ولیکن باید که همه نیم گرم باشد و آب سرد و خالص استعمال ننمایند و آنچه دیگران در باب

معلوم نمودن مقدار آب را بمقیاس نوشته اند بدین قسم که اولاً آن مقدار آب را که خواستند بماندند در دیگ ریخته دیک را درست
 باز نمایند که کج نباشد و بجوبی باریک اند از کوفته ملاحظه نمایند که آب چه مقدار چوب را تر کرده آن موضع را نشان نمایند
 و در وسط پرورش را سوراخ باریکی با اندازه آن چوب نموده تخته آب را داخل نموده پرورش را بر روی دیک گذارند و اطراف
 آنرا و آن سوراخ را نیز کوفته در زیر دیک آتش ملایم نمایند تا زمانیکه کان بوند که محل مقرر رطوبت سوراخ را کشوده چوب را
 بصورت تمام دران داخل نمایند و بزودی بیرون آرند که نشان بسیار بیرون نرود و نشان نیز تر نکند که محل اعتماد نباشد
 اگر موضع نشان رطوبت هوا مطلوب والا بزودی سوراخ را کوفته باز بجوشانند تا موضع نشان رسد مخفی نمایند که امتحان بدین
 قسم خالی از تکلفی و صغوبتی نیست و شاید درست هم نیاید زیرا که بسبب بخور بسیار تمام آن چوب البته تر میگرد و خشک
 چگونه خواهد ماند تا معلوم گردد و نیز بخار بسیاری بیرون خواهد رفت و روز بیست و پنجم بحمام روند بهمان دستور و امر
 پریمیز از نمک و بقول و حموضات و لبنیات و هوا و غیرها نیز بهمان نحو مذکور سابقاً مرعی دارند و اگر درین طوری نمک مطلقاً
 نتوانند تناول نمود قلیلی نمک بد نیست و در مدت این بیست و یک روزه مرتبه بعرق نشینند هفتم و دوازدهم و هفدهم و در این
 طور در مدت بیست و چهار روز یکصد و پنجاه و یک مثقال چوب چینی صوف میگرد و اما طور ثانی که بجهت متوسطین و امراض
 حل شده خبیثه و غیر خبیثه غیر مزمنه است از قروح و جروح و ارجاع مفاصل و عرق النسا و قروح و حمیات و غیرها
 از امراض متوسطه آن است که بکیرند چوب چینی بارصاف مذکوره را و ورق و یا ریزه نموده تا بیست و یک روز بدین ترتیب
 زیاده نمایند روز اول و دوم هر روز و مثقال و روز سوم و چهارم هر روز چهار مثقال و روز پنجم و ششم هر روز پنج مثقال
 و روز هفتم و هشتم هر روز شش مثقال و روز نهم و دهم و یازدهم و دوازدهم هر روز هفت مثقال و روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 و روزی هشت مثقال و روز شانزدهم و هفدهم و هجدهم روزی نه مثقال و روز نوزدهم و بیستم و یکم روزی ده مثقال و
 باز از روز بیست و دوم بهمان ترتیب که افزوده اند کم نمایند یعنی روز بیست و دوم نه مثقال و همچنین که روز چهارم یک
 مثقال برسد و چهار روز دیگر هر روز یک مثقال بدستور طور اول طبع نموده برای قهوه و شراب و قند هر روز را برای
 طبع طعام و نان و ریشه دار و کوره دار و آرد شده را برای آب استعمال و روز چهارم و پنجم بحمام روند بهمان دستور و هفتم و دوم مرتبه
 بعرق نشینند از هفتم گرفته تا بیست و هشتم و بدین طور در مدت چهل و پنج روز و صد و هشتاد و یک مثقال چوب چینی بمصرف میروند
 * و اما طور ثالث که بجهت بدن قویه و امراض صعبه مزمنه مانند آتشک و جذام و قروح خبیثه عمیق و امثال اینها است
 آن است که تا مدت چهل و یک روز بدین روش زیاده و کم نمایند که سه روز هر روز سه مثقال و سه روز یک روز پنج
 مثقال و سه روز یک روز هفت مثقال و بدین ترتیب تا مدت بیست و یک روز و صد و هشتاد و یک مثقال پیغز ایند که بیست و دوم
 یچهارده مثقال برسد و باز از بیست و سوم بدستور بگهند که باز سه مثقال برسد و از چهل و دوم هر روز یک مثقال کم
 نمایند و روز چهل و پنجم بحمام روند و جمیع امور را بهمان طریق مرعی دارند و درین طور هر روز در میان بعرق نشینند
 از پنجم و ششم گرفته بحسب قوت و طاقت بدن و شدت وضعف مرض و اگر در وقت تعریق بر گرمی که سطح آن بخیزان
 یافته باشد نشینند و پیروا هن کشادی بپوشند و اگر جراحت بواسفل بدن باشد لنگی به بدن و از ار را بر آورند و اولی
 اعتنا تا بخار تمام می اعضا برسد بی مانع و حاجب و شرایط و آداب تعریق به نهجی است که در صدر ذکر یافت و در مدت
 چهل و پنج روز مقدار خوردن چوب چینی بدین طور سه صد و نود مثقال میشود و بدین سه طور بعد اتمام مدت بیست

روز در روز و چهل و یک روز در هر یک از د و طور دیگر حلوائی چوبچینی بهمان دستور هند و تمار و نمایند و یا معجون
از معاجین چوبچینی مناسب و یا حریره از حریره ها و اگر احتیاج باز باقی باشد از آن مقدار زیاد نمایند در هر یک
از اطوار بلکه چند روز دیگر همان مقدار را بپاشانند بقل را احتیاج پس کم نمایند و اگر در بین الحلات گرمی نمایند چند روزی
تغذیه این تارفع آن کرد پس بقل را احتیاج بپزایند و اگر بآن اکتفا نشود کم نمایند بقل ضروری با بعضی مبردات مناسبه
بپاشانند و غذای گرم را ترک نمایند و اگر گرمی با فراط نمایند و دانند که مضرت خواهد نمود بزودی کم نمایند و ترک
کنند و آنرا که آن را بمبردات بحال لایق نمایند و لجاجت نمایند که البته باید چوبچینی را بمقدار و حدت مقرر نمایند
خواه مریض صحت یا بد و خواه هلاک گردد بلکه باید که نظر طبیب بر صحت و بقای قوت که راس المال است باشد که
در آن نقصانی تازه عاید نگردد و اگر مریض مبرود المزاج باشد و در بین چوبچینی برودت و رطوبت در مزاج او ظاهر گردد
قدری دارچینی را ریزه کرده و اگر ریاح غالب باشد قدری بادیان خطائی نیز داخل مطبوخ چوبچینی نمایند و اگر سرفه
ها رخ گردد قدری اصل العوس معشورده و اگر سرفه از گرمی باشد قدری بهدانه را در آب مطبوخ چوبچینی جوش داده
لعلب آن را بپاشانند و همچنین برای هر علت علت ادویه مناسبه آن را بپزایند اندک و قدری لایق نه بسیار زیرا که
خلط ادویه بسیار با چوبچینی خوب نیست و اگر در اثنا خوردن بیم چینی اسهال و یا پیش عارض گردد و یا خون آید
و یا موزش مقعده و در شکم پیدا شود در اسهال چند آن اندیشه نمایند زیرا که گاه است که هفت هشت مجلس اطلاق
مینمایند مگر آنکه بحر حال فراط را برای خمس آن و رفع پیش و خون تخم بالنگو و با رتنک از هر یک نیم گرم صمغ عربی
در دانه کل ارمنی دم الاخوین از هر یک نیم گرم تا یک گرم شیرو تخم خرفه معشورده مثقال شیرینه بهدانه نیم گرم مجموع
بریان کرده یا خام یا بعضی بریان و بعضی خام با قدری پوست پیچ انجبار و هفت هشت تا ده مثقال بید مشک بپاشانند و اگر
از برای تقویت باه و اعضای ریه میآشامند بجای نبات با یکی از اشربه مناسبه که عنقریب خواهد آمد انشاء الله تع
بپاشانند اصعب است بدانکه در بین شرب چوبچینی و بعد اتمام آن تغییرات و تبدلات بسیار در احوال و رمیدها از ضعف
بدن و بی رغبتی بر طعام و شراب و غیرها باید که مشوش و متورداً الحیا طو نگردد و ترک ننمایند مگر آنکه گرمی بسیار
احلات نمایند و دانند که ضرر خواهد رسانید چنانچه ذکر یافت زیرا که در او آخر و بعد انقراغ بقدر ریح طبیعت عود بصحت
و تقویت مینمایند و آن امور علامات تصرف آن دوا است در تمام بدن و تحریک آن اخلاط و مواد را چنانچه ذکر یافت
و نیز باید که بعد تنقیه بقصد و اسهال شروع نمایند و در بین باز اگر محتاج بقصد و تنقیه گردند و یا تب عارض گردد بهمان نهج فصل
و تنقیه نمایند بقدر لائق بی مبالغه و مضایقه در آن الحاصل این دوائی است بسیار قوی و چنانچه نفع آن عظیم است خطر آن
نیز خطیر است باید که بعین بهر خود بدن تجویز طبیب حاذق مشفق و حضور آن مریض استعمال آن نکردند این بود بیان
مجموعی از طرق استعمال چوبچینی بعنوان مطبوخ و باقی کلیات و جزئیات منوط بر آنست که طبیب حاذق است و الله اعلم بحقائق الامور
والاحوال * و اما بیان استعمال چوبچینی بطریق قهوه * بدانکه برهیز و مشقت درین کمتر است و محتاج بعرق نشستن نیست و
تقویت بدن و قوی و ارواح و حرارت میکند و این در منافع ازان قهیم مطبوخ در اکثر موارد ضعیف تر است و اگر صحیح المزاج
با این عنوان میل نمایند بغایت منتفع میگردد و در امراضیکه مواد آنها صلب و غلیظ و در مفاصل و اعصاب بدن نباشند که محتاج بتخلیل
به تعریق بدن باشند و یا آنکه مرض مزمن و کهنه نکشته باشد نافع است و همچنین در امراضیکه بسیار صعب و ماده آن قوی نباشد یا

آنکه سبب مرض سوء مزاج سازج باشد نه مادی مفید است و بعضی متاخرین گفته که بهترین طرق استعمال آن آنست که تا بیست و یکروز تا چهل روز هر روز چهار درم تا نه درم بحسب حاجت و قوت از چوب چینی اعلی گرفته و بدم تیشه نجاری ریزه کرده بقدر دهانهای نخود و درشش من آب که سرد یک را بنخیر مستحکم نموده باشند که بخار را صلا بیرون ببرد بخوشا نند و چون آب بیکس رسد صافی نموده بطریق قهوه صبح و شام گرم بپاشا منک و اگر تمام آب خورده نشود و تئمه را بجای آب نیم گرم بنوشند و اگر از آن نیز چیزی بماند بجای آب در طبع طعام و خمیر نان بقدر خوراک بکار برند و از استعمال آب سرد و هوای سرد و حرکت مغروط و اعراض نقصانی و جماع و حموضات و لیمیات و بقول و هوا که رطوبت باقی امور بدستور من کور قبل بلکه اندک کمتر پرهیز نمایند و بوقلا یا وکباب و پلا و روان که جمله چرب و بی نمک باشند و پویشیونی اگر موافقت کنند و اقتصاد نمایند تا بیست و یک روز یا چهل روز و بعد از ترک چوب چینی یک هفته دیگر پرهیز نمایند پس آهسته آهسته پرهیز را بکنار آورند و بعضی تناول اندک حموضات و قلیلی نمک را را داده اند و مرضی را بعد از فراغ از چوب چینی شش ماه پرهیز اولی باشد اگر بد پرهیزی نماید و یا در تن پیر خطائی شود و ضرر رساند علاجش باز چوب چینی کنند و گویند اگر بخار آن را نیز در وقت آشامیدن بکینند نفع باشد و گفته شده که اگر سه چند مقداری کور چوب چینی را با آب بدستور طبع نمایند و صبح و شام مقدار من کور را بخورند و آنچه باقی ماند در جمیع کارها هوای شربت بکار برند بهتر است و اگر بر حفظ جلوس قادر نباشد چوب چینی تراشیده را مقدار حاجت هر روز همراه آب تازه یا همراه نبات بعنوان سفوف بخورند و پرهیز طعام و شراب و جماع بدستور مقرر نمایند و این طریق را چوب چینی کشاده گویند و اگر از گرمی ترسند معجون چوب چینی حکیم میرعماد الدین محمود را استعمال نمایند حکیم محمد هاشم طهرانی گفته که چوب چینی را اگر چه اکثر اطباء در حمیات نافع نمیدانند بلکه مضر میدانند اما فقیر اکثری را در تپهای دقیقه که بعد از بول نرسیده بود ند مکرر بطریق قهوه تجربه نمود و هر روز مقدار کمی بابھیاری از عرق نیلوفر جوشانید و میداد نفع بسیاری از آن دریافت آن مقدار که زیاده از شمار الاغ و قرص کافور و گفته که بحسب قیاس نیز باید که نافع باشد بحسب برودت ذاتی آن زیرا که نزد او چوب چینی بارد و یا بس است و بارطوبت عرضی و به تقویت قوت و ارواح و ازالۀ حمی نمایند جامع از راق پریشان میکوین بحتمل که تر و تازه آنرا این خاصیت باشد نه خشک کهنه آنرا و تاثیر آن نه بجهت برودت آن است که کان فرموده بلکه از جهت تقویت و غنائت و دفع کردن حرارت از قلب بحسب کمال لطافت و نفوذ و رسانیدن ادویه بارده را بقلب و با عمیق بدن و مبدرق آنها شدن از قبیل داخل نمودن شراب ریحانی بعض اوقات در ادویه صاحب دق و ذر مرده صاحب ذبول و الله اعلم و گفته طریقی که مکرر داده این است که تا چند روز یک مثقال آنرا ریزه کرده با نیم من تبریزی عرق نیلوفر جوشانید تا بنصف رسیده سرد کرده بدون شیوینی در عوض یک شبانه روز داده و بعد از چند روز نیم مثقال اضافه نموده تا بقدر چهار مثقال رسیده نگاهداری که احتیاج باقی بود هر روز نیم مثقال کم کرده تا بقدر اول یعنی یک مثقال رسیده و گاهی از اقواص کافور و سائو ادویه مناسب بحسب اقتضای حال و وقت اضافه نموده و سائو تنبیهات از اغلیه و اشربه و نطول و ضما و علا منظوری داشته و پرهیز از آنچه در چوب چینی میفرمایند میفرمود و از میوه های مناسب و دوغ کا و غیره آنچه موافقت و مناسبت بحی دق داشت میداد و نیز در او ایلی مل و قرحه ریه و قصبه ریه با ادویه مناسبه داده مفید افتاد و نیز گفته که معروف و مشهور میان اطباء استعمال آن بطور قهوه دو طریق است * طریق اول تا بیست و یکروز هر روز شش مثقال آنرا با یک من و نیم آب بدستور مجبور جوشانید تا به نصف رسیده صاف نموده در ظرف روز نیم گرم و سائو اوقات سرد میل نمایند و گاهی

ونیم سه روز دیگر هر روز هفت مثقال و سه روز دیگر هر روز شش مثقال ونیم سه روز دیگر هر روز شش مثقال استعمال شود
 که مدت خوردن بیست و چهار روم و قدر خوراک یکصد و پنجاه و نه مثقال گردد و اگر باز محتاج باشند سه روز دیگر هر روز
 پنج مثقال ونیم سه روز دیگر هر روز پنج مثقال و سه روز دیگر هر روز چهار مثقال ونیم و سه روز دیگر هر روز چهار مثقال بنوشند
 که در عرض سی و شش روز در صد و شانزده مثقال خورده شود * طریقه ثالثه که در ابدان و مزاج ضعیفه مستعمل است آن است
 که سه روز هر روز دو مثقال و سه روز هر روز دو مثقال ونیم و سه روز هر روز سه مثقال و سه روز هر روز سه مثقال ونیم بنوشند که
 در عرض دوازده روز سی و سه مثقال میوه را که احتیاج باز باقی ماند و تحصیل قوتی شده باشد تصرف و زیاده بویین مقدار
 توان کرد که تا دوازده روز دیگر باین دستور که سه روز هر روز چهار مثقال و سه روز هر روز چهار مثقال ونیم و سه روز هر روز
 پنج مثقال و سه روز هر روز پنج مثقال ونیم که در مدت بیست و چهار روز نود مثقال صرف گردد و هرگاه تحصیل قوتی نشده
 باشد و احتیاج باقی باشد بخلاف این عمل نمایند یعنی هر سه روز نیم مثقال کم نمایند که سه روز اول هر روز سه مثقال و
 سه روز دیگر هر روز دو مثقال ونیم و سه روز دیگر هر روز دو مثقال و سه روز دیگر هر روز یک مثقال ونیم که در همان مدت بیست
 و چهار روز شصت مثقال میل شده باشد اما اگر ضعف مزاج و بدن در غایت باشد بهتر آن است که روز اول هر روز یک مثقال
 و سه روز دیگر هر روز یک مثقال ونیم و سه روز دیگر هر روز دو مثقال و سه روز دیگر هر روز دو مثقال ونیم تناول نمایند که در
 عرض مدت دوازده روز بیست و یک مثقال صرف شود و اگر احتیاج باقی و تحصیل قوتی نموده باشد دوازده روز دیگر هر روز نیم مثقال
 افزود نمایند که در عرض بیست و چهار روز شصت و شش مثقال صرف شود و الا هر سه روز نیم مثقال کم سازند که در عرض بیست
 و چهار روز سی و شش مثقال صرف شود و در هر یک از این چند طریق قدر آب و جوشانیدن آن و صرف آب و عرق با آب و عرق
 معزز بدستور ریخت که بیان کرده شد و همچنین ملاحظه و بوییز و غذاها در هر باب موافق آن سلوک نمایند * اما دستور یک
 قلمی فرموده اند که بنده آثم محمد ماشم حکیم معتمد الملک میل علی بن خان محمد شاهی قهوه آنرا با معجونی که از چوب چینیی و عشب
 مغربی تالیف کرده و مکور تجر به نموده نافع یافته خصوص از برای مردیکه شصت و پنج سال عمر داشت و مدت بیست سال بود
 که او جاع مغاصل او را متکدر نموده بود و از جمله مایوسین از یاه بود قهوه را با معجون با و خوراندند بنهایت منتفع شد و
 از یاس برآمد * صنعت آن معجون چوب چینیی اطلی بار صاف معطوره عشب مغربی از هر یک چهارده مثقال بادیان خطائی
 سه مثقال چای خطائی دارچینی از هر یک چهار مثقال کاو زبان انیسون به غایج فستقی بادرنجبویه از هر یک دو مثقال مویز طایفی
 منقی از حب زردک از هر یک پنجاه مثقال یک شب بخیمانند در پنج من تبریز آب و صبح در یک سبکی یا نقره یا مس تازه قلعی غوده
 کرده و آنرا بطبق مغالی پوشانیده و اطراف آن را انجمو ماش و کل حکمت محکم نموده مقداری پنج من هیمه قلم باریک دو
 زیر آن بخوراندند تا هیمه تمام شود پس فرود آورده صافی نموده عمل مصفی نبات سفید با لمانا صغه از هر یک یک من تبریز
 داخل کرده با آتش ملایم بقوام آورند ازلای است پس بکیرند چوب چینیی بار صاف مزبوره هفت مثقال دارچینی بهمن هرخ
 بهمن سفید شقاقل مورنجان دانه میل مصطکی رومی را تیانج از هر یک دو مثقال عنبر و شهاب زعفران از هر یک یک مثقال
 پوست لیلیه کابلی سه مثقال ررق طلا یک مثقال ونیم بدستور معجون سازند هر روز صبح دو مثقال و شام دو مثقال این معجون را
 با قهوه چوب چینیی * باین دستور که یک روز هر روز یک مثقال و نیم چوب چینیی بار صاف مزبوره و ریزه کرده چون نخود و شب
 در کلاب و عرق بیل مشک از هر یک ده درم بخیمانند صبح بانیمن من تبریز آب در یک کرده مقداری نیم من و یک اوقیه تبریز هیمه قلم

باريك دوشاخ دوشاخ در زیوان بهوزانند تا با تمام رشد فرو آ و رده ردای بر سر کشید و هر و گردن را به بخارا و بن از نل پیش در مثقال
معجون مذکور با نصف آن آب نیم گرم بنوشند و دارا بر سر خود پیچید بخارا بنل ناعرق خشك شود و نصف دیگر آب مطبوخ را
آخر روز نیم گرم با شیرینی و یا بی شیرینی هر قسم که خواهند باد و مثقال دیگر از آن معجون تناول نمایند که بعون الله تعالی نافع
است باید که مقدار نبات که در شیرینی قهوه کرده میشود زیاده بر پنج مثقال نباشد و وجه داخل نمودن نبات در آب چوبچینی
در حین شرب آن است که کمر پیوست آن گردد طبیعت بآن میل نماید و کبد نیز بزودی آنرا جذب نموده با طراف و جوارب
و اقصای و اعماق بدن بفرستد و به سبب ارخاء و جلا نیکه دارد معین بر تقطیع و تلطیف و دفع اخلاط گردد و جهت آنکه اکثر طبیعت
کبد مشتاق بشیرینی است و اگر برای معجون مزبور در پنج عقربی بادر نجو به کل کاوزیان ملك البطم صمغ چلغوز مغز چلغوز
از هر يك يك مثقال لا جورد مغسول حجار منی مغسول موارید ناسفته که با از هر يك نیم مثقال کل شقائق نعمان چهار دانگ
پیغزایند میگردانند و افعی و نفع بعون الله تعالی چنانچه به تجربه رسیده اما دستور یک حکیم میر محمد مؤمن از برای شامیدن قهوه
چوبچینی آورده این است که جوشانیدن چوبچینی را بموجبی که مذکور شده و مقدار تا هفت مثقال کافی است و آب آن تا نه صدم
مثقال که به نصف رسد و همه تا یکمن و یک چهار یک تبویز آب را به نصف میرساند و شرط بدستور نیست که مذکور کردید از خوردن
آب و نرفتن حمام و نکردن جماع و امثال آن و درین دستور را صلاح ضرری در هیچ مزاج مظنون نیست و قلت مقدار و کثرت آن
و کمی و زیادتی آن بحسب هر مزاج و هر علت متفاوت است و کلیه آن است که باید در ایام شرب آن آب اصلا نخورند پس
اگر آب زیاده میل شود آب آنرا زیاده باید کرد و اگر کمتر خواست کنند هیچ را زیاده بهوزانند تا آب کمتر از نصف بماند و قوتش
قوی تر گردد و اگر مطلب کمی قوت و کثرت شرب باشد کمتر بجوشانند تا آب بیشتر بماند و قوتش کمتر بر آید و این فائد
عظمی است بجهت توفیق امزجه اما طریق حکمای مغرب در قهوه چوبچینی بدانکه ایشان اصلا پرمیوز و ملا حظة امور
مستطوره را در آن شرط نمیدانند و در حالت صحت مزاج از برای تقویت بدن و مضاعف ساز قوتها میل کنند آن است که يك مثقال و نیم
چوبچینی موصوف را ریزه کرده با يك مثقال چای خطائی و از هر يك از دارچینی و بادیان خطائی و قونقل نیم مثقال یکشب
در کلاب و عرق بیک مشك از هر يك ده مثقال بخیمانند و صبح با یکمن آب در ديك کرده سر آنرا بدستور پوشانیده با کش
ملایم به پزند تا ربع آب بماند صافی نموده نگاهدارند و بعد از آنکه غل از معده منحل شده باشد چند پیاله آنرا گرم کرده
بنوشند و اگر خواهند آن را با مقدار پنج مثقال نبات سفید شیون کوده بنوشند اما دستور یک بعضی حکمای فرنگ رابطای هند
جهت مرض آتشك و استسقا و امراض کرده و مثانه و قروح و جروح آلات تناسل خصوص که مرکب باشند مستعمل دارند و میگویند
که چون بیست روز تا چهل روز بحسب احتیاج دستور بیا شامند مرض زایل میگردد * صنعت آن چوبچینی اطن از يك مثقال
تا نه مثقال که باز يك مثقال آورند و دارچینی و کباب چینی و ریوند چینی از هر يك نیم مثقال که بتدریج تا چهار مثقال رسانند
و باز به نیم مثقال آورند بحسب قوت و ضعف مزاج زیاده و کم نمایند و در یک و نیم آثار تاد و آثار آب با عرقهای مناسب بخیمانند
و صبح جوشانیده صاف نموده نصف آنرا وقت صبح و نصف دیگر آخر روز بیا شامند و این را چهار چینی مینامند
* فصل در بیان استعمال چوبچینی بطریق سفوف * بدانکه حکیم محمد شامی طهرانی گفته در بعض امزجه این درازا بطریق سفوف
باید استعمال نمود یعنی در امزجه بلغمیه و معده نیکه و طوبی در آن غالب باشد با ادویه مناسقه بشرط آنکه ورم در احشای باشد و سله
و خوف سله نباشد چه در بنوفت کمال مضرت میرساند و اینکه جمعی گفته اند که سفوف آن در هیچ مزاجی اثری و نفعی ندارد کمال تعجب

دارد و دلیلی ندارد بلکه در اکثر امزجه رطبه تجربه نموده کال نفع کرده گاهی به تنهایی و بعض اوقات با نبات و گاهی نیز با ادویه
مناصبه هر مرض و مزاج ترکیب نموده با کلاب یا عرق بید مشک یا عرق کارزبان داده بغایت موثر بوده از آنجمله مرحوم میرزا
میرزا صادق مستوفی الممالک سابق که رطوبت تمامی بر مزاج او غالب و درد کمر کهنه قدیمی داشت و اکثر اوقات از نفخ و
رخی که در معدة او از رطوبات متوال مینمود در آزار بود و مکرر چوب چینی را بطریق قهوه و عرق خورده و اصلاً انتفاع
نیافته بود فقیر مغربی جهت او ترکیب نموده و در عرض پانزده روز بدین قانون باودا که سه روز اول هر روز سه مثقال و
سه روز دیگر هر روز سه مثقال و نیم و سه روز دیگر هر روز چهار مثقال و نیم و سه روز آخر
هر روز پنج مثقال بغایت منتفع گردیده اکثر آزارهای مذکوره و رفع شد و کال صحت و قوت یافت و بشخص دیگر از رفقای مغر
مکه معظمه که ضعف معدة داشت و فرصت خوردن دو انداشت و از بعضی معاجین که همراه بود نفعی نیافت قدری از چوب چینی
که پر خوب نمود تحصیل نموده به تنهایی مقوف ساخته سه روز هر روز یک مثقال و سه روز دیگر هر روز یک مثقال و نیم و سه روز
دیگر هر روز دو مثقال و سه روز دیگر هر روز دو مثقال و نیم و سه روز آخر هر روز سه مثقال با کلاب داده آزار را بالکلیه دفع شد
باز جود آنکه ملاحظه خوبی نیز نکرده بود و همچنین در جمعی دیگر مکرر تجربه شده اثر کلی مشاهده نموده اما بنوعی که مکرر
درین رساله بیان شده در خور مزاج ربنیه و مرض باید داده شود گاهی به تنهایی یا بادویه مناسبه بارده مثل صندل و طباشیرا کر
باز جود رطوبت حرارتی بر مزاج غالب باشد و بادویه ساره مثل دارچینی و مصطکی و رازیانه هرگاه برودت و رطوبت غالب
باشد و اگر مزاج و بدن ضعیف باشد قدر خوراک چوب چینی در سفوف در چند روز اول زیاده از دوا نیک و نیم مثقال نباشد و
بتدریج اضافه نموده از یک مثقال تجاوز نمایند و اگر در حد وسط مانند اعتدال باشد قدر خوراک چوب چینی در اوائل چهار
دائک و بتدریج تا یک مثقال و نیم رسانند و اگر مزاج ربنیه قوی باشد قدر خوراک چوب چینی سفوف در اوائل یک مثقال
و بتدریج بدو مثقال رسانند از دو مثقال تجاوز نمایند و مدت خوردن سفوف دوازده یا پانزده روز است و نیز کمتر ازین مدت
کافی است و اگر بعد ازین مدت مذکوره احتیاج باقی باشد بهتر آن است که در هر دستور بهمان نسبتی که اضافه نموده اند باز کم
ساخته تا چند روز دیگر که بمقدار اول یا کمتر از آن برسد میل نمایند باین دانست اگر چه موافق قیاس بحسب امراض و
اغراض این دوا را با ادویه مناسبه هر مزاج و عرض موافق دستور و قانون ترکیب میتوان نمود و در هر باب نسخه های مختلفه
مذکور ساخت اما چون باز جود این مراتب تا تجربه باین نحو تراکیب ضم نکرد اعتماد را نباید بقدر کرد و به آنچه تجربه نموده
و اثر نفع بسیاری از آن دیده اکتفا مینمائیم * مغربیکه بحر حوم میرزا صادق مستوفی الممالک داده و معزی الیه از آن منتفع
گردیده * صنعت آن چوب چینی بحومان مائیده بیست مثقال دارچینی هشبه مغربیه از هر یک پنج مثقال و در نسخه دیگر بجای
هشبه سورنجان مغربی پنج مثقال مصطکی سه مثقال رازیانه دو مثقال نبات سفید می مثقال که مجموع شصت مثقال میشود
و بقدر ثلث چوب چینی دارد در مرض پانزده روز سفوف نمایند و اگر قوت مزاج ربنیه در مرتبه کمال مثل او نباشد اگر بسیار
ضعیف نیست بلکه در مرتبه اعتدال و حالت وسط است اوائل بقدری خورد که هر روز چهار دائک چوب چینی در آن مقدار
از سفوف باشد چون در یک مثقال و دوا نیک داخل دارد دو مثقال از سفوف را باید تناول نمایند و بتدریج اضافه نموده
از چهار مثقال و چهار مثقال و نیم که بمقدار چوب چینی درین وزن آخر یک مثقال و نیم است تجاوز نمایند و اگر مزاج
ضعیف باشد در اوائل بقدر یک مثقال هر روز تناول نمایند و بتدریج هر سه روز نیم مثقال اضافه نمایند که تا به مثقال

بعد که يك مثقال چوب چيني در هر روز از سه روز آخر ميل شود در هر يك ازین مراتب بعد از رسیدن بمقداری که تجار از آن
 نباید نمایند اگر باز احتیاج باقی باشد بدستور قانونیکه اضافه نموده اند کم نمایند تا بقدر روزان یا کمتر از آن برسد خلاصه کلام
 در وقت شربت هر روز سه سفوف آن است که اگر مزاج قوی باشد در اوائل از سفوف مقداری تناول نمایند که يك مثقال چوب چيني
 داشته باشد و بتدریج بدو مثقال برسانند و اگر مزاج ضعیف باشد در اوائل بقدر دو دانگ و نیم مثقال و در آخر بقدر يك
 مثقال بلکه کمتر از آن چوب چيني داخل سفوف است باید که باشد و اگر واسطه در میان این دو مزاج باشد در اوائل بقدر
 چهار دانگ و اوایل يك مثقال و نیم مقدار خوردن چوب چيني برسد * سفوف دیگر که در منافع قریب به سفوف اول است
 و مفید است از برای اوجاع مفاصل * صنعت آن سورنجان سفید مصري پنج مثقال دار چيني رازیانه مصطکی قاقله کبار قاقله
 صغار از هر يك سه مثقال چوب چيني موصوف نبات سفید از هر يك بیست مثقال بدستور سفوف سازند قدر خوراک در امزجه
 قویه از اوائل سه مثقال است و بتدریج تا پنج شش مثقال و در امزجه ضعیفه در چند روز اول هر روز يك مثقال است و بتدریج تا
 بحد مثقال و در امزجه متوسطه در اوائل هر روز دو مثقال است تا بقدر چهار مثقال و پنج مثقال میتوان رسانید و درین سفوف نیز
 چوب چيني ثلث سائر اجزا است * سفوف دیگر که با وجود غلبه رطوبت معده و برودت و لینت طبع و نفخ و قراقر باشد اما پیش و خون یا و
 نباشد * صنعت آن عود قماري خام قاقله کبار قاقله صغار پوست اترج پوست بیرون پسته آمله منقش کل سرخ منزع الاقماع انیسون
 بوداده زیره کرمانی بوداده کندر از هر يك دو مثقال چوب چيني موصوف بیست مثقال بدستور سفوف سازند و مقدار چوب چيني
 درین سفوف در هر يك مثقال نیم مثقال است بقانون مصطور قدر شربت و مدت خوردن هر يك از امزجه قویه و ضعیفه و متوسطه
 تعیین نموده با عرق بارتنگ یا کلاب یا مزوج تناول نمایند * سفوف دیگر که با وجود غلبه رطوبت بر معده حرارت نیز غالب باشد
 * صنعت آن چوب چيني ده مثقال صندل سفید طباشیر حب الاس آمله منقش کشنیز خشک بوداده از هر يك دو مثقال سفوف
 نموده با عرق بارتنگ بدستور یک تعیین قدر شربت و مدت شد با آن دستور هر روز تناول نمایند و قدر چوب چيني این سفوف
 نیز مثل سفوف سابق است که در هر مثقالی نیم مثقال است و اگر با وجود رطوبت حرارت بعیار نباشد چوب چيني تنها را به سفوف
 نموده بدستور تناول نمایند * اما شرابهای چوب چيني مسکون و غیر مسکون * شراب چوب چيني مسکون یعنی خمیر آن که در جمیع
 امراض بار ده سوداویه بلغمیه نافع است * صنعت آن بکیرند انکور بخس شیرین رحیمه و آنرا با پوست و استه افشوده در خم
 کرده در هر کین دفن نموده بکنارند تا جوش زده از جوش فرو نشیند پس آنرا صافی نموده شش من تبریزی آن را در خمی
 که قیر زده باشند کرده نیم من چوب چيني بصفات مذکوره رنده نموده در چهار پنج کیمه کتان کرده سر کیسه ها را بسته در آن
 اندازند بر روی شراب پیمه کد افخته ریخته بکنارند تا ششماه پس بکار دارند موافق قوت و ضعف و توسط قوت مرض و بالعکس
 باید از هفتاد و پنج مثقال زیاده خورده نشود و ابتداء از پنج مثقال نمایند و هر روز پنج مثقال زیاده کنند تا به هفتاد و پنج مثقال
 برسد پس زیاده از چهل روز این مقدار خورده نشود و متوسط بیست و يك روز است و اقل یازده روز تا پانزده روز چون
 خواهند ترک کنند باز هر روز پنج مثقال کم کنند تا به پنج مثقال برسد و گاهی به سبب حرارت مزاج یا ضعف قلب یا غلبه
 هودا بکلاب کل سرخ یا کلاب و رد چيني یا عرق بید مشک یا عرق کاوز بان یا عرق بید بقدر حاجت مزوج نموده بنوشند و
 ملاحظه بدستور است که در چوب چيني بطریق تعریق ذکر شد * شراب چوب چيني مسکون دیگر از افتراح اطباء فرنگ نافع
 از برای حن ام و آتشک و جمیع امراض بار ده مزمنه سوداویه و بلغمیه * صنعت آن بکیرند چوب چيني اعلی شش صد مثقال

و نیم کوفته در خم عصیر غلب اندازند و سر آنرا محکم نموده بعد از شش ماه مروق نموده در شیشه نگاهدارند و باید در یک شب آنروز
زیاده بر هفتاد و دو مثقال از آن نوشیده نکردد * نسخه شراب مسکر دیگر بکینند شش ص مثقال چوب چینی اعلی و ریزه ریزه
کرده چون دانه های جور ماش و در قرابۀ شراب انکوری که نه من تیریز شراب داشته باشد اندازند و سر آنرا کوفته چهل روز
در آفتاب بگذرانند پس مروق نموده بنوشند و باید که زیاده از هفتاد مثقال بنوشید نباید در شبان روزی و تا چهل روز بنوشند
و این اقوی از نسخه اول است * شراب چوب چینی غیر مسکر یعنی شربت آن قلمی فرموده اند که این از اقتراح بنده آثم محمد
هاشم المخاطب بحیدر خان معتمد الملوک است بنهایت مقوی بدن است و باده را بیفزاید و سودا را دفع کند و امراض سودای
را نافع باشد * صنعت آن بکینند چوب چینی اعلی سی مثقال ریزه ریزه کرده شب در غلاب و عرق باد رنجبویه و عرق بید مشک
و عرق کاوزبان از هر یک چهار من تیریز خیسانند و روز دیگر با نه من تیریز آب در دیک تازه قلعی کرده نموده سر آنرا بطبق
مغالی پوشانیده در آنرا بخمیر و گل زرد مسکم نموده مقلارده من همیشه قلم باریک در زیر آن بسوزانند تا با تمام رسد پس
فرود آورده صافی نموده مقدار یکصد و بیست مثقال نبات سفید داخل کرده در قد رمضاعف بقوام آورند و در وقت قوام آوردن
صوفۀ کتانیه که در آن این ادویه باشد اندازند و لحظه لحظه کیمه را بمالند و چون بقوام آید کیمه را مالیدۀ فشرده در کنند
و ادویه این است بهمن سرخ بهمن سفید زرنب شقاقل مصری خولنجان ابریشم مقرض قاقله کبار هیل بوا زعفران عنبر اشهب
مشک خالص از هر یک یک درم و چون بقوام آید سرد کرده در ظرف چینی کرده هر روز ده مثقال آنرا با عرق چوب چینی
به نسخه ذیل بنوشند * شراب چوب چینی غیر مسکر با عشبۀ اقوی از نسخه قبل * صنعت آن چوب چینی اعلی ورق کرده یا
ریزه کرده شصت درم عشبۀ مغربی پانزده درم گل کاوزبان بهفتای فحتقی بادر رنجبویه دار چینی ابریشم خام از هر یک ده درم
و نیز منقعی یکوطل و نیم مجموع را در شش من آب باران و عرق کاوزبان و غلاب و بید مشک و عرق شامتره از هر یک بقدر
ضرورت یک شب آنروز زنجیه ها نند پس بدستور طبع چوب چینی در دیک نقره یا سنگی یا مس تازه قلعی کرده سر آنرا بسرپوش و
خمیر مستحکم نمایند که بخار آن مطلقا بیرون نرود و بآتش ملایم طبع نمایند پس فرود آورده بگذارند تا سرد شود و چون سرد
گردد سر آنرا باز نموده خوب مالیده ببالایند و باید که من نبات سفید و یکوطل و نیم غسل مصفی تازه خالص بآتش ملایم بجوشانند
و کف آن را کوفته صافی نمایند پس بآتش ملایم بقوام آورند و درین هنگام این ادویه را کوبیده در صوفۀ نازکی ملایم بسته
در وقت قوام در آن اندازند و لحظه لحظه از پشت کفچه بمالند تا قوت آن خوب بآید و بعد از قوام آمدن صوفۀ ما را انشوده دور نمایند
پس مصطکی یک مثقال عنبر اشهب مشک خالص از هر یک نیم مثقال زعفران با غلاب هوده در درم ورق طلا نیم درم ورق نقره
یک درم هر دورا حل کرده اضافه نموده نیکو خلط نمایند و در ظرف چینی نگاهدارند شربتیه از یک مثقال تا دو مثقال صبح و شام
قبازل نمایند و از عقب آن مطبوخ چوب چینی یا عرق آن یا یکی از عرقهای مناسبه دیگر بنوشند * و ادویه این است بهمن سرخ
بهمن سفید شقاقل بوزیدان تخم ملیون قرنفل خولنجان دانه هیل بوا قاقله کبار ریوند چینی انیسون تخم کرفس پوست ملیله
کابلای سنابکی اسطوخودوس از هر یک پنجم درم فلغل دار فلغل از هر یک سه درم زعفران در درم را اگر از برای امراض سودای
انیمون در پارچه بسته در آخر در جوش اندازند و حصار جورد و حصار منی مغسول و برای تقویت قلب مورا ریدنا بسته
یک مثقال یا قوت رمانی یا قوت زرد بقیق بمانی زرد اعلی لعل بد خشانی از هر یک نیم درم یا بقدری ضرورت بفرمایند نیکو
است و اگر منظور تنقیه و لیسنت طبع و تقویت کبد و تنقیه مجاری بول باشد در ثلث یا ربع این شربت اسطوخودوس سنابکی

پوست مليله کابلي از هر يك چهار مثقال يك شبانرو و زرد آب خيما نیده پس با تش ملايم جوش گمي داده قلري مالیده صاف
نموده با آن قدر شربت باز با تش ملايم بقوام آورند و در آخر سه مثقال ريوند چيني و يك مثقال فلفل سفيد نرم کوفته بپخته
ممزوج نموده در ظرف چيني نگاه دارند و عند الحاجة شربت از دو مثقال تا پنج مثقال ميل نمايند دوسه دسعت بملايمت
واما نبي اجابت ميغرماید بي کلفت و مشقت و درين صورت احتيازا دخل نمايند و اگر حرارت بومزاج غالب باشد بعض از ادويه
حاره را مثل قرنفل و انیسون و تخم کرفس و خولنجان و فلفل و دار فلفل و امثال اينها مقدار روزن آنرا کم سازند يا بالکل حذف
نمايند * و اما عرق های چوب چيني و طريقه آشامیدن آنها * پس بدانکه پرميز در آشا ميلن عرق چوب چيني از همه اقسام
اين دوا کمتر است و در بعض امراض که ماده آن بسيار نباشد و بعد از تنقيه قلري قليلی ماده مانده باشد بقیه ماده را از بدن
دفع ميکنند و به تحليل ميبرد و نافعین را قوت ميدهد و تقويت بدن و قوتها مينماید و در بعض مزاج ها کمال اثر دارد و با ادويه
مناسبه سودا زاله توحش و سوداويت مينماید و ترقيق و تلطيف خون ميکنند و ارواح را صافي و نوراني مي سازد و بادويه
باهيمه تقويت باه ميکنند و منفعت تمامي دارد و بالجمله بحسب امراض و اعراض مختلف است پس بحسب هر مزاجی
و مرضی و غرضی با ادويه مناسبه با آب تنها يا با یکی از عرقها و يا ممزوج از آب و عرق عرق بايد کشيد و بقدر مزاج و بنيه و قوت
مقدار چهار پنج فنجان که هر فنجانی پانزده مثقال باشد يا کمتر يا بيشتر در خلای معده يا بعد از انزال ا طعام يا هر دو وقت بدون
شیريني يا با شیريني بنوشند و نسخه های بيماری از عرق چوب چيني بنظر رسیده نكن به نسخه که اعتماد بآنها بود اکتفا نمود
* عرق چوب چيني که مقوي بدن و قوت هاضمه و حرارت عزيزيه و قوت باه می افزايد و در امزجه که بيمار حار و جاري نهاده
نافع است * صنعت آن چوب چيني سوهان کرده يا بونله نجاري باريک نموده نيم من تمر يزدار چيني بکن تمر يزدار ستر معمول
با آب بطريق کلاب عرق بکشند و در امزجه حاره قدر چوب چيني و دار چيني را متعاري يا دار چيني را کمتر از چوب چيني کنند و
اگر مزاج بارد باشد در خلای معده و اگر مزاج حار باشد بعد از انزال در فنجان و نيم بنوشند و بعضی اوقات شیرين نموده
بنوشند * عرق چوب چيني ديگر که در امراض سوداويه و خفقان و ضعف قلب بعد از تنقيه بغايت نافع است و مقوي اعضاي رتيحه
و معده و حرارت عزيزيه است و تلطيف و ترقيق خون ميکنند و مقوي قوت هاضمه است و در بعض امزجه تقويت تمامي قوتها و
قوت باه ميکنند و حرارت آن از عرق اول کمتر است * صنعت آن چوب چيني اطل يکصد مثقال کل کار زبان ده مثقال کار زبان
دار چيني صندل سفيد بکلاب سوده بادرنجبويه از هر يك بيست مثقال بهمن سوخ بهمن سفيد صندل الطيب از هر يك پنج مثقال
در عرق بيد مشک و عرق کاربان و آب دو شبانرو و زخيما نیده بدستور عرق بکيوند عرقها بايد که دو ثلث مقدار آب باشد
و بدستور هر روز صبح دو فنجان و عصر دو فنجان گاهی شیرين و بعض اوقات بدون شیرين بنوشند * عرق چوب چيني ديگر که
مقوي اعضاي رتيحه و شويغه و حرارت عزيزيه و قوت هاضمه است و قوت باه را می افزايد * صنعت آن چوب چيني يکصد و پنجاه
مثقال کل کار زبان صندل سفيد از هر يك پنجاه مثقال دار چيني سي مثقال بهمن سوخ بهمن سفيد از هر يك پانزده مثقال پوست
زرد اترج صندل سوخ از هر يك بيست مثقال عود قماري صندل الطيب از هر يك ده مثقال و تخان تازه دهنه صيب شیرين از پوسته
زدانه پاک کرده يکمن شاه به شیرين از پوسته و دانه پاک کرده يکمن شاه عنبر اشهب دو مثقال چوب چيني صندل لين عود هندي
را سوهان کرده باقي اجزا نيم کوفته دو شبانرو و در عرق بيد مشک و آب و کلاب که کلاب تل س و عرق بيد مشک ثلث آب باشد
خيما نیده در دياک کرده عنبر را نيم کوفته در پارچه نازکی کرده بين همان نيم کوفته بيد تل و عرق کشند که بعون الله تعالی نافع است

عرق چوبچینی دیگر که منافعش عرق قبل بود یک است و لکن از آن که تراست و در تقویت با اثر عظیم دارد * صنعت آن
چوب چینی املی سه صد مثقال کل کاو زبان کاو زبان با در نجبویه صندل سفید سوده از هر يك پنجاه مثقال کل سرخ
صندل سرخ پوست زرد اترج شقال مصري از هر يك بیست مثقال دارچینی سنبل الطیب از هر يك سی مثقال سعد کوفی
سورنجان مصري سا ذج هندی خصیة الثعلب مصري بخلونجان عود قماري از هر يك ده مثقال بهمن سرخ بهمن سفید
از هر يك بیست و پنج مثقال ریحان تازه نعناع تازه از هر يك ده مثقال کل سرخ تازه نه صد مثقال مویز طائی با دانه کوفته
صد مثقال عنبر اشهب سه صد مثقال چوب چینی و صندلین و عود را بد ستور اول رنده کرده باقی اجزای را نیم کوفته
در شبانه روز در عرق بید مشک و عرق کاو زبان و آب خالص بهمان عنوان خمسانه در روز آخر مویز را اضافه نموده
دو دیک کرده عنبر را در پارچه کتانیه بسته بردهان نیچه بسته عرق کشند و بن ستور در دو طرف روز یا بعد از آنحد از
غدا درونجان یا کمتر یا بیشتر یا شیو کاو یا شیرینی یا بغیر شیرینی بنوشند و باید که شیرینی آن مقدار پنج مثقال باشد * عرق چوب
چینی دیگر که در منافع مثل دو نسخه قبل و از آنها اندک کمتر است * صنعت آن چوب چینی چهل مثقال سورنجان مصري
يك مثقال دارچینی برنج سفید انیسون از هر يك هفت مثقال بادرنجبویه کاو زبان درونج عقربی دانه هیل قرنفل سنبل الطیب
زنجبیل زعفران به با سه باغی خصیة الثعلب بهمن سرخ بهمن سفید کبابه چینی زرنبا در خولنجان جوز بوا ذخرمکی نان خواه
پوست بوم کرفس کندر کور و یا عود هندی فلفل سیاه فلفل سفید و ج ترکی سعد کوفی غنچه کل سرخ از هر يك ده مثقال کل با بونه
زیره کرمانی صغیر فارسی حاشا از هر يك ده مثقال رازیانه چهار مثقال تخم کرفس پنج مثقال مجموع را در کلاب يك
شبانروز خیسایند و روز دیگر در دیک تازه قلعی کرده نموده عنبر را ریزه کرده در پارچه کتانیه بسته بر هر نیچه
بنکند و بن ستور مقرر عرق کشند بعد از آنکه یکمن تبریز نبات سفید داخل کرده باشند و درونجان صمغ و درونجان شام بنوشند
* عرق چوب چینی تفاحی در تغذیه و تقویت قلب بی نظیر است * صنعت آن صمغ شیرین صغیرانی رعید پاک کرده
پانزده من تبریز سنبل صندل سفید سوده از هر يك یکمن دارچینی نیم من دانه هیل بوا یکصد مثقال قرنفل سی مثقال
چوب چینی یک چهار یکمن شقال مصري یکصد مثقال به با سه جوز بوا از هر يك یک چهار یکمن تبریز جدرار خطای پنج مثقال
زرنبا در مصطکی از هر يك بیست و پنج مثقال سورنجان خولنجان از هر يك سی و پنج مثقال مشک تبتی دو مثقال بیخ لفاع پنجاه
مثقال زعفران چهل مثقال درونج عقربی عود هندی از هر يك بیست مثقال عنبر اشهب سه صد مثقال بادرنجبویه کل کاو زبان از
هر يك پنجاه مثقال کلاب بیست مینا عرق بید مشک بهست مینا اجزای را در کلاب و عرق بید مشک به شبانه روز خیسایند و بن ستور
و مشک روز عفران و صمغ و سنبل و مصطکی پس همه را یکجا کرده عرق کشند * عرق چوب چینی دیگر مشتقی و هاضم
طعام و مفرح قلب و منشط و محمّل لرون و مبهی است و نعوظ تمام آورد و قوت بهیاء بخشند * صنعت آن چوب چینی املی غرق
در صد مثقال بدم تیشه نجاری چون نخود ریزه کرده کل سرخ دارچینی خصیة الثعلب مصري شقال قرنفل جوز بوا به با سه
ابریشم مقدس تخم کز از هر يك ده مثقال کل کاو زبان دوازده مثقال زعفران صندل سفید سوده عود هندی عود قمر حاشا
بیخ لفاع بیخ شیبی مایه شتر اری لسان العصاره بیخ بنفشه سنبل الطیب اشنه زرنبا در بهمن سرخ بهمن سفید از هر يك پنج
مثقال مصطکی رومی دو مثقال جدرار خطائی میعه یا به از هر يك ده مثقال مشک تبتی نیم مثقال عنبر اشهب يك مثقال ادویه
را آنچه کوفتنی است نیم کوفته مجموع را در روز در آب بنخسانند و بن ستور کلاب عرق کشند و عنبر را در جانیکه عرق

می چک ریژه ریژه نموده بگذارند و هر روز در فنجان که در فنجانی پا نژده مثقال باشد صبح بنوشند و یک ستور در فنجان شام
 * عرق چوبچینی تالیف قله اطبا میرزا محمد حکیم * صنعت آن چوبچینی اطلی بیست مثقال سورنجان مصری دانه هیل بوا
 قرنفل زیره کرمانی زنجبیل بهبه صلیبه الشعلب مصری صغیر فارسی بهمن سفید بهمن سرخ انیسون زرنباد بیخ کرفس ناخواه
 کند رکرو یا تخم کرفس از هر یک ده مثقال دارچینی یک چهار یکمن تبریز سنبل الطیب مصطکی رومی نبات سفید
 از هر یک یک اوقیه تبریز در نسخه دیگر وزن مصطکی ده مثقال است و نیم من تبریز را زیاده داخل دارد و درد و من کلاب و
 یکمن عرق بادیان یک شبانروز بخیمانند بعد از آن با سه من آب عرق کشند صبح در فنجان و شام در فنجان بنوشند * عرق چوبچینی
 دیگر * صنعت آن چوبچینی اطلی چهل مثقال کل با بونه ده مثقال دارچینی برنجاسف انیسون از هر یک هفت مثقال سورنجان
 مصری یک مثقال بادرنجبویه کار زبان درونج عقربی دانه هیل قرنفل سنبل الطیب زنجبیل زعفران بهبه صلیبه الشعلب
 بهمن سرخ بهمن سفید زرنباد کبابه چینی خولنجان جوز بوا از هر یک ناخواه بیخ کرفس کند رکرو یا و ج ترکی عود هندی
 فلفل سفید فلفل سیاه سعد کوفی کل سرخ از هر یک ده مثقال زیره کرمانی حاشا از هر یک ده مثقال رازیانه چهار مثقال تخم
 کرفس پنج مثقال مجموع را در کلاب یکشبانه روز بخیمانند پس در یک تازه قلعی نموده عنبر اشهب در کتان بسته یک
 مثقال نبات سفید نیم من در آن داخل نموده بطریق مقرر عرق کشند * عرق چوبچینی دیگر * صنعت آن چوبچینی
 اطلی دارچینی قرنفل مادج هندی زعفران عرق کار زبان عرق بادرنجبویه آب جز را از هر یک پنج مثقال سنبل
 الطیب بهمن سرخ بهمن سفید نبات سفید از هر یک چهل مثقال اشنه جوز بوا شقال مصری بهبه سه از هر یک بیست مثقال
 و ج ترکی ده مثقال آب به شیرین آب هیب شیرین از هر یک یکصد مثقال کلاب چهار صد مثقال عرق بید مشک هشت صد مثقال
 عنبر اشهب ده مثقال مشک تبتی یک مثقال بد ستور مقرر عرق کشند * عرق چوبچینی دیگر * صنعت آن چوبچینی اطلی
 ده مثقال سورنجان مصری دانه هیل قرنفل زیره کرمانی زنجبیل بهبه صلیبه الشعلب صغیر بهمن سفید بهمن سرخ انیسون
 زرنباد بیخ کرفس ناخواه کند رکرو یا تخم کشت از هر یک از هر یک پنج مثقال دارچینی یک اوقیه سنبل الطیب ده مثقال و
 نیم مصطکی یک مثقال و نیم رازیانه یک چهار یک نبات سفید نیم اوقیه در یکمن نبات و نیم من عرق رازیانه بخیمانند بعد از آن
 یا یکمن و نیم آب عرق کشند و در پس آن نیم من کلاب یک چهار یک عرق بادیان و سه چهار یک آب داخل کرده عرق پس آب
 بکیرند * عرق چوبچینی بالحوم که معنی بماء اللحم چوبچینی است نافع از برای نقصان باه و ضعف بدن و قوتها و تقویت محل
 * صنعت آن چوبچینی اطلی هفتاد مثقال قرنفل دارچینی قاقله کبار جوز بوا بهبه بادیان فارسی بادیان خطائی کل سرخ
 بهمن سفید عشب مغربی صندل سرخ صندل سفید مصطکی رومی زعفران کبابه چینی اشنه بهمن سرخ زرنباد صلیبه سیاه
 فرنجه شک شقال عود هندی تخم هلمون از هر یک ده مثقال بوزید ان عنبر اشهب از هر یک پنج مثقال مشک خالص ده مثقال
 گوشت برة گوشت مرغ فربه گوشت کبوتر تازه به پرواز آمده همه را از استخوان و چربی جدا کرده از هر یک یکمن تبریز کنجشک
 فر پنجه طاحه عرق بادیان عرق بادرنجبویه عرق بید مشک کلاب عرق کار زبان عرق بهار نارنج از هر یک دو من آب بقدر کفایت
 شکر نیم من ادویه را در عرقها و آب یک شب بخیمانند و مشک و عنبر و مصطکی و زعفران را در پارچه کتان بسته در جائیکه عرق
 میچک بگذارند و بد ستور عرق کشند چون عرق کشیده شود مرد کرده در شیشه کنند و در جای سرد بگذارند و هر روز سه پیاله
 قرشی خوری از آن بیا شا من در نسخه دیگر چنین آورده که اول مرتبه لحوم را در عرقها عرق کشند پس ادویه را در آن عرق

خیسانیده مرثیه ثانی عرق کشند و درین مرتبه مشک و عنبر بر دهان نیچہ بنند یاد رجائیکه عرق دران میچکد بکند از نیک بد آنکه
چون این عرقها به حسب شیوینی خصوص هرگاه مدتی بمانند خالی از سکوی نیستند و شبهه ناک اند پس اگر شیوینی داخل
نگیند بهتر است * عرق چهار چینی از اطباء هند و فرنگ جهت آتشک و قروح خبیثه و استسقا و امراض کرده و مثانه و قروح
و جروح آلات تناسل خصوص که مزمن باشد چون بیست روز تا چهل روز بحسب احتیاج بدستور مقصور و شراب یا شامند نفع
عظیم بخشند * صنعت آن چوب چینی اعلی چهل مثقال دار چینی کبابه چینی ریوند چینی از هر یک بیست مثقال هر چهار را
جو کوب نموده در عرق کاوزبان و باد و پنجبویه و شاهنور و سفایج و خار خسک و اذخرمکی از هر یک نیم پار آثار یک شمانوز و خیسانند
پس از همین عرقها از هر یک یک آثار بوان ریخته بدستور متعارف بقوع و انبیق عرق کشند که سه آثار بوان و از نیم پار که بیست
و چهار مثقال صیوفی میشود شروع نمایند که صبح و شام نیم کرم یا شامند و روزی ده مثقال بیفزایند تا بیست و یک یوم و
همین دستور کم نمایند اگر منظور چهل یوم باشد را اگر بیست یوم تاده و روز بیفزایند و ده روز بکاهند و اگر سی یوم تا پانزده
یوم بیفزایند و تتمه نقصان نمایند و چون عرق نزدیک با تمام رسد از سر نو بکشند و در بین آشامیدن از لیمیات و حموضات
و نمک و غیره بدستور مذکور اجتناب نمایند و اگر برای استسقا و سوء القویه شکایی و باد آورد و فجاج اذخر و بیخ کاسنی و بیخ
کوفس و رازیانه و کبوتر و انسنین بیفزایند از هر یک بوزن لائق و همچنین از برای صرع و ادویه مناسبه مختصه بآن و از برای آتشک
و قروح و جروح خبیثه صافراس نیم وزن چوب چینی و افتخون ربع آن اولی است و اگر در امراض مزمنه و صعبه قدری چوب چینی و
کیا که که چوب چینی سه ربع و کیا که یک ربع باشد و بیان کیا که در خاتمه انشاء الله تع خواص آمد در آب خیسانیده بطرز نفوع
بجای آب نیم کرم یا عدد یا شامند که آب خالص نه نوشیده شود بهتر است بدین قح که پنج یوم هر روز سه مثقال و پنج یوم
دیگر هر روز پنج مثقال و پنج یوم دیگر هر روز هفت مثقال و پنج یوم دیگر هر روز نه مثقال باز پنج یوم کم نمایند بدستور
مذکور و نیز اگر در عرق مرثیه دوم نیز بر اجزای چهار چینی قدری بیفزایند تا بیست یوم و باز بکاهند مثلاً بر چوب چینی شش
مثقال و بوسه چینی دیگر سه مثقال بهتر است * فصل در بیان دستور استعمال این دوا بطریق معجون مغروح * بد آنکه بعضی از
معاجین چوب چینی در ارجاع مفاصل بلغمیه و باد های آتشک و امراضیکه بعد از آتشک عارض شده باشد چون آن معاجین را بعد از
تفکیه استعمال نمایند نافع است و بعضی دیگر در سایر امراض بلغمیه از درد کم و وضعف معدة و باه مغیل است و بعضی را منافع
دیگر هست که به تفصیل در منافع معاجین بیان مینمایند * معجون چوب چینی که در ارجاع مفاصل سرد و دردها و امراضیکه بعد از
آتشک حادث شده باشد به نهایت نافع است اما چون معجل است ملاحظه از نان و غذای غلیظه لازم است و اگر در ایام خوردن
این معجون قیة شور یا با نخود آب تناول نمایند بهتر است * صنعت آن چوب چینی اعلی بیست مثقال سورنجان مصری زعفران
مصطکی رومی دار چینی از هر یک سه مثقال صغیر فارسی که آنرا اوشن نامند ماهی زهره بوزیدان پوست بیخ کبوتر شی طرح هند
و رازیانه فلفل سیاه قرنفل کل سرخ قاتله کبار از هر یک دو مثقال پوست هلیله زرد تربید سفید مد بوزهر یک هفت مثقال نمک هندی
زنجبیل از هر یک یک مثقال کوفته و خسته وزن نموده بر روغن بادام شیرین ده مثقال چوب نموده با یکصد و هشتاد مثقال عمل سفید
خوشبو کف کوفته بقوام آورده معجون سازند قدری شربت در امزجه قویه سه مثقال و بتدریج تلچهار پنج مثقال میتوانند خورد
و در امزجه ضعیفه یک مثقال و بتدریج تادو مثقال و در امزجه معتدل دو مثقال تلچهار مثقال اگر بعد از شش روز قدری خوراک
در وزن را مضاعف سازند که مواد بیشتر دفع شود نافع تر خواهد بود اما دران روز غذا باید نخورد آب باشد با گوشت جوی

مرغ و هیل و دارچینی * معجون چوبچینی دیگر که از مخترعات حکیم عماد الدین محمود حسینی شیرازی است و در مزاج غلبه
 حار تقویت قوی میکند و منعش حرارت غریزه است و به نهایت مقوی باه است و در اعضا و رطوبت و ضعف معد را نافع
 است و بهر یز بسیاری نفع دارد * صنعت آن چوبچینی اعلی می منقال جد و اخطائی مجرب خولنجان زرنباد سازج هندی درونج
 عقربی زنجبیل عاقوق و حامشک خالص صافی از هر یک دو مثقال بهمن سرخ بهمن سفید تودری سفید تخم ترب دارچینی مصطکی
 قرنفل دانه هیل جوز بوا بسما سه عود قماری خصیة الشعاب مصري زعفران از هر یک سه مثقال مغز بادام شیرین مقشور مغز تخم
 خربزه مغز فندق لسان العصار فیروز از هر یک شش مثقال مغز بسمه مقشور مغز نارچیل مقشور از هر یک ده مثقال کوفته پیخته بدستور
 معجون نمایند مقل ارشوبت در امزجۀ متوسطه و در امزجۀ قویه سه مثقال است و در امزجۀ ضعیفه یک مثقال
 * معجون چوبچینی که در اکثر امراض و امزجۀ بارده و ارجاع و درد اعضا خصوص که بسبب آتشک باشد نافع است * صنعت آن
 چوبچینی باوصاف مذکورۀ می منقال قرنفل جوز بوا بسما سه کل سرخ زعفران خولنجان زرنباد معد کوفی از هر یک سه مثقال
 دارچینی قاقله فلفل سیاه سنمکی مصطکی رومی سورنجان بوزید ان لسان العصار فیروز از هر یک پنج مثقال زنجبیل دار فلفل عاقوق و حا
 جد و اخطائی از هر یک دو مثقال کوفته پیخته بعسل مصفی سه وزن ادویه معجون سازند قدر خوراک این معجون مثل معجون
 صابق است اما ملا حظۀ و بهر یز این کمتر است * معجون چوبچینی دیگر که در فواید و منافع قریب است به معجون سابق
 * صنعت آن چوبچینی می منقال دارچینی دار فلفل مصطکی رازیانه از هر یک سه مثقال سنمکی صمغ عربی مغز بادام شیرین
 مقشور از هر یک چهار مثقال تخم کرفس زعفران سورنجان قرنفل از هر یک ده مثقال زنجبیل یک مثقال عسل سه وزن
 ادویه بدستور معجون سازند شربتی در امزجۀ قویه چهار مثقال تاشش مثقال و در امزجۀ ضعیفه دو مثقال تاسه مثقال
 و در امزجۀ متوسطه سه مثقال تا پنج مثقال است و اگر در ایام خوردن این معجون و سائر معاجین چوبچینی معمله از نمک
 تقلیل نمایند بهتر است و همچنین از لبنیات و حوضات و بقول و جماع و هوای بسیار سرد و رطوبت و میوه های بسیار رطوبت
 * معجون چوبچینی دیگر از مخترعات حکیم عماد الدین محمود حسینی شیرازی و معمول و مستعمل میرزا محمد حسین چورن
 درین معجون قریب شش یک اجزا ورق الخیال بود بهتر این بود که آن را ذر کنند اما چون مبالغه بسیاری در منافع
 و فواید این معجون نموده بودند خصوص در تقویت باه و هائوت و توتها بیان مینماید * صنعت آن چوبچینی پنجاه مثقال
 مورارید ناسته صلایه کرده شط مغسول زعفران مشک تبتی عنبر اشهب مایه شتر اعرابی صندل سرخ دارچینی قرنفل
 زنجبیل بوزید ان سورنجان کبابه چینی قبط شیرین معد کوفی از هر یک ده مثقال ریوند چینی سنبل الطیب دانه هیل
 مصطکی رومی انیسون رومی عود قماری اسارون شامی کل مختوم صندل سفید ماهی و ربیان سمک صمغ ادرونج عقربی
 زرنباد تخم کزرتخم شلغم تخم ترب تخم یونجه بهمن سرخ بهمن سفید حسک مربا تودری کلکون از هر یک ده
 مثقال آمله شیر پرورده جوز بوا بسما سه شقاقل مصري کل کازبان باد زنجبویه کل سرخ اشنه تخم خشخاش منقش تخم خربزه
 مغز تخم خیار تخم کاسنی تخم خرفه مقشور مغز کردکان مقشور مغز فندق مغز چانوزۀ از هر یک ده مثقال خصیة الشعاب پنج مثقال
 ورق الخیال چهل مثقال آب به شیرین آب انا و شیرین کلاب از هر یک صد مثقال قند سفید عمل سفید خوشبو مصفی
 بالیمنا صفه یکمن و یک چهار یک تمویز بطریق معمول معجون سازند قدر خوراک این معجون بحسب ضعف و قوت مزاج
 از ده و منقال تا چهار مثقال است * معجون چوبچینی مخترع و مجرب حکیم هاشم طهرانی نافع از یزای ارجاع مفاد

و در ها و تقویت قوت با و ساق و قوت و بنهایت نافع است و می رود درین را کمال افتخار دهی * صنعت آن دارچینی هورنجان
 شقاقل مصری خصیه الثعلب مصری لسان العصاره عود قماری مصطکی زعفران از هریک سه مثقال دانه هیل قاقله کبار قرقفل
 خولنجان بوزید آن زنجبیل زرنباد اسارون شامی سنبل الطیب ساج هندی دارفلل کبابه چینی مشک تبتی عنبر اشهب
 جل و از خطائی از هریک ده مثقال مغز حب السممه مغز حب القلقل مغز انجلك مغز حبه الخضر از هریک پنج مثقال مغز
 چلنوز مغز نارجیل مقشرا از هریک ده مثقال چوبچینی املی بگرد تراشید و یکصد و پنجاه مثقال یک شب در آب خیسایند
 و روز یکبار با چهار من شاه آب در دیک بزری کرد و عرش را محکم ساخته بتدریج با تش ملایم بجوشانند تا ربع که یکمن
 شاه باشد بماند صافی نمود و با غسل سفید خوشبو مصفی یکصد و پنجاه مثقال ترنجبین نیمشاپوری املی که از خار و خاشاک
 پاک کرده باشند یکصد و پنجاه مثقال بقوام آورد و پس هریک از اجزای خشک را سوای مشک و عنبر و زعفران و مغزها
 جل اجل اکوخته بخته و وزن نمود و داخل هم ما زند و مغزها را نیز جل اجل اخوب نرم بماند پس عنبر اشهب را
 در عمل بقوام آورد و حل کرد و پس زعفران کوفته و بخته و با کلاب حل کرده داخل نمایند بعد از آن مغزها را داخل
 نمایند و در آخر ما ترا جزا را و بعد از تمامی مشک را با قدری نبات سائید و اضافه نمود و خوب برهم زنند تا تمامی
 با یکدیگر مخلوط و ممزوج شوند پس در مرتبان چینی کرد و اما باید که مرتبان پرنیاس و بجای نفس کشیدن معجون بماند
 و مقدار شربت ازین معجون مثل مقدار شربت معجون چوبچینی حکیم عمادالدین محمود است و باید دانست که در هریک
 لازم معاجین و حلوا و حذیره هرگاه مقدار چوبچینی را سه مثل یاد و مثل آنچه گفته اند نموده و بدستور مذکور جو شایند تا ربع
 بماند با عمل و شیر و معجون و خلوا و حذیره بقوام آورند بهتر و نافع است * معجون چوبچینی تالیف حکیم علی کیلانی منقول
 از رساله بخط مغزی الیه گفته که این معجون از تالیف ما است و بنهایت نافع است ضعف قوی و کسل را در رنگ رخساره را نیکو
 کرد اند و با و بیفزاید * صنعت آن چوبچینی املی بیست مثقال زعفران دو مثقال عود قماری خام مصطکی از هریک ده مثقال
 دارچینی سنبل الطیب هورنجان ساج هندی اشنه قرقفل و ج ترکی قاقله فلغل سیاه دارفلل بوزید آن چند بید ستر شیطرج
 هندی زنجبیل سفید ورق کل سرخ زیره کرمانی جوز بوا انیسون خولنجان بهمن هر خ بهمن سفید از هریک ده مثقال
 مشک تبتی یک مثقال قند سفید بوزن مجموع ادویه عمل سفید خوشبو مصفی دو وزن ادویه بدستور مقرر معجون ما زند
 شربت از یک مثقال قند و مثقال * معجون چوبچینی منقول از مجربات حکیم احمد موسوی از خط مغزی الیه مقوی مغز و
 قلب و دماغ و کبد و کرده و مثانه و اعضای تناسل و تمام بدن است و مجرب است * صنعت آن چوبچینی املی پنجاه مثقال
 مروارین ناسفته صلایه کرده شط مغمول مصطکی عود قماری خام مایه شتر اعرابی زعفران مشک تبتی عنبر اشهب دارچینی
 قلقل سیاه قرقفل زنجبیل سفید زرنباد از هریک ده مثقال و بوزن چینی اقیهون اقویطی دانه هیل بوا سمکه صیدا سنبل الطیب
 ماهی رو بیان درونج عقربی تخم کز تر تخم شلغم تخم ترب تخم اسپست بهمن هر خ بهمن سفید حبه مر با از هریک ده مثقال
 انیوشم مقرض چهار مثقال خصیه الثعلب مصری پنج مثقال جوز بوا بهبسه باغی از هریک ده مثقال شقاقل مصری شش مثقال
 عمل سفید حب خوشبو مصفی و قند سفید متساوی از هر دو سه وزن ادویه بدستور مقرر معجون ما زند شربت از یک مثقال
 قند و مثقال * معجون چوبچینی دیگر استرخای اعصاب و اوجاع مفاصل را نافع بود و بدن را قوت دهد * صنعت آن چوبچینی
 املی چهار مثقال زعفران مصطکی دارچینی فلغل سفید مرکی اقیهون اقویطی شونیز رازیانه تخم اسپست زنجبیل تخم کرفس

پوست هلیله کابلی از هر یک پنج مثقال فلفل سیاه چهار مثقال مقل ازرق خولنجان شیطان هندی سنا مکی تریک سفید ساج هندی
از هر یک سه مثقال سورنجان مصری مغز بادام شیرین مقشر از هر یک شش مثقال سنبل الطیب چهار مثقال مویز طائی منقی
هفت مثقال نبات سفید پنجاه مثقال عمل مصفی سه وزن ادویه بدستور مقرر معجون سازند شربت از یک مثقال تادو مثقال
* معجون چوبچینی میفرمایند که از اقتران بندق درگاه محمد هاشم مخاطب بحکیم معتمد الملوک سید علویخان است مفاصل
مزمین و باد آتش را مجرب و مفید است * صنعت آن پوست هلیله کابلی سیاه هلیله آمله منقی اسطوخودوس بهمن سرخ بهمن
سفید زرنباد با درنجبویه از هر یک یک مثقال و چهار دانگ انجیمون اقريطی بسفایح فستقی از هر یک سه مثقال لاجورد مغسول
یک مثقال درونج عقربی شقال مصری خضبة الثعلب مصری سورنجان مصری بوزید آن از هر یک یک مثقال و یک دانگ دارچینی
کل سرخ کل کار زبان از هر یک چهار دانگ چوبچینی اطلی بیست و هفت مثقال عمل مصفی یکصد و شصت مثقال ادویه را
کوفته بپخته بعمل سفید خوشبو جیل مصفی هر شته و تا بیست و یک روز هر روز پنج مثقال تناول نمایند و از عقب آن یک مثقال
چوبچینی را بکلاب و عرق بید مشک و عرق کار زبان و عرق با درنجبویه از هر یک بیست مثقال بجوشانند تا به نصف رسد
صافی نموده نبات سفید پنج مثقال داخل کرده بنوشند و تا چهل روز از ماست و پنیر و ترشیها و سبزیها و حرکات عنیفه
بد نیه و نفعمانیه و جماع و از خوردن نمک اجتناب از لوازم است * معجون چوبچینی تالیف حکیم عماد الدین کاشغری
* صنعت آن چوبچینی سی مثقال دارچینی یک مثقال جوز بوا بسبا سه کبابه چینی ریوند چینی سنا مکی کندر مصطکی
از هر یک سه مثقال زعفران یک مثقال عمل سه وزن مجموع ادویه معجون سازند شربت صبح و شام دودو مثقال بایک پیاله
قهوه چوبچینی * معجون چوبچینی دیگر که دافع جمیع امراض است و بدن را فربه گرداند و صحت افزایش دهد و رو آورد
* صنعت آن چوبچینی سه میر مغز بادام شیرین مقشر در غلغل رازیانه قرنفل تخم کرفس مصطکی سنا مکی از هر یک نیم
میر عمل مصفی سه وزن مجموع ادویه را کوفته بپخته با عمل معجون سازند و هر صبح سه مثقال آن را و شام سه مثقال
بخورند تا بیست و یک روز را که از بیست و یک روز بخورند فائده بیشتر دهد و غذای نمک باشد و از سفیدی و ترشیها
پرهیز نمایند و تا سه ماه از جماع اجتناب کنند که فائده تمام می بخشد و صاحب این نسخه قلمی نموده که شصت مثقال یک میر است
و در کتاب دیگر فیرو شصت مثقالی بنظر نویسد * معجون چوبچینی دیگر دافع جمیع امراض است و بدن را فربه کند و صحت
افزاید و رو آورد * صنعت آن چوبچینی که پوست بالای آنرا تراشیده باشند یک میر و نیم که دودو و هشتاد و یک مثقال
باشد سنا مکی دوازده مثقال زعفران زنجبیل مصطکی قرنفل دارچینی دار فلفل فلفل سیاه عاقر قرحا شیطان هندی مقل ازرق
مرحکی سنبل الطیب خولنجان و ج ترکی نانخواه رازیانه تخم شبت هلیله سیاه شونیز افتیمون اقريطی از هر یک سه مثقال مویز
منقی سی و سه مثقال ادویه را کوفته و بپخته بروغن بادام شیرین چرب نموده با سه وزن عمل مصفی معجون سازند شربت
یک مثقال و نیم تادو مثقال و در نسخه دیگر روغن کارهی و سه مثقال نیز داخل است * معجون چوبچینی دیگر تالیف حکیم
عماد الدین محمود شیرازی جمعی جهت تقویت باه و معد و دل و دماغ و جگر و مثانه و کرده و هر خیر رنگ روی و غریبه
بدن مفید و بوی دهان خوش کند * صنعت آن چوبچینی یکصد مثقال مروارید ناهفته صلایه کرده شط مغسول از هر یک
دو مثقال مصطکی عود قماری مایه شتر اعرابی زعفران مشک تبی عنبر اشهب از هر یک دو درم دارچینی قرنفل زنجبیل فلفل
سیاه جوز بوا بسبا سه از هر یک دو مثقال بوزید آن سورنجان کبابه چینی خولنجان قسط شیرین عمل کوفی از هر یک دو درم

ریوند چینی اقیطون اقریطی ازهریک سه مثقال بنیل الطیب دانه هیل عنبر اشهب ازهریک سه دزم صید ماهی رویان
 درونج عقربی زرنباد تخم کزرتخم شلغم تخم ترب بهمن سرخ بهمن سفید تودری سرخ تودری زرد ازهریک سه مثقال شقال
 مصری ده مثقال ورق القنب سلس مجموع ادویه مجموع را کوفته بخته نگاه دارند کارزبان باد رنجبویه کل سرخ اشنه ازهریک
 ده مثقال جوشانیده صاف نموده آب آنرا نیز نگاه دارند تخم خرپزه تخم خیار تخم کاسنی تخم خرفه مقشر ازهریک ده مثقال نرم کوبیده
 شیوه بکیند و شیر آنها را اضافه شیوه سابق نموده آب به شیرین آب سبب شیرین آب انار کلاب ازهریک ده مثقال باقند و عسل
 صافی بالمناصفه سه وزن اجزا بقوام آورند مغز فندق مغز بادام شیرین مغز گردگان مغز چانغوزه ازهریک ده مثقال نرم کوبیده در
 عمل وقت بقوام رسیده اند از آن وزعفران را در کلاب حل کرده اضافه کنند و عنبر را دو حصه نموده یک حصه را اول مرتبه
 داخل کرده و همچنین مشک را دو حصه نموده یک حصه را قبل از باقی ادویه و یک حصه را با عنبر بعد از سایر ادویه داخل نمایند
 و از برای بعضی این اجزا را نیز افزوده امارون شامی کل مختوم صندل سرخ صندل سفید هر دو سوده تخم خشخاش ازهریک
 سه مثقال آمله منقی دوازده مثقال کوفته بخته با اجزای داخل نمایند و در نسخه دیگر این معجون خصیه الثعلب مصری پنج مثقال
 تخم اسپست سه مثقال حسک مر با بر نسخه مزبور افزوده و وزن چوب چینی پنجاه مثقال و وزن ریوند چینی دو مثقال و
 وزن هر یک از مصطکی و عود و مایه شتر اعرا بی و مشک و عنبر یک یک گرم و وزن دارچینی یک مثقال و وزن آب سبب و آب به
 آب انار و کلاب ازهریک یکصد مثقال است * معجون چوب چینی دیگر که در تقویت پایه و اعضای رئیسه و دفع امراض سوداوی
 بی نظیر است * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقی ازهریک سه دزم اقیطون اقریطی بهقایج نستقی ازهریک
 پنج دزم لاجورد مغمول دو دزم ترب سفید اسطوخودوس بهمن سرخ بهمن سفید زرنباد باد رنجبویه ازهریک سه دزم
 درونج عقربی شقال خصیه الثعلب مصری بنیل الطیب سورنجان مصری ازهریک دو دزم بوزیدان دارچینی قونفل جوزبوا
 ورق کل سرخ عود هندی ابویشم مقرض ازهریک یک گرم و نیم چوب چینی اطلی بوزن مجموع ادویه عمل مصفی سه وزن مجموع
 ادویه ادویه را کوفته بخته با عمل معجون سازند و هر روز چهار مثقال آنرا بخورند و در نسخه دیگر حجرار منی دو دزم
 داخل است * معجون چوب چینی دیگر که آنرا منافع بسیار و در تقویت پایه بی نظیر است * صنعت آن چوب چینی اطلی شصت و
 دو مثقال و نیم مر و ارید ناسفته لاجورد مغمول کهر بای شعی ریوند چینی اقیطون اقریطی بنیل الطیب دانه هیل بوا بوزیدان
 سورنجان مصری سعد کوفی جوزبوا بهیسه باغی ازهریک دو مثقال و نیم ریک ماهی ماهی رویان درونج عقربی زرنباد
 تخم کزرتخم شلغم تخم یونجه بهمن سرخ بهمن سفید حسک مر با تودری زرد تودری کلکون دارچینی قونفل زنجبیل اسارون
 آمله منقی ازهریک سه مثقال و سه ربع مثقالی خصیه الثعلب مصری شش مثقال و یک آنک و نیم عود قماری خام مصطکی رومی
 مایه شتر اعرا بی زعفران عنبر اشهب ازهریک یک مثقال و نیم مشک خالص چهار دانگ مغز فندق مغز پسته مغز بادام شیرین
 مقشر مغز نارجیل مقشر مغز چانغوزه مغز انجک مغز حب السمته مغز حبه انشیر ازهریک دوازده مثقال و نیم ادویه را سوا به
 مغزها کوفته بخته مغزها را بعد مقشر کردن نرم صلایه کوده پس کل کارزبان ورق کل سرخ ازهریک دوازده مثقال و نیم در
 کلاب و عرق بید مشک ازهریک یکصد و نود مثقال یک شب بخیمه اند پس چهار پنج جوش داده صافی نموده ده مثقال تخم خرفه
 مقشر را در کلاب شیوه کوفته آب زدگ نمود و پنج مثقال آب انار شیرین پنجاه مثقال آب سبب شیرین پنجاه مثقال عمل مصفی
 و نبات سفید ازهریک چهار صد مثقال بقوام آورده ادویه را با آن بمالند * معجون چوب چینی صد و الشویه کیلانی آتشک

کهنه و درد مفاصل و نفخ معده و ضعف باه و امراض کرده و مثانه را نافع است * صنعت آن چوب چینی اطلی هشتاد مثقال سلیخته
کبابه چینی بهمن سرخ بهمن سفید دارچینی اسارون عود هندی سنبل الطیب مصطکی رومی قرنفل سازج هندی ازهریک
سه مثقال فلغل دارفلغل زنجبیل زعفران ازهریک دو مثقال مشک خالص عنبر اشهب ازهریک یکدم عمل مصفی سه وزن
ادویه بد ستور مقرر معجون سازند شربت می هر صبح مقل سه مثقال * معجون چوب چینی دیگر بد آنکه مولف این معجون چیزی
بر معجون سورنجان اضافه نموده و چیزی کم کرده خواصی که از برای معجون سورنجان مذکور است از برای این معجون
ذکر کرده و این معجون را معجون چوب چینی نامیده * صنعت آن چوب چینی اطلی هشتاد مثقال سورنجان مصری شش درم
ماهی زهره بوزیدان پوست بیخ کبر شیطونج هندی ازهریک دو درم پوست هلیله زرد هفت درم تخم کرنس رازیانه فلغل
صعتر ازهریک یک درم ونیم نمک هندی یک درم دارچینی انیسون و ورق کل سرخ زنجبیل قاقله قرنفل ازهریک سه درم
توب سفید مصطکی رومی زعفران ازهریک دو درم اجزا را کوفته بپخته بروغن بادام شیرین چوب نموده با سه وزن ادویه
عسل سفید مصفی معجون سازند و در ظروف چینی نکاهند و هر صبح سه مثقال آنرا تناول نمایند نقرس و عرق النساء
و ارجاع مفاصل و درد ورک را نافع است و مرض آتشک مزمن را به نهایت سودمند است * معجون چوب چینی دیگر
* صنعت آن چوب چینی پوست تراشیده یکصد و پنجاه و هفت مثقال دارفلغل رازیانه قرنفل تخم کرنس مصطکی رومی
هنا مکی مغز بادام شیرین مقشور ازهریک بیست و شش مثقال عمل مصفی سه وزن مجموع ادویه بد ستور مقرر معجون
سازند و تا بیست و یکروز و از بیست و یک روز زیاده بخورند زیاده فائده دهد صبح هفت مثقال و نیم و شام نیز هفت
مثقال و نیم بخورند آن قد سن سوره می فرمایند که مقلد و شربت می که قلمی شده بسیار است نهایت شربتی ازین آن است
که صبح دو مثقال و شام دو مثقال و نیم تناول کرده شود * معجون چوب چینی حکیم صالح خان خال آن مرحوم * صنعت آن
چوب چینی اطلی هشتاد مثقال سنبل الطیب سازج هندی قرنفل قاقله صغارا قاقله کبار فلغل سیاه دارفلغل چند بید ستور خولنجان
زرنبا د زنجبیل کل سرخ جوزبوا بهماسه زیرو کرمانی اسارون شامی ازهریک ده مثقال کوفته بپخته در چهار وزن
ادویه یعنی نهصد و شصت مثقال عسل سفید مصفی معجون سازند * معجون چوب چینی حکیم بید * صنعت آن
چوب چینی پوست دور کرده چهل مثقال سنبل الطیب قاقله صغار عود قماری خام دارچینی قرنفل زنجبیل دارفلغل
فلغل سیاه خولنجان جوزبوا بهماسه سورنجان مصری خصیة الثعلب مصری مغز بادام شیرین مقشور مغز چاغوز مغز گردکان
ازهریک ده مثقال درونج عقر بی زرنبا د عاقر قوچا بوزیدان زعفران ازهریک دو مثقال عمل مصفی سه وزن
ادویه یعنی شش صد و بی مثقال به دستور مقرر معجون سازند * معجون چوب چینی حکیم امین * صنعت آن چوب چینی
پوست جل اکرده هشتاد مثقال دارچینی سیلان سورنجان مصری ازهریک سه مثقال کاوزبان باد زنجبویه فلغل
شقاقل مصری زرنبا د زنجبیل قرنفل زعفران درونج عقر بی مصطکی رومی بوزیدان ازهریک دو مثقال کوفته
بپخته بعمل مصفی سه وزن ادویه یعنی سه صد و بیست و چهار مثقال بد ستور مقرر معجون سازند شربت می صبح دو مثقال
و شام دو مثقال بایک فنجان آب مطبوخ چوب چینی * معجون چوب چینی منقول از خط حکیم محمد باقر حسینی مقوی دماغ
و دل و معده و جگر و کرده و مثانه را نشین و تمام اعضا و مقوی باه است و رنگ رو را سرخ گرداند و بدن را فربه سازد
و قرح آورد * صنعت آن چوب چینی اطلی پنجاه مثقال ورق طلا عنبر اشهب خصیة الثعلب مصری بهمن سرخ ازهریک پنجم

مثقال مروراید ناسفته شط مغسول یعنی هجرارمینی ریوند چینی افتیمون اقویطی سنبل الطیب دانه هیل برامصطکی
 عود قماری خام زعفران مایه شتر اعرا بی اسارون شامی صندل سرخ دارچینی قرنفل زنجبیل بوزیک ان سورنجان مصری
 کبابه چینی خولنجان قسط شیرین تودری سرخ تودری زرد سعد کوفی ازهریک یک اوقیه کل مختوم مشک تبی خالص
 صندل سفید سمکه صیل اماهی رویمان درونج عقربی زرنبا تخم خربزه تخم شلغم تخم ترب تخم یونجه حنک مر با ازهریک
 سه مثقال آمله بشیر پرورد جوزبوا بهیاسه شغال ازهریک ده مثقال اجزایا کوفته پیخته کل کار زبان بادرنجبویه از
 هر یک یک اوقیه کل سرخ پاک کرده دراله ازهریک ده مثقال درآب بجوشانند و بپالایند تخم بخشکاش سفید مغز تخم خربزه
 مغز تخم خیارین تخم کاسنی تخم خرفه مقشور ازهریک ده مثقال نرم کوبید شیر برآورد اضافه مطبوخ نمایند و با آب به
 شیرین و آب آنرا شیرین و کلاب و قند سفید و عسل مصفی بقوام آورد در آخر مغز فستق مغز بادام مقشور مغز کوردگان
 مغز چلغوزه مانند مرهم صلایه نمود در آن عمل حل کرده بعد از آن ادویه را بدستور بآن بر سرشند و اگر خواهند
 کیفیتش زیاد شود و غل غل حومت نکنند جزو اعظم عمل من جمیع اجزای داخل نمایند و در ظرف چینی نگاه دارند * صنعت این
 معجون به نسخه دیگر باندک تفاوتی قلمی نموده که این معجون دل و دماغ را قوت دهد و درد مغاصل و درد
 پشت و درد رگین را برطرف کند و مالبخولیا و امراض سوداوی را هودمند بود و معده را قوت دهد و باه را زیاده کند
 و رنگ رو را سرخ گرداند و بدن را فربه کند و ادویه منی بکشد و کرده و مثانه را از رمل و سنگ و اخلاط ازجه پاک
 گرداند و بوی دهان خوش کند و نشاط آورد و منافع بسیاری از برای آن ذکر کرده * صنعت آن چوب چینی اعلی غرقبی
 پنجاه مثقال مروراید بزرک غاطان آبل ارنا سفته صلایه کرده و مثقال لاجورد یک خشی مغسول ریوند چینی افتیمون
 اقویطی ازهریک دو مثقال سنبل الطیب دانه هیل برامصطکی اماهی رویمان درونج عقربی زرنبا تخم کز تر تخم شلغم تخم
 ترب تخم یونجه بهمن سرخ بهمن سفید حنک مر با تودری سرخ تودری زرد ازهریک سه مثقال خصیه الثعلب مصری پنج مثقال
 بوزیک ان سورنجان سعد کوفی ازهریک دو مثقال دارچینی قرنفل زنجبیل سفید امازون آمله منقی ازهریک سه مثقال
 جوزبوا بهیاسه ازهریک ده مثقال مصطکی عود هند مایه شتر اعرا بی زعفران عنبر اشهب ازهریک دودرم مشک تبی
 نیم درم مغز فستق مغز بادام شیرین مقشور مغز کوردگان مقشور مغز چلغوزه ازهریک ده درم اجزایا سوای لبوب کوفته پیخته
 مغز هارنم صلایه کرده کل کار زبان بادرنجبویه اشنه ورق کل سرخ ازهریک ده مثقال خیما نیله جوشانیده بهالند و بپالایند
 آب مطبوخ آنرا نگاه دارند پس بگیرند مغز تخم خربزه مغز تخم خیارین مغز تخم خرفه مقشور تخم کاسنی مقشور ازهریک ده مثقال
 و نرم کوبید و شیر آنهارا بگیرند و آب به شیرین و آب آنرا شیرین و آب عیب شیرین ازهریک ده مثقال مجموع آب مطبوخ
 و شیر هار آب فواکه را یکجا کرده با سه برابر اجزایا قند سفید و عسل متعوی برآورد و در کرده ادویه را بآن بر سرشند و در
 ظرف چینی نگاه دارند و بعد از چهل روز بکار برند شربتی و مثقال * معجون چوب چینی دیگر تالیف حکیم میرعمادالدین
 محمود شیرازی مالبخولیا و امراض و قروح سوداوی و عواس و جمیع امراض سوداویه را نافع است
 * صنعت آن زرنبا و جل و اخطائی مجرب زراوند مدحرج خولنجان مایه زهره ریوند چینی افتیمون هلیله سیاه
 لاجورد مغسول ترب سفید مد بر دارچینی مصطکی رومی سنبل الطیب جوزبوا بهیاسه زعفران قرنفل دانه هیل
 ازهریک ده مثقال چوب چینی اعلی نصف مجموع ادویه کوفته پیخته با همه وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون هازند

و هر صبح پنج مثقال آنرا بخورند * معجون چوب چینی دیگر در مفاصل اعضا را نافع و بجهت ضعف معدة و هضم طعام
 و آوردن اشتهاى طعام و تقویت باه و در در کمر و پشت مفید است * صنعت آن پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست
 هلیله زرد آمله منقى دارچینی بسپاسه سنبل الطیب اسارون زعفران قرفة الطیب سورنجان خولنجان سعد کوفی
 دارفلغل کند رزنجبیل رازیانه رومی ناخواه تخم کزرتخم شلغم بوزید ان شقاقل جوز بواعود هندی اجزامتساوی
 چوب چینی اعلی بوزن مجموع ادویه کوفته بخته باسه وزن مجموع ادویه عمل مصفی معجون سازند شربتى سه مثقال
 * معجون چوب چینی دیگر که مؤلفش گفته بجهت درد مفاصل و در اعضا و تفتیح سد ها و بواسیر و جمیع امراض سوداوی
 و بلغمی نافع است * صنعت آن پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقى بسفایج فستقی اقیمون اقربطی
 تربل سفید مل بوزنجبیل قرنفل دارچینی قاقله کبار جوز بوا زهریک سه درم ماهی زهره غاریقون سفید رازیانه پوست
 بیخ کبر سورنجان مصری بوزید ان ازهریک در درم فلغل سیاه زرنباد ناخواه نمک هندی نمک نبطی ازهریک یک درم
 دارفلغل زراوند مل حرج اصل الحوس ازهریک سه درم سنالمکی پنجد درم چوب چینی اعلی پنجاه مثقال مجموع را کوفته
 بخته باسه وزن ادویه عمل مصفی معجون سازند شربتى سه درم و عجیب است از مؤلف این معجون که باوجود آنکه
 جمیع اطبا منع نمک در چوب چینی نموده اند نمکها داخل نموده * معجون چوب چینی باعشبه مغربی قلمی فرموده اند
 که تالیف بندة آثم میر محمد هاشم المخاطب بحکم معتمد الملوک سید علو بخان غفر الله ذنوبه است بجهت درد مفاصل
 حادث به سبب آشک که یکی از اطباى عصر را بوده از مدت بیست سال و بعون الله تع ازین تدبیر دفع مرض معزی الیه
 بکای کورید * صنعت آن عشبه مغربی پانزده درم چوب چینی موصوف بصفات جیدة مزبوره هفتاد درم کل کاو زبان
 بسفایج فستقی با درنجبویه ازهریک ده درم مویز منقى یکوطل و نیم مجموع را در پنچ من و نیم کلاب و عرق بید مشک
 یک شب نخسانند و روز دیگر در یک سنگی یا مس تازه قلعی کرده نموده سر آنرا بطبق سفالی پوشانید و اطراف آن را بخمیر
 و گل حکمت محکم نموده مقل ارنج من و نیم هیجه قلم با ریک دوشاخ دوشاخ در زیر آن بحوزانند تا با تمام رمل پس دیک
 را فرود آورد و بمالند و بپالایند نبات سفید یکمن تبریز عمل مصفی یکوطل و نیم عراقی داخل نموده در قند مضاعف
 بجوشانند و کف آن را گرفته صافی نموده بقوام آورند پس بکیرند دارچینی سیلانی بهمن هر خ بهمن سفید سنالمکی خولنجان
 سورنجان مصری دانه هیل مصطکی رومی ازهریک ده درم چوب چینی اعلی سی و پنجد درم عنبر اشهب نیم مثقال زعفران
 چهار دانگ پوست هلیله کابلی پانزده درم کوفته بخته معجون سازند و هر روز در مثقال و نیم صبح و دو مثقال و نیم شام تناول
 نمایند و در نسخه دیگر درونج عقربی باد رنجبویه را تینج کل کاو زبان ازهریک ده درم لاجورد مغمول دو درم و نیم اضافه شده
 و وزن چوب چینی چهل و پنجد درم نموده بحیار مفید آمد * معجون چوب چینی دیگر * صنعت آن چوب چینی که پوست بالای
 آن را تراشیده باشند یکصد و سی و پنج مثقال سنالمکی شش مثقال زعفران رزنجبیل مصطکی قرنفل دارچینی دارفلغل فلغل
 سیاه عاقر قرحا شیطرج هندی مقل ازرق مر مکی سنبل الطیب خولنجان و ج ترکی ناخواه رازیانه تخم شبت هلیله سیاه شونیز
 اقیمون اقربطی ازهریک یک مثقال و نیم مویز منقى روغن کاو ازهریک شانزده مثقال ادویه را کوفته بخته بروغن کاو چوب
 نموده مویز منقى را در کلاب بخته از پالایش بیرون کرده در عمل سه وزن مجموع ادویه داخل کرده عمل مصفی را بقوام آورده
 ادویه را بآن سرشته بدستور مقرر معجون سازند و در ظرف چینی نکاهد ازین شربت یک مثقال و ربع مثقالی * مفرح چوب چینی

تالیف حکیم میرعمادالدین محمود جهت تقویت باه و معدله و دل و دماغ و جگر و کوده و مثانه و هر خي رنگ و فر بهي بدن
 نافع است و بوی دهان نیکو کند * صنعت آن چوب چینی پنجاه مثقال مرور بر یک ناصفته شطریونک چینی زعفران قرنفل
 فلفل زنجبیل جوز و ابامباسه مورنجان بوزیدان شقاق خولنجان کبابه چینی سعد کوفی ازهریک دو مثقال افتیون سنبل الطیب
 همکه صیدا زرنماد درونج عقربی تخم کزرتخم شلغم تخم ترب تخم اعیست بهمن سرخ ماهی رویمان بهمن سفید تودری زرد
 تودری کلکون ازهریک ده مثقال قاقله صغارسه درم مصطکی عود خام مایه شتر اعوابی مشک عنبر اشهب ازهریک یک درم قسط
 شیرین دو درم دارچینی یک مثقال خصیه الثعلب مصری پنج مثقال حبه دانه ده درم ورق القنب سدس اجزا کوفته بخته کل
 کار زبان بادرنجمویه کل سرخ دواله ازهریک ده مثقال بکلاب جوشانیده صافی نموده شیوة تخم خیارین شیوة تخم کاسنی شیوة تخم
 خربزه ازهریک ده مثقال آب به شیرین آب انار شیرین آب سیمب شیرین کلاب ازهریک یکصد مثقال قند سفید عمل مصفی
 بالمناصفه ده وزن مجموع ادویه بقوام آزرده مغز بادام شیرین مقشومغز کودکان مقشومغز چلغوزة مقشومغز ازهریک ده مثقال
 نرم کوبیده اضافه کرده بعد سرد شدن باقی اجزا را کوفته بخته بآن بر سرشند و در نسخه دیگر اسارون کل مختوم صندل سرخ
 صندل سفید تخم خشخاش ازهریک ده مثقال شیوة آمله منقی ده مثقال بر اجزای این مفرج آفروده شده است * و اما استعمال
 این دوا بعنوان نقوع پس بدانکه نقوع چوب چینی درنا قهون و امزجه ضعیفه اکثر اوقات مفید است و طریق مشهور نقوع
 این دوا آن است که ازهریک از چوب چینی املی کوفته بخته و نبات سفید نرم سائیده بقدر بیست و چهار مثقال وزن نموده
 در عرض ده روز باین دستور بنوشند یک روز قبل از خوردن آن یکموند هشت مثقال از سائیده آنرا در کاسه چینی کرده
 عرق بیل مشک یا کلاب یا عرق کار زبان یا عرق رازیانه هر یک که مناسب دانند و موافق مزاج باشد بقدر صد مثقال و در
 بعضی امزجه یکصد و پنجاه مثقال بر بالای آن ریخته خیسانیده در عرض روز چهل مرتبه دست مالیده بر هم زنند و صیقل
 آب صافی آنرا نیم گرم نموده نبات سفید هشت مثقال داخل کرده بعد دفعه بنوشند و باز بدستور ازهریک هشت مثقال داخل
 همان ثقل چوب چینی روز اول نموده بدستور کلاب و عرق داخل ساخته در عرض روز چهل مرتبه بر هم زده صبح روز دیگر
 آب صاف آن را بدستور گرم کرده با نبات هشت مثقال ده دفعه میل نمایند و روز سوم باز بقیه سائیده چوب چینی مذکور را
 اضافه ثقل روز دوم نموده بدستور کلاب یا عرق داخل کرده چهل مرتبه بر هم زنند صبح روز دیگر گرم نموده صافی کرده
 هشت مثقال نبات داخل کرده بعد دفع بنوشند پس بروز دیگر بکیرند یک کفچه آرد میله و در نسخه دیگر بجای آرد میله آرد
 شکر تیغال است و یک کفچه آرد بونج و نیم کفچه تخم ریحان کوفته و بروغن کایا کوسغند بی نمک بریان نموده اثقال چوب چینی
 و اباکلاب و عرق بیل مشک و عرق کار زبان در دیگی دیگر نیکو بجوشانند و صافی نموده پنج مثقال قند سفید در آن حل کرده
 اضافه آرد و روغن مزبور نموده به یزید تا چون حریره شود دارچینی هائیکه میل ازهریک دو مثقال نرم کوفته داخل کرده
 بر هم زنند تا خوب ممزوج شود در سه ظرف چینی کوده در سه روز تناول نمایند * حکیم محمد هاشم طهرانی گفته که دستور
 معمول فقیر در نقوع چوب چینی آن است که از یک مثقال تا هشت مثقال بحسب ضعف و قوت بدن و مرض با عرقهای مناسب
 و دواهای موافق خیسانیده داده اثر بیماری مشاهده نموده خصوص در فصل تابستان و مزاجهای گرم و در امراض حاره
 و خفقان و امراض تلبیه حاره با صندل سفید و کل کار زبان و تخم کشنیز خشک بالسویه و بقدر نصف مجموع چوب چینی سوهان
 کوده در عرق بیل مشک و نیلوفر بازی هر یک مثقال چوب چینی بی مثقال عرق اضافه نموده در شیشه کوده در عرض در روز

چند مرتبه برهم زده صبح روز دیگر آب آنرا صافی نموده کاه سرد و کاه گرم داده که میل نموده اند و در امراض بارد و
موردین با عود قهاری و بادرنجبویه و گل کاوزبان کیلانی و چوب چیننی بموهان تراشیده که نهمیت عود با چوب چیننی نهمیت
مد من و با هر یک ازین دود و انجمیت ثلث باشد مثلا هر کاه چوب چیننی شش مثقال باشد عود باید که یک مثقال و هر یک از گل
کاوزبان و بادرنجبویه دو مثقال باشد بدستور با کلاب و عرق بیل مشک یا عرق رازیانه و عرق اذخر و اگر سودا ویت بومزاج
غالب باشد با عرق کاوزبان و بادرنجبویه در شیشه کرده در عرض روز مکرر برهم زده صبح زود صاف آن را نیم گرم با اندک
نبات یا بدون شیرینی میل نمایند و همچنین اگر بجهت علت عضوی خاصی باشد مثل جگر یا معده با دواهای مناسب آن
عضو و علت خیمه نموده بنوشند و اقل مدت خوردن نقوع شش روز و اکثر درازده روز است و اگر هوا بسماء گرم نموده و
دغل غده فساد چوب چیننی و دواها بعد از سه روز نماشد باز چوب چیننی و دواها را داخل همان ثقل نموده عرق ریخته بدستور
خیمه نیکه دور روز دیگر میل نمایند و اگر غده فساد باشد داخل ثقل نساخته بدستور علامت خیمه نموده میل نمایند و ثقل
و با عرق مناسب خیمه نموده یا جو شاییده صافی نموده بجای آب در عرض شبانه روز بنوشند و بعد از اتمام جرم و ثقل سه
روز آخر را بدستور با عرقها بنوشانیده یا خیمه نموده صاف نموده بجای آب میل نمایند خلاصه کلام در باب نقوع چوب چیننی
آن است که بطریق عرق و قهوه ذکر شد و نیز دستور کلی در باب وزن و مقدار چوب چیننی و عرق و آب و مدت خوردن
دواهای که داخل میشود ندرت دارد بجهت مزاج و مرض و غرض تمامی مختلف است به نحوی که در باب عرق و قهوه مکرر
مذکور شد بآن قانون سلوک نمایند و همچنین در باب اغذیه و اشربه و ملا حظة حمیه موافق آنچه بیان شده عمل نمایند
و اما پرهیز و ملاحظه این نیز که کمتر از طریق قهوه و نزدیک بعنوان سفوف است که پرهیز بهیاری ضرور نیست و دستور دیگر در
نقوع چوب چیننی از حکیم میر محمد مؤمن که جهت ناهمین و مکرر المزاج و خفقان و تقویت اعضا و قوی و امزجه اطفال نافع
و در فصل گرمی هوا موافق است و صنعت آن چوب چیننی را از یک مثقال تا هشت مثقال باید هوهان نمود و با عرقهای
مناسبه و ادویه موافقه یک شبانه روز در شیشه و امثال آن بخیمه نند و مکرر برهم زنند پس صافی نموده بنوشند و هر کاه از برای
خفقان حار و امزجه و امراض حاره باشد با صندل سفید و کشمیز خشک و گل سرخ بالتصویه بقدر چوب چیننی در کلاب و عرق
نیلوفر یا عرق بیل مشک و عرق کاوزبان از چهل و پنج مثقال تا نود مثقال بخیمه نند و هر کاه جهت مبرود المزاج باشد با عود
و بادرنجبویه و زرنباد و امثال آن در عرق رازیانه و عرق بهار و عرق اذخر و ما نند آن بخیمه نند و با اشربه مناسبه در
مراوی بنوشند و همچنین هر کاه بجهت عضوی دهند با دواهای مناسب آن بخیمه نند و هر چه بعد از سه روز صاف کرده باشند
جرم آنرا در آب یا عرق مناسب بقدر ضرورت خیمه نند بجای آب در ایام شرب نقوع بنوشند و قدر چوب چیننی بجهت اطفال
از یک مثقال تا چهار مثقال است و از برای غیر اطفال از چهار مثقال تا هشت مثقال و نقوع چوب چیننی به نهمیت دیگر و صنعت آن
مقدار بیست مثقال چوب چیننی را نرم کوبیده در شیشه کرده عرق کاوزبان عرق بادرنجبویه عرق شاهتره عرق بیل مشک
کلاب از مجموع یک پیاله بزرگ آنخوری از هر یک بقدر حاجت داخل کرده یک شبانه روز در شیشه حرکت دهند پس صافی
نموده مقدار بیست مثقال نبات سفید نموده داخل کرده بیا شامند در سه روز و روز چهارم ثقل آن را حلوا کرده تناول نمایند
و نقوع چوب چیننی بنوع دیگر این است که از یک مثقال چوب چیننی را قانق مثقال روز اول یک مثقال آنرا ریزه نموده و روز دوم
دو مثقال و همچنین تار و زخم نه مثقال آنرا در امزجه حاره با کلاب و عرق بیل مشک و عرق نیلوفر و با زای هر یک مثقال چوب چیننی

هي مثقال از عرقها و در مزاجهاى سرد در كلاب و عرق از خرو عرق بادر نجبويه و عرق باديان بدستور مزبور خيسا نيد در
 عرض يك شبانور زكاهى سرد بجای آب ركاهى گرم چون قهوه با شیريني نبات يا بغیر شیريني بنوشند و در مثقال از چوب چيني
 درين ايام چهل و شش مثقال ميشود و مقدار عرقها در روز اول سي مثقال است و در نهم دوصد و هفتاد مثقال و ازين دوروز وزن
 عرقها در ايام ديكر معلوم ميشود * دستور نفع چوب چيني كه فركان در امراض بارده مزمنه كه بتل ابيرو ديكر دفع نميكرد باين دفع
 ميكرد و بزعم ايشان و الحق بلاد ايشان چين هواى دارد كه بغير از چين درواى قوي امراض مزمنه توبه دفع نميكرد * صنعت آن
 بكيوند شراب ريحاني قوي خالص بيست و چهار من طبعي كه هرمي در ورطل است و هر ورطلي يكصد و بيست و هشت درم
 و دوثلاث درمي و در چهار قرابه كنند كه در هر قرابه شش من طبعي شراب باشد پس بكيوند چوب چيني كه برونه نجاري
 قراشيده باشند و در هر قرابه شانزده ميرمن طبعي از چوب چيني تراشیده داخل كرده هر آنرا گرفته چهل روز در آفتاب
 گذارند پس بعد از چهل روز از آفتاب برداشته اول فصل بهار شروع بخوردن آن نموده روز اول پنج مثقال آنرا
 بنوشند و هر روز پنج مثقال آنرا بيفزايند تا بهفتاد و پنج مثقال رسد پس چهل و يكروز هر روز هفتاد و پنج مثقال آن را بنوشند
 بعد از چهل و يكروز هر روز پنج مثقال آنرا كم كنند تا به پنج مثقال برسد پس ترك نمايند و اين وقتي است كه مزاج
 بسيار قوي باشد اما اگر مزاج متوسط باشد و قرابه آن كه در قرابه چهار من طبعي شراب باشد ساخته بدستور مذکور
 تا هفتاد و پنج مثقال رسانيد و بيست و يكروز هر روز هفتاد و پنج مثقال بنوشند پس هر روز پنج مثقال آنرا كم كنند تا
 به پنج مثقال رسد پس ترك كنند و اگر مريض بسيار ضعيف باشد و بعد از رسيدن بهفتاد و پنج مثقال يازده روز يا پانزده روز
 هر روز هفتاد و پنج مثقال را بنوشند پس هر روز پنج مثقال آنرا كم كنند تا بمقدار پنج مثقال رسد آن زمان ترك نمايند
 و پوهيز بدستور بيست كه در خوردن چوب چيني بدستور تعريف ذكر شد و اگر ربع وزن چوب چيني نيز كيا كورنده كرده
 با چوب چيني مزبور در قرابه ريزند و بقل روزن اين نيز بر شراب بيفزايند ميكرد و اقوي وليكن درين هنگام بايد
 غدا و شراب را منحصر بر شيركا و تازه دوشيده نمايند كه شير برونج بي شیريني و نمك و با چلا و ويا شير بخورند و بجای آب
 شير شير گرم بنوشند * نفع ديكر از حكماى فرك و هندی جهت آتشك و قروح و جروح مجرای بول و غيره * صنعت آن
 چوب چيني اعلی از يك مثقال گرفته تا دو مثقال و كبا به چيني و ريوند چيني و دار چيني از هر يك از نيم مثقال گرفته تا پنج مثقال
 تا چهل روز بدین نفع كه سه روز اول هر روز چوب چيني يك مثقال و از آن هر سه نيم مثقال و سه روز ديكر و مثقال
 چوب چيني و از آن هر سه يك يك مثقال كه روز آخر نوزدهم و بيستم و بيست و يكم است هفت مثقال چوب چيني و از آنها
 سه و نيم مثقال باشد و باز بهمين دستور كم نمايند و اين در صورتی است كه مرض صعب و شديد نباشد و الا هر روز يك
 مثقال بيفزايند تا بيست و يك يوم و همچنين باز بگهند كه مقدار هر روز را در نيم آثا رهندي آب تاسه پا و شب بخيسا نند
 و صبح صاف نموده نصف آنرا آنوقت و نصف آنرا آخر روز نيم گرم نموده بپاشامند و اگر درين صورت قدي چوب چيني اعلی
 و از سه مثقال گرفته تا هفت مثقال در آب خيسا نيد در عرض شبانور زی بجای آب بپاشامند كه آب خالص بنوشند اولی
 است و توشيه و نمك و هيرهارا ترك نمايند * و اما ميرهای چوب چيني پس بدانكه اينها نيز در نفع قريب بمعاجين آن
 بلكه از آن نفع در بعضی امزجه و امراض و مواد اند * حربه چوب چيني قلمي فرموده اند كه تاليف قوه المستحقين
 حيدك مند والد ماجد فقير مير محمد هادي قدس سره است نافع از براى نزلات بارده و هرقه وضيق النفس و امثال اينها

* صنعت آن آرد میله آرد نخود از هر يك يك كفچه كشنيز خشك تخم خشخاش تخم خرفه مقشر تخم مروكوفته بروغن كاوبريان
 كرده شربت بنفشه شربت اسطوخودوس شیره هلیله مویاعمل سفید خوشبو مصفی از هر يك ده مثقال بعرق بید مشك و عرق
 كاوزبان و عرق بادرنجبویه از هر يك ده مثقال حل كرده بآتش ملایم بپزند تا چون تر حلو شود چوبچینی چهار مثقال دارچینی
 دانه هیل از هر يك دو مثقال عود الصلیب يك مثقال زعفران بهبهانه از هر يك دودانك كوفته بیخته بران پاشیده ساعتی
 مورد يك را محكم نموده كه بخار آن بكشود پس از آتش فرود آورده و دای بر سر كشیده ساعتی مورد يك را بر كوفته مر به بخار
 آن بدارند تا عرق آید پس ردائی را بر خود پیچیده بخورابند و لحافى بر سر خود كوفته صبر نمایند كه عرق خشك شود پس
 هریره را در سه كاسه چینی كرده هر روز يك كاسه را بخورند و اگر مزاج قوی باشد و مرض مزمن و قوی وزن چوبچینی را
 زیاده میتوان نمود تا چهارده مثقال و اگر خوف نصاب آن باشد از برای هر روز تازه ترتیب دهند * حریره چوبچینی دیگر نافع
 از برای امراض همین و شش مثل تنگی نفس و هرنه كه نه * صنعت آن چوب چینی اطل هر روز نیم مثقال بایك مثقال قند
 مثقال آنرا بحسب مزاج و ضعف و قوت نرم كوفته بیخته با سه وزن آن نبات سفید شب در پیاله با عرق بید مشك و عرق كاوزبان
 بخیمایند و صبح بآتش ملایم بپزند تا چون فالوده شود انگاه نیم كرم تنازل نمایند و تا سه روز یا تا شش روز باین دستور عمل
 نمایند و اگر شكر تیغال و بیخ هلیله و نشاسته و كثیر او صمغ عربی از هر يك بقدر رسد چوبچینی داخل نمایند بهتراست
 * حوچوبچینی كه معروف است بكشنیز آب نزلات بارده و امراض سرد و درد گوش و درد صورت را یکی چشم كه حادث
 شده باشد بعد از مرض معروف بآتشك و از برای دوار و سرد و مالخو لیا نافع است * صنعت آن آرد كندم آرد نخود از
 هر يك هفت مثقال تخم خرفه كشنیز خشك مورد و مقشر تخم خشخاش مغز بادام شیرین از هر يك دو مثقال اول مرتبه
 آرد ها را بروغن كاوبریان نموده پس خرفه و كشنیز خشك و تخم خشخاش و مغز بادام را در عرق كاوزبان و عرق بید مشك
 شیره كوفته شربت بنفشه شربت كاوزبان شربت اسطوخودوس نبات سفید شیره زنجبیل مر با از هر يك دو مثقال داخل
 آرد و روغن مذکور نموده تخم مرو و بریان يك مثقال كوفته بیخته اضافه نموده بآتش ملایم بپزند تا بقوام حو آید
 چوب چینی سوهان كرده و مثقال و نیم دارچینی عود الصلیب دانه هیل بوا از هر يك دودانك زعفران يك
 قیراط كوفته بیخته داخل نمایند و بر هم زنند و لمحیه سرد يك را بکیرند كه بخار آن بیرون نرود پس مریض ردائی بر سر
 كرفته ديك را در زیر برد آورده قدری صبر كنند كه حرارت آن شكسته شود پس ديك را اندك اندك بر كوفته مر به بخار
 آن بدارند تا عرق آید و بحسب مزاج كور نیم كرم تخمى نماید پس ردارا بر خود پیچیده صبر كنند تا عرق خشك شود و تا يك
 هفته باین حو عمل اومت نمایند كه بعون الله عزوجل نافع و مجرب است * خمیره چوبچینی جهت تقویت قلب و دماغ
 و كب و هائو قوی و ارواح و بدن نافع و باده را بیفزاید و خفقان و هواس و امراض سرد اوی را دفع كند * صنعت آن
 بکیرند چوب چینی اطل ورق كود و یاریزه نمود و پنجاه مثقال كل كاوزبان كاوزبان بادرنجبویه بهغایج فستقی ابریشم
 خام اسطوخودوس از هر يك بانزده مثقال مویز منقی یكوطل مجموع را در دمن آب و عرق كاوزبان و عرق شاهتره
 و كلاب از هر يك يك من بید مشك عرق ورد چینی كه بفار می كل مشكین و مشكین چه و بهندی هیوتی نامند از هر يك نیم آثار
 يك شبانروز بخیمایند پس بکستور مسطور در اشربه چوبچینی طبع نموده مالیده صاف نمایند و بقوام آورند و در حین بقوام
 آوردن بیست درم افتخون را در صره كتانی نازکی بسته در آن اندازند و بکستورام تمکن فشرده دور نمایند پس به تیور

معجون مازی خوب و بقوت بمالند تا سفید گردد پس دارچینی قرنفل دانه هیل بواشقاقل مصري بهمن سرخ بهمن سفید
خولنجان بوزید ان خصبة الشعاب مصري تخم هلمون ریوند چینی پوست هیلله کابلی سنا مکی اسطوخودوس از هر يك چهار
درم ابریشم مقرض سه درم فلفل دار فلفل زعفران زنجبیل از هر يك دودرم بنمواشهب مشک خالص مصطکی از هر يك
يك درم ورق طلا پنجاه عدد ورق نقره يكصد عدد مروارید ناصفته دودرم ادویه نرم کوفته بمخته عنبر و مشک و مصطکی را
باقدری نبات موده و زعفران را با کلاب مائیده و مروارید را با کلاب و بیل مشک بوسنك صماق نرم سوده و هر دو ورق را
حل نموده طی الهم بآن بسرشد شربت از يك مثقال تاشه مثقال * و اما حلوای چوپچینی پس بدانکه اینها نیز قریب النفع اند
با معاجین و از آنها ضعیف تر باعتباری و با اعتباری معاری * حلوای چوپچینی قالیف قدوة الحکما و سیدالاعلاء و الد ماجد آن
موجوم قدس سره در دستور نوشیدن چوپچینی بطریق قهوه تحریر یافت * حلوای چوپچینی که در امراض هینه و شش و
هرق کهنه نافع است * صنعت آن چوپچینی کوفته از تافته بیرون کرده را با نشاسته و شیر برنج و شکر تیغال و نبات سفید و تخم
ریحان و روغن تازه بی نمک بدستور مقرر خلوا ما زند و اگر تخمین مطلوب باشد دارچینی زرنباد زنجبیل فرنجمشک از هر يك
قدری نیز اضافه نمایند در هر شربت و بخور را کمی چوپچینی در ضعفای زیاد از يك مثقال و در متوهمین دو مثقال و در اقویاء سه مثقال
نماید که باشد و اگر در بین حلوای سایر حلوای چوپچینی را مضاعف ساخته و تراشیده بقدر هر يك مثقال از چوپچینی صد مثقال
آب در يك نموده بطریق عرق و قهوه جوشانیده تاریخ همانند و با عمل و شکر و قند بقوام آورده حلوای یا حلیزه بهما زند بهتر
و نافع تر است چنانچه در باب معجون بیان شد * حلوای چوپچینی حکیم هاشم طهرانی نافع از برای امراض هینه و با بعضی
ادویه متاهله مقوی باه است و مسکن اوجاع اعضا و اوجاع مفاصل * صنعت آن بدستور نسخه معطور است * ایضا حلوای که
درد مفاصل و درد ها که از آتشك عارض شده باشد نافع است * صنعت آن چوپچینی شش مثقال دارچینی چهل مثقال مورنجان
دو مثقال شکر تیغال سه مثقال نبات سفید پنجاه مثقال با آرد کدو روغن کابوی نمک و روغن بادام شیرین از هر يك بقدر
ضرورت خلوا ما زند و از پانزده مثقال تاشه مثقال بدستور خلوا ما بقی بحسب ضعف و قوت مزاج میل نمایند * حلوای چوپچینی
دیگر که جمیع اوجاع را نافع است و تقویت باه میکند و مبرودین را نافع است نفع بالغ * صنعت آن چوپچینی را نرم کوبیده
و بحریر بمخته بگیرند از لن ده مثقال زنجبیل سفید يك مثقال قرنفل دانه هیل مورنجان خولنجان زرنباد از هر يك در مثقال
دارچینی چهار مثقال مغز چغوز مغز نارنجیل مقشر از هر يك ده مثقال آرد میده روغن کابوی نمک از هر يك بقدر ضرورت
روغن بادام شیرین قدری با عمل و قند صد و پنجاه مثقال بدستور مقرر خلوا ما زند شربت موروز از پانزده مثقال تا
بی مثقال بحسب ضعف و قوت تنازل نمایند * حلوای چوپچینی اقوی از نسخه قبل * صنعت آن چوپچینی اعلی کوفته
بحریر بمخته بگیرند از لن ده مثقال قرنفل دارچینی زرنباد زنجبیل انیسون رازیانه نانخواه مورنجان مغز چغوز مغز نارنجیل
مقشر هر يك کوفی از هر يك يك مثقال آرد میده يك چهار یکم تمریزی روغن کابوی نمک عمل مصفی از هر يك بقدر ضرورت
آرد را در روغن بویان نموده عمل را بکلاب حل نموده داخل کرده به پزند تا چون توخلوا شود پس ادویه را کوفته بمخته
بآن بسرشد و در ظرف چینی نگاهدارند و هر روز از پانزده مثقال تاشه مثقال بحسب ضعف مزاج و توسط و قوت مزاج
بخورند و بهتر آن است که مقل از من کور را بدو وقت صبح و شام بخورند * حلوای چوپچینی به نسخه دیگر * صنعت آن
آرد میده يك ربع من تمریزی روغن کابوی يك ربع و نیم من تمریزی بویان کرده عمل بمصفی بقدر ضرورت بکلاب حل کرده در ان

داخل کرده به آتش ملایم بپزند تا چون ترحلوا شود پس مغز پخته معشوم مغز چاغوزه مغز بادام شیرین مغز نارچیل معشر از هر يك هفت مثقال نیم گرفته داخل کرده باز بپزند تا شروع نماید پس دادن روغن چوبچینی هومان کرده می مثقال قرنفل دارچینی زرنبادا نیمهون ناخواه مورنجان سعد کوفی از هر يك پنج مثقال داخل کرده بوم زنده و از آتش فرو آورده در طبق چینی پهن سازند و بطریق لوزیات بریده قدری قند سفید کوفته بران پاشیده نگاهدارند و هر روز صبح و شام مقدار کرد کانی تناول نمایند و بعضی درین حلوای روغن زیتون مقدار یک اوقیه داخل کرده اند و وزن عمل را نیم من تمبر بزر نموده که سید مثقال باشد * حلوای چوبچینی به نسخه دیگر * صنعت آن آردمیده سه ربع یکمن تمبر بزر روغن کاریکمن تمبر بزر بویان کرده عمل مصفی یکمن و نیم تمبر بزر بکلاب و عرق زردک و عرق کاوزیان حل کرده داخل نموده بپزند تا چون ترحلوا شود پس مغز چاغوزه مغز نارچیل که پوست سیاه آن را دور کرده باشند مغز بادام شیرین از هر يك هشت مثقال نیم گرفته داخل نموده بپزند تا رقتیکه روغن پس دهد پس چوبچینی اطلی یکصد مثقال قرنفل دارچینی دانه هیل زرنبادا تخم رازیانه زنجبیل انیهون ناخواه لسان العاصیر مورنجان دارخلل خولنجان سعد کوفی از هر يك پانزده مثقال کوفته پیخته داخل کرده در ظرف چینی نگاهدارند و هر روز بقدر کرد کانی بخورند * حلوای چوبچینی دیگر اصحاب امزجه بارده و امراض بارده را نافع است و جمیع دردها و اوجاع مفصل را مغیل است مخصوصا درد کرده و وجع ظهر و مقوی باه است * صنعت آن آردکنند همین روغن کار بویان کرده قند سفید و عمل مصفی بکلاب حل کرده داخل نموده بپزند تا چون ترحلوا شود مغز بادام شیرین مغز چاغوزه مغز نارچیل معشر از هر يك ده مثقال نیم گرفته داخل کرده بپزند تا روغن باز دهد چوبچینی هانیده از جریو بیرون کرده ده مثقال زنجبیل يك مثقال قرنفل دانه هیل جوزبو اسورنجان بحبا مه زرنبادا کوفته و پیخته داخل کرده در طبق چینی پهن کرده هر روز از پانزده مثقال تا می مثقال آن را در وقت یعنی صبح و شام هر وقت نصف مقدار من کور تناول نمایند * حلوای چوبچینی دیگر تالیف آن مرحوم قلمی فرموده اند که منافع بسیار دارد و در تقویت بدن و تعمین و تقویت باه بی نظیر است * صنعت آن زردک تراشیده سیب شیرین تراشیده به شیرین تراشیده که پوست و استخوان و تخم آنها را دور کرده باشند آب انار شیرین از هر يك بیست مثقال سه راد عرق زردک و عرق چوبچینی بپزند تا مهران شود پس بمالند و بپالایند پس آردمیده پانزده مثقال آرد نخود بیست مثقال نشاسته کندم پنج مثقال اول مرتبه آردکنند و آرد نخود را بروغن کارچهل مثقال بویان کرده نشاسته راد آب حل کرده به بپزند تا چون پالوده شود پس نبات سفید و عمل مصفی و ترنجبین پاک کرده خالص از هر يك بیست و پنج مثقال سه راد عرق کاوزیان و عرق چوبچینی و آب حل کرده بجوشانند و کف سفید و تخم مرغ بران زنند و کف آن را بکیوند تا دیگر کف نیاورد پس با فوا که مطبوخه پالوده و نشاسته در آرد و روغن من کور داخل کرده بپزند تا چون ترحلوا شود مغز چاغوزه معشر مغز پخته معشر مغز بن مالورد مغز فندق مغز بادام شیرین معشر مغز کردکان مغز نارچیل مغز حبه الخضرا مغز انجلك مغز حب الزلم مغز حب السممه مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه مغز تخم هند وانه همه لهوب باید که از قشر رقیق بالایی لب معشر باشد از هر يك دو مثقال سه رانیم کوفته و حلوای من کور داخل کرده به آتش ملایم بپزند تا شروع نماید به باز دادن روغن پس بکیوند چوبچینی اطلی چهار مثقال خصیه الشعلب مصری دو مثقال زنجبیل سفید نیم مثقال دارچینی بوزیان ان بهما سه دانه هیل نیمهون مرغ بهمن سفید شقال مصری لسان العاصیر شیرین نو در می

زرد تود ري سرخ از هريك يك مثقال جوز بوا چهار دانك عنبر اشهب مشك تبتي زعفران بزر البنج سفيد بيمخ لفاع از هريك
 دودانك كوفته و بپخته داخل كوده بروم زنند و از آتش فرود آورد و در طبق چيني پهن كنند و بكنارند تا سرد شود
 نبات سفيد كوفته و بپخته بران بپاشند و بطريق حلوا لوز بپزند و هر روز صبح چهار مثقال و شام چهار مثقال آنرا بخورند
 * حلواي چوب چيني ديكر * صنعت آن چوب چيني اعلی بيست و دو مثقال قونفل دانه ميل رازيانه زرنباد انيسون نانخواه
 مور نجان مغز چلغوزه مغز نارجيل سعد كوفي از هريك هفت مثقال دار چيني پنج مثقال كوفته بپخته آرد كنند بم بقل رجا جفت
 بروغن كاويك چهار يك بريان كود و عمل مصفي يك چهار يك قند سفيد نيم من داخل كود و بپزند تا چون حلوا شود
 * حلواي چوب چيني ديكر تاليف آن مرحوم كه در تقويت باه و امعاك و كثرت ميلان مدي و ودي و ميلان رحم نافع است
 * صنعت آن آرد ميك و بيست و پنج مثقال بروغن كاويك بريان نموده نبات سفيد مي و چهار مثقال بعرق كاويك حل كود و
 داخل نموده با آتش ملايم بپزند تا چون تر حلوا شود مغز بسته مقشر مغز بادام شيرين مقشر مغز حبه الخضرا مغز حب الحنه
 مغز چلغوزه مغز انجلك مغز نارجيل تازه مقشر از هريك دو مثقال و نيم كوفته داخل كود و باز با آتش ملايم بپزند تا شروع
 بپس دادن روغن نمايل پس بكنند بهمن سرخ بهمن سفيد شقاقل مصري خولنجان تود ري سرخ تود ري سفيد دار چيني
 كل فونفل پومست بيرون پخته از هريك يك مثقال خصية الثعلب مصري يك مثقال و دودانك چوب چيني هفت مثقال و نيم زعفران
 دودانك مغايت بقل ادي بهار درخت كز از هريك يك مثقال و دودانك كوفته بپخته داخل كنند و بروم زنند و در طبق
 چيني پهن كنند و بطريق لوز نبات به بپزند و قند ري نبات سفيد كوفته بران بپاشند و نگاهدارند و صبح پنج مثقال و شام پنج مثقال
 بخورند با اشربه مناسبه * فالوده چوب چيني قريب النفع است بحلواي آن * صنعت آن بكيرون مقل ارد و توله چوب چيني
 اعلی را زمانند صندل نموده بانيم توله خصية الثعلب نرم صلايه كود و با شير و نبات و كلاب بقل رجا جفت بپخته و در آخريك
 داندك زعفران و نيمك انك عنبر اشهب نموده اضافه نمايند و چون فالوده يعني تر حلوا بپخته شود در ظرفي كشيد و روغن پخته
 يا بادام قند ري بوان ريخته تناول نمايند و اگر مريض مرفه داشته باشد كلايد و عنبر و داخل نمايند و بعضی از لعابها مناسبه
 مانند لعاب بهل انه و يالعب يزرقطونا و نشاسته داخل نمايند و بدين مل او مت نمايند و اگر بيمار محروم و مزاج باشد
 خصية الثعلب را نيز حل ف نمايند * فالوده ديكر الطيف و سبك تر چون هفت روز تناول نمايند فوايد بسيار بخشش * صنعت آن
 بكيرون چوب چيني اعلی و بگارد ورق نموده و توله آن را در پيله آب خالص بخيمانند و صبح چنگ آن بچوشانند كه به نصف رسد
 پس قند ري نشاسته با قند سفيد يا نبات داخل كود و بطريق مقروطيم نمايند تا بقوام فالوده آيد و بطريق قهوه بپاشانند و بهمين
 دستور تا روز هفتم * قرص چوب چيني ايضا و نفع قريب بحلواي آن است * صنعت آن بكيرون شير و نبات مقل ارد و آثار
 و بانيم آثار كلاب بقوام آوونك و مقل ارنيم مير چوب چيني اعلی نرم نموده و مقل ارنيم توله تانه ماشه و تا يك توله عنبر
 اشهب و شش ماشه زعفران نيز نرم نموده داخل كود و بتير همچون مازي نيكو مزوج نموده و بپخته با كيزه يا هيني كه
 بروغن پخته يا بادام چوب نموده با شند ريخته اقراص بپزند و نگاهدارند و در روزي مقل ارنيم توله تاده توله تناول نمايند
 * لوزينه چوب چيني نيز قريب النفع است بحلواي چوب چيني * صنعت آن چوب چيني اعلی نود مثقال ريزه كود و در دمن
 و نيم بسنك شده كه پنج من تميز با شل آب خالص بچوشانند تا بنيم من شده كه يك من تميز با شل بوسك پس صافي نموده
 قند سفيد عمل مصفي با لمانا صغه چهار صد و پنجاه مثقال داخل كود و با آتش ملايم بچوشانند تا بقوام آيد پس يكصد و پنجاه

مثقال مغز بادام شیوین مقشور نیم کوفته بآن مزوج نموده در طبق چینی یا بر لهنك جوارش ریزی پهن کرده لوزیات بهر نك
 و بیست و يك حصه کرده هر روز يك حصه را صبح ناشتا بخورند و موافق امزجه بعوض مغز بادام مغز پسته یا مغز نارجیل یا مغز
 حبه الخضر یا مغز انجلك یا مغز گردکان یا مجموع می توان داخل کرد * مر بای چوب چینی * صنعت آن بکیر نك چوب چینی
 تازه بی ریشه جیل اعلی و پوست آن را دور کرده قطعات بمقدار بند انگشت نموده بخلائی در آن سوراخها کرده در آب بهزند
 پس از آتش بر گرفته بر روی کویاسی آن را پهن کنند که رطوبت آن دور شود پس در همان آب بقدر ضرورت سفید یا عمل
 مصفی داخل کرده بکیر نك دار چینی خولنجان بمیاده دانند هیل جوز بواز غفران قونفل بمقدار هریك رطل از چوب چینی يك رم
 از هریك ازین ادویه کوفته در کیمه کتاننی کرده در آن اندازند و بجوشانند و دانم کیمه را بمانند تا بقوام آید پس کیمه را
 نیکو بمانند و شیوة آنرا بآوردند و بفشارند و دور کنند و چوب چینی را در آن داخل کرده دو جوش دیگر داده فرود آورند
 و يك ارنك تا سود شود و در مرتبان چینی کرده چهل روز بگذارند تا مزاج کبود پس استعمال نمایند شربتیی يك اوقیه را کوی
 بعد از فرود آوردن در هریك رطل از چوب چینی که مر بمانده اند بمقدار يك رم از هریك مشك تبتی و عنبر اشهب را
 بانبات سفید سائیده داخل نمایند بهتر است و اگر ساده خواهند باقند یا غسل مصفی یا هودو بقوام آورند و ادویه دیگر مطلقا
 داخل ننمایند * مضغ چوب چینی کفته اند که چون آن را ریخته کرده مانند انهای نخود بجای فوفل یا برك تانمول که پان نیز نامند
 مفع نموده آب آنرا فرو بوند و ثقل آن را بپزند از نك قلاع و جوششهای دهن را مکن و مت بآن نافع است خصوص آنکه از ماده آتشك
 باشد * فصل در بیان عاریق استعمال چوب چینی در مواهم و روغنهای غرا و غراطلیه و غسل آن اما مر اهم چوب چینی
 که جراحت های آتشك و زخمهای ناصور و زخمهای مغاصل و ارجاع مغاصل و مائو و جاع را خصوص که از آتشك باشد کال نفع
 دارد * مر همیکه همین منافع دارد * صنعت آن امك را در کیمه کتان کرده يك شبان و روز در آب خیسانیده پس کیمه را در آب
 بهم واری بمانند و بگذارند تا نه نشین شود پس آب آنرا دور کرده آب تازه بر روی آن کرده بومز نند و در ظروف دیگر بگذارند تا
 نه نشین شود آب آنرا دور کرده همچنین تا هفت مرتبه آن را غسل داده آب آن را دور کنند پس آنچه نه نشین شود يك جزو
 از آن و دو جزو از چوب چینی کوفته بصورت پخته و نصف جزو از مرداسنك و حنا و ربع جزو موم سفید و اقلیمیای نقره مثل
 جمیع اجزاء روغن زیتون بدستور موم سازند میفرمایند که اگر يك جزو شنجرف درین موم داخل نمایند نفع است
 * مر هم چوب چینی دیگر نافع از اول * صنعت آن توتیای کرمانی مغسول شنجرف مغسول مرداسنك سفید آب قلعی شسته
 از هریك سه مثقال چوب چینی موم از هریك پنج مثقال موم را در روغن بادام شیوین بیست و پنج مثقال کداخته ادویه را
 کوفته بصورت پخته بآن مرشته موم سازند و در نسخه دیگر بیست و پنج مثقال روغن کابویی نمك نیز داخل است * مر هم چوب چینی
 دیگر جهت زخمهای آتشك که از دو نسخه اول نافع است * صنعت آن مرداسنك شنجرف از هریك دو مثقال که هر که در
 فارسی معروف است بکات هند ی چوب چینی از هریك چهار مثقال موم کافوری پنج مثقال روغن کابویی نمك بیست و
 پنج مثقال را اگر بجای روغن کاسکه کافور تازه یا سرشیر باشد بهتر است بدستور موم موم سازند و اگر نصف کات را سوخته
 داخل نمایند نافع است * مر هم دیگر که زخمهای آتشك و کپلی را نافع است * صنعت آن مرداسنك توتیای کرمانی مغسول صابون
 ورقی تراشیده از هریك پنج مثقال انوروت سفید برك حنا زنگار شقی مازوی سبز کندر از هریك دو مثقال زفت رومی بیست
 مثقال چوب چینی ده مثقال صمغها را در سرکه انکوری خیسانیده حل کرده و توتیا را با سرکه سائیده و سائرا جزا را کوفته

بجودیر پیخته با موم زرد و زیت کهنه و روغن بادام تلخ و روغن گل سرخ از هر يك بیست مثقال مرهم سازند و در نسخه دیگر
 انزروت سفید بیست مثقال است و هر سه روز يك مرتبه به حمام رفته سر را بشویند و این مرهم را بمالند و اگر چوب چینی را
 به تنهایی سائیده به حویر پیخته در زفت رومی داخل کرده بر سر کچلی اندازند نافع است و در جراحات های دیگر اگر قندی
 از چوب چینی را کوفته به حویر پیخته در مرهم کافور یا با صلیقون داخل کرده استعمال نمایند بنهایت نافع است * و اما روغن های
 چوب چینی که اوجاع مفاصل و درد هائیکه از آتشك حادث شود و از برای جذام و درد اعضا و اورام و دروای و بلغمی چون فالج
 و استرخا و رعشه و کزاز را بنهایت نافع است * روغنیکه در اوجاع مفاصل و درد هائیکه از آتشك حادث شود بغایت نافع است
 * صنعت آن چوب چینی اطل بیست مثقال مورنجان مصری مخلصه سداب از هر يك پنج مثقال قصب الذریر اشنة هنبل الطیب
 سازج هندی روزنجوش زراوند طویل از هر يك سه مثقال عاقر قرحا در مثقال قسط تلخ دو مثقال و در نسخه دیگر شش مثقال است
 مجموع را نرم کوفته و چوب چینی را رنده نموده در شبانروز در دهن تبریز آب به خیسانند انکه با روغن زیتون و روغن
 گل سرخ از هر يك چهل مثقال روغن بابونه روغن زنبق روغن شبت از هر يك پانزده مثقال در دیک با تش ملایم به جوشانند
 تا مهرا شود و آب برود و روغن بمالد پس صافی نموده روغن را بردارند و ثقل را با یکمن تبریز آب و چهل مثقال روغن دفعه
 دیگر به جوشانند تا آب برود و روغن بمالد صافی نموده در روغن اول داخل کرده نگاهدارند و بوقت حاجت بمالند و بعض اوقات
 اگر در هر ده مثقال روغن يك مثقال مومیائی دارا بجردی داخل نمایند انفع است در اوجاع بارده و امراض بارده چون رعشه
 و لقوة و فالج خصوص آنکه در هر ده مثقال از هر يك از جنید بید ستروغرفینون نیم مثقال نرم سائیده اضافه نمایند * روغن چوب چینی
 دیگر اوجاع مفاصل حاره را نافع است * صنعت آن چوب چینی ده مثقال در سه من تبریز آب به جوشانند تا به ربع رسد برک
 حنا سه مثقال علیحده در آب يك شب به خیسانند و صبح جوشانیده صافی نموده روغن گل سرخ پنجاه مثقال اضافه نموده در
 تن ری مضاعف به جوشانند تا آب برود و روغن بمالد سرد کرده در شیشه نگاهدارند و در وقت استعمال در هر پنج مثقال از این
 از هر يك از مورنجان و حضض مکي يك مثقال نرم سائیده داخل نموده استعمال نمایند بنهایت نافع است و اگر آب سداب تازه و آب
 کرفس و آب اقحوان تازه و آب ریحان تازه از هر يك سه مثقال اضافه آب چوب چینی نمایند و روغنهارا داخل کرده چندان به جوشانند
 که آبها سوخته روغن بمالد پس استعمال نمایند در اوجاع مفاصل و اوجاعیکه از مواد بارده حادث شده باشد اثر تمام دارد
 * روغن چوب چینی دیگر که در آتشك و جذام و مانع ریختن مواست و در داء الثعلب و داء الحبه و سعفه موی بر و یازند و موی را دراز
 و سیاه و قوی گردانند * صنعت آن چوب چینی تراشیده ده مثقال برک مورد برک حنا برک نیل پرسیاوشان صندل سفید هنبل
 الطیب اشنة سازج هندی پوست هلیله زرد هلیله سیاه پوست هلیله کابلی آمله منقی معد کوفی حب الاس قونفل عود هندی عود الصایب
 جوز بوابه از هر يك دو مثقال یکشب در کلاب و آب برک چغندر و آب اسفناج و آب برک مورد و آب فرنجشك و آب کاوزبان از هر
 يك چهل مثقال بخیسانند و صبح با تش ملایم بجوشانند تا به نصف رسد و بمالند و صافی نموده زیت انفاق و روغن گل سرخ روغن مغز
 حبه الخضر از هر يك پنجاه مثقال روغن بنفشه ده مثقال داخل کرده در قدر مضاعف بجوشانند تا آب برود و روغن بمالد عطر حصی
 لبان لادن از هر يك سه مثقال عنبر اشهب زفت رومی عطر صندل مصطکی رومی مومیائی دارا بجردی از هر يك يك مثقال دران داخل
 کرده بکار برند * روغن چوب چینی به نسخه دیگر معتدل در اوجاع مفاصل و درد کمر و اوجاع حادث در آتشك * صنعت آن چوب چینی
 ده مثقال آنرا تراشیده بد ستور مطبوخ چوب چینی با سه من تبریز آب بجوشانند تا به ربع رسد پس روغن گل سرخ یا روغن بابونه یا زیت

یا هر سه می مثقال داخل نموده بجوشانند که آب برود و روغن بماند * روغن چوبچینی دیگر که در اوجاع مفاصل و اوجاع عینکه
از مواد بارده حادث شده باشد اثر تمام دارد * صنعت آن چوبچینی ده مثقال آنرا بدستور مذکور طبع نموده پس آب مطبوخ
چوبچینی را با آب کرفس تازه و آب بزرک حنا از هر یک سی مثقال زیت شصت مثقال روغن اقحوان تازه ده مثقال داخل کرده
چند آن بجوشانند که آبها سوخته روغن بماند و رهم ده مثقال او یک مثقال سورنجان مصری سوخته داخل کرده برهم زنند
و نکاهند * روغن چوبچینی به نعنه حکیم محمد صالح ابن محمد امین * صنعت آن چوبچینی روغن کنجد پیه کرده بزاز
هر یک ده رطل چوبچینی را ریزه کرده در پنج رطل آب بجوشانند بعد از آنکه یکشب در آب خیسایند باشند آنقدر بجوشانند
که نصف آب برود پس روغن و پیه را در آن اندازند و با زنجوشانند تا آب رفته روغن بماند صافی نموده نکاهند * روغن
و بوقت حاجت بکار برند * طلای چوبچینی که بعد از تمام خوردن چوبچینی در حمام بر بدن باید مالید خصوص در مرض
آتشک و جذام * صنعت آن چوبچینی سوهان کرده چهار مثقال سورنجان مصری بوزیدن قسط تلخ مغاث بغل ادی عود هندی
زرنبا دخولنجان عود الصلیب و ج ترکی در چینی کوفته بهخته بکلاب و آب اقحوان سرشته روغن را حث داخل کرده در حمام
بر بدن بمانند و صبر کنند تا عرق آید پس غسل کرده بر آیند که بعون الله تعالی نافع است * روغن را حث مستعمل در بین طلا
این روغن قالیف جالینوس است و فوائد این دهن زیاده از آن است که درین مختصر کنجد و از هیچ در این مقدار فائده
بظهور نرسیده که ازین دو امر ترتب شده خصوص در آتشک و جذام و انواع قروح و ناصور و قوبا و جرب و شقاق و داء الحیه
و سوس و اس و صواع که بنهایت مفید است * صنعت آن جد و ارا خطائی آزموده زراوند طویل زرنبا و زراوند مل حرج
حب الغار جنطیانی رومی مرصافی صبر سقوطری جاویش و سیمین حلتیت کند مصطکی تخم حنا بزرک حنا چند بیدستر عاقر قرحا
مقل ازرق از هر یک ده مثقال سورنجان مصری چهار مثقال فریون یک مثقال صابون عراقی ده مثقال موم زرد ده مثقال پیه
کرک پیه رو با پیه شغال پیه خرکوش از هر یک پنج مثقال زیت کهنه روغن کل سرخ روغن با بونه روغن ترکس روغن خیری روغن
یاسمین روغن زنبق روغن زرقی روغن حنا روغن ریحان روغن سورنجان روغن قسط تلخ روغن فریون از هر یک یک ابر
زیبق چهار مثقال زیبق را در آب لبو بکشند و باید که قدری سرکه با آب لیمودر ظرف سفالی نو کرده صیاب را در آن اندازند
و اندکی برهم زنند که ریزه ریزه شود پس قدری حنا کوفته بحریر پیخته داخل نموده با نکشت بمانند تا نه روز خوب که کشته شود
و نهایت اهتمام در کشتن صیاب نمایند پس صمغها را در سرکه بخیمایند و درها وین بمانند و بیالایند و باقی ادویه را جدا جدا کوفته
بهخته وزن نموده جدا و ارا بر روی سنگ بکلاب بمالند و صابون را با کارد تراشیده و پیه ها و موم را کد اخته بیالایند و مجموع
روغن ها را یکجا کرده در پاتیل بجوشانند و صمغ را داخل کرده از آتش برگیرند و برهم زنند تا سرد شود پس زیبق مقبول
و جد و ارا داخل کرده نیکو برهم زنند پس سائر ادویه کوفته به حویر پیخته داخل نمایند و چند آن بتیمر معجون سازی برهم زنند
که بعد عا درهم آمیخته شود و در ظرف چینی یا زجاجی کرده عرش را محکم بندند و بوقت حاجت بکار برند * غرغره چوبچینی
مستعمل در امراض جنام و آکله و آتشک هرگاه جوشش و زخم در کلو و کام و ملازه و لوزتین باشد * صنعت آن چوبچینی
چهار جز و مویرج عاقر قرحا بزرک حنا با بونه پوسیده و سیاه بزرک موردا و زنج هندی زرد سعل کوفی کات هندی فلفل
مویه پوست هلیله زرد پوست هلیله کابلی هلیله سیاه پوست بلیله آمله منقی اسطوخودوس زرفای خشک پوست خشخاش عنب الثعلب
از هر یک یک جز و جوشانیده صافی نموده مضغه و غرغره نمایند و اگر مرض مزمن شده باشد نیم دانگ نوتیای هندی بریان

نموده و چهار دانگ طین مغرّه نموده نیز داخل نمایند نافع است * معمول چوبچینی که در امراض جنام و آشك منع ریختن
 موی کند * صنعت آن چوبچینی هومان کرده چهار جز و برک و همه برک خنا برک مورد سنبل الطیب پوست هلیله زرد
 پوست هلیله کابلی هلیله سیاه آمله منقّی پوست بلبله زرد از هر یک یک جز و نیم کوفته در پیاله چینی با کلاب بخیمسانند و روی آنرا
 یک دست مال کتافی پوشانیده تا چهل روز متصل هر روز دست را از روی دست مال بکلاب مذکور تو کرده بوسه و ابرو و مژه
 و ریش بمالند و هر پنج روز یکمرتبه ادویه را تازه نمایند * جوزا به طعامی است قلیل الغذا نفخ و مضر صاحبان ریح و رطوبت
 معده * صنعت آن آرد کد م خمیر سخت نموده و ضخیم پهن نموده بویلده مانند آتش ارماج و رشته آب و هیز بها طبع نموده
 تناول نمایند و نیز جوزا به طعامی است مصنوع و متخذ از گوشت و نان و شیر و شکر بدن توایل و باز بروکاه فرو گرفته میشود
 بدن گوشت و نان و بعضی گفته اند که آن کد م و برنج است که زیر بریانی گذارند بدن ابزار و جمع آن جوازب و جوازبات
 آمله * جوزا بوا بغار سی جوزا و بهندی جای پهل کوبند ثمر درختی است که در جزیره از جزائر جاره که بزبان ترکی ایا و
 و بندر آن را بتای نام کرده اند یافت میشود و آنجا بالفعل در تصرف و لذت که فرقه انصاری است بهم میرسد و درخت آن
 بقدر درخت کدکان و ورق آن باریک طولانی مرتیز مثل برگ انبه و جامون و ساج هندی و کچکتر از انهار ثمر آن بقدر
 ثمر کدکان و از آن بزرگتر و آن سه پوست دارد یکی سبز ملاصق گوشت آن تا خام است نرم میباشد و خورده میشود و چون پخته
 و رسیده شد سخت و خشبی میگردد و در زیر آن گوشت برک های زرد تیره مانل بسرخ میباش که آنرا بهیسه و بهندی جارتی
 نیز مینامند و در زیر آن پوست خشبی و در جوف آن جوزا است و آن از عصب و فندق کلان تر و سرخ تیره رنگ اغیر مانل بهیسه
 با خطوط و شکن از غیر املس صاف مستعمل از آن بهیسه و جوزا است و بهتر آن تازه خوشبوی تند طعم و رائحه سنگین رنگین
 با خطوط سیاه باد هنیست است در دوزم گرم و خشک و کوبند خشکی آن در موم است قابض و مفرح و مسکرم و ملطف و مقوی معده و فم آن و
 مری و جگر و حافظ حرارت غریزی و هاضم و جهت صلابت جگر و سپرز و اورام بارده آن و برقان و خوشبو کردن عرق و بول و بوی دهان
 و تحلیل ریح و دفع کلف و غش و عهر البول و غثیان و قوی و رطوبت معده و زایل الامعاء و اسهال معده و بارد و رطوبت و زایل رطوبات متعفنّه
 معده و استمقای لحمی و ضماد آن جهت ورم بارد جگر و از جاع بارده رطبه و درد هروفا لجم و لقوه و رعشه و با انهنتمین و عمل جهت
 کلف و نمش و آثار ضربه و بار و غنها جهت از جاع بارده و کوی کوش و اکتحال آن جهت تقویت باصرة و سبل و جرب نافع و مضرشش
 و مصلحتش عمل و مصلح و مضر و رین و مصلحتش کشنیز و بهیسه خوردن آن مورث هوئی خلق و حقی و مضرشش و جگر و مصلحتش بنفشه
 و قد و شربتش تاد و متقال و بدلش بوزن آن بهیسه و جهت سد و صلابت یک وزن و نیم آن سنبل الطیب و قوتش تا سه سال باقی است
 و بدانکه و لذت بوزن آن و عطر آن و بهیسه و روغن بهیسه و موی با و مخلل آن را که با پوست خشبی خارج در حین خامی بتمامی
 ساخته می آورند و می فروشن و دیگری را داخل نمیدهند و نمیکند آنرا که بهیچ قسم از آنجا بر آورند * جوارش جوزا تقویت معده
 و با و مضطرب طعام و قطع بوی دهان کند و با دهایی مخالف را نیکو بود و بهیسه مجرب است * صنعت آن جوزا و چهار مثقال هیل بوا
 خولنجان زنجبیل فلغل سیاه فلغل سفید دار فلغل دار چینی ساذج هندی سنبل الطیب بهمن هرخ بهمن سفید را زیانه تخم کرفس
 از هر یک یک مثقال زعفران نیم درم عود قماری خام سه مثقال مشک خالص یک دانگ و نیم پوست ترنج پنج مثقال کاوزبان
 مصطکی از هر یک در مثقال قند سفید و از ده مثقال عمل دوزن ادویه بدستور معمول معجون سازند شربت یا یک مثقال و نیم
 * جوارش جوزا مشهور و جوارش جازیک معده را قوت دهد و طعام مضطرب کند و حفظ بیغزاید و بوا سیرا فائده دهد و رنگ روی را

صافی گردانند و بوی دهان خوش کند * صنعت آن جوز بوا بهما سه قرنفل دارچینی سنبل الطیب معد کوفی آمله منقعی دانه فیل
اجزاء مساوی کوفته پیخته با قند سفید و عمل مصفی بقوام آورده به روشنی شربتی دودرم * حب جوز بوا اسهال مزمن و اسهال
بواسیری را نافع است * صنعت آن بکیرند یک عدد انار خام نارس کوچک و سر آنرا بریده جوف آنرا قندی خالی کرده دودرم جوز بوا
در آن کد اشته سر آنرا کوفته بهمان قطعه بشمیر بکیرند و بالای خمیر کل و در زیر آتش بپزند که سوخته نکردد پس بر آورده کل و خمیر
را دور کرده انار و جوز بوا را نرم سوده بالغاب بهدانه مرشته حبوب سازند هر حبیبی بقدر نخودی شربتی از سه حب تا هفت حب صبح
ناشتا و شام از دو حب تا پنج حب فرو بپزند و اطفال را یک حب تا دو حب کافی است و اگر قندی حاض هند ی خالص صافی که رسوت
نامند بزبان هندی در لعاب بهدانه با آب لسان الحمل حل کرده با آن مرشته حبوب سازند بهتر است از برای بواسیر * حب جوز بوا
دیگر از آن اقوی * صنعت آن بهمان دستور جوف انار را خالی کرده یک عدد جوز بوا در آن کد اشته و اطراف آن قندی زیره سبز
کرده و سر آنرا بسته بدستور مرتب نمایند و بهمان قسم استعمال نمایند * حب جوز بوا فیونل در فیونل ذکر یافت * دهن جوز بوا
جهت تقویت اعصاب و ضعف آنها که بحسب برودت و رطوبت باشد و وجع مغاصل بارد را نافع است تد هین با آن * صنعت آن
بکیرند جوز بوا هر قدر که خواهند و بهیار نرم بکیرند و در آب بسیار نیکو جوش دهند و بکنارند تا خوب سرد شود پس روغنی که بر
بالای آن بسته شده باشد بردارند و باز جوش دهند و همان قسم سرد نموده روغن را بردارند تا دیگر مطلق روغن در آن نماند و این
بهترین طرق اخذ روغن آن است خالص و بهیار برمی آید بی مشقت * دهن جوز بوا دیگر منقول از طب کیمیای بوالکلسوس نیک
است از برای معده شر باطلاء و مسکن و جمع قولنج و مثانه و مقوی مثانه است * صنعت آن بکیرند جوز بوا هر قدر که خواهند و بسیار نرم
بمایند و در آب گرم یک شبانه روز بخیسانند و در جای گرم نگاه دارند و بقرع و انبیق تقطیر نمایند و دهن را از آب جدا نمایند و بکار بپزند
و اگر دهنیت در جوز باقی باشد مرتبه ثانی و ثالث در آب گرم بخیسانند و تقطیر نمایند تا دیگر دهنیت در آن باقی نماند
* سفوف جوز بوا اسهال بلغمی را نافع باشد * صنعت آن جوز بوا بویان کرده سه درم ناخواه یک درم کندر نیم درم کوفته پیخته سفوف
سازند شربتی یک درم با آب گرم بنوشند * جوز مائل بغارسی تا توله و تا توره و بهندی ده توره و بلغتی استرمویه کوبند و آن معرب از کوز
مائل فارسی است و آن خود رو و موزوع و سفید و بنفش می باشد و بنفش مائل بهیاهی آن قویتر و آنچه درخت آن از ساق برگ و
ثمره و بنفش مائل بهیاهی باشد اقوی است و نبات هر یک از دونوع آن بقدر نبات با دنجان و برگش از آن کوچکتر و کل هر یک از دو
نوع آن شبیه بهوق و سرنائی و کل لبلاب و از آن در از تر و کل آن و تخم آن هر دو مسکرو چون کمی از آنها بخورد در آن حین اشیاء همه
در چشم از کبود مینماید و ثمرش بقدر گردان و خار ناک مثل بار بید انجیر و جوف آن دانه های شبیه بدانه سماق و خوش طعم و مستعمل
تخم آنست و بهتن برک کرم کرده آن بر چشم صاحب رمد موجب تسکین الم و بسیار نافع و مجرب است در اول چهارم سرد و
در دوم خشک و کوبند در خشکی آن قریب باعتدال و اول اصح است ممکن حواری ملتیمه مغرطه و در غایت تنویم و مسکرو و رادع
اورام حار و ممکن صداع صفراوی و دموی و ضما د آن در روغن دانه آن جهت بواسیر و اوجاع حار و مقعده نافع و اکثر
آن قاتل و قدما یک درم آنرا سم دانسته اند و طلائی طبع آن با هر که و عمل محلل اورام و استسقا و ضربان و قاطع عروق
و مانع قشعریره و ضما د مجموع نبات آن جهت تقویت اعضای مسترخیه و مانع ریختن موی و مجفف رطوبات غریبه و خوردن
آن جهت دفع صداع مزمن مجرب است و قدر شربتش تا یک دانگ و بدل آن لغاح در روغن آن و مورت جنون و فساد فکر و
مصلحش فلغل و راز یانه و عمل است و گفته اند که آنچه برک و کل آن سیاه و تو بر تو و طبقه به و پیچ و زیاده هم گفته اند

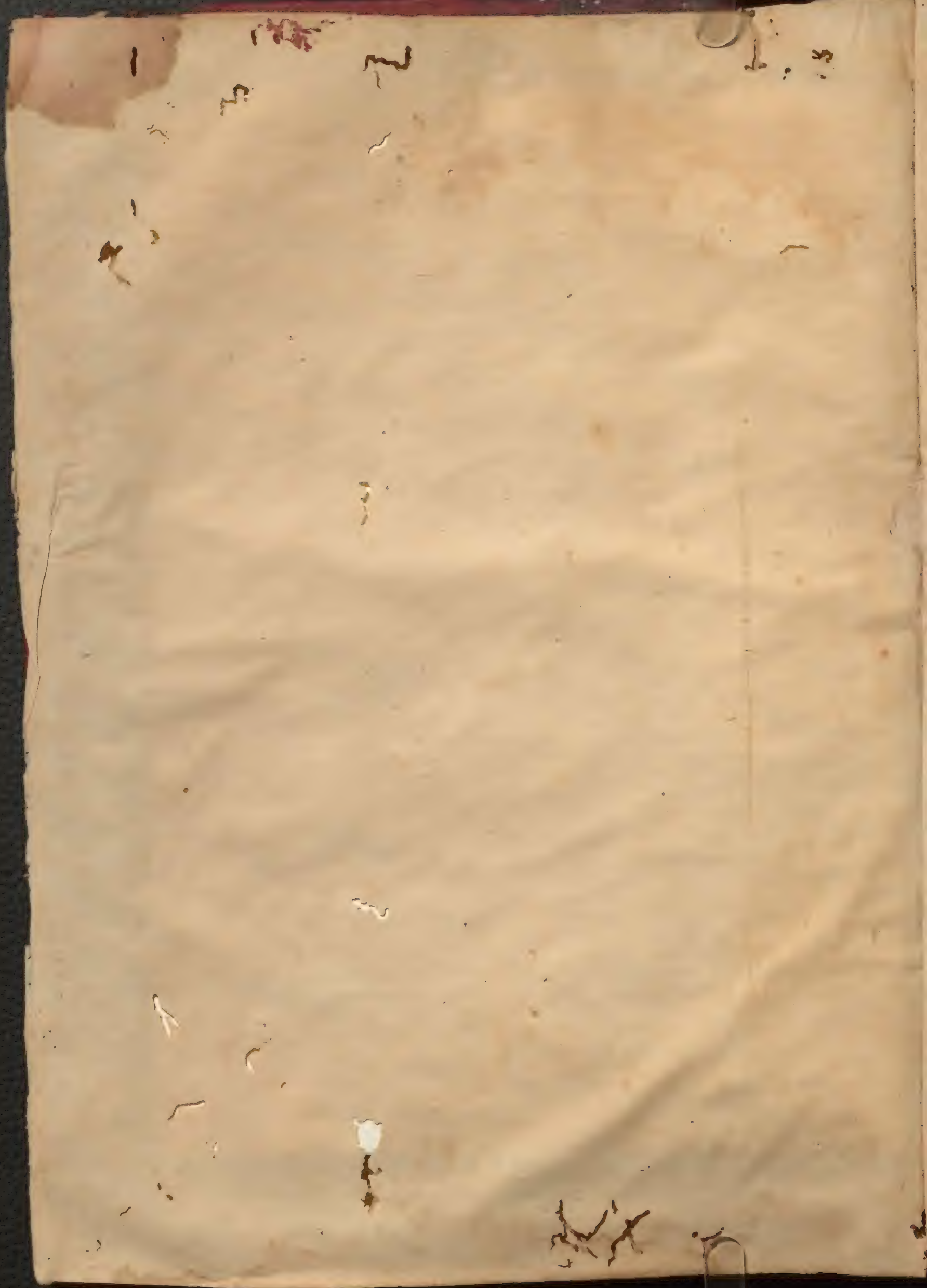
و اکثر تا بسه ویده شده و آنرا بهندی کنند و هتوره نامند در افعال اقوی از هر دو نوع دیگر است تا آنکه بوییدن کل آن باعث
سکون و نخل بر صاحبان امزجه لطیفه و ذکای حس میگردد * حافظ الصحة از اختراعات صاحب خلاصه التجارب جهت امراض
وطوبی بلغمی از قبیل سرفه و ضیق النفس و استسقاء و حمیات بلغمیه مزمنه و صداعیکه از ذکای حس دماغ بود و صداعیکه از کرم معده
و دماغ خیزد و بیضه و خوزه و مالینولیا و سهر و سدر و دوار و صرع که از بخار و ضعف معده بود و رم که از مشارکت دماغ باشد و دماغ
و ضعف قوت باصره و خارش پلک چشم که از جویان اشک باشد و نزله و زکام و استرخای لثه و خون آمدن از دندان و آب رفتن
از دهان بعد از تنقیه مداومت بآن و درد معده که از ذکای حس آن باشد و کثرت جشا و غشیان و تهوع و قی که از ضعف معده
باشد و از برای شهوت های ردی چون کل خوردن و کچ و غیر آن و از برای نقصان اشتها و طعام و ضعف معده و ترش شدن طعام در آن
که از سستی جرم آن باشد و از برای شهوت کلبی و استسقاء کلبی و سلس البول و کثرت احتلام و سرعت انزال و تقویت باه و عقر
که بسبب کثرت رطوبات مزلقه رحم باشد و سیلان رحم و ریح مثانه و وجع مفاصل و نفاخات و بثورات و طاعون و حمی مطبقه و غب
غیر خالصه و مانند اینها و ورم و خوب بعد از تنقیه در همه مداومت بآن و درد دندان نزد صحت و آماس لثات و ورم لوزتین و بحة
الصوت که از سردی و تری بود نیز بعد از تنقیه هر شب در ماء العمل حل کرده و جهت عصر النفس و ضیق النفس در جلای که در آن
بعضی العبه مثل حلیه و بهلانه باشد و سرفه و نفث الدم با عصاره لسان الحمل یا با عصاره خیار و ذات الجنب هر شب خوردن و حمی
مواظبه و ربع بعد قرار و وقت نوبت مداومت بآن و حمی و بائی بعد فصل با آب معصورانار ترش یا شیرین یا آب غوره و از برای
شری و بنات اللیل بعد از طعام نافع است بمایند دانست که استعمال مخدرات مثل افیون و حب الشفا و غیره مادر ارائل امراض
جائز نیست بجهت آنکه باعث تغلیظ مواد آنها و زود نضج نیافتن و صعوبت امر و احداث فسادات دیگر میشود و بعد نضج باعث
جمع و قبول دفع آن میگردد و باعث نیامدن اخلاط دیگر در آن عضو و حمیات قبل استقرار نوبت میشود چنانچه در افیون بتفصیل
ذکر یافت و نیز مخدرات را گاهی که تب لازم باشد نباید داد مگر وقتی که کهنه شده باشد نگاه حافظ الصحة و حب الشفا و امثال آن
که در آن جوز مائل بود نافع است و دیگر مخدرات مضر * صنعت آن دار فلفل دار چینی و از یانه جوز برآزهر یک یک جز و مشك
خالص ثلث جزوی مصطکی در جز و کندر یک جز و زو نیم جوز مائل برابر جمع ادویه اجزا را کوفته پیخته با سه و زن ادویه عمل مصفی
سورشته معجون سازند شربتی مقدار نخودی بزرگ کامل و گفته که قوت این دوا برابر عموطیعی است * حب الشفا از اختراعات والد
صاحب خلاصه التجارب نافع جهت امراض مذکوره در حافظ الصحة و تپهای نائمه مزمنه از سرما و غیر سرما پس از نوبت و درد سر کهنه
و نو خواه از ماده سرد باشد یا گرم و وجع قولنج را نافع و مداومت آن حفظ صحت مینماید و شکنج بدن دور میکند و اگر بعتادین
افیون دهند ترک افیون کنند و کار افیون کنند و قایم مقام آن است * صنعت آن زنجبیل یک جز و ریونک چینی دو جز و تخم جوز
مائل سه جز و که برابر مجموع ادویه باشد کوفته پیخته با دو برابر عمل مصفی بقوام آورده سورشته معجون سازند و در ظرف چینی
نگاه دارند و عند الحاجة شربتی بقدر نخودی بکار برند و نیز گفته که قوت این معجون تا بعمو طبعی باقی بود و این فی الحقیقه
معجون است اما چون حب ساخته میان هند معجون حب الشفا شده * حب الشفا به نسخه دیگر * صنعت آن ریونک چینی زنجبیل
جوز مائل اجزا مساوی کوفته پیخته با قدری عمل سورشته حب سازند و بعضی با آب صمغ عربی محلول در آب سورشته حبوب
میسازند هر حمی بقدر نخودی شربتی یک حب بعد از نوبت تب و در منافع قریب بمنافع حب الشفا اول است * حب الشفا
به نسخه حکیم ارزانی که در قرا بادین قادری آورده و گفته که این حب حافظ قوت های نفسانی و طبعی است * صنعت آن زنجبیل

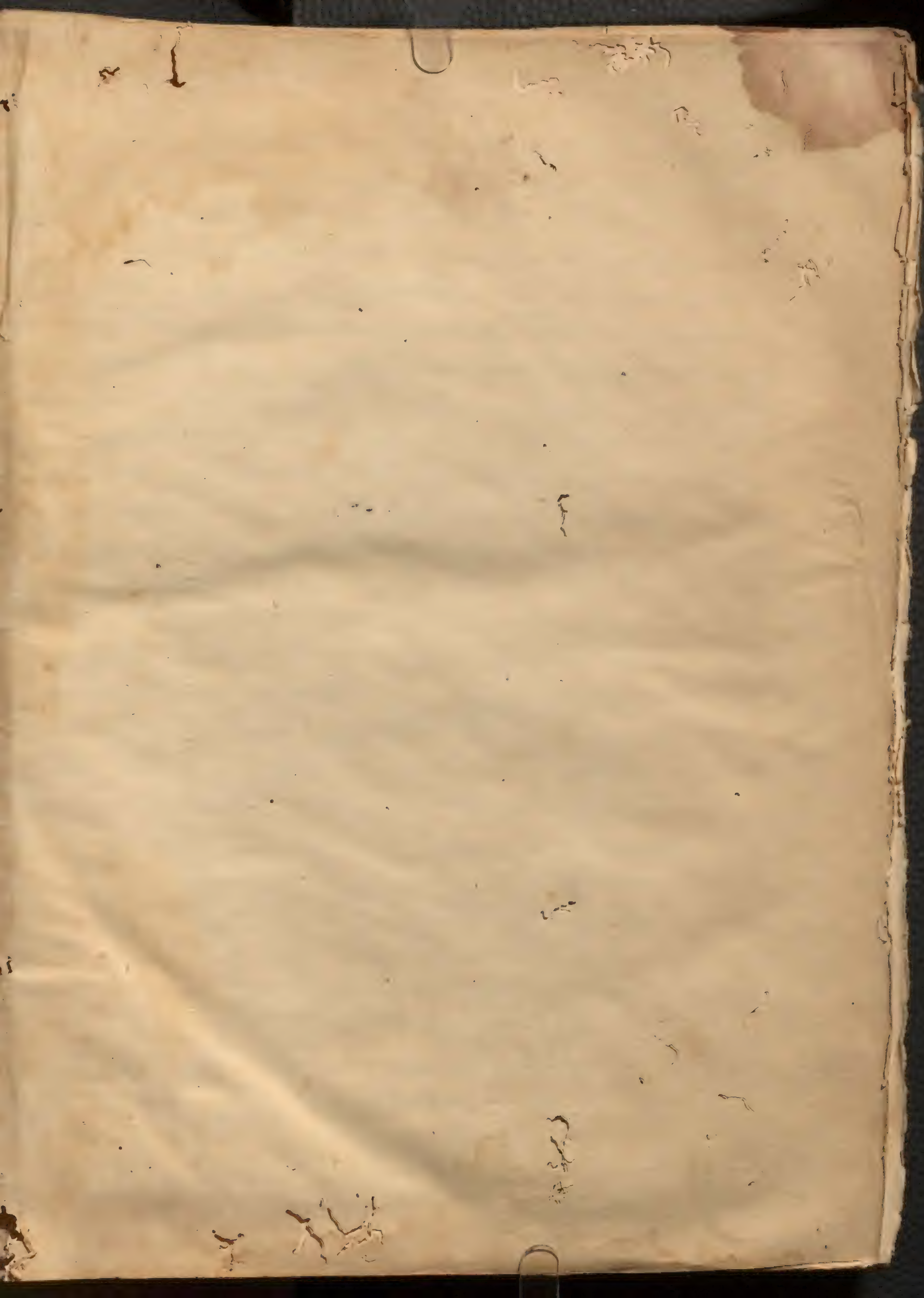
صافی گرداند و بوی دهان خوش کند * صنعت آن جوز بوا بهیما سه قرنفل دارچینی سنبلی الطیب جمل کوفی آملمه منقی دانه هیل
اجزا مساوی کوفته پیخته با قند سفید و عسل مصفی بقوام آورده بهر شکر شربتی دودرم * حب جوز بوا اسهال مزمن و اسهال
بواسیری را نافع است * صنعت آن بکیرند یک عدد انار خام نارس کوچک و سر آنرا بریده جوف آنرا قدری خالی کرده در عسل دجوز بوا
در آن کد اشته سر آنرا کوفته بهمان قطعه بشمیر بکیرند و بالای خمیر کل و در زیر آتش بپزند که سوخته نگردد پس بر آورده کل و خمیر
را دور کرده انار و جوز بوا را نرم هوده بالغاب بهل انه سرشته حبوب سازند هر حبی بقدر نخودی شربتی از سه حب تا هفت حب صبح
ناشتا و شام از در حب تا پنج حب فرو برند و اطفال را یک حب تا در حب کافی است و اگر قدری حاض هندی خالص صافی که رسوت
نامند بزبان هندی در لعاب بهل انه با آب لسان الحمل حل کرده بآن سرشته حبوب سازند بهتراست از برای بواسیر * حب جوز بوا
دیگر از آن قوی * صنعت آن بهمان دستور رجوف انار را خالی کرده یک عدد جوز بوا در آن کد اشته و اطراف آن قدری زیره سبز
کرده و سر آنرا بسته بدستور مرتب نمایند و بهمان قهم استعمال نمایند * حب جوز بوا فیونل در آفیون ذکر یافت * دهن جوز بوا
جهت تقویت اعصاب و ضعف آنها که بسبب برودت و رطوبت باشد و وجع مفاصل بارد را نافع است تد هین بآن * صنعت آن
بکیرند جوز بوا هر قدر که خواهند و بهیما نرم بکیرند و در آب بسیار نیکو جوش دهند و بکندارند تا خوب سرد شود پس روغنی که بر
بالای آن بسته شده باشد بردارند و باز جوش دهند و همان قسم سرد نموده روغن را بردارند تا دیگر مطلق روغن در آن نماند و این
بهترین طرق اخذ روغن آن است خالص و بهیما برمی آید بی مشقت * دهن جوز بوا دیگر منقول از طب کیمیای براکلسوس نیک
است از برای معده شرب باطلاء و مسکن وجع قولنج و مثانه و مقوی مثانه است * صنعت آن بکیرند جوز بوا هر قدر که خواهند و بهیما نرم
بمایند و در آب گرم بکشانند روز بخشسانند و در جای گرم نگاهدارند و بقرع و انبیق تقطیر نمایند و دهن را از آب جدا نمایند و بکار برند
و اگر دهنیت در رموز باقی باشد مرتبه ثانی و ثالث در آب گرم بخشمانند و تقطیر نمایند تا دیگر دهنیت در آن باقی نماند
* سفوف جوز بوا امثال بلغمی را نافع باشد * صنعت آن جوز بوا بریان کرده سه درم نانوخواه یک درم کندر نیم درم کوفته پیخته سفوف
سازند شربتی یک درم با آب گرم بنوشند * جوز مائل بغارهی تا توله و تا توره و بهندی ده توره و بلغتی استرمویه کویند و آن معرب از کوز
مائل فارسی است و آن خود رو و مزروع و سفید و بنفش می باشد و بنفش مائل بهیماهی آن قویتر و آنچه درخت آن از ساق بزرگ و
نمونه بنفش مائل بهیماهی باشد اقوی است و نبات هر یک از دونوع آن بقدر نبات با دنجان و بکاش از آن کوچکتر و کل هر یک از دو
نوع آن شبیه بیوق و سرنائی و کل لبلاب و از آن در از تو و کل آن و تخم آن هر دو مسکرو چون کمی از آنها بخورد در آن حین اشیاء همه
در چشم از کبود مینماید و ثمرش بقدر گردکان و خارناک مثل بار بیدانجیر و جوف آن دانه های شبیه بدانه سماق و خوش طعم و مستعمل
تخم آنست و بستن بزرگ کرم کرده آن بر چشم صاحب رمد موجب تسکین الم و بهیما نافع و مجرب است در اول چهارم سرد و
در دوم خشک و کویند در خشکی آن قویست با اعتدال و اول اصح است ممکن حرارت ملتهبه مقوطه و در غایت تنویم و مسکرو و رادع
اورام حاره و مسکن صداع صفراوی و دمودی و ضما د آن در روغن دانه آن جهت بوا میر و از جاع حاره مقبده نافع و اکثر
آن قاتل و قد مایک درم آنرا هم دانسته اند و طلاطی طبع آن با هر که و عسل محلل اورام و استسقل و ضربان و قاطع عرق
و مانع قشعریره و ضما د مجموع نبات آن جهت تقویت اعضای مسترخیه و مانع ریختن موی و مجفف رطوبات غریبه و خوردن
آن جهت دفع صداع مزمن موجب است و قدر شربتش تا یک دانگ و بدل آن لغاح در کوزن آن و مورت جنون و فساد فکر و
مصلحش فلغل و رازیانه و عمل است و گفته اند که آنچه بزرگ و کل آن سیاه و تو بر تو و طبعه بر طبعه سه و پنج و زیاده هم گفته اند

و اکثر تا بسه دید شد و آنرا بهندی گنگ دهنده نامند در افعال اقوی از هود و نود دیگر است تا بسدی که بوئیدن کل آن باعث
 سکر و تخلیر صاحبان مزجه لطیفه و ذکای حس میگردد * حافظ الصلحه از مختصرات صاحب خلاصه التجارب جهت امراض
 وطوبی بلغمی از قبیل سرفه و ضیق النفس و استسقا و حمیات باغمیه مزمنه و صداعیکه از ذکای حس دماغ بود و صداعیکه از کرم معده
 و دماغ خیزد و بیضه و خوزه و ما یخولیا و سهو و سرد و دراز و صرع که از بخار و ضعف معده بود و رم که از مشارکت دماغ باشد و دمع
 و ضعف قوت باصره و خارش پلک چشم که از جریان اشک باشد و نزله و زکام و استرخای لثه و خون آمدن از دندان و آب رفتن
 از دهان بعد از تنقیه مداومت بآن و درد معده که از ذکای حس آن باشد و کثرت جشاع و غثیان و تهوع و رقی که از ضعف معده
 باشد و از برای شهوت های ردی چون کل خوردن و کچ و غیر آن و از برای نقصان اشتها و طعام و ضعف معده و ترش شدن طعام دران
 که از سستی جرم آن باشد و از برای شهوت کلبی و استسقای کلبی و سلس البول و کثرت احتلام و سرعت انزال و تقویت باه و عقور
 که بسبب کثرت رطوبات مزلقه رحم باشد و میلان رحم و ریح مثانه و وجع مغاصل و نفاخات و بثورات و طاعون و حمی مطبقه و غب
 غیر خالصه و مانند اینها و ورم و خوب بعد از تنقیه در همه مداومت بآن و درد دندان نزد صحت و آماس لثات و ورم لوزتین و بحة
 الصوت که از سردی و تری بود نیز بعد از تنقیه هر شب در ماء العمل حل کرده و جهت عمر النفس و ضیق النفس در جلابی که دران
 بعضی العبه مثل حلبه و بهلانه باشد و سرفه و نفثه و دم با عصاره اسنان الحمل یا با عصاره خیار و ذات الجنب هر شب خوردن و حمی
 مواظبه و ربع بعد قرار و وقت نوبت مداومت بآن و حمی و بائی بعد فصل با آب معصورا و نار ترش یا شیرین یا آب غوره و از برای
 شری و بنات اللیل بعد از طعام نافع است بهاید دانست که استعمال مخدرات مثل افیون و حب الشفا و غیرهما و اوائل امراض
 جائز نیست بجهت آنکه باعث تغلیظ مواد آنها و زود نضج نیافتن و صعوبت امر و احداث فسادات دیگر میشود بعد نضج باعث
 جمع و قبول دفع آن میگردد و باعث نیامدن اخلاط دیگر دران عضودر حمیات قبل استقرار نوبت میشود چنانچه در افیون بتفصیل
 ذکر یافت و نیز مخدرات را کاهی که تب لازم باشد نباید داد مگر وقتی که کهنه شده باشد انگاه حافظ الصلحه و حب الشفا و امثال آن
 که دران جوز مائل بود نافع است و دیگر مخدرات مضر * صنعت آن دار فلفل دار چینی رازیانه جوز بوا از هر يك يك جزو مشك
 خالص ثلث جزوی مصطکی دو جزو و کندریک جزو و زنیف جزو مائل برابر جمیع ادویه اجزا را کوفته و پیخته با سه وزن ادویه عمل مصفی
 سرشته معجون سازند شربت مقلد نخودی بزرگ کامل و گفته که قوت این دوا بر عمر طبیعی است * حب الشفا از مختصرات والد
 صاحب خلاصه التجارب نافع جهت امراض مذکوره در حافظ الصلحه و تپهای نائیه و مزمنه از سرما و غیر سرما پس از نوبت و درد سر کهنه
 و نوحه از ماده سرد باشد یا کرم و وجع قولنج و نافع و مداومت آن حفظ صحت مینماید و شکنج بدن دو و میکند و اگر بمعتادین
 افیون دهند ترک افیون کنند و کار افیون کنند و قایم مقام آن است * صنعت آن زنجبیل یک جزو و ریونک چینی دو جزو و تخم جوز
 مائل سه جزو که برابر مجموع ادویه باشد کوفته و پیخته با دوا بر عمل مصفی بقوام آورده سرشته معجون سازند و در ظرف چینی
 نگاهدارند و عند الحاجة شربت بقیه نخودی بکار برند و نیز گفته که قوت این معجون تا به عمر طبیعی باقی بود و این فی الحقیقه
 معجون است اما چون حب ساخته میزند معنی حب الشفا شده * حب الشفا به نسخه دیگر * صنعت آن ریونک چینی زنجبیل
 جوز مائل اجزا مساوی کوفته و پیخته با قندی عمان سرشته حب سازند و بعضی با آب صمغ عربی محلول در آب سرشته حبوب
 میسازند هر حمی بقلد نخودی شربت بیک حب بعد از نوبت تب و در منافع قویب بمنافع حب الشفا اول است * حب الشفا
 به نسخه حکیم از زانی که در قرا بادین قلجری آورده و گفته که این حب حافظ قوت های نفسانی و طبیعی است * صنعت آن زنجبیل

جوزبوا از هر يك دو درم ريوند چيني سه درم جوز مائل نه درم كوفته پخته باد و وزن ادويه عمل مصفى سرشته بقوام آورده جبهه
سازند هر حبه بقدر نخودی شربتی يك حب رنح حب الشفا كه افیون داخل دارد در افیون ذكر یا فت * حب جوز مائل بدل افیون
سرفه و درد سر مزمن و غیر مزمن بارد و حار و جمیع امراض بارده و حار و حمیات مزمنه را نافع است و در تب قبل از وقت نوبت باید
داد و در تسکین و جمع قولنج محبوب است و این حب از اطباء هند است و گفته اند مداومت بآن بعمر طبیعی میرساند و حافظ صحت است
* صنعت آن تخم جوز مائل درازده درم ريوند چيني هفت درم زنجبیل صمغ عربی از هر يك چهار درم صمغ را در آب حل کرده
باقی ادویه را كوفته پخته بآن سرشته حب ها سازند هر حبه بقدر نخودی و فلفلی شربتی کامل معتاد با فیون را حب کلان و غیر
معتاد را كوچك * حب بدل افیون دیگر كه اسلم از اول است درد سر مزمن و ضعف معده و جگر را نافع است و قاطع عادت افیون
است * صنعت آن تخم تا توره سیاه يك مثقال زنجبیل دو مثقال ریوند چيني سه مثقال كوفته پخته حبوب سازند هر حبه بقدر
نخودی و فلفلی شربتی از يك حب نامه حب بسمب قوت مزاج را اگر بیعت و چهار مثقال نبات سفید كوبیده داخل نمایند نیز خوب
است و در نسخه دیگر دار چینی مصطکی از هر يك يك مثقال نیز داخل است * حب بیخ جوز مائل جهت امراضیكه بعضی زنان را بعد
از وضع حمل عارض میگردد از لئنت طبع و حوی خفیفی و ضعف مزاج كه بهندی پر سوتنا مند * صنعت آن بکیرند بیخ جوز مائل
سیاه را با چند دانه فلفل سیاه نرم سائیده حبوب سازند هر حبه بقدر فلفلی شربتی از يك حب تا سه حب و حب جوز مائل افیونی
در افیون ذكر یافت * حلوای جوز مائل از مخترعات اهل هند است جهت امراض بارده و رطبه نافع منقول از خلاصه التجارب
* صنعت آن بکیرند تخم جوز مائل نیم من و نیم كوفته در پنج من شیر و كه در آن قدری آب داخل کرده باشند اندازند و با آتش
ملایم بجوشانند تا آب برود پس فرود آورده ببالا بند و ما یه زنند تا ماست گردد مسكه آن را بانصف وزن مسكه زرد تخم مرغ خام
و در مقدار آن عمل مصفى سرشته با آرد میله خالص حلوای بپزند و چون خواهند كه از آتش بردارند عشر وزن آن دار چینی
جوزبوا را زیاده كوفته پخته يك مثقال زعفران سوده بآن مزوج نموده نگاهدارند و هر روز يك مثقال آن را بخورند و زیاده و كم
منوط برای طبیب است * دهن جوز مائل ارجاع را تسکین دهد و فالج و سرعت انزال را نافع باشد * صنعت آن شجره جوز مائل
را بکیرند با بوك و بیخ رگل و ثمر و در پارچه كهنه پیچیده مثل فتیله مشعل سازند و بروغن كنجد خوب چرب نمایند و بهیچ آهني
آنها را بپازند و اهل آن آتش برافروزند و در زیر آن ظرفی از آهن گذارند و از بالا اندك اندك روغن كنجد بریزند و آنچه روغن
از سر فتیله بکیرند تا تمام فتیله سوخته گردد و نگاهدارند و عند الحاجة استعمال نمایند * دهن جوز مائل به نسخه معصومی
كه چون بوسه بمالند و قدری در بینی چكانند خواب خوش آورد * صنعت آن جوز مائل كغریق سیاه از هر يك جزوی پوست خشخاش
بزرگ المنج تخم كا هو از هر يك در جزو كوفته در آب بجوشانند چون خوب قوتاد و یه در آب باز داده شل صاف نمایند و آن آب را
با روغن كد و با آتش ملایم بجوشانند تا آب رفته روغن بماند * دهن جوز مائل دیگر جهت سرعت انزال باید در حین مقاربت
كف پا را یا آن چرب نمایند منقول از شفا ئی * صنعت آن جوز مائل را از پوست بكنند و نیم كوفته در میان شیشه كردن دراز كوده و در
بآن بموی اسف محكم نمایند و شبشه را بكل حكمت كوفته بکیرند ظرف كلی دهن كشادی كه در آن آتش سر كین كا قدر معتدلی
كه روغن بر آید توان نمود و وسط آن ظرف را سوراخ كرده بوسه پای آهني یا سه پایه چوب بشکل سه پایه كه بلند یی آن يك شری یا
قدری زیاده باشد بر زمین فرو بوند و آن ظرف را بر آن گذارند و سر شیشه را معكوس از آن سوراخ بطرف زیر بپروان آورند كه
شكم شیشه در آن رول طرف باشد و در زیر آن ظرفی آب كوده بكنند از آن كه سر شیشه در آن ظرف اندكی در میان آب باشد و بالای

شیشه در میان ظرف کلبی سر کین کار جنگلی پارچه پارچه کوده بر نما یند و آتش بران نهند تا مشتعل گردد و روغن در آب مقطوشود
 و چون با تمام رسید روغن را از روی آب گرفته در ظرف چینی یا شیشه نگاه دارند و عند الحاجة استعمال نمایند * دهن جوز
 مائل از مخترعات حکمای هند مسمی بدین الاوجاع * صنعت آن بکندن درخت تا توره را بابرک و بیخ و نیم کوفته مقدار یکمن
 و در آب بجوشانند تا نیک پخته شود و بهیالایند و عشوان تخم تا توره کوفته پخته در آن اندازند و ساعتی بجوشانند و بهیالایند
 و قدری روغن پنجه دانه در آن افکنند و با آتش ملایم بجوشانند تا آب برود و روغن بماند در ظرف چینی یا شیشه نگاه دارند
 و عند الحاجة بموضع علت نیکرم بمالند * دهن جوز مائل نوعی که جهت اوجاع مفاصل و تحلیل مواد بارده و استرخانافع * صنعت آن
 بکندن درخت تازه آنرا از بیخ و شاخ و برگ و ثمره اگر ثمر رسیده و نوع سیاه آن باشد که اقوی است و نیم کوفته در آب طبع دهند و مالند
 صاف کنند و با نصف وزن آن روغن کنجد تازه بدستور مقرر و بجوشانند تا روغن بماند و بنورزد و عند الحاجة استعمال نمایند
 * هزاران شکر سپاس حکیمی را است که حضرت انسان را مظهر جمع و ازخار کونا کون ترا کیست که وابسته حکمت بالغه اوست نمود *
 و صلواتیست و درود نامتناهی و غیر محدد و بوان اعلم علم این راد یان و آل و اصحاب کرامش باد که مریضان هر گونه مرض
 را بدوائی مناسب دلالت فرمود * که جلد اول کتاب مجمع الجوامع و ذخائر التراکیب معروف بقرا بادین کبیر از تصانیف اهل
 تشخیص اسباب و علامات مرض و مزاج * نبض شناس رسوم مداوا و علاج * عنوان قانون شفا * دیباچه قرا بادین دوا *
 زبدة اطباء و الاحصاء * حکیم سید محمد حسین خان عالی نسب * علیه الرحمة * الی یوم الساعة * حسب ارشاد فیض بنیاد قلندر
 افزای اهل کمال * غریب نواز دریا نوال * عالمیاء * رفیع جائیکه * عزت دستگاه * سعادت همراه * عالی تبار * ملک التجار * معالی
 مناقب عوالمی مراتب * جناب آقا کر بلائی محمد خان صاحب * ادام الله توفیقاته * وضاعف حصانه * بحسن اهتمام و تصحیح
 عالم بی بدل * فاضل بی مثل * حاجی حرمین شریفین * باعث اعزاز کونین * در فضائل و مکارم بی نظیر * آمین مد رسته
 کمپنی جناب حافظ حاجی مولوی احمد کبیر * و مقتدائی علمائی زمان * استاذ فضلاء جهان * ذوالفضل و التفاضل * جناب
 قاضی القضاة مولوی غلام سمیع خان بهادر * رئیس الحکما * رأس الاطباء * امجد احفاد رسول الثقلین * جناب
 حکیم هید احمد حسین * و افضل فضلا * و اعلم علما * صاحب خیر جاری * جناب قاضی عبد الباری * و مظهر
 علوم نقلی و عقلی * واقف و موز خفی و جلی * کالات و محسنات مصدر * جناب مولوی محمد مظهر *
 و متصف بصفات حمید * حافظ کلام مجید * مظهر آیات خدا * جناب حافظ مولوی محمد مرتضی *
 غفر الله ذنوبهم * رحمت و عیوبهم * و سعی ماهرین فن طبع * منشی غلام مولی و دیگر
 معاونین مطبع * بصکت بیشتر * از پیشتر * بر کاغذ خوشتر * و در سستی
 بین السطور از اول بهتر * بتاریخ بیست و هشتم شهر جمادی الاولی
 بروز آدینه سنه ۱۲۵۵ هجری قمری * مطابق نهم ماه اکت
 سنه ۱۸۳۹ عیسوی * صورت اختتام پذیرفت *
 و نقش اتمام گرفت * الحمد لله علی ذلک اولا
 و ثانیاً * و الصلوة علی محمد و آله و اصحابه
 اولی الکمالات العلیا *

FORM #94-252
CARR McLEAN, TORONTO

MADE FROM
PERMALIFE® PAPER
COPYRITE HOWARD PAPER MILLS INC.

OSLER
ROBE
Bib.Osl.
7786/36
v.1

